INSCRIPTIONES GRAECAE
INSVLARVM
MARIS AEGAEI

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE

BORVSSICAE

EDITAE

FASCICVLVS TERTIVS

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCXCVIII

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDITAE

VOLVMEN XII

FASCICVLVS III

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCXCVIII

INSCRIPTIONES
INSVLARVM MARIS AEGAEI

FASCICVLVS III

INSCRIPTIONES SYMES TEVTLVSSAE TELI NISYRI ASTYPALAEAE

ANAPHES THERAE ET THERASIAE PHOLEGANDRI CIMOLI MELI

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

FRIDERICVS HILLER DE GAERTRINGEN

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCXCVIII

INSCRIPTIONES GRAECAE INSVLARVM

SYMES TEVTLVSSAE TELI NISYRI ASTYPALAEAE ANAPHES THERAE ET THERASIAE PHOLEGANDRI MELI CIMOLI

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

FRIDERICVS HILLER DE GAERTRINGEN

ACCEDVNT TABVLAE GEOGRAPHICAE DVAE

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCXCVIII

PRAEFATIO.

Edito huius corporis fasciculo primo novi itineris consilium extemplo inii. Rhodo ceterae insulae, quarum incolae dorica olim dialecto usi sunt, adiungendae esse videbantur: cum vero Creticorum titulorum copiae ab Italicis maxime viris doctis prospere tractarentur, Coi autem et Calymnae monumenta ante paucos annos Hicksii et Patonis curis egregiis editae essent, insulas denique Peloponneso vicinas velut Aeginam Calauriam Cythera Peloponnesiacarum inscriptionum corpori adscribere placuisset, tunc parvarum insularum series adeunda erat, quae inde a Rhodo usque ad Melon et Cimolon porrigitur. Anno igitur huius saeculi nonagesimo quinto insulas Turcorum imperio subiectas Symen Telon Nisyron Astypalaeam solus, graecas Melon Cimolon Polyaegam Pholegandron Theram una cum Alfredo Schiff amico et strenuo studiorum meorum socio adii. Reliquas cito absolvimus; Therae integri mensis labor assiduus neutiquam sufficere videbatur. Quare insequentis anni aestate et intra antiquam Theraeorum urbem humum effodiendam curavi et, ut vicinam vetustissimi sepulcreti provinciam sibi eligeret, ab Ioanne Dragendorff aequa Minerva impetravi. Ac quo clariores fiant et urbis imago et maxime inscriptionum loci, quarum pars ipsi rupi incisa, et ea quidem summi momenti et reconditae antiquitatis, plenissimam repraesentationem quasi flagitare videbatur, id praeterea egi, ut formae urbis et montis, in quo urbs sita est, Pauli Wilski geometrae opera quam accuratissime dimensurarentur atque delinearentur. Unde regionis eius, quae praeter ceteros non solum Therae, sed universae Graeciae locos plurimis inscriptionibus rupestribus repleta est, imagines sub huius voluminis calce invenies; plura proprio libro rebus Theraeis destinato exhibebimus. — Anaphaeis monumentis eodem anno operam dedi. Simul Meli nova eaque haud spernenda monumenta ab Anglis eruta.

Collecta iam materia et propemodum parata ab Academia Regia edendi mandatum suscepi et pro parte virili exsecutus sum. Sed cum iam in eo sit, ut absolutum opus e manibus dimittam, ingenue confitendum est ne ea quidem, quae fere praestiti, me fuisse assecuturum, nisi virorum multorum et praeclarorum propitio auxilio fuissem adiutus, qui viri aut ipsi haec studia amplexi sunt aut quamvis alienorum benevoli fautores exstiterunt. Primo igitur loco commemorandi sunt et magistratus et privati et Museorum rectores, qui ad lapides antiquos aditum nobis permiserunt, et ex his quidem praecipue ii, qui Athenis Parisiis Lutetiae Batavorum Londini Berolini antiquitatum thesauris praesunt. Deinde viri doctissimi et carissimi, qui et quaelibet sciscitanti mihi nunquam defuerunt et, sicut primi fasciculi, ita huius quoque tertii plagulas — secundum enim ordinem Lesbiaca et vicina tenebunt — corrigendi onus in se receperunt. Sunt Adolfus Kirchhoff, Georgius Kaibel, Otto Kern, Udalricus de Wilamowitz-Moellendorff. Hos vel hoc loco honoris causa nominavi; ceteri quam quisque stipem ad conficiendum opus attulerint, maiorem sive minorem, suis locis dicere pro sanctissimo meo officio eodemque pergrato duxi: lubenti enim animo accepta referre et iuvat et semper iuvabit.

Dabam Berolini m. Iulio
a. MDCCCXCVIII.

Fridericus Hiller de Gaertringen.

CONSPECTVS EORVM QVAE HOC FASCICVLO CONTINENTVR.

I.

SYME.

De Syme insula pauca tradit Diodorus (V 53) e Rhodio certe auctore deprompta, quae infra subieci, quamquam maiorem partem fabulosa sunt: 1) Τὴν δὲ νῆσον τὴν Σύμην ὀνομαζομένην, τὸ παλαιὸν ἔρημον οὖσαν, πρῶτοι κατῴκησαν οἱ μετὰ Τρίοπος ἀφικόμενοι, ὧν ἡγεῖτο Χθόνιος ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σύμης --. 2) Ὕστερον δ' αὐτῆς ἐβασίλευσε Νιρεὺς ὁ Χαρόπου καὶ Ἀγλαΐας -- (Il. II 671 sqq.) τῆς τε νήσου δυναστεύων καὶ τῆς Κνιδίας μέρους κυριεύων (habuerunt igitur Symaei ut etiamnunc possident Peraeam propriam in oppositis Asiae oris). 3) Μετὰ δὲ τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους κατέσχον τὴν νῆσον Κᾶρες, καθ' ὃν καιρὸν ἐθαλαττοκράτουν· ὕστερον δ' αὐχμῶν γενομένων ἔφυγον ἐκ τῆς νήσου, καὶ κατῴκησαν τὸ καλούμενον Οὐράνιον. 4) Ἡ δὲ Σύμη διέμεινεν ἔρημος, ἕως ὁ στόλος ὁ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων παρέβαλεν εἰς τούτους τοὺς τόπους· ἔπειτα κατῳκίσθη πάλιν τόνδε τὸν τρόπον. Τῶν μετὰ Ἱππότου (Corinthi fuit conditor) τις μετασχὼν τῆς ἀποικίας, ὄνομα Ναῦσος, ἀναλαβὼν τοὺς καθυστερήσαντας τῆς κληροδοσίας, ἔρημον οὖσαν τὴν Σύμην κατῴκησε καί τισιν ἑτέροις ὕστερον καταπλεύσασιν, ὧν ἦν Ξοῦθος ἡγεμών, μεταδοὺς τῆς πολιτείας καὶ χώρας κοινῇ τὴν νῆσον κατῴκησε. φασὶ δὲ τῆς ἀποικίας ταύτης μετασχεῖν τούς τε Κνιδίους καὶ Ῥοδίους. Alterum testimonium est Mnaseae apud Athenaeum (VII 296 *b c* = F. H. G. III 151 fr. 12), qui Glaucum Pontium Anthedonis et Alcyones filium dicit ἁρπάσαντα Σύμην τὴν Ἰηλύσου καὶ Δωτίδος θυγατέρα ἀποπλεῦσαι εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν ἐγγὺς τῆς Καρίας νῆσον ἔρημον κατοικίσαντα ἀπὸ τῆς γυναικὸς Σύμην αὐτὴν προσαγορεῦσαι, unde fortasse colliges Ialysiorum fuisse Symen, cum etiam Camirensium ctoenas nonnullas extra Rhodum insulam fuisse constet. Primi a. Chr. n. saeculi initio Rhodius praeses Symen et simul in propinquas Asiae oras mittebatur, cuius rei memoriam ex inscriptione Physci inventa restituit M. Holleaux *Bull. de corr. Hell.* XVIII 1894, 395 sqq.: Θρασ[ύμαχος] Ἀπολλω[νίου] τοῦ Θρασυμάχ[ου] ἁγησάμενος ἐπὶ Α[π]ε[ίρου] καὶ Φύσκου καὶ [Χε]ρσον[ν]ά[σ]ου κ[αὶ] Σύμας δὶς πρᾶτος θεο[ῖς]. Adde quod Plinius n. h. V 133 inter Rhodiorum insulas recenset Symen.

Nostra aetate cum insula spongiarum commercio floreret, virorum eruditorum cura lapides inscriptionibus insignes non solum Symaei, sed etiam ex vicinis Asiae littoribus ac vel ex aliis insulis (Chalces cf. I. G. Ins. I corr. p. 208 n. 964; Casi ibid. n. 1061) collecti in oppidi hodierni ἀναγνωστήριον quod vocatur ἡ Αἴγλη translati sunt, unde haud exiguus ad haec studia fructus affluxit, modo ne obliviscamur peregrinam plurimorum originem. Ego quantum potui — Musei enim huius catalogus ad id tempus desideratur — externos lapides exclusi. Omisi quoque et silentio debito praeterii Simonidis falsarii inscriptiones et pelasgicas et graecas, quas continet liber ille palmaris Συμαῒς ἢ ἱστορία τῆς ἐν Σύμῃ Ἀπολλωνιάδος σχολῆς, ἰδίως δὲ τῆς ἁγιογραφικῆς καθέδρας, καὶ πρόδρομος τῶν ἀνεκδότων ἑλληνικῶν χειρογράφων, συγγραφεῖσα μὲν ὑπὸ Μελετίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Χίου τῷ ͵ασλϛ', ἐκδοθεῖσα δὲ τὸ πρῶτον ὑπὸ Κωνσταντίνου Σιμωνίδου. Idem Simonides lapidem ficta donavit inscriptione

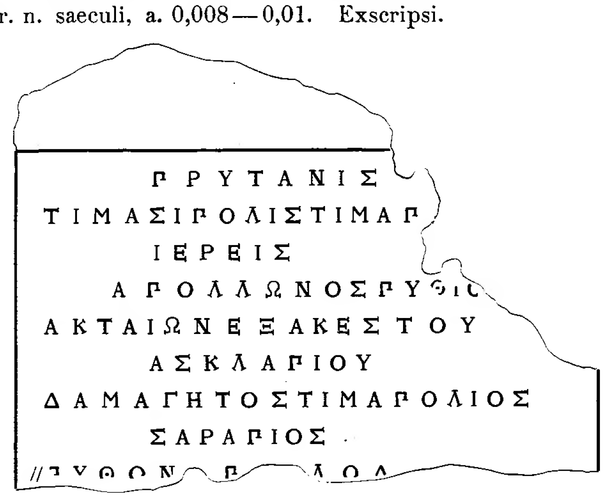
Ποσειδῶν Αἰγιαλεύς

et ecclesiae alicuius fundamentis inserendum curavit, ut postero tempore eius testimonio uteretur; vide Patonis epistulam apud S. Reinach *Chron. d'Orient* 1891, 48. Denique titulum ab Aristarche in Syllogi graeci philologici Constantinopolitani actis (ὁ ἐν Κωνστ. ἑλλ. φιλ. σύλλ. 1880, 80 sqq., ζ') ex Germani diaconi schedis editum exclusi; neque enim Symaeus est, sed Iotapes Cilicius ex Corpore inscriptionum graecarum (III 4412 *b*) transscriptus (cf. Larfeld *Jahresber.* XXXVI 1882, 44).

Insulam hodiernam descripsit Ross *Reisen auf den griech. Ins.* III 1845, 121—125; cf. *Arch. Aufs.* II 383 sq.; S. Aristarches Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλλ. φιλ. σύλλ. παράρτημα τοῦ ιγ' τόμου 1880, 76 sqq. Tabulam geographicam exhibent carta marina anglica n. 1604, cf. *Mediterranean Pilot* IV [2] 149 sqq.; Kiepert *Karte des westlichen Kleinasiens* XIV.

Ex inscriptionibus n. 1 catalogus est; n. 2—5 dedicationes sacrae; n. 6—8 tituli honorarii; n. 9—23 monumenta sepulcralia; n. 24. 25 incerta; n. 26. 27 amphorae.

1 Fragmentum lapidis calcarii, quem lapidem Symaeum alii, Cnidium alii esse narraverunt; is qui nunc possidet, Demosthenes Chaviaras, vir patriarum rerum peritissimus ex casa aliqua in antiqua Symes arce sita translatum esse affirmat; l. 0,28, max. a. 0,24, cr. c. 0,13. Summa pars paullulum eminet inde a linea directa, quam indicavimus (sed nullas ibi litteras continet). Margo sinister et dextri pars conservata sunt. Litterae pulchrae alterius a. Chr. n. saeculi, a. 0,008—0,01. Exscripsi.

Πρύτανις·
Τιμασίπολις Τιμαπ[όλιος].
ἱερεῖς·
Ἀπόλλωνος Πυθίο[υ]·
Ἀκταίων Ἐξακέστου.
Ἀσκλαπιοῦ·
Δαμάγητος Τιμαπόλιος.
Σαράπιος·
Πύθ[ω]ν [Ἀ]π[ολ]λο[δ--]
- - - - - - - -

2 Lapis Symaeus. Edo anonymi cuiusdam apographo usus, quod mihi tradidit Demosthenes Chaviaras. Litterarum formae cave ne quid tribuas.

Π Ο Λ Λ Ο Ν Ο Σ
Δ Α Λ Ι Ο Υ
Α Ι Τ Α Μ Ι Τ Ο
Λ Α Τ Ο Υ Σ

[Ἀ]πόλλ[ω]νος
Δαλίου,
Ἀ[ρ]τάμιτο[ς],
Λατοῦς.

3 Tabula lapidis calcarii Symaei, l. 0,42, a. 0,25, cr. 0,13; reperta in arcis clivo paullo infra muros antiquos. Litterae profundissimae et crassae (plus 0,01), non sine aliqua arte incisae, a. 0,055—0,07. Exscripsi.

Η Ρ Ω Ω Ν

ἡρώων.

Cf. I. G. Ins. I 687 (Ialysi): ἡρώιων.

4 Fragmentum lapidis caerulei a. 1862 in oppido inventum, nunc in aula domus, quae est Photii Kladakis medici, cisternae muro insertum. Max. l. 0,28, max. a. 0,15. Litterae elegantes alterius a. Chr. n. saeculi a. 0,018—0,02; Ο minus. Ed. S. Aristarches Ὁ ἐν Κωνστ. ἑλλ. φιλ. σύλλ. παράρτ. τοῦ ιγʹ τόμου 1880, 78, γʹ ex φιλαρχαίου schedis. Exscripsi.

Ͻ Ω Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ
Θ Α Ρ Σ Ι Π Ο Λ Ι Ο Σ
Σ Α Ρ Α Π Ι Ι Σ Ι

Σωσίστρατος
Θαρσιπόλιος
Σαράπι Ἴσι.

Vs. 1 Σ ante Ω integrum legit anon. φιλ.

5 'In oppido Syme, in aede D. Athanasii, basis exstat marmorea tribus distichis inscripta; sed literae adeo sunt detritae, ut nihil extricare potuerim, praeter partem praescripti'. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 287 (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 250, 30).

. . . . Ι Ι Ο Υ Ρ Γ Η Σ Α Ν Τ Ο Σ .
Θ Ε Ο Ι Σ
tria disticha

[- - - δαμ]ιουργήσαντος(?)
Θεοῖς.
- - - - - - - -

Vs. 1 supplevit v. Gelder; ἱερ]ουργ. vel ὑπ]ουργ. Ross.

6 In muro exteriore ecclesiae S. Ioannis τοῦ Γιαλοῦ in ipso oppido sitae tabula inserta est calce turpissime oblita, cuius et ectypum chartaceum obtinui et apographum Demosthenis Chaviara accurate confectum, sine quo vix quidquam in legendo profecissem. Litterae primo a. Chr. n. saeculo exeunte non antiquiores esse videntur et propter formam et quia Ι adscriptum q. v. semper omissum est. A. 0,01—0,013. Permultae difficillime leguntur; quas omnino non recognovi a Chaviara lectas, lineolis subductis indicavi.

//// Ο.Κ Ο Ι Ν Ο Ν Ϲ Α Μ Ο Θ Ρ Α Κ Ι /// Σ Τ Α Ν Α | Ρ Ο ////////////
///// Ι Α Ν Β Ο Ρ Β Ο Ρ Ι Τ Α Ν Υ Π Ε Ρ Ε // Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Ο ////////
///// Ι Δ Υ Μ Ε Ω Σ Μ Ε Τ Ο Ι Κ Ο Υ ////// Ε Ρ Γ Ε Τ Α //////////
/// Ο Υ Κ Ο Ι Ν Ο Υ Ε Π Α Ι Ν ////// Κ Α Ι Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Ι Χ Ρ ///////
////////// Ω Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω / ///////// Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι ////////////
/////// Ν Ο Ι Α Σ Α Ν Ε Χ Ω Ν Δ Ι Ε Τ Ε Λ Υ Ι Σ Α Ν Ε Τ Ο ////////
///// Ί Α Ν Χ Ρ Ο Ν Ο Ν Κ Α Ι Ε Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω Μ Ε Ν Ο ////////
/////// Ρ Υ Σ Ε Ο Ι Σ ///// Ε Φ Α Ν Ο Ι Σ Υ Π Λ Μ Ω Ν Τ Ο Τ //////////
/////// Ε Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω Μ Ε Ν Ο Ν Υ Π Ο Α Δ Ω Ν Ι Α Σ //////////////
/////// Α Σ Κ Λ Α Π Ι Α Σ Τ Α Ν Σ Υ Ρ Ω Ν /////////// Υ Σ Ε //////////////
/////////// Υ Π Ο Τ Α Σ Κ Τ Ο Ι Ν Α Σ Τ Α Σ _ Η \ Λ ////////////////////
//// Χ Ρ Υ Σ Ε Ω Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω Κ Α Ι Υ Π Ο Τ Α Σ Κ Τ Ͻ ////////////
/// Α Σ Τ Α Σ Ε Π Ι Ε(?) Ω Μ Ο Υ Σ Χ Ρ Υ Σ Ε Ω Σ Τ Ε ////////////
/// Α Ν Ω Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Α Α Ν Ε ////////////
//// Ω Ν Λ Ι Ρ Τ Ε ///// Υ Σ Τ Ο Κ Ο Ι Ν Ο Ν

Θ Ε Ο Ι Σ

[Τ]ὸ κοινὸν Σαμοθρακι[α]στᾶν Ἀ[φ]ρο[διτιασ]-
[τ]ᾶν Βορβοριτᾶν ὑπὲρ Ε[ὐ]φροσύνο[υ]
Ἰδυμέως μετοίκου [εὐ]εργέτα
[τ]οῦ κοινοῦ· ἐπαιν[εῖ] καὶ στεφανοῖ χρ[υ]-
[σέ]ῳ στεφάνῳ [ἀρε]τᾶς ἕνεκα καὶ
[εὐ]νοίας ἂν ἔχων διετέλ[ε]ι 'ς ἁμὲ τὸ[ν]
sic [ἅπ]αν(τα) χρόνον· καὶ ἐστεφανωμένο[ν]
[χ]ρυσέοις [στ]εφάνοις ὑπ' ἁμῶν τὸ τ[ρίτον sive -έταρτον]
[καὶ] ἐστεφανωμένον ὑπὸ Ἀ[δ]ωνιασ[τᾶν Ἀφροδιτιασ]-
[τᾶν(?)] Ἀσκλαπιαστᾶν Σύρων [χρ]υσ[έῳ στεφάνῳ]
[καὶ] ὑπὸ τᾶς κτοίνας τᾶς _Η \ Λ - - - -
χρυσέῳ στεφάνῳ καὶ ὑπὸ τᾶς κτο[ί]-
[ν]ας τᾶς Ἐπι[β]ωμοῦς(?) χρυσέῳ στε-
[φ]άνῳ καλοκἀγαθίας ἕνεκα ἂν ἔ-
[χ]ων [δ]ι[ε]τέ[λει] 'ς [τὸ κ]οινὸ[ν]

Θεοῖς.

Vs. 2 ΒΟΡΒΟΡΥΤΑΝ Ch. || vs. 5 ΣΤΕΦΑΝΩΙ id. || vs. 6 (= 15) διετέλει 'ς proposuit U. de Wilamowitz. || vs. 7 fortasse [ἅπ]αν χρόνον tuendum, ut μέλαν λίθον in noto epigrammate Theraeo. || vs. 9 Α..ΩΝΙΣ Ch. || vs. 15 ΙΥ.ΠΑΚΟΙΝΟΝ Ch.

In ora sinus Symaei asiatica Alexandri Cephallenis monumentum invenit Hamilton *Res. in Asia min.* II app. epigr. 301 (Wescher *Rev. arch.* X 1864, 471; Foucart *Ass. rél.* n. 56; Ziebarth *Griech. Vereinsw.* 54; H. van Gelder Mnemos. XXIV 190 sq., 10, qui Ziebartho rectius singula collegia distinxit). Quod ibi commemoratur collegium Ἀδωνιαστᾶν Ἀφροδεισιαστᾶν | Ἀσκλαπιαστᾶν τῶν ἐν Αὐλαῖς (ubi quod supplevit καί ante Ἀσκλαπιαστᾶν Foucartus, iure suo delevit v. Gelder), a nostro Ἀδωνιασ[τᾶν Ἀφροδιτιαστᾶν(?)] Ἀσκλαπιαστᾶν Σύρων fortasse non est diversum. De loco nihil scimus; ad Stephani Αὐλαὶ — Λυκίων χωρίον non nimis probabiliter provocavit Ziebarth. Vel magis dolendum quod etiam ctoenarum nomina et situs (vss. 11. 13) enucleari nequeunt. Unum scimus spectare ea ad imperii Rhodii fines.

7 In oppido clypeum vidi apud hominem privatum litteris apicatis (Ά, Σ) primi fere a. Chr. n. saeculi inscriptum; quas cum exscribere coepissem, homo lucri ingentis cupidus me impedivit. Dedi quae memoria tenui et quae brevi ab alio correctum iri spero.

Γάϊος Ῥωμαῖ[ος]
στρατευσάμενος
ὑπὲρ
Ἀμύντα Ἀριστέως
ἡγεμόνος ἀμίσθου
[κ]ατὰ Ἄλεια
εὐνοίας ἕνεκα
Θεοῖς

Fortasse »militabat homo Romanus in classe Rhodia contra Mithradatem« (Wilamowitz).

Vs. 7 notavi post ἕνεκα: τᾶς εἰς αὐτόν(?) memoria dubia. Improbabilis certe Dorica forma τᾶς, ac dubito an quidquam praeter εὐνοίας ἕνεκα in illo versu fuerit; est enim titulus ad συμμετρίας leges compositus.

Clypei similes Camiri (I. G. Ins. I, 701—703) et Coi (Paton-Hicks *The inscr. of Cos* 66. 67 cf. 65) inventi; Coum dicit quem inter Camirenses edidi l. l. 700 W. Froehner v. d. litteris ad me datis.

8 ῾Επὶ λίθου ἐντετειχισμένου ἐπὶ τῆς προκυμαίας τοῦ λιμένος Αἰγιαλοῦ.᾿ Habeo ex Demosthenis Chaviarae schedis.

ΑΓΑΘΩΝΑΗΠΟΛΙΣΕΤΙΜΗΣΕ

Ἀγάθωνα ἡ πόλις ἐτίμησε.

---

9 Stela aëtomate pulchro ornata, marmoris candidi, cr. 0,07, inventa in superiore oppidi parte prope φαρμακοπωλεῖον, nunc penes Alexandrum Milioratin. Litterae quarti a. Chr. n. saeculi valde detritae negligenter incisae, a. c. 0,007—0,014. Exscripsi.

ΤΟΝΔΕΑΡΕΩΣΕΝΑΓΩΝΙΚΑΤ//Κ
//// Ι Ι /// ΝΘΝ// ΡΟΔΟΚΛΗ /// C Ο Υ /////// < C
CΤΑΡΟΙΔΕΕΘΕΣΑΝ *vacat*
//////// | ///// Ι Ι Μ Α Λ Α Κ Α Ι Ρ //< Α ///Ν//// Ι // Λ Κ(?) /////
///////////// Ι Ι Ο Σ Ε Π Λ Ι Σ Α Σ // Ι /// Ε Ο //// Ι Ι Ι Ι /////
/////////////////////////// Ν ////// Ο Σ

rosa *rosa*

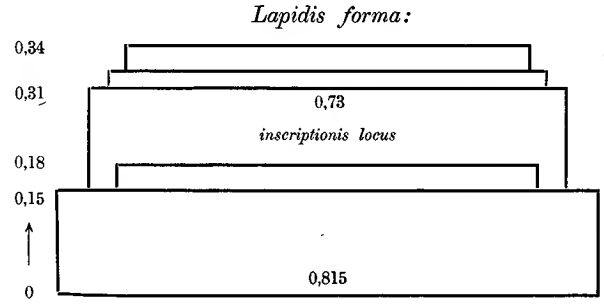
Τόνδε Ἄρεως ἐν ἀγῶνι κατ[ακτ|άμε]νον ῾Ροδοκλῆ[α]
[θ]ωῦ[ξα]σθ᾿ (?), ἕταροι δ᾿ ἔθεσαν |
. . . . . . μαλακαιρ . ς α[. . . . . | . . . . ν]ος ἔπαισας
[ἤ]ι[θ]εο[ν . . . | . . . .]ος.

Restitutio incerta. Vs. 5 (participium in) -ος ἔπαισας insequente pentametro [ἤ]ι[θ]εο[ν ⏕ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ ος, ita ut Ἀίδης invocetur (Kaibel). Paullo aliter Wilamowitzius: ʽSi vs. 3 spatio vacuo versus terminus indicatur, fieri non potest, quin heroicum versum tetrameter dactylicus in syllabam exiens excipiat. Sed quae vs. 5 post ἔπαισας (vel ἐπάισας) secuntur pentametrum potius indicant᾿.

---

10 Arae cylindratae basis duplex trochilo rotundo superne ornata, lapidis nigricantis; a parte postica mutila; max. cr. 0,52 (vide imaginem). Litterae alterius a. Chr. n. saeculi, quarum extremae partes malleolis magis quam apicibus vel lineis transversis ornatae sunt. ῾Χρησιμεύει δὲ νῦν ὡς ἁγία τράπεζα τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τῆς ἐν Σύμῃ σταυροπηγιακῆς μονῆς ῾Ρουκουνιώτου.᾿ Videtur autem prope hoc coenobium in insulae parte occidentali situm inventa esse, ubi multa sepulcra reperiri comperi. Ed. S. Aristarches ῾Ο ἐν Κωνστ. ἑλλ. φιλ. σύλλ. παράρτ. τοῦ ιγ' τόμου 1880, 79 sq., ε' ex φιλαρχαίου apographo vitioso, cum Mordtmanni supplementis quibusdam (Cougny App. Anth. Pal. add. p. 592, II 198*d*). Exscripsi.

Lapidis forma:

ΩΠΑΡΕΜΟΝΣΤΕΙΧΩΝΤΟΥΤΗΡΙC ΟΝΟΔΙΤΑ
ΧΑΙΡΕΙΝΕΥΚΛΕΙΟΣΚΟΥΡΟΝΑΡΙΣ ΟΔΑΜΟΝ
ΘΝΗΣΚΩΔΕΟΓΔΩΚΟΝΤΑΚΑΙΕΞΕΣΙΔΩΝΛΥΚΑΒΑΝΤΛΣ
ΚΑΙΠΑΙΔΑΣΠΑΙΔΩΝΛΕΙΠΩΥΠΗΕΛΙΩΙ
ΟΥΚΟΛΒΩΙΒΡΙΑΟΝΤΑΣΑΡΙΞΗΛΩΙΔΕΠΙΔΟΞΗΙ
ΟΙΣΕΙΗΤΑΥΤΟΝΤΕΡΜΑΛΑΧΕΙΝΒΙΟΤΟΥ

Ὦ παρ᾿ ἐμὸν στείχων τοῦτ᾿ ἠρί[ον εἶπ]ον ὁδῖτα
χαίρειν Εὐκλεῖος κοῦρον Ἀρισ[τ]όδαμον·
θνήσκω δὲ ὀγδώκοντα καὶ ἓξ ἐσιδὼν λυκάβαντας
καὶ παῖδας παίδων λείπω ὑπ᾿ ἠελίωι·
οὐκ ὄλβωι βριάοντας, ἀριζήλωι δ᾿ ἐπὶ δόξηι·
οἷς εἴη ταὐτὸν τέρμα λαχεῖν βιότου.

---

11 Cista, in Panormitae coenobio. Ed. S. Aristarches ῾Ο ἐν Κωνστ. ἑλλ. φιλ. σύλλ. παράρτ. τοῦ ιγ' τόμου 1880, 78 sq., δ' ex φιλαρχαίου schedis. Litterae alterius a. Chr. n. saeculi esse perhibentur.

ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ
ΤΕΛΕΣΙΑ
ΒΥΡΑΣΣΙΟΣ

Ἀπολλοφάνης
Τελεσία
Βυ[β]άσσιος.

---

12 Litterae elegantes alterius fere aut primi ineuntis a. Chr. n. saeculi, apicibus ornatae. a. 0,014—0,018. Ectypum W. R. Patonis humanitati debeo.

ΑΘΑΝΩΜΕΝΕΣΘΕΩΣ
ΓΥΝΑΔΕΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑ

Ἀθανὼ Μενεσθέως,
γυνὰ δὲ Ἀπολλωνίδα.

---

13 In oppido, in aede S. Athanasii, in stela sepulcrali marmoris albi. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 288.

ΚΑΛΛΙΝΟΣΔ . . . . . .

Καλλῖνος Δ - -

---

14 In regione Πέδι (i. e. πεδίον) in aede S. Aulakiotae duplex est arae cylindratae basis marmoris nigricantis, l. et cr. 0,42, a. 0,185, trochilo rotundo superne exornata. Litterae in basis parte superiore incisae a. 0,017, malleolis ornatae. Lapidem descripsit, ectypum confecit Ioannes Kalisperis Calymnius.

//// Ι ΡΟΘΕ Ι ΗΡΑΚΛΕ Ι /////////

[Δ]ωροθέ[α] ῾Ηρακλεῶ[τις].

---

15 Cista marmorea l. 0,39, a. 0,17, cr. 0,32; litteris primi fere a. Chr. n. saeculi a. 0,018. Exstat in oppidi parte superiore apud Alexandrum Milioratin. Ectypum accepi a Ioanne Kalisperi confectum.

ΕΑΡΟΣ
ΣΑΜΙΑΣ

Ἔαρος
Σαμίας.

---

16 In fragmento marmoreo. Ed. S. Aristarches ῾Ο ἐν Κωνστ. ἑλλ. φιλ. σύλλ. παράρτ. τοῦ ιγ' τόμου 1880, 78, β' ex φιλαρχαίου schedis. Litterae tertii a. Chr. n. saeculi esse dicuntur.

ΑΓΑΘΙΝΕΧΑΙΡΕ

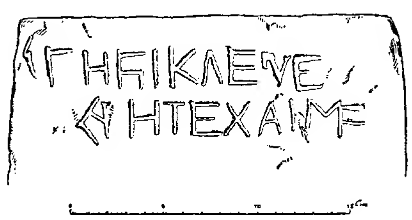
Ἀγαθῖνε χαῖρε.

17 Tabula marmorea l. 0,30, a. 0,25, 'ἥτις ἦτο ἐντετειχισμένη ἄνωθεν τῆς θύρας τοῦ ἐν τῷ Νημποριῷ (Ἐμπορίῳ) ναΐσκου τῆς Μεταμορφώσεως, τοῦ παραλλήλως δύο ἑτέρων ναΐσκων καὶ πρὸς νότον αὐτῶν ἐκτισμένου.' Litterae bonae tertii vel secundi a. Chr. n. saeculi. Edo ex Demosthenis Chaviarae schedis.

⁻ Α Θ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ	[Ἀγ]αθοδώρου.

---

18 Lapis rectangulus, fortasse cista, muro δημογεροντείου in oppido Syme siti insertus, l. 0,21; litteris profundis et crassis ab homine rudi incisis, a. 0,015—0,025. Exscripsi. Lectio certa est. Ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Incidere debebat:

Α Γ Η Ϲ Ι Κ Λ Ε Υ Ϲ
Χ Ρ Η Ϲ Τ Ε Χ Α Ι Ρ Ε

[Ἀ]γη[σ]ικλεῦς·
[χρ]η(σ)τὲ χαῖ[ρ]ε.

Imprimis memorabile, quod pro Ϲ scripsit Ϝ i. e. litterae F formam Rhodiacam sive numerum VI (cf. I. G. Ins. I 913 et 4).

---

19 Stela aëtomate ornata, a parte postica negligenter sculpta; l. 0,29, a. 0,44. Litterae crassae et profundae primi fere p. Chr. n. saeculi; a. c. 0,025—0,035. Edd. Durrbach et Radet *Bull. de corr. Hell.* X 1886, 269, 6. Exscripsi in anagnosterio q. v. Αἴγλη in oppido.

Ε Μ Π Ε Ι Ρ Ι Α	Ἐμπειρία
Χ Ρ Η Σ Τ Η	χρηστὴ
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

---

20 Stela aëtomate ornata, cui dens subest, l. 0,28, a. 0,56, cr. 0,055; anaglypho mulieris stantis ornata tunica et pallio vestitae, cuius sinistra manus coperta est, dextra prope humerum sinistrum pomum tenet. A sinistra mulieris cippus parvus sive ara est. Totum vero anaglyphum more Rheneae potissimum solito in stelae parte paullulum excavata exsculptum est, cuius partis margo superior est semicircularis. Litterae mediocriter incisae primi fere p. Chr. n. saeculi, vs. 1 a. 0,022, vs. 2 0,015. Ed. S. Aristarches Ὁ ἐν Κωνστ. ἑλλ. φιλ. σύλλ. παράρτ. τοῦ ιγ' τόμου 1880, 80, ς' ex φιλαρχαίου anonymi schedis. Exscripsi in oppido apud mulierem, cui nomen est Ζωοδόχος Πηγὴ Ζωοποιή.

Ε Ρ Μ Ι Ω Ν Η	Ἑρμι[ό]νη
Χ Ρ Η Σ Τ Η	χρηστή.

---

21 Cippus. Edd. Hamilton *Res. in Asia min.* II 1842, app. epigr. 302 (Ross Inscr. graec. ined. III p. 36 ante n. 286; K. Keil Philolog. III 1848, 317; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 250, 31).

Η Ρ Α Κ Λ Ο Υ Ϲ Η	Ἡρακλοῦς· ἡ
Α Δ Ε Λ Φ Η Π Ρ Ο Ϲ Δ Ο	ἀδελφὴ Προσδο-
Κ Ι Α Μ Ν Η Μ Η Ϲ Ε Ν Ε	κία μνήμης ἕνε-
Κ Ε Ν	κεν.

Vs. 1 Hamiltonis lectionem tuetur Keil; -[έ]ους(?) Ross, -[εῦ]ς v. G.

22 Cista lapidis caerulei in duas partes fracta, a latere postico mutila, l. 0,34, a. 0,17, max. cr. 0,38; litteris bonis apicatis. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 289. Exscripsi in anagnosterio q. v. Αἴγλη.

Θ Ε Υ Γ Ο Ν / Γ Ο Υ	Θευπόνπου.

Γ alterum integrum vidit Ross.

---

23 'Ἐπὶ τεθραυσμένης ὀστεοθήκης εὑρεθείσης παρὰ τὸν ναΐσκον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, ἐκτισμένον ἐπὶ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ μνημείου.' Ed. S. Aristarches Ὁ ἐν Κωνστ. ἑλλ. φιλ. σύλλ. παράρτ. τοῦ ιγ' τόμου 1880, 77 sq., α' ex φιλαρχαίου schedis, haud dubie eiusdem, qui mecum quoque communicavit Demosthenis Chaviarae. Litterae bonae a. 0,013—0,017 tertii a. Chr. n. saeculi esse dicuntur.

Ω Ρ Ο Υ	- δ]ώρου.

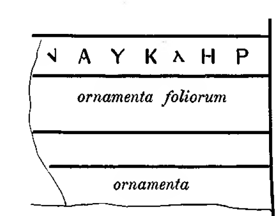
24 'In ecclesia quadam ad antiquum portum Emporium, in ara rotunda.' Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 286 (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 250, 32).

. . . . . Τ Η . .	- - - - -
Λ Ν Ο . . . Γ Υ Ο	- - - -
Θ Ε Σ . . . Ο Ν Ν	- - - -
Ν Ε Ω Τ Ε Ρ Ο Υ	νεωτέρου.

Vs. 3 Θέσ[σαλ]ον supplevit Ross, vix recte. An Θεσ[σαλ]ον[ικέως]?

---

25 Fragmentum lapidis fulvi, max. l. 0,37, max. a. 0,19; litteris serae aetatis a. c. 0,035. Exscripsi in ξενοδοχείῳ, quod fuerat Milioratis.

- ναυκληρ -

Cf. I. G. Ins. I 912: † ὑπὲρ εὐχῆς Φιλίππου | ναυκλήρου Ἀσκουνδίου †. Similem hunc titulum fuisse censeo.

---

26. 27 Amphorarum notae (Rhodiae).

(26) Syme in anagnosterio q. v. Αἴγλη. Exscripsi.

Ε Π Ι Α Ρ Χ Ι Δ Α	ἐπὶ Ἀρχιδά-
Μ Ο Υ	μου.
Υ Α Ν Ι Ν Θ Ι Ο Υ	Ὑ[α]κινθίου.

(27) Amphora integra in mari prope Symen insulam inventa, nunc penes Demosthenem Chaviaran Symaeum. Exscripsi.

a Ε Π Ι Ε Ρ Ε Ω Σ	ἐπ' ἱερέως
Η Ρ Α Γ Ο Ρ Α	Ἡραγόρα.
b Α Ρ Ι Τ Ω Ν Ο Σ	[Χ]αρίτωνος.

II.

TEVTLVSSA(?) HODIE *LIMONIA*.

Teutlussa insula Atheniensium navibus anni 412/1 hieme apud Symen profligatis primum refugium erat; inde Halicarnassum petierunt (Thuc. VIII 42, 4). Nec diversa esse videtur Seutlussa, quam inter insulas circa Rhodum sitas enumerat Plinius V 133 statim post Chalces mentionem. Quam enim herbam Attici appellabant τεῦτλον, ceteri Graeci σεῦτλον nuncupabant; cf. Athen. IX 370 f, G. Meyer *Griech. Gramm.* [3] § 261. Hanc hodiernam esse Limoniam, cuius portum laudavit Ross (*Reisen auf den griech. Ins.* III 114: *zwischen Chalke und dem Thoantion auf Rhodos liegen sieben oder acht wüste Eilande, von welchen das grösste, Limonia* [ἡ Λειμωνία], *früherhin bewohnt war und einen vortrefflichen Hafen hat*), acute coniecit H. Kiepert in commentario ad tabulam XII libri Formae orbis antiqui inscripti. In tabula anglica marina (n. 1811. 1667, cf. *Mediterranean Pilot* IV [2] 135), ubi nomina graeca non semper incorrupta leguntur, Alimnia vocatur. Recta forma Limonia etiam in Piacenzae libro ex Almiro Hamburgensi traditur, cuius ex tenebris unius tituli fragmentum nuper in lucem protractum est. Quod si prius innotuisset, in primo huius libri fasciculo post Chalces inscriptiones editurus fuissem; nunc infra subieci.

28 ‘*In quella di Limonia, frà le altre ruine, che a terra sparse fin’ al tempo presente vi si osservano, asserisce Almiro Amburghese -- havervi vicino le sue sponde Orientali, che riguardano a Rhodi, osservato una Colonna lapidea di 7 piedi, e mezzo lunga, distesa, e spezzata, com’ egli dimostra, da quel capo, che a Borea riflette; Si come per l’ adverso, che porge ad Austro, tutto per altro intiero, e corniciato, eccedendo nella grossezza anco l’ amplesso di duo huomini, e che sù l’ estremo del suo infrante, siavi poi lo spatio di due palmi, alquanto in forma quadra, incavato, tutto per altro di lettere Greche ripieno, che in maggior parte del tempo guaste, e corrose, à pena, & à gran fatiga potè egli le seguenti in tal similitudine rapportarne*’ etc. F. Piacenza *L’ Egeo redivivo o sia chorographia dell’ Arcipelago* etc. 1688, 154 sq.; O. Rubensohn *Almiro e Clas Amburghesi, zwei vergessene Erforscher Griechenlands. Besonderer Abdruck aus den Mitth. des Vereins für hamburgische Geschichte* VI 1896, 2 n. 11. 12 p. 7. 8. Versus distinxit editor, nec tamen ad inscriptionis ipsius exemplar, sed id agens, ut ornatior esset capitis finis:

(*rapportarne*) ΚΟΣ . . . ΒΟΥΛΗ
. . . . . . ΔΟ . . . . ΘΕΟΙΣ
ΑΘΑΝΑΤΟΙΣ . . .
ΚΑΣΙ .

Nomen mulieris in -βούλη, fortasse [Νι]κ[α]σ[ι]βούλη (τοῦ δεῖνος) θεοῖς ἀθανάτοις [π]ᾶσι.

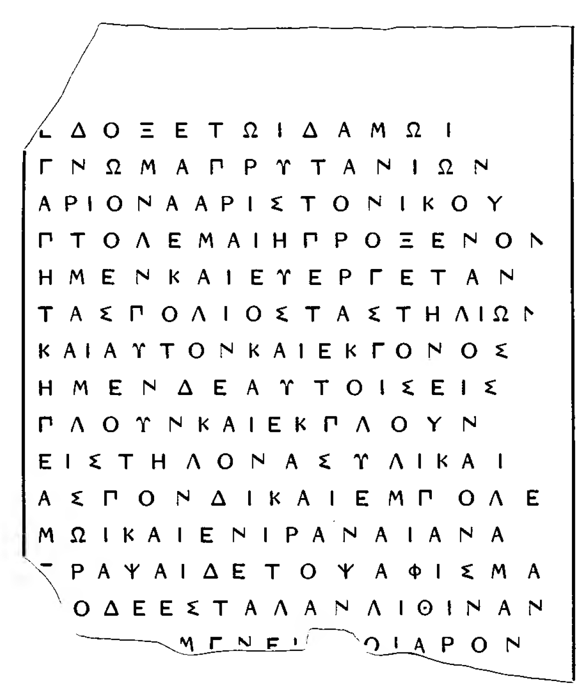
III.

TELOS.

Telos insula septimo a. Chr. n. saeculo cum Rhodiorum urbe Lindo vinculo aliquo coniuncta erat; certe Telines Telius, qui Triopiarum dearum sacra secum attulit, Gelonis tyranni proavus una cum Lindiis Gelam condidisse fertur (Her. VII 153 sqq. et Pindari interpretes, Boeckh ad schol. Pyth. II 27 p. 314 alii). Circa a. 100 a. Chr. n. Rhodiorum respublica, non Lindiorum oppidum, quod tunc temporis in rebus externis nihil valebat, *ἐπιστάτην* Telium designavit (I. G. Ins. I 844, 29 sqq. *ἐπιστάται τοὶ πεμφθέντες ὑπὸ τοῦ δάμου· Εὐκράτης Κλευστράτου Τήλιος, Ζήνων Πράξωνος Χαλκήτας*). Telii Rhodiam civitatem habebant (cf. M. Holleaux *Rev. de phil.* XVII 1893, 184) et siquidem in inscriptione n. 51 recte legimus *Λαδαρμιαν*, Rhodii, qui Telon venerunt, suis demoticis utebantur ut in territorio Rhodio (idem Carpathi Chalce Nisyri factum esse constat). De hodierna condicione egit Ross *Reisen auf den griech. Ins.* IV 1852, 42—45; *Hellenika* I 1, 1846, 59—66. Tabulas geographicas exhibent carta marina Anglorum n. 1898 (cf. *Mediterranean Pilot* IV² 145—147); Kiepert *Karte des westlichen Kleinasiens* XIII.

Primo loco posui decreta (n. 29. 30); altero catalogos (n. 31—36); tertio donaria sacra et titulos honorarios (n. 37—47); quarto monumenta sepulcralia (n. 47—82); sub calcem additae paucae amphorarum notae (n. 83—85).

29 Stela marmoris albi in superiore et inferiore parte mutila, l. 10½″, a. 1′, Teli inventa, Thomae Sprattii opera Londinum in Museum Britannicum translata. Versuum locos lineolis incisis, quae adhuc dispiciuntur, indicaverat quadratarius. Litterae a. 0,012—0,013, magna cum cura et elegantia insculptae, quarum extremae partes paullo largiores factae sunt, tertii a. Chr. n. saeculi parti priori tribuendae esse videntur. Nota curvos ductus litterarum Υ et Ψ. Edd. Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 120 sq., 10 et in tabula ex Sprattii schedis; Newton *Inscr. in the Brit. Mus.* II 1883, CCCXLII (Cauer Delectus² 170; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3487; Michel *Recueil d'inscr. gr.* II 1897, 430). Ectypum A. S. Murrayi humanitate accepi.

[Ἔ]δοξε τῶι δάμωι,
γνώμα πρυτανίων·
Ἀρίονα Ἀριστονίκου
Πτολεμαιῆ πρόξενον
ἦμεν καὶ εὐεργέταν
τᾶς πόλιος τᾶς Τηλίων
καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνος,
ἦμεν δὲ αὐτοῖς εἴσ-
πλουν καὶ ἔκπλουν
εἰς Τῆλον ἀσυλὶ καὶ
ἀσπονδὶ καὶ ἐμ πολέ-
μωι καὶ ἐν ἰράναι· ἀνα-
[γ]ράψαι δὲ τὸ ψάφισμα
[τ]όδε ἐστάλαν λιθίναν
[καὶ θέ]μεν ε[ἰς τ]ὸ ἱαρὸν
\- - - - - - - -

---

30 Lapis cymatiis carens marmoris caerulei, a dextra et inferiore parte laesus; max. l. 0,44; max. a. 0,26, cr. 0,20. Litterae elegantes secundi fere a. Chr. n. saeculi, quarum extremae partes aut apicibus parvis aut lineolis transversis ornatae sunt; a. 0,009—0,01; Θ Ο Ω reliquis plerumque paullo minores. Inest scalis aedificii, quod ad *μετόχιον Παναγίας Κοίμησις* pertinet (*μετόχιον* vero ad coenobium Ἅγ. *Παντελεήμων*). Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 169 ex Brockii hypotrierarchae Angli schedis, qui quamquam quae descripsit minime intellexit, titulum tamen vel Rossio integriorem vidit; denuo Ross *Hellenika* I 1, 1846, 62 sqq., 2, postquam ipse lapidem iam valde detritum recognovit (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3486; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 253, 35; Michel *Recueil d'inscr. gr.* II 1897, 429). Quem Macarii hegumeni optimi venia data eximendum curavi et quae etiamtum legi poterant relegi.

ΕΤΗΛΙΟΙΣΙΕΡΑΠΟΛΟΥΓΝΩΜΑΕΠΕΙΔΗΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣΑΡΙΣ
ΟΥΛΟΥ.ΗΛΙΟΣΕΝΤΕΤΩΙΠΡΟΤΕΡΟΝΧΡΟΝΩΙΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣ
ΕΤΕΛΕΙΠΕΡΙΤΟΝΔΑΜΟΝΤΟΝΤΗΛΙΩΝΠΟΛΛΑΣΚΑΙΜΕΓΑΛΑΣ
ΣΤΩΙΚ..ΝΩΙΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΣΑΙΡΕΘΕΙΣΤΕΙΕΡΑΠΟΛΟΣΕΠΙΕΡ
ΩΚΡΙΤΟΥΡ.ΕΚΑΣΤΑΣΠΟΘΟΔΟΥΣΚΑΙΤΑΤΕΛΕΣΜΑΤΑΟ
ΔΙΚΑΙΩΣΔ....ΟΝ..ΙΗΣΕΣΕΙΣΜΟΥΤΕΓΕΝΟΜΕΝΟΥΚΑΙΤΩΝ
ΑΙΤΩΝΤΕΙΧΕΩΝΚΑΙΤΩΝΠΥΡΓΩΝΔΙΑΣΕΙΣΘΕΝΤΩΝΠΑΣΑΝ
ΝΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝΕΠΟΗΣΑΤΟΕΙΣΤΟΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΘΗΜΕΙΝ
ΑΠΟΤΙΔΕΟΜΕΝΑΕΠΙΣΚΕΥΑΣΚΑΛΩΣΚΑΙΛΥΣΙΤΕΛΩΣΟΥΜΟ
ΝΟΜΕΝΑ.ΙΣΙΑΥΤΑΤΕΛΕΣΜΑΤΑΔΙΔΟΥΣΑΠΡΟΦΑΣΙΣΤΩΣΑΛΛ
ΙΚΑΘΑ..ΝΧΡΕΙΑΝΕΝΠΑΣΙΝΕΚΤΕΝΗΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΣΚΑ
ΟΥΛΕΤΟΤΙΣΤΑΝΠΟΘΟΔΟΝΤΑΣΙΕΡΑΣΚΑΤΑΦΘΕΙΡΑ
ΟΗΣΑΜΕΝΟΣΚΑΙΤΟΠΩΝΤΙΝΩΝΑΦΑΣΑΤΕΕΙ
ΙΤΟΙ..ΙΣΤΑΛΛΑΙΕΡΑΤΑΕΧΘΥΟΜΕΝ
ΣΤΑ..ΓΟΘΟΔΟΝΓΙΝΕΣΘΑΙΑΠΟΤΟ
ΛΙΚΗΣΑΙΠΑΣΑΝΣΠΟΥ
ΟΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΑ

[Ἐδοξ]ε Τηλίοις, ἱεραπόλου γνώμα· Ἐπειδὴ Ἀριστομένης Ἀριστ[το]-
[β]ούλου [Τ]ήλιος ἔν τε τῶι πρότερον χρόνωι ἀνὴρ ἀγαθὸς [ἐὼν]
[δι]ετέλει περὶ τὸν δᾶμον τὸν Τηλίων, πολλὰς καὶ μεγάλας [χρεί]-
[α]ς τῶι κ[οι]νῶι παρεχόμενος, αἱρεθείς τε ἱεραπόλος ἐπ᾽ ἱερ[έως]
[Ἀγλ]ωκρίτου [πάσ]ας τὰς ποθόδους καὶ τὰ τελέσματα ὀ[ρθῶς]
[καὶ] δικαίως δ[ιωικ]ον[όμ]ησε, σεισμοῦ τε γενομένου καὶ τῶν [οἴκων s. ναῶν]
[κ]αὶ τῶν τειχέων καὶ τῶν πύργων διασεισθέντων πᾶσαν [σπου]-
[δὰ]ν καὶ φιλοτιμίαν ἐποήσατο εἰς τὸ ἀνοικοδομηθῆμειν [πάντα]
[τ]ὰ ποτιδεόμενα ἐπισκευᾶς καλῶς καὶ λυσιτελῶς, οὐ μό[νον τὰ]
[γε]νόμενα [ε]ἰς [τ]αῦτα τελέσματα διδοὺς ἀπροφασίστως, ἀλλ[ὰ]
[κα]ὶ καθ᾽ α[ὑτὸ]ν χρείαν ἐν πᾶσιν ἐκτενῆ παρεχόμενος, κα[ὶ]
[ὁπότε ἐβ]ούλετό τις τὰν πόθοδον τᾶς ἱερᾶς καταφθεῖρα[ι]
[ἔφοδον(?) τε π]οησάμενος καὶ τόπων τινῶν ἀφὰς ἅτε εἰ[δὼς(?)]
[- - - - - - - - - - - - - ε]ἰς τἆλλα ἱερὰ τὰ ἐχθυόμεν[α
- - - - - - - - - - - - - - ς τὰ[ν π]όθοδον γίνεσθαι ἀπὸ το[ῦ - -
[- - - - - - - - - - - - - - - - - ἀδ]ικῆσαι, πᾶσαν σπου[δὰν -]
- - - - - - - - - - - - - - - - - - ον καὶ τὰ ἄλλα ἁ - -

Var. lect. Litterae a me non visae lineis subductis notatae sunt. Ex diversis Brockii et Rossii lectionibus selegi, quae propius ad pristinum lapidis statum accedere mihi visa sunt. Vs. 5 [Ἀγλ]ωκρίτου Solis sacerdotem Rhodiorum eponymum esse (I. G. Ins. I 1068) coniecit van G. || vs. 6 σεισμοῦ] ad notum terrae motum a. fere 227 refert idem, fortasse recte, cum ne litteraturae quidem indoles aetatem multo recentiorem prodat; quamquam permultos terrae motus in his regionibus fuisse nemo nescit. || vs. 6 post δικαίως exhibet Brock: ....ΟΝ..ΙΗΣΕ; Ross: Δ.....ΙΗΣΕ. Sed omnes interpretantur ᾠκονόμησε. || vs. 8 ΘΗΜΕΙΝ recte legit Brock; ΘΗΜΕΝ Ross, quem Becht. sequitur (Boisacq *Les dial. dor.* 201). || vs. 12 ἱερᾶς scil. γᾶς reditus intelligit Wilamowitz, heroinam Hieram Kaibel. || vs. 13 sqq. de piratarum invasione agi videtur, qui diversis locis incendia (ἀφάς, non ἀφ᾽ ἃς) fecerunt, quo facilius in communi perturbatione, quae vellent, diriperent. Melius fortasse Wilamowitz: ἐξιδιο]ποησάμενος καὶ τόπων τινῶν, ἀφ᾽ ἃς (i. e. ἱερᾶς) ἅ τε εἶ[ς | - - δαπάνα ἐποε]ῖτο [καὶ ε]ἰς τἆλλα κτλ.

31 Lapis caeruleus l. 0,54, a. 0,24, cr. 0,28, quem ad eundem murum pertinuisse apparet, cuius sunt n. 32. 33. Litterae apicatae a. 0,007 et maiores. Exscripsi in arcis muro aliquo ad portam inaedificatum. Commemoraverat Ross *Reisen* etc. IV 1852, 44 (‘*mehrere höchst unleserliche Inschriften, von denen eine rechts am Eingange sich auf Weihgeschenke zu beziehen scheint, denn es werden Silbergeschirre* (ἀργυρώματα) *darin erwähnt*’); cf. Bent *Journ. of Hell. stud.* VI 233 sqq. (‘*doubtless* ψηφίσματα *which are to much oblitterated to be of any value*’).

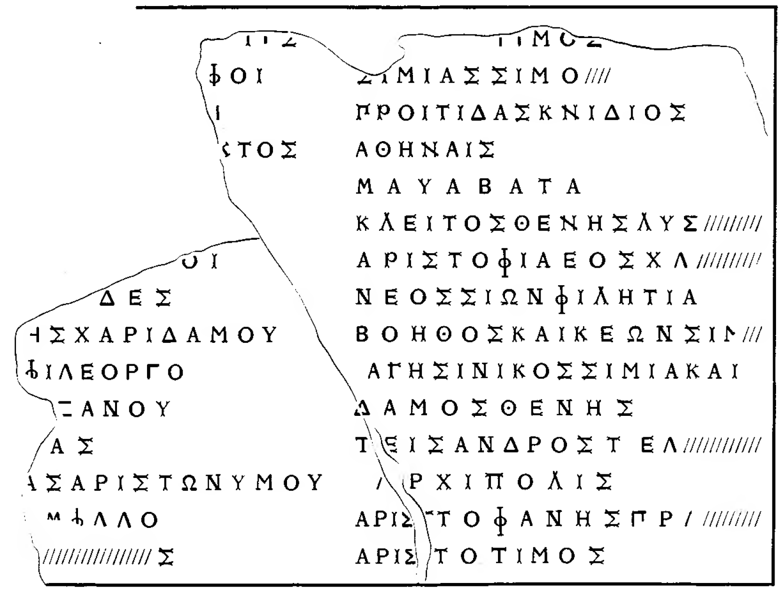
/////////////////////// ΕΘΗΚΑΝΤΟΚΑΤΑΧ//////
/////////////////////// / ////// ΑΡΓΥΡΩΜΑΤΑΕΙΣΤΑΝΚΤΗΜ

ΚΥΜΒΙΑ	?ΑΚΑΛΥΚΙΣ
ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ	?Γ ΚΑΛΛΙΣΤΟΔΙΚΟΣΘΗΓΟΡ/
ΝΑΞΙΚΛΕΙΤΟΣΑΝΑΞΙΒΩΛΟΥ	ΕΡΜΟΔΟΚΟΥΓΥΝΑ
ΣΩΣΙΦΑΝΤΟΣΠΑΣΙΘΕΜΙΟΣ	ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΑΠΑΙΔΕ//
ΑΝΔΡΟΣΘΕΝΗΣΜΙΚΥΘΟΥ	?-ΠΙΝΘΗΡΘΕΑΡΟΥ
ΛΥΣΑΝΙΑΣ	ΚΥΔΙΩΝΧΑΙΡΟΞΕΝΟ
ΑΡΙ-ΤΟΦΙΛΕΙΟΣΧΑΙΡΙΓΕΝΕΟΣ	ΚΑΙΑΓΥΝΑΦΙΛΙΣΤΑ
ΛΩΙΩΧΑΙΡΕΤΙΩΝΟΣΓΥΝΑ	ΑΡΙΣΤΟΔΟΚΟΥΠΑΙΔΕΣ
ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ	ΚΥΑΘΟΥΣ
ΕΡΜΟΔΟΚΟΣΕΡΜΑΝΔΡΙΔΑ	ΓΛΑΥΚΟΣΜΑΓΝΗΣ
ΤΙΜΟΣΘΕΝΕΟΣΠΑΙΔΕΣ	ΑΜΒΡΑΚΙΣ
ΤΙ...ΡΑΤΓΟΣΠΑΙΔΕΣ	...ΙΤΟΣ...ΙΛΟΙΟ

- - - - ἀν]εθήκαντο κατάχ[ρυ]σα(?) - -
- - - ἀργυρώματα εἰς τὰν κτημ[ά]των ἀποκατάστασιν
κυμβία·
Θαυμάσιος
[Ἀ]ναξίκλειτος Ἀναξιβώλου
Σωσίφαντος Πασιθέμιος
Ἀνδροσθένης Μικύθου
Λυσανίας
Ἀρι[σ]τοφίλειος Χαιριγένεος
Λωιὼ Χαιρετίωνος γυνά
Καλλικλῆς
Ἑρμόδοκος Ἑρμανδρίδα
Τιμοσθένεος παῖδες
Τι[μακ]ράτ[ε]ος παῖδε[ς
- - Καλυκίς(?)
Καλλιστόδικος Θηγόρ[α]
Ἑρμοδόκου γυνά
Ἀριστοκλείδα παῖδε[ς]
[Σ]πινθὴρ Θεάρου
Κυδίων Χαιροξένο[υ]
καὶ ἁ γυνὰ Φιλίστα
Ἀριστοδόκου παῖδες
κυάθους·
Γλαῦκος Μάγνης
Ἀμβρακίς
- - - - - -

Vs. 16 Θηγορ- = Θεαγορ- (P. Kretschmer). Cf. n. 77.

32 Fragmenta duo lapidis caerulei. Superior dexter inferior margines sunt conservati. Fuit quondam muri maioris pars. Ambobus coniunctis efficiuntur: max. l. 0,32, a. 0,25, max. cr. 0,25. Litterae apicatae altero a. Chr. n. saeculo utique non anteriores; a. c. 0,007—0,013. A mediam lineam habet curvam. Exscripsi in arce urbis antiquae.

- - - - - -
[- - ἀδελ]φοὶ
- - - - - -
[- - - νακ]τος
- - - - - -
[- - - καὶ]
[- - - οἱ]
[- - παῖ]δες
- - ης Χαριδάμου

[. . . . . .τ]ιμος
Σιμίας Σίμο[υ]
Προιτίδας Κνίδιος
Ἀθηναΐς
Μαῦα Βάτα
Κλειτοσθένης Λυσ - -
Ἀριστόφι[λ]ε(ι)ος Χα[ιριγένεος]
Νεοσσίων Φιλητία
Βόηθος καὶ Κλέων Σι(μία sive μου)

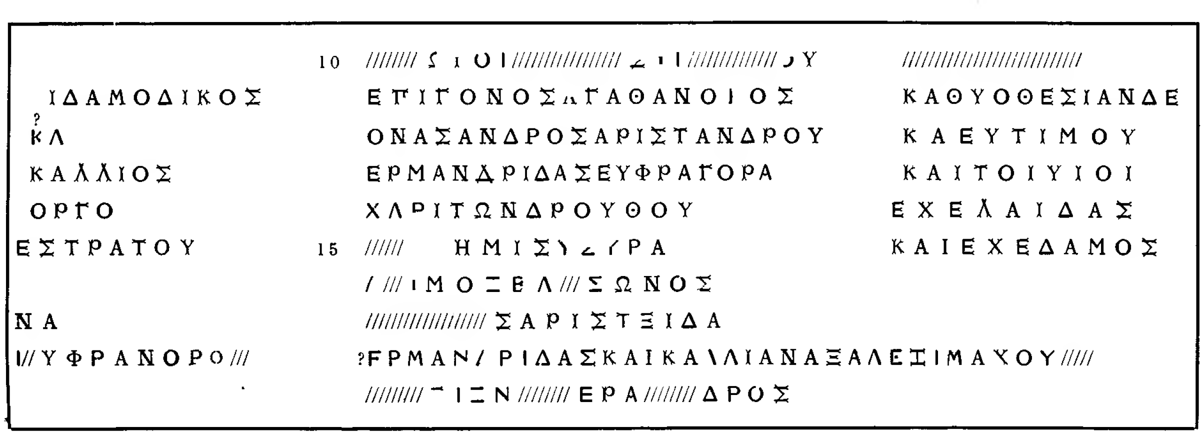
- - Φιλεόργο(υ)
- - - άνου
- - - ας
- - ας Ἀριστωνύμου
[- - ὀ]μφαλο -
- - - - - - ς

Ἀγησίνικος Σιμία καὶ
Δαμοσθένης.
Τείσανδρος Τελ[ε - -
[Ἀ]ρχίπολις
Ἀριστοφάνης Πρ[α - -
Ἀριστότιμος.

Vs. 12 paterae umbilicatae (μεσόμφαλοι) indicari videntur; vs. 20 Ἀριστοφίλειος [id quod hic quoque voluit quadratarius] Χαιριγένεος v. n. 31, 9.

---

33 Lapis muri oblongus, l. 0,56, a. 0,185, in interiore parte ecclesiae Taxiarchae, quae est in arce, absconditus. Exhibet tres nominum columnas, e quibus primae pars alio lapide continebatur. Litterae ex parte difficiles lectu, formae fere eiusdem quales in n. 31. 32. Tertiam modo columnam ed. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 65, 4 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3491). Exscripsi.

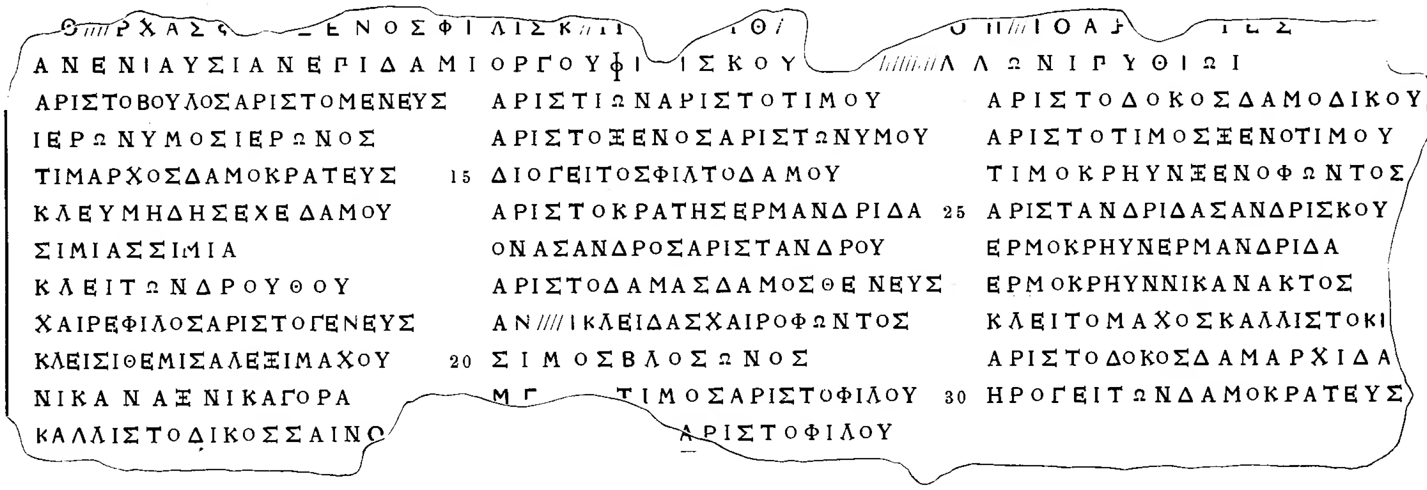
- - | - - - - - -
- - | κα]ὶ Δαμόδικος
- - | - - - - - -
- - | Κάλλιος
Φιλε]|όργο(υ)
- - | εστράτου
- - | - - - - - -
- γυ]|νά
- - | Ε]ὐφράνορο[ς]

- - - - - - -
Ἐπίγονος [Ἀ]γαθάνο[ρ]ος
Ὀνάσανδρος Ἀριστάνδρου
Ἑρμανδρίδας Εὐφραγόρα
Χαρίτων Δρούθου
Ἧμισυ [Σ]ύρα (?)
[Σ]ῖμος [Β]λ[ό]σωνος
. . . . . . ς Ἀριστείδα
Ἑρμαν[δ]ρίδας καὶ Κα[λ]λιάναξ Ἀλεξιμάχου
- - - - - - - - - -

- - - - - - -
καθ' υἱοθεσίαν δὲ
Κλευτίμου
καὶ τοὶ υἱοὶ
Ἐχελαΐδας
καὶ Ἐχέδαμος

Inscriptiones n. 31—33 ad eundem catalogum referre non dubito. Vs. 5 -οργο cf. n. 32, 8 Φιλεοργο- || vs. 15 vasculi nomen postulat Kaibel. || vs. 16 idem n. 34, 20.

34 Basis marmorea superne laesa infra fracta, l. 0,57, max. a. c. 0,16, cr. 0,29. Litterae accurate incisae, a. c. 0,008 (Θ Ο Ω plerumque minores); in extremis partibus lineolis transversis ornatae. Litterae Σ lineae exterae interdum, quamvis paullulum, extrorsum spectant. Versuum locos lineis obiter incisis indicaverat quadratarius. Exstat in vico Μεγαλοχωριό in casa Antonii Chatzigeorgi. Edd. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 59 sqq., 1; Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 117 sq., 7 ex Sprattii schedis (Cauer Delect. [2] 169; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3488; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 251 sq., 34). Exscripsi ectypum a me factum.

[Πυ]ϑ[ά]ρχας(?) [Φιλόξ]ενος Φιλίσκ[ου καὶ Πυ]ϑ[αϊσταὶ(?)] οἱ [πρ]οά[ξαντε]ς
[τ]ὰν ἐνιαυσίαν ἐπὶ δαμιοργοῦ Φι[λ]ίσκου [Ἀπό]λλωνι Πυϑίωι.

Ἀριστόβουλος Ἀριστομένευς
Ἱερώνυμος Ἱέρωνος
Τίμαρχος Δαμοκράτευς
Κλευμήδης Ἐχεδάμου
Σιμίας Σιμία
Κλείτων Δρούϑου
Χαιρέφιλος Ἀριστογένευς
Κλεισίϑεμις Ἀλεξιμάχου
Νικᾶναξ Νικαγόρα
Καλλιστόδικος Σαίνο[ντος(?)]

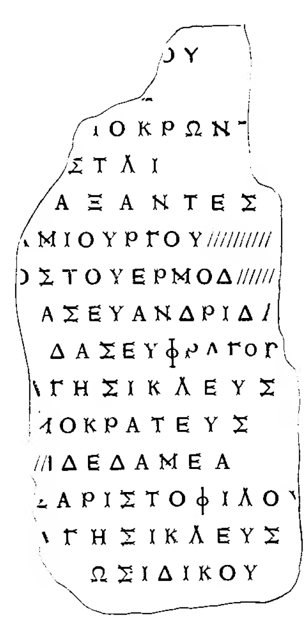
Ἀριστίων Ἀριστοτίμου
Ἀριστόξενος Ἀριστωνύμου
Διόγειτος Φιλτοδάμου
Ἀριστοκράτης Ἑρμανδρίδα
Ὀνάσανδρος Ἀριστάνδρου
Ἀριστοδάμας Δαμοσϑένευς
Ἀν[τ]ικλείδας Χαιροφῶντος
Σῖμος Βλόσωνος
Μ[ενέ]τιμος Ἀριστοφίλου
[7—8 *litt.*] Ἀριστοφίλου.

Ἀριστόδοκος Δαμοδίκου
Ἀριστότιμος Ξενοτίμου
Τιμοκρηῦν Ξενοφῶντος
Ἀρισταρδρίδας Ἀνδρίσκου
Ἑρμοκρηῦν Ἑρμανδρίδα
Ἑρμοκρηῦν Νικάνακτος
Κλειτόμαχος Καλλιστοκ[ρ-
Ἀριστόδοκος Δαμαρχίδα
Ἡρογείτων Δαμοκράτευς.

Initii supplementa incerta sunt, sed aliquantulum lucramur insequenti catalogo, quem similem fuisse apparet, comparato. Homines enumerantur, qui sacra fecerunt Apollini Pythio. Ex n. 34,1 ΙΘ...... ΟΙΙΙΙΟΑΙ... ΙΛΣ collato n. 35,4. 5 ---ΣΤΑΙ (*vacat*) | ---ΑΞΑΝΤΕΣ efficitur Πυ]ϑ[αϊσταὶ] οἱ [πρ]οά[ξαντες]. Pythaistarum nomina sunt undetriginta; trigesimus est dux, cuius appelativum in ..ϑ.ρχας latet. Quod collato nomine proprio Πύϑαρχος si restituimus [Πυ]ϑ[ά]ρχας, non nimis audaces fuisse videbimur.

Vs. 3 Ἀριστόβουλος Ἀριστομένευς = 45, 3. 4. || vs. 4 Ἱερώνυμος Ἱέρωνος i. q. I. G. Ins. I 345? (H. van Gelder). || vs. 17 Ὀνάσανδρος Ἀριστάνδρου = 33, 12. || vs. 20 Σῖμος Βλόσωνος = n. 33, 16.

35 Fragmentum marmoris caerulei in muro μετοχίου τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, quod Παναγίας Κοίμησις vocatur; max. l. 0,18; max. a. 0,56; cr. c. 0,13. Litterae elegantes alterius vel primi a. Chr. n. saeculi, apicatae, a. c. 0,013. Exscripsi.

- - - ου
[- - - ς]
[Πυϑάρχας(?) ὁ δεῖνα - μ]οκρῶν[τος]
[- - - - καὶ Πυϑαϊ]σταὶ(?)
[οἱ τὰν ἐνιαυσίαν προ]άξαντες
[Ἀπόλλωνι Πυϑίωι ἐπὶ δα]μιουργοῦ
[- - - -]ος τοῦ Ἑρμοδ[όκου]·

[*Prior columna* *15*(?) *nomina continens*]

- - ας Εὐανδρίδ[α]
- - δας Εὐφραγόρ[α]
[- - - Ἀ]γησικλεῦς
- - - μοκράτευς,
[καϑ' ὑοϑεσίαν] δὲ Δαμέα
- - - ς Ἀριστοφίλου
[- - - Ἀ]γησικλεῦς
[- - - Γυ- s. Σ]ωσιδίκου
(*sequuntur 7* (?) *nomina*).

Ad initium v. inscr. n. 34. || vs. 3 Ἑρμ]οκρῶντος(?) || vs. 7 [Ἑρμοκρῶντ]ος τοῦ Ἑρμοδ[όκου](?). Cf. I. G. Ins. I 107.

36 Fragmentum lapidis caerulei, l. 0,20, a. 0,18, cr. 0,12. Litterae vss. 4 sqq. elegantes et apicatae, a. 0,007—0,01; vss. 1—3 crassae et male incisae a. 0,014—0,017. Exscripsi in regione Κενά in Michaelis Manicati agro prope metochium Παναγίας Κοίμησις sito.

ΦΙΛΟΚΛΕΥΣ
ΚΡΑΤΗΣΙΜΑΧ
ΚΛΕΙΤΟΓΕΝ
///ΑΜΩΦΕΛΗΣ ΔΑΜ
ΛΕΥΜΗΔΗΣ ΕΥ
ΚΑΘΥΟΘΕΣΙΑ/////
//////////ΦΩΝ ΧΛ/////
ΤΟΥΧΑΙΡΟΦΩ/////
ΑΘΥΟΘΕΣΙΑΝΔ///
// Ι Λ Ν

[᾿Επὶ δαμιοργοῦ (?)]
Φιλοκλεῦς [τοῦ]
Κρατησιμάχ[ου, καθ᾿ ὑ(οθεσίαν δὲ)]
Κλειτογέ[νευς (?)]
[Δ]αμωφέλης Δα[μ - -]
[Κ]λευμήδης Εὐ - - -,
καθ᾿ ὑοθεσία[ν δὲ - - -]
[Χαιρο]φῶν Χ[αιροφῶντος]
τοῦ Χαιροφ[ῶντος],
[κ]αθ᾿ ὑοθεσίαν δ[ὲ]
- - - - - -

37 Stela lapidis caerulei l. 0,44, a. 0,49, cr. 0,09; litteris a. 0,02—0,03 negligenter incisis et detritis, de quarum aetate certum iudicium ferre non audeo; fortasse quarti a. Chr. n. saeculi. Exscripsi in vico Μεγαλοχώρι scalis casae, quae est Michaelis Karageorgi, insertam.

ΠΟΤΕΙΔΑΝΟΣ

Ποτειδ[ᾶ]νος.

38 Tabula lapidis communis a postica parte fracta; l. 0,25, a. 0,13, max. cr. 0,10. Litterae bonae alterius fere a. Chr. n. saeculi a. 0,02. Exscripsi in muro orientali ecclesiae Παναγίας Κοίμησις insertam.

ΦΥΛΑΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

φυλᾶς
᾿Απόλλωνος.

Cf. lapidem Pergaeum φυλὴ ῾Ερμοῦ (Petersen-Niemann-Lanckoroński *Städte Pamphyliens und Pisidiens* I 169, 42). Magni est momenti Dorum phylas Hyllenses Dymanes Pamphylos Teli non fuisse.

39 Basis lapidis calcarei (τσάκος) fulvi, l. 0,74, a. 0,305, cr. 0,44. In superiore latere foramen est rectangulum ad adiungendum cymatium, quod (sicut inferius) seorsim exsculptum erat. Litterae elegantes alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,02. Exscripsi in regione ᾿Ασώματος a vico Μεγαλοχώρι orientem versus sita in Ioannis Kumbaniu agro.

ΑΓΕΣΤΡΑΤΟΣ ΑΓΗΣΙΦΩΝΤΟΣ
ΘΕΟΙΣ ΠΑΤΡΩΙΟΙΣ ΚΑΙ ΜΑΤΡΩΙΟΙΣ

῾Αγέστρατος ῾Αγησιφῶντος
θεοῖς πατρώιοις καὶ ματρώιοις.

40 Fragmenta duo lapidis caerulei, quae basis unius partes efficiebant, l. 0,74, a. 0,40, cr. 0,54. Litterae elegantes alterius a. Chr. n. saeculi fere ineuntis. Edd. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 64, 3; Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 119 sq., 9 ex Sprattii schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3489; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 254, 37). Exscripsi in arce ante Taxiarchae ecclesiam.

ΝΙΚΑΝΑ | ΜΟΔΟΚΟ//////////////////
ΧΑΡΣΙΦΙ | ΕΞΙΜΑΧΟΥ
ΥΠΕΡΤΑΣ | ΑΙΚΟΣ
ΚΑΙΑΛΕΞΙΜ | ΣΚΑΙΕΡΜΟΔΟΚ
ΚΑΙΑΡΙΣΤΟΦΙ | ΣΚΑΙΧΑΡΣΙΦΙΛ
ΚΑΙΚΥΔΑΙΝΩΝ | ΑΙΚΛΕΙΤΩ////////////////
ΚΑΙΚΛΕΙΤΑΝΑΣ | ΣΑΧΑ//////////////////////////ΟΥ
ΥΠΕΡΤΑΣΜΑΤΡ | //Σ//////////////////////////////
/ΘΑΝΑΙΠ/////ΑΔΙΚ | ////ΔΙΙΠ//////////////////////////

Νικάνασ[σα ῾Ερ]μοδόκο[υ].
Χαρσίφι[λος ᾿Αλ]εξιμάχου
ὑπὲρ τᾶς [γυν]αικός,
καὶ ᾿Αλεξίμ[αχο]ς καὶ ῾Ερμόδοκ[ος]
καὶ ᾿Αριστόφι[λο]ς καὶ Χαρσίφιλ[ος]
καὶ Κυδαίνων [κ]αὶ Κλείτω[ν]
καὶ Κλειτάνασσα Χα[ρσιφίλ]ου
ὑπὲρ τᾶς ματρ[ὸ]ς
[᾿Α]θάναι Πο[λι]άδι κ[αὶ] Διὶ Π[ολιεῖ].

Stemma:

᾿Αλεξίμαχος I — ῾Ερμόδοκος I
Χαρσίφιλος I ⌣ Νικάνασσα
᾿Αλεξίμαχος II ῾Ερμόδοκος II ᾿Αριστόφιλος Χαρσίφιλος II Κυδαίνων Κλείτων Κλειτάνασσα.
(sive -άνυμος)

῾Ερμόδοκος ᾿Αριστοφίλου in inscriptione Rhodia I. G. Ins. I 46, 243 commemoratus vix huius Aristophili est filius (H. van Gelder).

41 Basis lapidis nigricantis, cymatiis carens, l. 0,93, a. 0,49, cr. 0,68; litteris vss. 1. 2 a. 0,02, vs. 3 0,013, quarum forma maioris antiquitatis speciem prae se fert quam n. 42. Exscripsi in regione Χωκλακάρι, in Annae Vasilakis agro, qui est prope metochium Παναγίας Κοίμησις.

ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΙΔΑΣΑΡΙΣΤΩΝ///ΙΙΟΥ
ΘΕΟΙΣΠΑΣΙΝ

ΣΙΝΟΣΑΡΠΑΛΟΥΟΛΥΝΘΙΟΣΕΠ//ΙΗ//Ε

Ἀριστανδρίδας Ἀριστων[ύμ]ου
θεοῖς πᾶσιν.

Σῖμος Ἁρπάλου Ὀλύνθιος ἐπ[ο]ίη[σ]ε.

Aristandridas Aristonymi f. pater esse videtur Aristandridae Aristandridae f. (n. 42), eiusque statua propter litteraturae indolem aliquot annis antiquior.

---

42 Basis lapidis nigricantis cymatiis carens; l. 0,92, a. 0,43, cr. 0,80. Litterae magna cum cura et elegantia incisae apicibus parvis ornatae alteri a. Chr. n. saeculo ascribendae esse videntur; vss. 1. 2 a. 0,023, vs. 3 0,02. Exscripsi in regione Σταυρί, in Nicolae A. Kamá agro prope metochium Παναγίας Κοίμησις orientem versus sito.

ΝΔΡΙΔΑΣΑΡΙΣΤΑΝΔΡΙΔΑ
ΘΕΟΙΣΠΑΣΙΝ

ΣΙΜΟΣΑΡΠΑΛΟΥΟΛΥΝΘΙΟΣΕΠΟΗΣΕ

[Ἀριστα]νδρίδας Ἀριστανδρίδα
θεοῖς πᾶσιν.

Σῖμος Ἁρπάλου Ὀλύνθιος ἐπόησε.

Eiusdem statuarii opus Rhodium I. G. Ins. I 75, cui subscriptum est: Σῖμος Ὀλύνθ[ιος ἐ]ποίησε. Cf. *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 60.

---

43 Basis lapidis fulvi (ἀμυγδαλοπέτρας) infra cymatio ornata, cum cymatium superius seorsim fuisset exsculptum; l. 0,54, a. 0,83, cr. plus 0,43. Litterae accurate et eleganter incisae alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,02 (—0,018), vs. 10 0,011. Exscripsi prope metochium q. v. Παναγίας Κοίμησις orientem versus.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣΕΥΧΑΡΤΙΔΑ
-ΥΧΑΡΤΙΔΑΣΚΑΛΛΙΣΤΟΔΙΚΟΥ
ΤΟΥΕΥΧΑΡΤΙΔΑ ΚΑΙ
ΛΑΜΠΩΝΑΣΣΑΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΥΣ
ΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥ
ΚΑΛΛΙΣΤΟΔΙΚΟΣ ΚΑΙ
ΙΕΡΟΚΛΗΣΚΑΙ ΚΛΕΙΤΑΓΗΤΑ
ΥΠΕΡΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥ
ΘΕΟΙΣ

ΣΟΛΩΝΜΥΡΙΝΑΙΟΣ ΕΠΟΗΣΕ

Ἀριστομένης Εὐχαρτίδα.
[Ε]ὐχαρτίδας Καλλιστοδίκου
τοῦ Εὐχαρτίδα καὶ
Λαμπώνασσα Ἀριστομένευς
ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ
Καλλιστόδικος καὶ
Ἱεροκλῆς καὶ Κλειταγήτα
ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ
θεοῖς.

Σόλων Μυριναῖος ἐπόησε.

Statuarium Myrinaeum Rhodi habes I. G. Ins. I 105, fortasse ab hoc non diversum. Cf. *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 60.

Stemma familiae:

Εὐχαρτίδας I
|
Καλλιστόδικος I   Ἀριστομένης I
| |
*Εὐχαρτίδας II ⌣ *Λαμπώνασσα
|
Ἀριστομένης II   *Καλλιστόδικος II   *Ἱεροκλῆς   *Κλειταγήτα

Donatores asteriscis praepositis notavi.

44 '*On a large slab inside a doorway close to No.* 5 (= n. 76) *the inscription being on the inside of the slab, and facing a kind of stable.*' Edd. Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 116 sq., 6 ex Sprattii schedis (Loewy *Inschr. der griech. Bildh.* 205; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 254, 36).

Ἀριστόφιλος Χλ. . . .
θεοῖς πᾶσιν
Εὔξενος Φα . ακυ . αος ἐποίησε.

Vs. 1 Χ[αρσιφίλου H. van G., collato n. 40, 5 Ἀριστόφιλος Χαρσιφίλου ‖ vs. 3 Φ[ερε]κ[ράτε]ος sive Φ[ερε]κύ[δε]ος Bab., Φα[ν]α[γορεύ]ς Kern. An Φα[λ]α-[σάρνι]ος?

---

45 Intra portam castelli, in arce antiqua, basis est lapidis fulvi, superne et a sinistra parte fracta, cuius max. l. 0,50, a. 0,35; litteris apicatis a. c. 0,016 male habitis. Exscripsi.

//////////ΙΕ//
///////ΓΙΝΑΙΚΟΣΚΑΙ/////////Λ//////////
////////////ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΚΑ//////////
///ΑΙ/////ΤΟΜΕΝΕΥΣΥΠΕΡΤ////////////
ΟΣΚ///ΙΙΕΡΩΝΙΕΡΩΝΟ//////////////////////
ΛΣΛ////ΕΛΦΑΣ ΘΕΟΙΣ

[Τὰν δεῖνα Ἱέρωνος]
[Ἀριστομ]έ[νης τοῦ δεῖνος ὑπὲρ]
[τᾶ]ς γ[υ]ναικὸς καὶ [ὁ δεῖνα]
[- καὶ] Ἀριστόβουλος κα[ὶ ὁ δεῖνα]
- Ἀ[ρισ]τομένευς ὑπὲρ τ[ᾶς]
[ματρ]ὸς κ[α]ὶ Ἱέρων Ἱέρωνο[ς ὑπὲρ]
[τ]ᾶς [ἀδ]ελφᾶς θεοῖς.

Ἀριστόβουλος Ἀριστομένευς = n. 34, 3.

---

46 In parvae ecclesiae aula, in urbe (i. e. vico Μεγαλοχώρι) lapis quondam ecclesiae limen effecit. Ed. Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit.* N. S. X 1874, 115, 1 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3490).

- - δοκος ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ [τ]ᾶ[ς] (?)
ΘΚΘΙ

Conicio: - - ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ [τ]ᾶ[ς ματρὸς] | θ[ε]οῖ[ς].

---

47 Basis marmoris caerulei ab omnibus marginibus laesa, cuius max. l. 0,525, max. a. 0,20; litteris elegantibus et apicatis alterius fere a. Chr. n. saeculi (non obstante forma Ξ) a. c. 0,012. Nunc SS. Apostolorum ecclesiae, quae est Antonii Tzukala, mille fere passibus a metochio q. v. **Παναγίας Κοίμησις** orientem versus sitae muro iniecta est. Ed. O. Rayet *Bull. de corr. Hell.* III 1879, 42 sq., 1, qui vix recte tertio a. Chr. n. saeculo medio ascribit (Cougny App. Anth. Pal. II 163). Exscripsi.

ΟΥΚΕΠΟΝΗΣΑΑΙΑΝΤΟΣΕΓΩΠΛΕΙΟΝΟΥΔΕΑΧΙΛΕΙΣ
ΟΥΔΕΑΡΕΤΗΝΕΙΣΧΟΝΜΕΙΞΟΝΑΤΩΝΠΡΟΤΕΡΟΝ
ΞΕΙΝΕΠΟΛΥΠΛΑΓΚΤΟΥΔΕΑΡΕΟΣΕΓΡΑΦΟΜΑΝ
ΠΙΣΤΟΣΑΕΙΠΡΟΜΑΧΕΣΘΑΙΕΠΕΙΡΥΤΗΡΑΜΕΤΟΞ
ΑΙΝΕΣΕΚΑΙΚΡΗΤΑΠΑΣΑΚΑΤΕΥΣΤΟΧΙΑΝ
ΕΥΚΛΕΙΕΣΔΕΜΕΓΗΡΑΣΕΔΕΞΑΤΟΤΟΝΔΙΔΥΜΑΝΔΡΟΥ
ΠΑΙΔΑΚΙΜΩΝΑΧΡΟΝΟΣΔΕΕΙΛΕΜΕΟΠΑΝΔΑΜΑΤΩ///

[Ο]ὐκ ἐπόνησα Αἴαντος ἐγὼ πλεῖον οὐδὲ Ἀχιλεῖο[ς],
οὐδὲ ἀρετὴν εἶσχον μείζονα τῶν πρότερον,
ξεῖνε· πολυπλάγκτου δὲ Ἄρεος ἐγραφόμαν
πιστὸς ἀεὶ προμάχεσθαι, ἐπεὶ ῥυτῆρά με τόξ[ων]
[α]ἴνεσε καὶ Κρήτα πᾶσα κατ᾽ εὐστοχίαν·
εὐκλειὲς δέ με γῆρας ἐδέξατο τὸν Διδυμάνδρο[υ]
παῖδα Κίμωνα· χρόνος δὲ εἷλέ με ὁ πανδαμάτω[ρ].

48 Basis fere quadrata marmoris caerulei, l. 0,49, a. 0,17, cr. 0,495; litteris elegantibus primo a. Chr. n. saeculo non antiquioribus, apicatis, a, 0,01 et maioribus, Θ Ο Ω plerumque paullo minoribus. Fuit olim inter rudera magnae ecclesiae *Παναγίας Καθολικῆς*; nunc est in scalis in aula vicini metochii q. v. *Παναγίας Κοίμησις*. Nonnulla transcripsit Ross et cum G. Hermanni supplementis sane ingeniosis ed. *Hellenika* I 1, 1846, 66, 9 (Kaibel Epigr. graec. 199, cuius supplementa propius ad verum accesserunt); totum legit O. Rayet *Bull. de corr. Hell.* III 1879, 43 sqq., II (Cougny App. Anth. Pal. II 207; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 254 sq., 38). Exscripsi.

ΣΗΜΑΦΙΛΩΝΟΣΑΘΡΗΣΟΝΟΔΟΙΠΟΡΕΚΑΛΛΙΠΟ///ΕΙΤΟ///
ΕΥΝΕΤΙΔΟΣΚΕΔΝΗΣΗΝΕΛΕΠΡΟΣΘΕΑΙΔΗΣ
ΠΑΤΡΗΝΔΕΦΡΑΖΟΥΣΕΛΓΗΝΓΥΑΛΟΙΣΔΕΝΙΤΗΛΟΥ
ΠΡΟΣΦΙΛΕΣΕΝΝΑΕΤΑΙΣΗΝΥΣΑΤΕΡΜΑΒΙΟΥ
ΟΥΝΕΚΑΛΟΙΒΑΙΣΙΝΠΑΡΕΔΡΟΣΘΥΣΙΑΙΣΙΤΕΘΑΣΣΩΝ
ΔΕΙΞΑΜΕΤΕΥΣΕΒΙΗΣΠΑΣΙΝΕΘΗΠΑΤΡΙΑ

Σῆμα Φίλωνος ἄθρησον, ὁδοιπόρε, Καλλιπο[λ]είτο[υ]
εὐνέτιδος κεδνῆς, ἣν ἕλε πρόσθε Ἀΐδης·
πάτρην δὲ φράζου Σέλγην· γυάλοις δ' ἐνὶ Τήλου
προσφιλὲς ἐνναέταις ἤνυσα τέρμα βίου·
οὕνεκα λοιβαῖσιν πάρεδρος θυσίαισί τε θάσσων
δεῖξα μετ' εὐσεβίης πᾶσιν ἔθη πάτρια.

In ara huic basi olim imposita mulieris nomen fuisse videtur: [ἡ δεῖνα Σελγίς, γυνὴ δὲ Φίλωνος Καλλιπολείτου]. Neque enim vs. 1 Καλλιπο[λ]εί[ας] scribere audeo.

49 Arae cylindratae basis fere quadrata trochilo rotundo superne ornata, a sinistro dextro inferiore margine laesa et summopere detrita; l. 0,52, a. 0,19, cr. 0,54. Litterae difficile leguntur, a. 0,013. Exscripsi in muro agresti prope metochium *Παναγίας Κοίμησις* meridiem versus sito in regione *Κενά*.

//////////////////Ν///ΛΙ ΤΑΦΟΣΑ
ΟΙΣΚΕΥ///////////////ΑΓ////////////Ι///
ΞΕΙΝΟΙΣ///Ρ///Γ//ΤΛΧΕΣ
/////ΑΝΟΣΕΓΛΕ//ΘΑ
ΝΜΟΛΕΠΑ

-- ἔχε]ι τάφος --
- - - - - - - - - - -
- ξ]είνοι[ς(?) - - -
- - ἔ[π]λ[ετ]ο(?)
-ν μόλε πα[υ(?)

Carmen fuit sepulcrale.

50 Cista l. 0,32, a. 0,165, cr. 0,43; litteris elegantibus et apicatis, quales ineunte primo a. Chr. n. saeculo Rhodi fieri solebant, a. 0,012. Ed. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 65, 8 (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 255, 39). Exscripsi in casa Ioannis Manólaka in regione *Ποταμιά* appellata (prope metochium *Παναγίας Κοίμησις* orientem versus in planitie sita).

ΕΡΜΟΔΟΚΟΥ
ΕΡΜΟΚΡΩΝΤΟΣ
ΤΗΛΙΟΥ

Ἑρμοδόκου
Ἑρμοκρῶντος
Τηλίου.

Idem homo commemorari videtur in inscr. Rhodia 107, 20; cf. M. Holleaux *Rev. de phil.* XVII 1893, 184 alios.

51 Basis lapidis caerulei a sinistra fracta; max. l. 0,295, a. 0,17, cr. max. 0,15; litterae a. 0,02—0,024. Exscripsi in aula metochii q. v. *Παναγίας Κοίμησις*.

ΔΑΡΜΙΑΝ

Fortasse (in ara sepulcrali imposita): [τᾶς δεῖνος καὶ τᾶς δεῖνος], in basi: [Δα]δα[ρ]μιᾶν. An more Cnidio: [ὁ δᾶμος | τὰν δεῖνα Δα]δα[ρ]μίαν? Demotico Lindio utique demonstratur, Telum tunc temporis imperii Rhodii fuisse partem, id quod etiam aliunde constat.

52 Stela marmoris albi infra cymatio, superne aëtomate ornata; l. 0,34, a. 0,91, cr. 0,05. Litterae a. 0,015 magnam partem evanidae. Edd. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 65, 5; Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 116, 4 ex Sprattii schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3492). Exscripsi in vico *Μεγαλοχώρι* in casa primipili Turcici. Litteras a me non recognitas lineis subductis notavi.

ΑΓΑΘΟΒΟΥΛΑ
ΕΧΕΔΑΜΟΥ
ΓΥΝΑΔΕΤΙΜΑΡΧΟΥ

Ἀγαθοβούλα
Ἐχεδάμου,
γυνὰ δὲ Τιμάρχου.

53 Basis l. 0,71, a. c. 0,40, cr. 0,39, cuius in latere superiore foramen est ad infigendam stelam idoneum. Litterae tertio a. Chr. n. saeculo utique non recentiores, a. 0,05. Exscripsi prope maris sinum, qui ab urbe antiqua versus meridiem situs est, in regione *Ἅγιος Γεώργιος* appellata.

ΑΓΗΣΙΝΙΚΟΣΟΥΡΙ
ΟΥ

Ἁγησίνικος Οὐρί-
ου.

54 Basis(?) a sinistra et inferiore parte fracta, lapidis ἀμυγδαλόπετρα appellati, cuius max. l. 0,53, max. a. 0,53; litteris bonis tertii (si non quarti) a. Chr. n. saeculi, longis spatiis inter se distantibus, a. c. 0,018. Exscripsi muro aedificii alicuius prope metochium q. v. Παναγίας Κοίμησις insertam.

ΡΙΣΤΟΓΕΙΤΩΝ	[Ἀ]ριστογείτων
ΙΟΓΕΙΤΟΥ	[Δ]ιογείτου.

55 Basis fere quadrata marmoris caerulei, l. 0,50, a. 0,195, cr. 0,46; litteris apicatis a. c. 0,018. Exscripsi in metochio Παναγίας Κοίμησις appellato.

ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΑΣ	Ἀριστοδάμας
ΧΑΙΡΟΦΩΝΤΟΣ	Χαιροφῶντος.

56 Lapis oblongus caeruleus, a sinistra fractus, cuius max. l. 0,52, a. 0,41, cr. plus 0,12. Exscripsi in loco (μέρος) Σταυρί, quem possidet Nicolaus A. Kamás.

ΡΙΣΤΟΦΙΛΟΣ	[Ἀ]ριστόφιλος
ΙΤΟΚΛΕΥΣ	[Χαρ]ιτοκλεῦς.

57 Arae cylindratae basis fere quadrata trochilo rotundo superne ornata; marmoris caerulei, l. 0,59, a. 0,29, cr. 0,60. Litterae magnam partem evanidae a. c. 0,017. Exscripsi in regione Πωρί prope metochium Παναγίας Κοίμησις.

ΗΡ///ΓΕΙΤΩΝΙ(?)	Ἡρ[ο]γείτων
ΔΑ/////ΑΤΡΙΟΥ	Δα[μ]ατρίου.

58 Stela simplex lapidis fulvi, l. 0,36, a. 0,53, cr. 0,10; litteris evanidis a. 0,017—0,02. Exscripsi in specu, quod fuerat sepulcrale, deinde S. Cyriacae dedicato, in regione Κλασμά ad viam sito, quae a portu septentrionali in vicum Μεγαλοχώρι fert.

ΘΥΜΙΑΣ	Θυμίας
ΕΥΦΡΑΝΟΡΟΣ	Εὐφράνορος.

59 Basis marmoris nigricantis, cuius in latere superiore magnum foramen est rectangulum; l. 0,65, a. 0,41, cr. 0,42; litterae bonae sed valde detritae a. 0,025—0,027. Exscripsi in muro campestri agri, qui est Mariae Phaphuti(?), in regione Μάρμαρα, prope metochium Παναγίας Κοίμησις.

ΚΑΛΛΙΣΤΟΝΙΚΟΣ	Καλλιστόνικος
ΤΕΙΣΑΡΧΟΥ	Τεισάρχου.

60 Arae cylindratae basis quadrata trochilo rotundo superne ornata; lapidis communis, l. 0,59, a. 0,24, cr. 0,585; litteris bonis apicatis a. c. 0,018. Nunc in Panagiae ecclesia prope vicum Μεγαλοχώρι occidentem versus sita tabulam sanctam sustentat. Exscripsi.

ΚΛΕΙΤΑΓΗΤΑΣ	Κλειταγήτας
ΤΑΣΚΑΛΛΙΣΤΟΥ	τᾶς Καλλίστου,
ΓΥΝΑΙΚΟΣΔΕ	γυναικὸς δὲ
ΤΙΜΟΔΙΚΟΥ	Τιμοδίκου.

61 In magni lapidis oblongi (l. 0,855, a. 0,30, cr. 0,755) latere superiore fere medio titulus incisus est litteris crassis a. 0,015—0,018. Exscripsi in aula metochii q. v. Παναγίας Κοίμησις.

ΜΥΣΤΑ	Μύστα
ΜΕΝΙΠΠΟΥ	Μενίππου,
ΓΥΝΑΔΕ	γυνὰ δὲ
ΚΡΙΘΩΝΟΣ	Κρίθωνος.

62 Basis magna (mensa sepulcralis?) lapidis calcarii nigricantis, l. 0,82, a. 0,26, cr. 0,70; litteris elegantibus et apicatis, sed propter fissuras lectu difficilibus, a. 0,017. Nunc molibus ad tuendum portum septentrionalem iactis inserta est. Exscripsi.

ΝΙΚΟΦΩΝ	Νικοφῶν
ΕΡΜΙΠΠΟΥ	Ἑρμίππου.

63 Stelae basis cymatio superne ornata, lapidis calcarii, l. 0,40, a. 0,30, cr. 0,45. In superiore latere medio foramen est ad infigendum stelae dentem idoneum. Litterae tenues a. 0,012. Exscripsi in specu, quod olim sepulcrum fuisse videtur, deinde S. Cyriacae dedicatum est, in regione Κλασμά ad viam, quae a portu septentrionali in vicum Μεγαλοχώρι ducit.

ΠΕΡΙΓΕΝΗΣ	Περιγένης
ΠΕΡΙΓΕΝΕΥΣ	Περιγένευς.

64 Basis lapidis nigricantis a sinistra et postica parte fracta; max. l. 0,75, a. 0,33, cr. max. 0,27; litteris a. 0,03. Exscripsi in aula scholae, quae est in vico Μεγαλοχώρι.

ΡΟΦΙΛΟΣ	- - ρόφιλος
ΟΜΕΝΕΥΣ	- - ομένευς.

65 Basis lapidis caerulei a sinistra mutila, max. l. 0,55, a. 0,20, cr. 0,47; litteris magnis sed evanidis a. 0,025. Exscripsi in regione Κενά, in Georgii Nicolis f. agro prope metochium Παναγίας Κοίμησις sito.

Γ(?)////ΚΛΕΙΑ//////////////////////////	- - τό]κλεια [τοῦ δεῖνος],
Λ \ Ξ	[γυνὰ δ]ὲ
ΕΥΑΝΔΡΙΔΑ	[τοῦ δεῖνος τοῦ] Εὐανδρίδα.

66 Arae basis l. 0,38, a. 0,15, cr. plus 0,25; litteris apicatis a. 0,015. Exscripsi in vico Μεγαλοχώρι scalis casae Antonii Kartabanis insertam.

in ara:
[ὁ δεῖνα (s. τοῦ δεῖνος) τοῦ δεῖνος]

ΚΑΘΥΟΘΕΣΙΑΝΔΕ	καθ' ὑοθεσίαν δὲ
ΝΙΚΟΚΡΑΤΕΥΣ	Νικοκράτευς.

67 Stela lapidis fusci, l. 0,24, max. a. 0,23, cr. 0,09, superne fracta, anaglypho ornata, cuius infima modo pars exstat. Litterae a. 0,013—0,017. Teli vidit Bent; Nisyri apud Ioannem Logothetam ego. Edd. Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 119, 8 ex Sprattii schedis; Bent *Journ. of Hell. stud.* IV 1883, 234 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3494). Exscripsi.

anaglyphum

columba *mulier*

ΣΑΤΥΡΙΟΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΙΣ
ΓΥΝΑΔΕΚΟΡΥΜΒΟΥ

Σατύριον
Ἀλεξανδρῆϊς,
γυνὰ δὲ Κορύμβου.

---

68 Stela. Ed. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 65, 7 *A*.

ΕΡΜΑΙΟΣ
ΚΑΒΑΛΕΥΣ

Ἑρμαῖος
Καβαλεύς.

---

69 Τετράγωνος βάσις μαρμαρίνη μεγάλη, εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος, μέρος δὲ καλούμενον 'Κύριε δόξα σοι' μεταξὺ Πλάκας (in parte insulae, quae septentrionem inter et occidentem versus spectat) καὶ Ἁγίου Παντελεήμονος (coenobii in occidentali parte Teli sita). Enarravit mihi Ioannes Pantelides ludi magister, vir Teliacarum inscriptionum unice peritus.

Ἐρωτάριν Κνιδία,
γυνὰ δὲ Ζήνωνος
Κῴου.

---

70 Fragmentum marmoris caerulei, quod stelae fuisse videtur a superiore et inferiore parte fractae, a dextra scalis quibus inserta est absconditae. L. plus 0,26, max. a. 0,18, cr. 0,075. Litterae a. 0,01—0,017. Ed. Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 116, 3 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3493). Exscripsi in vico Μεγαλοχώρι apud Ioannem Kumbanium.

ΑΙΝΗΣΙΣΚΡΗΣΑ
ΓΥΝΑΔΕΛΕΟΝΤΟΣ

Αἴνησις Κρῆσσα,
γυνὰ δὲ Λέοντος.

---

71 Lapis rectangulus muro insertus, l. 0,42, a. 0,18, qui aut basis aut cista esse potest. Litterae a. (0,01—)0,017. Exscripsi in vici Μεγαλοχώρι regione Στεφάνου in Michaël Konstantakis casa.

ΜΟΛΗΣΠΙΣΙΔΑΣ

Μολῆς Πισίδας.

---

72 Stela lapidis caerulei, l. 0,33, a. 0,58, cr. plus 0,08; litteris evanidis a. (0,017—)0,028. Exscripsi in regione Κενά in Antonii Tsukala agro, prope metochium Παναγίας Κοίμησις.

ΑΝΔΡΟ//////ΕΟΣ

Ἀνδρο[κλ]έος.

---

73 Stela. Ed. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 65, 7 *C* (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 255, 40).

ΑΡΙΣΤΗΑΣ

Ἀριστήας.

Ἀριστ[έ]ας H. van G. Sed cf. Φιλτήας Κλειτήας similia nomina.

---

74 Basis(?) magna sine cymatiis, lapidis calcarii nigricantis, l. 0,77, a. 0,34, cr. 0,60; litteris permagnis a. 0,05, ο 0,028. Exscripsi molibus ad tuendum portum (septentrionalem) insertam.

//ΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ

[Ἀ]ριστοκράτης.

---

75 Stela. Ed. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 65, 7 *B*.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

Ἀταλάντη.

---

76 Basis rectangula in vico Μεγαλοχώρι scalis casae alicuius inserta, ubi etiam n. 33 fuit (non vidi). Edd. Ross *Hellenika* I 1, 1846, 65, 6; Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 116, 5 ex Sprattii schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1 ad 3488 *a*).

ΔΡΟΥΘΟΥ

Δρούθου.

---

77 Lapis caeruleus, l. 0,63, a. 0,27, cr. 0,46; litteris magnis a. (0,032—) 0,04—0,05. Exscripsi in regione Πωρί prope metochium Παναγίας Κοίμησις.

ΘΗΓΟΡ///Σ

Θηγόρ[α]ς.

Cf. n. 31, 16.

---

78 Ara cylindrata marmoris caerulei quattuor bucraniis sertis taeniis catellis ornata, a. 0,52. Ed. Bent *Journ. of Hell. stud.* IV 1883, 234. Exscripsi.

ΚΑΛΛΙΡΟΔΗ
ΧΑΙΡΕ

Καλλιρόδη
χαῖρε.

---

79 Ara cylindrata marmoris caerulei, a. 0,29, quae nunc in S. Constantini ecclesia prope metochium q. v. Παναγίας Κοίμησις sita tabulam sacram sustentat. Litterae pravae aetatis serae, a. 0,02—0,03. Exscripsi.

ΚΛΗΝ⌒
ΡΟΥΦΙ⌒ΝΟΣ
ΧΡΗΣΤΛΓΥΝΛ
ΧΛΙΡΕ

Κληνώ,
Ῥουφίωνος
χρηστὰ γυνά,
χαῖρε.

80 Stela marmoris albi, l. 0,40, a. 1,39, cr. 0,11; litteris apicatis primi aut alterius p. Chr. n. saeculi mediocriter incisis, a. 0,025—0,035. Lapis porta ecclesiae S. Ioannis Theologi in vico Μεγαλοχώρι sitae, quae est Ioannis Kumbanii, absconditus est. Exscripsi.

Ν Ε Ι Κ Ά Ϲ Ι Κ Ρ Ά Τ Ε Ά	Νεικασικράτεα
Χ Ρ Η Ϲ Τ Ά Χ Ά Ι Ρ Ε	χρηστὰ χαῖρε.

---

81 Prope ecclesiam SS. Apostolorum mille fere passibus a metochio Παναγίας Κοίμησις orientem versus sitam sepulcra multa sunt inventa. Ibi basin vidi cymatiis carentem, cuius in latere superiore foramen est ad infigendam stelam idoneum. Basis l. 0,69, a. 0,27, cr. 0,50; foramen l. 0,40, cr. 0,18, profundum 0,09. Litterae magnae crassaeque quarti si non quinti exeuntis a. Chr. n. saeculi, a. 0,025—0,05, prope superiorem marginem incisae sunt. Exscripsi.

Σ Ω Σ Ι Ρ Ρ Α	Σωσίππα.

---

82 Lapis rectangulus nigricans, cuius sinistra pars abscondita est; l. plus 0,415, a. 0,45, cr. 0,35; litterae crassae a. 0,02—0,025. Ed. Ch. Babington *Transact. of the R. Soc. of Lit. N. S.* X 1874, 115, 2. Exscripsi in aula scholae, quae est in vico Μεγαλοχώρι.

Χ Α Ρ Ι Β Ο Λ Ο Σ	Χαρίβολος.

[Πε]ρίβολος Bab.

83—85 Amphorae (Rhodiae).

(83) Amphora integra, Teli inventa. Ed. Demosthenes Chaviaras Πρόοδος 1876 die XXI m. Aprilis (*Rev. Arch.* XXXII 1876, 295 sq.).

a ἐπὶ Ἁρμο-
κίδα(?) i. e. Ἁρμο[σ]ί[λ]α.

b Προθύμου
Ἀρταμιτίου.

(84) Amphora integra, Teli inventa. Edita ibidem.

a circa balaustium per orbem scripta:

ἐπὶ ἱερέως . . . . . μευς.

b circa symbolum incertum per orbem scripta:

Ἐπιγόνου. Θεσμοφ[ορίου].

(85) Syme in anagnosterio Αἴγλη, sed Teli inventa, amphora integra a. 0,68. Litterae elegantes. Edita ibidem.

a	Ε Π Ι Σ Ω Δ Α Μ Ο Υ	ἐπὶ Σωδάμου.
	Δ Α Λ Ι Ο Υ	Δαλίου.
b	Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ Φ	Σωκράτευς Φ.

IV.

NISYROS.

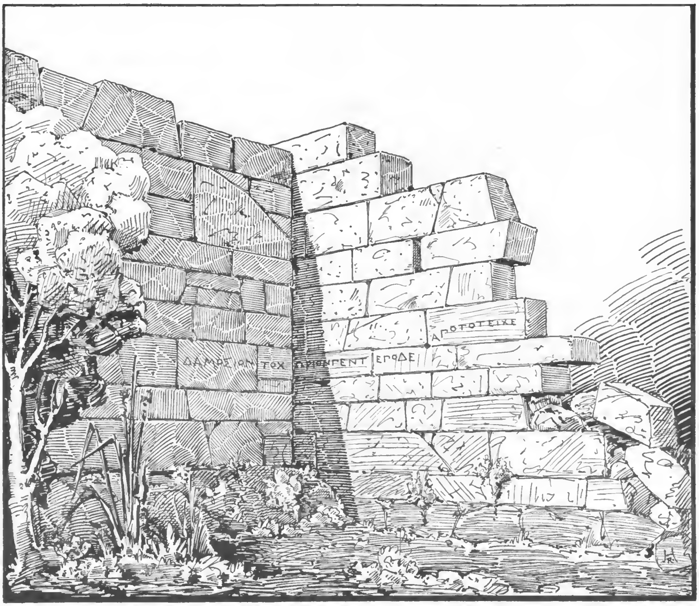
Nisyron urbem, cuius arx etiamnunc moenibus praeclaris quinti fere vel quarti a. Chr. n. saeculi conspicua est, et portum ad vicum hodiernum *Μανδράκι* nunc obrutum, nec non thermas, quas in regione *Πάλλοι* fuisse constat, commemoravit Strabo X 5, 16 p. 488; idem fani mentionem fecit Neptuno dedicati, cui cognomen Argivo fuisse titulus docet n. 103, nunc sub ipsa arce in stabulo aliquo inaedificatus. Quamquam locus, qui hodieque priscum nomen Ἄργος retinuit, non ut urbs et thermae in septentrionali sed in occidentali insulae parte situs est (Strabo *ἔχει δὲ καὶ πόλιν ὁμώνυμον καὶ λιμένα καὶ θερμά, καὶ Ποσειδῶνος ἱερόν ... ἔστι δὲ καὶ νησία πρὸς αὐτῇ Νισυρίων λεγόμενα*). Antiquissimis temporibus ut Neptuni tridente a maiore insula Coo abscisa esse in fabulis fertur — quas nuperrime attigit H. Diels *Hermes* XXXI 1896, 347 —, ita Coorum fuisse videtur sicut Carpathus Casus Calydnae, si qua fides est auctori, qui navium catalogum composuit, suae aetatis res enarranti (Il. II 676 sqq.). Coos etiam Diodori auctor Rhodius V 54 post Troiae excidium tradit Nisyrum occupasse; Coi enim teste Herodoto (VII 99) et Nisyrii Calydniique Epidauro erant oriundi. Cuius rei vestigium quamvis incertum remansit Nisyriadarum gens Coa in Halasarnitarum inscriptione n. 368 VI 39 (Paton-Hicks *The inscr. of Cos*). A. 480 et Coi et Calymnii Artemisiae paruerunt (Her. l. l.), sed iam foederis Attici prioris tempore consulto a Cois ceterisque insulis vicinis avulsi postea autonomi facti sunt et altera quarti a. Chr. n. saeculi parte proprios nummos excuderunt (Head *Catal. of Greek coins* (*Brit. Mus.*) *of Caria, Cos, Rhodes* etc. 1897 p. XCVIII sqq. 222 tab. XXXIV 4. 5). Inscriptiones liberae reipublicae sunt n. 86—90. 92 aliae. Postquam bello Macedonico anno 200 a. Chr. n. a Philippi regis partibus steterunt (n. 91), iam in Rhodiorum amicitiam venerunt et universae eorum reipublicae participes fuerunt ita, ut Rhodia civis Nisyri sepulta demotico Camirensi significaretur (inscr. n. 123) et inter Rhodiorum insulas Nisyron recenseret Plinius (n. h. V 133). Ad Rhodiacas igitur res titulus alterius a. Chr. n. saeculi et recentior spectant n. 103. 104.

Qui nostra aetate Nisyriorum monumentis operam dant, Museum lapidarium in Ioannis Logothetae domo, quae est in oppidulo *Μανδράκι*, reperiunt viri optimi indefessis curis collectum. Praeter hunc Salomonis Reinach viri doctissimi benignitate maxime adiutus sum, qua aditus ad Rayeti schedas *St. Germain* in Museo antiquitatum gallicarum conservatas mihi est concessus. Haud exiguam inde inscriptionum Nisyriarum copiam delibavi, quas Rayetus ipse, quominus ederet, fato lugubri prohibitus est.

De Nisyro scripserunt Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 67 sqq.; N. X. Ἀνδρωτάκη Πλάτων 1888, 354 sqq.; Pantelides *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 488 sqq.; Hiller von Gaertringen *Arch. Anz. des Jahrb.* 1896, 23 sq. alii. Formas insulae expressit carta Anglorum marina n. 1898 (cf. *Mediterranean Pilot* IV² 147—149); Kiepert *Karte des westlichen Kleinasiens* XIV. Accuratissima crateris volcanici tabula (*Plan des cratères et de la concession des sulfures de Nissiros, Philip son and nephew, agents of the Admiralty charts, Liverpool*), quam Nisyri apud Logothetam vidi, venum non datur.

Inscriptiones hoc ordine disposui, ut primum locum teneant documenta publica (n. 86—92), alterum sacra (n. 93—99), tertium tituli honorarii (n. 100—105), quartum denique monumenta sepulcralia (n. 106—166).

86 In arcis muro orientali et turri continua litterae quarti fere a. Chr. n. saeculi sunt incisae; a. 0,07—0,12. Titulus incipit in muro ipso, continuatur in turri, cuius cum lapis is, qui finem continere debebat, iam tum esset violatus, ultimas litteras in lapide superiore posuit quadratarius. Rossii igitur apographum et imago (Inscr. graec. ined. II 1842, 165 cum tabula priore, cf. *Reisen* II 71) recte non se habent (E. Curtius *Abh. der Berl. Akad.* 1854 = *Ges. Abh.* I 53; Dittenberger *Hermes* XVI 1881, 199; Cauer Delectus [2] 168; Dittenberger Syll. 309; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3496). Ex apographo meo et imagine phototypa delineavit R. Heyne, cf. *Arch. Anz. des Jahrb.* 1896, 23.

Δαμόσιον τὸ χωρίον πέντε πόδε[ς] απο το(ῦ) τειχε[ος].

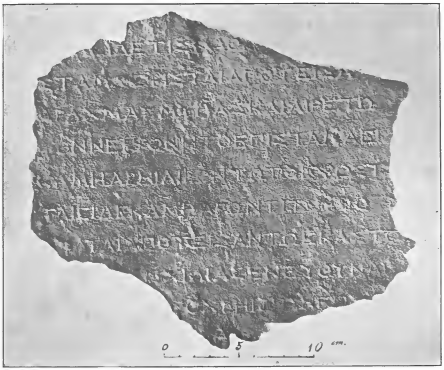
---

87 Stela marmoris albi, l. 0,26, max. a. 0,27, cr. 0,06, a parte superiore et inferiore fracta, a dextra laesa. Litterae elegantes tertio a. Chr. n. saeculo utique non recentiores, quarum extremae partes apicibus vel magis malleolis parvis ornatae sunt, a. 0,008; spatium, quod inter versus relictum est, 0,014. Exscripsi in Ioannis Logothetae museo, quo, cum ibi versarer, attulerat puer quidam. Edidi *Arch. Anz. des Jahrb.* 1896, 24, cf. quae p. 45 et A. Conze et ego disputavimus.

[*Textum vide pag. 19.*]

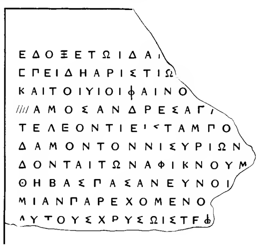
Vs. 1 supplevit E. Loch. || vs. 4. 10 cf. Astypalaeensium decretum n. 168 *εἰ δέ κα μὴ ἀναγράψη -- ἀποτεισάτω καθ' ἕκαστον πρόξενον -- δραχμὰς ἑκατόν· φαινέτω δὲ ὁ χρήζων ἐπὶ τῷ ἡμίσῳ εἰς τοὺς λογιστάς.*

Fragmentum legis variis modis explicari potest. Cavetur, ne quis sepeliat neve monumentum condat, sed deest mentio aut loci, ubi haec fieri vetitum est (sic Conze), aut hominum generis, cui haec ultima post mortem poena proponitur, velut tyrannorum. Alterum si concedimus, sequitur in parte omissa de interficiendis tyrannis verba facta esse, velut in Iliensium lege (Brückner *Sitzungsber. der Berl. Akad.* 1894, 461 sqq.). De monumentorum nimio luxu non agitur.

\- - - - - - - - - - - - - - - -
. . . · εἰ δέ τίς κα θά[πτηι ἢ ἐπί]-
σταμα ἐφιστᾶι, ἀποτεισ[άτω]
δραχμὰς μυρίας καὶ αἱρέτω
τὸν νεκρὸν ἢ τὸ ἐπίσταμα· εἰ δ[έ]
κα μὴ ἄρηι, αἱρόντω τοὶ προστ[ά]-
ται· εἰ δέ κα μὴ ἄρωντι το[ὶ πρ]ο-
[στά]ται, ἀποτεισάντω ἕκαστο[ς]
[δραχμὰ]ς χιλίας ἐν εὐθύναι[ς]·
[φαινέτω δὲ] ὁ χρήιζων ἐπὶ [τῶι]
[ἡμίσει(?) ἐπὶ (*magistratus*) *vel eiusmodi aliquid*].

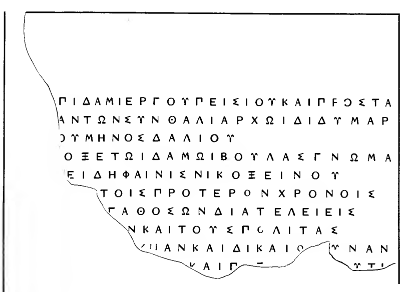
88 Stela a dextra et inferiore parte fracta, cymatio simplici superne ornata, cuius max. l. 0,22, max. a. 0,24, cr. 0,05. Litterae bonae tertio a. Chr. n. saeculo utique non recentiores; a. 0,008. Exscripsi in Ioannis Logothetae Museo.

Ἔδοξε τῶι δά[μωι, βουλᾶς γνώμα]·
ἐπειδὴ Ἀριστίω[ν - - - - - -]
καὶ τοὶ υἱοὶ Φαινο[- - καὶ -]
[δ]αμος ἄνδρες ἀγ[αθοὶ ὄντες δια]-
τελέοντι εἰς τὰμ πό[λιν καὶ τὸν]
δᾶμον τὸν Νισυρίων [καὶ προκή]-
δονται τῶν ἀφικνουμ[ένων εἰς]
Θήβας πᾶσαν εὔνοι[αν καὶ φιλοτι]-
μίαν παρεχόμενο[ι, στεφανῶσαι]
αὐτοὺς χρυσῶι στεφ[άνωι, - -]
\- - - - - - - - -

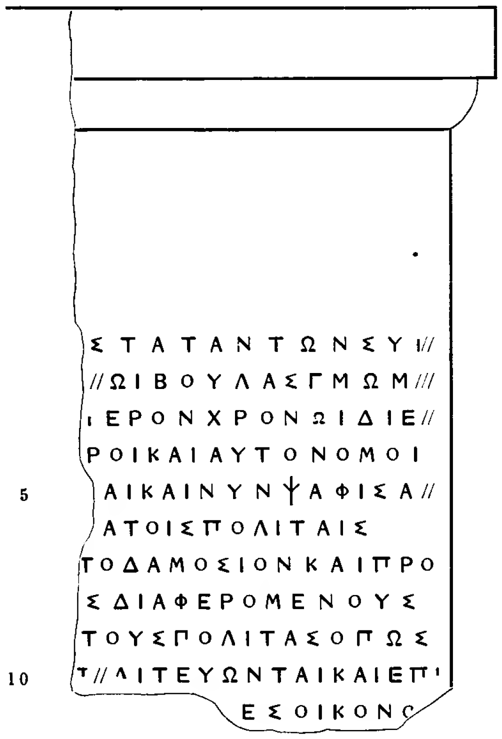
Vs. 2 in lacuna aut patris nomen aut demoticum (Θηβαῖος) fuisse potest; utrumque nisi brevissimum vix potest.

89 Stela marmoris albi corona simplici ornata, a parte inferiore mutila, a dextro margine laesa; l. sine cymatio 0,315, max. a. 0,32, cr. sine cymatio 0,04. Litterae pulchrae et elegantes tertii a. Chr. n. saeculi; a. c. 0,008. Exscripsi in Ioannis Logothetae museo.

[Ἐ]πὶ δαμιεργοῦ Πεισίου καὶ προστα-
[τ]ᾶν τῶν σὺν Θαλιάρχωι Διδυμάρ-
[χ]ου, μηνὸς Δαλίου·
[ἔδ]οξε τῶι δάμωι, βουλᾶς γνώμα·
[ἐπ]ειδὴ Φαῖνις Νικοξείνου
[ὥσπερ] τοῖς πρότερον χρόνοις
[ἀνὴρ ἀ]γαθὸς ὢν διατελεῖ εἰς
[τὰμ πόλι]ν καὶ τοὺς πολίτας,
[σωφροσύν]αν καὶ δικαιο[σ]ύναν
\- - - - - - καὶ π [*6—7 litt.*] υτ -

90 Stela marmoris albi cymatio simplici superne ornata, a sinistra et inferiore parte fracta, cuius max. l. 0,215, max. a. 0,34, cr. 0,13 (sine cymatio); litterae bonae tertii a. Chr. n. saeculi a. 0,007—0,01(—0,013). Nunc in Ioannis Logothetae Museo conservatur, a quo iam a. 1892 ectypum accepi. Exscripsi a. 1895.

[Ἐπὶ δαμιεργοῦ τοῦ δεῖνος καὶ προ]στατᾶν τῶν σύ[ν]
[τῶι δεῖνι (*mensis?*) ἔδοξε τῶι δάμ]ωι, βουλᾶς γ[ν]ώμ[α]·
[Ἐπειδὴ (*populi nomen*) ἔν τε τῶι πρότ]ερον χρόνωι διε-
[τέλεον - - - - - - - - - ἐλεύθε]ροι καὶ αὐτόνομοι
- - - - - - - - - - - - - - - αι καὶ νῦν ψαφιστά-
[μενοι - - - - - - - - - - - - - -]α τοῖς πολίταις
[- - - - - - - - - - - - - ἐς] τὸ δαμόσιον καὶ προ-
[- - - - - - - - - - - - - - - τού]ς διαφερομένους
- - - - - - - - - - - - - - - τοὺς πολίτας ὅπως
[- - - - - - - - - - - - - - πο]λιτεύωνται καὶ ἐπὶ
- ες οἰκονο-
[μ -]

Vs. 3 an Νισύριοι supplendum?

91 'In oppido Μανδράκι, ad aedem Beatae Virginis, in stela marmorea alba.' Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 166, cf. *Reisen* II 75 (Dittenberger Syll. 195 et *Hermes* XVI 1881, 192, 8; Bechtel *Griech. Dialektinschr*. III 4, 1, 3497; Michel *Recueil d'inscr. gr.* I 43). Lapis nunc deletus esse fertur, sed Rossiano exemplari melius exstat apographum ab Ioanne Logetheta confectum, unde mihi edere licet.

Β Α Σ Ι Λ Ε ϒ Σ Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Σ Ν Ι Σ ϒ Ρ Ι Ο Ι Σ Χ Α Ι
Ι Ρ Ε Ι Ν Α Φ Ε Σ Τ Α Λ Κ Α Κ Α Λ Λ Ι Α Ν Π Ρ Ο Σ
ϒ Μ Α Σ Ο Ν Τ Α Κ Α Ι Η Μ Ι Ν Σ ϒ Ν Η Θ Η Κ Α Ι ϒ
Μ Ε Τ Ε Ρ Ο Ν Π Ο Λ Ι Τ Η Ν Ε Ι Δ Ω Σ Δ Ε Α ϒ Τ
Ο Ν Ε ϒ Ν Ο ϒ Ν Ο Ν Τ Α Τ Η Ι Π Ο Λ Ε Ι Κ Α Ι Π Ο Λ Λ
Α Κ Ι Σ ϒ Π Ε Ρ ϒ Μ Ω Ν Δ Ι Ε Ι Λ Ε Γ Μ Ε Ν Ο Ν Π Ρ Ο
Σ Ε Μ Ε Ε Ν Τ Ε Τ Α Λ Μ Α Ι Α ϒ Τ Ω Ι Α Ν Α Γ Γ Ε Ι Λ Α
Ι ϒ Μ Ι Ν Α Η Β Ο ϒ Λ Ο Μ Η Ν ϒ Μ Α Σ Ε Ι Δ Η Σ Α Ι
Ε Π Ι Λ ϒ Σ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ο Σ Δ Α Μ Ι Ε Ρ Γ Ο ϒ
Μ Η Ν Ο Σ Κ Α Ρ Ν Ε Ι Ο ϒ Ι Κ Α Δ Ι
Ε Δ Ο Ξ Ε Τ Ω Ι Δ Α Μ Ω Ι Β Ο ϒ Λ Α Σ Γ Ν Ω
Μ Α Ι Ε Π Ε Ι Δ Η Κ Α Λ Λ Ι Α Σ Π Α Ρ Ε Σ Τ Ι
Π Α Ρ Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ Φ Ι Λ Ι Π Π Ο ϒ Γ Ρ Α Μ
Μ Α Τ Α Φ Ε Ρ Ω Ν Κ Α Ι Σ Φ Ρ Α Γ Ι Δ Α Τ Α Ν
Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ Κ Α Ι Α Π Α Γ Γ Ε Λ Λ Ω Ν
Δ Ε Δ Ω Κ Ε Ν Β Α Σ Ι Λ Η Α Μ Ι Ν Ν Ο Μ Ο Ι Σ
Τ Ο Ι Σ Π Α Τ Ρ Ι Ο Ι Σ Κ Α Ι ϒ Π Α Ρ Χ Ο ϒ Σ Ι Ν
Χ Ρ Η Σ Θ Α Ι Δ Ε Δ Ο Χ Θ Α Ι Ν Ι Σ ϒ Ρ Ι Ο Ι Σ
Ο Π Ω Σ Κ Α Λ Λ Ι Α Σ Α Π Α Γ Γ Ε Λ Λ Ε Ι
Χ Ρ Η Σ Θ Α Ι Α Π Α

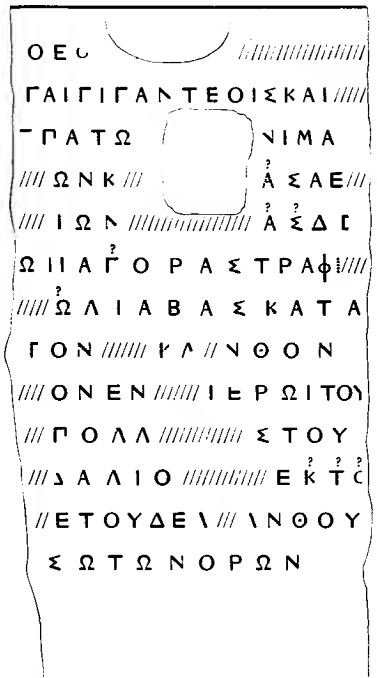
Βασιλεὺς Φίλιππος Νισυρίοις χαί-
ρειν. Ἀφέσταλκα Καλλίαν πρὸς
ὑμᾶς, ὄντα καὶ ἡμῖν συνήθη καὶ ὑ-
μέτερον πολίτην, εἰδὼς δὲ αὐτ-
ὸν εὔνουν ὄντα τῆι πόλει καὶ πολλ-
άκις ὑπὲρ ὑμῶν διειλεγμένον πρὸ-
ς ἐμέ, ἐντέταλμαι αὐτῶι ἀναγγεῖλα-
ι ὑμῖν, ἃ ἠβουλόμην ὑμᾶς εἰδῆσαι.
Ἐπὶ Λυσικράτεος δαμιεργοῦ,
μηνὸς Καρνείου ἰκάδι,
ἔδοξε τῶι δάμωι, βουλᾶς γνώ-
μα⟨ι⟩· Ἐπειδὴ Καλλίας πάρεστι
πὰρ βασιλέως Φιλίππου γράμ-
ματα φέρων καὶ σφραγῖδα τὰν
βασιλέως καὶ ἀπαγγέλλων
δεδωκὲν βασιλῆ ἁμῖν νόμοις
τοῖς πατρίοις καὶ ὑπάρχουσιν
χρῆσθαι, δεδόχθαι Νισυρίοις,
ὅπως Καλλίας ἀπαγγέλλει,
- - - - χρῆσθαι απα - - -

Textum dedi Logothetae, quo Dittenbergeri et Bechtelii emendationes multae confirmantur. Bis meliora ex Rossio retinui: vss. 1. 2 ΧΑΙ|ΡΕΙΝ Ross, ΧΑ|ΙΡΕΙΝ Log. fissura aliqua deceptus; vs. 17 Ι//////ΥΡΙΟΙΣ, i. e. [Νισ]υρίοις Log., ΠΑΤΡΙΟΙΣ integrum habet Ross.

De aetate tituli v. Rossium l. l. Philippi littera scripta fere anno 200 a. Chr. n. vel paullo ante. Liv. XXXI 15, cf. Polyb. XVIII 54.

92 Stela a marginibus aut laesa aut male levigata, a. plus 0,46, l. c. 0,21, cr. c. 0,06; litteris tertio a. Chr. n. saeculo utique non recentioribus a. c. 0,015, magnam partem evanidis, modo angustis modo largioribus spatiis divisis. Lapidem intra craterem quem vocamus in regione Λακκί repertum domum suam attulit Ioannes Logothetes, apud quem quantum quidem potui exscripsi.

In latere sinistro: ΟΡΟΣ

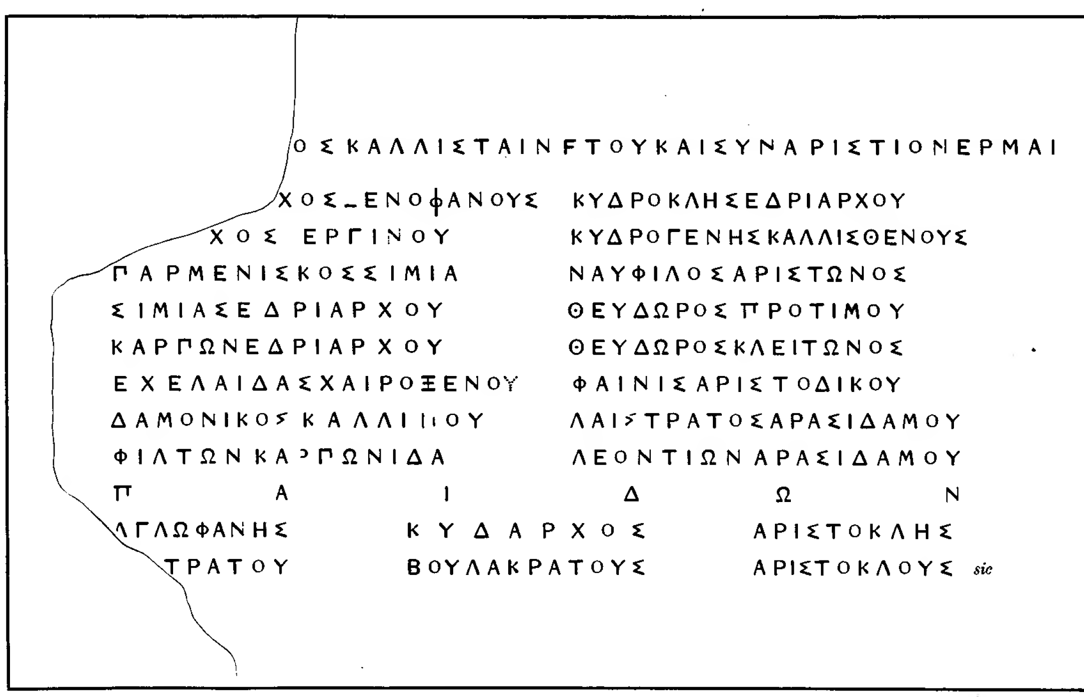
ὍΟρος.

Θεο[ὶ - - - - -]
γαῖ(?) Γιγαντέοις καὶ [Ὑ]-
πάτω[ι . . . .]νιμα
. ων κ - - -
- - - - - ας δ[ὲ]
- - - - στραφ[έ]-
[τ]ω [δ]ιαβὰς κατὰ
τὸν [ἄκα]νθον
[τ]ὸν ἐν [τῶι] ἱερῶι τοῦ
[Ἀ]πόλλ[ωνο]ς τοῦ
Δαλίο[υ - - -]
-, τοῦ δὲ [ἀκά]νθου
[ἔ]σω τῶν ὅρων.

Restitutio difficilis est. Vss. 2. 3 vicorum nomina sunt Γιγάντεα et Ὕπατον(?). || vss. 5. 6 -- τ]ᾶς δ[ὴ] | ὧ[ν] ἀγορᾶς (σ)τραφ[έ|τ]ω(?) i. e. 'in ea fori parte ubi est acanthus sacra' Kaibel. || vs. 11 Δαλίο[υ probabile (cf. nomen mensis Δάλιος n. 89) nec tamen certum est; litterarum enim vestigia nimis dubia. || vss. 8. 12 ἄκανθος arbor: Verg. Georg. II 118 alias.

---

93 Lapis rectangulus a margine sinistro laesus, marmoris caerulei; l. 0,66, a. 0,46, cr. plus 0,35; litteris tertii fere a. Chr. n. saeculi vss. 1. 10 a. c. 0,012, ceteroquin c. 0,009. In muro ad arcis clivum, qui occidentem inter et septentrionem versus spectat, occultum mihi monstravit Ioannes Logothetes. Exscripsi.

- - - ος Καλλισταινέτου καὶ συναρίστιον Ἑρμᾶι.

. . . . . . χος [Ξ]ενοφάνους	Κυδροκλῆς Ἑδριάρχου
. . . . χος Ἐργίνου	Κυδρογένης Καλλισθένους
Παρμενίσκος Σιμία	Ναύφιλος Ἀρίστωνος (= n. 124?)
Σιμίας Ἑδριάρχου	Θεύδωρος Προτίμου
Κάρπων Ἑδριάρχου	Θεύδωρος Κλείτωνος
Ἐχελαΐδας Χαιροξένου	Φαῖνις Ἀριστοδίκου
Δαμόνικος Καλλί[ν]ου	Λάιστρατος Ἀρασιδάμου
Φίλτων Καρπωνίδα	Λεοντίων Ἀρασιδάμου

Παίδων·

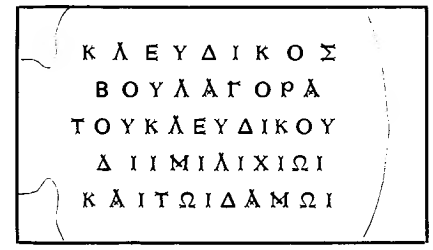
Ἀγλωφάνης	Κύδαρχος	Ἀριστοκλῆς
[- σ]τράτου	Βουλακράτους	Ἀριστοκλοῦς.

94 In vici Μανδράκι parte superiore intra murum aliquem fragmentum est, cuius max. l. 0,23, max. a. 0,21; litteris elegantibus secundi fere a. Chr. n. saeculi, vss. 1. 2 a. 0,025—0,03, vss. 3 sqq. 0,013—0,02. Litterarum extremae partes ceteris multo crassiores sunt. Exscripsi.

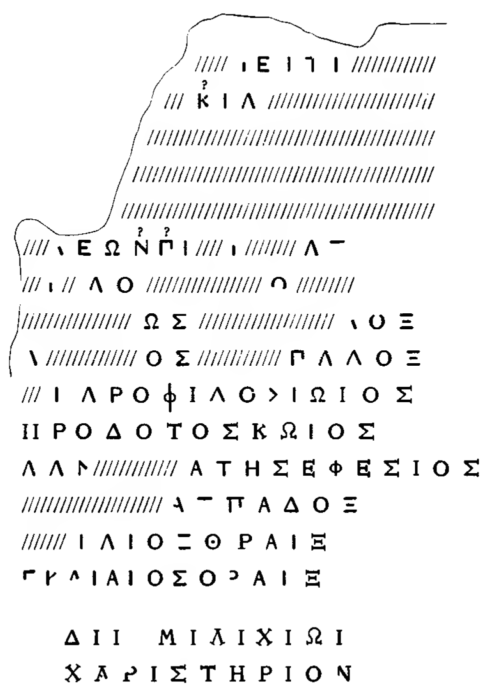
[Φ]ερε[- - τοῦ δεῖνος]
καὶ συν[αρίστιον Ἑρμᾶι].
Θαλίαρχ[ος - - - -
Οἰνοφ - - - - - - -
Ἀρχ - - - - - - -
Ἐ[χε - - - - - -

95 Tabula marmorea a dextro margine laesa, quae ansata fuerat; l. 0,405, a. 0,225, cr. 0,09; litteris tenuibus ineunte primo fere a. Chr. n. saeculo satis accurate incisis a. 0,015—0,017. Ex casae cuiusdam in vico Μανδράκι sitae parietinis in Museum suum transtulit Ioannes Logothetes, apud quem exscripsi.

Κλεύδικος
Βουλαγόρα
τοῦ Κλευδίκου
Διὶ Μιλιχίωι
καὶ τῶι δάμωι.

96 Ad ecclesiam Ἁγία Τριάδα in clivo prope oppidum Μανδράκι orientem versus sitam lapis est rectangulus superne fractus, eius generis quod Coi montem Oromedontem efficit (ut ait Logothetes). Cum vero eodem auctore aliae quoque inscriptiones Iovis Milichii nomine insignes ibidem repertae sint, huius dei fanum ad Ἁγίαν Τριάδα fuisse apparet (v. n. 95). L. 0,46, max. a. 0,73, cr. 0,30. Litterae bonae sed obiter tantum incisae et magnam partem evanidae; a. c. 0,015. Exscripsi.

\- - - - - - - - -
. . . . . . Κίλ[ιξ (?)]
\- - - - - - - - -
\- - - - - - - - -
\- - - - - - - - -
[Κλ]έων Πι[σίδ]α[ς]
\- - - - - - - - -
. . . . ως (?) [Καππάδ]οξ
. . . . ος [Καπ]πά[δ]οξ
[Ἀν]δρόφιλο[ς Κ]ῶιος
Ἡρόδοτος Κῶιος
[Δαμοκρ]άτης Ἐφέσιος
[. . . . Κ]α[π]πάδοξ
. . ι . ιος Θρᾶιξ
[Ἑ]κ[ατ]αῖος [Θρ]ᾶιξ

Διὶ Μιλιχίωι
χαριστήριον.

Servi aut liberti (gladiatores?) esse videntur, qui τοῦ κοινοῦ τῶν Διὸς Μιλιχιαστᾶν sodales erant (n. 104, 15).

97 Basis fere quadrata cymatiis ornata, l. 0,51, a. 0,84, cr. 0,465. Litterae sera aetate negligenter incisae, calce oblitae, a. 0,02—0,045. Exscripsi in vico Μανδράκι in ecclesia S. Ioannis.

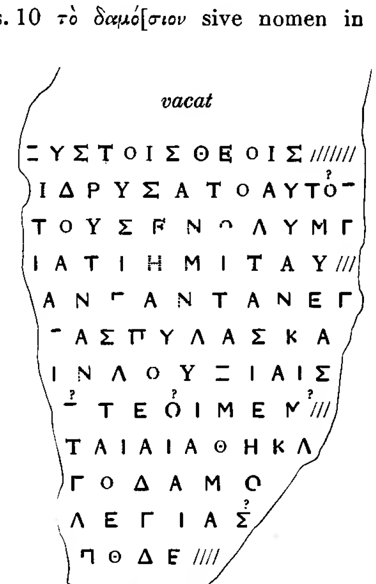
ΜΕΓΑΛΗΘΕΑ
ΤΥΧΗ
ΦΛ·ΕΥΦΡΑΓΟΡΑϹ
ΟϹΤΡΑΤΗΓΟϹ

Μεγάλη Θεᾶ
Τύχη
Φλ(άυιος) Εὐφραγόρας
ὁ στρατηγός.

98 Stela superne cymatio ornata, a dextra sinistra inferiore parte mutila, cuius max. l. 0,16, max. a. 0,35, cr. 0,07. Litterae negligenter incisae et ex parte difficiles lectu, altitudinis diversae, c. 0,008—0,014. Exscripsi in Ioannis Logothetae Museo.

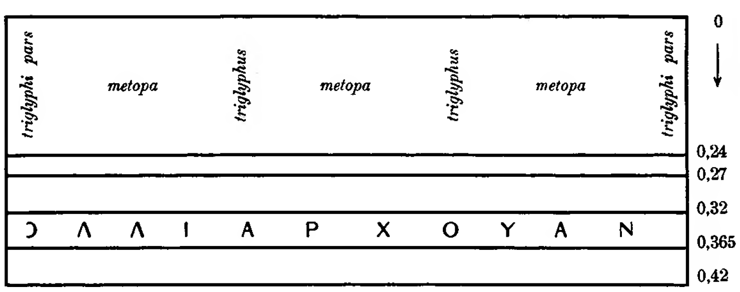
[Textum vide in latere altero.]

Vs. 1 - - υς τοῖς θεοῖς -.-; vs. 2 - ἱδρύσατο αὐτ -; vss. 3—5 [Πάντας] τοὺς ἐν Ὀλυμ[πωι θεοὺς καὶ πάσας δ]ιατί[θ]ημι ταύ[ταν ἔχειν (?) τ]ὰν γᾶν τὰν ἐγ - -; vs. 6 τ]ὰς πύλας κα[ὶ - -; vs. 7 ἵνα (?) θυ[σ]ίαις; vs. 9 incerta, τὰ [δ]ιαθήκα[ι (?); vs. 10 τὸ δαμό[σιον sive nomen in -τοδαμο-; vs. 12 -ποδε-.

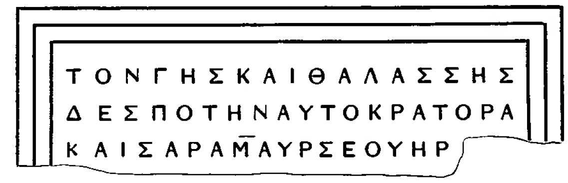
Vss. 3—5 suppl. Kaibel.

99 Epistylii dorici pars media, l. 1,30, a. 0,42, cr. 0,20; litteris magnis et bonis propemodum evanidis, a. 0,045. Nunc in domus Ioannis Logothetae limine ineuntium pedibus teritur. Exscripsi.

[ὁ δεῖνα] | Θαλιάρχου ἀν|[έθηκεν].

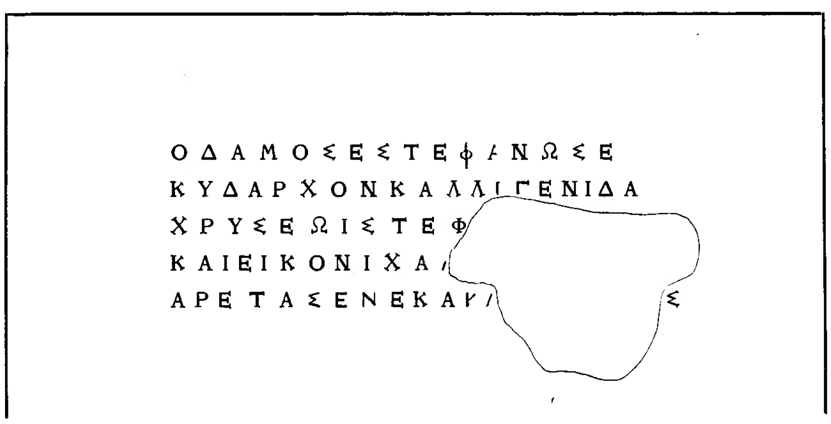
100 'Εἰς Πάλλους, οἰκία Νικήτα Καφεντζῆ.' Edo ex Kalisperis Calymnii schedis.

Τὸν γῆς καὶ θαλάσσης
δεσπότην Αὐτοκράτορα
Καίσαρα Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Σεουῆρ[ον]
[Ἀντωνεῖνον - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - -

Caracallae est post Getae mortem (a. 212—217 p. Chr. n.); cf. P. v. Rohden apud Pauly-Wissowa *Realenc.* II 2436.

101 Basis marmoris caerulei cymatiis carens, l. 0,755, a. 0,50, cr. 0,615. Litterae elegantes a. 0,017 in medio latere anteriore ita incisae, ut undique magnum spatium relinqueretur vacuum. 'Παρὰ τὸ χωρίον Τροῦλλος κείμενον εἰς τὸ ἄκρον τῆς χώρας Μανδρακίου, εὑρέθη ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ Νικολάου Γενᾶ ἐν θέσει "Μουχτάρι χωράφι".' Nunc est in eiusdem stabuli bovilis introitu. Edd. Παρνασσός 1878, 153; M. Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 485, III 2 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3498). Exscripsi.

Ὁ δᾶμος ἐστεφάνωσε
Κύδαρχον Καλλιγενίδα
χρυσέωι στεφ[άνωι]
καὶ εἰκόνι χα[λκέαι]
ἀρετᾶς ἕνεκα κ[αὶ εὐνοία]ς.

Παρνασσός quae exhibet χρυσέοις στεφάνοις (sic!) καὶ εἰκόνι χαλκᾷ | .... ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας haud scio utrum in lapide tunc temporis integriore fuerint an interpolata sint.

102 In septentrionali arcis clivo prope n. 93 basis est cymatiis carens, marmoris caerulei, a superiore parte fracta, l. 0,85, a. c. 0,43, cr. 0,40. Exscripsi.

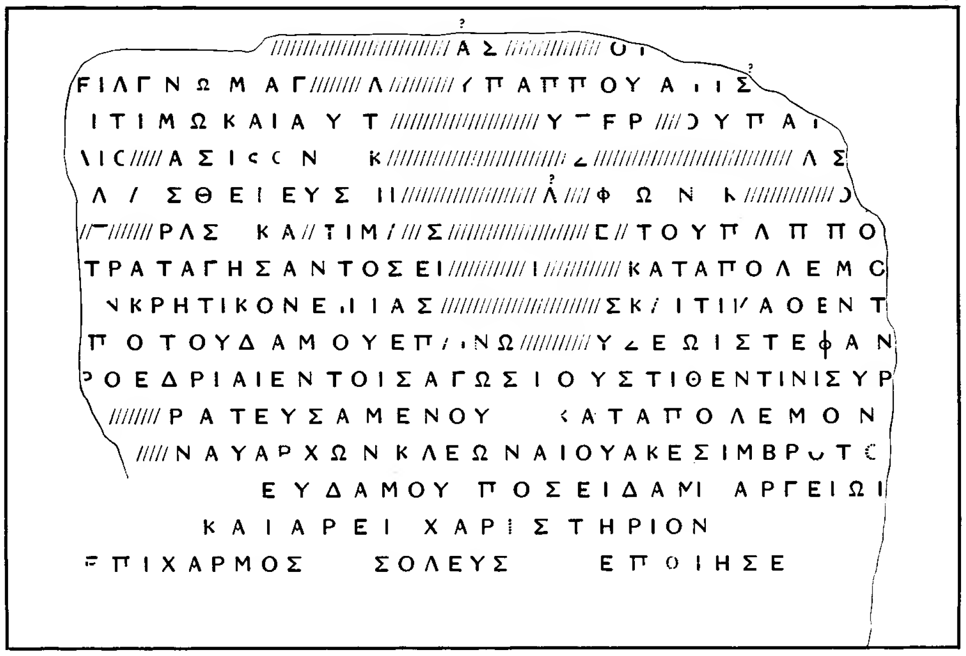

[Ὁ δᾶμος]
[τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος]
[ἐπαίνωι χρυσέ]ωι
[στεφάνωι καὶ] εἰκόνι χαλκέαι
[ἀρετᾶς ἕν]εκα καὶ εὐνοίας
[τᾶς] εἰς αὐτόν.

103 Basis marmoris albi cymatiis (quae seorsim exsculpta erant, et quorum superius inscriptionis initium continuerat) carens; l. 0,77, a. 0,565, cr. 0,575. Litterae a. 0,02, vs. 15 0,015 ab elegantia titulorum artificum notis insignium, qui Rhodi inveniuntur, multum absunt et praeterea damna multa acceperunt. Exstat in muro interiore stabuli suilis, in oppido Mandraki. Exscripsi et edidi *Sitzungsber. der Berl. Akad.* 1895, 471 sqq.

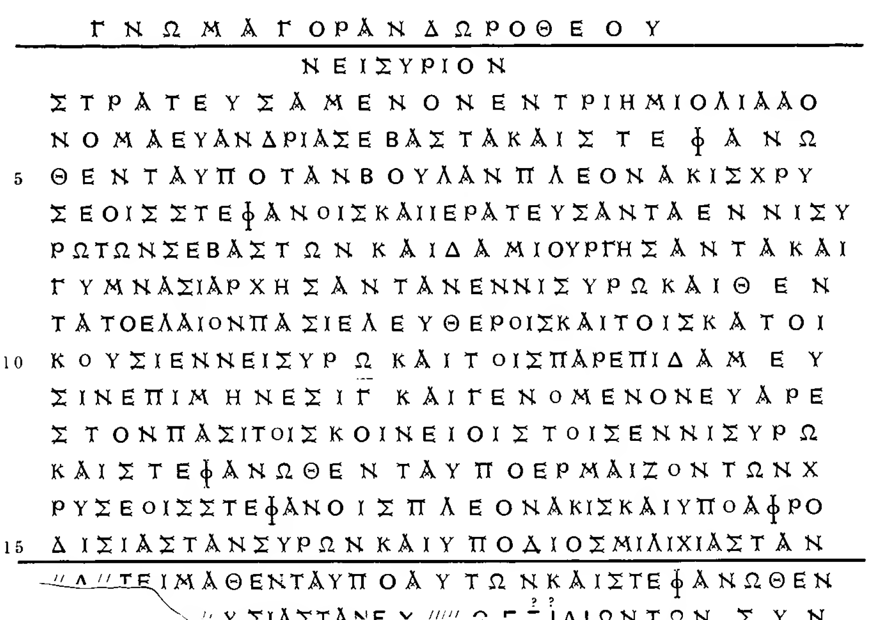
[*Textum vide pag. 24.*]

Nauarchi Rhodiorum fuerunt Cleonaeus anni 201 post Theophiliscum suffectus (Polyb. XVI 9), Acesimbrotus a. 197 (Polyb. XVIII 1. 2), Eudamus a. 190 (Polyb. XXI 10, 5 et maxime Liv. XXXVII 22 sqq.), quo anno Hannibalem proelio navali devicit, et fortasse a. 168 (Liv. XLIV 28: praefectus navium). Creticum bellum circa a. 153 fuisse videtur (Polyb. XXXIII 15). Epicharmi statuarii perquam iuvenis opus fuit; unicum adhuc est, quod sine filio fecit (I. G. Ins. I 43. 47. 66. 846).

- - - - - - - - - - - - - - - -
[λ]εια Γνωμαγ[όρ]α (ὑπὲρ) [το]ῦ πάππου, Ἀ[ρ]ισ-
[κα]ὶ Τιμὼ καὶ Αὐτ..... ὑ[π]ὲρ [τ]οῦ πά[ππου],
[κα]ὶ [Ὀν]ασι[φῶ]ν κ[αὶ - - - - - -]ας
Λ[αι]σθέ[ν]ευς - - - - - - - -
[..γό]ρας κα[ὶ Τ]ιμᾶσ[α ὑπὲρ] τοῦ πάππο[υ]
[σ]τραταγήσαντος ἐ[ν ναυσὶ] κατὰ πόλεμο[ν]
[τὸ]ν Κρητικὸν ἐ[π]ὶ Ἀσ[τυμήδευ]ς κ[α]ὶ τι[μ]αθέντ[ος]
[ὑ]πὸ τοῦ δάμου ἐπ[α]ίνω[ι χρ]υσέωι στεφάν[ωι]
[πρ]οεδρίαι ἐν τοῖς ἀγῶσι οὓς τίθεντι Νισύρ[ιοι]
[καὶ στ]ρατευσαμένου κατὰ πόλεμον
[ἐπὶ] ναυάρχων Κλεωναίου Ἀκεσιμβρότο[υ]
Εὐδάμου Ποσειδᾶνι Ἀργείωι
καὶ Ἄρει χαριστήριον.
[Ἐ]πίχαρμος Σολεὺς ἐποίησε.

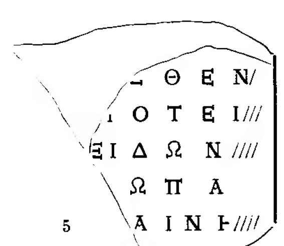
104 Basis cylindrata marmoris albi cymatiis ornata, a. 0,74. Nunc tabulam sacram ecclesiae Καθολική, quae in oppido Μανδράκι est, sustentat. Litterae apicatae magna cum elegantiae quamvis putidae specie incisae Rhodiorum titulorum nos commonefaciunt, imprimis Θ; a. versu 1 0,025—0,03, deinde paullo minores. Ed. Ἀ. Ἐ. Κοντολέων Ἀμάλθεια 1887 ἀρ. 3950 = Κωνσταντινούπολις 1887 ἀρ. 19 = N. Ch. Andriotakis Πλάτων X 1888, 361 = *Mitth. des athen. Inst.* XV 1890, 134 ex schedis Ioannis Logothetae (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 256, 41). Exscripsi.

Γνωμαγόραν Δωροθέου
Νεισύριον
στρατευσάμενον ἐν τριημιολίᾳ ἇ ὄ-
νομα Εὐανδρία Σεβαστά, καὶ στεφανω-
θέντα ὑπὸ τᾶν βουλᾶν πλεονάκις χρυ-
σέοις στεφάνοις, καὶ ἱερατεύσαντα ἐν Νισύ-
ρῳ τῶν Σεβαστῶν, καὶ δαμιουργήσαντα καὶ
γυμνασιαρχήσανταν (sic) ἐν Νισύρῳ καὶ θέν-
τα τὸ ἔλαιον πᾶσι ἐλευθέροις καὶ τοῖς κατοι-
κοῦσι ἐν Νεισύρῳ καὶ τοῖς παρεπιδαμεῦ-
σιν ἐπὶ μῆνες (sic) ιγ', καὶ γενόμενον εὐάρε-
στον πᾶσι τοῖς κοινείοις τοῖς ἐν Νισύρῳ
καὶ στεφανωθέντα ὑπὸ Ἑρμαϊζόντων χ-
ρυσέοις στεφάνοις πλεονάκις, καὶ ὑπὸ Ἀφρο-
δισιαστᾶν Σύρων καὶ ὑπὸ Διὸς Μιλιχιαστᾶν,
[καὶ] τειμαθέντα ὑπὸ αὐτῶν καὶ στεφανωθέν-
[τα ὑπὸ Διον]υσιαστᾶν Εὐ[ρυθεμιδ]ίων τῶν σὺν
[τῷ δεῖνι - - - - - - - - - -

Nonnulla a quadratario correcta, velut vs. 7 in verbo δαμιουργ. Ρ postea insertum, vs. 14 Π (πλεονάκις) ex ΙΤ mutatum. Orthographica parum sibi constant, velut in insulae ipsius nomine. Interdum sermo vulgaris irrepsit, ut vs. 8 γυμνασιαρχήσανταν, vs. 11 μῆνες pro μῆνας; cf. similia I. G. Ins. I 937. Vss. 3—6 in. ad Rhodiorum res spectant. || vs. 3 στρατευσάμενον 'in classi maris Aegaei, quae Corinthi cogebatur e sociis' (Wilam.).

105 Fragmentum stelae, cuius dexter modo margo est integer; max. l. 0,125, max. a. 0,16, cr. 0,05; litteris imperatorum Romanorum aetatis apicatis a. c. 0,018. Exscripsi apud Ioannem Logothetam.

Nihil certi enucleo.

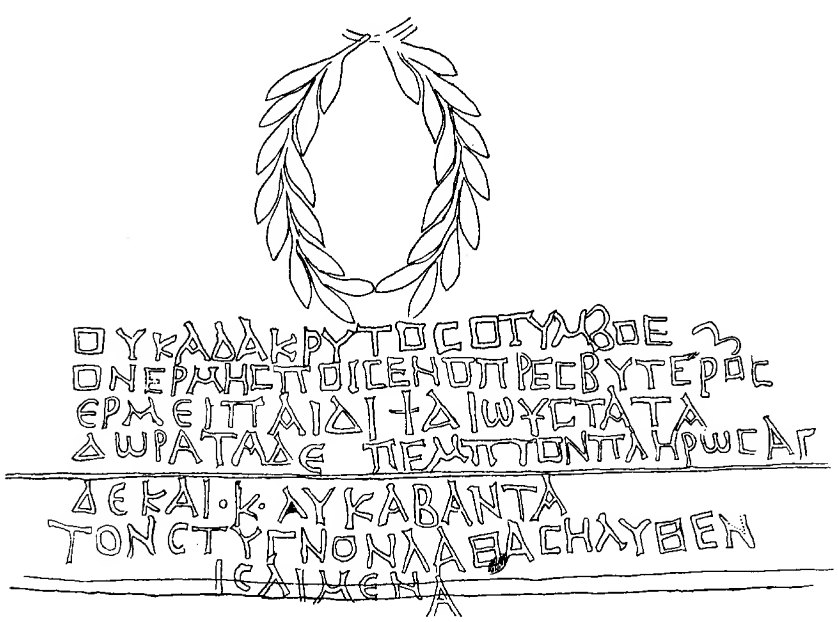
106 Stela rotunda in campo aliquo. Edo ex Rayeti schedis.

ΤΕΧΕΠΑΙὈΝ ///// ΚΑΙΡΗΝ
ΑΙΟΜΙΟΝΚΡΑΓΕΜΟΙΡΑ
ΟΥΤΕΤΕΥΤ ΕΝΙΔΕΙΝ /////
//////// ΔΙΟΥΣΘ ////// ΑΜΟΥΣ /////
////////////////// ΓΕΙΝΑΜΕΝ.ΗΝ /// Α ////
///////// ΛΙΝ ΑΤΟΜ ///// ΤΗΡ ///
ΟΥΠΡΟΝ//Ο//ΧΟΝΟΟΥΤΕΙΝΑΙ
ΑΣΤΡΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Has miseras carminis reliquias non bene exscriptas ita fere restituit Kaibel:

[Οὔ]τε [μ]ε πα[ρθενι]καῖ[ς ἐ]ν α(ρ)ίθμιον [ἤγ]αγε Μοῖρα,
οὔτ' ἐ[π]έ[τρεψ]εν ἰδεῖν [νυμφι]δίους θ[αλ]άμους·
[Ἡ δέ με] γειναμένη ν[ε]α[ρὴν | πά]λιν [εἴσ]ατο μ[ή]τηρ, |
οὖ(?) προν[ο]ο[ῦσ]'(?) ὀλοοῦ ΤΕΙΝΑΙΑΣΤΡΟΥ θανάτου.

107 Ara cylindrata marmoris albi, a. 0,54, dm. 0,41. In latere inferiore medio foramen est ad coniungendam aram cum basi quadrata. Et cymatia et corona magna laurea boni sunt operis. Sub corona olim titulus fuit postea erasus, qui posterioris tituli versus primi et tertii versus litterarum ΛΙΔΙ locum occupabat. Deinde sera aetate nova inscriptio incisa est, cuius imaginem infra subieci. Nunc est in regione Σκαλί ad clivum, mille fere passibus ab urbe orientem versus sita. Exscripsi. Contuli etiam Ioannis Logothetae apographum, quod cum meo congruit.

Ουκ αδάκρυτος ο τύμβος | ὃν Ερμῆς ποῖσεν ὁ πρεσβύτερος |
Ερμεῖ παιδὶ ἰδίῳ ὕστατα | δῶρα τάδε·
πέμπτον πληρώσας || δὲ καὶ (εἰκοστὸν) λυκάβαντα |
τὸν στυγνὸν Λάθας ἤλυθεν | ἰς λιμένα.

Vs. 2 debebat volebatque ὁ πρέσβυς (Wilamowitz). Munus πρεσβυτέρου christianam originem indicare videtur.

108 Arae cylindratae basis trochilo rotundo superne ornata; lapidis albi, l. 0,76, a. 0,165, cr. 0,78; litteris a. 0,022—0,025 crassis et apicatis primi fere a. Chr. n. saeculi. Exscripsi ad S. Ioannis ecclesiam dirutam prope oppidum Μανδράκι.

ΑΓΗΣΩ ΚΛΕΥΦΩΝΤΟΣ — Αγηστω Κλευφῶντος,
ΓΥΝΑΔΕΕΥΞΙΠΠΟΥ — γυνὰ δὲ Εὐξίππου.

109 Basis simplex (sive mensa sepulcralis?) cymatiis carens marmoris nigricantis; l. 0,82, a. 0,46, cr. 0,65. Litterae bonae tertii a. Chr. n. saeculi, quarum extremitates paullo crassiores factae sunt; a. 0,02. Exscripsi in regione Ἁγία Παρασκευή prope oppidum Μανδράκι orientem inter et meridiem versus.

ΑΙΝΗΣΙΠΠΟΣΑΙΝΗΣΩΝΟΣ — Αἰνήσιππος Αἰνήσωνος.

110 Lapis caeruleus rectangulus (basis?) a postica parte non levigatus; l. 0,82, a. 0,48, max. cr. 0,65. Litterae elegantes, quarum partes extremae lineolis transversis ornatae sunt, anno a. Chr. n. 200 vix recentiores esse videntur (a. 0,023.) Exscripsi in orientali arcis clivo ad semitam in muro.

ΑΙΝΗΣΩΝΑΙΝΗΣΙΠΠΟΥ — Αἰνήσων Αἰνησίππου.

111 Fragmentum marmoreum infra arcem antiquam in campo aliquo inventum. Edo ex Rayeti schedis.

ΑΝΔΡΟΤΙΜΟΥ — Ἀνδροτίμου
//////////// ΝΙΑΝΙΣΥ //////// — - - νία Νισυ[ρίου].

112 Arae cylindratae basis quadrata, trochilo rotundo superne ornata, l. et cr. 0,88, a. 0,33; litteris profundis et apicatis primi fere a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,022. Exscripsi ad S. Ioannis ecclesiam dirutam prope oppidum Μανδράκι sitam.

ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ — Ἀριστίωνος
ΤΟΥΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ — τοῦ Ἀριστίωνος.

In huiusmodi titulis sciri nequit, num in aris impositis nomen aliud fuerit.

113 Arae cylindratae basis quadrata trochilo rotundo superne ornata; l. et cr. 0,87, a. 0,34; marmoris caerulei maculati. Litterae profundae et apicatae bene incisae primi fere a. Chr. n. saeculi. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 168*e* ex Brockii schedis. Exscripsi in regione Ἁγία Παρασκευή appellata ad ecclesiam, prope oppidum Μανδράκι. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

ΑΡΙΣΤΙΩΝ	Ἀριστίων
ΦΡΑΣΩΝΟΣ	Φράσωνος
ΤΟΥΕΜΒΡΟΤΟΥ	τοῦ Ἐμβρότου.

114 Stela marmoris albi superne fracta, infra cymatio simplici (cum dente) ornata. L. 0,28 (0,30), max. a. 0,48, cr. 0,04; litterae a. c. 0,013.

ΡΙΣΤΩΚΥΔΡΟΚΛΕΥΣ	Ἀριστώ, Κυδροκλεῦς
ΓΥΝΑ	γυνά.

115 Arae cylindratae basis fere quadrata trochilo rotundo superne ornata, marmoris caerulei, l. 0,58, a. 0,26, cr. 0,57; litterae crassae sed evanidae, a. c. 0,015. Exscripsi in regione 'Καινούργιες ἐκκλησιές' prope arcem antiquam meridiem versus sita.

ΒΟΥΛΑΓΛΘ (?) *sic*	Βουλα[γ]άθα
ΑΝΔΡΟΤΙΜΟΥ	Ἀνδροτίμου,
ΓΥΝΑΔΕΣΙΜΙΑΝΙΣΥΡΙΛ	γυνὰ δὲ Σιμία Νισυρί[α].

Vs. 1 Γ pro Γ lapicidae errori debetur.

116 Basis marmoris albi (sive mensa sepulcralis?) superne et infra et a dextra parte fracta; max. l. 0,745, max. a. 0,65, cr. 0,545. Litterae bonae, a. 0,025. Exscripsi in campo Georgii Kapponis 'Dali' prope locum Ἁγία Τριάδα appellatum in orientali clivo sitam (cf. n. 148). Habeo etiam ex Rayeti schedis.

0 0,08 0,625 0,745

ΕΤΕΑΡΧΟΣΑΡΧΙΚΥΔΕΥ	Ἐτέαρχος Ἀρχικύδευ[ς].

117 'Πλὰξ μαρμάρινος εὑρέθη εἰς ἕνα τάφον πλησίον τοῦ Παλαιοκάστρου εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος'. Narravit mihi Nisyrius quidam.

Εὐκράτης Ἐπιχάρμου.

118 Arae cylindratae basis fere quadrata, l. 0,90, a. 0,36, cr. 0,93, trochilo rotundo superne ornata, litteris magnis et apicatis a. c. 0,03. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 168*a* ex Brockii schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3499*a*, cf. H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 255). Exscripsi ad S. Ioannis ecclesiam dirutam, quae est prope oppidum Μανδράκι. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

ΞΥΞΙΠΠΟΥ
ΚΥΔΡΟΓΕΝΕΥΣ
ΤΙΟΣ

Diversis modis suppleri potest, velut:

	in ara: [Κυδρογένης]
[Ε]ὐξίππου (cf. n. 122)	*in basi:* [Ε]ὐξίππου
[τοῦ] Κυδρογένευς,	[τοῦ] Κυδρογένευς
[καθ' ὑ(οθεσίαν δὲ) -- τιος	demoticum in -τιος.

119 Basis arae cylindratae, trochilo rotundo superne ornata, marmoris caerulei, l. 0,55, a. 0,21, cr. 0,53. Litterae negligenter incisae primo a. Chr. n. saeculo vix anteriores, a. 0,017—0,03. Exscripsi in vico Μανδράκι in ecclesia S. Ioannis.

	[*in ara:*] [τοῦ δεῖνος](?)
ΚΑΛΛΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ	Καλλισταινέτου
ΤΟΥΠΕΙΣΙΚΛΕΥΣ	τοῦ Πεισικλεῦς.

120 Basis marmoris albi, l. 0,52, a. 0,38, cr. 0,67; litteris a. c. 0,015 evanidis. Exscripsi in clivo prope oppidum Μανδράκι orientem versus, in regione Ἁγία Τριάδα, in Democriti medici agro. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

ΚΑΛΛΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥΛ //////////////	Καλλισταινέτου [Χ - - -].

121 Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 168*b* ex Brockii Angli schedis. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

ΚΛΕΙΤΩΝ	Κλείτων
ΚΑΛΛΙΟΣ	Κάλλιος.

122 Basis simplex (sive mensa sepulcralis?) marmorea cymatiis carens, l. 0,82, a. 0,19, cr. 0,89; litteris elegantibus tertii fere a. Chr. n. saeculi, quarum extremae partes lineolis transversis quamvis parvis ornatae sunt; a. 0,022 (—0,025). Exscripsi in oppido Μανδράκι in Iacobi Ioannis f. Purakis stabulo.

ΚΛΗΝΩΕΥΞΙΠΠΟΥΘΥΓΑΤΗΡ Κληνὼ Εὐξίππου θυγάτηρ.

123 Basis l. 1,08, a. plus 0,30, cr. c. 0,74, in ecclesiae S. Ioannis dirutae fundamentis prope oppidum Μανδράκι sitae. Litterae apicatae alterius vel primi a. Chr. n. saeculi satis bene incisae. Exscripsi.

ΑLΟΝΤΙΔΑ ΚΥΔΡΟΓΙΕΝΕΥΣ
ΚΑΙΤΑΣΓΥΝΑΙΚΟΣΑΥΤΟΥ
ΕΥΘΕΜΕΝΑΣΣΩΣΙΚΛΕΥΣΙΣΤΑΝΙΑΣ

Λεοντίδα Κυδρογ(ι)ένευς | καὶ τᾶς γυναικὸς αὐτοῦ | Εὐθεμένας Σωσικλεῦς Ἱστανίας.

Vs. 3 Ἱστανία Camiri est demoticum, v. I. G. Ins. I p. 99.

124 Basis(?) quadrata (sive mensa sepulcralis?) cymatiis aliisve ornamentis carens, marmoris caerulei; l. 0,82, a. 0,17, cr. 0,82. Litterae bonae exeuntis fere tertii p. Chr. n. saeculi, quarum extremae partes non tam apicatae quam crassiores factae sunt. Exscripsi in arce.

ΝΑΥΦΙΛΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ Ναύφιλος Ἀρίστωνος.

125 Basis marmoris caerulei fere quadrata; l. 0,76, a. 0,30, cr. 0,73; litteris elegantibus ineuntis fere primi a. Chr. n. saeculi, apicatis, a. 0,023. Exscripsi ad S. Ioannis ecclesiam dirutam prope oppidum Μανδράκι.

ΟΝΑΣΙΣ ΔΑΜΑΝΘΕΥΣ	Ὄνασις Δαμάνθευς,
ΓΥΝΑΔΕ ΑΓΗΣΑΡΧΟΥ	γυνὰ δὲ Ἀγησάρχου.

126 Basis simplex cymatiis carens (mensa sepulcralis?) marmoris albi; l. 1,07, a. 0,26, cr. 0,58; litteris bonis tertii vel quarti a. Chr. n. saeculi a. 0,02 magnis spatiis diversis. Nunc est postis ianuae in regione Ἅγιος Γρηγόριος appellata, in Nicolai Phaulakis praedio, quod quartam fere horae partem ab arce antiqua meridiem versus abest. Exscripsi. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

Π Α Ν Τ Α Κ Λ Η Σ	Παντακλῆς
Χ Α //// Μ Ο Κ Λ Ε Ο Σ	Χα[ρ]μοκλέος.

Vs. 2 Ρ legit Rayet.

127 In arce antiqua (Παλαιοκάστρο). Ara rotunda marmoris caerulei capitibus arietinis et sertis ornata; litteris male scriptis. Edo ex Rayeti schedis.

C Α Ι Ν Ι Ο Υ Α Ν ///	Σαινίου Ἀν -
Γ Ε Ѡ Γ ///////////////	- -

128 Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 168*c* ex Brockii schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3499*b*).

Σ Ι Μ Ι Α	Σιμία
Τ Ο Υ Δ Α Μ Ω Κ Ρ Ι Ν Ε Υ Σ *sic*	τοῦ Δαμ[ο]κρίνευς.

129 '*Dans une église, m'a-t-on dit, marbre blanc*' (ex Rayeti schedis).

Στάτιον Κλινοφῶντος (corr. Κ[α]ινοφῶντος).

An Κλ[η]νοφῶντος? (Kaibel).

130 Basis marmoris albi infra cymatio ornata. Edo ex Rayeti schedis.

C Τ Ο Ε Ι Κ Ο C	Στοεικὸς
C Τ Ο Ε Ι Κ Ο Υ	Στοεικοῦ·
Κ Ο Κ Κ Ι Π Ο C	Κόκκιπ(π)ος(?).
Є Υ Κ Α Ρ Π Є	Ευκαρπε
5 Χ Ρ Η C Τ Є	5 χρηστὲ
Χ Α Ι Ρ Є	χαῖρε.

Vs. 3 Κοκκ[ή]ος? Sed cf. nomen Κοκκίων C. I. G. II add. 2322*b* [75].

131 Prope arcem antiquam in regione Καμπί appellata in pulchro marmore nigricante. Edo ex Rayeti schedis.

Ω Σ Ι Ω Σ	[Σ]ώσι[ο]ς
Π Ε Ρ Σ Ι Α	Περσία(?).

132 Basis marmorea cymatio superne ornata (sive mensa sepulcralis?), l. 0,65, a. 0,75, cr. 0,51; litteris crassis et simplicibus (a. 0,02—0,025). Exscripsi in oppido Μανδράκι in Iacobi Ioannis f. Purakis stabulo.

Τ Ι Μ Ω Π Ρ Ω Ι Τ Ι Μ Ο Υ	Τιμῶ Πρωιτίμου.

133 Fragmentum lapidis communis, l. 0,495, a. 0,125, cr. c. 0,29; litteris profundis a. 0,07 (ϕ c. 0,12). Exscripsi ad S. Ioannis ecclesiam dirutam prope oppidum Μανδράκι. Habeo etiam ex Rayeti schedis et hoc (I) et aliud fragmentum (II) ibidem inventum, quod non vidi.

I	ϕ Ε Ρ Ε	Φερε -
II	Ν Ο Τ Ο	- νοτο -

134 Μανδράκι(?), in lapide rectangulo. Edo ex Rayeti schedis.

Φ Ι Λ Ο Μ Β Ρ Ο Τ Ο Σ	Φιλόμβροτος
Φ Ι Λ Ω Ν Ο Σ	Φίλωνος.

135 Arae cylindratae basis fere quadrata marmoris caerulei, l. 0,59, a. 0,205, cr. 0,54, cuius in latere superiore trochilus est rotundus. Litterae profundae et bonae alterius vel primi a. Chr. n. saeculi, apicatae, a. c. 0,017. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 168*d* ex Brockii schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3499*c*). Exscripsi ad ecclesiam S. Ioannis dirutam, quae est prope oppidum Μανδράκι.

ϕ Ι Λ Τ Ω Ν Ο Σ Τ Ο Υ Γ Ο Ρ Γ Ι Δ Α
Τ Ο Υ ϕ Ι Λ Τ Ω Ν Ο Σ

Φίλτωνος τοῦ Γοργίδα | τοῦ Φίλτωνος.

136 Basis cymatiis carens (mensa sepulcralis?) marmorea, a dextra fracta, a superiore parte laesa; max. l. 0,46, a. 0,17, cr. 0,58. Litterae simplices et bonae στοιχηδόν dispositae a. 0,014. Exscripsi in stabulo Iacobi Ioannis f. Purakis, quod est in oppido Μανδράκι.

Χ Α Ι Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο	Χαιρόξενο[ς]
Τ Ε Ι Σ Α Ρ Χ Ο Υ	Τεισάρχου.

137 Basis quadrata marmoris albi cymatiis ornata, l. et cr. 0,41, a. 0,44. Litteris a. 0,013 — 0,015. Exscripsi in agri muro inter oppidum Μανδράκι et ecclesiam S. Ioannis dirutam.

? Λ Ε Ρ Σ Ι Σ Μ Ε Ν Ω Ν Ο Σ	[Χ]ερσὶς(?) Μένωνος
Γ Υ Ν Α	γυνά.

Primae litterae vestigia dubia sunt.

138 Tabula(?) marmoris nigricantis quadrata, ad ecclesiam Ἁγία Τριάδα. Edo ex Rayeti schedis.

Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Σ	- όκριτος
Τ Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Υ	- τοκρίτου.

139 'In basi rotunda, prope rudera parvi templi, inter ruinas veteris oppidi.' 'Lapis mulierculae statuam sustinuisse videtur, in templo dedicatam.' Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 167.

Ζ Ω Σ Ι Μ Η Ν Ε Π Α ϕ Ρ Α	Ζωσίμην Ἐπαφρᾶ
Α Ν Τ Ι Ο Χ Ι Δ Α	Ἀντιοχίδα.

140 In cymatio marmoris caerulei, l. 0,73, a. 0,22, cr. 0,33. Lapis olim cum alio lapide eiusdem fere magnitudinis pone collocato arae oblongae basin effecisse videtur. Litterae apicatae non male incisae a. 0,017. Exscripsi in muro agresti ad ecclesiam Ἁγία Τριάδα prope Μανδράκι meridiem versus sitam. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

/ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ ΚΑΙΞΩΠΥΡΙΩΝ ΞΩΠΥΡΙ—	Ἀθηνόδωρος καὶ Ζωπυρίων Ζωπυρίω[νος]
ΚΩΟΙ	Κῷοι.

141 Lapis oblongus. Μανδράκι(?). Ex Rayeti diario.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΔΙΩΣ	Ἀντιπάτρου Διῶς(?)
ΙΣΟΔΕ Ω Σ ΕΥΕΡΓΕΤΑ	⟨ἰ⟩ Σο[λ]έως εὐεργέτα.

142 Basis quadrata marmoris albi superne et infra cymatiis ornata, litteris malis inscripta, prope arcem antiquam in regione Καυπί muro alicui agresti inserta. Edo ex Rayeti schedis.

ΝΕΙΚΙΑ	Νεικία
ΥΠΕΡ	ὑπὲρ
CAINIOY	Σαινίου
ΚΑΙ	καὶ
ΥΨΙΚΧΕΟΥC	Ὑψικ[λ]έους
ΝΕΙΚΙΑ	Νεικία
ΤΗΛΙΩΝ	Τηλίων.

Titulus fortasse honorarius est, non sepulcralis.

143 Μανδράκι in casa aliqua. Stela. Edo ex Rayeti diario.

Ε// //ΝΟΥΛΟΣ	Ἐ[ρα]νοῦ[λ]ος(?)
ΕΓΓΕΝΕΥ Σ	ἐγγενεῦς·
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

144 Arae cylindratae basis fere quadrata trochilo rotundo superne ornata, marmoris caerulei, l. 0,49, a. 0,20, cr. 0,46; litteris a. 0,014—0,024. Exscripsi in regione Σωτῆρα ab arce antiqua meridiem versus sita. Est etiam inter Rayeti schedas.

ΕΡΜΙΟΝΗ	Ἑρμιόνη
ΕΦΕΣΙΑ	Ἐφεσία.

145 Stela in vico Μανδράκι casae alicuius muro exteriori iniecta. Casa ad viam est, quae meridiem versus ducit. Litterae in media stela incisae. Exscripsi. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

ΑΓΛΩΣΤΡΑΤΗ	Ἀγλωστράτη.

146 Stela lapidis nigricantis superne fracta, infra cymatio simplici (cum dente) ornata, cuius max. a. 0,43, l. 0.29, cr. 0,09; litterae a. 0,015—0,018 apicatae, prope marginem inferiorem incisae. Exscripsi in Ioannis Logothetae Museo.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Δημητρίου
ΠΟΡΘΜΕΩC	πορθμέως.

147 '*Dans un café.*' Anaglyphum, quod duos homines repraesentat. Habeo ex Rayeti schedis.

ΔΕΙΟΝΥ	ΗΛΕΙΟΔϪ	Δειονυ-	Ἡλειόδω-
CΕΙΑ ΧΙΗ	ΙCΚΙ/// Ι<	σεία χ[ρ]η-	[ρε χρηστὲ]
CΤΑΧΑ		στὰ χα[ῖρε].	[χαῖρε].

148 '*Sur une pierre près de Mandraki* εἰς τὸ δάλι (*m'a-t-on dit*).' Ex Rayeti diario. De loco Dali v. lemma inscr. n. 116.

Διονύσιος.

149 Ara cylindrata capitibus arietinis et sertis ornata (in oppido Μανδράκι?). Edo ex Rayeti schedis.

ΔΙΟΝΥCΙΕ	Διονύσιε
ΧΡΗCΤΕ	χρηστὲ
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

150 '*Marbre*' in S. Demetrii ecclesia. Edo ex Rayeti schedis.

ΔΙΟΝΥCΙΟΥ	Διονυσίου.

151 '*Nikia m'a-t-on dit pierre noire avec inscr.*' (ex Rayeti schedis).

Εἰρωνεία.

152 Stela marmoris albi superne fracta, infra cymatio ornata; l. 0,175, litteris bonis tertii a. Chr. n. saeculi, a. 0,013—0,015. Exscripsi apud Ioannem Logothetam.

ΕΡΑΤΑΣ	Ἐράτας.

153 Μανδράκι. In lapide parvulo. Edo ex Rayeti schedis.

ΕΡΜΟΓΕ	Ἑρμογέ-
ΝΟΥ	νου.

154 Fragmentum stelae ad ecclesiam Ἁγία Τριάδα. Edo ex Rayeti schedis.

ΕΡΜΟΥ	Ἑρμοῦ.

155 Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 168*g*.

ΕΡΜΟΦΑΝΗ	Ἑρμοφάνη[ς].

156 Ara cylindrata marmoris albi infra fracta, cuius dm. c. 0,33, a. 0,43. In parte postica anaglyphum est trium hominum stantium operis pessimi male habitum. Litterae serae aetatis magna cum socordia incisae et valde detritae. Exscripsi ad ecclesiam Ἁγία Τριάδα in clivo supra oppidum Μανδράκι orientem versus sitam.

C I ⁄ \ Λ H N////	Ξ Ω C I Λ H Π	[Ζω]σίμη π[ο]-	Ζωσίμη π[ολυ]-
´ Θ P H N E	Θ P H N I C T C	[λύ]θρηνε	θρήνιστ[ε (?)
T Γ	I I Є N Є //////	- - - - -	[Μ]ενε - -
	//////Γ H T C ////		- - - - -
	//////// C //////		- - - - -

157 Basis (sive mensa sepulcralis?) marmoris albi, cymatiis carens; l. 0,705, a. 0,28, cr. 0,96. In medio fere latere anteriore litterae bonae et profundae incisae sunt, saeculo a. Chr. n. tertio non recentiores; a. c. 0,027. Habeo etiam ex Rayeti schedis.

Κ Α Λ Λ Ι Ο Σ — Κάλλιος.

158 Stela marmoris albi superne et infra mutila; l. 0,195, max. a. 0,17, cr. 0,08. Litterae bonae tertio a. Chr. n. saeculo non recentiores a. 0,015. Exscripsi in Ioannis Logothetae Museo.

Κ Λ Ε Ι Τ Ο Γ Ε Ν Ε Ο Σ — Κλειτογένεος.

159 Basis marmoris albi cymatiis ornata, l. 0,605, a. 0,77, cr. 0,47; litteris malis serae aetatis a. 0,015—0,02. Exscripsi ad ecclesiam Ἁγία Παρασκευή prope oppidum Μανδράκι sitam.

Ο Ν Η C Α C Є Π Є Ι Κ Τ Η C Ι C	Ὀνησᾶς Ἐπείκτησις
Μ Υ Ν Δ Ι Ο C Χ Ρ Η C Τ Є	Μύνδιος χρηστὲ
Χ //////////////	χ[αῖρε].

Prius nomen eradere coeperat, qui postea alterum inscripsit.

160 Μανδράκι in casa aliqua, marmor leucophaeum. Edo ex Rayeti schedis.

Ο Ρ Θ Α Γ Ο Ρ Η — Ὀρθαγόρη.

161 Basis marmoris albi cymatiis ornata, l. 0,53, a. 0,59, cr. 0,45. Litterae crassae serae aetatis, a. 0,02—0,025 (—0,03). Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 168*f* ex Brockii schedis (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 256, 42). Exscripsi ad ecclesiam Ἁγία Παρασκευή extra oppidum Μανδράκι sitam.

Χ Ρ Υ C Ο Υ	Χρύσου
Κ Λ Ι Λ Γ Λ Θ Ο Υ Δ Ο C	καὶ Ἀγαθοῦδος
Κ Λ Ι Χ Ρ Υ C Ο Υ Τ Ο Υ	καὶ Χρύσου τοῦ
Τ Є Κ Ν Ο Υ Λ Υ Τ Ω Ν	τέκνου αὐτῶν.

162 Basis fere quadrata, l. 0,36, a. 0,18, cr. 0,35. In latere superiore foramen est rotundum ad iniciendum cippum idoneum, cuius dm. c. 0,16. Litterae apicatae a. 0,02. Nunc est in scalis, quae ab oppido Μανδράκι in medii aevi castellum ducunt. Exscripsi.

(nomen in cippo fuerat)

Χ Ρ Η Σ Τ Ε Χ Α Ι Ρ Ε — χρηστὲ χαῖρε.

163 Basis cymatiis ornata, nostro aevo superne excavata, l. 0,69, a. 0,75, cr. c. 0,58; litteris malis et detritis a. 0,035. Exscripsi in regione 'Καινούργιες ἐκκλησιές' quingentis fere passibus ab arce antiqua meridiem versus sita.

Γ Α Ι Ο Γ //// Ι Ι Ο Υ C Ω Ν Ι Ο C — Γάϊος [Μ]ουσώνιος.

164 In summo colle ubi medii aevi castellum collocatum est ad aedem Panagiae ara est cylindrata marmoris albi quattuor bucraniis sertis catellis olim ornata, quae ornamenta postea deleta sunt. Ara, quae secundi vel primi a. Chr. n. saeculi opus esse videtur, tertio fere p. Chr. n. saeculo rescripta est litteris pessimis, duplici circulo circumdatis. A. 0,72, dm. 0,60. Exscripsi.

Μ Λ Ρ Λ Υ Ρ//	Μάρ(κου) Αὐρ(ηλίου)
Δ Ι Ο Ν Υ C Ι Ο Υ	Διονυσίου
Є Ρ Μ Ο Υ Ν Є Ϊ	Ἑρμοῦ Νει(συρίου)
Ι Є Ρ Є Ω C Δ Ι Ο Ν Υ	ἱερέως Διονύ-
C Ω Ν	σων,
Λ Υ Ρ Η Λ Ι Λ C Є Υ Γ Є	Αὐρηλίας Εὐγε-
Ν Ι Λ C Є Π Λ Φ Ρ Ι	νίας Ἐπαφρί-
Ω Ν Ο C Ν Є Ι	ωνος Νει-
C Υ Ρ Ι Λ C	συρίας.

165 Ara cylindrata quattuor calvariis bovinis sertisque ornata, cuius a. 0,58, dm. 0,44. Opus melius ideoque antiquius esse videtur titulo, qui sera aetate litteris pravis est incisus. Litterarum a. inter 0,008 (O) et 0,025 (Φ) variat. Exscripsi in Ioannis Logothetae agro, qui est in arcis clivo orientali.

Ρ Ο Υ Φ Ι Ω Ν Ο C	Ῥουφίωνος
Ν Є Ι C Υ Ρ Ι Ο Υ	Νεισυρίου
Τ Ο Υ Ρ Ο Υ Φ Ι Ω Ν Ο C	τοῦ Ῥουφίωνος.

166 Amphora (Rhodia) Nisyri reperta adhuc integra. Exscripsi.

a	Ε Π Ι Σ Ω Δ Α Μ Ο Υ	ἐπὶ Σωδάμου.
	Θ Ε Σ Μ Ο Φ Ο Ρ Ι Ο Υ	Θεσμοφορίου.
b	Δ Ι Ο Υ	Δίου.

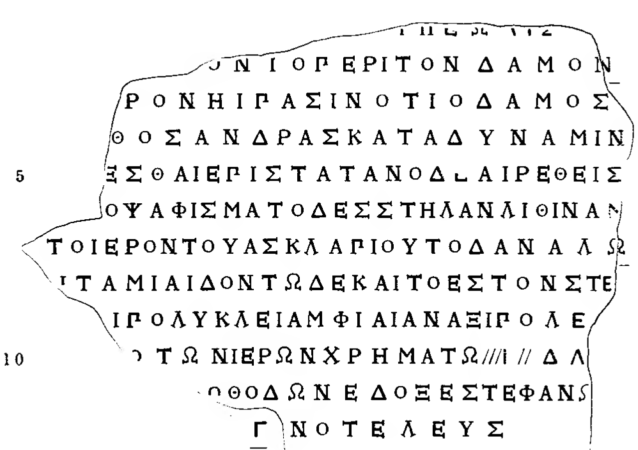
V.

ASTYPALAEA.

Astypalaea Megarensium colonia appellatur a Ps. Scymno 551 (ἐν τῷ πόρῳ δὲ κειμένη τῷ Κρητικῷ ἄποικός ἐστιν Ἀστυπάλαια Μεγαρέων, νῆσος πελαγία); sed et dialectus Argolidem potius redolet (cf. Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1 p. 209 sq.) et titulus exeuntis quarti a. Chr. n. saeculi in Aesculapii fano prope Epidaurum repertus Astypalaeensium ut Epidauri colonorum expressis verbis mentionem facit (Kavvadias *Fouilles d'Épidaure* I 233 ἔδοξε τοῖς Ἐπιδαυρίοις· Ἀστυπα[λ]αιεῦ[σ]ιν ἀποίκοις Ἐπιδαυρίων καὶ εὐεργέταις κτλ.). De insulae natura et hodierno statu egit Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 57—66; de historia Oberhummer ap. Pauly-Wissowa *Realenc.* II 1873 sqq.; de nummis B. V. Head Hist. num. 534; *Catal. of the Greek coins of Caria, Cos, Rhodes etc.* 1897 p. LXXXV sq. 186 sq. tab. XXIX. Tabulas geographicas habes anglicam marinam n. 2836 *a* et 387 (portus Maltesanae), cf. *Mediterranean Pilot* IV[2] 141—145: Kiepert *Karte des westlichen Kleinasiens* XIII. Ad Astypalaeensium res cognoscendas ex auctoribus exigua lux affluit; non parvi momenti insulam fuisse tituli docent. Post foedus cum Romanis ictum, a. 105 a. Chr. n. renovatum (n. 173) libera mansit usque ad Plinii (n. h. IV 71) aetatem.

Primo loco exhibemus decreta Astypalaeensium et peregrina foedusque cum Romanis ictum epistulasque imperatorum et decretum collegii (n. 167—178); altero catalogos (n. 179—182); tertio inscriptiones sacras et maxime donaria (n. 183—203); quarto titulos honorarios (n. 204—219); quinto monumenta sepulcralia (n. 220—239); sexto varia quaedam et incerta (n. 240—246).

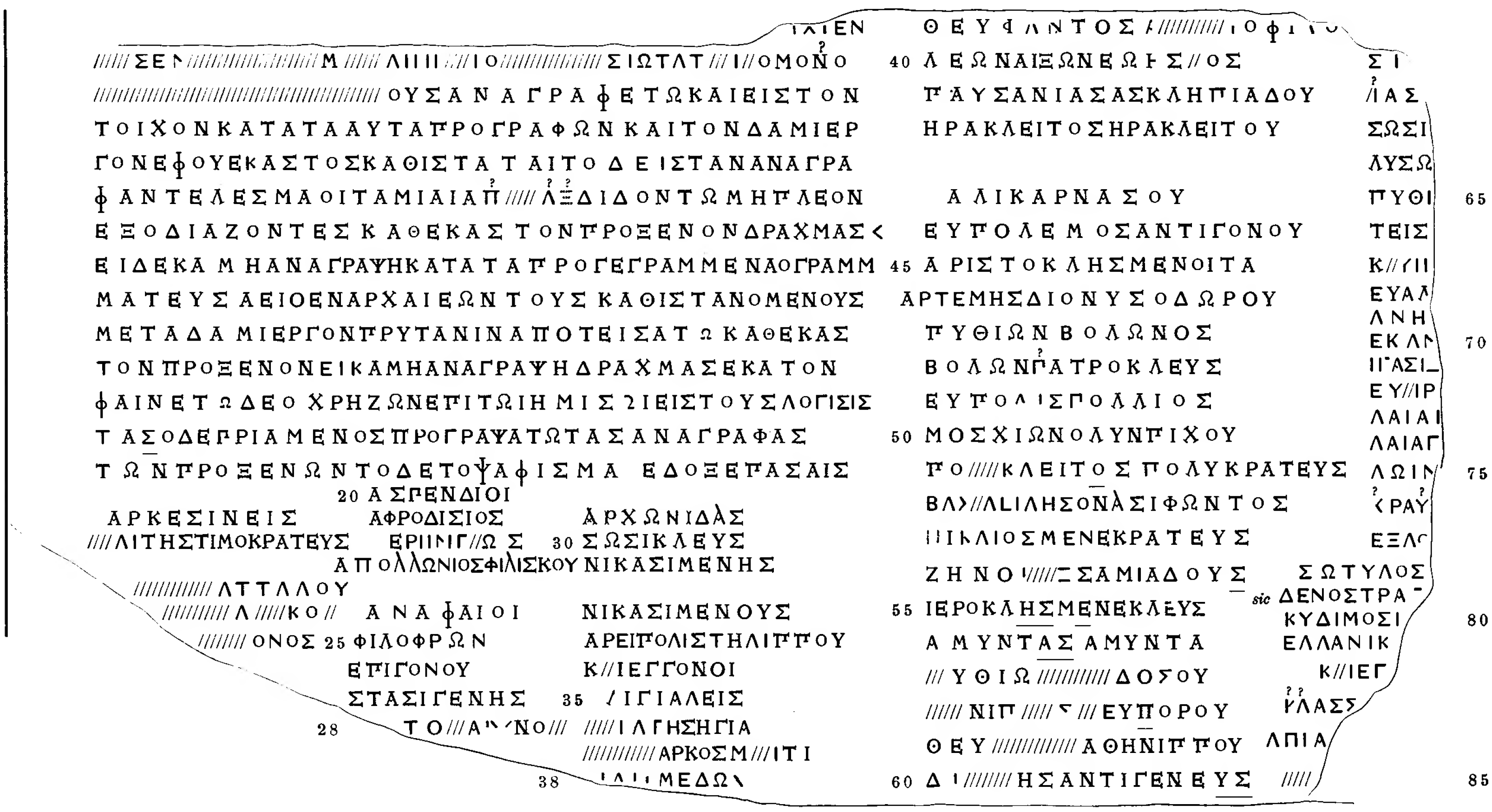
167 Fragmentum marmoris albi, cuius inferior modo margo corona ornatus integer est. Max. l. 0,27, max. a. 0,24; litterae elegantes apicibus parvis ornatae et quae alterius fere a. Chr. n. saeculi esse videntur; a. 0,01. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 159 (Rangabé *Ant. Hell.* 763; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3462, cf. H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 257). Exscripsi titulum muro exteriori domus Georgii Kalabalis f. insertum.

[- - - - - - - - - - ε]ω - -
[- - - - ἐγένο]ν[τ]ο περὶ τὸν δᾶμον·
[ὅπως οὖν φανε]ρὸν ἦι πᾶσιν ὅτι ὁ δᾶμος
[τὸς καλὸς κἀγα]θὸς ἄνδρας κατὰ δύναμιν
[εὐεργετεῖ, ἑλ]έσθαι ἐπιστάταν· ὁ δ[ὲ] αἱρεθεὶς
[ἀναγραψάτω τ]ὸ ψάφισμα τόδ' ἐς στήλαν (*sic*) λιθιναν
[καὶ θέτω ἐς] τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκλαπιοῦ· τὸ δ' ἀνάλω-
[μα δόντω ο]ἱ ταμίαι, δόντω δὲ καὶ τὸ ἐς τὸν στέ-
[φανον .....]ι Πολυκλεῖ Ἀμφίαι Ἀναξιπόλε[ι(?)]
[........ ἀπ]ὸ τῶν ἱερῶν χρημάτω[ν, τὰ δ' ἄλ]-
[λα(?) ἀπὸ τᾶν κοινᾶν π]οθόδων. Ἔδοξε στεφανῶ[ν]·
[αἱρέθη ὁ δεῖνα Ἀ]γνοτέλευς.

Vs. 11 supplevit U. de Wilamowitz.

168 Tabula marmoris caerulei a dextra superiore inferiore parte mutila, cuius max. l. 0,88, max. a. 0,37. Litterae decreti a. 0,008—0,01; ceterae diversae altitudinis et formae. Totus titulus ineunte altero a. Chr. n. saeculo utique recentior est (v. adn.). Nunc muro ecclesiae S. Basilii ad sinum *ἄμμος τοῦ Λειβαδιοῦ* in regione *Ἑλληνικά* sitae inserta est. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 138 sqq., 23 (Michel *Recueil d'inscr. gr.* II 416 exceptis nominibus). Exscripsi. Litteras a me non recognitas lineis subductis notavi.

- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
[.... τοὺς προξέν]ους ἀναγραφέτω καὶ εἰς τὸν τοῖχον κατὰ τὰ αὐτά, προγράφων καὶ τὸν δαμιεργὸν ἐφ' οὗ ἕκαστος καθίσταται· τὸ δ' εἰς τὰν ἀναγραφὰν τέλεσμα οἱ ταμίαι διδόντω μὴ πλέον ἐξοδιάζοντες καθ' ἕκαστον πρόξενον δραχμᾶς (ἡμίσας)· εἰ δέ κα μὴ ἀναγράψῃ κατὰ τὰ προγεγραμμένα ὁ γραμ⟨μ⟩ματεὺς ἀεὶ ὁ ἐν ἀρχᾶι ἐὼν τοὺς καθισταμένους μετὰ δαμιεργὸν Πρύτανιν, ἀποτεισάτω καθ' ἕκαστον πρόξενον, εἴ κα μὴ ἀναγράψῃ, δραχμὰς ἑκατόν· φαινέτω δὲ ὁ χρήζων ἐπὶ τῶι ἡμίσωι εἰς τοὺς λογισ⟨τ⟩τάς· ὁ δὲ πριάμενος προγραψάτω τὰς ἀναγραφὰς τῶν προξένων. Τόδε τὸ ψάφισμα ἔδοξε πάσαις.

Ἀρκεσινεῖς·
[Πο]λίτης Τιμοκράτευς
- - - - Ἀττάλου(?)
- - - - λ...κο[υ]
- - - - - οιος
etc.

Ἀσπένδιοι·
Ἀφροδίσιος
Ἐρ.... ως,
Ἀπολλώνιος Φιλίσκου.
Ἀναφαῖοι·
Φιλόφρων
Ἐπιγόνου,
Στασιγένης
[Ἀριστ]ο[π]ά[μο]νο[ς(?)],
etc.

Ἀρχωνίδας
Σωσικλεῦς,
Νικασιμένης
Νικασιμένους,
Ἀρείπολις Τηλίππου
κ[α]ὶ ἔγγονοι.
[Α]ἰγιαλεῖς·
.....ης Ἡγία
.....αρχος Μ.ιτι-
.....μέδω[ν]
etc.

Θεύφ[α]ντος Ἀ[ριστ]οφί[λου]
Λέων Αἰξωνεω - - (?)
Παυσανίας Ἀσκληπιάδου
Ἡράκλειτος Ἡρακλείτου.
Ἁλικαρνασοῦ·
Εὐπόλεμος Ἀντιγόνου
Ἀριστοκλῆς Μενοίτα
Ἀρτέμης Διονυσοδώρου
Πυθίων Βόλωνος
Βόλων Πατροκλεῦς
Εὔπολις Πόλλιος
Μοσχίων Ὀλυμπίχου
Πο[λύ]κλειτος Πολυκράτευς
Βα[σι]λ[ε]ί[δ]ης Ὀνασιφῶντος
[Ν]ίκαιος Μενεκράτευς
Ζηνο[κλῆς] Σαμιάδους
Ἱεροκλῆς Μενεκλεῦς
Ἀμύντας Ἀμύντα
[Π]υθίω[ν ...]δό[τ]ου
[Ἀθή]νιπ[πο]ς [Θ]ευπόρου
Θεύ[πορος] Ἀθηνίππου
Δι...ης Ἀντιγένευς
etc.

Σι - -
Ἰασ - -,
Σωσι - -
Λυσω - -,
Πυθι - -
Τεισ - -,
Κ.υ - -
Εὐα - -,
Ἀνη - -
Ἑκα - -,
..ασι - -
Εὐ[ή]ρ -,
Λάια[γος]
Λαιάγ[ου],
Λάιν[ικος]
[Ἐ]ρασ[ι - -,
Ἐξ Ἀ - - -·
Σωτύλος - -
Δε(ι)νόστρα[τος -
Κύδιμος - -
Ἑλλάνικ[ος -
κ[α]ὶ ἔγ[γονοι]
..ασσ - -
Ἀπια - -
- - - -

ι adscriptum q. v. post Ω semper positum, post *η* nonnunquam neglectum est (bis *ἀναγράψη*, semel *χρήζων*), id quod primum a. Chr. n. saeculum indicare videtur. Eiusdem initium significant Ͳ et Π variantes. || vs. 6 post *ταμίαι* quinque fere litteras eradere voluit quadratarius, sed nonnulla vestigia reliquit. Lacunam non indicat Legr. || vs. 7 siglam < = dimidium (drachmae) om. editor. Cetera praetereo — multa enim incerta remanent.

Cum lege (vss. 1—14) cautum sit, ut perscriberentur proxenorum nomina secundum ordinem annuum (vss. 4. 5), prius ii sunt enumerati, qui ante illam legem proxeni erant creati (Legrand), atque ii quidem secundum demotica alphabetico ordine digesta. Unde elucet, quam parvam catalogi partem teneamus. In parte inferiore vero non multum deesse ex eo manifestum fit, quod *Ἀρχωνίδας Σωσικλεῦς* (vss. 29. 30) et cum eo ceteri in tertia columna nominati Anaphaei sunt (Legrand; v. inter sepulcralia Anaphes monumenta).

Vs. 40 erravisse quadratarium elucet, sed quid incidere debuerit incertum. An *Λέων* ⟨*Λέων*⟩ [Σ]*κίσ(ι)ος*?

169 In S. Spyridionis ecclesia, in eodem lapide, quo n. 170. Commemoravit Villoison Prolegg. in Iliad. 1788 LIV et *Mém. de l'Acad. des Inscr.* XLVII 289; edd. Osann Syll. 1834, 392 sq. ex eius schedis et Boeckh C. I. G. II 2484 indidem meliore usus apographo (Dittenberger Syll. 338; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3460 pauca excerpsit). Boeckhium sequor.

ΕΔΟΞΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΞΝΟ
ΤΕΛΗΣΦΙΛΟΝΙΚΟΥΕΠΕΣΤΑΤΕΙΓΝΩΜΑΙ
ΠΡΥΤΑΝΙΩΝΕΠΕΙΔΗΔΗΜΟΤΕΛΗΣΚΑΛ
ΛΙΠΠΟΥΑΙΡΕΘΕΙΣΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣΕΠΕΜΕ
ΛΗΘΗΤΟΥΔΑΜΟΥΜΕΤΑΠΑΣΑΣΦΙΛΟΤΙ
ΜΙΑΣΤΩΝΤΕΚΑΤΑΤΑΝΑΓΟΡΑΝΠΑΝΤΩΝ
ΕΠΙΜΕΛΟΜΕΝΟΣΟΠΩΣΩΣΕΥΩΝΟΤΑΤΑ
ΚΑΙΔΙΚΑΙΟΤΑΤΑΠΩΛΗΤΑΙΚΑΙΣΙΤΟΝΔΙΕ
ΤΕΛΕΙΠΡΟΩΝΕΥΜΕΝΟΣΤΩΙΔΑΜΩΙ
ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΕΑΥΤΟΝΚΑΙΔΙΑΨΑΦΙ
ΣΑΣΘΑΙΤΑΝΒΟΥΛΑΝΚΑΙΤΑΝΕΚΛΗΣΙΑΝ
ΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΗΔΟΚΕΙΑΥΤΟΝΣΤΕΦΑ
ΝΩΣΑΙΘΑΛΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΑΙΔΕΚΑΔΟ
ΞΕΙΤΟΙΠΡΥΤΑΝΙΕΣΤΟΙΠΡΥΤΑΝΕΥΟΝ
ΤΕΣΛΗΝΑΙΟΒΑΚΧΙΟΝΣΤΕΦΑΝΩΣΑΝ
ΤΩΑΥΤΟΝΤΟΙΣΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣΕΝΤΩΙ
ΑΓΩΝΙΤΩΝΤΡΑΓΩΙΔΙΩΝΟΔΕΚΑΡΥ
ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΑΤΩΟΤΙΟΔΑΜΟΣΣΤΕ
ΦΑΝΩΙΔΑΜΟΤΕΛΗΚΑΛΛΙΠΠΟΥ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΑΝΕΝΕ
ΔΕΙΞΑΤΟΕΣΤΟΝΔΑΜΟΝΑΓΟΡΑΝΟ
ΜΗΣΑΝΤΑΚΑΛΩΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΩΣΤΩΙ

Ἔδοξε (τᾶι) βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι, Ξ(ε)νο-
τέλης Φιλονίκου ἐπεστάτει, γνώμα⟨ι⟩
πρυτανίων· ἐπειδὴ Δ[α]μοτέλης Καλ-
λίππου αἱρεθεὶς ἀγορανόμος ἐπεμε-
λήθη τοῦ δάμου μετὰ πάσας φιλοτι-
μίας τῶν τε κατὰ τὰν ἀγορὰν πάντων
ἐπιμελόμενος, ὅπως ὡς εὐωνότατα
καὶ δικαιότατα πωλῆται, καὶ σῖτον διε-
τέλει προωνεύμενος τῶι δάμωι,
ἐπαινέσαι τε αὐτὸν καὶ διαψαφι-
[ξ]ασθαι τὰν βουλὰν καὶ τὰν ἐκλησίαν
κατὰ τὸν νόμον, ἢ δοκεῖ αὐτὸν στεφα-
νῶσαι θαλλοῦ στεφάνωι· αἰ δέ κα δό-
ξει, τοὶ πρυτάνιες τοὶ πρυτανεύον-
τες [μ]ῆνα Ἰοβάκχιον στεφανωσάν-
τω αὐτὸν τοῖς Διονυσίοις ἐν τῶι
ἀγῶνι τῶν τραγωιδ⟨ι⟩ῶν· ὁ δὲ κᾶρυ[ξ]
ἀναγορευσάτω ὅτι ὁ δᾶμος στε-
φανῶι Δαμοτέλην Καλλίππου
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ φιλοτιμίας ἃν ἐνε-
δείξατο ἐς τὸν δᾶμον, ἀγορανο-
μήσαντα καλῶς καὶ φιλοτίμως· τωι
\- - - - - - - - - - -

Vs. 2 γνωμα⟨ι⟩ H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 257. || vs. 15 ΛΗ ΝΑΙΟΒΑΚΧΙΟΝ Deforme Ληναιοβακχίου nomen correxit Dittenberger *Deutsche Lit.-Zeitg.* 1891, 701; cf. E. F. Bischoff *Leipz. Stud.* XVI 158. De Astypalaeensium mensibus pauca edocemur titulo Amorgino, quem edidit St. Kumanudes *Bull. de corr. Hell.* VIII 1884, 26 sq.

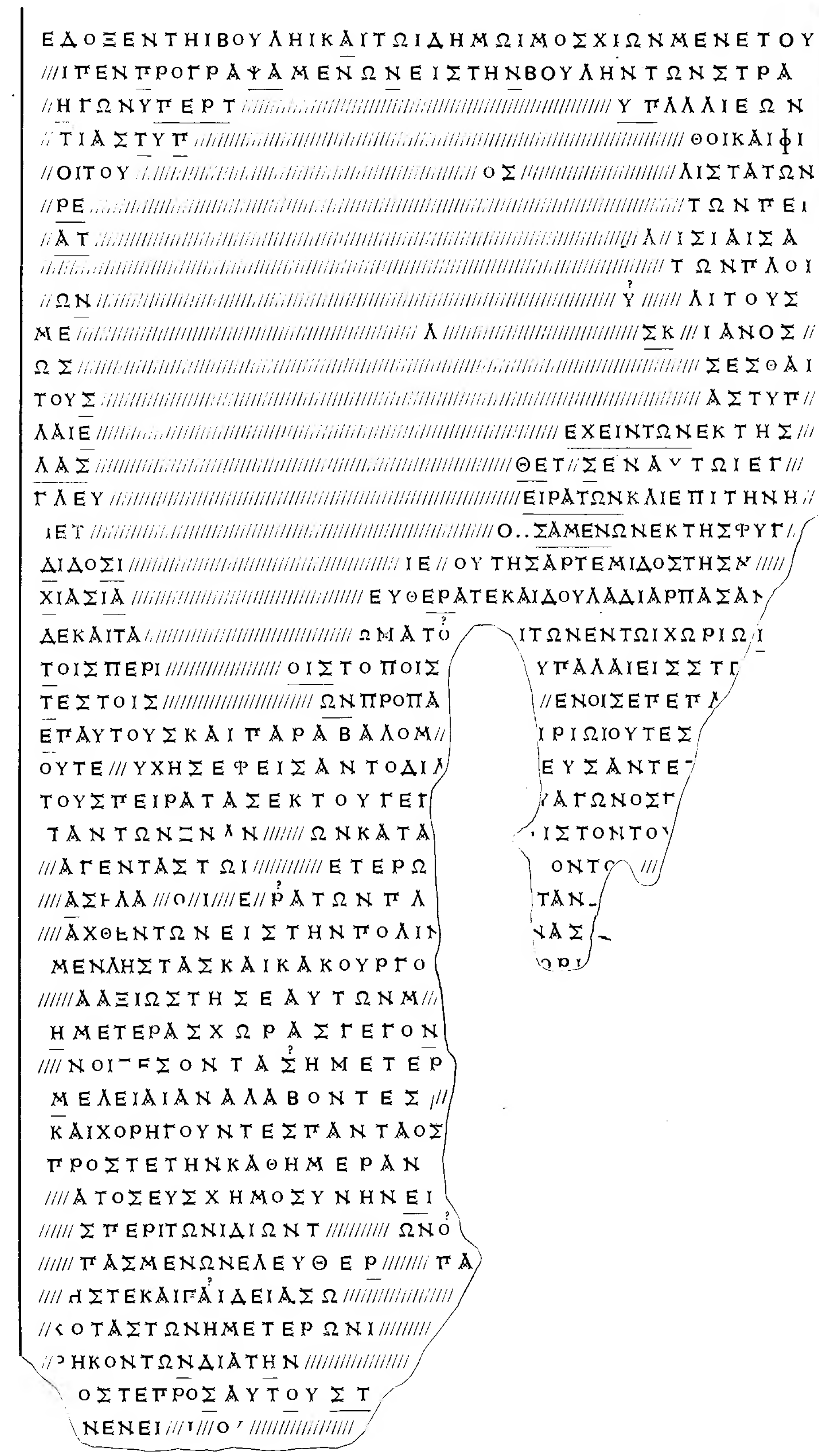
170 Ibidem; v. ad n. 169. Meminit tituli Villoison Prolegg. in Iliad. LV et *Mém. de l'Acad. des Inscr.* XLVII 289; edd. ex eius schedis Osann Syll. 1834, 393 sq., 28 et meliore apographo usus Boeckh C. I. G. II 2483 coll. add. p. 1097 (Cauer Delectus [2] 156; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3459; cf. H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 257). Boeckhium sequor.

ΕΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΦΙΛ
ΟΕΝΕΥΣΕΠΕΣΤΑΤΕΙΓΝΩΜΑΠΡΥ
..ΙΔΗΑΡΚΕΣΙΛΑΣΜΟΡΑΓΕΝΕΥΣΑΙ..
ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣΕΠΕΜΕΛΗΘΗΤΟΥΔΑΜΟΥ
ΜΕΤΑΠΑΣΑΣΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΤΩΝΤΕΚΑΤΑ
ΑΝΑΓΟΡΑΝΠΑΝΤΩΝΕΠΙΜΕΛΟΜΕΝΟΣ
ΠΩΣΩΣΕΥΩΝΟΤΑΤΑΚΑΙΔΙΚΑΙΟΤΑΤΑΠΩΛΗ
ΑΙΚΑΙΣΙΤΟΝΠΡΟΩΝΕΥΜΕΝΟΣΔΙΕΤΕΛΕΙ
ΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΕΑΥΤΟΝΟΤΙΚΑΛΟΣ
ΚΑΙΑΓΑΘΟΣΓΕΓΕΝΗΤΑΙΠΕΡΙΤΟΝΔΑΜΟΝ
ΚΑΙΔΙΑΨΑΦΙΞΑΣΘΑΙΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ
ΗΔΟΚΕΙΑΥΤΟΝΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΘΑΛΛΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΔΕΚΑΔΟΞΕΙΤΟΙΠΡΥΤΑΝΕΥ
ΤΩΝΤΡΑΓΩΙΔΩΝΔΕΚΑΡΥΞΑΝΑΓΟΡΕΙ
ΑΤΩΟΤΙΟΔΑΜΟΣΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΚΕΣΙΛΑΝ
ΜΟΙΡΑΓΕΝΕΥΣΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙ
ΑΣΕΝΕΔΕΙΞΑΤΟΕΣΤΟΝΔΑΜΟΝ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΣΚΑΛΩΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΩΣ
ΕΞΕΣΤΩΔΕΑΥΤΩΚΑΙΑΝΑΘΗΜΑΑΝΑΘΕΜΕ
ΟΠΑΙΚΑΧΡΗΙΞΗΙΤΑΣΑΓΟΡΑΣΕ..ΤΑΣΤΟΙΑ
ΤΑΣΠΑΡΑΤΟΠΡΥΤΑΝΕΙΟΝΤΟΔΕΨΑΦΙΣΜΑ
ΤΟΔΕΑΝΑΓΡΑΨΑΙΕΣΤΑΝΦΛΙΑΝΤΟΥΑΓΟΡΑΝ
ΜΙΟΥΑΝΔΡΑΔΕΕΛΕΣΘΑΙΟΣΤΙΣΕΠΙΜΕΛΗΘΗ
ΕΙΤΑΣΑΝΑΓΡΑΦΑΣΤΟΔΕΑΝΑΛΩΜΑ
ΤΑΜΙΑΙΔΟΝΤΩΕΔΟΞΕΣΤΕΦΑΝΩΝΑΙ ΡΕΘΗ
ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΦΙΛΑΡΧΟΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΥΣ

[Ἐπὶ δαμιεργοῦ τοῦ δεῖνος(?) ἔδο]-
[ξ]ε τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι· Φίλ[αρχος Ἀριστ]-
[τ]ο[κλ]εῦς ἐπεστάτει, γνώμα πρυ[τανίων]·
[Ἐπε]ιδὴ Ἀρκεσίλας Μο(ι)ραγένευς αἱ[ρεθεὶς]
ἀγορανόμος ἐπεμελήθη τοῦ δάμου
μετὰ πάσας φιλοτιμίας τῶν τε κατὰ
[τ]ὰν ἀγορὰν πάντων ἐπιμελόμενος
[ὅ]πως ὡς εὐωνότατα καὶ δικαιότατα πωλῆ-
[τ]αι, καὶ σῖτον προωνεύμενος διετέλει
τῶι δάμωι· ἐπαινέσαι τε αὐτόν, ὅτι καλὸς
καὶ ἀγαθὸς γεγένηται περὶ τὸν δᾶμον,
καὶ διαψαφίξασθαι κατὰ τὸν νόμον,
ἢ δοκεῖ αὐτὸν στεφανῶσαι θαλλοῦ
στεφάνωι, ⟨κ⟩ αἰ δέ κα δόξει, τοὶ πρυτάν(ι)ε[ς τοὶ]
[πρυτανεύοντες μῆνα Ἰοβάκχιον στεφανω]-
[σάντω αὐτὸν τοῖς Διονυσίοις ἐν τῶι ἀγῶνι]
τῶν τραγωιδῶν, (ὁ) δὲ κᾶρυξ ἀναγορε[υ]-
[σ]άτω ὅτι ὁ δᾶμος στεφανῶι Ἀρκεσίλαν
Μοιραγένευς ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοί-
ας [ἃν] ἐνεδείξατο ἐς τὸν δᾶμον
ἀγορανομήσας καλῶς καὶ φιλοτίμως·
ἐξέστω δὲ αὐτῶι καὶ ἀνάθημα ἀναθέμε[ν]
ὅπαι κα χρήι[ζ]ηι τᾶς ἀγορᾶς ἐ[πὶ] τᾶ(ς) στοιᾶ[ς]
τᾶς παρὰ τὸ πρυτανεῖον· τὸ δὲ ψάφισμα
τόδε ἀναγράψαι ἐς τὰν φλιὰν τοῦ ἀγοραν[ο]-
μίου, ἄνδρα δὲ ἑλέσθαι ὅστις ἐπιμεληθη-
[σ]εῖ τᾶς ἀναγραφᾶς· τὸ δὲ ἀνάλωμα [τοὶ]
ταμίαι δόντω. — Ἔδοξε στεφανῶν· [αἱ]ρέθη
ἀναγράψαι Φίλαρχος Ἀριστοκλεῦς.

Vss. 1. 2 supplementa incerta tentavi, quia totum verbum ἔδοξε versu altero non capitur. Vss. 14 extr.—16 lacunam unius versus post vs. 14 indicat Villois.; duos recte suppleverunt Osann et Boeckh ex simillimo titulo n. 169.

171 Stela lapidis caerulei maculati infra fracta, superne cymatio ornata, l. 0,44, a. 0,75, cr. 0,36. Litterae apicatae et elegantes exeuntis fere secundi a. Chr. n. saeculi a. 0,01. Lapidem paullo integriorem vidit Rossius. Quare litteras ab illo lectas, a me non recognitas lineis subductis significavi, neque semper indicavi, si cuius litterae ab illo ut integrae descriptae mihi modo pars aliqua apparebat. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 158 (Rangabé *Ant. Hell.* 762; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 259 sq., 43). Exscripsi in ecclesia Χριστός intra vicum hodiernum sita.

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Μοσχίων Μενέτου
[ε]ἶπεν· προγραψαμένων εἰς τὴν βουλὴν τῶν στρα-
[τ]ηγῶν ὑπὲρ τ[ῆς ἐπικουρίας τῶν Ἀστ]υπαλαιέων,
[ὅ]τι Ἀστυπ[αλαιεῖς ἄνδρες γεγένηνται ἀγα]θοὶ καὶ φί-
[λ]οι τοῦ [ἡμετέρου δήμου, ἀγωνισάμενοι(?) κάλ]λιστα τῶν
- - - - - - - - - - - - - - τῶν πει-
[ρ]ατ[ῶν - - - - - - - - - - - - - -]
- - - - - - - - - - - - - - τῶν πλοί-
[μ]ων [- - - - - - - - - - - - κ]αὶ τοὺς
μὲ[ν - - - - - - - - - - - -]ς κ[α]ὶ ἀνοσ[ί]-
ως [- - - - - - - - - - - - - ἔ]σεσθαι
τοὺς - - - - - - - - - - - - Ἀστυπ[α]-
λαιε - - - - - - - - - - ἔχειν τῶν ἐκ τῆς [θα]-
λάσ[σης(?) - - - - - - -]θέτ[η]σεν αὐτῶι· ἐ[πι]-
[π]λευ[σάντων δὲ .... τῶν π]ειρατῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἡ-
[μ]ετ[έραν χώραν τὴν ἀπόβασιν π]ο[ιη]σαμένων ἐκ τῆς Φυγ[ε]-
λίδος [καὶ σώματα ἐκ τοῦ] ἱε[ρ]οῦ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Μ[ουνι]-
χίας [ἀγαγόντων ἐλ]εύθερά τε καὶ δοῦλα, διαρπασάν[των]
δὲ καὶ τὰ [.... τῶν σ]ωμάτ[ων κα]ὶ τῶν ἐν τῶι χωρίωι [καὶ]
τοῖς περι[κειμέν]οις τόποις, [οἱ Ἀστ]υπαλαιεῖς στ[ραφέν]-

τες τοῖς . . . . ων προπα[ραγενομ]ένοις ἐπέπλ[ευσαν]
ἐπ' αὐτοὺς καὶ παραβαλόμ[ενοι τῶ]ι βίωι οὔτε σ[ώματος]
οὔτε [ψ]υχῆς ἐφείσαντο, δια[κινδυν]εύσαντε[ς δὲ πρὸς]
τοὺς πειρατὰς ἐκ τοῦ γεγ[ενημένο]υ ἀγῶνος [ἔτρεψαν τὸ (?)]
πᾶν τῶν ἐναν[τί]ων κατὰ [τὸ ἀνέλπ]ιστον το[ῦ . . . . ἐκ]-
[πλ]αγέντας τῶι [τε ἡμ]ετέρω[ι θράσει] ὄντ - - - - -
[. . . . . τῶν π]ε[ι]ρατῶν π . . . . ταν - - - - συ]-
[ν]αχθέντων εἰς τὴν πόλιν . . . . . νας [. . . . . . τοὺς]
μὲν λῃστὰς καὶ κακούργο[υς - - - - - - - -]
. α ἀξίως τῆς ἑαυτῶν μ[- - - - - - - - τῆς]
ἡμετέρας χώρας γεγον - - - - - - - - - -
[γ]νόντες ὄντας ἡμετέρ[ους - - - - - - ἐπι]-
μελείαι ἀναλαβόντες - - - - - - - - - -
καὶ χορηγοῦντες πάντα ὅσ[ων ἕκαστος ἐδεῖτο . . . .]
πρός τε τὴν καθ' ἡμέραν [χρείαν - - - - - -]
. ατος εὐσχημοσύνην [- - - - - - - - - κα]-
[θὼ]ς περὶ τῶν ἰδίων τ[έκν]ων ὀ - - - - - - - -
[ἠσ]πασμένων ἐλευθερ . . πα - - - - - - - ἀρε]-
[τ]ῆς τε καὶ παιδείας ω - - - - - - - - - - -
κότας τῶν ἡμετέρων [- - - - - - - - κα] - -
[θ]ηκόντων διὰ τὴν - - - - - - - - - - -
. ός τε πρὸς αὐτοὺς τ - - - - - - - - - - - -
. ν ἐν ει - - - - - - - - - - - - - - -

Vss. 13 sq. [θα]λάσ[σης, vs. 23 δὲ πρὸς], vss. 24. 25 ἀγῶνος [τρέψαντες τὸ] | πᾶν τῶν ἐναν[τί]ων supplevit Kaibel; vs. 15. 17. 19. 21 Wilamowitz. || vs. 27 .ΑΣΗ.ΛΛ.ΘΝΙ.Ε.ΡΑΤΩΝ Ross. || vss. 28. 29 et inde 17. 18 Ἀρτέμιδος τῆς Μενδησίας Ross, quem secuti Höfer in Roscheri Lex. Myth. II 2775 et Gelder l. l. Diana Munichia, cuius nomen restitui, Pygelis sive Phygelis colebatur in Ephesiorum agro, cf. Strabo XIV 1, 20 p. 639. Phygelorum mentionem (vs. 16) non intellexerant viri docti. Decretum igitur, quod tenemus, Ephesiorum est, de quorum strategis vide Hicksium *Anc. gr. inscr. in the Brit. Mus.* III p. 81 et decretum anni fere 85 a. Chr. n. (Dittenberger Syll. 253, 21 sqq.).

172 Stela marmoris caerulei (maculati), l. 0,47, a. 1,30, cr. 0,155. Litterae summopere detritae et, cum parvae sint (c. 0,008) et negligentius incisae, difficiles ad legendum. Versus primi litterae ceteris maiores intra singulas coronas scriptae sunt. Nunc est supra ostium ecclesiae Christi, infra castelli portam. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 162 versus 1—5 lapidem incommode collocatum questus (cf. Sonne De arbitris 67 CVIII). Exscripsi ex duobus ectypis chartaceis; sed in lapide ipso melius posito plura lectum iri ne ego quidem nego.

[*Textum vide pag. 35. 36.*]

Θ ε ο ί.

Ἔδοξεν τῶι δήμωι· στρατηγῶν καὶ Λευκίου τοῦ Διον[υσί]-
ου γνώμη· ἐπειδὴ τοῦ δήμου πέμψαντος εἰς Ἀστυπάλ[α]ια[ν]
δικασταγωγὸν Λεύκιον Διονυσίου αἰτησόμενον δ[ικαστήρι]-
ον ὁ δῆμος ὁ Ἀστυπαλαιέων εὔνους καὶ φίλος ὑπά[ρχων τῶι]
δήμωι καὶ προαιρούμενος . . ο . αυτος του - - - - - -
[τ]ε[λ]εσθῆναι τὰς κρίσεις τὴ[ν π]ᾶσα[ν] σπου[δὴν καὶ ἐπιμέλειαν]
ποιησάμενος περὶ τὴν α[ἵρεσι]ν δι[κ]αστῶν ἀπ[έστειλε]
δικαστὰς ἄνδρας καλοὺς κα[ὶ ἀγ]αθοὺς [Ἀ]γαθοκλῆ Κλευσ[τρά]-
του, Γόργαιθον Μικίω[ν]ο[ς, Εὐκ]λῆν Ἀρχωνίδα, οἵτινες [πα]-
ραγενόμενοι ἃς μὲν ἐδ[ίκα]σ[αν] ἅ[ς δὲ διέλυ]σ[αν δικαί]-
ως καὶ κατὰ τοὺς νόμους καὶ πο[- - - - φιλοτιμί]-
αν εἰσενεγκάμε[νο]ι [- - - - - - - - - - - - αὐ]-
τοῖς σπεύδοντες [- - - - - τοὺς πολίτας εἰς ὁ]-
μόνοιαν καταστῆ[σ]αι - - - - - - - - - - - -
. . . νομίσαντες [- - - - - - - - - - - - αὐτο]-
[κρ]άτορας ἀνα - - - - - - - - - - - - -
. ος τε αὐτῶν - - - - - - - - - - - - -
. ν [κ]αὶ ὁ δῆμος - - - - - - - - - - - -
[. . . μεγ]ίστης ὑ - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
. . . . ἐπὶ τ - - - - - - - - - - - - - -
[το]ὺς μ[ὲ]ν κα - - - - - - - - - - - - - -
. . . έων προπ - - - - - - - - - - - - - -
. . . ν τοῖς τε ὑ - - - - - - - - - - - - - -
[ἐν] τῶι ἀγῶνι τ[ῶν Διονυσίων (?) - - - - - - - ὁ]
[ἀγω]νοθέτης [- - - - - - - - - Ὁ δῆμος ὁ]
[Σμ]υρναίων στ[εφανοῖ τὸν δῆμον τὸν Ἀστυπαλαιέων πά]-
[σης] ἀρετῆς ἕνεκ[α καὶ δικαιοσύνης - - - - τὴν ἀποσ]-
[το]λὴν τῶν δι[καστῶν - - - - - - - - - δι]-
[κα]στὰς Ἀγαθ[οκλῆ Κλευστράτου, Γόργαιθον Μικίωνος, Εὐκλῆν]
[Ἀρ]χωνίδα - - - - - - - - - - - - - - -
. ον τὸ πέρας κ - - - - - - - - - - - - -
[τῶ]ν πόλεων καὶ - - - - - - - - - - - -
[ἀρε]τῆς ἕνεκα κ[αὶ δικαιοσύνης ἣν ἐπέδειξαν ἐν ταῖς]
[κρ]ίσεσιν· τῆς δὲ [- - - - - - - - τὸν ἀγω]-
[ν]οθέτην κατὰ τὰ - - - - - - - - - - - -
[κα]ὶ τῆς τῶν προς - - - - - - - - - - -
[Σμ]υρναίων εὐχ - - - - - - - - - - - -
. . . τὸν δῆμον προ - - - - - - - - - - -
[. . τ]ελέσ[α]ς τὸ - - - - - - - - - - - -
. . . . . εἰς τὴν π[όλιν - - - - - - - - - - -]
- ς τοὺς ἀε[ὶ] καθεσ[τῶτας - - - - - - - - -]
[πα]ρὰ τοῦ δήμου ν - - - - - - - - - - - -
. . . . οις· περὶ δὲ π - - - - - - - - - - - -
[το]ὺς στρατηγοὺς - - - - - - - - - - -
[. . . συν]γρα[φ]ὰ[ς (?) - - - - - - - - - - Ἀ]-
[σ]τυπαλαιεῖς ε - - - - - - - - - - - -
. . . . τελει - - - - - - - - - - - - - - -
[τοὺς] ἀφικομένο[υς - - - - - - - - - -]
[. η]σάρχου - - - - - - - - - - - - - -
[κα]ὶ περὶ τῶν δι[κ]α[στῶν - - - - - - - - -]
[τ]ὰς κρίσεις ἐ - - - - - - - - - - - -
[ὁ] δῆμος γεγένη[ται - - - - - - - - - -]
[ν]οι τὸν προσκα[- - - - - - - - καλοκά]-
[γ]αθίας οὐθὲν ἐνλ[ειπο - - - - - - - - συμ]-
[φ]ερόντως διαδη - - - - - - - - - - - -
[ἐ]παγαγὼν αὐτο[ὺς - - - - - - - - - -]
. εκ . . . . . γραμ[μ - - - - - - - - - - - -]
[τ]ῶ[ν τ]ε δικαστῶν - - - - - - - - - - -
[τ]ὴν ἐστι[μ - - - - - - - - - - - ἐπιμέ]-
[λ]ειαν ποήσασθαι ὅ[πως - - - - - - - -]
. ως δι[κ]ασταῖς ἀ[γαθοῖς - - - - - - - -]
. . ωσιν τοῖς συν[- - - - - - - - - - ἐ]-
καστά τε καὶ - - - - - - - - - - - - -
. οντα ἐπισ - - - - - - - - - - - - - -
[τ]οῦ ἀναγραφ[έ]ν[τος - - - - - - - - - - -]
[κα]ὶ πράξαντες τὰ - - - - - - - - - - - -
[τῶ]ι πρεσβευτῆι ὃς - - - - - - - - - - -
οἱ δὲ ταμίαι δ[όντων - - - - - - - - - -]
[- - - - - - - - - - - - - - - Ἡιρέθη]
Λεύκιος Δ[ι]ονυσίου.

[Ἔ]δοξ[εν τῶι] δή[μωι]· σ[τρατηγῶν γνώμη· ἐπειδὴ]
[τ]οῦ δή[μ]ου πέ[μψαντος - - - - - - - - -]
. . . . υσ - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
. . . . Ἀ[στυ]παλα - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -

Θ E O I

ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΔΗΜΩΙΣΤΡΑΤΗΓΩΝΚΑΙΛΕΥΚΙΟΥΤΟΥΔΙΟΝ//////
ϽΥΓΝΩΜΗΕΠΕΙΔΗΤΟΥΔΗΜΟΥΠΕΜΨΑΝΤΟΣΕΙΣΑΣΤΥΠΑΛ/ΙΑ///
ΔΙΚΑΣΤΑΓΩΓΟΝΛΕΥΚΙΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΙΤΗΣΟΜΕΝΟΝΔ//////
ΟΝΟΔΗΜΟΣΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝΕΥΝΟΥΣΚΑΙΦΙΛΟΣΥΠΑ//////
ΔΗΜΩΙΚΑΙΠΡΟΙΑΙΡΟΥΜΕΝΟΣΙ/////Ο/////ΑΝΤΟΣΤΟΥ///ΙΙ////ΙΙ·ΓΟ//////
//ΓΔΕΣΘΗΝΑΙΤΑΣΚΡΙΣΕΙΣΤΗΝΠΑΣΑ\ΣΠΟΥΔΙΙ//////
ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΣΠΕΡΙΤΗΝΑ//////ΝΔΙ///Λ>ΤΩΝΛΠ//////
ΔΙΚΑΣΤΑΣΑΝΔΡΑΣΚΑΛΟΥΣΚΑ/////ΙΑΘΟΥ∠/ΓΑΘΟΚΛΗΚΛΓΥΣ//////
ΤΟΥΓΟΡΓΑΙΘΟΝΜΙΚΙΩΙΙΟ//////ΓΛΗΝΑΡΧΩΝΙΔΛΟΙΤΙΝΕΣΓ//////
ΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙΑΣΜΕΝΕΔ?//////Σ//////Α//////ΣΙ//////
ΩΣΚΑΙΚΑΤΑΓΟΥΣΝΟΜΟΥΣΚΑΙΠΟ//////Ι/ //////
ΑΝΕΙΣΕΝΕΓΚΑΜΕ//////Ι//////
ΤΟΙΣΣΠΕΓΔΟΝΤΕΣ///////
ΜΟΝΟΙΑΝΚΑΤΑΣΤΗ///ΛΙ//////
////ΙΙΝΟΜΙΣΑΝΤΕΣΕΙ//////
////ΑΤΟΡΑΣΑΝΑ//////
///ΙϽΣΤΕΕΑΥΤΩΝ//////
//////Ν///ΑΙΟΔΗΜΟΣ//////
//////ΙΣΤΗΣΥ//////
//////ΑΤΥΧΗΤΗΣ//////
//////Λ////ΕΠΙΤ//////
//////ΥΣΜ////ΝΚΑΙ//////
//////ΕΩΝΠΡΟΓ//////
//////ΝΤΟΙΣΤΕΥ//////
//////ΤΩΙΑΓΩΝΙΤ//////
//////ΝΟΘΕΤΗΣ//////
////ΙΥΡΝΑΙΩΝΣΤΕ//////
//////ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚ//////
//////ΛΗΝΤΩΝΔΙ//////
//////ΣΤΛΣΑΓΑΘ//////
/////Χ?ΩΝΙΔΑΕΠΙΤ///////
///ϽΝΤΟΠΕΡΑΣΚ//////
//////ΝΠΟΛΕΩΝΚΑΙ//////
//////ΤΗΣΕΝΕΚΑΚ///////
/////ΙΣΕΣΙΝΤΗΣΔΕ//////
//ΟΘΕΤΗΝΚΑΤΑΤΑ//////
/////ΙΤΗΣΤΩΝΠΡΟΣ//////
ΓΙΥΡΝΑΙΩΝΕΥΧ//////
/////ΤΟΝΔΗΜΟΝΠΡΟ//////
//////ΕΛΕΣ////ΣΤΟ//////
//////ΙΕΙΣΤΗΝΠ//////
///ΣΤΟΥΣΑΕ//ΚΑΟΕΣ//////
///\ΡΛΤΟΥΔΗΜΟΥΝ//////
//////ΟΙΣΠΕΡΙΔΕΠ//////
///ΥΣΣΤΟΑΤΗΓΟΥΣ//////
//////ΝΓΡΑ//ΛΞ//////
///ΤΥΠΑΛΛΙΕΙΣΕ//////
//////ΤΕΛΕΙ//Ο//////
//////ΛΦΙΚΟΜΕΝΟ//////
///ΙΣΛΡΧΟΥ//////
//\ΙΠΕΡΙΤΩΝΔΙΚΛ//////
//ΑΣΚΡΙΣΕΙΣΕΝ//////
//ΔΗΜΟΣΓΕΓΕΝΗ//////

//ΟΙΤΟΝΠΡΟΣΚΑ //
//\ΘΙΑΣΟΥΘΕΝΕΝΛ //
//ΕΡΟΝΤΩΣΔΙΑΔΗ //
//ΠΑΓΑΓΩΝΑΥΤΟ //
//Ε Κ ////////// ΙΙΓΡΛ Μ //
///Ω Ι ‾ Ε ΔΙΚΑΣΤΩΝ //
///ΗΝΕΣΤΙΝ///// Λ ///// Λ //
//ΕΙΑΝΠΟΗΣΑΣΘΑΙΟ //
//ΩΣ ΔΙΙΛΣΤΛΙΣΛ‾ //
///// ΩΣ'ΝΤΟΙΣΣΥΝ //
ΚΑΣΤ ΑΤΕΚΑΙΙ //
///ΟΝΤΑΕ ΠΙΣΙ///// Η //
//ΟΥΑΝΑΓΡΑΦΓΝ //
//ΙΠΡΛΞΛΝΤΕΣ ΤΑΥ //
//ΙΠΡΕΣΒΕΥ ΤΗΙΟΣ //
/ϽΙΔΕΤΑΜΙΑΙΔϹ //
/// ΑΠ(?) // Α /////// Ζ //
Λ ΕΥΚΙΟΣΔ//ϽΝΥΣΙΟΥ

vacat

//// ΔΟΞ_ΙΙΙ ///// ΔΗ /////// Σ //
////ϽΥΔΗΝΟΥΠΕΙ //
///////////ΥΣΛΙ //
/// ΛΙ // Λ //
/////// ΙΙΠΙL //
/////////////////// Ι //
/////////// Ι / //
///////// Ε //Ͻ ////////////////////// Ο //
/////// ΟΥ //////////////////////////////////// ΙΙ //
////////////////////////////// (// Ι //
/// Λ ////// ΠΛΛΛ //
////////////////////// ΟΙ // ΟΙ //
///////////////// Ι //// ΤΗΣΕΝΘ //
///////'ΜΕΛΗΘΗΝΑΙΤΟΝΑΓΩΝΟ //
///////// ΛΟΙ //// Ι // ΛΣ ΤΥΠΑΛΛΑΙΑ //
/////// ΑΙΑΥΤΟΙΣ ΠΕΙΙ ΤΟΥΓΡΑΜΜΑΙ //
/////// ΠΑΙΝΕΙ // ΤΕ Ν ////////////// ΩΓ //
////////////////////// Υ ////// ΙΛΣΚΑΙΦΙΛΟ //// Λ //
////// ΙΛΜΦΟΤΕΡΩΝΤ ΩΝΠΟΛΕΩ //
//// \ΟΥΣΥΠΑΡΧΟΝΙ // Σ ΚΑΙΕΥΝΟΥΣΤΗΙ //
//// ΙΛΝΓΟΙΕΙΣΘΑΙΚΑΘΕΚΑΣ /////// ΕΤΟΣΤΛ //
//// ΕΛΟΥΜΕΝΟΥΣΥΓΑΥΤΩΝ // Ν // ΜΕΙΙΜΕΓ ////////////////// ΙΟΤΛ //
///////// ΕΝΩΝΓΡΥΤΑΝΕΩΝΚΑΙΤΗΝΑΝΑΓ //
///// ΥΝΤΕΛΕΣΘΗ ////ΝΑΣ// ΡΘΓΙ‾ΗΣΚΑΙΣΤ //
///////ΑΝΑΤΕΘΗΣΞΤ(?) /////// ΠΕΡΙΔΕ Τ Ο ΝΙΕΛΣ //
///////ΠΙΜΕΛΕΙΑ ////////////// ΛΣ // ΑΙ //// Ι Ξ Σ Τ ΛΙΙΙΙ //
//////////// ΠΟΛΙΤΩ /////////////// ΞΣ ///////// ΝΩ ΜΗΙΓ ///////////////////////// ΛΙ //
//////////ΣΕΝΝΟΜΟΙΣΧ(?)Ρ(?)ΟΝ(?)ΟΙΣΤ /////////////ΦΙΣΜΑ //////////////////////////////// Λ //
////// ΗΙΙ(?)ΛΕΥ ΚΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΛ(?)Γ ΙΙΙ /////////////////////////// Δ //
////// ΞΜΙΞΙΟΥΔΕΥΤΕΡΑΙΑΣ /////\(?)ΓΙΣΤΟ(?) //

vacat

. . . . τῆς - - - - - - - - - - -
[ἐπι]μεληθῆναι τὸν ἀγωνο[θέτην - - - - - - -]
. . . λοι [ε]ἰς Ἀστυπάλαια[ν - - - - - - - - -]
. . αι αὐτοῖς πε[ρ]ὶ τοῦ γράμμα[τ - - - - - - -]
[ἐ]παινει . τε ν - - - - - - - - - - - - -]
[. . . . . . . ε]ὐ[νοί]ας καὶ φιλο - - - - - -]
. . . ἀμφοτέρων τῶν πόλεω[ν - - - - - - - - -]
[κα]λοὺς ὑπάρχον[τα]ς καὶ εὔνους τῆι - - - - -
. . ίαν ποιεῖσθαι καθ' ἕκασ[τον] ἔτος τὰ - - - -
[τ]ελουμένους ὑπ' αὐτῶν [- - - - - - καθισ]-
[ταμ]ένων πρυτάνεων καὶ τὴν ἀναγ[ραφὴν - - -]
[σ]υντελεσθῇ, [ἀ]νασταθ[ε]ίσης καὶ στ[ήλης - - -]
. . ἀνατεθήσ[εται]· περὶ δὲ τ[ῶ]ν τε ἀσ - - - - -
[ἐπ]μέλεια[ν ποιῆσ]ασ[θ]αι - - - - - - - -
[τῶν] πολιτ[ῶν· - - - γ]νώμη - - - - - -
[τοῖ]ς ἐννόμοις χρόνοις [. . . ψή]φισμα - - - - -
. ηι Λεύκιος Διονυσίου [- - - - - - - - Ἀρ]-
[τε]μι[σ]ίου δευτέραι ἀσ - - - - - - - - - -

Vs. 5 δικασταγωγόν ex litteris a Rossio lectis . . ΚΑΣΤΑΣΕΓΟΝ iam restituerat M. Holleaux *Bull. de corr. Hell.* XIV 1890, 41.

Vss. 3 extr. 11. 12. 14. 28. 29. 73. 74 potiora restituit Wilamowitz, vs. 8 Kaibel.

Vs. 10 Εὐκ]λῆν Ἀρχωνίδα vide ad n. 173, 50.

173 Lapis in ecclesia S. Annae (D. Ioannis Boeckh) in loco dicto *la Marchesana* (rectius Μαλτεζάνα, cf. Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 64) inventus, deinde Choiseulii gratia Smyrnam translatus, ubi anni 1797 incendio deletus fertur, cf. Dubois *Catal. de ... Choiseul* praef. VIII. Edd. Osann Syll. inscr. graec. 1834, 388 sqq. ex schedis Villoisoni, qui pauca excerpserat Prolegg. ad Iliad. 1788, LIV et meminerat *Mém. de l'Acad. des Inscr.* XLVII 285 sq.; Boeckh C. I. G. II 2485 et add. p. 1098 (Hicks *Manual of gr. hist. inscr.* 203; Viereck Serm. graec. 42 sqq. XXI vss. 1—44; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3463 vss. 55 sqq.; C. Cichorius *Rhein. Mus.* XLIV 1889, 444 sq., qui foederis textum (vs. 26 sqq.) in plerisque optime restituit). Villoisoni schedas, unicum scilicet fontem, minusculis exaratas Parisiis in bibliotheca nationali (cod. ms. suppl. graec. 930 f. 78) vidi, quas minusculas infra repetii omissis accentibus et spiritibus, quos modo posuit, modo neglexit Villoison. In maiusculas transtulerunt Osann et Boeckh eas, quibus Villoison in Prolegg. in hoc titulo citando usus erat (Α Ε Θ Κ Μ Π Σ).

περι τȣτȣ τȣ πραγματος ȣτως εδοξε

αναvεωσασθαι ανδρα καλον και αγαθον
καλȣ και αγαθȣ και φιλȣ προσαγο-
5 φιλανθρωπως αποκριθηναι εδοξεν και
Εροτιλιος υπατος χαλκωμα συμμαχιας
Καπετωλιωι κατηλωθηναι φροντιση
ως αν αυτω εκ των δημοσιων πραγματων
της ιδιας φαινηται εδοξεν οτι
10 ος υπατος τον ταμιαν κατα το διαταγμα
Ελευση θυσιαν τε εν Καπετωλιω εαν θελη ποιησ
τον νομον Ροβριον και τον Ακιλιον
οπωι δημοσιω **** προκειμενȣ — **** (*atramenti macula*)
Τειχωσιν και κατ ενιαυτον
15 αναγορευσθαι εδοξεν επι υπατον ποπλ
Ποπλιȣ υιȣ και Λιȣ Μαλλιȣ Γναιȣ υιȣ
πολιν Λευκιȣ ωνιȣ Λευκιȣ υιȣ
Ποπλιȣ υιȣ
αγȣσιν επι σταρȣτȣ
20
και αυτης συμμαχιας δοθηναι τω δημω
κατα δογμα συγκλητȣ
25
Τω δημω των Αστυπαλαιεων ειρηνη και
εστω και κατα γην και κατα θαλασσαν
πολεμος δε μη εστω ο δημος
30 πολεμιȣς και υπεναντιȣς
32 τα βȣλη ως τε τω δημω τω Ρωμαιων και τοις υπο Ρωμαιȣι
εσσομενοις πολεμον επιφερȣσι* μητε τοις πον — * (ȣ *corr.* Ω)
μητε χρημασι μητε ναυσιν βοηθειτω ο δημος και βουλη δολ.
35 ο δημος ο Ρωμαιων τȣς πολεμιȣς και υπεναντιȣς
ου δημȣ τȣ Αστυπαλαιεων δια της ιδιας χωρας και ησαν
37. 38 δημος και βȣλη δοτω Αστυπαλαιεων και τοις(?) υπ αυτους
τασσομενοις πολεμον επιφερωσιν μητε οπλα μητε χρηματασι** μητε — ** (τα *deletum*)
40 ναυσι βοηθειν μητε δολω πονηρω εαν δε τις επιφερη τω δημω
Αστυπαλαιεων ο δημος Ρωμαιων

προτερος πολεμον επιφερη
συνθη[κων και ορκιων]
τȣ δημȣ των Ρωμαιων και τȣ δημȣ των Αστυπαλαιεων — *verso*
εαν δε τις* προς ταυτας τας συνθηκας κοινη βȣλη προσθειναι η — * (ς *deletum*)
αφελειν βουλονται ο δημος και η βουλη . . . αν θελησει εξεστω α δε αν προσθωσιν
εν ταις συνθηκαις η αναφερωσιν εκ των συνθηκων εκτος εστω ταυτα ταις
συνθηκαις γεγραμμενα αναθημα εμμεν Ρωμαιων εν τω Καπετωλιω ναω τȣ
Διος εν δε Αστυπαλαιεων εν τω ιερω τας Αθηνας και τȣ Ασκληπιȣ και προς
τω βωμω της Ρωμης
εδοξε τω δαμω Ευχωνιδας ΕΥΚΛΕΥΣ επεστατει πρυτανιων
ει δε παραγενηται ο αποσταλεις πρεσβευτας εις Ρωμαν Ραδοκλης Αντιμαχȣ και
πε δογματισθεντα δοθεισα δε δι αυτȣ ψαφισματος
τȣς πρεσβευτας υπερ τας πατριδος και Ρω

προαιρȣμενος (?) . . . . πασαν σπουδαν και φιλοτιμιαν ενενκαμενος

συμμαχιαν ποτι τȣι
επαινεσαι μεν

A. S. C. Romanum.

(*multa desunt*)

.. περὶ τούτου τοῦ πράγματος οὕτως ἔδοξε· [πρὸς]
[τὸν δῆμον τὸν Ἀστυπαλαιέων εἰρήνην φιλίαν συμμα]-
[χίαν] ἀνανεώσασθαι· ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθὸν [παρὰ δή]-
[μου] καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ φίλου προσαγο[ρεῦσαι τούτωι]
[τε] φιλανθρώπως ἀποκριθῆναι· ἔδοξεν. Καὶ [ὅτι Πόπλι]-
[ος] Ῥοτίλιος ὕπατος χάλκωμα συμμαχίας [ταύτης ἐν]
[τῶι] Καπετωλίωι κατηλωθῆναι φροντίση(ι) [οὕτως κα]-
[θ]ὼς ἂν αὐτῷ(ι) ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων [πίστεώς]
[τε] τῆς ἰδίας φαίνηται· ἔδοξεν. Ὅτι [τε Πόπλιος Ῥοτί]-
[λι]ος ὕπατος τὸν ταμίαν κατὰ τὸ διάταγμα [ξένια δοῦναι αὐτῶι]
[κ]ελεύση(ι) θυσίαν τε ἐν Καπετωλίῳ(ι), ἐὰν θέλῃ, ποιῆσ[αι αὐτῶι ἐξῆι κατὰ]
τὸν νόμον [τόν τε] Ῥόβριον καὶ τὸν Ἀκίλιον [ἀναθεῖναί τε ἀπόγραφον ἐν]
[τ]όπωι δημοσίῳ(ι) [καὶ ἐπιφανῶς(?)] προκειμέν[ωι, οὗ ἂν πλεῖστοι παρα]-
[σ]τείχωσιν [τῶν πολιτῶν], καὶ κατ' ἐνιαυτὸν [ἐν τῆι ἐκκλησί]-
[αι] ἀναγορεύ(ε)σθαι· ἔδοξεν. Ἐπὶ ὑπάτ[ω]ν Ποπλ[ίου Ῥοτιλί]- — a. 105 a. Chr. n.
[ου] Ποπλίου υἱοῦ καὶ [Γν]αίου Μαλλίου Γναίου υἱοῦ, [στρατηγοῦ κα]-
[τὰ] πόλιν Λευκίου . . . . . . ωνίου Λευκίου υἱοῦ, [ἐπὶ δὲ τῶν ξένων - -]
[*lacuna non indicata*] Ποπλίου υἱοῦ, [ὡς δὲ Ἀστυπαλαιεῖς]
.. ἄγουσιν ἐπὶ [Φιλε]τα(ί)ρου τοῦ - - - - - - - - - - -
- -
.. καὶ (τ)αύτης (τῆς) συμμαχίας δοθῆναι τῷ(ι) δήμῳ(ι) [τῶι Ἀστυπαλαιέων πίνα]-
[κα] κατὰ δόγμα συγκλήτου.

B. Foedus Romanorum et Astypalaeensium.

(*trium versuum spatium*)

[- - - - - - - - - - - - - - - - - τῶι δήμωι τῶι]
[Ῥωμαίων καὶ] τῷ(ι) δήμῳ(ι) τῷ(ι) Ἀστυπαλαιέων εἰρήνη καὶ [φιλία]
[καὶ συμμαχία] ἔστω καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν [εἰς τὸν ἅ]-
[παντα χρόνον]· πόλεμος δὲ μὴ ἔστω. Ὁ δῆμος [ὁ Ἀστυπαλαιέων μὴ δι]-
[ιέτω τοὺς] πολεμίους καὶ ὑπεναντίους [τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων]
[διὰ τῆς ἰδίας χώρας καὶ ἧς ἂν ὁ δῆμος ὁ Ἀστυπαλαιέων κρατῆι δη]-
[μοσί]α(ι) βουλῇ(ι), ὥστε τῷ(ι) δήμῳ(ι) τῷ(ι) Ῥωμαίων καὶ τοῖς ὑπὸ Ῥωμαίου[ς]
[τα]σσομένοις πόλεμον ἐπιφέρωσι· μήτε τοῖς πο[λεμίοις μήτε ὅπλοις]
μήτε χρήμασι μήτε ναυσὶν βοηθείτω ⟨ο⟩ δημοσ[ί]αι βουλῇ(ι) δόλ[ωι πονηρῶι].
Ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων τοὺς πολεμίους καὶ ὑπεναντίους [τῆς βουλῆς]
[καὶ τ]οῦ δήμου τοῦ Ἀστυπαλαιέων διὰ τῆς ἰδίας χώρας καὶ ἧς ἂν
[κρατῆι ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων μὴ διέτω] δημοσ[ί]αι βουλῇ(ι) δό[λ]ω[ι πο]-
[νηρῶι, ὥστε τῶι δήμωι τῶι] Ἀστυπαλαιέων καὶ τοῖς ὑπ' αὐτοὺς
τασσομένοις πόλεμον ἐπιφέρωσιν· μήτε (τοῖς πολεμίοις μήτε) ὅπλοις μήτε χρήμα⟨τα⟩σι μήτε
ναυσὶ βοηθεί[τω] μήτε δόλῳ(ι) πονηρῷ(ι). Ἐὰν δέ τις πόλεμον ἐπιφέρη(ι) τῷ(ι) δήμῳ(ι) [τῶι]
Ἀστυπαλαιέων, ὁ δῆμος (ὁ) Ῥωμαίων [τῶι δήμωι τῶι Ἀστυπαλαιέων βοηθείτω(?). Ἐὰν δέ]
[τις] πρότερος πόλεμον ἐπιφέρη(ι) [τῶι δήμωι τῶι Ῥωμαίων, ὁ δῆμος ὁ Ἀστυπαλαιέων βοηθείτω [ἐκ]
[τῶν] συνθηκῶν καὶ ὁρκίων [τῶν γεγενημένων -- ἀνὰ μέσον(?)]
τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀστυπαλαιέων.
Ἐὰν δέ τι πρὸς ταύτας τὰς συνθήκας κοινῇ(ι) βουλῇ(ι) προσθεῖναι ἢ
ἀφελεῖν βούλ[ω]νται ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλή, [ὅσ'] ἂν θελήσει ἐξέστω· ἃ δὲ ἂν προσθῶσιν

ἐν ταῖς συνθήκαις ἣ (ἃ) ἂν ἀφέ[λ]ωσιν ἐκ τῶν συνθηκῶν, ἐκτὸς ἔστω ταῦτα (ἐν) ταῖς
συνθήκαις γεγραμμένα· (ἀναθέντων δὲ) ἀνάθημα ἐμ μὲν Ῥωμαίων ἐν τῶ(ι) Καπετωλίω(ι) ναῶ(ι) τοῦ
Διός, ἐν δὲ Ἀστυπαλαιέων ἐν τῶ(ι) ἱερῶ(ι) τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ πρὸς
τῶ(ι) βωμῶ(ι) .... τῆς Ῥώμης.

C. Decretum Astypalaeensium in legati sui honorem.

Ἔδοξε τῷ δάμῳ· [Ἀρ]χωνίδας Εὐκλεῦς ἐπεστάτει, πρυτανίων [γνώμα]·
[Ἐπ]ειδ[ὴ] παρα(γε)γένηται ὁ ἀποσταλεὶς πρεσβευτὰς εἰς Ῥώμαν Ῥ(ο)δοκλῆς Ἀντιμάχου καὶ
[τὰ] πε[ρὶ συμμαχίας] δογματισθέντα [ἀπενήνοχε], δοθεῖσα(?) δὲ δι' αὐτοῦ (τοῦ) ψαφίσματος
- - - - - - - τοὺς πρεσβευτὰς ὑπὲρ τᾶς πατρίδος καὶ Ῥώ[μας -
- -
προαιρούμενος [καὶ] πᾶσαν σπουδὰν καὶ φιλοτιμίαν [ποτ]ενενκάμενος
- -
- - - - συμμαχίαν ποτὶ τοὺς [Ῥωμαίους - - - - - -
- - - - ἐπαινέσαι μὲν [Ῥοδοκλῆν Ἀντιμάχου - - - - -

Textus ex apographo tali certo restitui non potest. In senatus consulto Viereckium, in foedere Cichorium maxime secutus sum; versuum distributio incerta est. Vs. 2 εἰρήνην suppl. Kaibel coll. vs. 27; vs. 50 [Ἀρ]χωνίδας Εὐκλεῦς Wilamowitz, collato n. 172, 10 Εὐκλῆν Ἀρχωνίδα, qui fortasse huius fuit pater.

I adscriptum q. v., cum a Villoisono interdum positum sit, ubique restitui, haud scio an iure meo.

---

174. 175 Tabula marmoris caerulei a dextra et inferiore parte mutila, a superiore margine laesa. Max. l. 0,60, max. a. 1,00, cr. 0,17. Nunc est in castello penes Petrum Kormolem. Continet duas inscriptiones, alteram minoribus litteris a. c. 0,01, alteram maioribus (c. 0,014—0,017 et altioribus). N. 174 vss. 1—3 pessime exscripserat Villoison, cuius ex schedis edd. Osann Syll. 1834, 394, XXX et Boeckh C. I. G. II 2493. Totam inscr. 174 edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 312. 313 ex Chapmani hypotrierarchae Angli exemplo satis mediocriter partim ab ipso (n. 174) partim a socio eius aliquo (n. 175) confecto (emendationes protulit A. Nauck Philol. IX 1854, 168 sqq., II); ac multo melius Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 62 sqq. 405 sq., ubi inscr. 175 addita (Viereck Sermo graec. 9 sqq., IX cf. p. 78 sq.). Exscripsi. Litteras ab aliis lectas, quas non recognovi, lineis subductis notavi. Inscriptionem alteram mox tractabit A. Wilhelm, qui supplementa sua probabilissima ea quidem iam nunc mecum communicavit.

[*Textum vide pag. 40.*]

(174)

- - - - - - - - - - - - - - - - -
[δαμιω]ργοῦ δὲ Καιρογένευς Λευ - (*mensis?*) -
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ υἱὸς Σεβαστὸς ἀρχιερεὺς
ὕπατος τὸ δωδέκατον ἀποδεδειγμένος a. 5 a. Chr. n.
καὶ δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ὀκτω⟨ι⟩καιδέκατον
Κνιδίων ἄρχουσι βουλῆι δήμωι χαίρειν. Οἱ πρέσ-
βεις ὑμῶν Διονύσιος $\overline{β}$ καὶ Διονύσιος $\overline{β}$ τοῦ Διονυ-
σίου ἐνέτυχον ἐν Ῥώμῃ μοι καὶ τὸ ψήφισμα ἀποδόντες
κατηγόρησαν Εὐβούλου μὲν τοῦ Ἀναξανδρίδα τεθνει-
ῶτος ἤδη⟨ι⟩, Τρυφέρας δὲ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ παρούσης
περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Εὐβούλου τοῦ Χρυσίππου. § Ἐγὼ
δὲ ἐξετάσαι προστάξας Γάλλωι Ἀσινίωι τῶι ἐμῶι φίλωι
τῶν οἰκετῶν τοὺς ἐνφερομένους τῆι αἰτίᾳ διὰ βα-
σάνων ἔγνων Φιλεῖνον τὸν Χρυσίππου τρεῖς νύ-
κτας συνεχῶς ἐπεληλυθότα τῆι οἰκίᾳ τῆι Εὐβού-
λου καὶ Τρυφέρας μεθ' ὕβρεως καὶ τρόπωι τινὶ πολι-
ορκίας, τῆι τρίτηι δὲ συνεπη⟨ι⟩γμένον καὶ τὸν ἀδελ-
φὸν Εὔβουλον· τοὺς δὲ τῆς οἰκίας δεσπότας Εὔβου-
λον καὶ Τρυφέραν, ὡς οὔτε χρηματίζοντες πρὸς
τὸν Φιλεῖνον οὔτε ἀντιφραττόμενοι ταῖς προσ-
βολαῖς ἀσφαλείας ἐν τῆι ἑαυτῶν οἰκίᾳ τυχεῖν ἠδύναν-
το, προστεταχχότας ἑνὶ τῶν οἰκετῶν οὐκ ἀποκτεῖ-
ναι, ὡ[ς] ἴσως ἄν τις ὑπ' ὀργῆς οὐ[κ] ἀδίκου προήχθη⟨ι⟩, ἀλ-
λὰ ἀνεῖρξαι κατασκεδάσαντα τὰ κόπρια αὐτῶν· τὸν
δὲ οἰκέτην σὺν τοῖς καταχεομένοις εἴτε ἑκόντα
εἴτε ἄκοντα — αὐτὸς μὲν γὰρ ἐνέμεινεν ἀρνούμενο[ς] —
ἀφεῖναι τὴν γάστραν, [κα]ὶ τὸν Εὔβουλον ὑποπεσεῖν, δικαιό-
τερον ἂν σωθέντα τἀ⟨ι⟩δελφοῦ. Πέπονφα δὲ ὑμεῖν καὶ α[ὐ]-
τὰς τὰς ἀνακρίσεις. § Ἐθαύμαζον δ' ἄν, πῶς εἰς τόσον
ἔδεισαν τὴν παρ' ὑμεῖν ἐξετασίαν τῶν δούλων οἱ φ[εύ]-
γοντες τὴν δίκην, εἰ μή ποι σφόδρα αὐτοῖς ἐδόξ[ατε]
χαλεποὶ γεγονέναι καὶ πρὸς τὰ ἐναντία μισοπόνη[ροι],
μὴ κατὰ τῶν ἀξίων πᾶν ὁτιοῦν παθεῖν ἐπ' ἀλλο[τρίαν]
οἰκίαν νύκτωρ μεθ' ὕβρεως καὶ βίας τρὶς ἐπεληλυ[θό]-
των καὶ τὴν κοινὴν ἁπάντων ὑμῶν ἀσφάλεια[ν ἀφαι]-
ρούντων ἀγαναχτοῦντες, ἀλλὰ κατὰ τῶν καὶ ἡ[νίκ' ἠ]-
μύνοντο ἠτυχηκότων, ἠδικηκότων δὲ οὐδ' ἔστ[ιν ὅτι].
Ἀλλὰ νῦν ὀρθῶς ἄν μοι δοκεῖτε ποιῆσαι τῆι ἐμῆι [περὶ (?) τού]-
των γνώ⟨ι⟩μηι προνοήσαντες καὶ τὰ ἐν τοῖς δημ[οσίοις]
ὑμῶν ὁμολογεῖν γράμματα. Ἔρρωσθε.

(175)

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ θεοῦ Τραιανοῦ [Παρθικοῦ]
υἱός, θεοῦ Νέρουα υἱωνός, Τραιανὸς [Ἁδριανὸς]
Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημ[αρχικῆς] a. 117 s. 118 p. Chr. n.
[ἐξ]ουσίας, ὕπατος τὸ $\overline{β}$ Ἀστυπαλ[αιέων τοῖς]
[ἄρχο]υσι καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρ[ειν].
[Καὶ πα]ρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ ὑμῶν Πε[τρωνίου τοῦ]
[Ἡράκω]ντος καὶ ἐκ τοῦ ψηφίσματ[ος ὑμῶν]
[ἔμαθον] ὅπως ἥσθητε διαδεξαμέν[ου ἐμοῦ]
[τὴν πατ]ρῴαν ἀρχήν, ἐπαινέσας δ[ὲ ὑμᾶς]
[καὶ πεπο]ιθὼς(?) τὴν ἐλευθερίαν ὑ[μῶν -]
- - - - - - - - - - - - -

Utramque epistulam Astypalaeae in publici alicuius aedificii — sive templi — muro incisam fuisse arbitror, ubi fortasse et alia eiusdem generis monumenta legebantur. Augusti litterae ad Cnidios datae quo pacto Astypalaeam devenerint, certo diiudicari non iam potest; iure vero suo Viereckius mihi videtur coniecisse, Tryphera auctore Astypalaeae, ubi Cnido relicta habitavisset, aut ante iter Romanum aut postea, litteras esse incisas.

N. 174 vs. 1 exspectamus δαμιεργοῦ. Videntur enim eponymus Astypalaeensis et ante eum nescio quis alius magistratus (an consules Romani?) ad tempus accuratius definiendum in initio nominati esse. Mensis nomen haud scio an fuerit Λευ[κα]θέου, quamquam vestigia quaedam incerta obstare videntur. | vs. 36 extr. suppl. Kaibel.

N. 175 vs. 3 Hadriani trib. pot. I = d. 11 Aug. a. 117 — d. 9 Dec. a. 117, cos. II = d. 1 Ian. 118 — Mai. s. Iun. 118 (Pauly-Wissowa *Realenc.* I 499 sqq.). Quamobrem aut numerus $\overline{β}$ post ἐξουσίας, aut nota ἀποδεδειγμένος post ὕπατος τὸ $\overline{β}$ omissa sunt.

(174)

///////////// ΡΓΟΥΔΕΚΑΙΡΟΓΕΝΕΥΣΛΕΥ/ ΙΘΣΟΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙΣΑΡΘΕΟΥΥΙΟΣΣΕΒΑΣΤΟΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣ
ΥΠΑΤΟΣΤΟΔΩΔΕΚΑΤΟΝΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΣ
ΚΑΙΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΟΚΤΩΙΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ
ΚΝΙΔΙΩΝΑΡΧΟΥΣΙΒΟΥΛΗΙΔΗΜΩΙΧΑΙΡΕΙΝΟΙΠΡΕΣ
ΒΕΙΣΥΜΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΣΒ ΚΑΙΔΙΟΝΥΣΙΟΣΒ ΤΟΥΔΙΟΝΥ
ΣΙΟΥΕΝΕΤΥΧΟΝΕΝΡΩΜΗΜΟΙΚΑΙΤΟΨΗΦΙΣΜΑΑΠΟΔΟΝΤΕΣ
ΚΑΤΗΓΟΡΗΣΑΝΕΥΒΟΥΛΟΥΜΕΝΤΟΥΑΝΑΞΑΝΔΡΙΔΑΤΕΘΝΕΙ
ΩΤΟΣΗΔΗΙΤΡΥΦΕΡΑΣΔΕΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΑΥΤΟΥΠΑΡΟΥΣΗΣ
ΠΕΡΙΤΟΥΘΑΝΑΤΟΥΤΟΥΕΥΒΟΥΛΟΥΤΟΥΧΡΥΣΙΠΠΟΥ ΕΓΩΙ
ΔΕΕΞΕΤΑΣΑΙΠΡΟΣΤΑΞΑΣΓΑΛΛΩΙΑΣΙΝΙΩΙΤΩΙΕΜΩΙΦΙΛΩΙ
ΤΩΝΟΙΚΕΤΩΝΤΟΥΣΕΝΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣΤΗΙΑΙΤΙΑΔΙΑΡΑ
ΣΑΝΩΝΕΓΝΩΝΦΙΛΕΙΝΟΝΤΟΝΧΡΥΣΙΠΠΟΥΤΡΕΙΣΝΥ
ΚΤΑΣΣΥΝΕΧΩΣΕΠΕΛΗΛΥΘΟΤΑΤΗΙΟΙΚΙΑΤΗΙΕΥΒΟΥ
ΛΟΥΚΑΙΤΡΥΦΕΡΑΣΜΕΘΥΒΡΕΩΣΚΑΙΤΡΟΠΩΙΤΙΝΙΠΟΛΙ
ΟΡΚΙΑΣ ΤΗΙΤΒΙΤΗΙΔΕΣΥΝΕΠΗΙΓΜΕΝΟΝΚΑΙΤΟΝΑΔΕΛ
ΦΟΝΕΥΒΟΥΛΟΝΤΟΥΣΔΕΤΗΣΟΙΚΙΑΣΔΕΣΠΟΤΑΣΕΥΒΟΥ
ΛΟΝΚΑΙΤΡΥΦΕΡΑΝΩΣΟΥΤΕΧΡΗΜΑΤΙΖΟΝΤΕΣΠΡΟΣ
ΤΟΝΦΙΛΕΙΝΟΝΟΥΤΕΑΝΤΙΦΡΑΤΤΟΜΕΝΟΙΤΑΙΣΠΡΟΣ
ΒΟΛΑΙΣΑΣΦΑΛΕΙΑΣΕΝΤΗΙΕΑΥΤΩΝΟΙΚΙΑΤΥΧΕΙΝΗΔΥΝΑΝ
ΤΟΠΡΟΣΤΕΤΑΧΧΟΤΑΣΕΝΙΤΩΝΟΙΚΕΤΩΝΟΥΚΑΠΟΚΤΕΙ
ΝΑΙΩ\/ΙΣΩΣΑΝΤΙΣΥΠΟΡΓΗΣΟΥ//ΑΔΙΚΟΥΠΡΟΗΧΘΗΙΑΛ
ΛΑΑΝΕΙΡΞΑΙΚΑΤΑΣΚΕΔΑΣΑΝΤΑΤΑΚΟΠΡΙΑΑΥΤΩΝΤΟΝ
ΔΕΟΙΚΕΤΗΝΣΥΝΤΟΙΣΚΑΤΑΧΕΟΜΕΝΟΙΣΕΙΤΕΕΚΟΝΤΑ
ΕΙΤΕΑΚΟΝΤΑΑΥΤΟΣΜΕΝΓΑΡΕΝΕΜΕΙΝΕΝΑΡΝΟΥΜΕΝΟ///
ΑΦΕΙΝΑΙΤΗΝΓΑΣΤΡΑΝ////ΙΤΟΝΕΥΒΟΥΛΟΝΥΠΟΠΕΣΕΙΝΔΙΚΑΙΟ
ΤΕΡΟΝΑΝΣΩΘΕΝΤΑΤΑΙΔΕΛΦΟΥΠΕΠΟΝΦΑΔΕΥΜΕΙΝΚΑΙΑ///
ΤΑΣΤΑΣΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΘΑΥΜΑΖΟΝΔΑΝΠΩΣΕΙΣΤΟΣΟΝ
ΕΔΕΙΣΑΝΤΗΝΠΑΡΥΜΕΙΝΕΞΕΤΑΣΙΑΝΤΩΝΔΟΥΛΩΝΟΙΦ//////
ΓΟΝΤΕΣΤΗΝΔΙΚΗΝΕΙΜΗΠΟΙΣΦΟΔΡΑΑΥΤΟΙΣΕΔΟΞ//////
ΧΑΛΕΠΟΙΓΕΓΟΝΕΝΑΙΚΑΙΠΡΟΣΤΑΕΝΑΝΤΙΑΜΙΣΟΠΟΝΗ////////
ΜΗΚΑΤΑΤΩΝΑΞΙΩΝΠΑΝΟΤΙΟΥΝΠΑΘΕΙΝ ΕΠΑΛΛΟ////////
ΟΙΚΙΑΝΝΥΚΤΩΡΜΕΘΥΒΡΕΩΣΚΑΙΒΙΑΣΤΡΙΣΕΠΕΛΗΛΥ//////
ΤΩΝΚΑΙΤΗΝΚΟΙΝΗΝΑΠΑΝΤΩΝΥΜΩΝΑΣΦΑΛΕΙΑΙ/////////
ΡΟΥΝΤΩΝΑΓΑΝΑΧΤΟΥΝΤΕΣΑΛΛΑΚΑΤΑΤΩΝΚΑΙΗΙΙ////////
ΜΥΝΟΝΤΟΗΤΥΧΗΚΟΤΩΝΗΔΙΚΗΚΟΤΩΝΔΕΟΥΔΕΣΤ//////////
ΑΛΛΑΝΥΝΟΡΘΩΣΑΝΜΟΙΛΟΚΕΙΤΕΠΟΙΗΣΑΙΤΗΙΕΜΗΙΣ //////////
ΤΩΝΓΝΩΙΜΗΙΠΡΟΝΟΗΣΑΝΤΕΣΚΑΙΤΑΕΝΤΟΙΣΔΗΜ//////////
ΥΜΩΝΟΜΟΛΟΓΕΙΝΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΡΡΩΣΘΕ

(175)

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙΣΑΡΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΙΙ///
ΥΙΟΣΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΟΣΤΡΑΙΑΝΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣΜΕΓΙΣΤΟΣΔΗΜ
ΟΥΣΙΑΣΥΠΑΤΟΣΤΟΒΑΣΣΤΥΠΑΛ//
ΥΣΙΚΑΙΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΔΗΜΩΧΑΙΡ
ΡΑΤΟΥΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥΥΜΩΝΠΕ
ΝΤΟΣΚΑΙΕΚΤΟΥΨΗΦΙΣΜΑΤ
ΟΠΩΣΗΣΘΗΤΕΔΙΑΔΕΞΑΜΕΝ
ΡΩΑΝΑΡΧΗΝΕΠΑΙΝΕΣΑΣΣ
ΙΟΟΣΤΗΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΥ

Var. lect. Vs. 1 ....ΟΥΡΓΟΥ i. e. [ἐπὶ δαμι]ουργοῦ Dub., ΛΕΥ...........ΙΑΙ Dub. || vs. 12 extr. ΡΑ]ΒΑ Dub. || vs. 21 προστΕταΧΧότες] unum Χ Dub., Ε prius ex Σ correctum. || vs. 37 extr. Π Dub.

176 In ecclesia Παναγία τοῦ Πέτρου lapis muro erat insertus, quem eximendum curavit Legrand; sed hominum illorum stultitia factum est, ut denuo muro absconderentur litterae. Ceterum negligentem fuisse litteraturam tradit idem vir doctus, qui ed. *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 630 sq., 2.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙΣΑΡΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚ
ΥΙΟΣΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΥΙΩΝΟΣΤΡΑΙΑΝΟΣΑΔΡΙΑΝΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣΜΕΓΙΣΤΟΣΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΣΥΠΑΤΟΣΤΟΒΑΣΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝ
ΑΡΧΟΥΣΙΚΑΙΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΔΗΜΩΧΑΙΡΕΙΝ
ΕΝΤΥΧΩΝΥΜΩΝΤΩΨΗΦΙΣΜΑΤΙΟΤΙΜΕΝΑΠΟ
ΡΕΙΝΦΑΤΕΚΑΙΟΥΔΥΝΑΣΘΑΙΤΕΛΕΙΝΤΟΕΠΑΓΓΕΛ
ΤΙΚΟΝΑΡΓΥΡΙΟΝΕΜΑΝΘΑΝΟΝΟΥΜΗΝΟΠΟ
ΣΟΝΤΕΤΟΥΤΟΟΥΔΕΕΚΠΟΤΕΦΕΡΕΙΝΑΥΤΟΗΡΞΑΣ

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικ[οῦ]
υἱός, θεοῦ Νέρουα υἱωνός, Τραϊανὸς Ἁδριανὸς
Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς
ἐ[ξ]ουσίας, ὕπατος τὸ β', Ἀστυπαλαιέων — a. 118 p. Chr. n.
ἄρχουσι καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν.
Ἐντυχὼν ὑμῶν τῷ ψηφίσματι ὅτι μὲν ἀπο-
ρεῖν φατε καὶ οὐ δύνασθαι τελεῖν τὸ ἐπαγγελ-
τικὸν ἀργύριον ἐμάνθανον· οὐ μὴν ὁπό-
σον τε τοῦτο οὐδὲ ε[ἴ] ποτε φέρειν αὐτὸ ἤρ[ξ]ασ-
[θε - - - - - - - - - - - - -]
- - - - - - - - - - - - - - -

Vs. 9 ε[ἴ] ποτε Kaibel.

---

177 Basis lapidis fusci l. 0,48, a. 0,93, cr. 0,18; litteris valde detritis, ita ut Α et Λ, Μ et Η et Ν saepe vix distingui possint, a. 0,015. Nunc est in inferiore parte casae Ioannis Pauli f. intra castellum sitae. Ed. M. Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 406 sq. Exscripsi.

///////\ΥΤΟΚΡΑΤΩΡ///ΑΙΣΑΡ
//////ΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΓΘΙΚΟΥΥΙC
///////////////ΥΝΕΡΟΥΛ ΥΙΩΝΟΣ//
////////////////////ΔΙΙΑΝΟΣΣΕΒΛΣΤ
/////////////////////////////ΣΜΕΓΙΣΤΟΣΔ
///////////////////ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΙΓΥΠ
///////////////////////ΤΡΙΔΟΣ ΛΣΤΥΠΑΛ
/////////////////////ΟΥΣΙΚΛΙΤΗΒΟΥΛΗ//
//////////////////////\ΙΡΕΙΝ ΚΑΙΤΗΝΠΡΕ
//////////////////////ΛΠΕΔΕΞΛΜΗΝΔΙΗ
/////////////ΕΥΞ(?)ΛΤΕΜΕΕΠΙΒΛΙΝΟΝΤΛ
////////////ΚΛΡΙΛΣΚΛΙΤΛΕΠΕΣΤΛΛΙΙΕ///
/////////////////////Κ(?)ΕΝ Π ΕΤΡΩΝΙΟΣ·ΗΡΛΚ/////
///////////////////‾ΥΧΕ ΙΤΕ ΠΡΟ ΕΚΛΛ(?)///////
///////////////////\ΙΚΕΙΑΣΤΗΣΕΠΙΛΥΚΩ/////////
vacat

Αὐτοκράτωρ [Κ]αῖσαρ [θεοῦ]
Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱό[ς],
[θεο]ῦ Νέρουα υἱωνός, [Τραϊα]-
[νὸς Ἁ]δ[ρ]ιανὸς Σεβαστ[ός, ἀρ]-
[χιερεὺ]ς μέγιστος, δ[ημαρ]-
[χικῆς] ἐξουσίας τὸ ιγ', ὕπ[ατος τὸ γ'], — 10. Dec. 129—10. Dec. 130 p. Chr. n.
[πατὴρ πα]τρίδος — Ἀστυπαλ[αιέων]
[τοῖς ἄρχ]ουσι καὶ τῇ βουλῇ [καὶ τῷ]
[δήμῳ χα]ίρειν. Καὶ τὴν πρε[σβεί]-
[αν ὑμῶν] ἀπεδεξάμην δι' ἧ[ς προσ]-
[ηγορ]εύ[σ]ατέ με ἐπιβαίνοντα [ἄρτι (?)]
[τῆς] Καρίας, καὶ τὰ ἐπεσταλ[μ]έ[να παρ' ὑμῶν]
[ἀπέδω]κεν Πετρώνιος Ἡράκ[ωντος].
[Εὐτ]υχεῖτε. Πρὸ ε' Καλ(ανδῶν) (*mensis*)
[Ἀπὸ Λαοδ]ικείας τῆς ἐπὶ Λύκῳ.

Vss. 10 extr. 11 in. extr. 12 in. 13 extr. restituit Ad. Wilhelm litteris ad me datis. Legatus idem commemoratur in inscr. 175, 6. 7 Πε[τρωνίου | Ἡράκω]ντος.

---

178 Stela(?) marmoris caerulei, in qua magna corona insculpta est; superne cymatio ornata, infra fracta. Sub corona decretum est incisum parvis et pressis litteris, quae fortasse exeuntis tertii aut alterius a. Chr. n. saeculi sunt; a. vs. 1 0,01, vs. 2 sqq. c. 0,008. Partem tituli ed. M. Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 477, 2 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3473). Exscripsi lapidem calce liberatum in ecclesia Ἀρχιστράτηγος, ad viam, quae ex oppido versus Livadiam sinum et S. Basilii sacrum ducit sita, ubi supra portam muro insertus est.

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΩΦΕΛΙΩΝΟΣΤΟΥΕΝΑΤΙΩΝΟΣΚΑΙΕΠΙ
//ΤΛΤΕΥΝΤΟΣΣΥΡΟΥΤΟΥΒΙΕ(?)ΤΤΟΥΕΔΟΞΕΤΑΙΘΕ
ΤΑΙΑΤΑΡΓΑΤΙΚΑΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΟΥΘΙΑΣΟΥΤΩΝΠΑΤΡΙΩ
‾ΩΝΕΠΕΙΔΗΩΦΕΛΙΩΝΕΝΑΤΙΩΝΟΣΑΠΟΔΕΙΧΘΕΙΣΥΠΟ
ΤΑΣΘΕΟΥΔΙΑΤΟΥΚΛΑΡΟΥΙΑΡΕΥΣΤΩΝΠΑΤΡΩΙΩΝ ΘΕΩΝΑ
ΝΗΡΑΓΑΘΟΣΕΓΕΝΗΘΗΚΑΙΠΑΣΑΝΣΠΟΥΔΑΝΚΑΙΦΙΛΟΛ
////ΑΙ/ΕΠΕΔΕΙΞΛΤΟΠΕΡΙΤΕΤΛΝΙΕΡΑΤΕΙΑΝΤΩΝΘΕΩΝ
//ΕΡΙΤΟ///ΟΙΝΟΙΙΤΩ///Ν ΡΟ ΙΓ

Ἐπὶ ἱερέως Ὠφελίωνος τοῦ Ἐνατίωνος καὶ ἐπι-
[σ]τατεῦντος Σύρου τοῦ Βιεττοῦ ἔδοξε τᾶι θε[ᾶι]
τᾶι Ἀταργάτι καὶ τῶι κοινῶι τοῦ θιάσου τῶν πατρίω[ν]
[θε]ῶν· Ἐπειδὴ Ὠφελίων Ἐνατίωνος ἀποδειχθεὶς ὑπὸ
τᾶς θεοῦ διὰ τοῦ κλάρου ἱαρεὺς τῶν πατρίων θεῶν ἀ-
νὴρ ἀγαθὸς ἐγενήθη καὶ πᾶσαν σπουδὰν καὶ φιλο[δο]-
[ξί]α[ν] ἐπεδείξατο περί τε τὰν ἱερατείαν τῶν θεῶν [καὶ]
[π]ερὶ τὸ [κ]οινὸ[ν] τῶ[ν - - - - - - - -]
- - - - - - - - - - - - - - -

Vs. 1 de nomine Ἐνατίωνος cf. H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 258 sq. || vs. 2 ΒΙΣΤΤΟΥ aut ΒΙΕΤΤΟΥ, tertia littera dubia. Idem occurrere videtur in inscriptione n. 191 E[n]ationis f. Unde stemma efficitur:

Ἐνατίων
├── Ὠφελίων ἱερεύς
└── Βιεττός — Σύρος.

vs. 5 ΙΑΡΕΥΣ] Σ ex Ο correctum.

179 Apud ecclesiam S. Basilii, ubi etiam n. 168 est, fragmentum marmoris nigri vidit, qui ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 142, 24. Frustra quaesivi.

ΛΟΥΡΙ
ΙΛΟΣΑΡΙΣΤΟΥΧ
ΟΣΚΑΛΛΙΜΗΤΗΔΕΥΣ
ϽΛΥΕΥΚΤΟΣΠΟΛΥΚΡΙΤΟΥ
ΧΑΡΙΣΙΟΣΧΑΙΡΥΛΟΥ
ΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΝΙΚΑΡΧΟ
ΠΕΙΣΙΔΑΜΟΣΕΚΑΤΑΙΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣΧΑΡΙΣΙΟΥ

\- - - - - - - -
\- ιλος Ἀριστούχ[ου].
\- ος Καλλιμητ[ί]δευς.
[Π]ολύευκτος Πολυκρίτου.
Χαρίσιος Χαιρύλου.
\- - ς. Ἀπολλόδωρος Νικάρχο[υ].
Πεισίδαμος Ἑκαταίου.
Ἀριστοῦχος Χαρισίου.

---

180 Lapis caeruleus l. 1,12, a. 0,40, cr. 0,28; litteris serae aetatis a. c. 0,03. Est in ecclesia S. Ioannis, in regione Ἀγριελίδι, paullo supra mare. Vidit L. Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 1843, 65, cf. Inscr. graec. ined. II 1842 ad n. 163. Exscripsi.

ΕΕΙΟΤΙΛϹΗΡΑΚΛΙΔΟΥΣ ΖΚΚΕΓΚΥΒ ΕΝΟΙϹΖΚΕΚΔϹΩΝ ΚΛΙΖΚΙΔ
ΧϹΙΔΗΡΛ ΖΚΔΚΙΌΕ' //ΟΥΓΖΛΙΞΆϹ ΑΝΘΡ.ΚΓΙϹΩΝΖΙΚ.ϹΛ
ΧϹΧΙΝΟΥϹ ΖΚΒ<ΓΗΜ' ΓΗϹ Ζ<Ε Ψ Ν ΑΝΘΡ.ΚΒΔΜϹ+Ν
ΧΒΟΛΟΥϹ ΖΚΓΔΜϹΨΝΓΗ//∠////////I//\\/////ΒΑΝΘΡ.ΚΑ<ΓΚΔ Ζ Κ< Ϛ Ξ'ΑϹ
ΧΕΓΙΡΟΥϹ ΖΚΓΓΚΡΝ ΓΗϹΖΒΛ Ϲ ΛϹΑΝΘΡ.ΚΑΔ ΖΥΓΚΔΗΙ
ΧϹΠΑΡΤΗ ΖΚΓϚΞ.Β ΓΗϹΖΒ////////Ξ//ΑΝΘΡ.ΚΑΙ4
ΧΒΟΡΙΟΝ ΖΚΒΔΟΑϹ ΓΗϹΖΛ<Ο ΛϹΛΝΘΡΚ<Δ
ΧΔΟΝΛΚΟΥϹ ΖΚΒΚΓΞΓ' ΓΗϹΖ<ΕΜϹΨΝΑΝΘΡ.ΚΛ<ΓΚΔΖΚΓΡΑΦ
ΧΚΥΛΝΕΑΙ ΖΚΡ//ΓΗΛΕ ΓΗϹΖΑΙϹΟΕ ΑΝΘΡ.ΚΑΓΙΒ
ΧΘΡΛϹϹΛ ΖΓϹΜ
ΧΚΟΛΓϹ//////ΛΙ ΖΕ'=ΑϹ

[Δεσπ]ο[τ]ίας	Ἡρακλιδοῦς	ζ$^{(υ)}$ κ. $25^1/_3$ $^1/_{20}$ $^1/_{400}$ $^1/_{2000}$,	ἐν οἷς ζ^υ $25^1/_{24}$ $^1/_{200}$ $^1/_{850}$	- - καὶ ζ^υ - - -
χ^ω Σιδηρᾶ	ζ^υ 24[.] $^1/_{10}$ $^1/_{75}$	οὗ γ(ῆς) ζ^υ $1^1/_{10}$ $^1/_{60}$ $^1/_{1200}$	ἀνθρ. $23^1/_{10}$ $^1/_{200}$ $^1/_{850}$	ζ^υ $^1/_{10}$ $^1/_{20}$ $^1/_{200}$ $^1/_{1000}$
χ^ω Σχινοῦς	ζ^υ $22^1/_2$ $^1/_3$ $^1/_8$ $^1/_{40}$	γῆς ζ^υ $^1/_2$ $^1/_5$ $^1/_{750}$	ἀνθρ. $22^1/_4$ $^1/_{40}$ $^1/_{200}$ $^1/_{750}$	
χ^ω Βολοῦς	ζ^υ $23^1/_4$ $^1/_{40}$ $^1/_{200}$ $^1/_{750}$	γῆ[ς ζ^υ 1 - - -] $^1/_{2000}$	ἀνθρ. $21^1/_2$ $^1/_3$ $^1/_{24}$	ζ^υ $20^1/_2$ $^1/_6$ $^1/_{60}$ $^1/_{1200}$
χ^ω Ἐγιροῦς (*i. e.* Αἰγιροῦς)	ζ^υ $23^1/_3$ $^1/_{20}$ $^1/_{150}$	γῆς ζ^υ $2^1/_{30}$ $^1/_{200}$ $^1/_{1200}$	ἀνθρ. $21^1/_4$	ζυγ. $24^1/_8$ $^1/_{10}$
χ^ω Σπάρτη	ζ^υ $23^1/_6$ $^1/_{60}$ $^1/_{2000}$	γῆς ζ^υ 2 - -	ἀνθρ. $21^1/_{10}$ $^1/_{500}$	
χ^ω Βόριον	ζ^υ $22^1/_4$ $^1/_{70}$ $^1/_{1200}$	γῆς ζ^υ $1^1/_2$ $^1/_{70}$ $^1/_{1200}$	ἀνθρ. $20^1/_2$ $^1/_4$	
χ^ω Δονακοῦς	ζ^υ 22[$^1/_2$] $^1/_3$ $^1/_{63}$	γῆς ζ^υ $^1/_2$ $^1/_5$ $^1/_{40}$ $^1/_{200}$ $^1/_{750}$	ἀνθρ. $21^1/_2$ $^1/_3$ $^1/_{24}$	ζ$^{(υ)}$ $23^1/_{100}$ $^1/_{1500}$
χ^ω Κυανέαι	ζ^υ $22^1/_3$ $^1/_8$ $^1/_{35}$	γῆς ζ^υ $1^1/_{10}$ $^1/_{275}$	ἀνθρ. $21^1/_3$ $^1/_{12}$	
χ^ω Θρᾶσσα	ζ^υ $^1/_3$ $^1/_{240}$			
χ^ω Κολ[. . . . α]ι	ζ^υ $^1/_5$ $^1/_{60}$ $^1/_{1200}$			

De agri commentariorum indole post Rossium egit Kirchhoff ad C. I. G. IV 8657. Similes Therae Lesbi Trallibus Magnesiae ad Maeandrum inventi et suis locis ab editoribus explicati. Sane multa adhuc incerta sunt. Aetas quarto p. Chr. n. saeculo vix est antiquior.

ζ^υ = ζυγόν iugerum est Romanum, χ^ω = χωρίον agrum indicat. ἀνθρ. non ad ἀνθρ(ώπους) referri posse, ut voluit Kirchhoff, iam numerorum fractorum notis melius cognitis (cf. quae Th. Mommsen *Hermes* XIX 1884, 292, 1 disseruit) edocti sumus. Certe hominum numerus eiusmodi notis indicari non potest, ac si humanarum rerum casarum stabulorum similium loci indicarentur, miraremur maiorem praediorum partem iis fuisse occupatam. Immo credo locos significari, ubi ἄνθρακες in regione scilicet silvestri a carbonariis fiebant.

Numerus primus alterius et tertii summam aequat. Quod cum numeri multi non incorrupte nec satis certo legantur, iam non ubique demonstrari potest; sed certa praebent exempla χ^ω Βόριον

(I) $22^1/_4$ $^1/_{70}$ $^1/_{1200}$ = (II) $1^1/_2$ $^1/_{70}$ $^1/_{1200}$ + (III) $20^1/_2$ $^1/_4$

et χ^ω Σχινοῦς (cuius nomen etiamnunc exstat teste Ross *Reisen* II 64):

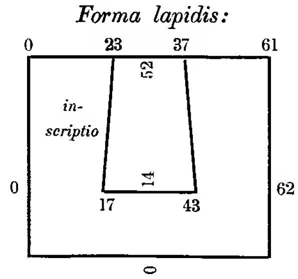
(I) $22^1/_2$ $^1/_3$ $^1/_8$ $^1/_{40}$ [= 22,9833] = (II) $^1/_2$ $^1/_5$ $^1/_{750}$ + (III) $22^1/_4$ $^1/_{40}$ $^1/_{200}$ $^1/_{750}$ [= 22,9813].

Numeri in quarta columna adscripti summis primae addendi sunt; sed quid significent nescimus. Fortasse pascua erant.

---

181 Lapis caeruleus, olim ferro cum altero lapide coniunctus, in latere superiore antea abscondito sera aetate inscriptus est. Exscripsi ante castelli portam, ubi intranti ad dextram muro iniectus est.

Forma lapidis:

ΔΕϹΠΟΤΙΛϹΕΥΦΙ
ϹΥΝ
Χ ΧΗΛΗ ΖΚΓ
Χ ΒΛΡΙϹΜ<ΙΖΚ

Δεσποτίας Εὐφ[ρο]-
σύν -
χ^ω Χηλὴ ζυ 23
χ^ω Βάρις μέρ(η) $^1/_2$ $^1/_{10}$ ζ^υ 2[.]

182 In ecclesia aliqua extra castellum sita. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842 tab. prior infra n. 152, cf. *Reisen auf den griech. Ins.* II 1843, 65, 17; K. S. Pittakis ᾿Εφ. ἀρχ. 1841, 696; Kirchhoff C. I. G. IV 8657 Rossium et Iatridae schedas a Rossio missas (= ᾿Εφ. ἀρχ.?) secutus.

ϹϹΠΟΗΛϹΘΕΟΔΟΥΛΟΥ
Χ̈ ΛΧΙΛΛΙΚΟϹ Ζ̈ Λ< Ξ Ζ̈ ΚΛ
Χ̈ ΒΛΡΡΟϹ Μ̈ < Ζ̈ 8 Ι̅Ε Φ Λ Λ Ν Θ Ρ Κ Θ Ϩ Κ Ε Ι Ο Ϲ
Χ̈ ΒΛΤΡΛΧΟΥ Μ̈΄ Δ Ζ̈ ΣΟ ΒΛΝΘΡΚϹΛΟΝ
Χ̈ ΔΛΦΝΙΟΝ Ζ̈ Γ΄ Ι Ś ϡ Ϲ́

[Δε]σπο[τί]ας Θεοδούλου·
χω Ἀχιλλικὸς ζυ $1^1/_2$ $^1/_{60}$ ζω(α) 21
χω Βάῤῥος μέ(ρος) $^1/_2$ ζυ ? $^1/_{15}$ $^1/_{500}$ $^1/_{1000}$ ἀνθρ. 29[$^1/_2$?] $^1/_{25}$ $^1/_{[1]70}$(?) $^1/_{200}$
χω Βατράχου μέ(ρη) 4 ζυ $6^1/_{70}$ $^1/_{2000}$ ἀνθρ. 20 [ὄν]ον(?)
χω Δαφνίον ζυ $3^1/_{16}$ $^1/_{[1]200}$(?)

Rossii lectionem cum Kirchhoffio secutus sum ita, ut vs. 1 ϹϹΠ pro ..Τ, vs. 4 ΤΡ pro ΤΙ ex Iatride reciperem, vss. 3. 4 a Rossio in binos versus (propter spatii angustias?) diversos ad singulos versus conglutinarem. Ex Iatridae lectionibus praeterea notanda: vs. 1 Χ̈ΙϹΛϹϹΠΟΜ, vs. 3 ΑΒΔΡΕΟϹ, ibid. ΚΕΖ̈ΚϹΙΟ, vs. 4 Μ̈8, ibid. Ζ̈ϚΒΛΝΘΒΚ, vs. 5 Ζ̈ϚΙϚΛϹ.

Vs. 2 χω Ἀχιλλικός] cf. Cic. n. d. III 45 Achillem Astypalaeenses insulani sanctissime colunt. || vs. 4 [ὄν]ον cf. similes catalogos Theraeos. Potest fuisse ἄνθρ. $20^1/_{230}$ ὄν[ον] aut, si in littera Ο latet Φ, ἄνθρ. $20^1/_{230}$ $^1/_{550}$.

---

183 In ecclesia S. Eustathii. Ed. M. Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 477, 1 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III, 4, 1, 3472). Ectypum fecit Basilius coquus. Litteras a. 0,007—0,015, quarum extremae partes crassiores factae et nonnunquam vel apicibus ornatae sunt, anno tamen 300 a. Chr. n. vix multo recentiores esse censeo.

// Σ ΤΟΙΕΡΟΝΜΗΕΣΕΡΓΕΝΟΣ
ΤΙΣΜΗΑΓΝΟΣΕΣΤΙΗΤΕΛΕΙ
ΗΑΥΤΩΙΕΝΝΩΙΕΣΣΕΙΤΑΙ

[᾿Ε]ς τὸ ἱερὸν μὴ ἐσέρπεν ὅσ-
τις μὴ ἁγνός ἐστι, ἢ τελεῖ
ἢ αὐτῶι ἐν νῶι ἐσσεῖται.

Qui impurus intraverit aut multam solvet (τελεῖ futurum est) aut ἐνθυμηθήσεται (Wilamowitz).

---

184 Basis l. 0,44, a. 0,25, cr. 0,30, lapidis caerulei. Litteras quarto a. Chr. n. saeculo vix recentiores ita disposuit quadratarius, ut versus 1 et 3, 2 et 4 inter se στοιχηδόν scriberet (a. 0,025). Nunc est in castello scalis casae Ioannis Alexandri f. inserta. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 635, 13. Exscripsi. Litteras lineolis subductis notatas non vidi.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΑ
ΚΥΔΑΡΧΟΥ
ΙΑΡΕΩΣΑΜΕΝΑ
ΑΘΑΝΑΙΑΙ

Ἀριστόκλεια
Κυδάρχου
ἱαρεωσαμένα
Ἀθαναίαι.

Cf. n. 196.

---

185 ‘In oppido ad aediculam τῶν τριῶν ἱεραρχῶν in parvulo marmore albo’ (Ross). Edd. Mustoxydes ᾿Ιον. Ἀνθ. I 230; K. S. Pittakis ᾿Εφ. ἀρχ. 1841, 688 (ex Iatridae schedis?); Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 154 (Rangabé *Ant. Hell.* 1198); Boeckh C. I. G. II add. 2491*c* adhibitis etiam Iatridae schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3474). Ectypum habeo a Basilio coquo mediocriter confectum. Unde apparet, litteras στοιχηδόν scriptas excepto vs. 3, ubi ordo est turbatus, et certe quarto a. Chr. n. saeculo (quinto Ross) non esse recentiores (a. 0,016—0,02; Ω minus), et puncta in medio Ο a Rossio posita, non bene omissa esse a Boeckhio. Litteras a me non recognitas lineis subductis notavi. Habeo etiam ex Rayeti schedis, de quibus vide praefationem ad Nisyri inscriptiones.

ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣΝΕΟΜΗ
ΝΙΟΣΔΑΜΑΤΡΙΟΣΘΕΘ
ΦΑΝΕΟΣΑΝΕΘ ΗΚΑΝ
ΤΩΙΑΠΟΛΛΩΝ ΙΤΟΝ
Ο̣Ι̣Γ̣ΚΟΝΚΑ̣ΤΑΣ̣ Κ̣ΕΥΟ

Σωσικράτης Νεομή-
νιος, Δαμάτριος Θεο-
φάνεος ἀνέθηκαν
τῶι Ἀπόλλωνι τὸν
- - - - - -

Vss. 1. 2 Νεομηνιος patris nomen esse censeo, quamquam oblocutus est H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 259. || vs. 5 οἶκον κατάσκευο[ν] priores, ///////< 2—3 litterae ΤΑ<ΚΓΥΟ Rayet, [θ|ρ]ιγκόν Kaibel et Kern.

---

186 ‘In ara antiqua in sacrario Παναγίας Θεοτόκου.’ Ed. Boeckh C. I. G. II add. 2491*b* ex schedis Cadalveni a Rochetto missis (Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I[1] 461, [2] 322; Overbeck *Schriftquellen* 2008; Hirschfeld Tit. stat. 72*a*; Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 168; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3477).

ΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑΣ
ΡΙΘΜΙΟΥ
ΑΣΚΛΑΠΙΟΙ
ΓΙΜΟΧΑΡΙΣΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΟΣ
ΕΠΟΙΗΣΕ

Ἀρχεμηνίδας
[Ἀ]ριθμίου
Ἀσκλαπι[ῶ]ι.
Τιμόχαρις Ἐλευθερναῖος
ἐποίησε.

Timocharis exeunte tertio a. Chr. n. saeculo vixit.

187 *'Je vois sur le bord de la mer, à un endroit nommé Karecli, des restes magnifiques, des débris imposans, des colonnes, des bases, des chapiteaux, des architraves, des fûts, confondus pêle-mêle, quelques vestiges de fondemens .... J'entre dans les petites églises voisines, de S.-George et de Karalampa; je les trouve remplies d'inscriptions qui ne me parlent que de voeux à Esculape, d'actions des grâces des malades qui lui doivent leur guérison. Ces ruines sont donc celles du temple de ce dieu'* Osann Syll. 1834, 387 XIX ex Villoisoni schedis (C. I. G. II 2491; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3478). — *'Im unteren Theil der Ebene'* (ad Maltesanam portum) *'liegen mehrere Capellen, fast ganz aus alten Marmorn erbaut, mit dorischen Kapitellen und theils glatten, theils in Windungen kannelirten Säulen* (*κίονες εἰλημματικοί*), *alles aus dem gewöhnlichen groben blauen Marmor; aber ich fand weder Inschriften noch die Reste von einem Tempel des Asklepios, die Villoison hier noch gesehen haben will'* Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 1843, 64.

Υ Π Ε Ρ Ι Ο Ο Ι Σ	ὑπὲρ [φ]ϑο[ι]ς
Α Σ Κ Λ Α Π Ι Ω Ι	Ἀσκλαπιῶι.

Vs. 1 supplevit Kaibel.

188 Parva ara rectangula marmoris albi, litteris alterius a. Chr. n. saeculi a. 0,019, paullo ante auctumnum anni 1871 in ipso vico inventa. Ed. Rayet *Bull. de corr. Hell.* III 1879, 406 sqq.

Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Σ	Ἀντίοχος
Κ Α Ι	καὶ
Ε Υ Π Ο Ρ Ο Σ	Εὔπορος
Α Τ Α Ρ Γ Α Τ Ε Ι Τ Ι	Ἀταργάτει⟨τι⟩ (?)
Α Ν Ε Θ Η Κ Α Ν	ἀνέϑηκαν.

Deam Syram a sodalicio Syrorum maxime hominum Astypalaeae cultam esse demonstrat decretum n. 178 neque est, cur extrinsecus illatam esse aram coniciamus.

In Rayeti schedis *St.-Germain* in Museo conservatis vs. 4 est ΕΙΤ Φ. Indidem Ρ pro Ρ recepi.

189 In vestibulo aedis Παναγίας Πορταριτίσσης, in tabula marmorea muro infixa, litteris elegantissimis. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 155 (Rangabé *Ant. Hell.* 1199; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3475).

Τ Ι Μ Ο Κ Λ Ε Ι Α	Τιμόκλεια
Σ Ι Ν Α Ν Δ Ρ Ο Υ	Σινάνδρου
Δ Ι Κ Τ Υ Ν Ν Α Ι	Δικτύνναι.

190 Basis fragmentum in aliqua Kastri quod vocant domo conservatum. Ed. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 633, 7.

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ	[ὁ δεῖνα] Ἀπολλωνίου
Α Σ Τ Ρ Α Γ Ω Ι Δ Ω Ν	- - ας τραγωιδῶν
Λ Ι Ο Ι Σ Π Α Ι Δ Ω Ν	- - λίοις παίδων
Ρ Ω Ν Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ω	- - ρῶν Διονύσω[ι].

191 ''Ἐπὶ βάϑρου λίϑου ἐγχωρίου'. Edd. Mustoxydes Ἰόν. Ἀνϑ. I 231; Boeckh C. I. G. II add. 2491*d* ex eo et ex Iatridae schedis a Rossio missis; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 687 (indidem?).

Β Ι Ε Τ Ι Ο Σ Σ Ρ Α Τ Ι Ω Ν	Βιετ[τ]ὸς [Ἐν]ατίων[ος]
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ω	Διονύσω[ι].

Vs. 1 prima littera Β apud Boeckhium, ꟾ Pitt.; ΟΣΤΡΑΤΙΩΝ B., quae dedi Pitt.

De homine vide ad n. 178.

192 Tabula s. stela lapidis fulvi, l. 0,32, a. 0,44, cr. 0,175; litteris simplicibus ineuntis quarti fere a. Chr. n. saeculi *στοιχηδόν* positis, e quibus nonnullae formas exhibent insolitas. Nunc est in porta casae Georgii Pataki intra castellum. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 635, 10. Exscripsi.

ΕΥΞΑΜΕΝΑΜΑΝΕΘΗΚ
ΕΝΥΠΕΡΧΑΡΙΟΣΤΟΔ
ΕΑΓΑΛΜΑΑΡΧΩΕΛΕΙ
ΘΥΑΙΤΑΙΧΑΡΙΝΑΝΤ
ΙΔΙΔΟ

Εὐξαμένα μ' ἀνέϑηκ|εν ὑπὲρ χάριος τόδ|ε ἄγαλμα
Ἀρχὼ Ἐλει|ϑύαι, τᾶι χάριν ἀντ||ιδίδο(υ).

193 Basis fere quadrata lapidis communis (? *'marbre'* Dubois), cuius cymatia consulto deleta sunt, l. 0,30, a. 0,17, cr. 0,29; litteris elegantibus alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,012—0,014; in agro aliquo reperta, nunc penes Petrum Kurmolem ante castelli portam conservata. Ed. M. Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 478 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3480; cf. Paton *Inscr. of Cos* ad n. 55, H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 259). Exscripsi.

ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΣΝΙΚΩΝΟΣ
ΠΑΙΔΟΝΟΜΗΣΑΣ
//ΙΠΕΡΤΑΣΤΩΝΠΑΙΔΩΝ
ΕΥΤΑΞΙΑΣ
ΕΡΜΑΙΚΑΙΗΡΑΚΛΕΙ

Μενέστρατος Νίκωνος
παιδονομήσας
[ὑ]πὲρ τᾶς τῶν παίδων
εὐταξίας
Ἑρμᾶι καὶ Ἡρακλεῖ.

194 Corona dorica a dextra et superiore parte fracta, quae nunc tres metopas duosque triglyphos continet, max. l. c. 1,90, max. a. 0,475, cr. 0,18. Litterae magnae satis bene incisae, a. 0,04. Nunc est ante ecclesiam S. Ioannis, in regione 'ς τὸ Ἀγριελίδι. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 163, cf. *Reisen auf den griech. Ins.* II 1843, 64 sq. (Rangabé *Ant. Hell.* II 1202; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3482). Exscripsi.

metopa 0,42 — *triglyphus* 0,27 — *metopa* 0,42 — *triglyphus* 0,27 — *metopa* 0,42 — [*triglyphus*]

ΜΗΛΙΧΟΣΙΑΣΙΚΛΕΥΣΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣ
ΥΠΟΤΟΥΔΑΜΟΥΘΑΛΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΤΩΙΕΚΤΟΥΝΟΜΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣΔΕΚΑΙ//////ΛΛΟΙΣΣΤΕΦΑΝΟΙΣΧΡΥΣΕΟΙΣΔΥ|Σ
//////////ΘΕΙΣΔΓΚΛΙΕΙΚΟΝ// ΛΛΚΓΛΙΛΙΙΣΩΤΗΡΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩ|Ι

Μήλιχος Ἰασικλεῦς ἀγορανομήσας καὶ στεφανωθεὶς [πολλάκις]
ὑπὸ τοῦ δάμου θαλλοῦ στεφάνωι τῶι ἐκ τοῦ νόμου [μεγίστωι],
στεφανωθεὶς δὲ καὶ [ἄ]λλοις στεφάνοις χρυσέοις δυσ[ί, τιμα]-
θεὶς δ[ὲ] καὶ εἰκόν[ι χ]αλκ[έ]αι Διὶ Σωτῆρι καὶ τῶι δάμωι.

---

195 Disiecta fragmenta marmoris caerulei, quae omnia ad epistylium tripartitum pertinuisse videntur. Litterae ingentes (fragm. *a* 0,115) apicatae. *a* exscripsi in castello apud Mariam Ioannis Sakellarii uxorem, l. 0,93, a. 0,18, cr. 0,49; *b c d* ed. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 633, 6, e quibus *b* intra oppidum in ianuae ecclesiae S. Trinitatis, l. max. 1,21, a sinistra mutilum, a. 0,18, cr. max. 0,515, quod ipse vidi; *c* '*marche d'un moulin*' appellatur; *d* bipartitum, cuius superior pars 0,26, inferior 0,25 alta est, l. 1,56, cr. 0,23, litteris a. 0,08; editum iam a Pittaki Ἐφ. ἀρχ. 1841, 695, a me exscriptum.

a | ΦΛΑΟΥΙΟΣ |
b ΡΙΣΔΟΘΕΙΣΙΝΥΠ
c ΔΙΩΝΑΝ
d | *vac.* ΚΑΙΤΩΔΑΜΩ *vacat* |

d ΩΙ Pittakis, Ω Legr., Ι non vidi.
Φλάουιος [-- τ]οῖς δοθεῖσιν ὑπ[ὸ -- καὶ -] δι' ὠνὰν [-- Διὶ Σωτῆρι καὶ] τῷ δάμῳ.

---

196 Basis lapidis caerulei a dextra fracta, muro exteriori ecclesiae S. Georgii in castello inserta, cuius max. l. 0,47, a. 0,29; litterae quarti fere (aut tertii) a. Chr. n. saeculi στοιχηδόν dispositae. Edd. Mustoxydes Ἰόν. Ἀνθ. I 231; Boeckh C. I. G. II add. 2491*e* ex hoc libro et schedis Iatridae a Rossio missis, quae apographa ex communi fonte fluxisse affirmat; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 689 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3481); E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 635 sq., 14 ceteris quos ignorat melius. Exscripsi.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΑΚΥΔΑ|Ρ
ΙΑΡΩΣΑΜΕΝΑΗΡΑ

Ἀριστόκλεια Κυδάρ[χο(υ)]
ἱερωσαμένα Ἥρα[ι].

---

197 Basis superne (recentiore demum aetate) excavata, lapidis fulvi, l. 0,495, a. 0,195, cr. 0,33, in oppido penes Michalin Δεϊρμεντζῆς conservata; litteris bonis tertii a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,025—0,033; Ο Ω minoribus. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 156 (Rangabé *Ant. Hell.* 1200; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3476). Exscripsi.

ΕΥΑΝΟΡΕΑΚΑΙΓΟΡΓΩΚΟΡΑΙ

Εὐανόρεα καὶ Γοργὼ Κόραι.

---

198 Fragmentum repertum in muro fontis prope aedem τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, extra oppidum. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842 sub n. 156 (Rangabé *Ant. Hell.* II 1201).

ΙΙΩΚΟΡΗΙ

- ιῶ Κόρηι.

---

199 In ecclesia S. Sabae extra urbem. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 632 sq., 5.

...ΑΡΑΙΝΟΜΙΟΙΟΘΕΟΥΞΕΝΕΤΑΝΔΕΚΑΝ/
....ΤΕΑΠΡ..ΤΑΤΟΥΔΕΘΕΟΥΤΕΜΕΝΟΣ
.....ΛΙΚΙΑΙΣΓ/ \\/ Ε\ΙΣΑ..ΝΥΜΦ
ΔΙΟ..Ο.ΙΝ........ΓΜΑΤΟΣ

[Νυμφᾶν κ]αὶ νομίοιο θεοῦ, ξένε, τάνδε κα[λιὰν]
[ἱρόν(?)] τε α[ἰγιβά]τα τοῦδε θεοῦ τέμενος
[Δέρκεο· μει]λιχίαις Γ/ \\/ εἷσα[το(?)] Νύμφ[αις]
- - - - - - - - - - - - - - -

Nympharum cultus cum Pane coniunctus. Vs. 1 *καλιάν* cf. Crinagorae epigramma (Anth. Pal. VI 253). Anaglyphum indicari videtur in porta sacelli inaedificatum. Supplementa Kaibelii exempli gratia adscripta.

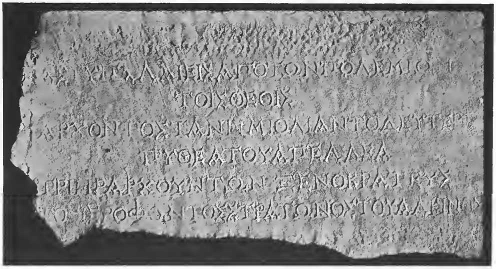
---

200 Stela a dextra fracta, cuius max. l. 0,185, a. 0,235, cr. 0,095; litteris parvis et crassis tertii exeuntis vel alterius a. Chr. n. saeculi, a. 0,01—0,012. Ed. M. Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 478, 3 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III, 4, 1, 3479). Exscripsi apud Georgium Patakum, qui una cum n. 192 portae inseruit, in castello.

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΘΕΥΓΕ
ΑΝΕΘΗΚΕΤΟΝΝΑ
ΚΑΙΤΑΑΓΑΛΜΑ
ΣΑΡΑΠΙΔΙΙΣΙΔ

Ἀγαθοκλῆς Θευγέ -
ἀνέθηκε τὸν να[ὸν]
καὶ τὰ ἀγάλμα[τα]
Σαράπιδι Ἴσιδ[ι].

201 Basis lapidis fulvi, l. 0,38, a. 0,48, cr. 0,31, muro casae, quae est Georgiadis intra castellum, inserta. Litterae apicatae magna cum elegantia incisae (a. 0,012) cum typis reddi non possint, ad ectypi chartacei exemplar imaginem autotypam faciendam curavi. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 629 sq., 1 (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 260 sq., 44).

Ἀστυπαλαιεῖς ἀπὸ τῶν πολεμίων
τοῖς θεοῖς
ἄρχοντος τᾶν ἡμιολιᾶν τὸ δεύτερ[ον]
Πυθέα τοῦ Ἀπελλέα,
τριηραρχούντων Ξενοκράτευς
τοῦ Ἱεροφῶντος, Στράτωνος τοῦ Ἀλκίνου.

De tituli aetate certam sententiam ferre non audeo. Altero a. Chr. n. saeculo anteriorem eum utique non esse ex litterarum forma conclusit Legrand. Forma Ħ vel imperatorum Romanorum aetatem redolet; contra Ƿ et Θ, quae littera in titulis Rhodiis alterius et primi a. Chr. n. saeculi eandem habet formam, maioris aetatis speciem prae se ferunt. Ξενοκράτης Ἱεροφῶντος cf. n. 218.

202 Stela s. tabula l. 0,62, a. 0,27, cr. 0,095, litteris bonis et simplicibus (quarti aut) tertii a. Chr. n. saeculi, exiguis spatiis inter se divisis, a. 0,02 (praeter Θ Ο Ω minora). Nunc supra fenestram domus Iannaki Stellianis f. muro condita est. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 632, 4. Exscripsi.

ΤΩΙΞΕΝΩΙΕΙΠΕΠΟΛΙΤΑΤΙΣΕΚΤΙΣΕΓΥΜΝΑΔΑΤΑΝΔΕ
ΚΡΑΝΑΝ Τ ΕΑΕΝΑΟΝΔΕΝΔΡΕΑΤΕΥΨΙΚΟΜΑ
Ο ΦΡΑΚΑΙΟΞΕΙΝΟΣΔΑΜΑΤΡΙΟΝΙΠΠΙΑΥΙΟΝ
ΑΙΝΗΙΕΠΑΛΛΟΔΑΠΩΝΑΣΤΕΑΝΙΣΟΜΕΝΟΣ
ΟΥΤΟΣΓΑΡΤΑΥΤΑΕΙΣΕΘΕΟΙΣΗΡΩΣΙΤΕΚΟΣΜΟΝ
ΑΘΛΟΦΟΡΟΥΤΕΧΝΑΣΑΝΤΙΔΙΔΟΥΣΧΑΡΙΤΑ//

Τῶι ξένωι εἰπὲ πολῖτα, τίς ἔκτισε γυμνάδα τάνδε
κράναν τε ἀέναον δένδρεά τε ὑψίκομα,
ὄφρα καὶ ὁ ξεῖνος Δαμάτριον Ἱππία υἱὸν
αἰνῆι ἐπ' ἀλλοδαπῶν ἄστεα νισόμενος.
Οὗτος γὰρ ταῦτα εἶσε θεοῖς ἥρωσί τε κόσμον
ἀθλοφόρου τέχνας ἀντιδιδοὺς χάριτα[ς (?)].

203 Fragmentum lapidis communis, cuius max. l. 0,43, max. a. 0,15. Margo in nullo latere integer est. Litterae crassae ab homine inscito fortasse non nimis sera aetate incisae, a. 0,02. Edd. Mustoxydes Ἰόν. Ἀνθ. I 231; Boeckh C. I. G. II add. 2497*b* ex hoc libro et schedis Iatridae a Rossio missis; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 694. Exscripsi intra castellum in muro ecclesiae S. Georgii positum.

ΝΙΚΩΝΦΟΡΜΙΩΝΟϹ
ΝΑΩΝΩΚΥΔΡΟ *vacat*
ΠΟΛΑΠΙ̊ΚΙ|̊ϹΙΑΜF
ΝΟϹ

Νίκων Φορμίωνος
ναῶν ὠκυδρο.
πολ(λ) . . . . . . άμε-
νος.

Vss. 2—4 fortasse ita esse voluit poëta:
Ναῶν ὠκυδρόμων πόλλ' ἄπο κτησάμενος.

204 Statuae basis, quam ad portum in S. Nicolai ecclesia vidit Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 1843, 57 cum adn. 4. Ed. Osann Syll. 1834, 387 XXI ex schedis Villoisonianis; cf. Villoison Prolegg. in Iliad. p. LIV et *Mém. de l'acad. des inscr.* XLVII 289 (C. I. G. 2492; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3461; Strack *Dynastie der Ptolem.* app. epigr. 44).

ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
ΘΕΟΥ
ΕΥΕΡΓΕΤΑ

Βασιλέως
Πτολεμαίου
θεοῦ
Εὐεργέτα.

Qui rex si tertius est Ptolemaeus Energetes, formam litterarum pessime redditam esse elucet.

205 Basis a sinistra dextra superiore parte fracta, cuius l. 0,60, a. 0,33, quae unum versum continet litteris ingentibus satis bene incisum (a. 0,07). Exscripsi in castello apud Constantinum Mariakis f.

ͻ Ρ Ι Κ Α Ι Σ Α Ρ Ι Θ

[Αὐτοκράτ]ορι Καίσαρι θ[εοῦ υἱῷ Σεβαστῷ].

206 Tabula lapidis communis infra fracta, cuius l. 0,48, max. a. 0,10, cr. 0,25; litteris a. 0,02. Nunc est intra castellum in scala casae Ioannis Politae f. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 636, 15. Exscripsi.

/\ΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑ//////////
ΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡ////////
//////'ΥΙΟΣ////////////////

[Α]ὐτοκράτωρ Κα[ῖσαρ]
θεοῦ Τραϊανοῦ Παρ[θι]-
[κοῦ] υἱὸς - - - -
- - - - - - - -

Hadriani est, fortasse quartae epistulae caput; cf. n. 175—177.

207 In latere postico basis n. 215 (ubi vide) post inscriptionem illam altera incisa est litteris magnis a. 0,035—0,04. Edidisse videntur ex eiusdem Iatridae schedis, minutiis tamen quibusdam immutatis Mustoxydes Ἰόν. Ἀνϑ. I 230; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 686; denuo vidit Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 153*a* (C. I. G. II add. 2495*b*, ubi etiam Iatridae apographum ipsum adhibitum est; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3470). Exscripsi.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙCΑΡΑ
ΜΑΥΡΗΛΙΟΝΑΝΤΩΝΙΝΟΝ
CΕΒΑCΤΟΝΑΡΜΕΝΙΑΚΟΝ
ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟC
ΟΑCΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝΤΟΝ
CΩΤΗΡΑΚΑΙΕΥΕ ΡΓΕΤΑΝ
ΚΑΙΤΑCΑΜΕΤΕΡΑCΠΟΛΙΟC
ΘΕΟΙC

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνῖνον
Σεβαστὸν Ἀρμενιακὸν
ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος
ὁ Ἀστυπαλαιέων τὸν
σωτῆρα καὶ εὐεργέταν
καὶ τᾶς ἁμετέρας πόλιος
ϑεοῖς.

a. 164—166 p. Chr. n.

---

208 Basis l. 0,68, a. 0,58 muro, qui est ante castelli portam ad dextram intranti, inserta; litteris accurate incisis a. 0,02. Huic lapidi medio aevo inverso recentior titulus additus est:

[*d*]ominico
318ala

Commemoravisse videtur Villoison Prolegg. in Iliad. LIV (vss. 5 extr. 6); ed. ex eiusdem schedis Osann Syll. 1834, 391 XXIV, 'omissis vss. 5. 6 et post vs. 2 lacuna unius versus relicta' (C. I. G. II 2495); Ἰόν. Ἀνϑ. I 230; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 685; Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 160 (Boeckh C. I. G. II add. p. 1099, cui insuper Iatridae schedae a Rossio missae praesto erant; cf. Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1 ad n. 3470). Exscripsi.

ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝ
ΚΑΙΟΔΑΜΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑ
ΡΑΚΑΙΣΑΡΑΛΟΥΚΙΟΝΑΥΡΗΛΙ
ΟΝΟΥΗΡΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΑΡ
ΜΕΝΙΑΚΟΝΤΟΝΣΩΤΗΡΑΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΑΜΩΝ

Ἀστυπαλαιέων [ἁ βουλὰ]
καὶ ὁ δᾶμος Αὐτοκρά[το]-
ρα Καίσαρα Λούκιον Αὐρήλι-
ον Οὐῆρον Σεβαστὸν Ἀρ-
μενιακὸν τὸν σωτῆρα καὶ
εὐεργέταν τᾶς πόλιος ἁμῶν.

a. 163—165 p. Chr. n.

---

209 'Super sancta tabula D. Marinae prope monasterium Virginis' Boeckh. Edd. Osann Syll. 1834, 394, XXIX et Boeckh C. I. G. II 2494 ex schedis Villoisonianis.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΜΑ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟ
ΔΑ

Αὐτοκράτορα Μ. Α[ὐρ(ήλιον) Καίσαρα]
Σεβαστὸν ἁ βουλὰ καὶ ὁ
δᾶ[μος ὁ Ἀστυπαλαιέων]
- - - - - -

Caracalla?

---

210 In ecclesia S. Marinae prope monasterium Virginis. Edd. Osann Syll. 1834, 394 sq. XXXI et Boeckh C. I. G. II 2496 ex schedis Villoisonianis, et alter quidem priore melius ex Bekkeri apographo (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3471).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΜΑΝΤΩΝΙΟΝΓΟΡΔΙΑΝΟΝ
ΟΔΑΜΟΣ ΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙ...

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Μ. Ἀντώνιον Γορδιανὸν
ὁ δᾶμος ὁ Ἀστυπαλαι[έων].

A. 238—244 p. Chr. n.

---

211 Tabula marmorea a sinistra mutila, l. 0,76, a. 0,22; litteris optimis anno 300 a. Chr. n. vix multo recentioribus, fortasse vel anterioribus, a. 0,015—0,02. Litterae Y lineae obliquae et bis etiam litterae H parallelae curvatae sunt. A. 1871 intra castellum vidit Rayet, qui ed. *Bull. de corr. Hell.* III 1879, 483 sq. (Cougny App. Anth. Pal. I 88; Hoffmann Syll. epigr. graec. 361). Exscripsi in muro exteriore portae, quae in ecclesiam Μεγάλη Παναγία ducit, intra vicum hodiernum sitam.

ΚΟΣΜΟΝΑΡΗΣΠΑΤΡΙΔΙΣΤΗΣΕΕΝΘΑΔΕΠΑΙΔΑΠΙΔΩΝΟΣ
ΤΙΜΑΓΟΡΑΝΝΙΚΗΣΝΑΥΜΑΧΟΥΗΓΕΜΟΝΑ

Κόσμον Ἄρης πατρίδι στῆσε ἐνϑάδε παῖδα Πίδωνος
Τιμαγόραν νίκης ναυμάχου ἡγεμόνα.

Vs. 1 Πίδωνος an Ἀπίδωνος (Steph. Byz. s. v. Ἀπία..... Ἀπιδόνες δὲ καὶ οἱ Ἀρκάδες ...)? Quamquam ε in verbo στῆσε ante ε non elisum vetat, ne hic litteram α elisam esse statuamus. Ceterum lectionem certissimam optimo iure defendit Hoffmannus.

212 Basim ecclesiae Παναγία τοῦ Πέτρου insertam eximendam curavit E. Legrand, qui edidit *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 631 sq., 3 cum nota Homollii adn. 2; sed postea denuo muro iniecit ecclesiae dominus ita, ut litterae rursus laterent. Tractaverunt B. Latyschew *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 303, 4; Herwerden *Berl. phil. Wochenschr.* 1892, 1059.

ΠΡΟΤΕΡΟΝΤΙΜΗΣΕΜΠΑΙΔΑΦΕΡΗΤΟΣ
ΤΟΝΑΝΤΑΡΕΤΗΣΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑΠΑΤΡΙΣ
ΝΔΕΕΡΓΩΝΑΥΤΙΣΣΤΕΦΑΝΩΣΕΔΙΚΑΙΩΣ
ΣΠΡΟΤΕΡΑΣΑΝΤΑΠΟΔΟΥΣΑΧΑΡΙΝ

[Πολλάκι καὶ] πρότερον τίμησεν παῖδα Φέρητος
[nomen in -]τον ἀντ' ἀρετῆς Ἀστυπάλαια πατρίς·
[ἀντὶ ἀγαθῶ]ν δὲ ἔργων αὖτις στεφάνωσε δικαίως
[μείζονα τῆ]ς προτέρας ἀνταποδοῦσα χάριν.

Vs. 1 τίμησέ μ(ε) Homolle Lat. probante Kaibelio. Vs. 2 [Εὔκρι]τον exempli gratia Lat. Sed longius nomen requiritur, si supplementum versus primi recte se habet, velut [Κλεύστρα]τον. Vs. 3 [ἀντὶ νέω]ν Lat. Vs. 4 [μείζω τῆ]ς idem; et ea nimis brevia.

---

213 Basis lapidis communis (ἐγχώριος) extra castellum ad sinistram portae muro inserta. Edd. Mustoxydes Ἰόν. Ἀνθ. I 229 (textus interpolatus); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 684 (ex Iatridae schedis); Boeckh C. I. G. II add. 2488*c* ex Iatridae et Cadalveni; Raoul-Rochette *Quest. de l'histoire de l'art* 1846, 140 ex Cadalveni schedis (Boeckhium sequuntur Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I [1] 463, [2] 324; Overbeck *Schriftquellen* 2014; Hirschfeld Tit. stat. 84; ceteros quoque respicit Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 177, cf. Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3464). Frustra quaesivi.

ΟΔΑΜΟΣ
ΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝΕΤΙΜΑΣΕ
ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΝ ΜΕΛΗΣΙΠ.C.ΕΠΑΙΝΩΙ
ΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΠΡΟΕΔΡ..ΕΝΤΟΙΣ
ΑΓΩΣΙΝΕΙΚΟ ΝΙΧΑΛΚΕΑΙ ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ
ΚΑΙΕΥ ΝΟΙΑΣ ΑΝΕΧΩΝΔ ΙΑΤΕΛΕΣΙΣΤΟ
Π.ΗΘΟΣΤΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΩΝ

ΦΥΛΗΣ Π Ο ΛΥΓΝΩΤΟΥΑΛΙΚΑΡ
ΝΑΣΣΕΥΣ Ε ΠΟΗΣΕ

[Ἁ βουλὰ καὶ (?)] ὁ δᾶμος |
ὁ Ἀστυπαλαιέων ἐτίμασε |
Πολύευκτον Μελησίπ[π]ο[υ] ἐπαίνωι, |
χρυσέωι στεφάνωι, προεδρ[ίαι] ἐν | τοῖς
ἀγῶσιν, εἰκόνι χαλκέαι ἀρετᾶς ἕ|νεκα
καὶ εὐνοίας ἂν ἔχων διατελε(ῖ) | [ε]ἰς τὸ
π[λ]ῆθος τὸ Ἀστυπαλαι(έ)ων.

Φύλης Πολυγνώτου Ἁλικαρ|-
νασσεὺς ἐπόησε.

Versuum distinctionem, quam Boeckhius probavit, lineis rectis (|) significavi. Mihi illud ἕ|νεκα displicet in titulo statuarii, cui aliter, quantum quidem scimus, symmetria placuit; neque opinor Pittakis auctorem (i. e. Iatridam, qui iterum et iam correctius titulum transscripsit?) errasse nisi in eo, quod versum tertium temere omiserat, postea in margine addidit. Ceterum sicut Boeckhius ex variis lectionibus probabilissima quaeque selegi. Vs. 2 ἈστυπαλαιΕΩΝ Pitt., quam formam in ceteris titulis usitatam etiam vs. 7 restituo, ubi ἈστυπαλΑΙΟΝ Pitt., ΕΙΩΝ Cadalv., ΑΙΩΝ ceteri exhibent. Vs. 3 ΜΕΛΗΣΙΠ.C.] ΜΕΛΗΣΗΤC Pitt., ΜΕΛΗΣΙΠ.. Cadalv. Vs. 4 ΠΡΟΕΔΡΟΥ (sic!) Pitt. Vs. 6 extr. Pittakin sequor, praeterquam quod cum Cadalveno ΣΙΣ pro illius ΣΑΣ recipio. Vs. 7 Π.ΗΘΟΣ Boeckh ex Iatridae et Cadalveni exemplaribus contaminavit. Vss. 8. 9 minoribus litteris scriptos testatur Must., ΕΠΟΙΗΣΕ fortasse melius Cadalv.

Formam litterarum ex Pittakis maxime imagine dedi, quamquam Π, quod habet, ridiculum est; vss. 8. 9 melius Π apicibus parvis ornatum.

---

214 Basis sine cymatiis marmoris caerulei maculati, l. 0,84, a. 0,74, cr. 0,48; litteris elegantibus et apicatis exeuntis fere secundi a. Chr. n. saeculi, a. vss. 1—6 0,02, vs. 7 0,015. Litterae Κ lineae obliquae paullulum curvatae sunt. Nunc est in tabula sacra ecclesiae S. Basilii. Edd. Osann Syll. 1834, 386 XVII et Boeckh C. I. G. II 2488 ex Villoisoni schedis (cf. Villoison Prolegg. in Iliadem p. LIV); pauca correxit Boeckh ibid. add. p. 1098 ex schedis Iatridae a Rossio missis et ex Ἰόν. Ἀνθ. I 229; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 690 ex eiusdem Iatridae schedis; Raoul-Rochette *Quest. de l'histoire de l'art* 1846, 140 ex Cadalveni schedis (Boeckhium sequuntur Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I [1] 466 sq., [2] 326 sq.; Overbeck *Schriftquellen* 2022; Hirschfeld Tit. stat. 151; Iatridam Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 204; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* IV 1, 3465; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 258). Exscripsi. Quae non recognovi ab aliis lecta, lineis subductis indicavi.

ΟΔΑΜΟΣΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝΕΤΙ
ΜΑΣΕΣΤΡΑΤΟΚΛΗΝΚΑΙΡΟΓΕΝΕΥΣ
ΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΠΡΟΕΔΡΙΑΕΝ
ΤΟΙΣΑΓΩΣΙΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΕΑΙΑΝΔΡΑ
ΓΑΘΙΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΔΙΚΑΙΟΣΥΝΑΣ
ΚΑΙΤΑΣΕΙΣΤΟΠ/////////ΘΟΣΕΥΝΟΙΑΣ

Ὁ δᾶμος ὁ Ἀστυπαλαιέων ἐτί-
μασε Στρατοκλῆν Καιρογένευς
χρυσέωι στεφάνωι, προεδρίᾳ ἐν
τοῖς ἀγῶσι, εἰκόνι χαλκέαι ἀνδρα-
γαθίας ἕνεκα καὶ δικαιοσύνας
καὶ τᾶς εἰς τὸ πλ[ῆ]θος εὐνοίας.

ΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣΑΡΙΣΤΕΙΔΑΡΟΔΙΟΣΕΠΟΙΕΙ

Ἀνδραγόρας Ἀριστείδα Ῥόδιος ἐποίει.

215 Ad radices occidentales montis, in quo urbs fuit sita, prope sinum Βληχάδες appellatum magna est basis marmoris caerulei superne cymatio ornata (cymatium inferius seorsim exsculptum erat); l. sine cymatio 0,90, a. 0,70, cr. sine cymatio 0,725. In latere adverso titulus est antiquior, litteris a. 0,022 crassis nec male incisis, sed magnam partem deletis. Plurima legit Iatrides, cuius ex exemplari et Mustoxydis textus Ἰόν. Ἀνθ. I 230 et Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 697 paucis mutatis fluxisse videtur, et quod Boeckhio quoque praesto fuit (v. infra). Minus integrum lapidem vidit Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 153*b*. Utroque usus est Boeckh C. I. G. II add. 2488*b* (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3467). Exscripsi. In latere averso postero tempore Marci Aurelii inscriptio (n. 207) incisa est. Litterae, quae quamquam non iam legi receptione digna videbantur, lineolis subductis significatae sunt.

Ο Δ Α Μ Ο Σ Ο Α Σ Τ Υ Π Α Λ Α Ι Ε Ω Ν
Ε Τ /I/ Μ Α Σ Ε
Γ Κ Ρ Λ ///// Ι Ι Ν \ Ι //‹ Ι Α
Ι Λ Ρ Χ Ε //////// Υ ///// Δ Ε Υ Σ Τ Ο Υ ‖ Ε Ι Τ Α Δ Α
Ε Γ Λ Ι //// Ι Ω Ι
Ω Ι Σ Τ Ε Φ Α /// Ω Ι Τ Ω Ι Μ Ε Γ Ι Σ Τ Ω Ι
Ν Ο Μ Ο ι Κ Α Ι Ε Ι Κ Ο Ν Ι
Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ Υ Ν
Ν . . Λ Τ Ε Λ Ε Ι Ε Ι Σ Τ
Τ Ο Α Σ Τ Υ Π Α Λ Α Ι Ε Ω

Ὁ δᾶμος ὁ Ἀστυπαλαιέων
ἐτίμασε
- κρά[τη]ν [Ἀρχέ]α
- Ἀρχε[βο]υ[λί]δευς(?) τοῦ [Ν]ειτάδα
ἐ[π]αί[ν]ωι
[χρυσέ]ωι στεφά[ν]ωι τῶι μεγίστωι
[ἐκ τοῦ] νόμο[υ] καὶ εἰκόνι
[ἀρετᾶς ἕ]νεκα καὶ δικαιοσύν[ας]
[ἂν ἔχω]ν [δι]ατελεῖ εἰς τ[ὸ]
[πλῆθος] τὸ Ἀστυπαλαιέω[ν].

Variarum lectionum farraginem alias fastidiosam in hoc titulo difficillimo ad ea, quae non legi, restituenda afferre e re erit. Vs. 1 ΟΔΑΜΟΣ Graeci, ΙΟΣ Ross. Vss. 2. 3 e quibus unum effecerunt Graeci, Ι ex iisdem addidi (ἐτίμασε); vs. 3 ..ΓΕΡΑ..ΙΝΑΜ..Α R., ΚΙ.ΚΡΑ..... ΝΑ P., ΚΙ.ΚΡΑ..ΝΑ M. I. Paenultima littera Κ esse mihi videbatur, fortasse quia lapis ibi laesus est. Vs. 4 ΙΛΙΛΡΙ...Υ...ΕΥΣ R., ΙΛΝ. ΡΙ...ΥΛΛΤΥΣ P., .ΛΝ.ΡΙ...ΙΛΑΤΥΣ ceteri. Pro Ι ΕΙΤΑΔΑ habent ΝΕΙΤΑΔΑ R., Ι.ΤΑΔΑ P.

Nomen viri alii aliter suppleverunt - κράτην - - | [κατὰ δὲ υοθεσ]ίαν Ἀρι[στο]κ[ράτ]ευς Bechtel, Υ ab omnibus (etiam a me) lectum in Κ mutans. Forma Ἀρχε[βο]υ[λί]δευς cum minime arrideat, [τοῦ] Ἀρχέ[α το]ῦ [Εὐκ]λεῦς τοῦ [Ν- *s*. Γ]ειτάδα temptavit Wilamowitz.

---

216. 217 Inscriptiones duae in diversis eiusdem basis lateribus incisae. Lapidem, qui in ecclesia Anargyrorum fuisse fertur, frustra quaesivi. Commemoravit Villoison *Mém. de l'Acad. des inscr.* XLVII 289; ed. ex eiusdem schedis Osann Syll. 1834, 386 sq., XVIII (C. I. G. II 2487. 2486; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3466. 3468).

(216)
ΠΡΟΕΔΡΙΑΙ
ΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΑΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΕΙΣΤΟΠΛΗΘΟΣΤΩΝΑΣΤΥΠΑ
ΛΑΙΕΩΝ

- - - - - - -
- - - προεδρίαι
ἐν τοῖς ἀγῶσι ἀρετᾶς
ἕνεκα καὶ εὐνοίας
ἂν ἔχων διατελεῖ
εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀστυπα-
λαιέων.

(217)
ΟΔΑΜΟΣΟΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΩΝ
ΕΤΕΙΜΑΣΕΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝΠΥΘΙ
ΟΝΟΣΗΡΩΑΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΕΑΚΑΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΔΙΗΝΕΚΕΙΑΡΕΤΑΣΕΝΕ
ΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΑΣΕΝΕΔΕΙΞΑΤΟ
ΕΙΣΑΥΤΟΝ

Ὁ δᾶμος ὁ Ἀστυπαλαιέων
ἐτείμασε Ἀπολλώνιον Πυθί-
[ω]νος ἥρωα εἰκόνι χαλκέᾳ καὶ
στεφάνῳ διηνεκεῖ ἀρετᾶς ἕνε-
κα καὶ εὐνοίας ἂς ἐνεδείξατο
εἰς αὐτόν.

Alter titulus utique recentior est et propter ι nunquam adscriptum et quia est integer.

Ἀπολλώνιον Πυθίωνος originem ducere ab homine, qui tertio a. Chr. n. saeculo Phoenice in Rhodiorum Peraea vixit, Πύθιππος Ἀπολλωνίου κατὰ γένεσιν δὲ Πυθίωνος coniecit H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 258, cf. p. 186.

---

218 Ante castelli portam (in Παναγίας Boeckh). Edd. Osann Syll. 1834, 392 XXVI et Boeckh C. I. G. II 2489 ex Villoisoni schedis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3483).

ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣΚΑΙΙΕΡΟΦΩΝΚΑΙ
//
ΤΩΝΠΑΤΕΡΑΙΕΡΟΦΩΝ
ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΥΣ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ

Ξενοκράτης καὶ Ἱεροφῶν καὶ
[ὁ δεῖνα τὸν αὑ]-
τῶν πατέρα Ἱεροφῶν[τα]
Ξενοκράτευς
ἀγωνοθετήσαντα.

Vs. 1 Ξενοκράτης Ἱεροφῶντος fortasse non diversus ab homonymo praetore n. 201 (H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 259).

219 Basis a dextra fracta, cuius max. l. c. 0,21, a. 0,81, cr. 0,57; litteris primi (aut alterius) p. Chr. n. saeculi crassis et apicatis, a. 0,02—0,022. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 634 sq., 9, qui in S. Lemonitrae ecclesia lapidem esse dicit. Exscripsi in oppido in Archistrategi sacello.

ΑΓΕΡΟΥΣΙΑΕΤΕ
ΝΟΚ ΡΑΤΟΥΣ
ΚΕΑΙ ΚΑΙΑΓ
ΧΡΥΣΕΟΙΣΣΤ
ΣΤΟΙΣΕΚΤΟ
ΣΤΑΣΑΜΕΝ////
ΕΔΡΙΟΝΤΑΣ////
ΝΟΝΤΕΚΑΙΣ//
ΟΥΚΟΛΙΓΑΣ//////
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕ/////
ΑΝΕΧΩΝΔ///////
vacat

Ἁ γερουσία ἐτε[ίμησε τὸν δεῖνα -]
νοκράτους [ἐπαίνῳ εἰκόνι χαλ]-
κέαι καὶ ἀγ[άλματι ἡρωικῷ(?) καὶ]
χρυσέοις στ[εφάνοις τοῖς μεγί]-
στοις ἐκ το[ῦ νόμου — τὸν ἀποκατα]-
στασάμεν[ον τὸ συμπετὸν(?) συν]-
έδριον τᾶς [γερουσίας ποιησάμε]-
νόν τε καὶ σ[είτου διανομὰς]
οὐκ ὀλίγας [ἑκάστῳ πολείτᾳ(?)]
ἀρετᾶς ἕνε[κα καὶ εὐνοίας --]
ἃν ἔχων δ[ιατελεῖ εἰς αὐτάν].

Vs. 3 ἀγ[άλματι supplevit I. de Prott collata inscriptione Fränkel *Inschr. von Pergamon* II 256, 7; ἡρωϊκῷ, quod illic quoque fuisse concludo ex versibus 13 sq., adieci.

220 Stelae (quam indicat epigramma) anaglypho ornatae (οὐκ ἄσαμος) basis rectangula, l. 0,60, a. 0,23, max. cr. 0,34; litteris angustis et apicatis non male incisis sed formae diversae (ο et Ο, Ν et N); litterae Σ lineae exteriores modo parallelae modo paullulum inclinatae etc. Tempus alterum fere a. Chr. n. saeculum esse videtur. Nunc est intra castellum in ianua portae Eliae Georgiadis. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 633 sq., 8; tractavit B. Latyschew ibid. XVI 1892, 303 sq., 5. Exscripsi.

ΣΤΑΛΑΜΕΟΥΚΑΣΑΜΟΣΕΜΠΝΟΟΣΔΕΤΙ
ΡΩΜΑΦΙΛΟΠΛΟΥΦΩΤΟΣΙΣΧΟΔΟΙΠΟΡΕ
ΣΤΑΝΤΕΣΙΧΝΟΣΕΙΣΙΔΩΜΕΝΟΝΤΙΝΑ
ΚΕΚΕΥΘΕΤΥΜΒΟΣΓΡΑΜΜΑΜΑΝΥΕΙΤΟΔΕ
ΛΕΠΤΩΝΟΣΕΣΘΛΟΝΚΟΥΡΟΝΕΠΙΓΟΝΟΝΧΥΤΑ
ΚΟΥΦΑΠΑΤΡΑΣΑΡΩΓΟΝΑΜΦΕΧΕΙΚΟΝΙΣ

Στάλα μὲ(ν) οὐκ ἄσαμος, ἔμπνοος δ' ἔτι
ῥώμα φιλόπλου φωτός. Ἴσχ' ὁδοιπόρε.
Στά(σα)ντες ἴχνος εἰσίδωμεν, ὅντινα
κέκευθε τύμβος; Γράμμα μανύει τόδε·
Λέπτωνος ἐσθλὸν κοῦρον Ἐπίγονον χυτὰ
κούφα πάτρας ἀρωγὸν ἀμφέχει κόνις.

Vs. 1 ΜΕ incisum a quadratario, μέν iure suo postulavit Latyschewius. Ac si ectypum respicio, super ΕΟ parvum Ν additum esse mihi videtur: ΜΕΟ (Ν supra). Vs. 3 ante primum Σ quod legit Legr. Ι, neque in ectypo neque in lapide ipso vidi. Malo igitur alterum lapicidae errorem statuere.

221 Intra ianuam occidentalem ecclesiae S. Nicolai ad portum nunc usitatum sitae longa est trabes, quam antea in regione Ἀγριελίδι inter rudera magnae et vetustae aedis S. Antonii vidit Ross, qui ed. Inscr. graec. ined. II 1842, 164 (Kaibel Epigr. graec. 194; H. van Gelder Mnemos. XXIV 1896, 261, 45). Lapidem pessime habitum et calce insuper oblitum purgandum curavi et non solum dextrum epigramma, sed etiam sinistri reliquias ectypis usus exscripsi. Litterae apicatae (a. c. 0,017). Quas non vidi a Rossio lectas, lineis subductis indicavi.

A. Epigramma sinistrum:

ΑΤΟΥ
Σ Μ
ΔΟΥΝΟΜΑ//ΥΚΛΣ
ΙΙΕΚΥΝΔΕΙΕΕΩΤ¯ΙΙΞ\Ι
ΑΘΗΝΑΓΟΡΕΑΙΤΟΥΚ

- - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -
- - δ' οὔνομα - -
- ν]έκυν δέ [μ]ε ἑῷ τ[εμένει(?) -]
- Ἀθηναγορέαι τοῦ κ -

B. Epigramma dextrum:

///////////////////////////////ΑΙΛΑΙ_ΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑΝ (? supra Ι)
ΚΑΙΓΥΘΕΑΝΒΕΒΑΚΑΤΑΝΥΠΟΧΘΟΝΙ
////////ΓΥ//////¯ΑΥΤΕ//////ΩΣΑΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ
//////////ΩΝΠΟΛΙΤΑΣΕΣΘΛΟΣΑΛΛΑΚΑΙΘΑΝΩΝ
ΓΕΓ....ΠΑΤΡΟΣΑΛΛΑΓΑΝΤΕΘΙΜΕΝΟΣ
..ΤΙ\ΙΟΙΣΑΛΕΛΦΟΥΠΙΣΤΙΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ
....Τ.Σ.ΟΙΑΡΧΕΒΩΛΟΣΟΣΤΕΩΝΔΑΠΟ
.∠.....ΟΣ.ΑΚΑΡΠΟΝΑΝΘΕΣΙΝΒΡΥΟΙ

[.......... π]αῖ[δ]ά [τε] Ἀρχευκνίδαν
καὶ Πυθέαν βέβακα τὰν ὑπὸ χθονὶ
[γυναῖκα τὰν] γε[γ]ῶσαν εὐκλεεστάταν
[οὐ(?) ζ]ῶν πολίτας ἐσθλός, ἀλλὰ καὶ θανών.
γεγ[ὼς ἰ]ατρός· ἀλλ' [ἐ]ὰν τεθ(ε)ιμένος
[........ ἀδ]ελφοῦ πίστιν εὐκλεεστάταν
.... Ἀρχέβωλος· ὀστέων δ' ἄπο
[γᾶ δένδρον] ο[ὐκ] ἄκαρπον ἄνθεσιν βρύοι.

B vs. 5 ΓΑΝ] ΕΑΝ Ross. | vs. 7 ....Τ.Σ.ΟΙΤ.ΝΒΩΛΟΣ Ross.
Supplementa potiora Kaibelii, qui vs. 5 (ἄ)γαν τεθ(ε)ιμένος (quadratarii errore pro τετιμένος incisum) sive λᾶα γᾶν τ' ἐφ(ε)ίμενος praefert. Idem vs. 1 -- (nomen) πρὸς πατέρα, quae ceteroquin praeclara spatium vix capit.

222 '*Dans une étable.*' Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 138, 20.

Α Ρ Ι Ϲ Τ Ε Α Ϲ Α Ρ Ι Ϲ Ι	Ἀριστέας Ἀριστ[τ -]
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

223 '*Magazin en face du port.*' Ed. Osann Syll. 1834, 391 XXIII ex schedis Villoisonianis (C. I. G. II 2497).

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΕ	Ἀριστόδημε
ΕΥΒΟΥΛΟΥΜΗΤΡΟΣΔΕ	Εὐβούλου, μητρὸς δὲ
ΘΕΟΔΟΣΙΑΣ ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ	Θεοδοσίας, χρηστὲ χαῖρε.

224 Stela marmoris caerulei (maculati), cuius pars muro ecclesiae S. Nicolai prope portum hodiernum sitae tegitur; l. max. quatenus cernitur 0,34, a. max. (item) 0,26; litteris bonis a. 0,016. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 138, 21. Exscripsi.

ΑΡΙΣΤΟΜΒΡΟΤΑ	Ἀριστομβρότα
ΣΙΜΙΑΧΡΗΣΤΑΧΑΙΡΕ	Σιμία χρηστὰ χαῖρε.

225 '*Base dans la porte d'un moulin a vent.*' Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 635, 11.

ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΑ	Ἀριστονίκα
ΔΑΜΟΦΩΝΤΟΣ	Δαμοφῶντος.

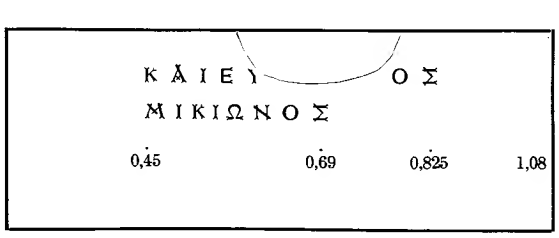
226 Basis a dextra inferiore postica parte mutila, lapidis communis; max. l. 0,76, max. a. c. 0,19, max. cr. c. 0,43. Nunc est in oppido penes Ioannem Constanti(ni) f. Manolakin. Litterae formae et magnitudinis diversae; vs. 1 a. 0,02, vss. 2. 3 cum verbo καί versus primi postea additi crassioribus et maioribus (0,03) litteris. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 636, 18. Exscripsi.

ΓΟΡΓΑΙΘΟΥΤΟΥΔΙΟΤΙΜΟΥΚΑΙ
ΜΙΚΙΩΝΟΣ
ΤΟΥ

Γοργαίθου τοῦ Διοτίμου καὶ
Μικίωνος
τοῦ
\- - - -

Fortasse sub hoc lapide, cuius titulus uno versu augendus est, alius fuit; v. n. 227.

227 Basis l. 1,08, a. 0,29, cr. 1,00, lapidis fulvi, cui alium lapidem impositum fuisse manifestum est, qui tituli initium continebat. Cuius lapidis pars fortasse fuit n. 226. Litterae apicatae, a. 0,02—0,03. Nunc est intra fenestram casae Georgii Eliae f. Kati ante castellum sitae. Exscripsi.

καὶ Εὐ. . . . ος
Μικίωνος.

228 Basis marmoris caerulei, l. 0,62, a. 0,29. Ibi prius vss. 1—3 incisi sunt litteris magnis et crassis, a. c. 0,03; deinde vss. 4—6 minoribus litteris (0,015—0,02) negligentius sunt additi. Lapis castelli muro exteriori prope portam intranti ad sinistram insertus est. Edd. Osann Syll. 1834, 391 XXV ex schedis Villoisoni (C. I. G. II 2490); Mustoxydes Ἰόν. Ἀνθ. I 231 (ex Iatridae schedis?); Boeckh C. I. G. II add. p. 1098 ex eiusdem schedis; Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 161; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 693 (et ipse ex Iatridae schedis?) (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3484). Exscripsi.

ΙΕΡΟΦΩΝΤΟΣ	Ἱεροφῶντος
ΤΟΥ	τοῦ
ΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑ	Ἀρχεμηνίδα
ΚΑΙ	καὶ
ΑΝΔΡΟΣΘΕΝΕΥΣΤΟΥ	Ἀνδροσθένευς τοῦ
ΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑ	Ἀρχεμηνίδα.

Vs. 5 Ἀνδροσθένευς bene Graeci; Νικοσθένευς Ross.

229 In ecclesia Παναγίας τοῦ Ὀρφάνου. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 636, 16.

ΝΕΟΓΕΝΕΟΣΠΛ	Νεογένεος Πλ - -

230 Ara cylindrata bucraniis ornata. Vidit in ecclesia Prophetae Eliae, qui ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 138, 19.

ΝΕΥΚΛΗΣ	Νευκλῆς
ΕΥΚΛΕΥΣ	Εὐκλεῦς
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

231 Stela marmoris albi, l. 0,24, a. plus 0,21, superne cymatio ornata, a ceteris partibus calce oblita, supra portam casae Nicolai Gregoris f. in oppido sitae muro inserta. Exscripsi.

Νικασίωνος.

232 Basis magna lapidis caerulei, l. 1,08, a. 0,325, cr. 0,68; litteris bonis simplicibus apicibus ornatis, a. 0,02. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 636, 17. Exscripsi in S. Neophyti ecclesia intra oppidum sita.

ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΥΣ	Τιμοκράτευς
ΤΟΥ	τοῦ
ΚΑΛΛΙΛΟΧΟΥ	Καλλιλόχου.

233 Ad portum intra fenestram aliquam. Ed. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 138, 22.

ΛΟΥΜΕΝΗϹ	[- - Φι]λουμένης
ΙΛΟΥΜΕΝΟΥ	[- - Φ]ιλουμενοῦ
ΠΑΤΡΟϹ	- - πατρός.

234 Basis (?) magna, l. 0,49, a. 0,79, cr. 0,71; litteris a. 0,035, prope a margine inferiore incisis. Exscripsi.

ΒΛΚΧΩΝΟϹ

< 0,23 > < 0,095 >

Βάκχωνος.

235 Stela marmoris caerulei, l. 0,37, a. 0,35; litteris a. 0,03, in ecclesia SS. Anargyrorum mille fere passus a vico hodierno in clivo sita. Supra litteras aëtoma lineis incisis indicatum est. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 157. Exscripsi.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΝΕ
ΧΡΗΣΤΕ
ΕΥΣΕ□ΣΤΑΤΕ
ΠΑΝΤ..ΝΥΓΙΑΙΝΕ

Βουλευτῖνε
χρηστὲ
εὐσε[βέ]στατε
πάντων ὑγίαινε.

236 Stela l. 0,16, a. 0,24 muro casae, quae est mulieris Μαριὰμ Γιαννοῦ in vico hodierno inserta; litteris a. 0,02 et minoribus serae aetatis. Exscripsi.

ΙΩϹΙΜΗ
ΒΕΙΩϹΑϹΑΕ
ΤΗΔΛΥΠΑϹ
ΑΦΗΚΑΤΟΙ
ϹΓΟΝΙϹΙΜΟ
ΥΦΙΛΤΑΤΗΙ
ΗΡΩϹΧΕΡΑ *sic*

[Z]ωσίμη
βειώσασα ἔ-
τη δ' λύπας
ἀφῆκα τοῖ-
ς γονῖσί μο-
υ. Φιλτάτη⟨ι⟩
ἥρως χέρα (*corr.* χ[αῖ]ρ[ε]).

237 Fragmentum stelae muro exteriori casae, quae est Eliae Καλῆ in vico hodierno inserta, calce oblitae. Max. l. quatenus hodie apparet 0,095, max. a. 0,15. Litterae tenues a. c. 0,007, Φ 0,013. Exscripsi.

ΖΩΣΙΜΗ
ΦΙΛΑΝΔΡΕ
ΧΑΙΡΕ

Ζωσίμη
φίλανδρε
χαῖρε.

238 'Prope arcem.' Edd. Osann Syll. 1834, 402 XLVI et Boeckh C. I. G. II 2498 ex schedis Villoisonianis (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3485).

ΩϹΥΝΕΥΝΑΧΡΗΣΤΑΧΑΙΡΕ

(*nomen*)
ὦ συνεύνα χρηστὰ χαῖρε.

[Εὐφρο]σύν⟨συν⟩α Wilamowitz.

239 Fragmentum marmoris albi, cuius max. l. 0,08, max. a. 0,09; litteris crassis et profundis serae aetatis, a. 0,01—0,015; muro casae, quae est mulieris Μαριὰμ Γιαννοῦ in vico hodierno inserta. Exscripsi.

Ο
ΟΠ
ΜΠΕ
ΑΝΕΚΟΥ
ΑϹΤΗΡ

-- ο --
-- οπ --
- λά]μπε[(?) -
- ἀνεκου[φίσθη ὡς (?)]
ἀστήρ.

Similis sententiarum nexus fuisse videtur, qui in epigrammate sepulcrali Kaibel Epigr. graec. add. 306*a*: [Παῖδά με] Πλουτάρχου Διονύσιο[ν ἅδε κέκευθε | γαῖ]α, τὸν αἰθ[έ]ρι ὡς ἀστέρα λαμπόμενον.

240 Intra castellum penes *Micheli Christina.* Ed. M. Dubois *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 478, 5.

ΜΙΟΣΑΛΣΟΣ..ΠΟΛΙΕΥΟ...ΩΝ......
.Ω.ΝΙΟΣ...ΚΩΙΟΣ....ΥΣΙΝΕΥΣ.....
.ΡΑΣΤΙΣ.ΡΑΣ.ΑΣ....ΛΕΙΣ...........
.................ΠΙΔΑΝ............

Haec rudera explicare ne conatus quidem est editor, neque ego possum. Vs. 1 ἄλσος (?) πολι(τ)ευο[μέν]ων (?). || vs. 2 Κῶιος (?). Cetera temptare vix iuvabit, quia, quae certa quae incerta sint, non constat.

241 In castello apud Georgium Artanum intra fenestram. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XV 1891, 635, 12 (Roehl Imagg.[2] 56, 36).

ΚΛΕΙΑΓΟRΗΙΚΑΙΞΕΝΑΓΟ

Κλε(ι)[τ]αγόρηι καὶ Ξεναγο -

Fortasse aliunde ex Ionica civitate lapis est translatus.

242 Lapis calce oblitus et pessime habitus, supra portam casae, quae est Georgii Morphini f., muro interiectus. Litterae magnae crassaeque, sed magnam partem evanidae. Exscripsi.

//ΙΙΟΝϹΟΥ//////////
ϹΝϹΟΥΑΓΟΓΟVΝΕΕΛΕΥΝ//////
//ΟΝΟΒΟ/////////

Non intelligo.

243 'Prope Livadiam ad sinum in ecclesia D. Basilii ad vineta.' Edd. Osann Syll. 1834, 402 XLIV et Boeckh C. I. G. II 2500 ex Villoisoni schedis.

Ν
ΠΑΧΑΝΟ
ΤΑΝ
ΕΤΕΡΑΣ

244 In regione Karekli ad portam ecclesiae S. Georgii, litteris magnis. Ed. Osann Syll. 1834, 387 XX ex Villoisoni schedis Parisiis adservatis; Boeckh C. I. G. II 2499 accuratiore schedarum apographo usus a Bekkero confecto. Vidit Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 1843, 64.

ΗΟΝΕΠΙΦΕΡΟΜΕΝΟΝΚϹ — ον ἐπιφερόμενον κο[ινῆ(?)],

II in initio habet Osann. An καρπ]όν(?).

---

245 '*A la Marchésana* [id est Maltesana; cf. Ross *Reisen auf den griech. Ins.* II 64] *à l'angle d'un mur.*' Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 142, 25.

////// ΝΤΡΙΤΑΣΦ //////

246 In muro exteriore ecclesiae Παναγία Θεοτόκος τοῦ Πέτρου multi lapides antiqui sunt olim inscripti, nunc hominum inscitia et barbarie mutilati. In his basis magna l. 1,10, a. 0,42, cuius vss. 1—3 maioribus (c. 0,035), vs. 4 minoribus litteris scripti erant. Exscripsi.

→ 0,75 → 1,10

////////////////////////////// Κ Ο Σ

///////////////////////// Κ // // Μ Ά Σ

//

//

Vs. 1 [ἁ βουλὰ καὶ ὁ δ]ᾶ[μ]ος(?).

VI.

ANAPHE.

Anaphe insula urbem habuit in media fere parte sitam, cuius clivum occidentalem et meridionalem sepulcra occupant — est enim in monte haud exiguae altitudinis collocata (hodie Καστέλλια) — et templum Apollinis Asgelatae in isthmo humili (a. fere 90 m.), quem a septentrione et maxime meridie maris sinus, ab oriente Calamus mons, qui hodie vocatur, finiunt. Meridionalis sinus certo is est, quem Argo navis appulisse fertur (Apoll. Rhod. IV 1694 sqq. alii); praeterea in littore meridionali sub urbe antiqua, ubi nunc sunt τὰ Καταλυμάκια, portus aliquis artificiosus fuisse videtur. Templi locum nunc occupat coenobium Παναγίας Καλαμιωτίσσης; oppidum hodiernum ab antiquo occidentem versus est. Antiquissimis temporibus Therae annexa fuisse videtur (cf. Koehler *Hermes* XXXI 1896, 147 et fabulas de Argonautis et Cadmeis fere congruentes); postea libertatem recuperavit, sed moribus et dialecto a Theraeis vix erat diversa, ut sepulcra docent. Nummos proprios post annum 300 a. Chr. n. fecerunt (Head H. N. 410); proxenorum catalogi iam Philippi regis aetate liberam rempublicam fuisse arguunt (n. 250 sqq.) ac vel quinto saeculo post a. 427 ante Theraeos seorsim enumerantur in Atticorum tributorum laterculis. Quae hoc loco obiter tantum perstringi, accuratius vero tractari nisi cum Theraeorum historia coniuncta non possunt.

Insulae res hodiernas scripserunt L. Ross *Abh. der Münch. Akad. philos.-philol. Kl.* II 2, 1838, 401—450 = *Arch. Aufs.* II 486—527 et *Reisen auf den griech. Inseln* I 75—80; Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 249—252; *Mediterranean Pilot* IV [2] 1892, 127; Bursian *Geographie von Griechenland* II 517—520.

Ex iis, quae sequuntur, inscriptionibus decreta et alia monumenta publica sunt n. 247—254; sacra n. 255—263; tituli honorarii n. 264—275; monumenta sepulcralia n. 276—318; incerta n. 319.

247 'In insula Anaphaea ad aedem Salvatoris in basi imaginis sacerdotis Iovis' (potius Isidis) 'et Serapidis.' Ed. O. Riemann *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 286 sq., 62 ex Cyriaci Anconitani (cod. 996 bibliothecae Riccardianae Florentinae) schedis (Cauer Delectus [2] 154; Bechtel *Griech. Dialekt-inschr.* III 4, 1, 3432; Michel *Recueil d'inscr. grecques* II 413).

Ἔδοξε τᾷ βουλᾷ τᾷ Ἀναφαίων καὶ
τῷ δάμῳ, [γ]νώμαν ἀγορεύσαντος Πινδάρου
τοῦ Τελεσιγένους, θέσει δὲ Εὐβούλου, ἐπι-
ψηφιζομένου Ἀρχωνίδα τοῦ Κρατη-
σίππου· ἐπεὶ τῶ(ν) μεγίσσω(ν) θεῶν Σερά-
πιος καὶ Ἴσιος καὶ τῶν ἄλλων τῶν
παρ' αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς Ἰάσων Ἰάσωνος
τὰν ποθεδρείαν καὶ τὰν ἐπιμέλειαν
ἀξίως [ἀ]εὶ τῶν θεῶν κατὰ πάντα
καιρὸν φαίνεται ποιούμενος καὶ
τὰς θυσίας καὶ τὰ ἱερὰ τοῖς δέουσι
χρόνοις ἐπιτελῶν, [ὥ]ς δόξαν ἦμεν
πᾶσιν ἁμὶν χαῖρεν ταῖς ὑπηρεσίαις
αὐτοῦ τὸς θεὸς καὶ ἁδέως ὑπ' αὐτοῦ
[γ]εραίρεσθαι, δεδόχθω ἐπαινῆσθαι
μὲν τὸν Ἰάσωνα πανδαμεί, ἐπικε-
κυρῶσθαι δὲ αὐτῷ καὶ τὰ προάγοντα
ψαφίσματα πάντα, συνκεχωρῆσθαι
δὲ αὐτῷ καὶ εἰκόνα γραπτὰν ἀναθέμεν⟨αι⟩ (*sic*)
αὐτοῦ ἐν τῷ τῶν θεῶν ναῷ ἐπιγραφὰν
ἔχουσαν· 'Α βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος Ἰάσωνα
τὸν εὐσεβέσστατον ἱερέα τᾷ ἀναθέσει τᾶς
εἰκόνος ἐτίμασεν'· ἔτι συνκεχωρήσ[θ]ω αὐτῷ
καὶ τοῦ ψαφίσματος τούτου ἀντίγραφον
ὑποτάξαι τ[ᾷ] εἰκόνι ἐν τῷ ναῷ.

I adscriptum ubique iure suo restituit Bechtel. || vs. 2 νώμαν. || vs. 4 ψ[α]φιξομένου? Bechtel. || vs. 5 τῶ μεγίσσω. || vs. 9 λείσων Cyr., corr. Dittenberger *Hermes* XVI 1881, 162 sq. || vs. 12 ἐπὶ τέλωνος. || vs. 15 τεραίρεσθαι || ἐπαινεῖσθαι habebat Cyr., correxit ἐπαινῆσθαι, probante Bechtelio. || vs. 19 ἀναθέμεν⟨αι⟩ Bechtel. || vs. 23 συνκεχωρήσσω. || vs. 25 τῶ.

Πίνδαρος Τελεσιγένους quidam occurrit in sepulcro n. 284; Ἀρχωνίδας Κρατησίππου Riemanno non diversus esse videtur ab eo, cuius monumentum est n. 289. Sed tenendum est in nobilibus familiis graecis saepe per multa saecula eadem nomina usurpari, et serioris aevi illa esse sepulcra quam id est, quod decreti huius sermo indicat.

248 Lapis superne mutilus, l. c. 0,36, a. plus 0,45 (mensuravi in ectypo). Litterae malleolis ornatae minutae accurate incisae exeuntis fere secundi a. Chr. n. saeculi, a. vss. 1—3, ubi et crassiores sunt 0,009—0,01, vss. 4 sqq. 0,007—0,008. Antiquitus in Apollinis Asgelatae templo lapidem fuisse certum est; inde in oppidulum hodiernum delatus supra portam scholae muro est insertus, unde eximendum curavit Ross; postea Athenas transportatus. Ubi vel a. 1889 in Theseo fuit; deinde in Museum nationale devenisse fertur, ubi non repperi. Commemoravit Villoison *Mém. de l'Acad. des inscr.* XLVII 287; ex eius schedis ed. Osann Syll. inscr. graec. 1835, 395 (C. I. G. II 2477); aliquanto melius ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 411 sqq. [= *Ges. kleine Schr.* II 494 sqq.], 1 (C. I. G. II add. p. 1091 sqq.); denuo correctius Rangabé *Ant. Hell.* 1855, II 820 (cf. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 249); absolvit lectionis onus haud facile *des höchst unleserlichen, leider mit sehr kleinen Lettern geschriebenen Monuments* F. Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 1889, 3430, cui ectypa chartacea duo Ioannis Lambri et unum praestantissimum Lollingii missa erant. Quibus ectypis viri doctissimi humanitate et mihi uti licuit. Litteras ab eo lectas, a me non recognitas lineis subductis significavi.

ΘΕΝΤΟ ... ΤΟΣ/////
ΘΟΤΙΚΑΙΟΘΕΟΣΕ ... ΙΣΕΤ/////// ΔΕΠΕΡΩΤΑΣ///
ΩΣΚΑΙΤΟΥΧΡΗΣΜΟΥΑΝΤΙΓΡΑΦΑΕΣΤΙΤΑΔΕ
ΕΔΟΞΕΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΑΡΧΟΝΤΩΝΞΕΝΟ
ΜΝΑΣΤΟΥΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥΣΩΣΙΚΛΕΥΣΚΑΙΒΟΥΛΑΣΓΝΩΜΑ
ΥΠΕΡΤΑΣΕΦΟΔΟΥΑΣΕΠΟΙΗΣΑΤΟΤΙΜ////ΘΕΟΣΣΩΣΙΚ
ΛΕΥΣΚΑΤΑΔΕΥΟΘΕΣΙΑΝΙΣΟΠΟΛΙΟΣΑΞΙΩΣΑΥΤΩΙΔΟΘΗ
ΜΕΝΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΑΣΓΕΛΑΤΑΤΟ
ΠΟΝΩΣ////////////////////ΝΑΦΡΟΔΙΤΑΣΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΙΥΛΑΙΚΑΙΛΙ
ΘΟΙΣΚΑΙΛΟΙ//ΡΩΜΕΝΟΣΕΚΤΟΥΙΕΡΟΥΩΝΚΑΧΡΕΙΑΝΕΧΗΙ
ΕΝΤΩΙΤΟΠΩΙΕΝΤΑΙΑΙΜΑΣΙΑΟΠΕΙΑΕΛΑΙΑΑΠΟΤΙΤΟΝ
ΕΥΔΩΡΕΙΟΝΟΙΚΟΝΚΑΙΤΟΝΜΕΙΔΙΛΕΙΟΝΤΟΝΔΕΤΟΠΟΝ
///ΠΕΙΟΒΩΜΟΣΤΟΥΚΤΗΣΙΟΥΚΑΙΤΟΞΟΑΝΙΟΝΤΟΝΤΟΙΧΟΝ
ΛΥΣΑΝΤΑΤΑΝΠΑΡΟΔΟΝΠΟΙΗΣΑΙΕΣΤΟΝΝΑΟΝ
ΤΑΥΤΑΙΚΑΙΟΙΚΟΔΟΜΗΘΕΝΤΟΣΤΟΥΤΟΙΧΟΥΤΟΝΒΩΜΟΝ
ΚΑΙΤΟΞΟΑΝΙΟΝΚΑΤΑΣΤΑΣΑΙΠΑΛΙΝΕΣΤΟΝΤΟΙ
ΧΟΝΤΑΣΔΕΣΤΑΛΑΣΤΑΣΟΥΣΑΣΕΝΤΩΙΤΟΙΧΩΙ
ΚΑΙΤΟΝΑΠΟΡΑΝΘΡΟΝΟΣΑΣΜΕΝΚΑΔΥΝΑΤΟΝΗΙ
ΑΥΤΕΙΚΑΤΑΣΤΑΣΑΙΟΣΑΙΣΔΕ//////ΜΗΗΙΤΟΠΟΣΟΠΕΙΚΑ
ΔΟΚΗΙΧΡΗΣΙΜΟΝΗΜΕΝΣΥΝΤΕΛΕΣΘΕΝΤΟΣΔΕ
ΤΟΥΝΑΟΥΗΜΕΝΔΑΜΟΣΙΟΝΚΑΘΑΚΑΙΟΘΕΟΣΕΧΡΗΣΕ
ΤΑΣΔΕΕΠΕΡΩΤΑΣΙΟΣΚΑΙΤΟΥΧΡΗΣΜΟΥΑΝΤΙΓΡΟΦΟΝ
ΕΣΤΙΝΤΑΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ

ΕΠΕΡΩΤΑΙΤΙΜΟΘΕΟΣ///////ΝΘΕΟΝΠΟΤΕΡΟΝ
ΑΥΤΩΙΛΩΙΟΝΚΑΙΑΜΕΙΙ////ΟΝΕΣΤΙΝΑΙΤΗΣΑΣΘΑΙ
ΤΑΝΠΟΛΙΝΕΝΤΩΙΕΠΙΝΟΕΙΤΟΠΩΙΕΝΤΩΙΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΑΣΓΕΛΑΤΑΩΣΤΕΝΑΟΝΤΑΣ
ΑΦΡΟΔΙΤΑΣΟΙΚΟΔ///ΥΗΣΑΙΚΑΙΗΜΕΝΔΑΜΟΣΙΟΝ
ΗΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑ////ΛΑΠΙΟΥΕΝΩΙΕΠΙΝΟΕΙ
ΤΟΠΩΙΟΘΕΟΣΕΧΡΗΣΕΑΙΤΗΣΑΣΘ///ΙΕΝΤΩΙΤ//////
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΞΛΕΣΘΕΝΤΟΣΔΕΤΟΥΝΑΟΥΑΝΑ
ΓΡΑΦΗΜΕΝΤΟΤΕΨΑΦΙΣΜΑΚΑΙΤΟΝΧΡΗΣΜΟΝ
ΚΑΙΤΑΝΕΦΟΔΟΝΕΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝΠΕΡΙΔΗ
ΤΟΥΤΩΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙΔΕΔΟΣΘΑΙ
ΑΥΤΩΙΚΑΘΑΠΕΡΑΙΤΕΙΤΑΙΕΙΚΑ///////ΞΗΙ
ΤΑΙΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

[- - - - - - - - - - - - - - συντε]-
[λεσ]θέν[τ]ο[ς δὲ τοῦ ναοῦ ἔστω δαμόσι]ος [κα]-
θότι καὶ ὁ θεὸς ἔ[χρη]σε[ν· τᾶς] δ' ἐπερωτάσ[ε]-
ως καὶ τοῦ χρησμοῦ ἀντίγραφά ἐστι τάδε.
Ἔδοξε ταῖ βουλαῖ καὶ τῶι δάμωι, ἀρχόντων Ξενο-
μνάστου Ἀριστομάχου Σωσικλεῦς καὶ βουλᾶς γνώμα·
ὑπὲρ τᾶς ἐφόδου ἇς ἐποιήσατο Τιμ[ό]θεος Σωσικ-
λεῦς, κατὰ δὲ υοθεσίαν Ἰσοπόλιος· ἀξίως αὐτῶι δοθῆ-
μεν ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀσγελάτα τό-
πον, ὥσ[τε ναὸ]ν Ἀφροδίτας οἰκοδομῆσαι ὕλ[α]ι καὶ λί-
θοις καὶ [χ]οῖ [χ]ρώμενος ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὧν κα χρείαν ἔχῃ
ἐν τῶι τόπωι ἐν ταῖ αἱμασιᾷ ὁπεῖ ἁ ἐλαία ἁ ποτὶ τὸν
Εὐδώρειον οἶκον καὶ τὸν Μειδίλειον· τὸν δὲ τόπον,
[ὁ]πεῖ ὁ βωμὸς τοῦ Κτησίου καὶ τὸ ξοάνιον, τὸν τοῖχον
λύσαντα τὰν πάροδον ποιῆσαι ἐς τὸν ναὸν
[τ]αύται, καὶ οἰκοδομηθέντος τοῦ τοίχου τὸν βωμὸν
καὶ τὸ ξοάνιον καταστᾶσαι πάλιν ἐς τὸν τοῖ-
χον· τὰς δὲ στάλας τὰς οὔσας ἐν τῶι τοίχωι
καὶ τὸν (sic) ἀπόρανθρον ὅσας μέν κα δυνατὸν ἦι
αὐτεῖ καταστᾶσαι· ὅσαις δέ [κα] μὴ ἦι τόπος ὁπεῖ κα
δοκῆι χρήσιμον ἦμεν· συντελεσθέντος δὲ
τοῦ ναοῦ ἦμεν δαμόσιον καθὰ καὶ ὁ θεὸς ἔχρησε.
Τᾶς δὲ ἐπερωτάσιος καὶ τοῦ χρησμοῦ ἀντίγροφόν
ἐστι τὰ ὑπογεγραμμένα.
Ἐπερωτᾶι Τιμόθεος [τὸ]ν θεὸν πότερον
αὐτῶι λῶιον καὶ ἄμει[νό]ν ἐστιν αἰτήσασθαι

τὰν πόλιν ἐν ⟨τ⟩ῶι ἐπινοεῖ τόπωι, ἐν τῶι τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀσγελάτα, ὥστε ναὸν τᾶς Ἀφροδίτας οἰκοδ[ο]μῆσαι καὶ ἦμεν δαμόσιον, ἢ ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀ[σκ]λαπιοῦ ἐν ὧι ἐπινοεῖ τόπωι. Ὁ θεὸς ἔχρησε αἰτήσασθ[α]ι ἐν τῶι το[ῦ] Ἀπόλλωνος· τελεσθέντος δὲ τοῦ ναοῦ ἀναγραφῆμεν τό τε ψάφισμα καὶ τὸν χρησμὸν καὶ τὰν ἔφοδον ἐστάλαν λιθίναν. Περὶ δὴ τούτων δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι δεδόσθαι αὐτῶι καθάπερ αἰτεῖται, εἴ κα [δό]ξηι τᾶι ἐκκλησίαι.

Initium supplevit Wilamowitz, Timothei rogationis (τᾶς ἐφόδου vs. 33) finem versibus 1—3 contineri docens. Deinde ἁ ἐπερώτησις et ὁ χρησμός, quae post τάδε expectamus, omissa sunt, quia prorsus iisdem verbis in decreto insequente (vss. 4—36) perscripta leguntur (vss. 24—33). Vss. 33 extr. —36 ex senatus probuleumate remanserunt.

Vs. 1 ΕΘΕΛ et ΟΣΓ Rang. || vs. 2 ΕΧΡΗΣΕΝΤΑΣ idem. || vs. 9 ΩΣ..ΝΑΟΝ. || vs. 10 ΚΑΙ⅄ΟΙ.ΡΩΜΕΝΟΣ] ΚΑΠΟΧΡΩΜΕΝΟΣ Rang. Becht., qui transcripsit '⟨κ⟩ ἀποχρώμενος [*so!*]'. Correxerunt Kaibel et Wilamowitz. || vs. 18 τὸ⟨ν⟩ ἀπόρανθρον Becht. || vs. 26 ⟨τ⟩ ὧι idem. || Dialecti mirum in modum mixtae exempla formae ἐπερωτάσιος genuina (vs. 22) et ἐπερωτάσ[ε]ως (vss. 3. 4) nec non ἀντίγροφον (vs. 22), quod ex sermone vulgari eodem et antiquissimo irrepsisse videtur ('Ο *statt* Α *der Stein; ich kann* ἀντίγροφον *nicht für kritisch sicher ansehen*' Becht.).

249 Basis simplex marmoris Anaphaei caerulei, l. 0,85, a. 1,16, cr. 0,41; cymatiis carens, dextro posti ianuae exterioris, quae in coenobium Παναγίας Καλαμιωτίσσης fert, inserta. Quod coenobium cum in ipsis templi Apollini Asgelatae dedicati fundamentis exstructum sit, tamen adeo mutatus est pristinus lapidum ordo, ut non credam situm antiquum occupari ab illa basi. Litterae non nimis accurate incisae, si ι nunquam adscripti rationem habemus aetati primo a. Chr. n. saeculo non antiquiori attribuendae esse videntur. Altitudo fere 0,012. Maior et maxime superior pars vehementer detrita. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 421 sqq. [= *Arch. Aufs.* II 503 sqq.], 2 (Rangabé *Ant. Hell.* II 820 *b*; C. I. G. II add. 2477 *b*; commemorat Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3431). Exscripsi.

////// Ο //////
////// Ε //////
ΙΕ ΤΟΣΛ //////
ΙΕΜΞ ΤΟΝΚ ////// ΟΝ //////
Α ////// Σ //////
////// Ω ////// Σ //////
////// Ω /// Α ////// ΔΕ //////
ΝΤΟΙΣ ////// Ο //////
ΚΙΝΔΝΟ ////// ΙΑ Λ //// ΛΣ ///// ΟΥΕΛ //////
////// ΓΩΓΑΡΑΛ ////// ΣΞ ////// ΞΖ //////
////// ΙΑΝΕΧΟΜ //// \Ε ////// Α ////// Α //////
ΙΓΠ ΟΙΗΜΕΝΟΥ ////// ΤΟΥΠ Ο ////// Ο\ ////// ΝΩ ////// ΞΓ //////
\ΤΟΝΔΑΜΟΝΕ ΝΟΙΑΣΚΑΙΦΙΛΑΓΑΘΙΑΣΚΑΙΜ /// ΘΕΙΟΝ //////
//// ΕΝ ////// Α\ΙΞΟΝ //// Α //// ΡΗΣΙΜΟΝΗΜΕΝΚΑΙΕΠΙΞΑΜΟΝΟΠΟΞΟ /// Ε //////
////// ΑΙΧΑΡΙΣΙΝ ΙΟΥΣΠΓ ///// ΣΣΟΤΞ ΡΩΣFΑΥΤΟΝΓΥΕΡ //////
ΛΤΕΦΙΛΟΔΟΞΙΑΣΠΟΛΛΟΙΓΕΙΝΩΝΤΑ /// ΕΩΡΟΥΝ ΕΣΟΥ ////// ΚΑΣΤΟ /// Ο //////
ΝΕΥΤΟ /// ΓΕΙΝΟΜΕΝΑΝΥΠΟΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΝΠΟΤΙΤΑΚΑΛ ///// ΤΩΝΕΡΓΩΝ //////
ΑΝΚΥΡΩΘΕΙΣΑΣΤΑΣΔΕΤΑΣΓΝΩΜΑΣΣ ΕΦΑΝΩΣΑΙ // ΟΝΠΡΟΕΙΡΗΜΕ //////
/ ////// ΩΝΙΔΑΝΧΡΥΣΕΩΣΤΕΦ\ΝΩΑΡΙΣ Ε // ΩΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ////// ΕΝ ////// Ο //////
/// Ο ////// ΟΝΑΡΕΤΑΣΔΕΚΑΙΦΙΛΟΠΟΝΙΑΣΤΑΣΕΣΤΑ /// ΠΑΤΡΙΔΑΚΑΙΑΝΛΚΑ //////
/// ΑΙΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΕΝΙΑΥΤΟΝΥΠΟΤΟΥΚΑΤΑΤΥΓΧΑΝΟΝΤΟΣΙΕΡΟΚΑΡΥΚΟΣΕ //////
////// ΑΠΑΝΑΓΥΡΕΙΤΩΝΑΣΓΕΛΑΙΩΝΕΚ ΤΟΥ ΒΩΜΟΥΜΕΤΑΤΑΣΘΥΣΙΑΣΤΑΣΤΟ //////
////// ΤΟΙΣΘΕΥΔΑΣΙΟΙΣΤΑΒΡΥΑ /// ΙΚΑΙΥΠΟΤΑ ////// ΓΑΤΑΥΡΟΦΟΝΗΑΜΕΤΑΞΑΣ //////
ΠΟΝΔΑΣΣΤΑΣΑΙΔΕΑΥΤΟΥΕΙΚΟΝΑΜΑΡΜΑΡΙΝΑΝΕΙΔΕΚΑΠΡΟΑΙΡΗΤΑΙΕΝΠΟ\ΕΙ //////
///// ΔΗΛΗΤΑΙΤΟΠΩΕΤΕΡΑΕΝ ΩΙΕΡΩΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΑΣΓΕΛΑΤΑ /// Λ //////
/// ΩΣΘΑΙΑΥΤΑΝΤΑΙΣΙΕΡΟΜΗΝΙΑΙΣΕΙΜΕΝΚΑΕΝΠΟΛΕΙΣΤΑΘΗΥΠ ////// ΑΤΑΤ //////
/// ΟΝΤΟΣΙΕΡΟΚΑΡΥΚΟΣ ΕΙΔΕΚΑΕΝΤΩΙΕΡΩΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟ_ΥΠΟΤΟ ////// ΚΟ //////
/// ΝΑΓΡΑΦΗΜΕΝΔΕΤΟΝΣ ΕΦΑΝΟΝΚΑΙΤΟΑΝΤΙ ΓΡΑΦΟ /// ΤΟΥΔΕΤΟΥΨΑΦΙΣΜΑ
/// ΟΣΚΑΙΕΝΠΟΛΕΙΚΑΙΕΝΤΩΙΕΡΩΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΑΣΓΕΛΑΤΑΕΞΟΙΚ //// ΟΠΟΝΑΥΤΟΣΙ //////
////// ΕΝΔΕΑΥΤΩΚΑΙΠΒΟΕΔΡΙΑ ///// ΛΙΣ ΤΩΝΑΡΧΟΝΤΩΝ ////// Ξ ////// ΙΣ ////// ΛΕΣΕΣ //////
///// ΤΑ ////// Σ ////// ΠΑΣΑΙΣΤΩΝΚΑ ////// ΔΟΜΕΝΩΝ ////// ΝΩΝ //////
/// Ο /// ////// ΕΝΕΣΘΑΙΤ ΑΝΝΕΛ /// ΛΟΙ ////// Λ ΙΩΣ ////// ΟΥΣ ////// ΛΛΑΠ ////// Ο ///
ΙΟΝΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΕΩΣΤΕΦΑΝΩΚΑΙΑΝΑΚΑΡΥΞΑΙΤΟΝΚΑΤΑΤΥΝΧΑΝΟΝΤΑ
\Σ ΤΟΛΕΩΣΚΑΡΥΚΑΔΙΟΤΙΣ ΕΦΑΝΟΙΟΔΑΜΟΣΑΡΧΩΝΙΔΑΝΣΩΚΛΕΥΣΓΕΝΟΜΕ /// ΟΝΑ ////
// ΡΑΑΓΛΟΟΝΚΑΙΑΞΙΟΝΤΑΣΤΕ ΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝΑΡΕΤΑΣΚΑΙΤΑΣΕΙΣΤΑΝΠΑΤΡΙΔΑΕΥΝΟ ///
// ΞΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙΔΕΚΑΙΤΑΝΕΚΦΟΡΑΝΑΥΤΟΥΔΑΜΟΣΙΑΤΩΝΚΑΤΑΤΥΓΧΑΝΟΝΤΩΝ Δ // Ι //
////// ΩΝΠΡΟΝΟΗΘΕΝΤΩΝΟ // ΩΣΑΚΟΛΟΥΘΗΣΩΝΤΙΠΑΝΤΕΣΚΑ ////// Θ ////// Ι //////
////// Μ ////// ΡΕΓΕ /// ΑΤΑ ///// ΕΛ ////// ΟΣΔΑ ///// ΟΤΙΟΣΔΙΑΨΝ //// ΙΞΑΙΤΑΝ ΔΕΤΑΝΙ //////
////// ΕΔΟΞΕΑΓΝΩΧΑ //// ΕΡΛ ///// Γ /// ΤΑΙΣΨΑΦΟΙΣ ΤΑΣΑΙΣΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕ

Vss. 1—11 evanidi; vs. 8 -ν τοῖς -; vs. 9 κινδυνο--. Alia vestigia consulto neglexi, ne nimis incerta referens falsam restituendi spem facerem. Vss. 12 sqq.:

[... π]εποιημένου -
.... τὸν δᾶμον ε[ὐ]νοίας καὶ φιλαγαθίας καὶ μ[η]θὲ[ν(?)] - - - - -
.... ἐ[μφ]α[ν]ίζο[ντ]α [χ]ρήσιμον ἦμεν καὶ ἐπί[σ]αμον, ὅπ[ως - - - -
[ἀμείβητ]αι χάριτιν [τ]οὺς π[ερι]σσοτ[έ]ρως ἑαυτὸ[ν ε]ὐερ[γετήσαντας, ἕ]-
[νεκ]ά τε φιλοδοξίας πολλοὶ γείνωντα[ι θ]εωροῦν[τ]ες οὔ[τ' ἀχ]ά(ρι)στο[ν(?)] ο[ὔτ' ἀμνα]-
[μό]νευτο[ν] γεινομέναν ὑπὸ τᾶς πόλιος τὰν ποτὶ τὰ καλὰ τῶν ἔργων [σπου]-
[δ]άν(?), κυρωθείσας τᾶσδε τᾶς γνώμας σ[τ]εφανῶσαι [τ]ὸν προειρημέ[νον]
[Ἀρχ]ωνίδαν χρυσέῳ στεφάνῳ ἀριστ[τ]ε[ί]ῳ εὐσεβείας [τε] ἕν[εκα τᾶς π]ο[τὶ]
[τὸν θε]όν, ἀρετᾶς δὲ καὶ φιλοπονίας τᾶς ἐς τὰ[ν] πατρίδα, καὶ ἀνακα[ρύσσεσ]-
[θ]αι [κ]αθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ὑπὸ τοῦ κατατυγχάνοντος ἱεροκάρυκος ἔ[ν]
[τε τ]ᾷ παναγύρει τῶν Ἀσγελαίων ἐ[κ] τοῦ βωμοῦ μετὰ τὰς θυσίας [τὰ]ς το[ῦ θεοῦ]
[καὶ] τοῖς Θευδα(ι)σίοις τᾷ Βρυα... καὶ ὑπὸ τὰ .....Γα Ταυροφόνια μετὰ τὰς
[σ]πονδάς· στᾶσαι δὲ αὐτοῦ εἰκόνα μαρμαρίναν, εἰ δέ κα προαιρῆται ἐν πόλει, [ἐν ᾧ]
[κα] δήληται τόπῳ· ἑτέρα ἐν [τ]ῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀσγελάτα· [κ]α[ὶ στεφα]-
[ν]ῶσθαι αὐτὰν ταῖς ἱερομηνίαις, εἰ μέν κα ἐν πόλει σταθῇ, ὑπ[ὸ τοῦ κ]ατατ[υγχά]-
[ν]οντος ἱεροκάρυκος, εἰ δέ κα ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνο[ς], ὑπὸ το[ῦ κάρυ]κο[ς]·
[ἀ]ναγραφῆμεν δὲ τὸν σ[τ]έφανον καὶ τὸ ἀντίγραφο[ν] τοῦδε τοῦ ψαφίσμα-
[τ]ος καὶ ἐν πόλει καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀσγελάτα [ἐς] ὅ[ν] κ[α τ]όπον αὐτὸς [κελεύ]-
[σῃ· δοθῆμ]εν δὲ αὐτῷ καὶ π[ρ]οεδρία[ν (ἐν) ταῖς] τῶν ἀρχόντων [καθέδρα]ις(?) - - - -
- -
[..... γ]ενέσθαι τὰν -]
ιον(?) στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσέῳ στεφάνῳ καὶ ἀνακαρύξαι τὸν κατατυγχάνοντα
[τ]ᾶς πόλεως κάρυκα διότι 'σ[τ]εφανοῖ ὁ δᾶμος Ἀρχωνίδαν Σωκλεῦς γενόμε[ν]ον ἄ[ν]-
[δ]ρα ἀγαθὸν καὶ ἄξιον τᾶς τε [τ]ῶν προγόνων ἀρετᾶς καὶ τᾶς εἰς τὰν πατρίδα εὐνο[ί]-
[ας]·' ποιήσασθαι δὲ καὶ τὰν ἐκφορὰν αὐτοῦ δαμοσίᾳ, τῶν κατατυγχανόντων δ[αμι]-
[οργ]ῶν(?) προνοηθέντων ὅ[π]ως ἀκολουθήσωντι πά[ντε]ς κα - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - δα[μ]όσιος διαψ[αφ]ίξαι τάνδε τὰν [γνώ]-
[μαν]. Ἔδοξε ἁ γνώ[μ]α [ὑπ]ὲρ α[ὐ]τ[οῦ] ταῖς ψάφοις πάσαις ἐνενήκοντα πέντε.

Multa dubia et incerta mihi relinquenda erant. Sex (potius septem) priores, decem ultimos versus Rossius dicit legi non posse. Vss. 16 extr. 30. 39 et alia quaedam leviora supplevit Wilamowitz. Idem vir doctissimus in versibus 24. 25 lapicidae errorem latere intellexit. Exspectamus: εἰ [μὲν] κα προαιρῆται ἐν πόλει, — τόπῳ· [εἰ δέ κα (προαιρῆται)], ἐν τῷ ἱερῷ.

---

250 Columna simplex sine striis, marmoris albi, superne fracta, cuius max. a. 0,72, dm. inf. 0,41, sup. 0,385; litterae versuum priorum a. 0,012—0,013; nomina magna vss. 16. 17 0,04, exceptis litteris ο, quae admodum parvae (0,013—0,015) sunt. Tertii est, si non quarti a. Chr. n. saeculi. Totum titulum ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 147, 36; duo nomina elegerat Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 435 [= *Arch. Aufs.* II 517] (C. I. G. II add. sub n. 2482*l*). Exscripsi.

////////////////////////// Ω //
Ω Ν Γ // ΛΙ ¯ ΕΙΛΝ //
Ν Ο(?) Ι Ξ Ω ////// Χ Λ //
////// Φ Ι Σ Μ Α Τ Ο //
////// Τ //////// Α //
///// Ι Λ Γ // Σ Ι Ι Γ Λ //
Γ Ο Ρ Ε Ι Ο Ν Ε Σ Α Σ //
Τ/// Ι Ι Ι Σ(?) Τ Ε // Μ Ε Ν /// Σ //////// Ξ ////////////////////////////
/// Γ Ε Ο Ρ(?) /Μ(?)/ Ε Τ / /////////// Ι Ο Ι Ο ////////////////////////////
Τ Ο // Ι //

//////////////////////// Ε Τ ////////// Μ Ο ////////////////////////////
Α Ι Ι Ι /// Ο Σ Μ Ν Α Σ Ι Δ Α Μ Ο Υ ////////////////////////
Φ / ////// Ν Α Υ Τ Ο Σ Κ Α Ι Ε Γ Γ Ο Ν Ο Ι ////////////////////////

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Ε Ν Η Σ Τ Υ Χ Α Σ Ι Ο Υ Ο Λ ///////////// Σ
Γ Ρ Ο //// Ε Ν Ο Σ Α Ν Α Φ Α Ι Ω Ν Α Υ Τ Ο Σ Κ Α Ι Ε Γ Γ Ο //////
//////////
Κ Ο Ι Ρ Α Ν Ο Σ Θ Ρ Α Σ Ο Ο Υ Λ
///Ο Σ Π Ε Υ
Λ //// Α Σ Φ Γ Ν

Vss. 1—10 nihil enucleavi nisi vs. 2 -ων π[ο]λι[τ]είαν, vs. 4 ψα]φίσματ[ος s. -τ[ων. Fortasse decretum est de conficiendo proxenorum catalogo, simile Astypalaeensium legis n. 168.

Vss. 11 sqq.:

- - - - - - - - - - - -
Ἀ.... ος Μνασιδάμου [πρόξενος Ἀνα]-
φ[αίω]ν αὐτὸς καὶ ἔγγονοι.
Ἀριστομένης Τυχασίου Ὀλ[ύνθιο]ς(?)
πρό[ξ]ενος Ἀναφαίων αὐτὸς καὶ ἔγγο[νοι].
Κοίρανος Θρασ.
.... ας Φ[ε]ν[εάτας?]
- - - - - - - - - - - -

Vs. 14 Ἀριστομένης et vs. 16 Κοίρανος iam Rossius legerat. | vs. 12 ΑΡΙΜΙΟΣ Legrand.

251 Basis lapidis caerulei a margine dextro anteriore laesa, superne et infra mutila, l. 0,465, max. a. 0,77, max. cr. 0,21. Nunc est in cella torcularia inter coenobium Παναγίας Καλαμιωτίσσης et portum meridionalem sita. Litterae diversis temporibus incisae indolisque variae, prioribus versibus altiores et maioribus spatiis distincti (a. c. 0,015—0,022); deinde minores et magis inter se pressae. Aetas priorum certe versuum quarto a. Chr. n. saeculo non est recentior. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 443 sqq. [= *Arch. Aufs.* II 525 sqq.], 27 (C. I. G. II add. 2477*c*; Rangabé *Ant. Hell.* II 958); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 485. Exscripsi.

//////////// Ω ////////////////////////////
//
. \ I E Κ Γ Ο Ν Ο Ι
Δ Λ Ο Χ Ο Σ Σ Ι Σ Ι Ο
//// Ε Σ Σ Α Λ Ο Σ Ε Κ Φ Α Ρ
Λ Ο Υ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Σ Α Ν Α
Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Σ Κ Α Ι Ε Κ Γ Ο Ν Ο Ι
Α Ρ Ι Σ Τ Ω ////// Λ ////////////////////// Ι Δ Ο Τ
Μ Υ Κ Ο Ν Ι Ο Σ //////////// Ν Ο Σ Α
Φ Α Ι Ω Ν Κ Α Ι /////////////// Κ Α Ι Ε
Γ Ο Ν Ο Ι
Α Γ Ρ Ο Τ Ε Λ Η Σ ///////// Λ Λ Ω Ν Ι
Κ Ν Ι Δ Ι Ο Σ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Σ Α Ν Α Φ
Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Σ Κ Α Ι Ε Κ Γ Ο Ν Ο Ι
Κ Α Λ Λ Ι Γ Ν Ω Τ Ο Σ Λ Υ Σ Α Γ Ο Ρ Α Σ
Π Α Ρ Ι Ο Ι Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ι Α Ν Α Ψ Α ' Ω
Α Υ Τ Ο Ι Κ Α Ι Ε Κ Γ Ο Ν Ο Ι
Β Ρ Υ
Λ Ι Ϡ Ο Υ Π Ω Ν Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο
Χ Ι Ο Σ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Σ Α Ν Α Φ Α
Α Υ Τ Ο Σ Κ Α Ι Ε Κ Γ Ο Ν Ο Ι
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Σ Λ Α Μ Ο Ι Ι Ι
//// Ε Λ /// Μ Η Σ //// Ξ Υ Σ Π Ρ Ο
///// Α Φ Α Ι Ω Ν Κ // Ι Α Υ Τ
//

Vs. 23 ΟΕΛΙΜΗΣ...ΥΣ Ross.

[(*nomen viri, pater eius*]
[*et patria*) — πρόξενος]
[Ἀναφαίων καὶ αὐτὸς]
[κα]ὶ ἔκγονοι.
Δάοχος Σισ[ύφου]
[Θ]εσσαλὸς ἐκ Φαρ[σά]-
λου πρόξενος Ἀνα[φαίων]
καὶ αὐτὸς καὶ ἔκγονοι.
Ἀρίστω[ν ....]ιδότ[ου]
Μυκόνιος [πρόξε]νος Ἀ[να]-
φαίων καὶ [αὐτὸς] καὶ ἔ[κ]-
γονοι.
Ἀγροτέλης [Ἀπο]λλωνί[δα]
Κνίδιος πρόξενος Ἀναφ[αίων]
καὶ αὐτὸς καὶ ἔκγονοι.
Καλλίγνωτος, Λυσαγόρας
Πάριοι πρόξενοι Ἀναφαίω[ν καὶ]
αὐτοὶ καὶ ἔκγονοι.
Βρυ.
. . . ου . ων Φιλοστράτο[υ]
Χῖος πρόξενος Ἀναφα[ίων καὶ]
αὐτὸς καὶ ἔκγονοι.
Ἀπολλώνιος Δαμο[ν]ί[κου]
[Τ]ελ[ε]μησ[σε]ὺς πρό[ξενος]
[Ἀν]αφαίων κ[α]ὶ αὐτ[ὸς καὶ]
[ἔκγονοι].

Vs. 4 Δάοχος Σισ[ύφου. Daochus Thessalus Philippi Macedonis assecla huius inscriptionis coaevus esse videtur (Demosth. or. XVIII 295). Patris nomen statuarum subscriptiones testantur Delphis effossarum (*Bull. de corr. Hell.* XIX 1895, 534) teste Homollio, qui vir doctissimus a me interrogatus mihi scripsit: '*On ne doit pas lire* Δάοχος Σίσιος -- *mais* Σισύφου, *suivant la lecture de Keil, et la donnée certaine de l'inscription de Delphes, qui place Daochos entre Sisyphos et* Σίσυφος Δαόχου υἱός.'

252 Stela(?) simplex lapidis caerulei, l. 0,465, a. 1,11, cr. 0,20. Litterae non eodem tempore neque eadem manu incisae formas diversas exhibent, sed omnibus apicibus ornamentisque carent. Quare prima alterius a. Chr. n. saeculi parte vix recentiores sunt. Exscripsi paullo infra coenobium Παναγίας Καλαμιωτίσσης orientem versus.

Ρ Ο Δ Ο Κ Λ Η Σ ////////////////////////////////// Τ Ο Υ
Ι Ι Ι Ε Ω Ν Ι Ι / //////////////////////////////////// Ο Υ
// Λ Τ Α Δ Ε Υ Ο ////// Ε Σ Ι Α Ν /// Ο
Ν Λ Ξ Ι Κ Ι Α Τ ////////////// Ρ Ο Δ Ι Ο Ι
Α Ν _ /////// Λ Γ Ο //////////////////// Γ /// Ε Ι /////
Δ Ο Υ Σ Θ Η Ι Λ Ι ///////////////////////////
Α Ν Τ Ι Π Λ Τ Ρ ////////////////////////////////
Α Ρ Ι Σ Τ Ι Ω Ν Ω ///////////////////////// Ο Σ
Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ι Λ Ν ////////////////// Ω Ν
Ν ////////////////// Ο Ι Κ Α Ι /////////////// Ο Ι Ι Ο Ι

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α Ν Η Σ /////////// Τ Ο Σ Θ Ε Ν Ο Υ Σ
///// Ι Δ Ι Ο Σ Π Ρ Ο Ξ Ε //////// Σ \ ///////// Ι Ω Ν
////////// Λ Υ Τ Ο Σ Κ Α Ι ///////////////////////////////////

Σ Ω Τ Ι Ω Ν Δ Ι Ο Ν /////////////////////////////////// Ν
/// Ι Λ Ο Σ Π Ρ Ο Ξ Ε ///////////////////////////// Ω Ν
\ Γ Σ Ι Τ Ε Λ Η Σ Δ Ι /////// Ω Ι Ι /////// Φ Ο \ Ε
//////// Δ Ι Ι Ο Σ Π Ρ Ο Ξ Ε //////////// Α Ν //// Ι Α Ι Ω Ν
/////////// Ω Ν Ε Π Ι Ι Ι Η Λ = //// Σ ///////////// Ι Ο Σ
//////////// Ε Ν Ο Σ Α Ν Α Φ Λ Ι Ω Ι //////////////////////// Ο Σ
// Α Ι Ε Κ Γ Ο Ν Ο Ι
Σ Ω Τ Ι Ω Ν Σ Ω Τ Ι Ω Ν Ο Σ
Θ Η Ρ Α Ι Ο Σ ////////////////////////
Ο Σ Α Ν Α Φ //////

Ῥοδοκλῆς ...... του
. . εων .... ου
[κ]ατὰ δὲ υἱο[θ]εσίαν Ὀ-(?)
νασικ[ρ]άτ[ευς] Ῥόδιοι.
Ἀν[δρα]γό[ρας Ὑπερ]εί-
δους Θη[ρ]αῖ[ος].
Ἀντίπατρ[ος - - -
Ἀριστίων Ω..... ος
πρόξενοι Ἀν[αφαί]ων
κ[αὶ αὐτ]οὶ καὶ [ἔκγ]ο[ν]οι.

Ἀριστοφάνης [Ἐρα]τοσθένους
[Κν]ίδιος πρόξε[νο]ς [Ἀναφα]ίων
[καὶ] αὐτὸς καὶ [ἔκγονοι].

Σωτίων Διον[υσίου -]
- ιλος(?) πρόξε[νος Ἀναφαί]ω[ν].
[Λ]υσιτέλ[η]ς Δι[οφ]ῶ[ντος] Φο[λ]ε-
[γάν]δ[ρ]ιος πρόξε[νος] Ἀν[αφ]αίων.
. . . ων Ἐπι[μ]ή[δευ]ς . . . ιος
[πρόξ]ενος Ἀναφαίω[ν καὶ αὐτ]ὸς
[κ]αὶ ἔκγονοι.
Σωτίων Σωτίωνος
Θηραῖος
[πρόξεν]ος Ἀναφ[αίων].

Vs. 16 Δι[οφ]ῶ[ντος] supplevit Wilamowitz.

253 Stela marmoris caerulei Anaphaei superne fracta, infra cymatio ornata, cuius l. 0,29, max. a. 0,39, litteris a. c. 0,008, quarum extremae partes largiores factae sunt, id quod typorum lineis transversis indicare volui. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 250, 1. Exscripsi prope oppidum hodiernum orientem versus, ubi venti molis Russeti Ludari supra portam inserta est.

Ω ΑΕΙΙ ΩΙΚΑ Τ Α Μ/////
Γ Ε ‖ ⁻⁻ Ι////ΙΓ ΥΜΝ Α ΣΙΑΡΧΩΓ
ΙΙ Ο Φ ΕΙΛΕ Ι Ω ΤΩΙΚΟΙΝ ΩΙΔΡΑ
/\Μ Α Σ Χ Ι Λ, Α Σ Ο Δ Ε Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι
ΑΡΧΟΣ Σ Ω ΣΙΚΛΗ ΣΑΝΑΓΡΑΨ Α
Τ Ω ΤΑΓΕΓΟΝοΤΑΤΙΜΙΑΕ Σ Τ Α
Λ Α ΝΟΔΕΚ ΑΔΑΠΑΝΑΣΗΚΟΜΙ
Σ Α ΣΘΩΕΚΤοΥΚΟΙΝΟΥΕΠΕΔΩ
Κ Ε ΔΕΚΑΙΘΡΑΣΥΛΕ Ω Ν ΥΠΕΡΕΙ
Δ Ε ΥΣΘΗΡΑΙΟΣΕΛΑΙΟΥ ΜΕΤΡΗ
Τ Α ΝΙΣΟΚΛΗΣ ΤΙΜΟ ΘΕ ΟΥ
Χ Α Λ.ΚΟΥΔΡΑ Χ ΜΑΣ ΤΡΙ ΑΚΟΝΤ//

vacat

\- - - - - - - - - - -
[ἀποδιδότ]ω ἀεὶ [τ]ῶι κατ' ἀμ[ὲ]
γε[νομένω]ι γυμνασιάρχω[ι]
[ἢ] ὀφειλέ[τ]ω τῶι κοινῶι δρα-
[χ]μὰς χιλ[ί]ας· ὁ δὲ γυμνασί-
αρχος Σωσικλῆς ἀναγραψά-
τω τὰ γεγονότα τίμια ἐστά-
λαν· ὃ δέ κα δαπανάσῃ, κομι-
σάσθω ἐκ τοῦ κοινοῦ. Ἐπέδω-
κε δὲ καὶ Θρασυλέων Ὑπερεί-
δευς Θηραῖος ἐλαίου μετρη-
τάν, Ἰσοκλῆς Τιμοθέου
χαλκοῦ δραχμὰς τριάκοντ[α].

Titulus secundi vel primi (Π) a. Chr. n. saeculi esse videtur.

Nomina Thrasyleo et Hyperides in titulis Theraeis saepe coniuncta; Isocles v. n. 296.

254 Stela marmoris albi, cuius max. l. 0,24, max. a. 0,63, cr. c. 0,08. Superior corona mutila, inferior pars fracta est, item laeva; margo dexter detritus. Litterae bonae a. 0,01 temporum iniuria vexatae, cum in fenestra coenobii Παναγίας Καλαμιωτίσσης insertus sit lapis. Litterae ω et ο punctis ornatae (Θ et Ω vel Ω̣). Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 477; E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 144 sqq., 35 (Semenoff Antiquitates iuris publici Cretensium 53; Michel *Recueil d'inscr. grecques* 439). Exscripsi.

Ε Τ Θ Ι Σ Σ Υ Ν Ε Δ Ρ Θ Ι Σ Κ Α Ι Τ Ω//
ΙΤ Ω Ν Κ Ρ Η Τ Α Ι Ε Ω Ν Κ Ν Ω
Ν Τ Ω Ι Σ Υ Ν Λ Θ Γ Ω Ι Κ Θ Ρ Μ Ι
Ν Ε Ν Γ Θ Ρ Τ Υ Ν Ι Μ Ε Ν Ε
Ν Δ Υ Μ Α Ν Ω Ν Τ Ω Ν Σ Υ Ν
Ι Ω Ι Τ Ω Ι Α Λ Λ Θ Δ Α Μ Ω ///
Θ Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Θ Ν Μ Η Ν Θ Σ
Ι Η Ι Ω Τ Ε Τ Ρ Α Δ Ι Κ Ν Ω Σ Θ /////
Ι Τ Ω Ν Α Ι Θ. Α Λ Ε Ω Ν Κ Θ ///
Ω Ν Τ Ω Ν Σ Υ Ν Κ Υ Ψ Ε Λ Ω //
Ρ Ε Τ Ω Μ Η Ν Θ Σ Λ Υ Δ Θ Υ
Δ Ι Α Σ Υ Λ Θ Ν Η Μ Ε Ν
Ι Τ Α Ν Π Θ Λ Ι Ν Κ Α //
\ Ν Κ Α Θ Ω Σ Κ Α Ι Τ Θ ///
Ι Α Ρ Χ Ε Ι Λ Σ Υ Λ Θ Ν
//////// Θ Ι Ν Ω Τ Ω Ν Κ Ρ Η Τ Λ ///
////// Τ Ω Ι(?) Ε Ι Δ Ε Τ Ι Σ Τ Ι //////////
Σ Η Ι Α Ν Α Φ Α Ι Ω Ν Τ Ω Ν(?)
Α Σ Θ Ρ Μ Ι Θ Μ Ε Ν Ω Ν
Σ Π Θ Λ Ε Ω Σ Η Ε Κ Τ //////////
Υ Π Θ Δ Ι Κ Θ Σ Ε Σ Τ Ω //////
Τ Ε Α Ν Α Φ Α Ι Ο //////////////////////
Τ Ω Π Ρ Θ Σ Τ Α Κ Ω Τ ///// Σ
Θ Ι Ν Θ Δ Ι Κ Ι Ω Ι Δ Ε Κ Λ //////////////
//////// \ Ρ Β Θ Λ Θ Ν Κ Α Ι Κ //////////////
Ι Ι Α Ξ Ι Σ Ε Σ Τ Ω Κ Α Ι //////////////
Λ Μ Μ Α

//// Λ Ω Ι Ο Δ Λ Μ Ο Σ Τ Ο Ν
Ο Ν Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ ////
Ν Ν Ι Κ Λ Γ Ο Ρ Λ Λ Υ Τ Τ //////////////
\ Φ Ι Σ Μ Ε Ν Α Ι Σ Τ Ι Μ Λ //////////
Λ Ν Ω Ι Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Υ Ε //////////////
Ν Ο Φ Ο Ρ Ο Υ Δ Ρ Λ Χ //////////////////
Α Σ Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν //////////////////
/// Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ

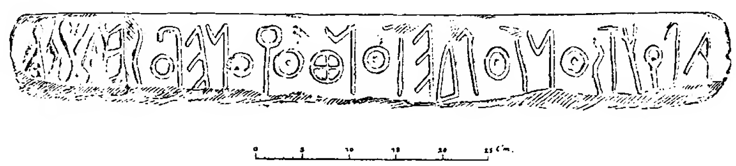
[Ἔδοξ]ε τοῖς συνέδροις καὶ τῶ[ι]
[κοινῶ]ι τῶν Κρηταιέων Κνω-
[σοῖ ἐ]ν τῶι συνλόγωι, κορμι-
[όντω]ν ἐν Γόρτυνι μὲν ἐ-
[πὶ τῶ]ν Δυμάνων τῶν σὺν
. . . . . ίωι τῶι Ἀλλοδάμω
[κατὰ τ]ὸ δεύτερον μηνὸς
[Καρν - s. Δρομ]ήϊω τετράδι, Κνωσο[ῖ]
[δὲ ἐπ]ὶ τῶν Αἰθαλέων κο[ρ]-
[μιόντ]ων τῶν σὺν Κυψέλω[ι]
[τῶι . . .]ρέτω μηνὸς [Α]ὐδου-
[ναίω ἰκά]δι· Ἄσυλον ἦμεν
[Ἀναφαίων] τὰν πόλιν κα[ὶ]
[τὰν χώρα]ν καθὼς καὶ τὸ [ἱ]-
[ερὸν ὑπ]άρχει ἄσυλον
[ἀπὸ τῶ κ]οινῶ τῶν Κρητα[ι]-
[έων ῥη]τῶ· εἰ δέ τίς τι[να]
[ἀδική]σηι Ἀναφαίων τῶν
[ἐκ Κρήτ]ας ὁρμιομένων,
[ἢ ἐκ τᾶ]ς πόλεως ἢ ἐκ τ[ῶ]
[ἱερῶ], ὑπόδικος ἔστω
[τᾶι] τε Ἀναφαί[ων πό]-
[λει ἐκ] τῶ προστακῶτ[ο]ς
[τῶι τε κ]οινοδικίωι δέκα [τά]-
[λαντα πά]ρβολον, καὶ κ[υ]-
[ρία ἁ πρ]ᾶξις ἔστω κα[τὰ τὸ]
[διάγρ]αμμα.

. . . . . . ΛΩΙ ὁ δᾶμος τὸν
[πρόξεν]ον καὶ εὐεργέτ[αν]
. . . . . ν Νικαγόρα Λύττ[ιον]
[ταῖς ἐψ]αφισμέναις τιμα[ῖς καὶ]
[στεφ]άνωι ἀργυρίου ἐ[κ Στε]-
[φα]νοφόρου δραχ[μᾶν]
[. . . πάσ]ας(?) ἀρετᾶς ἕν[εκα]
[καὶ κα]λοκἀγαθίας.

Lyttus urbs cum a. 220 a. Chr. n. excisa esset (Polyb. IV 53 sq.), decretum in Lyttii civis honorem ante id tempus factum esse conclusit Legr.; quae ratiocinatio, quamquam non prorsus certa esse eis, quae U. Koehler ad C. I. A. II 549 adnotavit, evincitur, tamen in hoc titulo litterarum indole quodammodo comprobatur. Ei fere aetati Cretensium decretum attribuendum est qua Κνώσιοι συμφρονήσαντες Γορτυνίοις πᾶσαν ἐποιήσαντο τὴν Κρήτην ὑφ' αὐτοὺς πλὴν τῆς Λυττίων πόλεως (Polyb. l. l., Legrand).

Vs. 11 Ἐνα]ρέτω Kaibel; mensem Wilamowitz. || vss. 16 in. 19 supplevit Wilhelm. || vs. 33 ΔΡΑΧΜ Pittakis, cuius apographum in ceteris nihil valet. || vs. 34 ΑΣ] ΛΑΣ Legr.

255 Lapis calcarius durissimus (eiusdem indolis lapides in ipsa insula in regione Βαϊά, ad eam partem insulae, quae meridiem inter et occidentem spectat, reperiri audivi; de eius particula ad Alfredum Philippson missa vir doctus mihi scripsit: '*Das übersandte Gesteinstückchen ... besteht vorherrschend aus ziemlich kleinen Kalkspatkörnern, ist also als ziemlich kleinkörniger Kalkstein zu bezeichnen. Allerdings scheinen die Kalkspatkörner, soweit man mit der Lupe sehen kann, gerollt zu sein, so dass es vielleicht ein Kalksandstein ist, d. h. ein Sandstein, dessen Sandkörner vorwiegend Kalkspat sind*' ...) fere oblongus, l. 0,78, a. 0,09, cr. 0,575—0,60. Litterae antiquissimae, quarum imaginem ad ectypi mei exemplar delineavit M. Luebke. Nunc est tabulae sanctae pars superior in ecclesia Christi, quae in oppido est Antonii Sigalae. Exscripsi. Imaginem ad exemplaris mei ectypique fidem delineavit M. Luebke.

Ἀγϙυλίων τόνδε τὸν θῶϙον ἐποίη[σα].

Nomen dispexit Wilamowitzius; litterarum enim vestigia non obstant, quominus legas Ἀλϙυτίων, nomen vix probum. In fine coram lapide ipso vestigia M (= σ) notavi, quae in ectypo non recognovi. Litteratura Theraeae simillima.

---

256 In muro ex lapidibus oblongis constructo litteris magnis. Murus nunc gallinario tectus est. Pertinet certe ad quarti aut tertii a. Chr. n. saeculi aedificium aliquod (templum?) intra fanum Apollinis Asgelatae. Exscripsi.

I (0–0,63)	II (0,63–1,62)	III (1,62–3,63)	IV (3,63–4,25)	(4,25–4,41)
/////// Τ Ο Κ Α	/////////////////// Α Ι Κ Ι Ο Ν	Α Σ /////////////////// Α Π ///	/////////////// Α Ρ	////////
//////////// Λ Ω Ν	////////////////////////////////////	////////////////////////////////////	/////////////// Ε Φ	////////
				////////

c. 0,28

-- τὸ κα[---- κ]αὶ κίονας ---- απ ---- αρ -
---- λων ------------------ εφ -

Si quartus lapis novae inscriptionis initium contineat, id quod neque affirmare neque negare audeo, [τῶι] Ἀπ[ό|λ]λων[ι τῶι Ἀσγελάται suppleri possit.

---

257 Basis marmoris albi superne defracta, cuius l. 0,53, a. max. 0,16, cr. 0,44. Litterae optimae quarti fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,017 (O vs. 2 0,012). Ed. Hicks *Journ. of Hell. stud.* IX 1888, 90 Bentii ectypo chartaceo usus (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3447).

Λ Ι Ι' Ο Λ Λ Ω Ν Ι Δ Ε Κ Α Ι Ⱶ
ΑΛΚΙΠΠΟΣ:ΠΑΡΙΟΣ:ΕΠΟΙΗΣΕΝ

(*nomen dedicantis*)
[Ἀ]πόλλωνι δεκά[τ]α[ν].
Ἄλκιππος Πάριος ἐποίησεν.

Interpunctio non impedit, quominus post finem demum quinti saeculi titulum incisum esse credamus; Therae enim vel usque ad annum fere 200 nonnunquam adhibita esse videtur.

---

258 Basis marmoris caerulei a dextra parte nunc muro abscondita, cui prope postem sinistrum portae in aulam coenobii Παναγίας Καλαμιωτίσσης ducentis inaedificata est; l. plus 0,35, a. 0,15. Litterae elegantes quarti vel tertii a. Chr. n. saeculi; a. 0,01 [ο]—0,015 [Σ]. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2 1838, 422 sq. [= *Arch. Aufs.* II 505 sq.], 3 (C. I. G. II add. 2481 *d*); Rangabé *Ant. Hell.* II 1203; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 480 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3448). Exscripsi.

ΣΤΕΦΑΝΟΣΚΑΙΑΚΕΣΤΙΜΑ
ΥΠΕΡΘΥΓΑΤΡΟΣΘΕΟΔΟΣΙΑΣ
ΔΕΚΑΤΑΝΑΠΟΛΛΩΝΙ

Στέφανος καὶ Ἀκεστίμα
ὑπὲρ θυγατρὸς Θεοδοσίας
δεκάταν Ἀπόλλωνι.

---

259 Basis lapidis caerulei, l. 0,405, cr. 0,44, in loco Ἑλληνικά inventa, nunc limini portae, quae in coenobii Παναγίας Καλαμιωτίσσης ecclesia per iconostasin in adytum fert, inserta et hoc quidem eo modo, ut primus modo versus emineat. Litterarum extremae partes transversis lineis longis ornatae (a. c. 0,02). Edd. Villoison *Mém. de l'Acad. des Inscr.* XLVII 286 (C. I. G. II 2482); Ross *Kunstblatt* 1836, 79 (C. I. G. II add. p. 1096 sq.); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 478. Exscripsi vs. 1.

ΕΥΓΝΩΜΩΝ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΣ
ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΑΙΓΛΗΤΗΙ ΕΥΧΗΝ

Εὐγνώμων Εὐγνώμονος
ἀρχίατρος Ἀπόλλωνι
Αἰγλήτηι εὐχήν.

Vs. 3 ex Pittaki folium sumpsi et (vss. 2. 3) formas A.

260 Basis parva lapidis caerulei a sinistra [et a dextra?] fracta, cuius max. l. 0,14, a. 0,075, max. cr. 0,11, litterae a. 0,013. Possidet coenobii *Παναγίας Καλαμιωτίσσης* hegumenus. Exscripsi.

ΙΡΟΚΛΙΔ/ /////
ΜΟΓΕΝΕ/////
ΚΛΙΔΑ
⁻ΛΑΤΛΙ

[῾Ο *δεῖνα* Π]*ροκλίδ*[*α*]
[*ὑπὲρ* ῾Ερ]*μογένε*[*υς*]
[*τοῦ* Προ]*κλίδα*
[Αἰγ]*λάται*.

Vs. 4 Errorem commiserat quadratarius; ante et post Α hastae sunt conspicuae sic ΙΛΙ, et ante haec ⁻ΓΧ. || Forma *Αἰγλάτα* iam in antiqua inscriptione Theraea quinti fere saeculi ineuntis occurrit, v. infra. Apollinis nomine opus non est.

261 Basis parva marmoris leucophaei, l. 0,30, anno 1827 in insula Anaphe inventa, postea Theram in Baseggii domum translata (non ut Schaub. tradit a *Μεσαβουνῷ* Theraeo). In superiore latere statuae parvae vestigia vidit Schaub. Edd. K. S. Pittakis ᾿Εφ. *ἀρχ*. 1840, 441; Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 222 (Rangabé *Ant. Hell.* II 1206; K. Keil in Rossii *Arch. Aufs.* II 527 adn. 56*a*; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3452). Habeo etiam ex Schauberti schedis Berolini in Musei antiquitatum regii bibliotheca conservatis n. 2.

ΠΡΑΤΟΚΛΕΙΑ ΤΙΜΑΣΑΓΟΡΑ
ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρατόκλεια Τιμασαγόρα
᾿*Ασκληπιῶι χαριστήριον*.

Rossii exemplar dedi, nisi quod Ο ex Schauberto sumpsi viro delineandi artis perito. Pittakis formas Σ et Π exhibet, nomen prius perperam in *Πατρόκλεια* mutavit.

262 ‘*Perron d'une église*’. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 143, 27.

ΖΗΝΟΣΠΑΤΡΙΟΥ
ΚΑΙΑΘΗΝΑΣΠΑΤΡΙΑ

Ζηνὸς Πατρίου
καὶ ᾿*Αθηνᾶς Πατρία*[*ς*].

Propter deorum nomina a phratriis atticis cultorum ionicam lapidis originem suspicatur Wilamowitz.

263 In cymatio superiore marmoris albi, infra dextraque fracto, cuius max. l. 0,90, a. 0,19, max. cr. 0,44; litteris non male incisis sed humiditate loci vehementer vexatis (a. 0,02). Exscripsi ad fontem sub muro inter coenobium *Παναγίας Καλαμιωτίσσης* et portum meridionalem.

ΟΙΟΓΕΝΕΙΑ ΤΕΛΕΣΩΝΟΣ
Ι Σ ΚΑΤΕΥ(?)Χ//////

Οἰογένεια Τελέσωνος
[*Θεο*]*ῖς κατ᾿ εὐχ*[*άν*(?)].

264 Fragmentum in coenobio *Παναγίας Καλαμιωτίσσης* conservatum, cuius max. l. 0,23, max. a. 0,08, max. cr. propemodum 0,17. Litterae apicatae a. 0,025. Exscripsi.

ΟΡΑΚΑΙΣΑ
ΒΑΣΤΟΝΟ

Titulus exempli gratia ita suppleri potest:

[*Αὐτοκράτ*]*ορα Καίσα*[*ρα θε*]-
[*οῦ υἱὸν Σε*]*βαστὸν ὁ* [*δᾶμος*]
[*ὁ* ᾿*Αναφαίων* - -]

265 ‘*Λίθος Πεντηλήσιος*,’ qui olim in coenobio *Παναγίας Καλαμιωτίσσης* fuit. Edd. Boeckh C. I. G. II add. 2480*i* ex schedis Kokkonidis a Rossio missis; K. S. Pittakis ᾿Εφ. *ἀρχ*. 1841, 510.

Kokkonidis:	*Pittakis:*
ΑΥΤ	ΑΥΤΟ
ΤΡΑΙ	ΤΡΑΙ
ΒΑΣ	ΒΑΣΙ
	ΕΠΟΛ
	ΣΑΝΑ
	ΚΟΣ

Vss. 1—3: *Αὐτο*[*κράτορα Καίσαρα*]
Τραϊ[*ανὸν* ῾*Αδριανὸν Σε*]-
βασ[*τὸν*

Reliqua dubia; sequebantur fortasse vs. 3 *Αὔγουστον*, sicut Therae nonnunquam; vs. 4 [*ἡ*] *πόλ*[*ις* - -; vss. 5. 6 ᾿*Ανα*[*φαίων* (?) *τὸν παντὸς*] | *κόσ*[*μου σωτῆρα καὶ κτίστην* (?)].

266 Fragmentum, quod in ecclesia castelli supra oppidum hodiernum vidit Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 423 sq. [= *Arch. Aufs.* II 506 sq.], 4*a* (C. I. G. II add. sub 2480*k*).

ΝΕΙΝΩΚΟΜΟ

[*Αὐτοκράτορι Καίσαρι* Μ. *Αὐρ.*
᾿*Αντω*]*νείνῳ Κομό*[*δῳ* - -

267 Basis marmoris caerulei superne et infra cymatiis ornata, l. 0,44, a. 0,23, cr. 0,31. Litterae a. 0,02—0,03, vs. 4 c. 0,015; in partibus extremis longis lineis transversis ornatae. Nunc est in ianuae magnae, quae in aulam coenobii *Παναγίας Καλαμιωτίσσης* ducit, poste sinistro (intranti). Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 423 sq. [= *Arch. Aufs.* II 506 sq.], 4; Mustoxydes ᾿Ιον. ᾿Ανθ. I 228; Boeckh C. I. G. II add. 2480*k* ex Mustoxydis et Iatridae exemplaribus; K. S. Pittakis ᾿Εφ. *ἀρχ*. 1840, 475 (commemorat Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3445). Exscripsi.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΤΙΤΟΝΑΙΛΙΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΕΥΣΕΒ·Η

ΟΔΑΜΟΣ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Τίτον Αἴλιον ῾*Αδριανὸν*
᾿*Αντωνεῖνον Εὐσεβῆ*

ὁ δᾶμος.

268 'Sub statua naturalis magnitudinis, ut fertur perpulchra, feminae habitu sacerdotali, diis thus offerentis, sinistra gena modice turgida' (Boeckh). Inventa est una cum tribus aliis statuis '*du côté de la marine vers le sud en allant à Notre-Dame dite* Παναγία Μαλαμιότησα' (sic) (Alby in epistola). Theram transtulit et exemplar misit Alby Galliae proxenus Theraeus Fauvelio litteris die 18 m. Febr. a. 1823 datis (ms. francogall. bibl. nation. Paris. n. 22873 fol. 6. 7 [Fauvel vol. IV]), quod contuli; ex eiusdem Albyi schedis ed. Letronne in Ferussaci *Bull. des sciences histor.* II 265 (C. I. G. II 2481). Denuo edd. Ross *Kunstblatt* 1835, 362 ex Kokkonidis schedis et rectius ex suo apographo ibid. 1836, 74 (C. I. G. II add. p. 1096); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 699 ex Iatridis schedis; contulit Michaelis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 263 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* 3451).

ΣΙΜΙΑΣΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΥΣΥΠΕΡ	Σιμίας Τελεσικράτευς ὑπὲρ
ΤΑΣΜΑΤΡΟΣΑΚΕΥΣΩΣΑΠΟΛΛΩΝΙ	τᾶς ματρὸς Ἀκευσῶς Ἀπόλλωνι
ΠΥΘΙΩΙΚΑΙΑΡΤΕΜΙΤΙΣΩΤΕΙΡΑΙ	Πυθίωι καὶ Ἀρτέμιτι Σωτείραι.

Lineolas transversas Albyi litterae, formas Α Σ Θ Michaelis testantur. Vs. 3 ΑΡΤΕΜΙΤΙ Ross, ΑΡΤΕΜΙΤΙ Mich. De loco, quo effossus est lapis, differunt Albyi, cui in hac re plurimum tribuo, et Rossii testimonia ('repertus in parietinis templi Apollinis Pythii, quod in ipso oppido Anaphaeorum in summo prope vertice situm erat'). De statua cf. Ross *Arch. Aufs.* II 510 adn. 42; *Reisen auf den griech. Ins.* I 78; de Apollinis Pythii templo ibid. et n. 269—271. Simias notus ex n. 270.

269 Basis in insula Anaphe inventa, Theram in Albyi Galliae consulis domum translata. Edd. Ross *Kunstblatt* 1836, 74 et *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 425 sqq. [= *Arch. Aufs.* II 508 sqq.], 5 (C. Keil Anal. epigr. et onom. 1842, 78 sq.; C. I. G. II add. 2481*c*; Rangabé *Ant. Hell.* 1204; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3450).

ΝΙΚΟΥ.ΥΟΣΚΑΙΣΩΚΡΑΤΕΙΑΟΙΣΩΣΙΚΛΕΥΣ	Νικόμ[α]χος καὶ Σωκράτεια οἱ Σωσικλεῦς
..ΕΡΤΑΣΜΑΤ.ΟΣ.Ο..ΣΑΓΟΡΕΙΑΣ	[ὑπ]ὲρ τᾶς ματρὸς Ὀ[να]σαγορείας
ΑΠΟΛΛΩΝΙΠΥΘΙΩΙΑΡΤΕΜΙΔΙΣΩΤΕΙ...	Ἀπόλλωνι Πυθίωι Ἀρτέμιδι Σωτεί[ραι].

Boeckh ex priore Rossii editione sumpsit formas Σ et Θ. Praeterea vs. 1 ΝΙΚΟΜ, vs. 2 ΜΑΤΡΟΣ. Vs. 2 Ὀ[να]σαγορείας Bechtel. || Francisci Lenormantii (Philol. XXIV 1866, 33) lectiones fictas praetereo.

270 'Ibidem' i. e. in insula Anaphaea ad aedem Salvatoris 'in columna'. Ed. O. Riemann *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 287, 63 ex Cyriaci Anconitani schedis, de quibus cf. lemma ad n. 247 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3433).

Ὁ δᾶμος ὁ Ἀναφαίων Σιμίαν Τελεσικράτευς
Ἀπόλλωνι Πυθίῳ Ἀρτέμιδι Σωτε[ίρ]ᾳ
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ καλ[ο]καγαθίας
τᾶς εἰς αὐτόν.

Vs. 2 Σωτερέᾳ. || vs. 3 καλακαγαθίας. || De Simia v. n. 268.

271 Basis marmoris caerulei cymatiis ornata, a sinistra fracta, cuius max. l. 0,48, a. 0,17, cr. 0,43. Litterae parvae et bene incisae secundi vel primi a. Chr. n. saeculi, a. 0,012—0,013. In N. Chalaris domo Ross, in regione Καταλυμάκια ad portum antiquum ego vidimus. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 425 sq. [= *Arch. Aufs.* II 508 sq.], 6 (C. I. G. II add. 2481*b*); Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1205 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3449). Exscripsi.

ΠΕΡΤΟΥΤΑΣΓΥΝΑΙΚΟΣΑΥΤΟΥ	[Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος ὑ]πὲρ τοῦ τᾶς γυναικὸς αὐτοῦ
ΩΚΡΑΤΕΥΣΤΟΥΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΥΣ	[τᾶς δεῖνος υἱοῦ Σ]ωκράτευς τοῦ Τελεσικράτευς
ΑΙΑΡΤΕΜΙΤΙΣΩΤΕΙΡΑΙ	[Ἀπόλλωνι Πυθίωι κ]αὶ Ἀρτέμιτι Σωτείραι.

272 Basis marmoris caerulei oblonga, superne et infra cymatiis ornata, l. 0,495, a. 0,325, cr. 0,42. Nunc in dextro posti ianuae, quae in aulam coenobii Παναγίας Καλαμιωτίσσης fert, inaedificata est. Litterae secundi vel tertii p. Chr. n. saeculi, a. c. 0,025. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 430 [= *Arch. Aufs.* II 512 sq.], 7 (C. I. G. II add. 2480*f*); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 479; (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3443). Exscripsi.

ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ	Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος
ΟΑΝΑΦΑΙΩΝΤΕΛΕΣΩ	ὁ Ἀναφαίων Τελέσω-
ΝΑΦΕΡΕΚΡΑΤΟΥΣΤΟΝ	να Φερεκράτους τὸν
ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕ	φιλόπατριν καὶ εὐεργέ-
ΤΑΝ	ταν
ΚΑΙΚΤΙΣΤΑΝΤΑΣΠΑΤΡΙΔΟΣ///	καὶ κτίσταν τᾶς πατρίδος.

273 Basis lapidis fusci (caerulei) cymatiis carens, a dextra desecta, cuius max. l. 0,45, max. a. 0,78, cr. plus 0,47; sinistro posti ianuae magnae, quae in aulam coenobii Παναγίας Καλαμιωτίσσης fert, inserta. Litterae magnae secundi (vel tertii) p. Chr. n. saeculi, a. 0,037—0,042. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 430 sq. [= *Arch. Aufs.* II 513 sq.], 8 (C. I. G. II add. 2480*g*); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 481; (cf. Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1 ad 3443). Exscripsi.

////// Ο Υ Λ Ι /////////////
Δ Η Μ Ο Σ Λ Ι ///////
Φ Α Ι Ω Ν Τ Ε ///////
Ν Α Φ Ε Ρ Ε Κ Ρ Α Τ Ο
Π Ο Λ Ε Ω Σ Υ Ι Ο Ν
Τ Ο Ν Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ
Κ Α Ι Κ Τ Ι Σ ⁻ Ⱶ Ν ,
Π Ο Π Ρ Ο Γ Ο Ν ////
Ε Υ Χ Α Ρ Ι Σ /////////
////// Γ Ν Ε Κ /////////////
vacat

[Ἡ β]ουλ[ὴ καὶ ὁ]
δῆμος [Ἀνα]-
φαίων Τε[λέσω]-
να Φερεκράτο[υς τῆς]
πόλεως υἱὸ[ν]
τὸν εὐεργέτ[ην]
καὶ κτίσ[τ]ην [ἀ]-
πὸ προγόν[ων]
εὐχαριστ[τίας]
[ἕ]νεκ[εν].

Vs. 6 extr. Ⱶ, vs. 7 extr. Λ Ross. || In eiusdem honorem basis n. 272 posita fuisse videtur.

---

274 Epistylium portae marmoris caerulei, l. 1,41, a. 0,17, cr. 0,31. Nunc est supra portam refectorii quod vocant coenobii Παναγίας Καλαμιωτίσσης. Litterae magna cum cura incisae seram aetatem formis nonnullis velut Ɣ Ξ Φ, et interpunctione Romani usus simili produnt (a. fere 0,017, Φ multo altius; vs. 1 0,008, vs. 5 0,013). Commemoratur in anonymi libro: *Reise durch die Inseln des Archipelagus, neue Ausgabe. St. Petersburg* 1807, 70; edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II, 2 1838, 431 [= *Arch. Aufs.* II 514], 9; Mustoxydes Ἰόν. Ἀνθ. I 228; Boeckh C. I. G. II add. 2480*d* ex his et Kokkonidis schedis pridem a Rossio missis, nec non ex Iatridae exemplari; K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 482. Exscripsi.

ΑΙΑΘΗ ΤΥΧΗΙ
ΚΡΕΙΝΟΤΕΛΗΝΠΙΝΔΑΡΟΥΘΕΣΕΙΔΕΦΙΛΟΞΕΝΟΥ·ΤΟΝΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝ·ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΑΛΗΘΩΣ·ΚΑΙΤΗ////
ΓΥΝΑΙΚΑΑΥΤΟΥΤΕΙΜΑΡΕΤΗΝΤΕΛΕΣΩΝΟΣΚΑΙΤΑΤΕΚΝΑ·ΑΥΤΩΝ·ΤΕΛΕΣΩΝΑ·ΦΙΛΟΞΕΝΟΝ·›
ΚΡΕΙΝΟΤΕΛΗΝ·ΕΠΙΤΕΛΕΙΑΝ·ΠΥΘΗΙΔΑ·ΗΠΑΤΡΙΣ·ΕΤΕΙΜΗΣΕΝ·ΚΑΘΩΣ·ΤΑΓΕΝΟΜΕΝΑΨΗΦΙΣΜΑΤΑΠΕΡΙΕ
ΧΕΙ

0,26 1,17 1,42

Ἀ[γ]αθῇ Τύχηι.
Κρεινοτέλην Πινδάρου, θέσει δὲ Φιλοξένου, τὸν φιλόπατριν καὶ εὐεργέτην ἀληθῶς, καὶ τὴ[ν]
γυναῖκα αὐτοῦ Τειμαρέτην Τελέσωνος καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν Τελέσωνα Φιλόξενον
Κρεινοτέλην Ἐπιτέλειαν Πυθηΐδα ἡ πατρὶς ἐτείμησεν, καθὼς τὰ γενόμενα ψηφίσματα περιέχει.

Vs. 4 primam litteram et dimidiam fere alterius partem ex Pittakis exemplari sumpsi. Rossii lectio ΝΕΙΚ falsa est.

---

275 Basis oblonga, l. 0,565, a. 0.11, cr. 0,50. Litterae primi (vel secundi) p. Chr. n. saeculi accurate incisae; a. 0,02—0,025, simplices et profundae. Ed. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 251, 4. Exscripsi.

– Ι Ο ΚΑΤΑΤ
Γ Ε ⁻ ΟΝΟΣΨΗΦΙΣΜΑΕΤΙΜΗΣΕΝ
ΒΛΑΣΤΗΝΒΛΑΣΤΟΥΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣ ΕΙΣΑΥΤΗΝ

[Ἡ πόλις ἡ Ἀναφαίων κατὰ τὸ]
γε[γ]ονὸς ψήφισμα ἐτίμησεν
Βλάστην Βλάστου ἀρετῆς ἕνεκεν
καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐτήν.

---

276 Basis quadrata, l. et cr. 0,44, a. 0,23, litteris altis et angustis, quales inde a tertio fere p. Chr. n. saeculo scribi solebant, magnam partem deletis; a. c. 0,02—0,03. Iacet ad portum antiquum in regione Καταλυμάκια. Sinistram partem male ed. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 487. Exscripsi.

Α Ν ΑΤΟΛΗϹΟΤΥΜΒΟϹΟΥΤΟϹΤΩϹΟ//Γ////// Ι /////////////////
ΚΑΙΜΕΤΩ ΝΕΙ L Ɔ ///// Ο Ν ////// ΤΥ ///// Ι /////////////////////////
ΑΝΤΙΔΕΖΩ Λ //// \ Γ Μ ΙΙ Τ Ο ΙΙ Α Ι Ε /////////////////////////
///⁻ΛΥΠΤΟΝΑΓΛΑΙϹ /// Α ////////// / ///////////////////////////

Ἀνατολῆς ὁ τύμβος οὗτος τῷ σ⏑–⏑–⏑–
καὶ Μέτων(?) ⏑–⏑–⏑–⏑–⏑–⏑–
ἀντὶ δὲ ζω[ᾶς ἄτ]μ[η]το[ν] αἰὲ[ν –⏑–⏑–]
[γ]λυπτὸν ἀγλάϊσ[μ]α –⏑–⏑–⏑–⏑–

Vs. 2 καί με τῶν sive καί μ' ἐτῶν Kaibel.

277 Basis fragmentum, quod in arcis clivo occidentali prope magnum sepulcrum, ubi n. 283. 284, vidit Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 432 [= *Arch. Aufs.* II 515], 11 (C. I. G. II add. 2480*c*).

. . . . Ο Σ	[Ὁ δᾶμ]ος
. . . . . . Ι Ο Ν Τ Ε Λ Ε	- - - - ον Τελε-
. . . . . Υ Σ Κ Α Θ Υ	[σιγένο]υς(?), καθ' ὑ-
. . . . . Ɐ Ν Δ Ε	[οθεσί]αν δὲ
. . . . . Π Ο Υ Κ Α Ι	[- - ἵπ]που, καὶ
. . . . . Ε Λ Ω . .	- - ἔλω -
	- - - -

Vs. 3 Τελε|[σιγένο]υς, non Τελε|[σικράτο]υς Boeckh, propter spatium versus 4 supplemento certo indicatum. An [Πίνδαρ]ον Τελε|[σιγένο]υς? Cf. n. 284. Ceterum nescimus, num singulorum versuum longitudines inter se constiterint.

278 Stela lapidis albi a. 1827 inventa (Pitt.), postea muro supra portam [cuius locus non indicatur] inserta. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 440 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3440); E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 143, 29.

Ο Δ Α Μ Ο Σ	Ὁ δᾶμος
Ο Ν Α Σ Ω Ν Α	Ὀνάσωνα
Μ Ο Υ Σ Α Ι Ο Υ	Μουσαίου.

A semper Pitt. ΟΝΑΣΟΝΑ idem, Ὀνάσωνα recte postulaverat Bechtel.

279 Basis lapidis caerulei superne ad recipiendam statuam obiter excavata, l. 0,61, a. 0,19, cr. 0,63; litterae magnis apicibus ornatae, a. 0,015—0,02. Exstat prope Καταλυμάκια s. portum antiquum. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 433 seq. (= *Arch. Aufs.* II 516], 14 (C. I. G. II add. 2480*h*); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 486 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3438). Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ	Ὁ δᾶμος
ΚΑΡΝΕΟΦΩΝΤΑΚΡΙΝΟΜΕΝΟΥΣ	Καρνεοφῶντα Κρινομένους.

280 Tabula marmoris albi, l. 0,245, a. plus 0,25. Litterae serae aetatis a. 0,01—0,02. Ed. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 251, 3 (commemoravit Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3446). Exscripsi in oppido apud Sophoclem Syrigum, qui in cisternae murum superiorem inaedificavit.

Ο Δ Α Μ Ο C B I B I Α Ν	Ὁ δᾶμος Βιβίαν
Ν Ο Η Μ Ο Ν Ο C Γ V Ν Α Ι	Νοήμονος γυναῖ-
Κ Α Χ Ρ Υ C Ε Ψ C Τ Є Φ Α Ν Ψ	κα χρυσέῳ στεφάνῳ .
C Τ Є Φ Α Ν Ο Ι Κ Α Θ Ο Τ Ι Φ Ι Λ Α Ν	στεφανοῖ καθότι φιλάν-
Δ Ρ Ψ C Κ Α Ι C Є Μ Ν Ω C Є Ζ Η	δρως καὶ σεμνῶς ἔζη-
C Ε Μ Є Τ Α Μ Π Ο Υ	σε μετὰ [αὐ]τοῦ.

Vs. 6 ΜЄΤΑΥΤΟΥ Weil. Quadratarius fortasse ΜЄΤΑΑVΤΟΥ incidere debebat; quae incisit, potius ΜЄΤΑΑΛVΠΟΥ (V et Π ligata) esse videntur. Sed μετ' ἀλύπου (scil. ἀνδρός) nihil est.

281 Stela marmorea in insula Anaphe inventa, postea Athenas in museum societatis archaeologicae translata. Ed. Kumanudes Παλιγγενεσία 1865 die 9 m. Septembris (P. Vidal-Lablache *Rev. arch.* XXII 1870/1, 285; Dittenberger *Histor. und philol. Aufsätze für E. Curtius* 1884, 292).

Ὁ δᾶμος
Εὐθυμίδα
Ἀνδρομέ-
νους ἄριστα
βιώσασαν.
Ἕκτον χ' ἑξηκοστὸν | ἔτος ζήσασαν ἀλύ|πως
⟨ὁ⟩ δᾶμος ἀφηρωΐξ' | Εὐθυμίδ' Ἀνδρομένους.

282 Basis oblonga marmoris caerulei, l. 0,665, a. 0,20, cr. c. 0,41; superne ad recipiendam statuam excavata. Litterae accurate nec sine aliqua elegantia incisae, sed nostra aera vix antiquiores; a. c. 0,025. Edd. Boeckh C. I. G. II 2478 ex Albyi Galliae proxeni schedis a Letronnio missis (Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 435 [= *Arch. Aufs.* II 517]); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 442 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3434). Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ	Ὁ δᾶμος
Α Ν Δ Ρ Ο Μ Ε Ν Η Ν	Ἀνδρομένην
Ξ Ε Ν Ο Μ Ν Α Σ Σ Τ Ο Υ	Ξενομνάσστου
Α Ρ Ι Σ Τ Α Β Ι Ω Σ Α Ν Τ Α	ἄριστα βιώσαντα.

Vs. 3 ΣΣΤ recte Alby, ΣΤ Pitt.

283. 284 Basis marmoris caerulei duarum statuarum, quae ex duobus lapidibus ita facta est, ut inscriptio sinistra dextri lapidis partem occuparet. L. 0,62 + 0,82 = 1,44, a. 0,23, max. cr. 0,45. Supra titulum sinistrum lapides coniuncti paullulum excavati sunt ad recipiendam statuam (foraminis l. 0,50 + 0,13 = 0,63). Litterae aera christiana utique non antiquiores accuratissime incisae, in extremitatibus transversis lineis longis ornatae, a. 0,025—0,028. Effossa intra cameram sepulcralem ad urbis antiquae clivum occidentalem, simul cum statuis virilibus tribus, in his ea, cuius basi n. 285 inscriptus est, feminina una. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 431 sq. [= *Arch. Aufs.* II 514], 10 *a b* (C. I. G. II add. 2480*b*; Ross *Arch. Aufs.* I 51; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3442. 3441). Tituli sinistri partem dextram habet K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 449, qui falso a. 1840 inventam esse tradit [neque enim formis lapidum ab eo delineatis fides est habenda]. Exscripsi; quae ut iam prorsus evanida non recognovi, lineis subductis notavi.

(283)	(284)
Ο Δ Α Μ Ο Σ	Ο Δ Α Μ Ο Σ
Τ Ε Λ Ε Σ Ι //////////////////////	ᴐ Χ Ω Ν Ι Δ Α Π Ι Ν Δ Α Ρ Ο Ν Τ Ε Λ Ε Σ Ι
	Γ Ε Ν Ο Υ Σ

Ὁ δᾶμος | Τελεσι[γένην Ἀ]ρχωνίδα.

Ὁ δᾶμος | Πίνδαρον Τελεσιγένους.

285 Basis quadrata (sine cymatiis) superne excavata ad recipiendam statuam, l. et cr. 0,48, a. 0,17; litteris eiusdem indolis qualis ea tituli antecedentis, a. 0,025. Lapis ibidem inventus quo n. 284. Edd. Boeckh C. I. G. II 2480 ex Albyi Galliae proxeni schedis a Letronnio missis; (Mustoxydes) Ἰόν. Ἀνθ. I 228 (inde et ex schedis Iatridae a Rossio missis C. I. G. II add. p. 1094); cf. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 432 adn. 3 [= *Arch. Aufs.* II 514 adn. 46]; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3436). Exscripsi.

ΟΔΑΜΟΣ
ΑΡΧΩΝΙΔΑΝΤΕΛΕΣΙΓΕ
ΝΟΥΣΤΟΝΚΑΛΟΥΜΕ
ΝΟΝ ΠΙΝΔΑΡΟΝ

Ὁ δᾶμος
Ἀρχωνίδαν Τελεσιγέ-
νους τὸν καλούμε-
νον Πίνδαρον.

286 Stela marmoris caerulei superne et infra cymatiis simplicibus ornata, l. 0,25, a. 0,54, cr. 0,11, in duas partes fracta. Litterae putidae et serae elegantiae, a. 0,017—0,03 (alterius saeculi p. Chr. n.?). Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 250 sq., 2 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3444). Exscripsi in oppido hodierno apud Sophoclem Syrigum.

ΟΔΑΜΟΣ
ΤΟΝΕΥΣΕ
ΒΗ ΚΑΙΦΙ
ΛΟΠΑΤΡΙΝ
ΦΙΛΟΞΕ
ΝΟ.. ΕΙ
ΡΗΝΑΙΟΥ

Ὁ δᾶμος
τὸν εὐσε-
βῆ καὶ φι-
λόπατριν
Φιλόξε-
νον Εἰ-
ρηναίου.

Weil integras habet litteras vs. 5 Φ, vs. 6 Ν alterum, vs. 7 ΟΥ.

287 Basis oblonga lapidis caerulei, ut ceterae fere cymatiis carens, l. 0,69, a. 0,245, cr. 0,42; Weilii tempore apud ecclesiam Παναγία Δοκάρη, a me prope portum antiquum in regione Καταλυμάκια, infra S. Irenae ecclesiam visa. Litterae magnis apicibus ornatae, a. c. 0,021. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 482; Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 251 sq., 5 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3439). Exscripsi.

ΟΔΑΜΟΣ
ΝΙΚΑΣΙΚΡΙΤΑΝΔΗΜΗ
ΤΡΙΟΥΑΡΙΣΤΑΒΙΩΣΑΣΑΝ

Ὁ δᾶμος
Νικασικρίταν Δημη-
τρίου ἄριστα βιώσασαν.

288 Basis oblonga marmoris caerulei, l. 0,64, a. 0,28, cr. c. 0,25(?). Litterae a. 0,027 (in prioribus maxime versibus) —0,025, aera christiana vix antiquiores. Inventa in meridionali clivo montis eius, in quo urbs erat antiqua; nunc est ibidem in Sophoclis Russeti f. Syrigi horto. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 432 sq. [= *Arch. Aufs.* II 515 sq.], 12 (C. I. G. II add. 2480 *e*; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3437). Exscripsi. Eas partes inscriptionis, quae extra marginem sunt, a Rossio lectae, postea defractae sunt.

ΟΔΑΜΟΣ
ΕΥΑΝΑΣΣΑΝΚΡΙΝΟΤΕΛΟΥΣΑ
ΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΚΑΛΟΓΑΘΙΑΣΔΙ *sic*
ΑΤΕΤΟΝΕΥΣΧΗΜΟΝΑΒΙΟΝΚΑΙΔΙΑ
ΤΑΝ//ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΝΚΑΙΦΙΛΑΝΔΡΟΝΚΑΙ
ΦΙΛΟΤΕΚΝΟΝΑΡΕΤΑΝΚΑΙΔΙΑΤΑΣΕΙ
ΣΑΥΤ////ΟΝΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΑΦΗΡΩΙΞΕ

Ὁ δᾶμος
Εὐάνασσαν Κρινοτέλους ἀ-
ρετᾶς ἕνεκα καὶ καλο(κἀ)γαθίας δι-
ά τε τὸν εὐσχήμονα βίον καὶ διὰ
τὰν φιλόπατριν καὶ φίλανδρον καὶ
φιλότεκνον ἀρετὰν καὶ διὰ τὰς εἰ-
ς αὐτὸν εὐεργεσίας ἀφηρώϊξε.

Vs. 3 ΚΑΛΟΓΑΘΙΑΣ] emendavit Ross. Versuum 5—7 in margine sinistro, post τὰν vs. 5 et αὐτ- vs. 7, lapis laesus erat, antequam titulus incideretur.

289 Basis oblonga marmoris caerulei superne ad recipiendam statuam excavata. Fragmenti dextri, quod vidi, l. max. 0,265, a. 0,26, cr. 0,39. Edd. Boeckh C. I. G. II 2479 ex Albyi schedis a Letronnio missis; Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 455 [= *Arch. Aufs.* II 517] (C. I. G. II add. p. 1094; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3435). Exscripsi partem dextram in clivo urbis prope n. 285.

Ο ΔΑΜΟΣ
ΑΡΧΩΝΙΔΑΝ ΚΡΑΤΗ
ΣΙΠΠΟΥ ΑΡΙΣ
ΤΟΝ ΒΙΩΣΑΝΤΑ

Ὁ δᾶμος
Ἀρχωνίδαν Κρατη-
σίππου ἄρισ-
τον (βίον) βιώσαντα.

Vs. 3 [βίον] ἄρισ|τον supplevit Ross. Sed spatium vacuum ante Α certum est.

290 Basis lapidis leucophaei a. 1810 in Chalaris agro inventa (Pitt.) ('inter rudera antiqui oppidi' Ross). Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 444; Ross Inscr. graec. ined. II 223 (K. Keil in Rossii *Arch. Aufs.* II 527 adn. 56 *a*; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3453).

ΘΕ.......
ΚΑ.....ΕΥΣ
ΥΠΕΡΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥ
ΑΓΛΩΦΑΝΕΥΣ

Θε - - -
Κα[λλικλ]εῦς
ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ
Ἀγλωφάνευς.

291 '*Aux Castellia*' i. e. in urbe antiqua. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 143, 31.

ΑΡΙΣΤΟ
ΦΑΜΟΣ
ΙΣΟΚΛΕ
ΟΥΣ

Ἀριστό-
φαμος
Ἰσοκλέ-
ους.

292 Stela marmoris leucophaei superne aëtomate, infra cymatio ornata, calce oblita, inventa anno 1808, l. 0,36, a. 0,73, adverso casae muro, quae est in oppido hodierno, Matthaei Symi inaedificata. Litterae bonae secundi aut primi a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,017. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 433 [= *Arch. Aufs.* II 516], 13 (C. I. G. II add. 2482*b*); Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 441; Rangabé *Ant. Hell.* II 1995 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III, 4, 1, 3454). Exscripsi.

ΑΡΧΩΝΙΔΑΣ	Ἀρχωνίδας
ΣΩΣΙΚΛΕΟΥΣ	Σωσικλέους.

Cf. in Astypalaeensium catalogo proxenorum n. 168, 29 sq. Ἀ. Σωσικλεῦς (Ἀναφαῖος).

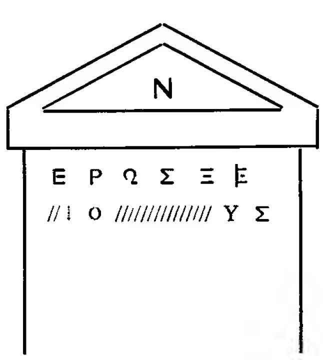
293 Tabula rudis et deformis negligenter inscripta. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 1, 1838, 440 sq. [= *Arch. Aufs.* II 521. 523], 25 (C. I. G. II add. 2482*c*).

ΑСΤΥ	Ἀστύ-
ΝΟΜΟС	νομος
ΑΡΙС	Ἀρισ-
ΤΑΙ	ταί-
ΝΟΥ	νου.

294 Stela marmoris albi (Parii?) aëtomate, in quo acroterion, ornata, l. 0,30, a. 0,75, cr. 0,10; litterae a. 0,011 minutae et non sine aliqua elegantia incisae. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 143, 28. Exscripsi in S. Ioannis Eleëmonis ecclesia parva extra urbem paullulum septentriones versus sita.

ΕΡΜΟΓΕΝΕΙΑΣ	Ἑρμογενείας.

295 Stela marmoris albi aëtomate superne ornata. Sub cymatio inferiore dentem habet, quo in basi infigatur. Max. l. 0,22, a. 0,515, cr. 0,06. Litterae evanidae a. 0,012—0,015 male incisae. Exscripsi in oppido hodierno apud Sophoclem Syrigum.

N (?)
Ἔρως Ξε-
[ν]ο[κλο]ῦς.

296 Basis parva lapidis nigricantis, a. 1840 'εἰς τὰς .. ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς' inventa (Pitt.), postea in regione urbis antiquae (*aux Castellia*) visa. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 450; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1996; E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 143, 32.

Legrand:	*Pittakis:*	*Rangabé:*
ΙΣΟΚΛΗΣ	ΙΣ ΚΛΗΣ	ΙΣΘΚΛΗΣ
ΤΙΜΟΘΕΙΟΥ	ΤΙΜΟΘΕΟΥ	ΤΙΜΟΘΕΟΥ

Ἰσοκλῆς | Τιμοθέου.

Idem nomen n. 253, 12.

297 Basis oblonga marmoris caerulei, a sinistra parte superiore et a dextra mutila. Max. l. 0,77, a. 0,22, cr. plus 0,40. Litterae bonae a. 0,03(—0,035). Inventa a. 1840 'εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς' (Pitt.); nunc est in clivo urbis occidentali paullo infra murum, quem ad urbis moenia pertinere censuit Weil. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 452; Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 252, 6. Exscripsi.

ΚΑΛΛΙΚΛΕΙΑ	Καλλίκλεια.

298 Tabula marmoris albi Anaphaei anno 1829 inventa (Pitt.), l. 0,31, a. 0,165, cr. 0,20. Litterae obiter non male quamvis sera aetate incisae, a. 0,02—0,024. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 441 [= *Arch. Aufs.* II 523), 23 (C. I. G. II add. 2482*g*; cf. Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1 ad 3451); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 446. Exscripsi in oppidulo hodierno apud Nicolaum Ag. f. Russum.

ΜΥΡΤΑΡΟΥϹ	Μυρταροῦς
ΜΥΡΤΑΡΟΥϹ	Μυρταροῦς.

'Est igitur hic sepulta Μυρταρὼ Μυρταροῦς, meretricis haud dubie filia' (Boeckh).

299 Tabula marmoris albi l. 0,225, a. 0,27, cr. 0,14; litteris tertii a. Chr. n. saeculi a. 0,02—0,025. Exscripsi in oppido hodierno apud Maruliam Emmanuelis f. Gabalam.

ΣΤΑΣΙΔΙΚΑΣ	Στασιδίκας.

300 Parva basis lapidis nigricantis a. 1840 inventa (Pitt.), postea '*aux Castellia*' i. e. in regione urbis antiquae visa. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 451 (Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1994; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3458 [vss. 2—4]); E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 143, 30.

ΤΙΜΑΚΡΑ	Τιμακρά-
ΤΗΑΤΙ	τηα Τι-
ΜΑΚΡΑ	μακρά-
ΤΟΥΣ	τους.

301 Tabula deformis marmoris caerulei, cuius max. l. 0,48, max. a. 0,40, cr. 0,05—0,07; litterae largae obiter incisae, a. 0,03[0]—0,048. Ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 440 [= *Arch. Aufs.* II 522], 20 (C. I. G. II add. 2482*n*; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3457). Exscripsi in urbis antiquae clivo occidentali superiore.

Φιλό[φρο]-
νος
Ὀνασι-
κρίτου.

Vss. 1. 2 ΦΙΛΟ ΝΟΣ Ross, quod variis modis emendare conati sunt viri docti.

302 Fragmentum stelae supra portam casae rure sitae, quae demarchi (anni fere 1890) erat. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 144, 34.

ΧΑΡΜΙΠΠΟΣ	Χάρμιππος
ΔΙΠΟΛΙΟΣ	Διπόλιος.

303 Stela marmoris caerulei, a. 1810 inventa, cum aëtomate simplici, quod olim pictum fuisse verisimile est; l. 0,25, a. 0,48, cr. 0,085. Subest dens. Versuum loci lineolis obiter incisis indicati. Litterae a. (0,017—) 0,022. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 440 [= *Arch. Aufs.* II 522], 18 (C. I. G. II add. 2482*o*); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 445; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1993. Exscripsi in oppido hodierno apud Sophoclem Syrigum.

ΧΡΥΣΟ
ΠΟΛΙΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Χρυσό-
πολις
Φιλίππου.

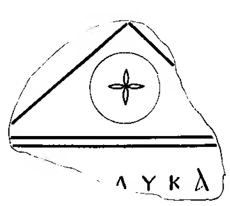
304 Stela λίθου πορφυροειδοῦς in insula Anaphe inventa (ut Pitt., non a Μέσα βουνῷ Theraeo, ut Schaub.); postea Theram in K. Ioannis Bazaei domum translata. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 438; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1991. Habeo etiam ex Schauberti schedis Berolini in Regii antiquitatum Musei bibliotheca conservatis.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ
ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ
ΑΚΑΡΝΑΝ

Ποσειδώνιος
Φιλήμονος
Ἀκαρνάν.

Litterarum formas ex Schauberto potius dedi; Rangabé habet Μ, Σ. Vs. 3 ΑΚΑ Pitt. Rang., ΑΚΚΑ Schaub.

305 Stelae pars summa, cuius in parte summo aëtoma est tertio fere circuli parti inscriptum (similis forma stelae n. 315). In aëtomate stella intra circulum. Exstat in loco Μηλιαί in medio fere intervallo inter antiquam urbem et hodiernam. Ectypum mihi fecit Iacobus Sigalas.

ΛΥΚΑ

- λυκα -

306 Tabula s. stela lapidis nigricantis, l. 0,28, a. 0,78, cr. 0,10, in oppido hodierno supra fenestram domus Georgii N. Gabalae muro inserta. Habet inscriptiones duas, unam parvis litteris nec malis fere alterius a. Chr. n. saeculi perscriptam a. 0,01, alteram superiorem permagnis serae aetatis, a. c. 0,04. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 142, 26. Exscripsi.

II
ΔΙΟΓΕ
ΝΗ CΔ
ΙΟΠ//Ι Θ
Ο C ΧΑΙ
ΙΡЄ

Διογέ-
νης Δ-
ιοπίθ-
ο(υ)ς χαῖ-
ρε.

I
ΧΑΡΙΝΙΚΟΣ ΝΙΚΙΑ

Χαρίνικος Νικία.

Vss. 4. 5 ΧΑΙ ΡЄ Legrand. Ego incertus sum, utrum in quarto an in quinto versu fuerit littera Ι.

307 Stela lapidis leucophaei a. 1829 inventa. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 441 [= *Arch. Aufs.* II 522], 21 (C. I. G. II add. 2482*e*); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 447.

ΕΦΗΒΟΣ
ΑΡΙΣΤΙΠ
ΠΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Ἔφηβος
Ἀριστίπ-
που
χαῖρε.

ΟΓΦ Pittakis.

308 'Aux Castellia' i. e. in urbe antiqua. Ed. E. Legrand *Bull. de corr. Hell.* XVI 1892, 143 sq., 33.

ΝΙΚΙΑC
ΣΤΕΦΑ
ΝΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Νικίας
Στεφά-
νου
χαῖρε.

309 Stela formae in Attica usitatae, lapidis albi, inventa a. 1826. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 434 [= *Arch. Aufs.* II 517], 16 (C. I. G. II add. 2482*l*); Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 439; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1992 (Cauer Del.[2] 155; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3455).

ΣΩΚΡΑΤΕΙΑ
ΝΙΚΟΦΑΝΕΥΣ
ΑΝΔΡΟΣΔΕ
ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΤΟΥΘΡΑ Σ ΥΠΕΙΘΕΥΣ
ΧΑΙΡΕ

Σωκράτεια
Νικοφάνευς,
ἀνδρὸς δὲ
Δαμοστράτου
τοῦ Θρασυπείθευς,
χαῖρε.

310 Fragmentum lapidis leucophaei, cuius max. l. 0,115, max. a. 0,105, cr. 0,025, litteris magnis primi aut secundi p. Chr. n. saeculi. Exscripsi in Iacobi Sigalae iuris consulti domo, quae est in oppido hodierno.

ΡΕ
ΙΡΕ

- - ρε
χα]ῖρε.

311 Tabula rudis et deformis negligenter inscripta. Ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 1, 1838, 440 sq. [= *Arch. Aufs.* II 521. 523], 26 (C. I. G. II 2482*d*).

ΕΠΙΚΤΗ
CΙCΜΕΛΙΤω
ΝΟCΧΡΗCΤΗ
ΚΑΙΑΛΥΠΕ
ΧΑΙΡΕ

Ἐπίκτη-
σις Μελίτω-
νος χρηστὴ
καὶ ἄλυπε
χαῖρε.

312 Sub anaglypho rudi opere facto, nunc mutilo. Ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 440 [= *Arch. Aufs.* II 521 sq.], 19 (C. I. G. II add. 2482*f*).

ΖωCΙΜΗΕΥ.....
ΧΡΗCΤΗΚΑΙ.....
ΧΑΙΡЄ

Ζωσίμη Εὐ - -
χρηστὴ καὶ [ἄλυπε]
χαῖρε.

313 '*Auf einem ionischen Architrav* (*also wohl von einem grösseren Grabmale*)' (Ross); 'ἐπὶ βάθρου, λίθου τοῦ εἴδους τοῦ Ὑμηττίου' in regione Καστέλη, i. e. ad urbem antiquam, inventum. Ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 440 sq. [= *Arch. Aufs.* II 521. 523], 24 (C. I. G. II 2482*i*).

ΝΙΝΕΑϘCΤΠΠΟΥΧΡΗ
CΤΕΚΑΙΑΛΥΠΕΧΑΙΡΕ

Νῖνε Ἀρ(ι)στ(ί)ππου χρη-
στὲ καὶ ἄλυπε χαῖρε.

Ἀρ(ι)στ(ί)ππου Keil, [Ἀυ]σ(ί)ππου Ross.

314 Stela superne et infra cymatiis ornata, l. 0,24, a. 0,52, cr. 0,09. Litterae tenues, a. 0,02. Ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 434 [= *Arch. Aufs.* II 516 sq.], 15 (C. I. G. II add. 2482 *k*). Exscripsi.

Ξ Α Ν Θ Ε	Ξάνθε
Κ Α Ρ Ν Ε Ο Φ Ω	Καρνεοφῶ-
Ν Τ Ο Σ Χ Ρ Η	ντος χρη-
Σ Τ Ε Κ Α Ι Α Λ Υ	στὲ καὶ ἄλυ-
Π Ε Χ Α Ι Ρ Ε	πε χαῖρε.

Sub litteris ornamentum est rotundum, de quo ambigo, num sit antiquum.

315 Stela marmoris caerulei, l. 0,25, max. a. 0,35, cr. 0,08; infra mutila, aëtomate altiore quam adsolet et insolitae formae ornata (cf. lemma n. 305). Litterae serae aetatis, a. 0,013—0,022. Exscripsi in oppido ante S. Charalampi ecclesiam.

Σ Ω Σ Ι Κ Λ Η Σ	Σωσικλῆς
Α Π Ε Λ Λ Α	Ἀπελλᾶ
Λ Ρ Η Σ Τ Ε Κ Α Ι	[χ]ρηστὲ καὶ
Α Λ Υ Π //////	ἄλυπ[ε]
∴ Ι Ρ ////	[χα]ῖρ[ε].

316 Basis lapidis nigricantis a. 1824 inventa. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 441 [= *Arch. Aufs.* II 522 sq.], 22 (C. I. G. II add. 2482 *m*); Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 448 (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4. 1, 3456).

Σ Ω Τ Α Δ Α Σ Ε Π Α Γ Α Θ Ο Υ	Σωτάδας Ἐπαγάθου
Χ Ρ Η Σ Τ Ε Κ Α Ι Α Λ Υ Π Ε	χρηστὲ καὶ ἄλυπε
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

317 Tabula rudi opera confecta, cuius max. l. 0,22, max. a. 0,27, max. cr. 0,08, in occidentali urbis clivo a nobis inventa et coenobio Παναγίας Καλαμιωτίσσης tradita. Litterae pessime et sine ulla arte incisae. Exscripsi.

C Ω Φ Ρ Ω Ν	Σώφρων
Χ· Ρ Η C Τ Ε Κ Α	χρηστὲ κα-
Ι Λ Λ Υ Π Ε Χ Λ	ὶ ἄλυπε χα-
Ι Ρ Ε	ῖρε.

318 Stela l. 0,22, a. 0,37, in oppido hodierno supra fenestram muro casae, quae est Perulis Drosi, inserta. Litterae secundi aut tertii p. Chr. n. saeculi, a. 0,02—0,03. Ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 440 [= *Arch. Aufs.* II 522], 17 (C. I. G. II add. 2482 *h*). Exscripsi.

Ν Ε Ι Κ Η Χ Α Ι Ρ Ε Α	Νείκη χαῖρε ἄ-
Λ Υ Π Ε Κ Α Ι Φ Ι Λ Α	λυπε καὶ φίλα-
Ν Δ Ρ Ε Ε Λ Ι Κ Ο	νδρε, Ἑλικο-
C Γ Υ Ν Η	ς γυνή.

319 ''Ἐπὶ κεράμου γεγλυμμένης μὴ πλήρους δὲ ... ἔχει μῆκος 0,075, ... πλάτος 0,03.' Litterae tenues a. 0,015—0,02. Anaphe inventa, nunc est Athenis penes Iacobum Sigalam, qui et ectypum et apographum comiter mihi misit.

Κ Α Δ Τ Α	- κ]αδτα.

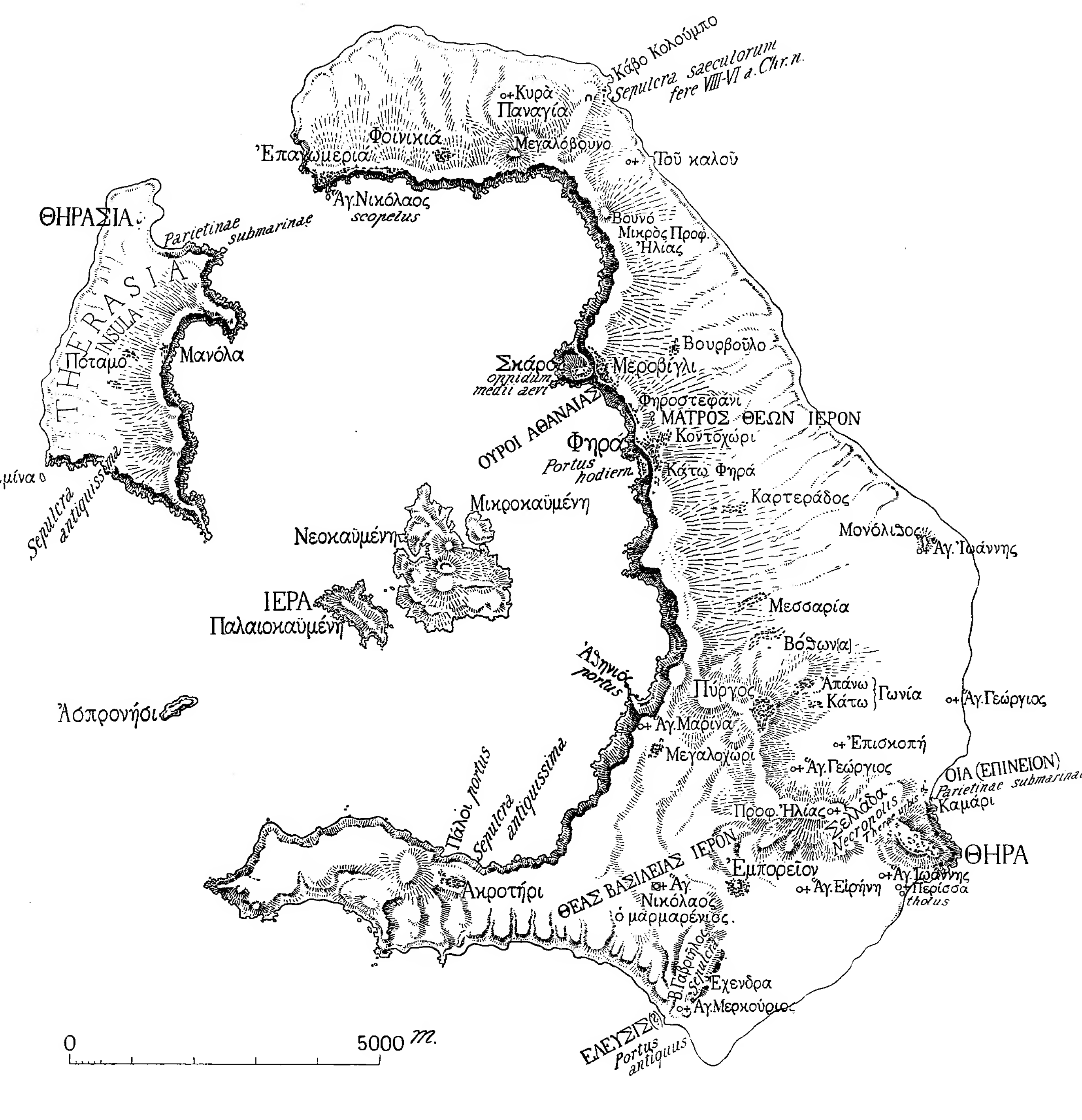
Lectio certa, sensus obscurus. [Λευκ]αδ[ί]α(?) Kaibel.

319 *a* In superiore latere lucernae fictilis inter rudera templi Apollinis Asgelatae inventae, litteris elatis. Tractavit Franciscus Lenormant et in actis Musei *Parent*, quod Parisiis fuit, die VIII m. Aprilis a. 1868, unde nuperrime mecum communicavit W. Froehner v. d., et alio loco nescio quo. De antiqua lucernae origine dubitari non posse addidit Froehner.

Θ Ε Ω	Θεῷ
Ε Π Η Κ Ο Ω	ἐπηκόῳ.

VII.

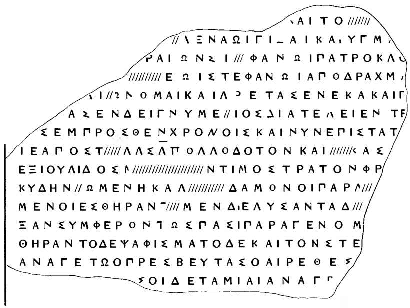
THERA ET THERASIA.

PARS PRIMA.

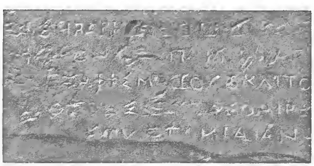
DECRETA THERAEORVM. TITVLI AEDIFICIORVM PVBLICORVM. EPISTVLAE REGVM.

320 Stela marmoris albi a superiore et inferiore latere fracta, a dextro laesa; l. 0,31, max. a. 0,22, cr. 0,095. Litterae minutae et bonae, sed obiter incisae et evanidae, a. 0,007. Lapis Phirae in Nomici, quae N. Delendae fuerat, domo conservatur. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 250 (Rangabé *Ant. Hell.* II 764; cf. C. Keil Syll. inscr. boeot. p. 22; Sonne De arbitris 55 LXXVI). Varias lectiones, quas appellavit F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 333, silentio praetereo. Exscripsi; partis imaginem phototypam ad ectypi exemplum faciendam curavi.

(*multa desunt*)

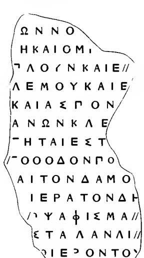
\- - - - - - - - κά[ρ]υγμ[α ὅτι]
[ὁ δᾶμος ὁ Θη]ραίων σ[τε]φανῶι Πάτροκλ[ον]
[Πάτρωνος χρυσ]έωι στεφάνωι ἀπὸ δραχμ[ᾶν]
[δισχιλ]ίω[ν] ὁμᾶι καὶ ἀ[ρ]ετᾶς ἕνεκα καὶ [εὐ]-
[νοίας] ἆς ἐνδειγνύμε[ν]ος διατελεῖ ἔν τ[ε]
[τοῖ]ς ἔμπροσθεν χρόνοις καὶ νῦν ἐπιστάτ[αν]
[τ]ε ἀποστ[εί]λας Ἀπολλόδοτον καὶ [δικ]ασ[τὰς]
ἐξ Ἰουλίδος Μ . . . . . ν Τιμόστρατον Φρ[ασι]-
κύδην [Σ]ωμένη Καλ[λί]δαμον, οἳ παρα[γενό]-
μενοι ἐς Θήραν [τὰ] μὲν διέλυσαν, τὰ δ[ὲ ἐδίκα]-
ξαν συμφερόντως πᾶσι παραγενόμ[ενοι ἐς]
Θήραν· τὸ δὲ ψάφισμα τόδε καὶ τὸν στέ[φανον]
ἀναγέτω ὁ πρεσβευτὰς ὁ αἱρεθὲς [ἐς Ἰου]-
[λίδα εὐθύ]ς, οἱ δὲ ταμίαι ἀναγ[ραψάν]-
[τω τόδε τὸ ψάφισμα ἐστάλαν λιθίναν καὶ]
[στασάντω ἐς τὸ ἱερὸν τοῦ - - - - -].
[Ἁιρέθη ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος].

Patroclus Theram epistaten et iudices miserat (vs. 7), id quod non est privati hominis officium. Credo eum a Ptolemaei Philadelphi nauarcho a. 265 a. Chr. n. in mare Aegaeum et sinum Saronicum misso non esse diversum, cuius classis cum diu apud Atticae insulam ab eo postea denominatam moraretur, ipse facile per aliquod tempus Cei (vs. 9 Ἰουλίδος) degere et inde idoneos homines, qui Aegyptiis rebus favebant, eligere potuit. Cei praesidium Ptolemaeorum fuisse iam diu constat (cf. Pridik De Cei insulae rebus 46 sq.); ac nomen Φρασικύδης nisi Cei non innotuit (Bechtel-Fick *Griech. Personennamen* 181).

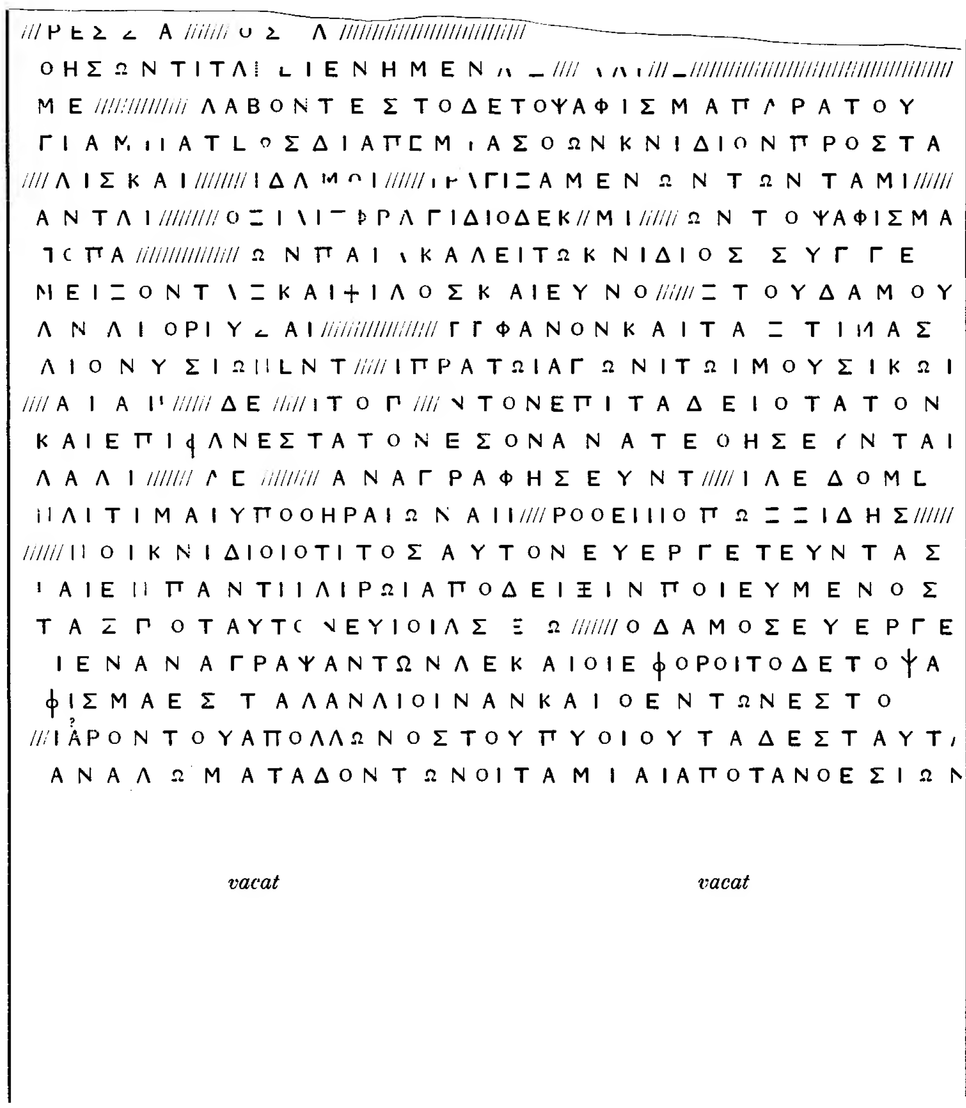
Vs. 4 patris nomen ex inscriptione Itani in Creta inventa (*Mus. ital. di ant. class.* III 1890, 568 sqq., 2) suppl. Wilamowitz. || vs. 7 de ἐπιστάταις a regibus Ptolemaeis Seleucidis aliis missis bene disseruit M. Holleaux *Bull. de corr. Hell.* XVII 1893, 56. || vs. 11 suppl. Foucart v. cl. litteris ad me datis.

321 Stela marmoris albi, cuius max. l. 0,15, max. a. 0,24, max. cr. 0,08; litteris haud accurate incisis tertii a. Chr. n. saeculi a. 0,007—0,009. Effodi a. 1896 in casa recentiore aetate constructa ante murum pulchrum, qui templum (Bacchi?) prope Basilicam situm sustentat. Exscripsi.

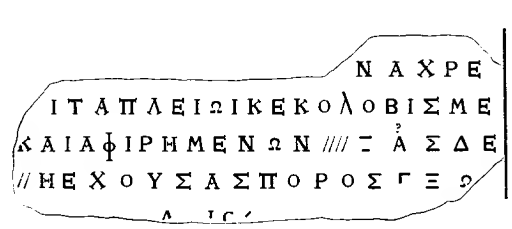
\- - - - - - - - - -
[καὶ ἔσ]πλουν καὶ ἔ[κπλουν]
[καὶ πο]λέμου καὶ ε[ἰράνας]
[ἀσυλὶ] καὶ ἀσπον[δὶ καὶ ἀ]-
[τέλει]αν ὧν κα ἐ[σάγηται]
[καὶ ἐξάγ]ηται ἐς τ[ὰν νᾶ]-
[σον καὶ π]ό[θ]οδον πο[τὶ τὰν]
[βουλὰν κ]αὶ τὸν δᾶμο[ν εὐθὺς]
[μετὰ τὰ] ἱερά, τὸν δ[ὲ ταμίαν (?)]
[τόδε τὸ] ψάφισμα [ἀναγρά]-
[ψαντα ἐ]στάλαν λι[θίναν στᾶ]-
[σαι ἐς τ]ὸ ἱερὸν το[ῦ -]
\- - - - - - - - -

322 'Στάλα λιθίνα' lapidis caerulei a superiore et inferiore parte decurtata, l. 0,365, max. a. 0,40, cr. 0,17; litteris parvis (a. 0,007, Θ Ο Ω multo minoribus et ita quidem ut Θ et Ο raro distingui possint) alterius fere a. Chr. n. saeculi, pessime habitis et lectu difficilibus. Effodi a. 1896 in cubiculo ad exteriorem ecclesiae Christianae narthecem sito, et propter decreti versum 20 Apollinis Pythii templum ibi fuisse conclusi. Commemoravit P. Wolters *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 257.

\- - - - - - - - - - - - - -
θησῶντι τὰ [γεγ]ενημέν[α - - - - - -]
μέ[νοι] λαβόντες τόδε τὸ ψάφισμα παρὰ τοῦ
γ[ρ]αμ[μ]ατ[έ]ος διαπεμ[ψ]άσθων Κνιδίων προστά-
[τ]αις καὶ [τῶ]ι δά[μω]ι, [σφρα]γι[ξ]αμένων τῶν ταμι-
ᾶν τᾶι [δαμ]ο[σ]ί[α]ι [σφ]ραγῖδι· ὁ δὲ κ[ο]μί[ζ]ων τὸ ψάφισμα
[τ]ὸ πα[ρ' ἁμ]ῶν πα[ρα]καλείτω Κνιδίος συγγε-
[ν]εῖ[ς] ὄντ[ας] καὶ φίλος καὶ εὔνο[υς] τοῦ δάμου
ἀνα[γ]ορ[ε]ῦσαι [τὸν στέ]φανον καὶ τὰ[ς] τιμὰς
[Δ]ιονυσίω[ν ἐ]ν τ[ῶ]ι πράτωι ἀγῶνι τῶι μουσικῶι
[κ]αὶ ἀ[πο]δε[ῖξα]ι τόπ[ο]ν τὸν ἐπιταδειότατον
καὶ ἐπιφανέστατον ἐς ὃν ἀνατεθησεῦνται
[. . . . . καὶ] ἀναγραφησεῦντ[α]ι (αἱ) δεδομέ-
[ν]αι τιμαὶ ὑπὸ Θηραίων Ἀ[νδ]ροθέ[μ]ι, ὅπω[ς ε]ἰδήσ[ω]-
[ντι] οἱ Κνίδιοι ὅτι τὸς αὐτὸν εὐεργετεῦντας
[κ]αὶ ἐ[ν] παντὶ [κ]αιρῶι ἀπόδειξιν ποιευμένος
τᾶ[ς] ποτ' αὐτὸν εὐ[ν]οίας ἔω[θε] ὁ δᾶμος εὐεργε-
[τ]έν· ἀναγραψάντων [δ]ὲ καὶ οἱ ἔφοροι τόδε τὸ ψά-
φισμα ἐστάλαν λιθίναν καὶ θέντων ἐς τὸ
ἱαρὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου· τὰ δ' ἐς ταῦτ[α]
ἀναλώματα δόντων οἱ ταμίαι ἀπὸ τᾶν θεσίων.

323 Fragmentum lapidis albi, cuius dextri modo marginis pars integra est; max. l. 0,23, max. a. 0,085, max. cr. 0,07; litteris minutis a. 0,008—0,012 primi a. Chr. n. saeculi aut recentioribus. Effodi a. 1896 in foro. Exscripsi.

[. . . . . ὄντω]ν ἀχρε[ί]-
[ων κα]ὶ τὰ πλείω⟨ι⟩ κεκολοβισμέ-
[νων] καὶ ἀφιρημένων, . . ας δὲ
[οὐ τίπ]η ἐχούσας πόρος [ἐ]ξ ὧ[ν]
\- - - - - - - - - - - -

Decreti fragmentum in honorem alicuius hominis factum, qui Augusti fere temporibus (tunc enim ι adscriptum saepissime abundabat) aedificium publicum restituendum curavit. Cf. insequentes titulos.

324 '*Inscription trouvée dans une fouille que je fis à la montagne S. Stefano le 7 juillet 1788 sur une colonne dorique de 9p 7'*' Fauvel in schedis Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 112) conservatis. Eiusdem viri notis patet hanc columnam in septentrionali fuisse Basilicae parte. Fauvelius Choiseulio misit; nunc Parisiis in Museo *Louvre* conservatur. Edd. Dubois *Catal. de Choiseul* 1818, 197 ex lapide et ex apographo olim ab editore facto, antequam fractura laesus lapis; Clarac *Catal. du Louvre* 626; *Musée* 43 et *inscr.* tab. 43; Osann Syll. 1834, 556 ex suo apographo et Villoisoni schedis; Boeckh C. I. G. II 2454 ex his et ex schedis Koehlerianis duplicibus, quarum alterae a Fauvelio scriptae erant, nec non Pittakis, qui atticam dixit (Vosswinckel De insula Theraeorum 58 sq., 3; Franz Elem. epigr. 122); Froehner *Inscr. grecques* (*du Louvre*) 1865, 132. Lapidem Parisiis vidi; ectypum Villefossii et Michonis vv. cll. benignitate accepi.

ΥΠΕΡΤΗΣΤΟΥ ΜΕΓΙΣΤΟΥ ❦
ΚΑΙΘΕΩΝΕΝΦΑΝΕΣ ΤΑ ΤΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΝΕΡΒΑΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
ΔΑΚΙΚΟΥΥΓΕΙΑΣΚΑΙΔΙΑΜΟΝΗΣ· ΚΑΙ
ΙΕΡΑΣΣΥΝΚΛΗΤΟΥΚΑΙΔΗΜΟΥΡΩΜΑΙΩΝ
ΟΜΟΝΟΙΑΣ· ΑΓΑΘΟΠΟΥΣΕΥΤΥΧΟΥ
ΚΑΙΠΟΛΥΟΥΧΟΣ· ΚΑΙΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ
ΟΙΚΑΡΤΙΔΑΜΑ· ΤΗΝΣΤΟΑΝΕΣΤΕΓΑΣΑΝ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΤΗΝΤΩΝΞΥΛΩΝΚΑΙΤΩΝ
ΣΤΡΩΤΗΡΩΝΥΛΗΝΚΑΙΤΗΝΕΠΑΚΟΛΟΥΘΟΥ
ΣΑΝΕΙΣΤΗΝΣΤΕΓΗΝΔΑΠΑΝΗΝΠΑΣΑΝΠΑ
ΡΑΣΧΟΜΕΝΟΙΚΑΤΑΔΩΡΕΑΝ ❦ ΤΗΝΔΕΠΕ
ΡΙΛΕΙΠΟΜΕΝΗΝΕΚΤΗΣΠΡΩΤΗΣΣΤΕΓΗΣ
—ΥΛΙΚ/ΙΝΛ//////ΥΛΓ/////ΞΧΟΡΗΣΑΝΤΗΠΟΛΕΙ
ΠΡΟΣΤΟΕΚΤΟΥΤΩΝΤΩΝΞΥΛΩΝΚΑΙΕ
ΤΕΡΑΤΩΝΚΑΤΕΠΕΙΓΟΝΤΩΝΚΑΙΚΑΤΗ
ΡΕΙΜΜΕΝΩΝΕΡΓΩΝΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ
ΤΥΧΕΙΝ

Ὑπὲρ τῆς τοῦ μεγίστου
καὶ θεῶν ἐνφανεστάτου
αὐτοκράτορος Νέρβα Τραϊανοῦ
Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ
Δακικοῦ ὑγείας καὶ διαμονῆς καὶ a. 102—116 p. Chr. n.
ἱερᾶς συνκλήτου καὶ δήμου Ῥωμαίων
ὁμονοίας Ἀγαθόπους Εὐτύχου
καὶ Πολυοῦχος καὶ Ἀριστόδαμος
οἱ Καρτιδάμα τὴν στοὰν ἐστέγασαν
ἐκ τῶν ἰδίων, τὴν τῶν ξύλων καὶ τῶν
στρωτήρων ὕλην καὶ τὴν ἐπακολουθοῦ-
σαν εἰς τὴν στέγην δαπάνην πᾶσαν πα-
ρασχόμενοι κατὰ δωρεάν· τὴν δὲ πε-
ριλειπομένην ἐκ τῆς πρώτης στέγης
ξυλικὴν ὕλην ἐξεχώρησαν τῇ πόλει
πρὸς τὸ ἐκ τούτων τῶν ξύλων καὶ ἕ-
τερα τῶν κατεπειγόντων καὶ κατη-
ρειμμένων ἔργων διορθώσεως
τυχεῖν.

Vs. 6 ΣΥΓ in ΣΥΝ correctum — aut vice versa. || vs. 15 ΞΥΛΙΚΗΝΥΛΗΝΕΞΕΧΩ Fauvel. || vs. 8 Ἀριστόδαμος Καρτιδάμα] cf. 325, 28 Ἀριστοδάμῳ Καρτιδάμαντος. Eadem aut similia nomina patrum filiorumque coniuncta Therae saepissime recurrunt; num personae eaedem sint, saepe diiudicari non potest. Quam rem in adnotationibus interdum attigi; qui quaestionibus onomatologicis operam dant, indices quaeso adeant.

325. 326

(325) Stela marmoris caerulei aëtomate, in quo rosa est, ornata, l. 0,60, a. 0,96. Margo stelae elatus est. Inserta est muro interiori Basilicae e regione portae, ita ut intranti statim sit conspicua. A dextra est n. 326. Utraque tabula in basi posita est cylindrata. Litterae pro aevo Antoninorum satis elegantes, in extremis partibus lineis transversis haud parvis ornatae; altitudinis diversae, pleraeque inter 0,012 et 0,015. Effodi a. 1896. Edidi in ephemeride hebdomadaria *Σαντορίνη* ἀρ. 444, 30 Ἰουνίου 1896 p. 2; *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 256.

[*Textum vide pag. 73.*]

Ἀγαθῇ Τύχῃ.

Ὑπὲρ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Αὐτοκράτο-
ρος Καίσαρος Τ. Αἰλίου Ἁδριανοῦ Ἀντωνεί-
νου Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς καὶ Οὐήρου Καίσαρος
καὶ Λουκίου Καίσαρος καὶ Σεβαστῆς Φαυσ(τ)εί-
νης τύχης καὶ αἰωνίου διαμονῆς καὶ τοῦ
σύμπαντος αὐτῶν οἴκου ἐπὶ ἀνθυπάτου
Μουμμίου Σεισέννα, ἀρχόντων δὲ τῶν σὺν
Τι(βερίῳ) Ἰουλίῳ Κλέωνι, Τ. Φλάυιος Κλειτοσθένης
Κλαυδιανὸς μετὰ καὶ τοῦ υἱοῦ Φλαυΐου Κλει-
τοσθένους Ἰουλιανοῦ καὶ τοῦ ἐκγόνου αὐτοῦ
Φλ. Κλειτοσθένους Κλαυδιανοῦ καὶ τῆς ἐκγόνης
Φλ. Κλαυδίας Δημητρίας Αἰλιανῆς τὰ ἔργα
κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν ἣν ἐποιησάμην τῇ γλυ-
κυτάτῃ πατρίδι Θήρᾳ κατασκευάσας ἐκ τῶν ἰδίων
ἀνέθηκα, καθὼς ἡ ἰσαγγελία ἡ ὑποτεταγμένη
περιέχει καὶ τὰ ψηφίσματα. Λ. Σεργίῳ Σκειπίωνι
Ὀρφίτῳ, Κ. Σοσσίῳ Πρείσκῳ ὑπάτοις πρὸ ιε̅ Καλανδῶν a. 149 p. Chr. n. die 18 m. Iulii
Αὐγούστων, ὡς δὲ Θηραῖοι ἄγουσιν, ἐπὶ ἱερέως Φιλο-
μήτορος τοῦ Φιλομήτορος, μηνὸς Ὑα[κ]ινθίου ἕκτῃ λή-
γοντος, ἀγομένης ἐκκλησίας ἐννόμου, ὑπὲρ τῆς τοῦ
Αὐτοκράτορος Καίσαρος Τ. Αἰλίου Ἁδριανοῦ Ἀντωνίνου
Σ[ε]βαστοῦ Εὐσεβοῦς καὶ Οὐήρου Καίσαρος καὶ
Λουκίου Καίσαρος καὶ Σεβαστῆς Φαυστίνης τύχης
καὶ αἰωνίου διαμονῆς καὶ [τ]οῦ σύμπαντος αὐτῶν
οἴκου Τ. Φλαούιος Κλειτοσθένης Κλαυδιανὸς εἰσ-
ήγγειλα εἴς τε βουλὴν καὶ δῆμον ἐπιδοὺς τάδε τὰ
ἔγγραφα ἄρχουσι τοῖς σὺν Ἀριστοδάμῳ Καρτιδάμαν-
τος· ἐπειδὴ ἡ κατὰ πόλιν ὑπάρχουσα στοὰ ἡ π[ρ]ὸς τῇ
ἀγορᾷ ἀπεστέγασται μὲν ὅλη, ἐκ μέρους δὲ καὶ τὰ τῶν
τοίχων αὐτῆς καὶ οἰκοδομημάτων καταπέπτωκεν καὶ
τὰ πρόσλοιπα δὲ διαπεφορημένα κινδυνεύει εἰς ἔδα-
φος κατενεχθῆναι, πολλάκις τε περὶ τῆ[ς] κατασκευῆς
αὐτῆς καὶ ἐπισκευῆς πανδημεὶ καταβοήσεις ἐγένον-
το ἀναγκαίου ὄντος τοῦ ἔργου πρὸς ὅλον τὸν τῆς πόλεως
κόσμον τε καὶ ἀπόλαυσιν καὶ πολυτέλειαν, διὰ τὸ μηδὲν
ἕτερον τοιοῦτον ἐν αὐτῇ ὑπάρχειν ἔργον, καὶ
μηδενὸς μήτε ἄρχοντος μήτε ἰδιώτου ὑπεσχη-
μένου ἀπο[κατ]αστῆσαι τῇ πόλει τὸ ἔργον, συν-
ο[ρῶ]ῶ[ν] μετ[ὰ] καὶ τούτου τοῦ ἔργου καὶ τὰ ἄλλα
καταρειπτούμενα ὑπισχνοῦμαι, ὁποῖον ἂν καὶ
ὁπόσον ὁ καιρός μοι ἐπιτρέψῃ καὶ ἡ τύχη τῆς
πόλεως, κατ[αστή]σας αὐτὸ ἀποδοῦναι τῇ πόλει
σῷον ἐκ [τῶν ἰδίων] μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Φλ. Κλειτοσθέ-
[νους Ἰουλιανοῦ κ]αὶ τοῦ ἐκγόνου μου Φλ. Κλειτοσθέ-
[νο]υς [Κλαυδιανοῦ]· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκ τῆς πε[πτ]ωκυίας
[στέγης ἔτι πλείστη] περιελείπετο ὕλη, καὶ [τ]αύτην ὑ-
[πεχώρησα ἐκ τῶν ἰδ]ίων παρασχὼ[ν] τ[οῖς] ἐργάσασ-
[θαι μέλλουσι καὶ] προσεισενεγ[κάμεν]ος· ἃ δέ μο[ι]
[. . . . . κατά]στασιν τ[- - - - - -]τα-
[. . . . . ε]ὔχρηστ[- - - - - -]σειν.

Vs. 16 ἡ ἰσαγγελία = n. 325, 17—51; τὰ ψηφίσματα a n. 326 diversa.

In aëtomate: ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ

ΥΠΕΡΤΗΣΤΟΥΚΥΡΙΟΥΗΜΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟ
ΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣ·Τ·ΑΙΛΙΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΑΝΤΩΝΕΙ
ΝΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΕΥΣΕΒΟΥΣΚΑΙΟΥΗΡΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΚΑΙΛΟΥΚΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΚΑΙΣΕΒΑΣΤΗΣΦΑΥΣΕΙ
ΝΗΣΤΥΧΗΣΚΑΙΑΙΩΝΙΟΥΔΙΑΜΟΝΗΣΚΑΙΤΟΥ
ΣΥΜΠΑΝΤΟΣΑΥΤΩΝΟΙΚΟΥ❦ΕΠΙΑΝΘΥΠΑΤΟΥ
ΜΘΥΜΜΙΟΥΣΕΙΣΕΝΝΑ❦ΑΡΧΟΝΤΩΝΔΕΤΩΝΣ˅/Ν
ΤΙ·ΙΟΥΛΙΩΚΛΕΩΝΙ❦Τ❦ΦΛΑΥΙΟΣΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝ/ΗΣ
ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣΜΕΤΑΚΑΙΤΟΥΥΟΥΦΛΑΥΙΟΥΚΛΕΙ
ΤΟΣΘΕΝΟΥΣΙΟΥΛΙΑΝΟΥΚΑΙΤΟΥΕΚΓΟΝΟΥΑΥΤΟΥ
ΦΛ❦ΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΟΥΣΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥΚΑΙΤΗΕΚΓΟΝΗΣ
ΦΛ❦ΚΛΑΥΔΙΑΣΔΗΜΗΤΡΙΑΣΑΙΛΙΑΝΗΣ❦ΤΑΕΡΓΑ
ΚΑΤΑΤΗΝΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝΗΝΕΠΟΙΗΣΑΜΗΝΤΗΓΛΥ
ΚΥΤΑΤΗΠΑΤΡΙΔΙΘΗΡΑΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΣΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
ΑΝΕΘΗΚΑΚΑΘΩΣΗΙΣΑΓΓΕΛΙΑΗΥΠΟΤΕΤΑΓΜΕΝΗ
ΠΕΡΙΕΧΕΙΚΑΙΤΑΨΗΦΙΣΜΑΤΑ❦Λ❦ΣΕΡΓΙΩΣΚΕΙΠΙΩΝΙ
ΟΡΦΙΤΩΚΣΟΣΣΙΩΠΡΕΙΣΚΩΥΠΑΤΟΙΣΠΡΟΙΕΚΑ\ΛΝΔΩΝ
ΑΥΓΟΥΣΤΩΝΩΣΔΕΘΗΡΑΙΟΙΑΓΟΥΣΙΝΕΠΙΙΕΡΕΩΣΦΙΛΟ
ΜΗΤΟΡΟΣΤΟΥΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣΜΗΝΟΣΥΑΚΙΝΘΙΟΥΕΚΤΗΛΗ
ΓΟΝΤΟΣΑΓΟΜΕΝΗΣΕΚΚΛΗΣΙΑΣΕΝΝΟΜΟΥΥΠΕΡΤΗΣΤΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣ❦Τ❦ΑΙΛΙΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΕΥΣΕΒΟΥΣΚΑΙΟΥΗΡΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ❦ΚΑΙ
ΛΟΥΚΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ❦ΚΑΙΣΕΒΑΣΤΗΣΦΑΥΣΤΙΝΗΣΤΥΧΗΣ
ΚΑΙΑΙΩΝΙΟΥΔΙΑΜΟΝΗΣΚΑΙ///ΙΟΥΣΥΜΠΑΝΤΟΣΑΥΤΩΝ
ΟΙΚΟΥ❦Τ❦ΦΛΑΟΥΙΟΣΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΣΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣΕΙΣ
ΗΓΓΕΙΛΑΕΙΣΤΕΒΟΥΛΗΝΚΑΙΔΗΜΟΝΕΠΙΔΟΥΣΤΑΔΕΤΑ
ΕΓΓΡΑΦΑΑΡΧΟΥΣΙΤΟΙΣΣΥΝΑΡΙΣΤΟΔΑΜΩΚΑΡΤΙΔΑΜΑΝ
ΤΟΣ❦ΕΠΕΙΔΗΗΚΑΤΑΠΟΛΙΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΣΤΟΑΗΠΡΟΣΤΗ
ΑΓΟΡΑΑΠΕΣΤΕΓΑΣΤΑΙΜΕΝΟΛΗΕΚΜΕΡΟΥΣΔΕΚΑΙΤΑΤΩΝ
ΤΟΙΧΩΝΑΥΤΗΣΚΑΙΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑΤΩΝΚΑΤΑΠΕΠΤΩΚΕΝΚΑΙ
ΤΑΠΡΟΣΛΟΙΠΑΔΕΔΙΑΠΕΦΟΡΗΜΕΝΑΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙΕΙΣΕΔΑ
ΦΟΣΚΑΤΕΝΕΧΘΗΝΑΙΠΟΛΛΑΚΙΣΤΕΠΕΡΙΤΗ¯ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
ΑΥΤΗΣΚΑΙΕΠΙΣΚΕΥΗΣΠΑΝΔΗΜΕΙΚΑΤΑΒΟΗΣΕΙΣΕΓΕΝΟΝ
ΤΟΑΝΑΓΚΑΙΟΥΟΝΤΟΣΤΟΥΕΡΓΟΥΠΡΟΣΟΛΟΝΤΟΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΚΟΣΜΟΝΤΕΚΑΙΑΠΟΛΑΥΣΙΝΚΑΙΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΝΔΙΑΤΟΜΗΔΕΝ
ΕΤΕΡΟΝΤΟΙΟΥΤΟΝΕΝΑΥΤΗΥΠΑΡΧΕΙΝ˙ΡΓΟΝΚΑΙ
ΜΗΔΕΝΟΣΜΗΤΕΑΡΧΟΝΤΟΣΜΗΤΕΙΔΙΩΤΟΥΥΠΕΣΧΗ
ΜΕΝΟΥΑΠΟΙ//////////ΑΣΤΗΣΑΙΤΗΠΟΛΕΙΤΟΕΡΓΟΝΣΥΝ
Ο////////ΟΝΜΕΤΑ(?)ΚΑΙΤΟΥΤΟΥΤΟΥΕΡΓΟΥΚΑΙΤΑΑΛΛΑ
ΚΑΤΑΡΕΙΠΤΟΥΜΕΝΑΥΠΙΣΧΝΟ///ΥΜΑΙΟΠΟΙΟΝΑΝΚΑΙ
ΟΠΟΣΟΝΟΚΑΙΡΟΣΜΟΙΕΠΙΤΡΕΨΗΚΑΙΗΤΥΧΗΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣΚΑΤ////////////////////ΣΑΣΑΥΤΟΑΠΟΔΟΥΝΑΙΤΗΠΟΛΕΙ
ΣΩΟΝΕΚ¯Ο/////////////////////////ΜΕΤΑΤΟΥΥΟΥΜΟΥ❦ΦΛ❦ΚΛΕΙΤΟΣΘΕ
//ΑΙΤΟΥΕΚΓΟΝΟΥΜΟΥΦΛ❦'//ΛΕΙΤΟΣΟΕ
///////ΥΣΚ\/////////////////////////////////////❦ΕΠΕΙΔΕΚΑΙΕΚΤΗΣΠΕ/////ΩΚΥΙΑΣ
///ΙΠΕΡΙΕΛΕΙΠΕΤΟΥΛΗΚΑΙ;ΑΥΤΗΝΥ
//ΛΙΩΝΠΑΡΑΣΧΩ///Τ/////ΕΡΓΑΣΑΣ
///////////////////////////////////// ι ι /////////////////////////ΠΡΟΣΕΙΣΕΝΕΓ//////////Γ///ΟΣΑΔΕΜΟ
////////////////////////////////////Π//////////////////////////////ΤΑΣΙΝΤ///ΤΑ
////////////////////////////////////Τ//////////////////////////////ΥΧΡΗΣΤ///ΗΣΕΙΝ

(326) Stela marmoris caerulei, l. 0,60, a. 1,27, in basi cylindrata cuius a. 0,875 collocata. Margo reliqua tabula paullo altior, corona superior duorum delphinum anaglypho ornata est. Litterae sicut in inscr. n. 325, prope quam muro Basilicae inserta est. Effodi a. 1896. Vss. 1—21 edidi in ephemeride hebdomadaria Σαντορίνη ἀρ. 444, 30 Ἰουνίου 1896 p. 3; *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 257.

Ε Δ Ο Ξ Ε Τ Ι// Ь Ο Υ Λ Η Κ Α Ι Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ε Ι Σ Η Γ Ο Υ ΜΕ Ν Ο Ι
Τ Ο Υ Π Ρ Ω //// Λ ////////// Ν// Γ Ο Σ Τ Η Σ Ο Η Ρ Α Ι Ω Ν Π Ο Λ Ε Ω Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο
Δ Λ Μ Ο Υ ///// Ο ////////// Ρ ι ι Δ Α Μ Λ Ν ι Ο Σ Ε ////// Ψ Η φ Ι Ξ Ο Μ Ε Ν Ο Υ
Ε Σ Τ Ι Α ' Ο //////// Υ Θ Ρ Α Σ Υ Λ Ε Ο Ν Τ Ο Σ Τ Ο Υ Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Υ Α Π Ο Δ Ε
Δ Ε Ι Γ Μ Ε Ν Ο ////// Ι Σ Τ Ο Ν Ε Ι Σ Ι Ο Ν Τ Α Γ Ν Ι Α Υ Τ Ο Ν Π Ρ ι Α Ρ Χ Ο Ν
Τ Ο Σ Ε Π Ε Ι Δ Η Τ Ο φ Λ Α Ο Υ Ι Ο Σ Κ Λ Ε Ι Τ Ο Σ Θ Ε Ν Η Σ Κ Λ Α Υ Δ Ι Α Ν Ο Σ
Α Ν Η Ρ Γ Ε Ν Ο Υ Σ Τ Ε Ε Π Ι φ Α Ν Ε Ι Α Δ Ι Α Σ Η Μ Ο Σ Κ Α Π Ι Τ Α Ι Σ Ε Ι Σ
Τ Η Ν Π Α Τ Ρ Ι Δ Α Λ Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Α Ι Σ Δ Ι Α Β Ο Η Τ Ο Σ Α Μ Ε Ν Β Α Λ Α
Ν Ε Ι Ω Ν Κ Α Τ Α Σ Κ Ε Υ Α Ι Σ Τ Α Ε Π Ι Ν Ε Ι Α Τ Η Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ Κ Ο Σ Μ Η
Σ Α Σ Α Δ Ε Κ Α Ι Τ Ο Τ Η Σ Ε Ι Λ Ε Ι Θ Υ Ι Η Σ Ι Ε Ρ Ο Ν Α Λ Ε Κ Τ Ω Π Ο Λ Υ
Τ Ε Λ Ε Ι Α Κ Α Τ Ε Ι Ρ Γ Α Σ Μ Ε Ν Ο Ν Ε Ρ Γ Ο Ν Π Α Τ Ρ Ω Ο Ν Α Ι Α Ρ Α φ Ο? Ο
Ρ Ο Ν Π Ρ Ο Σ ///// Ο Λ Α Υ Σ Ι Ν Π Ο Δ Ι ι Ω Ν Τ Ε Κ Α Ι Τ Ω Ι Ε Π Ι Δ Η Μ Ο Υ Ν
Τ Ω Ν Ε Ε Ν //// Ν Δ Ι Α φ Υ Λ Α Σ Σ Ω Ν *vacat*
Ε Ν Ε Γ Δ Ι Κ Ι Α Ι Σ Α Κ Ρ Ι Β Η Σ Ε Ν Π Ρ Α Κ Τ Ο Ρ Ε Ι Α Ι Σ Υ Γ Ι Η Σ Ε Ν Α Ρ Χ Α Ι Σ
Κ Α Ι Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ι Α Ι Σ Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ Ε Ν Ε Π Ι Δ Ο Σ Ε Σ Ι Π Ο Λ Ε Ι Τ Ω Ν
Μ Ε Γ Α Λ Ο Ψ Υ Χ Ο Σ φ Α Ν Ε Ι Σ Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Α Σ Α Γ Ο Μ Ε Ν Η Σ
Ε Ν Ν Ο Μ Ο Υ Τ Η Σ Η Μ Ε Ρ Ο Ν Η Μ Ε Ρ Α Π Α Ρ Ε Λ Θ Ω Ν Ε Ι Σ Ρ// Γ Ε Ι
Λ Ε Ν Β Ο Υ Λ Η Κ Α Ι Δ Η Μ Ω Τ Η Ν Ε Ν Τ Η Π Ο Λ Ε Ι Β Α Σ Ι Λ Ι Κ Η Ν
Σ Τ Ο Α Ν Ε Ρ Γ Ο Ν Α Ρ Χ Α Ι Ο Ν Κ Α Ι Δ Ι Α Π Ρ Ε Π Ε Σ Κ Α Ι Ο Ι Ο Ν Ο Υ Κ// Λ
Λ Ο Τ Ρ// Κ Ο Σ Ι Ι Ι Μ Α Ε Ν Τ Η Π Ο Λ Ε Ι Κ Α Τ Η Ρ Ε Ι Μ Μ Ε Ν Ο Ν Ε Κ Π Ο Λ
Λ Ω Ν ////////// Χ Ρ Ο Ν Ω Ν Ε Κ Τ Ω Ν Ι Δ Ι Ω Ν Κ Α Τ Α Σ Κ Ε Υ Α Σ Ε Ι Ν Κ Α
///// Ω Σ //// Ι //// Ι Α Υ Τ Ο Υ Ε Γ Γ Ρ Α φ Ο Ι Ε Ι Σ Α Γ Γ Ε Λ Ι Α Ι Δ Ε Δ Ο Μ Ε //////
////////// Ρ Α Τ // Ι Γ Ο Ι Σ Τ Ο Ι Σ Σ Υ Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α Μ Ω Κ Α Ι Τ Ι Δ ////////// Λ /////
///// Ε Ι/ Ι /// Ι Ο Υ Σ Ι Ν Ε Κ Τ Ε Τ Η Σ Π Ε Ρ Ι Λ Ε Ι Π Ο Μ Ε Ν Η Σ Ξ Υ Λ Ι Κ Η Σ
Υ Λ Ι////////////// Ν Λ Ι Ν φ Α Λ Κ Τ Ο Ν Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Ν Κ Α ι Η Ρ Ι Μ Ι Ι Ε Ν Ο Ν Κ Α Ι
////////////// Ι ////// Ν Α Ο Ν Τ Η Σ Τ Υ Χ Η Σ Κ Α Ι Τ Ο Α ι Κ Λ ' Ο Ν Κ Λ Ι Σ / Ρ Ε Ι Ο Ν
//////// Α Τ Α Σ Ι/ Ε Ν Α Σ Α Σ Τ Η Α ι Λ Δ Ω Σ Ε Ι Ν // Ε Π Ξ ´ Φ Ι Ι //////// Ι' ¯ Λ Ν ////
/////////// Ι Σ Ε? //// Λ Ι Γ Κ Α Ι ¯ Ι Σ Τ Ο Υ Π Α Ν Τ Ο Σ Θ /////// Λ ///////////////////////////// Δ ////
/////////////// Α Ι Τ Η Β /// Υ Λ Η Κ Α Ι Τ Ω Δ Η Μ Ω Δ Η Μ Ο /// Ι Α Μ F ///////////////////////
Γ Π Λ ' Ν Γ // Σ ////////////// Α Ι Μ Α Ρ Τ Υ Ρ /// ι Θ Η Ν Α Ι ///// Λ //// Γ Ω Ζ Ι Ε ///// Π /////
Λ Ι ////// Σ /// Ι/ Ι Ε //////// Ι Ε ι Ο Υ? Τ Η Λ Η Ν Ο Σ //////// φ ////// Γ Γ Ι ////// Ι Κ Α Ι ///
Χ Ρ Ι// Ο Υ Τ Η Σ Ε Π Α Ρ Χ Ε Ι Α Σ Η Μ //// Ν //// Ν Θ ////// Τ Α Γ Ο Υ Π Ο
Π Ι ///////////// Ο Υ Π Ρ Ε Ι Σ Κ Ο Υ Π Ρ Ο Σ Τ Ο φ Α // Ν Ε Ι/ Α Κ /////////////// Ε Ι
Ν Ο Γ Ε Ν Ε Σ Θ Α Ι Τ Η Ν Τ Α Ν Λ Ρ Ο Σ Ε /////////////// Ι/ Α Ι ////////// Α ////// F
Γ Α Λ Ο Ψ Υ Χ Ι Α Ν Α Ν Α Σ Τ Α ////// ι Ν Α Ι //////////////////////////////// Λ //////////
/// Ι Σ ////////////// Ι Ι /////
////////// Ν // Δ Ο Σ ///////////////////////////////////
// Λ ////// ¯ Ε Τ Ο /////////////////////////////
/////////////////// Φ Ι Ο ///////////////////////// φ ////////////////// Ο /// Λ ///// ¯ Ο ////////////////////////////
////////////////////////////// Λ Τ /// Ε ////////// Α Π Ο // Ε Γ Γ Ο Ν Ο Υ Α Υ Τ Ο ///////////////////
///////////////////////// Ι Ο Υ ////// Ι Τ Ο ////// Ε Ι //////// Σ Ι Λ // Υ Δ /////////////////////////////
Λ Γ Α Λ Μ Α Τ Α Ε ///////////// Ε Π Ι Σ //// Μ Ο //////////////////////////// Σ Π Ο Λ Γ Ω /////
Γ Ο Ι Ι Ο Ι Ξ Ο Ι Σ Λ Ν ///// Ι Σ ///// Ρ C /////////////// Ι ///// Ι // Ν /////////////////////////// Γ
Ι Ι Ι ι Ι ////////// Η Ν /// Λ Ο // Λ /// Η Β Ο /////////////////////////// Ι ///////////////////////////////
////////////////////////// φ Λ Α Υ Ι Ο Ν Κ Λ // Ι Τ Ο Σ Θ Ε //////////////// Ρ //////////////////////////////////
///////////////////////// Ι Λ Ο Σ /////////// Ο Υ Ε Σ Τ Ο ///////////////////////// Ι //////////////////////////////////
Τ ///////////// Ι ///// ι ι Π Υ ///// Τ Ε Γ //// ¯ / Η //
ι /////// Ι ////////// Ι Ο //////// Ι Γ Ε ////////// Ι' ι Α ι ι ///
Δ /// Ι Ε Ν Α Σ Τ Ο Υ Δ Η ι Ο Ν ///////////////////////////////////
////////// Λ // Ι Ω C ////////////////// Ω Ν Π Ο Λ Ε Ι Τ Ι Κ Ω Ν Π Ο ////////////////////////////// //
Σ Θ Ξ ///////////////////// Ο Σ Α Ν Α Σ Τ Α Σ Ο Κ Λ Ε Ι Τ Ο Σ ///////////////////////////// Ε Σ
Χ Ε Ι Ο _ ///////////// Ι Δ Ι Ω Ν Α Ν Α Λ Ω Σ Ε Ι Ν Α Ρ Ι /////////////////////////////
Κ Α Ι Ι ι / ////// Μ Α Ν Τ Ο Σ Α Ρ Χ Ω Ν Ε Ι Σ Η Γ Η /////////////////////////////
¯ Ι Α Ι Ο Σ Θ Ρ Α Σ Υ Λ Ε Ο Ν Τ Ο Σ Ε Π Ε Ψ Η φ Ι Σ Α ¯ ///////////////////////////
//////////////////////////////// Ι /// Ε Ω Τ Ε Ρ Ο Σ Ε φ Ο Ρ Ο Σ Ε Χ Α Ρ Α ///////////////////////////

Ἔδοξε τ[ῇ] βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ εἰσηγουμένου
τοῦ πρω[τάρχοντ]ος τῆς Θηραίων πόλεως Ἀριστο-
δ[ά]μου [τ]ο[ῦ Κα]ρ[τ]ιδάμαν[τ]ος, ἐ[πι]ψηφιζομένου
Ἑστιαίο[υ το]ῦ Θρασυλέοντος τοῦ καὶ αὐτοῦ ἀποδε-
δειγμένο[υ ε]ἰς τὸν εἰσιόντα [ἐν]ιαυτὸν πρ[ωτ]άρχον-
τος· Ἐπειδὴ Τ. Φλάουιος Κλειτοσθένης Κλαυδιανὸς
ἀνὴρ γένους τε ἐπιφανείᾳ διάσημος κἀπὶ ταῖς εἰς
τὴν πατρίδα λιτουργίαις διαβόητος ἃ μὲν βαλα-
νείων κατασκευαῖς τὰ ἐπίνεια τῆς πόλεως κοσμή-
σας, ἃ δὲ καὶ τὸ τῆς Εἰλειθυίης ἱερὸν ἀλέκτῳ πολυ-
τελείᾳ κατειργασμένον ἔργον πατρῷον ἀπαράφ[θ]ο-
ρον πρὸς [ἀπ]όλαυσιν πο[λ]ι[τ]ῶν τε καὶ τῶν ἐπιδημούν-
των [ξ]έν[ω]ν διαφυλάσσων,
ἐν ἐγδικί[α]ις ἀκριβής, ἐν πρακτορείαις ὑγιής, ἐ[ν] ἀρχαῖς
καὶ στρατηγίαις δίκαιος, ἐν ἐπιδόσεσι πολειτῶν
μεγαλόψυχος φανείς, ἐκκλ[η]σίας ἀγομένης
ἐννόμου τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, παρελθὼν εἰσή[γ]γει-
λεν βουλῇ καὶ δήμῳ τὴν ἐν τῇ πόλει Βασιλικὴν
στοάν, ἔργον ἀρχαῖον καὶ διαπρεπὲς καὶ οἷον οὐκ [ἄ]λ-
λο [π]ρ[ο]κόσ[μη]μα ἐν τῇ πόλει, κατηρειμμένον ἐκ πολ-
λῶν [ἤδη χρ]όνων ἐ[κ] τῶν ἰδίων κατασκευάσειν, κα-
[θ]ὼς [α]ἱ [ὑπ'] αὐτ[οῦ] ἔ[γ]γραφοι εἰσαγγελίαι δεδομέ[ναι]
[στ]ρατ[η]γοῖς τοῖς σὺν Ἀριστοδάμῳ Κα[ρ]τιδ[άμα]
[δ]ει[κνύ]ουσι[ν]· ἔκ τε τῆς περιλειπομένης ξυλικῆς
ὕλ[ης τὸν δρ]ύφακτον καὶ αὐτὸν κα[τ]ηριμ[μ]ένον καὶ
[τόν τε] ναὸν τῆς Τύχης καὶ τὸ ἀ[ρχαῖο]ν Καισ[ά]ρειον
[κ]ατασ[κ]ευάσας [π]α[ρα]δώσειν, ἐπε[υ]φη[μ]ήσαντ[ος]
[τα]ῖς ἐ[π]α[γ]γελίαι[ς] τοῦ παντὸ[ς] Θ[ηραίων δήμου], δ[ε]-
[δόχθ]αι τῇ β[ο]υλῇ καὶ τῷ δήμῳ, δημο[σί]ᾳ μὲ[ν ‑ ‑ ‑]
[ἐ]παιν[εῖ]σ[θαι κ]αὶ μαρτυρ[η]θῆναι ‑ ‑ ‑ ‑
‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ στήλην [‑ ‑ τοῦ ἀξιο]-
χρ[έ]ου τῆς ἐπαρχείας ἡμ[ῶ]ν [ἀ]νθ[υπ]ά[το]υ Πο-
π..ίου Πρείσκου πρὸς τὸ φα[ν]ε[ρ]ὰ [καὶ ἐκ]εί-
νῳ γενέσθαι τὴν τἀνδρὸς ε[ὔνοιαν κ]αὶ [μ]ε-
γαλοψυχίαν· ἀνασσα[θῆ]ναι [δὲ καὶ ἀνδριάντας ‑]
‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑
‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑
‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑
‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑
[‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ κ]αὶ το[ῦ] ἐγγόνου αὐτο[ῦ Τ.]
[Φλαου]ΐου [Κλε]ιτο[σθ]έ[νου]ς [Κλα]υδ[ιανοῦ καὶ]
ἀγάλματα ἐ[ν τοῖς] ἐπισ[η]μο[τάτοις τῆ]ς πόλ[ε]ω[ς]
τό[π]οις οἷς ἂν ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑
‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑
[‑ ‑ Φλ]ά[υ]ιον Κλ[ε]ιτοσθέ[νην ‑ ‑ ‑ ‑]
‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑
‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑
‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑ ‑
[‑ ‑ γεγενημ]ένας τοῦ δή[μ]ο[υ (?) ‑ ‑ ‑ ‑]
[‑ ‑ ‑ ‑ τ]ῶν πολειτικῶν πό[ρων, Κλειτο]-
σθ[ένης πρῶτ]ος ἀναστὰς ὁ Κλειτοσ[θένους ὑπ]έσ-
χετο [ἐκ τῶν] ἰδίων ἀναλώσειν. Ἀρι[στόδαμος]
Κα[ρτιδά]μαντος ἄρχων εἰσηγή[σατο. Ἑσ]-
[τ]ιαῖος Θρασυλέοντος ἐπεψηφίσα[το.] (*nomen*)
[...... ν]εώτερος ἔφορος ἐχάρα[ξε].

Vss. 22 in. 24 in. 26 ἀ[ρχαῖο]ν 28 supplevit Kaibel.

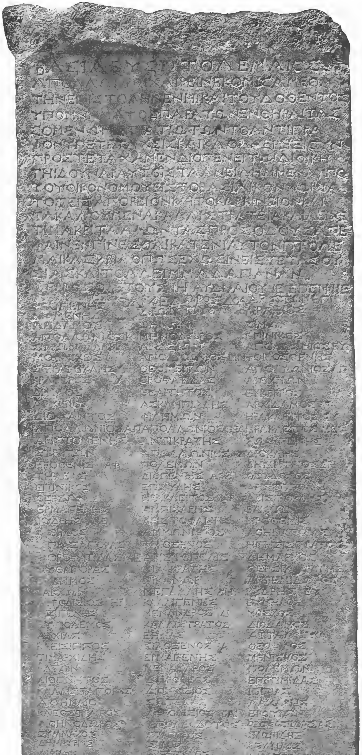
327 Stela marmoris albi, a. 1,00, l. 0,43, cr. 0,30. In superiore latere medio fibulae ferreae reliquiae sunt, ad adiungendam haud scio quam rem idoneae. Stela etiamnunc cum basi oblonga coniuncta est, quam in humo sive pavimento absconditam fuisse verisimile est. Litterae elegantissimae colore rubro olim vel magis conspicuae a. 0,01, in prioribus versibus 0,012; versuum loci lineolis obiter incisis indicati. Inscripta sunt *a*) latus adversum in parte superiore (Ptolemaei epistula); *b*) latus sinistrum; *c*) lateris adversi pars inferior; *d*) latus dextrum; *e*) unum nomen in latere superiore. De diversis manibus v. in adnotatione. Lateris adversi imaginem autotypam subieci. Effodi in cubiculo orientali aedificii in summo fere urbis monte siti, quod aedificium ex ipso hoc titulo gymnasium a Ptolemaeorum militibus usurpatum fuisse didicimus. Ptolemaei epistulam edidi in ephemeride hebdomadaria Σαντορίνη ἀρ. 447, 11 Ἰουλίου 1896 (*Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 258 sq.).

[*Textum vide pagg. 76—78.*]

Manus diversae sunt. Prima manus regis epistulam incidit, litteris elegantissimis. Quod semper formam tunc temporis novam adhibuit A, externam quadratarii originem indicare videtur. Aliae duae manus, e quibus altera elegantior, nomina in latere sinistro et in adverso insculpserunt; utrique placebat forma A. Sed in adverso nomina versibus (17). 18. 59. 101 in initio, 56—58. 97—100. 139—141 postea addita; item in sinistro inde a vs. 221 variae manus diversaque scripturae genera distinguuntur, prout quisque, ut in catalogum reciperetur, impetraverat. Praeterea commemorandum patris nomen vs. 192 a milite ipso, ni fallor, litteris cursivis (C ω) adiectum, quo ab homonymis discerneretur. — Nomina lateris dextri fere omnia a probo quadratario incisa; postmodo additum est n. 307. Locos, ubi propter laesam lapidis superficiem spatium vacuum reliquit lapicida ipse, asteriscis (*) notavi. Nomina erasa, quorum in locum nihil substitutum est, indicavi; nomina in rasura scripta lineolis subductis significavi.

Ad epistulae tempus definiendum Antiochi regis inscriptio (quam vide inter titulos honorarios) adhiberi non potest, quia litteratura prorsus diversa non paucorum decenniorum, sed toto saeculo maius discrimen indicat. Annos XVIII—XXII propter hanc litterarum indolem neque alteri Ptolemaeo attribuere possumus nec quinto aut sexto. Restat tertius Euergetes, qui '*spätestens 24. X.*' anni 246 regnum iniit (Strack *Dynastie der Ptolemaeer* 182), ut dies XV m. Epiphi anni XVIII anni 229 m. Augusti dies esset XXIX (Strack).

Vs. 14 ΣΙΡΙΑ scripserat, ΣΥΡΙΑ i. e. ΣΥΡΙΑ correxit quadratarius. Πτολεμαϊκὰ Σύρια agri nomen est, sicut Καλλιστράτεια, nec tamen ut ceteri a possessore, sed a Ptolemaei victoriis Syriis a. 246 a. Chr. n. partis denominati.

a) Latus adversum.

Βασιλεὺς Πτολεμαῖος

Ἀπολλωνίωι χαίρειν. Ἐκομισάμεθα
τὴν ἐπιστολήν, ἐν ἧι καὶ τοῦ δοθέντος
ὑπομνήματος παρὰ τῶν ἐν Θήραι τασ-
σομένων στρατιωτῶν τὸ ἀντίγρα-
φον ὑπετετάχεις, καὶ καθάπερ ἠξίουν (*corr. ex* εἰξίουν)
προστετάχαμεν Διογένει τῶι διοικη-
τῆι δοῦναι αὐτοῖς τὰ ἀνειλημμένα ὑπὸ
τοῦ οἰκονόμου εἰς τὸ βασιλικὸν χωρία·
τὸ Τεισαγόρειον καὶ τὸ Καρκίνειον καὶ
τὰ καλούμενα Καλλιστράτεια καὶ ἃ εἶχε
Τιμακρίτα, ἀφ' ὧν τὰς προσόδους ἀπέ-
φαινεν γίνεσθαι κατ' ἐνιαυτὸν Πτολε-
μαϊκὰ Σύρια, ὅπως ἔχωσιν εἴς τε τὰς θυ-
σίας καὶ τὸ ἄλειμμα δαπανᾶν.
Ἔρρωσο. Ἔτους ιη' Αὐδναίου ιε' Ἐπειφὶ ιε'.

c) Ibidem in parte inferiore.

(*Priora tria nomina postmodo addita.*)

(*nomen erasum*)
Θεογένης
Διομένης
Λάδαμος
Ἀπολλώνιος Κοι(ράνου)
Σίμων Ἀλκι.
Μούνιχος
Στρατοκλῆς
Κράτερος
Δίφιλος
Ἀρχίβιος
Διόφαντος
Ἀπολλώνιος Ἀπ.
Ἀριστομένης
Στράτων
Ἡρόθεμις Ἀφ.
Τηλέας
Ἐπίνικος
Θέρσων
Ἑρμαγένης
Κυδρῆς Με.
* Σῖμος
* Πραξαγόρας
* Ὀροφατίδας Με.
Πυθαγόρας
Εὔδημος
Βάκχων
Ἀφροδίσιος Ἡρ.
Ἀξιγένης
Εὐπόλεμος
Ἀρχίας
Κλείσιππος
Τιμαρχίδης
Βάτων
Διόγνητος
Καλλισταγόρας
Ἀθήναιος
Κλεόστρατος
Ἀθηνόδωρος
Σύμμαχος
Δημήτριος
Δίφιλος

Ἀρχέδωρος Δα.
Δίων Πυθ.
Ζήνων
Μη[ν]όδωρος
Ἀναξίων
Ἀπολλώνιος Μν.
Θεογείτων
Ὀροφατίδας
Θεαίτητος
Ἀσκληπιάδης
Φιλήμων
Ἀπολλώνιος Θεο.
Ἀντικράτης
Ἀπολλώνιος
Πολέμων
Διογένης Ἀθη.
Ἐπικύδης
Ἡράκλειτος Ἡρ.
Ἀμπιχάρης
Ἀριστοφάνης
Ἀμμώνι* ος
Φιλόξενος
Ἀριστόπολις
Νικακράτης
Νικάνωρ
Μεγαλλῆς Δη.
Καλλιγένης
Μένανδρος Δι.
Καλλίστρατος
Ἑρμίας
Φιλόξενος Ἰα.
Ἑρμαγένης
Μένανδρος
Δωρόθεος
Διονύσιος
Σωτάδας
Ἀφροδίσιος Ζαι.
Ἀπολλόδοτος
Εὐάγορος
Σῖμος
Ἀκέστιμος
[Φι]λωνίδης

Ἀρίστων Ἐπι.
Ἀρχίβιος
Σίμων
Ἐπίνικος
Ἀπολλώνιος Εὐμ.
Φοιβοσθένης
Ἀπολλώνιος Ἀπ.
Αἰσχρίων
Εὔκριτος
Ἀρχίδαμος
Ἡράκλειτος Εὐ.
Ἡράκλειτος Με.
Σω[σ]ιγένης
Διοκλῆς
Δημήτριος Δη.
Θεύδωρος
Ἀριστόπολις
Ἀριστοκλῆς
Βάκχων
Ἡρόθεμις
Ἀθηναγόρας
Ἡγησίστρατος
Δήμαρχος
Θερσικ* ράτης
Ἀρτεμίδωρος
Κυδρῆς Εὐ.
Εὔμηλος
Μόσχος
Διόδαμος
Ἄτταλος Χα.
Θεόφιλος
Μενίσκος
Πολέμων
Ἐπιτιμίδας
Ἱππίας
Λαχάρης
Ἐροτίων
Ὀροφατίδας Ἀσ.
Φιλωνίδης
Θεύφιλος
Αἴνετος

b) Latus sinistrum.

ͻΙΔΕΞΙϟΗΝΕΝΚΑΝΤΗΝΓΕΝΟΜΕΝΗΝ
ΔΑΓΑΝΗΝΕΙϟΤΗΝΕΓΙϟΚΕΥΗΝΤΟΥ
ΓΥΜΝΑϟΙΟΥ ΤΑΣ ΙΣͰΑΓΟΤΟΥ ΙΗL
ΕΩϟ ΤΟΥ ΚΒL
ΑΓΟΛΛΩΝΙΟΣ ΚΟΙΡΑΝΟΥ
ΔΙΚΑΙΑΡΧΟϟ ΑΓΟΛΛΩΝΙΔΟΥ Π
ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣ ΑΜΜΩΝΙΟΥ

ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ	ΗΡΟΘΕΜΙΣΑΦ
ΑΡΧΙΒΙΟΣ	ΑΓΟΛΛΩΝΙΟΣCω
ΔΙΦΙΛΟϟ	ΔΑΜΑΣΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΡΙϟΤΟΜΕΝΗϟ	ΕΥΠΟΛΕΜΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΝΑ	ΓΡΑΞΑΓΟΡΑΣ
ΤΗΛΕΑΣ	ΑΡΙϟΤΟΓΟΛΙϟ
ΘΕΡϟΩΝ	ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ
ϟΙΜΟΣ ΑΓΕ	ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ
ΓΥΘΑΓΟΡΑΣ	ΑΜΜΩΝΙΟϟ
ΤΙΜΑΡΧΙΔΗϟ	ΝΙΚΑΝΩΡ
ΕΓΙΝΙΚΟϟ	ϟΤΡΑΤΩΝ
ΔΙΟΚΛΗϟ	ΝΙΚΑΚΡΑΤΗϟ
ΕΡΜΑΙΟΣ	Ι///// ΑϟΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ	ΘΕΑΙΤΗΤΟΣ
ΑΡΧΙΔΗΜΟϟ	ΚΛΕΟϟΤΡΑΤΟΣ
ΣΙΜΟϟ ΟΙΝΟ	ΓΑΡΑΜΟΝΟΣ
ΑΞΙΓΕΝΗϟ	ΕΡΜΑΓΕΝΗϟ
ΕΓΙΚΥΔΗϟ	ϟΩΤΙΜΟΣ
ΧΑΡΗϟ	ΑΓΕΛΑΟΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΣΜΕ	//// ΔΙΟΔΩΡΟΣΕΡΥ
ΓΟΛΥΝΙΚΟϟ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΑΓΟΛΛΩΝΙΟΣΜΝ	ΦΙΛΗΜΩΝ
ΔΑΜΟΘΕΜΙΣ	ΘΕΟΓΕΙΤΩΝ
ΣΩΙΛΟΣ	ΑΡΧΙΑΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϟΕΥ	/ͼΑΛΛΙΓΕΝΗΣ
ΑΣΚΛΗΓΙΑΔΗΣ	ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΑΡΙΣΤΩΝ	ΚΑΛΛΙϟΤΡΑΤΟϟ
ΑϟΚΛΗΓΙΑΔΗϟ	ΒΑΚΧΩΝ
ΟΡΟΦΑΤΙΔΑΣ	ϟΩΓΟΛΙϟ
ΒΑΤΩΝ	ΑΝΑΞΙΩΝ
ΜΗΝΟΔΩΡΟϟ	ΑΦΡΟΔΙϟΙΟϟ
ΜΕΝΕΚΛΗϟ	ΚΥΔΡΗϟ ΟΡΟ
ΓΥΘΩΝΑΞ	ΚΛΕΙΣΙΓΓΟΣ
ΚΡΑΤΕΡΟΣ	ΑΓΟΛΛΟΔΟΤΟΣ
ΧΑΡΙΣΙΟΣ	ΣΙΜΩΝ
ΑΝΤΙΚΡΑΤΗΣ	ΕΡΟΤΙΩΝ
ΑΡΧΙΔΑΜΟϟ	ΜΙΚΙΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΓΟΛΙϟ	ΔΙΗΣ
ΛΑΧΑΡΗϟ	Τ///ΗΛΕΑϟ
ΚΑΛΛΙΤΕΛΗϟ	ΤΥΧΑΝΔΡΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΔΗ	ΑΡΤΕΜΩΝΕΡΑ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗϟ	ΑΡΤΕΜΩΝΚΛ
ΑΓΟΛΛΩΝΙΟϟΔΙ	ΗΡΙΛΟΧΟϟ
	ΙΑϟΩΝ
	ΑΤΤΑΛΟΣ
	ΒΡΟΜΙΟΣ ΩΡ
	ΑΓΟΛΛΩΝΙΟΣ

Οἵδε εἰσήνεγκαν τὴν γενομένην
δαπάνην εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ
γυμνασίου τὰς ις′ (δραχμὰς) ἀπὸ τοῦ ιη′ (ἔτους)
ἕως τοῦ κβ′ (ἔτους)·
Ἀπολλώνιος Κοιράνου
Δικαίαρχος Ἀπολλωνίδου Π.
Σωσίπατρος Ἀμμωνίου

Διόφαντος	Ἡρόθεμις Ἀφ.
Ἀρχίβιος	Ἀπολλώνιος Σω.
Δίφιλος	Δαμασίστρατος
Ἀριστομένης	Εὐπόλεμος
Ἀπολλώνιος Ἀνα.	Πραξαγόρας
Τηλέας	Ἀριστόπολις
Θέρσων	Φιλόξενος
Σῖμος Ἀπε.	Ἀθηνόδωρος
Πυθαγόρας	Ἀμμώνιος
Τιμαρχίδης	Νικάνωρ
Ἐπίνικος	Στράτων
Διοκλῆς	Νικακράτης
Ἑρμαῖος	Ἰ*άσων
Διονυσόδωρος	Θεαίτητος
Ἀρχίδημος	Κλεόστρατος
Σῖμος Οἰνο.	Παράμονος
Ἀξιγένης	Ἑρμαγένης
Ἐπικύδης	Σώτιμος
Χάρης	Ἀγέλαος
Διόδωρος Με.	Διόδωρος Ἐρυ.
Πολύνικος	Διονύσιος
Ἀπολλώνιος Μν.	Φιλήμων
Δαμόθεμις	Θεογείτων
Ζωΐλος	Ἀρχίας
Ἀπολλώνιος Εὐ.	Καλλιγένης
Ἀσκληπιάδης	Μένανδρος
Ἀρίστων	Καλλίστρατος
Ἀσκληπιάδης	Βάκχων
Ὁροφατίδας	Σώπολις
Βάτων	Ἀναξίων
Μηνόδωρος	Ἀφροδίσιος
Μενεκλῆς	Κυδρῆς Ὁρο(φατίδα)
Πυθῶναξ	Κλείσιππος
Κράτερος	Ἀπολλόδοτος
Χαρίσιος	Σίμων
Ἀντικράτης	Ἐροτίων
Ἀρχίδαμος	Μικίων
Ἀριστόπολις	Δίης
Λαχάρης	Τ*ηλέας
Καλλιτέλης	Τύχανδρος
Δημήτριος Δη.	Ἀρτέμων Ἐπα. (s. Ἐρα.)
Καλλικράτης	Ἀρτέμων Κλ.
Ἀπολλώνιος Δι.	Ἠρίλοχος
	Ἰάσων
	Ἄτταλος
	Βρόμιος Ὡρ.
	Ἀπολλώνιος.

d) Latus dextrum.

ΓΡΑΞΙΣΙΣ ΠΡΑΞΙΝΙΚΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΑΡΤΥΧΑΣΙΟΣ
ΔΙΑΓΟΡΑΣ ΔΙΩΝ ΑΓΕΛ
ΜΗΝΟΦΙΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΦΙΛΩΝΙΔΗΣΒΑ | ΑΓΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΑΓΟΡΑΣ | ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΕΥΔΗΜΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣΑΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΛΕΩΝ
ΙΣΤΙΟΔΩΡΟΣ ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΑΓΑ
ΤΙΜΩΝ ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣΑΝ
ΛΕΟΝΤΙΟΣ ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΖΗ
ΑΛΕΞΙΣ/// ΓΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣΓΕΙ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ ΓΡΩΤΕΑΣ
ΓΟΡΓΟΣΘΕΝΗΣ ΣΤΡΑΤΩΝ
ΔΑΜΟΘΕΟΣ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΑΝ ΣΙΜΟΣΑΜ
ΛΥΚΑΙΘΟΣ ////////////////////
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΔΩ
ΑΓΟΛΛΩΝΙΟΣΧ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣΜΟΥ
ΘΑΡΣΩΝ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ ΟΝ Π
ΔΩΡΟΘΕΟΣ ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΣ
ΦΙΛΟΚΛΗΣ ΑΞΙΟΧΟΣ
ΓΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΜΟΥΣΑΙΟΣ ΓΛΑΤΩΡ
ΤΥΧΑΜΕΝΗΣ
ΓΑΝΚΡΑΤΙΔΑΣ
ΙΣΤΙΕΙΟΣ
ΟΡΟΦΑΤΙΔΑΣ
ΔΙΟΓΕΝΗΣ
ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ
ΜΕΓΑΛΛΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΕ
ΓΕΙΣΩΝΚΡΑ
ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΓΥ
ΙΣΤΙΕΙΟΣΦΙΛΟΜ
ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣΑΡ
ΣΥΜΜΑΧΟΣ ΓΟ
ΕΥΓΟΛΕΜΟΣ
ΦΙΛΙΓΓΟΣ
ΑΓΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ
ΔΑΜΟΦΩΝ
ΛΕΩΝΙΔΗΣ
ΚΑΡΓΟΣ
ΝΙΚΑΙΟΣ
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣΚΑΛΛΙ
ΓΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣΣΙΜΩ
ΖΗΝΟΔΟΤΟΣΑΤΤΑ
ΔΙΟΝΥΣΟΦΑΝΗΣ
ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ
ΑΡΙΣΤΩΝ

Πρᾶξις Ἰσ.
Δημήτριος Ἀρ.
Διαγόρας
Μηνόφιλος
Φιλωνίδης Βα.
Θεμισταγόρας
Εὔδημος
Θεμιστοκλῆς
Ἱστιόδωρος
Τίμων
Λεόντιος
Ἄλεξις
Ἀριστοκλῆς
Γοργοσθένης
Δαμόθεος
Διογένης Ἀν.
Λύκαιθος
Διονυσόδωρος
Δημήτριος Δω.
Ἀπολλώνιος Χ.
Διονύσιος
Θάρσων
Φιλοκράτης Ὀν.
Δωρόθεος
Φιλοκλῆς
Πτολεμαῖος
Μουσαῖος
Τυχαμένης
Πανκρατίδας
Ἱστιεῖος
Ὁροφατίδας
Διογένης
Ἀντιφάνης
Μεγαλλῆς
Δημήτριος Με.
Πείσων Κρα.
Εὐαγόρας Πυ.
Ἱστιεῖος Φιλομ.
Στρατοκλῆς Ἀρ.
Σύμμαχος Πο.
Εὐπόλεμος
Φίλιππος
Ἀπολλώνιος
Ἑρμοκράτης
Δαμοφῶν
Λεωνίδης
Κάρπος
Νίκαιος
Καλλίστρατος Καλλι.
Ποσειδώνιος Σιμω.
Ζηνόδοτος Ἀττά(λου)
Διονυσοφάνης
Ἀρχίδαμος
Ἀρίστων.

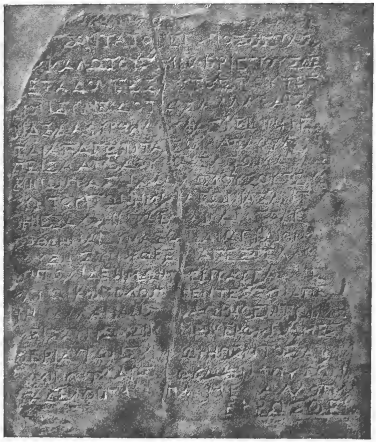
Πραξίνικος
Τυχάσιος
Δίων Ἀπελ.
Θεόδωρος
Ἀπολλώνιος
Μενάνδρου
Θεόδωρος Ἀσ.
Λέων
Ἀγαθοκλῆς Ἀγα.
Στρατοκλῆς Ἀν.
Ἀγαθοκλῆς Ζη.
Ποσειδώνιος Πει.
Πρωτέας
Στράτων
Σῖμος Ἀμ.
(nomen erasum)
Σωσικράτης Μου.
Ἀνδρόμαχος Π.
Ἀξίοχος
Διονύσιος
Πλάτωρ

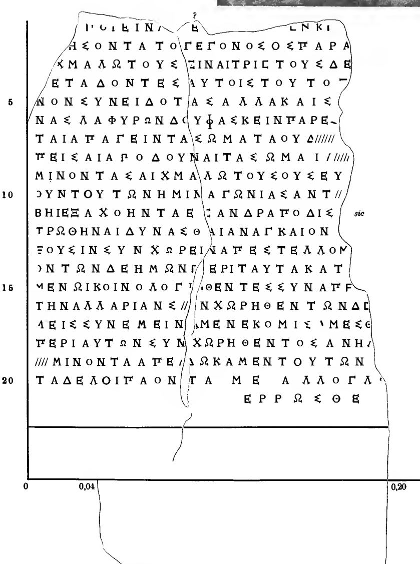
e) In latere superiore.

293 ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΣ

293 Ἀνδρόμαχος.

328 Stelae lapidis caerulei fragmentum, quod denuo in duas partes fractum est. Ab inferiore parte cymatii simplicis et dentis pars superest. Item sinister margo exstat. Ceterum quantum a superiore, quantum a dextra parte desiderentur, computari non potest. Coniunctis frustulis max. l. 0,20, max. a. 0,34, max. cr. 0,08. Postica pars levigata non est. Litterae minutae a. fere 0,006, simili manu suppari aetate incisae qua n. 320 (c. a. 260 a. Chr. n.?). Effodi a. 1896 in cisterna ante Apollinis Carnei templum sita. Exscripsi; litterarum imaginem ectypi ope factam adieci.

(*multa desunt*)

[. . . . π]οιεῖν . . ε[. . . . . . . ἐ]ν Κ[ρήτηι - - - - - - - - - - δια]-[σαφ]ήσοντα τὸ γεγονός, ὃς παρ' Ἀ[λλαριώταις ἔφη αὐτοὺς ἀρχὴν μὲν] [αἰ]χμαλώτους εἶναι, τριετοῦς δὲ [χρόνου διελθόντος οἱ Ἀλλαριῶται] [μ]εταδόντες αὐτοῖς τοῦ τό[που ἠλευθέρωσαν αὐτοὺς ἅτε οὐ μό]-νον συνειδότας, ἀλλὰ καὶ σ[υνδιαπράξαντας - - - - τοὺς ἀγῶ]-νας· λαφύρων δ' οὐ φάσκειν παρε[σκομιεῖσθαί τι· καὶ οὐ δύναν]-ται ἀπάγειν τὰ σώματα οὐδ[ὲ οἷοί τέ εἰσιν οὐδενὶ τρόπωι ἐκείνους] πεῖσαι ἀποδοῦναι τὰ σώμα[τα, ἐὰν μὴ κομίσωνται τοὺς παρ' ἡ]-μῖν ὄντας αἰχμαλώτους εὐ[- - - - - - · ἀγγελθέντων] οὖν τούτων ἡμῖν ἀγωνιάσαντ[ες - - - - - μήπως συμ]-βῆι ἐξαχθ[έ]ντα ἐ[ξ]ανδραποδισ[θῆναι τὰ σώματα, ὥστε μηκέτι λυ]-τρωθῆναι δύνασθαι, ἀναγκαῖον [δὲ ὁρῶντες τὰ ἀξιωθέντα τοῖς ἀπά]-ξουσιν συνχωρεῖν, ἀποστέλλο[μεν πρὸς αὐτοὺς - - - - - -]· ὄντων δὲ ἡμῶν [π]ερὶ ταῦτα κατ[ὰ τύχην ἀγγέλωι παρ' αὐτῶν ἀφιγ]-[μ]ένωι κοινολογ[η]θέντες συναπε[στείλαμεν πρέσβεις εἰς] τὴν Ἀλλαρίαν, σ[υ]νχωρηθέντων δὲ [πάντων - - ἐν οἷς καὶ ἡ]-μεῖς συνεμείν[α]μεν, ἐκομι[σά]μεσθ[α τὰ παρ' ἐκείνοις σώματα ἀντὶ τοῦ] περὶ αὐτῶν συνχωρηθέντος ἀνη[λώματος· τὰ δὲ σώματα τὰ παρ'] [ἡ]μῖν ὄντα ἀπεδώκαμεν. Τούτων [ἑλληνικὰ μὲν ἦν (*numerus*)], τὰ δὲ λοιπὰ ὄντα με' ἀλλόγλ[ωσσα].

Ἔρρωσθε.

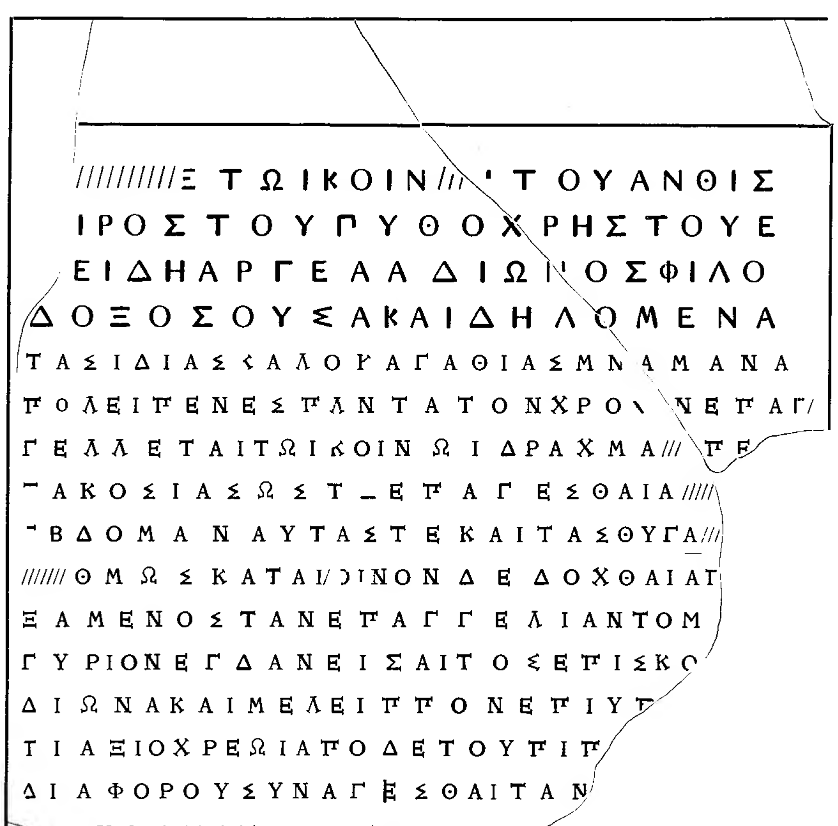
Epistula fortasse a nauarcho aliquo alterius vel tertii Ptolemaei ad praesidii Theraei ducem data est. Agitur de captis deinde liberatis militibus, qui iam cum Allariotis ipsorum dominis piraticam fecerant, servos multos ceperant. De quibus rixa orta est, liceretne cum iis Theram redire. Cetera clara sunt.

Vss. 1. 2 in. supplevit Ad. Wilhelm, vss. 5. 8—20 U. de Wilamowitz.

PARS SECVNDA.

DECRETA COLLEGIORVM. TESTAMENTVM EPICTETAE.

329 Fragmenta duo stelae marmoris caerulei. Superior margo et dextri sinistrique pars conservata, inferior pars defracta. Ambobus compositis efficitur l. 0,29, max. a. 0,275, max. cr. 0,105. Litterae ineuntis fere alterius a. Chr. n. saeculi elegantes; vss. 1—4 a. 0,01, vss. 5 sqq. 0,07. Litterae Σ lineae exterae modo parallelae modo paullulum extrorsum inclinatae. Fragmentum maius edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 198 (Rangabé *Ant. Hell.* II 764; Lüders *Dionysische Künstler* 166, 46); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 700 ex N. Delendae schedis (cf. Ch. Wescher *Rev. arch.* XIII 1865, 245 sqq. et F. Lenormanti coniecturas et bonas et falsas, quas lapidi imputavit Philol. XXIV 1866, 332). Exscripsi Phirae in Nomici, quod Delendae fuerat, Museo. — Fragmentum minus effodi a. 1896 pone murum pulchrum, qui in septentrionali Basilicae parte templum (Bacchi?) sustentat, inter variarum casarum parietinas.

[Ἔδοξ]ε τῶι κοιν[ῶι] τοῦ Ἀνθιτ-
[τῆ]ρος τοῦ πυθοχρήστου· ἐ-
[π]ειδὴ Ἀργέα ἁ Δίω[ν]ος φιλό-
δοξος οὖσα καὶ δηλομένα
τᾶς ἰδίας καλοκἀγαθίας μνάμαν ἀ-
πολεῖπεν ἐς πάντα τὸν χρό[νο]ν ἐπαγ-
γέλλεται τῶι κοινῶι δραχμὰ[ς] πε[ν]-
[τ]ακοσίας ὥστ[ε] ἐπάγεσθαι ἀ[εὶ τὰν (?)]
[ἑ]βδόμαν αὐτᾶς τε καὶ τᾶς θυγα[τρὸς]
[Ἰσ]θμῶς κατὰ [κ]οινόν· δεδόχθαι ἀ[ποδε]-
ξαμένος τὰν ἐπαγγελίαν τὸ μ[ὲν ἀρ]-
γύριον ἐγδανεῖσαι τὸς ἐπισκό[πος]
Δίωνα καὶ Μελέϊππον ἐπὶ ὑ[ποθέμα]-
τι ἀξιόχρεωι, ἀπὸ δὲ τοῦ πίπ[τοντος]
διαφόρου συνάγεσθαι τὰν [συναγω]-
[γὰ]ν κατὰ τ[ὰ γε]γρα[μμένα - - -

Vs. 12 Ἀνθιστ[τῆ]ρος aut heros Bacchi similis aut Bacchi ipsius cognomen, cui Iones ferias Ἀνθεστήρια celebrabant. Haec etiam Rhodiorum fuisse coniecit Dittenberger De sacris Rhodior. comm. II p. IX sq. Therae iam diu innotuit ἁ γεραιρὰ τοῦ πρὸ πόλεως -- Διονύσου, quae sicut Athenis cum Anthesteriorum cultu coniuncta fuisse videtur. Theraeorum mos erat deos cognominibus solis appellandi; velut inter donaria Δελφίνιον Ἱκέσιον Στοιχαῖον Πολιέα Ὅρκιον sine expresso Apollinis et Iovis nomine videbimus.

330 Quattuor tabulae marmoris fusci, quae (fortasse cum aliis tabulis similibus) longae basis partem efficiebant. Coronae inferiores et superiores, olim seorsim exsculptae, nunc desunt, neque sciri potest, quanta fuerit extra partem inscriptam et a dextra et a sinistra basis longitudo. In basi quattuor fuisse statuas titulus docet (vs. 275), fuit autem collocata in aedificio Musis dedicato (Μουσεῖον) et quattuor hominum heroïcis post mortem honoribus ornatorum cultui destinato. Tabularum singularum longitudines sunt: 0,860 + 0,665 + 0,524 + 0,800 = 2,849; crassitudo inter 0,077 et 0,085 variat. Litterarum formae quo rectius cognoscantur, imaginem autotypam addidi. Lapides Theraeos esse ingenii acumine Boeckhius divinavit, documentis ex latebris bibliothecae Ambrosianae (cod. *D* 138) erutis et inscriptione Deli effossa comprobaverunt Riccius et Homollius. Therae quo loco collocati fuerint incertum. Thera in Cretam, inde Venetiam, inde Veronam devenerunt in Museum Maffeianum, ubi etiamnunc conservantur (in aula, a dextra intranti, inventarii n. 40). Accuratissimam lapidum et descriptionem et historiam in Riccii opere infra laudando invenies. Editus titulus Venetiis apud Franciscum de Zuliani (Gruter Corpus inscr. 1707 I p. CCXVI—CCXIX); Maffei Mus. Veron. p. 15 sqq.

I–II: Α Ν Δ Ρ Α Γ Ο Ρ Α Σ Φ Ο Ι Ν Ι Κ Ο Σ

I

ΕΠΙΕΦΟΡΩΝΤΩΝΣΥΝΦΟΙΒΟΤΕΛΕΙ
ΤΑΔΕΔΙΕΘΕΤΟΝΟΟΥΣΑΚΑΙΦΡΟΝΟΥΣΑΕΠΙΚΤΗΤΑ
ΓΡΙΝΝΟΥΜΕΤΑΚΥΡΙΟΥΥΠΕΡΕΙΔΟΥΣΤΟΥΘΡΑ
ΣΥΛΕΟΝΤΟΣΣΥΝΕΥΑΡΕΣΤΟΥΣΑΣΚΑΙΤΑΣΘΥΓΑ
ΤΡΟΣ–ΠΙΤΕΛΕΙΑΣΤΑΣΦΟΙΝΙΚΟΣ ΕΙΗΜΕΝΜΟΙΥΓΙΑΙ
ΝΟΥΣΑΙΚΑΙΣΩΙΞΟΜΕΝΑΙΤΑΙΔΙΑΔΙΟΙΚΕΝΕΙΔΕΤΙΚΑ
ΓΕΝΗΤΑΙΠΕΡΙΜΕΤΩΝΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝΑΠΟΛΕΙΠΩ
ΚΑΤΑΤΑΝΓΕΓΕΝΗΜΕΝΑΝΜΟΙΥΠΟΤΟΥΑΝΔΡΟΣ
ΦΟΙΝΙΚΟΣΕΝΤΟΛΑΝΤΟΥΚΑΙΚΑΤΑΣΚΕΥΑΞΑΜΕΝΟΥ
ΤΟΜΟΥΣΕΙΟΝΥΠΕΡΤΟΥΜΕΤΑΛΛΑΧΟΤΟΣΑΜΩΝ
ΥΙΟΥΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΥΚΑΙΑΓΑΓΟΝΤΟΣΤΑΙΞΩΙΑ
ΚΑΙΤΟΣΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣΕΑΥΤΟΥΤΕΚΑΙΚΡΑΤΗΣΙ
ΛΟΧΟΥΚΑΙΤΑΗΡΩΙΑΚΑΙΕΝΕΥΞΑΜΕΝΟΥΩΣΤΕ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΞΑΙΜΕΤΟΜΟΥΣΕΙΟΝΚΑΙΘΕΜΕΝΤΑΣ
ΤΕΜΟΥΣΑΣΚΑΙΤΟΣΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣΚΑΙΤΑΗΡΩΙΑ
ΜΕΤΑΔΕΔΥΟΕΤΗΤΟΥΑΠΟΛΕΛΕΙΜΜΕΝΟΥΕΤΙ
ΜΟΥΥΙΟΥΑΝΔΡΑΓΟΡΑΜΕΤΑΛΛΑΣΣΟΝΤΟΣΤΟΝ
ΒΙΟΝΚΑΙΕΝΤΕΙΛΑΜΕΝΟΥΕΠΙΤΕΛΗΜΕΠΟΙΗΣΑΙ
ΤΑΝΤΟΥΠΑΤΡΟΣΑΥΤΟΥΦΟΙΝΙΚΟΣΕΝΤΟΛΑΝΚΑΙ
ΘΕΜΕΝΚΑΙΥΠΕΡΑΥΤΟΥΩΣΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΚΑΙΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΤΟΝΤΕΑΝΔΡΙΑΝΤΑΚΑΙΤΟΗ
ΡΩΙΟΝΚΑΙΣΥΝΑΓΑΓΕΝΚΟΙΝΟΝΑΝΔΡΕΙΟΥΤΩΝΣΥΓ
ΓΕΝΩΝΚΑΙΔΟΜΕΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΟΥΑΝΔΡΕΙΟΥΔΡΑ
ΧΜΑΣΤΡΙΣΧΙΛΙΑΣΠΟΘΟΔΟΝΑΦΟΥΣΥΝΑΧΘΗ
ΣΟΥΝΤΙΕΠΙΤΕΤΕΛΕΚΕΙΑΟΥΝΚΑΙΕΣΤΑΚΕΙΑΠΑΝ
ΤΑΚΑΤΑΤΑΣΕΚΕΙΝΩΝΕΝΤΟΛΑΣΚΑΙΤΟΚΟΙΝΕΙΝ
ΟΝΣΥΝΑΓΑΓΟΧΕΙΑΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝΩΝΚΑΙΤΑΟΝΟ
ΜΑΤΑΥΠΟΓΕΓΡΑΠΤΑΙΩΣΤΕΣΥΝΑΓΕΣΘΑΙΤΟΚΟΙ
ΝΟΝΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΔΙΔΩΜΙΔΡΑΧΜΑΣΤΡΙΣΧΙ
ΛΙΑΣΤΩΙΠΡΟΔΕΔΗΛΩΜΕΝΩΙΚΟΙΝΩΙΤΟΥΑΝΔΡΕΙ
ΟΥΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝΩΣΤΕΟΦΕΙΛΕΣΘΑΙΑΥΤΑΣΕΠΙ
ΤΟΙΣΥΠΑΡΧΟΥΣΙΜΟΙΑΥΤΟΚΤΗΤΟΙΣΧΩΡΙΟΙΣΤΟΙΣ

II

ΕΜΜΕΛΑΙΝΑΙ/// ΣΙΛ ///
ΡΟΝΟΜΩΝΚ/// ΟΣΤΙΗΤΟΥΤΟ ///
ΧΟΥΑΠΟΛΕΙΠΩΔΕΤΟΜΟΜΣΕΙΟΝΙ///
ΤΩΝΗΡΩΙΩΝΤΑΙΘΥΓΑΤΡΙΜΟΥΕΓ///
ΤΕΠΑΡΑΛΑΒΟΥΣΑΝΑΥΤΑΝΚΑΙΤΑ /Ι///
ΑΛΛΩΝΜΟΙΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝΤΕΛΕΝΚΑ///
ΤΟΝΕΤΟΣΕΜΜΗΝΙΕΛΕΥΣΥΝΙΩΙΔΡΑΧΜΑ///
ΚΟΣΙΑΣΔΕΚΑΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΟΥΑΝΔΡΕΙΟΥ///
ΑΓΑΓΟΧΑΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝΜΗΕΧΕΤΩ///
ΣΙΑΝΜΗΘΕΙΣΜΗΤΕΑΠΟΔΟΣΘΑΙΤΟΜΟΥΣΕΙΟΝ///
ΤΕΤΟΤΕΜΕΝΟΣΤΩΝΗΡΩΙΩΝΜΗΔΕΤΩΝΑΓΑΛ
ΜΑΤΩΝΤΩΝΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΜΗΔΕΤΩΝΕΝ
ΤΩΙΤΕΜΕΝΕΙΤΩΝΗΡΩΙΩΝΜΗΘΕΝΜΗΤΕΚΑΤΑ
ΘΕΜΕΝΜΗΤΕΔΙΑΛΛΑΞΑΣΘΑΙΜΗΤΕΕΞΑΛΛΟ
ΤΡΙΩΣΑΙΤΡΟΠΩΙΜΗΘΕΝΙΜΗΔΕΠΑΡΕΥΡΕΣΕΙ
ΜΗΔΕΜΙΑΙΜΗΔΕΕΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΙΕΝΤΩΙΤΕ
ΜΕΝΕΙΜΗΘΕΝΕΙΚΑΜΗΤΙΣΣΤΟΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΙ
ΠΡΟΑΙΡΕΙΤΑΙΜΗΔΕΧΡΗΣΑΙΤΟΜΟΥΣΕΙΟΝΜΗΘΕΝΙ
ΕΙΚΑΜΗΤΙΣΤΩΝΕΞΕΠΙΤΕΛΕΙΑΣΓΑΜΟΝΠΟΙΗ
ΕΙΔΕΜΗΚΩΛΥΕΣΘΩΥΠΟΤΟΥΚΟΙΝΟΥΚΑΙΚΥΡΙ
ΟΝΕΣΤΩΤΟΚΟΙΝΟΝΚΩΛΥΟΝΤΟΝΤΟΥΤΩΝΤΙΠΟΙ
ΟΥΝΤΑΜΗΕΧΕΤΩΔΕΕΞΟΥΣΙΑΝΜΗΔΕΕΞΕΝΕΓ
ΚΑΙΤΩΝΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΟΝΤΩΝΜΗΘΕΝΕΙΔΕΜΗ
ΚΩΛΥΕΣΘΩΥΠΟΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΚΑΙΚΥΡΙΟΝΕΣΤΩΚΩΛΥΟΝΤΑΝΔΕΙΕΡΑΤΕΙΑΝΤΑΝ
ΜΟΥΣΑΝΚΑΙΤΩΝΗΡΩΙΩΝΕΧΕΤΩΟΤΑΣΘΥΓΑ
ΤΡΟΣΜΟΥΥΙΟΣΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣΕΙΔΕΤΙΚΑΠΑΘΗΟΥ
ΤΟΣΑΕΙΟΠΡΕΣΒΥΤΑΤΟΣΕΚΤΟΥΓΕΝΟΥΣΤΟΥΕΠΙ
ΤΕΛΕΙΑΣΟΔΕΑΝΔΡΕΙΟΣΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝΣΥΝ
ΑΓΕΣΘΩΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΕΤΟΣ
ΕΜΜΗΝΙΔΕΛΦΙΝΙΩΙΛΑΜΒΑΝΩΝΠΑΡΑΤΩΝΔΙ
ΑΔΟΧΩΝΜΟΥΤΑΣΔΙΑΚΟΣΙΑΣΔΕΚΑΔΡΑΧΜΑΣ
ΑΜΕΡΑΣΤΡΕΙΣΑΠΟΔΕΙΞΑΣΕΠΙΜΗΝΙΟΣΕΞΑΥ
ΤΩΝΚΑΙΘΥΕΤΩΤΑΙΜΕΝΕΝΝΕΑΚΑΙΔΕΚΑΤΑΙ
ΤΑΙΣΜΟΥΣΑΙΣΤΑΙΔΕΕΙΚΑΔΙΤΟΙΣΗΡΩΣΙΝΦΟΙ

III

ΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙΕΠ | ΙΚΤΗΤΑΙΤΑΙΔΕΑΜΦΕΙΚΑΔΙ
ΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΩΙ | ΚΑΙΑΝΔΡΑΓΟΡΑΙΕΙΔΕΚΑΜΗΑΠΟΙ
ΔΩΙΕΠΙΤΕΛΕΙΑ/// | ΙΟΙΚΛΑΡΟΝΟΜΟΙΑΥΤΑΣΕΝΤΩΙΕ
ΛΕΥΣΥΝΙΩΙΜΗΝ/ | ΙΤΩΙΑΝΔΡΕΙΩΙΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΤΑΣΔΙΑΚΟΣΙΑΣΔ | ΕΚΑΔΡΑΧΜΑΣΕΣΤΩΑΚΑΡΠΕΙΑ
ΤΩΝΠΡΟΔΕΔΗ/ | ΩΜΕΝΩΝΧΩΡΙΩΝΤΩΝΕΜΜΕΛΑΙ
ΝΑΙΣΤΟΥΚΟΙΝΟ | ΤΟΥΑΝΔΡΕΙΟΥΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΠΟΤΙΤΑΣΔΙΑΚΟΣΙ | ΑΣΔΡΑΧΜΑΣΕΙΔΕΚΑΠΡΟΑΙΡΩΝΤΑΙ
ΤΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑΝ | /ΟΜΕΝΟΙΔΙΑΔΟΧΟΙΜΕΥΤΩΙΚΟΙΝΩΙ
ΤΟΥΑΝΔΡΕΙΟΥΤΑ | ΝΤΡΙΣΧΙΛΙΑΝΔΡΑΧΜΑΝΚΑΙΕΣΑΛΛΑ
ΧΩΡΙΑΕΞΟΥΣΙΑ | ΝΕΧΟΝΤΩΝΔΙΔΟΝΤΕΣΑΣΦΑΛΕΙΣ
ΤΑΣΥΠΟΘΗΚΑΣ | ΤΩΝΔΕΣΥΓΓΕΝΩΝΩΝΣΥΝΑΓΑ
ΓΟΧΑΟΝΟΜΑΤΑ | ΕΣΤΙΤΑΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ
ΥΠΕΡΕΙΔΗΣΘΡΑΣ | ΥΛΕΟΝΤΟΣΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣΙΣΟΚΛΕΥΣ
ΚΑΤΑΔΕ///ΟΘΕΣΙ/ | ΝΓΡΙΝΝΟΥΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΙΣΟΚΛΕΥΣ
ΤΙΜΗΣΙΟΣΠΡΑΞΙ– | ΕΛΟΥΣΕΥΑΓΟΡΑΣΠΡΟΚΛΕΙΔΑ
ΠΡΟΚΛΕΙΔΑΣΕΥ | ///ΓΟΡΑΚΑΡΤΙΔΑΜΑΣΠΡΟΚΛΕΙΔΑ
ΑΓΝΟΘΕΝΗΣΚΑΡΤ | ΙΔΑΜΑΠΡΟΚΛΕΙΔΑΣΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΟΣ
ΒΩΛΑΚΡΑΤΗΣΑΓ | ΩΣΘΕΝΟΥΣΑΡΧΙΝΙΚΟΣΓΟΡΓΩΠΑ
ΣΤΑΡΤΟΦΟΣΒΩ/// | ///ΑΚΡΑΤΟΥΣΓΟΡΓΩΠΑΣΑΡΧΙΝΙΚΟΥ
ΓΟΡΓΩΠΑΣΕΧΕ/ | ΤΡΑΤΟΥΓΟΡΓΩΠΑΣΚΑΡΤΙΔΑΜΑ
ΑΓΑΘΟΣΤΡΑΤΟΣ | ///ΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΥΜΟΛΛΙΣΠΟΛΥΜΗΔΕΥΣ
ΚΑΡΤΙΔΑΜΑΣΚΑ | ///ΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΣΚΑΙΔΙΩΝ
ΚΑΙΔΩΡΟΚΛΕ/// | ΔΑΣΟΙΑΓΑΘΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΙΜΕΡΤΟΣΙΜΕΡΟ/// | ΩΝΤΟΣΚΡΙΤΟΣΤΕΙΣΑΝΟΡΟΣ
ΠΟΛΥΝΙΚΟΣΚ/// | ΕΥΑΓΟΡΑΣΟΙΣΩΤΕΛΟΥΣ
ΠΟΡΕΥΕΣΘΩΣ/// | ΔΕΚΑΙΑΙΤΟΥΤΟΙΣΣΥΝΟΙΚΟΥΣΑΙΓΥ
ΝΑΙΚΕΣΚΑΙΤΑ/// | ΚΝΑΑΥΤΩΝΤΑΜΕΝΘΗΛΕΙΑΕΩΣ
ΚΑΗΥΠΟΤΟΝΠΑ/ | ΕΡΑΤΑΔΕΑΡΣΕΝΑΚΑΙΕΝΑΛΙΚΙΑΙΓΕ
ΝΟΜΕΝΑΚΑΙΤΑΕ | ΚΤΟΥΤΩΝΚΑΤΑΤΑΑΥΤΑΠΟΡΕΥΕΣ
ΘΩΝΔΕΚΑΙΑΙΕ | ΠΙΚΛΑΡΟΙΚΑΙΟΙΣΥΝΟΙΚΟΥΝΤΕΣΑΥ
ΤΑΙΣΚΑΙΤΑΕΚΤΑ | ///ΤΑΝΤΕΚΝΑΚΑΤΑΤΑΑΥΤΑΤΟΙΣΠΡΟ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΣ | /ΠΟΡΕΥΕΣΘΩΔΕΚΑΙΑΟΜΩΝΥΜΟΣ
ΜΟΥΕΠΙΚΤΗΤΑΚ | ΑΙΑΘΥΓΑΤΗΡΜΟΥΕΠΙΤΕΛΕΙΑΚΑΙ
ΑΙΓΟΡΓΩΠΑΘΥ/// | ΑΤΕΡΕΣΜΝΑΣΩΚΑΙΑΙΝΗΣΙΠΠΑ
ΚΑΙΑΙΘΡΑΣΥΛΕ | ΟΝΤΟΣΘΥΓΑΤΕΡΕΣΒΑΣΙΛΟΔΙΚΑ
ΚΑΙΤΕΛΕΣΙΠΠ/// | ΚΑΙΚΑΛΛΙΔΙΚΑΑΙΣΟΚΛΕΥΣΚΑΙΟΙ
ΤΑΥΤΑΙΣΣΥΝΟΙ/// | ΟΥΝΤΕΣΠΟΡΕΥΕΣΘΩΔΕΚΑΙΑΑΡΙ
ΣΤΑΡΧΟΥΘΥΓΑΤ | ΗΡΕΠΙΤΕΛΕΙΑΚΑΙΤΑΕΚΤΑΥΤΑΝΤΕΚΝΑ
ΜΑΡΤΥΡΕΣΧΑΡ/// | ///Ο///ΕΥΑΓΟΡΑΣΠΡΟΚΛΕΙ^^
ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ/// | ///

IV–V: Ε Π Ι Κ Τ Η Τ Α Γ Ρ | Ν Ν Ο Υ

IV

ΕΠΙΕΦΟΡΩΝΤΩΝΣΥΝΙΜΕΡΤΩΙΔΙΟΣΘΥΟΥ
ΕΠΕΙΔΗΕΠΙΚΤΗΤΑΓΡΙΝΝΟΥΜΕΤΑΚΥΡΙΟΥΤΟΥΤΑΣ
ΘΥΓΑΤΡΟΣΑΝΔΡΟΣΥΠΕΡΕΙΔΟΥΣΤΟΥΘΡΑΣΥΛΕΟΝ
ΤΟΣΣΥΝΕΥΑΡΕΣΤΟΥΣΑΣΚΑΙΤΑΣΘΥΓΑΤΡΟΣΑΥ
ΤΑΣΕΠΙΤΕΛΕΙΑΣΕΠΙΔΕΔΩΚΕΕΣΘΥΣΙΑΝΤΑΙΣ
ΜΟΥΣΑΙΣΚΑΙΤΟΙΣΗΡΩΣΙΚΑΙΕΣΑΝΔΡΕΙΟΥΤΩΝΣΥΓ
ΓΕΝΩΝΣΥΝΑΓΩΓΑΝΚΑΤΑΔΙΑΘΗΚΑΝΔΡΑΧΜΑΣ
ΤΡΙΣΧΙΛΙΑΣΕΣΑΣΚΑΙΛΑΜΒΑΝΕΝΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝ
ΕΤΟΣΠΑΡΑΤΩΝΔΙΑΔΟΧΩΝΑΥΤΑΣΔΡΑΧΜΑΣΔΙ
ΑΚΟΣΙΑΣΔΕΚΑΩΣΤΕΓΙΝΕΣΘΑΙΤΑΝΣΥΝΑΓΩ
ΓΑΝΕΠΑΜΕΡΑΣΤΡΕΙΣΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΩΙΑΥΤΑ
ΚΑΤΕΣΚΕΥΩΚΕΥΠΕΡΤΕΤΟΥΑΝΔΡΟΣΑΥΤΑΣΦΟΙ
ΝΙΚΟΣΚΑΙΑΥΤΑΣΚΑΙΤΩΝΥ///ΙΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΥ
ΚΑΙΑΝΔΡΑΓΟΡΑΚΑΙΘΥΕΝΤΟ///ΝΤΑΝΠΡΑΤΑΝΕΠΙ
ΜΗΝΙΕΥΟΝΤΑΤΑΙΣΜΟΥΣΑΙ///ΝΔΕΤΑΝΔΕΥΤΕ
ΡΑΝΤΟΙΣΗΡΩΣΙΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙ///ΤΗΤΑΙΤΟΝΔΕ///
ΤΑΝΤΡΙΤΑΝΤΟΙΣΗΡΩΣΙΚΡΑΤ///ΙΛΟΧΩΙΚΑΙΑΝ
ΔΡΑΓΟΡΑΙΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΝΤΕΕΠΑΓ
ΓΕΛΙΑΝΑΠΟΔΕΞΑΣΘΑΙΑΥΤΑΣΚΑΙΠΟΙΕΙΣΘΑΙΤΑΝ
ΤΑΝΣΥΝΑΓΩΓΑΝΑΠΟΤΟΥΠΡΑΤΟΥΑΛΕΙΜΜΑΤΟΣ
ΚΑΙΕΠΙΧΕΙΣΘΑΙΠΑΝΤΑΣΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥΕΠΙΤΟΠΡΑ
ΤΟΝΠΟΤΕΙΡΙΟΝΤΑΝΤΕΜΟΥΣΑΝΚΑΙΦΟΙΝΙΚΟΣΚΑΙΕΠΙ
ΚΤΗΤΑΣΚΑΙΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΥΚΑΙΑΝΔΡΑΓΟΡΑΤΑΝ
ΔΕΣΥΝΑΓΩΓΑΝΤΟΥΑΝΔΡΕΙΟΥΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΓΙΝΕΣΘΑΙΕΜΜΗΝΙΔΕΛΦΙΝΙΩΙΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΚΑ
ΘΕΚΑΣΤΟΝΕΤΟΣΑΜΕΡΑΣΤΡΕΙΣΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡΓΕΝ
ΑΠΑΞΑΝΑΠΡΕΣΒΥΤΑΤΑΔΩΡΕΑΝΠΑΝΤΑΣΟΜΟΙ
ΩΣΔΕΚΑΙΤΟΣΕΚΤΟΥΤΩΝΓΕΝΟΜΕΝΟΣΚΑΙΠΑΡΑ
ΓΙΝΟΜΕΝΟΣΕΣΤΟΚΟΙΝΕΙΟΝΛΕΙΤΟΥΡΓΕΝΓΕΝΟ
ΜΕΝΟΣΕΚΤΩΝΕΦΗΒΩΝΤΑΝΠΡΑΤΑΝΕΠΙΜΗΝΙΕΙ
ΑΝΔΩΡΕΑΝΠΑΡΕΞΟΥΝΤΙΔΕΟΙΔΩΡΕΑΝΕΠΙΜΗ
ΝΙΕΥΟΝΤΕΣΟΙΝΟΝΞΕΝΙΚΟΝΙΚΑΝΟΝΔΟΚΙΜΟΝΕΩΣ
ΤΡΙΩΝΠΙΝΟΝΤΩΝΣΤΕΦΑΝΟΣΜΟΥΣΙΚΟΝΜΥΡΟΝ
ΕΙΔΕΚΑΤΙΣΜΗΕΠΙΜΗΝΙΕΥΣΗΙΚΑΤΑΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΝΑΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΤΩΙΚΟΙΝΩΙΔΡΑΧΜΑΣΕΚΑΤΟΝΚΑΙ
ΠΡΑΣΣΕΣΘΩΥΠΟΤΟΥ///ΤΥΓΧΑΝΟΝΤΟΣΑΡΤΥ

V

ΤΗΡΟΣΚΑΤΑ | ///ΝΟΜΟΣΚΑΙΜΗΜΕΤΕΧΕΤΩΤΟΥ
ΚΟΙΝΟΥΕΣΟ | ///ΤΕΙΣΗΕΠΙΔΕΤΑΥΤΑΤΑΕΤΗ
ΤΑΝΠΙΠΤΟ/// | ///ΠΟΘΟΔΟΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΟΚΑΤΑ
ΤΥΓΧΑΝΩ/// | /Λ///ΤΗΡΠΡΑΞΑΣΑΠΟΔΙΔΟΤΩΕΠΙ
ΣΥΛΛΟΓΟΝΚ | ΑΙΕΓΔΑΝΕΙΞΕΣΘΩΥΠΟΤΩΝΑΙΡΕ
ΘΕΝΤΩΝΕΓ | ///ΑΝΕΙΣΤΑΝΕΠΙΥΠΟΘΗΚΑΙΣΕΓΓΑΙ
ΟΙΣΑΞΙΟΧΡΕ | ΟΙΣΧΩΡΙΤΟΥΑΦΑΙΡΟΥΜΕΝΟΥΕΣ
ΤΑΣΘΥΣΙΑ | /ΤΑΙΣΤΕΜΟΥΣΑΙΣΚΑΙΤΟΙΣΗΡΩΣΙ
ΚΑΤΑΤΑΝΔΙ | ///ΘΗΚΑΝΑΦΑΙΡΟΥΝΤΩΝΔΕΚΑΙΣΥΛ
ΛΟΓΕΥΤΙΚ | ΟΝΜΗΠΛΕΙΟΝΔΡΑΧΜΑΝΔΕΚΑΠΕΝ
ΤΕΕΙΔΕΚΑΓ | –ΔΩΡΕΑΣΕΠΙΜΗΝΙΟΙΜΗΚΕΤΩΝΤΙ
ΔΕΞΟΥΝ–/// | /ΚΑΤΑΤΟΕΞΑΝΑΝΑΠΡΕΣΒΥΤΑΤΑ
ΠΑΝΤΕΣΟΙ/// | /ΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΟΙΚΑΘΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ
ΚΑΙΤΟΣΔΩ/// | /ΕΑΝΔΕΧΟΜΕΝΟΣΚΑΙΛΑΜΨΟΥΝΤΑΙ
ΠΑΡΑΤΟΥΑΡ | ΤΥΤΗΡΟΣΔΡΑΧΜΑΣΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ
ΠΡΟΤΟΥΤΑ | ΝΣΥΝΟΔΟΝΗΜΕΝΠΡΟΑΜΕΡΑΝΔΕ
ΚΑΕΙΔΕΚΑΙ | /ΗΔΕΞΗΤΑΙΛΑΒΩΝΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩ
ΔΡΑΧΜΑΣΙ | /ΚΑΤΟΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΚΑΙΠΡΑΞΑ
ΤΩΑΥΤΟΝ/// | /ΑΡΤΥΤΗΡΚΑΙΕΝΕΧΥΡΑΣΤΟΣ///Σ
ΤΩΑΥΤΩΙ | ΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΕΣΟΔΕΚΑΕΚΤΕΙ
ΣΗΜΗΜΕΤ | ///ΧΕΤΩΤΟΥΚΟΙΝΟΥΕΠΙΜ///ΝΙΕΥΣΑ
ΤΩΔΕΚΑΤΑ | ΥΤΟΝΟΑΡΤΥΤΗΡΚΑΙΚΟΜΙΣΑΣΘΩ
ΑΠΟΤΑΝΠ | ΟΘΟΔΩΝΠΡΑΤΟΣΤΟΔΕΔΕΙΠΝΟΝ
ΓΙΝΕΣΘΩ/// | ///ΣΚΑΔΟΞΕΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΚΑΙΑΦΟ
ΣΟΥΚΑΔΟ | ///ΕΙΟΔΕΑΡΤΥΤΗΡΕΙΚΑΜΗΕΞΟΔΙΑ
ΞΕΙΤΟΙΣΕΠ | ///ΙΜΗΝΙΟΙΣΚΑΤΑΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΟ
ΜΕΝΕΠΙΜΙ/ | ///ΝΙΟΣΠΑΝΤΩΣΔΕΧΕΣΘΩΚΑΙΘΥ
ΕΤΩΤΑΝΕ/// | ///ΙΒΑΛΛΟΥΣΑΝΑΥΤΩΙΘΥΣΙΑΝΟΔΕ
ΑΡΤΥΤΗΡΩ | ΙΚΑΜΗΕΞΟΔΙΑΞΕΙΕΠΙΜΗΝΙΩΙΟΦΕΙ
ΛΕΤΩΔΡΑ | ///ΜΑΣΕΚΑΤΟΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΚΑΙΑ
ΠΡΑΞΙΣΕΣ | ///ΩΤΩΙΜΗΛΑΒΟΝΤΙΚΑΤΑΤΟΥΑΡΤΥ
ΤΗΡΟΣΚΑΤ | ///ΝΕΧΥΡΑΣΙΑΝΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΚΑΙ
ΜΗΜΕΤΕΧ/// | ///ΩΤΟΥΚΟΙΝΟΥΕΣΟΚΑΕΚΤΕΙΣΗΘΥ
ΕΤΩΔΕΟ/// | ///ΝΤΑΝΠΡΑΤΑΝΕΠΙΜΗΝΙΕΥΩΝΑΜΕ
ΡΑΝΤΑΙΣ/// | ///ΥΣΑΙΣΙΕΡΕΙΟΝΚΑΙΙΕΡΑΕΛΛΥΤΑΣ
ΕΚΠΥΡΩ/// | ///ΙΝΙΚΩΝΠΕΝΤΕΚΑΙΤΥΡΟΥΚΑΠΥ

VI–VII: Κ Ρ Α Τ Η /// | Σ Ι Λ Ο Χ Ο Σ Φ Ο Ι Ν Ι Κ Ο Σ

VI

ΡΟΥΣΤΑ
ΘΕΟΙΣΚΑΙΤΑΛΟΙΠΞΕΙΔΕΚΑΙΣΤΕΦΑ/ | ///ΣΤΟΙΣ
ΑΠΟΔΕΤΟΥΤΩΝΚΑΠΟΤΙΤΑΝΘΥΣΙ/// | ///ΑΝΤΑ
ΚΤΟΥΙΕΡΕΙΟΥΝΕΝΟΜΙΩΣΕΙΤΟΙΣΘΕΟ/// | ///ΑΤΕΕ
ΔΕΤΑΝΔΕΥΤΕΡΜΙΣΜΕΝΑΙΕΡΑΚΑΙΕ/// | ///ΤΑΝΟ
ΚΤΗΝΔΕΥΤΕΡΑΝΤΟΙΣΗΡΩΣΙΦΟΙΝΙΚ | ΑΙΕΠΙ
ΝΙΚΩΝΠΕΝΤΕΑΙΙΕΡΑΕΛΛΥΤΑΣΕΚΠ/ | ΡΩΝΧΟΙ
ΠΑΡΕΞΕΙΔΕΚΑΙΤΥΡΟΥΚΑΠΥΡΟΥΣΤ/ | ΤΗΡΟΣ
ΠΑΤΑΠΟΕΚΑΙΣΤΕΦΑΝΟΣΤΟΙΣΗΡΩΣ | ΚΑΙΤΑΛΟΙ
ΤΕΕΚΤΟΥΑΝΘΥΣΙΑΝΠΑΝΤΑΚΑΙΚΑΡΠ | ΣΕΙΤΑ
ΤΑΝΚΑΙΙΕΡΕΙΟΥΝΟΜΙΞΟΜΕΝΑΙΕΡΑΚ/// | ΙΕΛΛΥ
ΤΑΝΙΑΡΤΟΝΚΑΙΠΑΡΑΚΑΚΑΙΟΨΑΡΙΑΤ/// | /ΑΟΔΕ
ΑΝΔΡΑΓΟΡΑΙΚΑΤΟΙΣΗΡΩΣΙΚΡΑΤΗΣΙ/// | ///ΧΩΙΚΑΙ
ΕΝΦΟΙΝΙΚ///ΚΑΙΕΠΤΑΑΥΤΑΚΑΘΑΓΕΓΡ/// | ///ΤΑΙΘΥ
ΤΕΣΤΑΣΘΥΣΙΑΤΗΤΑΙΟΙΔΕΕΠΙΜΗΝ/// | ///ΟΙΘΥΟΝ
ΚΟΙΝΩΙΤΟΣΤΣΤΑΥΤΑΣΑΠΟΔΩΣΟ | ///ΝΤΙΤΩΙ
ΣΠΛΑΓΧΝΤΕΓΛΛΥΤΑΣΠΑΝΤΑΣΚ/// | ///ΙΤΩΝ
ΑΥΤΟΙΟΙΩΝΤΑΗΜΙΣΗΤΑΔΕΛΟΙΠΑΙ/ | ΞΟΥΝΤΙ
ΣΙΕΙΔΕΔΕΑΡΤΥΤΗΡΔΙΕΛΕΙΤΑΙΕΡΑΤ/ | /ΙΣΠΑΡΟΥ
ΠΙΣΣΟΦΟΣΟΣΤΙΣΘΥΔΩΡΕΑΝΠΩ | /ΕΙΤΩΟΕ
ΚΑΤΑΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΣΕΙΤΑΣΘΥΣΙΑΣ | /ΑΥΤΑΣ
ΑΡΤΥΤΗΡΕΞΟΔΙΑΞΑΟΣΟΥΔΕΚΑΑΠ/// | ///ΔΩΤΑΙΘ
ΚΑΙΕΠΙΣΣΟΦΔΙΑΞΕΤΩΑΙΡΕΙΣΘΩΔ/// | ///ΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΛΟΓΟΝΚΑΘΟΝΟΔΕΑΙΡΕΘΕΙΣΣΥΝΑΓΙ | ///ΤΩΣΥΛ
ΚΑΙΠΡΟΝΟΕΙΣΑΥΤΟΝΕΝΤΑΙΔΕΥΤΕΡ/// | ///ΑΜΕΡΑΙ
ΟΠΩΣΔΙΟΙΚΗΤΑΙΤΝΤΩΝΤΩΝΚΑΤΑΤ | –ΟΚΟΙΝΟΝ
ΘΗΚΑΙΚΑΙΤΩΙΝΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΕΝ– | –ΞΤΑΙΔΙΑ
ΕΠΙΜΗΝΙΟΣΚΑΙΤΟΩΙΚΑΙΕΝΓΡΑΦΕ | ΩΤΟΣΤΕ
ΤΑΚΑΙΕΠΙΣΣΟΦΟΝΚΑΙΥΤΗΡΑΑΝΑ/// | /ΡΕΣΒΥΤΑ
ΤΙΣΜΗΕΠΙΜΗΝΙΕΚΑΙΕΓΔΑΝΕΙΣΤΑΣ | ΚΑΙΕΙΚΑ
ΜΟΥΕΠΙΤΙΜΟΝΚΑΙΣΘΟΦΕΙΛΟΝΤΑΤ/// | –ΚΤΟΥΝΟ
ΛΕΙΕΓΓΡΑΟΝΚΑΙΕΙΤΙΚΑΑΛΛΟΑΥΤΩ/// | ///ΙΒΑΛ
ΚΑΙΤΓΡΑΦΕΝΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΕΙΤΑΝ/// | ///ΑΘΗΚΑΝ
ΕΣΟΔΟΞΑΝΤΑΤΩΙΚΟΙΝΩΙΓΡΑΦΕΤΩ | ΔΕΚΑΙΤΑΝ
ΚΑΙΕΙΤΙΚΑΙΕΞΟΔΟΝΤΑΝΓΙΝΟΜΕΝΑΙ/ | ///ΑΥΤΟΥ
ΜΗΠΟΕΙΤΑΛΛΟΟΦΕΙΛΕΙΤΑΙΤΩΙΚΟΙΝ/ | ///ΕΙΔΕΚΑ
ΠΟΤΙΤΕΤΑΓΜΕΝΑΟΦΕΙΛ/// | ΩΤΩΙΚΟΙ

VII

ΝΩΙΔΡΑΧΜΑΣΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣΚΑΙΤΟΥΚΟΙΝΟΥ
ΜΗΜΕΤΕΧΕΤΩΕΣΟΚΑΕΚΤΕΙΣΗΚΑΙΠΡΑΚΤΟΣ
ΕΣΤΩΥΠΟΤΩΝΑΙΡΕΘΕΝΤΩΝΑΝΔΡΩΝΥΠΟ
ΤΟΥΚΟΙΝΟΥΚΑΤΕΝΕΧΥΡΑΣΙΑΝΚΑΤΑΤΟΣΝΟ
ΜΟΣΟΔΕΑΡΤΥΤΗΡΟΑΙΡΕΘΕΙΣΠΡΑΞΕΙΤΑΟ
ΦΕΙΛΟΜΕΝΑΤΩΙΚΟΙΝΩΙΚΑΤΑΤΕΤΑΝΔΙΑΘΗ
ΚΑΝΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΠΑΝΤΑΤΑΠΑΡΑΓΡΑΦΕΝΤΑ
ΑΥΤΩΙΥΠΟΤΟΥΕΠΙΣΣΟΦΟΥΚΑΙΕΞΟΔΙΑΞΕΙ
ΤΟΙΣΤΕΕΠΙΜΗΝΙΟΙΣΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΕΝ
ΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣΚΑΙΤΟΣΥΛΛΟΓΕΥΤΙΚΟΝΚΑΙ
ΤΑΕΣΤΑΣΘΥΣΙΑΣΟΚΑΚΑΜΗΩΝΤΙΠΡΑΤΑΙ
ΚΑΙΕΙΤΙΚΑΑΛΛΟΔΟΞΕΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΑΔΕΛΟΙ
ΠΑΑΠΟΔΩΣΕΙΕΠΙΣΥΛΛΟΓΟΝΕΙΔΕΚΑΜΗΕ
ΞΟΔΙΑΞΕΙΤΙΤΩΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΕΙΤΑΠΕ
ΡΙΣΣΑΧΡΗΜΑΤΑΜΗΑΠΟΔΩΕΠΙΣΥΛΛΟΓΟΝ
ΟΦΕΙΛΕΤΩΟΚΑΤΟΥΤΩΝΜΗΠΟΗΣΕΙΔΙ
ΠΛΟΥΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΟΧΡΗΜΑΚΑΙΕΓΓΡΑΦΕ
ΤΩΑΥΤΟΝΟΕΠΙΣΣΟΦΟΣΕΣΤΑΤΟΥΚΟΙΝΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΑΟΚΑΜΗΠΟΗΣΕΙΤΟΥΤΩΝΟΦΕΙ
ΛΟΝΤΑΔΙΠΛΟΥΝΚΑΙΤΟΥΚΟΙΝΟΥΣΤΕΡΕΣΘΩ
ΕΣΟΚΑΕΚΤΕΙΣΕΙΚΑΙΠΡΑΚΤΟΣΕΣΤΩΥΠΟ
ΤΩΝΑΙΡΕΘΕΝΤΩΝΑΝΔΡΩΝΑΠΟΕΝΕΧΥΡΑ
ΣΙΑΣΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΤΟΙΣΔΕΕΠΙΜΗΝΙΟΙΣ
ΕΙΚΑΜΗΕΞΟΔΙΑΞΕΙΕΣΤΩΚΑΤΑΥΤΟΥΤΑΓΕ
ΓΡΑΜΜΕΝΑΕΝΤΩΙΝΟΜΩΙΟΠΩΣΔΕΠΑΝΤΑ
ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙΚΑΤΑΤΕΤΑΝΔΙΑΘΗΚΑΝΚΑΙΤΟΝ
ΝΟΜΟΝΚΑΙΤΑΔΟΞΑΝΤΑΤΩΙΚΟΙΝΩΙΔΥΝΑ
ΤΩΣΕΣΠΑΝΤΑΤΟΝΧΡΟΝΟΝΑΙΡΕΙΣΘΩΤΟ
ΚΟΙΝΟΝΕΙΚΑΤΙΝΕΣΜΗΠΟΙΩΝΤΙΤΑΚΑΤΑ
ΤΟΝΝΟΜΟΝΕΙΤΑΝΔΙΑΘΗΚΑΝΕΙΤΑΔΟΞΑΝ
ΤΑΑΝΔΡΑΣΟΣΟΣΚΑΔΟΞΕΙΟΙΤΙΝΕΣΠΑΝΤΑ
ΠΡΑΞΟΥΝΤΙΚΑΘΟΤΙΚΑΔΟΞΕΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙ
ΚΑΙΕΓΓΡΑΦΕΤΩΚΑΙΤΑΝΤΟΥΤΩΝΑΙΡΕΣΙΝΟ
ΕΠΙΣΣΟΦΟΣΕΙΔΕΚΑΟΕΠΙΣΣΟΦΟΣΜΗΠΡΟ
ΑΙΡΕΙΤΑΙΕΓΓΡΑΦΕΝΠΑΡΑΧΡΗΜΑΤΟΚΟΙΝΟΝΑ
ΠΟ///ΤΩΑΝΔΡΑΤΟΝΕΓΓΡΑΨΟΥΝΤΑΟΔΕ

VIII

///
ΑΙΡΕΘΕΙΣΓΡΑΦΕΤΩΠΑΝΤΑΤΑΔΟΞΑΝΤΑ
ΤΩΙΚΟΙΝΩΙΑΔΕΚΑΔΟΞΕΙΤΟΙΣΠΛΕΙΟΣΙΤΟΥ
ΚΟΙΝΟΥΤΑΥΤΑΚΥΡΙΑΕΣΤΩΠΛ^ΝΥΠΕΡΔΙΑ
ΛΥΣΕΩΣΥΠΕΡΔΕΤΟΥΤΟΥΜΗΕΧΕΤΩΕΞΟΥ
ΣΙΑΝΜΗΘΕΙΣΜΗΤΕΕΙΠΑΙΜΗΤΕΓΡΑΨΑΙΩΣΔΕ
ΕΙΣΗΔΙΑΛΥΣΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝΕΙΤΑΣΘΥΣΙΑΣΤΑΣ
ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΣΕΙΤΩΝΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΙ
ΚΑΚΩΣΑΙΗΔΙΕΛΕΣΘΑΙΗΤΟΥΑΡΧΑΙΟΥΤΙΚΑ
ΤΑΧΡΗΣΑΣΘΑΙΕΙΔΕΤΙΣΚΑΗΕΙΠΕΙΗΓΡΑΨΕΙ
ΤΟΤΕΡΗΘΕΝΗΓΡΑΦΕΝΑΚΥΡΟΝΕΣΤΩΚΑΙΟ
ΕΙΠΑΣΗΓΡΑΨΑΣΣΤΕΡΕΣΘΩΤΟΥΚΟΙΝΟΥΚΑΙΟ
ΦΕΙΛ///ΤΩΑΥΤΩΙΔΡΑΧΜΑΣΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ
ΚΑΙΠΡΑΚΤΟΣΕΣΤΩΚΑΙΑΠΟΕΝΕΧΥΡΑΣΙΑΣ
ΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΥΠΟΤΟΥΧΡΗΙΞΟΝΤΟΣΤΩΝ
ΣΥΓΓΕΝΩΝΟΠΩΣΔΕΕΠΙΣΣΟΦΟΣΤΕΑΠΟ
ΔΕΙΧΘΗΚΑΙΟΑΙΡΕΘΕΙΣΕΓΓΡΑΦΕΙΠΑΝΤΑΤΑ
ΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΣΥΝΑΧΘΗΤΩΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΕΠΙΕΦΟΡΩΝΤΩΝΣΥΝΙΜΕΡΤΩΙΜΗΝΟΣΔΙΟΣ
ΘΥΟΥΔΕΚΑΤΑΙΚΑΙΑΙΡΕΘΗΤΩΕΠΙΣΣΟΦΟΣ
ΟΥΤΟΣΔΕΕΓΓΡΑΦΕΤΩΤΑΤΕΚΑΤΑΤΟΝ
ΝΟΜΟΝΠΑΝΤΑΠΡΟΝΟΕΙΘΗΤΩΔΕΚΑΙΟ
ΠΩΣΟΝΟΜΟΣΑΝΑΓΡΑΦΗΚΑΙΑΔΙΑΘΗΚΑΕΣ
ΤΕΤΑΝΥΠΟΒΑΣΙΝΤΩΝΑΓΑΛΜΑΤΩΝΤΩΝ
ΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΚΑΙΕΣΔΕΛΤΟΝΞΥΛΟΓΡΑ
ΦΗΘΕΙΚΑΤΑΣΚΕΥΩΘΗΔΕΚΑΙΓΛΩΣΣΟΚΟ
ΜΟΝΕΣΟΕΜΒΑΛΟΥΜΕΣΤΑΤΟΥΚΟΙΝΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΑΚΑΙΟΠΩΣΑΙΡΕΘΕΙΑΝΗΡΓΡΑΜ
ΜΑΤΟΦΥΛΑΞΟΣΤΙΣΠΑΡΑΛΑΒΩΝΔΙΑΛΟΙ
ΠΟΥΠΑΡΑΤΟΥΕΠΙΣΣΟΦΟΥΤΑΝΤΕΔΕΛΤΟΝ
ΕΧΟΥΣΑΝΤΟΝΝΟΜΟΝΚΑΙΤΑΝΔΙΑΘΗΚΑΝΕ
ΞΥΛΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑΝΚΑΙΤΟΓΛΩΣΣΟΚΟΜΟΝ
ΚΑΙΤΑΕΝΑΥΤΩΙΒΥΒΛΙΑΦΥΛΑΞΕΙΕΣΟΚΑ
ΔΟΞΕΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΚΑΙΟΙΣΕΙΕΠΙΤΟΣΣΥΛ
ΛΟΓΟΣΕΙΔΕΚΑΑΛΛΟΝΕΛΗΤΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑΑΠΟΔΩΣΕΙΤΩΙΑΙΡΕ
ΘΕΝΤΙΜΕΤΑΥΤΟΝΕΝΣΥΛΛΟΓΩΙΔΙΑΠΟΛΟΓΟΥ

A. Nomina statuis subscripta:

[Φοῖνιξ τοῦ δεῖνος(?)]

Ἀνδραγόρας Φοίνικος Ἐπικτήτα Γρ[ί]ννου Κρατησίλοχος Φοίνικος.

B. Testamentum Epictetae (διαθήκα).

Ἐπὶ ἐφόρων τῶν σὺν Φοιβοτέλει τάδε διέθετο νοοῦσα καὶ φρονοῦσα Ἐπικτήτα Γρίννου μετὰ κυρίου Ὑπερείδους τοῦ Θρασυλέοντος συνευαρεστούσας καὶ τᾶς θυγατρὸς [Ἐ]πιτελείας τᾶς Φοίνικος· Εἴη μέν μοι ὑγιαινούσαι καὶ σωιζομέναι τὰ ἴδια διοικέν· εἰ δέ τί κα γένηται περί με τῶν ἀνθρωπίνων, ἀπολείπω κατὰ τὰν γεγενημέναν μοι ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς Φοίνικος ἐντολὰν τοῦ καὶ κατασκευαξαμένου τὸ Μουσεῖον ὑπὲρ τοῦ μεταλλαχότος ἁμῶν υἱοῦ Κρατησιλόχου καὶ ἀγαγόντος τὰ ζῶια καὶ τὸς ἀνδριάντας ἑαυτοῦ τε καὶ Κρατησιλόχου καὶ τὰ ἡρῶια καὶ ἐνευξαμένου ὥστε κατασκευάξαι με τὸ Μουσεῖον καὶ θέμεν τάς τε Μούσας καὶ τὸς ἀνδριάντας καὶ τὰ ἡρῶια· μετὰ δὲ δύο ἔτη τοῦ ἀπολελειμμένου ἔτι μου υἱοῦ Ἀνδραγόρα μεταλλάσσοντος τὸν βίον καὶ ἐντειλαμένου ἐπιτελῆ με ποιῆσαι τὰν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Φοίνικος ἐντολὰν καὶ θέμεν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τόν τε ἀνδριάντα καὶ τὸ ἡρῶιον, καὶ συναγαγὲν κοινὸν ἀνδρείου τῶν συγγενῶν καὶ δόμεν τῶι κοινῶι τοῦ ἀνδρείου δραχμὰς τρισχιλίας πόθοδον ἀφ᾽ οὗ συναχθησοῦντι, ἐπιτετελεκεῖα οὖν καὶ ἐσστακεῖα πάντα κατὰ τὰς ἐκείνων ἐντολάς, καὶ τὸ κοινεῖ⟨ν⟩ον συναγαγοχεῖα τῶν συγγενῶν, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα ὑπογέγραπται, ὥστε συνάγεσθαι τὸ κοινὸν ἐν τῶι Μουσείωι, δίδωμι δραχμὰς τρισχιλίας τῶι προδεδηλωμένωι κοινῶι τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν, ὥστε ὀφείλεσθαι αὐτὰς ἐπὶ τοῖς ὑπάρχουσί μοι αὐτοκτήτοις χωρίοις τοῖς ἐμ Μελαιναῖ[ς - - - - - - - - - - κλα]ρονόμων κα[ὶ - - - - - - - - - - - -]χου· ἀπολείπω δὲ τὸ Μουσεῖον [καὶ τὸ τέμενος] τῶν ἡρώιων τᾶι θυγατρί μου Ἐ[πιτελείαι, ὥσ]τε παραλαβοῦσαν αὐτὰν καὶ τὰ[ν πόθοδον τῶν] ἄλλων μοι ὑπαρχόντων τελὲν κα[θ᾽ ἕκασ]τον ἔτος ἐμ μηνὶ Ἐλευσυνίωι δραχμὰ[ς δια]κοσίας δέκα τῶι κοινῶι τοῦ ἀνδρείου [οὗ συν]αγάγοχα τῶν συγγενῶν. Μὴ ἐχέτω [δὲ ἐξου]σίαν μηθεὶς μήτε ἀποδόσθαι τὸ Μουσεῖον [μή]τε τὸ τέμενος τῶν ἡρώιων μηδὲ τῶν ἀγαλμάτων τῶν ἐν τῶι Μουσείωι μηδὲ τῶν ἐν τῶι τεμένει τῶν ἡρώιων μηθὲν μήτε καταθέμεν μήτε διαλλάξασθαι μήτε ἐξαλλοτριῶσαι τρόπωι μηθενὶ μηδὲ παρευρέσει μηδεμιᾶι μηδὲ ἐνοικοδομῆσαι ἐν τῶι τεμένει μηθέν, εἴ κα μή τις στοὰν οἰκοδομῆσαι προαιρεῖται, μηδὲ χρῆσαι τὸ Μουσεῖον μηθενί, εἴ κα μή τις τῶν ἐξ Ἐπιτελείας γάμον ποιῆ· εἰ δὲ μή, κωλυέσθω ὑπὸ τοῦ κοινοῦ καὶ κύριον ἔστω τὸ κοινὸν κωλῦον τὸν τούτων τι ποιοῦντα. Μὴ ἐχέτω δὲ ἐξουσίαν μηδὲ ἐξενέγκαι τῶν ἐν τῶι Μουσείωι ὄντων μηθέν· εἰ δὲ μή, κωλυέσθω ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν συγγενῶν καὶ κύριον ἔστω κωλῦον. Τὰν δὲ ἱερατείαν τᾶν Μουσᾶν καὶ τῶν ἡρώιων ἐχέτω ὁ τᾶς θυγατρός μου υἱὸς Ἀνδραγόρας· εἰ δέ τί κα πάθῃ οὗτος, ἀεὶ ὁ πρεσβύτατος ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἐπιτελείας. Ὁ δὲ ἀνδρεῖος τῶν συγγενῶν συναγέσθω ἐν τῶι Μουσείωι καθ᾽ ἕκαστον ἔτος ἐμ μηνὶ Δελφινίωι, λαμβάνων παρὰ τῶν διαδόχων μου τὰς διακοσίας δέκα δραχμάς, ἁμέρας τρεῖς, ἀποδείξας ἐπιμηνίος ἐξ αὐτῶν, καὶ θυέτω τᾶι μὲν ἐννεακαιδεκάται ταῖς Μούσαις, τᾶι δὲ εἰκάδι τοῖς ἥρωσιν ⟨Φοί⟩ Φοίνικι καὶ Ἐπικτήται, τᾶι δὲ ἀμφεικάδι Κρατησιλόχωι καὶ Ἀνδραγόραι· εἰ δέ κα μὴ ἀπο⟨ι⟩δῶι Ἐπιτέλεια [ε]ἰ οἱ κλαρονόμοι αὐτᾶς ἐν τῶι Ἐλευσυνίωι μηνὶ τῶι ἀνδρείωι τῶν συγγενῶν τὰς διακοσίας δέκα δραχμάς, ἔστω ἁ καρπεία τῶν προδεδη[λ]ωμένων χωρίων τῶν ἐμ Μελαιναῖς τοῦ κοινο[ῦ] τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν ποτὶ τὰς διακοσί[α]ς δραχμάς· εἰ δέ κα προαιρῶνται τὰν ἀσφάλειαν, [δ]όμεν οἱ διάδοχοί μευ τῶι κοινῶι τοῦ ἀνδρείου τᾶν τρισχιλιᾶν δραχμᾶν καὶ ἐς ἄλλα χωρία ἐξουσίαν ἐχόντων, διδόντες ἀσφαλεῖς τὰς ὑποθήκας. Τῶν δὲ συγγενῶν ὧν συναγάγοχα ὀνόματά ἐστι τὰ ὑπογεγραμμένα·

Ὑπερείδης Θρασυλέοντος Ἀντισθένης Ἰσοκλεῦς,
κατὰ δὲ [υἱ]οθεσί[α]ν Γρίννου Ἀριστόδαμος Ἰσοκλεῦς
Τιμήσιος Πραξι[τ]έλους Εὐαγόρας Προκλείδα
Προκλείδας Εὐ[α]γόρα Καρτιδάμας Προκλείδα
Ἁγνο(σ)θένης Καρτιδάμα Προκλείδας Ἀλκιμέδοντος
Βωλακράτης Ἀγ[λ]ωσθένους Ἀρχίνικος Γοργώπα
Στάρτοφος Βω[λ]ακράτους Γοργώπας Ἀρχινίκου
Γοργώπας Ἐχε[σ]τράτου Γοργώπας Καρτιδάμα
Ἀγαθόσστρατος [Κρ]ατησιλόχου Μόλλις Πολυμήδευς
Καρτιδάμας κα[ὶ] Κρατησίλοχος καὶ Δίων
καὶ Δωροκλε[ί]δας οἱ Ἀγαθοσστράτου
Ἵμερτος Ἱμερο[φ]ῶντος Κρίτος Τεισάνορος
Πολύνικος κ[αὶ] Εὐαγόρας οἱ Σωτέλους.

Πορευέσθωσ[αν] δὲ καὶ αἱ τούτοις συνοικοῦσαι γυναῖκες καὶ τὰ [τέ]κνα αὐτῶν, τὰ μὲν θήλεια ἕως κα ᾖ ὑπὸ τὸν πα[τ]έρα, τὰ δὲ ἄρσενα καὶ ἐν ἁλικίαι γενόμενα καὶ τὰ ἐκ τούτων κατὰ τὰ αὐτά· πορευέσθων δὲ καὶ αἱ ἐπίκλαροι καὶ οἱ συνοικοῦντες αὐταῖς καὶ τὰ ἐκ τα[υ]τᾶν τέκνα κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς προγεγραμμένοις· πορευέσθω δὲ καὶ ἁ ὁμώνυμός μου Ἐπικτήτα καὶ ἁ θυγάτηρ μου Ἐπιτέλεια καὶ αἱ Γοργώπα θυ[γ]ατέρες Μνασὼ καὶ Αἰνησίππα καὶ αἱ Θρασυλέοντος θυγατέρες Βασιλοδίκα καὶ Τελεσίππ[α] καὶ Καλλιδίκα ἁ Ἰσοκλεῦς καὶ οἱ ταύταις συνοι[κ]οῦντες· πορευέσθω δὲ καὶ ἁ Ἀριστάρχου θυγάτηρ Ἐπιτέλεια καὶ τὰ ἐκ ταυτᾶν τέκνα.

Μάρτυρες· Χαρ.......... Εὐαγόρας Προκλεί[δα]
Ἀντισθένης [Ἰσοκλεῦς, κατὰ δὲ υἱοθεσίαν Γρίννου].

C. Collegii lex (νόμος).

Ἐπὶ ἐφόρων τῶν σὺν Ἱμέρτωι, Διοσθύου· Ἐπειδὴ Ἐπικτήτα Γρίννου μετὰ κυρίου τοῦ τᾶς θυγατρὸς ἀνδρὸς Ὑπερείδους τοῦ Θρασυλέοντος, συνευαρεστούσας καὶ τᾶς θυγατρὸς αὐτᾶς Ἐπιτελείας, ἐπιδέδωκε ἐς θυσίαν ταῖς Μούσαις καὶ τοῖς ἥρωσι καὶ ἐς ἀνδρείου τῶν συγγενῶν συναγωγὰν κατὰ διαθήκαν δραχμὰς τρισχιλίας, ἐς ἃς καὶ λαμβάνεν καθ᾽ ἕκαστον ἔτος παρὰ τῶν διαδόχων αὐτᾶς δραχμὰς διακοσίας δέκα, ὥστε γίνεσθαι τὰν συναγωγὰν ἐπ᾽ ἁμέρας τρεῖς ἐν τῶι Μουσείωι ὧι αὐτὰ κατεσκεύωκε ὑπέρ τε τοῦ ἀνδρὸς αὐτᾶς Φοίνικος καὶ αὐτᾶς καὶ τῶν υ[ἱῶν] Κρατησιλόχου καὶ Ἀνδραγόρα, καὶ θύεν τὸ[ν μὲ]ν τὰν πράταν ἐπιμηνιεύοντα ταῖς Μούσαι[ς, τὸ]ν δὲ τὰν δευτέραν τοῖς ἥρωσι Φοίνικι καὶ [Ἐπικ]τήται, τὸν δὲ τὰν τρίταν τοῖς ἥρωσι Κρατ[ησ]ιλόχωι καὶ Ἀνδραγόραι, ἀγαθᾶι Τύχαι, δεδόχθαι τάν τε ἐπαγγελίαν ἀποδέξασθαι αὐτᾶς καὶ ποιεῖσθαι ⟨τὰν⟩ τὰν συναγωγὰν ἀπὸ τοῦ πράτου ἀλείμματος, καὶ ἐπιχεῖσθαι πάντας ἀπὸ δείπνου ἐπὶ τὸ πρᾶτον ποτείριον τᾶν τε Μουσᾶν καὶ Φοίνικος καὶ Ἐπικτήτας καὶ Κρατησιλόχου καὶ Ἀνδραγόρα· τὰν δὲ συναγωγὰν τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν γίνεσθαι ἐμ μηνὶ Δελφινίωι ἐν τῶι Μουσείωι καθ᾽ ἕκαστον ἔτος ἁμέρας τρεῖς, καὶ λειτουργὲν ἅπαξ ἀνὰ πρεσβύτατα δωρεὰν πάντας, ὁμοίως δὲ καὶ τὸς ἐκ τούτων γενομένος, καὶ παραγινομένος ἐς τὸ κοινεῖον λειτουργὲν γενομένος ἐκ τῶν ἐφήβων τὰν πράταν ἐπιμηνιείαν δωρεάν. Παρεξοῦντι δὲ οἱ δωρεὰν ἐπιμηνιεύοντες οἶνον ξενικὸν ἱκανὸν δόκιμον ἕως τριῶν πινόντων, στεφάνος, μουσικόν, μύρον· εἰ δέ κά τις μὴ ἐπιμηνιεύσηι κατὰ τὰ γεγραμμένα, ἀποτεισάτω τῶι κοινῶι δραχμὰς ἑκατὸν καὶ πρασσέσθω ὑπὸ τοῦ [κατα]τυγχάνοντος ἀρτυτῆρος κατὰ [τὸς] νόμος καὶ μὴ μετεχέτω τοῦ κοινοῦ ἐς ὅ [κα ἐκ]τείσῃ. Ἐπὶ δὲ ταῦτα τὰ ἔτη τὰν πίπτο[υσαν] πόθοδον τῶι κοινῶι ὁ κατατυγχάνω[ν] ἀ[ρτυ]τὴρ πράξας ἀποδιδότω ἐπὶ σύλλογον καὶ ἐγδανειζέσθω ὑπὸ τῶν αἱρεθέντων ἐγ[δ]ανειστᾶν ἐπὶ ὑποθήκαις ἐγγαίοις ἀξιοχρέοις χωρὶ τοῦ ἀφαιρουμένου ἐς τὰς θυσία[ς] ταῖς τε Μούσαις καὶ τοῖς ἥρωσι κατὰ τὰν δι[α]θήκαν· ἀφαιρούντων δὲ καὶ συλλογευτικὸν μὴ πλεῖον δραχμᾶν δεκαπέντε. Εἰ δέ κα [ἐγ] δωρεᾶς ἐπιμήνιοι μηκέτ᾽ ὦντι, δεξοῦν[ται] κατὰ τὸ ἑξᾶν ἀνὰ πρεσβύτατα πάντες οἱ [π]αραγινόμενοι, καθὼς γέγραπται καὶ τὸς δω[ρ]εὰν δεχομένος, καὶ λαμψοῦνται παρὰ τοῦ ἀρτυτῆρος δραχμὰς πεντήκοντα πρὸ τοῦ τὰν σύνοδον ἦμεν πρὸ ἁμερᾶν δέκα· εἰ δέ κα [μ]ὴ δέξηται λαβών, ἀποτεισάτω δραχμὰς [ἑ]κατὸν πεντήκοντα, καὶ πραξάτω αὐτὸν [ὁ] ἀρτυτήρ, καὶ ἐνεχύραστος [ἔ]στω αὐτῶι [κ]ατὰ τὸς νόμος· ἐς ὅ δέ κα ἐκτείσῃ, μὴ μετ[ε]χέτω τοῦ κοινοῦ. Ἐπιμ[η]νιευσάτω δὲ κατ᾽ αὐτὸν ὁ ἀρτυτὴρ καὶ κομισάσθω ἀπὸ τᾶν ποθόδων πρᾶτος. Τὸ δὲ δεῖπνον γινέσθω [ὡ]ς κα δόξει τῶι κοινῶι καὶ ἀφ᾽ ὅσου κα δό[ξ]ει. Ὁ δὲ ἀρτυτὴρ εἴ κα μὴ ἐξοδιάξει τοῖς ἐ[π]ιμηνίοις κατὰ τὰ γεγραμμένα, ὁ μὲν ἐπιμ[ή]νιος πάντως δεχέσθω καὶ θυέτω τὰν ἐ[π]ιβάλλουσαν αὐτῶι θυσίαν· ὁ δὲ ἀρτυτὴρ ὧι κα μὴ ἐξοδιάξει ἐπιμηνίωι, ὀφειλέτω δρα[χ]μὰς ἑκατὸν πεντήκοντα καὶ ἁ πρᾶξις ἔσ[τ]ω τῶι μὴ λαβόντι κατὰ τοῦ ἀρτυτῆρος κατ᾽ [ἐ]νεχυρασίαν κατὰ τὸς νόμος, καὶ μὴ μετεχ[έτ]ω τοῦ κοινοῦ ἐς ὅ κα ἐκτείσῃ· Θυέτω δὲ ὁ [μὲ]ν τὰν πράταν ἐπιμηνιεύων ἁμέραν ταῖς [Μο]ύσαις ἱερεῖον καὶ ἱερά, ἐλλύτας ἐκ πυρῶ[ν χο]ινίκων πέντε καὶ τυροῦ καπυροῦ στατῆρος· παρεξεῖ δὲ καὶ στεφά[νο]ς τοῖς θεοῖς καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ποτὶ τὰν θυσί[αν π]άντα· ἀπὸ δὲ τούτων καρπωσεῖ τοῖς θεο[ῖς τ]ά τε ἐκ τοῦ ἱερείου νενομισμένα ἱερὰ καὶ ἐ[λλύ]ταν. Ὁ δὲ τὰν δευτέραν τοῖς ἥρωσι Φοίνικ[ι κ]αὶ Ἐπικτήται ἱερεῖον καὶ ἱερά, ἐλλύτας ἐκ π[υ]ρῶν χοινίκων πέντε, καὶ τυροῦ καπυροῦ στ[α]τῆρος· παρεξεῖ δὲ καὶ στεφάνος τοῖς ἥρωσ[ι] καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ποτὶ τὰν θυσίαν πάντα, καὶ καρ[π]ωσεῖ τά τε ἐκ τοῦ ἱερείου νομιζόμενα ἱερὰ κ[α]ὶ ἐλλύταν καὶ ἄρτον καὶ πάρακα καὶ ὀψάρια τ[ρί]. Ὁ δὲ τὰν τρίταν θυσεῖ τοῖς ἥρωσι Κρατησι[λό]χωι καὶ Ἀνδραγόραι κατὰ τὰ αὐτὰ καθ᾽ ἃ γέγρ[απ]ται θύεν Φοίνικ[ι] καὶ Ἐπικτήται, οἱ δὲ ἐπιμήν[ιοι] ι θύοντες τὰς θυσίας ταύτας ἀποδωσο[ῦ]ντι τῶι κοινῶι τός τε [ἐ]λλύτας πάντας κ[α]ὶ τῶν σπλάγχνων τὰ ἡμίση· τὰ δὲ λοιπὰ [ἑ]ξοῦντι αὐτοί· ὁ⟨ι⟩ δὲ ἀρτυτὴρ διελεῖ τὰ ἱερὰ τ[ο]ῖς ροῦσι. Εἰ δέ κα ἦ ἐπιμηνιεία δωρεάν, πω[λ]είτω ἐπίσσοφος ὅστις θυσεῖ τὰς θυσίας [τ]αύτας κατὰ τὰ γεγραμμένα· ὅσα δέ κα ἀπ[ο]δῶται, ἀρτυτὴρ ἐξοδιαζέτω. Αἱρείσθω δ[ὲ] τὸ κο ν καὶ ἐπίσσοφον· ὁ δὲ αἱρεθεὶς συναγ[έ]τω λογον καθ᾽ ἐνιαυτὸν ἐν τᾶι δευτέρ[αι] ἁμέραι καὶ προνοείσθω πάντων τῶν κατὰ τὸ κοινόν, ὅπως διοικῆται τὰ γεγραμμένα ἔν τε τᾶι διαθήκαι καὶ τῶι νόμωι, καὶ ἐγγραφέτω τός τε ἐπιμηνίος καὶ τὸν ἀρτυτῆρα ἀνὰ [π]ρεσβύτατα καὶ ἐπίσσοφον καὶ ἐγδανειστὰς καὶ εἴ κά τις μὴ ἐπιμηνιεύσει ὀφείλοντά τ[ε ἐ]κ τοῦ νόμου ἐπίτιμον, καὶ εἴ τί κα ἄλλο αὐτῶ[ι ἐπ]ι λει ἐγγράφεν κατὰ τὸν νόμον εἰ τὰν [δι]αθή καὶ τὰ δόξαντα τῶι κοινῶι. Γραφέτω δὲ κα ἔσοδον καὶ ἔξοδον τὰν γινομένα[ν ἐπ᾽(?)] αὐ καὶ εἴ τί κα ἄλλο ὀφείλεται τῶι κοιν[ῶι]. κα μὴ ποεῖ τὰ ποτιτεταγμένα, ὀφειλ[έτ]ω τῶι κονῶι δραχμὰς τριακοσίας, καὶ τοῦ κοινοῦ μὴ μετεχέτω ἐς ὅ κα ἐκτείσῃ, καὶ πρακτὸς ἔστω ὑπὸ τῶν αἱρεθέντων ἀνδρῶν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ κατ᾽ ἐνεχυρασίαν κατὰ τὸς νόμος. Ὁ δὲ ἀρτυτὴρ ὁ αἱρεθεὶς πραξεῖ τὰ ὀφειλόμενα τῶι κοινῶι κατά τε τὰν διαθήκαν καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ παραγραφέντα αὐτῶι ὑπὸ τοῦ ἐπισσόφου, καὶ ἐξοδιαξεῖ τοῖς τε ἐπιμηνίοις τὰ γεγραμμένα ἐν τοῖς νόμοις καὶ τὸ συλλογευτικὸν καὶ τὰ ἐς τὰς θυσίας, ὅκα κα μὴ ὦντι πραταί, καὶ εἴ τί κα ἄλλο δόξει τῶι κοινῶι· τὰ δὲ λοιπὰ ἀποδωσεῖ ἐπὶ σύλλογον. Εἰ δέ κα μὴ ἐξοδιάξει τι τῶν γεγραμμένων εἰ τὰ περισσὰ χρήματα μὴ ἀποδῷ ἐπὶ σύλλογον, ὀφειλέτω ὅ κα τούτων μὴ ποήσει διπλοῦν τῶι κοινῶι τὸ χρῆμα, καὶ ἐγγραφέτω αὐτὸν ὁ ἐπίσσοφος ἐς τὰ τοῦ κοινοῦ γράμματα, ὅ κα μὴ ποήσει τούτων, ὀφείλοντα διπλοῦν· καὶ τοῦ κοινοῦ στερέσθω ἐς ὅ κα ἐκτείσει, καὶ πρακτὸς ἔστω ὑπὸ τῶν αἱρεθέντων ἀνδρῶν ἀπὸ ἐνεχυρασίας κατὰ τὸς νόμος· τοῖς δὲ ἐπιμηνίοις, εἴ κα μὴ ἐξοδιάξει, ἔστω κατ᾽ αὐτοῦ τὰ γεγραμμένα ἐν τῶι νόμωι. Ὅπως δὲ πάντα διοικεῖται κατά τε τὰν διαθήκαν καὶ τὸν νόμον καὶ τὰ δόξαντα τῶι κοινῶι δυνατῶς ἐς πάντα τὸν χρόνον, αἱρείσθω τὸ κοινόν, εἴ κά τινες μὴ ποιῶντι τὰ κατὰ τὸν νόμον εἰ τὰν διαθήκαν εἰ τὰ δόξαντα, ἄνδρας ὅσος κα δόξει, οἵτινες πάντα πραξοῦντι καθότι κα δόξει τῶι κοινῶι· καὶ ἐγγραφέτω καὶ τὰν τούτων αἵρεσιν ὁ ἐπίσσοφος· εἰ δέ κα ὁ ἐπίσσοφος μὴ προαιρεῖται ἐγγράφεν, παραχρῆμα τὸ κοινὸν ἀπο[δειχθή]τω ἄνδρα τὸν ἐγγραψοῦντα· ὁ δὲ αἱρεθεὶς γραφέτω πάντα τὰ δόξαντα τῶι κοινῶι· ἃ δέ κα δόξει τοῖς πλείοσι τοῦ κοινοῦ, ταῦτα κύρια ἔστω πλ[ὰ]ν ὑπὲρ διαλύσεως· ὑπὲρ δὲ τούτου μὴ ἐχέτω ἐξουσίαν μηθεὶς μήτε εἶπαι μήτε γράψαι, ὡς δεείσῃ διαλῦσαι τὸ κοινὸν εἰ τὰς θυσίας τὰς προγεγραμμένας, εἰ τῶν τοῦ κοινοῦ τι κακῶσαι ἢ διελέσθαι ἢ τοῦ ἀρχαίου τι καταχρήσασθαι· εἰ δέ τίς κα ἢ εἴπει ἢ γράψει, τό τε ῥηθὲν ἢ γραφὲν ἄκυρον ἔστω καὶ ὁ εἴπας ἢ γράψας στερέσθω τοῦ κοινοῦ καὶ ὀφειλ[έ]τω αὐτῶι δραχμὰς πεντακοσίας καὶ πρακτὸς ἔστω καὶ ἀπὸ ἐνεχυρασίας κατὰ τὸς νόμος ὑπὸ τοῦ χρήζοντος τῶν συγγενῶν. Ὅπως δὲ ἐπίσσοφός τε ἀποδειχθῇ, καὶ ὁ αἱρεθεὶς ἐγγράφει πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον, συναχθήτω σύλλογος ἐπὶ ἐφόρων τῶν σὺν Ἱμέρτωι μηνὸς Διοσθύου δεκάται, καὶ αἱρεθήτω ἐπίσσοφος· οὗτος δὲ ἐγγραφέτω τά τε κατὰ τὸν νόμον πάντα, προνοειθήτω δὲ καὶ ὅπως ὁ νόμος ἀναγραφῇ καὶ ἁ διαθήκα ἔς τε τὰν ὑπόβασιν τῶν ἀγαλμάτων τῶν ἐν τῶι Μουσείωι, καὶ ἐς δέλτον ξυλογραφηθεῖ, κατασκευωθῇ δὲ καὶ γλωσσοκόμον ἐς ὃ ἐμβαλοῦμες τὰ τοῦ κοινοῦ γράμματα· καὶ ὅπως αἱρεθεῖ ἀνὴρ γραμματοφύλαξ, ὅστις παραλαβὼν διὰ λοι[π]οῦ παρὰ τοῦ ἐπισσόφου τάν τε δέλτον ἔχουσαν τὸν νόμον καὶ τὰν διαθήκαν ἐξυλογραφημέναν καὶ τὸ γλωσσοκόμον καὶ τὰ ἐν αὐτῶι βυβλία φυλαξεῖ, ἐς ὅ κα δόξει τῶι κοινῶι, καὶ οἰσεῖ ἐπὶ τὸς συλλόγος· εἰ δέ κα ἄλλον ἕληται τὸ κοινὸν γραμματοφύλακα, ἀποδωσεῖ τῶι αἱρεθέντι μετ᾽ αὐτὸν ἐν συλλόγωι δι᾽ ἀπολόγου.

LXVIII. CDLXXX sq. (C. I. G. II 2448; Cauer Delect.² 148). Denuo contulit variasque lectiones edidit B. Keil *Hermes* XXIII 1888, 289 sqq., cf. XXV 160. Omnium accuratissimus S. Ricci *Monum. ant. ... dei Lincei* II 1893, 69 sqq. Cf. Dareste *Nouv. Rev. historique du droit français et étranger* 1882. Lapides contuli.

[*Textum vide in tabula adiecta.*]

Praescriptio. ΓΡ//ΝΝΟΥ ex ΓΡ[Ι]ΝΟΥ correctum. || In rasura supra ultimam columnam Phoenicis nomen suppleri vetat Keil. Immo Phoenicis nomen ut Epictetae coniugis, Andragorae et Cratesilochi patris ante cetera nomina in versu antecedenti, nunc omisso ponendum esse censet. Quae dubito num recte disputaverit vir doctus, cum nomina illa infra singulas statuas fuisse veri sit simillimum.

Litterae Α linea transversa saepe vix dispicitur, saepe desideratur. Item litterae Ε linea media. Vs. 18 prius Μ ex Ν correctum. || vs. 23 ΜΕ] ΜΕ Ricci. || vs. 26 ΤΟΚΟΙΝΕΙΝ] ΤΟ ex ΕΙΕ correctum; litterae Ν media fere linea erasa. || vs. 33 ΕΜΜΕΛΑΙΝΑΙ.........ΣΙΛ........] ΕΜΜΕΛ ΔΙΝΑΙΣ......ΚΑΙΑΠΟΤΩΝΚΛΗ Maffei; 'sed Maffeiana non satis certa sunt' Boeckh; cf. Keil p. 296 sq. Ricci in ectypo se legisse dicit: ΕΜΜΕΛ Α\ /// \/////////////// ΣΙΛC //// ΛΙ\ //// Λ || vs. 34 ΡΟΝΟΜΩΝΚΑ *3—4 litt.* ΟΣΤΙΗΤΟ.ΤΟ] ΡΟΝΟΜΩΝΚΑΙ---- Maff., ΡΟΝΟΜΩΝΚΑΙ////////ΟΣ ΤΙΗΤΟΟΤΟΥ//////// Ricci. || vs. 62 ΚΑΘΕ] Θ ex Ε correctum. || vs. 67 extr. ΦΟΙ, cum vs. 68 in tertiae columnae initio per errorem esset repetitum, propemodum deletum est. || vs. 98 ΣΥΝΟΙΚΟΥΝΤΕΣ] prius Σ ex alia littera, Ε ni fallor, correcta falsam litterae Ξ speciem obtulit vel Riccio. || vs. 127 sq. ΤΑΝ|ΤΑΝ prius τάν consulto erasum; cf. ad vs. 67. || vs. 128 ΑΛΕΙΜΜΑΤΟΣ] prima littera ex alia, cuius linea superior transversa ¯ certa est (fortasse ˥ id est Ρ), correcta omnes fefellit. Non de soluta pecunia agitur, sed de unctione ante convivium faciunda. || vs. 282 ΔΙΑΘΗΚΑΝΕ] inciderat quadratarius ΔΙΑΘΗΑΝΕ, deinde ΑΝΕ mutavit in ΚΑΝ. Similiter vs. 284 in verbis διαφυλαξεῖ ἐς ὅ κα insculpserat: ΥΔΔΕΙΕΣ, correxit ΥΔΔΞΕΙΕΣ.

De tempore, quo unus ex Epictetae necessariis Archinicus Gorgopae f. vixisset, Th. Homolle *Bull. de corr. Hell.* XVIII 1894, 161 et Ἐφ. ἀρχ. 1894, 141 sqq. nos edocuit, cum demonstraret inter annos 210—195 a. Chr. n. a Deliis eum esse honoratum. Idem fere ex litteraturae indole concluserunt Boeckh et Ricci. || De inscriptione multis certe nominibus insigni praeter alios egerunt O. Benndorf *Jahrb. der kunsthist. Sammlung des allerhöchsten Kaiserhauses* IX 1889, 44 sqq.; E. Ziebarth *Griech. Vereinswesen* 6 sqq. et passim.

---

331 Stela marmorea, a. 1′ 3″ [= 0,39], cr. 2″ [= 0,06] cymatiis ornata; inferiori cymatio dens subest, cuius ope olim in basi supposita infixa erat. In insula 'Thiatyra' i. e. Thera (Dittenberger) exscripsit Cyriacus; postea Anconam et inde Romam in Museum cardinalis Carpensis devenit. Transscripsit et ed. Smetius fol. XLII 1 cum Hegii interpret. lat. (Gruter Corp. inscr. p. CCCXXVII; Gronov Thes. antiq. graec. VIII praef. 7 sq. litteris minusculis; Vandalius Diss. 590 sq.); Maffei Mus. Veron. p. XLIV [vss. 9—46]; Boeckh C. I. G. IV 6819 ex his et ex codice Victorii Monacensis, quem exscripsit Spengel. Varias lectiones ex Cyriaci schedis Florentiae in Bibliotheca Riccardiana conservatis ed. O. Riemann *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 286, 61; Theram pro Thiatyra restituit Dittenberger *Hermes* XVI 1881, 161, 1.

[*Textum vide pag. 82.*]

Var. lect. Semper Φ Vict. || vs. 3 ΕΠΕΤΗ Cyr. Vict., ΕΦΕΤΗ Smet. (Grut. Boeckh). || vs. 4 προεστάτηΣΕΝ Cyr. || vs. 12 κατακεχώρΗκεν Cyr. Maff., κατακεχώρΙκεν Smet. (Grut.) Vict. (Boeckh). || vs. 22 ΕΡΜΕΙ (Cyr.?) Smet. (Grut.) Vict. (Boeckh); ΕΡΜΗΙ Maff. || vs. 25 ΚΑΙ omittit Cyr. || vs. 30 περὶ περιτέθηκεν Cyr. || vs. 40 ΛΕΥΚΩΜΑΤΑΧΩΡΗΣΑΙ Smet. (Grut.); ΛΕΥΚΩΜΑΚΑΤΑΧΩΡΙΣΑΙ Vict. (Boeckh); ΛΕΥΚΩΜΑΚΑΤΑΧΩΡΗΣΑΙ Maff. || vs. 46 extr. ΟΙΣ Vict. Minora omisi.

Monumentum cum ex Asia oriundum crederet Boeckhius, Attalo primo aut Eumeni alteri tribuit annos τοῦ βασιλέως vs. 23 commemorati XXVI—XXIX; nunc vero, postquam tot testimonia Ptolemaeorum regni ad veram

lapidis patriam propagati reperimus, ad Ptolemaeum aliquem referre nemo dubitabit. Ex Ptolemaeorum, qui triginta annos et plures regnaverunt, annis hice in censum veniunt (cf. Strack *Die Dynastie der Ptolemaeer* 181 sqq.):

Ptolemaei II Philadelphi a. XXVI — XXX = 260/59 — 256/55 a. Chr. n.
Ptolemaei VI Philometoris . . . . . . = 156 — 152 »
Ptolemaei VIII Euergetae II . . . . . = 145 — 141 »

Iam cum de litterarum indole nihil constet — nihil enim valent, quae auctores illi tradunt — nisi quod perparvas eas fuisse ex totius stelae altitudine patet, ad rationes ex historia petitas confugiendum est. Sodalicium militum fuisse videtur a Ptolemaeo missorum, de quibus vide inscr. 327. Ibi in catalogi vs. 243 enumeratur Φιλωνίδης Βά(τωνος), ut fortasse licebit patronymicum supplere. Decretum commemorat Βάτωνα Φίλωνος. Qui Bato si Philonidis esset pater, decretum iam Philadelphi temporibus attribui posset, quibus minutas litteras Therae usitatas fuisse docent inscr. 320. 328. Sin autem aliis de causis cogeremur ad Philometoris aetatem descendere, Bato Philonis filius pro Batonis maioris nepote, Philo pro Philonidis fratre haberi posset ita:

Βά(των) I
Φίλων — Φιλωνίδης (a. 230 — 226)
Βάτων (a. 155 — 151)

Qua de re videant viri docti rerum Aegyptiacarum periti. Mihi certe Philometoris aetas praeferenda esse videtur. Cf. aram Philometori dedicatam (infra inter titulos honorarios).

ΕΔΟΞΕΤΟΙΣΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙΣΕΠΕΙΔΗ
ΒΑΤΩΝΦΙΛΩΝΟΣΠΡΟΤΕΡΟΝΜΕΝ
ΕΦΕΤΗΔΥΟΠΡΟΧΕΙΡΙΣΘΕΙΣΓΥΜΝΑΣΙ
ΑΡΧΟΣΠΡΟΕΣΤΑΤΗΣΕΕΝΔΟΞΩΣ
ΚΑΙΚΑΤΑΞΙΩΣΑΥΤΟΥΤΕΚΑΙΤΗΣΤΩΝ
ΑΛΕΙΦΟΜΕΝΩΝΠΡΟΑΙΡΕΣΕΩΣΤΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥΑΝΘΩΝΤΟΚΟΙΝΟΝΕΥΔΟ
ΚΙΜΗΣΑΝΤΑΕΣΤΕΦΑΝΩΣΕΝΑΥΤΟΝ
ΕΠΙΤΑΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΑΕΤΗΔΥΟΘΑΛ
ΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΤΗΝΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝ
ΑΝΑΓΡΑΦΗΝΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΣΧΑΡΙΝ
ΕΙΣΤΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝΚΑΤΑΚΕΧΩΡΗΚΕΝΦΙ
ΛΟΤΙΜΙΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΤΗΣΛΟΙΠΗΣΕ
ΠΙΜΕΛΕΙΑΣΗΣΕΧΩΝΔΙΕΤΕΛΕΣΕΝΕΙΣ
ΑΥΤΟΥΣΠΑΛΙΝΤΕΕΙΣΤΟΚϚLΚΑΙΖΚ
LΚΑΙΗΚLΑΞΙΩΘΕΙΣΥΠΕΜΕΙΝΕΓΥ
ΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΙΚΑΙΤΗΝΑΡΜΟΖΟΥΣΑΝΕΥ
ΤΑΞΙΑΝΑΥΤΟΣΤΕΣΥΝΕΤΗΡΗΣΕΝΚΑΙ
ΤΟΥΤΟΠΟΥΚΑΙΤΩΝΑΛΕΙΦΟΜΕΝΩΝΕ
ΚΤΕΝΕΣΤΕΡΟΝΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΟΤΕΡΟΝΕΤΙ
ΠΟΛΛΩΙΠΡΟΕΣΤΑΤΗΣΕΝΤΟΥΣΤΕΤΩΙ
ΕΡΜΕΙΚΑΙΗΡΑΚΛΕΙΤΙΘΕΜΕΝΟΥΣΥΠΕΡ
ΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΓΥΜΝΙΚΟΥΣΑΓΩΝΑΣ
ΣΥΝΕΥΚΟΣΜΩΝΚΑΤΑΤΗΝΑΥΤΟΥΔΥ
ΝΑΜΙΝΚΑΙΙΔΙΑΝΕΚΤΙΘΕΙΣΑΘΛΑΤΑ
ΚΑΘΗΚΟΝΤΑΤΟΙΣΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΙΣ
ΕΦΟΙΣΘΕΩΡΟΥΝΤΟΚΟΙΝΟΝΠΑΣΑΝ
ΠΡΟΘΥΜΙΑΝΚΑΙΣΠΟΥΔΗΝΕΝΔΕΙΚΝΥΜΕ
ΝΟΝΑΥΤΟΝΥΠΕΡΤΟΥΤΟΠΟΥΣΤΕΦΑΝΟΥΣ
ΤΕΧΡΥΣΟΥΣΠΕΡΙΤΕΘΕΙΚΕΝΚΑΙΓΡΑΠΤΗ
ΤΕΤΙΜΗΚΕΝΕΙΚΟΝΙΒΑΤΩΝΑΦΙΛΩΝΟΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑΤΟΤΡΙΤΟΝΚΑΙΤΕ
ΤΑΡΤΟΝΚΑΙΠΕΜΠΤΟΝΕΞΗΣΚΑΙΤΗΝΕΝ
ΤΩΙΠΡΟΔΕΔΗΛΩΜΕΝΩΙΧΡΟΝΩΙΤΩΝΝΕ
ΩΝΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝΕΥΣΧΗΜΟΝΑΤΕΚΑΙ
ΠΡΕΠΟΥΣΑΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΝΔΕΔΟΧΘΑΙΔΕ
ΚΑΙΝΥΝΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΕΑΥΤΟΝΕΠΙΤΟΥΤΟΙΣ
ΚΑΙΠΡΟΣΕΠΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΠΑΛΙΝΧΡΥΣΩΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΤΟΥΣΜΕΝΧΡΥΣΟΥΣΣΤΕΦΑ
ΝΟΥΣΕΙΣΛΕΥΚΩΜΑΚΑΤΑΧΩΡΙΣΑΙΤΟΔΕΔΟ
ΓΜΑΤΟΔΕΑΝΑΓΡΑΨΑΙΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙ
ΝΗΝΚΑΙΑΝΑΘΕΙΝΑΙΕΝΤΩΙΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑ
ΤΩΙΤΟΠΩΙΤΟΥΓΥΜΝΑΣΙΟΥΠΡΟΣΑΞΙΩΣΑΙ
ΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΕΙΣΤΟΘΚLΕΤΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗ
ΣΑΙΔΙΟΤΙΤΟΥΤΟΠΡΑΞΑΣΕΣΤΑΙΠΑΣΙΤΟΙΣ
ΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙΣΚΕΧΑΡΙΣΜΕΝΟΣ

Ἔδοξε τοῖς ἀλειφομένοις· ἐπειδὴ
Βάτων Φίλωνος πρότερον μὲν
ἐφ᾽ ἔτη δύο προχειρισθεὶς γυμνασί-
αρχος προεστάτησε ἐνδόξως
καὶ καταξίως αὐτοῦ τε καὶ τῆς τῶν
ἀλειφομένων προαιρέσεως τοῦ
γυμνασίου, ἀνθ᾽ ὧν τὸ κοινὸν εὐδο-
κιμήσαντα ἐστεφάνωσεν αὐτὸν
ἐπὶ τὰ προειρημένα ἔτη δύο θαλ-
λοῦ στεφάνωι, καὶ τὴν περὶ τούτων
ἀναγραφὴν ὑπομνήματος χάριν
εἰς τὸ γυμνάσιον κατακεχώρηκεν φι-
λοτιμίας ἕνεκεν καὶ τῆς λοιπῆς ἐ-
πιμελείας ἧς ἔχων διετέλεσεν εἰς
αὐτούς, πάλιν τε εἰς τὸ κϛ´ (ἔτος) καὶ ζκ´
(ἔτος) καὶ ηκ´ (ἔτος) ἀξιωθεὶς ὑπέμεινε γυ-
μνασιαρχῆσαι, καὶ τὴν ἁρμόζουσαν εὐ-
ταξίαν αὐτός τε συνετήρησεν καὶ
τοῦ τόπου καὶ τῶν ἀλειφομένων ἐ-
κτενέστερον καὶ φιλοτιμότερον ἔτι
πολλῶι προεστάτησεν τούς τε τῶι
Ἑρμεῖ καὶ Ἡρακλεῖ τιθεμένους ὑπὲρ
τοῦ βασιλέως γυμνικοὺς ἀγῶνας
συνευκοσμῶν κατὰ τὴν αὐτοῦ δύ-
ναμιν κα[τ᾽] ἰδίαν ἐκτιθεὶς ἆθλα τὰ
καθήκοντα τοῖς ἀγωνιζομένοις,
ἐφ᾽ οἷς θεωροῦν τὸ κοινὸν πᾶσαν
προθυμίαν καὶ σπουδὴν ἐνδεικνύμε-
νον αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ τόπου στεφάνους
τε χρυσοῦς περιτέθεικεν καὶ γραπτῆ
τετίμηκεν εἰκόνι Βάτωνα Φίλωνος
γυμνασιαρχήσαντα τὸ τρίτον καὶ τέ-
ταρτον καὶ πέμπτον ἑξῆς καὶ τὴν ἐν
τῶι προδεδηλωμένωι χρόνωι τῶν νέ-
ων προστασίαν εὐσχήμονά τε καὶ
πρέπουσαν ποιησάμενον· δεδόχθαι δὲ
καὶ νῦν ἐπαινέσαι τε αὐτὸν ἐπὶ τούτοις
καὶ προσεπιστεφανῶσαι πάλιν χρυσῶι
στεφάνωι, καὶ τοὺς μὲν χρυσοῦς στεφά-
νους εἰς λεύκωμα καταχωρίσαι, τὸ δὲ δό-
γμα τόδε ἀναγράψαι εἰς στήλην λιθί-
νην καὶ ἀναθεῖναι ἐν τῶι ἐπιφανεστά-
τωι τόπωι τοῦ γυμνασίου· προσαξιῶσαι
δὲ αὐτὸν καὶ εἰς τὸ θκ´ (ἔτος) ἔτι γυμνασιαρχῆ-
σαι, διότι τοῦτο πράξας ἔσται πᾶσι τοῖς
ἀλειφομένοις κεχαρισμένος.

PARS TERTIA.

CATALOGI.

332 Fragmentum a. 1788 in ecclesia aliqua Agoniae (i. e. vici *Goniae*) exscripsit Fauvel, cuius schedas Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 177) conservatas contuli. Ab eodem fere pendent St. Martini exemplar et duplices Pittakis schedae, e quibus unae Martinianarum similes, alterae magis interpolatae esse videntur. Ex his tribus ed. Boeckh C. I. G. II 2450 (Vosswinckel De Theraeorum insula 64). Fauvelium sequor.

ΑΝΕΓΡΑΨΕ . . . ΝΑΥΕΥΣ . . .
ΠΡΟΞΕΝΟΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣ . . .
ΑΠΟΛΛΟΝΙ.ΝΙ.ΑΝΔΡΟΥΑ . . .
ΠΥΘΑΡΧΟΝΕΠΙΕΝΩΥΣΛC . . .
ΠΟΛΥΧΑΙΜΟΝΤ . . . ΗΤΟΥΛ . . .
ΝΙΚΑΓΟΡΑΝΝΙΙ . . . . ΡΟΥ . .

[Ἐπὶ - - τόσδε]
ἀνέγραψε [ὁ γραμμ]α[τ]εὺς
προξένος καὶ εὐεργέτας·
Ἀπολλ[ώ]νι[ο]ν Νι[κ]άνδρου Ἀ - - (*ethnicum*)
Πύθαρχον Ἐπι(γ)έν[ο]υς Λ[οκρόν(?)]
Πολύχα[ρ]μον Τ . . . ήτου Λ - -
Νικαγόραν Νι[κάνδ]ρου - - } (*ethnica*).

Pittakis interpolationes referre nihil iuvat. Vel quae meliora habere videtur, ficta esse apparet.

---

333 Apud ficum mediam in regione τρεῖς συκιές i. e. in antiquo foro effodi lapidem oblongum calcareum, qui muri pars fuisse videtur, a dextra fractum. Max. l. 0,285, max. a. 0,27, cr. 0,215. Litterae bonae alterius a. Chr. n. saeculi a. 0,01. Exscripsit A. Wilhelm. Lapidem et ectypum contuli, pauca mutavi.

Ι Ϲ////////////////////////
ΙΠΥΘΕΑΝΕΛ?ΩΝΟ/////
ΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΙ
/////Ι////Η/////ΟΣΕΥΜΗΧΑΝΟΥΕΥ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΥΝ///Ϲ/////ΣΙΟΙ
ΠΡΥΤΑΝΙΣΣΙΜΟΥΣΙΛ/////ΣL
ΟΙΔΕΑΝΕΓΡΑΦΕΝΥΠΟΓΡΑ
//////ΑΘΗΝΑΙΟΥΤΟΥΔΙΟΓΕΝ
////////ΕΟΝΤΙΟΣΚΛΕΥΜΕΝ
////////////ΠΡΟΞΕΝΟΙΚΑΙΕΥ
////ΙΠΟΛΛΩΝΙΟΣΝΙΚΑ
ΑΓΙΑΣΒΟΥΛΩΝΟΣΑ
vacat

- - - - - - - - -
Πυθέαν Ἐλ . ωνο[ς]
πρόξενον καὶ εὐερ[γέταν].
- η[τ]ος Εὐμηχάνου Εὐ-
Λυσιμάχου Μ[ι]λ[ή]σιοι,
Πρύτανις Σίμου, Σῖ[μο]ς - -

Οἵδε ἀνεγράφεν ὑπὸ γρ[αμματέων(?)]
Ἀθηναίου τοῦ Διογέν[ευς],
[Λε]όντιος (τοῦ) Κλευμέν[ευς]
πρόξενοι καὶ εὐ[εργέται]·
[Ἀ]πολλώνιος Νικά[νδρου καὶ(?)]
Ἁγίας Βούλωνος Ἀ[- - (*ethnicum*)].

Ἀπολλώνιος Νικάνδρου etiam n. 332, 3 enumeratur.

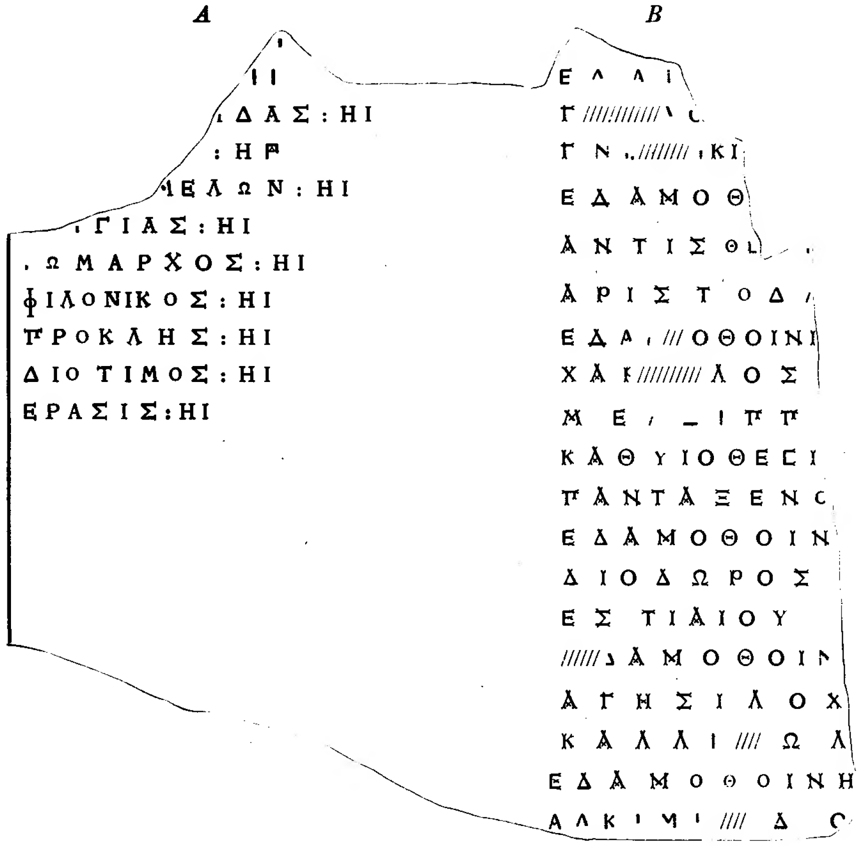
334 Lapis caeruleus oblongus, l. 1,12, a. 0,40, muro aedificii alicuius prope angulum Basilicae, qui septentrionem inter et eurum spectat, insertus. Continebat olim catalogos plures pulchris tertii saeculi litteris scriptos, quarum altitudo variabat (c. 0,012—0,016); recentiore aetate maior pars consulto erasa est. Exscripsi.

////////////////////////////////////ΥΠΟΓΡΑ ΜΜΑΤΕΩΣ
////////////////////////ΕΥ //////////////////ΝΑΥ//ΣΠΡΟΞΕΝΟΙ?ΑΣ
////////////////////////ΛΙΟΣ ////////////////////
////////////////ΩΡ ///////////Ι////Σ ////////ΑΙ//Ι ΝΕΥ//////ΚΕΔΩΙ/
////////////////ΙΙ ////////////////ΜΙ/////Λ ////////////////ΗΣΙΟΣ
//////////ΛΡΝΛΙ//////ΠΤΟ/////ΙΙ///ΙΓ //////////Ι ////////////// | ////////////////////
////////////ΙΤΤ ////////////ΙΟ ////////////////// | //////////////////ΟΣ
////////////////ΛΕ //////////// | //////////////////Σ
////////////////ΣΙΣΤΡΑΙΟΥ | //////////////////Σ//////////////
////////////////ΝΙΟΣ | //////////ΙΟ//////////////
//////////////////// *rasura* ////////////ΙΤΟΥΑ//////////
//////////////Υ////////// | ////////ΣΙΙΥΣΣΑΙ//////ΙΕΟΣ//ΡΙ
//////////////////// | ////////////////Ι//////////ΕΙΑ/////
//////////////////////// | ////////////////////ΙΑΣΤΕ
//ΝΛ///ΙΟΣΓ//////////

Vss. 1. 2 [Ἐπὶ ἱερέως τοῦ δεῖνος(?) τοίδε ἀνεγράφεν] ὑπὸ γραμματέως
- - - - - - - - - - - Ναῦ[σο]ς πρόξενοι Ἀσ-

Vs. 6 Πτο[λεμα]ῖ[ος(?)]; vs. 7 [Π]τ[ολεμα]ιο -(?); vs. 9 - Σ]ωσιστρ[άτ]ου; vs. 15 [Δ]αϊ[μέ]νευ[ς Μα]κεδώ[ν]; vs. 16 - - Μιλ]ήσιος(?).

335 Tabula marmoris albi a superiore, dextro et inferiore latere fracta, cuius max. l. 0,555, max. a. 0,51, cr. 0,13. Continet duos catalogos; unum ineuntis fere secundi a. Chr. n. saeculi litteris elegantibus et quae parvis apicibus ornatae sunt scriptum (a. 0,01); alterum litteris crassis christiana aera recentioribus, a. 0,015—0,02. Effodi in cisterna, quae intra aulam templi Apollinis Carnei sita est.

A

[. . . . . 10]1 (δραχμάς)
. . . . ἴδας 101
- - - - - - 150
[. . . . . μ]έλων 101
[Γορ]γίας 101
[Κ]ώμαρχος 101
Φιλόνικος 101
Προκλῆς 101
Διότιμος 101
Ἔρατις 101

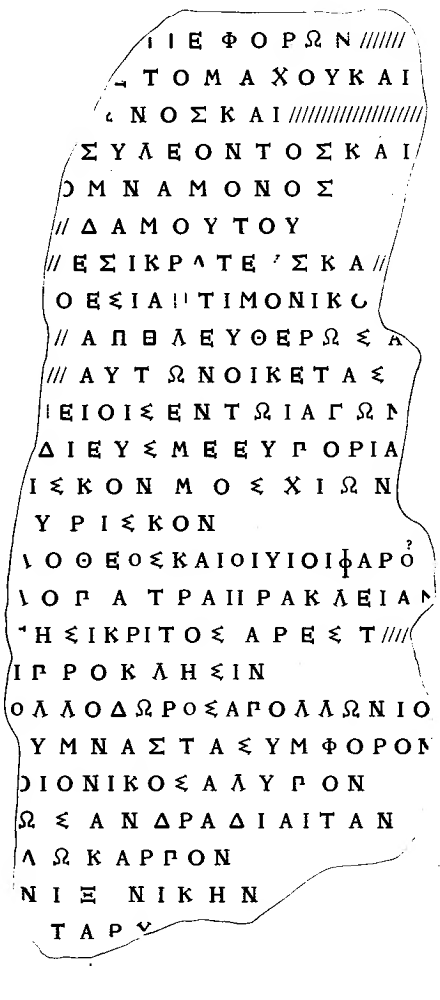
B

Ἐ[δ]α[μοθοίνησε]·
[Πέλοψ]
Γν[ησι]κ[ράτους].
Ἐδαμοθ[οίνησε]·
Ἀντισθ[ένης]
Ἀριστοδ[άμου].
Ἐδα[μ]οθοίν[ησε]·
Χά[ριλ]λος
Με[λε]ίππ[ου],
καθ' υἱοθεσί[αν δὲ]
Πανταξένο[υ].
Ἐδαμοθοίν[ησε]·
Διόδωρος
Ἑστιαίου.
[Ἐ]δαμοθοίν[ησε]·
Ἁγησίλοχ[ος]
Καλλι[β]ώλ[ου].
Ἐδαμοθοίνη[σε]·
Ἀλκιμ[έ]δων
[Ἀναξιτίμου(?).

Ex hominibus catalogi *B* nonnulli inscriptionibus primi p. Chr. n. saeculi noti sunt, quos indicis ope facile reperies.

---

336 Tabula sive stela a sinistra, dextra et inferiore parte fracta; max. l. 0,17, max. a. 0,36. Litterae elegantes, quarum extremae partes lineolis transversis aut malleolis ornatae sunt, a. c. 0,009—0,01, tertii a. Chr. n. saeculi parte posteriore vix recentiores esse videntur. Effodi in fori parte meridionali decem fere passibus ab ea ex tribus ficis (ʽτρεῖς συκιές'), quae maxime euronotum versus est. Exscripsi.

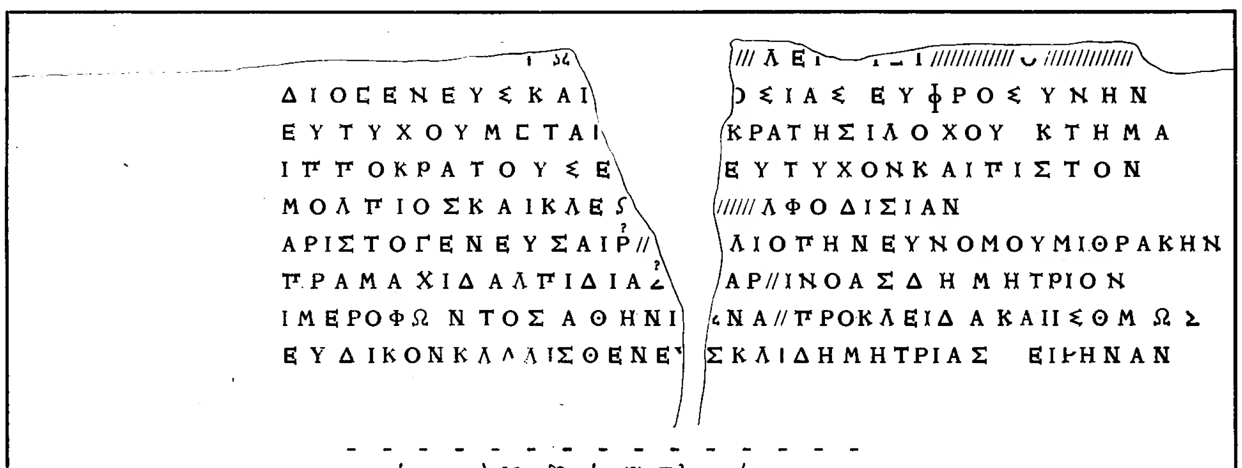

[Ἐπ]ὶ ἐφόρων
[Ἀρισ]τομάχου καὶ
. . . ωνος καὶ (*nomen erasum*)
[Θρα]συλέοντος, καὶ
[ἱερ]ομνάμονος
. . . δάμου τοῦ
[Τελ]εσικρ[ά]τε[υ]ς, κα[τὰ]
[δὲ ὑ]οθεσία[ν] Τιμονίκο[υ],
[οἵδε] ἀπηλευθέρωσα[ν]
[τὸς] αὑτῶν οἰκέτας
[Καρν]είοις ἐν τῶι ἀγῶ[νι]·
[Στα]διεὺς Με. Εὐπορία[ν]
[Φιλ]ίσκον Μοσχίων[α]
[Σατ]υρίσκον·
[Φιλ]όθεος καὶ οἱ υἱοὶ Φάρο[ν]·
[Φιλ]οπάτρα Ἡρακλεία[ν]·
[Ἁγ]ησίκριτος Ἀρεστ-
[κα]ὶ Πρόκλησιν·
[Ἀπ]ολλόδωρος Ἀπολλώνιο[ν]·
[Πολ]υμνάστα Σύμφορον·
[Πυθ]ιόνικος Ἄλυπον·
[Σ?]ωσάνδρα Δίαιταν
[Ἀγ]λώκαρπον·
[Φοῖ]νιξ Νίκην·
. . . . ταρχ--

Ephoros tres fuisse verisimile est. Primus Aristomachus (vs. 2); alter in -*ωνος* latet (vs. 3); tertius Thrasyleon (vs. 4). In tertio versu post *καί* nomen erasum esse conicio, ita tamen, ut reliquiae quaedam litterarum supersint. Contra *ἱερομνάμονος* non nomen esse sed magistratum eo efficitur, quod insequens persona sola *πατρόθεν* commemoratur, scilicet ut primas in his rebus partes gerens. Hieromnemo mere Theraeus est; cf. de eo magistratu Sauppe *Ausgewählte Schriften* 666.

Vs. 9 *ἀπ*ΕΙ*λευθέρωσαν* scripserat, Η correxit lapicida, sicut saepe commutantur *ει* et *η* in Epictetae testamento hoc titulo recentiori. || vs. 12 *Με*. patris nomen indicat, ut saepe in inscr. 327 (Wilamowitz).

337 Basis oblonga in duas partes fracta, l. 0,64, a. 0,33, cr. 0,38. In postica parte lateris superioris excavata est, fortasse ad recipiendam stelam vel Hermam. Litterae satis elegantes et apicatae alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,01. Versuum locos lineolis indicaverat quadratarius. Effodi in muro areae hodiernae, quae in pronao templi Apollinis Carnei exstructa erat. Exscripsi.

\- - - - - - - - - - - - - -

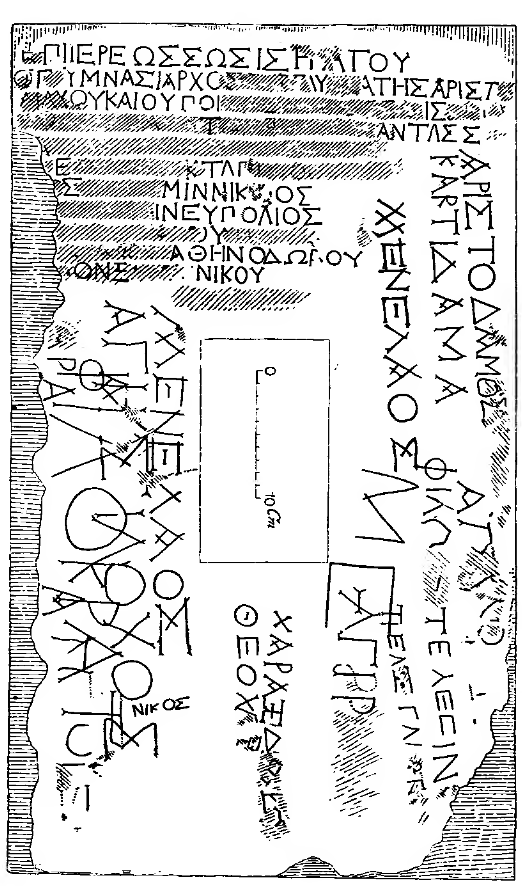
Διογένευς καὶ [Θευδ]οσίας(?) Εὐφροσύνην·
Εὐτύχου Μετα . . . . .· Κρατησιλόχου Κτῆμα·
Ἱπποκράτους Ἔ[ρωτα(?)] Εὔτυχον καὶ Πίστον·
Μόλπιος καὶ Κλεω . . . Ἀφ(ρ)οδισίαν·
Ἀριστογένευς Αἰ[ρὼ Καλ]λιόπην· Εὐνόμου Μιθράκην·
Πραμαχίδα Ἀπιδιά[δα(?)]· Ἀ[ρσ]ινόας Δημήτριον·
Ἱμεροφῶντος Ἀθηνί[ω]να· Προκλείδα καὶ Ἰσθμῶς
Εὔδικον· Καλλισθένε[υ]ς καὶ Δημητρίας Εἰρήναν.

Vs. 8 Προκλείδας et Ἰσθμώ cf. inter titulos honorarios. || Manumissiones referri videntur, quae [Carn]eis (n. 336, 11) fieri solebant.

338 Basis stelae s. Hermae marmoris caerulei, l. 0,68, a. 0,19, cr. 0,40, cuius in latere superiore foramen est l. 0,18, a. 0,10, profundum 0,06. *A* catalogus est *τῶν ἐφηβευσάντων*; *B* et *C* nomina promiscue scripta. Effodi a. 1896 ad gymnasium apud aedificium rotundum.

In latere superiore, ubi foramen est:

A

B

A

1 [Ἐ]πὶ ἱερέως Σωσισ[τρά]του
2 ὁ γυμνασίαρχο[ς Πολ]υ[κρ]άτης Ἀριστ[ο]-
3 μάχου καὶ ὁ ὑπο[γυμνασίαρχος - -]
4 [- - - ἀνέγραψαν τὸς ἐφηβεύσ]αντας -
8 - - Νευπόλιος

10 - - Ἀθηνοδώρου
11 - - - - νίκου.

B

Ἀριστόδαμος Ἀπ[ο]λ(λ)ο -
Καρτιδάμα, Φίλω[ν] Τελεσίν[ικος]
Μενέλαος Τ[η]λεγνώτ[ου] (?)
Με -. Ἀγ[ο]ρ - *s.* Ἀγρι -
Χάραξ Δ -
Θεοχαρ -
Μενέλαος.
Ἁγησίλοχος.
Φιλοκράτ[ης].

In latere adverso haec leguntur:

C ΤΙΜΗΣ ΜΕΡΟ///

Τιμῆς Μερο.

339 Ad scalas, quae sunt intra epheborum gymnasium, a dextra alius inscriptionis, quae nomina continet, tabula est lapidis caerulei, l. 0,43, a. 0,68, muro inaedificata. Litterae apicatae modo altiores amplisque modo minores angustissimisque spatiis inter se divisae, quae varietas typis bene reddi non potest (a. 0,015—0,02). Effodi a. 1896. Commemoravit P. W(olters) *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 254.

////// ͟Ι Ε Υ Σ Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Υ Κ Α Ι Σ ////////////////
////// Α Ι Γ Υ Μ Ν Α · Σ Ι Α Ρ Χ Ο Σ
Α Γ Ω Ν Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Χ Α Ι Ρ Ε Δ Α Μ Ο ˋ
Κ Α Ι Ο Υ Π Ο Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ο Σ
Ε Π Ι Λ Ο Γ Χ Ο Σ Ε Π Ι Λ Ο Γ Χ Ο Υ
\ Ν Ε Γ Ρ Α Ψ Α Ν Τ Ο Σ Ε Φ Η Β Ε Υ Σ Α Ν
Τ Α Σ Ε Π Α Υ Τ Ω Ν DCXXXX->I
Τ Ο Λ Υ Ο Υ Χ Ο Ν Π Α Σ Ι Π Π Ο Υ
Κ Λ Ε Ι Τ Ο Σ Θ Ε Ν Ν Ν Μ Ν Α Σ Ι Κ Ρ Ι Τ Ο Υ *sic*
Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Ν Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Ν Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ
Φ Ι Λ Ο Λ Ο Γ Ο Ν Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ε ' ˥ //////
Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Τ Ο Ν Φ Ι Λ Ο Τ Ι Μ ///////////
Τ Ε Ι Σ Ι Κ Ρ Α Τ Η Ν Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Τ Ο Υ /////
Ν Ι Κ Η Φ Ο Ρ Ο Ν Ε Υ Φ Η Μ Ο Υ
Ε Ρ Μ Α Ι Ο Ν Ε Ρ Ω Τ Ο Σ
Γ Α Μ Ο Ν Ε Υ Λ Ι Μ Ε Ν Ο Υ
Α Γ Α Π Ο Υ Μ Ε Ν Ο Ν Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ
Θ Ε Ω Ν Α Φ Ι Λ Α Ρ Γ Υ Ρ Ο Υ Ρ Ο Υ Φ Ο Ν
Τ Ρ Ο Φ Ι Μ Ο Υ Π Ρ Ω Τ Ο Ν Δ Ε Ξ Ι Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Ε Υ Ν Ο Μ Ο Ν Ε Υ Ν Ο Μ Ο Υ Α Ν Θ Ο Ν
Δ Ι Ο Γ Ε Ν Ο Υ Σ Φ Ι Λ Ι Ο Ν Η Φ Α Ι Σ Τ Ι Ω Ν ////// Ο Σ
Κ Α Ι Π Α Ρ Ε Φ Η Β Ο Ν
Θ Ε Υ Ξ Ε Ν Ο Ν Α Γ Α Θ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Ε Ρ Μ Α Ι Κ Α Ι Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι

[Ὁ ἱερ]εὺς Τιβερίου Καίσ[αρος]
[κ]αὶ γυμνασίαρχος
Ἀγωνικράτης Χαιρεδάμο[υ]
καὶ ὁ ὑπογυμνασίαρχος
Ἐπίλογχος Ἐπιλόγχου
[ἀ]νέγραψαν τὸς ἐφηβεύσαν-
τας ἐπ' αὐτῶν DCXXXX>I
Πολυοῦχον Πασίππου
Κλειτοσθέν[η]ν Μνασικρίτου
Διόδωρον Φιλοκράτους
Φιλόστρατον Φιλοστράτου
Φιλόλογον Ἐπαφροδείτ[ου]
Ἐπαφρόδειτον Φιλοτίμ[ου]
Τεισικράτην Ἡρακλείτου
Νικήφορον Εὐφήμου
Ἕρμαιον Ἔρωτος
Γάμον Εὐλιμένου
Ἀγαπούμενον Ἀλεξάνδρου
Θέωνα Φιλαργύρου, Ῥοῦφον
Τροφίμου, Πρῶτον Δεξικλέους,
Εὔνομον Εὐνόμου, Ἄνθον
Διογένους, Φίλιον Ἡφαιστίων* ος
καὶ παρέφηβον
Θεύξενον Ἀγαθοδώρου
Ἑρμᾶι καὶ Ἡρακλεῖ.

Vs. 7 numerus Romanus DCXXXX>I, cuius lectio prorsus certa est, cum epheborum multitudinem utique non indicet, vix aliud quidquam nisi aeram continere potest. Annus catalogi huius inter a. 4 p. Chr. n., quo Caesar appellatus est Tiberius, et Tiberii mortem (a. 37 p. Chr. n.) est. Cf. infra ad Tiberii Caesaris aram. Tiberius enim cum perraro Augusti nomen adhibuisset, iudice Ottone Hirschfeld v. d. diiudicari nequit, utrum ante Augusti mortem an post eam cultus eius institutus sit. Quod si annos DCXXXXVI (namque > dimidium numeri X = V, et I = 1 esse videtur) inde ab anno 4 p. Chr. n. computamus, Cyrenes fere conditae aera efficitur, quae veteribus circa annum 631 fuisse videbatur (Busolt *Griech. Gesch.* I[2] 482, 3). Quae ratiocinatio quamquam maximas movet suspiciones, tamen meliorem explicationem nondum excogitavi. || vs. 9 N alterum in H correctum esse videtur.

340 Tabula lapidis caerulei male habita, l. 0,35, a. 0,72, litteris detritis. Effodi a. 1896 in epheborum gymnasio ad scalas muro insertam. Exscripsi.

/////////////////////// Ε ///////////// Π ˧ ///////////////////////
////////////////////////////// Ι Ι /// Ο Λ //////////////////////////
//////////////////// Ι Ο ///// Ι Ι Λ Α Ν ///////////////////////
////////////////////////// Λ ////// Α Σ Ι Α ///////////////////
/////////////// Α ///////////////// Α ///////////////////////////////
/////////// Α //
//
/////////////////////////// Ι _ Ξ ¯ /////////////////////////
// ' Ι // ΤΕ ///////////////////
/// \ /// Ι ////////// Λ Ο ///
///// Λ Ι Ι / /////////////////// Ν //// Δ ///////////////////////
Ν Ι Κ Ι Τ Π // Ξ Ι /// Λ ////////////// Μ Α ////
// Κ ////////////////// Σ
/////////////////////////// Ν //// / /// Ι Δ /////////////////////
//// Γ Η \ /////////////////// \ /// Ι Λ ////// Ι Σ //////
// Ο Ν , Σ //////////// Ν ///////// \ //////////////////////
Λ Ι Ο Ν \ ////////// Ο Ε /// Π Ο Ν Τ Ο //
///////////////////////////////////// Α Ι Α Θ Α Ρ Χ Ο ///////
////// Ι ///////////////// Π Λ Ρ Ε Φ Η Β Ο Σ
Υ Π Ε Ρ Ε Ι Δ Η /////// Ι Γ Ε Ι Σ / Ν ////////
Γ Ο Σ Θ Ρ Α Σ Υ Λ Ε Ο Ν Τ Ο Σ
Π Ε Λ Ο Π Ι Δ Α Ν Κ //////// Α Σ Ι Π Π Ο Ν
Τ Ο Σ Π Ο Λ Υ Ο /// Χ Ο Υ

Ε Ρ Μ Α Ι Κ Α Ι Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι

Vs. 12 Νίκιππ[ον] - -; vs. 15 [Ἀ]γ[έ]λ[οχον -; vs. 16 Ὀν[α]σ -; vs. 17 Διονύ[σιον] Θε[ο]πόν[π]ο[υ]; vs. 18 - - Ἀ[γ]αθάρχο[υ]; vss. 19—24 [καὶ] πα[ρ]εφήβος | Ὑπερείδη[ν κα]ὶ Τεισ[άνορα] | τὸς Θρασυλέοντος, | Πελοπίδαν κ[αὶ Π]ά[σ]ιππον | τὸς Πολυ[ο]ύχου | Ἑρμᾶι καὶ Ἡρακλεῖ.

Vss. 19 sqq. homines omnes aliunde noti.

341 '*Zwei in den Thürsturz*' (antri, quod est in Mercurii et Herculis fano) '*angebrachte längere Inschriften sind theils wegen der Verwitterung, theils wegen der schon in alter Zeit dazwischen geschriebenen Namen nur noch fragmentarisch zu lesen. Die untere von beiden in grösseren Schriftzügen, wo Naxitimos*' [Ἀναξίτιμον] '*genannt wird, schliesst mit* ΧΡΗΣΙΟΝΙΜΕΡΤΟΝ.... *Die dazwischen geschriebenen Namen kehren sämmtlich wieder auf der Felswand oder auf den Thürpfeilern*' R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 70. Anno 1895 lapis iam non erat in proprio suo loco; a. 1896 eum inter rudera varia inveni delapsum et in duas partes fractum. In sinistra parte minore nihil enucleavi, nec iuvat pauca et incerta litterarum vestigia referre. In dextra parte, quae fere certiora esse videbantur, recepi.

////////////////////////////////// Α Ι Γ Υ Μ Ι ////////// Α Ρ Χ Ο Σ
/// L Υ Α Ν Λ ///////////////// Λ Ι Ι
//////////////////////////////////// Ι Ι Ι Μ Λ Ι Ι /// Α Ι ///////////////////////////////////// Ο Ν
//////////////////////////////////// Χ // Ι Υ ///
/// Ο Λ Ο Ν /////////// Ο //////////////////////////////////
//////////////////// Ε Π Λ Φ Ρ Ο Δ Γ //
//
//
////////////// Ε Σ Τ Ι Α Ι Ο Ν Τ Ο Σ Θ Ε ///// Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Υ /// Σ
////// Ρ Γ Ο Σ Θ Ε Ν Ο Υ Σ Α Ν Α Ξ Ι Τ Ι Μ Ο Ν Α Λ
///////// Θ Ε Υ Κ Ρ Ι Σ Ι Ο Ν Ι Μ Ε Ρ Τ Ο Υ
vacat

[῾Ιερεὺς Τιβερίου Καίσαρος(?) κ]αὶ γυμ[νασί]αρχος
(*quattuor versus*)
- - - - - - - - Ἐπαφρόδ[ειτον - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
[- - - - - καὶ] ῾Εστιαῖον τὸς Θε[μ]ιστοκλέο[υ]ς,
[τὸν δεῖνα Γο]ργοσθένους, Ἀναξίτιμον Ἀλ-
[κιμέδοντος(?) - -] Θευκρίσιον ῾Ιμέρτου.

Cf. similes catalogos melius conservatos n. 339. 340. Ex hoc certe efficitur fuisse antrum gymnasii epheborum partem.

---

342 Inscriptionis huius ectypum habeo nec dubito, quin eius locus prope epheborum fuerit gymnasium, ubi similia inveniantur; accuratiorem de ea notam me non fecisse piget. Litterarum altitudo vss. 1—6 0,02, vss. 7—9 0,04—0,06.

Ο Υ Σ Ο Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ι
Ο Θ Ξ Ο Υ Κ Α Ι Ο Υ Π Ο Γ Υ // Ν Α
Ι Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ //// Α Ν Ε Γ Ρ Α Ι // Ν
Ι Α Υ Γ Ο Ν Α Ι Λ Ω Φ Α Ν Η Ν
Ν Κ Α Ι Κ Α Λ Λ Ι Ν Ο Μ Ο Ν
Ι Α Ο Ν Α
Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ
Ο Ι Φ Ι ////////////////////////////////
Λ Γ / //////////////////////////

[Ἐπ' ἱερέως - -]ους ὁ γυμνασία[ρ]-
[χος ὁ δεῖνα - -]οθέου καὶ ὁ ὑπογυ[μ]να-
[σίαρχος - - Φιλ]οκράτου[ς] ἀνέγρα[ψα]ν
[τὸς ἐφηβεύσαντας ἐπ'] αὐτ[ῶ]ν Ἀ[γ]λωφάνην
- - - - - -ν καὶ Καλλίνομον
[καὶ Ἰά[σ]ονα.
- - - - Φιλόστρατος
- - οἱ Φι[λοστράτου(?)]
Ἀγ[λωφάνης(?)] - -

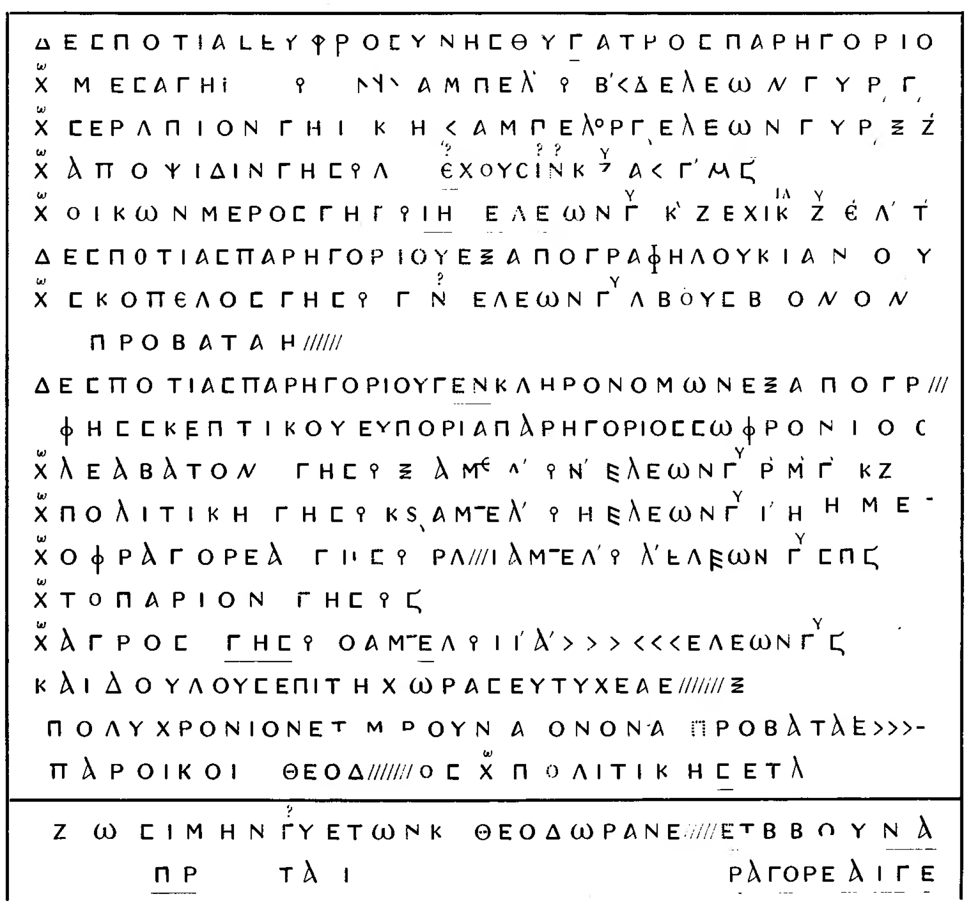
Nomina vss. 7—9 ab adolescentulis adscripta.

PARS QVARTA.

AGRORVM COMMENTARII.

343—349 In regione Perissa in aula ecclesiae *τοῦ Σταυροῦ* aedificium est rotundum, quod Erasicleae Eratocratis filiae heroum appellavit Ross propter monumentum sepulcrale eodem loco conditum. Aedificium descripsit Ross *Reisen auf den griech. Ins.* I 182 sqq., *Arch. Aufs.* II 424 sqq. et tab. XV et XIII 10*b*. Nunc maior lapidum pars remota et pristinus ordo turbatus. In curvis illis lapidibus seriore aetate diversi catalogi inscripti sunt. Lapidum mensurae: n. 343 l. 0,72, a. 0,50; n. 344 l. 1,07, a. 0,51, max. cr. 0,47; n. 345 l. 0,69, a. 0,51, max. cr. 0,48; n. 346 l. 0,70, a. 0,51, max. cr. 0,35; n. 347 l. 1,30, a. 0,55. Litterarum formae variant; pessimae sunt et maxime deletae in n. 346. Edd. n. 343. 344. 348. 349 Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 220 cum tabula altera (C. I. G. IV 8656); n. 346. 347 K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 484. 491. Praeterea vidi Luedersii collationes ad fidem ectyporum gypseorum m. Ianuario a. 1873 Athenis in Theseo (ubi formas vel a. 1896 vidi) confectorum factas, quae Rossii libri exemplari Velseniano Athenis in bibliotheca instituti archaeologici germanici inscriptae sunt. Ipse contuli n. 343—347. Lectio difficilis et nonnunquam incerta, maxime in n. 346. Litteras ab aliis lectas, quas non recognovi, sed recipiendas esse censui, lineis subductis distinxi.

(343)

Δεσποτίας Εὐφροσύνης, θυγατρὸς Παρηγορίο[υ]·
χ^{ω} Μέσα γῆ[ς] ἰ^{ο} 40 ἀμπελ. ἰ^{ο} $2^{1}/_{2}$ $^{1}/_{4}$ ἐλεῶν γῦρ. 3
χ^{ω} Σεράπιον γῆ(ς) ἰ$^{(ο)}$$28^{1}/_{2}$ ἀμπελ.. (ἰ)^{ο} 103 ἐλεῶν γῦρ. 67
χ^{ω} Ἀποψίδιν γῆς ἰ^{ο} 30 ἔχουσιν κ. ζ^{υ} $1^{1}/_{2}$ $^{1}/_{3}$ $^{1}/_{46}$
χ^{ω} Οἴκων μέρος γῆς ἰ^{ο} 18 ἐλεῶν γ^{υ} 27 ἔχι κ^{ιλ}(?) ζ^{υ} $^{1}/_{5}$ $^{1}/_{30}$ $^{1}/_{300}$
Δεσποτίας Παρηγορίου ἐξ ἀπογραφῆ(ς) Λουκιανοῦ·
χ^{ω} Σκόπελος γῆς ἰ^{ο} $3^{1}/_{50}$(?) ἐλεῶν γ^{υ} 30 βοῦς 2 ὄνον
πρόβατα 8
Δεσποτίας Παρηγορίου γεν(ομένων) κληρονόμων ἐξ ἀπογρ[α]-
φῆς Σκεπτίκου· Εὐπορία Παρηγόριος Σωφρόνιος.
χ^{ω} Λεάβατον γῆς ἰ^{ο} 60 ἀμπε. ἰ^{ο} 50 ἐλεῶν γ^{υ} 143 26(?)
χ^{ω} Πολιτικὴ γῆς ἰ^{ο} 26 ἀμπελ.. ἰ^{ο} 8 ἐλεῶν γ^{υ} 18 ημε(?)
χ^{ω} Ὀφραγόρεα γ[ῆ]ς ἰ^{ο} 13[8] ἀμπελ. ἰ^{ο} 30 ἐλεῶν γ^{υ} 286
χ^{ω} Τοπάριον γῆς ἰ^{ο} 6
χ^{ω} Ἀγρὸς γῆς ἰ^{ο} 70 ἀμπελ.. ἰ^{ο} $10^{1}/_{11}$ >>><<< ἐλεῶν γ^{υ} 6
καὶ δούλους ἐπὶ τῆ(ς) χώρας Εὐτυχέα ἐ[τ(ῶν)] 60
Πολυχρόνιον ἐτ. 40 βοῦν 1 ὄνον 1 πρόβατα 5·
πάροικοι Θεοδ . . ος χ$^{ω(ρίου)}$ Πολιτικῆς ἐτ(ῶν) 30
Ζωσίμην γυ(ναῖκα[?]) ἐτῶν 20, Θεοδώρα(ν) νε(ωτέραν) ἐτ(ῶν) 2 βοῦν 1
πρ[όβα]τα 10(?) [τὸν δεῖνα χω(ρίου) Ὀφ]ραγόρεα [ἐτ(ῶν - -)].

(344)

ΙΙΟΤΙΑϹ ////////////////////// Λ Τ // ΑΤΤΑΛΟΥΛ ΑΜΠ
////Μ Ι Μ Ν Ω Ν Γ Η Ϲ ϙ Λ Λ ////////////// Ο /// Λ /// Γ̆ Ϲ Κ Ε
Χ̆ Κ Λ Λ Λ Μ Ο Υ Μ ΕΡ<Γ ///// Ι ////////////////// Ι < //////////////
Χ̆ ΩΚΥΛΛΟϹΓΗϹϙΛ Γ Λ ΜΠ ϙ Ε < Λ Γ Ν < *omnia detrita*
Χ̆ ΑΝΕΜΟΨΑΛΙΝΓΙΙϹϙΙΓ
Χ̆ ΙΚΝΙΟΝ ΓΗϹϙΞΒΑΜΠϙΛϚ Ε Λ Γ̆ Γ Ν Λ Ι Λ ϙ Ξ
Χ̆ ΟΡΟϹ ΓΗϹϙΝΕΕΛΛΙΩΝ ΓΛ ΙΙ Ι
Χ̆ ΜΕΡΙϹ Γ̆ϹΠΟΡ.ϙΞΓ Λ Μ Π ϙ Δ< ////////////// Ν Γ *vacat* <
Χ̆ ΑΓΙΠΤΡΙΑΤΗϹ Γ̆ϹΠΟΡ ϙ Ν Ϛ ////////////////// ΤΥΙϙ Κ ΛΜΠ' ϙ Κ Δ Λ Ε Γ̆ Ρ ///
Χ̆ ΤΟΠΑΡΙΝ Γ̆ϹΠΟΡ.ϙΛΓΛΙΛΕΩΝ Γ̆ Λ *vacat?* ////// Ϲ ΠΟΡϙΛΛΜΠ' ϙ Η Λ Ι Λ Ϲ Γ̆ Υ Ι Ε
Χ̆ ΕΛΥΘΡΑ ϹΥΝ ΜΕΝΑΝ ΔΡΙΟΙϹ ΓΗϹ Ϲ Π Ο Ρ /// Κ Θ < Λ Ι Λ Ε Ω Ν Γ̆ Ϛ
Χ̆ ΟΡΑΜΒΙΝ ΓΗϹϹΠΟΡ. ϙ Λ Β *vacat* ////////////////// ΤΙ///Γ///ϹϹΠΟΡϙΝ Λ ΑΜΠϙΛΛΙΛ' Γ̆ Μ Β >
Χ̆ Ε Λ Υ Τ Ω Γ Η Ϲ ϹΠΟΡ.ϙ Κ Ϛ Λ Μ ΠΕ ϙ Ι Ι // ΛΙΛΛΙΩΝ Γ̆ Ι Γ
Χ̆ Λ Π Ο Ψ Ι Ϲ Γ Η Ϲ ϹΠΟΡ. ϙ ΟΙ///Ι//// Α Μ ΓΕ /// ΛΙΛΕΩ Ν Γ̆ Ξ Θ
Χ̆ ΑϹΚΛΗΠΙΟϹΓΗϹϹΠΟΡϙΚϚ'ΑΜΕ /////ϙ< Ι ΛΙΛΕΩΝ Γ̆ Κ Λ
Χ̆ ΧΡΥϹΕΛΛΔΙΝΓΗϹ ϹΠΟΡϙΙϚ Λ ΜΠ Ε Λ ϙ Β < ΛΙΛΕΩ ///// Ν Γ̆ Ν Θ
Χ̆ Φ Ο Ι Ν Ι Ξ ΓΗϹϹΠΟΡ. ϙ Ι Ε ΑΜΠΕ ϙ Ε Λ Ι Λ Ε Ω ////// Τ Ι Δ

[Δεσπ]οτίας - - - - - - - - - - - - - - 'Αττάλου 30 ἀμπ.
[χ^ω Μ]ίμνων γῆς ἰ° 31 - - - - - - - - - [ἐλαιῶν] γ^ῦ 225
χ^ω Καλάμου μέρ(η) $^1/_2$ $^1/_3$ - - - - - - - - - - - - - -
χ^ω 'Ωκύαλος γῆς ἰ° 33 ἀμπ. ἰ° 5 [ἐ]λ(αιῶν) γ[ῦ] 5[6]
χ^ω 'Ανεμοψάλιν γῆς ἰ° 13
χ^ω 'Ικνίον γῆς ἰ° 62 ἀμπ. ἰ° 36 ἐλ. γ^ῦ 53 (an [3]50?) - - - - - - αἰλ(?) ἰ° 60
χ^ω ῎Ορος γῆς ἰ° 55 ἐλαιῶν γ^(ῦ) 30 - - - - - - - - -
χ^ω Μερὶς γῆ(ς) σπορ. ἰ° 63 ἀμπ. ἰ° 4 - - [αἰλ. γ^ῦ] 53 -
χ^ω 'Αγιπτριάτης γῆ(ς) σπορ. ἰ° 56 - - ἰ° 20 ἀμπ. ἰ° 20 [αἰ]λε. γ^ῦ 1 . .
χ^ω Τοπάριν γῆ(ς) σπορ. ἰ° 33 αἰλεῶν γ^ῦ 30 - - [γῆς] σπορ. ἰ° 30 ἀμπ. ἰ° 8 αἰλε(ῶν) γ^ῦ 415
χ^ω 'Ελυθρὰ σὺν Μενανδρίοις γῆς σπορ. [ἰ°] 29$^1/_2$, αἰλεῶν γ^ῦ 6
χ^ω Οὐράμβιν γῆς σπορ. ἰ° 32 - - γ[ῆ]ς σπορ. ἰ° 51 ἀμπ. ἰ° 30 αἰλ(εῶν) γ^ῦ 42
χ^ω 'Ελυτὼ γῆς σπορ. ἰ° 26 ἀμπε. ἰ° 10(?) αἰλαιῶν γ^ῦ 13
χ^ω ῎Αποψις γῆς σπορ. ἰ° - ἀμπε. ἰ° - - αἰλεῶν γ^ῦ 69
χ^ω 'Ασκληπιὸς γῆς σπορ. ἰ° 26 ἀμπε. ἰ° $^1/_2$ $^1/_{10}$(?) αἰλεῶν γ^ῦ 21
χ^ω Χρυσελάδιν γῆς σπορ. ἰ° 16 ἀμπελ. ἰ° 2$^1/_2$ αἰλεῶν γ^ῦ 59
χ^ω Φοῖνιξ γῆς σπορ. ἰ° 15 ἀμπε. ἰ° 5 αἰλεῶ(ν) [γ^ῦ] 314.

(345)

Χ //////////////////// Ω Τ Ω Ι Ε Ρ Ι // Ι/ Η Ϲ Π Ο Ρ ϙ Κ Μ Π ' Υ Α Ο Α Ι Λ Γ̆ Π Β
Χ̆ ΚΟΚΚΟΛΟΓΟϹΓ̆ ϹΠΟΡϙ Ν Η ΑΜΠ'ϙ Α
Χ̆ ΓΡ Α Φ Ω Ν ΓΗϹ ϹΠΟΡϙ Λ Λ <
Χ̆ Φ Ο Ι Ν Ι Ξ Γ̆ ϹΠΟΡ ϙ Ν Ε < Λ Μ Π' ϙ <
Χ̆ Α Π Ο Ψ Ι Ϲ Γ̆ ϹΠΟΡϙ Μ ΕΛΙΛΕ Γ̆ Ο
Χ̆ Π Ο ϹΙ Δ Α Ν Ι Ν Γ̆ ϹΠΟΡϙ ΛΒ<ΑΙΛΕΩ Γ̆ Γ
Χ̆ ΜΑ ΜΕ ΥΙ Γ̆ϹΠΟΡ ϙ Μ ϚΑΜΠ ϙ Ϛ
Χ̆ ΔΙϹ Κ' Ο Ν Τ Ι Ν Γ̆ ϹΠΟΡϙΚ ΑΛΜΠ' ϙ Μ ΑΙΛϹ Γ̆ Β
Χ̆ Δ Α Φ Ν Η Γ̆ ϹΠΟΡϙ ΚΗ Α ΜΠΕ ϙ ΔΑΙΛΕ Γ̆ Ϥ Ζ
Χ̆ ΕΥΡΥΔΑΜΑϹ Γ̆ ϹΠΟΡ ϙ Κ Ε ΑΜΠ ϙ Γ ΑΙΛΕΩ Γ̆ Μ Ζ
Χ̆ ΟΥΡΙΟΝ Α Ν Ω Γ̆ϹΠΟΡ Ι Λ Γ Α ΜΠΕ ϙ Δ Δ'ΑΙΛΕΩ//ΛΕ
Χ̆ Μ ΕϹΟΓΙ Α Γ̆ ϹΠΟΡ ϙ ΜϚ ΛΜ ΠΕ ϙ Β ΑΙΛΕ Ω Γ̆ Κ Ϛ
Χ̆ Α Λ Ω Π ΕΚΙΟΝ Γ̆ ϹΠΟΡϙ Λ Λ Λ ΜΠΕ ϙ Β Κ ΑΙΛΕ Ω Γ̆ Κ Δ
Χ̆ Ε Ρ Μ Η Ϲ Γ̆ ϹΠΟΡϙ Κ Λ Μ Π Ε ϙ Ϛ< ΑΙΛΕΩ Γ̆ Μ
Χ̆ Μ Ε ///// Ϲ //////// Γ̆/ϹΠ ///////// Λ < ϙ
// ϙ Κ Α Ι Λ Ε Ω Γ̆ Π Θ
// ϙ Ξ Θ

χ^{ω}	- - ωτω . ερια	[γ]ῆς (σ)πορ.	ἰ° 20	ἀμπ.	ἰ° 1 -	αἰλ.	$\gamma^{\tilde{\upsilon}}$ 82
χ^{ω}	Κοκκολόγος	γῆ(ς) σπορ.	ἰ° 58	ἀμπ.	ἰ° 1(?)		
χ^{ω}	Γράφων	γῆς σπορ.	ἰ° $31\frac{1}{2}$				
χ^{ω}	Φοῖνιξ	γῆ(ς) σπορ.	ἰ° $55\frac{1}{2}$	ἀμπ.	ἰ° $\frac{1}{2}$		
χ^{ω}	Ἄποψις	γῆ(ς) σπορ.	ἰ° 45			αἰλε(ῶν)	$\gamma^{\tilde{\upsilon}}$ 70
χ^{ω}	Ποσιδάνιν	γῆ(ς) σπορ.	ἰ° $32\frac{1}{2}$			αἰλεῶ(ν)	$\gamma^{\tilde{\upsilon}}$ 3
χ^{ω}	Μάνευς	γῆ(ς) σπορ.	ἰ° 46	ἀμπ.	ἰ° 6		
χ^{ω}	Διτκόντιν	γῆ(ς) σπορ.	ἰ° 21	ἀμπ.	ἰ° 40	αἰλ^{ε}	$\gamma^{\tilde{\upsilon}}$ 2
χ^{ω}	Δάφνη	γῆ(ς) σπορ.	ἰ° 28	ἀμπε.	ἰ° 4	αἰλ^{ε}	$\gamma^{\tilde{\upsilon}}$ 97
χ^{ω}	Εὐρυδ[ά]μας	γῆ(ς) σπορ.	ἰ° 25	ἀμπ.	ἰ° 3	αἰλεῶ(ν)	$\gamma^{\tilde{\upsilon}}$ 47
χ^{ω}	Οὔριον ἄνω	γῆ(ς) σπορ.	ἰ° 33	ἀ[μ]πε.	ἰ° $4\frac{1}{4}$	αἰλεῶ[ν]	[$\gamma^{\tilde{\upsilon}}$] 35
χ^{ω}	Μεσόγια	γῆ(ς) σπορ.	ἰ° 46	ἀμπε.	ἰ° 2	αἰλεῶ(ν)	$\gamma^{\tilde{\upsilon}}$ 26
χ^{ω}	Ἀλωπέκιον	γῆ(ς) σπορ.	ἰ° 31	ἀμπε.	ἰ° 2 -	αἰλεῶ(ν)	$\gamma^{\tilde{\upsilon}}$ 24
χ^{ω}	Ἑρμῆς	γῆ(ς) σπορ.	ἰ° 20	ἀμπε.	ἰ° $6\frac{1}{2}$(?)	αἰλεῶ(ν)	$\gamma^{\tilde{\upsilon}}$ 40
χ^{ω}	Με[ρὶ]ς	γῆ(ς) σπ[ορ.	ἰ° -]$\frac{1}{2}$(?)	- - -	- - -	- - -	- - -
[χ^{ω}	- - -	γῆ(ς) σπορ.	ἰ° - -	ἀμπε.]	ἰ° 20	αἰλεῶ(ν)	$\gamma^{\tilde{\upsilon}}$ 89
[χ^{ω}	- - -	γῆ(ς) σπορ.	ἰ° - -	ἀμπε.]	ἰ° 69		

(346)

ϹΩΤΙ //////////////
ϹΤΕΦΑΝΙ
ЄΥ ΤΥΧΗϹ Χ^{ω} ΥϹΙ/ Ι
///ΙΙЄΙΚΛ ϹΙΩ Ν Χ^{ω} ΤΑ ΠΛ Ν? Ω ЄΤ Ξ Є ////// //////////////
ΔЄΚΙΜ ΟΝ Υ ЄΤ /Ι Δ //// ΩϹΙΙ ///// ΙΙΙ ΘΕΤΙΒЬΗΜΙΛΝΥЄΤΙΙ
Ϲ Ω Ι ////// Λ Υ Ϲ Τ Ϛ < Ь //// ΧΝ Λ′ ΠΡΟΒ Ζ′
– ////// ϹΙΜΟϹ Χ ΚΙΟΥ Β ЄΙΛ /// Є // Ξ Ξ ///// ΙΚΤΗΤΛΝ Γ Ε ΤΝΒ
Ζ ΩϹΙ ΜΟ// ΙΥϹ //////// ЄΥ //// Λ Ϲ Ι Λ Ν ЄΙ ΒϹ ///// Ι Ϛ ΒΟΥΝ Λ ΟΝ//ΝΑ | ΠΡ°Є
Δ Ι Ο ΝΥϹΙΟϹ ΚΛΛ ΛΙЄΡΓ // Α /////////////////////////// Є ΛΑϹΙΟΝ ЄΤΙΛ ΒΟΥΝΛ | ΠΡ°Τ
Γ Є Λ ΛϹΙΟϹ Χ^{ω}ΛΓΡΟ // Є Τ Μ ////////////////////////////////// ΛΓ ϹΓ ΚΒ ////

Σωτι -
Στεφαν - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
Εὐτύχης $\chi^{\omega(\rho\acute{\iota}o\upsilon)}$ Ὑσί[ας(?) - - - - - - - - - - - - -
[Ν]εικασίων $\chi^{\omega(\rho\acute{\iota}o\upsilon)}$ Ταπάνω ἐτ(ῶν) 65 - - - - - - - - - -
Δέκιμον υἱ(ὸν?) ἐτ(ῶν) 14 [Ζ]ωσί[μην] θ(υγατέρα) ἐτ(ῶν) 12, Δημίαν υ(ἱὸν) ἐτ(ῶν) 1[.]
Σω[τίον]α(?) υἱὸν(?) ἐτ(ῶν) $6\frac{1}{2}$ [βο]ῦν 1 πρόβ(ατα) 7
[Ζώ]σιμος $\chi^{\omega(\rho\acute{\iota}o\upsilon)}$ . . ουβειλ . . (?) ἐ[τ(ῶν)] 60, Ἐ[π]ικτήταν γυ(ναῖκα) ἐτ(ῶν) 52
Ζώσιμο[ν] υ(ἱὸν) [ἐτ(ῶν) - -] Εὔ[κ]λ[ε]ιαν - - ἐ[τ(ῶν)] 2(?) βοῦν 1 ὄν[ο]ν 1 πρό(βατα) 5
Διονύσιος Καλλιεργ[ί]α[ν ἐτ(ῶν) - Γ]ελάσιον ἐτ(ῶν) 11 βοῦν 1 πρό(βατα) 3 (*vix* 300)
Γελάσιος $\chi^{\omega(\rho\acute{\iota}o\upsilon)}$ Ἀγρὸ[ς] ἐτ(ῶν) 40 - - - γυ(ναῖκα) [ἐτ(ῶν)] 22

(347)

→ 0,27 → 0,55 → 1,30

//////// Є Τ Κ Ζ Ω ϹΙΜΗΝ Θ Є Τ Γ – ////// - - - ἐτ(ῶν) 20 Ζωσίμην θ(υγατέρα) ἐτ(ῶν) 3

(348)

. . . ЄΡΙΝΟΥ
ΓΗϹϹΠΟΡ Ι8ΜΗ
ΛΜΠ ЄΛ Ι8 Ζ′
Є Λ ΛΙΩ Ν Γ^{Υ} Β
Χ^{ω} ΚΡΛΤΗΤ ΛΙΟΝ
ΓΗϹϹΠΟ Ρ Ι8ΚΗ
Є Λ ΛΙΩ Ν Γ^{Υ} Θ
Χ^{ω} ϹЄΙΖΟΒ Ο Λ Ω Ν
ΓΗϹϹΠΟ Ρ Ι8
Є ΛΛΙΩΝ Γ^{Υ} Λ

(349)

Χ^{ω} ΚΛΝΘΛΡΟ
ΓΗϹ Ι° ΜΖ
Χ^{ω} ΜΗΧΛΝΗ
ΓΗϹ Ι°
ΛΜΠ ϙ ΛΗ
ЄΛЄΩ Ν Γ^{Υ} Δ
Χ^{ω} Φ ΟΙΝΙΚΙΝ
ΓΗϹ Ι° Μ Η
ΛΜΠ Ι° Λ Δ

(348) [χ^{ω} . . .]ερινου
γῆς σπορ. ἰού. 48
ἀμπελ. ἰού. 7
ἐλαιῶν $\gamma^{\tilde{\upsilon}}$ 2
χ^{ω} Κρατήταιον
γῆς σπορ. ἰού. 28
ἐλαιῶν $\gamma^{\tilde{\upsilon}}$ 9
χ^{ω} Σειζοβόλων
γῆς σπορ. ἰού. —
ἐλαιῶν $\gamma^{\tilde{\upsilon}}$ 30

(349)
χ^{ω} Κάνθαρο[ς]
γῆς ἰ° 47
χ^{ω} Μηχανή
γῆς ἰ° —
ἀμπ. ἰ° 38
ἐλεῶν $\gamma^{\tilde{\upsilon}}$ 4
χ^{ω} Φοινίκιν
γῆς ἰ° 48
ἀμπ. ἰ° 34

Varia lectio potissima. N. 343 vs. 1 in fine ΓΟΡΙΥ Lued. ‖ vs. 2 post prius ϙ:Μ Ross. ‖ vs. 4 ΕΧΟΥϹΙΝ Ross. ‖ vs. 5 ΕΧΙΚΖЄΛΤ Ross. Quid $\overset{ΙΛ}{Κ}$ sibi velit nescio. ‖ vs. 6 ΑΠΟΓΡΑΦΗϹ falso Ross, sine Ϲ recte Lued. ‖ vs. 7 ΠΝ Ross. Certa sunt ΓΙ; cetera dubia et evanida. ‖ ΟΝΟΝΙ Ross; pro Ι spatium vacuum recte indicat Lued. ‖ vs. 9 ΓΕΝ Ross, ΓΕ[Ν] Lued. ‖ vs. 15 ϙLΙΛ′>>><<< Ross, ϙΥΙΛΛ>>><<< Lued. ‖ vs. 16 ΤΗϹΧ falso Ross, ΤΗΧ. Lued.

N. 344 vs. 4 ΑΜ٦ϙЄ<ΛΓΝ< ego, ΛΜ–ΕΛ . . . . Ross, ΛΝ٦ϙЄ . . ΝϚ Lued. ‖ vs. 6 ΛΜ–ΕΛ . . . . Ross, ΛΝ٦ϙΛϹЄ\ΓΓΝ Lued. Quid sint γῦροι ΓΝ, incertum, praesertim cum de littera Γ dubitari nequeat. Fortasse Γ pro Ϲ = 200 incisum est. ‖ vs. 9 ΑΓΙΠΤΡΙΑΤΗϹ] ΑΠΠΥΡΙΑΤΗϹ Ross. ‖ vs. 12 ЄΥΡΛΜΒΙΝ Ross, ΟΥΡΛΜΒΙΝ Lued. Media linea litterae Є vixdum conspicua. ‖ Post ϙΛΒ nihil habet Ross, Π Τ ΡΟϹΝ٦ЄΡϙΝΛΜΓΟ . . ΓΜΒΧ Lued. ‖ vs. 13 ЄΛΥ Ω Ross. Altera littera et Λ et Λ et Δ esse potest.

N. 345 vs. 1 initium ante ϘΚ dubium: Χ̆ (lacuna 5—6 litt.) ΥΩΙΩ.. ΝΓCΝ̓ΟΓ Lued. || vs. 2 extr. post Ϙ nihil Lued. || vs. 13 ΛΜΠΕϘΒ8 Lued. || Γ̆ΚS Lued. || vs. 15 omnia dubia, Χ̆ΜΕ...Γ (spatium 4—5 litt.) CϘ (spatium c. 3 litt.) 8 Lued.

N. 346 vs. 7 .ΥCΙΜΟCΧΡ..ЄΙΜΛ (3—4 litt.) ΚΤΗΤΑΝΕΙΤΝΒ Pittakis. || vs. 10 ΤЄΛΛCΙΟCΚΑΙΤΩΝ idem; quae exempli gratia attuli, ne ceteris eiusdem lectionibus nimia habeatur fides in titulo tam male et scripto et habito.

PARS QVINTA.

RES SACRAE.

Tituli ita dispositi sunt, ut primo collocarentur dedicationes sacrae loco, quo inventae sunt, insignes. Maior enim pars rupi ipsi inscripta est prope templum Apollinis Carnei. Quod quo magis manifestum fieret, tabulam geographicam delineavit P. Wilski ibique potiorum inscriptionum locos indicavit (n. 350—409). Sequuntur tituli per totam insulam inventi secundum deorum nomina alphabetico ordine dispositi (n. 410—448). Agmen claudunt variae inscriptiones sacrae, ex his paucae, quae non certis rationibus sed aliqua cum verisimilitudinis specie ad res sacras referri potuerunt (n. 449—461). — Aras Ptolemaeorum et imperatorum Romanorum titulis honorariis attribui, ut cum iis uno conspectu legantur.

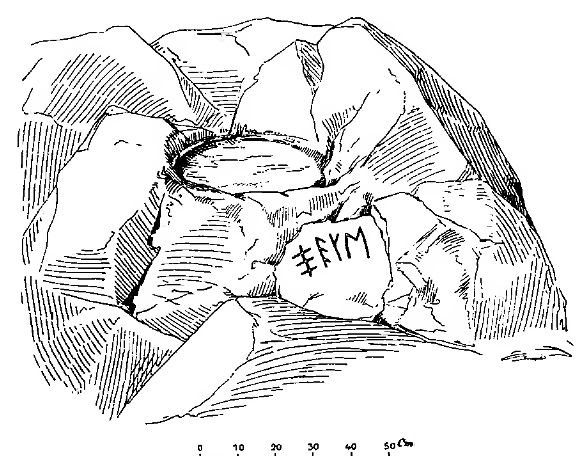
350—363 Intra aedificium perantiquum, quod prope Apollinis Carnei templum meridiem fere versus situm est, inscriptiones in rupe incisas permultas a. 1896 invenimus, quae antiquissimis temporibus in deorum honorem factae sunt. Aedificii autem illius pavimentum cum omnibus illis inscriptionibus altius fuisse demonstrari possit (Wolters *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 255), aetate maiores esse inscriptiones quam aedificium apparet. Litterarum ductus a me satis certo dispectos, omissis iis, e quibus nihil lucraremur, in rupe ipsa coloribus indicavi; deinde delineavit R. Heyne (n. 363 M. Luebke ectypo usus). Locos descripsit R. Wilski in tabula geographica. Praeterea tenendum prope inscriptiones plerumque excavatam esse rupem ad recipiendam aram vel donarium quodlibet vel ut ipsum foramen arae vice fungi posset. Quae res ex Heynii delineationibus manifesta fit. N. 351 ed. P. Kretschmer *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 432. De plerisque cf. Hiller von Gaertringen *Die archaische Cultur der Insel Thera* 1897, 17 sqq.

(350)

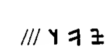
Primum Iovis nomen et quae sequuntur (Ζεὺς τός με-) obscura certe vestigia prope scalam parvam, et Curetis (Ϙο(υ)ρές) prope aram rupi incisa (nisi forte iam antequam foramen illud incideretur, pueri laus [ὁ δεῖνα ἀγ]αθός in eo loco fuit); postea varia nomina, velut Ε[ὐ]έλθων et Πhόλε̄ς (ut Kaibel) et imagines quaedam incisae, priorum pars erasa, ut nunc sane difficilis sit lectio. Pes serioris aevi, v. n. 384 sqq.

(351)

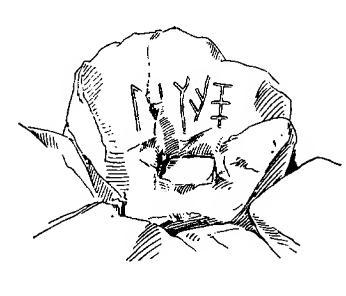
Ζεύς.

(352)

Ζεύ[ς].

(353)

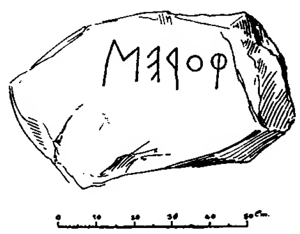
Ζεύ[ς].

(354)

Ϙο(υ)ρές.

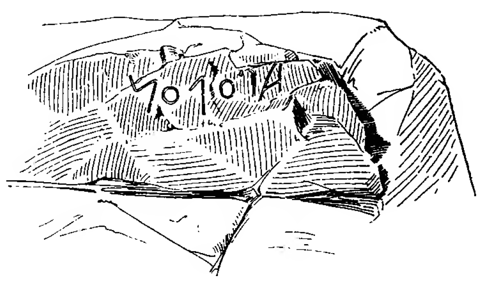
(355)

Ϙο(υ)ρές.

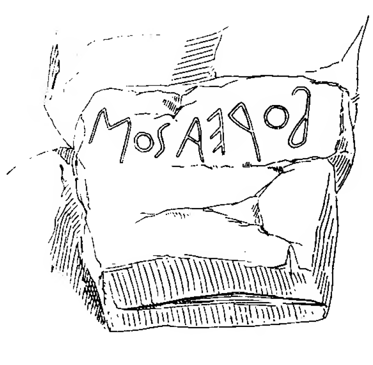
Idem n. 350 et 371.

(356)

Ἀπόλ(λ)ων.

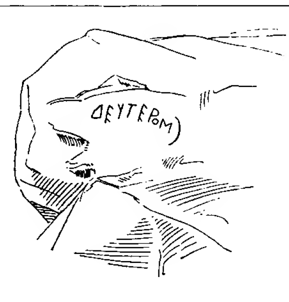
(357)

Βορεαῖος.

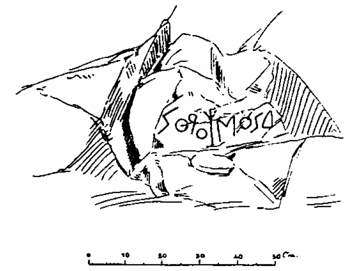
Scilicet ἄνεμος, cuius vis in mari Aegaeo et maxime in urbe Thera ceteros ventos longe superat, aestate nimio calore sublato homines delectat.

(358)

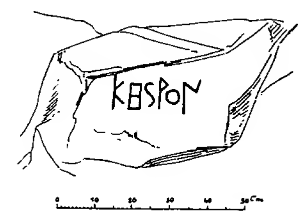
Δεύτερος.

(359)

Διόσϙοροι.

(360)

Κ*h*ίρων.

Chiro in Pindari carmine Pythio nono et in ea, quam Pindarus secutus est Ἠοίῃ, quam vocamus, Apollinem, cum Cyrenen rapere vellet, consilio suo adiuvit; cf. Studniczka *Kyrene* 41.

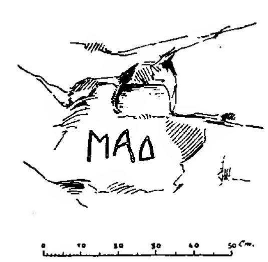
(361)

Λοκ(*h*)αία Δαμία.

Enucleavit P. Wolters; Photii glossam λοχαῖος σῖτος] ὁ βαθύς· ἢ ὁ δι' ἐπομβρίαν κεκλημένος attulit Wilamowitz. Est igitur eadem, quae Aeginae cum Damia colebatur Auxesia.

(362)

- δας.

Nomen masculinum velut [Ποτι]δᾶς(?) [Ηάι]δας.

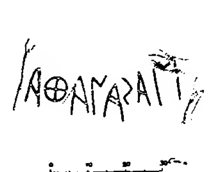
(363)

Πολι[ε]ύς scilicet Iupiter.

364—383 Ex inscriptionibus prope Apollinis Carnei templum, sed extra antiquum illud aedificium supra commemoratum (vide lemma ad n. 350 sqq.) inventis n. 364—381 rupi incisae sunt.

(364) Prope Apollinis Carnei templum notum versus in rupe. Effodi a. 1896. Imaginem ad exemplaris mei fidem cartae tralucidae ope facti delineavit M. Luebke [tab. geogr.].

Ἀθαναία[ς].

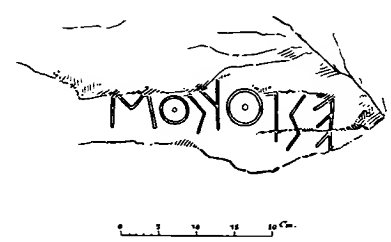
(365) In rupe prope Apollinis Carnei templum, ante portam aulae. Effodi a. 1896. Exscripsi.

Ƅ ʔ Ρ /// Μ ///

Βῖρ[ι]ς.

Amyclis in Hyacinthi ara ἐπείργασται … τοῦτο μὲν ἄγαλμα Βίριδος, τοῦτο δὲ Ἀμφιτρίτης καὶ Ποσειδῶνος (Paus. III 19, 3). Biridis nomen, diu coniecturis temptatum, nunc constat (cf. Pauly-Wissowa *Realencycl.* s. v. Biris). — Infra incerta litterarum vestigia sunt.

(366) Proxime ab aedificio supra antiquissima donaria exstructo occidentem versus in rupe. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Tertia littera aut Γ = λ (aut γ?, quod plerumque est ( ) aut T esse potest; quinta aut Ⲩ = υ aut Ρ = ρ. Propter locum divinum aliquod numen latere verisimile, nec tamen certum est.

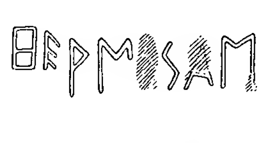
(367) Proxime ab aedificio supra antiquissima donaria aedificato occidentem versus in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

'Ερι . . ες

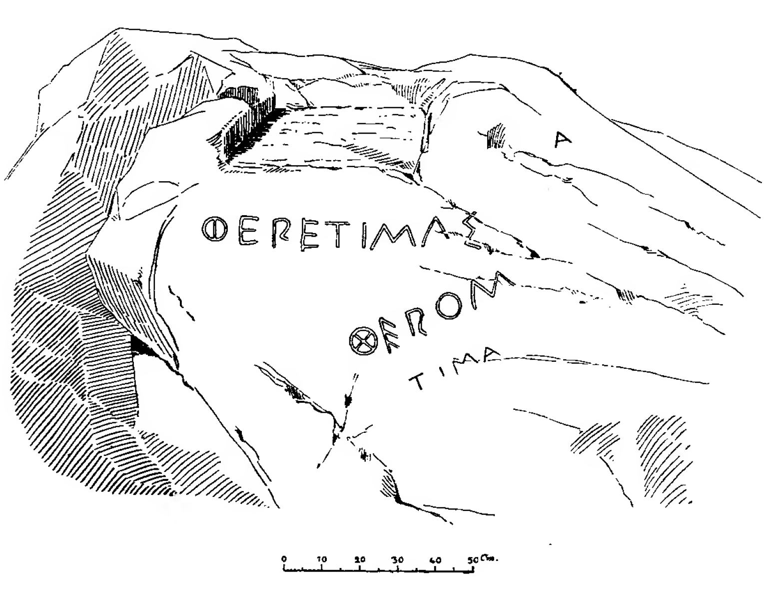
Ερι[νύ]ες Kern, cf. Herod. IV 149; 'Εριέρες Kaibel et Wilamowitz.

(368) Proxime ab aedificio eodem (v. lemma n. 367) in rupe inscriptiones nonnullas litteris magnis, sed valde detritis incisas effodi [tab. geogr.]. E quibus multa omnino non enucleavi; quae legi, infra exhibui a Luebkio ad exemplaris mei fidem delineata.

a b

Βορίσκο[ς] s. Βωρίσκο[ς]. Ηερμ[ε]ίας.

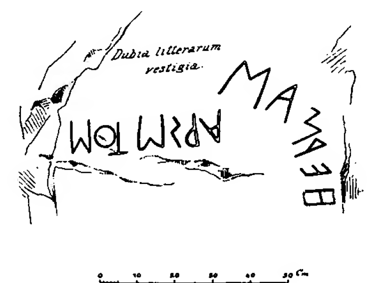
(369) Prope idem aedificium (v. lemma n. 367) in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896; delineaverunt Heyne (et Luebke).

Antiquiorem speciem prae se fert verbum ⊗ΕΡΟΜ, quod ad Θέρος χρυσοῦν Metapontinorum a Strabone (VI 264) commemoratum referre non dubito. (Θερός i. e. Centauri Wilamowitz; cf. n. 360. An Θερῶς?) Contra quod foramini ipsi adscriptum est nomen Φερετίμας, heroïnae scilicet ignotae, aliquanto recentius esse videtur. Reliqua nihili sunt. — Ad Pheretimam Cyrenes reginam ex Herodoto notissimam, qua regnante Θηραίων καὶ τῶν περιοίκων φυλή Cyrene constituta est (Her. IV 161), provocare vix audeo.

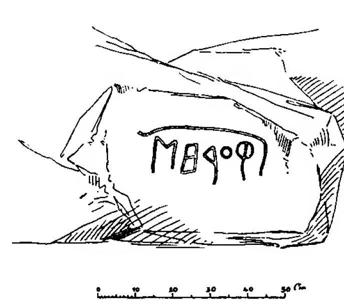
(370. 371) Inter Carnei templum et gymnasium in rupe [tab. geogr.] permulta nomina et humana et divina incisa sunt, e quibus pauca legi, reliqua ut nimis dubia praetermisi. A sinistra est (*a*) Mercurii nomen (n. 370), quod iam vidit de Prokesch-Osten, cuius ex schedis ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57 (*Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq.) et tab. I 18; ex Rossii diario Roehl I. G. A. 440 (Cauer Delect.² 141, 3; Roberts *Introd.* I 24, 1 *e*) et pueri laus. A dextra legitur (*b*) nomen Μνασίπονος (v. in parte septima); infra haec (*c*) n. 371. Delineaverunt *a* M. Luebke exemplari meo usus, *c* R. Heyne.

(370)

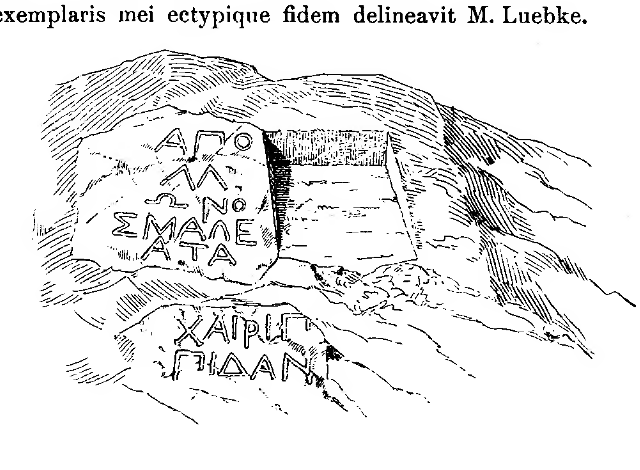
Ηερμᾶς.
[ὁ δεῖνα] ἄριστος.

(371)

Ϙο(υ)ρής.

(372) Prope titulum n. 369 [tab. geogr.] in rupe, apud foramen fere quadratum ad recipiendam aram vel donarium aliquod idoneum; l. 0,35, cr. c. 0,40; litteris quarti fere a. Chr. n. saeculi. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei ectypique fidem delineavit M. Luebke.

Ἀπό|λλ|ωνο|ς Μαλε|άτα |
Χαιριπ|πιδᾶν.

(373) Prope titulum n. 369 [tab. geogr.] in rupe. Litterae a. 0,045—0,08. Effodi a. 1896. Exscripsi.

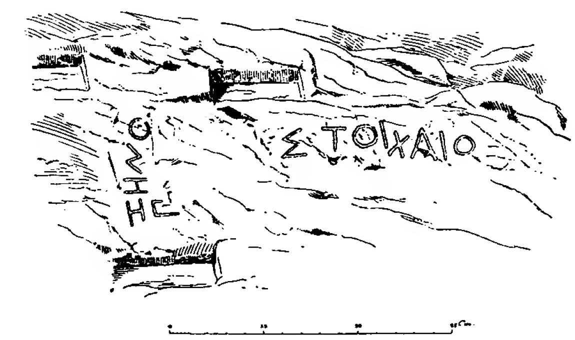
ΛΡΤΑΜΙ	Ἀρτάμι-
ΤΟΣ	τος.

(374) Prope n. 369 in rupe [tab. geogr.]. Litterae quarti a. Chr. n. saeculi esse videntur. Effodi a. 1896. Exscripsi.

Γ Α Σ
Ι Α Ρ Ο Ν

Γᾶς ἱαρόν.

(375. 376) Prope antecedentes inscriptiones in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad ectyporum et imaginis photographicae exemplar delineavit M. Luebke.

(375) (376)

Ζηνό(ς) Π(ολιέος) s. Π(ατρώιου?).

Στοιχαίο(υ).

Στοιχαῖος quoque Ζεύς est; cf. P. Odelberg Sacra Corinthia Sicyonia Phliasia, Upsaliae 1896, 2 sq., 6; Bekkeri Anecd. graec. II 790, 30 στοῖχος παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ ἀριθμός· τοιγαροῦν Σικυώνιοι κατὰ φυλὰς ἑαυτοὺς τάξαντες καὶ ἀριθμήσαντες Διὸς Στοιχέως ἱερὸν ἱδρύσαντο. Cramer Anecd. Oxon. IV 320 Στοιχαδέως, Villoison Anecd. II 187 Στοιχείου habet. Theraeorum et Sicyoniorum cultus similes fuisse nunc apparet. Nota Nymphas et Hyllensium et Dymanum prope hunc Iovem phylarum constitutorem cultas (n. 377. 378).

---

(377) Haud procul a Pheretimae inscriptione (n. 369) occidentem versus in rupe, prope foramen oblongum, l. 0,40, a. 0,30, cr. 0,30; litteris a. 0,05—0,06.

/// ϲ ᛋ Α Ν //ᑎ Ν
///////// Φ Α Ι
Κ Ο Ι ' Α Ι //////// Β

[Δυμ]άν[ω]ν
[Νύμ]φαι
(*sacrificium*) β'

β' ut in inscr. 378 δοιαί.

(378) Prope Apollinis templum meridiem versus [tab. geogr.]. '*Auf einer schrägen Felsplatte in einer grossen Einarbeitung* (*Länge 0,87, Höhe 0,35, Tiefe 0,70—0,75*), *auf die sich offenbar die Inschrift bezieht. Weil hat den Punkt auf seiner Skizze als Nymphaion bezeichnet. Vortreffliche Schrift*' (vss. 1. 2 a. 0,04—0,075 [ɸ]; vs. 3 0,02—0,055 [ɸ]). Edd. I. Hogg *Transact. of the Roy. soc. of lit.* V 2, 1856, 25, 9 ex Leicesteri schedis; R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 73, 13. Exscripsit A. Schiff; saepe contuli.

Υ Λ Λ Ε Ω Ν
Ν Υ Μ Φ Α Ι
vac. Δ Ο Ι Α Ι Ο Υ Κ Α Π Ο ɸ Ο Ρ Α

Ὑλλέων
Νύμφαι.
δοιαί· οὐκ ἀποφορά.

Lectio ΔΟΙΑΙ certa est, nec potest cum Weilio suppleri [- ἀποδί]δο[τ]αι. Victimarum, non Nympharum numerus indicatur.

---

(379) Quinque passibus ab aedificio supra antiquissima donaria exstructo occidentem versus in rupe. Effodi a. 1896 [tab. geogr.]. Exscripsi.

///// Ι Ι
Α Ι Α Ι
Γ Ι Ο ///

Haud scio, utrum Asclepius an Sarapis an alius quilibet deus lateat — deum enim esse, non hominem locus ipse indicat.

---

(380) Ad viam, quae ab Apollinis Carnei fano in urbem ducit, ante Ptolemaei sacellum ad dextram in rupe incerta quaedam sive nomina humana sive divina incisa sunt. Plurima aëris humiditate ita corrosa sunt, ut legi nequeant. Pauca dispiciuntur, velut

a Ι Λ Ν Λ Ν Λ Φ Α Ι (a. 0,04) et paullo infra:
b *vac.* Κ Α Λ Α Ι *vac.* (a. 0,075—0,10) et a dextra:
c Κ Α Λ Λ /////

a -- τὰ]ν [Ἀνα]φαί-(?). *b* Καλᾶι. *c* Καλᾶ[ι].

De dea pulchra vide Usener *Götternamen* 54. Diana vicina est, v. inscriptionem insequentem.

---

(381) Apud eandem viam ubi n. 380 paullo infra, i. e. propius Carnei templum, in columella e rupe exsculpta [tab. geogr.]. Litterae elegantes, quae tertii a. Chr. n. saeculi esse videntur, a. 0,018. Exscripsi.

Δ Ι Ω Ν Κ Ρ / /////// Π < ////////// \ Ο Υ
Λ Ρ Τ Α Μ Ι ι ////////////////////////////

Δίων Κρ[ατηστιλόχ]ου (?)
Ἀρτάμι[τι (*cognomen*)].

---

(382) Lapis in multas partes fractus, cuius max. l. c. 1,60, max. a. 0,70, max. cr. plus 0,50, qui in muro Cyclopum more facto fuerat, prope aedificium supra antiquissimas dedicationes sacras (v. lemma ad n. 350 sqq.) exstructum effossus. Credo eum huius aedificii partem fuisse eiusque dedicationem exhibere. Vss. 1. 2 magnis et crassis litteris quarti a. Chr. n. saeculi scripti (a. 0,06 [Ο Θ]—0,08—0,10); reliqua postmodo Romana aetate addita. Exscripsi.

Ι Ω Χ Ρ Υ Σ
Θ Η Ρ Α
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΙΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΖΩΠΥΡΙΩΝΖΩΠΥΡΙΩΝΟ
ΑΡΧΕΛΑΟΣ ΜΕΓΗΣ ΕΠΙΛΟΓΧΟΣ

- ώ Χρυσ -
Θηρα -
Ἀρτεμίδωρος
[Φ]ιλοστράτου
Ζωπυρίων Ζωπυρίωνο[ς]
Ἀρχέλαος. Μέγης. Ἐπίλογχος.

Fortasse Θήρα heroïs sacrum significatur (Paus. III 1, 8 καὶ οἱ καὶ νῦν ἔτι Θηραῖοι κατ' ἔτος ἐναγίζουσιν ὡς οἰκιστῇ). Vss. 3—6 eius generis nomina sunt, qualia plurima in parte septima continebuntur.

(383) In margine pelvis magnae, cuius exiguum modo fragmentum conservatur in aula templi, quod Apollinis Carnei fuit, effossum, litterae tres incisae sunt, a. c. 0,015. Totius pelvis radius fuit fere 0,36, siquidem recte calculamus; marginis max. l. 0,15, a. 0,03.

* Α Γ C

Fortasse Ἀπό[λλωνος] nomen latet.

384—388 Pedes lapidibus, qui in pavimento apud Apollinis Carnei templum fuisse videntur, incisi ab hominibus, qui eo adoratum venerunt. (Etiam in limine portae, quae in aulam templi illius ducit, duo pedes sine inscriptionibus incisi sunt.)

(384) Lapis, qui in pavimento fuisse videtur, max. l. 0,28, a. 0,30, cr. 0,12, ante Apollinis Carnei fanum inventus pedis humani vestigia exhibet incisa in eoque nomen sera aetate male inscriptum. Exscripsi.

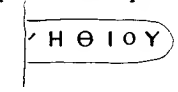
Εὐχάριτος.

(385) Similis lapis, cuius max. l. 0,35, max. a. 0,34, max. cr. 0,14, ibidem repertus. Exscripsi.

Ζωσίμου.

(386) Similis lapis. Exscripsi.

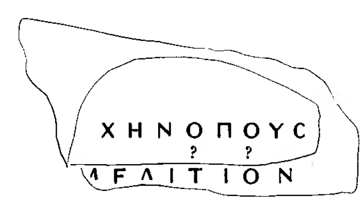
- ηθίου.

(387) In lapide caeruleo deformi, qui ad pavimentum pertinuisse videtur (max. l. 0,32, max. a. 0,24, max. cr. 0,115), duorum pedum partes incisae sunt; intra unum pedem nomen inscriptum. Effodi in cisterna intra Apollinis Carnei aulam sita. Ad exemplaris mei ectypique fidem delineavit M. Luebke.

- ο]ζωτίου.

(388) Fragmentum lapidis nigricantis, cuius max. l. 0,30, max. a. 0,18, max. cr. fere 0,08. Circa verbum χηνόπους linea incisa est, quae pedis alicuius nimis latam plantam indicat. Litterae ipsae crassae sunt et obiter incisae, a. fere 0,03. Exscripsi in vico Μεροβίγλι apud Georgium Veloniam, quo ex antiqua urbe delatum erat.

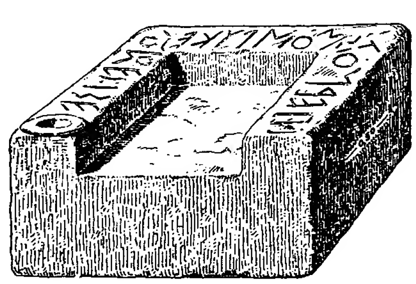

χηνόπους
[Μ]ελίτιον.

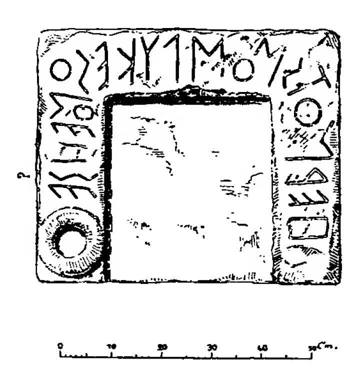
χηνόπους largum et deformem mulieris pedem indicare videtur. Olim apud Plinium pro herbae alicuius nomine legebatur (n. h. XI 18), ubi 'echinopode' habet Detlefsen.

389—398 Ea quae sequuntur ad epheborum gymnasium pertinent, quod prope Carnei templum circa antrum sacrum est, ibique aut a me inventa aut prout horum simillima non sine magna verisimilitudine ad eundem locum relata sunt. Huc faciunt epheborum catalogi Ἑρμᾶι καὶ Ἡρακλεῖ dedicati n. 339. 340.

(389) Ara lapidis nigri volcanici, l. 0,60, a. 0,28, cr. 0,50, cuius formam infra exhibemus a Luebkio delineatam. Effodi a. 1896 in aedificio rotundo prope epheborum gymnasium sito. Imagines et lapidis et litterarum ad ectyporum trium exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke.

Ἑρμότιμος Λυκείο(υ) [μ'] ἐ[πο]ίε(ι) (?).

Lapidis superficies cum corrosa sit et quasi spongiosa, nonnunquam ambigi potest, quid sit fissura quidve genuinus lapicidae ductus. Velut O, quod infra Ϻ vidit Luebke, littera non esse mihi videtur. Contra Ϻ ipsum, quod non cognoveram, recte dispexit Luebke. Λυκείο(υ) [μ'] Wilamowitz. Vestigia quae in verbo ultimo inter litteras ʒ (prius) et Ϟ apparent incertissima sunt.

(390) '*In un cubo ben pulito di marmo pario.*' In S. Stephani monte. Edd. Sophocles K. Oeconomus Δωροκλείδας ὁ Θηραῖος ἀθλητής, Ἀθήνησι Καραμπίνου 1864 et G. Henzen *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 107 ex comitis de Cigalla schedis (Kaibel Epigr. graec. 942; Cougny App. Anth. Pal. I 168). Henzenum sequor.

ΔΩΡΟΚΛΕΙΔΑΣΙΜΕΙΡΟΝΤΟΣ
ΕΡΜΑΙΚΑΙΗΡΑΚΛΕΙ
ΑΝΙΚΑΠΥΚΤΑΙΣΙΔΙΑΙΜΑΤΟΣΑΛΛΕ
ΤΙΘΕΡΜΟΝΠΝΕΥΜΑΦΕΡΩΝ
ΣΚΛΗΡΑΣΠΑΙΣΑΠΟΠΥΓΜΑΧΙΑΣ
ΕΣΤΑΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥΒΑΡΥΝΕΣΠΟΝΟ
ΑΜΙΑΔΑΩΣΔΙΣΔΩΡΟΚΛΕΙΔΑΝ
ΕΙΔΕΝΑΕΘΛΟΦΟΡΟΝ

Δωροκλείδας Ἱμείροντος
Ἑρμᾶι καὶ Ἡρακλεῖ.
Ἁ νίκα πύκταισι δι' αἵματος· ἀλλ' ἔ|τι θερμὸν
πνεῦμα φέρων || σκληρᾶς παῖς ἀπὸ πυγμαχίας |
ἔστα παγκρατίου βαρὺν ἐς πόνο[ν]· | ἁ μία δ' ἀὼς
δὶς Δωροκλείδαν | εἶδεν ἀεθλοφόρον.

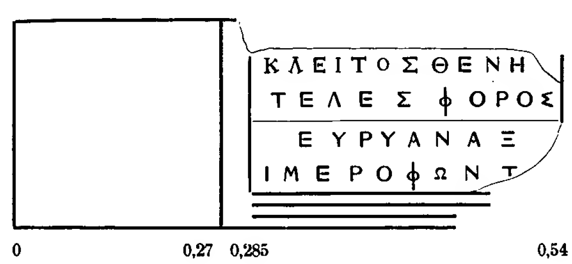
(391) Fragmentum lapidis, cuius postica pars in muro aliquo fuisse, anterior e muro eminuisse videtur, quamobrem infra cymatio ornata est. Margo superior et dexter laesi. Max. l. 0,32, a. 0,25, cr. 0,54. Habet duas inscriptiones. Effodi apud aedificium rotundum, quod ad epheborum gymnasium pertinet. Exscripsi.

a) in fronte titulus est alterius fere a. Chr. n. saeculi, litteris bonis.

.... φιλ-
γυμνασια[ρχ--]
καὶ ὁ υἱὸς Δ-
ὑπογυμνασι[αρχ--]
[Ἑ]ρμᾶι καὶ Ἡρ[ακλεῖ].

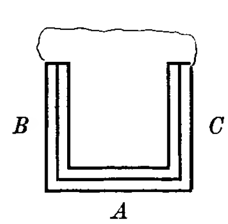
b) in latere sinistro nomina litteris recentioris aetatis.

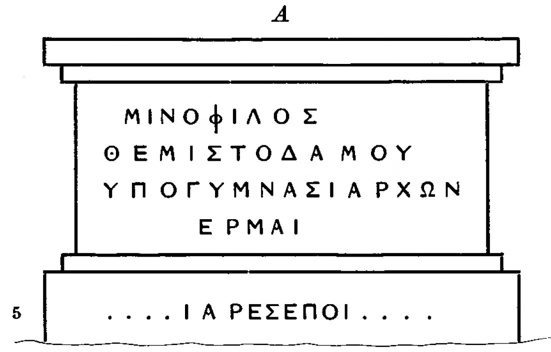
Κλειτοσθένη[ς].
Τελέσφορος.
Εὐρυάναξ
Ἱμεροφῶντ[ος].

(392) In tribus lateribus basis alicuius, quae praeter posticam partem defractam superne et infra cymatiis ornata erat, l. 0,30, a. 0,25 (sicut antecedens n. 391, quae ad idem monumentum pertinuisse videtur), inscriptiones incisae erant. Primus in monte S. Stephani exscripsit Fauvel a. 1788, cuius schedas Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 112 verso) inspexi. Edd. Dubois *Catal. de Choiseul* 1818, 199 pessime; Osann Syll. inscr. graec. 1834, 381 I—III ex Villoisoni schedis, qui Fauvelium secutus est, sed artificis nomen omisit; Boeckh C. I. G. II 2466 ex his et S. Martini et Pittakis schedis, quae ex Fauvelii exemplari fluxerunt, quamquam Spartae tribuit Pittakis (Vosswinckel De Theraeorum insulis 91, 10 *b*; Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I[1] 608, [2]424 [= *A* 5]; Hirschfeld Tit. statuar. 156; Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 311). Fauvelium sequor.

Forma lapidis (*Fauvel*):

A

B

ΝΙΚΑΝΩΡ
ΜΟΝ
ΔΑΜΟΚΡΙΝΟΥ

C

ΑΠΩΑΛΩΩ
Ν.....Σ
ΣΥΜΕΟΥ
ΛΟΣ

A:
Μ[η]νόφιλος
Θεμιστοδάμου
ὑπογυμνασιαρχῶν
Ἑρμᾶι.
-άρ[η]ς *s.* [ὁ δεῖνα Π]άρ[ιο]ς ἐποί[ησε *s.* -ει].

B:
Νικάνωρ.
Μόν[ιμος(?)]
Δαμοκρίνου[ς].

C:
Ἀπολλώ[νιος]
Ν.....ς
Σύμ[β]ου-
λος(?).

Var. lect. *A* vs. 1 ΜΕ Dubois. || *B* vs. 1 Ο idem. || *C* vs. 1 ΑΠΟΛΛΩΝ... idem.

Parius statuarius etiam in alio fragmento Theraeo (v. infra) latere videtur. Lapidem antecedentis simillimum ut hunc in epheborum gymnasio fuisse probabile est.

(393) Fragmentum marmoris albi, a parte dextra et inferiore integrum, cuius max. l. et a. 0,08, max. cr. plus 0,02. Litterae accurate incisae, a. 0,013. Exscripsi prope epheborum gymnasium apud aedificium rotundum.

Fortasse: [ὁ δεῖνα -]δάμα
[Ἑρμᾶι καὶ Ἡρα]κλεῖ.

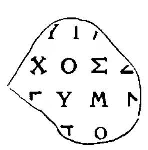
(394) Fragmentum marmoris albi, l. 0,188, max. a. 0,10, max. cr. 0,21. Margo inferior, dexter et in inferiore parte sinister integri; superior leviter tantum laesus. A dextra utique alter fuit lapis, qui tituli finem continebat. In superiore autem latere foramen est rectangulum, quod dextri quoque lapidis partem occupavisse apparet, l. 0,10, cr. 0,085, profundum 0,03, ad stelam (Hermam?) iniciendam idoneum. Litterae bonae quarti fere vel tertii ineuntis saeculi, a. 0,02. Versuum locos lineolis significaverat quadratarius. Nunc in vico Μεροβίγλι penes Beloniam conservatur. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 167, 6. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

[Κλ]ηστιά[ναξ(?)]
Κληνδρ[ίδα(?)]
Ἑρμᾶ[ι].

---

(395) Tabulae fragmentum tenuissimae, cr. modo 0,015, max. l. 0,08, max. a. 0,08. Litterae bonae, a. 0,013. Effodi supra gymnasium.

Fortasse: γυμναστίαρ]χος [Σ - - τοῦ δεῖνος, ὑπο]γυμ[ναστίαρχος ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος Ἑρμᾶι καὶ Ἡρακλεῖ].

---

(396) Tabula lapidis caerulei, cuius max. l. 0,70, max. a. 0,32, max. cr. c. 0,17. A dextra alius lapis fuit, qui versuum fines continebat. Litterae bonae sed evanidae, a. 0,03. Exscripsi.

ΤΙΜ_ΝΑΞ ΝΙΚ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗ

→ 0,18 0,70

Τιμ[ῶ]ναξ Νικ[ίππου]
γυμνασιαρχή[σας Ἑρμᾶι(?)].

Τιμῶναξ Νικίππου v. n. 487 sq.

---

(397) Lapis deformis caeruleus, cuius max. l. 0,44, max. a. 0,37, max. cr. c. 0,18; litteris magnis a. 0,03—0,04. Effodi ad aedificium rotundum prope epheborum gymnasium. Exscripsi.

ΑΓΛΩΦΑ
ΝΗΣΠΟ
\ΥΝΙΚΟΥ
//// ΛΡ/ΗΣ //////////////

Ἀγλωφά-
νης Πο-
[λ]υνίκου
[γυμνασια]ρ[χ]ήσ[ας Ἑρμᾶι(?)].

Vs. 4 prope evanidis litteris scriptus fortasse ad vetustiorem titulum pertinet. Hominis nomen saepe occurrit.

---

(398) Frustulum lapidis rubri, cuius max. l. 0,115, max. a. 0,05, litteris a. 0,02. Exscripsi in vico Μεροβίγλι apud G. Beloniam, quo a Μεσαβουνῷ delata est.

ΥΜΝΛ

[γ]υμνά[σιον] *s.* [γ]υμνα[σίαρχος vel - χήσας] vel tale quid?

Beloniae lapides maximam partem e regione epheborum gymnasii delati esse videntur. Cf. infra in partis septimae sectione altera.

399—409 Infra epheborum gymnasium in clivo montis urbani promunturium versus rupes multis locis et foramina rectangula continet, qualia supra commemoravimus, et nomina iis adscripta divina humanaque. Fortasse etiam humana multa, apud quae dei alicuius mentio expressa non fit, numinis venerandi gratia incisa sunt; quod cum sciri non possit — multa enim ibi quoque profanis de causis nomina inscripta esse apparet — eos modo titulos hic posui, qui deum exhibent, ceteros in partem septimam ablegavi.

(399) In rupe. Exscripsi.

ΙΕΥΣ
/// ΤΑΣΙΚΛΕΥΣ

Ζεύς.
[Σ]τασικλεῦς.

Genetivus est eius, qui sacra fecit deique nomen simul invocavit.

---

(400) In rupe litteris bonis quarti a. Chr. n. saeculi, a. 0,023—0,04. Exscripsi.

ΙΕΥΣ
ΣΩΣΙ

Ζεύς.
Σωσι-

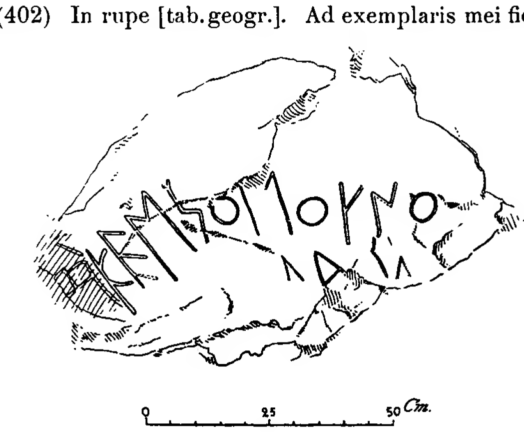
(401) In meridionali arcis clivo infra epheborum gymnasium. Litterae (a. 0,04—0,05) difficile leguntur; quarta quinta sexta dubiae sunt. Exscripsi.

/// ΖVΣΤV+ΘΝΘΣ

[Ζ]εύς. Τύχωνος.

---

(402) In rupe [tab.geogr.]. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

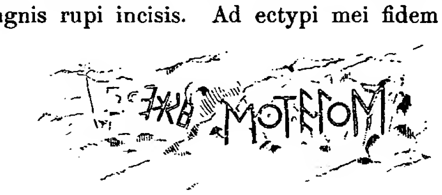

[Η]ικέσιος. Οὖνο - -(?)

Ἱκέσιος est Iuppiter. Cf. ad hunc et insequentes titulos inscriptiones Coas a Patone et Hicksio (*Inscr. of Cos* 149. 150) editas: Διὸς ἱκεσίου. Σιμωνιδᾶν et Διὸς φρατρίου, Ἀθαναίας. Εὐρυανακτ[ι]δᾶν.

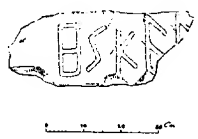
---

(403) Ibidem fere. Infra signum trigonometricum [tab. geogr.] litteris magnis rupi incisis. Ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

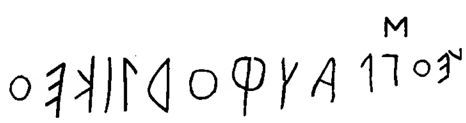
Ηικέ(σιος).
Σωτέλ(ε)ος(?).

(404) Lapis fere oblongus a dextra fractus. Max. l. 0,53, a. 0,20, cr. 0,25. In latere adverso est inscr. *a* litteris permagnis a. 0,10—0,15; in postico *b* serae aetatis nomina, quorum forma in littera ⊕ antiquitatis speciem affectat. Effodi ante Mercurii et Herculis antrum, quo posteriore aetate delatus esse videtur. Exscripsi.

a Ηικέ[σιος].

b ΗΡΟΦΙΛΟΣ — Ἡρόφιλος.
ΜΙ⊕ΡΗΣ — Μιθρῆς.

(405) Therae in monte sepulcrali (i. e. Σελλάδα). Ed. Roehl I. G. A. 450 ex Rossii diario (= Imagg.[2] p. 2 n. 12; Roberts *Introd.* I 25, 1 *o*).

- ν]εος Γλαυϙο(υ) -

- ς ὁ Γλαυϙο(υ) - Roehl. Fortasse in sinistris litteris idem inest, quod n. 403, [illegible], Ἰκεσίου scilicet, nomen.

(406) Infra Phidippidae inscriptionem in rupe, litteris a. 0,06—0,10. Exscripsi.

/// Ε V Σ Τ Α — [Ζ]εὺς τᾶ[δε(?)]
Μ Η Λ Ι Χ Ι ///// — Μηλίχι[ος].

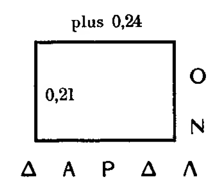
(407) In clivo prope signum trigonometricum q. v. rupi incisum. Exscripsi.

a Μ ΑΛΙΟ — Ἀλίο(υ)(?)

b Α Γ Ν — Ἀγν -

(408) In rupe infra epheborum gymnasium [tab. geogr.] prope singula foramina rectangula ad donaria vel arulas recipienda idonea inscriptiones legi, *a* 0,07—0,10, *b* 0,06—0,09 altas.

a Φ Ρ Α Σ Ι Φ / ///\\///Ι > — Φρασιφ[άνης].

b Δαρδάνο(υ).

b Herosne an homo?

(409) Prope n. 406 in rupe, litteris magnis a. 0,09—0,11. Exscripsi.

Μ Λ Δ Ι Μ ////////// [illegible] 1 Π — Πλε[ισθε]νιδᾶν(?).
0,99 0,68 0,22 0

410 '*Capitäl einer Halbsäule in der verfallenen Höhlenkirche* Ἅγιον Πνεῦμα. *Die Kirche gehörte einst zu einem in den Höhlungen der Tuffelsen befindlichen Kloster, weshalb der Platz Monastiri heisst. Er liegt direct unterhalb des Dorfes Akrotiri etwa auf halber Höhe des steil abfallenden Kraterrandes oberhalb der Scala* Πάλλος. *Dass hier einst ein Tempel gestanden hat, geht aus den in den Höhlen befindlichen Architekturfragmenten (Säulentrommel mit Canneluren, Gebälkstücke etc.) hervor. Das Halbcapitäl, das die Inschrift trägt, ist aus weissem (nicht einheimischem) Marmor und hat 7 Canneluren. Echinus steil. Zwischen Säule und Echinus drei Ringe. Höhe des ganzen Capitäls 0,20. Echinusbreite 0,50, Höhe 0,065, Dicke 0,165.*' Litterae apicatae cum aliqua elegantiae specie incisae, a. 0,015. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

ΣΑΡΑΠΙΩΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΛΑΟΔ///
ΚΕΥΣΥΠΕΡΕΑΥΤΟΥΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑ/////
ΚΟΣ ΑΓΝΗΘΕΩΙ ΤΟΝΚΙΟΝΑ////////// (*abacus*)
ΧΑΡΙ_ΤΗΡΙΟΝ (*echinus*)

Σαραπίων Ἀσκληπιάδου Λαοδ[ι]-
κεὺς ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῆς γυνα[ι]-
κὸς Ἁγν[ῇ] Θεῶι τὸν κίονα
χαριστήριον.

Deam Syram colit Syrus; cf. Drexler apud Roscher *Myth. Lex.* I 2, 1814 sq.

411 Ad litus occidentale sub promunturio, quod hodie Σκάρος vocatur, in rupe titulus est incisus, quem primis post receptas litteras Ionicas annis iure attribuit Weil. Litterae a. 0,045 (Θ Ο)—0,08. Edd. I. comes de Cigalla Γενικὴ στατιστικὴ τῆς νήσου Θήρας 1850, 39; R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 77, 18 (Cauer Delect.[2] 147). Exscripsi.

ΟΥΡΟΙΑΘΑΝΑΙΑΣ — οὗροι Ἀθαναίας.

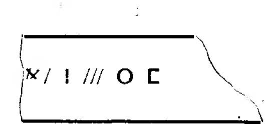
Cf. οὗροι γᾶς Θεῶν Ματρί n. 436. ΟΥΡΟΙ et Alfredus Schiff et ego legimus; ΟΥΡΟΡ Weil, ΘΥΡΟΡΑΟ ΑΝΑΙΑΣ de Cigalla. Terminus maius aliquod fanum indicare videtur, fortasse id quod Theophrastus apud schol. Pind. Nem. IV 11 dicit a Cadmo conditum esse.

412 In orientali montis, ubi urbs antiqua est, clivo eo loco, ubi murus recentioris aetatis λουρί nominatus initium capit; litteris bonis sexti vel quinti ineuntis a. Chr. n. saeculi a. 0,14—0,16, in rupe prominente. Exscripsi.

ΑΙΓΛΑΤΑ — Αἰγλάτα.

Dedicatio Apollinis Αἰγλάτα (sive Ἀσγελάτα) Anaphaei loco e regione Anaphes insulae sito maxime idonea est.

413 Lapis a sinistra dextraque fractus, cuius max. l. 0,25, a. 0,105, cr. 0,115; litterae a. 0,038. Effodi prope Basilicam septentriones versus.

Fortasse Ἀρτέ]μι[δ]ος; nam doricam formam admitti vetat Ϲ.

414 Lapis caeruleus oblongus a sinistra fractus, cuius max. l. 0,37, max. a. 0,11, max. cr. 0,23. Litterae vs. 1 a. 0,03, vs. 2 0,02. Effodi in casa ea, ubi maxima est cisterna, ad viam principalem orientem versus sita. Exscripsi.

Ο Σ Σ Ι Ι Ι Ε Ι Ρ Α Σ
Κ Α Ι

Fortasse: [Ἀρτέμιδ] / [Ἀρτάμιτ] }ος Σ[ωτ]είρα[ς
καὶ
\- - - - - - - -

415 Fragmentum lapidis caerulei, cuius max. l. 0,25, a. 0,19, max. cr. 0,07. Effodi intra Basilicam quinque passibus a documentis, quae ad Clitosthenis opus pertinent (n. 325 sq.), aliquantum supra solum antiquum. Ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke.

\- θιας.

Fortasse una ex iis tabulis est, quae deorum nomina continent, prope porticum inventis. Supplementa multa excogitari possunt, velut [Ἀρτάμιτος Ὀρ]θίας, [Ἐλευ]θίας alia.

416 Inter vicos Megalochorium et Emporium, dimidiam horae partem a priore distans inter vineas sacellum est, nunc S. Nicolao Marmaritae dedicatum. Imaginem templi exhibent Ross *Ann. dell' Inst.* XIII 1842, tab. XXVI 9 *a*—*d* = *Arch. Aufs.* II tab. XIII 9 *a c d*, XIV 9 *b e f* (cf. p. 421 sq. et eiusdem *Reisen auf den griech. Ins.* I 71); Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, tab. *R* 2 *a b*; *Gaz. archéol.* VIII 1883, pl. XXXII. In muro septentrionali, e regione ianuae, quae est meridiem versus, aedicula est parva (Ross *Ann.* l. l. tab. XXVI 9 *b*) et infra eam titulus elegantibus admodum litteris sed quae primo a. Chr. n. saeculo utique non maiorem antiquitatem arguunt incisus (a. 0,025—0,03). Edd. Ross *Ann.* l. l. 21 = *Arch. Aufs.* 421 sqq. (C. I. G. II add. 2465 *c* [Vosswinckel De Theraeorum insulis 90, 7 *b*]; cf. F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 330, quae nihili sunt aestimanda; Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864 p. 256 sq. et tab. *R* 2 *a*; Dittenberger *Hermes* XVI 1881, 161, 1; Loeschcke *Vermuthungen zur griech. Kunstgesch.*, Progr., Dorpat. 1884 p. 17); *Gaz. archéol.* VIII 1883, 222; H. Mamet De insula Thera 1874, 70. Exscripsi.

ΘΕΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΕΠΙ///ΟΓΧΟΣ ΚΑΙ
.ΡΙ///ΑΡΙΣΤΑ ΧΑΡΙΣΤΕΙΟΝ

Θεᾷ Βασιλείᾳ
Ἐπί[λ]ογχος καὶ
[Κ]ρ[ιτ]αρίστα χαριστεῖον.

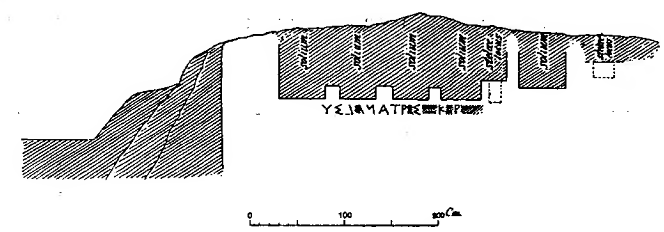
Vs. 3 ad nomen cf. n. 420. .ΠΙ.Α Ross; ΠΑΝΑ qui vix vidit Lenormant; Ε///Ι///Α *Gaz. arch.* Sed superior pars litterae Ρ certissima est.

417 Tabula (votiva) marmoris (?) albi, l. 0,38, a. 0,175, cr. 0,065; litteris magnam partem evanidis a. 0,04. Effodi intra ianuam casae ad viam, quae est supra Basilicam. Exscripsi.

ΔΑΜΑΤΡΟ//

Δάματρο[ς].

418 Prope ecclesiam Χριστός appellatam versus occidentem quinque sellae (?) sive arae ex ipsa rupe exsculptae sunt. Praeter eas duo foramina stelis recipiendis idonea ibi incisa sunt. Exscripsi. Cf. *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 258. Imaginem ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Ὑς Δάματρ[ο]ς [καὶ (?)] Κ[ό]ρ[ας].

Ante Υ nulla litterarum vestigia vidi. Quamobrem supplementum [ἱερε]ύς reiciendum esse censeo. Verbo καὶ spatium vix suppetit.

419 Statuae aeneae basis oblonga marmoris Theraei caerulei, l. 0,52, a. 0,315, a Fauvelio inter porticus ruinas, quae a Basilica non est diversa, m. Iulio a. 1788 effossa (Bibl. nat. Paris. ms. francogall. 22877 f. 19 et 115) et comiti de Choiseul-Gouffier Parisios missa, ubi nunc in Museo *Louvre* conservatur. Litterae altitudinis diversae, 0,01 [0]—0,02 tertio a. Chr. n. saeculo rectissime attribuuntur a Loewyo. Edd. Dubois *Catal. . . . de Choiseul* 1818, 94, 226; Clarac *Catal.* 676, *Musée* 445, *Inscr.* pl. 52; Osann Syll. inscr. graec. 365 XXVI ex his et schedis Villoisoni Fauvelianis; Boeckh C. I. G. II 2465 ex his et schedis Muellerianis et St. Martini et duplicibus Pittakis, qui vss. 1—4 Athenis, vss. 5—7 modo Megaris modo Salamini tribuit (Vosswinckel De Theraeorum insulis 89, 6 *b*; Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I [1] 467, [2] 327; Overbeck *Schriftquellen* 2019); Froehner *Inscr. grecques du Louvre* 1865, 14 (Hirschfeld Tit. statuar. 67 *a*); Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 164 cum litterarum imagine. Vidi.

ΚΑΡΤΙΝΙΚΟΣ
ΑΝΘΗΣ
ΘΕΑΝΟΡΟΣ
ΤΟΝ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ
ΔΙΟΝΥΣΩΙ

ΣΙΜΟΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕ

Καρτίνικος
Ἄνθης
Θεάνορος
τὸν ἀνδριάντα
Διονύσωι.

Σῖμος Θεμιστοκράτους
Σαλαμίνιος ἐποίησε.

Eiusdem statuarii opus Rhodium: I. G. Ins. I 70.

Ex Bacchi templo etiam Ptolemaei sexti ara est n. 468, ut diserte tradit inscriptio, nec dubito, quin ibidem fuerit collocata altera ara Ptolemaei quarti n. 466 quippe pancarpis Bacchicis ornata.

420 'Ex insula Θειατύρα' (corr. Θήρα) 'in empori[o]' (i. e. in vico Ἐμπορεῖον) 'ad Liberi patris dirutum templum.' Ed. O. Riemann *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 136, 58 ex Cyriaci Anconitani codice n. 996 Florentiae in bibliotheca Riccardiana conservato. Theraeam originem demonstravit W. Dittenberger *Hermes* XVI 1881, 161, 1.

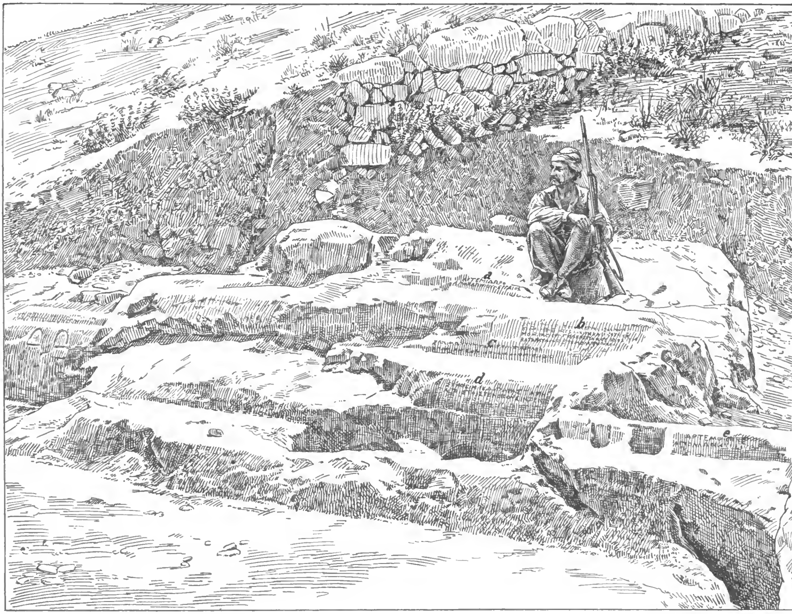
Ἡ γεραιρὰ τοῦ πρὸ πόλεως καὶ ἐπιφανεστάτου θεῶν Διονύσου Κριταρίστα Διοδώρου τὸν ξεστὸν σὺν τοῖς ἐπικλιομένοις (?) τοῖχον μετὰ τῆς ἀντοικοδομῆς καὶ τῆς βάσεως ἐκ τῶν ἰδίων κατεσκεύασε τῷ θεῷ χαριστεῖον.

Vs. 3 ἐπικλι(ν)ομένοις (?) Riemann. Malo ἐπικλ(ε)ιομένοις i. e. valvis, quae claudi possunt, ita appellatis propter δοιοὺς ὀχῆας ἐπημοιβούς (Hom. Il. XI 456 sq.) sive ut scholiasta dicit δύο μοχλοὺς -- ἐπαλλασσομένους κατὰ μέσον, καὶ ἐπὶ τοῖς ἄκροις ἐπικλειομένους διὰ τὴν συμβολὴν μιᾷ κλειδί, cf. Benndorf *Heroon von Gjölbaschi-Trysa* 35; Diels *Parmenides* 118.

Hac inscriptione probatur Bacchi πρὸ πόλεως templum in meridionali insulae parte fuisse. Γεραιρά Anthesteriorum dei est; cf. n. 329.

421. 422 Paullo supra viam hodiernam, quae ab ecclesia S. Stephani ad Evangelismum ducit, eo fere loco, ubi viam antiquam ad urbis confinia accessisse verisimile est, scalae sunt in rupe ipsa incisae, et a sinistra, i. e. urbem versus, ara rupestris Dioscuris dedicata. Et scalas et aram ad photographicae imaginis exemplar M. Luebke, aram R. Heyne (et M. Luebke) delineaverunt. Inscriptiones omnes eiusdem viri iussu, qui sub tribus primis Ptolemaeis vixit (v. ad n. 464), incisae sunt, nec tamen uno litterarum ductu. Litteraturae indolem, qualis in ara et in scalarum titulis *a d e* maxime apparet, arae imago repraesentat; in epigrammatis *b* et *c* litterae magis inter se pressae sunt. Edd. *b c d* Gerhard *Arch. Intelligenzblatt*

(422)

(421) *a* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΠΕΡΓΑΙΟΣ

b ΕΙΣΑΤΟΤΗΝΔΕΚΑΤΗΝΠΟΛΥΩΝΥΜΟΝΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΦΩΣΦΟΡΟΝΗΝΤΙΜΩΣΙΝΟΣΟΙΧΩΡΑΝΚΑΤΕΧΟΥΣΙΝ
ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝΘΗΡΑΣΠΟΛFΩΣΠΑΡΙΟΥ⌣ΙΝΕΤΕΥΞΕΝ
ΒΑΤΘΡΑΤΑΔΕΣΤ//////ΣΕΝΤΕΜΕΛΑΝΛΙΘΟΝΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ

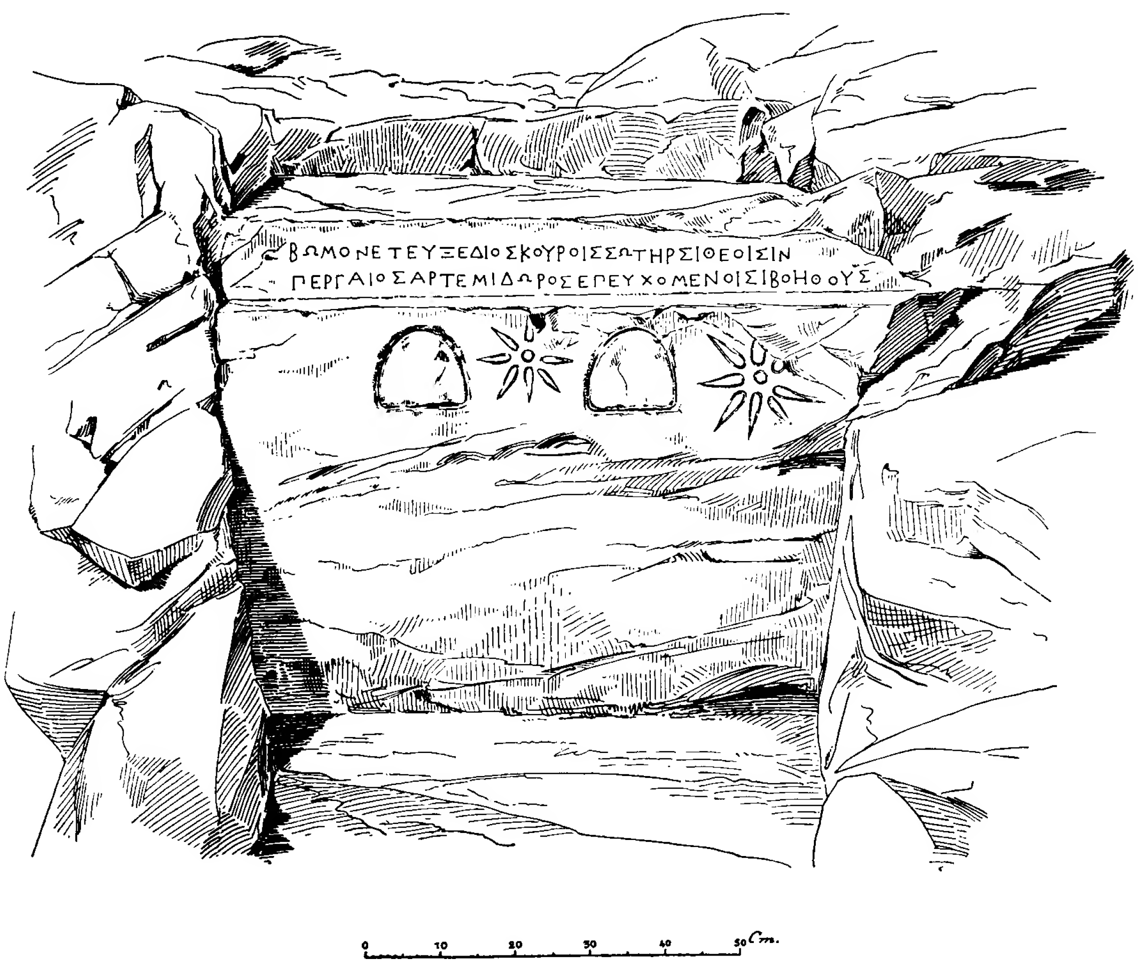
c ΗΚΩΠΡΙΑΠΟΣΤΗΙΔΕΘΗΡΑΙΩΜΠΟΛΕΙ
ΘΛΑΜΨΑΚΗΝΟΣΠΛΟΥΤΟΝΑΦΘΙΤΟΜΦΕΡΩΝ

d ////////////////////////ΣΠΑΡΕΙΜΙΚΑΙΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ
///////⌣ΙΝΠΟΛΙΤΑΙΣΤΟΙΣΤΕΝΟΙΚΟΥΣΙΝΞΕΝΟΙΣ

e ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΠΕΡΓΑΙΟΣ

der allgem. Litt.-Zeitg. 1835, 66 et Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 100 sq. [= *Ges. kleine Schriften* VI 64 sqq.] et tab. II n. 109 ex Prokeschii schedis; Ross *Reisen auf den griech. Ins.* I 1840, 61 adn. 3 (C. I. G. II add. 2465 *b* [Vosswinckel De Theraeorum insulis 93, 12; Kaibel Epigr. graec. 807; Cougny App. Anth. Pal. I 310, cf. Lenormantii fictas lectiones Philol. XXIV 1866, 330]); vidit et emendavit Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 66 sq. adn. 3; *e* Weil ibid. 67, 2; *a* et aram ego effodi. Arae dedicationem ex schedis meis ed. Strack *Die Dynastie der Ptolemaeer*, app. epigr. 235, 50. Omnia exscripsi.

(422)

Ara:

Βωμὸν ἔτευξε Διοσκούροις Σωτῆρσι θεοῖσιν
Περγαῖος Ἀρτεμίδωρος ἐπευχομένοισι βοηθούς.

(421) In scalis:

a Ἀρτεμίδωρος
Ἀπολλωνίου Περγαῖος.

b Εἵσατο τήνδ' Ἑκάτην πολυώνυμον Ἀρτεμίδωρος
φωσφόρον, ἣν τιμῶσιν ὅσοι χώραν κατέχουσιν.

Μνημόσυνον Θήρας πόλεως παριοῦ[σ]ιν ἔτευξεν
βάτθρα τάδ', ἔστ[η]σέν τε μέλαν λίθον Ἀρτεμίδωρος.

c Ἥκω Πρίαπος τῆιδε Θηραίωμ πόλει
ὁ Λαμψακηνὸς πλοῦτον ἄφθιτομ φέρων.

d . . . . . . ς πάρειμι καὶ παραστάτης
[πᾶσ]ιν πολίταις τοῖς τ' ἐνοικοῦσιν ξένοις.

e Ἀρτεμίδωρος
Ἀπολλωνίου Περγαῖος.

d vs. 1 Boeckhii supplementum [καὶ σύμμαχο]ς nimis longum esse videtur. An [εὐεργέτη]ς? De poeta cf. Strack l. l. et carmen sepulcrale in parte octava.

423 In area, quae est ante Ptolemaeorum quod vocamus gymnasium (cf. n. 327), ara marmoris albi effossa est oblonga, cymatiis simplicibus ornata, l. 0,71, a. 0,485, cr. 0,535. Litterae bonae alterius a. Chr. n. saeculi, a. 0,035. Exscripsi.

Ε Σ Τ Ι Α Σ — Ἑστίας.

---

424 Basis cymatiis carens a dextra fracta, cuius max. l. 0,245, a. 0,18, cr. 0,18; litterae bonae apicatae 0,025. Effodi in ecclesia Christiana (Apollinis Pythii templo?).

Ε Σ Τ
Δ Ι Ο

Ἑστ[ίας καὶ]
Διὸ[ς Τελείου(?)].

Cf. dedicationes Camirenses (I. G. Ins. I 701. 704. 707): Ἑστίαι καὶ Δὶι Τελείωι. Sed vel humana nomina latere possunt, velut Ἑστ[ιαῖος] Διο[δώρου].

---

425 Inter gymnasium in summo urbis monte situm et S. Stephani ecclesiam, propius ab illo, in rupe, litteris a. 0,09. Ed. P. Kretschmer *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 432 ex schedis meis.

Ι F ΝΟ /// — Ζηνό[ς].

---

426 In fori parte meridionali aram parvam a. 1896 effodimus a dextra et postica parte fractam, cuius max. l. 0,185, a. 0,13, max. cr. 0,175; litterae a. 0,03. Exscripsi.

Ι Ε Υ Σ — Ζεύς.

---

427 Tabula a dextra fracta, cuius max. l. 0,25, a. 0,14, cr. 0,07; litteris profundis quinti fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,045—0,055. Effodi a. 1896 in fori parte orientali apud 'τρεῖς συκιές'. Exscripsi.

Δ Ι Ο
Α Θ Α

Supplementa Διὸ[ς Πολιέως καὶ] | Ἀθα[ναίας Πολιάδος] vel Δ. Πατρῴου καὶ Ἀ. Πατρῴας vel eiusmodi aliquid cuivis in promptu sunt nec prorsus abhorrent ab omni verisimilitudine, cum nimis magnifica esse videantur litterarum vestigia pro nominibus humanis. Praeterea eiusmodi tabellae deis dedicatae prope Basilicam multae repertae sunt; v. n. 413. 415. 417. 428. 433. 441. 442.

---

428 Tabula (votiva) oblonga marmoris albi, l. 0,275, a. 0,14, cr. 0,07; litterae profundae (a. 0,035—0,052) quinti fere a. Chr. n. saeculi. Effodi a. 1896 ad viam supra Basilicam in ianua casae privatae. Exscripsi.

Ε Ν Ι Ο

A sinistra alia tabula fuisse videtur. Fortasse supplendum: [Διὸς Ξ]ενίο(υ).

---

429 In pavimento casae privatae ad viam principalem, quae ab Apollinis Carnei delubro in forum ducit, occidentem sive meridiem versus sitae lapis est niger, cuius max. l. 0,75, a. 0,55; litterae profundae a. 0,085—0,10—0,155. Effodi a. 1896. Exscripsi.

Ο Ρ Κ Ι Ο C — Ὅρκιος.

Aut Iuppiter est, cuius nomen ante cognomina saepe omittitur (cf. ad n. 329) aut lapis ipse significatur, quippe in quo iura iuranda fieri solebant, quales commemorat Paus. I 28, 5 ἀργοὺς λίθους in Areopago ἐφ' ὧν ἑστᾶσιν ὅσοι δίκας ὑπέχουσι καὶ οἱ διώκοντες, τὸν μὲν Ὕβρεως, τὸν δὲ Ἀναιδείας --

---

430 Ara fere quadrata marmoris caerulei maculati cymatiis ornata, cuius l. 0,155, a. 0,24, cr. 0,17; litteris negligenter incisis a. c. 0,015. Inter casarum privatarum rudera, quae sunt prope Basilicam occidentem versus, a. 1896 effossam exscripsi.

Δ Ι Φ Σ
Σ Ω Τ Η Ρ Ο Σ
// Α Ι Γ Ο Ρ Ο Υ
vac. Υ *vac.*

Δι[ὸ]ς
Σωτῆρος
[Λ]αιγόρου.

Vs. 1 Φ pro Ο errore incisum. Vs. 4 Υ singulare quid sibi velit, nescio.

---

431 Stela marmoris caerulei, l. 0,51, a. 0,71, quae est in loco Πελεκητό in spelunca ad praecipitem clivum orientalem montis Prophetae Eliae, supra fauces meridionales, quae a iugo Σελλάδα appellato oriuntur. Speluncae dominus, senex sexaginta septem annorum, Lukas Francisci Κηρῖγος, lapidem ibidem inventum esse testatur. Litterae quarti fere a. Chr. n. saeculi, simplices et bonae a. c. 0,03. Exscripsi.

/// Λ Ι ///////////// Η Ρ Α Κ Λ
/// Ε Ι Δ Ε Κ Α Τ Α Ν

Λ . . . . Ἡρακλεῖ δεκάταν.

---

432 Lapis undique praeter inferioris marginis partem mutilus, max. l. c. 0,09, max. a. c. 0,07; litterae elegantes primi fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,015. Effodi in casa prope viam urbis principalem occidentem versus sita. Exscripsi.

Σ Α Ρ Χ
Κ Λ Ε Ι

- ς] Ἀρχ -
[Ἡρα]κλεῖ.

---

433 Tabula (votiva) oblonga, l. 0,42, a. 0,175; litteris elegantibus alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,04. Litterae Σ hastae exteriores paullulum extrorsum inclinatae sunt. Effossa in via supra mediam fere Basilicam. Exscripsi.

Η Ρ Α Σ — Ἥρας.

434 Naïscus, cuius inferior pars deest, marmoris caerulei, l. 0,45, a. 0,70, cr. 0,22; litteris subtilibus et elegantibus a. 0,013, in epistylio bipartito incisis. Exscripsi in vico *Κάτω Γωνία* apud Petrum Alaphusum *Καμιτζῆν*.

ΓΝΑΙΟΣΙ//////////ΓΕΡΤΙΑ
ΗΡΩΝΙ/////Υ//⟨ ᴵᴵ Ν

0 0,105 0,295 0,45

Γναῖος [καὶ Τ]ερτία ¦ Ἡρών[η ε]ὐ[χή]ν.

435 In promunturio S. Stephani, in rupe prominente euronotum versus. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 89 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 53) et tab. II 82 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*v* [Vosswinckel De Theraeorum insulis 90]).

ΚΡΟ..ΟΝΙ

Supplementum Boeckhii *Κρο[νί]ονι*(?) minime certum ac prorsus improbabile.

436—438 Tres lapides teste Pittaki a. 1839 *'εἰς τὸ μέρος τὸ μεταξὺ Κοντοχωρίου καὶ Θηροστεφάνη πλησίον τῆς ἐκεῖ ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου'* inventi, ubi Matris deorum templum fuisse sequitur; postea Phiram in N. Delendae domum, quae nunc Nomici est, translati. Eodem loco effossi sunt duo leones parvi, longi 8′, bene sculpti (Ross).

(436) Stela marmoris albi cum dente, l. 0,275—0,24, a. 0,63, cr. 0,078. Litterae altae sunt fere 0,01, versibus prioribus paullo altiores, ab initio largae et longis intervallis diremptae, versus finem pressae; simplices et sine apicibus, quarto a. Chr. n. saeculo non recentiores. Edd. Goettling *Bull. dell' Inst. arch.* 1841, 57, qui a comite de Cigalla repertam tradit; Ross *Ann. dell' Inst.* XIII 1842, 21 = *Arch. Aufs.* II 423, 29 (C. I. G. II add. 2465*f*; [Vosswinckel De Theraeorum insulis 93, 11*a*]; Rangabé *Ant. Hell.* 1855, 895; Dittenberger Syll. 377). Exscripsit A. Schiff; vidi et lapidem et ectypum.

vacat
ΟΥΡΟΙ:ΓΑΣ
ΘΕΩΝ ΜΑΤΡΙ
ΘΕΟΣΑΓΑΘΑΙΤ
ΥΧΑΙΑΓΑΘΟΥΔ
ΑΙΜΟΝΟΣΘΥΣΙΑ
ΑΡΧΙΝΟΥΤΩΙΕΤ
ΕΙΤΩΙΠΡΑΤΙΣΤ
ΩΙΘΥΣΟΝΤΙΒΟΥ
ΝΚΑΙΠΥΡΩΝΕΓ
ΜΕΔΙΜΝΟΥ:ΚΑΙ
ΚΡΙΘΑΝΕΓΔΥΟΜ
ΕΔΙΜΝΩΝΚΑΙΟΙΝΟ
ΥΜΕΤΡΗΤΑΝΚΑΙΑΛΛΑ
ΕΠΑΡΓΜΑΤΑΩΝΑΙΩΡ
ΑΙΦΕΡΟΥΣΙΝΜΗΝΟΣΑΡΤΕ
ΜΙΣΙΟΥΠΕΜΠΤΑΙΙΣΤΑΜ
ΕΝΟΥΚΑΙΜΗΝΟΣΥΑΚΙΝΘΙΟ
ΥΠΕΜΠΤΑΙΙΣΤΑΜΕΝΟΥ
vacat

Οὖροι γᾶς
Θεῶν Ματρί.
Θεὸς ἀγαθᾶι Τ-
ύχαι ἀγαθοῦ Δ-
αίμονος. Θυσία
Ἀρχίνου· τῶι ἔτ-
ει τῶι πρατίστ-
ωι θύσοντι βοῦ-
ν καὶ πυρῶν ἐγ
μεδίμνου καὶ
κριθᾶν ἐγ δύο μ-
εδίμνων καὶ οἴνο-
υ μετρητὰν καὶ ἄλλα
ἐπάργματα ὧν αἱ ὧρ-
αι φέρουσιν, μηνὸς Ἀρτε-
μισίου πέμπται ἱσταμ-
ένου καὶ μηνὸς Ὑακινθίο-
υ πέμπται ἱσταμένου.

Vs. 14 ΕΠΑΡΓΜΑΤΑ Rangabé Schiff; ΑΠ° ceteri. Similiter *ἐπάρχεσθαι* usurpatur in titulo Eretriensi C. I. G. II 2144.

(437) Pelvis marmoris albi, quae tria manubria et unum canalem habet, unde aqua immissa effundatur, dm. 0,50, a. 0,09. In margine scriptae sunt litterae bonae alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,013. Edd. K. S. Pittakis *Ἐφ. ἀρχ.* 1840 n. 435; Ross *Ann. dell' Inst.* XIII 1842, 21 = *Arch. Aufs.* II 423 adn. 29 (C. I. G. II add. 2465*d*; Vosswinckel De Theraeorum insulis 93, 11*c*); Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1208. Exscripsi.

ΕΜΒΑΡΗΣ ΘΕΩΝΜΛ | ΕΚΑΤΑΝ

canalis *manubrium*

Ἐμβάρης Θεῶν Μ[ατρὶ δ]εκάταν.

(438) Ara parvula cylindrata marmoris albi, cuius a. 0,23, dm. 0,185. In parte superiore foramen est rotundum, cuius profunditas est 0,025, dm. 0,095. Litterae aetatis Romanae, sed elegantes, a. c. 0,009. Edd. K. S. Pittakis *Ἐφ. ἀρχ.* 1840 n. 434; Ross *Ann. dell' Inst.* XIII 1842, 21 = *Arch. Aufs.* II 423sq. adn. 29 (C. I. G. II add. 2465*e* [Vosswinckel De Theraeorum insulis 93, 11*b*]).

ΣΩΦΑΝΤΟΣ
ΜΟΛΛΙΟΣ
ΜΑΤΡΙΘΕΩΝ

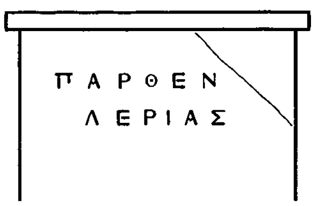
Σώφαντος
Μόλλιος
Ματρὶ Θεῶν.

439 '*Cut in the side of a small cave at Kamari.*' Ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. soc. of Lit.* V 2, 1856, 27, 29. Commemorat I. de Cigalla Γενικὴ στατιστικὴ τῆς νήσου Θήρας 1850, 7 adn., ut a se descriptam, sed postea mari copertam, et textum libri sui exemplari ei, quo ipse utebatur et mihi quoque filii humanitate uti licuit, adscripsit.

Hogg: ΝΥΜΦΑΔ . . .

Cigalla: ΝΥΜΦΑΣ — Νύμφας.

440 Basis teres sive columella cymatio simplici superne ornata, marmoris caerulei. In vico Γωνία, quo a Μεσαβουνῷ delata esse Schauberto videtur, exscripsit Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 249, cf. *Reisen auf den griech. Ins.* III 28 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 85]. Habeo etiam ex Schauberti schedis Berolini in Musei Regii antiquitatum bibliotheca servatis (n. 9).

Παρθέν[ου]
Λερίας.

ΕΘ Ross, ΕΘ Schaubert. Formam lapidis ex Schauberto desumpsi. De dea egit E. Curtius *Sitzungsber. der Berl. Akad.* 1887, 1175.

441 Tabula (votiva) oblonga marmoris albi, a sinistra mutila, max. l. 0,29, a. 0,135, cr. 0,10. A dextra integra esse sed alia similis tabula adiuncta fuisse videtur. Litterae simplices et bonae fortasse quarti a. Chr. n. saeculi, a. 0,04. Effodi in via, quae pone Basilicam est.

ΣΕΙΔ
Ι Ο Τ ///////

[Π]οσειδ[ᾶνος]
- οτ - -

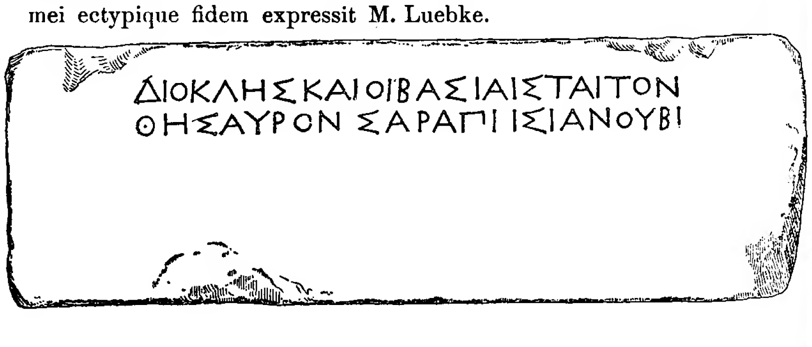
442 Tabella (votiva) marmoris albi, l. 0,31, a. 0,17, cr. 0,09; litteris bonis alterius fere a. Chr. n. saeculi. A dextra alia similis tabella fuisse videtur. Effodi ad viam, quae est supra Basilicam in introitu casae privatae.

ΣΑΒΑΞΙ

Σαβαζί[ου].

443—445 In sacello Aegyptiorum deorum, quod paullo infra ecclesiam Christianam (Apollinis Pythii templum?) in urbis clivo meridionali effodi (cf. *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 257 sq.), et proxime ab eo donaria nonnulla invenimus Sarapidi maxime dedicata et Isidi, quae hic collegi. In eodem fano etiam Ἀρσινόην Φιλαδέλφου cultam esse n. 462 docet.

(443) In superiore lapide θησαυροῦ, quem coperculo clausum fuisse verisimile est, litterae elegantes incisae sunt, quae tertii a. Chr. n. saeculi parti priori attribuendae esse videntur (a. 0,013—0,018). Media lapidis pars a superiore ad inferum latus perforata est ita, ut superne et infra largum, in medio vero angustum sit foramen. Effodi propemodum eodem loco, ubi antiquitus fuerat — rupes enim ibi excavata est. Cf. *Mitth. des athen. Inst.* l. l. Lapidis litterarumque formas ad exemplaris mei ectypique fidem expressit M. Luebke.

Διοκλῆς καὶ οἱ Βασι[λ]ισταὶ τὸν
θησαυρὸν Σαράπι Ἴσι Ἀνούβι.

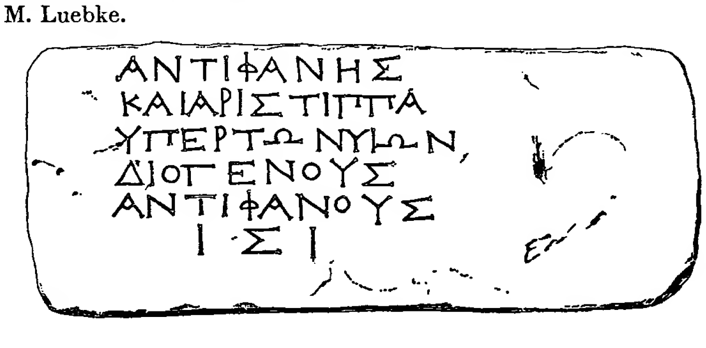
(444) Basis fere quadrata(?) superne cymatio ornata, infra defracta, cuius l. 0,44, max. a. 0,47, max. cr. c. 0,42. Litterae bonae tertii a. Chr. n. saeculi in extremis partibus cuneorum in formam desinunt (a. 0,013). Effodi in cubiculo ad ecclesiam Christianam (Apollinis Pythii templum?) orientem versus sito, quo ex Aegyptiorum deorum delubro translata est. Exscripsi.

ΙΜΕΡΟΦΩΝΙΜΕΡΤΟΥ
ΚΑΘΥΙΟΘΕΣΙΑΝΔΕ
ΙΜΕΡΟΦΩΝΤΟΣ
ΚΑΙΕΠΙΤΕΡΠΗΣΣΑΙΝΙΟΣ
ΤΟΝΥΙΟΝΒΟΤΡΥΝ
ΣΑΡΑΠΙΚΑΙΙΣΙΚΑΙΤΟΙΣ
ΑΛΛΟΙΣΘΕΟΙΣ

Ἱμεροφῶν Ἱμέρτου,
καθ' υἱοθεσίαν δὲ
Ἱμεροφῶντος,
καὶ Ἐπιτερπὴς Σαίνιος
τὸν υἱὸν Βότρυν
Σαράπι καὶ Ἴσι καὶ τοῖς
ἄλλοις θεοῖς.

Ἵμερτος Ἱμεροφῶντος (huius Himerophontis filius?) commemoratur in Epictetae testamento (n. 330, 92) paullo recentiore.

(445) Tabula lapidis caerulei a postica parte non levigata, l. 0,36, a. 0,155, max. cr. 0,115. Litterae simplices (exeuntis tertii aut) secundi a. Chr. n. saeculi altitudinis diversae (0,005—0,017). Lineae exterae litterae Σ interdum, quamvis paullulum, extrorsum inclinatae sunt; forma ɸ similis ei, quae in Arsinoēs inscriptione n. 462 occurrit. Deae nomen ceteris paullo maius. Effodi in Aegyptiorum deorum delubro. Imaginem ad ectypi fidem delineavit M. Luebke.

Ἀντιφάνης
καὶ Ἀριστίππα
ὑπὲρ τῶν υἱῶν
Διογένους
Ἀντιφάνους
Ἴσι.

Antiphanes, quia patrem omittit, peregrinus esse, uxor Theraea videtur.

446 Basis quadrata l. et cr. 0,11, marmorea, cuius in latere superiore statuae parvae sive Hermae erat vestigium. Reperta in iugo Μεσαβουνῷ inter S. Eliae montem et S. Stephani collem postea Goniam devenit, ubi exscripsit Schaubert. Habeo ex eius schedis in Regii Musei Berolinensis bibliotheca conservatis; cf. Koepp *Arch. Anz.* 1890, 142, 57.

Τ Υ Χ Α

Τύχα.

447 Similem lapidem in insulae Ii litore orientali ad S. Theodotae aedem vidit A. Schiff. Basis est fere quadrata lapidis nigri volcanii, l. 0,185, cr. 0,18, a. 0,10, cuius in latere superiore foramen est quadratum, l. et cr. 0,13, et intra id minus foramen l. et cr. 0,09. Inscriptio eadem:

Τ Υ Χ Α

Τύχα.

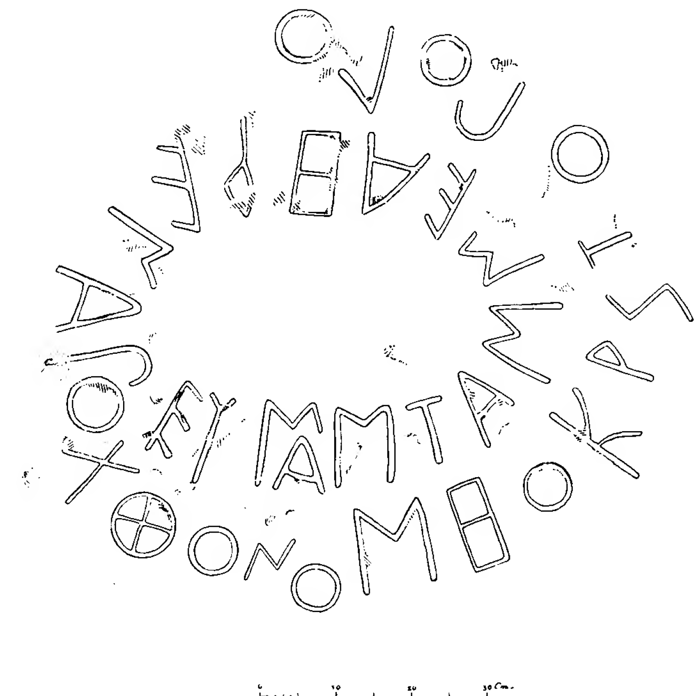
Hunc lapidem optimo iure Theraeis attributum esse a Schiffio prior titulus demonstrat.

448 Ara parva lapidis caerulei, l. 0,16, a. et cr. 0,15. In latere superiore foramen est rotundum, cuius dm. 0,105, profunditas 0,07, ad urnam vel cippum aliquem inserendum idoneum. Litterae non sine aliqua elegantiae specie incisae, a. 0,013—0,025. Exscripsit A. Schiff in vico Emporio apud Michaëlem Denaxam; ectypum contuli.

Τ Υ Χ Ͱ
Ɛ Π Ͱ Κ Ο Ο C

Τύχη
ἐπήκοος.

449 Ad radices montis Prophetae Eliae meridionales prope fauces illas, quae a Σελλάδα oriuntur, intra murum vineti, quod est Nicolai Mavromatis, lapis niger volcanius absconditus est formae ovalis. Circuitus maior 2,18, minor 1,90. In superiore lapidis parte, quae dimidium fere ovi aequat, litterae ʻuno versu in cochleae speciem retortoʼ incisae sunt, magnae eae quidem et crassae, sed quae propter multas iniurias lapidi illatas difficile leguntur. Ed. Roehl I. G. A. 466 ex Rossii diario (= Imagg.[2] 3, 20; Cauer Delect.[2] 146, 6; Roberts *Introduction* I 28, 4*m*; E. Hoffmann Syll. epigr. graec. 286; cf. Pilling et Collitz *Hermes* XXII 1887, 136). Exscripsi adiutus ab Alfredo Schiff. Imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke. Commemoravi libello *Die arch. Kultur der Insel Thera* 1897, 29 sq.

Εὐμάστας με ἄηρεν ἀπὸ χθονὸς *h*ο ΚριτοΒώλο(υ).

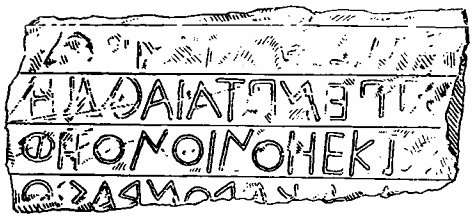
Lapis similis est Bybonis illius Olympiae inventi apud Dittenberger-Purgold *Inschr. von Olympia* 717: Βύβων τἠτέρει χερὶ ὑπερκέφαλά μ' ὑπερεβάλετο ὁ Φόλ[α] et interpretationi Dittenbergeri nova adminicula affert; fortasse Theraeus versus ad Olympium redit exemplum. Priorum virorum doctorum conamina arguta ea quidem propter apographi Rossiani errores iam nihili sunt aestimanda. Voluerat Roehl: Κώ[θι]ος *h*ο ΚριτοΒο(ύ)λο(υ) ἀπ(ὸ) Ε[ὐμ]νάστας νεα[ρ]ηβῶν; pro ultimo verbo substituit Pilling ἀνέθηκεν; Roberts νέα ἡβῶν scribens titulum ita vertit: ʻ*Kothios son of Critobulus, from Eunaste (perhaps a tribe or place), on having just reached man's estate (dedicated this).*ʼ

450 ʻHunc titulum Therae in vico Megalochorio prope ecclesiam SS. Anargyrorum ex columna 1,58 m.ʼ [1,54 ego] ʻlonga, quae in circuitu inferiore 0,99 m.ʼ [dm. 0,30] ʻin superiore 0,83 m.ʼ [dm. 0,26] ʻcomplectebatur, exscripsit Ross, ex cuius diario eum repetimus. Columna ex marmore Pario facta, duodeviginti striis planis instructa olim tota scriptura tecta fuisse videbatur; sed litterae tantum in parte tertia inferiore legi poterant. Unde columna Megalochorium devenisset, Ross ex incolis comperire non potuit. Versus 1 vicinus est versui 18; vs. 9 est evanidusʼ Roehl I. G. A. 1882, 471, cf. add. p. 183 (Roberts *Introduction* I 28 sq., 5; I. de Prott Leges Graec. sacr. 1896, I 19). Vidi columnam ibidem ante ecclesiam illam, ubi scamni vice fungitur, nec sine difficultatibus ex hominum avaritia ortis pessime habitum lapidem, quem a Μεσαβουνῷ translatum esse audivi, exscripsi.

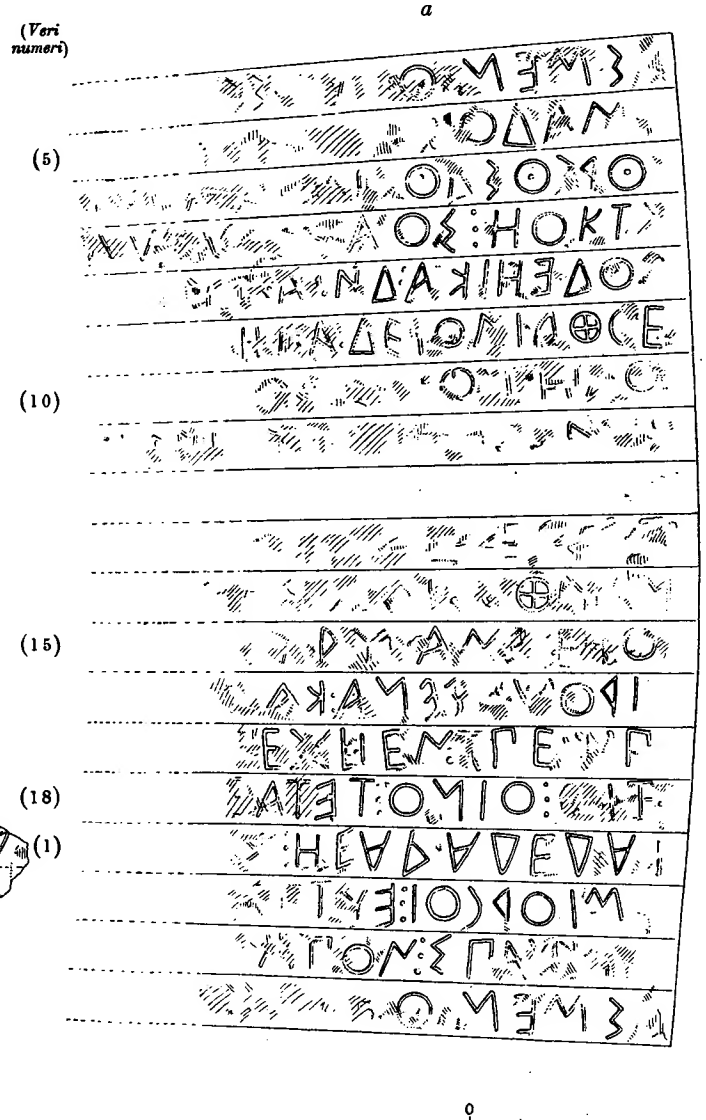
[*Textum vide pag. 106.*]

Litteraturae genus cum ab omnibus titulis ad illud tempus Therae inventis abhorreret, peregrinam originem quaesiverunt viri docti; Coum dixit Hicks *Journ. of Hell. stud.* IX 324, 1, cui nemo oblocutus esse videtur. Nec tamen aliud argumentum proferri potuit, quam quod Coi fasti sacri multo recentioris aetatis reperti erant. Anno vero 1896 vel tria nova eiusdem inscriptionis fragmenta in diversis fori Theraeorum partibus effodi, qua re etiam columnae origo Theraea demonstrata est. Aequa igitur Minerva praetermiserunt Paton et Hicks *The inscr. of Cos*, quamvis vituperante Salomone Reinach *Revue des études grecques* IV 1891, 357, 1. Formas litterarum elegantissime quidem incisarum sed temporum iniuriis vehementer vexatarum delineavit M. Luebke, ectypis exemplaribusque meis usus. Praeterea Rossii apographum meo plenius repetii.

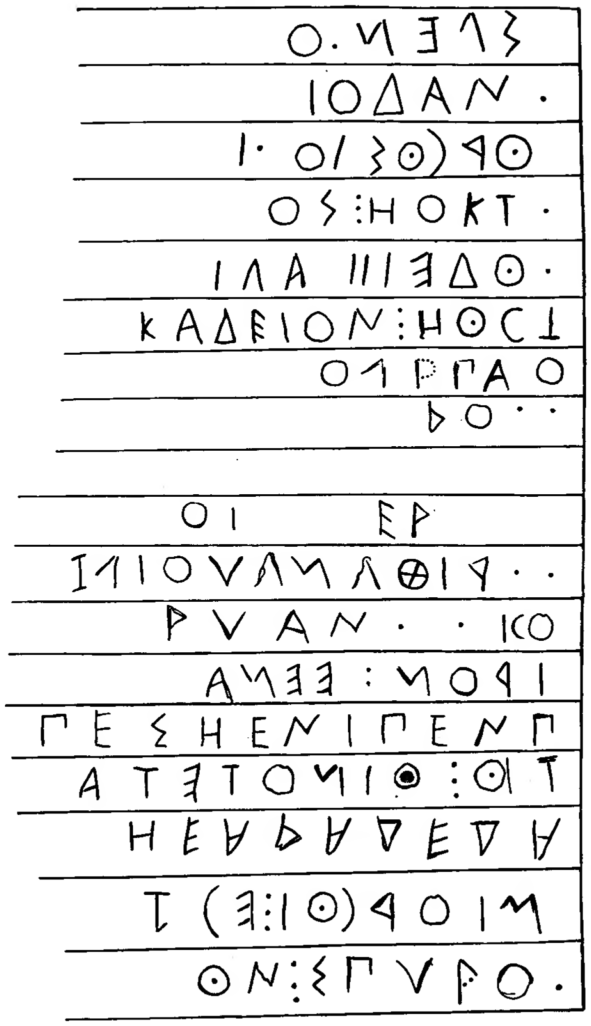
d Fragmentum loci incerti:

a

a Exemplar Rossianum:

b *c* (fortasse permutanda)

(*Veri numeri*)

\- - - - - - - - - - - - -
(5) [- - - - - - - - - *h*]ο δαμ[ι]-
οϱγὸς [δ]ο - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - ος ἡ(?) ὀκτ[ώ(?)]·
[*h*]ο δὲ ἧι κα δ[απ]α[ν(?) - - - - -
\- - - - - - - - - κάδειον. *h*[ο] γε- 6
(10) - - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - -
[. κ]ϱιϑᾶν δύο - - - - - - - - - -

(*Veri numeri*)
(15) [- - - - - - - ὀ]ϱύαν [ἢ χ]ο- 12
ῖϱον [ἄϱ(ϱ)]ενα κα[ὶ - - - - - -]
\- - - - - - - - εχ . εν πεντ-
(18) τίο(υ) οἴνο(υ) τετα[ϱτ - -]. (*Finis legis.*)
(1) - - Ἀϑαναίαι [- - | δέ]πατα [-|- τὰ] *h*εαϱὰ δὲ δα-
μιοϱγοὶ εὐτ - - | - μιο - | - τελέαν ἔτε - -
\- - ι ἑταιϱείαι - | - γ - | - - - . . ον σπυϱὸ[ν 18

Fragmentum *d*:

\- - - πένπται Ἀγυι[έι- | - - - ἀλ]φί[τ]ων, οἴνο(υ) *h*εκ[τέα
\- - | - - -] κ[α]λὸν βασ - -

Vs. (1) in fragmentis *b c a* inversus legis initium, vs. (18) in *b c* vacuus finem indicant; vs. (12) detritus num vacet incertum. || vs. (1) *h*εαϱά cf. Hesych., ἑαϱόν· λουτῆϱα, ἢ πϱόχουν (Prott). || vs. (2) δαμιοϱγῶι Wilamowitz, cf. vs. 5 sq. || vs. (3) fortasse - *h*εκάττα]ι ἑταιϱείαι. || vs. (7) - μὴ μείον(?)]ος ἢ ὀκτ[ώ Roehl; *h*οκτώ Wilamowitz, ut Heracleae est. || vs. (15) ὀ]ϱύαν [ἢ Wilamowitz.

---

451 Infra gymnasium a Ptolemaei militibus usurpatum orientem versus inter permultos lapides reperimus lapidem caeruleum a sinistra et superiore latere mutilum, cuius max. l. 0,40, max. a. 0,26, max. cr. 0,31. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Μὴ ϑίν-
γανε.

Hac inscriptione fortasse, ut Melia illa μὴ ὄϱυξε (vide infra), cavetur, ne quis sepulcrum quoddam effodiat. Sed etiam in sacello aliquo fuisse potest.

452 Ante portam specus, qui nunc est ecclesia Christo dedicata, ad dextram intranti titulus est in ipsa rupe incisus. Litterae bonae ineuntis fere quarti a. Chr. n. saeculi partim integrae sunt, partim delapsa saxi superficie evanidae (a. 0,04—0,06). Nihil dispexit Ross (*Reisen auf den griech. Ins.* I 1840, 64); pauca Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 256, qui etiam ipsius ecclesiae formam delineavit ibid. tab. *R* 1; plura R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 65. Exscripsi.

Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι Ο Τ Ε Τ Α Ρ Τ Α Ι	Ἀρταμιτίο(υ) τετάρται
Π Ε Δ Ι Κ Α Δ Α Θ Υ Σ Ε Ο Ν Τ Ι	πεδ' ἰκάδα Θυσέοντι
Ι Α Ρ Ο Ν Α Γ Ο Ρ Η Ι Ο Ι Σ Δ Ε	ἰαρόν, Ἀγορηΐοις δὲ
/// Ι Π Ν Ο Γ /// Α Ι Ι Α /// Α Π Ρ Ο Τ Ο Σ Α Μ Η Ι Ο	[δε]ῖπνογ [κ]αὶ ἰα[ρ]ὰ πρὸ το(ῦ) σαμηΐο(υ).

Vs. 3 Α ΝΑΓΩΙΗΤΟΙΣΔΕ Weil, vs. 4 ΝΟΓ ΑΗ/ ΑΠΡΟΤΩΣΑΜΗΙΩ idem. || Vs. 3 Ἀγορηΐοις scilicet Θεοῖς.

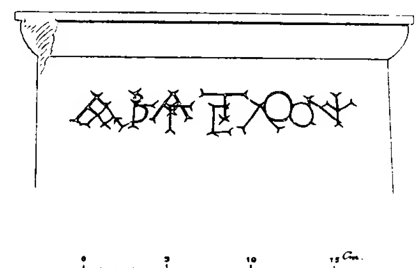
453 Tabula magna calce oblita et muro ecclesiae S. Ioannis τοῦ χωσμένου Phirae inserta, cuius l. plus 1,18, a. 0,35, cr. plus 0,24. Litterae magnae a. 0,06—0,10. Exscripsi.

Α Β Α Τ Ο Ν	ἄβατον.

454 Tabula l. 0,16, a. 0,17, cr. 0,09—0,10, marmoris caerulei, in urbe antiqua reperta, in vico Μεροβίγλι apud Georgium N. Beloniam conservata. Litterae bene incisae a. 0,033—0,05. Exscripsi.

Α Β Α Τ Ο Ν	ἄβατον.

455 Stela marmoris caerulei superne cymatio ornata, infra fracta. Continet duas inscriptiones unam supra alteram scriptas. Inventa in vineto 'εἰς τὸ λακκὶ τῆς 'Επισκοπῆς' i. e. ecclesiae sub septentrionalibus montis Prophetae Eliae radicibus sitae; postea in vicum Μέσα Γωνία ad Macarium Argyrum delata. Imaginem ad ectypi fidem, quod fecit Seliverus Alaphusus Goniates, vir de titulis graecis bene meritus, delineavit Luebke.

I ἄβατον.
II ἀγγέλου.

Vide infra monumenta Therae sepulcralia aetatis christianae.

456 Basis marmoris albi superne et infra excepta parte postica cymatiis ornata, Perissae apud sacerdotem conservata, l. 0,43, a. 0,22, cr. 0,24. In latere superiore foramen est rectangulum, l. et cr. 0,07—0,08, profundum 0,055. Litterae apicatae eleganter et accurate incisae; a. fere 0,018. Edd. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 1, 1856, 25, 4; Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 166, 2. Exscripsi.

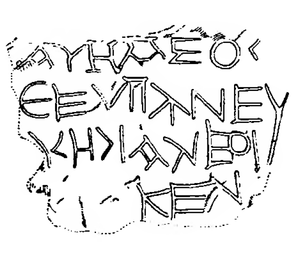
Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ο Υ	Σωκράτης Σωκράτου
Π Α Ρ Ι Ο Σ	Πάριος
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε	ἀνέϑηκε.

457 In fragmine columnae. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 95 [= *Ges. kleine Schriften* VI 59 sq.], 104 (C. I. G. II add. 2454 *b*; F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 330).

Α Ι Ν Ι Τ Ο Δ Α Μ Α Σ	Ἀ[ριστ]οδάμας
Κ Α Ρ Π Ι Δ Α Μ Α Σ	Καρ[τ]ιδάμα(ς)
Ε Φ Υ Τ Ε Υ Σ Ε	ἐφύτευσε.

Lapidem num viderit Lenormant, incertum est; vidisse se dicit, quae Boeckhius emendaverat. Homonymus vixit Traiani aetate; cf. n. 324, 8. Fanum aliquod arboribus ornavisse videtur; cf. C. I. A. I 431 *c* (Ἀρχέδαμος ὁ Θηραῖος κᾶπον Νύμφαις ἐφύτευσεν); A. Körte *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 318 sq.; I. G. Ins. I 779 sqq.

458 Ara parva fere quadrata, l. 0,11, a. 0,095, cr. 0,105; litteris parvis a. 0,008. Exstat in vico Πύργος. Ad ectypi mei exemplar delineavit M. Luebke.

Αὐήμε(ρ)ος
Θευπάν(ευς) εὐ-
χὴν ἀνέϑι-
κεν.

Αὐήμερος pro Εὐήμερος, ut in inscriptionibus Theraeis occurrunt αὐνοίας et αὐεργέτης (v. indicem ultimum).

459 Lapis nigricans rectangulus, qui maioris alicuius monumenti pars fuerat, l. 0,455, a. 0,30, cr. 0,18. Litterae magnae a. 0,06—0,07. Ed. Ricci *Mon. antichi* II 1891, 283 sq., 4 ex Halbherri schedis. Exscripsi Phirae in Nomici quod Delendae fuerat Museo.

Υ Α Σ Α Σ Τ //
Ν Ι Δ Ι Ω Ν ////

[ὁ δεῖνα ἐπι- s. κατασκε]υάσας π[- - - -
[- - - - ἐκ τῶ]ν ἰδίων [ἀνέϑηκε(?) - - -].

460 Columna dorica marmoris albi, a. 0,825, dm. sup. 0,23, inf. 0,27. Litterae apicatae a. 0,25. Effodi in gymnasio eo, quo Ptolemaei milites usi sunt. Exscripsi.

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Σ	Ἀπολλώνιος
Φ Ι Λ Η Μ Ο Ν Ο Σ	Φιλήμονος
Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Η Σ Α	γυμνασιαρχήσα(ς).

Eadem nomina v. n. 476. 477.

461 Fragmentum marmoris albi, cuius max. l. 0,155, max. a. 0,08, max. cr. 0,06; litteris a. c. 0,022. Exscripsi in muro ante ecclesiam Evangelismi repertum.

Σ Ι Α Ρ Χ Ο	- γυμνα]σιαρχο-

Fortasse gymnasiarchi dedicatio fuit. Cf. n. 391—398.

PARS SEXTA.

TITVLI HONORARII.

SECTIO PRIMA.

REGES ET IMPERATORES.

462 Tabula (votiva) lapidis caerulei, l. 0,23, a. 0,18, cr. 0,11, in ecclesia diruta (Apollinis Pythii templo?) a. 1896 effossa, quo ex propinquo Aegyptiorum deorum fano delata erat. Litterae elegantes a. 0,013. Ad ectypi mei exemplum imaginem autotypam faciendam curavi. Ed. ex schedis meis M. Strack *Die Dynastie der Ptolemaeer* app. epigr. 223, 22*a* litteris minusculis usus.

Ἀρσινόης
Φιλαδέλφου.

De Arsinoës, Ptolemaei (II) Philadelphi uxoris, cultu divino vide Mahaffy *The empire of the Ptolemies* 156 sqq.; Strack l. l. p. 118.

463 Phirae apud N. Delendam in fragmine tabulae marmoreae e vico Gonia advecto, litteris elegantissimis. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 248 (tractavit Vosswinckel De Theraeorum insulis 85 sq.).

Ξ Μ Ε Ν Ο Σ Ι·
Ɂ Τ Η Ρ Α Ι Α
Ν Α Σ Α Σ
Α Γ Ο Λ Λ
Κ Α Ι Θ Ε Σ
Α Φ Ω Ν Σ

Rossii et Vosswinckelii supplementa magnam partem improbabilia, nec certum quidquam adfirmare licebit. Vs. 1 *τέ]μενος* vel participium in *-έμενος* sive *-εμένος* (acc.); vs. 2 - Σ]*ωτῆρα* [*κ*]*α*[*ὶ* -(?); vs. 4 nomen hominis Ἀπολλ-- aut dei Ἀπόλλ[*ωνος* --; vss. 5. 6 fortasse *καὶ Θεῶ*[*ν Φιλα*|*δέλ*]*φων*. Quodsi iure meo supplevi, Soter quoque non Iuppiter est, sed Ptolemaeus.

---

464 In ipsa via urbis principali, quae a foro versus Apollinis Carnei sacrum fert, quasi basis longa ex rupe ipsa exsculpta est, ubi inscriptionis valde corrosae vestigia, quando obliqua solis luce affulgentur, vixdum apparent [tab. geogr.]. Litterae vss. 1 et 2 a. 0,025—0,027, deinde paullo minores et magis inter se pressae. Litterae A linea media nonnunquam curvata est. Commemoravit Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 68 ('*eine 6zeilige Inschrift*' et quae sequuntur); ex priore apographo meo a. 1895 facto multa feliciter restituit et ex altero exemplari insequente anno a me misso ed. Strack *Die Dynastie der Ptolemaeer* 1897 app. epigr. 235, 50 litteris minusculis usus.

Υ Π Ξ Ρ Β Λ ‹ Ι Λ Ε Ω Σ Π Τ Ο Λ L Μ Α Ι Ο Υ Θ Ε Ο Ι Σ
Α , Τ Ε Ι Ι Δ //// Ρ Ο Σ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο /// Π Ε Ρ Γ Α Ι Ο Σ
/// Λ Ͻ /// Σ Α Ρ /// Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ο Σ Ε Τ Ι Π Ρ Ϲ Τ Ε Ρ Ο Ι Σ Β Α Σ Ι Λ Ε Υ Σ Ι Ν
/////// , /// Ι Γ Ε Κ , /// Π Α Π Π Ω Ι Κ Α Ι Ν Ν /// Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Π Τ Ο Λ Ε Μ Α Ι Ο Ι
Ⅎ Υ Τ Ο , ‿ //// Ν /Ι Α // Θ Η Ρ Α Ι Ο Ι Π Α Ρ L Χ Ο Υ Σ Ι Τ Ρ Ε Φ Ο Ν Τ Η / Σ
Τ Τ // Λ L Ν ///// Ο Ι Ι Π Τ Ο Λ Ε Μ ////// Ν Α Π Ο Π Τ Ο Λ Ε Μ Α Ι Ο Υ Α Ν Α Κ Τ Ο Σ

Ὑπὲρ βασιλέως Πτολ[ε]μαίου θεοῖς
Ἀ[ρ]τε[μ]ίδ[ω]ρος Ἀπολλωνίο[υ] Περγαῖος.
[Ν]αο[ὺ]ς Ἀρ[τ]εμίδωρος ἔτι προτέροις βασιλεῦσιν
[πατρί τε] κ[αὶ] πάππωι καὶ νῦ[ν] βασιλεῖ Πτολεμαίωι,
αὐτο[ὶ σὺν κ]α[ὶ] Θηραῖοι παρέχουσι τρέφοντ[ε]ς
Πτ[ο]λεμ[αῖ]ο[ν] Πτολεμ[αίο]υ ἀπὸ Πτολεμαίου ἄνακτος.

Vs. 4 recepi, quod iam ex priore exemplari meo coniecerat Strack. Vestigia litterarum et in huius versus initio et in quinti (praeter ΥΤΟ) incerta et ambigua sunt.

Artemidorus igitur sub tribus primis Ptolemaeis Therae degit; idem Dioscurorum aram Hecatae Priapi simulacra dedicavit (n. 421 sq.); monumentum eius et hoc carmine ornatum inter sepulcrales titulos habemus; Pani aram in Aegypto fecerat (Strack l. l.).

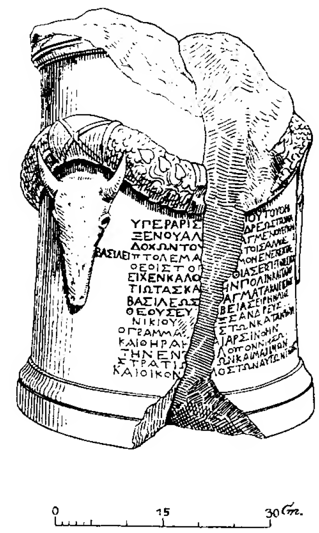
465 Inter Apollinis Carnei templum et epheborum gymnasium prope foramen, l. 0,90, cr. 0,18. Litterae crassae a. fere 0,08. Ed. ex schedis meis M. Strack *Die Dynastie der Ptolemaeer* app. epigr. 235, 49 litteris minusculis usus.

ϵ Υ ϵ Ρ Γ ϵ Τ Α Ν

Εὐεργετᾶν.

Ad Ptolemaeum tertium et Berenicen refert Strack l. l. non obstante fortasse litteratura; cf. correctionem in catalogo a. 229—226 a. Chr. n. facto (C Ϣ) n. 327, 193.

466 Arae cylindratae partes duae, quae ara tribus calvariis bovinis sertisque hederaceis laureisque nec non uvis ornata erat, a. 0,65. Effodimus fragmentum sinistrum m. Iunio a. 1896 in muro aevi recentioris prope Basilicae angulum, qui occidentem inter et septentrionem spectat; dextrum m. Augusto intra alium murum inaedificatum, qui 22 fere metris ab illo septentriones versus abest. Litterarum, quarum altitudo inter 0,08 (O maxime) et 0,015 variat, genera exhibet duo: primum potius tenue, in quo α semper est A, alterum crassum et magis profundum, cuius propria forma A. Alterum plerumque in rasura est exceptis iis locis, ubi antea litterae nullae fuerunt, velut vs. 4 ΒΑΣΙΛΕΙ alia. Est igitur pristinus tituli status haud scio quot mensibus aut annis postea ab alia manu immutatus, sed ita ut aliqua pars integra remaneret. Exscripsi. Formas lapidis et litterarum ectypis imaginibus photographicis exemplari meo usus delineavit M. Luebke.

I. *Prioris formae reliquiae:*

\- - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - -
[- - - - - - - - βασιλεῖ]
Πτολεμα[ίωι κα]ὶ τοῖς ἄλλοις
ϑεοῖς τὸ[ν βωμ]ὸν - - - - - -
\- - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - Εἰρηναῖος
Νικίου [Ἀλε]ξ(σ)ανδρεύς,
ὁ γραμμα[τεὺ]ς τῶν κατὰ Κρήτην
καὶ Θήρα[ν κ]αὶ Ἀρσινόην
τὴν ἐν [Πε]λοποννήσωι
στρατιω[τ]ῶν καὶ μαχίμων
καὶ οἰκον[όμ]ος τῶν αὐτῶν τόπων.

II. *Inscriptio correcta:*

Ὑπὲρ Ἀρισ[τίππ]ου τοῦ Θεο-
ξένου Ἀλ[εξαν]δρέως τῶν δια-

δόχων το[ῦ τετ]αγμένου ἐπὶ Θήρα|ς
βασιλεῖ Πτολεμα[ίωι κα]ὶ τοῖς ἄλλοις
θεοῖς τὸ[ν βω]μὸν ἕνεκεν τῆς
εἶχεν καλο[κἀγα]θίας εἴς τε τοὺς στρα-
τιώτας κα[ὶ τ]ὴν πόλιν καὶ τὰ τοῦ
βασιλέως [πρ]άγματα καὶ εἰς τοὺς
θεοὺς εὐ[σε]βείας Εἰρηναῖος
Νικίου [Ἀλε]ξ⟨σ⟩ανδρεὺς κτλ.
(*cetera ut supra*)

Vs. 1 Ἀρισ[τίππ]ου Wilamowitz et Koehler. || Vs. 10 Σ post Ξ scriptum, sed postea erasum est. Ptolemaeus fortasse quartus est Philopator, cum post Arsinoës necem solus regnaret, annus fere 209 a. Chr. n.; cf. tabulam chronologicam Strackii (*Dyn. der Ptol.* 182). || Vs. 12 de Arsinoë Peloponnesi urbe nihil constat; basis Methanaeae me commonefecit A. Wilhelm (Strack l. l. app. epigr. 250, 92), unde innotuit vel Ptolemaei sexti Philometoris aetate Methanae fuisse παρεφεδρεύσαντας cum duce Alexandrino. Quare non improbabile est Methanam per aliquod tempus Arsinoës nomen accepisse. Cf. O. Kern *Inschr. von Magnesia* p. 41.

467 Basis longae partis sinistrae lapis inferior, ab inferiore parte fractus, a superiore margine laesus, l. 0,73, max. a. 0,10, cr. 0,22. Litterae bonae (a. c. 0,017) easdem duas manus produnt quas n. 466 (compara etiam n. 327): vs. 1 tenuibus litteris, admissa forma A, vss. 2. 3 in rasura(?) crassioribus litteris in iisque semper forma A scripti. Effodi in gymnasii in summo monte siti parte postica. Ex schedis meis ed. Strack *Die Dynastie der Ptolemaeer* 1897 app. epigr. 238, 60 litteris minusculis. Partis imaginem ad ectypi exemplum faciendam curavi.

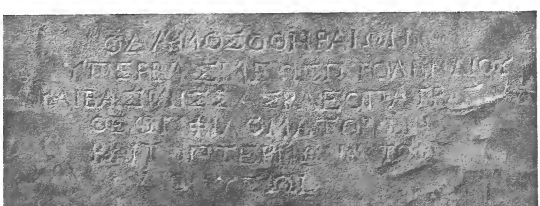
→ 0,225 → 0,73

ΑΥΤΩΝΠ ΟΛΕΜΑΙΩΙΚΑΙΘΕΟΙΣΕ
vacat ΘΕΟΞΕΝΟΥΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣΤΩΝ∠
ΟΤΕΤΑΓΜΕΝΟΣ ΕΠ:ΘΗΡΑΣ

[Ὑπὲρ βασιλέως Πτολεμαίου κ|αὶ βασιλίσσης]
[Ἀρσινόης θεῶν Φιλοπατόρων | καὶ τῶι υἱῶι]
αὐ[τ]ῶν Π[τ]ολεμαίωι καὶ θεοῖς [Ε|ὐεργέταις Ἀρίστιππος]
Θεοξένου Ἀλεξανδρεὺς τῶν δ|[ιαδόχων]
ὁ τεταγμένος ἐπὶ Θήρας.

Supplevit Strack ad exemplum tituli Aegyptii Lepsius *Denkm.* XII 82, 197 (= Strack l. l. n. 59) ὑπὲρ βασ. Πτολ. καὶ βασ. Ἀρσ. θεῶν Φιλοπ. καὶ Πτολεμαίωι τῶι υἱῶι αὐτῶν κτλ. Ad Ptolemaeum quartum dubitanter retulit idem. Praefecti nomen ex n. 466 restitutum.

468 Ara cylindrata marmoris candidi, bucraniis et pancarpis, sed non absolutis ornata, a. 0,65; a Fauvelio effossa inter porticus ruinas (i. e. Basilicae, cf. Bibl. nat. Paris. ms. francogall. 22877 f. 115 recto et 19) et comiti de Choiseul-Gouffier Parisios missa, ubi nunc in Museo *Louvre* conservatur. Litterae bonae et simplices, in extremis partibus crassiores, a. c. 0,013. Edd. Dubois *Catal. ... de Choiseul* 1818, 71; Clarac *Catal.*[2] 773*b*; Boeckh C. I. G. II 2451 ex Muelleri et Villoisoni et S. Martini ac duplicibus Pittakis schedis, qui Eleam dicit (Vosswinckel De Theraeorum insulis 57; Franz Elem. epigr. 220, 85; Strack *Die Dynastie der Ptolemaeer* app. epigr. 250, 91). Ectypum chartaceum viris clarissimis, qui Museo Parisiensi praesunt, debeo, cuius ad exemplar imaginem phototypam faciendam curavi.

ΟΔΑΜΟΣΟΘΗΡΑΙΩΝ
ΥΠΕΡΒΑΣΙΛΕΩΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
ΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ
ΘΕΩΝΦΙΛΟΜΑΤΟΡΩΝ
ΚΑΙΤΩΝΤΕΚΝΩΝΑΥΤΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΩΙ

Ὁ δᾶμος ὁ Θηραίων
ὑπὲρ βασιλέως Πτολεμαίου
καὶ βασιλίσσας Κλεοπάτρας
θεῶν Φιλομάτορων
καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν
Διονύσωι.

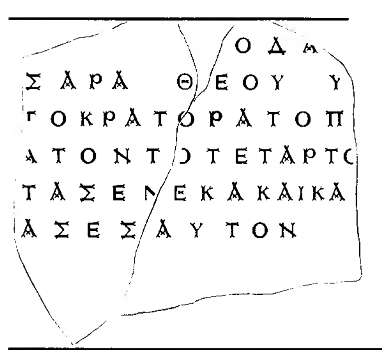
De Bacchi fano vide ad n. 419. Ptolemaei Philometoris a Cleopatra liberi nati inde ab annis fere 164(?)—162; cf. Strack l. l. p. 198, 24.

469 Ara cylindrata tribus bucraniis et sertis et supra bucrania metopis et triglyphis ornata, a. 0,98. Litterae apicibus magnis ornatae, a. 0,02—0,03, ita ut insequens versus praecedentem semper aliquantulum altitudine superet. Effodi ante murum pulcherrimum, qui parvum (Bacchi?) templum sustentat, prope Basilicam septentrionem versus.

Ο ΔΑΜΟΣ	Ὁ δᾶμος
ΤΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟ	τοῦ Αὐτοκράτο-
ΡΟΣΘΕΟΥΥΙΟΥ	ρος Θεοῦ υἱοῦ
ΚΑΙΣΑΡΟΣ	Καίσαρος.

Ara post Actiacam victoriam (diem II m. Sept. a. 31 a. Chr. n.), ante m. Ian. a. 27 dedicata est, quo Augustus est nominatus; *τοῦ* mirum, sed quasi deum indicat (Wilamowitz). Tamen praepositio *ὑπέρ* desideratur. Verbis *τοῦ αὐτοκράτορος* appellationem imperatoris significari articulus docere mihi videbatur; praenomen *Αὐτοκράτορος* intellegit Th. Mommsen ut ceteris nominibus antepositum.

470 In regione ea, quae proxime a Basilica septentriones versus sita est, duo fragmenta marmoris maculati effodimus, dextrum m. Iunio, sinistrum m. Augusto anni 1896, quae postea demum intellexi inter se fuisse coniuncta. Marginis superioris (ubi cymatium seorsum exsculptum erat) partes in utroque fragmento, cymatii inferioris frustulum in sinistro conservata sunt. Litterae apicatae obiter incisae, a. c. 0,018. Max. l. 0,29 et 0,34, max. a. 0,13 et 0,475, max. cr. 0,16. Exscripsi.

Ὁ δᾶ[μος]
[Καί]σαρα Θεοῦ υ[ἱὸν]
[αὐ]τοκράτορα τὸ π[έμπτον] *sic*
[ὕπ]ατον τὸ τέταρτο[ν - -]
[ἀρε]τᾶς ἕνεκα καὶ κα[λοκἀγαθίας]
[τ]ᾶς ἐς αὐτόν.

Praenomen *Αὐτοκράτορα* inter *δᾶ[μος* et *Καί]σαρα* suppleri vix potest; aut propter insequentem appellationem *[αὐ]τοκράτορα* omissum esse videtur, aut post consulatus demum mentionem vs. 4 extr. perperam adiectum (ut Th. Mommsen). Imperator Caesar a. 31 a. Chr. n. cos. III, a. 30 cos. IV fuit (Klein Fasti consulares 6); a. 31 die II mensis Septembris imp. VI appellatus est (Mommsen Res gestae divi Augusti[2] 12) propter pugnam Actiacam. Cuius victoriae gratia si haec basis anno 30 a. Chr. n. posita est, *ἕκτον* pro *π[έμπτον]* scribere debebat quadratarius.

471 Ara cylindrata marmoris caerulei tribus calvariis bovinis sertisque ornata, a. 0,70, dm. c. 0,55. Litterae apicatae a. c. 0,028. Edd. Mamet De insula Thera 1874, 63; R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 7. Exscripsi in aula, quae est ante specu Mercurii et Herculis.

ΤΙΒΕΡΙΩΙΚΑΙΣΑΡΙ Τιβερίωι Καίσαρι.

In lateris oppositi cymatio inferiore legitur nomen eiusdem fere generis litteris scriptum:

ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΣ

Aram et ante Augusti mortem (inde ab a. 4 p. Chr. n.) et post eam dedicari potuisse me docuit O. Hirschfeld v. d.

472 Tabula marmoris caerulei, l. 0,61, a. 0,39. Dextra pars inde ab eo loco, ubi litterae desinunt, paullo (0,005) altior est quam reliqua tabula; superior margo potissimum levigatus est (0,04). Litterae apicibus eximiis ornatae, a. 0,02—0,03. Effodit Fauvel die XVI m. Iulii a. 1788 inter porticus alicuius ruinas (antea in diario suo de porticu, quae est ἡ στοὰ ἡ βασιλική, egerat) et Choiseulio tradidit, qui Parisios transtulit, ubi nunc est (*Louvre*). Cf. Bibl. nation. Paris. ms. francogall. 22877 f. 19 et 115. Edd. Osann Syll. inscr. graec. 1834, 369, 34; Clarac *Catal.* 588, *Musée* 444, *Inscr.* pl. 35; Boeckh C. I. G. II 2452 ex his et S. Martini et duplicibus Pittakis schedis, qui Elidi tribuit, et maxime C. O. Muelleri apographo (Vosswinckel De Theraeorum insulis 58, 1); Froehner *Les inscr. grecques ... du Louvre* 1865, 74; Th. Mommsen *Mitth. des athen. Inst.* XIII 1888, 20 sq. ex Homollii collatione. Exscripsi.

0 0,46 0,61

ΛΑΙΟΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΑΓΑΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΟΔΑΜΟΣ

Γ

Mommsenii supplementa, quae minime certa esse non dissimulat auctor, haec sunt:

[Τὸν ἥρωα Ῥωμαίων πα]λαιὸν Γερμανικὸν Καίσαρα
[αὐτοκράτορα, τὸν πατέρ]α Γαΐου Καίσαρος Σεβαστοῦ
ὁ δᾶμος.

Vs. 1 in. Λ et Α, et, quamquam minus probabiliter, Μ esse potest (ut recte Homolle). Martini et Pittakis, qui ΜΑΙΟΝ habent, fides nulla; si esset, *Ῥω]μαῖον* legi posset (O. Hirschfeld). Vs. 4 Γ, quod videtur littera esse, cum apicibus careat, postea nescio quo casu additum.

'Fuit sub statua aetate Caligulae (a. 37—41 p. Chr. n.) in honorem Germanici posita cum ea fere inscriptione, quae in nummis aliquot (Eckhel D. N. VI 210): GERMANICVS·CAES·P·C·CAES·AVG·GERM·' Boeckh.

473 In monte S. Stephani inter Therae urbis rudera [credo in regione fori]. Ed. Spon Misc. erud. antiq. 1675 sect. X n. LXIII p. 341 (Tournefort *Relation d'un voyage du Levant* 1718, I 104; C. I. G. II 2453 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 58, 2]).

ΤΙΒΕΡΙΟΝ ΚΛΑΥΔΙΟΝ	Τιβέριον Κλαύδιον
ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ	Καίσαρα Σεβαστὸν
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΟΙΡΑΝΟΣ	Γερμανικὸν Κοίρανος
ΑΓΝΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΙ Ο ΥΙΟΣ	Ἀγνοσθένους καὶ ὁ υἱὸς
ΑΥΤΟΥ ΑΓΝΟΣΘΕΝΗΣ	αὐτοῦ Ἀγνοσθένης
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ	ὑπὲρ τοῦ δήμου.

Imperator Claudius est a. 41—54 p. Chr. n.

474 Basis longa, l. plus 1,00, a. plus 0,29. Litterae a. 0,032—0,035 in extremis partibus lineis transversis ornatae, accurate incisae. E monte S. Stephani in vicum Μέσα Γωνία delata est. Edd. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 28, 37 ex Leicesteri schedis; F. Koepp *Arch. Anz.* 1890, 142, 57 ex Schauberti schedis n. 12. Ectypo utor a Selivero Alaphuso confecto.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙΤι ι // Ν ////////////
ΙΚΛ·ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ \ ι ///////////////// ΙΙΣ ////// ΤΙΙ
, Ι

Αὐτοκράτορι Καίσαρι - - - - - -
[Τ]ι(βέριος) Κλ(αύδιος) Κάλλιστος -

Leicester vs. 1 post Καίσαρι haec habet: ....ΙΡ.ΛΙΟ et infra:
vs. 2 (*vacat*) ΙΤ.....
vs. 2 init. Κάλλιστος: ι ϽΙΙ (*spatium vacuum*).

---

475 '*Trovasi nel Museo Vaticano un marmo bigio venuto da Malta.*' Ed. G. Marini *Gli atti e monumenti de' fratelli Arvali* II 1795, 726. Theraeam originem divinavit Franz; cf. editores libri Boeckhiani *Ges. kleine Schriften* VI 58 adn.*).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΝΕΡΒΑΝ ΤΡΑΙΑΝΟ..
ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
ΔΑΚΙΚΟΝ.Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ
ΜΑΡΚΟΥ ΟΥΛΠΙΟΥ ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ ΑΓΛΟΦΑΝΟΥΣ
ΓΟΡΓΟΣΘΕΝΟΥΣΤΟΥ ΠΡΑΤΑΙΜΕΝΟΥΣ
ΑΓΗΣΙΠΠΙΔΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΠΑΜΟΝΟΣ

Αὐτοκράτορα Νέρβαν Τραϊανό[ν]
Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικὸν
Δακικὸν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος,
ἐπιμεληθέντων (τῶν) ἀρχόντων
Μάρκου Οὐλπίου Κλαυδιανοῦ Ἀγλ[ω]φάνους,
Γοργοσθένους τοῦ Πραταιμένους,
Ἀγησιππίδα τοῦ Ἀριστοπάμονος.

Traiani est a. 102 extr.—116 aestatem, qua Parthicus est nominatus. M. Ulpius Claudianus Aglophanes notus Theraeus (vide nominum indicem), unde Franzii coniectura egregie comprobatur.

---

476 Columna sive basis cylindrata cymatiis, quae seorsum exsculpta erant, carens, a. 1,02, dm. 0,70. Litterae apicatae accurate incisae, a. 0,03 (ϕ 0,07). '*Auf dem Gipfel der Stadthöhe*' Prokesch, in foro seu regione τρεῖς συκιές appellata sub media e tribus ficis ego vidimus, nec dubito, quin in foro vel prope id olim fuerit posita. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 95 sq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 60) et tab. II 108 (C. I. G. II add. 2454*c*). Exscripsi.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΤΡΑΙΑΝΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝΑΥΓΟΥΣΤΟΝ
ΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ϕΙΛΗΜΩΝ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Σεβαστὸν Τραϊανὸν
Ἀδριανὸν Αὔγουστον (*sic*)
τὸν εὐεργέτην
Φιλήμων.

Philemo notus ex titulo Attico C. I. A. III 1, 491: Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Τραιανὸν Ἀδριανὸν | Ὀλύμπιον τὸν σωτῆρα | τοῦ πάππου ἡμῶν | Φιλήμονος, Φιλήμων | καὶ Πάσιππος καὶ | Ἀπολλώνιος | τὸν ἴδιον εὐεργέτην | δι' ἐπιμελητοῦ τοῦ πατρὸς | Πολυούχου (τοῦ) Καρτιδάμαντος.

---

477 Basis cylindrata a superiore inferiore postica parte mutila, cuius max. a. 0,73. Litterae a. 0,03. Effodi in fori parte meridionali. Exscripsi.

ΑΥΤΟΙ ΟΡΑ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΤΡΑ
//ΛΔΡΙΑΝΟΝ //// ΥΓΟΥ:
///////// ΟΝΕΥΕΙΓΕΤΗ
///// ΛΗΜΩΝΚΑΙΑΠ
//// Ν // ΟΣΟΚΑΙΠΑΣΙ
Ο // ΠΟΛΥC
ΤΗΝΤΟ
ϕΙΛΙ
ΛC

Αὐ[τ]ο[κράτ]ορα [Καίσαρα]
Σεβαστὸν Τρ[αϊανὸν]
Ἀδριανὸν [Α]ὔγου[στον]
[τ]ὸν εὐε[ρ]γέτην
[Φι]λήμων καὶ Ἀπ[ολλώ]-
ν[ι]ος ὁ καὶ Πάσι[ππος]
ο[ἱ] Πολυο[ύχου, ποιησαμένων]
τὴν το[ῦ ἀνδριάντος ἀνάστασιν]
Φιλ[ήμονος - - - - -
- - - - - - - - - -

478 In monte D. Stephani in basi marmorea (in foro antiquo ut opinor). Ed. Spon Misc. erud. antiq. 1685 sect. X n. LXIV p. 341 (Tournefort *Relation d'un voyage du Levant* 1718, I 104; Vandal. diss. 224 vitiose; Taylor ad Lys. p. 599 t. V ed. Reisk. or.; C. I. G. II 2455 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 59, 4]).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ ΜΑΡΚΟΝ
ΑΥΡΗΛΙΟΝ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝ
Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
Ο ΘΗΡΑΙΩΝ
ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΩΝ
ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ B̄
ΚΑΙ ΚΟΙΗΤΟΥ B̄ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ ΙΕΡΑΣΑΜΕΝΟΥ
ΠΟΛΥΟΥΧΟΥ B̄

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον
Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον
Σεβαστὸν
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
ὁ Θηραίων
τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν
ἀνάστασιν ποιησαμένων
ἀρχόντων Ἀσκληπιάδου β'
καὶ Κοίητου β' καὶ Ἀλεξάνδρου
Εὐφροσύνου, ἱερασαμένου
Πολυούχου β'.

A. 161—180 p. Chr. n.

479 In fori parte orientali inter parietinas aedificii recentioris aetatis effodi columnam vel basim cylindratam cymatiis, quae seorsum exsculpta erant, nunc carentem, lapidis caerulei, a. plus 0,50; litteris accuratissime nec sine elegantiae specie incisis, a. (0,028—)0,03(—0,06 [ɸ]). Exscripsi.

////// ΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑ //////////
////// ΑΥΡΗΛΙΟΝ·ΑΝΤΩΝΙΝ◡///
ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΟΘΗΡΑΙΩΝ
ΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΠΟΙ
ΗΣΑΜΕΝΩΝΤΗΣΑΝΑΣΤΑ
ΣΕΩΣΤΩΝΕΝΑΡΧΗΣΤΡΑ
ΤΗΓΩΝΠΡΩΤΟΥΤΟΥΠΡΩΤΟΥ
ΤΟ♡Β♡ΚΑΙΜΙΘΡΕΟΣΤΟΥΠΟΡΟΥ
ΚΑΙΣΩɸΡΟΝΟΣΤΟΥΕΥΤΥΧΟΥ

[Αὐ]τοκράτορα Καίσα[ρα]
[Μ(ᾶρκον)] Αὐρήλιον Ἀντωνῖν[ον]
Σεβαστὸν
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
ὁ Θηραίων,
τὴν ἐπιμέλειαν ποι-
ησαμένων τῆς ἀναστά-
σεως τῶν ἐν ἀρχῇ στρα-
τηγῶν Πρώτου τοῦ Πρώτου
τὸ β' καὶ Μιθρέος τοῦ Πόρου
καὶ Σώφρονος τοῦ Εὐτύχου.

480 In monte S. Stephani [in foro opinor]. Ed. Spon Misc. erud. antiq. 1685 sect. X n. LXV p. 341 (Tournefort *Relation d'un voyage du Levant* 1718, I 104; De la Motraye *Voyage en Europe, en Asie et en Afrique* 1727, I 389 ['et ex hoc, missu Dominici Bricherii Columbi Murat. T. IV p. MMLI. 5 etiam vitiosius. Affertur etiam in Indice Gudiani Operis p. LIII']; C. I. G. II 2456 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 59, 5]).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ
Λ ΣΕΠΤΙΜΙΟΝ ΣΕΒΗΡΟΝ
ΠΕΡΤΙΝΑΚΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ
Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
Ο ΘΗΡΑΙΩΝ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Λ. Σεπτίμιον Σεβῆρον
Περτίνακα Σεβαστὸν
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
ὁ Θηραίων.

A. 193—211 p. Chr. n.

481 In monte S. Stephani [in foro?]. Ed. Spon Misc. erud. antiq. 1685 sect. X n. LXVI p. 341 ex R. P. Babini Iesuitae schedis (Tournefort *Relation d'un voyage du Levant* 1718, I 104 sq.; Vandal. diss. p. 227; C. I. G. II 2457 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 59 sq., 6]).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΣΕΒΗΡΟΝ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ ΕΥΣΕΒΗ
ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΑΡΑΒΙΚΟΝ ΑΔΙΑΒΗΝΙΚΟΝ
ΠΑΡΘΙΚΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΜΕΓΙΣΤΟΝ
Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΘΗΡΑΙΩΝ
ΑΡΧΙΣ Μ. ΑΥΡ. ΙΣΟΚΛΕΟΥΣ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ΤΟ B̄ ΚΑΙ ΑΥΡ.
ΚΛΕΟΤΕΛΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΑΥΡ. ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
ΑΒΑΣΚΑΝΤΟΥ ΤΗΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΒΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΥ
ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΑΥΡ. ΙΣΟΚΛΕΟΥΣ ΤΟ B̄

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ(ᾶρκον) Αὐρήλιον
Σεβῆρον Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ
Σεβαστὸν Ἀραβικὸν Ἀδιαβηνικὸν
Παρθικὸν Γερμανικὸν μέγιστον
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Θηραίων,
ἀρχ[ῆ]ς Μ(άρκου) Αὐρ(ηλίου) Ἰσοκλέους Ἀσκληπιάδου τὸ β' καὶ Αὐρ(ηλίου)
Κλεοτέλους Τυράννου καὶ Αὐρ(ηλίου) Φιλοξένου
Ἀβασκάντου, τὴν πρόνοιαν τῆς παρασκευῆς
καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἀνδριάντος ποιησαμένου
τοῦ πρώτου ἄρχοντος Αὐρ(ηλίου) Ἰσοκλέους τὸ β'.

De nominibus imperatoris Caracallae et tempore inscriptionis (a. 213—217 p. Chr. n.) egit P. v. Rohden in Pauly-Wissowa *Realencycl.*³ II 2437. ‖ Vs. 6 ἀρχ[ῆ]ς sine ἐπί retinendum, cf. n. 484.

482 Basis marmoris albi ab omnibus partibus mutila, cuius max. l. 0,17, max. a. 0,38, max. cr. 0,11; litteris accurate incisis crassis et apicatis, a. 0,03—0,035. Exscripsi in vico Μεροβίγλι apud G. Beloniam.

[Ὑπὲρ τῆς τοῦ μεγίστου κτλ.]
[- - Αὐτοκράτορ]ο[ς - - - -]
[- - - Αὐ]ρηλ[ίου - - - - -]
[Καίσαρος] Σεβα[στοῦ - - -]
[καὶ ἱερᾶς συ]νκλή[του καὶ δήμου]
[Ῥωμαίων καὶ Α]ὐτο[κρατόρων
[- - - ὁμονοία]ς (?)
- - - - - ους - - - - -

Vs. 4 cf. in Traiani titulo (n. 324, 5 sqq.) *καὶ ἱερᾶς συγκλήτου καὶ δήμου Ῥωμαιων ὁμονοίας.* — Supplementa incerta; fortasse fuerunt Caracalla et Geta. || Vs. 7 dedicantis nomen fuit.

---

483 Basis cylindrata marmoris caerulei, cuius a. 0,88, dm. 0,51; litteris profundis a. c. 0,03. Versus primus, alterius maior pars, quarti finis et reliqui consulto erasi sunt. Effodi in orientali fori parte. Exscripsi.

//
////////////////// ‗ι /////ι ////////////////////////// · Μ̄ ·
ΑΥΡΗΛΙΟΥ·ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ·
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟϹ·Ϲ/////Γ?//
plus quattuor versibus erasum

- - - - - - -
[- υἱωνὸς (*s.* νοι) Μ(άρκου)
Αὐρηλίου Ἀντωνείνου
Αὐτοκράτορος, [ἔκ]γ[ο]-
[νος (*s.* νοι) - - -]
- - - - - - -

Vss. 2—4 ad M. Aurelium spectant, cuius filius Septimius Severus, nepotes sunt Caracalla et Geta. Initium tituli in alio spondylo fuisse videtur. || Vs. 4 interpunxit O. Hirschfeld.

---

484 Basis cylindrata, cuius cymatia seorsum exsculpta erant, nunc desunt, a. 0,93, dm. 0,55. Effodi in foro quinque passibus orientem versus ab ea e tribus ficis (locus *τρεῖς συκιές* appellatur), quae maxime septentrionem versus sita est. Litterae a. c. 0,035, altiores quam largiores pusillis apicibus ornatae; verba pleraque punctis divisa. Exscripsi.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ·ΚΑΙϹΑΡΑ
Μ̆·ΑΥΡ·ϹΕΒΗΡΟΝ////\ ¯¯ ///\ \ /////
ϹΕΒΑϹΤΟΝ·ΕΥϹΕΒΗ·ΕΥΤΥΧΗ·
ΗΒΟΥΛΗ·ΚΑΙΟΔΗΜΟϹ
ΟΘΗΡΑΙΩΝ
ΑΡΧΗϹ·Μ̆ΑΥΡ·ΛΕΩΝΙΔΟΥ
ΠΟΛΥΟΥΧΟΥ·ΚΑΙΜ̆ΑΥΡ·ΕΠΑΦΡΑΒ
ΚΑΙ·Μ·ΑΥΡ̆·ΕΡΜΟΥ·Β
ΤΗΝ·ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ·ΤΗϹ·
ΑΝΑϹΤΑϹΕΩϹ·ΠΟΙΗϹΑΜΕΝΩΝ
Ψ · Β · Δ ·

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Σεβῆρον [Ἀλέξανδρον]
Σεβαστὸν Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ — a. 222—235 p. Chr. n.
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
ὁ Θηραίων
ἀρχῆς Μ(άρκου) Αὐρ(ηλίου) Λεωνίδου
Πολυούχου καὶ Μ(άρκου) Αὐρ(ηλίου) Ἐπαφρᾶ β
καὶ Μ(άρκου) Αὐρ(ηλίου) Ἑρμοῦ β'
τὴν ἐπιμέλειαν τῆς
ἀναστάσεως ποιησαμένων.
Ψ(ήφισμα) β(ουλῆς) δ(ήμου).

Vs. 2 nomen Alexandri erasum satis certo restituitur.

SECTIO ALTERA.

HOMINES RELIQVI.

485 Basis lapidis caerulei in partes duas ita fracta, ut in medio aliquantum deesset, a. 0,16, l. incerta (c. 0,56); litterae simplices ineuntis fere alterius a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,018. Fauvelius a. 1788 effossam Parisios ad Choiseulium misit. Edd. Dubois *Catal. ... de Choiseul* 1818, 567; Osann Syll. inscr. graec. 381, 5 ex Villoisoni schedis; Clarac *Catal. du Louvre* 567, *Musée* 487, *Inscr.* pl. 27; Boeckh C. I. G. II 2458 ex Villoisoni et Muellerianis et Koehleri schedis, quae praeter Muellerianas plus minus depravatae ad Fauvelium redeunt; Froehner *Inscr. grecques du Louvre* 1865, 111. Exscripsi.

Ο Δ Ↄ Σ
ΝΙΚΙΠΓ ΔΩΡΙΜΑΧΟΥ
ΕΥΤΑΞ ΕΝΕΚΑΚΑΙ
ΚΑΛΟΚ ΘΙΛΣ ΘΕΟΙΣ

Ὁ δ[ᾶμ]ος
Νίκιπ[πον] Δωριμάχου
εὐταξ[ίας] ἕνεκα καὶ
καλοκ[αγα]θίας θεοῖς.

Vs. 3 Ξ ex Ε correctum, qua de causa Ξ dedit Mueller. — Δωρίμαχος et Τιμῶναξ titulis insequentibus nominati huius Nicippi filii esse possunt.

486 Lapis in ipsa Basilicae porta postero tempore muro clausa inventus partem *exedrae* effecerat et statuae insuper erectae vestigia fert. Litterae simplices alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,01. Exscripsi.

ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ Ν /////ΙΠΠΟΥ
ΤΑΝΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑ
ΑΡΧΙΠΠΑΝ ΕΥΑΓΟΡΑ
ΘΕΟΙΣ

Δωρίμαχος Ν[ικ]ίππου
τὰν αὑτοῦ γυναῖκα
Ἀρχίππαν Εὐαγόρα
θεοῖς.

487 Lapis infra cymatio ornatus, qui in exedrae angulo dextro fuisse videtur. Cymatium in anteriore et dextro latere exsculptum est. Exedrae fundamenta adhuc ante Basilicam a sinistra intranti conspiciuntur. Litterae crassae accurate incisae secundi fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,023. Effodi inter duas ficos eas, quae e tribus illis ficis (ʽτρεῖς συκιές') in foro antiquo maxime septentrionem versus sitae sunt. Exscripsi.

ΟΔΑΜΟΣ
ΤΙΜΩΝΑΚΤΑΝΙΚΙΠΠΟΥ
ΚΑΘΥΙΟΘΕΣΙΑΝΔΕΣΩΚΥΔΕΥΣ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΘΕΟΙΣ

Ὁ δᾶμος
Τιμώνακτα Νικίππου,
καθ' υἱοθεσίαν δὲ Σωκύδευς,
ἀρετᾶς ἕνεκα θεοῖς.

488 In lapide, quem in superiore exedrae parte fuisse apparet, cymatio infra ornato. Latus et adversum et posticum curvatum est. L. 0,79, a. 0,23, cr. 0,60. Litterae bonae alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,17. De exedra vide ad n. 487. Effodi apud mediam e tribus illis ficis in regione ʽτρεῖς συκιές', i. e. in foro antiquo. Exscripsi.

ΤΙΜΩΝΑΞΝΙΚΙΠΠΟΥ///////////
ΚΑΘΥΙΟΘΕΣΙΑΝΔΕ
ΣΩΚΥΔΕΥΣΤΑΝΑΥΤΟΥ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΦΕΡΩΘΕΟΙΣ

Τιμῶναξ Νικίππου,
καθ' υἱοθεσίαν δὲ
Σωκύδευς, τὰν αὑτοῦ
θυγατέρα Φερὼ θεοῖς.

Stemma familiae:

Δωρίμαχος I (n. 485)
Εὐαγόρας (n. 486) — Νίκιππος (n. 485. 486)
Ἀρχίππα (n. 486) ⌣ Δωρίμαχος II (n. 486) — Τιμῶναξ (n. 487. 488 cf. 396) καθ' υ. Σωκύδευς
Φερώ (n. 488).

489 Basis cylindrata cymatiis carens, cuius a. 0,59, dm. 0,56; litteris elegantibus (tertii aut) secundi a. Chr. n. saeculi, a. 0,014. Effodi in foro (ʽτρεῖς συκιές’). Exscripsi.

ΚΑΡΤΙΔΑΜΑΣ ΓΟΡΓΩΠΑΚΑΙ
ΜΑΙΕΝΙΠΑΓΟΡΕΙΑ ΕΥΑΓΟΡΑ
ΤΟΝΥΙΟΝΕΥΑΓΟΡΑΝ
ΘΕΟΙΣ

Καρτιδάμας Γοργώπα καὶ
Ἐνιπαγόρεια Εὐαγόρα
τὸν υἱὸν Εὐαγόραν
θεοῖς.

Καρτιδάμας Γοργώπα fortasse pater eius, qui in Epictetae testamento (n. 330, 88) est Γοργώπας Καρτιδάμα. || Vs. 2 litterae ΜΑΙ erasae.

---

490 Basis cylindrata lapidis caerulei, cuius a. 0,63, dm. 0,49. Cymatiis olim seorsum exsculptis nunc caret. Litterae secundi (vel primi) a. Chr. n. saeculi, a. fere 0,015. Effodi in fori parte orientali (ʽτρεῖς συκιές’).

ΒΡΙΘΩΠΡΟΚΛΕΙΔΑ
ΤΑΝΕΑΥΤΑΣΜΑΤΕΡΑ
ΚΑΙΠΡΟΚΛΕΙΔΑΣΕΥΑΓΟΡΑ
ΤΑΝΤΟΥΠΑΤΡΟΣΜΑ//////////////
ΙΣΘΜΩΕΧΕΣΤΡΑΤΟ
ΘΕΟΙΣ

Βριθὼ Προκλείδα
τὰν ἑαυτᾶς ματέρα
καὶ Προκλείδας Εὐαγόρα
τὰν τοῦ πατρὸς μ[ατέρα]
Ἰσθμὼ Ἐχεστράτο[υ]
θεοῖς.

Stemma: Ἐχέστρατος (Εὐαγόρας I?)
Ἰσθμώ ‿ Προκλείδας I
Βριθώ Εὐαγόρας
Προκλείδας II.

In Epictetae testamento (n. 330, 83 sq.) commemorantur Εὐαγόρας Προκλείδα et (filius eius) Προκλείδας Εὐαγόρα, qui fortasse Isthmus coniux fuit. Euagoras fere coaevus etiam in n. 486 (cf. n. 489) occurrit. Προκλείδας et Ἰσθμώ n. 337, 8 recurrunt.

---

491. 492 Tabulae duae marmoris caerulei, quas ad idem monumentum pertinuisse certum est, superne cymatio ornatae; n. 491 a sinistra, n. 492 a dextra mutila; max. l. (plus 0,50 et) 0,58, a. 0,58, max. cr. 0,32 et 0,145. Litterae bonae alterius a. Chr. n. saeculi, l. 0,017. Effodi in muris recentioris aetatis absconditas ante Basilicam. Exscripsi.

(491)

ΑΓΝΟΣΘΕΝΗΣΔΩΣΙΣΘΕΝΕ////
ΞΑΝΘΙΠΠΑΝΠΑΝΤΑΞΕΝΟΥ
ΤΑΝΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑ
ΘΕΟΙΣ

Ἁγνοσθένης Δωσισθένε[υς]
Ξανθίππαν Πανταξένου
τὰν αὑτοῦ γυναῖκα
θεοῖς.

(492)

Ξ/ΝΘΙΠΠΑΠ\ΝΤΑΞΕΝΟΥ
ΑΓΝΟΣΘΕΝΗΝΔΩΣΙΣΘΕΝΕΥΣ
ΤΟΝΑΥΤΑΣΑΝΔΡΑ
ΘΕΟΙΣ

Ξ[α]νθίππα Π[α]νταξένου
Ἁγνοσθένην Δωσισθένευς
τὸν αὑτᾶς ἄνδρα
θεοῖς.

---

493 Lapis rectangulus marmoris albi, l. 0,725, a. 0,46. Litterae bonae a. (0,015 [ΔΟΩ]—)0,02. Edd. Mamet De insula Thera 1874, 63; Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 8. Exscripsi ante Mercurii et Herculis antrum pavimento insertum.

ΔΙΩΝΚΑΡΤΙΔΑΜΑ
ΤΑΝΑΥΤΟΥΜΑΤΕΡΑ
ΒΡΙΘΩΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΥ

Δίων Καρτιδάμα
τὰν αὑτοῦ ματέρα
Βριθὼ Κρατησιλόχου.

494 'In eodem emporio ad aedem S. Ioannis in pariete' (Cyriacus). Ecclesia est Emporium inter et S. Stephani montem sita (Ross). Edd. O. Riemann *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 286, 60 ex Cyriaci Anconitani codice n. 996 Florentiae in bibliotheca Riccardiana conservato; Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 215 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 85]. Cf. Dittenberger *Hermes* XVI 1881, 161, 1. Negligenda quae F. Lenormant sibi confinxit Philol. XXIV 1866, 322 sq.

Cyriacus:

Ὁ δᾶμος ἐτείμασεν ἱέρειαν διὰ
γένους Ἀρτέμιδος Πετελεστίδα Ἀγλαο-
φάνους φίλανδρον ἀρετᾶς ἕνεκα.

Ross:

Ο Δ Α Μ Ο Σ Ε Τ Ε Ι Μ Α . . Ν
Ι Ε Ρ Ε Ι Α Ν Δ Ι Α Κ Ο Ν Ο Υ Σ Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ο . . . .
Τ Ε Λ Ϲ Ϲ Ι Δ Α Λ Ι Λ Ο ф Α Ν Ο Υ . Ο \ Λ Ν . . . .
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α

unde haec restituo:

Ὁ δᾶμος ἐτείμασεν
ἱέρειαν διὰ γένους Ἀρτέμιδος Πε[ργαίας(?)]
Τελεστίδα Ἀγλ[ω]φάνους φίλανδρον
ἀρετᾶς ἕνεκα.

---

495 Basis cylindrata cymatiis carens, a. 0,715, dm. 0,545. Litterae apicatae Iuliae vel Claudiae aetatis, a. c. 0,025. Effodimus in foro antiquo intra murum recentioris aetatis, inter eam ex tribus illis ficis (τρεῖς συκιές), quae maxime versus septentriones est, et Basilicam. Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ Ε Τ Ι Μ Α Σ Ε
Π Λ Ε Ι Σ Τ Ω Ν Α Κ Τ Α Π Ε Λ Ο Π Ι Δ Α
Ι Ε Ϸ Ε Α Α Θ Α Ν Α Σ Π Ο Λ Ι Α Δ Ο Σ
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ
Τ Α Σ Ε Σ Α Υ Τ Ο Ν

Ὁ δᾶμος ἐτίμασε
Πλειστώνακτα Πελοπίδα
ἱερέα Ἀθάνας Πολιάδος
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ καλοκἀγαθίας
τᾶς ἐς αὐτόν.

---

496 Lapis oblongus l. 0,385, a. 0,25, max. cr. 0,25. Litterae apicibus magnis ornatae accurateque incisae aetatis Augusteae vel Claudiae. Versuum 1 et 5 exordia et fines in aliis lapidibus a sinistra dextraque positis fuisse necesse est. Effodi in cisterna, quae est intra Basilicam.

Τ Ο Ν Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ο Ν Κ Α Ι ·
Κ Α Ι Τ Ο Ν Υ Ι Ο Ν Α Υ Τ Ο Υ
Α Γ Α Θ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Ν Ο Ι Ν Ε Ο Ι
Κ Α Ι Ο Ι Ε Φ Η Β Ε Υ Σ Α Ν Τ Ε Σ
Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ Τ Α Σ Ε Σ

[(*nomen*)]	τὸν γυμνασίαρχον καὶ	[τ - - - - -]
	καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ	
	Ἀγαθόστρατον οἱ νέοι	
	καὶ οἱ ἐφηβεύσαντες	
[ἀρετᾶς ἕνεκα]	καὶ καλοκἀγαθίας τᾶς ἐς	[αὐτούς].

---

497 In sacello D. Ioannis inter Emporium et Perissam sito. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 216 [ex quo male excerpsit Vosswinckel De Theraeorum insulis 98, 5*e*].

Ο Δ Α Μ Ο Σ Ε Τ Ι Μ Α Σ Ε
. Α Ν Τ Ο Υ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Υ Κ Α Ι . .
Ε Ρ Γ Ε Τ Α Σ Υ Μ Α Ρ Ε Υ Σ Γ Υ Ν Α .
. Τ Ι Μ Α Ρ Χ Ο Υ Α Σ Τ Υ Π Α Λ Α . . .
. . . Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ .
. . . . Α Σ Ε Σ Α Υ Τ Ο Ν

Ὁ δᾶμος ἐτίμασε
[τ]ὰν τοῦ προξένου καὶ [εὐ]-
εργέτα [Ε]ὐμάρευς γυνα[ῖκα]
[τὰν δεῖνα, θυγατέρα δὲ]
Τιμάρχου Ἀστυπαλα[ιέως]
[ἀρετᾶ]ς ἕνεκα καὶ καλοκἀγαθ[ί]-
[ας τ]ᾶς ἐς αὐτόν.

'Vereor, ne inter tertium et quartum versum, dum festinantius transscribo lapidem, integrum versum omiserim' Ross.

---

498 Basis oblonga cymatiis, quae olim seorsum exsculpta erant, carens, l. 0,52, a. 0,61. Litterae apicatae accurate incisae, a. 0,025. Effodi in muro recentioris aetatis, in foro inter Basilicam et eam ex tribus ficis, quae maxime septentrionem versus est.

/////////// Δ Α Μ Ο Σ Ε Τ Ι Μ Α Σ Ε
Τ Ο Τ Ρ Ι Τ Ο Ν
// Δ Α Μ Ο Κ Ρ Ι Ν Η Ν Ν Ι Κ Α Ν Ο Ρ Ο Σ
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α
Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ
Τ Α Σ Ε Σ Α Υ Τ Ο Ν

[Ὁ] δᾶμος ἐτίμασε
τὸ τρίτον
Δαμοκρίνην Νικάνορος
ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ καλοκἀγαθίας
τᾶς ἐς αὐτόν.

499 Basis cylindrata cymatiis olim seorsum exsculptis nunc carens, a. 0,595, dm. 0,55 et (sup.) 0,53; litterae apicibus magnis ornatae, a. 0,025—0,03. Litterae ε forma est Ɛ. Effodi in Basilicae parte septentrionali prope basim duplicem. Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
Ε Τ Ι Μ Α Σ Ε Ε Σ Τ Ι Α Ι Ο Ν
Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ Α Ρ Ε Τ Α Σ
Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ
Τ Α Σ Ε Σ Α Υ Τ Ο Ν

Ὁ δᾶμος
ἐτίμασε Ἑστιαῖον
Θεμιστοκλέους ἀρετᾶς
ἕνεκα καὶ καλοκἀγαθίας
τᾶς ἐς αὐτόν.

500 Lapis in vico 'Agonia' (i. e. Γωνία) in casa aliqua privata fuit; postea Athenas translatus est. Habeo ex Fauvelii schedis, qui a. 1788 exscripsit (Bibl. nation. Paris. ms. francogall. 22877 f. 113 verso). Edd. Osann Syll. inscr. graec. 1834, 382, 6 ex schedis Villoisoni; Boeckh C. I. G. II 2459 'ex iisdem et Fauvelii Koehlerianis et schedis St. Martini.' Praeterea acceperat 'apographa duo Pittaci parum fida; hic tribuit Corintho.'

Α Β Ο Υ Λ Α Κ Α Ι Ο Δ Α Μ Ο Ϲ
Θ Ε Ν Η Ν Γ Ο Ρ Γ Ο Ϲ Θ Ε Ν Ο Υ
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Κ Α Λ Ο
Κ Α Ι Α Θ Ι Α Σ Τ Α Σ Ι Σ Α Υ Τ Ο Ν
ର

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος
[- σ]θένην Γοργοσθένου
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ καλο-
κἀ[γ]αθίας τᾶς [ἐ]ς αὐτόν.

501 Fragmentum basis, cuius max. l. 0,29, max. a. 0,27, cr. 0,145; litteris apicatis a. 0,03. Effodi ad viam, quae a foro meridiem versus ducit. Exscripsi.

Ὁ δᾶμος
[ἐτίμ]ασε Ἑσ[τι]αῖο[ν]
[Διοδώ]ρου [ἀρε]τᾶς ἕ[νεκα]
[καὶ καλ]οκἀ[γα]θί[ας τᾶς]
[εἰς αὐτόν].

502 Lapis caeruleus superne et intra cymatiis ornatus, a dextra fractus. A sinistra alter lapis eiusdem indolis fuisse videtur. Max. l. 0,56, max. a. 0,22, max. cr. 0,36. Litterae elegantes magnis apicibus ornatae, a. 0,02—0,025. Inventus ad viam, quae a Ptolemaei sacello in forum ducit ad dextram, in regione casae eius, cuius in aula magna est cisterna. Exscripsi. Habeo etiam ex R. Weilii schedis.

⌐ Ε Δ Α Μ Ω Ν Α Σ Σ Α Ν *vacat*
Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ
//// Τ Ο Ν

[Ὁ δᾶμος ἐτίμα|σ]ε Δαμώνασσαν
[ἀρετᾶς ἕνεκα] | καὶ καλοκἀγαθίας
[τᾶς εἰς α|ὐ]τόν.

Patris nomen quamquam desideramus, tamen suppleri non potest, siquidem symmetriae leges in tali titulo certe vigentes respicimus.

503 Basis lapidis caerulei oblonga in adverso latere cymatiis ornata, l. 0,41, a. 0,24, cr. 0,62. Litterae aetatis imperatorum Romanorum. Ex Apollinis Carnei templo deiecta esse videtur; nos in muro hodierno, qui in montis clivo agellum angustum sustentat, invenimus. Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ Π Ε Λ Ο Π Ι Δ Α Ν Κ // Ε ////
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α Π Α Σ Α Σ Θ Ε Ο Ι Σ

Ὁ δᾶμος Πελοπίδαν Κ[λ]ε - -
ἀρετᾶς ἕνεκα πάσας θεοῖς.

504 'In eadem' (insula) 'Thiatyra' (corr. Thera) 'apud emporium' (i. e. vicum Ἐμπορεῖον) 'ad aedem S. Georgii.' Ed. O. Riemann *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 136, 59 ex Cyriaci Anconitani codice n. 996 Florentiae in bibliotheca Riccardiana conservato. Theraeam originem demonstravit W. Dittenberger *Hermes* XVI 1881, 136, 1.

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος ἐτείμασεν
Εὐφραίνουσαν Ἐπισκευαστικοῦ
ἀρετᾶς ἕνεκεν, τὰν ἀνάστασιν καὶ
τὰν ἐς αὐτὰν δαπάναν ποιησαμένων
τῶν γονέων αὐτᾶς Ἐπισκευαστικοῦ
καὶ Εὐφροσύνας.

505 In urbe prope aedificium rotundum (Laconicum?) ad gymnasium epheborum Mercurio et Herculi sacrum. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 72, 10.

Α Β Ο Υ Λ Α Κ Α Ι
Ε Τ Ε Ι Μ Α Σ Ε Ν
Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Ν
Α Ρ Ε Τ Α Σ

Ἁ βουλὰ καὶ [ὁ δᾶμος]
ἐτείμασεν - - - - - -
Καλλικράτην [τοῦ δεῖνος]
ἀρετᾶς [ἕνεκα].

Vs. 2 munus ad gymnasium pertinens aut sacerdotium aliquod supplendum esse videtur.

506 Basis marmoris albi a dextra fracta, cymatiis simplicibus ornata, max. l. 0,40, a. 0,655, cr. 0,51. Litterae apicatae a. 0,018—0,02. Effodi apud eam ex tribus ficis, quae maxime septentrionem versus est in foro (hodie ῾τρεῖς συκιές᾽).

ΑΓΗΣΙ/
ΚΟΙΡΑΝC
ΤΟΝΣΥΝΙ

Ἀγήσιλ[λα τοῦ δεῖνος]
Κοίρανο[ν τοῦ δεῖνος]
τὸν σύν[βιον θεοῖς].

507 Tabula lapidis caerulei, l. 0,635, a. 0,59, max. cr. 0,13. Litterae simplices excepto fere Y, a. 0,015—0,02. Effodi in cubiculo, quod est apud ecclesiam Christianam (Apollinis Pythii templum) orientem versus. Exscripsi.

ΑΡΧΙΝΙΚΑΑΝΤΙΜΕΔΟΝΤΟΣ
ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙΑΝΔΙΟΤΙΜΟΥ
ΤΑΝΑΥΤΑΣΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΘΕΟΙΣ

Ἀρχινίκα Ἀντιμέδοντος
Τελεσικράτειαν Διοτίμου
τὰν αὑτᾶς θυγατέρα
θεοῖς.

508 Columna canalibus carens [sive basis cylindrata?] marmoris caerulei, cuius dm. 1,82, a. 0,40 quatenus ex terra eminet. Iacet in faucibus, quae in arcis parte septentrionali ab ecclesia Evangelismi oriuntur, paullo infra n. 513, prope n. 520. Videtur autem ex Apollinis Carnei templo, quod in arce fuit, delapsa esse. Litterae elegantes et apicatae fortasse primo a. Chr. n. saeculo tribuendae sunt, a. 0,025, Θ Ο Ω minores. Ed. Henzen *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 107 ex comitis de Cigalla schedis; emendavit, qui denuo viderat, R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 74 adn. 11. Exscripsit A. Schiff. Ectypum contuli.

ΓΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣΦΙΛΟΘΕΟΥ
ΚΑΘΥΙΟΘΕΣΙΑΝΔΕΔΙΟΚΥΔΕΥΣ
ΤΟΝΠΑΤΕΡΑΔΙΟΚΥΔΗΝΔΩΡΟΚΡΙΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΡΝΕΙΩΙ

Γνησικράτης Φιλοθέου,
καθ' υἱοθεσίαν δὲ Διοκύδευς,
τὸν πατέρα Διοκύδην Δωροκρίτου
Ἀπόλλωνι Καρνείωι.

509 Basis oblonga, l. 0,77, a. c. 0,45, cr. c. 0,23, litteris serae aetatis a. 0,035, Φ 0,06. Nunc est in ianua cubiculi, quod ad balneas prope Basilicam sitas pertinere videtur. Exscripsi.

ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΝΔΙΟΔΩΙΟΥ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚ///

Φιλοκράτην Διοδώ[ρ]ου
ἀρετᾶς ἕνεκα.

Διόδωρος Φιλοκράτους (ἐφηβεύσας) n. 339,10 (a. 4—37 p. Chr. n.) huius pater fuisse potest.

510 Fragmentum basis cylindratae, cuius max. a. 0,65; litterae a. 0,017—0,025. Effodi prope Basilicae angulum, qui septentrionem inter et orientem spectat. Exscripsi.

ΟΔΙΚΑΕΥΡΥΑΝΑ
ΙΑΣΩΤΙΜΗΣΓ/////
ΞΑΥΤΑΝΟΜΟΤ
ΟΘΕΟΝ Ν C
ΘΕ

- - οδίκα Εὐρυάνα[σσα]
- - ασὼ τιμῆς [ἕνεκα]
[τὸν ἑ]αυτᾶν ὁμότ[ροφον]
. . . όθεον . . . νο - -
θε[οῖς].

511 Basis lapidis caerulei cylindrata, a. 0,65, dm. 0,55—0,56. Cymatiis olim seorsum exsculptis nunc caret. Litterae vehementer detritae a. c. 0,02. Effodi in foro sub media e tribus ficis (loco hodie τρεῖς συκιές appellato). Exscripsi.

Ι ////////////////// Α Ι Ι ///////////////////// Λ //////
Ι Ι Ι Φ Ο /// ' ////// Υ ι ///////// Λ Ι Κ /////// \ /////
Ι Ν Τ ΚΑΙ // Ι ///////// ΓΙ /////////////////////////////
Ι ///// Ι Ι Ο Ο // Ι Ω Σ \ Ε Ν Γ Α Π Ο Τ Ι /////
Α Ν Θ Ρ Ω Π Ο ∠ Ξ Υ Σ Ε /// Ω Σ Δ Ε ////
Τ Α Π Ο Τ Ι Θ Ε Ο Σ Ε //// Ι Κ Ε Ν

Vss. 4—6 - ὅ[σ]ίως [μ]ὲν τὰ ποτὶ [τὸς] | ἀνθρώπος, [ε]ὐσε[β]ῶς δὲ | τὰ ποτὶ θεὸς ἔ[ζ]ωκεν. (Supplevit Wilamowitz.)

512 Tabula rectangula a dextra et inferiore parte dextra fracta, marmoris caerulei, cuius max. l. 0,53, a. 0,255, cr. 0,17. Litterae apicibus magnis ornatae sunt, a. 0,025—0,03. Ex Apollinis Carnei templo Μεροβίγλι in Soroti domum, quae nunc est Georgii N. Beloniae, devenisse videtur, ubi vidimus et R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 73 adn. 10 et ego.

ΙΕΡΕΑΑΠΟΛΛΩΝΟ\
ΑΔΜΗΤΟΝΘΕΟΚΛΕΙΔ/
ΧΗΣΑΝΤΑ ΠΑΣΑΣΑ
vacat

Ἱερέα Ἀπόλλωνο[ς Καρνείου]
Ἄδμητον Θεοκλείδ[α γυμνασιαρ]-
χήσαντα πάσας ἀ[ρετᾶς ἕνεκα].

513 Columnae fragmentum (cuius circuitus 1,65, a. 0,58) marmoris caerulei in faucibus situm, quae ab ecclesia Evangelismi in septentrionali arcis parte mare versus et ad locum *Kamári* vergunt. Ibi prior incisus est titulus *b* litteris simplicioribus (a. c. 0,023) primi, si non secundi a. Chr. n. saeculi; deinde Augusti fere vel Tiberii aetate in latere opposito titulus *a* litteris eleganter quidem, sed nimis apicatis velut Ε Ρ Β (a. c. 0,02). Titulum *a* nemo viderat; *b* edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 97 sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 62 sqq.), 106 ex schedis Prokeschianis et Gerhard *Archäol. Intelligenzbl. der allgem. Lit.-Zeitg.* 1835 n. 9 p. 67 (C. I. G. II add. 2467*b* [Vosswinckel De Theraeorum insulis 82*b*]). Utramque inscriptionem exscripsit A. Schiff. Ectypa contuli.

a

Ο Δ Α Μ Ο Σ Ε Τ Ι Μ Α Σ Ε
ΙΕΡΕΙΑΝΗΡΑΣ Δ Ρ Ο Μ Α Ι Α Σ
ΒΑΣΙΛΟΚΛΕΙΑΝΛΑΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΑΣΑΣΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ
ΚΑΙΕΥΣΕΒΕΙΑΣ

Ὁ δᾶμος ἐτίμασε
ἱέρειαν Ἥρας Δρομαίας
Βασιλόκλειαν Λακράτους
πάσας ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ εὐσεβείας.

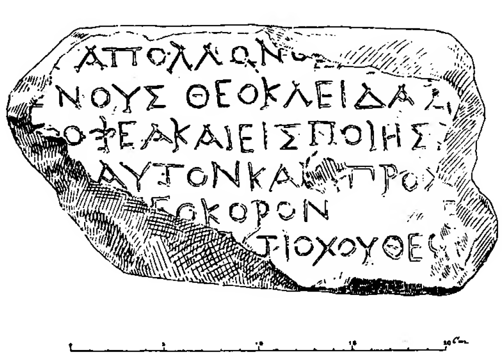
b

Θ Ε Υ Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ
Α Δ Μ Η Τ Ο Υ Κ Α Ι
ΝΙΚΟΛΑ Κ Ρ Ι Σ Α Μ Ι Ο Σ
Τ Ο Ν Α Υ Τ Ω Ν Υ Ι Ο Ν
Α Δ Μ Η Τ Ο Ν
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Κ Α Ρ Ν Ε Ι Ω Ι

Θευκλείδας
Ἀδμήτου καὶ
Νικόλα Κρισάμιος
τὸν αὐτῶν υἱὸν
Ἄδμητον
Ἀπόλλωνι Καρνείωι.

---

514 In area rotunda, quae nostro aevo in Apollinis Carnei pronao exstructa est, lapidem caeruleum oblongum a. 1896 effodi, a sinistra dextraque certe mutilum. Basisne fuerit an muri pars nescio. Max. l. 0,30, a. 0,14, max. cr. 0,41. Litterae negligentius exaratae primo a. Chr. n. saeculo vix antiquiores, unde refelluntur, quae *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 259 diximus. Formam ad exemplaris mei ectypique fidem expressit M. Luebke.

[Ἱερεὺς] Ἀπόλλωνο[ς Καρνείου]
[διὰ γέν]ους Θεοκλείδας [Ἀδμήτου]
[τὸν τρ]οφέα καὶ εἰσποιησ[ά]-
[μενον ἑ]αυτὸν καὶ προχ[ειροτονη]-
[θέντα νε]ωκόρον
[τὸν δεῖνα Ἀν]τιόχου θεο[ῖς].

Post varia conamina textum ita fere dedi, qualem Wilamowitzius maxime et ex parte Kaibelius restituerunt.

---

515 Fragmentum baseos oblongae, a dextra sinistraque mutilae, a superiore latere excavatae, cuius max. l. 0,14, a. 0,08, max. cr. 0,175; litterae apicatae a. 0,01—0,015. Effodi paullo infra Apollinis Carnei templum.

Α Γ Λ Ω Φ
Α /// Ε Υ Τ Α
Θ Ε Ο Ι Σ

Ἀγλωφ[άνην Θεοκλείδα(?)]
[θερ]α[π]ευτὰ[ν Ἀσκλαπιοῦ(?)]
θεοῖς.

---

516 Basis marmoris caerulei, l. 0,36, a. 0,225, cr. 0,24. In superiore parte statuae vestigia se vidisse contendit Schaubert; mihi potius alius lapis cymatium continens impositus fuisse videtur. Litterae apicatae, a. 0,018—0,023. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 432 ex comitis I. de Cigalla schedis; Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 221 e schedis Buchonis historici Galli (Vosswinckel De Theraeorum insulis 88); cf. Ad. Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 255; F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 333. Exscripsi in arce ad ecclesiam Evangelismi; sed sinistra pars, quam infra lineis subductis significavi, nunc defracta est. Vidi etiam in Schauberti schedis (n. 16).

Ο Δ Η Μ Ο Σ Ε Τ Ε Ι Μ Η Σ Ε Ν
ΙΕΡΕΑ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΔΙΑΓΕΝΟΥΣ
ΑΓΛΩΦΑΝΗΝΘΕΟΚΛΕΙΔΑ
Ν Ε Ω Τ Ε Ρ Ο Ν
Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν

Ὁ δῆμος ἐτείμησεν
ἱερέα Ἀσκληπιοῦ
διὰ γένους
Ἀγλωφάνην Θεοκλείδ[α]
νεώτερον
ἀρετῆς ἕνεκεν.

Cf. monumentum sepulcrale M. Ulpii Claudiani Aglaophanis ἱερέως Ἀσκλαπιοῦ διὰ γένους, qui archon Traiani imperatoris statuam dedicavit (n. 475). Aglophanes eius qui n. 515 honoratur nepos fuisse potest.

517 In monte S. Stephani a. 1788 effodit Fauvel intra Basilicam. Eius schedas Parisiis in bibliotheca nationali conservatas (ms. francogall. 22877 f. 112 verso) contuli et eiusdem ephemeridem (ibid. f. 19: inter duas columnas '*une petite inscription de l'empereur Tibère*'). Ex Fauvelio habuerunt St. Martin et vitiosius Pittakis, qui Spartae tribuit; ex his Boeckh C. I. G. II 2461 (Vosswinckel De Theraeorum insulis 91 sq., 10*c*).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΚΑΙΚΑΡΟΣΙΕΡΕΑΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙ
ΑΡΧΟΝΘΕΜΙΣΤΟ . . . ΑΑΓΛΩΦΑΝΟΥ
. . . . ΓΥΜΝΑ
ΣΙΑΡΧΟΝΕΣΤΙ . . . .
ΟΙΕΦΗΒΕΥΡΟΤΕΣΙΑΡΕΤΑΣ
ΚΝΕΚΑ

Αὐτοκράτορος Τιβερίου
Καί[σ]αρος ἱερέα καὶ γυμνασί-
αρχον Θεμιστο[κλέ]α Ἀγλωφάνου[ς]
[καὶ τὸν ὑπο]γυμνα-
σίαρχον Ἑστι[αῖον Θεμιστοκλέους (?)]
οἱ ἐφηβευ[κ]ότες ἀρετᾶς
[ἕ]νεκα.

Vs. 2 ΚΑΙΣΑΡΟΣ Boeckh; vs. 7 ΕΝΕΚΑ idem ex Martino. Filii nomen ex n. 499 supplevi.

518 Fragmentum basis magnae lapidis rubri, Perissae inventum. Commemoravit Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 183 sq. (C. I. G. II add. p. 1088 ad n. 2469*d*); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 488; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1207.

ΝΗΣΘΕ
ΥΣΤΗΝΕΑΥΤ
ΤΕΡΑΘΕΟΙΣ

(*nomen mulieris*)
[Ἀγλωφά]νης Θε[μιστο]-
[κλέο]υς τὴν ἑαυτ[οῦ]
[μη]τέρα θεοῖς.

Supplementa exempli gratia adscripsi; cf. n. 517.

519 *Kamári* penes Barbarrigi uxorem in basi marmoris(?) nigricantis, l. 0,32, a. 0,28, cr. 0,29; litteris nimis apicatis a. (0,015—)0,017(—0,02). Lapidem 'in Oeae ruderibus' repertum ed. H. Mamet De insula Thera 1874, 76. Exscripsi. Litteras ab illo lectas, quas non recognovi, lineolis subductis significavi.

ΟΝΤΕΛΛΙΟΝ
ΤΟΥΤΡΩΜΕΝΤΙΝΑΚΑΡΟΙ
ΙΕΡΕΥΣΑΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΡΝΕΙΟΥ
ΔΙΑΓΕΝΟΥΣΑΔΜΗΤΟΣΘΕΟΚΛΕΙ
ΔΑΚΑΙΤΕΙΣΑΝΩΡΘΡΑ
ΟΝΤΟΣΚΑΙΑΛΚΙΜΕΔΟ
ΑΞΙΤΙΜΟΥΚΑΙΔΙΟΝΥΣΙ
ΩΤΑΡΧΙΔΑΤΟΝΕΑΥΤΩ
ΣΩΤΗΡΑΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝ
ΠΟΛΛΩΝΙΚΑΡΝΕΙΩΙ

[- - - ο]ν [Γ]έλλιο[ν - -]-
του Τρωμεντίνα Κᾶρο[ν ὁ]
ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Καρνείου
διὰ γένους Ἄδμητος Θεοκλεί-
δα καὶ Τεισάνωρ Θρα[συ]-
[λέ]οντος καὶ Ἀλκιμέδ[ων]
[Ἀν]αξιτίμου καὶ Διονύσι[ος]
[Πρ]ωταρχίδα τὸν ἑαυτῶ[ν]
σωτῆρα καὶ εὐεργέταν
[Ἀ]πόλλωνι Καρνείωι.

Vss. 1. 2 Mametius, quae praebet: ὁ δεῖνα . . . . .]ΔΙΟΝΥΣ[ιος]|ΤΟΥΤΡΟΜΕΝΤΙΝΑΚΑ[τλ]Ο[ς nihili sunt. Ceteras discrepantias silentio praetereo. Basis ex Apollinis Carnei templo, quod in arce fuit, delapsa esse videtur.
Ἄδμητος Θεοκλείδα cf. n. 513 sq. et duo epigrammata sepulcralia. Τεισάνωρ Θρασυλέοντος n. 340, 20.

520 Basis cylindrata marmoris albi cymatiis ornata, cuius a. fere 0,60, circuitus c. 1,75. In latere superiore foramen est rotundum, cuius dm. 0,12, profunditas c. 0,03. Litterae apicatae et quamvis putide elegantes, a. 0,015—0,02. Iacet nunc in faucibus, quae ab ecclesia Evangelismi oriuntur, in septentrionali arcis clivo, unde delapsa esse videtur — paullo infra n. 513. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836 tab. II n. 105 et p. 96 sq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 61 sq.) et Gerhard *Archäol. Intelligenzbl. der allgem. Lit.-Zeitg.* 1835 n. 9 p. 67 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. p. 1087 sq. n. 2469*d*); cf. G. Henzen *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 107 ex comitis de Cigalla schedis; Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 74. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΣΔΩΡΟΘΕΟΥ
ΤΑΝΤΟΥΥΙΟΥΜΝΑΣΙΚΡΙΤΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΚΑΙΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΣΜΝΑΣΙΚΡΙΤΟΥ
ΤΑΝΑΔΕΛΦΑΝΧΑΡΙΞΩ ΘΕΟΙΣ

Ἀσκληπιὰς Δωροθέου
τὰν τοῦ υἱοῦ Μνασικρίτου θυγατέρα
καὶ Κλειτοσθένης Μνασικρίτου
τὰν ἀδελφὰν Χαριξὼ θεοῖς.

Ex hoc et n. 521 stemma efficitur a Boeckhiano diversum.

Δωρόθεος
|
Κλειτοσθένης I ⌣ Ἀσκληπιάς
|
Μνασίκριτος
|
Κλειτοσθένης II Χαριξώ.

Κλειτοσθένης Μνασικρίτου aliquis a Tiberii Caesaris (a. 4—37 p. Chr.) sacerdote in ἐφηβευσάντων catalogum relatus: n. 339, 9.

521 Lapis oblongus l. 0,255, a. 0,21, cr. 0,33, litteris apicatis a. 0,015. Effodi in cisterna in Apollinis Carnei aula. Litterae ε forma est Ɛ. Exscripsi.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΣΔΩΡΟΘ///
ΟΥΤΟΝΕΑΥΤΑΣΥΙΟΝ
ΚΑΙΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΣ
MΝΑΣΙΚΡΙΤΟΥΤΟΝΕΑΥ
ΤΟΥΠΑΤΕΡΑMΝΑΣΙ
ΚΡΙΤΟΝΚΛΕΙΤΟΣΘΕ
ΝΟΥΣΘΕΟΙΣ

Ἀσκληπιὰς Δωροθ[έ]-
ου τὸν ἑαυτᾶς υἱόν,
καὶ Κλειτοσθένης
Μνασικρίτου τὸν ἑαυ-
τοῦ πατέρα Μνασί-
κριτον Κλειτοσθέ-
νους θεοῖς.

---

522 Basis magna, quae olim ex tribus (vel pluribus) lapidibus et cymatiis seorsum exsculptis constitisse videtur, marmoris caerulei. Altitudinem (praeter cymatia, quorum nullum vestigium exstat) 0,685 fuisse lapis sinister demonstrat; longitudo sinistri est 0,46, medii certe plus duplo maior fuit, dextri fortasse sinistrum aequabat, ut totius baseos longitudinem duobus metris utique non minorem, immo aliquanto maiorem fuisse eluceat. Litterae apicibus magnis ornatae accurate et quamvis putida elegantia incisae exeuntis fere primi p. Chr. n. saeculi, a. c. 0,025. Lapidem sinistrum (I) a. 1788 Therae invenit Fauvel integrum; sed cum partem posticam desecaret, quo facilius ad portum transportaret (hodie enim cr. est vix 0,006), in duas partes fracta est et nonnullae litterae interierunt. Fauvelius comiti de Choiseul-Gouffier misit; nunc est in Museo Parisiensi. Contra medium lapidem (II) Orloffius comes imperante Catharina II Petropolim attulit, ubi utrimque mutilatus est, ut mensae formam reciperet; postea possedit Heidecke proxenus Russicus apud Genuenses [Genuae an Petropoli?]; nunc ubi sit, incertum est. Certe Petropoli neque Latischew vidit (*Mitth. des athen. Inst.* IX 1884, 209 not. 1) neque qui Museo antiquitatum Petropolitano praeest G. Kieseritzky quidquam de eo comperire potuit. Dexter lapis (III) nunquam in lucem prodiit. I*a* (fragmentum superum) edd. Dubois *Catal. … de Choiseul* 1818, 235; Clarac *Catal. du Louvre* 557, *Musée* 457 et *Inscr.* tab. 23. 31; Osann Syll. inscr. graec. 344; *b* (inferius) edd. Clarac *Catal.* 553, *Musée* 433 et *Inscr.* tab. 23; Osann l. l. 364, 24; II Koehler in Comment. de insulis et cursu Achillis Act. Petrop. Acad. X 255 not. 812, qui Petropoli transscripserat (Férussac *Bull. des sciences hist.* 1829 n. 7 p. 335; Osann *Allgem. Schulzeitung* 1829 II n. 147 p. 1209 sqq.). Lapides I et II egregia divinatione coniunxit Boeckh C. I. G. II 2462. 2463, schedis usus et Fauvelii, qui lapidem I integrum exscripserat et Koehlerianis (II) et Muellerianis (I*b*) nec non Pittakis variis et interpolatis apographis; cf. add. p. 1085; Froehner *Les inscr. grecques du Louvre* 1865, 55 (modo inscriptionem sinistram). Vidi lapidem I et ectypum accepi Villefossii et Michonis vv. dd. humanitate; litteras, quae perierunt, lineis subductis notavi.

I

ΑΒΟΥΛ ΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΕΤΕΙMΑΣ ΕΝMΝΑΣΙΚΡΙΤΟΝ
ΔΙΟΔΩΡ ΟΥΥΙΟΝΙΕΡΕΑΔΙΑ
ΓΕΝΟΥΣ ΤΘΥΠΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΔΙΟΝΥΣ ϽΥΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ
ΚΑΙΚΑΛΟΚℲ ΑΘΙΑΣΤΑΝΑΝΑ
ΣΤΑΣΙΝ// ΙΟΙΣΑMΕΝΑΣΤΑΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΣ// ΑΥΤΟΥΧΑΙΡΟΠΟΛΕΙ
ΑΣ·ΤΙ·ΚΛ/// ΛΥΔΙΟΥΚΥΡΕΙΝΑ
ΑΓΛΑΟΦΑΝ ΟΥΣΘΥΓΑΤΡΟΣ
ΕΚΤΩΙ ΝΙΔΙΩΝ

II

ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔ
ΕΤΕΙMΑΣΕΝΧΑΙΙ
ΤΙΚΛΑΥΔΙΟΥΚϒ
ΦΑΝΟΥΣΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΚΑΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥ
ΤΑΝΑΝΑΣΤΑΣΙΝΤ
ΑΥΤΑΣΖΩΣΑΣ

III

(*deest*)

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος
ἐτείμασεν Μνασίκριτον
Διοδώρου υἱὸν ἱερέα διὰ
γένους τοῦ πρὸ πόλεως
Διονύσου ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ καλοκἀγαθίας, τὰν ἀνά-
στασιν [π]ο[η]σαμένας τᾶς
γυναικὸς αὐτοῦ Χαιροπολεί-
ας Τι(βερίου) Κλ[α]υδίου Κυρείνα
Ἀγλαοφάνους θυγατρὸς
ἐκ τῶν ἰδίων.

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δ[ᾶμος]
ἐτείμασεν Χαι[ροπόλειαν]
Τι(βερίου) Κλαυδίου Κυ[ρείνα Ἀγλαο]-
φάνους θυγατέρα [ἀρετᾶς ἕνε]-
κα καὶ σωφροσύ[νας],
τὰν ἀνάστασιν [ποησαμένας]
αὐτᾶς ζώσας.

---

523 Basis oblonga lapidis caerulei vel potius sinistra eius pars, l. fere 1,00, a. 0,16. In superiore latere foramen erat (‘*le trou où posoit la statue de bronze*’ Fauv.). Litterae bene incisae magnis apicibus ornatae, quales imperatorum Iuliorum et Claudiorum maxime aetate fieri solebant. a. 0,02—0,03; ο et ω minora. Effodit Fauvel m. Iulio a. 1788 (Bibl. nat. Paris. ms. francogall. 22877 f. 112 verso) et Choiseulio Parisios misit, ubi etiamnunc in Museo (‘*Louvre*’) conservatur. Edd. Dubois *Catal. … de Choiseul* 1818, 209; Osann Syll. inscr. graec. 364, 25 ex Villoisoni schedis Fauvelianis; Clarac *Catal.* 570, *Musée* 449, *Inscr.* pl. 29; Boeckh C. I. G. II 2460 ex his et St. Martini (qui a Fauvelio pendet) et Pittakis schedis, qui Spartae tribuit; Froehner *Les inscr. grecques du Louvre* 1865, 107. Exscripsi.

ΟΔΑΜΟΣ
ΕΤΙΜΑΣΕΤΙΒΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΑΓΑΩΦΑ// *sic*
ΝΟΥΣΥΙΟΝ ΚΥΡΗΝΑ ΜΕΔΟΝΤΑ

῾Ο δᾶμος
ἐτίμασε Τιβέριον Κλαύδιον Ἀγ[λ]ωφά-
νους υἱὸν Κυρήνα Μέδοντα.

Aglophanes Medontis pater si idem fuit qui Aglaophanes n. 522, stemma est:

Διόδωρος — Τιβ. Κλ. Κυρείνα Ἀγλαοφάνης

Μνασίκριτος ‿ Χαιροπόλεια — Τι. Κλ. Κυρήνα Μέδων
ἱερεὺς τ. π. π. Διονύσου

Mnasicritus Diodori f. num a Mnasicrito Clitosthenis f. (n. 520 sq.) originem duxerit prorsus incertum.

---

524 Basis, quae Hermae fuisse videtur, lapidis caerulei, cymatiis ornata, l. 0,405, a. 0,515, cr. 0,40. In latere superiore foramen est oblongum, l. 0,13, cr. 0,14, profundum 0,09. Litterae (a. c. 0,022, Φ 0,033) putidam illam alterius p. Chr. n. saeculi elegantiam prae se ferunt; extremitates lineis magnis transversis ornatae sunt. Versuum locos lineolis incisis indicaverat quadratarius. Effodi ante Mercurii et Herculis antrum.

·Τ· Φ Λ· ΚΛΕΙΤC
ΝΗΝΚΛΑΥΔΙΑ
ΝΟΝΤΟΝΕΦΗ
ΒΑΡΧΟΝ
ΟΙΕΦΗΒΟΙ

Τ(ίτον) Φλ(άουιον) Κλειτο[σθέ]-
νην Κλαυδια-
νὸν τὸν ἐφή-
βαρχον
οἱ ἔφηβοι.

Homo notissimus, v. n. 325. 326; nisi quod ambiguum est, avusne sit an nepos. Avum praefero.

---

525 Tabula marmoris caerulei margine altiore ornata, l. 0,59, a. 0,97?; litteris serae aetatis, in quibus id maxime notandum formas Є et C et Ѡ et Φ ubique adhibitas esse praeter vss. 9. 10, ubi excepto uno Ѡ semper rectangulae formae Ε Ϲ Φ Ш praeferuntur. Litterarum a. c. 0,035. Effodit Fauvelius m. Iulio a. 1788 in Basilica vel prope eam (Bibl. nation. Paris. ms. francogall. 22877 f. 113) et Choiseulio misit Parisios, ubi nunc est in Museo *Louvre* appellato. Edd. Dubois *Catal. ... de Choiseul* 1818, 205; Clarac *Catal.* 631, *Musée* 469, *Inscr.* pl. 45; Boeckh C. I. G. II 2464 ex his et schedis Koehlerianis et Muelleri et Pittakis (Vosswinckel De Theraeorum insulis 85. 105); Froehner *Les inscr. grecques du Louvre* 1865, 57. Exscripsi.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟ
ΔΗΜΟϹΟΘΗ
ΡΑΙѠΝΤΦΛ
ΚΛЄΙΤΟϹΘЄ
ΝΗΝΙΟΥΛΙΑ
ΝΟΝΦΙΛΟϹЄ
ΒΑϹΤΟΝΑϹΙΑΡ
ΧΗΝΝΑѠΝΤѠΝ
ΕΝΕΦΕϹШΤΟΝΑ
ΠΟΠΡΟΓΟΝШΝΕΥ
ЄΡΓЄΤΗΝΤΗϹΠΑ
ΤΡΙΔΟϹ

Ἀγαθῇ Τύχῃ.
῾Η βουλὴ καὶ ὁ
δῆμος ὁ Θη-
ραίων Τ. Φλ.
Κλειτοσθέ-
νην Ἰουλια-
νὸν φιλοσέ-
βαστον, ἀσιάρ-
χην ναῶν τῶν
ἐν Ἐφέσῳ, τὸν ἀ-
πὸ προγόνων εὐ-
εργέτην τῆς πα-
τρίδος.

Clitosthenes Iulianus v. n. 526. T. Flavii Clitosthenis Claudiani maioris (n. 325. 326) nepos, Flavii Clitosthenis Iuliani (ibid. et n. 527) filius fuisse videtur.

526—529 In regione nunc Καμάρι appellata, ab antiquis *Oea*, sub radicibus montis S. Stephani ad maris litus sita, inter multa rudera antiqua, quorum maior pars mari tegi fertur, monumentum investigavit I. comes de Cigalla nunc destructum aut, si quod superest vestigium, inter vineta terra obrutum. Quod μνημεῖον ita descripsit (Πανδώρα VII 1856/7 p. 260 sqq.): ‛τοῦτο δὲ σύγκειται ἐξ εἴκοσι καὶ δύο μαρμαρίνων πλακῶν, ἐξ ὧν ἓξ μὲν κεῖνται ὁριζοντείως καὶ ἀποτελοῦσι τὴν ἐπιφάνειαν ἢ τὸ ἄνω ἔδαφος τοῦ μνημείου, αἱ δὲ ἕτεραι δέκα καὶ ἓξ διατεθειμέναι εἰς δύο ἀλλεπαλλήλους σειράς, τὴν μίαν δηλονότι ἐπὶ τῆς ἄλλης, κεῖνται καθέτως χρησιμεύουσαι πρὸς ὑποστήριγμα τῶν πρώτων καὶ ἀποτελοῦσαι τὴν πρόσοψιν τοῦ μνημείου. Καὶ ἡ μὲν ἄνω σειρὰ περιέχει δέκα πλάκας, ἡ δὲ κάτω ἕξ. Αἱ δὲ τῶν ὁριζοντείων πλακῶν ἐσχατιαὶ ἐξέχουσαι δακτύλους τινὰς τῆς ἐπιφανείας τῶν κάτω πλακῶν, σχηματίζουσιν ἐπὶ τῆς προσόψεως εἶδός τι σπιθαμιαίας κατὰ τὸ πλάτος κορωνίδος ἢ γείσου· ὅμοιον δὲ τούτου γεῖσον ἐπικοσμεῖ καὶ τὴν βάσιν τοῦ μνημείου, ὃ στηρίζεται ἐπὶ μαρμαρίνου τινὸς βάθρας ἧς δύο μόνον βαθμίδες μέχρι τοῦδε ἐφάνησαν· ὥστε τὸ ὅλον μνημεῖον ὁμοιάζει κάλλιστα ἱερὸν βῆμα καθολικῆς ἐκκλησίας, ἐπερειδόμενον ἐπὶ τοίχου, καὶ ἔχον $5^1/_2$ μὲν σπιθαμῶν ὕψος, 22 δὲ σχεδὸν μῆκος, καὶ 5 ὡς ἔγγιστα πλάτος. Τὸ μνημεῖον τοῦτο κατ᾽ ἀρχὰς ἐκαλύπτετο ἀναμφιβόλως ὑπό τινος λιθοκτίστου τοῦ αὐτοῦ πλάτους θόλου, οὗ νῦν σώζονται μόνα τὰ ἑκατέρωθεν τοῦ μνημείου κείμενα πλευρὰ ἐκ κατεργασμένων λίθων. Ἐπὶ τοῦ μνημείου τούτου καὶ ἰδίως ἄνωθεν τῆς τετάρτης | (p. 261) πλακὸς τῆς προσόψεως ἤτοι τῆς δευτέρας ἐπιγραφῆς ἵσταται ἄγαλμά τι ἢ ἀνδριὰς παριστῶν ἄνδρα φυσικὸν ἔχοντα μέγεθος. Τοῦ ἀγάλματος τούτου, ὃ δὲν φαίνεται πολλοῦ λόγου ἄξιον, ἐλλείπουσιν ἡ κεφαλή, αἱ χεῖρες καὶ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς ἀριστερᾶς πέζης. Ἐπὶ δὲ τῶν μαρμάρων τῶν ἀποτελούντων τὴν ἄνω σειρὰν τῶν τῆς προσόψεως πλακῶν ἀναγινώσκονται αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί.᾽ Cf. eundem Cigallam *Bull. dell' Inst.* XXVIII 1856, 130 sqq., ubi eadem fere sermone italiano usus fuse explicuit et inscriptiones quoque edidit. — Lapides inscriptos quattuor domum suam, quae est in urbe (Κάτω) Φηρά, transtulit Ioannes Nicolai f. Langadas, ubi exscripsi. Addo lapidem esse caeruleum, singulas vero partes altas 0,40; crassitudinem maximam 0,20 excepta quarta, cuius est 0,11; longitudinem variam: 0,51, 0,56, 0,51, 0,79; litteras profundas esse et satis accurate, si non cum elegantia aliqua quamvis recentis aevi incisas; versuum altitudinem differe inter 0,02 et 0,035, qua maior littera ф, minor interdum littera o inveniuntur.

In tabula tertia:

(526)

ΚΛЄΙΤΟϹΘЄΝΗΝΙΟΥΛΑΝΟΝ
ΙΡΚΛЄΙΤΟϹΘЄΝΟΥϹΙΟΥΛΙΛΝΟΥ
ΥΙΟΝΤΟΝΠΡΥΤΑΝΙΝΚΑΙЄΙΡΗΝΑΡ
ΧΟΝΤΗϹЄφЄϹΙѠΝΠΟΛЄѠϹ
ΟΙΜЄΤЄΧΟΝΤЄϹΤΗϹЄΝΟΙΑ
ΠΑΛΑΙϹΤΡΑϹΤΟΝЄΑΥΤѠΝЄΥ
ЄΡΓЄΤΗΝΚΑΙφΙΛΟΠΑΤΡΙΝ
ΤЄΙΜΗϹЄΝЄΚΑΑΝЄϹΤΗ
ϹΑΝЄΠΙΓΡΑΜΜΑΤЄѠϹ
ΚΟΙΝΤΟΥΤΟΥΟΡΘΑΓΟΡΟΥ

[Τ(ίτον) Φ(λάουιον)] Κλειτοσθένην Ἰουλιανὸν (= n. 525)
[Τ(ίτου)] Φ(λαουΐου) Κλειτοσθένους Ἰουλιανοῦ (= n. 325. 326?)
υἱὸν τὸν πρύτανιν καὶ εἰρήναρ-
χον τῆς Ἐφεσίων πόλεως
οἱ μετέχοντες τῆς ἐν Οἴᾳ
παλαίστρας τὸν ἑαυτῶν εὐ-
εργέτην καὶ φιλόπατριν
τειμῆς ἕνεκα ἀνέστη-
σαν ἐπὶ γραμματέως
Κοΐντου τοῦ Ὀρθαγόρου.

In tabula quarta:

(527)

ΤΙ·φΛ·ΚΛЄΙΤΟϹΘЄΝΗΝ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΝΤΟΝφΙΛΟΠΑΤΡΙΝ
ΚΑΙЄΥЄΡΓЄΤΗΝЄΝΠΑϹΙΝ
ΟΙΜЄΤЄΧΟΝΤЄϹΤΗϹ
ЄΝΟΙΑΠΑΛΑΙϹΤΡΑϹΤЄΙΜΗΣ
ЄΝЄΚΑΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑϹ
ΑΝЄϹΤΗϹΑΝЄΠΙΓΡΑΜΜΑ
ΤЄѠϹΚΟΙΝΤΟΥΤΟΥΟΡΘΑΓΟ
ΡΟΥ

Τί(τον) Φλ(άουιον) Κλειτοσθένην
Ἰουλιανὸν τὸν φιλόπατριν (= n. 325. 326?)
καὶ εὐεργέτην ἐν πᾶσιν
οἱ μετέχοντες τῆς
ἐν Οἴᾳ παλαίστρας τειμῆς
ἕνεκα καὶ καλοκἀγαθίας
ἀνέστησαν ἐπὶ γραμμα-
τέως Κοΐντου τοῦ Ὀρθαγό-
ρου.

In tabula septima:

(528)

ЄΠΙΓΡΑΜΜΑΤЄѠϹΑΛΥ
ΠΟΥΤΟΥΜΗΝΟφѠΝΤΟΣ
ΤΟ·Β·ΟΙΜЄΤЄΧΟΝΤЄϹ
ΤΟΥЄΝΟΙΑΓΥΜΝΑϹΙΟΥ
ЄΤЄΙΜΗϹΑΝ·Τ·φΛΑΟΥΙΟΝ
ΤΙΤΟΥΥΙΟΝΚΥΡЄΙΝΑ
ΚΛЄΙΤΟϹΘЄΝΗΝΚΛΑΥΔΙΑ
ΝΟΝΑΡЄΤΗϹЄΝЄΚЄΝΚΑΙΤΗϹ
ЄΙϹΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑЄΥΝΟΙΑϹ

Ἐπὶ γραμματέως Ἀλύ-
που τοῦ Μηνοφῶντος
τὸ $\overline{β}$ οἱ μετέχοντες
τοῦ ἐν Οἴᾳ γυμνασίου
ἐτείμησαν Τ(ίτον) Φλάουιον
Τίτου υἱὸν Κυρείνα
Κλειτοσθένην Κλαυδια-
νὸν ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ τῆς
εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας.

Vs. 6 ΚΥΡЄΙΝΑ ex ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΝ correctum est. Homo idem qui n. 325. 326 Clitosthenes Claudianus minor?

In tabula octava:

(529)

ѠΛΟΝΠΛѠΤΙΟΝΘЄΟΔΟΤΟΝ
ѠΛΟΥΠΛѠΤΙΟΥΛЄѠΝΙΔΟΥ
ΑϹΙΑΡΧΟΥΥΙΟΝΤΟΝЄΥЄΡΓЄ
ΤΗΝΚΑΙφΙΛΟΠΑΤΡΙΝΟΙΜЄΤЄ
ΧΟΝΤЄϹΤΗϹЄΝΟΙΑΠΑΛΑΙϹΤΡΑϹ
ΤЄΙΜΗϹЄΝЄΚЄΝΚΑΙΤΗϹЄΙϹΑΥ
ΤΟΝЄΥΝΟΙΑϹΑΝЄϹΤΗϹΑΝ

Ὦλον Πλώτιον Θεόδοτον
Ὤλου Πλωτίου Λεωνίδου
ἀσιάρχου υἱὸν τὸν εὐεργέ-
την καὶ φιλόπατριν οἱ μετέ-
χοντες τῆς ἐν Οἴᾳ παλαίστρας
τειμῆς ἕνεκεν καὶ τῆς εἰς αὐ-
τὸν εὐνοίας ἀνέστησαν.

Vs. 2 ΛЄѠΝΙΔΟΥ ex ΘЄΟΔΟΤΟΥ correctum.

530 Basis cylindrata marmoris caerulei, cuius cymatia seorsum exsculpta nunc desunt, a. 0,89, dm. 0,70. Litterae apicibus magnis ornatae et putidissimae elegantiae, primi aut ineuntis alterius p. Chr. n. saeculi, a. c. 0,027. Effodi in foro prope eam ex tribus ficis, quae maxime septentriones versus est, et Basilicam. Exscripsi.

ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣΛΕΩΝΙ
ΔΗΝ Θ Ε Ο Δ ΟΤΟΥΑΡΕΤΑΣ
Ε Ν Ε Κ Ε ΝΚΑΙΑΥΝΟΙΑΣΤΑΣ
Ε Σ Τ Α Ν ΠΑΤΡΙΔΑ

ΤΑ Σ Ε Ι Σ Τ Α Σ ΤΕΙΜΑΣ
Δ Α ΠΑΝΑΣΠΑΡΑΣΧΟΝΤΟΣ
Ε Κ Τ ΩΝΙΔΙΩΝΔΙΟΝΥΣΙ
Ο Υ Τ Ο Υ Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Υ

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος Λεωνί-
δην Θεοδότου ἀρετᾶς
ἕνεκεν καὶ αὐνοίας (sic) τᾶς
ἐς τὰν πατρίδα,

τὰς εἰς τὰς τειμὰς
δαπάνας παρασχόντος
ἐκ τῶν ἰδίων Διονυσί-
ου τοῦ Ἀντιόχου.

---

531 *Kamári* apud S. Nicolai templum in columna marmoris nigricantis s. caerulei, cuius a. 0,70, dm. 0,57. Litterarum, quarum altitudo fere 0,025, situs lineolis significatus erat. Litterae ϱ forma est Ρ. Ed. Ross *Abh. der Münch. Akad.* II 2, 1838, 409 [= *Arch. Aufs.* II 492] adn. 17, cf. *Reisen auf den griech. Inseln* I 61 (C. I. G. II add. 2463c [Vosswinckel De Theraeorum insulis 92, 10d]; De Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 260 adn. *). Exscripsi.

ΤΟΝΡΗΤΟΡ/////
ΩΛΟΝΠΛΩΤΙΟ///////Α‾ ///
ΡΟΝΩΛΟΥΠΛΩ‾//////ΥΛ////
ΝΙΔΟΥΑΣΙΑΡΧΟ//////ΙΟΝ
ΩΛΟΥΠΛΩΤΙΟΥ ͻΕ С///////////
ΒΟΙΩΤΑΡΧΟΥΑΔΕΛ///////////
ΟΙΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣΤΟΥΙΕΙ//////
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥΤΗΣΕΝΟΙΑ
ΠΑΛΑΙΣΤΡΑΣ ΤΟΝΕΚ
ΠΡΟΓΟΝΩΝΕΥ ΕΡΓΕΤΗΝ
ΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τὸν ῥήτο[ρα]
Ὧλον Πλώτιο[ν Κρ]ά[τε]-
ρον Ὤλου Πλω[τίο]υ Λ[εω]-
νίδου ἀσιάρχο[υ] υἱόν,
Ὤλου Πλωτίου [Θ]ε[οδότου]
βοιωτάρχου ἀδελ[φὸν]
οἱ μετέχοντες τοῦ ἱε[ροῦ]
συνεδρίου τῆς ἐν Οἴᾳ
παλαίστρας τὸν ἐκ
προγόνων εὐεργέτην
τῆς πατρίδος.

Vs. 2 [Σ]ά[τυ]ρον Ross; sed v. n. 532.

---

532 Magna basis marmoris caerulei cymatiis ornata, l. 0,77, a. 0,76, cr. 0,74. In latere superiore pedum duorum, longorum 0,31, vestigia et intra ea singula foramina rotunda et profunda insculpta sunt ad stabiliendam statuam. Litterae, quarum locos lineolis incisis significaverat quadratarius, magna cum cura inscriptae, lineis transversis perlongis in extremitatibus ornatae, a. 0,03. Exscripsit Schaubert a. 1848, cuius schedas (n. 6) in Regii antiquitatum Musei Berolinensis bibliotheca vidi; ed. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 26, 22 ex Leicesteri schedis. Exscripsi, ubi et illi, ad ecclesiam S. Georgii (τοῦ Θαλασσινοῦ), quae est inter vicum *Kamári* et Monolithum.

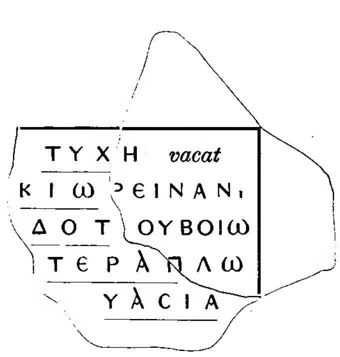
ΩΛ Ͻ ιι ///////////////////////// ΚΡΑΤ///////
ΤΟ///ΙΚΑιΑΡΙΣΤΟΦΑΝ ιι///////
Ω^ ////////ΠΛΩΤΙΟΣΘΕΟΔΟΤΟΣ
ΟΚΑΙΧΑΡι////ΩΝΟΑΔΕΛΦΟΣ
ΑΥΤΟΥΚΑιΠΛΩΤΙΑΑΓΗΣΙ
ΚΡΙΤΑΗΑΔΕΛΦΗΑΥΤΟΥ
ΑΝΕΣΤΗΣΑΝ

Ὧλο[ν Πλώτιον] Κράτ[ερον]
τὸ[ν] κα[ὶ Ἀ]ριστοφάν[ην]
Ὧ[λος] Πλώτιος Θεόδοτος
ὁ καὶ Χαρί[τ]ων ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ, καὶ Πλωτία Ἁγησι-
κρίτα ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ
ἀνέστησαν.

Vs. 1 ΚΡΑΤΙ-, vs. 2 ΤΟ·Ν, vs. 3 ΟΕΟ Leic. Ceteras discrepantias praetereo.

---

533 Fragmentum tabulae marmoris caerulei, cuius margo paullo altior est. Max. l. 0,185, max. a. 0,225, max. cr. 0,10. Marginis latitudo 0,055. Habet Schaubert in schedis suis n. 17 multo plura quam mihi videre contigit, cf. Köpp *Anz. des Jahrb.* V 1890, 142 adn. 57. Quae non legi, lineis subductis significavi.

[Ἀγαθῇ] Τύχῃ
[. . . . . Οὐι]κ[τ]ωρεῖναν
[Πλωτίου Θεο]δότου βοιω-
[τάρχου μη]τέρα, Πλω-
[τίου Λεωνίδο]υ ἀσιά[ρ]-
[χου γυναῖκα - - - - -]
- - - - - - - -

Stemma familiae: Ἄδμητος (inscr. sepulcralis)
|
Ἁγησικρίτα I (inscr. sepulcralis)
|
Ὧλος Πλώτιος Λεωνίδης ‿ Οὐικτωρεῖνα
ἀσιάρχης

1) Ὧλος Πλώτιος Κράτερος (ὁ καὶ Ἀριστοφάνης) ῥήτωρ
2) Ὧλος Πλώτιος Θεόδοτος (ὁ καὶ Χαρίτων) βοιωτάρχης
3) Πλωτία Ἁγησικρίτα II.

534 *Oeae* prope ecclesiam S. Nicolai sub aedicula statuae destinata. Edd. Mamet De insula Thera 1874, 65; Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 75, 14. Litteras a solo Mametio lectas lineis subductis indicavi.

////////////ΙΤΕΣΤΟΥΕΝΟΙΑΓΥΜΝΑ	[Οἱ μετέχον]τες τοῦ ἐν Οἴᾳ γυμνα-
////////////ΜΕΝΗΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ	[σίου .....]μένην Ἀπολλωνίου
////////////////ΣΟΡΘΑΓΟΡΑ	- - - - - ς Ὀρθαγόρα.

Vs. 3 an Κόϊντος? an ἐπὶ γραμματέω]ς? Cf. n. 526 sq.

---

535 Prope S. Georgii ecclesiam, quae est inter Monolithum et *Kamári* ad maris litus, muri antiqui vestigia '*of the regular kind*' erant, et prope ea in vineto statua 'togata' capite carens, ex pulchro marmore Pario facta, altitudinis naturalis, cuius in basi tituli reliquias dispexit Leicester. Ex eius schedis ed. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 26, 23.

ΛΕΥΒΙ	Κ]λε[υ]βι - (?).

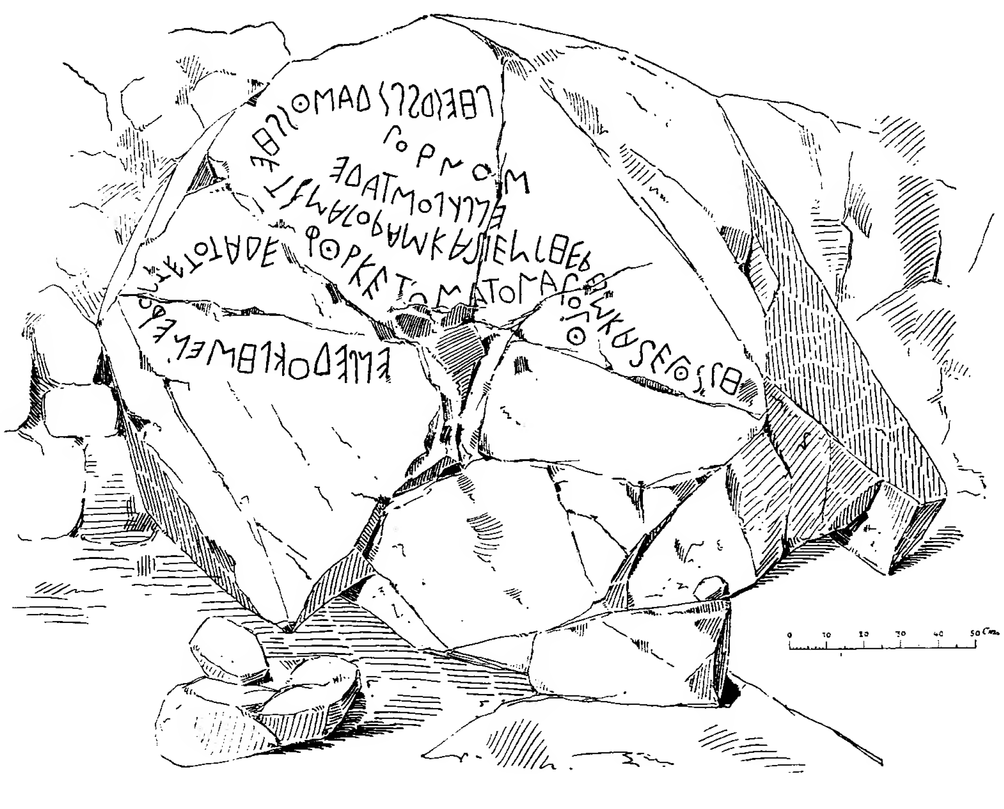
PARS SEPTIMA.

NOMINA HOMINVM SAXIS MVRISVE INSCRIPTA.

SECTIO PRIOR.

NOMINA ANTIQVISSIMA.

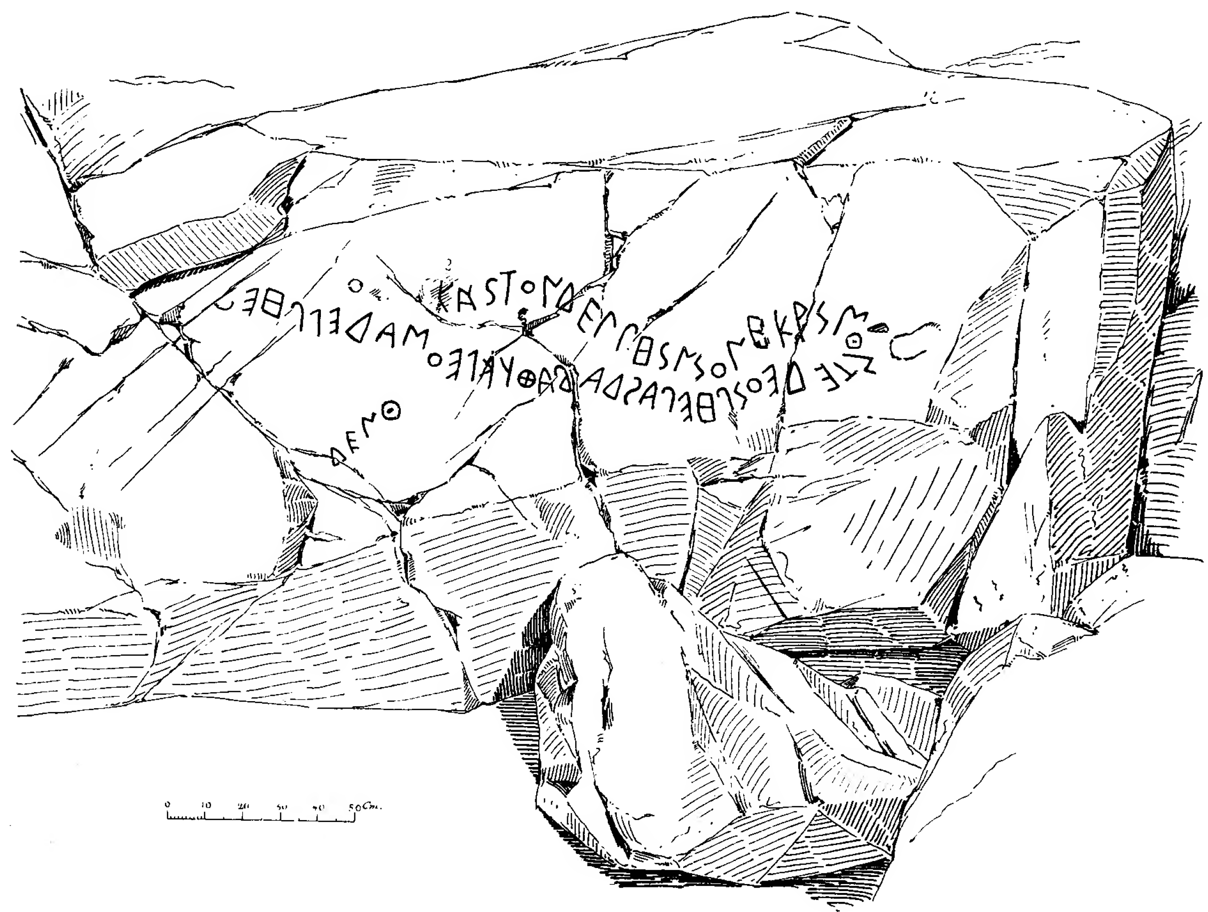
536 Prope epheborum gymnasium euronotum versus in rupe partem inscriptionis, scilicet verba Πhειδιπιδ- | πόρνος, detexit A. de Prokesch-Osten. Edd. eius ex schedis Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57 sqq. 85 (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq. 48) et tab. I 12; ex diario Rossii (qui commemoravit libro *Reisen auf den griech. Inseln* I 63 sq. not. 6) Roehl I. G. A. 455 (= Imagg.[2] 2, 17; Cauer Delect.[2] 145; Roberts *Introd.* I 27, 4 *c*). Totam effodi a. 1896 et Pauli Kretschmer acie doctrinaque adiutus enucleavi; formam delineavit R. Heyne [tab. geogr.]. Cf. ad hanc et insequentes inscriptiones Hiller von Gaertringen *Die archaische Kultur der Insel Thera* 1897, 26 sqq.

Πhειδιπ(π)ίδας ὤιπhε. Τιμαγόρας καὶ Ἐνπhέρης καὶ ἐγὤιπh[ομες].
Ἔνπυλος τάδε — πόρνος.
Ἐνπεδοκλῆς ἐνεϙόπτετο τάδε ϙῶρκ(h)ε(ῖ)το μὰ τὸν Ἀπόλ(λ)ω.

ϙῶρκ(h)ε(ῖ)το Kirchhoff et Wilamowitz. Alter vir doctus in verbo ἐνεϙόπτετο sensum obscoenum inesse censet, qui facile nasci potuit, siquidem ἐγκόπτειν πάτταλον ἀμυγδαλῇ dixit Theophrastus hist. plant. II 7, 6. Si autem ἐγκόπτειν idem quod incidere significat, Empedocles dicitur ea quae antea erant commemorata sua et amicorum facinora inscripsisse, qua re et medii usus et quisnam fuerit ille ἐγώ explicatur. De puerorum saltationibus cf. n. 540 II. III. 543. Contumeliosum illud πόρνος litterarum indoles prorsus diversa demonstrat Empyli nomini postea esse additum, sicut ἀδικής in inscriptione n. 552.

537 In parte adversa rupis scalae fere in formam ipsa natura natae supra epheborum gymnasium, quod postmodo aedificatum est [tab. geogr.]. Litterae, ut assolent in his rupestribus titulis, obiter tantum incisae colore magis quam profunditate ductuum dispiciuntur; saxi enim color scalpello laesum albescit; integra saxa caerulea magis et fusca sunt. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57 sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq.) et tab. II 5 ex Prokeschii schedis (Kaibel Epigr. graec. 1086); Roehl I. G. A. 453 (= Imagg.² 2, 15) ex Rossii diario (Cauer Delect.² 144; Roberts *Introd.* I 26, 4*a*). Partem dextram ad id tempus humo tectam a. 1896 detegi; imaginem delineavit R. Heyne. Cf. *Mitth. des athen. Inst.* XXI, 1896, 253.

a [Τὸν δεῖνα] καὶ τὸν Δελπ*h*ίνιον *h*[ο(?)] Κρίμων τε(ῖ)δε ὠιπ*h*ε, παῖδα Βαθυκλέος, ἀδελπ*h*εὸ[ν δὲ τοῦ δεῖνος].

b Δε(ι)νώ.

Delphinius scilicet Apollo invocatus sicut Apollo in antecedenti titulo.

De Crimone v. n. 538 et n. 540 III.

h[ο] F. Dümmler; particulam affirmativam ἦ Wilamowitz.

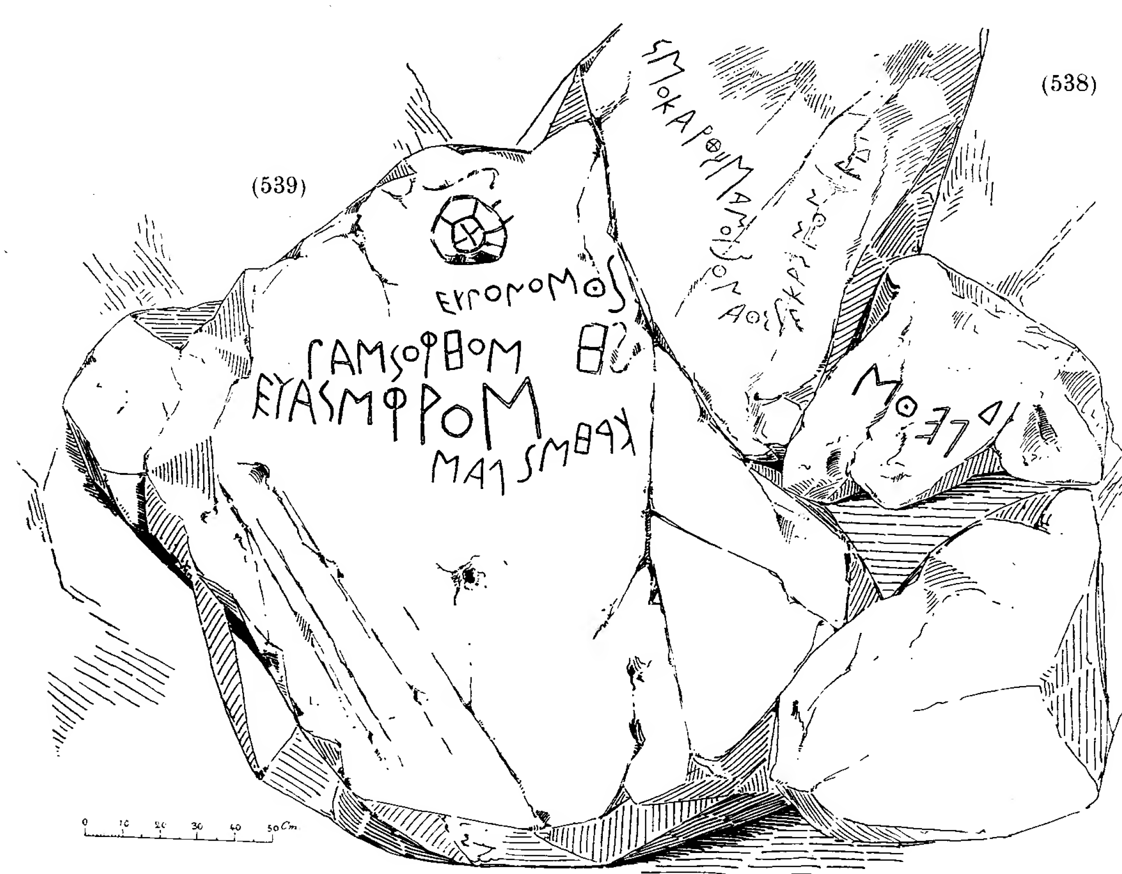
In initio litterae Ͷ et Λ ligatae; quae antecedunt incerta.

Inscriptio ea est, quam Boeckhius 'ingeniose ludens' ita supplevit:

[Κυκλείδας Κ]υκλῆος ἀδε[λφ]ε[ιῶι Ἀρίω]νι,
τὸν δελφὶς [σῶσε, μνημόσυνον τέλεσεν].

Sepulcralis visa est Roehlio.

538. 539 Supra epheborum gymnasium in rupe. Effodi a. 1896; delineaverunt R. Heyne (et M. Luebke) [tab. geogr.].

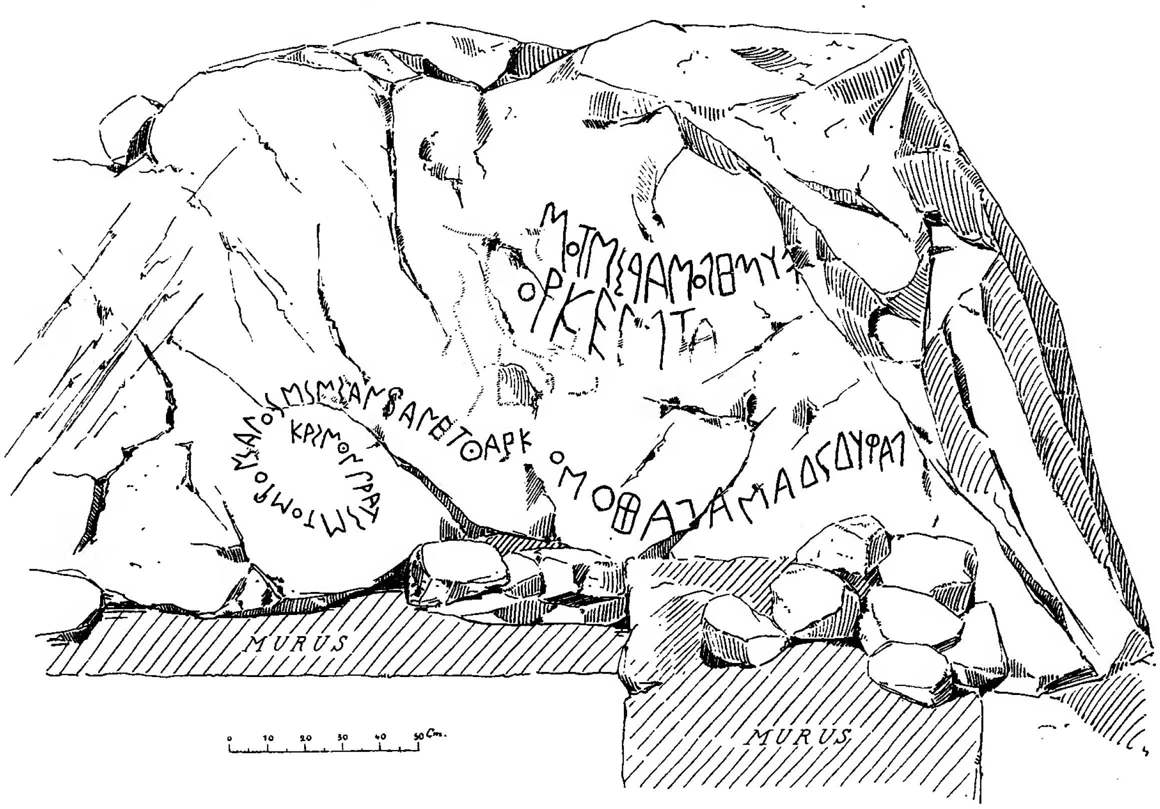

(538) *a* Incertum vestigium: Ἰσοκαρθυς(?).
b Ἀμο[τ]ίωνα ὠιπ(*h*)ε Κρίμων [τ]ε(ῖ)δ[ε].
c -δ- | -λέος.

(539) Sub imagine dubia (testudinis?):
Εὔπονος ὠι|π*h*[ε(?)].
Πασίοϙ*h*ος.
Εὐαισϙρος.
Κρησίλας.

De Crimone cf. n. 537. 540. Ἀμοτίων non mutavi, quamquam [Δ]αμοτίων in promptu est; cf. nomen Ἀμοτέλης (Bechtel-Fick *Griech. Personennamen* 55).

540 Supra epheborum gymnasium euronotum versus in rupe. Litterae obiter diversis manibus incisae ita quidem, ut posterior quisque antecedentium et verba et locos respiceret. Altera manus permagnis sed ex parte aliqua iam evanidis litteris utitur, tertia scribendi minus perita crassas et malas et cognitu difficiles formas adhibuit, de quibus explicandis ante lapidem ipsum desperavi, postea ectypo identidem inspecto meliorem denique spem incohavi. Effodi a. 1896; formas expressit R. Heyne, quales tunc intelleximus; pauca correxit ectypo usus M. Luebke [tab. geogr.].

I. Λαϙυδίδας ἀγαθός.

II. Εὔμηλος ἄριττος | ὀρχ(h)ηστά[ς].

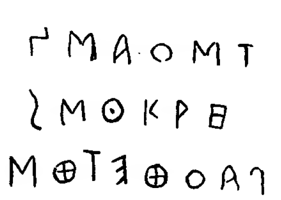
III. Κρίμων πράτιττος κονιάλωι Σιμίαν ἴανε τΘ-

IV. Erasa ultima tertiae inscriptionis parte nomen Ἀρχ[εσίλας, -hαγέτας *similia*] incisum esse videtur. Quae praeterea litterarum maximarum vestigia remanserunt, omisi.

Lacydidas puer ab amatore more solito laudatur. Maiore laude alius effert Eumelum ut saltatorem optimum; summopere vere tertius Simias Crimonis arte delectatus est (eius 'θυμὸς ἰάνθη'), qui conisali saltationem lascivam exercuerat. ϙονιάλωι pro ϙονισάλωι incisum, sive propter dialecti rationes, ut σ intervocale apud Lacones aut eiici aut in *h* mutari solet (G. Meyer *Griech. Gramm.*[3] § 224), sive hominis incuriosi errore, qui post litteras MS incisas similem M omisit. Quamquam prius praeplacet. Ceterum cf. Hesychium s. v. κονίσαλος· κονιορτός. σκίρτησις σατυρικὴ ἢ τῶν ἐντεταμένων τὰ αἰδοῖα, et quae ad antiquissimam inscriptionem in Attica repertam docte adnotavit F. Studniczka *Mitth. des athen. Inst.* XVIII 1893, 225 sqq. et maxime p. 230.

541 In rupe supra epheborum gymnasium [tab. geogr.]. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55 sqq. [= *Ges. kleine Schriften* VI 16 sqq.] et tab. I 13 ex Prokeschii et Rossii schedis; Roehl I. G. A. 456 ex Rossii diario (Cauer Delect.[2] 143; Roberts *Introd.* I 27, 4*d*). Ad exemplaris mei ectypique fidem delineavit M. Luebke. Sed quia primi versus lectio ambigua est, Rossii quoque exemplar ex Roehlio apposui.

Ross:

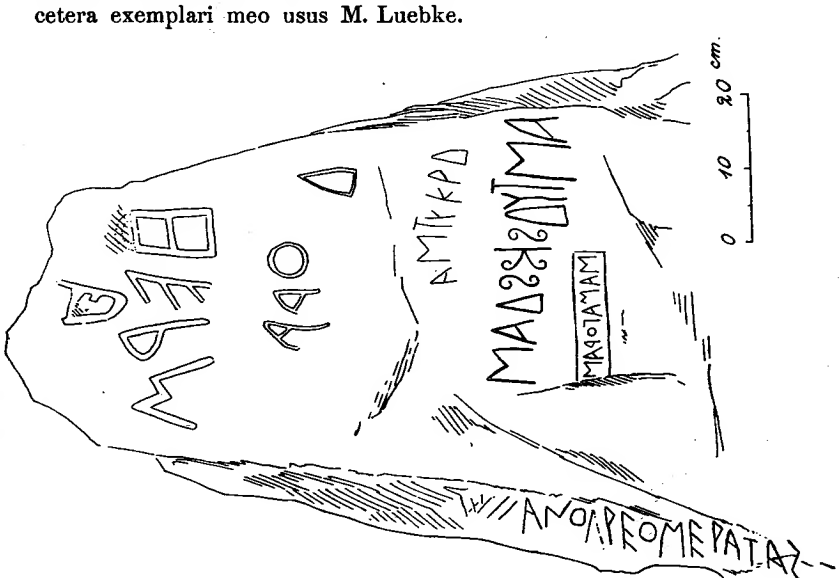

Roehl:

Ἴσαος Τ-
ιμοκ[λείδα]
παο(ῦ) θετός.

-κς ἄ[ρι]στος.
Ἰσοκλῆς.
Παόθετ[ο]ς.

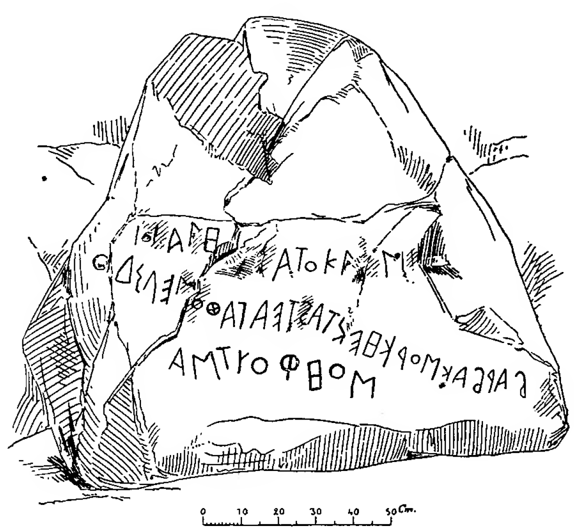
542 In rupe inter Apollinis Carnei templum et murum magnum [tab. geogr.]. Superiora dubia. Effodi a. 1896. Partem delineavit R. Heyne, cetera exemplari meo usus M. Luebke.

Hερμ-
- -
Ἀστυκρα - - -
Ἀστυδικίδας
Σαμαγόρας.

[ὁ δεῖνα Πh]ανο[κλ]έος ἔραται.

543 Supra epheborum gymnasium in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Delineaverunt R. Heyne (et M. Luebke).

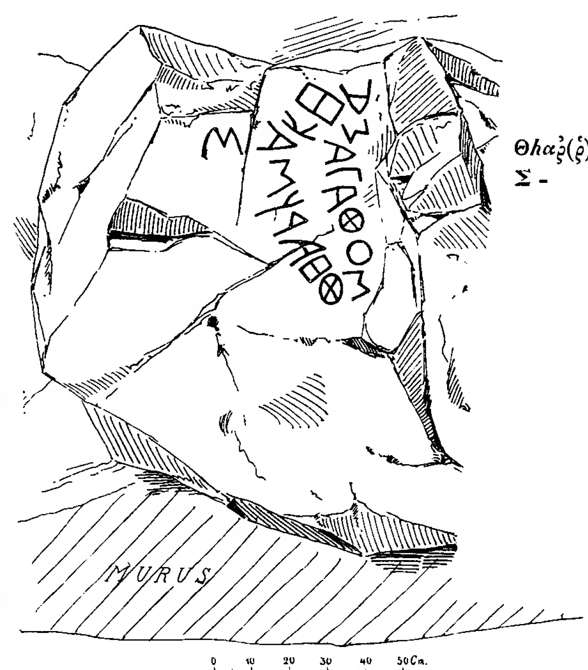
Ἐδίδου quid sit, docet Theogn. 1329: Σοί τε διδοῦν ἔπι καλόν, ἐμοί τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι αἰτεῖν· ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων· αἰδέο μ' ὦ παῖ (καλέ), διδοὺς χάριν. Unde fortasse etiam hic versus restituendus:

Βάρβακς ὀρκhεῖταί τε ἀγαθῶ[ς] ἐ[δ]ίδο(υ) [τε π]ο[τ]α[ν]ῆ(?).

Supra haec nomen in -ατοκλ[ῆ]ς; infra Ἀστύοϙhος.

Ad nomen Βάρβαξ cf. Hesychii glossam βάρβαξ· ἱέραξ παρὰ Λίβυσι(?) a criticis male temptatam. Finem versus supplevit Kaibel.

544 In rupe prope antecedentes inscriptiones [tab. geogr.] litteris obiter incisis et colore lapidis potius quam ductuum profunditate conspicuis. Nominis partem maiorem legit Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 73, 12 (Roehl I. G. A. 444 = Imagg.[2] 1, 7; Cauer Delect.[2] 141, 5; Roberts *Introd.* I 24, 1 *i*). Totam detexi; delineavit R. Heyne.

Θhαῤ(ῥ)υμάκhας ἀγαθός
Σ -

⊕B non reperitur nisi in hoc nomine et simili Θhαῤ(ῥ)ύμακhος (v. inter sepulcralia monumenta antiquissima).

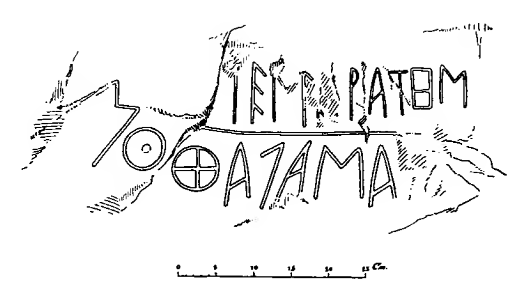
545 In rupe prope Carnei Apollinis templum [tab. geogr.]. Pauca e multis incertisque litterarum vestigiis enucleavi. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

ϙόραϙς
ἀγαθός.
Προμο - (?)

Superiora vestigia nimis incerta quam quae in imaginem reciperem; ///MM/ϙO/// i. e. Δαμ]όϙ[ο]σμ[ος in rupe ipsa dispexisse mihi visus eram, et infra OMoϙΊ///.

546 In rupe inter Apollinis Carnei templum et magnum murum [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem formam descripsit M. Luebke.

[Τ]ελε[κρ]άτης.
- ας ἀγαθός.

[Τ]ελε[κρ]άτης [ὀρκhēστ]ὰς ἀγαθός Kaibel.

547 Infra epheborum gymnasium in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896; delineavit R. Heyne.

Πυκιμήδης
ἄριττος Σκα[μο]τ[ι]δᾶν (?).

Nomen Σκαμότας v. infra.

548 Supra epheborum gymnasium in rupe [tab. geogr.]. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 70 sq. [= *Ges. kleine Schriften* VI 16, 32 sqq.], 15 *ab*. 4 ex schedis Rossii et Prokeschii; Roehl I. G. A. 452 addita varia lectione ex Rossii diario petita, sed alia inscriptione non recte adiuncta; cf. A. Kirchhoff *Studien*[4] 62 sq. (Roehl Imagg.[2] 2, 14; Roberts *Introd.* I 26, 3). Exscripsi; imaginem delineavit R. Heyne.

a *b*

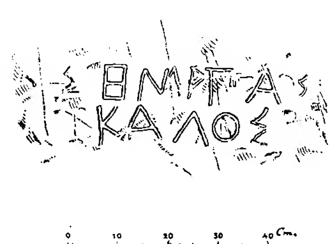
a Ηερμοκρέων.

b Ταδεὶ (?)
Δωριεύς.

Neque ad unam inscriptionem duo haec nomina pertinere videntur (differt enim litteraturae indoles), neque Δωριεύς Hermocreontis ethnicum esse. Ταδεὶ pro τᾳδὶ positum.

---

549 In montis clivo meridionali infra gymnasium superum, in rupe. Exscripsi. Ad ectypi fidem delineavit M. Luebke.

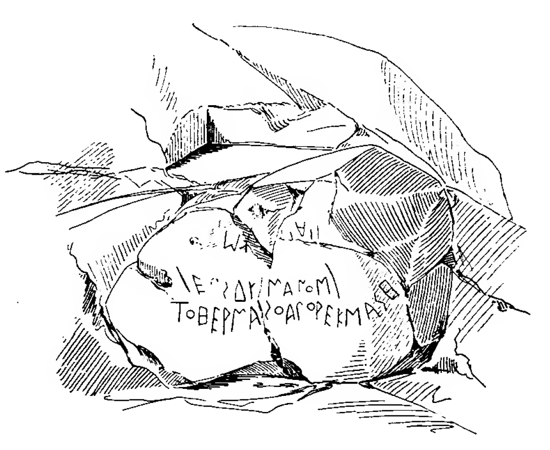

– ς ἠμὶ πᾶτ[ι(?)]
καλός.

Lectio difficilis nec satis certa. Tamen de verbo καλός constat, quod notabile est, quia ut ab antiquiore usu (ubi semper ἀγαθός adhibetur ad indicandam Dorensium ἀρετάν) abhorret, ita ad Atticorum ceterorumque usum propius accedit.

---

550 Supra epheborum gymnasium in rupe. Litterae ceteris minus crassae, sed paullo profundiores et elegantius incisae [tab. geogr.]. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57 sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq.) et tab. I 4 ex Prokeschii schedis; Roehl I. G. A. 452 (= Imagg.[2] 2, 14) admixto titulo n. 548, quem in altero eiusdem lapidis, non rupis, fragmento incisum esse putabat (Roberts *Introd.* I 26, 3). Denuo effodi a. 1896; delineavit R. Heyne (et M. Luebke). Cf. *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 253.

Ἐπὶ Δυμᾶνος | το(ῦ) Ἑρ-
μαίο(υ) ἀπώρεκτ' αἰν
– – – (*nomen in* -κς).

'Ἀπώρεξ' αἰν (sic Tarentini saltem pro αἰεί): "praebebat semper" sensu obscaeno' (Kaibel).

551 In rupe supra epheborum gymnasium. Effodi a. 1896; delineavit R. Heyne (et M. Luebke).

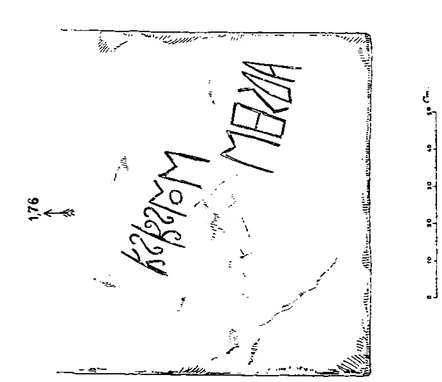

Ἐπίλ[υϙος]
Λυκείωι τε(ῖ)δε.

Ἐπίλ[υϙος] Wilamowitz. || Λυκείωι cf. n. 389.

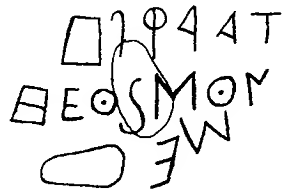
552 Lapis magnus fere oblongus in muro ante murum pulchrum, qui templum dei incerti [Bacchi?] (apud Basilicam septentriones versus situm) sustentat, l. 1,76, a. 0,92. Inscriptionis imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Κικῖνος
ἀδιής.

Nomini in muro inscripto postea demum alia manu contumeliosum ἀδιής, quod Homerici illius 'κύον ἀδδεές' nos commonefacit, additum esse mihi probavit A. Kirchhoff. Eodem modo Empylo nota πόρνος adiecta est in inscr. 536. || Κίκιν(ν)ος Bechtel.

553 In rupe supra epheborum gymnasium prope n. 537 litterae sensu cassae et inter litteras duo pedum vestigia incisa sunt. Exscripsi.

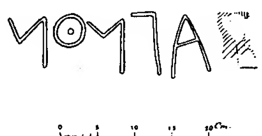

ταϙϘπh
hεοιτον
τε.

Nihil enucleo, quamquam de litteris ipsis vix ulla relinquitur dubitatio.

---

554 Prope Apollinis Carnei templum meridiem versus in rupe. Effodi a. 1896; ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

[H]άγνων.

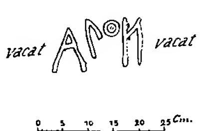
---

555 Prope fontem nunc τοῦ Μανόλη τὸ νερό apellatum, ad septentrionalem montis Μεσαβουνοῦ clivum in rupe. Litterae a. 0,08—0,10. Exscripsi.

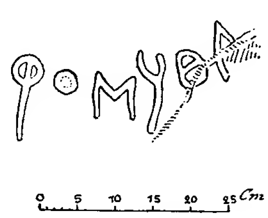
Μ Ο ◁ Λ Ν Ι Μ Κ ////////////// [Ἀλέ]κσ[α]ν[δ]ρος s. [Ἀνά]κσ[α]ν[δ]ρος.

---

556. 557 Prope scalas, quae in epheborum gymnasium ducunt, orientem versus in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

(556) Ἀλός.

Ἀλός Wilamowitz coll. Hom. Il. XV 128 φρένας ἠλέ.

(557) Ϙοσ(σ)ύφα.

Meretricis (?) nomen; v. Bechtel-Fick *Griech. Personennamen* 321. Praeter hoc et Δε(ι)νώ mulierum nomina ab hac regione aliena sunt. Sed et Δεινο(ῦ) et Ϙοσ(σ)ύφα genetivi masculini esse possunt (Wilamowitz).

---

558 Supra antrum in epheborum gymnasio situm in rupe litteris magnis (a. 0,07—0,17). Effodi a. 1896 et exscripsi.

a Α Ν Λ Τ Ϟ Μ Ο /// Ἀνάτιμο[ς.

b Ϡ Ϡ //////// Ρ Μ Σα . . . υλ-

---

559 In rupe proxime a Doriei inscriptione n. 548. Lectio difficilis et incerta. Exscripsi.

Μ Β //// Ϡ Ϡ Ν Λ (?) Ἀνάλ[κ]ης (?).

Nomen virile in -ης esse videtur, sicut Λαυίκης n. 580.

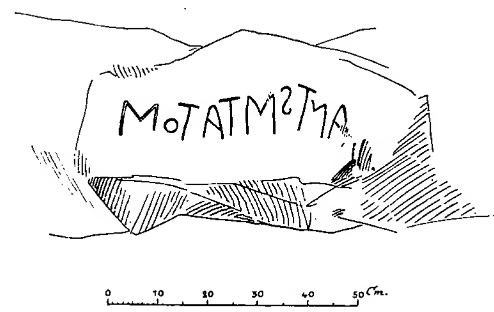
---

560 Proxime ab aedificio supra antiquissima donaria exstructo versus gymnasium in rupe. Effodi a. 1896; exscripsi.

Μ ₒΜ ∃ ₒΜ Α Ἀν[θ]εμος.

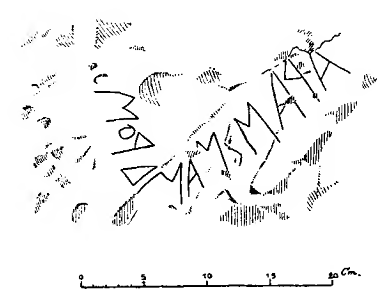
561 In orientali parte aedificii prope Apollinis Carnei templum supra antiquissimas inscriptiones votivas exstructi in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896; delineaverunt R. Heyne (et M. Luebke).

Ἀντίσσατος.

---

562 Prope n. 580 occidentem versus in rupe a. 1896 effossum. Ad ectypi mei exemplar delineavit M. Luebke.

Ἀρασίμανδρος.

---

563 Quindecim passibus infra signum trigonometricum q. v. meridiem versus prope gymnasium epheborum in rupe. Exscripsi.

Λ Μ Τ Υ Κ Ρ Λ Τ Η Μ Ἀστυκράτης.

---

564 In rupe infra n. 536 litteris magnis (a. 0,06—0,08), a. 1896 effossum. Exscripsi.

Α Μ Τ Ϋ Κ Ρ Λ Τ ///////// Λ Ἀστυκρατ[ίδ]α.
0 0,33 0,45 0,50

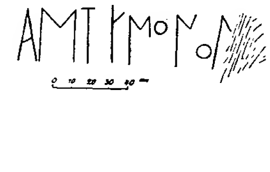
565 In rupe prope n. 425, supra ecclesiam Christi versus S. Stephani sacellum. Exscripsi.

Α Μ Τ Μ Λ Χ Ο Ἀστυμάχο(υ).

Litterae Υ et Μ ligatae sunt fortasse eam ob causam, quod per errorem omiserat Υ quadratarius.

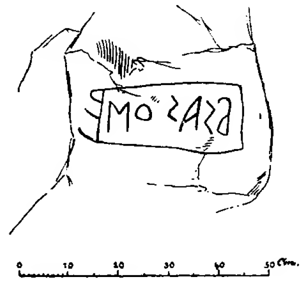
---

566 In rupe pone murum magnum, qui est apud epheborum gymnasium [tab. geogr.]. Effodi a. 1896; exscripsi.

Ἀστύμονος.

567 Prope aedificium supra donaria antiquissima exstructum orientem versus in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Delineaverunt R. Heyne (et M. Luebke).

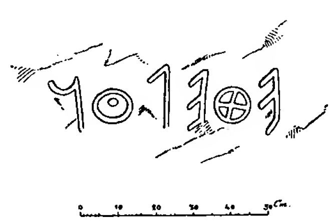
Βίκιος.

Homone an heros sit dubium.

568 Prope n. 454 orientem versus in rupe (tab. geogr.). Effodi a. 1896; exscripsi.

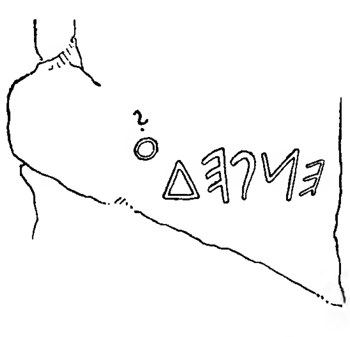
Δ S A Γ ϙ O N O M (? above ϙ) — Διάλϙωνος.

569 In faucibus inter Evangelismum et coenobium dirutum τοῦ Ἀσκηταρίου in rupe. Ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Ἐθέλων.

570 In rupe infra n. 536. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Ἐνπεδο[κλῆς].

Idem nomen n. 536.

571 Infra gymnasium epheborum euronotum versus [tab. geogr.] in rupe, litteris a. c. 0,09. Exscripsi.

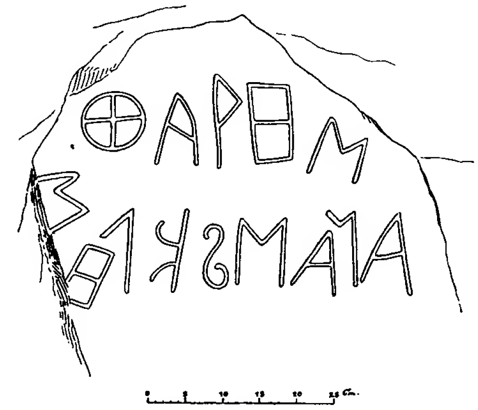
vacat Ε Τ Ε *vacat* — Ἐτε(άνωρ s. -αρχος *similia*).

572 In rupe inter Apollinis Carnei templum et murum longum [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Εὐρυτέλης.

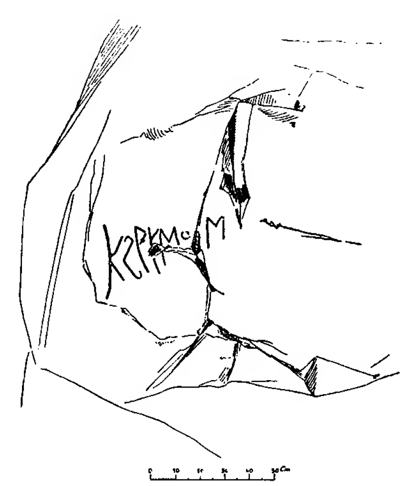
573 Prope n. 542 in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Θαρ(ρ)ῆς.
Ἀναστικλ[ῆ]ς.

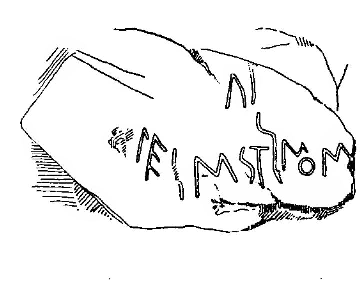
Alterum nomen aut Ἀνα(κ)στικλῆς est, ut scribitur Ἀλέσανδρος pro Ἀλέξανδρος (P. Kretschmer *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 425), aut Ἀναστικλῆς ut Ἀναστίφορον C. I. G. Sept. I 3242 (W. Schulze).

574 In rupe supra epheborum gymnasium [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Delineaverunt R. Heyne (et M. Luebke).

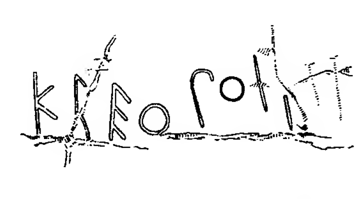
An Κ[h]ρῦσος(?).

575 In rupe prope n. 536 euronotum versus. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

[Κ]λεισίτιμος.

576 Proxime a n. 547 et 402 orientem versus in rupe. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

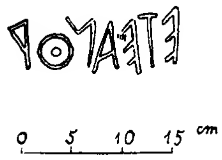

Κλεο[β]ω[λ-](?).

577 Paucis passibus infra Hecatae Priapi Dioscurorum aras in rupe, litteris crassis et pro titulo rupestri Theraeo satis profundis, a. 0,035—0,065. Exscripsi.

Κ Ο Τ Ο Ρ Ο /////

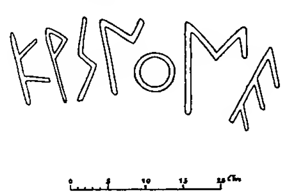
578 Proxime ab antecedente aliud nomen in rupe est; quod ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Ἐτεάνωρ.

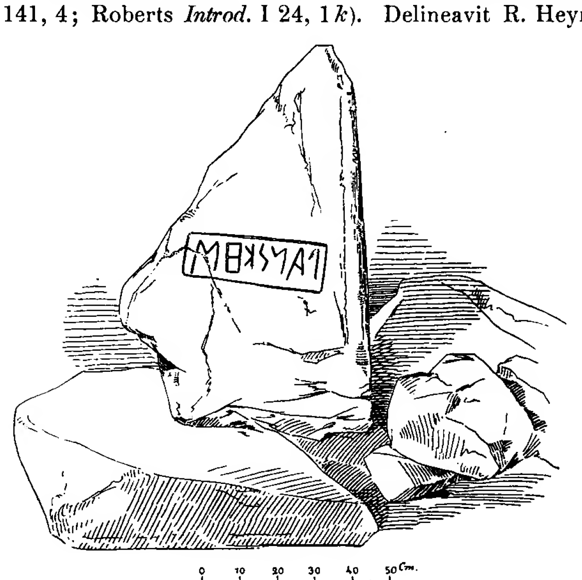
Propinqua litterarum vestigia ut nimis ambigua praetermisi.

579 Inter Apollinis Carnei templum et muri magni partem occidentalem in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Κρινομέ[νης].

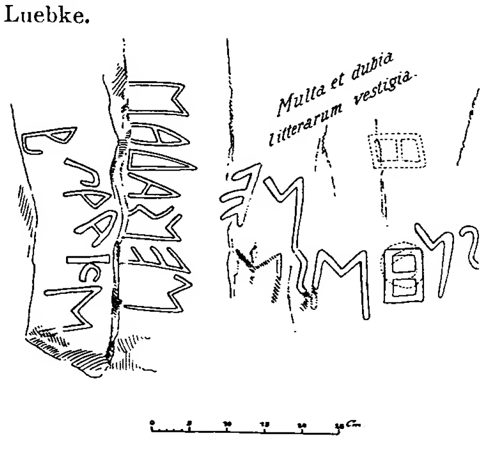
580 In rupe, cuius forma stelam simplicissimam aequare videtur, inter Apollinis Carnei templum et murum longum [tab. geogr.]. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 437; Rangabé *Ant. Hell.* I 1855, 2; Le Bas *Voy. arch.* I, *Explic.* tab. V 6; Weil *Mitth. des athen. Inst.* II, 1877, 72 sq., 11; Roehl I. G. A. 445 adhibitis et Weilii et Rossii ex diario eius et comitis de Cigalla ex litteris ad Henzenium missis exemplaribus (Cauer Delect.[2] 141, 4; Roberts *Introd.* I 24, 1 *k*). Delineavit R. Heyne.

Λανίκης.

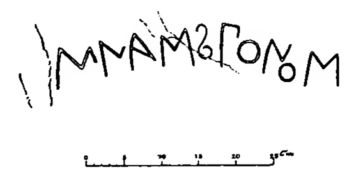
Λ satis certum est.

581 Inter Apollinis Carnei templum et murum magnum in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem formam expressit M. Luebke.

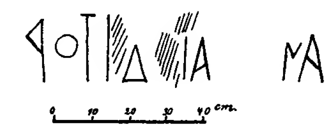

Μενιάδας
Πρακτ-

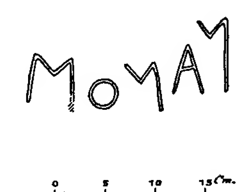
582 Prope Mercurii nomen (n. 370) in rupe inter epheborum gymnasium et Apollinis templum [tab. geogr.]. Effodi a. 1896; delineavit R. Heyne (et M. Luebke). Proxime absunt reliquiae quaedam litterarum, quas infra notavi.

Μυατίπονος.

583 Supra speluncam cum epheborum gymnasio coniunctam in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Νᾶνος.

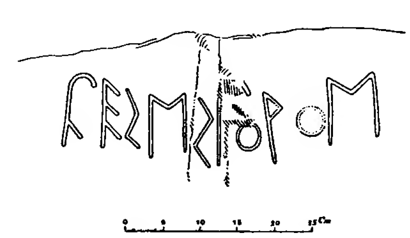
584 Prope aedificium supra antiquissima donaria exstructum in rupe. Effodi a. 1896. Exscripsi.

Μ Α Δ Α ϟ Μ ϟ Ο

Οἰσιάδας.

An Ὀ[π]σιάδας?

585 Ibidem fere ubi titulus antecedens in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Πεισί[μ]ορος.

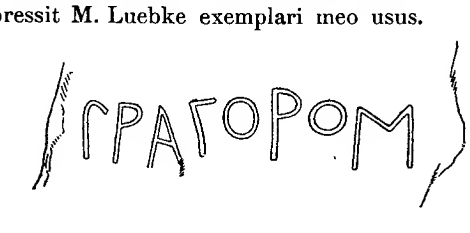
Βειτ. in lapide esse videtur.

586 In arcis clivo meridionali infra epheborum gymnasium orientem versus in rupe, litteris a. 0,16. Exscripsi.

////Μ ϟ Μ ϟ ∃ Ι

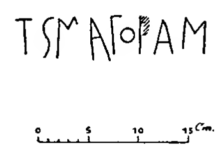
[Π]εισίν[ας] (?).

587 Prope n. 554 in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Formam expressit M. Luebke exemplari meo usus.

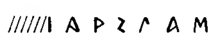
Πράγορος.

588 Inter murum magnum et Apollinis Carnei templum in rupe litteris parvis et bonis [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

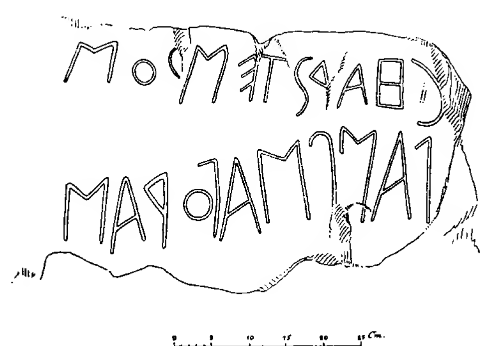
Τιμαγόρας.

589 Ante i. e. infra murum vetustum, qui prope epheborum gymnasium est, in rupe. Exscripsi.

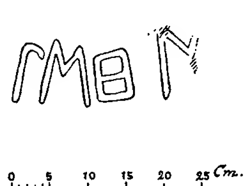
[Κh]αρίλας.

590 Inter Apollinis Carnei templum et murum magnum in rupe [tab. geogr.]. Effodi a. 1896. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

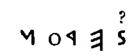
Κhαριτέτιος.
Λαμπτσαγόρας.

591 Supra epheborum gymnasium in rupe [tab. geogr.]. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57. 60 (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 19. 22) et tab. I 10 ex schedis Prokeschianis; Roehl I. G. A. 461 ex Rossii diario (= Imagg.[2] 2, 18; Cauer Delect.[2] 146, 7; Roberts *Introd.* I 27, 4*i*). Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Πτήν.

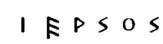
592 Prope n. 568 et 573 orientem versus in rupe. Effodi a. 1896. Exscripsi.

- έρων.

Prima littera incerta est, nec potest esse Ἱέρων aut [H]ιέρων, quia ea aetate postularetur Hιάρων.

593 Ante muri magni prope epheborum gymnasium siti partem eam, quae ex oblongis lapidibus constat, prope foramen rectangulum in rupe. Exscripsi.

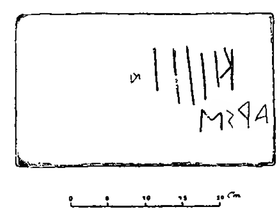
 vacat

An nomen femininum in -εριώι?

De Leriis cogitare nolo, quamquam Therae seriore aetate colebatur Παρθένος Λερία (n. 440).

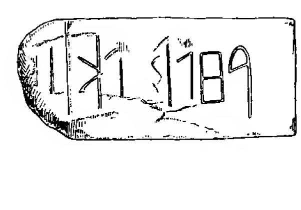
594. 595 Lapides duo oblongi, e quibus unus in Basilicae muro etiamnunc est, alterum ante eum in foro effodimus, litteras continent magnam partem deletas, quas ex exemplaribus meis delineavit M. Luebke.

(594)

Κ - -
Ἀριστ[τ -

(595)

Ῥη - κ -

Fragmenta ceteroquin inutilia recepi, quia iis probatur aut antiquissimam esse Basilicam, quippe cuius muris litterae perantiquae inscriptae sint, aut lapides antiquitus inscriptos postea in porticus huius usum esse conversos. Prius mihi, alterum Paulo Wolters praeplacet, qui vir doctissimus porticum tam remoto aevo attribuere architecturae rationibus permotus veretur.

596—601 Cum de loco, ubi n. 596—601 inventae sint, nihil certi tradiderint Prokesch et Ross, dubitanter huc retuli; fortasse enim sepulcrales sunt.

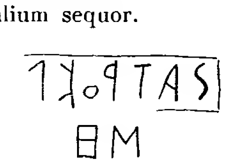
(596) In rupe litteris duos pedes altis. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18sqq.) et tab. I 7 ex Prokeschii et Rossii schedis commixtis; Roehl I. G. A. 460 ex Rossii diario (Cauer Delect.[2] 146, 2; Roberts *Introd.* I 27, 4*h*). Roehlium sequor.

Ἐρασιχλῆς.

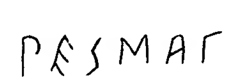
Littera septima apud Prokeschium est Γ.

(597) '*Auf einer Felswand gegen Süden*' (Ross) litteris octo pollices altis. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18sqq. et tab. I 8 ex Prokeschii schedis; Roehl I. G. A. 454 ex Rossii diario (Imagg.[2] 2, 16; Cauer Delect.[2] 146, 5; Roberts *Introd.* I 27, 4*b*). Roehlium sequor.

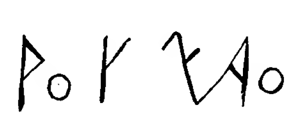
Ἰατροκλ-
ῆς.

(598) In rupe. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18sqq.) et tab. I 14 ex Prokeschii schedis; Roehl I. G. A. 462 ex Rossii diario (Roberts *Introd.* I 28, 4*j*). Roehlium sequor.

Πεισαγ[όρας].

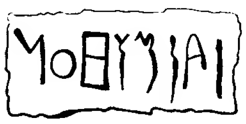
(599) In rupe. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57. 87sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18sqq., 51) et tab. I 20 ex Prokeschii schedis (Roehl I. G. A. 464).

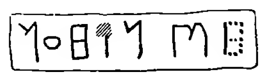
Ῥοδίαο Boeckh, vix recte. Non temptavit Roehl.

(600) *'Auf einer Felswand gegen Süden'* (Ross). Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57. 87 (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq. 51) et tab. I 17 ex Prokeschii et Rossii schedis; Roehl I. G. A. 439 ex iisdem, sed Rossianis ex diario accuratius expressis (Roberts *Introd.* I 24, 1*d*).

Prokesch:

Ross:

- - υ[ϙ]*h*ων.

(601) In rupe, incertum quo loco. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57 sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq.) et tab. I 9 ex schedis Prokeschianis (Roehl I. G. A. 437 = Imagg.[2] 1, 2; Roberts *Introd.* I 23, 1*b*).

- - τοκλῆς.

SECTIO ALTERA.

NOMINA RECENTIORIS AETATIS.

Nomina n. 602—605 quarti fere a. Chr. n. saeculi infra gymnasium epheborum in rupe sunt eo loco, quo Iovis nomen saepe legitur (v. n. 396 sqq.); n. 606—693 circa idem gymnasium inventa magnam partem primi et secundi p. Chr. n. saeculi, quibus adieci n. 694—728 Merovigli apud Beloniam conservata, quae e regione gymnasii delata esse videntur; n. 729—773 in diversis urbis locis aut in foro et circa basilicam aut apud ecclesiam Christianam aut alibi inventa sunt; denique ea posui (n. 774—782), de quorum locis nihil traditum est.

602—605 Inscriptiones, quae ad Iovis cultum (v. n. 396 sqq.) spectare possunt.

(602) In arcis clivo meridionali infra saxum, quod vocatur votivum, viginti uno fere passibus sub n. 603 in rupe, litteris bonae aetatis magnis et crassis, a. 0,06—0,08. Exscripsi.

Λ Ε Ο Ν Τ Ι Δ Α   Λεοντίδα.

(603) In arcis clivo meridionali proxime sub n. 399 in rupe; litteris bonis quarti fere a. Chr. n. saeculi. Exscripsi. Habeo etiam ex Rossii diario.

Ν Ε Μ ///Κ Ρ Α   Νεμοκρά-
Τ Ε //// Σ   τε[ο]ς.

O quarto loco habet Ross.

(604) In clivo montis infra gymnasium epheborum orientem versus, in rupe. Litterae a. c. 0,09, magnam partem evanidae. Exscripsi.

Ŧ Ε ///////
Θ F Ṅ(?) ////
/// Ε ∩

Res prorsus incerta est.

(605) In rupe infra n. 564 litteris magnis a. 0,06—0,07. Exscripsi.

Τ Ι Ν Α Σ Ι //////   Τι[μ]ασι -

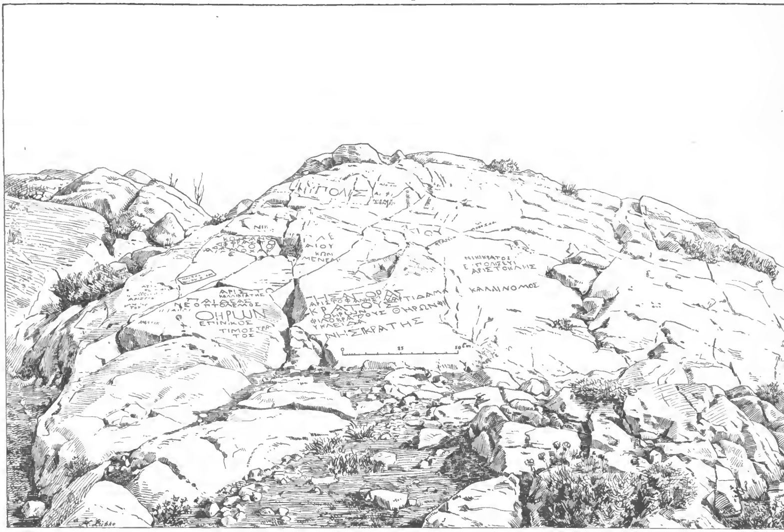
606 Supra epheborum gymnasium rupes est, cuius situm tabula geographica indicat, formam imagine photographica usus delineavit M. Luebke. In ea imperatorum Romanorum aetate, saeculo fere primo et altero p. Chr. n., nomina multa sine ullo ordine incisa sunt, quae omnia epheborum Theraeorum esse videntur, cum permulta ex iis in aliis et gymnasii locis et vicinis partibus reperiantur. Neque ullum indicium probat dedicationes subesse adorantium. Haec nomina ex equitis de Prokesch-Osten schedis, qui m. Septembri anni 1835 primo solus, deinde cum Rossio Therae fuit, ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 88 sqq. [= *Ges. kleine Schriften* VI 51 sqq.] et tab. I II (C. I. G. II add. 2476*p*); de iis egerunt Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 63 sq., Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 68 sqq. Litterae difficiliter et obliqua modo solis luce affulsae leguntur. Exscripsi et ectypa feci; imaginem delineavit ectypis maxime usus M. Luebke. Prokeschii exemplar adieci, quia in eo nonnulla plura leguntur. Boeckhii numeros consulto retinui uncis quadratis inclusos. Quae non recognovi, in transscriptione lineis subductis notavi, si recipienda esse videbantur. Neglexi, quae F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 330 sq. correxit quasi lapide ipso inspecto; cf. de iis Weil l. l. 66 sq., 3.

[*Textum vide pagg. 136. 137.*]

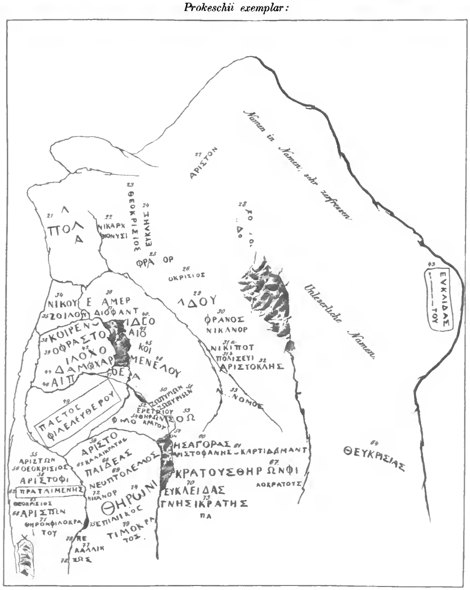
Thero Philocratis filius aetate recentissimus saepissime nomen suum incipit; cf. ad n. 615. Nomina ad gymnasium et ephebos retuli. Antiquissima ludibria procul habenda sunt, cum sex vel septem saeculorum spatium intersit.

Procul habendus etiam Neptunus Asphalius deus a Rhodiis in Hiera insula nova a. 197 a. Chr. n. cultus, et Neptunus is, cuius religionem Cadmus Theraeis tradidisse fertur; nulla enim prope Apollinis Carnei fanum et specu Neptuni vestigia inventa sunt. Immo latet puerorum mos nomina in rupibus murisque, ut nunc in scamnis scholasticis, inscribendi, quem morem sescenta nomina infra apposita arguunt.

Forma rupis:

Prokeschii exemplar:

Exemplar nostrum:

[21] Εὔπολις (vicina incerta).
A dextra: [Ἀρτε]μίδω[ρ]ος.
[22] Νίκαρχ[ος]
Διονυσί[ου].
[23] Θεοκρίσιος.
[24] Εὐκλῆς.
[25] [Εὐ]φρα[γ]όρ[α]ς.
[26] Θεοκρίσιος.
[27] Ἀρίστ[ω]ν s. Ἀριστόν[ικος].
[28] nihil.

[29] - - άδου.
[30] [Εὐ]φράν[ωρ]
Νικάνορ[ος (?)].
Infra haec: Ἐχ[μανδρος (?) | - -].
[31a] Νικικράτο(υ)ς (*sic*). Boeckh: Νικιπ(π)ο.
[31b] Εὔπολις Εὐ[πόλιος (?)].
[32] Ἀριστοκλῆς.
[33] Καλλίνομος.
[34] Νικο[κ-] s. -νίκου.
[35] Ζωΐλου.

[36] Εὐάμερ[ος].
[37] Διοφαντ -
[38] Κοίρανο[ς].
[39] - φραστος (Boeckh: [Θε]όφραστος).
[40] Πλε - - (cum n. 38 coniunctum?).
[41] - αίου (cum n. 39 coniunctum?).
[42] [Ἀμ]φίλοχο[ς].
[43] Εὐκλείδας | - - - του.
[44] Δαμόχαρ[ις].
[45] [Ν]ίκων.
[46] Αἰγεύ[ς] cf. n. 624.
[47] incertum.
[48] Μενελάου.
Sub n. 46: - - -
Θρασυλέων.
[49] Πάστος | Φιλελευθέρου.
[50. 51] Ζωπυρίων | Ζωπυρίων[ος].
[52] Ἐρετρίου.
[53] Σόω[ν(?)].
[54] nos: Καλλ[ι]κράτου. Prokesch: Θήρων Φιλοκράτου.
[55] Ἀρίστων.
[56] Θεοκρίσιος.

[ad n. 57] Θεύδοτος
- ῶνα[ξ] s. - ώνα[κτος].
[58] Ἀριστοφι[λ.-].
[59] Ἀριστο - -
[60] [Ἁγ]ησαγόρας.
[61] Ἀριστοφάνης Καρτιδάμαντ[ος].
[62] Πραταιμένης.
[63] Καλλικράτης.
[64] Θευκρίτι[ο]ς.
[65] Θευκρίσιος.
[66] Παιδέας.
[67] Θήρων Φι|λοκράτους.
[68] Ἀριστοκ - -
[69] Νεοπτόλεμος.
[70] Εὐκλείδας.
[71] Θήρων Φιλοκράτου(ς).
[72] Νικάνωρ.
[73] Γνησικράτης.
[74] Θήρων Φ[ιλ]οκράτους et infra id:
Θήρων | Φιλοκράτους.
[75] Ἐπίνικος.
[76] Πρατα[ιμένης].
[77] Καλλικ - -
[78] Σωσ - -
[79] Τιμόστρα|τος.

607—617 In rupe levigata, quae in epheborum gymnasio instar muri occidentalis est, ante antri introitum ad sinistram, undecim sunt inscriptiones incisae. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 68sqq., 3. Exscripsi. Quae non recognovi, lineis subductis indicavi.

(607) Litterae a. 0,012.

Δ Η Μ Ο Φ Ω Ν	Δημοφῶν.
Π Α Σ Ι Π Π Ο Σ	Πάσιππος.
ꓶ Ρ /// /// Ω Ν Ι Δ Η Σ	[Πρατ]ωνίδης(?).
Κ Ρ / Τ ///// Σ	Κρ[ά]τ[η]ς.

(608) Litterae elegantes a. 0,016—0,018 (Φ 0,032), intra rectagonum bene levigatum.

Ε Σ Τ Ι Α Ι Ο Σ	Ἑσ[τ]ιαῖος
Δ Ι Ο Δ ////// Ω Ρ Ο	Διοδώρο[υ].
Α Ρ Ι Σ ////// Ο Φ Α Ν Η Σ Σ	Ἀρισ[τ]οφάνης
Κ Α Ρ //// Ι Δ	Καρ[τ]ιδ(άμα).

Vs. 4 post litteram Δ olim aliae litterae fuerant, sed erasae sunt ita, ut nunc saxi superficies ibi levigata sit.
Ἑστιαῖος Διοδώρου v. n. 619, Ἀριστοφάνης Καρτιδάμα n. 606, 61.

(609. 610) Litterae apicatae altitudinis variae, a. fere 0,03 exceptis versibus 5. 6 minoribus (0,012). Exscripsi.

Α Λ Κ Ι Μ Ε Δ Ω ///	Ἀλκιμέδω[ν]
///// Λ Ν Α Ξ Ι Τ Ι Μ Ο Υ	Ἀναξιτίμου.
Φ Ι Λ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ	Φιλόστρατος
//////////////////////////// Ρ Α	[Φιλοστ]ρά(του).
Π Ο Λ Υ C Υ Χ Ο Σ Ε	Πολυοῦχος
Π Α Σ Ι Π Π Ο Υ Θ Α Ν Ε Ⱶ Σ	Πασίππου. Θανε(?).

Πολυοῦχος Πασίππου, Φιλόστρατος Φιλοστράτου ephebi a. 4—37 p. Chr. n.; v. n. 339.

(611) Litterae valde detritae.

Π Υ Θ Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Σ	Πυθόκριτος.
Α Γ Η Σ Ι Λ ////// Ο Σ	Ἁγησίλ[οχ]ος.
///////////// Ι Π Π Ο Σ	[Πάσ]ιππος.
Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Τ Ο Σ	Ἐπαφρόδειτος
///// Ο Τ Ι Μ Ο Υ	[Φιλ]οτίμου.

Vss. 2. 3 Weil coniungit: ΑΓΗΣΙΠΠΟΣ. Vs. 5 ΟΤΙ.ΧΟΥ Weil. Epaphroditus Philotimi f. ἐφηβεύσας a. 4—37 p. Chr. n.; v. n. 339, 13.

(612)

Ε Υ Σ Ε Β Η Σ	Εὐσεβής.

(613) Litterae malae.

Π Ο Λ Υ Ο Υ Χ Ο Σ	Πολυοῦχος
Π Α Σ Ι Π Π Ο Υ	Πασίππου.
Κ Λ Ρ Π Ο Σ Θ(?) C	Κάρπος - -
////////////// Η Σ	- - ης.
Σ Ω Σ Ι Β Ι Ο Σ	Σωσίβιος
Σ Ω Σ Ι Β Ι Ο Υ	Σωσιβίου.
Π Ε Λ Ο Π Ι	Πελοπί[δας]
Σ Τ Ι Δ // Ι Ν Ο Υ	- - -
Π Ε Λ Ο Π Ι	Πελοπί[δας]
Ζ Ω Ι Λ Ο Υ	Ζωΐλου.

Vs. 3 difficile legitur; L.XFΛ_ΟΣΠ Weil. Vs. 6 Υ ex Σ correctum. Vs. 8 ΣΤΑ.\ΝΟΥ Weil.
Polyuchus Pasippi f. ἐφηβεύσας a. 4—37 p. Chr. n.; v. n. 339, 8. 610.

(614) Litterae magnae et apicatae altitudinis variae, intra tetragonum bene levigatum.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ	Διόδωρος
ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ	Φιλοκράτους.
ΠΟΛΥΟΥΧΟΣ	Πολύουχος
ΠΑΣΙΠΠΟΥ	Πασίππου.

Uterque ἐφηβεύσας a. 4—37 p. Chr. n.; v. n. 339.

(615) Litterae magnis apicibus ornatae intra tetragonum accurate incisae, a. 0,025—0,03.

ΘΗΡΩΝ	Θήρων
ΦΙΛΟΚΡΑ	Φιλοκρά-
ΤΟΥΣ	τους.

Vide ad n. 606. 619. 653 sqq.

(616) Litterae a. 0,02—0,025 (Φ 0,047) intra rectagonum levigatum, cuius sinistra pars inferior laesa est, incisae.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ	Διόδωρος
ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ	Φιλοκράτους.
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ	Φιλόστρατος
ΣΤ///ΑΤΟΥ	[Φιλο]στ[ρ]άτου.

Vide n. 614. 609, 3.

(617) Litterae minores a. 0,01—0,02, non male incisae.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Ἀριστοφάνης
ΚΛΕΩΝΟΣ	Κλέωνος.
ΠΑΣΙΠΠΟΣ	Πάσιππος
ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ	Φιλοκράτους.
ΑΘΑΝΟΜΕΝΗΣ	Ἀθανομένης
ΑΘΑΝΟΜΕΝΟΥΣ	Ἀθανομένους.
ΣΩΣΑΣ	Σωσᾶς
ΝΑΥΑΡΧΟΥΣ	Ναυάρχους.

Vss. 7. 8 σώσας ναυάρχους Weil. Sed dei nomen, qui invocari posset, desideratur.

618 Lapis rectangulus, l. et a. 0,97, max. cr. plus 0,55, qui in sinistro posti antri eiusdem, ubi n. 619, est. Litterae diversissimae altitudinis; minimae minus 0,06, maximae plus 0,12 altae. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 70, 4*a*. Exscripsi.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΦΙΛΟΚΡΑ	Διόδωρος Φιλοκρά(τους).
ΘΕΥΞΕΝΟΣ	Θεύξενος.
ΠΟΛΥΟΥΧΟΣ	Πολύουχος.
// Ε /// ΤΟΣΘΕΝΗΣ	[Κλ]ε[ι]τοσθένης.
ΕΙΣΙΚΡΑΤΗΣ	[Π s. Τ]εισικράτης.
ΕΠΑΦΡ ////////////////	Ἐπαφρ[όδειτος].

Diodorus Philocratis f., n. 339 (a. 4—37 p. Chr. n.); aequales Polyuchus Clitosthenes Epaphroditus.

619 Lapis rectangulus, l. et a. 0,97, max. cr. 0,40, qui in epheborum gymnasio dextrum antri postem occupat. Versuum altitudines variae, 0,025—0,07. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 70, 4*b*. Exscripsi.

Ι //	
ΘΗΡΩΝ ΦΙΛΟΚΙ/// ΤΟΥΣ	Θήρων Φιλοκ[ρά]τους.
ΕΣΤΙΑΙΟΣ	Ἑστιαῖος
ΔΙΟΔΟΡΟΥ	Διοδ[ώ]ρου.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Ἀριστοφάνης
ΚΑΡΤΙ ΛΑΜΑ	Καρτι[δ]άμα.
Ν ////// Κ Λ ///////// Κ //////////////////////	Ν[εο]κλ[ῆς] Κ - -
ΘΡΑΣΥΛΕΩΝ ///////	Θρασυλέων
ΤΕ //////////////////////////	Τε[ιτάνορος (?)].

Ἑστιαῖος Διοδώρου cf. catalogum τῶν δαμοθοινησάντων n. 335 *B* 13 et n. 608. ‖ Ἀριστοφάνης Καρτιδάμα v. n. 606, 61. ‖ Θρασυλέων Τε[ιτάνορος] cf. n. 340, 20. 519, 5. ‖ Theronis nomen postea additum esse apparet.

620 In epheborum gymnasio fragmentum lapidis caerulei effodimus, cuius max. l. 0,16, a. 0,42, max. cr. 0,09.

ΑΓΑΘ//	Ἀγαθ-
ΑΝΤΙΓ	Ἀντι[πατρ-

621 In cymatii a dextra mutili, cuius max. l. c. 0,48, a. 0,15, cr. 0,37, latere adverso nomen *a* (a. 0,04), in latere superiore nomen *b* incisum. Effodi supra gymnasium epheborum.

a ΑΓΗΣΙ	Ἀγησ[ι-
0 0,16 0,48	

b /////////////////////////////	- - - -
/// ΣΤΕΙΔΗΣ	- στείδης.
////////////////	- - - -

622 Lapis muri rectangulus, a dextra parte laesus; l. 0,63, a. 0,35, cr. 0,29. Vss. 1. 2 ingentibus et crassis (a. 0,07—0,095), vs. 3 minoribus litteris (c. 0,03—0,04) scripti. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 10*a*. Exscripsi apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium.

ΑΓΛΩΦΑΝΗΣ	Ἀγλωφάνης
ΠΟΛΥΝΙΚΟΥ	Πολυνίκου.
ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ	Ἀντισθένης.

623 In pavimento (?) antri Mercurio et Herculi dedicati lapidem oblongum effodi, l. 0,445, a. 0,32, cr. 0,35, in latere adverso litteris magnis (a. 0,045—0,07) et apicatis haud male inscriptum (*a*). Postea in superiore latere alia nomina minus accurate addita sunt (*b*). Exscripsi.

a ΑΓΛΩΦΑΝΗΣ	Ἀγλωφάνης
ΠΟΛΥΝΙΚΟΥ	Πολυνίκου.
ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ	Πελοπίδας.
b ΑΛΚΙΟΘΕΝΗ	Ἀλκι[σ]θένη -
ΑΡΤΕΜΙΛΟΡΟΣΣ	Ἀρτεμί[δω]ρος ς.
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ	Φιλοστράτου.

624 In muri magni (eius ni fallor, qui prope gymnasium epheborum est) lapide oblongo. Edo ex diario Rossii, qui mentionem fecerat hanc: '*In einer noch unedirten theräischen Inschrift* — — *kommt auch der Name* ΑΙΓΕΥΣ *selbst vor*' (*Abh. der Münch. Akad. philos.-philol. Cl.* II 2, 1838, 430 [= *Arch. Aufs.* II 512 adn. 4; C. I. G. II add. p. 1084].

ΑΙΓΕΥΣ	ΤΙΜΩΝΑΞ	Αἰγεύς.	Τιμῶναξ
	ΕΥΒΑΤΑ		Εὐβάτα.
	ΗΡΟΦΙΛΟΣ		Ἡρόφιλος
	ΣΤΑΧΕΟΣ		Στάχ[υ]ος.
ΕΓΙΓ	ΑΓΑΘΟΔΩΡΟΣ	Ἐ[π]ίγ[ονος(?)]	Ἀγαθόδωρος.

625 Lapis caeruleus a superiore dextroque latere levigatus, a ceteris fere rudis, l. 0,21, a. 0,085, cr. 0,10. Effodi ante antrum sacrum. Exhibet duas inscriptiones:

a) in latere superiore incohatam:

Π Λ *vacat*

b) in latere adverso (a. vs. 1 0,016—0,02, vs. 2 0,01—0,012):

ΑΝΔΡΑΓΑΘΟΣ	Ἀνδράγαθος.
ΚΤΗΣΩΝΚΤΗΣΩΝΟΣ	Κτήσων Κτήσωνος.

626 In lapide magno et deformi, qui est in muro pulcherrimo et vetustissimo prope epheborum gymnasium sito. Litterae tenues bene incisae a. vs. 1 0,10, vs. 2 0,07, vs. 3 0,025. Exscripsi.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ	Ἀντίοχος
ΚΑΛΛΙΝΟΜΟΣ ΑΡ//////////////	Καλλίνομος Ἀρ -
ΕΥΑΓΟΡΑΣ	Εὐαγόρας
ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣΙΙ//////////	Ἀντισθένης [Κρίτου].

Siglum quid sibi velit, nescio. Continet litteras Φ Υ Λ Π. De P(amphylorum) phyl(e) nemo facile cogitabit. || Κρίτου ex n. 628 supplevi.

627 Epistylium marmoris caerulei bipartitum (sive tripartitum?) in duas partes fractum, a sinistra dextra parte mutilum, quod nunc in meridionali arcis clivo paullo infra praeclarum murum ad epheborum gymnasium situm iacet, max. l. 0,46 + 0,33, a. 0,15, max. cr. 0,37. In adversa parte titulus *a*, in superiore(?) postea *b* incisus est. Exscripsi.

a	ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΦΙ ////// *vacat*	Ἀντίοχος Φ - -
	ΘΟΚΡΙΤΟΣ	[Πυ]θόκριτος.
	ΟΥΣ ΘΕΣΤΩΡ *vacat*	- - ους. Θέστωρ.
b	Ε // Ξ Ε /// Υ	Ε[ὐ]ξε - -
	ΑΡΙΣΤΟΔΑ	Ἀριστόδα[μος]
	ΙΛΤΙΑ	[Φ]ιλτί[α].
	ΠΡΑΤΗΝ	Πρατη[μένης].

628 Prope murum pulcherrimum, qui est apud gymnasium epheborum occidentem versus, quinque fere metris a n. 673 in rupe. Prius nomen magnis (a. 0,08—0,09), alterum minoribus (a. 0,05—0,065) litteris scriptum. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 90 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 54) et tab. II 83 ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2476*q*, 83). Exscripsi.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ	Ἀντισθένης
ΚΡΙΤΟΥ	Κρίτου.

Cf. n. 626.

629 Lapis caeruleus muri alicuius, qui fuerat a sinistra dextraque mutilus, cuius max. l. 0,42, a. 0,23, cr. 0,18. Litterae a diversis hominibus incisae. Exscripsi Phirae in Nomici museo, quod antea erat N. Delendae.

ΑΝ	Ἀν - -
ΕΥΗΜ	Εὐήμ[ερος].
ΕΥΡΥΑΝΑ	Εὐρυάνα[ξ].
ΜΥΡΙΔΗΣ	- μυρίδης.
ΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣΘΕΥΔ	Ἀριστόμαχος. Θευδ - -

Etiam hic lapis ut similes fere omnes a Μεσαβουνῷ translatus esse videtur.

630 Lapis maculatus (albus nigricans rutilus), l. 0,575, a. 0,44, max. cr. 0,22, qui muri fuisse videtur; litteris magnis sed tenuibus a. 0,05—0,065, quae superiorem modo partem sinistram occupant. Exscripsit A. Schiff apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium. Ectypum contuli.

ΑΠΕΛΛΑΣ	Ἀπελλᾶς.
ΕΥΡΥΑΝΑΞ	Εὐρυάναξ.
ΘΟΚΡΑΤΗΣ	[Πυ]θοκράτης.

Initium nominis tertii in alio lapide fuerat.

631 Lapis longus deformis, prope epheborum gymnasium effossus, cuius max. l. 0,63, max. a. 0,18, max. cr. c. 0,32. Continet nomina diversis manibus incisa. Exscripsi.

ΑΡΙΣΤΟ ΑΝΗΣΙΠΠ //////	Ἀριστο[φά]νης Ἱππ[ο - -].
ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤ //////	Τελεσικράτ[ης].

632 Lapis fere oblongus a sinistra dextraque mutilus, qui in muro fuisse videtur. Max. l. 0,33, a. 0,20, cr. 0,11; litteris a. 0,025—0,032, Φ 0,055. Exscripsi in clivo infra epheborum gymnasium euronotum versus.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ	Ἀριστοφά-
ΝΗΣΙΠΠΟ	νης Ἱππο -

633 Lapis deformis in epheborum gymnasio sub scalis interioribus repertus, max. l. 0,40, max. a. 0,18, max. cr. 0,13; litterae a. 0,025—0,01. Exscripsi.

////// ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ	Ἀσκληπιάδης.

634 Lapis rectangulus maculatus, l. 0,53, a. 0,395, cr. 0,23, qui muri fuisse videtur. Litterarum forma et altitudo diversa est, at tamen accurate incisae sunt et ita, ut in singulis versibus singula scribendi genera adhibita sint. Versuum altitudines, quae fere sunt in margine sinistro, adscripsi. Edo A. Schiffii schedis ectypoque usus ab eodem confecto, qui apud aedificium rotundum prope gymnasium situm exscripsit.

	Versuum altitudines cm.	
Γ Ν Η Σ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Μ Ε	3	Γ[ν]ησικράτης Με.
ΚΑΡΤΙΔΑ Μ Α Σ Μ Ε Λ Ε Ι Π Π Ο	2	Καρτιδάμας Μελείππου.
Θ Ε Υ Κ Ρ Ι Σ Ι Ο Σ Ε Υ Β Α	4	Θευκρίσιος Εὐβά(τα).
////// Φ Ι Λ Η Μ Ω Ν Κ Α Λ Λ Ι Β Ω Λ Ο Υ	2½	Φιλήμων Καλλιβώλου.
//// Ε Υ Ρ Υ Α Ν Α Ξ Σ Ω Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ	2	Εὐρυάναξ Σωσιστράτου.
Ε Υ Π Ο Λ Ι Σ Ε Υ Π Ο	4	Εὔπολις Εὐπο.
ΤΙΣ Θ ΕΝΗΣ ΗΡΙ ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΟΓ	2	[Ἀν]τισθένης [Ἡ]ρι. (?). Καλλίπολις Ἀθηνογ.
Ν Ι Κ Α Ι Ο Σ Η Ρ Ι Λ Ο Χ Ο Υ	4	Νίκαιος Ἡριλόχου.
Ν Ι Σ Ι Γ Ε Ν Η Σ Δ Η Μ Ο Φ Ω Ν	2	Ἰσιγένης Δημοφῶν
Δ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ	2½	Ἀπολλωνίου.
Ε Υ Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ — Τ Η Λ Ε	3	Εὐκλείδας. Τηλέ-
/// Μ Α Α Ρ Κ Ο Σ Α Ι Δ Ι — Μ Α Χ Ο Σ	2	Μάαρκος. Αἰδ-(?) μαχος.

Dubitari potest, utrum versuum fines in dextro aliquo lapide fuerint, an nomina Εὐβα-, Εὐπο-, sicut vs. 7 Ἡρι(λόχου) compendiose sint scripta.

635 Fragmentum lapidis caerulei, cuius max. l. 0,17, max. a. 0,08, max. cr. 0,09. Litterae a. 0,014—0,02. Exscripsi infra n. 536 effossum.

0 2½ 12 17

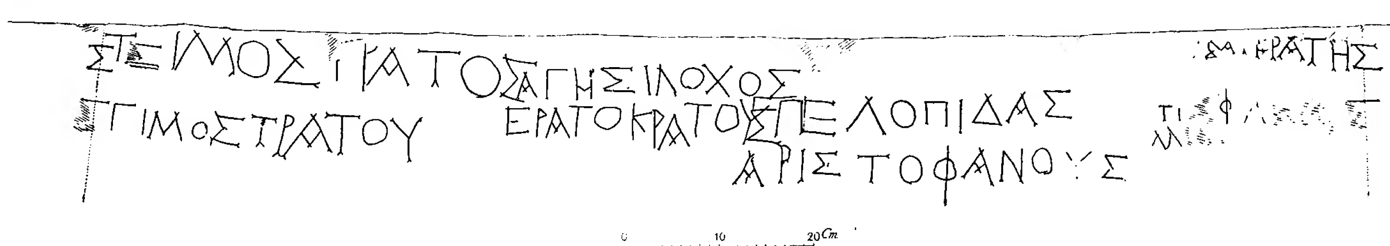
ΓΟΡΓ — Γοργ[οσθέ]-
ΝΟΥΣ — νους
ΚΡΙΤΟ — Κριτο-

636 Lapis fere quadratus, l. 0,53, a. 0,52, litteris a. 0,03, pavimento aulae ante gymnasii antrum insertus. Exscripsi.

Γ Ο Ρ Γ Ο Σ Θ Ε Ν Η Σ

Γοργοσθένης.

637 Columna simplex marmoris caerulei, a. 1,24, dm. 0,435, cuius sub margine superiore nomina incisa sunt. Exscripsi ante antrum in epheborum gymnasio.

Δαϊκράτης. — Τειμόστρατος [Τε]ιμοστράτου. — Ἀγησίλοχος Ἐρατοκράτους. — Πελοπίδας Ἀριστοφάνους.

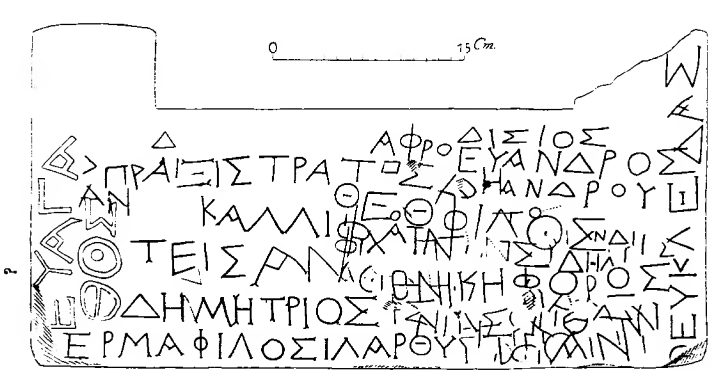
\- - - - - - -

638 Dimidia ut videtur baseos pars, l. 0,545, cr. 0,41. In latere superiore mutilato foraminis oblongi vestigia dispiciuntur, ubi stela sive Hermes, qui vocatur, iniectus fuit. In latere adverso litteris tenuibus (a. 0,022—0,04) nomina *a* incisa sunt; in superiore multa diversis temporibus nomina sine ullo ordine et prout cuique placuit inscripta (*b*). Effodi apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium. Tituli *b* formam ectypo exemplarique meis usus expressit M. Luebke.

a Δ Α Μ Ο Κ Ρ Ι Ν Η Σ
ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ ƎΡΜΟΓ

a Δαμοκρίνης (= n. 498)
Νικάνορος.
Ἑρμογ(ένης).

b

b Ἀφροδίσιος.
Πραξίστρατος.
Εὔανδρος | Εὐάνδρου.
Θεόφιλος.
Καλλιφάν[η]ς(?).
Τεισαν(δρος s. -ωρ).
Νικηφόρος.
Δημήτριος.
Ἑρμάφιλος Ἱλάρου.
Ἐ[π]άγαθος(?).
[Θ]ευκλείδας.

Dubia neglexi. *b* vs. 10 altera littera incerta; vix est Υ.

639 In muro (i. e. saxo levigato) orientali antri, quod ad epheborum gymnasium pertinet, inter alias inscriptiones, quae non iam leguntur, litteris a. c. 0,04 incisum est nomen, quod exscripsi.

Δ Ε Ξ Ι Κ Λ Η ˤ — Δεξικλῆ[ς].

---

640 Tabula lapidis caerulei, l. 0,44, a. 0,99, cr. 0,18, nominibus permultis inscripta. Fortasse ea quoque in muro aliquo fuerat. Exscripsi apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium.

Κ Λ	
Τ ΙΙ ϕ W	- -
	- -
Δ Η Μ Η Ι.Ι Ο Σ	Δημή[τρ]ιος
Ά	Ἀ.
ΔΩΡΟΘΕΟΣ ΚΡΑΤΗΣ	Δωρόθεος Κράτης.
ΔΩΡΟΟΕΟΥ	Δωροθέου.
Μ Ο Λ Λ Ι ˤ Ε Π Λ	Μόλλις. Ἐπά(γατος)?
Ε Υ Ν Ο Μ //////////	Εὔνομ[ος]
Ε Υ	Εὐ[νόμου?].
ϕ Ι Λ Η Μ Ω Ν Θ ∪ Υ Δ Ο Σ Ι Ο ///	Φιλήμων Θουδοσίο[υ].
Ι Ι Ι ' Α Γ Α Θ Ω Ν	Ἀγάθων
ϕ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ	Φιλοκλέους.
Κ Α Λ Λ Ι Ν Ο Μ Ο Σ	Καλλίνομος
Κ Α Λ Λ Ι Ν Ο Μ Ο Υ	Καλλινόμου.
Α Σ Κ Λ Α Σ	Ἀσκλᾶς
Α // Α	Ἀ . α - -.
/. Γ Α C Ι // Ι /////////	[Ἀ]γα[θ]ῖ[νος]
Ι Ι	- - -

Vs. 2 littera ϕ ingentis altitudinis (0,09).

---

641 Lapis muri oblongus, l. 0,45, a. 0,615, cr. 0,19, prope scalas, quae ad epheborum gymnasium ducunt, repertus. Praeter incerta quaedam vestigia nomina leguntur litteris 0,012 et 0,022 altis. Exscripsi.

Δ Ω Ρ Ο Θ Ε Ο Σ Ι Σ Ο Κ Υ Α Ξ //////// (? supra Α)
// Σ
//
Ν Τ·
Κ Τ Η Σ Ι Π Π Ο Σ

Vs. 1 Δωρόθεος - - -; vs. 5 Κτήσιππος.
Vs. 1 an Ἰσοκ[ρ]ά[τους] (?).

---

642 Lapis deformis, qui muri fuisse videtur, ad aedificium rotundum prope epheborum gymnasium effossus, cuius max. l. c. 0,45; max. a. c. 0,37, max. cr. 0,50. Litterae a. c. 0,02. Exscripsi.

Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Τ Ο Σ — Ἐπαφρόδειτος
Φ Ι Λ Ο Τ Ι Μ Ο Ȳ — Φιλοτίμου.

Vs. 1 Ο ex Σ; vs. 2 Τ ex littera dubia (Π?), Υ ex magno Ο correcta. Homo notus: n. 339, 13 (a. 4—37 p. Chr. n.).

---

643 Viginti fere passibus infra n. 401 in arcis clivo meridionali, litteris a. 0,06—0,075. Vss. 2—4 ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 91 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 55) et tab. II 88 (C. I. G. II add. 2476 *q*, 88). Exscripsi.

Ε Π Α ϕ Ι — Ἐπαφ[ρᾶς s. - ρόδιτος].

Inde ad dextram:

Α Ρ Ι Σ Τ C //// — Ἀριστό[δα]-
vacat Μ Ο Σ — μος.
Π Ρ Α Τ Η Μ Ε Ν Η Σ — Πρατημένης.

---

644 Fragmentum columnae lapidis maculati (albi et caerulei), cuius max. a. 0,32, variis nominibus inscriptum. Invenit P. Wilski paullo infra murum pulchrum et vetustum, qui est prope epheborum gymnasium. Exscripsi.

ΡΟΥ — - δρου
Α Σ Ε Ρ Α Τ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ — - δας. Ἐρατοκράτης
Λ Τ Ε Ρ Α Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ — Ἐρατοκράτους.
ˤ *litterae dubiae*

---

645 Lapis oblongus, qui muri fuerat, l. 0,39, a. 0,25, cr. 0,15, in aedificio rotundo prope epheborum gymnasium sito effossus. Litterae a. vs. 1 c. 0,025, vs. 2 c. 0,018. Exscripsi.

Ε Υ Β Α Τ ////// — Εὐβάτ[ας].
Κ Α \ Λ Ι Β Ω Λ Ο Σ Ι Σ Ω ////// — Κα[λ]λίβωλος. [Σ]ωσι -

0 0,28 0,39

---

646 In monte S. Stephani inter Apollinis Carnei templum et gymnasium, sed prope clivum orientalem s. septentrionalem, rupis pars haud exigua levigata est. Ubi remota terra nomina multa variisque modis scripta invenimus, e quibus haec exscripsi.

//ΥΦΡΑΝΩΡ ΣΩΤΑΔΑΣ ΑΓΟΡΑΚΛΕΟ////
ΕΧΜΑΝΔΡΟΣ
ΕΠΙΧΑΡΜΟΣ ΤΕΙΜ////Ι ΗΜ
ΣΩΣΘΕΝΗΣ

[Ε]ὐφράνωρ. Σωτάδας Ἀγορακλέο[υς].
Ἔχμανδρος.
Ἐπίχαρμος Τείμ[ων?] - -
Σωσθένης

---

647 Lapis oblongus prope scalas, quae ad gymnasium epheborum ducunt, effossus, l. 0,615, a. 0,26, cr. 0,23, litteris a. 0,018—0,03. Exscripsi.

Ε Χ Μ Α Ν Δ Ρ Ο Σ — Ἔχμανδρος.

---

647 a In fragmento lapidis calcarii vidit Ross, cuius ex diario edo.

Ι Ι Ι Χ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ Ε Υ
Τ Ρ Α Ι
Ι Α Ν Ο Υ Σ Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ

- - - - κράτευς. Εὐ - -
- - - Διόδωρος.
- άνους

648 Lapis formae fere oblongae, qui muri fuisse videtur, max. l. 0,89, max. a. 0,34, max. cr. 0,44; litteris a. 0,06—0,07, ad epheborum gymnasium effossus. Exscripsi.

ΖΩΠΥΡΙΩΝ	Ζωπυρίων
ΑΛΚΙΣΘΕΝΕΣ	Ἀλκισθένε[ος(?)].

649 Lapis oblongus, qui in muro fuerat, caeruleus, l. 0,69, a. 0,40, cr. 0,25; litteris male incisis, a. c. 0,026—0,035. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 10*b*. Exscripsi apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium situm.

ΣΩΠΥΡΙΩΝ	Ζωπυρίων
ΖΩΠΥΡΙΩΝΟΣ	Ζωπυρίωνος.

650 Lapis oblongus, qui ad murum pertinuit, ante gymnasii antrum effossus, l. 0,64, a. 0,265, cr. 0,38. Exscripsi.

ΘΕΥΚΛΕΙΔΑΣ	Θευκλ[ε]ίδας
ΣΩΣΙΣ ΤΡΑΤΟΥ	Σωσιστράτου.
ΕΥΑΝΔΡΟΣ	Εὔανδρος
ΙΣΣΩΤΙΩΝ	-- Σωτίων.

651 Prope n. 536 supra gymnasium muri lapis caeruleus effossus est, l. 0,60, a. 0,285, max. cr. 0,18, litteris a. fere 0,04. Exscripsi.

ΘΕΥΜΝΑΣΤΟ///	Θεύμναστος
ΚΑΛΛΙΚΡ///////////////////	Καλλικρ[ατ -]
///// Υ /////////////////////////	- υ - - - -

652 Lapis muri qui fuerat deformis, cuius max. l. c. 1,20, max. a. c. 0,48, max. cr. 0,32; litteris magnis apicatis a. 0,075—0,09. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 9. Exscripsi in aula ante specu gymnasii.

ΘΗΡΩ	Θηρώ.

Rara mulierum nomina, v. ad n. 557.

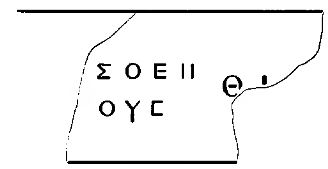
653 In rupe infra signum trigonometricum a Wilskio in S. Stephani monte erectum euronotum versus litteris magnis a. 0,16—0,24 nomen Theronis et infra id minoribus litteris et elegantioribus (a. 0,025—0,03) aliud nomen incisum est. Prius ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 93 (= *Ges. kleine Schriften* VI 57) et tab. II 86 (C. I. G. II add. 2476*q*, 86) ex schedis Prokeschianis. Exscripsi.

a	ΘΗΡΩΝ	Θήρων
	ΦΙΛΟΚΡΑ	Φιλοκρά-
	ΤΟΥΣ	τους.
b	ΔΩΡΟΘΕΟΣ	Δωρόθεος
	ΧΑ //////////////////////	Χα - -

654 Infra signum trigonometricum a Wilskio in orientali montis S. Stephani parte exstructum, in rupe litteris permagnis a. (0,07—)0,10—0,15. Exscripsi.

ΘΗΡΩΝ	Θήρων
ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ	Φιλοκράτους.

655 In corona inferiore basis alicuius seorsum exsculpta, a sinistra dextra inferiore postica parte fracta, duarum inscriptionum reliquiae exstant. Altera minoribus (a. 0,015—0,02), altera ingentibus litteris (a. 0,065) perscripta. Lapidis max. l. 0,20, max. a. 0,155, cr. c. 0,22. Effodi in clivo infra Apollinis Carnei templum.

Litterae in curvata lapidis parte scriptae fortasse nomen in -σθέ[ν]ους et alterum solitissimum Θ[ήρων] continent, quippe cui ingentes litterae placuerint.

656 Duobus fere passibus a n. 465 in rupe, litteris magnis a. 0,09—0,12 titulus *a*, et proxime ab eo occidentem versus ibidem nomen *b* (a. 0,05) incisa sunt. Exscripsi.

a	////// ΛΙΒΩΛΟΣ	[Καλ]λίβ[ω]λος.
b	/// ΚΛΥΤΩ ΤΗΡ ///////	Κλυτὼ Τήρ[ωνος](?).

657 In cymatii alicuius fragmento marmoris albi, cuius max. l. 0,15, max. a. 0,13, max. cr. 0,05; litteris magnis a. 0,06. Effodi ante antrum in epheborum gymnasio.

ΚΑΛ	Καλ[λ -]

658 Lapis maculatus (rutilus et albus), oblongus, a dextra fractus, ad aedificium rotundum prope epheborum gymnasium effossus, cuius max. l. 0,40, a. c. 0,29, cr. 0,22; litteris a. c. 0,06. Exscripsi.

ΚΟΙΡΑΝΟ	Κοίρανο[ς].

659 Lapis caeruleus oblongus, a dextra fractus, cuius max. l. 0,295, a. 0,22, max. cr. c. 0,19; litterae a. 0,023—0,025. Effodi ante gymnasii antrum.

ΚΡΑΤΗΣ	Κράτης
ΚΡΑΤΟΥΣ	Κράτους.

660 Columna marmoris nigricantis, quam ante antrum in aula gymnasii epheborum vidit R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 6.

..ΡΑΤΗΣΕΙΜΟ.ΙΑΤΟΣ
ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΥ

[Κ]ράτης s. - κ]ράτης. [Τ]ιμό[στρ]ατος(?)
Τιμοστράτου.

Vereor ne idem sit titulus atque n. 637.

661 Columella marmoris candidi in antro cum epheborum gymnasio coniuncto reperta. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 93 (= *Ges. kleine Schriften* VI 57) et tab. II 103 ex Prokeschii schedis; Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 64 litteris minusculis (C. I. G. II add. 2476*w*; Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 69 adn. 4).

ΜΕΝΕΛΑΟΣ	Μενέλαος.

662 Lapis rectangulus marmoris caerulei, l. 0,53, a. 0,455, max. cr. 0,84. In lateribus et adverso et dextro diversis temporibus nomina inscripta sunt. Adversum modo ed. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 10*c*. Exscripsi apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium.

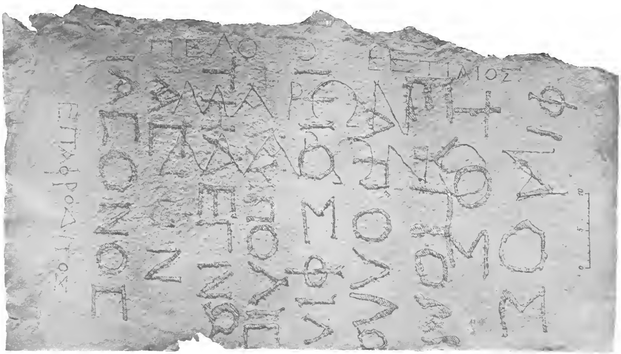
I. Latus adversum.

ΜΙΘΡΗΣ
ΠΟΡΟΥ

ΚΑΛΛΙΒΩ
ΛΟΣ ΠΥ
ΘΟΚΡΑΤΟΥΣ

II. Latus dextrum.

a

b

I. Latus adversum.

Μιϑρῆς
Πόρου.
Καλλίβω-
λος Πυ-
ϑοκράτους.

II. Latus dextrum.

a - - Πέλο[π]ο[ς]. Ἑστιαῖος.
Μάρων
Μάρωνος.
b Φιλόσ[ι]-
τος
Εὐπόλι|[ος].
Ἀπολλώ-
νιος Φιλ(ήμονος).
[Ε]ὔπολις
Τηλεγνώ|[του].
[Π]ασί[ω]ν
Ἰάσονος.
Ἐπαφρόδιτος.

I. Mithres Pori f. M. Aurelii aetate archon; v. n. 479.

Fortasse ad hunc lapidem spectant, quae Klon Stephanus Ἀϑήν. IV 1875, 13 adn. 52 scripsit de inscriptione:

Μιϑηρη[άτης (*sic*)
πορϑυτ[ής (*sic*)

ἐκ ταύτης δείκνυται, ὅτι ὁ Μιϑριδάτης κατὰ τοὺς πρὸς Ῥωμαίους πολέμους αὐτοῦ ἦλϑεν εἰς Θήραν [?].

663 Lapis magnus et deformis, cuius max. l. 1,05, max. a. 0,60, max. cr. 0,35. In eo nomina incisa sunt vss. 1. 2 a. c. 0,07, vs. 3 a. 0,08—0,11, aetatis serae. Iacet prope murum orientalem fani Apollinis Carnei, cuius quondam partem effecisse videtur. Exscripsi.

Ν Ξ Ο Π Τ Ο Λ	Νεοπτόλ-
Ε Μ Ο Σ	εμος.
Θ Η Ρ Ω Ν Β Ω	Θήρων Βω[λακράτους].

664 In lapide caeruleo rudi infra n. 606 effossum, cuius max. l. et a. 0,30, max. cr. 0,095, variis manibus variae inscriptiones sane mediocriter incisae sunt.

Ν Ι Κ Ι Α Σ	Νικίας.
Σ Ʊ Σ *vacat*	Σωσ.
Σ Ʊ Ι Β Ι Ο Σ	Σώιβιος.

Scriba Σωσίβιος incidere voluerat, deinde Σώιβος scripsit, non deleto nomine incohato.

665 Lapis oblongus, l. 1,01, a. 0,56, cr. c. 0,50. Continet nomina magnis litteris sera aetate incisa. Effossus extra Apollinis Carnei fanum in parte orientali. Exscripsi.

Ο Ν Η Σ Ι Μ Ο Σ	Ὀνήσιμος.
Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Ε Σ //	Διόδωρος Ἑσ[τιαίου].
ΘΗΡΩΝ ////////////////	Θήρων -
Σ Ο Τ Ι Ω //////////	Σωτίω[ν].

Διόδωρος Ἑσ[τιαίου] v. n. 335 *B* 13.

---

666 Lapis oblongus infra epheborum gymnasium muro recenti iniectus, in quo nomina nonnulla incisa sunt, max. l. 1,05. Exscripsi apud epheborum gymnasium infra aedificium rotundum.

ΠΑΝΤΑΞ ΑΛΚΙΣΘΕΝ/
ΩΚΥΑΛ//
Ι Λ ΤΕΥΚΡΟΣ
//////////////// Υ Α Μ
/////////////////// Ε
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ
ΚΑΡΤΙΔΑΜΑΝΤΟ ////

Πανταξ(ενος). Ἀλκισθέν[ης]
Ὠκυάλ[ου]. (cf. n. 699, 3)
Τεῦκρος
\- - - - -
\- - - - -
Ἀριστόδαμος
Καρτιδάμαντο[ς].

Ἀριστόδαμος Καρτιδάμαντος a. 149 p. Chr. n. πρωτάρχων fuit; v. n. 325, 28; cf. n. 324, 8.

---

667 Fragmentum marmoris albi, cuius max. l. 0,215, a. 0,145, max. cr. 0,09; litteris a. 0,045—0,065. Effodi decem passibus a n. 580 occidentem versus. Exscripsi.

ΠΑΡΜΕ	Παρμ[εν -

---

668 Paullo supra gymnasium epheborum lapidem caeruleum maculatum effodimus deformem, cuius max. l. 0,35, max. a. 0,25, max. cr. c. 0,18. In duabus diversis lapidis partibus nomina incisa sunt (a. c. 0,013).

a	ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ	Πελοπίδας.
b	ΑΓΑΠΗΤΟΣ	Ἀγάπητος.

---

669 Lapis muri, qui fuerat fere oblongus, a dextra fractus, cuius max. l. plus 0,80, max. a. 0,47, max. cr. 0,37; litteris magnificis a. 0,10—0,12. Exscripsi ante epheborum gymnasii antrum.

ΠΛΕΙΣ	Πλεισ - -
ΑΓΛΩΣ	Ἀγλωσ - -

---

670 Lapis male habitus, qui muri fuisse videtur; max. l. c. 0,40, max. a. 0,035, max. cr. c. 0,33. Litterae crassae negligenter incisae, a. 0,03—0,045. Exscripsi apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium.

Π Ο Λ Υ Α Ν /////	Πολυαν - -
Π Ο Λ Υ Κ Ρ Α /////	Πολυκρά[τους].

---

671 Muri lapis caeruleus oblongus, l. 0,41, a. 0,35, cr. 0,25; in aedificio rotundo prope epheborum gymnasium sito effossus, a tribus lateribus inscriptus. Nomina sunt variis manibus diversisque modis incisa, litteris maximam partem apicatis. Exscripsi.

a) in latere adverso:

ΠΡΑΤΑΙΜΕΝΗΣ	Πραταιμένης.
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ	Ἀριστόδαμος
ΚΑΡΤΙΔΑΜΑ	Καρτιδάμα.
ΑΦΡΟ ///////// ΙΣ ΛΑΧΑ /////	Ἀφρο[δ]ισ(ιος). Λαχά[ρης].
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ	Φιλόλογος
ΦΙΛΟΔΟΞΟΥ	Φιλοδόξου.

b) in latere superiore:

Α Δ Μ	Ἄδμ[ητος].
ΤΙΜΟΣ ////	Τιμοσ - -
ΣΟΣ ΕΥΗ	Σ[ω]σ. Εὐή[μερος].
ΟΙΑ ΩΝ	\- α . ων .
ΛΥΣΙΜΑ	Λυσίμα[χος].
ΘΕΥΚΛΕΙ	Θευκλεί[δας].

c) in latere inferiore:

ΙΜΕΙΨ/	\- μειψα - (?)
ΠΥΡΙΩΝ ΖΩΠΥΡΙΩΝΟΣ	[Ζω]πυρίων Ζωπυρίωνο[ς.

Ἀριστόδαμος Καρτιδάμαντος a. 149 p. Chr. n. πρωτάρχων fuit (v. ad n. 666); hic siquidem idem est homo, ephebus esse videtur. Sed vide ad n. 324.

672 Lapis oblongus superne mutilus, l. 0,50, a. 0,18, cr. 0,36. Vss. 1—3 minoribus (a. c. 0,01—0,015), vss. 4—6 maioribus litteris (a. c. 0,02—0,025), quae apicibus abundant, scripti. Effodi ante epheborum gymnasii antrum.

ΠΥΘΟΚΡΑΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΒΩΛΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟ//
ΑΜΥΝ//////
ΚΑΣΤΩΡ ΒΑΧΧΥΛΙΔΑΣ
ΩΚΥΑΛΟΣ ΕΣΤΙΑ
ΘΕΥΦΙΛ
ΝΙΚΟΜΗΔΙ

Πυθοκράτης
Καλλιβώλου. Δωρόθεο[ς]
Ἀμύν[τας(?)]
Κάστωρ. Βαχχυλίδας.
Ὠκύαλος. Ἑστια[ῖος].
Θεύφιλ[ος].
Νικομήδ[ης].

673 Centum fere passibus a muro pulcherrimo prope gymnasium sito occidentem versus litteris magnis apicatis (a. 0,05—0,06) in rupe incisis. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 90 sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 54 sqq.) et tab. II 81 ex schedis Prokeschianis (C.I.G. II add. 2476 *t*). Exscripsi.

ΣΩΣΘΕΝΗΣ | Σωσθένης.
ΑΔΜΗΤΟΣ | Ἄδμητος.
ΑΓΗΣΙΛΟΧΟΣ | Ἀγησίλοχος.
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ | Θεμιστοκλῆς.

674 Fragmentum marmoris albi a dextro margine integrum, max. l. et a. 0,015, max. cr. 0,08. Litterae a. 0,02—0,025 ceteris huiusmodi inscriptionibus fortasse paullo antiquiores tertio a. Chr. n. saeculo adscribi possunt. Effodi ad scalas prope epheborum gymnasium sitas.

ΣΟΣΙΒΙ | Σωσίβι[ος]
ΣΩΣΙΒΙ | Σωσιβί[ου].
ΩΙ | - -

675 Lapis qui muri fuisse videtur deformis, cuius max. l. 0,54, max. a. 0,285, max. cr. 0,33, litteris a. 0,022—0,027, prope aedificium rotundum ad epheborum gymnasium effossus. Exscripsi.

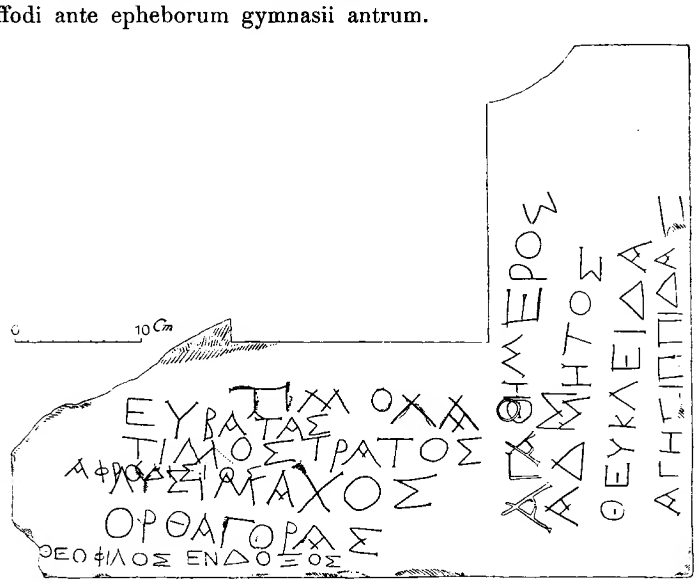
ΣΩΤΙΩΝ | Σωτίων.

676 Lapis deformis supra epheborum gymnasium prope Crimonis titulum n. 540 effossus. In latere superiore habet titulum *a* (litt. a. 0,02), in adverso *b* (litt. a. 0,04).

a ΤΕΛΕΣ | Τελέσ-
ΦΟΡΟΣ | φορος.

b ΑΡΕΛ *vacat*
vacat

677 Basis oblonga stelae sive Hermae q. v. mutila, l. 0,545, a. 0,39, cr. 0,44. In superiore latere circa stelam, quae quondam foramini oblongo iniecta erat, nomina multa diversis manibus incisa sunt, quae imagine a M. Luebkio ad ectypi fidem delineata repraesentanda curavi. Effodi ante epheborum gymnasii antrum.

Τιμόλαος. | Ἀγαθήμερος.
Εὐβάτας. | Ἄδμητος
Τιμόστρατος. | Θευκλείδα.
Ἀφροδίσιος. | Ἀγησιππίδας.
Λυσίμαχος.
Ὀρθαγόρας.
Θεόφιλος. Ἔνδοξος.

Ἄδμητος Θευκλείδα v. n. 513.

678 Lapis rudis, l. c. 0,36, max. a. c. 0,18, max. cr. 0,30, litteris neglegenter incisis (a. 0,02—0,04). Effodi supra epheborum gymnasium.

ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΟΣ | Φιλαθήναιος.
ΜΕΛΕ\ΓΙΟΣΕ | Μελέ[α]γ[ρ]ος. Ἐ-.

679 Columna simplex marmoris caerulei, cuius a. 1,10, dm. superior 0,40, inferior 0,43. Ibi a diversis hominibus diversis temporibus nomina sunt incisa. Litterae apicatae aetatis Romanae altitudinis variae. Partem (*a b*) legit et ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 5. Exscripsi.

a) prope marginem superiorem:

ΦΙΛΗΜΩΝ | Φιλήμων (cf. n. 460)
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ | Ἀπολλωνίου.

b) in media fere columna litteris pessimis:

ΙΜΕΡΟΦΥΝ | Ἱμεροφ[ῶ]ν.

ΙΜΕΡΟΦΙΛΟC Weil.

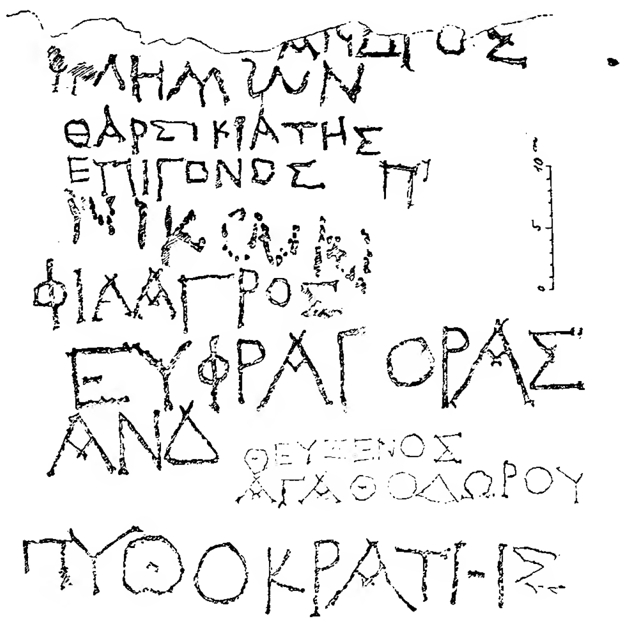
c) paullo infra:

ΑΓΗΣΙ //// | Ἀγησι - -

d) in latere opposito columnae prope marginem inferiorem litteris melioribus, a. c. 0,02 (Φ 0,048):

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ | Φιλόστρατος.

680 Lapis muri rectangulus, l. et a. 0,50, max. cr. 0,21. Litterae formae et altitudinis variae. Exscripsi paullo infra aedificium rotundum epheborum gymnasio annexum.

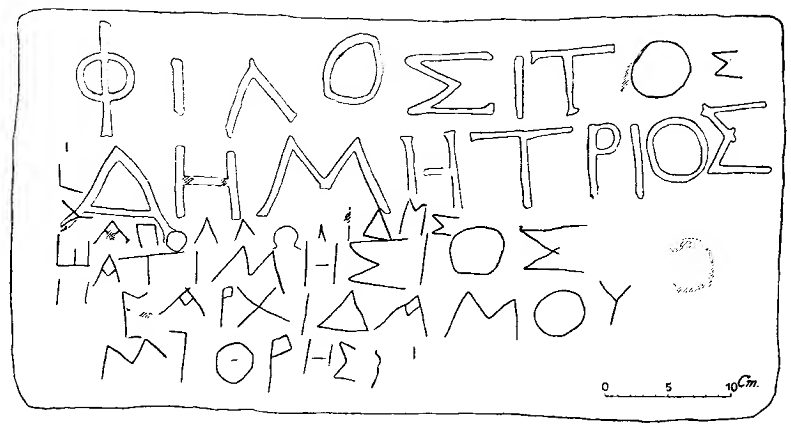

[- - ανδρ]ος.
[Φ]ιλήμων.
Θαρσικράτης.
Ἐπίγονος. Π -
Νίκων.
Φίλαγρος.
Εὐφραγόρας.
Ἀνδ. Θεύξενος
Ἀγαθοδώρου.
Πυθοκράτης.

681 In muro ad scalas, quae sunt intra epheborum gymnasium, stelae fragmentum inaedificatum est, cuius max. l. 0,15, max. a. 0,29. Litterae sine arte aliqua primo fere p. Chr. n. saeculo incisae, a. 0,015 — 0,025. Exscripsi.

ΦΙΛΟΚΡ	Φιλοκρ[ά]-
ΤΗΣΠΑ	της Πα-
ΣΙΠΠΟΥ	σίππου,
ΑΡΤΕΜΙ	Ἀρτεμί-
ΔΩΡΟΣ	δωρος (= n. 623 *b*)
ΦΙΛΟΣΤΡΑ	Φιλοστρά-
ΤΟΥΑΛ	του, Ἀλ-
ΚΙΣΘΕΝΗ	κισθένη[ς]
	- - -

682 Muri lapis oblongus, l. 0,60, a. 0,34, max. cr. c. 0,26. Litterarum forma varia. Exstat prope aedificium rotundum apud gymnasium. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71, 10 *d*. Exscripsi et ectypum feci, cuius ad exemplar imaginem delineavit M. Luebke.

Φιλόσιτος.
Δημήτριος.
Ἀπολλω[ν]ίδ[η]ς. - ευ -
Α. — Τιμήσιος
Ἀρχιδάμου.
Μιθρῆς.

683 Decem fere passibus a saxo votivo quod vocabatur orientem versus in rupe litteris praegrandibus a. 0,13 — 0,25. Inter eas multa nomina minoribus litteris scripta erant, quae legere non potui. Exscripsi.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ	Φιλόστρατος
ΦΙΛΟΣΤΡΑ (N)	Φιλοστρά[του].

684 Lapis caeruleus undique excepta parte inferiore mutilus, cuius max. l. 1,15, max. a. 0,35, max. cr. c. 0,30. Prius nomen minoribus (c. 0,025), alterum multo maioribus litteris (0,08) scriptum. Exscripsi duodeviginti passibus a pulchro illo muro apud epheborum gymnasium sito orientem versus.

ΦΙΛΤΗΑΣ ΕΥΕ — Φιλτήας. Εὐε -

0,415 0,63 0,76 1,11

685 In γείσου Ionici latere dextro, quod, cum in situ esset lapis, proximo eiusdem formae lapide tectum fuerat, litterae paucae (a. 0,015 — 0,035) incisae sunt. Lapidis caerulei l. 0,49, a. 0,13, cr. 0,25. Effossus paullo supra gymnasium epheborum. Exscripsi.

vacat ΦΙΛ *vacat* — Φιλ -

686 Fragmentum, cuius max. l. 0,06; max. a. 0,16, cr. 0,055; litterae a. c. 0,01. Effodi supra epheborum gymnasium.

ΦΙ
ΜΑΙ
ΕΝΚΙ
ΤΙΛΗ
/// Ι Ι /////
· ΝΕΟ
ΝΙΚ
Ι ////

687 Lapis pavimento areae, quae ante antri ostium in epheborum gymnasio est, insertus. Litterae altitudinis variae a. 0,03 — 0,07. Investigavit ectypumque misit W. Wilberg.

ΧΑΙΡΕΣΤΑΤΟ	Χαιρέστ(ρ)ατο[ς].
ΠΑΣΙΠΠΟΣ	Πάσιππος
ΠΟΛΥΟΥΧΟΥ	Πολυούχου.
ΠΥΘΟΚΡΑΤΗΣ	Πυθοκράτης.

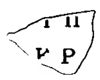
Πάσιππος Πολυούχου cf. n. 477.

688 In fragmine cymatii(?) supra epheborum gymnasium reperto, cuius max. l. 0,14, max. a. 0,05, max. cr. 0,055; litteris bonis a. 0,023.

- να -

689 In fragmento supra epheborum gymnasium effosso undique mutilo, cuius max. l. 0,13, max. a. 0,06, max. cr. 0,06; litteris magnis (a. 0,05) serae aetatis.

- . π -
- κρ -

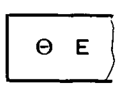
690 Fragmentum cymatii superioris, quod ad basim rectangulam pertinuisse apparet, max. l. 0,135, max. a. 0,105, max. cr. 0,11. Effodi in clivo infra Apollinis Carnei templum. Continet tres inscriptionum reliquias satis accurate incisas:

a) in partis rectangulae latere adverso (a. 0,018):

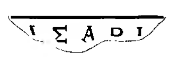
- ορας 'Ω - s. [Θ]ράσω[ν] (Kaibel).
- Δεξικ -

b) in eiusdem partis latere dextro (a. 0,025—0,029):

Θε -

c) in parte curvata rectangulae subiecta (a. 0,03):

Primus ductus ad Λ sive Α pertinere videtur. Fortasse igitur fuerat - α]ς 'Αρι - (pater).

691 In clivo infra Apollinis Carnei templum cymatii alicuius fragmentum effodimus a sinistra dextraque decurtati et postea a sinistra quoque inscripti, max. l. 0,068, a. 0,085, max. cr. 0,14. Continet inscriptiones duas:

a) in anteriore latere curvato (a. 0,03):

Ω Ρ

b) in latere sinistro (a. c. 0,035):

\ Ι Ο Δ 'Ηλ]ιοδ - (?)

692 Fragmentum ad gymnasium epheborum effossum, cuius max. l. 0,25, max. a. 0,14, max. cr. 0,12. Marginis sinistri pars integra esse videtur. Litterae apicatae a. c. 0,017. Exscripsi.

Fortasse: ['Αγη]σιππί[δας].

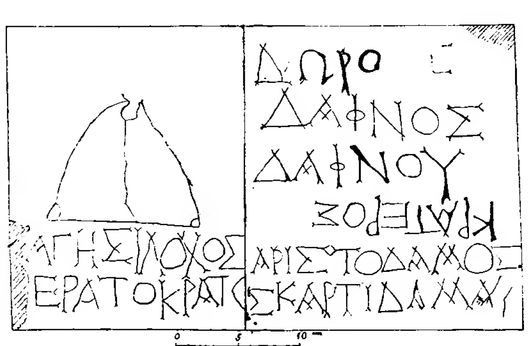
693 Infra aedificium rotundum prope epheborum gymnasium situm in rupe. Litterae negligenter incisae a. 0,018—0,025. Exscripsi.

Ι //Τ Α /////////// Σ ///////
Ω Ι Ι Ο Σ Θ Ε Ν Ο Υ Σ

- - - -
- ω . οσθένους.

694—728 Lapides omnes, qui sequuntur, in vico Μεροβίγλι apud Georgium N. Beloniam conservantur, Soroti, qui Therae demi hodierni demarchus fuerat, heredem. Omnes a Μεσαβουνῷ delatos esse Belonia mihi narravit; ad epheborum gymnasium et maxime aedificii illius rotundi locum, ubi tot lapides inscripti etiamnunc iacent, referre videtur R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 71 cum nota 7.

(694) Muri alicuius lapis oblongus, cuius dextra pars 0,02 cm. eminet, l. 0,425, a. 0,25, max. cr. fere 0,23 (a parte postica fractus est). Litterae diversis temporibus manibus diversis incisae aetatem indicant Romanam. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 171, 16. Exscripsi.

Δωρό[θ]ε[ος].
Δάφνος
Δάφνου.
Κρίσιππος (retrograde)
Res incerta. 'Αγησίλοχος 'Αριστόδαμος
'Ερατοκράτο(υ)ς. Καρτιδάμα.

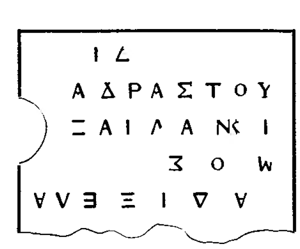
'Αριστόδαμος Καρτιδάμα v. ad n. 666. 671.

(695) Marmor l. 0,75, a. 0,20, calce oblitum, ut sinistra tituli pars legi non posset, muro aulae Marini Soroti in vico Μεροβίγλι insertum. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 170 sq., 15.

Φ Α Ν Η Σ . . . . . Π Ο Λ Υ Ν Ι Κ Ο Υ
Ο Κ Λ Ε Ι Ο Υ Σ . . . Σ Ο Π Ο

['Αγλω]φάνης Πολυνίκου. (= n. 697)
- οκλείους. - - - - - -

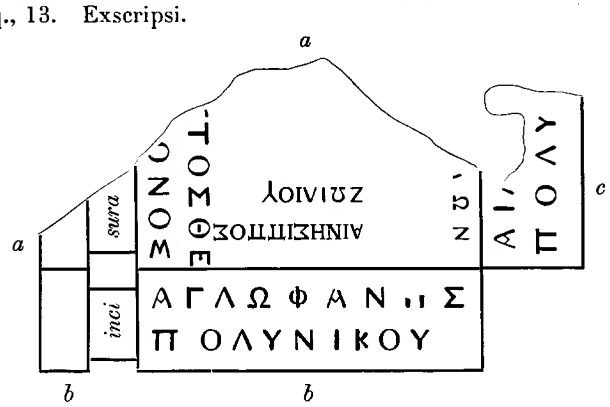
(696) Lapis caeruleus a parte inferiore fractus, qui muri fuisse videtur, max. l. 0,245, max. a. 0,26, max. cr. c. 0,26. Litterae negligentissime incisae, altitudinis et formae variae. Exscripsi.

- - - - -
'Αδράστου.
(*nomen incertum*)
·σοη (retrograde)
-Αλεξιπα (retrograde)

Nomen sera aetate βουστροφηδόν incisum.

(697) Lapis caeruleus, qui in parte superiore et sinistra incisuram habet 0,03 latam, a parte postica fractus, l. 0,395, a. 0,10, max. cr. 0,24. Nomina continet diversis temporibus incisa; *b* et *c* bonis litteris a. fere 0,35, *a* negligentius exaratis. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 169 sq., 13. Exscripsi.

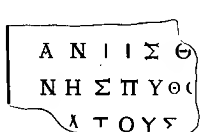

a In latere superiore: Αἰνήσιππος | Ζωιλίου (*sic*)
-- τοσθέ||νης --]ονος.
--- ων.

b In latere adverso(?): Ἀγλωφάν[η]ς | Πολυνίκου.

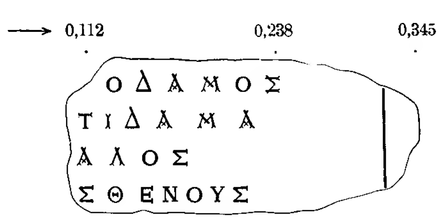
c In latere dextro(?): Ἀ[γλωφάνης] | Πολυ[νίκου].

(698) Lapis communis, qui muri fuisse videtur, a superiore dextra inferiore parte fractus, l. 0,305, a. 0,14, cr. 0,12; litteris magnis a. 0,04. Exscripsi.

Ἀν[τ]ισθ[έ]-
νης Πυθο-
[κρά]τους.

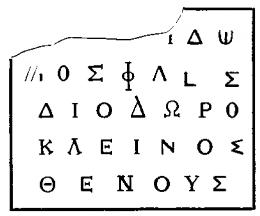
(699) Fragmentum marmoris nigricantis, cuius in parte dextra marginis altioris restant vestigia, max. l. 0,345, max. a. 0,095, max. cr. 0,20. Litterae apicatae a. 0,01—0,015. Exscripsit A. Schiff. Ectypum contuli.

[Ἀριστ]όδαμος
[Καρ]πιδάμα.
[Ὠκύ]αλος
[Ἀλκι]σθένους.

Vss. 1. 2 vide ad n. 671*a*. || vss. 3. 4 cf. n. 666 Ἀλκισθέν[ης] Ὠκυάλ[ου].

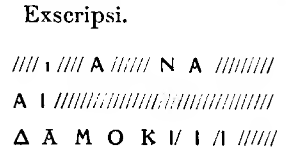
(700) Tabula marmoris albi, l. 0,175, a. 0,16, cr. 0,11. Sinistra pars superior corrosa est. Litterae ab homine rudi incisae typis bene reddi non possunt. Exscripsit A. Schiff. Ectypum contuli.

[Ἀρτεμί]δω-
[ρ]ος Φ...ς.
Διόδωρο(ς)
Κλεινοσ-
θένους.

Vss. 2. 3 Φ(ι)λ[ο]σ(τράτου)? cf. n. 681, 4.

(701) Lapis rectangulus, qui muri fuisse videtur, marmoris caerulei, l. 0,36, a. 0,12, cr. 0,14. Litterae tenues et magnam partem corrosae, a. c. 0,02. Exscripsi.

-- α..να -
Ἀ -----
Δαμοκ[ρ]ί[ν-
Ἐπίλογχος.

(702) Lapis deformis marmoris nigricantis male habitus, cuius max. l. 0,19, max. a. 0,10, max. cr. 0,10; litteris apicatis vs. 1 a. 0,01—0,015, vss. 2. 3 a. 0,017. Exscripsi.

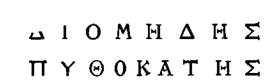
Βόηθος.
Θεμιστο-
Τελεσικρ-
----

(703) Lapis rectangulus (marmoris s. lapidis calcarii caerulei) in duas partes fractus et insuper vehementer mutilatus. Olim muri alicuius partem effecisse videtur. Continet nomina a diversis manibus incisa. Max. l. 0,41, max. a. 0,34, max. cr. 0,16. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 168, 7. Exscripsi.

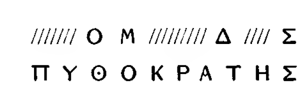
Δαμόχαρις.
Φίλων.
Εὐπόλεμο[ς].
Ἐ[ρ]μία[ς].
Γοργοσθένης.
Σ ----
Δωρόθεος.
Κ --
--- ναν --
--- επο -

(704) Basis(?) rectangula, a dextra fracta, lapidis communis, max. l. 0,40, a. 0,12, cr. 0,42; litterae a. 0,025—0,045 male incisae. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 171, 17. Exscripsi.

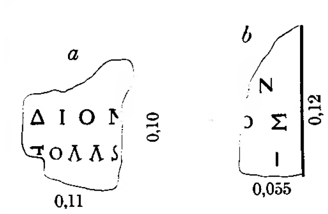
Διομήδης.
Πυθοκ(ρ)άτης.

(705) Tabula cr. 0,12. Litterae formae variae detritae. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI, 1891, 171, 18.

[Δι]ομ[ή]δ[η]ς.
Πυθοκράτης.

(706) Duo parva fragmenta lapidis eiusdem, cr. 0,06. Litterae frg. *a* vs. 1 0,02, vs. 2 0,012; frg. *b* vs. 1 0,025, vs. 2 (Σ) 0,03 altae.

a Διον[ύσιος] *s.* -[μήδης]
[Ἀ]πολλω[νίου (?)].

(707) Frustulum lapidis nigricantis (rubri), cuius superficies non bene levigata est, max. l. 0,09, max. a. 0,115, max. cr. 0,16. Litterae male incisae ab hominibus diversis, formae et altitudinis diversissimae, velut Ε 0,012, ϕ 0,05. Exscripsi.

Ἐπί[λογχος(?)].
Θή[ρων]
Φιλοκ[ρά]-
το[υς].

Vs. 2 sqq. cf. ad n. 615.

(708) Lapis deformis, qui quondam muri alicuius campestris partem effecisse videtur, ne in adverso quidem latere levigatus, cuius max. l. 0,38, max. a. 0,16, max. cr. 0,15. Marmor caeruleum est commune illud, ex quo mons Eliae constat. Litterae altitudinis diversae ab homine rudi incisae. Exscripsit A. Schiff; pauca ex ectypo, quod sane fallax esse ille monuerat, addidi.

Ε Γ(?) Ι //// Ι Α Σ Τ Ο — Ἐ[π]ί[φρ]αστ[ος (?)]
Φ Ι Λ Ο Δ Ε Σ Π Ο Τ Ο Υ — Φιλοδεσπότου.
Θ Ε Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Ο Σ Ι Μ Ε Ρ Τ — Θεοκρίσιος Ἱμέρτ[ου].

Vs. 1 in ectypo ΕΠΙΦΡΑΣΤΟΣ recognovisse mihi videor.

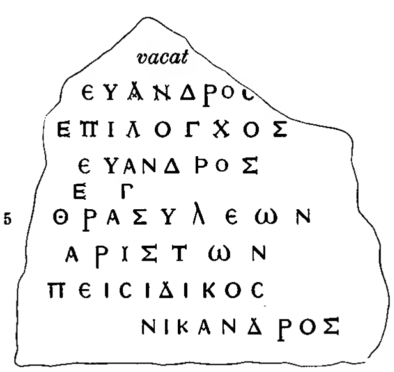
---

(709) Lapis fere rectangulus marmoris (?) caerulei, a sinistra mutilus, cuius max. l. 0,24, a. 0,22, max. cr. 0,31. Litterae incuriose incisae et apicatae, a. 0,02—0,03. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 167, 4. Exscripsi.

Ε Σ Τ Ι Α Ι Ο Σ — Ἑστιαῖος.

---

(710) Lapis communis deformis, qui quondam muri alicuius pars fuisse videtur, max. l. 0,33, max. a. 0,31, max. cr. c. 0,37. Litterae diversissimarum manuum et temporum. Exscripsi.

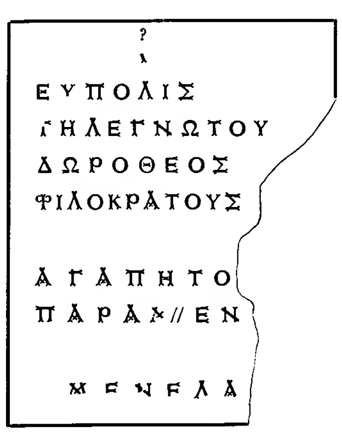

Εὔανδρος.
Ἐπίλογχος.
Εὔανδρος
Ερ - -
Θρασυλέων.
Ἀρίστων.
Πεισίδικος.
Νίκανδρος.

Inter vss. 3 et 5 litterae ΕΓ = Ερ - ita incisae sunt, ut partem utriusque versus vicinae occuparent.

---

(711) Lapis rectangulus a dextra fractus, marmoris nigricantis, cuius l. 0,38, a. 0,24, cr. 0,19; litteris apicatis vss. 1—4 aliqua cum diligentia incisis, vss. 5—7 postea incuriosius additis (vss. 1 sqq. 0,015—0,02, vss. 5 sqq. 0,022—0,03). Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 168, 8. Exscripsit A. Schiff. Ectypum contuli.

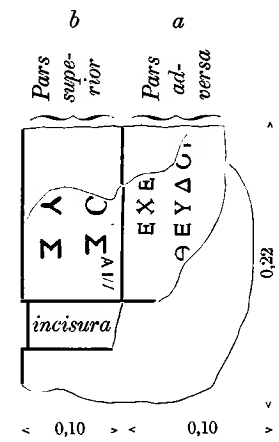

(*reliquiae unius versus dubiae*)
Εὔπολις
Τηλεγνώτου.
Δωρόθεος
Φιλοκράτους.
Ἀγάπητο[ς]
Παρα[μ]έν[οντος].

Μενέλα[ος]
(*pater*)

Menelai pater in inferiore lapide eiusdem muri scriptus fuisse videtur.

(712) Fragmentum basis alicuius (seu muri alicuius lapis) in parte superiore incisura ornatum, max. l. 0,22, a. et cr. 0,10. Inscriptionum duarum reliquias continet: *a* in parte adversa litteris a. 0,017—0,02, crassis et sine arte incisis; *b* in latere superiore litteris elegantibus quamvis apicatis et aetate Romana vix antiquioribus. Ibidem postea tertia manus minutis litteris (a. 0,01) novi nominis initium adscripsit. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 167, 3. Exscripsi.

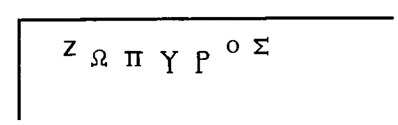

a Ἐχε - -
Θευδό[του (?)]

b - - - ος
- - - υς.
Ἀ - - -

---

(713) Lapis rectangulus communis, qui quondam muri fuerat, a postica parte non levigatus, l. 0,485, a. 0,27, max. cr. c. 0,23. Litterae ab homine rudi incisae; altitudo inter 0,012 et 0,52 (?) variat. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 172, 19. Exscripsi.

Ζώπυρος.

---

(714) In superiore cymatio arae cylindratae, quae fuisse videtur, duae inscriptiones sunt litteris parvis incisae; a. c. 0,013. Exscripsi.

a) in trochilo superiore:

Ι Σ Ι Ο Σ Ι Μ Ε Ρ Τ Ο — [Θεο - *s.* Θευκρί]σιος Ἱμέρτο[υ]. (= n. 708, 3)

b) in trochilo inferiore, litteris inversis:

Α Ρ Ο - Α Σ — - σα[γ]όρα.

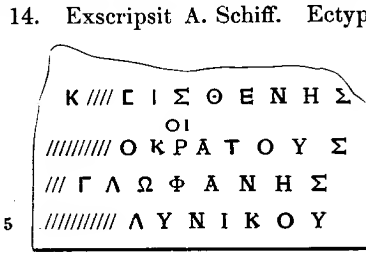
(715) Lapis l. 0,38, a. in parte sinistra 0,085, in medio 0,095, in margine dextro 0,02—0,03, cr. fere 0,21. Litterae (Κάρπος) male incisae, a. c. 0,027. Praeterea alia nominum vestigia minutis litteris scriptorum aegre dispiciuntur. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 167, 5. Exscripsi.

Κάρπος.
[- - φ]αντος - -

---

(716) Fragmentum tabulae marmoris albi, cuius margines dexter et inferior et fortasse sinister integri sunt, superior fractus. Sinistra superficiei pars valde corrosa est. L. 0,27, a. 0,185, cr. 0,08. Litterae accurate incisae sunt; versuum locos lineolis indicaverat quadratarius (a. c. 0,025, vs. 2 0,01). Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 170, 14. Exscripsit A. Schiff. Ectypum contuli.

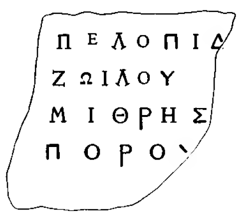
[ὁ δεῖνα καὶ]
Κ[λε]ισθένης
οἱ
- - οκράτους.
[Ἀ]γλωφάνης (= n. 697)
[Πο]λυνίκου.

(717) Lapis deformis marmoris nigricantis. In superiore parte rectagonum incisum est, l. 0,235, a. 0,055, intra quod inscriptio est. Litterae elegantes a. 0,014. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 169, 12. Exscripsit A. Schiff. Ectypum contuli.

Κλειτοσϑένης
[Σ]τασικλέους.

(718) Fragmentum lapidis communis (muri pars?) ne a latere adverso quidem bene levigati, cuius max. l. 0,23, max. a. 0,15—0,16, max. cr. 0,095. Litterae male incisae ab homine rudi. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 168, 9. Exscripsi.

Πελοπίδ[ας]
Ζωΐλου.
Μιϑρῆς
Πόρου.

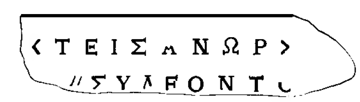
Vss. 3. 4 Μιϑρῆς Πόρου M. Aurelii aetate archon fuit; v. n. 479.

(719) Lapis undique mutilus, cuius max. l. 0,18, a. 0,14, cr. 0,055; litteris a. 0,012(—0,016). Exscripsi.

[Π]υϑόκριτος Ἀ - -
[Δ]ημήτριος Τ - -
- Τιμ[αγ]ένης Κ - -
- - ὁ . ιππος - -
- - Θεογ - - -

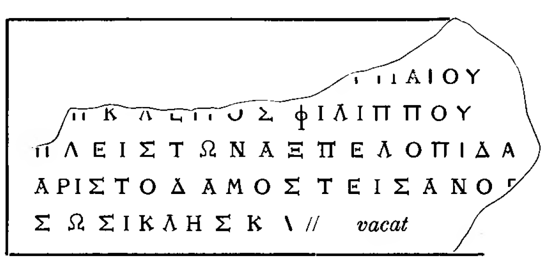
(720) Fragmentum basis(?) marmoris albi(?), cuius superior modo margo est conservatus, max. l. 0,37, max. a. 0,085, max. cr. 0,16. Litterae crassae et apicatae, a. 0,027. Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 169, 10. Exscripsi.

Τεισάνωρ
[Θρα]συλέοντ[ος].

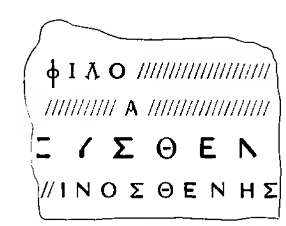
Vide n. 519, 5. 340, 20.

(721) Lapis communis (muri alicuius) rectangulus, a dextra fractus, cuius max. l. 0,33, a. 0,13, cr. 0,19. Litterae ab una manu satis accurate incisae (a. fere 0,014—0,017). Ed. Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 169, 11. Exscripsi.

- - - - - - - - - αίου
. . . κλ[ειτ]ος Φιλίππου
Πλειστῶναξ Πελοπίδα (= n. 495)
Ἀριστόδαμος Τεισάνο[ρος]
Σωσικλῆς κ[αὶ]
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος].

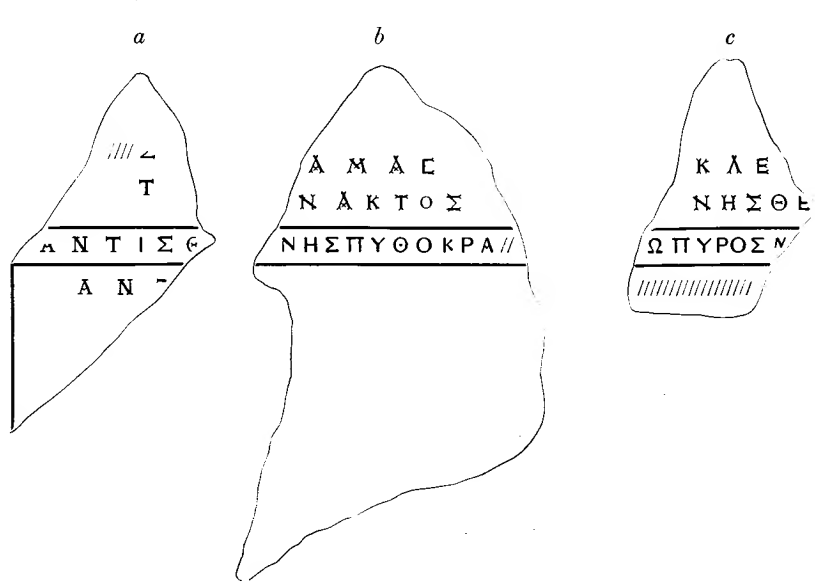
(722) Lapis communis undique fractus, qui olim muri fuit, l. c. 0,37, a. 0,25, cr. c. 0,42. Litterae altitudinis et formae diversissimae. Exscripsi.

Φιλ - -
- - - -
[Κλε]υσϑέν - -
- ινοσϑένης.

Vs. 1 post O nonnulla litterarum vestigia apparent, quas ut nimis incertas — una enim ex altera correcta esse videtur et insuper corrosa est illa lapidis pars — omisi.

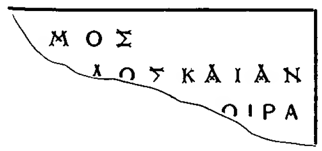
(723) Fragmenta tria lapidis unius, cuius media pars incisura ornata erat, *a* l. 0,25, a. 0,27, cr. 0,13; *b* l. 0,19, a. 0,45, cr. 0,19; *c* l. 0,17, a. 0,21. Litterarum in incisura scriptarum a. 0,015; ceterarum maior, sed inter se diversa. Exscripsi.

- δ]άμας
Τ[ιμώ]νακτος.
Ἀντισϑ[έ]νης Πυϑοκρά[τους].
Ἀν[τ - -

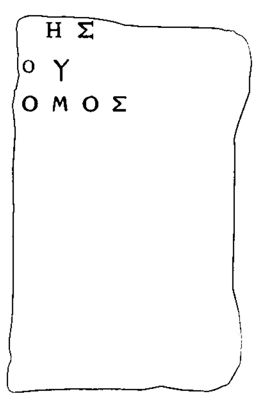
Κλε[ιτοσϑέ]-
νης Θε - -
Ζ]ώπυρος.

(724) Tabulae magnae dextra pars superior, cuius max. l. 0,70, max. a. 0,415, cr. 0,11, marmoris albi. Litterae apicatae altae vs. 1 0,045, vss. 2. 3 c. 0,08. Exscripsi.

Vs. 1 nomen in - - *μος*; vs. 2 - *ος καὶ* Ἀν -; vs. 3 Κ]*οιρα*[*νο* -.

(725) Fragmentum marmoris(?) albi, cuius max. l. 0,18, max. a. 0,30, max. cr. 0,13. Vs. 3 minoribus litteris (a. 0,012—0,016) quam ceteri (a. 0,022—0,05) scriptus. Exscripsi.

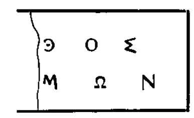
- - *ης*
- - *ου*
- *ν*]*ομος*.

(726) Lapis deformis (marmoris nigricantis), cuius max. l. 0,60, max. a. 0,09, max. cr. 0,32. Litterae corrosae ac prope evanidae. Exscripsit A. Schiff. Ectypum contuli.

////////////////////////////////// C
ΚΙΛΑΣΝΙΟΣΟ

Nihil est. Ϋ - ΔΑΝΙΟΣ

(727) Lapis niger a parte sinistra fractus, a parte superiore margine altiore ornatus, max. l. 0,20, a. 0,13, max. cr. 0,25. Litterae bonae quarti fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,025—0,04. Exscripsi.

[Βόη]θος
[Ἕρ]μων *similia.*

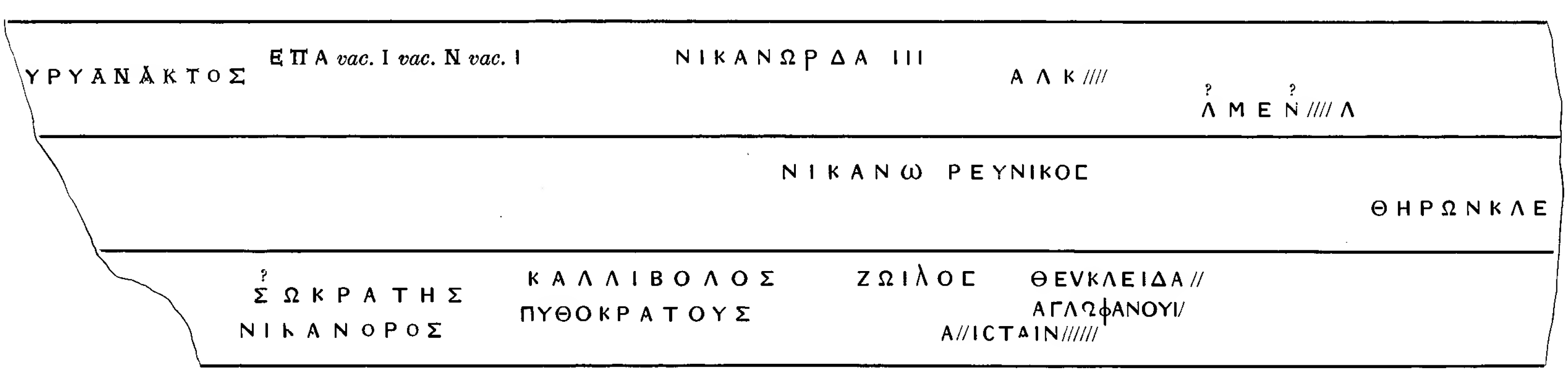
(728) Fragmentum stelae marmoris albi, cuius max. l. 0,27, max. a. c. 0,22, cr. 0,09. Exscripsi ad ecclesiam S. Artimii, quae dimidium fere horae a vico Βουρβοῦλος septentrionem versus distat, in Constantini Soroti fundo.

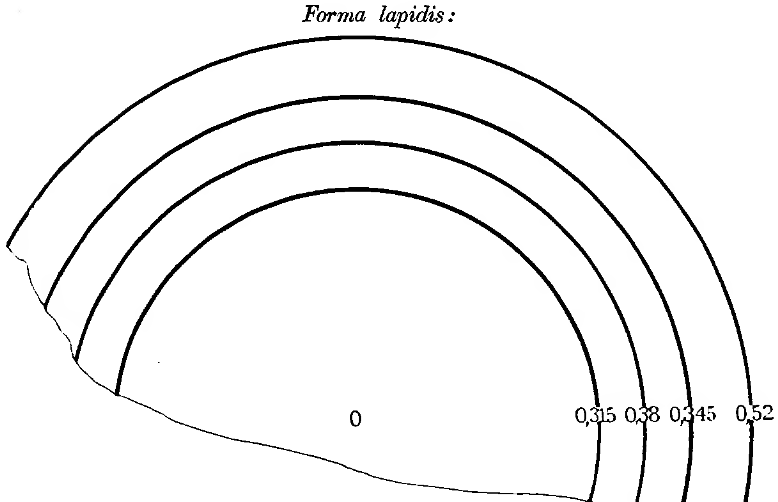
[Ὠκύ]*αλος*
- *σίου*.

Et hunc lapidem sicut omnes Soroti pristini Theraeorum demarchi a Μεταβουνῷ delatum esse verisimile est.

729 In foro ante Basilicae portam basis cylindratae cymatium inferius effodi, cuius dimidia propemodum pars defracta est. Latus superum excepta ea parte, in qua olim basis ipsa collocata fuerat, fere totum nominibus sera aetate pessime inscriptis opertum. Litteraturae barbaries nec typis nec verbis satis exprimi potest. Exscripsi.

Forma lapidis:

I. - - Ε]*ὐρυάνακτος.* Ἐπαω - Νικάνωρ - - Ἀλκ - - - -

II. Νικάνωρ. Εὔνικος. Θήρων Κλέ[*ωνος*].

III. Σωκράτης Καλλίβ[*ω*]*λος* Ζωΐλος. Θευκλείδα[*ς*]
Νικάνορος. Πυθοκράτους. Ἀγλωφάνου[*ς*].
Ἀ[*ρ*]*ιστ*[*α*]*ιν*[*ος* s. - *ετος*].

Καλλίβωλος Πυθοκράτους ut n. 662 I. Ad Θευκλείδας Ἀγλωφάνους cf. n. 516.

730 In muro orientali exteriore aedificii prope forum septentrionem versus siti lapis est oblongus, l. plus 0,93, a. 0,50, ubi diversis manibus nomina incisa leguntur. Scripturae genus variat; vss. 6. 7. 9 crassioribus et altioribus litteris scripti (a. 0,03—0,05). Exscripsi.

ΕΥΔΟΞΟϹ
ΕΥΔΟΞΟϹ
ΕΥΔΟΞΟϹ
ΕΙΙΙΛΟΝΧϽϹ
ΓΙ|ΕΙΔΙΚΟϹ
ΚΙΝΑΙΔοΣ
ΔΗΜ//// Ͱ
▷(ЄΥΔΟΞΟϹ)◁
ΤΡΙΟΣ

Εὔδοξος
Εὔδοξος
Εὔδοξος
Ἐ[π]ίλογχος
- ειδικος.
κίναιδος
Δημή-
Εὔδοξος.
τριος.

731 Lapis caeruleus, qui in muro fuerat, oblongus, cuius max. l. 0,35, a. 0,285, cr. 0,51; litterae a. 0,035. Effodi in meridionali Basilicae parte. Exscripsi.

ΑΝΔΡΙΚ///// Ἀνδρικ[ός].

732 In lapide aliquo, qui fortasse portae cymatium fuit, a dextra fracto, a. c. 0,20, max. l. plus 0,50, sera aetate nomen pessimis litteris (a. 0,02—0,045) incisum est. Effodi proxime ab ea fico, quae maxime septentrionem versus sita est, in foro (hodie 'τρεῖς συκιές').

ΓΟΡΓΟϹΘЄΝΗϹ Γοργοσθένης
ΞΕ Ξε.

733 A. 1778 exscripsit Fauvel (in monte S. Stephani?), cuius exemplar Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 113 recto) contuli. Ex Fauvelio fluxerunt Pittakis schedae inter se diversae, qui modo Spartae, modo Athenis ad Theseum posuit; e quibus, quae maxime idonea ipsi visa sunt, elegit Boeckh C. I. G. II 2463 *b*. Fauvelium et hic et alias sequor.

. . . . . ΩΙΟΣ
. . . ΕΙΑΙΟΥ ☧
. ΕΜΙΣΤΟΚΛΙΣ
. ΕΛΕΣΙΚΑΤΟΥΣ
ΔΗΜΟΙΟΝΟ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΥΠΕΡΕΙΔΗΣΚΑΙ
ΓΕΙΣΑΝΩΙ . . . .
ΘΡΑΣΥΛΕϹ . . . .
ΖΩΙΛΟ . . . . . .
ΚΑΛΑ . . . .
ΝΙΗ . . . .
ΔΩ . . . .
ΠΥ . . . . .
. . .

[Διό]δω[ρ]ος
[Ἑστ]ιαίου.
[Θ]εμιστοκλ[ῆ]ς
[Τ]ελεσικ(ρ)άτους.
Δημό[ν]ο[μ]ος(?)
Διονυσίου.
Ὑπερείδης καὶ
Τεισάνω[ρ οἱ]
Θρασυλέο[ντος].
Ζωΐλο[ς
Καλλ - - -
Νι[κ - - -]
Δω - - - (cf. n. 485)
Πυ[θ - - -]
- - - - -

Thrasyleontis filii noti n. 340, 20, Diodorus Hestiaei f. n. 335 *B* 13. Prope vss. 1. 2 ad dextram postea Christi monogramma additum est.

734 Lapis, qui in muro fuisse videtur, ab omnibus lateribus excepto inferiore fractus, l. plus 0,61, max. a. 0,17, cr. 0,21. Litterae simplices, a. 0,03—0,05. Effodi in fori parte ea, quae versus euronotum spectat.

ΔΙΟΦΑΝ////////////// Διοφαν - -

735 Intra balneas prope Basilicam meridiem versus sitas lapidem effodimus deformem, cuius max. l. c. 0,46, max. a. 0,93; litterae male incisae seraeque aetatis a. 0,08—0,09; Η et Ϲ 0,05—0,055. Exscripsi.

ΚΡΑΤ Η Ϲ Κράτης.

736 In inferiore parte muri magni, qui pulcherrimum murum prope Basilicam septentriones versus situm fere continuat, fragmentum serae aetatis inaedificatum est, cuius max. l. 0,22, max. a. 0,15; litterae a. 0,013—0,015. Exscripsi.

//////////// Ρ?ι?ι ΑΠΙϹ - - -
ΘЄΥΚΡΙΤΟϹ Θεύκριτος.

Hac inscriptione demonstratur murum ipsum altero p. Chr. n. saeculo non esse antiquiorem, cum, qui in muro nomen inscribere velit, vix unquam in infimo muri parte incidat.

737 In eiusdem muri quo n. 736 parte infima proxime ab angulo, qui euronotum spectat, in lapide l. 0,47, a. 0,35. Litterae pessimae.

ΙFΙ//////////////////
Superficies deleta Ϲ
ΚΡΑΤΗΣΙΛ
ΠΡΩΤΑΡΧΙΔΑΣ ΤΙΓ
ϹΧϹΣ//ΠΠΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑ
ΚΙΙ ΑΝΔ ΠΑΝΤΑΝΩΡ
Ι:Λ//ΙΠΠΟϹ
ΑΤΟϹ

Κρατησίλ[οχος].
Πρωταρχίδας.
. . έσιππος.
Ἱπποκρά[της].
Πaντάνωρ.
[Π]ά[σ]ιππος.

Prope marginem superiorem: ΤΙΜΩΙ i. e. Τίμω[ν]. Leviora praetereo.

738 Lapis caeruleus oblongus, qui muri fuisse videtur, a dextra mutilus, max. l. 0,50, a. 0,22, max. cr. c. 0,23. Litterae negligenter incisae, vs. 1 a. 0,035—0,04, vs. 2 0,015. Exscripsi in regione τρεῖς συκιές, i. e. in foro, sub una de tribus illis ficis.

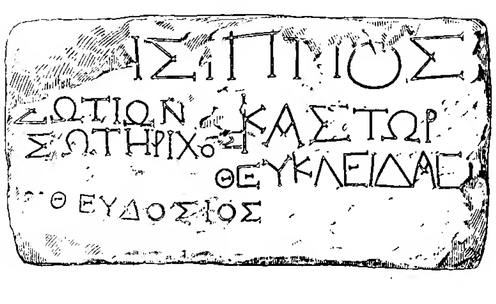
ΜϹΛΕΙΠΠΟϹ Μελέιππο[ς]
Ε Ε -

ΚΛΟΧΑΡ//Σ Κλ(ε)όχαρ[ι]ς.

739 In lapide, qui muri alicuius fuisse videtur, oblongo, l. 0,89, a. 0,51, max. cr. 0,29, diversis manibus nomina incisa sunt. Litterarum altitudo inter 0,03 et 0,06 variat. Effodi in fori parte septentrionali. Exscripsi.

ΣΑΡΑ ΣΩΤΙΩΝ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ	Σαρα(πίων?). Σωτίων Καλλιστράτου.
ΑΓΑΘΩΝ	Ἀγάθων.
ΚΑΛΛΙΝΟΜΟΣ	Καλλίνομος.
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣ	Ἐπαφρόδιτος
//ΕΙΠ//////////////	- ειπ -
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ	Θεμιστοκλῆς.

740 Lapis oblongus, l. c. 1,00, a. 0,48, max. cr. 0,27, qui in muro aliquo fuisse videtur ibique nominibus diversis inscriptus. Litterae apicatae a. 0,03 (in Θευδόσιος) — 0,09 (in -σιππος). Reperitur in foro inter duas ficos (locus τρεῖς συκιές). Edd. Gerhard *Arch. Intelligenzbl. der allgem. Litt.-Zeitg.* 1835 n. 9 p. 66 et Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 92 sq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 56 sqq.) et tab. II 102 (C. I. G. II add. 2476*s*; C. Keil Anal. epigr. et onomat. 1842, 131); Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 256. Exscripsi. Ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

- ίσιππος *vel* - ή]σιππος.	
Σωτίων.	Κάστωρ.
Σωτήριχος.	Θευκλείδας.
Θευδόσιος.	

Boeckhius Prokeschii exemplari non satis accurato usus Κάστορ[ι] hunc lapidem esse dedicatum coniecit, quippe cuius nomen ceteris omnibus multo maioribus litteris esset incisum. Quam opinionem quicunque lapidem ipsum aut probam imaginem eius viderit reiecturum esse opinor.

741 Columella a. 0,75, dm. 0,57, extra septentrionalem Basilicae partem inventa. In latere et superiore et inferiore foramen est rectangulum ad adiungenda cymatia seorsum exsculpta. Litteratura neglegentissima. Exscripsi.

ΤΙΤΟϹ	Τίτος.
ΑΙΘΡΙΟϹ	Αἴθριος.
ϵΥΔΑΣ	Εὔδας.

742 Lapis, qui in muro fuerat, deformis, l. 0,67, a. 0,13, cr. 0,30, in Basilica effossus. Exscripsi.

ΧΑΙΡΕΔΑΜΟΣ	Χαιρέδαμος.

743 Fragmentum marmoris albi, cuius max. l. 0,105, max. a. 0,125, max. cr. 0,055; litterae accurate incisae a. c. 0,015. Effodi in foro.

//ΟΧΟΣ	- οχος.
vacat	
vacat	

744 In limine templi, quod Apollinis Pythii esse conieci, sub ecclesiae Christianae, quae postmodo ibidem exstructa est, apside nomina duo incisa sunt, prius maioribus (a. c. 0,055), alterum minoribus et serioris aetatis litteris (a. c. 0,025). Lapidis l. 1,72, a. 0,55. Exscripsi.

ΑΡΙΣΤΑΙΟΣ ?	Ἀρισταῖος -
ΘϵΥΚΡΙϹΙΟϹϵΥ ΒΑΤΑ	Θευκρίσιος Εὐβάτα.

Ἀρισταῖος dei nomen est Apollinis ex Cyrene filii, sed etiam hominum. Quaeritur, num in introitu templi loco scilicet pedibus trito sanctum dei nomen inscribi potuerit. Quamobrem hanc inscriptionem inter sacras referre dubitavi.

745 Lapis oblongus, l. plus 0,30, a. 0,22, cr. 0,15, exteriori ianuae ecclesiae Christianae insertus; litteris a. 0,02 — 0,03. Exscripsi.

ΕΥΠΟΛΙΣ	Εὔπολις.

746 Lapis superior (corona) basis cylindratae (dm. 0,82), cuius in latere superiore duorum pedum vestigia sunt. Prope marginem summum litterae sunt incisae, a. 0,03, sed ita ut dubitari possit, num ad statuam pertinuerint; immo nomen incohatum neque unquam perscriptum esse videtur. Effodi in area ecclesiae byzantinae (= Apollinis Pythii templi?).

ΝΙΚΟΚ	Νικοκ -

747 Lapis oblongus, l. 0,475, a. 0,24, cr. 0,36. Litterae crassae sed obiter et negligenter incisae, a. 0,02 — 0,04, ϕ 0,055. Effodi in via, quae a principali via ecclesiam versus (in Apollinis Pythii sacrum?) ducit.

ΕΧΕΒΩΛΟΣ	Ἐχέβωλος.
ΣΤΕϕΑΝΟΣ	Στέφανος.

748 In cubiculo ad viam, quae e foro meridiem versus ducit (ubi Veneris statua duos fere pedes alta inventa est), in duobus lapidibus deformibus muro insertis nomina quaedam inscripta sunt.

a	//////// Γ Η Ξ //////////	[Ἁ]γη[σ -
	ΑΓΗΣΑΓΟΡΑ	Ἁγησαγόρα.
b	ΙΛΝΑΞ	*nomen in* - ιάνα[ξ]?
	Ο	

749 In aedificio privato ad viam principalem, quae ab Apollinis Carnei templo in forum ducit, orientem versus sito duo lapides cylindrati ad unam columnam pertinentes inventi sunt, quorum a. 0,96 et 0,92, diametri superiores 0,415 et 0,39. In superiore columnae parte nomen *a* (a. 0,03—0,033), et infra nomen *b* (a. 0,07); in inferiore parte nomen *c* (a. 0,018—0,025) incisum. Exscripsi.

a Σ Ι Α Χ Υ Σ — Σ[τ]άχυς.

b ϹΑΡΤΙΔΑ — [Κ]αρτιδά[μας].

c ΦΟΙΝΙΞ — Φοῖνιξ.

---

750 In lapide oblongo, l. 0,32, a. 0,335, qui est in ianua aedificii privati inter templum [Bacchi?] et Ptolemaeorum gymnasium siti; litteris a. 0,02. Exscripsi.

ΑΓΑΘΩΝ — Ἀγάθων
ΑΓΑΘΩΝΟΣ — Ἀγάθωνος.

---

751 Fragmentum lapidis caerulei, in margine superiore integrum, cuius max. l. 0,245, max. a. 0,155, max. cr. 0,07; litteratura pessima. In urbis antiquae nescio quo loco effossum. Exscripsi.

phallus longus dextrorsum porrectus ΟΑΤ
//////////////

---

752 In ianua parvae ecclesiae Σταυρὸς τοῦ Ἀσκηταριοῦ appellatae, ad viam sitae, quae ab Evangelismo versus *Kamári* ducit, stelam vidi summopere detritam, l. 0,295, a. 0,73, cr. 0,15; litteris negligenter exaratis, diversis manibus incisis.

////////////////// ΑΙC
////////////////////// ⁄ /////
/////////////////////// ΑϹ
Μ //// ΑΓΝΟΣC
Σ ////////////////////////////
Γ ΙΙ ////////////////////
ΡΙΣΓΟΚΡΑΤΙΛΑ
ΑΓΗΣΑΓΟΡΑ
ΑΣ //////////////////////////////
///////////////////////////////////////

ΑΠL ///
ΛΙΥΘ ///ΚΡ/
ΙΙ ////////// Α ////

Vs. 4 Ἀγνοσ[θέν- | vs. 7 Ἀρ]ισ[τ]οκρατί[δ]α- || vs. 8 Ἀγησαγόρα. || vs. 12 Ε]ὐθ[υ]κρά[τ-

753 Lapis, qui in muri alicuius angulo fuisse videtur, caeruleus, max. l. 0,195, max. a. 0,35, max. cr. 0,22. Continet in duobus lateribus nomina.

a) in latere sinistro (a. 0,035 et 0,03):

ΟΣ
ϽΣ

b) in latere dextro:

ΑΝΤΙΣ
ΘΕΝΗΣ — Ἀντισ-θένης.

---

754 In monte S. Stephani in rupe. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 90 et tab. II 90 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 54) ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*q*, 90).

ΓΑΘΟΔΟΣ — [Ἀ]γάθοδος.
Δ — Δ - -

---

755 In monte S. Stephani in rupe. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 91 sq. et tab. II 85 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 55. 56 sq.) ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2476*q*, 85).

ΔΑΜΟΧΑΡΙΣ — Δαμόχαρις.
ΘΕΥΔΟΤΟΣ — Θεύδοτος
ΑΛΚΙΣΘΕΝΟΥΣ — Ἀλκισθένους.

---

756 In monte S. Stephani in rupe. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 92 sq. et tab. II 92 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 56. 57) ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2476*q*, 92).

ΕΥΚΡΟ — [Τ]εῦκρο[ς].
ΛΗΣΙΠΠΟΣ — [Με]λήσιππος.

---

757 In monte S. Stephani in rupe. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 91 et tab. II 87 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 55 sq.) ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2476*q*, 87).

ΕΧΜΑΝΔΡΟΣ
ΠΡΑΤΗΜ...
ᴗΛ
ΚΑΤ
Ε.ʟΑΓΟΡΑΣ

Ἔχμανδρος.
Πρατημ[ένης].
[Π]ολ-(?).
[Ἑ]κατ-(?)
Ε[ὐ]αγόρας.

ΕΥΜΑΝΔΡΟΣ|ΠΡΑΤΑΙΜΕ|ΝΟΥΣ Lenormant se legisse finxit (Philol. XXIV 1866, 331). Sed iam scimus probum esse nomen Ἔχμανδρος.

758 In monte S. Stephani in rupe. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 93 et tab. II 91 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 57) ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2476*q*, 91).

ΙΑΛΛΙΒΩΔΟΣ — [Κ]αλλίβω[λ]ος
ΠΥΘΟΚΡΑΤΟΣ — Πυϑοκράτο(υ)ς.

Idem nomen n. 729 III. Lenormant Philol. XXIV 1836, 331 se legisse dicit ΚΑΛΛΙΒΩΛΟΣ|ΠΥΘΟΚΡΑΤΟΥΣ, sed cum in ceteris titulis ab eo tractatis nullum αὐτοψίας vestigium cernatur, haec quoque coniectura, non oculorum acie eum assecutum esse verisimile est.

759 In monte S. Stephani in rupe sub n. 628 '*in der Nähe der Stadtmauer*' (i. e. prope murum magnum a gymnasio epheborum occidentem versus situm). Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 93 et tab. II 84. 89 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 57) ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2476*q*, 84. 89).

a ΜΙΘΡΗΣ — Μιϑρῆς.

b ΞΗԀΘΙW — Μιϑρῆς.

760 In monte S. Stephani in rupe. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 94 et tab. II 93 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 58sq.) ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2476*q*, 93).

ΣΚΛΜΟΤΑ — Σκ[α]μότα[ς]
ΑΓΑ ΑΡ — Ἀγα[ϑ]άρ-
ΧΟ — χο[υ] *s.* -χο[ς].

761 '*Bruchstücke von Felsinschriften, wie es scheint, nebeneinander.*' Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56 et tab. II 100*a b* (= *Ges. kleine Schriften* VI 17) ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*x*).

a ...ΜΕΝΟ_ — -μενο[ς].

b |--||--|-|Ο / ΑΡΔΙ — - - -

b a Vosswinckelio (De Theraeorum insulis 57, 68) ad Agdistin refertur. Sed etiam [Σ]αρδι[ανός] aliquis vel [Κ]αρδι[ανός] subesse potest. Res prorsus incerta est.

PARS OCTAVA.

MONVMENTA SEPVLCRALIA.

SECTIO PRIMA.

MONVMENTA ANTIQVISSIMA.

762 Stela magna lapidis nigricantis volcanii, cuius formam qualis fere sit ex imagine infra apposita perspicies, infra Selladam a Rossio inventa et Athenas translata, ubi in Museo publico adservatur. Litterae adversi maxime lateris profundae et magna cum cura incisae. *a* = adversum, *b* = sinistrum, *c* = dextrum, *d* = superum latus. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55 sqq. multis locis (= *Ges. kleine Schriften* VI 16 sqq.) et tab. I n. 1*a—e*, cf. C. I. G. II p. 1084; Rangabé *Ant. Hell.* 1855, I 1; Le Bas *Voy. arch.* I *Explic.* tab. II 7; Roehl I. G. A. 451 cum imagine ad exemplaris gypsei Berolini in Museo conservati fidem non accurate delineati (cf. Friederichs-Wolters *Die Gypsabgüsse ant. Bildwerke* n. 15—18; — Roehl Imagg.[2] 2, 13; Cauer Delect.[2] 142; Roberts *Introd.* I 25, 2; cf. Kirchhoff *Studien*[4] 60 sqq.). Denuo delineavit ad fidem formae gypseae Berolinensis ectypique mei Athenis facti M. Luebke.

d

b *c*

0 20 40 60 Cm.

a

a ῾Ρε̄κσάνωρ
ἀρκhαγέτας.
Προκλῆς.
Κλεαγόρας. Περαιεύς.

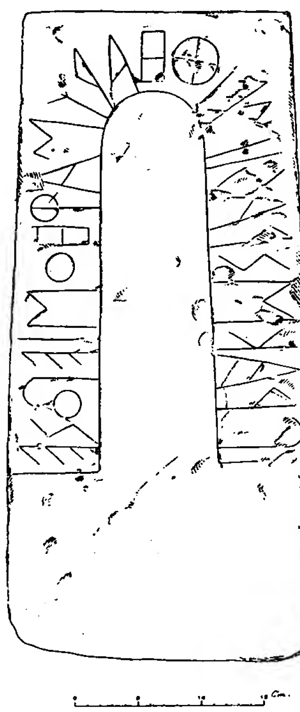
b Ἄγλων.
Περίλας.
Μάληϙο[ς].

c Λεοντίδας.

d Ὀρϑοκλῆς.

'In quinto latere Prokesch ⅂, Iatrides (apud Rangabeum) ◁ agnoscere sibi visi sunt.' ‖ *a* vs. 2 appellativum ἀρκhαγέτας i. e. rex, ut Spartae, ad nomen primum pertinere censuit Rangabé. Neque improbabile est primo regem ibi esse sepultum, deinde alios e regia gente additos. ‖ vs. 4 Περαιεύς demoticum esse non potest, cum nemo unquam Theraeus ex haud exiguo numero, qui innotuit, demotico usus sit; Atheniensem Φοιβιανὸν Πειραιέα Λαμπτ(ρέα) C. I. A. III 1, 1171, 38 confert Wilhelm.

763 Stela lapidis nigricantis, l. 0,25, a. 0,56, cr. 0,11—0,12, reperta ad vicum Ἄνω Γωνία, nunc Phirae in comitis de Cigalla domo. Litterae et lineae, quae eas circumdant, obiter sed eleganter et accurate incisae. Edd. I. de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 391, 2; Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit. N. S.* V 2, 1856, 27, 36 ex apographo Leicesteri; Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 260 et tab. *R* 3, ex quo collato ectypo Roehl I. G. A. 449 (= Imagg.[2] 1, 10; Hirschfeld Tit. statuar. tab. I*b*; Cauer Delect.[2] 141, 9; Roberts *Introd.* I 25, 1*n*, cf. Kirchhoff *Studien*[4] 62, 1). Imaginem ectypis exemplarique meis usus delineavit M. Luebke.

Πρακσίλαι με Θhαρ(ρ)ύμαχhος ἐποίε(ι).

Roehl: I//MI//AI≶MϺA੧Ꞁ i. e. Πρακσί[λ]α | [ἡ]μ[ί].

De artifice, qui imaginem in lapide pinxerit, vix recte cogitat E. Loch De titulis graecis sepulcr. Regimonti 1890, 9.

764 In faucibus, quae a iugo Σελλάδα meridiem versus oriuntur, ascendenti ad dextram in ipsa rupe, quae eo loco levigata est, titulus duplex est incisus; vs. 1 minoribus, vs. 2 ingentibus litteris, vs. 3 mediocriter altis. Versus 2. 3 a primo non recte divulsi sunt, nec minus corrigenda quae de Echendra tamquam vicina ad vss. 2. 3 adnotavit Roehl. Nimis enim inaccurate locos significaverat Prokesch-Osten, cuius ex schedis ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55 sqq. 78 (= *Ges. kleine Schriften* VI 16 sqq. 41) et tab. I n. 11 [= vs. 1] et n. 4 [= vss. 2. 3] (Roehl I. G. A. 438. 436 = Imagg.[2] 1, 3. 1; Cauer Delect.[2] 141, 6. 2; Roberts *Introd.* I 23 sq., 1*c a*, cf. H. Collitz *Hermes* XXII 1887, 136). Exscripsi. Ad fidem exemplaris mei ectypique, quod non omnia reddit, chartacei delineavit M. Luebke.

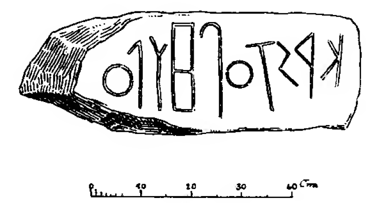

Βάρων.

Ἐπάγατος ἐποίε(ι).

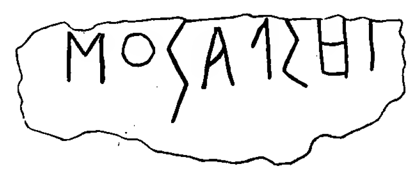
Vs. 1 cf. nomina Ἐμ-βάρης (Theraeum: n. 437) Βάρος Βάρις (Fick-Bechtel *Griech. Personennamen* 77). || Ἐπάγατος num artifex fuerit, addubitavit Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I[1] 43, [2] 32.

765 Trabes deformis (stela sepulcralis) marmoris caerulei in parte nulla levigata, cuius max. l. 0,68, max. cr. 0,21; reperta ad iugum Μεσαβουνό, postea Syram in Museum translata. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 201*a* cum tabulae alterius n. 201*a*, cf. *Reisen auf den griech. Inseln* I 67 sq.; Rangabé *Ant. Hell.* 1855, II 355; Roehl I. G. A. 442 adhibito Rossii diario (= Imagg.[2] 1, 5; Cauer Delect.[2] 141, 8; Roberts *Introd.* I 24, 1*g*). Exscripsi.

Κριτοπhύλο(υ).

766 In lapide rudi supra iugum Σελλάδα nominatum reperto, deinde Syram in Museum publicum translato. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 201*b*; Rangabé *Ant. Hell.* 1855, II 355 et melius ex Rossii libro p. 1042; Roehl I. G. A. 443 ex Rossii diario cum Purgoldi notis (= Imagg.[2] 1, 6; Roberts *Introd.* I 24, 1*h*). Vidit L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 199.

Πhίλαιος.

Purgold: ʜ'I et post M lineam \ legit, de qua Pollak adnotat: '*Es schien mir ausgeschlossen, sie für einen Bruch im Steine zu halten*'. Rangabé hunc titulum cum altero coniungit n. 765.

767 Ad viam, quae in specu Πελεκητό in orientali montis Prophetae Eliae clivo, iugi vero Σελλάδα appellati meridionali, situm fert, inscriptiones rupestres invenit, exscripsit ectypisque factis mecum communicavit P. Wilski.

a) ⊞ (l. 0,10, a. 0,12).

b) paullo infra, litteris crassis a. 0,08—0,10:

E //Ր I X A P I   Ἐ[π]ιχαρ-

Vestigia litterae Ր ab E paullo longius distant.

c) infra *b* tituli duo unus prope alterum incisi, quorum imagines ectypo usus delineavit M. Luebke.

Κhαρμογένης.
Δαμόνιϙος.   [Σ]αμό[λ]α(?).

768 Basis marmoris albi, l. 0,36, a. 0,18, cr. 0,36; litteris bonis et perantiquis, sed evanidis, a. 0,018. Ed. F. Koepp ex Schauberti schedis *Arch. Anz.* 1890, 142 adn. 57 n. 14, qui a loco Σελλάδα lapidem delatum esse tradit. Exscripsi Goniae in ecclesia S. Trinitatis.

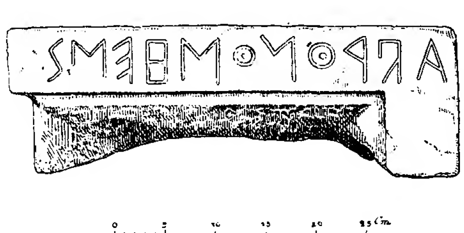
// Λ ı Λ //////////////////////
//////////////////// Ν Η //// Τ Ο /// Ε //// Ε S Λ Ε S
////////////// S Μ Α Η Ο Ρ Α Γ Α ⊕ Ο Ν Δ Ο Μ Α Τ Ε(?) S(?)
//////// Μ Α S Δ Α

Schaubert vs. 1. 2 non habet; vs. 3 . SΜΑΗΟΡΑ · ΝΑΘΟΝΔΟΜΑΙΚΗ; vs. 4 ΥΜΑSΔΑ. ‖ Vs. 3 ἄhωρα et ἔβας Wilamowitz.

— ⏑⏑ — ⏑⏑ — ⏑⏑ — ⏑⏑ νη. τό[δ]' ἐ[π]είγει |
. . ις ἄhωρα παθὼν δώματ' ἔ[β|α]ς Ἀΐδα.

---

769 '*Bank beziehungsweise Tisch aus schwarzem vulcanischem Stein. Soll sich in dieser Art auf Thera öfter finden und den Todten als Auflager für den Kopf dienen. Das Ganze ist aus einem Stück gearbeitet. Die obere Platte ist 0,445 lang, 0,265 breit und 0,06 dick. Sie ruht auf drei kurzen, dicken Füssen, die nur an ihren aussen sichtbaren Seiten glatt bearbeitet, nach innen zu aber roh gelassen sind. Auch die untere Seite der Platte ist roh und unbearbeitet. Von den Füssen sind zwei an den beiden Ecken der einen (rechten) Schmalseite, der dritte ist in der Mitte der anderen (linken) Schmalseite. Die Inschrift steht auf der vorderen Längsseitenfläche der Platte, also auf einer 0,445 langen und 0,06 breiten Fläche. Die Buchstaben sind mit grösster Praecision und Schönheit und mit gleichmässigen Abständen und in gleichmässiger Tiefe in den Stein geschnitten. Wenn der Tisch steht, so beträgt seine Höhe 0,165*' (Schiff). Repertus est lapis ad Μεταβουνό, unde in comitis de Cigalla domum devenit. Edd. L. Ross multis locis (*Bull. dell' Inst.* 1842, 173; Inscr. graec. ined. III 247; *Arch. Aufs.* I 52, 9); Welcker *Rhein. Mus.* II 1843, 443; Ahrens Philol. I 184); Le Bas *Voy. arch.* I *Explic.* tab. V 12; Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 261; Roehl I. G. A. 446 ex Rossii diario (= Imagg.[2] 1. 8; Cauer Delect.[2] 141, 1; Kirchhoff *Studien*[4] 63; H. Collitz *Hermes* XXII 1887, 136; Roberts *Introd.* I 24, 1*l*). Exscripsit A. Schiff; formam ectypo et photographica imagine ab eodem viro docto confecta usus delineavit M. Luebke.

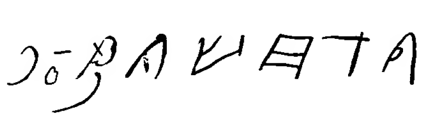

Ἄβρωνος ἠ(ε)μί.

Litteram B primus intellexit Collitz. ‖ SΜΗΒ cf. G. Meyer *Griech. Gramm.*[3] § 486, 2: '*Auf der Inschrift von Thera — — las Kirchhoff Alph.*[3] 51 SΜΗΒ [corr. SΜΗΒ] *unrichtig* εἰμί, *jetzt Alph.*[4] ἠ[ε]μί; *vielmehr ebenfalls* ἡμί, ΒΕ *ist* = η *wie auf der Inschrift aus Abu-Simbel* I. G. A. 482 *i* ΗSΑΛΗΒ = ἤλασε; *auch Roehl's und Cauer's* ἡμί *ist unwahrscheinlich*' et P. Kretschmer *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 431.

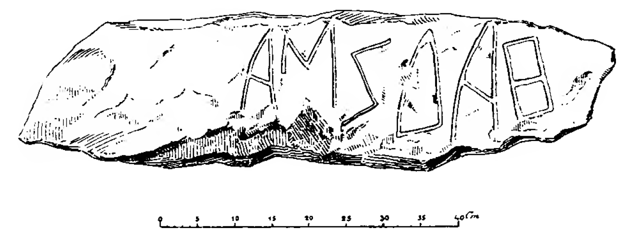
770 '*Questa trovasi incisa su una lapide marmorea trovata alcuni anni sono* (ante a. 1864) *in quest' isola di Santorino.*' Ed. Roehl I. G. A. 468 ex comitis de Cigalla epistula ad Henzenium data.

[Η]αγη[σ]α[γ]ό[ρας(?)].

---

771 Stela lapidis calcarii simplex et rudis. l. 0,78, litteris magnis sine arte incisis, in faucibus meridionalibus infra Selladae iugum a. 1896 effossa. Imaginem Dragendorffii exemplari ectypoque usus delineavit M. Luebke.

Ηαδίμα.

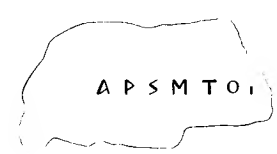
772 Lapis rutilus volcanius fere oblongus, l. 0,48, a. 0,14, cr. 0,32, litteris profundis bene incisis, in faucibus meridionalibus ad Selladam a. 1896 effossus. Ex Dragendorffii exemplari et ectypo delineavit M. Luebke.

Ἀνακσιβία.

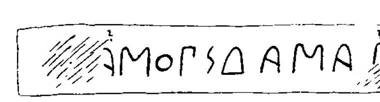
773 Lapis calcarius rudis, l. 0,50, a. 0,26, anno 1896 in meridionalibus faucibus sub Sellada effossus. Edo ex Dragendorffii schedis.

Ἀριστο-

---

774 Coperculum sepulcri ingens ex nigro lapide ('*Lava*') factum, l. 1,09, a. 0,18, cr. 1,88; litteris magnis et rotundioribus quam Therae esse solent. Exscripsi ante ecclesiam Γενέθλιον τῆς Παναγίας, quae est inter vicum Φοινικιά et promunturium *Kolúmbo*.

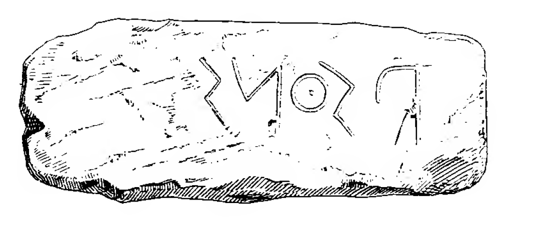

Ἀτωπίδα σᾶ[μα(?)].

Ultimam litteram non Γ/// sed C, i. e. O esse censet A. Schiff. Quamobrem Σάο(υ) vult Wilamowitz. Rem in suspenso relinquo.

---

775 Lapis rudis calcarius, l. 0,62, a. 0,23, serioris aevi sepulcro insertus, in meridionalibus infra Selladam faucibus a. 1896 effossus, ubi una cum n. 817 sepulcri recentioris muro insertus erat. Imaginem ex Dragendorffii schedis ectypoque delineavit M. Luebke.

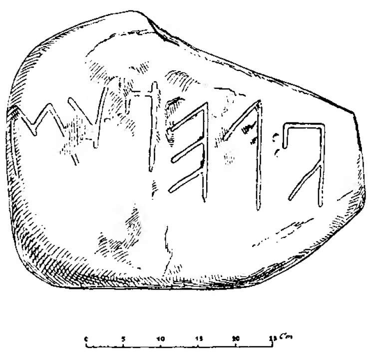

Βίωνι.

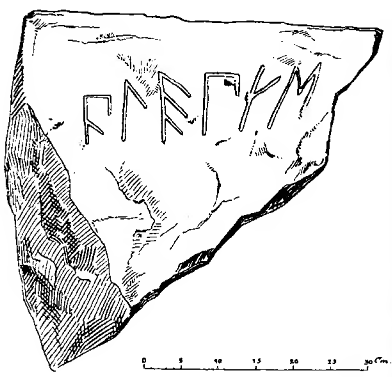
Post ι alterum, quamquam ibi maxime corrosa est lapidis superficies, nullam aliam litteram fuisse satis certum est. Ad dativum cf. e Theraeis inscriptionibus n. 763 Πρακσίλαι με Θhαρ(ρ)υμαϙhος ἐποίε(ι).

776. 777 Lapides calcarii rudes in meridionalibus infra Selladae iugum faucibus a. 1896 effossi. Imagines ex Dragendorffii exemplaribus ectypisque delineavit M. Luebke.

(776)

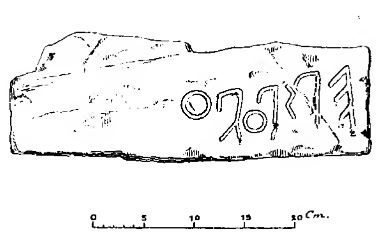

(777)

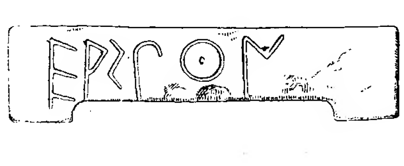
Βλέπυς.

778 Lapis rudis calcarius, l. 0,35, a. 0,11, prope n. 755. 817 in faucibus meridionalibus sub Sellada a. 1896 effossus, litteris crassis sed obiter et negligenter incisis. Formam ex Dragendorffii exemplari ectypoque expressit M. Luebke.

Ἐπιπ(h)έβο(υ).

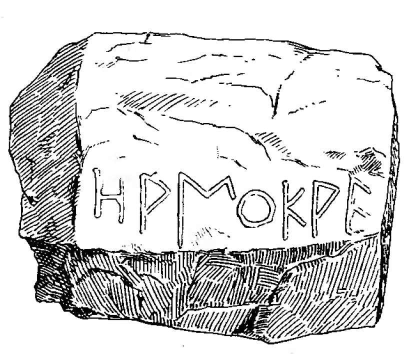
779 Mensa parvula sepulcralis, l. 0,52, a. 0,135, cr. 0.32, litteris admodum profundis et crassis; in faucibus meridionalibus sub Sellada a. 1896 effossus. Imaginem ex Dragendorffii exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

Ἐρίπ(h)ων.

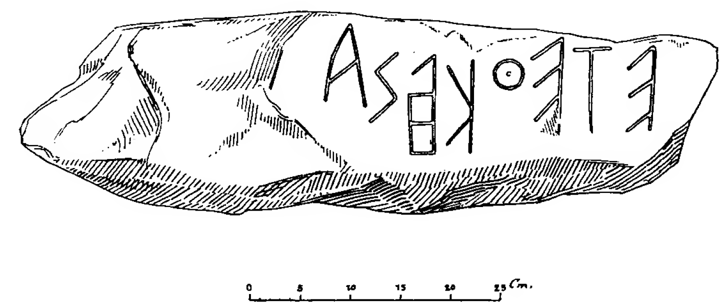
π pro φ scriptum; cf. Kretschmer *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 430 sq. Ad lapidis formam cf. n. 769.

780 Lapis rudis a. 1896 in faucibus meridionalibus infra Selladam effossus, litteris mediocriter incisis. Imaginem ex Dragendorffii exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

H(ε)ρμοκρέ(ων).

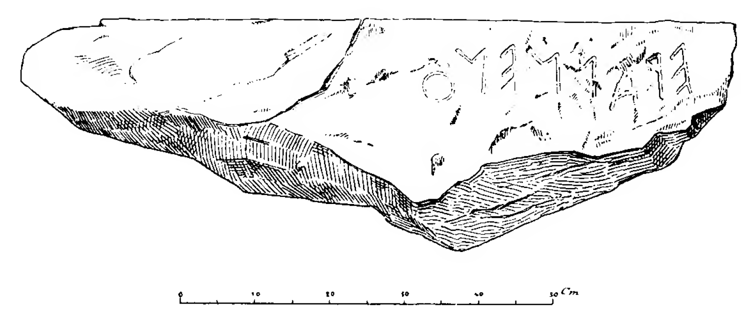
781 Stela rudis lapidis calcarii, l. 0,70, in meridionalibus faucibus infra Selladam apud magnum quoddam sepulcrum (n. 20 Dragendorff) a. 1896 effossa. Formam ex Dragendorffii schedis ectypoque expressit M. Luebke.

Ἐτεόκλεια.

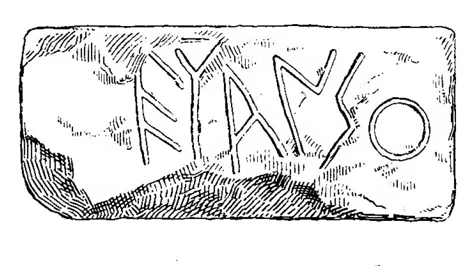
Ligaturae exempla apud Theraeos v. n. 537. 565.

782 Stela simplex et rudis, a. 0,95, lapidis calcarii, litteris obiter tantum incisis, quales fere sunt in nominibus illis prope epheborum gymnasium, ita quidem ut ductus satis certo a lapidis fissuris possint distingui, sed ut simul appareat litterarum formas inter se commixtas esse a quadratario. Effossa a. 1896 in faucibus meridionalibus sub Sellada. Imaginem ex Dragendorffii exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

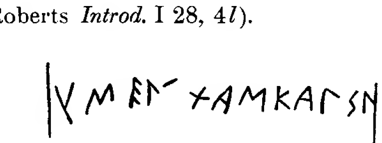
Vix dubitari potest, quin Εὐανγέλο(υ) voluerit homo.

783 Lapis volcanius formae fere oblongae; l. 0,43, a. 0,32, cr. 0,20, a postica parte rudis; in meridionali Selladae clivo a. 1896 effossus, crassis et profundis litteris. Imaginem ad exemplaris Dragendorffiani ectypique fidem delineavit M. Luebke.

Εὐανίο(υ).

784 In muro vineti prope S. Nicolai ecclesiam, quo a Μεταβουνῷ delatus esse videtur, lapidem sepulcralem vidit R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 76, 16 (Roehl I. G. A. 465 et add. p. 183 ex Weilii diario; Roberts *Introd.* I 28, 41).

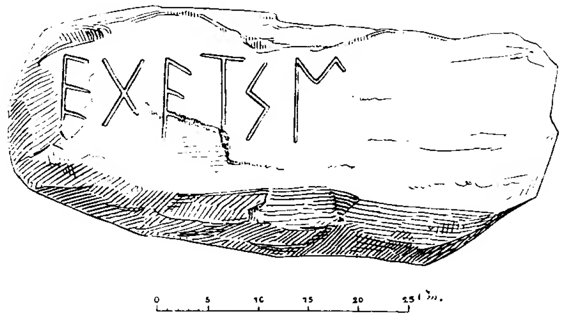

- Ε]ὐμεν[ίδ]ας Καλ(λ)ι- -

Roehl in addendis: 'Littera a fine tertia in Weilii diario est Ͱ, cui puncto si nullam vim tribuimus, spatium quidem inter Ͱ et ≶ non tantum videtur esse, ut prior littera putanda sit mutila; licet igitur legere Καλ(λ)ιγ- seu Καλ(λ)ιμ- seu Καλ(λ)ιπ-'.

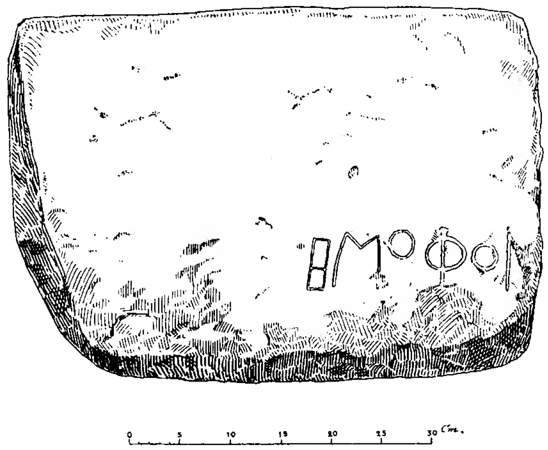
Sed vel multa alia supplementa excogitari possunt.

785 Lapis rudis calcarius, l. 0,55. a. 0,23, in ipso Selladae iugo 1.20 m. sub solo hodierno a. 1896 effossus. Dragendorffii exemplar expressit M. Luebke.

Ἐχετιμ -

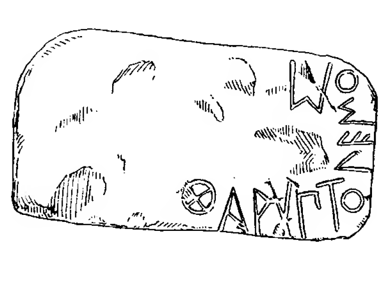
786 Lapis niger volcanius, cuius max. l. 0,56, max. a. c. 0,38. Muro vineti conditum prope vicum Καρτεράδος ad viam, quae Phiram ducit, investigavit mihique ostendit Moschochilus Therae demarchus. Ad exemplaris mei et ectypi fidem delineavit M. Luebke.

Ἥτοϙος (?).

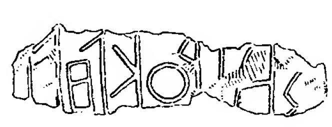
Fortasse Ἥτοϙ(*h*)ος, cf. Ἡτί-οχος et Ἥτ-ανδρος apud Bechtel-Fick *Griech. Personennamen* 138.

787 Stela (sepulcralis) simplex formae fere rectangulae, l. 0,36, a. 0,18—0,205, cr. c. 0,26, a parte postica mutilata, lapidis rubri, quae Therae in arce aut prope arcem reperta postea Athenas translata est, ubi in Musei centralis impluvio conservatur. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55 sqq. 86 (= *Ges. kleine Schriften* VI 16 sqq. 50) et tab. I 16 ex Prokeschii schedis; Roehl I. G. A. 463 ex Rossii diario (= Imagg.[2] 3, 19; Cauer Delect.[2] 146, 3; Kirchhoff *Studien*[4] 62 alii); Roberts *Introd.* I 28. 4*k*. Imaginem ectypo et apographo meis usus delineavit M. Luebke.

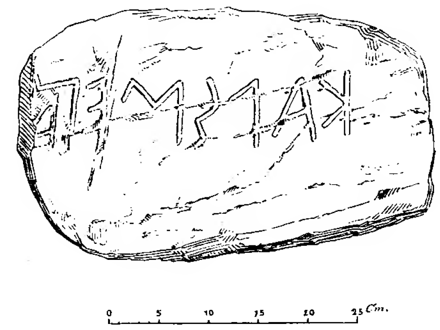
Θαρ(ρ)υπτόλεμος.

788 Lapis niger volcanius oblongus in summis faucibus meridionalibus ad Selladam q. v. inventus, inde Goniam in Seliveri Alaphusi casam delatus, cuius viri humanitati ectypa tria debeo. Ad ectyporum fidem delineavit M. Luebke.

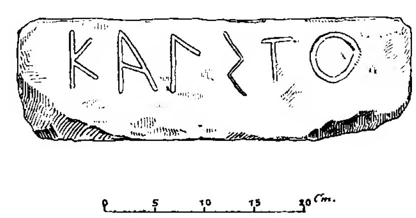
Ἰα[τ]ροκλῆ[ς].

789 Lapis rudis, in quo litterae obiter incisae sunt, a. 1896 in faucibus meridionalibus ad Selladam effossus. Ex Dragendorffii exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

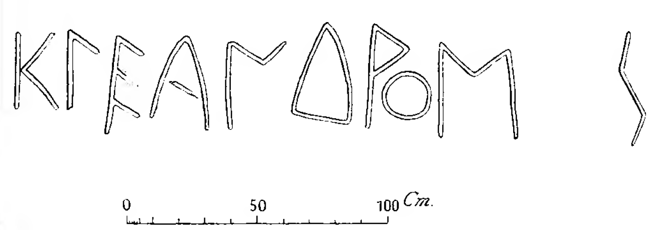
Lectionem satis certam esse ectypum probat; nomen mirum. Καλ(λ)ιμένα A. Kirchhoff. An Καλ(λ)ιμέ[λ]α?

790 Lapis ruber volcanius, l. 0,39, a. 0,12, cr. 0,28, in faucibus meridionalibus infra Selladam a. 1896 effossus. Litterae profundae bene incisae. Imaginem ex Dragendorffii exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

Καλ(λ)ιτώ.

791 In regione Perissa prope ecclesiam Σταυρός in rupe praecipiti, decem metris supra solum, litteris ingentibus a. c. 0,30—0,40. Exscripsit Dragendorff m. Septembri a. 1897, cuius exemplar expressit M. Luebke.

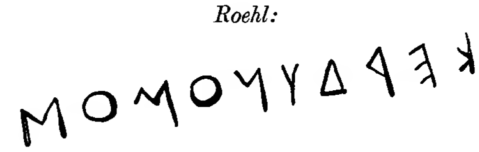

Κλέανδρος.

De signo ʃ ambigit idem vir doctus, sitne littera necne.

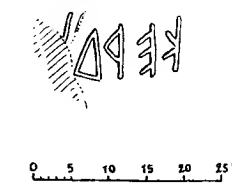
792 Lapis niger volcanius deformis. l. c. 1,00, a. c. 0,90, ad viam, quae ab ecclesia S. Marinae portum Ἀθηνιόν versus ducit, vineti sepimento insertus. Dicitur a. 1839 inventus esse (Pittakis). Litterae profundae sunt; nunc vero magnam partem deletae. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 429 ex comitis I. de Cigalla medici schedis; Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 199 coll. tabula altera; Rangabé *Ant. Hell.* I 3; Keil *Jahn's Jahrb. f. Philol.* 1844 XL 293; Le Bas *Voy. arch.* I *Explic.* tab. V 7; Roehl I. G. A. 441 ex Rossii apographo ex diario deprompto (Imagg.[2] 1, 4; Cauer Delect.[2] 141, 7; Roberts *Introd.* I 24. 1*f*). Exscripsi quae restant. Exemplari meo ectypoque usus delineavit M. Luebke.

Roehl:

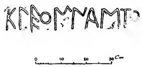
Κερδύνομος.

Nunc est:

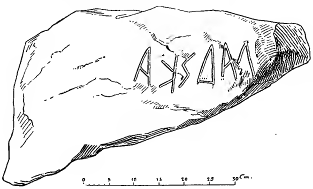
Nomen, quod quadratarii rudis errore pro Κερδώνυμος incisum esse censuerat U. de Wilamowitz-Moellendorff Lectiones epigraphicae (ind. lect. Gotting. 1885/6) 11, ut probum restituit Bechtel *Griech. Personennamen*[2] 160. 219.

793 Basis simplex lapidis rubri, l. 0,55, a. 0,13, cr. plus 0,50. Nunc est in vico Μέσα Γωνία in adyto ecclesiae Metamorphosis. Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213. Imaginem ectypo et apographo meis adhibitis delineavit M. Luebke.

Κλεομυάστο(υ).

794 Stela(?) lapidis calcarii rudis a. 0,60, in faucibus meridionalibus ad Selladam a. 1896 effossa. Imaginem Dragendorffii exemplari ectypoque usus delineavit M. Luebke.

Λαδίκα.

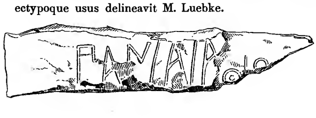
795 Mensa sepulcralis similis n. 769, lapidis rubri, l. 0,375, a. 0,16, cr. 0,32. Formam et lapidis et litterarum imagines exhibent photographicae. Ex vico Μέσα Γωνία, quo a Sellada delatus erat, ad me transportatum Seliverus Alaphusus Museo antiquitatum Theraeo donavit.

Λεύϙο(υ).

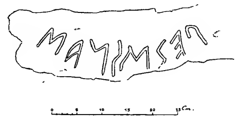
796 Stela simplex et rudis, l. 0,63, lapidis calcarii, a dextra maxime parte mutila, litteris magnis et satis profundis, a. 1896 in faucibus occidentalibus infra Selladam effossa. Imaginem Dragendorffii exemplari ectypoque usus delineavit M. Luebke.

Πανταγά[θ]ο(υ).

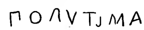
Ultimae litterae dubiae. ΟΙΓ Dragendorff. Punctum in priori O incertum. Nec dubito propter reliquam litteraturae indolem, quin in hoc lapide, si littera θ adhibita fuerit, ⊕ non Θ scriptum sit.

797 '*Auf einer horizontalen Felsplatte nordwestlich unterhalb der Kirche* Γενέθλιον τῆς Παναγίας. *Die Kirche liegt nordöstlich des Dorfes* Φοινικιά *am nördlichen Abhange des Kratergebirges auf Felsen. Hier war eine antike Nekropolis (zahlreiche Einarbeitungen in den Felsen, ein Felsgrab, archaische Inschriften).*' — '*Die Entfernung von dem Eingang der Kirche bis zu der Inschrift in gerader Linie am Felsabhang entlang beträgt 60 Meter*' (Schiff). Ed. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 281 sq., 1 ex pravo Michaëlis Soroti apographo, quod per Halbherrium acceperat (Roehl Imagg.[2] 1, 11). Denuo indagavit A. Schiff, cuius exemplari ectypoque adhibitis delineavi.

Πεισίνας.

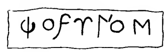
798 Lapis niger volcanius, a. 1835 a Rossio et Prokeschio infra iugum Σελλάδα effossus. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57 sq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq.) et tab. I 3 ex schedis Prokeschianis; Roehl I. G. A. 459 ex Rossii diario, cf. eius *Reisen auf den griech. Inseln* I, 66, 10 (Roberts *Introd.* I 27, 4*g*). Roehlium sequor.

Πολυτίμα.

799 Lapis niger volcanius, a. 1835 sub iugo Σελλάδα a Rossio et Prokeschio effossus. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57 sqq. 80 (= *Ges. kleine Schriften* VI 16. 18 sqq. 43) et tab. I 2 ex Prokeschii schedis, cf. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 66, 10; Roehl I. G. A. 458, qui et Rossii ex diario eius et Weilii exemplum expressit (Cauer Delect.[2] 146, 8; Roberts *Introd.* 27, 4*f* et p. 49).

Ross:

Weil:

ϙό[ρ]υνος.

Κόρυνος Ross; ϙόϝυνος s. ϙώϝυνος Roehl. Neque vero ulla alia litterae ϝ vestigia apud Theraeos inventa sunt. Cf. Kirchhoff *Studien*[4] 67.

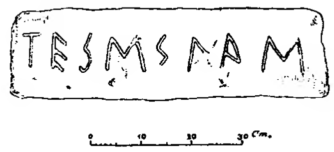
800 '*Inschrift auf gewachsenem Fels bei einem Felsgrab der Echendra.*' Litterarum a. 0,22. '*Beim Wegkratzen des Bodens hatte ich den Eindruck, als ob die Schriftzeichen noch weiter gingen.*' Inscriptionem indagavit P. Wilski, cuius exemplar expressit M. Luebke.

[Σ]ῶϊϙος.
Ὑπερϙυδίδα-
ς.
Ἰατ[ροκλῆς (?)].

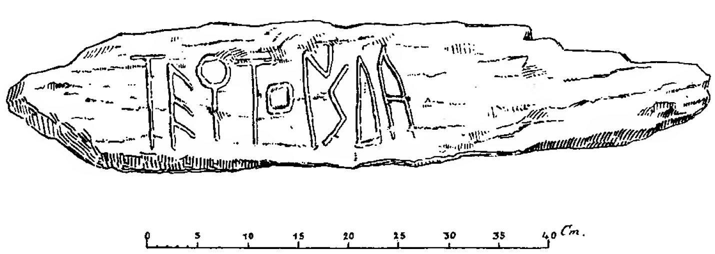
Nomen medium ([Σ]ῶϊϙος) ante dextrum (Ὑπ.) incisum fuisse eamque ob causam dextrae litteram ultimam Μ, cui spatium non sufficeret, infra additam coniecit Kirchhoff. [Σ]ῶϊϙος scripsi collatis nominibus Σώϊβιος, Σωϊγένης aliis.

801 Lapis niger, l. plus 0,60, a. plus 0,18. Exscripsi in vico Μεγαλοχώρι ante portam ecclesiae Sanctorum Anargyrorum, ubi muro est insertus. Imaginem ad ectypi et apographi fidem faciendam curavi.

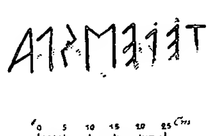
Τειτίλας.

802 Stela rudis lapidis calcarii, l. 0,70, a. 0,13, infra Selladam in clivo meridionali intra recentioris sepulcri murum a. 1896 effossa. Litterae profundae. Imaginem ad exemplaris Dragendorffiani ectypique fidem delineavit M. Luebke.

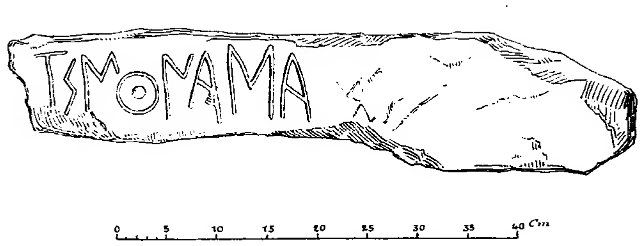
Τεϙτονίδα.

803 Lapis oblongus marmoris albi, l. 0,72, a. apud T litteram 0,12, in margine sinistro 0,16, cr. 0,08—0,10. Litterae in media parte adversa incisae sunt. Fuerat *Kamári* in agro; nunc est in vico Μέσα Γωνία intra scalam parvam ante domum Mariae D. Georgii (Ζώρζου). Edd. Michaëlis *Ann. dell' Inst.* 1864, 262 *tav. R* 4 comitis de Cigalla exemplari usus; Le Bas *Voy. arch.* I *Explic.* tab. V 15 (ex huius libro Roehl I. G. A. 448 = Imagg.[2] 1, 9; Cauer Delect.[2] 141, 10; Roberts *Introd.* I 24, 1*m*). Imaginem ectypo apographoque meis adhibitis delineavi.

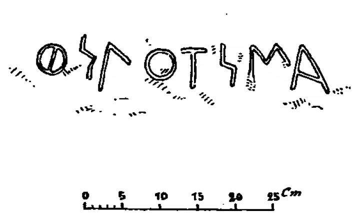
Τελεσίλα (genetivus).

804 Stela simplex et rudis, l. 0,62, litteris bene incisis; in faucibus meridionalibus sub Sellada a. 1896 effossa. Fuit serioris aetatis sepulcro alicui inaedificata. Imaginem ad exemplaris Dragendorffiani ectypique fidem delineavit M. Luebke.

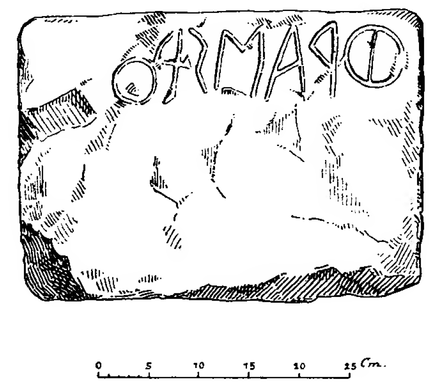
Τιμώνασ(σ)α.

805 Basis lapidis rubri, l. 0,44, a. 0,14, cr. 0,36, prope Perissam inventa, nunc in vico Μέσα Γωνία penes Emmanuēl Karamolengum conservata. Imaginem exemplari meo ectypoque usus delineavit M. Luebke.

Φιλοτίμα.

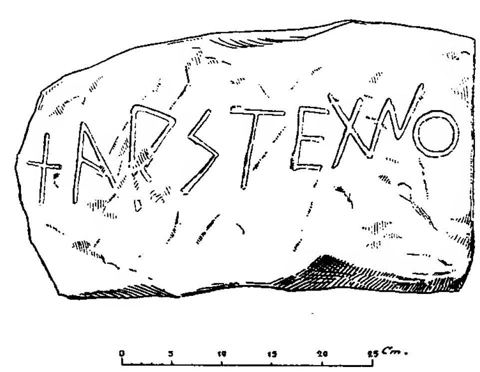
806 Lapis calcarius fere oblongus, l. 0,40, a. 0,29, in faucibus meridionalibus infra Selladae iugum a. 1896 effossus. Litterae profundae mediocri arte incisae. Ex Dragendorffii exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

Φρασίλο(υ).

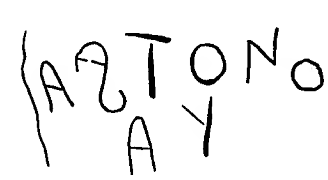
Litterae sexta et septima fissuris deformes tamen satis certae sunt.

807 Lapis calcarius rudis, l. 0,45, a. 0,27, in faucibus meridionalibus infra Selladae iugum a. 1896 effossus. Lapidis superficies permultis fissuris tecta; nihilominus tamen largi litterarum ductus bene conspicui sunt. Imaginem ex Dragendorffii exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

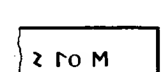
Χαριτέχνο(υ).

808 Lapis calcarius rudis, a. 1835 a Prokeschio et Rossio infra iugum Σελλάδα effossus. Edd. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 55. 57 sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 55. 57 sqq.) et tab. I 19 ex Prokeschii schedis, cf. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 68, 14; Roehl I. G. A. 457 ex Rossii diario (Roberts *Introd.* I 27, 4*e*). Roehlium sequor.

Vs. 2 dextra littera ꓘ est apud Prokeschium. Roehlius supplevit [Δ]αιτονό|[μ]α?, vix recte ille quidem; mirum enim esset, si litteram M unus Ч, alter ꓘ legisset. Immo duo nomina fuisse videntur; prius Αἴτωνο[ς vel eiusmodi aliquid, alterum Κα--.

809 Stela lapidis rubri a sinistra fracta, cuius max. l. 0,44, a. 0,16, cr. 0,33; litteris magnis. Exscripsi in turri ecclesiae S. Trinitatis in vico Μέσα Γωνία.

- ιλος.

810 Fragmentum lapidis rubri, quod Phirae in Baseggii Museo vidit Schaubert, cuius ex schedis Berolini in Regii antiquitatum Musei bibliotheca servatis (n. 4) edo.

Ο Ρ Α Ω Β † Α

Koeppio (*Arch. Anz. des Jahrb.* 1890, 142, 57) me non plura enucleavisse confiteor. Titulus perantiquus esse, quarta littera utique non recte lecta esse videtur.

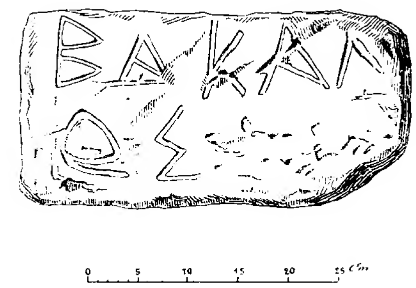
811 Lapis oblongus, l. 0,35, a. 0,28, cr. 0,13, quem nobis a. 1896 attulit Constantinus, nunc antiquitatum in Μεσαβουνῷ sitarum custos constitutus. Idem narravit monumentum in septentrionali Selladae q. v. clivo ducentis fere passibus sub iugi summitate inventum esse. Ed. P. Kretschmer *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 431, qui apud nos viderat; respexit (P. Wolters apud Pollakium) ibid. p. 221. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Ἀλεξα-γόρα.

Nomen Ἀλεξαγόρα legendum esse mihi et Kretschmero videtur. De littera V vide antiquissima Meliorum monumenta sepulcralia.

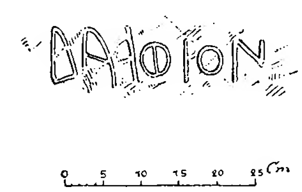
812 Lapis calcarius fere oblongus, l. 0,39, in faucibus meridionalibus sub Selladae iugo sepulcro recentioris aetatis insertus ibique una cum n. 804 a. 1896 effossus. Litterae profundae. Imaginem Dragendorffii usus exemplari ectypoque delineavit M. Luebke.

Βάκαλ-ος.

Βακήλους eunuchos sive Gallos magnae Matris, cuius cultus Therae floruisse videtur (v. n. 436—438), comparavit P. Kretschmer.

813 Lapis niger rectangulus, a sinistra fractus, cuius max. l. 0,39, a. 0,30, cr. 0,12—0,13. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 76, 17 (Roehl I. G. A. 470; Roberts *Introd.* 30, 6*b*; Cauer Delect.[2] 146, 1; Kirchhoff *Studien*[4] 65). Exscripsi in vico Κοντοχώρι apud Eleutherium Iohannis f. Russum. Traditur autem a iugo Μεσαβουνό translatus esse. Imaginem apographo et ectypo meis usus delineavit M. Luebke.

Δαίφ[ρ]ον.

Diiudicari non potest, utrum penultima littera O fuerit an Θ, quia tempore recentiori tribus lineis lapis est dissectus, ita ut in media fere illa littera conveniant.

814 Lapis rudis in sepulcro aliquo inventus. Edo ex Rossii diario.

Θ Α D D Y Ν — Θαρρυ[μαχ-]
Δ Α Ι Δ Θ — Δαιδυ-

815 '*Felsengrab, westlich von der sog. Echendra, dicht bei dem Cap Exomyti und der Stelle der alten Stadt Eleusis* [non tam prope ab Echendra, quam ex Rossii verbis concludere liceret]. *An dem hier steil abfallenden Felsabhang ist auf der Oberfläche eines kolossalen Blockes ein auf zwei Stufen sich erhebender, oben offener Sarkophag ausgearbeitet, der auf seiner Vorderseite in schönen, grossen, tiefeingeschnittenen Buchstaben die Inschrift trägt . . . Höhe der Buchstaben 0,14 . . . Maasse des Sarkophages: lang 2,60, breit 1,32, tief 0,30, einschliesslich der Stufe 0,65 . . . An der hinteren Langseite des Sarkophages befindet sich eine Einarbeitung (0,50 lang, 0,14 breit, 0,13 tief). Für eine Stele?*' (Schiff). Edd. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 181; *Ann. dell' Inst.* XIII 1842, 18 = *Arch. Aufs.* II 420; Inscr. graec. ined. II 1842, 200 (C. I. G. II add. 2476*i*; Leycester *Journ. of the Roy. Geogr. Soc.* XX 1850, 31; Rangabé *Ant. Hell.* II 2224); Roehl I. G. A. 469 ex Rossii diario (Cauer Delect.[2] 146, 4; Roberts *Introd.* 30, 6*a*; Kirchhoff *Studien*[4] 65). Exscripsit A. Schiff.

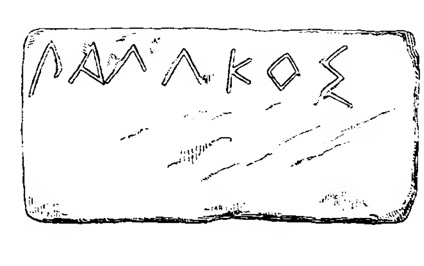
ΦΕΟΦΕΜΙΟΣ — Θεοφέμιος.

816 Lapis ruber volcanius formae oblongae, l. 0,35, a. 0,19, cr. 0,31; litteris rudi arte incisis quinti fere a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,02—0,022; infra Selladam in faucibus meridionalibus a. 1896 effossus. Edo ex Dragendorffii exemplari ectypoque.

Θ Ε Ο Μ Α Ν Δ Ρ Ο — Θεομάνδρο(υ).

In fine Y legit Dragendorffius, sed vestigia haec in lapide male levigato ceteris ductibus et multo minus profunda et incertiora sunt.

817 Lapis ruber volcanius fere oblongus, l. 0,39, a. 0,19, cr. 0,37, in faucibus meridionalibus sub Selladam una cum n. 775 sepulcro recentioris aetatis inaedificatus. Litterae profundae non male incisae. Imaginem Dragendorffii exemplari ectypoque usus delineavit M. Luebke.

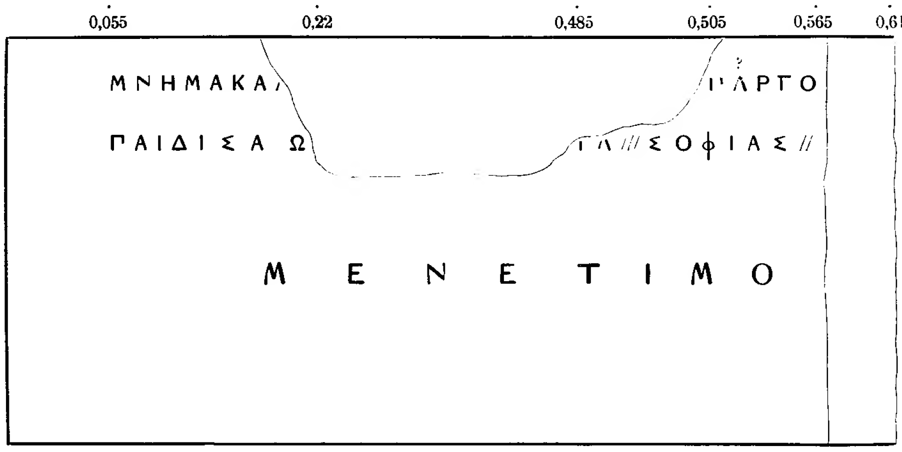
Λάλ[α]κος.

Genetivus est nominis proprii Λάλαξ; cf. Λαλάγη. Kaibelius mavult Πάλ(λ)[α]κος.

SECTIO SECVNDA.

MONVMENTA LITTERATVRAE FORMAEQVE VOLGARIS.

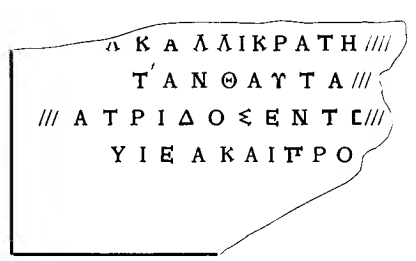
818 Basis marmoris albi, cuius max. l. 0,61, a. 0,21, max. cr. 0,32, a dextra et postica parte mutila. Litterae quarti fere a. Chr. n. saeculi, vss. 1. 2 0,014, vs. 3 0,026 altae. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 75, 15. Exscripsi in regione *Kamári*, ubi inventa est, apud Barbarregi uxorem.

Μνῆμα κα[λὸν ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑]
παιδὶ Σάω[νος ⏑ – καὶ] σοφίας ⏑⏑ –

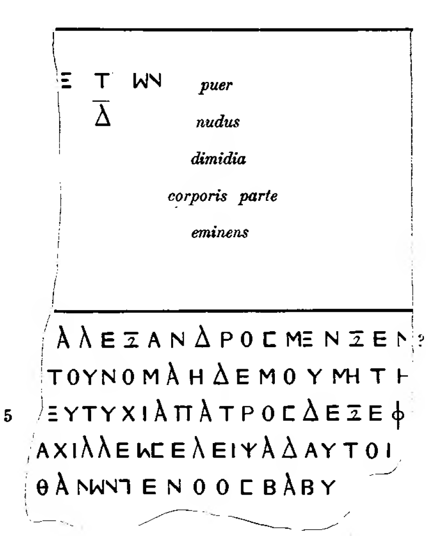
Μενέτιμο[ς Σάωνος(?)].

819 Stela(?) marmoris caerulei, a dextra et a superiore parte mutila, max. l. 0,34, a. 0,255, cr. 0,18; litteris bonis alterius a. Chr. n. saeculi a. c. 0,02. Lineae exteriores litterae Σ paullulum extrorsum spectant, ac leviter curvatae sunt divergentes ductus litterae Υ. Exscripsit A. Schiff in vico Megalochorio apud Nicolaum Lucae f. Blachum. Ectypum contuli.

[Υἱέα] Καλλικράτη ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑
τὰν ϑ' αὐτα⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
[π]ατρίδος ἐν τ[ε⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑
υἱέα καὶ προ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ –

820 Stela marmoris flavescentis a sinistra inferiore dextra parte mutila, l. 0,16, a. 0,23; litteris serae aetatis (tertii fere p. Chr. n. saeculi) accurate incisis, vss. 3—7 c. 0,012, vs. 1 0,015, vs. 2 0,024 altis. Ex Thera insula allatam Museo antiquario Batavo-Lugdunensi donavit baro a Zuilen a Nyevelt, summus circa a. 1825 Bataviae in aula ottomanica legatus. Ed. L. I. F. Ianssen Musei Lugduno-Batavi Inscr. graec. et lat. 1842, 28 et tab. V 3; cf. C. Leemans Animadversiones (in hunc librum) 1842, 12 et tab. n. 3. 4. Ectypum rogante H. van Gelder viro doctissimo comiter mihi miserunt clarissimi viri, qui huic Museo praesunt.

Ἐτῶν | δ'.

Ἀλέξανδρος μὲν ξεῖ[νε] | τοὔνομα, ἡ δὲ μου
μήτηρ | Εὐτυχία, πατρὸς δ' ἐξέφ[υν] | Ἀχιλλέως.
ἔλειψα δ' αὐτοῖ[σιν] | ϑανὼν πένϑος βαρύ.

Alter epigrammatis versus claudicat, ut fit in eiusmodi carminibus, quando nomina propria incurrunt.

Vs. 3 extr. Ν editores. Malo lapidem credere ibi casu aliquo laesum esse; neque enim satis profunda est ista linea transversa. | vs. 7 Β pro Ρ inciderat quadratarius, deinde correxit; sed manent vestigia.

821 Stela marmoris caerulei ab inferiore parte cymatio, a superiore aëtomate (cum acroteriis) ornata, l. 0,24, a. 0,60, cr. 0,095. Litterae apicatae accurate incisae, a. 0,02. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 258 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 38]. Exscripsi Phirae in Nomici Museo, quod N. Delendae fuerat.

ΑΝΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Ἄνα
Δημητρίου
χαῖρε.

822 Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213.

ΑΝΔΡΑΓΟΡΑ
ΑΡΤΥΜΗΔΑ

Ἀνδραγόρα[ς].
Ἀρτυμήδα.

823 Theca (sarcophagus) magna marmoris albi, in parte inferiore cymatio ornata, l. 2,08, a. 0,64, cr. 0,90. Litterae magnae et bonae alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,032—0,035; o interdum multo minor. Lapis ad Perissam inventus, postea in aulam ecclesiae S. Trinitatis, quae est in vico Βόθωνα, translatus est. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 219 coll. *Reisen auf den griech. Inseln* I 69. 72 (C. I. G. II add. 2476*g*; Rangabé *Ant. Hell.* II 2004). Cf. Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 257. Exscripsi.

0,69 1,93 2,08

ΑΡΧΙΝΙΚΟΥ⁝ΤΟΥΑΡΧΙΒΙΟΥ⁝ΙΣΘΜΩΑΡΧΙΝΙΚΟΥ
ΑΡΓΕΙΑΙΑΡΧΙΝΙΚΟΥ

[ὁ δεῖνα]
Ἀρχινίκου τοῦ Ἀρχιβίου, Ἰσθμῶ Ἀρχινίκου
Ἀργείαι Ἀρχινίκου.

Initium in coperculo fuisse videtur, quod periisse incolae mihi narraverunt.
Frater igitur et soror Argiae monumentum faciendum curaverunt. — Interpunctionis signum post prius Ἀρχινίκου certum est.

824 In vico Ἐμπορεῖον exscripsit a. 1788 Fauvel, cuius in schedis Parisiis in bibliotheca nationali conservatis (ms. francogall. 22877 f. 114 recto) legi. Ex Fauvelio fluxerunt duplicia Pittakis exemplaria, quibus Corinthia origo simulatur, unde ed. Boeckh C. I. G. II 2476*d*.

ΑΥΚ ΤΟϹ
ΡΟΥΦΙΟΝΟϹ

Αὖκτος
Ῥουφί[ω]νος.

825 Stela aëtomate ornata infra mutila, cuius l. plus 0,22, max. a. 0,45, cr. 0,06; litterae a. 0,011[ΙΟ]—0,018, tertio a. Chr. n. saeculo non recentiores bene incisae. Linearum maior pars curvata est. Effossa a. 1896 in meridionalibus faucibus infra Selladam. Edo Dragendorffii exemplari ectypoque usus. Lectio certissima.

ΙΥΜΜΙΣ
ΚΛΕΜΕΟΥΣ

Ζυμμὶς (s. Ζύμμις)
Κλεμέους.

826 Cippus sepulcralis. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 93 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 57) et tab. II 94 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*k*).

ΜΕΡΟΦΩΝ
ΣΟΦΑΝΤΟΥ

[Ἱ]μεροφῶν
Σ[ω]φάντου.

827 *'Grabrelief aus Santorin, jetzt bei Kloebe in Syra.'* Edo ex Weilii schedis.

ΚΑΛΛΙϹϹΤΟϹΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ
ϹΤΡΑΤΙΩ ΤΗϹΕΤΩΝ · Μ · ϛ

Κάλλιστος Ἐπαφροδείτου
στρατιώτης ἐτῶν μ'.

828 Stela marmoris albi. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 94 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 58) et tab. II 96 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*m*). Cf. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 68, 14. Edo ex Rossii diario.

ΡΟΠ Η
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ

Ῥόπη
Ποσειδωνίου.

829 Basis marmoris Parii cymatio superne ornata, a sinistra mutila, l. 0,53, a. 0,23. Edo ex Weilii schedis.

//ΟΦΑΝΗΣ ΠΟΛΥΝΙΚΟΣ
ΑΤΟΚΛΕΙΟΥΣ ΙΣΟΠΟΛΙΟΣ

- οφάνης Πολύνικος
- ατοκλείους. Ἰσοπόλιος.

Sepulcralis esse videtur.

830 Basis lapidis nigricantis, l. 0,44, a. 0,18, cr. 0,37; litteris bene incisis a. 0,015. Exscripsi in regione *Kamári* apud Barbarregi uxorem.

////////////////ΛΣΕΩΣ////////// 0,055
/////ΡΑΝΟΜΑΧΟΥ
ΑΝΑΦΑΙΑ 0,12
0,16 ⟶ 0,205

[ἁ δεῖνα τοῦ δεῖνος]
(*ethnicum in*) - - ασέως, [γυνὰ]
[δὲ] Φανομάχου,
Ἀναφαία.

831 Stela marmoris albi. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 89 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 53) et tab. II 98 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*n* [Vosswinckel De Theraeorum insulis 62]). Cf. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 68, 14.

ΗΦΑΙΣΤΙΩΝ
ΕΥΜΗΛΟΥ
ΑΣΠΕΝΔΙΟΣ

Ἡφαιστίων
Εὐμήλου
Ἀσπένδιος.

832 Stela marmoris albi, in sepulcreto Therae urbis ad Selladam inventa. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 217*a* (Rangabé *Ant. Hell.* II 2002; Vosswinckel De Theraeorum insulis 62*a*).

Φ Ι Λ Η Ρ Α Τ Ο Σ	Φιλήρατος
Α Γ Υ Λ Ι Δ Α	Ἀγυλίδα
Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ι Ο Σ	Κορίνθιος.

833 Stela marmoris albi, infra cymatio simplici ornata, sub quo dens est, superne fracta, l. 0,24, a. 0,08, cr. 0,08; litterae bonae alterius a. Chr. n. saeculi, a. 0,011—0,013, ο 0,008. Effodi a. 1896 in orientali parte areae prope Basilicam septentrionem versus sitae.

Γ Ρ Ε Γ Ε Λ Α Ο Σ	Πρεπέλαος
Ο Ρ Τ Ο Υ Ν Δ Ι Ο Υ	Ὀρτουνδίου
Λ Υ Κ Ι Ο Σ	Λύκιος.

834 Stela marmoris albi, in sepulcreto Therae urbis ad Selladam inventa. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 217*b* (Rangabé *Ant. Hell.* II 2003; Vosswinckel De Theraeorum insulis 62*b*).

Ν Ο Υ Μ Η Ν Ι . .	Νουμήνι[ος]
Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ο Υ	Ἀρτεμιδώρου
Σ Ι Δ Η Τ Η Σ	Σιδήτης.

835 Stela marmoris Parii cymatiis ornata, l. c. 0,24, a. 0,58, cr. 0,06; litteris accurate incisis, quarum locos lineolis adhuc conspicuis indicaverat quadratarius, alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,018. Earum partes extremae largiores factae, id quod typorum lineis transversis non bene expressi. Litterae Σ lineae exterae paullulum extrorsum inclinatae sunt. A. 1896 in meridionalibus infra Selladam faucibus effossam delineavit Dragendorffius, cuius exemplari ectypoque usus edo.

Ε Γ Ι Τ Ι Μ Ι Δ Α Σ	Ἐπιτιμίδας
Γ Υ Θ Α Γ Ο Ρ Ο Υ	Πυθαγόρου
Σ Ο Λ Ε Υ Σ	Σολεύς.

836 Fragmentum stelae (?) lapidis rubri volcanii quem dicimus, cuius max. l. 0,215, a. 0,36, max. cr. 0,14. Litterae crassae, a. 0,03 (ο) — 0,06. Ο similem formam exhibet atque in titulo Olbiae reperto (Latyschew Inscr. ant. or. sept. Pont. Eux. I 16). De loco prope vicum Βουρβοῦλο sito, ubi inventum est, vide ad monumenta christiana ultima; nunc est ibidem apud Constantinum Iacobi f. Sorotum. Editum in ephemeride hebd. '*Le Courrier d'Athènes*' XIII n. 84, die XXVIII m. Febr. 1870 (St. A. Kumanudes Ἐφ. ἀρχ. 1870 app. p. 4; K. Stephanos *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 357, 2). Exscripsi.

Α Γ Α	Ἀγά-
Θ Ο Ν	θων.

837 In saxo rudi. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 90 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 55) et tab. II 95 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*f*). Cf. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 68, 14.

Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Σ	Ἀργυρίς.

838 Stela marmoris albi aëtomate cum tribus acroteriis ornata, a superiore parte laeva et inferiore parte mutila, max. l. 0,33, a. 0,38, cr. 0,075; litteris bonis quarti fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,017. Haud procul a sepulcro Byzantinae q. v. aetatis in meridionali Σελλάδας clivo a. 1896 effossam exscripsit Dragendorff. Vidi.

Ρ Χ Ι Τ Ε Λ Η Σ	[Ἀ]ρχιτέλης.

839 Lapis niger volcanius, ut nos dicimus, ab omnibus partibus accurate levigatus, l. 0,245, a. 0,17, cr. 0,245; litteris profundis quarto a. Chr. n. saeculo vix recentioribus, a. 0,03 — 0,05. Inventus est prope promunturium *Columbo* in antiqua illa necropoli septentrionali; postea in Soroti domum delata est; nunc possidet Soroti filia Michaëlis Deïmezi uxor. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli. Habeo etiam ex Weilii schedis.

Β Α Θ Υ Κ Λ	Βαθυκλ-
Ε Ο Σ	έος.

840 In saxo rudi. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 91 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 55) et tab. II 97 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*h*). Cf. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 68, 14.

Δ Λ Μ Ο	Δαμ[ώ]-
Ν Α C C Α	νασσα.

841 Prope Perissam in rupis loco fere eodem quo n. 791, litteris a. 0,08—0,10. Exscripsit H. Dragendorff m. Sept. a. 1897.

Δ Ι Ο Γ Ν Η Τ Ο Υ	Διογνήτου.

842 Ara parva marmoris albi, cuius a. 0,33, super. dm. 0,22. Ed. Dubois *Catalogue d'antiquités ... formant la collection de ... Choiseul-Gouffier* 1818, 27, 77 post alias aras multas Theraeas, non indicata tamen origine huius arae (Boeckh C. I. G. II 2475 Therae adscripsit).

Ε Ρ Μ Ι Α	Ἑρμία.

Mercurio deo adscribit Vosswinckel De Theraeorum insulis 91. Sed recentiorum saeculorum scriptio, quae Therae usitabatur, semper est (dat.) Ἑρμᾶι. Quare sepulcralem esse aram censeo.

843 Stela lapidis rubri, l. 0,16, a. 0,28, cr. 0,12, litteris non male incisis et fortasse non tam serae aetatis, quam cursiva, quae vocatur, forma indicare videtur. Nunc est supra portam intra tectum stabuli (?) ad ecclesiam S. Artimii, in fundo Constantini Soroti, qui a vico Βουρβοῦλος dimidium fere horae septentrionem versus distat. Exscripsi.

Є Τ Є	Ἐτε-
Α Ν Ο	άνο-
Ρ Ο C	ρος.

844 In sepulcreto ad iugum Σελλάδα appellatum. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 202*a* et tabula altera, quam sequor (Rangabé *Ant. Hell.* II 2225).

Κ Α Λ Λ Ι	Καλλι-
Κ Ρ Α Τ Ε Ο	κράτεο-
Σ	ς.

845 In fragmento vasis cinerarii inter vicum Καρτεράδος et mare reperto, postea Pherae penes Georgium Parthenopulum conservato, litteris profundis a. 0,04—0,045 '*di epoca piuttosto tarda*' nomen incisum est. Ed. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 282 sq., 3.

Καρνεᾶ.

846 Tabula marmoris albi, l. 0,38, a. 0,28, cr. c. 0,16. Nunc est in ecclesiae, quae Παναγία s. Γενέθλια τῆς Παναγίας vocatur, muro exteriore. Ecclesia quartam fere horae partem a vico Φοινικιά distat. Imaginem tituli ectypo et apographo meis usus delineavit M. Luebke.

Haud scio, cui aetati hunc lapidem tribuam, ac ne de origine quidem antiqua prorsus certus sum. Quarta littera Ȣ = ου esse videtur. Cf. Hesychii glossam κίλλυρος σ(ε)ισοπυγίς, ubi κίλλουρος voluerat Vossius, lectionem traditam defendit Lobeck. Motacillae nomen in meretricem quadraret sicut Cossyphae.

847 Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213.

Λ Ω Ι Σ Τ Ο Σ	Λώιστος.

848 In sepulcro invenit Ross, cuius ex diario edo.

Ν Ι Κ Α Ρ Ε	Νικαρέ-
Τ Α Σ	τας.

849 In sepulcro invenit Ross, cuius ex diario edo.

Ν Ι Κ Ο Λ Α	Νικόλα.

850 Stela lapidis nigricantis cum margine altiore, in meridionali insulae parte inventa, l. 0,135, a. 0,35, cr. 0,018, litteris a. c. 0,012. Superior stelae pars aëtomatis in formam desinit. Phirae apud comitem de Cigalla conservatur. Edd. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 391, 1 litteris minusculis usus; I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 28, 37 ex Leicesteri schedis, qui in vico Γωνία vidit; Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 262. Exscripsi.

Ῥητορικὴ
χρηστὴ
καὶ ἄλυπε
χαῖρε.

851 Stela marmoris albi aëtomate cum tribus bucraniis et infra corona ornata, l. 0,33, a. 0,70, cr. 0,075—0,10; litteris a. 0,016—0,03, quae tertii fere a. Chr. n. saeculi esse videntur. Effossam una cum basi rectangula, l. 0,44, a. 0,21, cr. 0,34, in meridionali Σελλάδας clivo, a. 1896 exscripsit Dragendorff. Vidi.

Ρ Ο Δ Α Σ	Ῥόδας.

852 ''Επιγραφὴ ἐπὶ λίθου λευκοῦ πάντοθεν ἀνωμάλως στίχων τεσσάρων. Ὁ τέταρτος λέγει' — — 'Μέσα βουνὸν τῆς νήσου Θήρας.' Excerpsit ex inventario societatis archaeologicae graecae P. Wolters.

	- - - -
	- - - -
	- - - -
⁻ Τ ^ Σ Α Ρ Χ Ο Σ	[Σ]τ[ά]σαρχο[ς].

853 Ad iugum Σελλάδα appellatum in sepulcreto. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 202*b* et tabula lithographica altera (Rangabé *Ant. Hell.* II 2226).

Φ Ι Ո Ι C	Φιλισ-
Τ Ο Κ Ρ Α	τοκρά-
Τ Ε Ο C	τεος.

Rangabé ΦΙΛΙC|ΤΟΚΡΑ|ΤΕΟΣ (*sic*).

854 Tabula lapidis caerulei, quae aëtomatis formam habet et fortasse portae partem superiorem efficiebat, l. 0,96, a. 0,44, muro exteriori ecclesiae S. Irenae inserta, quae est inter Perissam et Emporium. Litterae crassae et profundae a. 0,03—0,035. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

Χαιρετύχη.

855 Basis simplex lapidis rubri volcanii, l. 0,26, a. 0,195, cr. 0,225; litteris a. 0,03—0,04 simplicibus ('litteraturae genere antiquo' Ross). Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 259. Exscripsi in vico Μέσα Γωνία apud Papam Macarium.

Χ Α Ρ Μ Ι Λ Ε — Χαρμίλε.

856 'In rupe faucium occidentalium sub promunturio D. Stephani.' Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 90 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 54) et tab. II 80 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*u*).

Η Α √ Β Ε Ι Ο ϕ Α Ρ Ο Σ

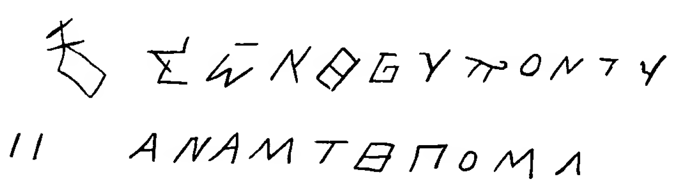
857 *'Auf einem Steinblock.'* Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 91 et tab. II 101 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 55) ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*r*).

Δ Η Μ Ο Σ — *Δῆμος s. -δημος s. [ὁ] δῆμος(?).*

858 Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213; male, ut addidit ephemeridis illius rector (p. 214).

Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε
Ο Μ Ι Ν Α Ρ Ω Δ Ο Υ Σ Α Ρ Α	ΟΜΙΝΑ [Β]ώ[λ]ου, Σαρα-
Π Ι Ω Ν Ο Σ Δ Ε . . . Υ Ν Η Χ Ρ Η Σ	πίωνος δὲ [γ]υνὴ χρησ-
Τ Η	τή.

859 *'Questa trovasi incisa su una rupe basaltica tra i dirupi delle sponde occidentali dell' isola di Santorino: e siccome è di difficilissimo accesso, non ho potuto io stesso trascriverla.'* Ed. Roehl I. G. A. 467 ex comitis de Cigalla epistula ad Henzenium data.

Vs. 1 Σ esse videtur aetatis Romanae, sequi WN. Quarta littera dubia, deinde nomen velut ΕΥΠΟΝΠΟΥ. Fortasse igitur fuit: [Ἰά]σων [Θ]ευ-πόν[πο]υ vel tale quid. Vs. 2 propter B et MT (quasi στ) perantiquus esse videtur; sed diffidendum est talibus exemplaribus.

860 Ed. Muratori Nov. thesaur. vet. inscr. IV 1742 app. p. MMLXVI. 1 ex D. de la Motraye schedis a Dominico Bricherio missis (C. I. G. II 2474).

Φ Λ Α Β Ι Ω Σ Α Β Ε Ι Ν Ω
Τ Ω Γ Ε Ν Ε Ι Τ Η Σ Ν Ι Κ Ο Μ Η Δ Ε Ι Η Σ
Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ Τ Η Ν . . . Σ Τ Η Λ Η Ν
Μ Ν Ε Ι Α Σ Χ Α Ρ Ι Ν
Ο Σ Α Ν Δ Ε Σ Κ Υ Λ Ε Ν Ε Ι Τ Ο Μ Ν Η Μ Α
Δ Ο Σ Ε Ι Ε Ι Σ Τ Ο Ν Φ Ι Σ Κ Ο Ν Β . Φ

Boeckhius: *Φλαβίῳ Σαβείνῳ | τῷ γένει [ἐκ?] τῆς Νικομηδεί[α]ς? [ἡ δεῖνα] θυγάτηρ τὴν στήλην | μνείας χάριν. | Ὃς ἂν δὲ σκυλε[ύσῃ] τὸ μνῆμα, δ[ώ]σει εἰς τὸν φίσκον* [✱] *͵βφ'*. Addit: 'Apographum nullius pretii est. Vereor ne lapis Asiae tribuendus sit, cum nihil in inscriptione Theraeam speciem prae se ferat'.

861 Stela anaglypho viri stantis ornata. Edo ex Fauvelii schedis Parisiis in bibliotheca nationali conservatis (ms. francogall. 22877 f. 114 recto), qui a. 1788 in ecclesia castelli Emporiani exscripsit.

. . . Μ Ο Τ Υ Χ Ο Ν
. . . Τ Ι Χ Ο Ν

-μότυχον -
- -

862 Basis simplex lapidis rubri, l. et cr. 0,33, a. 0,20. Exscripsi in vico Μέσα Γωνία apud Constantinum Drakotum, qui ad ecclesiam S. Charalampi habitat.

Ε Η Ι Ν Κ Λ Η	. . . . κλῆ-
Ο C	ος.

SECTIO TERTIA.

MONVMENTA HOMINVM HONORIBVS HEROICIS PVBLICE DONATORVM.

863 Supra iugum montis Σελλάδα appellatum, sed infra S. Stephani ecclesiam, cum ad transportandas statuas aliasque res effossas viam faciendam curarem, zothecula(?) parva, l. 0,35, a. 0,33, in rupe excavata inventa est et infra eam inscriptio rupi incisa. Litterarum imaginem ad ectypi mei exemplarisque fidem a M. Luebkio delineandam curavi, quo manifestum fiat eadem vel simillima manu inscriptionem incisam esse atque n. 422.

Χρησμὸν ἔπεμψε Θεοῦ Δελφοῖσι [προφ]ῆτις ἐμ[αυτὸν]
φράζουσ' ἀθάνατον [Θε]ιὸν(?) ἥρων [Ἀρτ]εμίδω[ρον].

Artemidorum Apollonii f. Pergaeum, ut fuerit artis poëticae studiosissimus, ita post mortem versibus honoratum esse credo heroëmque praedicatum, qui tot deorum (Hecatae Priapi Dioscurorum Ptolemaeorum) cultus instituerit. Aetas anno 250 a. Chr. n. vix multo recentior, cum primorum trium Ptolemaeorum coaevus fuerit.

Vs. 1 extr. post Μ vel litterae Α vestigia in ectypo satis certo dispicere mihi videor. Ἐμ[αυτόν] ad Artemidorum ipsum spectat, cuius imago in zothecula fuisse potest. || vs. 2 [Θ]ειόν, ut in epigrammate 'IV vel III saeculi' (quarti iudice H. Schradero) Prienensi, Kaibel Epigr. graec. 774, 6 (W. Schulze). || G. Kaibel, qui ἐμ[αυτὸν] ut soloecum reprobat, haec fere temptat: ἐμ' [ἄλλον] | φράζουσ' ἀθάνατον [Θε]ιὸν Ἥρων, quamquam de Herone deo Therae culto adhuc nihil innotuit.

---

864 Basis marmoris caerulei sine cymatiis, l. 0,71, a. 0,18. Litterae crassae et exigua cum arte incisae (a. fere 0,02—0,03) dextram magis lateris adversi partem occupant. Pars cruce incisa deleta est; reperitur enim lapis in exteriore muro ecclesiae, quae inter Emporium et Perissam S. Irenae est dedicata. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 210; vidisse se ait F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 332. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

ΑΒ ⸌ ✝ ΛΑΚΛΙΟΔΑΜΟ⁻
ΑΓΝ ✝ ⊃ϹΟϹ ΝΗΝΚΑΛΛΙΚΡΑ
ΤΟΥ ✝ ΣΙΙ/ ΣΑΣΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΙ ✝ ////ΝΑ ΦΗΡΩΙΞΕ

Ἁ β[ου]λὰ κ[α]ὶ ὁ δᾶμο[ς]
Ἁγνοσθ[έ]νην Καλλικρά-
τους [πά]σας ἀρετᾶς
ἕνε[κε]ν ἀφηρώϊξε

Vs. 2 ΗΝΚΑΛ lapis; ΗΝΚΛΛ Ross; ΗΝΙΔ qui Rossium corrigere conatus est Lenormant.

---

865 Columna (basis cylindrata) marmoris caerulei, cuius a. 0,68, dm. 0,35. Litterae haud sine putida aliqua elegantia incisae apicibusque magnis ornatae, a. 0,023—0,03. Exscripsi ad ecclesiam Ἐπισκοπή, quae sub montis Prophetae Eliae radicibus septentrionalibus sita est.

ΑΒΟΥΛΑΚΑΙΟΔΑΜΟΣ
ΙΕΡΕΑ·ΑΣΚΛΑΠΙΟΥ
ΔΙΑΓΕΝΟΥΣΜΑΡΚΟΝ
ΟΥΛΠΙΟΝΚΛΑΥΔΙΑΝΟΝ
ΑΓΛΑΟΦΑΝΗ·ΤΟΝΑΥ
ΕΡΓΕΤΑΝ·ΤΑΣΠΑΤΡΙ
ΔΟΣ · ΑΦΗΡΩΙΞΕ

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος
ἱερέα Ἀσκλαπιοῦ
διὰ γένους Μᾶρκον
Οὔλπιον Κλαυδιανὸν
Ἀγλαοφάνη τὸν αὐ-
εργέταν τᾶς πατρί-
δος ἀφηρώϊξε.

Idem ἄρχων annis 102 extr.—116, v. n. 475, 5. Eadem familia oriundi n. 516 (ἱερέα Ἀσκληπιοῦ διὰ γένους Ἀγλωφάνην Θεοκλεΐδα νεώτερον) et n. 522 sq. (Τι(βέριος) Κλαύδιος Κυρεῖνα Ἀγλαοφάνης). || Vs. 5 αὐεργέταν cf. ad n. 868.

866 In ecclesia S. Marinae Fauvelius a. 1788 vidit inscriptionem, quam in eius schedis Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 114 recto) legi. Eandem edidit Boeckh C. I. G. II 2470 ex quinque schedis: 1. 2) Koehlerianis, quarum alterae Fauvelii; 3) S. Martini; 4. 5) Pittakis, qui modo Corintho modo Euboeae tribuerat, sed quae omnes a Fauvelio pendere videntur. Neque diversum esse videtur fragmentum, quod Pittakis ex I. comitis de Cigalla exemplari ed. Ἐφ. ἀρχ. 1840, 430, cum et hoc in eadem ecclesia fuisse traditum sit. Idem exstat in Rossii diario.

Fauvel:
Η Β Ο Υ Λ Α Κ Α Ι Ο Δ Α Μ Ο Σ
Α ɸ Η Ρ W Ι Ξ Ε

de Cigalla:
Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ
Α Φ Ν Ρ W Ι Ξ Ε

Ross:
Α Κ Α Ι Ο Δ Α Μ Ο Σ
Α Φ Η Ρ W Ι Ξ Ε

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος
ἀφηρώϊξε
- - - - - - -

Vs. 1 ΑΒ. Boeckh.

867 Emporii. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 213.

\- - - - - - - -
Σ W Σ Τ Α Τ Η Ν Σ W Σ Τ Ρ Α
Τ Ο Υ Κ Α Ι Ζ W Σ Ι Μ Η Σ
Α ɸ Η Ρ W Ι Σ Α Ν

[Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος]
Σωστ(ρ)άτην Σωστρά-
του καὶ Ζωσίμης
ἀφηρῴισαν.

868 Columna, quam in monte D. Stephani viderat Spon, in littore orientali prope Monolithum medicus quidam graecus (I. comes de Cigalla? Michaëlis), Messariae Michaëlis. Vss. 1—4 edd. Spon Misc. erud. ant. 1679, sectio X n. LXVII p. 342 (C. I. G. II 2467); Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 97 sqq. (= *Ges. kleine Schriften* VI 62 sqq.) et tab. II 107 ex medici illius schedis a Prokeschio acceptis (Welcker *Rhein. Mus.* I 1841, 207, 11; C. I. G. II add. p. 1086 sq., Kaibel Epigr. graec. 192 [Cougny App. Anth. Pal. II 393]); nonnulla lapide examinato emendaverat a posteris neglectus Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 257 sq. (cf. F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 330), cuius lectiones meliores recepi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ Α Φ Η Ρ Ω Ι Ξ Ε Κ Α Ι Ε Τ Ε Ι Μ Α Σ Ε Τ Ο Ν
Ι Ε Ρ Ε Ι Α Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ Κ Α Ρ Ν Ε Ι Ο Υ Δ Ι Α Γ Ε Ν Ο Υ Σ
Α Δ Μ Η Τ Ο Ν Θ Ε Ο Κ Λ Ε Ι Δ Α Π Α Σ Α Σ Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α
Κ Α Ι Σ Ω Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Α Σ

ΟΥΜΟΝΟΝΕΥΧΟΥΜΕΝΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣΕΚΒΑΣΙΛΗΩΝ
ΞΥΝΑΔΕΘΕΤΤΑΛΙΗΣΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝΓΕΝΟΜΗΝ
ΣΩΙΩΔΑΜΗΤΟΥΚΑΤΙΣΟΝΚΛΕΟΣΩΣΟΝΟΜΕΥΧΩ
ΕΙΔΕΔΥΩΛΕΙΠΟΝΤΑΤΡΙΗΚΟΣΤΟΥΕΤΕΟΣΜΕ
ΘΕΥΚΛΕΙΔΑΠΑΤΡΟΣΝΟΣΦΙΣΕΜΟΙΡΟΛΟΗ
ΤΕΤΛΑΤΩΩΣΠΗΛΕΥΣΩΣΠΡΟΠΑΤΩΓΕΦΕΡΗΣ
ΟΥΔΕΓΑΡΑΡΑΙΣΙΝΕΣΧΕΝΕΠΕΙΠΑΝΤΩΣ
ΑΝΥΠΕΣΤΗΔΙΣΘΑΝΕΕΝΕΤΟΣΤΟΝΤΕΝΛΕΙΠΟΜΕΝΟΣ

Ὁ δᾶμος ἀφηρώϊξε καὶ ἐτείματε τὸν
ἱερέ⟨ι⟩α Ἀπόλλωνος Καρνείου διὰ γένους
Ἄδμητον Θεοκλείδα πάσας ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ σωφροσύνας.

Οὐ μόνον εὐχοῦμεν Λακεδαίμονος ἐκ βασιλήων,
ξυνὰ δὲ Θετταλίης ἐκ προγόνων γενόμην,
σῴζω δ' Ἀδμήτου κατ' ἶσον κλέος ὡς ὄνομ' εὐχῶ.
Εἰ δὲ δύω λείποντα τριηκοστοῦ ἔτεός με
Θευκλείδα πατρὸς νόσφισε Μοῖρ' ὀλοή,
τετλάτω ὡς Πηλεὺς ὡς προπάτωρ [τ]ε Φέρης·
οὐδὲ γὰρ ἄρ[κε]σιν ἔσχεν· ἐπεὶ πάντως ¦ ἂν ὑπέστη
δὶς θανέε(ι)ν [αὐ]τὸς [ζῶ]ντ' ἐ[μ(ὲ)] λειπόμενος.

Vs. 1 εὐχοῦμεν pro αὐχοῦμεν, non pro ηὐχοῦμεν, vs. 3 εὐχῶ pro αὐχῶ. Cf. Blass *Über die Aussprache des Griechischen*³ 44, 114, qui Romanae aetati hunc titulum tribuit, qua αὐ et εὐ saepe commutantur; cf. αὐεργέτας n. 865, αὐνοίας n. 530, 3, Αὐήμε(ρ)ος n. 458. || Vss. 11. 12 non vidit Michaëlis; si legisset, credo futurum fuisse, ut etiam ei secundum metricas rationes essent distincti sicut vs. 8, ubi με a prioribus versui 9 attributum erat.

869 Basis magna marmoris caerulei, max. l. 0,85, a. 0,55, cr. plus 0,16, a sinistra parte fracta. Litterae quamvis sera aetate eleganter incisae, vss. 1—4 ceteris altiores (0,022—0,027, 0,012). Vss. 1—4 formam exhibent Ȧ, vs. 5 sqq. A. Semel quadratarius, qui ceteroquin antiquum scribendi morem imitabatur, in recentiorem modum delapsus est: vs. 8 ΠΑΙΔЄC. Ed. Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 258 sq. (Kaibel Epigr. graec. 191; Cougny App. Anth. Pal. II 392). Exscripsi in vico Μεσσαριά, ubi ad ecclesiam S. Demetrii scamno inserta est. Cum vero ab hominibus ibi assidentibus maior litterarum pars detrita esset, quas non recognovi, lineis subductis significavi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ Α Φ Η Ρ Ω Ι Ξ Ε Ι ////////////////// Ε Ι Μ Α Σ Ε Ι ᴗ ///
ΙΕΡΕΑΑΠΟΛΛΩ Ν Ο Σ Κ Α Ρ Ν Ε Ι Ο Υ Δ Ι Α Γ Ε Ν Ο Υ Σ
Α Δ Μ Η Τ Ο Ν ❦ Θ Ε Ο Κ Λ Ε Ι Δ Α
Π Α Σ Α Σ Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Σ Ω Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Α Σ

ΕΙΤΙΠΑΡΑΙΜΟΝΙΕΥΣΙΓΕΝΟΣΠΟΛΙΟΙΟɸΕΡΗΤΟΣ
ΕΙΤΙΠΑΡΕΥΡΩΤΑΙΚΟΜΠΑΣΑΝΟΙΒΑΛΙΔΑΙ
ΑΝΔΡȦΣΙΝΕΝΠΡΟΤΕΡΟΙΣΚΑΘΑΡΩΤΑΤΟΝΟΙΒΑΣΙΛΗΩΝ
corona ΠȦΙΔЄCΚΑΙΜΕΓΑΛΩΝΗΣΑΝΑΠΑΘΑΝΑΤΩΝ
ΤΟΥΤΟΛΑΧΩΝΑΔΜΗΤΟΣΙ//Λ//Ο//ΗΝΥΤΗΤΙΚΑΙΑΙΔΟΙ
ΜΟΙΡΑΝΑΝΕΠΛΗΣΕΝΡΙΓΕΔΑΝΟΥΒΙΟΤΟΥ
ΜΗΤΡΙΛΙΠΩΝΑΛΟΧΩΤΕΒΑΡΥΝΠΟΝΟΝΑΛΛΑΤΙΘΑΥΜΑ
ΚΑΙΘΕΤΙΣ////ΑΙΑΚΙΔΗΝΚΛΑΥΣΕΝΑΠΟΦΘΙΜΕΝΟΝ

Ὁ δᾶμος ἀφηρώϊξε [καὶ ἐτ]είματε [τὸν]
ἱερέα Ἀπόλλωνος Καρνείου διὰ γένους
Ἄδμητον Θεοκλείδα
πάσας ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ σωφροσύνας.

Εἴ τι παρ' Αἱμονιεῦσι γένος πολιοῖο Φέρητος,
εἴ τι παρ' Εὐρώται κόμπασαν Οἰβαλίδαι
ἀνδράσιν ἐν προτέροις καθαρώτατον, οἱ βασιλήων
παῖδες καὶ μεγάλων ἦσαν ἀπ' ἀθανάτων,
τοῦτο λαχὼν Ἄδμητος ἴ[σ]ο[ν πι]νυτῆτι καὶ αἰδοῖ
μοῖραν ἀνέπλησεν ῥιγεδανοῦ βιότου,
μητρὶ λιπὼν ἀλόχῳ τε βαρὺν πόνον· ἀλλὰ τί θαῦμα;
καὶ Θέτις * Αἰακίδην κλαῦσεν ἀποφθίμενον.

Admetus Theoclidae f. eiusdem familiae homonymus occurrit n. 512. 513b; cf. n. 514.

Vs. 9 Ι.Λ.Ο.] [ἴσ]ο[ν] Wilamowitz apud Kaibelium, [ὁμ]ο[ῦ] Boeckh fortasse verisimilius. || vs. 10 ΡΙΓΕΔΑΝΟΥ adhuc in lapide legitur. - ο[ν] non recte mutavit Herwerden Mnemos. X 389. || vs. 12 post ΤΙΣ lapis laesus erat, antequam litterae inciderentur.

870 Ara cylindrata marmoris nigricantis, a. 0,73, quae nunc Phirae in ecclesiae S. Ioannis Theologi adyto tabulam sacram sustentat, reperta prope Phiram in vinea, quam possidet G. Belonia. Litterae apicatae sunt ac multis locis correctae; versuum 1—5 altitudo c. 0,017—0,015, ceterorum, cum spatium deficeret, c. 0,012. Ed. Emmanuel Ioannides Amorginus Ἀθήναιον IX 1880, 308 sq. Denuo vidit Halbherr, cf. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 285. Exscripsi.

ΑΒΟΥΛΑ ΚΑΙΟΔΑΜΟΣ ΟΥΛΠΙΑΝ
ΝΟΒΙΑΝ ΟΥΛΤΕΙΝΙΑ ΒΑΣΙΛΟΚΛΗΑΝ
ΝΟΒΙΑΣ·ΒΕΙΒΙΑΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑΑΦΗΡΩΙΞΕ
ΟΤΙΜΕΝΠΡΟΜΟΙΡΟΣΑΡΠΑΓΗΝΕΓΩΛΥΓΡΑ
ΕΚΤΟΥΓΛΥΚΥΤΑΤΟΥΦΩΤΟΣΕΤΟΝΑΙΔΑΝ
ΑΤΕΚΝΟΣΑΛΓΥΝΕΣΘΕΤΟΥΤΕΠΙΣΤΑΜΑΙ
ΠΛΗΝΔΟΥΚΑΣΑΜΟΣΚΑΝΦΘΙΤΟΙΣΝΟΜΙΞΟΜΑΙ
ΑΒΑΣΙΛΟΚΛΗΑΔΙΑΓΕΝΟΣΚΑΙΤΟΥΝΟΜΑ
ΣΥΝΕΥΝΕΤΑΣΓΑΡΟΥΜΟΣΩΣΟΙΑΣΠΕΛΟΨ
ΠΑΣΩΝΑΡΙΣΤΑΝΗΔΕΚΟΣΜΙΑΝΕΜΕ
ΑΦΗΡΟΙΞΑΣΔΕΙΞΕΠΛΟΥΤΗΟΣΚΟΡΑ
ΛΟΙΠΟΝΤΙΛΥΠΗΕΥΣΕΒΗΣΥΝΕΥΝΕΤΑ
ΤΑΝΝΥΚΤΑΘΡΗΝΩΝΤΑΝΕΜΑΝΙΜΑΡΜΕΝΑΝ
ΤΟΥΤΗΘΕΛΕΝΓΑΡΓΕΝΕΣΙΣΚΑΙΜΟΙΡΩΝΜΙΤΟΙ
ΑΙΣΟΥΔΑΧΙΛΛΕΥΣΘΕΤΙΔΟΣΕΚΘΕΑΣΓΕΓΩΣ
ΣΤΑΜΕΝΠΟΤΑΛΚΑΝΔΥΝΑΤΟΣΕΥΡΕΘΗΘΕΛΩΝ

Ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος Οὐλπίαν
Νοβίαν Οὐλτεινία Βασιλόκληαν
Νοβίας Βειβίας θυγατέρα ἀφηρώϊξε.

Ὅτι μὲν πρόμοιρος ἁρπάγην ἐγὼ λυγρὰ
ἐκ τοῦ γλυκυτάτου φωτὸς ἐ(ς) τὸν Ἀΐδαν
ἄτεκνος, ἀλγύνεσθε — τοῦτ' ἐπίσταμαι·
πλὴν δ' οὐκ ἄγαμος κἀν φθιτοῖς νομίζομαι
ἁ Βασιλόκληα διὰ γένος καὶ τοὔνομα·
συνευνέτας γὰρ οὑμὸς ὡς (corr. ὧξ) Οἴας Πέλοψ
πασῶν ἀρίσταν ἠδὲ κοσμίαν ἐμὲ
ἀφηροΐξας δεῖξε Πλουτῆος κόρᾳ.
Λοιπὸν τί λυπῇ, εὐσεβῆς (σ)υνευνέτα,
τὰν νύκτα θρηνῶν τὰν ἐμὰν ἱμαρμέναν;
Τοῦτ' ἤθελεν γὰρ Γένεσις καὶ Μοιρῶν μίτοι, (sic)
αἷς οὐδ' Ἀχιλλεὺς Θέτιδος ἐκ θεᾶς γεγὼς
στᾶμεν ποτ' ἀλκὰν δυνατὸς εὑρέθη θέλων.

Titulus propter Ulpiae nomen Traiano vix est antiquior.
Vs. 1 ΟΥΛΠΙΑΝ] Α ex Ι correctum. || vs. 5 ΕΤΟΝ] Σ post Ε omissum. || vs. 9 ΩΣ Οἴας] Σ pro Ξ scriptum. (ἐξ) Οἴας Ioannides et Ricci, ὡ[ξ] Kaibel. || vs. 10 ΑΡΙΣΤΑΝ] Ν ex Α correctum. || vs. 12 ΕΥΣΕΒΗΣΥΝΕΥΝΕΤΑ] alterum σ excidit. ΕΥΝΕΤΑ] Τ ex nescio qua littera, Α ex Σ correctum.

---

871 Magna basis litteris apicatis saeculi Augustei (Ross) inscripta, Perissae inventa, postea, ut ait Ricci *Mon. ant.* II 1893, 136, in vicum Βόθων translata. Edd. Ross *Kunstblatt* 1837, 103 et *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 183 litteris minusculis; Princeps Pückler *Der Vorläufer* 1838, 346 sq.; Ross *Ann. dell' Inst.* XIII 1842, 24 (= *Arch. Aufs.* II 425) et Inscr. graec. ined. II 1842, 218 litteris maiusculis (C. I. G. II add. 2469*c* [Vosswinckel De Theraeorum insulis 98, 5*a*]). I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 214 Amorgo tribuit, haud scio quo errore turbatus.

ΟΔΑΜΟΣΑΦΗΡΩΙΞΕΝ
ΕΡΑΣΙΚΛΕΙΑΝΕΡΑΤΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΣΩΦΡΟΣΥΝΑΣ

Ὁ δᾶμος ἀφηρώϊξεν
Ἐρασίκλειαν Ἐρατοκράτους
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ σωφροσύνας.

Apicatas litterarum formas Pücklerum secutus ubique restitui. Quamquam Pückler, qui accuratissimam litterarum imaginem dedisse videtur, versus male distinxit. Ad monumentum rotundum, quod etiamnunc Perissae exstat (imaginem vide Ross *Arch. Aufs.* II tab. XV), retulit basim Ross.

---

872 Ara cylindrata marmoris caerulei, tribus bucraniis sertis uvisque inde dependentibus ornata, a. fere 0,70. Conservatur Emporii in ecclesia, quae nunc aut Ἁγία Μεταμόρφωσις aut Ἅγιος Ἀβέρκιος aut Ἅγιος Στελλιανός vocatur, a Rossio τοῦ Σωτῆρος nomine significata est. Litterae apicatae et quamvis putide elegantes, a. c. 0,02; nota formas Ε et Ρ. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 212 (Lenormant Philol. XXIV 1866, 332); P. Vidal-Lablache *Rev. arch.* XXII 1870/1, 286 sq., II ex Mameti schedis; H. Mamet De insula Thera 1874, 69. Exscripsi.

ΟΔΑΜΟΣΕΥΑΡΕΣΤΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΦΗΡΩΙΞΕ

Ὁ δᾶμος Εὐάρεστον
Ἀπολλωνίου ἀφηρώϊξε.

---

873 "Ἐπιμήκης δοκὸς λίθου φαιοῦ ἔχουσα ἐπιγραφὴν ἑξάστιχον" (Inv.). Inventus una cum statua muliebri in K. G. Beloniae vineto (Cig.) in regione Φτέλιδες, quae quartam horae partem a Phira abest, una cum imagine muliebri marmorea umbilicum tenus conservata (Cig.), quam descripsit L. v. Sybel *Katalog der Skulpturen zu Athen* 1881, 416; P. Kabbadias Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου n. 780. Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213 sq., 2 addita statuae imagine a D. Philopatride delineata; cf. Em. Ioannides Ἀθήναιον IX 1880, 310, I. Nonnulla ex societatis archaeologicae graecae inventario meum in usum exscripsit P. Wolters.

Ο ΔΑΜΟΣ
ΑΦΗΡΩΙΞΕΝ ΛΥΣΙΚΛΕΙ
ΑΝ ΣΩΦΑΝΤΟΥ ΠΑΣΑΣ
ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΣΩ
ΦΡΟΣΥΝΑΣ

Ὁ δᾶμος
ἀφηρώϊξεν Λυσίκλει-
αν Σωφάντου πάσας
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ σω-
φροσύνας.

"Ὁ γλύπτης, ὡς φαίνεται, ἐν τῇ λέξει "πάσας" εἶχε πρότερον ἐγχαράξει "ἀρετᾶς"" Cigalla.

874 Basis marmoris caerulei cymatiis carens, a dextra fracta, cuius max. l. 0,48, a. 0,16, cr. 0,21; litteris apicatis putideque elegantibus, christiana aera vix antiquioribus, a. c. 0,02. In ecclesia S. Georgii inter Monolithum et Καμάρι sita, '*où il y a des ruines antiques*' vidit a. 1788 Fauvel, cuius in schedis Parisiis in bibliotheca nationali conservatis (ms. francogall. 22877 f. 113 verso) exstat; ibidem vidit Leicester, cuius ex schedis ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 26, 19. Contra ex Pittakis exemplaribus, qui Fauveliana interpolavit et Corinthia insuper civitate donavit, ed. Boeckh C. I. G. II 2469*b*, qui Theraeam originem recte divinavit (Vosswinckel De Theraeorum insulis 98, 5*b*). Exscripsi in vico Μέσα Γωνία apud Constantinum Μητροποίας ἢ Σαρῆς.

Ο //ɹ Α Μ C
Μ Η Δ Ο Κ Ρ Ι Τ Α Ν Τ Ε Ι Σ
Σ Ω Φ Ρ Ο Ν Ω Σ Κ Α Ι Ε Ι
Β Ι Ω Σ Α Ι Σ Α Ν Α Φ Ι///

Ὁ δ[ᾶ]μος
Μηδοκρίταν Τεισ - -
σωφρόνως καὶ ἐ[πιεικῶς(?)]
βιώσα⟨ι⟩σαν ἀφ[ηρώϊξε].

Vs. 1 Δ integrum Fauv. alii. || vs. 2 ΤΕΙΣΙΧΑΡΟΥΣ sibi finxit Pittakis. || vs. 4 ΑΦΕ unum Pittakis exemplar, ΑΦΙ alterum cum Fauvelio.

---

875 Basis marmoris caerulei, l. 0,62, a. plus 0,23; litteris apicatis a. 0,02—0,03 (ɸ 0,042). Nunc est supra fenestram ecclesiae S. Andreae prope trivium sitae, unde viae in vicos Pyrgum, Emporium et Phiram dividuntur. Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
Μ Ν Α Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ι Α Ν ɸ Ι Λ Η/////////
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α/////////
Α ɸ Η Ρ Ω Ι Ξ Ε Ν

Ὁ δᾶμος
Μναστόκλειαν Φιλή[του]
ἀρετᾶς ἕνεκα
ἀφηρώϊξεν.

---

876 In sacello D. Athanasii ad viam, quae ab oppido Apano-Meriam ducit. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 203.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
ΑΦΗΡΩΙΞΕΝΕΙΚΑΝΟΡΑΔΑΜΟΚΡΙΝΟΥΣΑΙ. . . .
ΕΝΕΚΕΝΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΘΙΑΣΤΑΣΕΣΑΥΤΟ.

Ὁ δᾶμος
ἀφηρώϊξε Νεικάνορα Δαμοκρίνους ἀ[ρετᾶς]
ἕνεκεν καὶ καλοκἀγ(α)θίας τᾶς ἐς αὐτό[ν].

Cf. n. 498 Δαμοκρίνην Νικάνορος.

---

877 Basis marmoris albi in inferiore parte cymatio ornata, a sinistra dextraque fracta. Superius cymatium laesum est. L. 0,65, a. 0,18. Litterae a. 0,02. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 208. (Quae prout a se visa exhibet F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 332 futtilia sunt.) Exscripsit A. Schiff in muro adverso ecclesiae S. Irenae, cui inserta est, inter Perissam et Emporium sitae. Ectypum contuli.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
\ Ε Ι Σ·Τ Ω Ν Α Κ Τ Α Π Ε Λ Ο Π Ι Δ Α
Α Φ Η Ρ Ω Ι Ξ Ε

Ὁ δᾶμος
[Π]λειστώνακτα Πελοπίδα
ἀφηρώϊξε.

Πλειστῶναξ Πελοπίδα Minervae sacerdos n. 495.

---

878 In regione Ἔχενδρα sive Ὄχενδρα paullo supra serpentem ex rupe exsculptam, unde nomen duxit, columna est (sive basis cylindrata, cuius cymatia seorsum facta nunc desunt) marmoris caerulei, cuius a. plus 0,33, dm. 0,47. Litterae accurate incisae apicibus magnis ornatae, a. c. 0,017. Edd. P. Vidal-Lablache *Rev. arch.* XXII 1870/1, 283 sqq. ex Mameti schedis; H. Mamet De insula Thera 1874, 68; Alb. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 166, 1. Exscripsi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
Ε Τ Ι Μ Α Σ Ε Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α Μ Ο Ν
Τ Ι Σ Α Ν Ο Ρ Ο Σ Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Α
Κ Α Ι Κ Α Λ Ο Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ
Τ Α Σ Ε Σ Α Υ Τ Ο Ν Η Ρ Ω Α

Ὁ δᾶμος
ἐτίμασε Ἀριστόδαμον
Τισάνορος ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ καλοκἀγαθίας
τᾶς ἐς αὐτὸν ἥρωα.

Columnam ad heroum proxime situm, cuius rudera adhuc exstant, retulit Mamet.

---

879 In ecclesia S. Marinae. Exscripsit Fauvel a. 1788, cuius exemplar Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 114 recto) contuli. Indidem quadruplae schedae manasse videntur, quibus usus ed. Boeckh C. I. G. II 2468 (S. Martini; Fauvelii Koehlerianae; duplices Pittakis 'qui Elide in ecclesia aliqua ponit, sed inter meros Theraeos habet . . . pessimeque corrupit').

Ο Δ Α Μ Ο Σ
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Τ Ο Ν
Η Λ Ι Π Τ Ο Υ Ι Ρ Ω

Ὁ δᾶμος
Ἡράκλειτον
[Ἡρακ]λ[εί]του(?) [ἥ]ρω[α].

Vs. 3 [ἀφη]ρώ[ϊξεν] Boeckh.

880 Basis marmoris caerulei, l. 0,65, a. plus 0,55, exteriori muro ecclesiae S. Marinae inserta, quae est inter Μεγαλοχώρι et Ἀθηνιόν portum. Litterae alterius fere p. Chr. n. saeculi, a. 0,017—0,028; vs. 4 litteris stipatis scriptus. Nota Ε et Ε, Σ et C in uno lapide. Edd. K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 431 ex comitis I. de Cigalla schedis; Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 206 [Vosswinckel De Theraeorum insulis 96*a*, 3]. Exscripsi.

ΘΕΟΔΟΤΟΝ ΛΕΩΝΙΔΟΥ
ΝΕΟΝ ΗΡΩΑ
ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕΚΕΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΔΑΠΑΝΗCΑΝΤΟΣ

[ὁ δᾶμος]
Θεόδοτον Λεωνίδου
νέον ἥρωα
ἀρετᾶς ἕνεκεν
Διονυσίου ἐκ τῶν ἰδίων δαπανήσαντος.

In initio tituli supplet Ross: [ὁ δᾶμος ἀφηρώϊξεν]. Ex eadem certe familia n. 529. 533 Ὦλος Πλώτιος Θεόδοτος Ὤλου Πλωτίου Λεωνίδου ἀστιάρχου υἱός); Πλώτιος Λεωνίδης n. 898.

---

881 Prope Goniam apud fornacem calcariam in antro repertum est columnae fragmentum. Ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 28, 40 ex Leicesteri schedis.

ΟΔΑΜΟΣ
ΘΡΑΣΥΛΕΟΝΤΑΥΠ''ΙΔΟ∠ ......
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΙ'ΑΙΑ'ΚΑΛΟΚΑ.ΑΘΑΣ

Ὁ δᾶμος
Θρασυλέοντα Ὑπ[ερεί]δο(υ)ς [ἥρωα]
ἀρετᾶς ἕνε[κ]α [κ]αὶ καλοκά[γ]αθ[ί]ας.

Thrasyleo Hyperidis f. vide n. 340, 20 sq. 519, 5. Patris nomen in Leicesteri apographo non nimis audacter restitutum esse spero.

---

882 Ara cylindrata lapidis caerulei, tribus bucraniis sertisque ornata, a. 0,48, dm. 0,34. Inscriptiones habet duas: unam (*a*) infra, alteram (*b*) supra sertum, quae posterior esse videtur. Prioris litterae apicatae a. fere 0,01. Exscripsi in vico Ἐμπορεῖον apud Antonium Kokkalem.

a ΟΔΑΜΟΣ
ΠΑΙΣΙΦΑΝΕΙΑ//ΙΧΑΙ
ΡΕΔΑΜΟΥΗΡΩΣΣΑΝ

Ὁ δᾶμος
Πα⟨ι⟩σιφάνεια[ν] Χαι-
ρεδάμου ἡρῶσσαν.

b ΑΓΕΚΡΑΤΕΙΑ

Ἀγεκράτεια.

Παισιφάνεια[ν] pro Πασιφάνειαν incisum esse videtur, sicut n. 874 βιώσαισαν pro βιώσασαν.

---

883 In faucibus, quae a iugo Σελλάδα septentrionem versus pergunt, propemodum in planitie ad viam basis marmoris caerulei (maculati) cymatiis nunc carens, a. 1788 etiamtum ornata, l. c. 0,50, a. fere 0,40 e terra eminet. Litterae corrosae a. 0,03—0,045. Exscripsit Fauvel a. 1788, cuius schedas Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 113 recto) contuli. Indidem triplices Boeckhii schedae fluxisse videntur, qui ed. C. I. G. II 2469 (duplices Koehlerianae, quarum alterae Fauvelii sunt, et Pittakis, qui Spartae posuit) [Vosswinckel De Theraeorum insulis 98, 5*c*]. Pauca in lapide ipso recognovi; cetera lineis subductis notavi.

ΟΔΑΜΟΣ
ΠΟΛΥΑΝΟΡΑ
ΠΟΛΙΚΡΑΤΟΥ
ΗΡΩ *vacat*

Ὁ δᾶμος
Πολυάνορα
Πολυκράτου(?)
ἥρω.

Vs. 3 ΟΛΙΙΙΚΤΟΥ ego in lapide, i. e. [Π]ολυ[εύ]κτου. Sed dubia res est. || vs. 4 ΗΡΩ et [ἀφ]ηρώ[ϊξεν] Boeckh.

884 S. Ioannis ecclesia prope Perissam sita cum in fundamentis antiquis exstructa esset, Rossius '*auf dem Sockel dieses Mauerrestes*' inscriptionis reliquias exscripsit, quas ex eius diario habeo. Eadem fere ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 25, 6 ex Leicesteri schedis. Rossii lectiones repeto; spatia vacua et formam lapidis magis ex Leicestero sumpsi.

ΑΛΙ./....ΑΝΟΡΟ..ΩΦΡΟΝΩC
ΚΑ/.....ΒΙΩΣΑΜΕΝΟΝ

[Ὁ δᾶμος?]
- α - - - ἄνορο[ς σ]ωφρόνως
κα[ὶ καλῶς] βιωσάμενον.

Vs. 1 ante ΑΝΟ Leicester exhibet ∠.

---

885 Stela marmoris albi, l. 0,38, a. 0,39, cr. 0,08—0,09, a parte superiore laesa, anaglypho viri in lecto recubantis, ante quem tabula stat, ornata; litteris male scriptis a. 0,012—0,022, ita ut alter versus primo, tertius altero paullo sit altior. Exscripsi in vico Μεγαλοχώρι apud Antonium Akylam medicum.

ΟΔΑΜΟC
ΞΑΝΘΟΝΗΦΑΙCΤΙΩΝΟC
ΑΡΙCΤΑΒΙWCΑΝΤΑ

Ὁ δᾶμος
Ξάνθον Ἡφαιστίωνος
ἄριστα βιώσαντα.

SECTIO QVARTA.

MONVMENTA HOMINVM HONORIBVS HEROICIS PRIVATIM DONATORVM.

886 Ara cylindrata marmoris caerulei tribus bucraniis sertisque ornata, cuius dm. 0,52, a. 0,59. Litterae contra communem morem supra serta scriptae, a. fere 0,02. Exscripsi prope vicum Μεσσαριά in coemeterio ecclesiae, quae est Ἁγίων Πάντων.

ΑΓΑΠΗΜΑ	Ἀγάπημα
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ	Ἐπαφροδίτου
ΗΡΩΙΙΑ	ἡρῴ[ν]α.

887 Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213 (cf. Em. Ioannides Amorginus Ἀθήναιον IX 1880, 310*c*).

ΑΓΑΠΗΜΑ	Ἀγάπημα
ΗΡΩΗΣΑ *sic*	ἡρῷ[σ]σα.

Titulus ab eo, qui antecedit, fortasse non diversus.

888 Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213, (cf. Em. Ioannides Amorginus Ἀθήναιον IX 1880, 310*c*).

ΕΧΕΤΙΜΑ	Ἐχετίμα
ΗΡΩΣΣΑ	ἡρῷσσα.

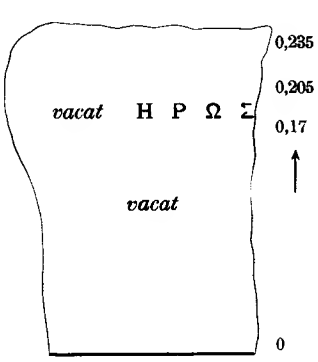
889 Ara sepulcralis capitibus taurinis et sertis ornata. Ed. Ross *Kunstblatt* 1836, 17, 66 et *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 37 (C. I. G. II add. 2476*l*; Vosswinckel De Theraeorum insulis 96*a*, 2).

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ	Καλλικράτης
ΘΕΟΜΝΑΣΤΟΥ	Θεομνάστου
ΗΡΩΣ	ἥρως.

890 Basis lapidis nigri volcanii sine cymatiis, l. 0,785, a. 0,21, cr. 0,46; litteris bonis a. c. 0,03. Exscripsi in vico Μέσα Γωνία, ubi in ecclesia SS. Taxiarcharum mediae portae, quae in adytum fert, limen occupat.

ΧΑΡΙΛΑΟΣΝΑΥΚΡΑ	ΘΕΥΔΟΣΙΑ	Χαρίλαος Ναυκρά-	Θευδοσία
ΤΟΥΣΗΡΩΣ	ΗΡΩΣΣΑ	τους ἥρως.	ἡρῷσσα.

891 Lapis caeruleus a sinistra dextra superiore parte mutilus, cuius max. l. 0,20, max. a. 0,235, cr. 0,11; litteris a. 0,035. Exscripsi in vico Μέσα Γωνία apud Constantinum Μητροποίας ἢ Σαρῆς.

[ὁ δεῖνα *s.* ἡ δεῖνα]
ἥρως *s.* ἡρῷσ[σα].

892 Lapis deformis, l. 0,65, a. 0,25. In regione (Θέσις) Πέργερος a. 1875 exscripsit R. Weil, cuius ex schedis edo.

////// ΗΡΩССΑС	-- ἡρῴσσας.

893 Stela anaglypho ornata, quod sub aëtomate (in quo rosa est) duos homines, patrem scilicet barbatum et filium imberbem, in lecto recubantes et cenantes repraesentat. Ante lectum mensa est cibis repleta. Litterae infimae aetatis et a dextra mensae et infra eam et (vs. 2 ultimum Ν) inter mensae pedes incisae sunt. Exscripsi in vico Ἐπάνω Μεριά supra portam aulae Georgii S. f. Alaphusi.

ЄΒΙΤΟС	Ἔβιτος
ΤΟΝЄΙΔΙΟ Ν	τὸν εἴδιον
ΠΑΤЄΡΑ ЄΒΙΤΗΤΟΝ	πατέρα Ἐβίτητον
ΑΦΗΡΟЄΙСЄ	ἀφηρόεισε.

894 In S. Stephani monte. Ed. Spon Misc. erud. ant. 1685, sectio X n. LXVIII p. 342 (Tournefort *Relation d'un voyage du Levant* 1718 I 105; C. I. G. II 2472).

ΑΥΡ.ΤΥΧΑСΙΟС ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ	Αὐρ(ήλιος) Τυχάσιος τὸν πατέρα
ΚΑΙΕΛΠΙΖΟΥСΑ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ	καὶ Ἐλπίζουσα τὸν ἴδιον
ΣΥΜΒΙΟΝ ΤΥΧΑСΙΟΝ	σύμβιον Τυχάσιον
ΑΦΗΡΩΙΞΑΝ	ἀφηρωΐξαν.

895 Tabula oblonga, cuius margines prope adversum modo latus levigati sunt, l. 0,46, a. 0,255, max. cr. 0,11, litteris a. 0,01 (ο)—0,025 (φ), a. 1876 *παρὰ τῷ χωρίῳ Βουρβούλῳ* inventa. Edd. K. Stephanos Ἐπόπτης Σύρου 1870, 1. Ἰανουαρίου [non vidi]; cf. *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 358; R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1878, 78, 20. Exscripsi ad vicum Βουρβοῦλο in Constantini Iacobi f. Soroti vinea.

ΑΓΑΠΗΜΑΤΗΝΜΗΤΕΡΑ
ΠΡΙΜΑΝΑΦΗΡΟΕΙΣΕΝ

Ἀγάπημα τὴν μητέρα
Πρῖμαν ἀφηρόεισεν.

---

896 Basis marmoris caerulei, l. 0,85, max. a. 0,33; in muro ecclesiae S. Marinae, quae est inter vicum Μεγαλοχώρι et Ἀθηνιόν portum. Litterae non male incisae, sed valde detritae, a. c. 0,016—0,02 (—0,03). Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 205. Schauberti scheda (n. 18) in hoc titulo nihil valet. Exscripsi; cum vero partem modo litterarum recognovissem, Rossii potius textum secutus sum.

ΓΟΡΓΟΣΘΕΝΗΣΓΟΡΓΟΣΘ///////
ΤΗΝΙΔΙΑΝ //// ΗΤΕΡΑΠ/////////
ΤΡΥΦΩΝΟΣΑΡΕΤΑΣ//////////
ΚΑΙΚΑΛ ////////////////////////////// Σ ////////////////////

Γοργοσθένης Γοργοσθ[ένους]
τὴν ἰδίαν [μ]ητέρα Π - -
Τρύφωνος ἀρετᾶς [ἕνεκα]
καὶ καλ[οκἀγαθία]ς [ἀφηρώιξεν].

Vs. 1 Γ tertium ex Ο correctum.

---

897 Stela marmoris albi superne mutila, cum dente olim basis foramini iniecto, anaglypho ornata. Mulier sedens ad dextram conversa coniugi stanti manum dextram porrigit. Ante mulierem puella parva stat. Stelae l. 0,39, max. a. 0,46, max. cr. 0,07. Litterae male incisae. Exscripsi in vico Karterados apud Ioannem Moschochilum Therae demi demarchum.

anaglyphum

ΘΕΩ///ΑΝΘΟΥΣΑΝΤΗ
ΙΙΙ'ΙΑΝΜΗΤΕΡΑΝΑ
///// ΗΙΩΙΞ(?)ΕΝ

vacat

Θέω[ν] Ἀνθοῦσαν τὴ-
[ν] ἰ[δ]ίαν μητέραν ἀ-
[φηρ]ώιξεν.

---

898 Trabes magna, l. 1,98, a. 0,21, cr. 0,38, quae quondam superiorem partem portae sepulcralis effecisse videtur. Litterae crassae, sed accurate incisae a. 0,02, quarum locos lineolis incisis indicaverat quadratarius. Edd. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 27, 25 ex Leicesteri schedis; F. Koepp *Arch. Anz.* 1890, 142 adn. 57 n. 10 ex Schauberti schedis. Exscripsi in ecclesia Ἐπισκοπή ad radices septentrionales montis Prophetae Eliae.

0 ⟵ 0,85 1,61 ⟶ 1,98

ΠΛΩΤΙΟΣΛΕΩΝΙΔΗΣΑΓΗΣΙΚΡΙΤΑ///ΑΔΜΗΤΟΥ
ΤΗΝΑΥΤΟΥ·ΜΗΤΕΡΑ·ΑΦΗΡΩΙΞΕ

Πλώτιος Λεωνίδης Ἀγησικρίτα[ν] Ἀδμήτου
τὴν αὐτοῦ μητέρα ἀφηρώιξε.

De familia vide ad n. 533. 880.

---

899 In ecclesia aliqua castelli Emporii. Exscripsit a. 1788 Fauvel, cuius in schedis Parisinis (Bibl. nat. ms. francogall. 22877 f. 114 recto) contuli. Ed. Boeckh C. I. G. II 2472*d* ex duplicibus Pittakis schedis, qui falso Vostitzae [i. e. Aegio Achaiae] attribuerat et diversos titulos esse indicaverat.

Fauvel:	*Pittakis* (I):	*Pittakis* (II):
ΘΥWΔΟΡΟC	ΘΥΜ.ΔΟΡΟΣ	ΘΥΜΟΔΩΡΟΣ
ΜΗΤΕΡΑ	ΜΗΤΕΡΑ	ΤΗΝΜΗΤΕΡΑ

Pitt. (I) ex Fauvelio male descriptum, Pitt. (II) ex (I) interpolatum esse apparet.

ΘΥWδ[ω]ρος [τοῦ δεῖνος]
[τὴν] μητέρα [τὴν δεῖνα]
[τοῦ δεῖνος ἀφηρώιξε].

Nomen ΘΕΟΔWΡΟΣ fuisse coniecit Wilamowitz.

---

900 Operculum thecae sepulcralis (*'Balken über der Thür?'* A. Schiff) marmoris caerulei, quod inter sepulcra in faucibus meridionalibus sub iugo Σελλάδα vocato iacet, a dextra sinistraque fractum, l. 0,69, a. 0,25, cr. 0,92. Litterae l. (0,011—) 0,02 (— 0,03 [φ]). Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 101 (= *Ges. kleine Schriften* VI 66) et tab. I 111 ex schedis Prokeschianis (C. I. G. II add. 2472*e*). Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

ΖΟΣΙΜΗΤΟΝΑΝΔΡΑΝ
ΝΕΙΛΟΝΑΦΗΡΟΙΞΕΝ

Ζωσίμη τὸν ἄνδραν
Νεῖλον ἀφηρώιξεν.

901 Stela marmoris albi cum dente, a. plus 0,44, l. 0,22, cr. 0,05. Litterae bonae sed dirutae, a. 0,02. Nunc est in tecto ecclesiae S. Mercurii apud promunturium Ἐξωμύτη, ubi Eleusinem fuisse censent viri docti. Exscripsit A. Schiff; ectypum, in quo pauca dispicio, contuli.

//////////////////////////////	
//////////////////////////////	
‾ I ∪ Ꮯ I M H	[Ζω]σίμη (?)
T O N I Δ I O N	τὸν ἴδιον
A N Δ P A /////////	ἄνδρα[ν]
Π //////////////////////////	Π - - - -
//////////////////////////////	[τοῦ δεῖνος]
//////////////////////////////	[ἀφηρώϊξεν].

902 Stela marmoris albi cum dente et cymatio simplici tribus parvis acroteriis(?) ornato, l. 0,26, a. 0,57, cr. 0,07—0,08. Continet anaglyphum viri pallio vestiti, prope quem puer stat, artis mediocris. Litterae apicatae a. c. 0,013. Ed. I. comes de Cigalla Πανδώρα VII 1856/7, 213, 1 (cf. Ἀθήναιον IX 1880, 310). Exscripsi in vico Pyrgos apud Mariam Georgii Kondarati filiam (aut uxorem?).

ΛΥΣΙΔΙΚΗΤΟΝΙΔΙΟΝ
ΑΝΔΡΑΕΡΜΕΡΩΤΑ
ΖΩΣΙΜΟΥΑΦΗΡΩΙΞΣ

Λυσιδίκη τὸν ἴδιον
ἄνδρα Ἑρμέρωτα
Ζωσίμου ἀφηρώϊξε.

903 Apud Perissae ecclesiam. '*Aus Sandstein.*' Ed. A. Baumeister Philol. IX 1854, 393, 18.

Φ E P N I K H	Φερνίκη (τὸν)
I Δ I O N A N	ἴδιον ἄν-
Δ P A E Π A Φ P O	δρα Ἐπαφρό-
Δ E I T O N A Φ H	δειτον ἀφη-
P O I Ξ E N	ρόϊξεν.

904 Ara cylindrata marmoris caerulei tribus bucraniis sertisque ornata, a. 0,60; litteris simplicibus a. 0,013—0,015. Nunc est ἁγία τράπεζα ecclesiae S. Irenae, inter Perissam et Emporium sitae. Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 209. Exscripsi. Quae non vidi a Rossio lecta, lineis subductis significavi.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ *bu-cra-nium* ΘΕΑ ? ? ? ΥΔΗΤΟΥ
ΤΟΝΗΔΙΟΝΣ ΥΜΒΙΟΝ
ΘΕΟΔΩΡΟΝΑΦΗΡΩΙΞΕΝ

Ἀπολλωνία Θεα[ι]δήτου (?)
τὸν ἤδιον σύμβιον
Θεόδωρον ἀφηρώϊξεν.

Vs. 1 ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΟΣ....ΣΤΟΥ Ross. ‖ vs. 2 ΗΔΙΟΝ non ΙΔΙΟΝ ut Ross.

905 Stela marmoris nigricantis cum dente, l. 0,30, a. 0,51, cr. c. 0,06. Anaglyphum exhibet templum cum aëtomate acroteriis et rosa ornato; virum veste manicata indutum in lecto recubantem, ante quem infans stat et mensa cibis repleta. Litterae infimae aetatis summa neglegentia scriptae; nota formam ⊢, quam nos dicimus cursivam. Exscripsi in oppido Φηρά apud Constantinum Kallergin.

ЄBIKTOVCTONIΔINCVN	Ἐβικτοῦς τὸν ἴδιν σύν-
BI ONC Ѡ T⊢PANAΠO⊢	βιον Σωτῆραν ἀποη-
POICЄN	ρόϊσεν.

906 Stela marmoris albi, l. 0,21, a. 0,36, aëtomate (cum rosa) ornata, quae anaglyphum exhibet viri et uxoris eius in lecto recubantium. Ante lectum mensa est repleta cibis, quos canis saliens appetere videtur. Litterae serae aetatis. Exscripsit A. Schiff in vico Ἐμπορειό apud Antonium Λάρδας ἢ Βάλβης. Ectypum contuli.

ꟲIΓACΛCAYΦPOCY	Σιγάσασα (Α)ὐφρόσυ-
NYNONTONCYN	(νυ)νον τὸν σύν-
BIONΛΦHPOI	βιον ἀφηρόϊ-
ΞЄN	ξεν.

Vs. 1 Αὐφρ., non Εὐφρ., qua de re v. ad n. 868. Una ex duabus litteris A lapicidae errore omissa.

907 Stela aëtomate ornata, in qua anaglyphum mulieris est in lecto sedentis. In eodem lecto vir est recubans; l. 0,30, a. 0,54. Litterae a. fere 0,012—0,015, Φ 0,03. Exscripsi in vico Κοντοχώρι.

ΦAYTЄI ///	Φαυ(σ)τεί[να (?)]
AOHNOIIINTONΣY	Ἀθηνό[ρη]ν(?) τὸν σύ[ν]-
ION A ΦHPOHΣEN	βιον ἀφηρόησεν.

Vs. 2 fortasse Ἀθήναιον incidere debuit quadratarius. Ἀθηνο[γένη]ν, id quod Kaibelius praefert, spatium non capere videtur.

908 Stela aëtomate (cum duobus acroteriis et rosa) ornata, in qua anaglyphum est coniugum in lecto recubantium; ante lectum puer ad tabulam cibis repletam accedit. In ecclesia aliqua castelli Emporiani a. 1788 exscripsit Fauvel, cuius ex schedis Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 114 recto) conservatis habeo. Indidem duplices Pittakis schedae quamvis inter se diversae manasse videntur, e quibus commixtis ed. Boeckh C. I. G. II 2472 *b*. Pittakis Chaeroneae tribuerat.

BIETAKAΛOTY	[- αρ]ί[σ]τα Καλότυ-
XONTONΓYNBION	χον τὸν [σ]ύνβιον
AΦHPIYEN	ἀφηρ[ώϊξ]εν.

Vs. 1 nomen est [Κλεαρ]ί[σ]τα vel simile aliquod, non Βίττα, ut Boeckh falsa litterarum dispositione in schedis reperta deceptus. ‖ vs. 3 ΑΦΗΡΕΩ ΣΕΝ Boeckh.

909 Stela marmoris albi aëtomate (cum rosa et acroteriis) ornata, quae anaglyphum continet mulieris in lecto recubantis; ante lectum vero puer stat, qui cibos affert; l. 0,31, a. 0,395, cr. 0,05. Litterae pessimae infimaeque aetatis sub lecto incisae sunt. Exscripsi in vico Ἐπάνω Μεριά apud Georgium S. f. Alaphusum.

ЄΠΛΦPΛCTHN	Ἐπαφρᾶς τὴν
IΔIANΓVNAI	ἰδίαν γυναῖ-
KANAΦHPOI	καν ἀφηρόϊ-
CЄ	σε.

910 Basis marmoris albi, l. 0,26, a. 0,09, cr. 0,295. In latere superiore foramen est rotundum, profundum 0,05, cuius dm. 0,195—0,21. Litterae a. 0,007(—0,01). Edd. K. Stephanos Ἐπόπτης Σύρου die I m. Ian. 1870, cf. *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 358; *Courr. d'Athènes* XIII 1870 die XXVIII m. Febr.; R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 78, 21. Exscripsit A. Schiff in vinea Constantini Iacobi f. Soroti ad vicum Βουρβοῦλο sita, quae Soroti demarchi fuerat. Ectypum contuli.

ΘΕΟΤΕΙΜΗΤΟϹΘΕΟΤΕΙΜΗΤΟΥ
ΤΗΝΕΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑ ΑΜΜΙΑΝ
ΖΩϹΙΜΗϹΤΗΝΠΑϹΙΝΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ϹΙΦΙΛΗΤΗΝϹΕΜΝΩϹΚΑΙΟϹΙΩϹϹΥΝΒΙ
/////ϹΑΝ ΜΟΙΑΜΕΜΠΤΩϹϹΤΟΡΓΗϹΚΑΙ
Κ Λ ΛΟ ΚΑΓΑΘΙΑϹΗϹΕϹΧΕΝ ΙϹΕ ΜΕ
Α Φ ΗΡΟΙϹΕΝ

Θεοτείμητος Θεοτειμήτου
τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Ἀμμίαν
Ζωσίμης ʿτὴν πᾶσιν ἐν ἀνθρώποι-
σι φιλητὴνʾ σεμνῶς καὶ ὁσίως συνβι-
[οῦ]σάν μοι ἀμέμπτως στοργῆς καὶ
καλοκἀγαθίας ἧς ἔσχεν ἰς ἐμὲ
ἀφηρόϊσεν.

De loco vide ad n. 968 sqq. Vs. 5 genetivi στοργῆς καὶ κ. ab ἀμέμπτως pendent (Kaibel).

911 Stela marmoris albi cum dente et anaglypho mulieris in lecto recubantis, l. 0,225, a. 0,41. Lapis anteriori muro domus, quae est in vico Μεσσαριά Spiri Demetrii f. Michalopuli, paullulum sub tecto infixus est. Litterae inferioris aetatis et artis. Exscripsi.

ΚΑΛΟΤΥΧΟϹ
ΤΗΝΙΔΙΑΝΓΥΝΑΙ
ΚΑΚΑΛΙΤΥΧΗΝ
ΑΦΗΡΟ
ΙΞΕ

Καλότυχος
τὴν ἰδίαν γυναῖ-
κα Καλιτύχην
ἀφηρό-
ϊξε.

912 In monte S. Stephani. Ed. Spon Misc. erud. ant. sect. X n. LXIX p. 342 (Tournefort *Relation d'un voyage du Levant* 1718 I 105; Fabretti *Inscr.* IV 447 p. 324; C. I. G. II 2471).

ΚΑΡΠΟΣ ΤΑΝ
ΙΔΙΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΣΩΕΙΔΑ ΑΦΗΡΟΙΞΕΝ
ΤΗΝ ΜΟΝΑΝΔΡΟΝ

Κάρπος τὰν
ἰδίαν γυναῖκα
Σω[σ]ίδα ἀφηρόϊξεν
τ[ὰ]ν μόνανδρον.

913 Cippus, quem ʿin oppido, in aedibus viduae cuiusdamʾ vidit Ross, postea Athenis servavit G. Finlay, cuius ex apographo per Linkium misso ed. Boeckh C. I. G. II add. 2472*f*. Therae viderat Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 204. Rossium sequor.

ϹΤΕΦΑΝΟϹ
ΚΑΙΤΑΤΕΚΝΑ
ΕΠΙΤΥΧΙΑΝΤΑΝ
ΙΔΙΑΝΓΥΝΑΙΚΑΝ
ΑΦΗΡΩΙΞΕΝ

Στέφανος
καὶ τὰ τέκνα
Ἐπιτυχίαν τὰν
ἰδίαν γυναῖκαν
ἀφηρώϊξεν.

914 Stela anaglypho infimae aetatis et artis ornata, quod anaglyphum virum et uxorem eius in lecto recubantes exhibet. Ante lectum est mensa. L. 0,34, a. 0,32. Litterarum pravitas nec typis reddi potest, neque imagine digna est. Lapis supra n. 453 muro ecclesiae S. Ioannis τοῦ χωσμένου Phirae est iniectus. Exscripsi.

Sub mulieris imagine:

ΤΥΧΙΚΟϹ
ΔΙΟΙΙΥϹΙΑΙ
ΤΗΝ//ΥΝΙ
ΑΦΗΡΩΙ//ϹΝ

Τυχικὸς
Διο[ν]υσία[ν]
τὴν [σ]ύν[β(ιον)]
ἀφηρώϊ[ξ]εν.

915 Fragmentum, cuius max. l. 0,575, max. a. 0,25, max. cr. 0,17. Litterae magnae et crassae a. 0,04—0,05, Φ 0,09, primi vel secundi p. Chr. n. saeculi. Effossum in orientali montis clivo infra ecclesiam Evangelismi. Exscripsi.

Ι
Ο Ν ///
ΚΑΛΦΗΡΙ/////

0 0,16 0,47 0,575

-- τὰν αὑτοῦ γυναῖ]κα ἀφηρ[ώϊξεν].

Fortasse pertinet inscriptio ad heroum magnum, in quo metochium exstructum est.

916 In vico Γωνία penes Matthaeum Moschidem, quo ʿaus Oiaʾ i. e. secundum pristinum usum ex monte S. Stephani delatum erat; litteris crassis a. 0,015. Edd. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 28, 39 ex Leicesteri exemplari; ex Schauberti schedis (n. 13) F. Koepp *Arch. Anz.* 1890, 142, 57. Habeo ectypum chartaceum a Selivero Alaphuso scite confectum.

ΔΑΡΔΑΝΟΣΝΥΜΦΙ
ΚΗ ΝΤΗΝΣΥΜΒΙΟΝ
ΑΦΗΡΩΙΞΕΝ

Δάρδανος Νυμφι-
κὴν τὴν σύμβιον
ἀφηρώϊξεν.

917 ʿAnte sacellum D. Ioannis inter Emporium etʾ [Perissam] ʿquod sacellum supra fundamenta et ex ipsis reliquiis alicuius monumenti exstructum est.ʾ Ed. Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 214.

ΚΥΘΗΡΟϹϹΤΡΑΤΟΝ.Κ........
ΚΗΝΤΗΝΙΔΙΑΝϹΥΜΒΙΟΝ.........
ΑΦΗΡΩΙΖΕΝ

Κύθηρος Στρατον[εί]-
κην τὴν ἰδίαν σύμβιον
ἀφηρώϊ[ξ]εν.

918 ʿFlorentiae in aedibus Riccardianis, urna sepulcralis, in qua anaglyphum, quod repraesentat duas personas in lecto recubantes et tertiam sedentem, mensa ante lectum posita.ʾ Edd. Gori Inscr. ant. in Etruriae urb. extantes I 1726, 99, 59 (Muratori Nov. thes. vet. inscr. II p. MCXXVIII, 7; Hagenbuch Epist. crit. ad Blaurerum 52); Osann Syll. inscr. graec. 1834, 501, 53; Boeckh C. I. G. II 2473 Gorium secutus; H. Dütschke *Antike Bildwerke in Oberitalien* II 1875, 72 sq., 152.

ΑΛΕΞΙШΝΚΑΙΕΠΙΤΕΥΞ
ΖШϹΙΛΛΟΝ ΤΟΝΥΙΟΝ
ΑΦΗΡШΙϹΑΝ

Ἀλεξίων καὶ Ἐπίτευξ[ις]
Ζώσι[μ]ον τὸν υἱὸν
ἀφηρώϊσαν.

919 Emporii ad portam aedis τοῦ Σωτῆρος, quo lapis Perissa advectus esse videtur, ubi commemorat Pittakis. Edd. Ross inscr. graec. ined. II 1842, 211; Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 698.

a

ΤΑΤΟΝΤΕ
ΣΗΣΑΝΔΡΑΝ
ΗΡΩΙΞΑΝ

b

ΕΙΡΗΝΑΙΟϹΚΑΙΕΠΙΚΤΗϹΙ.
ΕΙΡΗΝΑΙΟΝΤΟΝΥΟΝ
ΑΦΗΡΩΙΞΑΝ

a

[Εἰρηναῖος καὶ Ἐπίκτησις(?)]
[τὸ γλυκύ]τατον τέ-
[κνον -]ησάνδραν
[ἀφ]ηρώϊξαν.

b

Εἰρηναῖος καὶ Ἐπίκτησι[ς]
Εἰρηναῖον τὸν ὑὸν
ἀφηρώϊξαν.

Sic Rossius; Pittakis habet *a* vs. 1 Ω, vs. 2 ΣΗϹΑΝΔ.ΑΝ, vs. 3 ꟷΡΩΙΣΑΝ; *b* vs. 3 ΑΦꟷ ΩΙΣΑΝ. *a* [τὸ γλυκύ]τατον τέ[κνον] supplevit Wilamowitz.

---

920 Stela aëtomate (cum rosa) ornata anaglyphum habet viri stantis, qui dextra manu rem incertam tenet. A sinistra eius canis sedet. L. 0,16, a. 0,44, cr. 0,045. Exscripsi Therae in vico Phira in Nomici Museo, quod antea N. Delendae fuerat. Litterae negligenter incisae, a. fere 0,01—0,015.

ΟΙΜΕ⁝⁝ϹΤΟΝΥΙΟΝΦ
ΙΛΟΜΟΥϹΟΝΑΦ
ΗΡΟΙΞΕ

Οἱ . ε . . ς τὸν υἱὸν Φ-
ιλόμουσον ἀφ-
ηρόϊξε.

Vs. 1 haud scio, an ΟΙ[Μ]Ε[Υ]Ϲ suppleri possit.

---

921 Basis lapidis Theraei a dextra mutila prope Megalochorium inventa. Ed. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 433 ex I. comitis de Cigalla schedis. Nonnullarum litterarum hastae mediae lineolis transversis ornatae sunt (Π, Τ prius, Ι primum alterum quartum).

ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΝ
ΙΔΙΝΥΟΝ ΖΩΣΙ
ΜΟΝΑΦΗΡΩΙΞΕΝ

Πρῶτος τὸν
ἴδιν ὑὸν Ζώσι-
μον ἀφηρώϊξεν.

---

922 In ecclesia castelli Emporiani vidit Fauvel a. 1788, cuius exemplar Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 114 recto) contuli. Stela est cum aëtomate anaglypho ornata, quod virum in lecto recubantem et ante eum puerulum et tabulam cibis repletam repraesentat. Ed. Boeckh C. I. G. II 2472*c* ex Pittakis schedis, quae inter titulos meros Theraeos habent, sed perperam Chaeroneae tribuunt, et re vera a Fauvelio pendent.

ΦΙΛΑΑΚΡΙΤΑΤΟΝΤΟΝ
ΥΟΝΑΑΦΗΡΩΙΖΟΝ

Φίλα Ἀκρ[ό]τατον τὸν
ὑὸν ⟨α⟩ ἀφηρώϊ[ξε]ν.

Vs. 2 ΖΟΝ] in lapide fuisse credo ΞΕΝ.

---

923 Lapis integer, sed admodum detritus, quem apud Perissae ecclesiam exscriptum ed. A. Baumeister Philol. IX 1854, 393, 17. Cf. F. Osann ibid. 582, 17.

ΗΜΗΤΗΡΤΟ
ΕΚΝΟΝΦΙΛ
ΕΡΩΤΑΑΦΙΡ
ΟΕΙΨΕ
ΠΙϹ ΙϹΕ
ΒΙΚ ΤΗ
ΝΤΟϹΗ
ΙΩΝΧΡ
ΟΝ

(*nomen mulieris*)
ἡ μήτηρ τὸ
[τ]έκνον Φιλ-
έρωτα ἀφιρ-
όειψε (*corr.* -σε *vel* -ξε?).
Πισ . . . ις Ἐ-
βικ[τοῦν] τὴ[ν]
(*cetera obscura*).

Vss. 5 sqq. haud scio, an ita restituere liceat: Πίσ[τ]ις Ἐ|βίκτη|[το]ν. τὸ σῆ[μα ἐκ | τῶν ἰδ]ίων χρ[η|μάτ]ων --, quae insolita sunt (sed cf. n. 880, 4). 'Ἐ|βίκτη|[το]ν τὸ[ν εἴδιον υ]ἱ[ὸ]ν χρ[η|στ]όν' Kaibel.

---

924 Basis longa et humilis cymatiis ornata, marmoris caerulei, l. 0,73, a. plus 0,13, cr. 0,09, sed a parte postica mutilata. Nunc est in limine casae Manolis Karamolengi, in vico Μέσα Γωνία. Litterae a. c. 0,02 saeculi fere p. Chr. n. primi. Exscripsi.

ΑΓΑΘΟ//ΙΟΙΣ
ΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑΕΥΑΡΕΣΤΟΝΑΦΗΡΩΙΞΕΝ

Ἀγαθό[π]ο[υ]ς | τὴν θυγατέρα Εὐάρεστον ἀφηρώϊξεν.

---

925 Stela superne fracta, a. 0,46, l. 0,33, anaglypho ornata, quod hominem repraesentat in lecto recubantem et ante eum mensam vasis(?) repletam, canem, puerum. Litterae negligentissime incisae lectu difficiles. Exstat Petropoli in artium academiae aedificio, quo ex loco incerto translata est. Ad similia monumenta Theraea provocavit, qui edidit, B. Latyschew *Mitth. des athen. Inst.* X 1885, 128 sq., 33, quamobrem hoc monumentum huc retuli.

ΕΠΑΦΡΑΣΤΑΝΘΥΓΑ
ΤΕΡΑΣΩΤΗΡΑΝ
ΑΦΗΡΩΙΞΕ

Ἐπαφρᾶς τὰν θυγα-
τέρα Σώτηραν
ἀφηρώϊξε.

---

926 Stela parva lapidis fusci, l. 0,23, a. 0,35, cr. 0,09, anaglypho viri stantis ornata, artis exiguae et male habita. Litterae ultimae Romanorum aetatis. Lapis Athenis in vico (συνοικία) Κολωνακίου inventus, a Spyr. N. Guzare medico domus emptore societati archaeologicae graecae donatus est. Edd. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. n. 3172 ut Theraeam; Therae (aut alii Aegaei maris insulae) vindicavit St. A. Kumanudes Ἀθήναιον VII 1878, 212.

Φιλόξενος τὸν ἴδιον
θρεπτὸν Ἀβάσκαντο-
ν ἀφηρώϊξε.

Abascantus ab educatore filium denominavit Philoxenum, qui annis 213—217 p. Chr. n. archon fuit (n. 481, 7).

---

927 Basis sive tabula marmoris caerulei, l. 0,40, a. 0,26, in vico Μέσα Γωνία exteriori muro casae alicuius iniecta, quae ad ecclesiam Metamorphosis pertinet. Litterae apicibus magnis ornatae, a. fere 0,02. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 251; cf. Schauberti schedas n. 11; Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 262. Exscripsi.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣΤΑΝ
ΕΑΥΤΟΥΘΡΕΠΤΑΝ
ΟΝΗΣΙΦΟΡΟΝ
ΑΦΗΡΩΙΞΕ

Εὐφρόσυνος τὰν
ἑαυτοῦ θρεπτὰν
Ὀνησίφορον
ἀφηρώϊξε.

928 Stela superne fracta, cuius l. 0,395, max. a. 0,37; litteris apicatis evanidis a. 0,015—0,018. Exscripsi in vico Ἐμπορεῖον apud Antonium Kokkalin.

ΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΣΣΣΤΙΑΙΟΥ
ΤΟΝΙΔΙΟΝΟΜΟΠΟ////ΙΙ ΛΡΙΣ
ΤΟΓΟΝΟΝ//////////////ΙΟΥ
//

Κλειτοσθένης Ἑστιαίου
τὸν ἴδιον ὁμόπο[λιν(?)] Ἀριστ-
τόγονον ....ίου
[ἀφηρώϊξεν vel ἥρωα].

929 „Ἐπὶ στήλης λίθου Παρίου." Ed. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1840, 490.

ЄΙΝΑΚ
ΥΙ ΝΟ
ΣΩΤΙΝ
ΤΟΝΠΑΤΕΡΑ
ΡΩΙΞΕΝΟΝ

- - - -
[- - τὸν]
υἱ[ό]ν, Ο-
Σωτί[μου]
τὸν πατέρα
[ἀφη]ρώϊξεν⟨ον?⟩.

930 Marmor vehementer detritum in S. Marinae aedicula supra portum Ἀθηνιόν sita vidit Ross Inscr. graec. ined. II 1842, 207.

ΤЄΡΠЄΛΑΟϹΛΗ.Ϲ....ΟΝ..ЄϹΜΟΝ......
.............ϹЄΝЄΚЄΝΚΑΙΚΑΛΟΚΑ....
................ΑΦΗΡΩΙϹЄΝ

Τερπέλαος [Δ]η[μ]ό[κριτ]ον - - - - - -
[πάσης ἀρετῆ]ς ἕνεκεν καὶ καλοκα[γαθί]-
[ας τῆς ἐς αὐτὸν] ἀφηρώϊσεν.

931 Magna basis sive tabula, l. 0,86, a. c. 0,22, in agro aliquo prope regionem *Kamári* inventa, nunc portae domus, quae est in vico Μέσα Γωνία, Georgii Seliveri liminis instar iniecta et pessime habita. Exscripsi.

//
//////////////////////////////////// ὤ ////////////////////
//////////////////////////////// ΑΠΗΡΟϹΙϹЄ

- - - - - -
- - - - - -
- - - ἀπηρό[ε]ισε.

Vs. 1 initio fortasse sunt haec: - - ΙΝ.

932 Stela l. 0,31, a. 0,47, pessime habita, anaglypho infimae artis ornata, quod hominem in lecto recubantem repraesentat, ante quem puer stat. Nunc est super porta ecclesiae S. Ioannis Katiphóri(s) infra vicum Μεροβίγλι Skarum versus.

//////////////////////////////
//////////////////////////////
//////////////////////////////
ΗΡΩΙΞΕΝ//

- - - -
- - - -
- - - -
[ἀφ]ηρώϊξεν.

SECTIO QVINTA.

MONVMENTA CHRISTIANA.

(Cf. n. 455.)

933 „Λίθου λευκοῦ." Ex societatis archaeologicae graecae inventario (n. 4820) in lucem protraxit M. Fränkel et comiter mecum communicavit. Cf. *Arch. Anz.* 1897, 78, 1.

ΑΝΓЄ
ΛΟϹ
ЄΠΙ
ΚΤΟΥϹ
ΠΡЄϹΒΥ
ΤΙΔΟϹ

ἄνγε-
λος
Ἐπι-
κτοῦς
πρεσβύ-
τιδος.

πρεσβυτίδων munus christianum est; cf. Pauli ep. ad Tit. 2, 3.

934 Stela marmoris albi, l. 0,165, a. 0,44, cr. 0,07; litteris a. 0,02. Ante sepulcrum Romanae aetatis in meridionali Selladae parte a. 1896 una cum n. 944. 952. 954. 960. 962. 967 effossam exscripsit Dragendorff. Vidi.

ΑΓΓЄΛΟϹ
ΑΓΑΘΟΠΟ
ΔΟϹ

ἄγγελος
Ἀγαθόπο-
δος.

935 Stela rudis, cuius max. l. 0,16, a. 0,26; litteris negligentissime exaratis, vss. 1. 2 minoribus quam subsequentibus, a. 0,01—0,028; a. 1896 in faucibus meridionalibus infra Selladam effossa. Edo ex Dragendorffii schedis ectypoque.

ΛΓΓЄ
ΛΟϹ
ΒΟΙΘΙΟ
ΝΟϹ

ἄγγε-
λος
Βοϊθίο-
νος.

936 Stela marmoris albi oblonga, l. 0,17, a. 0,27, cr. 0,055. In superiore parte aëtoma et in eo rosa lineis incisis indicata sunt. Litterae negligenter incisae, a. 0,01—0,025. In faucibus meridionalibus infra Selladae iugum a. 1896 effossam (una cum n. 941. 945) exscripsit Dragendorff; ectypum contuli.

ΑΝΓЄΛΟϹ
ΔΗΜЄΑ

ἄνγελος
Δημέα.

937 Lapis sepulcralis parvus, apud Perissae ecclesiam inventus. Ed. A. Baumeister Philol. IX 1854, 393, 19.

ΑΓΓΕΛΟ	ἄγγελο-
CΔΙΟΝΥ	ς Διονυ-
CΙΟΥ	σίου.

938 Phirae in oppido. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 78, 19*b*.

ΑΝΓΕΛΟC	ἄνγελος
ΑΟΡΧΙΔC	[Δ]ορ[κ]άδ[ος] (?).

939 Stela lapidis calcarii s. marmoris caerulei superne aëtomate, cuius in medio rosa est, ornata, infra fracta, a parte postica non levigata; l. 0,17, max. a. 0,29, cr. c. 0.105. Litterae crassae a. 0,014—0,03. Exscripsi in vico Μεροβίγλι apud Georgium Beloniam, quo a Μεσαβουνῷ delata est.

ΑΝΓΕΛΟC	ἄνγελος
ΕΠΙΚΤΗ	Ἐπικτή-
ΤΟΥ	του.

940 Stela lapidis caerulei, l. 0,27, a. 0,39, cr. 0,14, in qua templi in antis forma lineis incisis expressa est. Templi aëtoma rosa et duobus acroteriis est ornatum. Litterae satis accurate incisae, a. 0,022. Exscripsit A. Schiff in vico Ἐμπορεῖον, ubi etiam inventa esse fertur, apud Ducam Francisci f. Zerigum. Ectypum contuli.

ΑΓΓΕΛΟC	ἄγγελος
ЄΥΚΑΡΠΟΥ	Εὐκάρπου.

941 Stela marmoris albi, l. 0,135, a. 0,21, cr. 0,07, in superiore parte aëtomate ornata, in faucibus meridionalibus infra Selladam in camera sepulcrali una cum n. 936. 945 a. 1896 effossa. Edo ex Dragendorffii schedis.

ΑΝΓΕΛΟC	ἄνγελος
ΖΗΝΑ	Ζηνᾶ.

942 Stela marmorea aëtomate simplici ornata, l. 0,20, a. 0,32, superne et infra mutilata. Inventa est a. 1866 ʽἐν τῇ νεκροπόλει Μέσα Βουνοῦʼ; postea Phiram ad P. G. Delendam translata. Ed. K. Stephanos *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 358, 3.

ΑΝΓΕΛΟC	ἄνγελος
ΖΩCΙΜΟV	Ζωσίμου.
ΑΦΗΡΟΙCΑ	ἀφηροῖσα
ΡΟVΦΕΙΝΑ	Ῥουφεῖνα
5 ΤΟΙΛΙΟΝVΙΟΝ	5 τό(ν) ἴ[δ]ιον υἱόν.

Mirum certe exemplum coniunctae religionis graecae et proprie Theraeae cum fide christiana, nisi forte duae inscriptiones mixtae sunt ita, ut primum in lapide fuerit:

(*nomen filii*)
ἀφηροῖσα
Ῥουφεῖνα
τό(ν) ἴ[δ]ιον υἱόν.

deinde eraso versu primo antepositum sit:

ἄνγελος
Ζωσίμου.

Lapides inscriptos a Christianis denuo usurpatos esse testatur n. 455.

943 Lapis sepulcralis. Edo ex Rossii diario.

ΑΓΓΕΛΟC	ἄγγελος
ΗCΙΚΟΥ	Ἡ[θ]ικοῦ.

944 Stela marmoris albi, aëtomate cum rosa et duobus acroteriis ornata, l. 0,21, a. 0,29, cr. 0,075; litteris a. 0,025. Ante sepulcrum Romanae aetatis in meridionali Selladae parte a. 1896 effossam exscripsit Dragendorff. Cf. n. 934. Vidi.

ΑΝΓΕΛΟC	ἄνγελος
ΗΛΙΟΔΩ	Ἡλιοδώ-
ΡΟΥ	ρου.

945 Stela marmoris albi, l. 0,165, a. 0,20, cr. 0,09, una cum n. 936. 941 in meridionalibus faucibus infra Selladam a. 1896 effossa. Superior pars aëtomate, in quo rosa, ornata est. Edo ex Dragendorffii exemplari.

ΑΝΓΕΛΟCΗ	ἄνγελος Ἡ-
ΡΑΚΛΕΩΝΟC	ρακλέωνος.

946 Stela marmoris albi undique fracta, l. et a. plus 0,20, calce oblita, nunc in vico Μέσα Γωνία penes Θεολοῖνην Γεωργίου Βαμβακούση muro interiori domus inserta. Reperta esse dicitur in Μεσαβουνῷ prope Evangelismi ecclesiam. Litterae pro sera aetate satis accurate incisae sunt, a. 0,016—0,018, ф 0,03. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 255 (emendavit K. Keil Philol. IV 1849, 742, quocum consentit Dittenberger *Histor. und philol. Aufsätze, E. Curtius gewidmet* 1884, 300). Exscripsi.

ΑΓΓΕΛΟΣ	ἄγγελος
ΚΑΛΛΙΝΟ	Καλλινό-
ΗΣΚΑΙΕΥ	ης καὶ Εὐ-
ΦΡΑΜΙΚΗΣ	φραν[τ]ικῆς.

Vs. 4 ligatura ex litteris N et Π constare videtur, praesertim cum lapidis superficies in eo loco integra sit. Error est lapicidae.

947 Stela marmoris albi, l. 0,225, a. 0,32. In superiore parte pro aëtomate arcus indicatus est, rosa ornatus. Exscripsi in muro extero casae Mariae Emmanuelis f. Scaramangae, quae est in vico Ἐμπορεῖον. Litterae a. fere 0,02.

ΑΓΓΕΛΕC	ἄγγελες (*sic*)
ΚΛΗΤΑΡΙC	Κλητάρισ-
CΤΑC	στας.

948 Stela aëtomate (cum duobus acroteriis et rosa) ornata. Exscripsit Fauvel a. 1788, cuius schedas Parisiis in bibliotheca nationali conservatas (ms. francogall. 22877 f. 111 verso) contuli. Quibus male usus Pittakis inscriptionem n. 1027 agglutinavit (C. I. G. II 2476).

ΑΓΓΕΛΟΥ	ἀγγέλου
ΚΡΑΤΕΡΟΥ	Κρατέρου.

ΑΓΓΕΛΟΝ Pittakis.

949 Stela lapidis caerulei aëtomate, in quo rosa est, ornata, a. 0,23, l. 0,25, cr. 0,035; litteris a. 0,015—0,023. Edd. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 183 (C. I. G. II add. 2476*e*); K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1841, 489; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2005. Exscripsi Perissae in sacerdotis casa.

ΑΓΓΕΛΟϹ	ἄγγελος
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟ	Μητροδώρο[υ].

950 Stela marmoris albi, in qua aëtoma cum rosa obiter indicatum est; litteris crassis a. 0,015—0,013, satis accurate incisis. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 253. Exscripsi in vico Μέσα Γωνία apud Constantinum Dracotum, qui ad ecclesiam S. Charalampi habitat.

ΑΓΓΕ	ἄγγε-
ΛΟϹΝΕΙ	λος Νει-
ΚΗΤΟΥ	κήτου.

951 Stela lapidis caerulei, l. 0,26, a. 0,35, cr. 0,08, in qua aëtoma (cum rosa) lineis incisis indicatum est. Litterae a. 0,015—0,022. Nunc in vico Ἐμπορεῖον penes Lucam Francisci f. Zerigum conservatur; ac dicitur ibidem inventa esse. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

ΑΓΓΕΛΟϹ	ἄγγελος
ΝΕΟΥϹΗϹ	Νεούσης.

952 Stela marmoris albi, aëtomate cum rosa et duobus acroteriis ornata, l. 0,23, a. 0,24, cr. 0,08; litteris a. 0,03. Ante sepulcrum Romanae aetatis in meridionali Selladae clivo a. 1896 effossam exscripsit Dragendorff. Cf. n. 934. Vidi.

ΑΓΓΛΕϹ	ἄγγλες (*sic*)
ΝΥΝΦΙΚΗϹ	Νυνφικῆς.

953 Stela lapidis caerulei, l. 0,155, a. 0,31, pavimento coenobii, quod est in summo monte Prophetae Eliae, inserta. Litterae tenues, a. 0,016—0,028. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 78, 19*a*. Exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

ΑΓΓΕΛΟϹ	ἄγγελος
ϹΤΡΑΤΟΝΕΙ	Στρατονεί-
ΚΗϹ ▷	κης.

954 Stela marmoris albi, cuius summa pars aëtomatis in formam desinit, l. 0,16, a. 0,25, cr. 0,08; litteris a. 0,025—0,015. Ante sepulcrum Romanae aetatis in meridionali Selladae parte a. 1896 effossam exscripsit Dragendorff. Cf. n. 934. Vidi.

ΑΝΓΕΛΟϹ	ἄνγελος
ΤΡΥΦΩΝΟϹ	Τρύφωνος.

955 Stela marmoris albi, l. 0,17, a. 0,29, in vico Μέσα Γωνία muro interiori domus, quae est Θεολοΐνης Γεωργίου Βαμβακούση, inserta, in Μεσαβουνῷ prope Evangelismi ecclesiam inventa (ut tradunt). Litterae exiles, a. 0,01—0,22. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 254. Exscripsi.

ΑΓΓΕΛΟϹ	ἄγγελος
ΦΙΛΟΜΟΥϹΟΥ	Φιλομούσου.

956 Stela lapidis caerulei aëtomate (cum rosa) ornata infra fracta, cuius l. 0,15, max. a. 0,27, cr. 0,025; litterae a. 0,012—0,025 (Φ). Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 257, qui in vico Gonia inventam dicit. Phirae apud Nomicum exscripsit A. Schiff; ectypum contuli.

ΑΓΓΕΛΟϹ	ἄγγελος
ΦΙΛΟΜΟΥ	Φιλόμου-
ϹΟΝ	σον.

Φιλομούσο[υ] Ross, errorem quadratarii subesse ratus. Fortasse muliebre nomen in -ον est.

957 Stela lapidis albi aëtomate (cum cruce circulo inscripta [i. e. rosa rudi] et duobus acroteriis) ornata, l. 0,20, a. 0,27, cr. 0,055. Litterae aetatis recentioris nec tamen male incisae, a. 0,012—0,03 (Φ). Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 256. Exscripsit A. Schiff Phirae apud Nomicum, quo ex vico Gonia devenerat. Ectypum contuli.

ΑΓΓΕΛΟϹ	ἄγγελος
ΦΙΛΟΥΜΕ	Φιλουμέ-
ΝΗϹ	νης.

958 Stela sive tabula rudis marmoris albi, cuius max. l. 0,20, max. a. 0,29, max. cr. c. 0,08; litterae a. 0,02. Inventa est in faucibus, quae a iugo Sellada appellato meridiem versus sitae sunt. Exscripsi.

ΑΓΓΕΛΟϹ	ἄγγελος
//////////////////////	- - -

959 Addo fragmentum, quod Epanomeriae exscripsit et ed. E. M. Leycester *Journ. of the Roy. Geogr. Soc.* XX 1850, 23.

ΑΓΓΕΛΟϹ	ἄγγελος.

960 Stela lapidis caerulei, l. 0,10, a. 0,29, cr. 0,10; litteris a. 0,02. Ante sepulcrum Romanae aetatis in meridionali Selladae clivo a. 1896 effossam exscripsit Dragendorff. Cf. n. 934. Vidi.

ΑΓΓΕ	ἄγγε-
ΛΟϹ	λος.

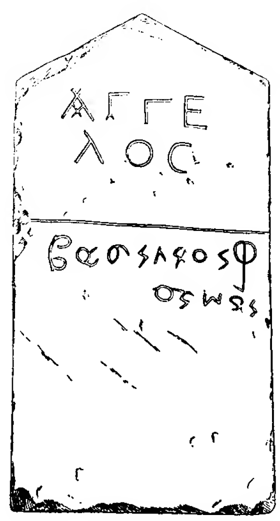
961 Fragmentum. Ex societatis archaeologicae graecae inventario eruit M. Fränkel.

ΑΝΓΕ	ἄνγε-
ΛΟΣ	λος.

962 Stela simplex marmoris albi, l. 0,23, a. 0,44, cr. 0,06—0,10; litteris a. 0,033. Ante sepulcrum Romanae aetatis in meridionali Selladae clivo m. Iulio a. 1896 effossam exscripsit Dragendorff. Cf. n. 934. Vidi.

Α Ν Γ Є Λ Ο C ἄνγελος.

963 Stela marmoris albi, l. 0,14, a. 0,27. Litterae et superiores et inferiores accurate incisae. Fuerat in vico Γωνία, quo ex iugo Sellada appellato devenerat ('Messa-Vuno' Schaubert); anno 1848 in Museum Berolinense translata est. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 252; *Beschreibung der antiken Skulpturen (Königl. Museen zu Berlin)* 1891, 1172. Exstat etiam inter Schauberti schedas Berolini in Regii Musei bibliotheca conservatas n. 7 (F. Koepp *Arch. Anz.* 1890, 142, 57). Vidi. Imaginem delineavit M. Luebke.

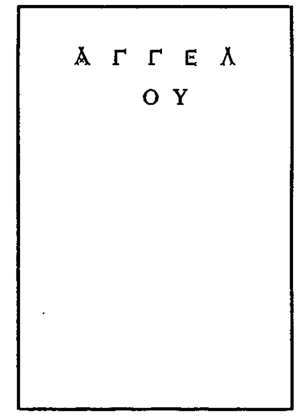

I. ἄγγε-
λος.

II. Βασίλιος Φ-
ιρμίο(υ).

In altera parte mixtae sunt formae antiquissimae (ι, ο = ου, ultimus versus a dextra ad sinistram perscriptus) et cursivae q. v. (β, σ). Quae res suspicionem certe movet, quamquam alia falsariorum vestigia Therae non cognovi.

964 Stela simplex marmoris caerulei, l. 0,225, a. 0,40, cr. 0,10. Litterae apicatae a. 0,02. Exscripsi in vico Μέσα Γωνία apud Papam Macarium.

ἀγγέλ-
ου.

965 Tabula sive stela rudis lapidis nigricantis, cuius l. 0,26, a. 0,39, max. cr. 0,22. Litterae crassae a. c. 0,03. Exscripsi ad viam publicam vici Καρτεράδος ante domum mulieris 'Φλουριά Ἐξαγοράκη ἢ Ἐγρημινοῦ' appellatae.

Α Γ Γ Ε
Λ Ο Υ

ἀγγέ-
λου.

966 Stela lapidis calcarii caerulei, a. 0,30, l. 0,21, cr. 0,07, in Selladae clivo meridionali prope sepulcra recentioris aetatis a. 1896 effossa. Exscripsit Dragendorff.

Α Ν Γ Ε Λ Ο V ἀνγέλου.

967 Stela marmoris albi, l. 0,19, a. 0,31, cr. 0,095; litteris a. 0,02. Ante sepulcrum Byzantinae q. v. aetatis in meridionali Selladae parte a. 1896 effossam exscripsit Dragendorff. Cf. n. 934. Vidi.

Α Γ Γ Λ Ο Υ ἄγγλου (*sic*).

968—974 Prope vicum Βουρβοῦλο in vineto a. 1869 p. Chr. n. aedificia duo effossa sunt, e quibus unum a Soroto exploratum ex lapidibus albis constabat. Eius longitudo erat m. 6, crass. 5, alt. 1,5; unica eius porta orientem versus spectabat. In interiore parte sepulcrum inventum est, l. 1,90, cr. 0,85, cuius coperculum e lapide albo factum erat. Intra sepulcrum inventae ossium combustorum et non combustorum ('*calcinés*' et '*non calcinés*') reliquiae, quae ad diversa corpora humana pertinebant. Extra aedificium a dextra sinistraque portae vasa fracta magnitudinis mediocris formaeque variae inventa sunt. Inscriptiones edd. K. Stephanos in ephemeride Ἐπόπτης Σύρου die I m. Ian. 1870 [quam non inspexi] et *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 358; Anonymus in ephemeride hebdomadali *Le Courrier d'Athènes* III n. 84 die XXVIII m. Febr. 1870 (commemoravit St. A. Kumanudes Ἐφ. ἀρχ. 1870 app. p. 4; quae testimonia indagavit M. Fränkel, Athenis meum in usum exscripsit A. Schiff). Denuo prout nova ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 78, 19 *c*—*h*. Eodem loco inventum monumentum nondum christianum n. 910. Quae ipse exscripsi, in eadem vinea sunt, quam nunc possidet Constantinus Iacobi f. Sorotus.

(968) Tabula marmoris albi, l. 0,14, a. 0,34, max. cr. 0,07; litteris parvis. Edd. K. Stephanos locis laudatis; *Courr. d'Athènes* l. l.; R. Weil l. l. *h*. Exscripsi.

Λ Γ Γ Ε Λ Ο Σ
Λ Φ Ρ Ο Δ Ο Υ
/// Γ //// Γ Λ Ο Υ

ἄγγελος
Ἀφροδοῦ.
[ἄ]γ[γέ]λου (?).

Vs. 3 omiserunt priores. Equidem credo ad inscriptionem paullo antiquiorem ea pertinere.

(969) Stela sive tabula marmoris albi, l. 0,22, max. a. 0,19, cr. 0,07. Litterae negligenter incisae (a. 0,012—0,02). Edd. K. Stephanos Ἐπ. Σύρ. (cf. *Bull. de corr. Hell.* l. l.); *Courr. d'Athènes* l. l.; R. Weil l. l. *f*. Exscripsi.

Λ Ν Γ Є
Λ Ο C Є
Λ Ε Υ Θ Ω C

ἄνγε-
λος Ἐ-
λευθῶς.

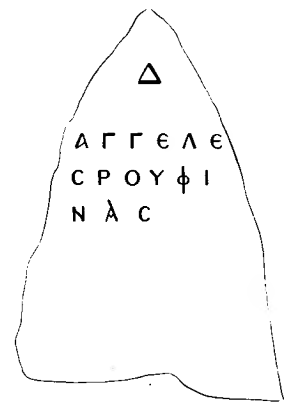
(970) Stela sive tabula marmoris albi a. 1869 inventa, l. 0,16, a. 0,20, cr. 0,03; litteris a. 0,012—0,028 male incisis. Ed. K. Stephanos *Courr. d'Athènes* l. l.; *Bull. de corr. Hell.* l. l. n. 4. Exscripsi.

ΛΓΓΕΛΟϹ	ἄγγελος
ΕΥΦΡΟϹΥ	Εὐφροσύ-
ΝΟΥ	νου.

(971) Stela marmoris albi undique fracta, cuius max. l. 0,23, max. a. 0,31. Edd. K. Stephanos Ἐπ. Σύρ. (cf. *Bull. de corr. Hell.* l. l.); *Courr. d'Athènes* l. l.; R. Weil l. l. *g*. Exscripsi.

ΛΓΓΕΛΟϹ	ἄγγελος
ΠΡΙΛΛΑϹ	Πρίμας.

(972) Stela triangula marmoris albi, cuius max. l. 0,13, max. a. 0,21, cr. plus 0,03; litteris obliquis. Edd. K. Stephanos Ἐπ. Σύρ. (cf. *Bull. de corr. Hell.* l. l.); *Courr. d'Athènes* l. l.; R. Weil l. l. *d*. Exscripsi.

ἄγγελε-
ς Ῥουφί-
νας.

(973) Stela marmoris leucophaei aëtomate cum rosa et acroteriis ornata, cuius max. l. 0,23, max. a. 0,23, max. cr. 0,04; litteris tenuibus a. 0,007 (Ο)—0,025 (Υ). Edd. K. Stephanos Ἐπ. Σύρ. (cf. *Bull. de corr. Hell.* l. l.); *Courr. d'Athènes* l. l.; R. Weil l. l. *e*. Exscripsi.

ΛΝΓ(Ε)ΛΟϹ	ἄνγελος
ΦΙΛΗΤΟΥ	Φιλήτου.

(974) Stela marmoris albi aëtomate (in quo acroteria) ornata, l. 0,12, a. 0,185; litteris a. c. 0,023. Edd. K. Stephanos Ἐπ. Σύρ. (cf. *Bull. de corr. Hell.* l. l.); *Courr. d'Athènes* l. l.; R. Weil l. l. *c*. Exscripsi.

ΛΓΓΕ	ἄγγε-
ΛΟϹ	λος.

975 Tabula longa a dextra fracta, cuius in margine inferiore litterae incisae sunt. Tabulae max. l. 1,44, a. 0,615. Litterae altitudinis diversae pleraeque inter 0,02 et 0,03 pro tali inscriptione non nimis pravae sunt, ita ut iudicio a Rossio lato (*'in Schriftzügen, die nicht jünger als das vierte oder fünfte Jahrhundert, vielleicht aber schon aus dem zweiten oder dritten sein dürften'*) assentiendum esse censeam. Nunc est in muro interiore ecclesiae S. Stephani, a qua urbis antiquae mons nomen hodiernum duxit. Ed. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 60 (C. I. G. IV 8911). Exscripsi.

+ ΛΓΙΕΚΛΙΦΟΒΕΡΕΜΙΧΛΗΛΛΡΧΛΝΓΕΛΕΒΟΗΘΙΤШΔΟΥΛШϹΟ\// ΧΑΡΙΛΑШΚΛΙΜΝΗΜΟϹΥΝΗΚΕΤΟΙϹΠΕ//

Ἅγιε καὶ φοβερὲ Μιχαὴλ ἀρχάνγελε βοήθι τῷ δούλῳ σο[υ] Χαριλάῳ καὶ Μνημοσύνῃ κὲ τοῖς πε[τίν].

976 In rupe prope Perissam quinque fere metris ab inscriptione n. 841. Exscripsit H. Dragendorff m. Septembri a. 1897.

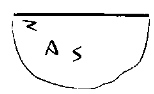
☩ ΠΡΩΤΟϹ	Πρῶτος.

PARS NONA.

INSTRVMENTVM DOMESTICVM.

977—982 PONDERA ET MENSVRAE.

(977) Lapis fere ovalis, cuius maior pars defracta est, max. l. 0,115, a. 0,08, cr. 0,06; litterae a. 0,02—0,05. Effodi in aula templi Apollinis Carnei. Exscripsi.

[-- *μ*]*ναῖ*.

---

(978) Lapis niger volcanius formae ovalis, qui pondus fuisse videtur, max. l. 0,20, max. a. 0,20, max. cr. 0,09. Non est integer. In vico Ἀκρωτήρι a se inventum mihi attulit Paulus Kretschmer. Ad ectypi fidem delineavit M. Luebke.

Ηεπτά.

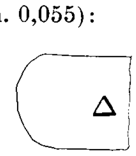
(979) Lapis niger volcanius ovalis, cuius l. 0,235, a. 0,19, cr. 0,11; litterae a. c. 0,12. Ed. Ricci *Mon. ant.* II 1890, 282, 2 ex Halbherri schedis. Exscripsi Phirae in Nomici, quod Delendae fuerat, Museo.

Δ ᛋ δέ(κα *scil.* μναῖ).

Δ(ραχμὰς) ἑ(κατόν) Ricci, id quod mihi non probavit.

---

(980) Lapis ovalis a dimidia parte fractus, cuius max. l. 0,165, max. a. sive diametros 0,12. Effodimus prope gymnasium epheborum. Incisa est littera (a. 0,055):

δ[έ(κα *scil.* μναῖ?)].

---

(981) '*Athen (arch. Gesellschaft) n. 256. Rundes Bleistück. Oben eine ovale Vertiefung, in deren Mitte ein hohes eigenthümlich geformtes Gefäss in Relief. Unten eingeschnitten* ΚΕΣΑΣ. *Das* Σ *in Relief. Gut erhalten. Aus Thera. Gewicht 484 gr.*' Ed. E. Pernice *Griechische Gewichte* 1894, 189, 747. Cf. eundem p. 70: '*Das* Μ'[=Σ], '*welches die μνᾶ bedeutet, ist ursprünglich. Die übrigen Buchstaben sind später und, wie mir scheint, von moderner Hand eingeschnitten. Dass aber das ganze Stück eine Fälschung sei, wie im Inventar bemerkt ist, lässt sich nicht annehmen. Jedenfalls liegen keine offenbaren Verdachtsmomente vor. Welcher Gattung von Minen wir das Stück zutheilen müssen, ist unklar*'.

(982) Mensa l. 1,04, a. 0,40, cuius in latere superiore tria foramina rotunda excavata sunt. Foraminum diametri superiores: 0,105, 0,18, 0,285. In lateris adversi margine superiore nomen incisum est serae aetatis, litteris a. 0,02—0,025. Effodi in Basilicae angulo meridionali prope portam parvam, quae in balneas ducit. Exscripsi.

Κ ΝΙΚΗΤΗϹ Κ. Νικήτης.

Singula foramina, ad labra usque repleta, 900, 3600, 28000 fere aquae grammata, quae nos vocamus, capiunt, sed tenendum est in his foraminibus vasa fuisse capacitatis aliquanto minoris. Cf. E. Pernice *Über den Werth der monumentalen und litterarischen Quellen antiker Metrologie* 9 sqq. (*Zeitschr. für Numism.* XX 1896). Summa mensura ad amphoram romanam, quae 26196 grammata aequat, proxime accedit. De minoribus ne coniecturas quidem proferre audeo.

983—994 VASORVM INSCRIPTIONES.

(983) '*Höhe 0,021. Eingeritzt am Rande eines Topfes aus grobem Thon. Geometrische Periode. Grab 13.*' Detexit Dragendorff m. Sept. a. 1897.

Α

---

(984) '*Sellada. Südseite. Eingeritzt auf der Schulter einer grossen geometrisch decorirten Vase, 1,80 m tief ausgegraben.*' Litterae a. 0,02—0,03. Exscripsit Dragendorff.

ᛁ ᚴ Α Ἀγλ -

---

(985) '*Fuss einer Schale. Schwarz gefirnisst. Etwa V. Jahrhundert.*' Exscripsit Dragendorff m. Sept. a. 1897.

Δ

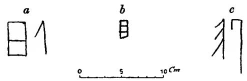
---

(986) Fragmenta duo vasis magni nigri, in meridionali Selladae clivo a. 1896 effossa; litteris a. c. 0,021. Dragendorffii exemplar expressit M. Luebke.

Δαμαινίς.

(987) '*Graffitto. Am Halse einer Amphora derselben Art*' (ut n. 988). '*Buchstabenhöhe 0,04*' (inscr. *a*). '*Am Henkel das Zeichen*' (inscr. *b*). '*Auf der anderen Seite der Schulter*' (inscr. *c*) '*Grab 97*'. Edo ex Dragendorffii schedis.

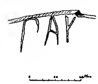
Αη. Πε.

(988) '*Auf der Schulter einer grossen Amphora eingeritzt. Gefunden auf der Südseite der Sellada, Grab 96.*' Exscripsit Dragendorff, cuius exemplar expressit M. Luebke.

Με.

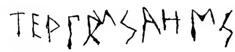
(989) Fragmentum vasis generis q. v. geometrici, in Selladae clivo meridionali a. 1896 effossum; litteris a. c. 0,025. Dragendorffii exemplar expressit M. Luebke.

Παυ.

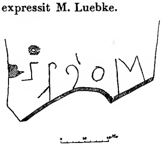
(990) '*Auf dem Rande einer zweihenkligen Schale geometrischen Stils (Grab 17) eingravirt, genau in der Mitte, zwischen beiden Henkeln. Beim 5. Buchstaben hat er sich zuerst verschrieben und das* Ϟ *eingeritzt, dann das* M *daraus gemacht*' (inscr. *a*). '*Auf der anderen Seite hat er noch einmal angefangen. Dort steht*' (inscr. *b*). Pateram purgandam curavit litterasque detexit Dragendorff m. Sept. a. 1897, cuius exemplar expressit M. Luebke.

a Τερπσία ἠμι.

b Τερ(πσία).

(991) In fragmento vasis fictilis, quod in meridionali Selladae clivo a. 1896 effossum est, litteris obiter incisis a. c. 0,015—0,032. Dragendorffii exemplar expressit M. Luebke.

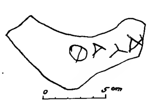

-- ἴβιος.

(992) '*Buchstabenhöhe 0,009. Eingeritzt am Boden einer schwarz gefirnissten Kanne attischer Fabrik. V. Jahrhundert.*' Detexit Dragendorff m. Sept. a. 1897 in vase melius purgato, quod a. 1896 prope ecclesiam Χριστός inventum esse videtur.

Ι Θ Α

(993) Vasis fragmentum, cuius max. l. 0,115, max. a. 0,06, apud μετόχιον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ in angulo, qui notum inter et occidentem spectat, effossum. Delineavi.

Φάϋλ[λος] s. Φαϋλ[ιππος] *similia*.

(994) Prope forum ad viam, quae meridiem versus ducit, in fragmento amphorae. Primae litterae a. 0,02, quartae 0,03. Exscripsi.

ΘΕΖΥΓ

995—1004 AMPHORAE.

(995) Edo ex Weilii schedis.

ϹΠΙΙΕΡΟΝ [ἐ]πὶ Ἱερον-
ΟϹ ος.

(996) Edo ex Weilii schedis.

ΙΚΛΕΙΤΟ [ἐπ]ὶ Κλειτο[μάχου].
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ Ἀρταμιτίου.

(997) Exscripsi.

ΑΡΙϹ Ἀρισ-
ΤΙΩ // τίω[ν].

(998) Edo ex Weilii schedis.

 Ἀρχ.

(999) Therae in monte S. Stephani vidit Fauvel a. 1788, cuius ex schedis Parisiis in bibliotheca nationali conservatis (ms. francogall. 22877 f. 113 verso) habeo. Boeckhius C. I. G. II 2476*c* ex fallacibus Pittakis schedis duplicibus, ubi Corintho tribuitur, ut epitaphium ediderat.

ΚΙϹϹΟϹ Κίσσος.

(1000) Therae in urbe antiqua. In aula templi Apollinis Carnei.

ΚΛΕΟΒΟΥ ///////// Κλεοβού[λου].

(1001) Manubrium, nescio quo loco Therae insulae repertum, quod mihi monstravit Venieris, qui fuerat a. 1895 Therae demarchus.

ΧΑΡΙΝΟΣ Χαρῖνος.

(1002) In S. Stephani monte. Exscripsit Fauvel a. 1788, cuius ex schedis Parisiis in bibliotheca nationali conservatis (ms. francogall. 22877 f. 113 verso) habeo. Indidem fluxerunt Villoisoni, quibus Osann Syll. inscr. graec. p. 381, 4 usus est, et Pittakis schedae, qui Corintho dat; utraeque de amphora tacent. Quare Boeckh C. I. G. II 2449 ad proxeniae decretum referre potuit.

ΕΠΙΣΩΣΙΦΡΟ ἐπὶ Σωσίφρο-
ΔΟΣΑΙΝΕΑ [ν]ος. Αἰνέα.
ΚΝΙΔΙΟΝ Κνίδιον.

Eandem notam exhibet Dumont *Inscr. céram.* 224, 491 (= 488).

(1003) '*Ruines de la ville d'Oea*' i. e. in urbe Thera. Ed. Dumont *Inscr. céram.* (*Arch. des miss. scient.* II, VI 1871) 394, 9.

ΕΠΙΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔ ἐπὶ Ἀλεξανδρίδ-
ΟΥΑΘΑΝΟΚΡΙΤΟ ου. Ἀθανοκρίτο-
ΥΚΝΙΔΙΟΝ *tridens* υ. Κνίδιον.

Cf. Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3549, 28, ubi in lemmate pro *Melos* substitue *Amorgos*.

(1004) Therae in montis clivo orientali, infra urbem ad viam, quae ab ecclesia S. Stephani in Evangelismum ducit. Exscripsi.

Circa caput bovinum per orbem scriptum:

Θ ///// ΨΙΛ ///ΥΡΙΔΑΚΝΙΔΙΟΝ

Θ[ευ]φίλ[ου Διοσκο]υρίδα(?). Κνίδιον.

Supplementa incerta. Piget, quod spatium lacunae non accurate notavi.

1005 In manubrio πυραύνου (de quo instrumento cf. A. Conze *Jahrb. des arch. Inst.* V 1890, 118 sqq.; O. Benndorf *Altgriechisches Brod* in Erani Vindobonensis p. 1 sqq.; F. Winter *Jahrb. des arch. Inst.* XII 1897, 160 sqq.), cuius inferior pars defracta est, supra caput bovinum nominis initium est litteris paullo elatis. Manubrium e vico Gonia Berolinum in Museum Regium devenit (Antiquitatum inventarium n. 8472). Ed. Winter l. l. 166. Vidi.

ΚΑΛΛΙ Καλλι.

1006—1009 Quattuor lucernae fictiles, e quibus quarta in sepulcro inventa. Edo ex Rossii diario.

(1006) ΔΟΜΕϹΤΙ Δομεστί-
ΧΟΥ [κ]ου.

(1007) ΙΟΥΝΙΟΥ Ἰουνίου.

(1008) Π·ΡΕΙΜΟΥ Πρείμου.

(1009) ΠΡΕ Πρε(ίμου?).

1010 In inferiore latere lucernae fictilis, repertae in G. Beloniae fundo. Ed. Thumb *Mitth. des athen. Inst.* XVI 1891, 172, 20.

ϹΕΒΗΡΟ Σεβήρο-
Υ υ.

1011—1013 '*Nel* Χωρίον Βουρβούριον; *ora presso il sig.* Ἰάκοβος Ἀβάζος *in Merovigli. Sigle di lampade di terracotta.*' Ed. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 284 sq., 6 ex Halbherri schedis.

(1011) ΔΕ (litterarum a. 0,007)

(1012) ΤΥ (litterarum a. 0,006)

(1013) ΕΙΥ (litterarum a. 0,008).

PARS DECIMA.

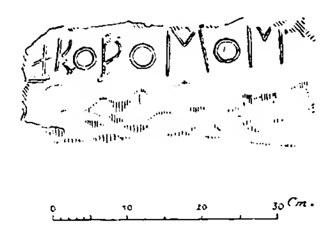
VARIA ET INCERTA.

1014 Ante Ptolemaei Euergetae sacellum ad sinistram ascendenti in rupe inscriptionis, quae sexto a. Chr. n. saeculo adscribenda esse videtur, vestigia apparent. Versus lineis distincti, litterarum a. 0,10. Non multa enucleavi. Litterae obliquo modo sole quarta fere post meridiem hora dispiciuntur.

//////////////////////// O ////
////// A N I P ᒣ /////// O //
///////// O? D? //////////////
////////////// I Y Ͱ E O N
///// Ͱ /// Ᵹ N B M ///////
F I L Ь ///////////////////////

Vs. 4 nomen in - σ]υλέων s. σ]υλέον[τος an [H]υλ(λ)έων?; vs. 5 nomen in - μ]ένης.

1015 Ad viam, qui versus Apollinis Carnei fanum ducit, in muro, qui ad balneas pertinet, lapis inaedificatus est oblongus, l. 0,43, a. 0,32, cr. 1,10. In fronte nomen incisum est litteris perantiquis. Exscripsi. Imaginem ad ectypi exemplar delineavit M. Luebke.

. κο . οσος an - κο[λ]οσ(σ)ός?

Primae et tertiae litterae lectio dubia.

1016 Infra vicum Μεροβίγλι in rupe praecipiti Weilius invenit inscriptionem rupestrem perantiquam, sed paucas modo litteras legit neque edidit. Ego eius viri docti monitu locum adii, nec tamen quidquam lucratus sum. Nihilominus utrumque exemplar huc retuli ea spe commotus, alios fore quibus plura enucleare contingat.

Weil:

N T Σ T Σ I
K A P Π B E A Σ Ᵹ P Ᵹ A S T O
I I O O Λ ⊘ N O S
S Φ O

ego:

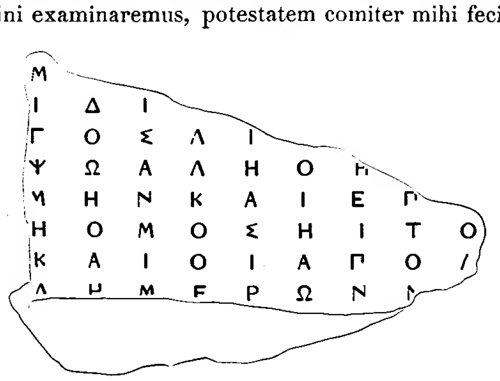
N T S T Σ
K Λ P Π P E A Σ Ᵹ P Ᵹ A?
Φ φ A ⊕

Vs. 1 (verbum in) - ντι τι - - || vs. 2 κάρπ[h]εα ιερεαιτο. Sacra aliqua formula latere videtur.

1017 Lapis longus deformis, cuius max. l. 1,80, max. a. 0,43; litterae a. 0,07—0,11 magnam partem deletae. Nunc est in muro exteriore casae magnae ad viam primam, quae a principali via versus Aegyptiorum deorum delubrum ducit. Exscripsi.

////////////////////////// P Ϟ A M - - ρίας s. - - ριάς.

1018 Fragmentum marmoris, quod Pentelicum esse videtur, undique mutilum, cuius max. l. 0,085, max. a. 0,09, max. cr. 0,02; litterae bonae a. 0,004—0,005, quarti a. Chr. n. saeculi, quas cum Atticis aetatis Lycurgeae comparat U. Koehler. Lapidem anno 1860 in meridionali insulae parte prope Echendram a se inventum Argentoratum transtulit et instituto antiquitatis studiis destinato donavit Ad. Michaëlis; ut Koehlerus et ego Berolini examinaremus, potestatem comiter mihi fecit Bruno Keil.

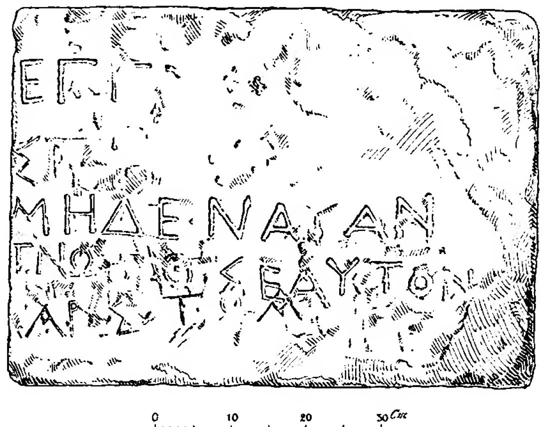
Vs. 1 - μ - || vs. 2 - ιδι - || vs. 3 - γος - || vs. 4 - γρά]ψω ἀληθῆ ex iuris iurandi formula (B. Keil) || vs. 5 - μην καὶ ἐπ - || vs. 6 - ἐὰν δὲ μ]ὴ ὀμόσηι τὸ[ν ὅρκον, ὁ sive οἱ (magistratus) καὶ οἱ ἀπο/[- - ἐντὸς (numerus in - α)] ἡμερῶν ν - - -

Versuum distinctio dubia. Titulum Athenis incisum esse verisimile; utrum Theraeis destinatus fuerit an casu aliquo seriore aevo Theram devenerit, incertum.

1019 Lapis niger magnus in clivo montis inter vicum Goniam et mare a Rossio visus, qui in utroque latere magnas litteras legit easdem. Edo ex eius diario.

O P O I ὅροι.

1020 Lapis oblongus, qui muri fuisse videtur, l. 0,70, a. 0,50, cr. c. 0,30, pessime habitus. In eo incisi sunt vss. 1—4 bonis litteris quarti fere a. Chr. n. saeculi (a. 0,06—0,065), vs. 5 multo recentiore aetate. Exscripsi apud aedificium rotundum prope epheborum gymnasium. Formam ectypo exemplarique meo usus delineavit M. Luebke.

a Ἐγγ[ύα· πάρα δὲ ἄτα].
Σ[πουδαῖα μελέτα(?)].
Μηδὲν ἄγαν.
Γνῶ* θ[ι] σεαυτόν.

b Ἀρ[ι]στο -
- α -

a sententia prima tertia quarta eae sunt, quae Pythicae appellabantur. Secunda incerta, cf. de ea quam exempli gratia supplevi G. Brunco De dictis septem sapientium a Demetrio Phalereo collectis Acta semin. philol. Erlangensis 1884, 340. Et haec quidem Phalerei libro antiquiora esse videntur. *b* vix fuit ἀριστο[ν τὸ μέτρον] vel tale quid; nomen imperatorum Romanorum aetate inscriptum esse videtur.

1021 Tabula marmoris albi oblonga, a dextra fracta, cuius max. l. 0,25, a. 0,03, cr. 0,315. In superiore latere, cuius margo cetera tabula paullo altior est, triplex foliorum pampineorum series ornamenti instar incisa est. In latere anteriore litterae leguntur. Effodi intra cisternam prope templum [Bacchi?], quod haud procul a Basilica septentrionem versus situm est. Exscripsi.

ⴱ ΤΟΠΟϹΤΥ

τόπος τυ - *s.* Τυ -

Τυ - aut nomen proprium est aut appellativum.

1022 'In lapicidina in faucibus occidentalibus sub promunturio D. Stephani; *b* est ex adverso inscriptionis *a*. Ed. Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 56. 89 (= *Ges. kleine Schriften* VI 17. 53) et tab. II 99 ex Prokeschii schedis (C. I. G. II add. 2476*o*; F. Lenormant Philol. XXIV 1866, 330).

a
ΝΕΙΚΙΑ
ΤΟΠΟϹ

b
ΜΙΠΟΡΟV . . . ΤΟΠΟΓ ᴗ

Νεικία | τόπος. - - τόπο[ς].

b Lenormantius ΕΜΠΟΡΟΥΤΟΠΟΣ in rupe fuisse affirmat, auctoritate dubia. Fortasse nomen est hominis nobilis, qui sub finem alterius p. Chr. n. saeculi vixit, Μι(θρῆς) Πόρου (n. 479, 10). || Lapicidinarum dominos, non sepultos indicari censet Boeckh (E. Vosswinckel De Theraeorum insulis 31).

1023 Prope Basilicae angulum, qui septentrionem versus spectat, fragmentum lapidis caerulei effodi, cuius max. l. c. 0,36, max. a. c. 0,22, max. cr. c. 0,24; litterae a. 0,018—0,025. Exscripsi.

vacat
ΟΙΚΟΔΟ

[τόπος] οἰκοδό[μων]?

1024 Fragmentum in gymnasio, quo Ptolemaeorum milites utebantur, effossum. A superiore dextraque parte margo integer. Max. l. 0,30, max. a. 0,11 max. cr. 0,065.

////// ΠΑΡΙΟϟΕ
vacat

[ὁ δεῖνα] Πάριος ἐ|[ποίει?].

1025 Tabula clypei et thoracis imaginibus (anaglyphis?) ornata, quam a. 1788 in porta ecclesiae vici Γωνία ('*à la porte d'une Église au village d'Agonia nommée Episcopi*') vidit et delineavit Fauvel. Eius exemplaris partes separatas (vss. 1—2 et 3—5) Pittakis, quasi Athenis (vss. 3—5 ad Theseum) positas, Boeckhio misit, vss. 1—2 vel iterum. Pittakis novis lectionibus, num fides habenda sit, dubito. Boeckhius ed. C. I. G. II 2473*b* et *c*, divinata vera origine. Genuini exemplaris Fauveliani, quod exstat in eius schedis Parisinis (Bibl. nat. ms. francogall. 22877 f. 114 recto), imaginem subieci ab Aemilia Kliss delineatam.

Σωσικράτεα [τοῦ δεῖνος --]χαρμ[ου]
Μεγιστοδάμ[ο]υ Ἀστυ[παλ.]α[ιέα].
Μεγιστόδαμος
- - - - -
Μεγιστοδάμου.

Pittakis: ΣΩΣΙΚΡΑΤΕΑ:ΣΩΣΙΚΛΕΟΥΣ ΧΑΡΜ . . . .
ΜΕΓΙΣΤΟΔΑΜΩΝ . . ΑΣΤΥΡ . . ΚΛΑΣ

In altero exemplo Pittakis est ΣΩΣΙΚΡΑΤΕΑΤΟΝΣΩΣΙΧΑΡΜΟΥ et vs. 2 extr. Λ . ΤΩΡ.ΚΑΑΣ...

Fauvelius adnotavit: '*Les croix de maltesoi, qui se voyent sur le plat et la cuirasse, ont été faites postérieurement, ce qui a ruiné l'inscription.*'

1026 Τριῶν μορφῶν ὀρθῶν ἄῤῥενος γένους σχεδὸν ἀσχέτων πρὸς ἀλλήλους ἀνάγλυφον εἰς 2 κομμάτια τεθραυσμένον καὶ ἐλλιπὲς τὰ ἄνω. Ἡ μεσαία μικρὰ μορφὴ πλήρης, αἱ ἄλλαι 2 κολοβαί. Τέχνη κακή. Κάτωθεν δίστιχος καί τι πλέον ἐπιγραφή. Ἐν Ἐμπορείῳ τῆς Θήρας. Excerpsit P. Wolters ex inventario societatis archaeologicae graecae (ἀρ. 265); recepi, quo facilius aliquis, qui edat, inveniatur.

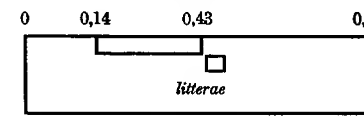
1027 In lapide aedificii prope eum Basilicae angulum, qui septentriones inter et occidentem spectat, siti intra duplex oblongum phallus est incisus, et ad eius summitatem inscriptio. Primus exscripsit Fauvel a. 1788; ex quo Villoisoni schedae fluxerunt, unde ed. Osann Syll. inscr. graec. 1834, 382, 6; deinde ed. Boeckh C. I. G. II 2476*b* ex schedis Koehlerianis et Pittakianis, qui falso titulum n. 948 adiecerat et utrumque Athenis tribuerat; denuo Boeckh *Abh. der Berl. Akad.* 1836, 101 (= *Ges. kleine Schriften* VI 66); Ross *Ann. dell' Inst.* XIII 1842, 19 et *Mon. dell' Inst.* III tab. XXVI, 8 = *Arch. Aufs.* II 420 sq. et tab. XIII (C. I. G. II add. 2476*b*). Exscripsit A. Schiff; saepe vidi.

ΤΟΙϹ	Τοῖς
ΦΙΛΟΙ//	φίλοι[ς].

Τοὺς φίλους fuisse συμβίωσιν φίλων, quae patronum delegisset Priapum, coniecit Boeckh, cuius opinionem tituli insequentes haud procul inventi verisimiliorem reddunt.

1028 Trabes magna a superiore parte incisa, quae cui usui destinata fuerit, ignoro; l. 0,94, a. 0,175, cr. 0,27. Litterae apicatae secundi fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,013. Effodi in cisterna prope templum, quod a Basilica septentrionem versus situm est. Exscripsi.

Forma trabis:

ЄΥΤΥΧωϹΔΙΟΔωΡω	Εὐτυχῶς Διοδώρῳ
ΤωΦΙΛΟΠΑΙΚΤΗ	τῷ φιλοπαίκτῃ.
ЄΥΤΥΧЄΙΤЄ	Εὐτυχεῖτε.

1029 Cymatium superius muri sive postis, l. 0,945, a. 0,275, cr. 0,71. Dextra pars lateris postici ornamentis caret, fortasse eam ob causam, quod ibi murus continuabatur. Id quod in ianuae postem quadrare videtur. Litterae valde detritae aetatis serioris. Effodi in area prope Basilicam septentrionem versus sita.

ЄΥΤΥΧωϹϹ////Ϲ//////////////////	Εὐτυχῶς Σ - - - -

1030 Lapis oblongus cymatio simplici infra ornatus, l. 0,485, a. 0,21, cr. 0,30; litteris serae aetatis accurate incisis, a. 0,017 (—0,032 [Φ]). Effodi in cisterna ad n. 1028 commemorata. Exscripsi.

ΦΙΛΟΞЄΝΟΥΤΟΥΦΙΛΟΦΙΛΟ (Υ supra)	Φιλοξένου τοῦ Φιλοφίλο(υ).

1031 Lapis oblongus l. 0,45, a. 0,22, cr. c. 0,22; litterae detritae serae aetatis. Effodi prope Basilicam septentrionem versus ante murum pulcherrimum, qui templum [Bacchi?] sustentat. Exscripsi.

ΙωЄΥΤΥΧЄΙ	[Τ]ῷ εὐτυχεῖ
ΛЄΟΝΤΙЄΙΔЄΤΙϹ///ΛΙΚΑ	Λέοντι. Εἰ δέ τις [ἀδ]ικα ...(?).

Sensus obscurissimus.

1032 In lapide muri pulcherrimi, qui templum [Bacchi?] sustinet (l. 0,68, a. 0,50), litterae magnae incisae sunt a. (0,04—)0,06(—0,08). Exscripsi.

ΓΡΙΝΝΟ⌞	Γρίννο[ς]
ΧΡΗϹΤΟϹ	χρηστὸς
ΠΑϹΙΑΞΕΟ	πᾶσι. Ἄξεο.

Vs. 3 interpunxit Wilamowitz.

1033 Discus parvus, cuius dm. 0,07, in sepulcro inventus. Ed. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 3102.

ΦΙΛΟ (Ω infra)	φίλοις.

1034 Fragmentum, cuius dexter modo margo exstat, max. l. 0,17, max. a. 0,03, max. cr. 0,185. Litterae minutae tertii aut secundi a. Chr. n. saeculi, a. 0,007—0,008. Versuum loci lineolis indicati. Effodi in foro prope eam ex tribus ficis (τρεῖς συκιές), quae maxime euronotum versus sita est. Exscripsi.

..ΑΓΕΙΝ *vacat*	- - - προσ]ά[γ]ειν(?)
ΟΝΕΙΝΜΕΓΑ////Α *vacat*	- ἀμφιπ]ονεῖν μέγα[ρ]α *vel* - π]ονεῖν μεγά[λ]α?
Ο.. Π ΤΟ ////////////////////// Τ Ι /////	- - - - - - - - - - - - - -

Versus fuerunt. Supplementa prorsus incerta: vs. 1 - εἰπόντ]ο[ς] ἄϊειν(?), vs. 2 - πάντα φρ]ονεῖν μεγά[λ]α Kaibel.

1035 Fragmentum lapidis caerulei, cuius margo superior exstat; max. l. 0,21, max. a. 0,27, max. cr. 0,13; litterae apicatae negligenter incisae a. 0,022—0,025. Infra murum pulcherrimum et vetustum, qui est prope epheborum gymnasium, a Wilskio inventum exscripsi.

Θεοκλε[ίδα -
ἔ]τευξ -
- ς μετ -
ἀμ]φοτ[ερ -
- - -
- - -

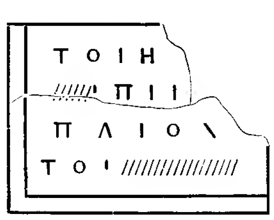
Versus fuisse videntur.

1036 In lapide aedificii rotundi prope ecclesiam τοῦ Σταυροῦ, quae est Perissae, cuius lapidis l. 1,11, a. 0,51, cr. 0,33, litterae magnae sed tenues et evanidae (a. 0,09—0,10) incisae sunt. Exscripsimus A. Schiff (a. 1895) et ego (a. 1896).

Καλὸν τὸ μῆ|λον ἀποκα|λε[ῖς(?)] ἐτήσ[ιον].

1037 Lapis calcarius caeruleus, l. 0,835, a. 0,66, cr. 0,30; litteris magnis consulto deletis et propemodum evanidis. A sinistra et inferiore parte margo est profundior; a superiore et dextra fortasse in aliis lapidibus aliae litterae fuerunt ad eundem titulum pertinentes. Est in aedificio rotundo Perissae in aula ecclesiae τοῦ Σταυροῦ. Exscripsit A. Schiff.

Non expedio.

1038 Apud Nicolaum Barbarregum. '*Kl(eine) Halbstatue, von schlechter Arbeit, auf dem Gewande die Inschrift.*' Edo ex Rossii diario.

ΕΠΕΙΚΤΙ....ΛC
VCΛCΛΙΜ Υ
ΗΒΕΙΟΝΚΛ ΛΤΕ
ΛΟΥΤΩCΛ ΤΗΝ
ΑΝΕCΤΗ.

Vs. 1 Ἐπεικτ[ήτα s. Ἐπείκτ[ητις? || vss. 1. 2 κατ]ασ[κε]υ(ά)σασα? || vs. 3 ἡ[ρῶ]ιον κα[ὶ --? || vs. 4 -λ]ου [ζ]ῶσα - την || vs. 5 ἀνέστη[σε]. Sed malui inter incerta referre.

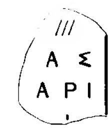
1039 Ad viam, quae a regione *Kamári* appellata ad collem sepulcris repletum fert, in muro vineae baseos pars inferior est lapidis maculati (caerulei et albi) l. 0,55; litteris accurate incisis apicatis, a. 0,025. Exscripsi.

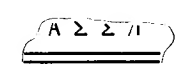
vacat

Nomen velut [Λ]ακρα[τείδα], [Τιμ]ακρά[τευς], [Βουλ]ακρά[τευς] latet.

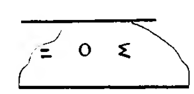
1040 Fragmentum exiguum marmoris albi, cuius max. l. 0,032, max. a. 0,04, max. cr. 0,014; litteris bonis quarti aut tertii a. Chr. n. saeculi, a. 0,013—0,014. Repertum in agro ad ecclesiam Evangelismum sito. Exscripsi.

1041 Fragmentum, cuius inferior modo margo integer est, max. l. 0,275, max. a. 0,085, max. cr. 0,18. Litterae magnae tertii fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,05. Effodi in foro apud mediam ex tribus ficis.

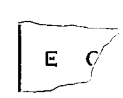

1042 Lapis a sinistra dextraque et postica parte mutilus, cuius max. l. 0,40, a. 0,14, max. cr. 0,17. Litterae magnae et bonae, a. (0,06—) 0,095. Effodi apud mediam ex tribus illis ficis (τρεῖς συκιές) in foro antiquo.

- εος.

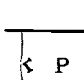
1043 Fragmentum l. 0,22, a. 0,13; litteris a. 0,09. Repertum '*sulla cima del Messa-Bunó, verso la discesa orientale, fra le rovine presso le antiche mura*'. Ed. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 284, 5 ex Halbherri schedis.

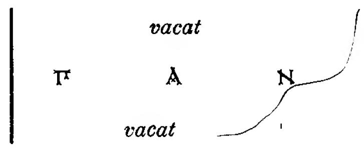
1044 Fragmentum l. 0,12, a. 0,105, cr. 0,08; litteris elegantibus a. 0,02. Superne cymatii vestigia dispiciuntur. Effodi in foro.

1045 Fragmentum max. a. 0,215, max. cr. 0,11; litteris praegrandibus a. 0,14. Effodi in foro (hodie 'τρεῖς συκιές') apud eam ficum, quae maxime versus septentrionem est.

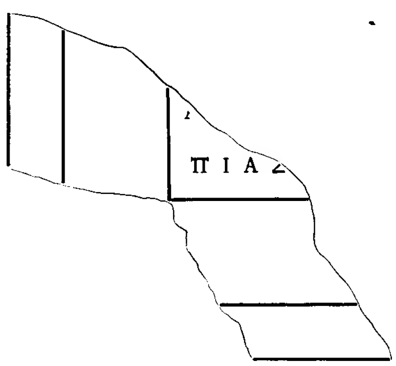

1046 Fragmentum tabulae, cuius sinister modo margo integer est, max. l. 0,45, max. a. 0,36, max. cr. 0,15. Litterae elegantes secundi vel primi a. Chr. n. saeculi magnis spatiis inter se distantes, a. 0,032—0,035. Effodi proxime a media e tribus ficis in foro (hodie 'τρεῖς συκιές').

Nomen velut Παν[τάξενος] fuit (cf. n. 491 sq.).

1047 In regione τρεῖς συκιές, i. e. in foro, tabulae fragmentum effodi, quae margine altiore ornata erat; max. l. 0,18, max. a. 0,16, max. cr. 0,14. Litterae a. 0,022. Exscripsi.

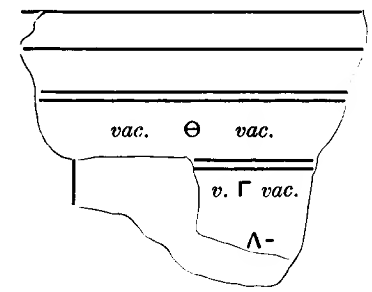
1048 Fragmentum, cuius max. l. 0,095, max. a. 0,06, max. cr. 0,035. Litterae bonae a. 0,02. Inveni in foro.

1049 Fragmentum l. c. 0,16, a. c. 0,10; litteris bonis alterius fere a. Chr. n. saeculi, sed valde detritis a. 0,012. Attulit mihi Constantinus, nunc antiquitatum in S. Stephani effossarum custos, qui infra Evangelismi ecclesiam in agro aliquo inventum dixit. Exscripsi.

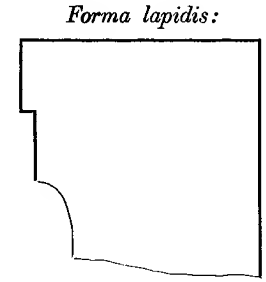

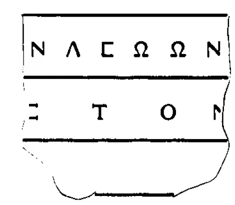
1050 Stelae pars superior, a dextra et inferiore latere fracta, max. l. 0,19, max. a. 0,15, max. cr. 0,05. Litterae a. 0,01—0,013. Effodi in aula gymnasii epheborum prope portam occidentalem.

1051 Fragmentum epistylii bipartiti, cuius max. a. 0,155, max. l. 0,14, cr. 0,16. Marmor est varii coloris. In superiore parte minores (a. 0,022—0,025), in inferiore maiores litterae (c. 0,03) adhibitae sunt. Exscripsi in vico Μεροβίγλι apud Beloniam.

Forma lapidis:

Non expedio.

1052 '*Le dix mai*' (a. 1819) '*M. Gauttier me rapporta celle-ci qu'il trouva dans les ruines de l'ancienne Théra dans l'île de Santorin. Elle se trouvait sur la porte d'une maison, dans l'épaisseur même de la muraille. Le dernier mot se trouvait sur une pierre séparée, ainsi que je l'indique.*' Ed. S. Reinach *Rev. arch.* XXVII 1896, I 122 et *Chronique des arts* 1897, 26 ex Dumonti d'Urville schedis.

ΠΙΝΓΗΙΝΙΥΙ | ΥΥΠδ

Fortasse ad agrorum commentarium Perissae in tholi muro tunc integriore inscriptum spectat, ut fere legendum sit:

[χ^ω --]πιν γῆ(ς) ἰ[ο] ν' [-- ἐλαιῶν γ]^υ υπδ'.

Sextam litteram ? fuisse, inter duos lapides lacunam aliquam maiorem non indicatam esse, Υ paenultimum potius Γ with Υ above fuisse sumpsi; in litteris ΙΥΙ fortasse ΑΜΠ latet. Quae in viri harum rerum imperiti apographo ferri possunt. δ cursivum proprium est horum commentariorum. Denique nemo mirabitur, si cui nautae a. 1819 Therae urbis pars esset visa tholus Perissae conspicua.

PARS VNDECIMA.

THERASIA.

1053 Stela marmoris albi cum dente, a. 0,43, l. 0,28, cr. 0,035, anaglypho infimae artis ornata: vir in lecto recubans, ante lectum puer et tabula canisque. Litteratura propemodum cursiva. Edd. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 29, 41 ex Leicesteri schedis; Michaëlis *Ann. dell' Inst.* XXXVI 1864, 262 et tab. *R* 5. Exscripsit A. Schiff Phirae in insula Thera in comitis de Cigalla museo. Imaginem ad ectypi exemplar delineavit M. Luebke.

Ἀνδράγα|θον | δ[έκ]το χθονίη | κ' ἐτ[ῶ]ν.

Restituit U. de Wilamowitz.

1054 "Ἐπιγραφὴ — — ἐπὶ λίθου μέλανος, τραχυκόκκου, τετράστιχος — — ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ΟΣ καὶ λήγουσα εἰς τὰ ΡΜ. Θηρασία." Ex societatis archaeologicae graecae inventario (ἀρ. 12) excerpsit P. Wolters.

1055 In lancea sepulcrali, typus fabricae. Ed. Ross *Kunstblatt* 1836, 20, 79 (C. I. G. II add. 2476*y*).

ΠΡΕΙΜΟΣ	Πρεῖμος.

1056 Stela(?) mutila ex insula Therasia in sacellum S. Ioannis prope septentrionale Therae promunturium situm et inde in vicum 'Βίκλα' i. e. Μεροβίγλι translata. Habeo ex Schauberti schedis (n. 22) Berolini in Regii antiquitatum Musei bibliotheca conservatis.

ΛΓΕΛΟΣ	ἄγ(γ)ελος
ΕΒΓΗΤΟΥ	Ἐβγήτου(?).

Ἐβγήτου, si quidem recte lectum est, sicut Ἐβίτητος idem quod Ἐπίκτητος esse videtur, volgari scilicet sermone corruptum.

1057 Stela aëtomate cum rosa ornata, infra mutila, ex insula Therasia in sacellum S. Ioannis prope septentrionale Therae promunturium situm et inde in vicum 'Βίκλα' i. e. Μεροβίγλι translata. Habeo ex Schauberti schedis (n. 21) Berolini in Regii antiquitatum Musei bibliotheca conservatis.

ΑΓΓΕΛΟ	ἄγγελο-
Σ	ς.

VIII.

PHOLEGANDRVS.

Pholegandri insulae nomen et in tributorum catalogo attico (C. I. A. I p. 21 n. 37, 76) anni 425 scribitur *Φολέγανδρος*, et incolae eius in tertii a. Chr. n. saeculi decreto ipsorum [Φο]λεγάνδρ[ιοι] appellantur (Ross Inscr. graec. ined. III 318) — ut scriptorum testimonia propter librariorum errores minus certa omittam. Quodsi unus Ptolemaeus Geogr. III 15, 32 formas habet *Φελοκάνδρου ἢ Φολεκάνδρου*, altera certe carmine sepulcrali tertio fere p. Chr. n. saeculo exarato (n. 1065 II 1) confirmatur. Nostra aetate vulgo *Πολύκανδρος* nominatur. Vix unquam magni fuit momenti (cf. Solon. fr. 2 ap. Bergk P. L. G. II[4] p. 34) et pauca habet antiquitatis monumenta; eo magis laudanda Pholegandriorum hodiernorum studia patriis rebus dedita. Scripserunt Ἰ. Κονταρίνης *Περιγραφὴ τῆς νήσου Φολεγάνδρου*, Πανδώρα κ' 460 sq.; Ζαφείριος Δ. Γαβαλᾶς *Ἡ νῆσος Φολέγανδρος (ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ δελτίου τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος)* 1886; Ἀλκιβιάδης Χαρίλαος *Ἡ νῆσος Φολέγανδρος* 1888. Praeterea conferendi Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 1840, 146—149 et *Abh. der Münch. Akad., philos.-philol. Cl.* II 2, 1838, 445—448 [= *Arch. Aufs.* II 527—530]; Bursian *Geogr. von Griechenland* II 504 sq. Forma descripta in anglica tabula maritima n. 2753 (cf. ad eam *Mediterranean Pilot* IV[2] 120), quam locorum nominibus graecis locupletatam repetiit Gabalas l. l.

Pholegandrios Dores fuisse inscriptionum sermo docet; cum Theraeis artiorem exstitisse affinitatem ex nominibus conclusit Ross. Nummos aeneos tertii saeculi inscriptos ΦΟΛΕ, ΦΟΛΙΓ, ΦΟΛΙΓΑ commemorat Head Hist. num. 418; alterius et primi aeneos W. Wroth *Catal. of the greek coins of Crete and the Aegean islands* 118.

Seorsum tractandi sunt tituli duodecim, quos edidit Franciscus Lenormant *Rev. arch. N. S.* XI 1865, 124—128. Tradit omnium exemplaria se accepisse a ludi magistro Pholegandrio, cuius ingenium et industriam laudat, nomen reticet. Inscriptiones n. *1057[5]—*1057[12] iam pridem esse editas a famoso illo falsario, Constantino Simonide, sed turpiter vitiis deformatas et intermixtis titulis plane falsis obrutas, libro *Σύμμιγα ou Mélanges* inscripto, Odessae a. 1854 edito. Quem librum haud scio an nemo praeter Lenormantium viderit.

Titulos n. *1057[1]—*1057[5] in ipsa urbe [scilicet antiqua] inventos partim ibi ad id tempus exstare, partim in vicum hodiernum transportatos esse; inscriptionem [n. *1057[5b]] apud solum Simonidem legi, nec tamen suspicionem movere; lapides n. *1057[6]—*1057[10] '*des alentours*' specus Χρυσοσπηλαιά dicti, inscriptionem n. *1057[11] *au bord de la mer dans le lieu appellé* Καρδιώτισσα (Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 149), n. *1057[12] in eodem loco in sepulcro antiquo inveniri Lenormantius affirmat.

Ex his duodecim titulis undecimum quidem et duodecimum '*ἐν τῇ μεταξὺ Σικίνου καὶ Φολεγάνδρου μικρᾷ καὶ ἀκατοικήτῳ νησίδι* Καρδιωτίσσῃ', i. e. antiqua Lagussa esse Lenormantium tacite corrigens scribit Gabalas p. 5 sq., cf. Charilaum p. 55; nullum omnino se vidisse prior ille auctor diserte confitetur, quamquam omnia monumenta antiqua diligenter investigavit. Quare qui haec proba esse etiamnunc credunt, iis utantur, praesertim cum ex iis, si non essent genuinae, historiae antiquae studia grave detrimentum capere vix possent; mihi haec Lenormantiana ut sescenta alia ficta esse videntur.

---

*1057[1] (Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3429. '*Echt?*')

Κ Α Τ Α Τ Ο Γ Ε Γ Ο Ν Ο Σ
Ψ Α Φ Ι Σ Μ Α Υ Γ Ο
Τ Ο Υ Δ Α Μ Ο Υ
Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ
Τ Ι Μ Α Γ Ο Ρ Ο Υ
Τ Α Ν Ι Δ Ι Α Ν
Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α
Λ Α Ο Δ Ι Κ Α Ν
Θ Ε Ο Ι Σ

Κατὰ τὸ γεγονὸς
ψάφισμα ὑπὸ
τοῦ δάμου
Ἀλέξανδρος
Τιμαγόρου
τὰν ἰδίαν
θυγατέρα
Λαοδίκαν
θεοῖς.

---

*1057[2]

Τ Ο Ν Υ Ι Ο Ν
Σ Ω Σ Α Ν Δ Ρ Ο Ν
Θ Ε Ο Ι Σ

[initium ut in n. *1057[1]]
τὸν υἱὸν
Σώσανδρον
θεοῖς.

---

*1057[3]

Ε Υ Κ Λ Ε Ι Δ Η Σ
Α Ν Τ Ι Μ Α Χ Ο Υ
Α Ν Τ Ι Μ Α Χ Ο Ν
Τ Ο Ν Υ Ι Ο Ν
Θ Ε Ο Ι Σ

Εὐκλείδης
Ἀντιμάχου
Ἀντίμαχον
τὸν υἱὸν
θεοῖς.

---

*1057[4]

Κ Α Τ Α Τ Ο Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α
Τ Ο Γ Ε Γ Ο Ν Ο Σ Υ Π Ο Τ Ο Υ

κατὰ τὸ ψήφισμα
τὸ γεγονὸς ὑπὸ τοῦ
[δήμου - - - - -]
\- - - - - -

---

*1057[5a]

ΕΔΟΞΕΤΩΙΔΗΜΩΙΣΤΕ
ΦΑΝΩΣΑΙΜΕΝΕΚΡΑΤΗΝ
//////////////////////ΤΕΤΡΑΚΙΣ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΣΑΝΤΑΤΗΙ
ΣΕΛΑΣΦΟΡΩΙΑΡΤΕΜΙΔΙ

Ἔδοξε τῶι δήμωι στε-
φανῶσαι Μενεκράτην
[τοῦ δεῖνος] τετράκις
ἀρχιερατεύσαντα τῆι
Σελασφόρωι Ἀρτέμιδι.

---

*1057[5b]

ΑΡΤΕΜΙΔΙΣΕΛΑΣΦΟΡΩΙ
ΤΟΠΕΡΙΒΩΜΙΟΝΕΚΤΩΝΙΔΙ
ΩΝΠΟΙΗΣΑΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΑΡΡΙΑΣ

Ἀρτέμιδι Σελασφόρωι
τὸ περιβώμιον ἐκ τῶν ἰδί-
ων ποιήσας ἀνέθηκεν
Ἀῤῥίας.

---

*1057[6]

ΛΕΥΚΙΠΠΟΣΛΕΥΚΙΠΠΟΥ
ΚΥΜΑΙΟΣ . . . .
sequuntur duo versus deleti

Λεύκιππος Λευκίππου
Κυμαῖος - - - - - -
\- - - - - - -
\- - - - - - -

*1057[7]

ΔΕΡΚΥ
ΑΠΟ

Δερκυ[λλίδας?]
Ἀπό[λλωνι].

*1057[8]

ΑΓΟΛ.....Σ
ΕΡ..ΙΟΥΑ.....

Ἀπολ[λώνιο]ς
Ἑρ[με]ίου Ἀ[πόλλωνι].

*1057[9]

ΑΠ.....ΙΠΡΟ
ΑΡΤ..ΙΣΑΤΤΑ
ΕΥΧ..

Ἀπ[όλλων]ι Προ[στατηρίωι]
Ἄρτ[εμ]ις Ἀττά[λου]
εὐχ[ήν].

*1057[10]

ΑΓΑΘΩΝ
.....ΤΕ
....ΡΕ

Ἀγάθων
[χρησ]τὲ
[χαῖ]ρε.

*1057[11]

ΩΙΔΗΜΩΙ
ΟΛΕΓΑΝΔΡΙ
ΝΔΗΜΗΤΡΙ
ΣΠΡΑΞΙΑ
ΟΥ.......

[Κατὰ τὰ δόξαντα]
[τ]ῶι δήμωι
[Φ]ολεγανδρί-
[ω]ν Δημήτρι-
[ο]ς Πραξιά-
[δ]ου - -
- - - - -

*1057[12] '*Sur une petite lame de bronze de forme triangulaire, percée d'un trou au sommet, de manière à pouvoir être portée au col. — — C'était une amulette.*'

ΘΕ
ΟΙΣΦΥ
ΛΑΞΙ

Θε-
οῖς φύ-
λαξι.

1058 Basis simplex marmoris albi, cymatiis, quae seorsum exsculpta erant, nunc carens; l. 0,845, a. 0,13, cr. 0,60. Litterae apicatae magna cum elegantiae quamvis putidae specie incisae, a. 0,018—0,02. Lapis in summo arcis antiquae monte ecclesiae Ταξιαρχῶν dirutae tabulam efficit sacram. Edd. Comes Pasch di Krienen *Breve descrizione dell' Arcipelago* 1773, 27, 153 = p. 30, 113 editionis Rossianae; Boeckh C. I. G. II 2442 ex schedis Koehlerianis; (Mustoxydes) Ἰόν. Ἀνθ. I 1834, 226 (C. I. G. II add. p. 1081; Gabalas Φολέγ. p. 9; Charilaos Φολέγ. p. 51). Exscripsi. Habeo etiam ex Schauberti schedis Berolini in Antiquitatum Musei Regii bibliotheca conservatis n. 26; cf. Koepp *Arch. Anz.* 1890, 147, 57.

ΟΔΗΜΟΣΚΑΙΟΙΕΡΕΥΣΤΕΙΜΗΣ
ΣΩΣΙΤΕΛΟΥΣΤΙΒΕΡΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΘΕΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΘΕΟΥΣΕΒΑ
ΣΤΟΥ ΥΙΟΝ

Ὁ δῆμος καὶ ὁ ἱερεὺς Τειμῆς
Σωσιτέλους Τιβέριον Καίσαρα
θεὸν Σεβαστὸν θεοῦ Σεβα-
στοῦ υἱόν.

1059 Basis cylindrata marmoris caerulei, cuius cymatia seorsum exsculpta sunt. Totius a. 1,105, dm. 0,90. Litterae primi fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,02. In superiore latere calceus est aeneus et statuae muliebris vestigia, quae et ipsa aenea fuerat. Titulum a. 1884 m. Augusto prope Panagiae ecclesiam infra summam arcem inventum edd. Gabalas Ἐφ. ἀρχ. 1885, 265 sqq.; Charilaos Φολέγ. 1888 p. 50. Exscripsi in eiusdem ecclesiae aula.

ΤΕΙΜΗΣΣΩΣΙΤΕΛΟΥ
ΤΗΝΙΔΙΑΝΜΗΤΕΡΑ
ΠΡΑΞΙΟΠΩΝΤΕΙΜΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΗΝΚΑΙ
ΟΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΘΕΟΙΣ

Τειμῆς Σωσιτέλου
τὴν ἰδίαν μητέρα
Πραξιοπὼν Τειμέως
θυγατέρα, ἣν καὶ
ὁ δῆμος ἐτείμησεν,
θεοῖς.

1060 Basis cylindrata marmoris nigricantis, cuius cymatia olim seorsum exsculpta nunc desiderantur, a. 0,64, dm. 0,59. Litterae magnae mediocriter incisae apicatae, a. 0,022—0,032 (—0,06 [φ]). Edd. Villoison *Mém. de l'Acad. des Inscr.* XLVII 340; Boeckh C. I. G. II 2443 ex schedis Koehlerianis; Charilaos Φολέγ. 1888 p. 50. Exscripsi in aula Panagiae ecclesiae.

ΚΑΤΑΤΟΓΕΓΟΝΟΣ
ΨΗΦΙΣΜΑΥΠΟΤΟΥ
ΔΗΜΟΥΣΩΣΙΤΕΛΗΣ
ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΥΤΟΝ
ΙΔΙΟΝΥΙΟΝΤΕΙΜΕΑ
ΘΕΟΙΣ

Κατὰ τὸ γεγονὸς
ψήφισμα ὑπὸ τοῦ
δήμου Σωσιτέλης
Ἀδειμάντου τὸν
ἴδιον υἱὸν Τειμέα
θεοῖς.

1061 Basis cylindrata marmoris caerulei maculati, cuius cymatia olim seorsum exsculpta nunc desiderantur, a. 0,64, dm. 0,59; litterae a. c. 0,03, vss. 6. 7 0,022. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad., philos.-philol. Cl.* II 2, 1838, 446 [= *Arch. Aufs.* II 528], 28 (C. I. G. II add. 2443*b*); Charilaos Φολέγ. p. 51. Exscripsi in aula ecclesiae Panagiae.

ΚΑΤΑΤΟΓΕΓΟ
ΝΟΣΨΗΦΙΣΜΑ
ΟΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΞΙΟΠΩΑΓΛΩ
ΤΟΝΙΔΙ
ΤΕΙΜΕΑ
ΟΥ
vacat

Κατὰ τὸ γεγο-
νὸς ψήφισμα
[ὑπ]ὸ τοῦ δήμου
[Πρα]ξιοπὼ Ἀγλω-
[φάνους(?)] τὸν ἴδι-
[ον --] Τειμέα
[Σωσιτέλ]ου
[θεοῖς].

Stemma familiae ex n. 1058—1061:

Ἀδείμαντος — Τειμῆς I
Σωσιτέλης ⌣ Πραξιοπώ
Τειμῆς II
ἱερεὺς (Τιβερίου Καίσαρος? ut Therae n. 339. 517).

[Πρα]ξιοπὼ Ἀγλω[φάνους(?) fortasse Praxiopus alterius mater fuit.

1062 Basis cylindrata cymatiis ornata, a. 0,70; litteris crassis aera christiana non antiquioribus, a. 0,02. Superior tituli pars valde corrosa est. Edd. Comes Pasch di Krienen *Breve descrizione dell' Arcipelago* 1773 = Ross *Graf Pasch van Krienen* 1860, 29; Villoison *Mém. de l'Acad. des Inscr.* XLVII 339 (C. I. G. II 2444); Ross *Abh. der Münch. Akad., philos.-philol. Cl.* II 2, 1838, 446 sqq. [= *Arch. Aufs.* II 528 sq.], 29 (C. I. G. II add. p. 1082; Bechtel *Griech. Dialektinschr.* III 4, 1, 3428). Cf. Charilaos Φολέγ. p. 51, qui nugari videtur. Exscripsi in ecclesiae Panagiae adyto, ubi tabulam sacram sustentat.

Θ ////////////// Ε ////// Ι ///////////////////
ΛΕΣΙΑΚΑΙΜΑ ///////////////
ΛΗ /////ΔΑΜΟΣ //////////////
////ΤΑΝΕΑΥΤΩΝ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΚΑΙΤΕΛΕ
ΣΙΑΣΘΗΡΑΜΕΝΟΥ
ΤΑΝΑΔΕΛΦΑΝΤΙ
ΜΑΣΙΔΙΚΑΝ
ΘΕΟΙΣ

Θ[ηραμ]έ[νης Τε]-
λεσία καὶ Μα - -
λη Δαμοσ - -
τὰν ἑαυτῶν
θυγατέρα, καὶ Τελε-
σίας Θηραμένου
τὰν ἀδελφὰν Τι-
μασιδίκαν
θεοῖς.

Vs. 1 sqq. P. van Kr. haec exhibet: ΘΙΕΣΜΕΝΗ|ΔΕΙΣΙΑΚΑΜΗΔΡΙΕ ΛΑΣΑΝΕΑΥΜΗΝ | reliqua nullius sunt momenti, cum quae sequuntur ΕΥΕΑΡΕΡΑ = vs. 5 θυγατέρα etiamnunc integra legantur. || Vs. 3 in. ΔΗΣ Ross. Sed tertiae litterae vestigia, quae videntur esse, fallacia sunt, nec minus litterae Λ linea inferior. Praeterea mulieris nomen desideratur. || Charilaos ab initio duorum versuum lacunam indicat, deinde haec profert: .... ΘΗΡΑΜΕΝΗΣΚΑΙΤΕΛΕΣΙ|ΑΣΤΑΝΑΔΕΛΦΑΝΤΙΜΑΣΙ ΔΙΚΑΝ|ΘΕΟΙΣ.

1063 In specu, qui vocatur Χρυσοσπηλιά, ad praerupta montis, in quo vetusta Pholegandrus condita erat, e regione Sicini; vide de eo specu Pasch van Krienen *Breve descrizione dell' Arcipelago* 1773, 24 sqq., Ross *Reisen auf den griech. Inseln* I 148 sq. Edd. Ross *Intelligenzbl. der allgem. Litt.-Zeitg.* 1838 n. 13 p. 10 (C. I. G. II add. 2444*b*; C. I. L. III 1, 489). Litterae valde corruptae sunt manante desuper aqua calcaria; manus diversae. Exscripsi de nonnullis vestigiis dubius, quomodo sint interpretanda. Quae omnino non recognovi, lineis subductis notavi.

ΛΥCΑΝΙΑC
//// VCTV /////////
ΑΝΝΟΙ
\ //// ΧΟΝΙΚΟΣ
ΑΥΚΤΟCΝ
P·CORNELIVSKOR /////
CORNELIAIRVFVS
ΠΟΥΒΛΙΟCΚΟΡΝΗΛ /////
ΠΟ //// ΟΥΥΙΟCΚΟΡΝ
ΡΟΥΦΟCΦ ΙΛ
CΙΑ
/// ΥΦΡΑCΙΝΙΚΟCΘΑΡCΥ
/////////////// ΟC

Λυσανίας.
[*A*]*uctu*[*s*].
anno - -
[Ἀρ]χόνικος.
Αὖκτος.
P. Cornelius [- *f.*]
Cornelia Rufus.
Πούβλιος Κορνήλ[ιος].
. ο[*1—2 litt.*]ου υἱὸς Κορ(ηλία)
Ροῦφος. - - -
- - -
- - ο]υ. Φρασίνικος Θαρσυ -
- - ος.

'Recte conicit Rossius esse mera nomina hominum, qui visitarant specum' (Boeckh). Similia nomina Oliari in specu maiore inventa sunt; cf. C. I. G. II 2399 sqq. || Vs. 2 = 5; vss. 6. 7 = 8—10.

1064 'In anaglypho senem repraesentante, cui adstat canis; misit S. Martin.' Ed. Boeckh C. I. G. II 2445 (Kaibel Epigr. graec. 190; Cougny App. Anth. Pal. II 174).

ΧΑΙΡΕΙΝΤΟΝΚΑ..ΑΓΑCΕΠΙΑCΞΕΝΕ
ΔΙΟΓΕΝΗΘΕΒΑΙΝΕΠΙCΑΝΠΡΑΞΑΝ
ΤΥΝΧΑΝΕΘΟΝΕΘΕΝΕΙCΕΝΝΕΑΚΑΙ
ΔΕΧΕΤ..ΗCΓΑΡΥΠΟCΤΥΓΕΡΑCΕΔΑΜΑC
ΘΗΝΝΟΥCΟΥΚΑΙΛΕΙΠΩΤΟΝΓΛΥΚΥΝΑΕΛΙ
ΟΝΑΝΙΚΕΔΕΙΜΕΓΟΝΕΥCΙΤΙΝΕΙΝΧΑΡΙΝΗ
ΔΕCΥΝΗΜΩΝΛΛΟΘΔΕΙCΑΦΑΝΗΤΟΝΔΕ

Χαίρειν τὸν κα[τ]ὰ γᾶς ε[ἴπ]ας, ξένε, | Διογένη [μ]ε
βαῖν' ἐπὶ σὰν πρᾶξ[ι]ν, | τύνχανέ [θ' ὧ]ν ἐθέ[λ]εις.
Ἐννεακαι|δεχέτης γὰρ ὑπὸ στυγερᾶς ἐδαμάσ||θην
νούσου, καὶ λείπω τὸν γλυκὺν ἀέλ|ιον,
ἁνίκ' ἔδει με γονεῦσι τίνειν χάριν· ἡ | δὲ συνήμων
ΛΛΘΔ εἰς ἀφανῆ τόνδε ⏑ — ⏑⏑ —

'Melioris aetatis videtur quam ut traditae C formae fidas, melioris certe artis quam ut Boeckhii emendationem Λάθα vs. 6 pro vera habeas, unde nec supplementum eius recepi τόνδε μ' ἔκρυψε τάφον' Kaibel.

1065 Tabula marmoris albi a margine superiore laesa, l. 0,72, a. 0,29, cr. c. 0,175. Litterae male incisae tertii fortasse p. Chr. n. saeculi, altae plus minus 0,014. Ed. Gabalas Φολέγ. 1886, 11 sq. (Charilaos Φολέγ. 1888, 52 sq.). Exscripsi in regione 'ς τὸν γέροντα prope oppidum sita in casae derelictae parietinis portae insertam.

I ı /////// ΒΟΝΑΒΑϹΚΑΝΤΟϹΜΟΙΑΝΗΡΕΜΟ?ΙΕΚΤΙϹΕ //////////
ΛΑΙΝΟΝΗΜΕΤΕΡΗϹΜΝΗϹΚΟΜΕΝΟϹΦΙΛΙΗϹ
ΗΔΕΠΡΟΜΟΙΡΟϹΕΓΩϹΚΟΤΙΟΝΔΟΜΟΝΗΛΥΘΑΝΛıΚ /////////
ΕΙΚΟϹΤΩΠΕΝΠΤΟΝΚΟΙΝΟΝΕΧΟΥϹΑΕΤΟϹ
ΜΟΙΡΗϹΩΠΕΚΛΩϹΕΤΑΔΟΓΜΑΤΑΜΗΤΕΡΙΠΙΚΡΑ
ΠΑΤΡΙΤΕϹΩϹΙΒΙΩΠΕΝΘΕΑΔΙϹϹΑΤΕΚΝΩΝ

II ΟΥΚΕΦΥΓΟΝΦΟΛΕΚΑΝΔΡΟΝΕΜΑΝΠΟΛΙΝΑΛΛΑΜΕΔΑΙΜΩΝ
ΑΓΑΓΕΝΑΡΠΑΞΑϹΔΥϹΜΟΡΟΝΟΦΡΑΘΑΝΩ
ΞΕΙΝΟϹΕΓΩΚΟΗΤΗϹΕΝΔΩΜΑϹΙΚΑΙΜΕΤΟΚΗΩΝ
ΚΑΙΒΙΟΤΟΥΠΙΚΡΑΝΟΥϹΟϹΑΠΕϹΤΕΡΕϹΕΝ
ΤΟΥΜΟΝΔΟΥΝΟΜΕΗΝΑΓΑΘΑΜΕΡΟϹΕΙΜΙΔΕΜΑΤΡΟϹ
ΠΡΗΓΙϹϹΑϹΠΑΤΡΟϹϹΩϹΙΒΙΟΥΤΕΠΑΙϹ
ΟΙΜΕΚΑϹΙΓΝΗΤΑϹΕΠΙϹΑΜΑΤΙΤΟΙΟΝΕΤΜΥΞΕ
ΕΙϹΠΑΤΡΑΝΨΑΥΔΗΝΕΚΡΟΝΕΦΕϹΤΑΟΤΑ

I [Τύμ]βον Ἀβάσκαντός μοι ἀνὴρ ἐμὸ[ν] ἔκτισε [τόνδε]
λάϊνον ἡμετέρης μνησκόμενος φιλίης·
ἡ δὲ πρόμοιρος ἐγὼ σκότιον δόμον ἤλυθ' Ἀνά[γ]κ[ης]
εἰκοστῷ πένπτον κοινὸν ἔχουσα ἔτος,
Μοίρης ὤ 'πέκλωσε τὰ δόγματα μητέρι πικρὰ
πατρί τε Σωσιβίῳ πένθεα δισσὰ τέκνων.

II Οὐκ ἔφυγον Φολέκανδρον ἐμὰν πόλιν, ἀλλά με δαίμων
ἄγαγεν ἁρπάξας δύσμορον, ὄφρα θάνω
ξεῖνος ἐγὼ K[ρ]ήτης ἐν δώμασι, καί με τοκήων
καὶ βιότου πικρὰ νοῦσος ἀπεστέρεσεν.
Τοὐμὸν δ' οὔνομ' ἔην Ἀγαθάμερος, εἰμὶ δὲ ματρὸς
Πρηγίσσας πατρὸς Σωσιβίου τε πάϊς,
ὅ[ς] με κασιγνήτας ἐπὶ σάματι τοῖον ἔτμυξε (*sic*)
εἰς πάτραν ψαυδῆ νεκρὸν ἐφεσταότα.

I vs. 3 Ἀνά[γ]κ[ης] s. ἀνά[γ]κ[η] Kaibel. || II vs. 3 ξεῖνος κο[ί]της Gabalas; K[ρ]ήτης Kaibel. || vs. 7 ΟΙ pro ΟϹ, ἔτμυξε i. e. ἔτμηξε 'exsculpsit'. || vs. 8 ΨΑΥΔΗ, non ΤΑΥΔΗΝ ut Gab., pro ψευδῆ incisum videtur eadem ratione, qua αὐνοίας similia apud Theraeos (v. ad n. 868).

1066 Basis cymatio superne ornata, a parte inferiore dextra postica fracta, marmoris maculati. In latere superiore foramen est. Max. l. 0,265, max. a. 0,20, max. cr. 0,32. Litterae apicatae et profundae serae aetatis, a. 0,022. Exscripsi in parietinis casae in regione 'ς τὸν γέροντα sitae.

ΡΗϹΙΔΙΚ
ΔΙΟΚΛ...
Χ

Ῥησίδικ[ος]
Διοκλ[έ]ο[υς]
χ[αῖρε].

1067 Basis cymatiis ornata, l. 0,50, a. 0,25, cr. 0,365, inde a parte inferiore usque ad latus superius, ubi angustum modo foramen est, excavata. Dubitari potest, utrum recentiori demum aetati foramen illud debeatur, an antiquum sit, ad recipiendam urnae partem superiorem destinatum (eodem enim loco vas marmoreum repertum esse audivi). Litterae bonae longius protractae tertii a. Chr. n. saeculi, a. 0,02—0,03. Exscripsi in vico 'Πάνω Μεριά apud Antonium Lucam.

ΑΙΝΗϟΙΟΥϟ — Αἰνησιοῦς.

1068 In pariete ecclesiae S. Crucis inter oppidum et molendinas. Edd. Ross *Abh. der Münch. Akad., philos.-philol. Cl.* II 2, 1838, 447 sq. (= *Arch. Aufs.* II 529 sq.), 30 (C. I. G. II add. 2445 *b*; Kaibel Epigr. graec. 267).

ΕΥΚΑΡΠΩ ΘΡΕΠΤΩ
ΧΡΗϹΤΩ ΜΝΕΙΑϹΧΑΡΙΝ
ΤΑΥΤΕΧΑΡΑΞΑ
ΧΑΙΡΕ

Εὐκάρπῳ θρεπτῷ
χρηστῷ μνείας χάριν
ταῦτ' ἐχάραξα.
χαῖρε.

'Versum facere voluit' Kaibel, fortasse recte.

1069 Stela superne mutila, cuius l. 0,305, anaglypho ornata, cuius pars inferior exstat. Litterae profundae satis accurate incisae nostra aera non antiquiores. Exscripsi in oppido apud Emmanuēlem Nicolai f. Kondarinem.

anaglyphum: *mulier sedens* — *puer stans* — *lectus*

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Εὐφροσύνη χρηστὴ
χαῖρε.

1070 Basis marmoris albi olim cymatiis, quae nunc corrupta sunt, ornata; in parte media ita excavata, ut in latere inferiore amplum, in superiore angustum sit foramen, l. 0,35, max. a. 0,145, cr. 0,28. Litterae serae aetatis a. 0,2. Ed. Charilaos Φολέγ. 1888, 53. Exscripsi apud S. Demetrii ecclesiam ad viam, quae ab oppido in vicum 'Πάνω Μεριά fert, in regione Καυκάρες appellata.

ΘΕΥΤΙΜΑ — Θευτίμα.

1071 Ed. Boeckh C. I. G. II 2446 ex schedis Koehlerianis.

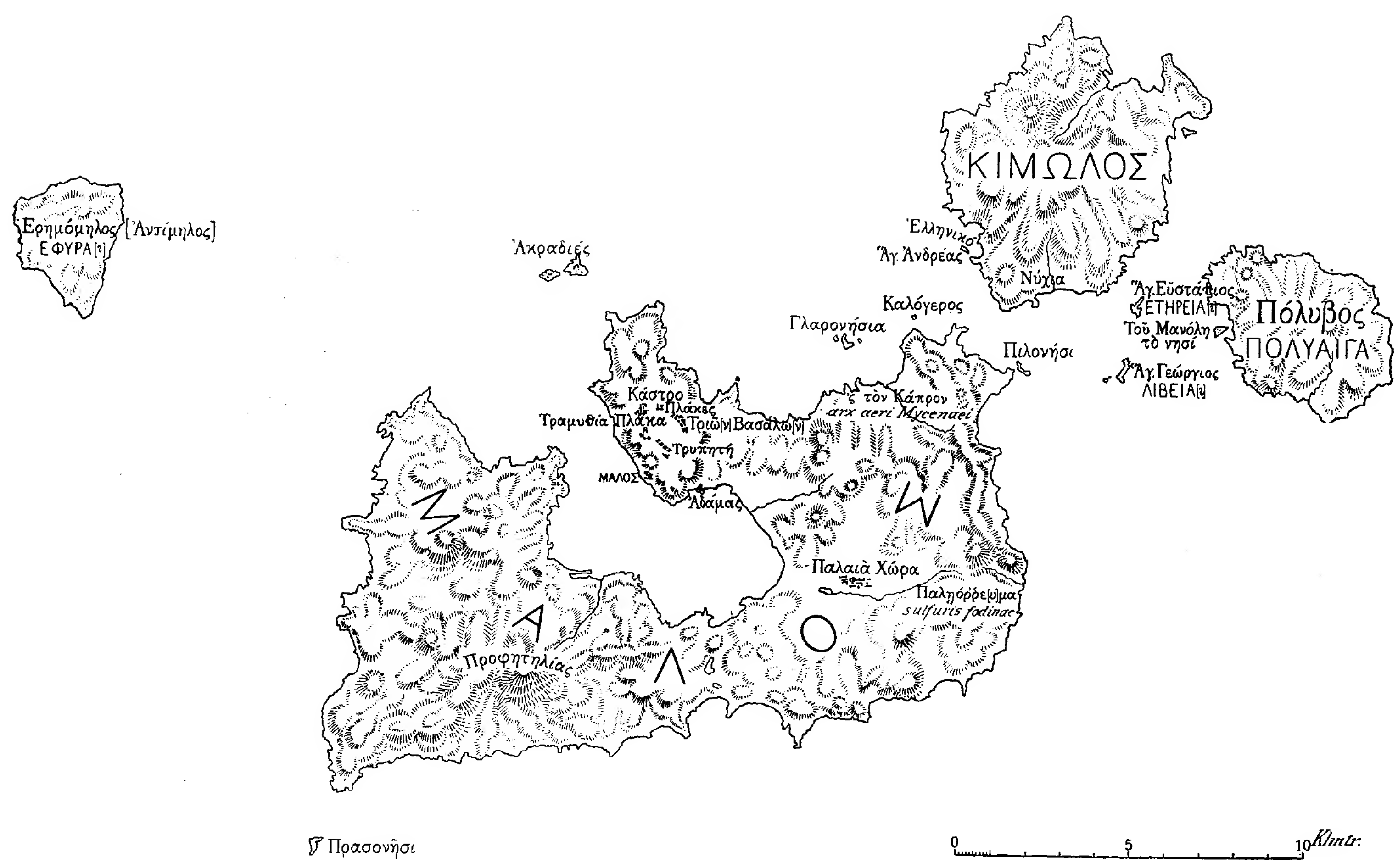
ΤΥΧΗΣ — Τύχης.

1072 Basis a sinistra superiore inferiore parte mutila, lapidis communis (μαρμαρόπετρα) ab inferiore latere excavata. A latere superiore medio foramen rectangulum incisum est. Max. l. 0,53, max. a. 0,27, cr. c. 0,40. Litterae detritae tertii fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,027—0,03. Ed. Charilaos Φολέγ. 1888, 53. Exscripsi in oppido apud Eustathium Clementem.

ΙΔΙΚΛΕΥΣ — [Φε]ιδικλεῦς.

IX.

MELOS.

Melos insula quinto a. Chr. n. saeculo pro Lacedaemoniorum colonia habita est (Her. VIII 48 Μήλιοι μὲν γένος ἐόντες ἀπὸ Λακεδαίμονος; Thuc. V 84 οἱ δὲ Μήλιοι Λακεδαιμονίων μέν εἰσιν ἄποικοι), septingentis annis ante annum 416, quo ab Atheniensibus capta est, secundum Thucydidis calculos vix accuratos deducta (V 112 πόλεως ἑπτακόσια ἔτη ἤδη οἰκουμένης), id est ea fere aetate, qua Dores in Peloponnesum immigraverunt. Posteriores auctores Ephorum fortasse secuti Imbrios et Lemnios (i. e. Minyas, quicunque illi fuerunt), duabus aetatibus humanis postquam a Philonomo Amyclas deducti erant, Pollide Delpho Crataïda Lacedaemoniis ducibus et Melum et Lyctum occupasse tradiderunt (vide Cononis c. 36 et Plutarchi mul. virt. 8 narrationes depravatas, quarum pars ex Herodoti IV 145 sqq. quodammodo pendet et corrigenda est. Cf. de his rebus U. Hoefer *Konon* p. 71 sq., Studniczka *Kyrene* 47 sqq. et in Roscheri Lex. myth. II 1740. Pro Herodoti Minyis Tyrrhenos substituit Plutarchi auctor). Sexto a. Chr. n. saeculo utique Dores erant et dorica dialecto utebantur, sed litteris prorsus diversis a Lacedaemoniorum consuetudine, Cnidiorum litteraturae similioribus (Th. Homolle *Bull. de corr. Hell.* XXI 1896, 591); quinto prout propius ad Lacedaemoniorum amicitiam accesserant, ita Laconicas didicere litteras (Dittenberger-Purgold *Inschr. von Olympia* 272 coll. *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 431 sq., adn. 3). Nummos argenteos normam Phoeniciam secuti inde fere ab anno 500 vel paullo antea excuderunt (Head Hist. num. 414; Kirchhoff *Studien*[4] 72 sq.). Peloponnesiaci belli initio liberi manserunt (Thuc. II 9) et Atheniensibus, cum anno 426 Nicia duce insulam vexarent, feliciter obstiterunt (Thuc. III 91), quamvis postero anno in tributorum catalogos atticos relati (C. I. A. I p. 21 n. 37, 54); anno demum 416 urbs ab Atheniensibus expugnata quingentos eorum cleruchos accepit, necatis Meliorum viris, mulieribus vero et infantibus in servitutem abductis (Thuc. V 16). Huius aetatis monumentum tenemus unum n. 1187, ubi vide. Sed iam anno 404 Lysander Atheniensibus expulsis Meliis, quotquot supererant, insulam reddidit (Xen. Hist. graec. II 2, 9; Plut. Lys. 14), postquam iam in pugna ad Aegos potamos commissa Melius quidam navis dux, fortasse exul, adfuit ([Θ]εόπομπος Λαπόμπου Μάλιος, cuius ethnicum

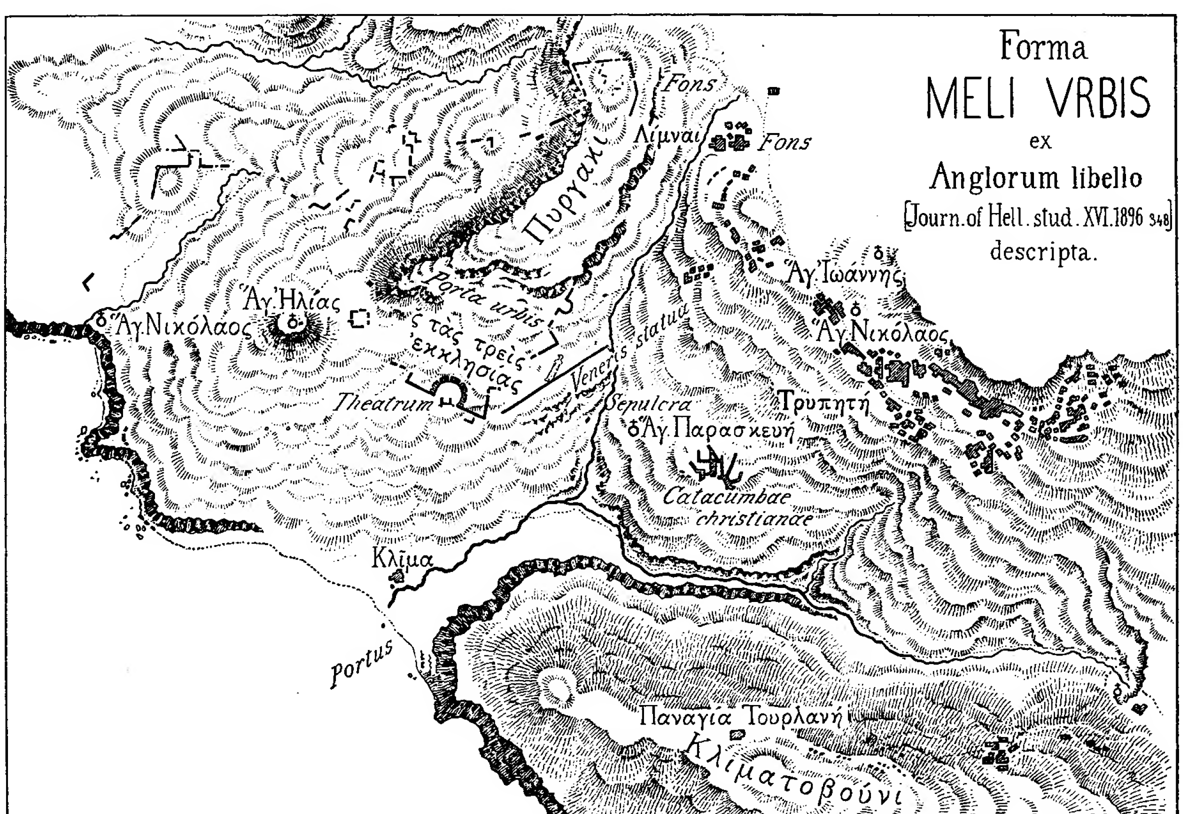
Pausanias X 9 sive auctor eius male legerat Μύνδιος, basim Delphis effodit Homolle *Bull. de corr. Hell.* XXI 1897, 287). Libertate recuperata Melii nummos quoque denuo excudere coeperunt argenteos et aeneos, Rhodia norma usi (Head l. l. 415); Atheniensibus vero infesti piraticam aut ipsi fecerunt aut fieri portu optimo praebito passi sunt (Ps.-Demosth. in Theocrin. [or. LVIII] 56). Sed inscriptionum maior pars, antiquissimis exceptis, imperatorum aevi est Romanorum. Latinos titulos novimus duos cum graecis coniunctos n. 1078. 1079, unum mere latinum, quem edidit Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 223: *C. Caelius C. l. Eros mercator* (= C. I. L. III suppl. n. 14203[1]).

Ex iis, qui de Meli situ et monumentis egerunt, hic commemorandi L. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* III 1845, 3—21. 145—151; R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 243—249; F. Dümmler ibid. XI 1886, 25—32, 114—119 (exclusi decretum ibid. p. 115 n. 3 editum, quod Syriis reddidit Swoboda ibid. p. 447 sq.); L. Pollak ibid. XXI 1896, 214—224; Cecil Smith *Journ. of Hell. stud.* XVI 1896, 347—356 cum duabus parvis tabulis geographicis, XVII, 1—21; D. Mackenzie ibid. 122—133 (cf. *Annual of the Brit. school at Athens* II 1895/6, 63—82). Alios suis locis notabo. Meli et vicinarum insularum Cimoli Polyaegae aliarum situm et statum hodiernum accurate descripsit K. Ehrenburg *Die Inselgruppe von Milos, Versuch einer geologisch-geographischen Beschreibung der Eilande Milos, Kimolos, Polivos und Erimomilos* 1889 additis librorum catalogo (p. V—VII) et tabulis geographicis, e quibus prior tabula lapidum distributionem geologicam, altera nomina hodierna diligentissime collecta continet.

Insularum formas et locos propter inscriptiones ibi inventas memorabiles tabulae geographicae demonstrant, quas delineavit M. Luebke, Ehrenburgi potissimum et Anglorum (*Journ.* XVI l. l.) imaginibus usus. Maior insulae pars monumentis epigraphicis orba. Vallis, quae hodie est Κλῖμα appellata, portus antiquus fuisse videtur (C. Smith *Journ.* XVI 350 sq.).

Urbs in dextra sive septentrionali parte faucium fuit, quae inde a loco hodie Λίμναι dicto oriuntur, in collibus duobus et eorum clivis sita, qui colles nunc Πυργάκι et Ἅγιος Ἠλίας nuncupantur. Muri urbis etiamnunc conspicui sunt nec non theatrum a. 1836 sub Ludovici prioris Bavariae regis auspiciis detectum (Ross *Griech. Königsreisen* I 121. 131 sq.); supra theatrum et prope moenium portam in regione ʽʽς τὰς τρεῖς ἐκκλησίας' forum antiquum se reperisse Anglorum viri docti censent, qui a. 1896 humum ibi effoderunt (*Journ.* XVII 130 sqq.); optime enim in hunc locum quadrare Thucydidis verba V 115: εἷλον δὲ καὶ οἱ Μήλιοι τῶν Ἀθηναίων τοῦ περιτειχίσματος τὸ κατὰ τὴν ἀγοράν. Quamquam haec etiamnunc nimis incerta sunt, ac summopere sperandum Anglos id, quod feliciter incohaverunt, opus haud exiguum ad praeclarum finem perducturos esse: namque ad id tempus de institutis publicis, qualia florentibus Meliorum rebus erant, silent lapides.

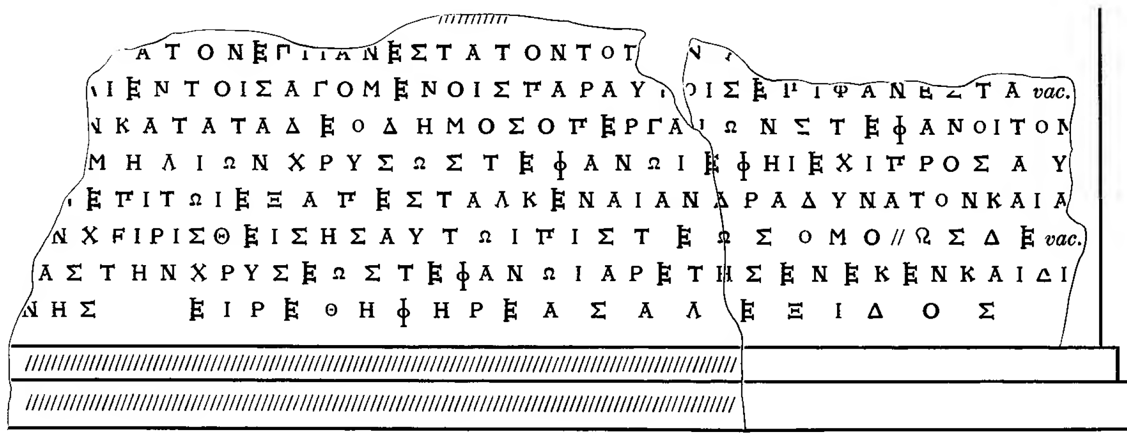
Sepulcra Meliorum antiquissima prope vicum Τρυπητήν sunt a perforatis et excavatis saxis denominatum, et in colle Κλιματοβούνι; secundi fere saeculi sepulcretum ad viam fuisse videtur, quae a portu (Κλῖμα) versus vicum hodie a Cretensibus habitatum Ἀδάμαντα fert (*Journ.* XVII 13), quod Nostrakis quidam a. 1866 investigavit; Christianae catacumbae satis antiquae rursus infra Τρυπητήν sunt (de quibus dedita opera egit Ch. Bayet *Bull. de corr. Hell.* II 1878, 347—359 et tab. XX). Reliquiae eius aevi, quod Mycenaeum vocant, et aliis locis inventae et ab huius libri proposito alienae sunt; quas tractaverunt Ross *Reisen auf den griech. Inseln* III 21; Dümmler l. l. p. 25 sqq.; Pollak l. l. 217 sqq.; C. Smith *Journ.* XVII 353. 356; alii.

PARS PRIMA.

DECRETA. CATALOGI.

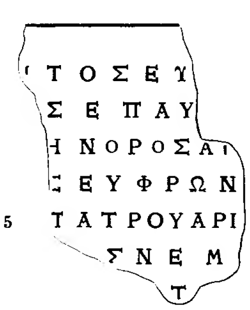
1073 Fragmenta duo marmoris albi, quae unius basis partem inferiorem efficiunt. Margo inferior et dexter conservati sunt. Amborum coniunctorum max. l. (sine corona) 0,42, max. a. 0,20 (coronae 0,05), max. cr. 0,14. Litterae apicatae nec sine elegantiae ambitione incisae, sed altitudinis diversae (pleraeque 0,01, ultima verba 0,015—0,017) et formae saepe insolitae (nota Ε). Titulus primo a. Chr. n. saeculo vix est multo antiquior. Exscripsi in loco *Λίμναι*, qui est inter vicos *Πλάκα* et *Τρυπητή*, apud Georgium Theodori f. Mathiudakin.

- -
[- - - - - κατ]ὰ τὸν ἐπι[φ]ανέστατον τό[πο]ν· [ἀνακηρύσ]-
[σεσθαι δὲ κα]ὶ ἐν τοῖς ἀγομένοις παρ' αὐ[τ]οῖς ἐπιφανεστά-
[τοις ἀγῶσι]ν κατὰ τάδε· Ὁ δῆμος ὁ Περγαίων στεφανοῖ τὸν
[δῆμον τὸν] Μηλίων χρυσῷ στεφάνωι ἐφ' ἧι ἔχι πρὸς αὐ-
[τὸν εὐνοίαι] ἐπὶ τῶι ἐξαπεσταλκέναι ἄνδρα δυνατὸν καὶ ἀ-
[γαθόν, ἐ]νχειρισθείσης αὐτῶι πίστεως· ὁμο[ί]ως δὲ
[καὶ τὸν δικ]αστὴν χρυσέῳ στεφάνωι ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ δι-
[καιοσύ]νης. Εἰρέθη Φηρέας Ἀλέξιδος.

Scribendi ratio varians; nota: vs. 3 *χρυσῷ στεφάνωι*; vs. 7 *χρυσέῳ στεφάνωι*; vs. 4 *ἔχι*; vs. 8 *εἰρέθη*. || Vs. 7 *τὸν δικ]αστὴν* i. e. iudicem quem Melii Pergaeis miserant supplevit U. de Wilamowitz.

1074 Fragmentum tabulae marmoreae. Superioris marginis pars integra. Max. a. 0,15, max. l. 0,09. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 13, 28, cui in vico *Τρυπητή* attulerat rusticus quidam.

Potest fuisse: [ὁ *γυμνασίαρχος* - -]*ιτος* Εὐ[- - *ἀνέγραψε τοὺ*]*ς ἐπ' αὐ*[*τοῦ ἐφηβεύσαντας* vel alius indolis catalogus ab aliquo magistratu confectus. Sequuntur nomina: vs. 3 - - *ήνορος*, Α - -; vs. 4 - - *ς*, Εὔφρων; vs. 5 - - - *π*]*άτρου*, Ἀρι - -; vs. 6 - *ς* Νεμ - -

PARS SECVNDA.

RES SACRAE.

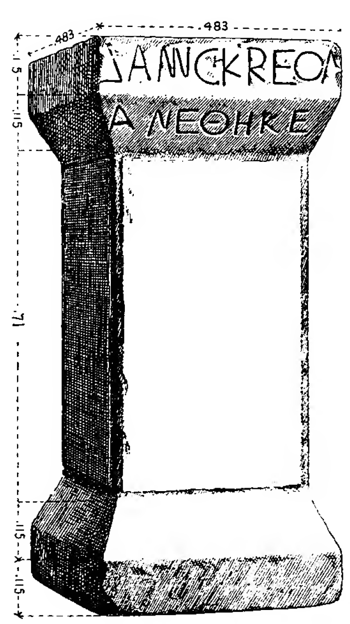
1075 Columna marmoris Parii, cuius a. 1,56, dm. sup. 0,31, inf. 0,24, sedecim striis ornata, litteris in duobus vicinis canaliculis eleganter incisis. Lapis Meli inventus Venetiam ab Iacobo Nani delatus; postea ex eius Museo in aedes Tiepolanas devenit, inde *Legnaro* in comitis Ios. Pagani villam prope Paduam sitam transportatus (Ricci *Mon. ant.* II 271); nunc Berolini in Museo antiquitatum Regio conservatur. Edd. Hier. F. Zanetti *Due antichissime greche iscrizioni spiegate* 1755; Corsini *Spiegazione di due antichissime iscrizioni greche* 1756; Grubissichius *Nuova spiegazione della colonna Naniana* 1757; Th. Perelli in Donati Nov. Miscell. Lucens.[1] 1773 alii; Biagi Mon. graec. et lat. ex museo Iacobi Nanii 1787 praeloq. § II (cf. p. XXIII) et p. 3—36; Donatus Ad nov. thes. vet. inscriptionum ... Muratorii supplementum II p. 480; Payne-Knight *Analyt. Essay on the greek Alphabet* 1791, I 2; *Collezione die tutte le antichità che si conservano nel Museo Naniano* 1815, 8; Rose Inscr. graec. vetust. 1825 tab. LII 1 p. 327 sqq.; Welcker Epigr. specileg. II n. 21 p. 5 sq.; Boeckh C. I. G. I 3 ex consentientibus Italorum apographis minoribus, cum maiori Donati collatis (Welcker Syll. epigr. graec. 1828, 119 et *Rhein. Mus.* VI 1848, 383; Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I[1] 42 [2] 32; C. Keil Philol. II suppl. 1863, 564 sqq.; Hirschfeld Tit. stat. 1 et tab. I 1; Kaibel Epigr. graec. 740; Roehl I. G. A. 412 = Imagg.[1] p. 4; Cauer Delect.[2] 133; Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 5; Roberts *Introd.* I 32, 7; Cougny App. Anth. Pal. I 17; Hoffmann Syll. epigr. graec. I 290; tractaverunt A. Kirchhoff *Studien*[4] 66 sq.; Studniczka *Jahrb. des arch. Inst.* II 1887, 151 sq.); Ricci *Mon. ant.* II 1893, 270 sqq. addita nova et accuratiore litterarum (non lapidis, ut priores multi) imagine (Roehl Imagg.[2] p. 10 III), quam ex Roehlio hic repetivi. Vidi.

Παῖ Διός, Ἐκπhάντωι δέξαι τόδ' ἀμ[ε]νπhὲς ἄγαλμα·
σοὶ γὰρ ἐπευκhόμενος τοῦτ' ἐτέ[λ]εσσε γρόπhων.

'Trophon igitur sive Grophon Dianae Lucinae' (Ἐκπhαντοῖ i. e. vocativus cognominis Ἐκφαντώ aliunde ignoti) 'statuam, ut videtur, aliquam dedicat' Welcker. Veram explicationem Boeckhius dedit. De pictore Ecphanto, quem commemorat Plinius nat. hist. XXXV 16, cogitat Studniczka; sed Corinthius fuit, nec dubito, quin dedicantis patria indicata fuerit, si non fuisset Melius. Immo γράψαι vel de columna ipsa exsculpta dici posse demonstravit Boeckhius, quamquam verisimilius est et columnam et donarium ei impositum et alterum quidem pictum indicari.

1076 '*On the upper moulding of an altar or base of dark volcanic stone rudely carved.*' A. 4', l. 1' 7" Meli inventa, postea Londinum in Museum Britannicum translata. Edd. Turner *Journ. of a tour in the Levant* 1820, I 34; Boeckh C. I. G. II 2434 ex schedis Koehlerianis (Ross Inscr. graec. ined. III p. 2; Roehl I. G. A. 420 (= Imagg.[2] 59, 8); Kirchhoff *Studien*[4] 68 II 8; Cauer Delect.[2] 135, 2; Roberts *Introd.* I 33, 8*g*); Newton *Anc. greek inscr. in the Brit. Mus.* II 1883 CCCLXVI. Delineavit F. Anderson meum in usum, veniam comiter dante A. S. Murrayo.

Δαμοκρέων
ἀνέθηκε.

'*In Θ appears to have a bar across, but this may be the result of fracture of the stone*' Newton.

1077 Fragmentum marmoris albi l. 0,385, a. 0,165, quod Rottiersius a. 1825 ex Melo insula Museo Lugduno-Batavo misit. Litterae crassae et simplices quales altero fere p. Chr. n. saeculo placebant, a. c. 0,025. Ed. L. I. F. Ianssen Musei Lugd.-Bat. inscr. graec. et lat. 1842, 24 sq. et tab. IV 4. Ectypum rogante H. van Gelder comiter miserunt viri clarissimi, qui huic Museo praepositi sunt.

ΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ
ΙΙΑΙΗΓΗΣΑΣΤΑΑΓΛΛ
ΜΑΤΑΤΗΣΑΘΗΝΑΣ
ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕ

...... ος Μάρκελλος
[στρ]α[τ]ηγήσας τὰ ἀγάλ-
ματα τῆς Ἀθηνᾶς
ἐπεσκεύασε.

Τὰ ἀγάλματα ad ξόανον aliquod vetustissimum et ad statuam recentiore aetate dedicatam spectare videntur. De priore cf. n. 1081 et quae P. Wolters exposuit loco ibi laudato.

1078 Lapis magnus (granites?) l. 1,79, a. 0,47, a dextro latere decurtatus, a ceteris partibus integer; litteris bonis a. vs. 1 0,095—0,10, vs. 2 0,085—0,09, aetatis imperatorum romanorum. Superficies lapidis summopere detrita; est enim in pavimento viae publicae oppidi Πλάκα apud casam Calliopae Kamipurakis. Ex A. Schiffii schedis, quae et mihi praesto sunt, ed. Th. Mommsen C. I. L. III suppl. 14203[2].

L · MAGIVS · ERC//-//// PORTI
ΛΕ///ΚΙΟΣ ////////// ΜΑΓΙC////Ξ Ε

L. Magius Ero[*s*] *porti*[*cum* (*s.* -*culam*) --
Λε[ύ]κιος Μάγιο[ς] Ἔ[ρως τὴν στοὰν (*s.* τὸ στῴδιον) ----
Cf. n. 1079.

1079 *'On a large block of marble at* Παλαιὸ Χῶρι.*'* Ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2. 1856, 30, 7 ex Leicesteri schedis (C. I. L. III 1, 490).

ΕΙΟΤΟΣΘΥΓΑΤΗΡΤΙΟΥΛ
///////////////////////////////////
ΟΜΙΟΝΚΑΙΤΟΣΤΩΔΙΟΝΕΚΤΩΝΙ
///////////////////////////////////
ORTICVLAM · MINERVÆ · ET

[-- Λευκίου Μαγίου(?)] Ἔ[ρω]τος θυγάτηρ, T. Ἰουλ[ίου -- γυνὴ(?)
[-- τὸ περιβώ]μιον(?) καὶ τὸ στῴδιον ἐκ τῶν ἰ[δίων ἀνέθηκαν Ἀθηνᾷ καὶ ---]
[-- *L. Magii*(?) *Erotis f. T. Iulii -- uxor*(?) *p*]*orticulam Minervae et* ---

A. Schiff apte comparat titulum n. 1078, unde Erotis nomen restitui. Minerva etiam in dedicatione n. 1080 occurrit, quae fortasse ad eandem porticum spectat, quamquam quae ratio inter hos lapides intercesserit, vixdum certo explorari potest.

1080 Quattuor epistylii unius(?) fragmenta corona insuper ornati, litteris magnis a. 0,105. *a* in vico Πλάκα supra portam Nicolis Μπαλαμπάνου, l. c. 1,08, a. plus 0,16; *b* in vico Τρυπητή supra fenestram officinae Iosephi Karamakis in muro, a dextra fractum; *c* ibidem ubi *a*, a dextra sinistraque mutilum, sicut illud calce oblitum, max. l. 0,62, max. a. plus 0,17 (Dümmler 0,21); *d* in vico Πλάκα in tecto casae Ioannis M. Mantzarakis, a dextra sinistraque fractum, max. l. 0,89, a. 0,32, max. cr. 0,20. Edd. *a* R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 248, 5, cf. F. Dümmler ibid. XI 1886, 118 sq. ad n. 5. 6; *b c* F. Dümmler ibid. n. 6 (*b*). 5 (*c*); *d* L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 221. Exscripsi omnia.

a ΝΙΚΩΔΑΚΙΚΩΚΑΙ

b *vacat* ΑΘΗΝΑ *vacat*

c ΩΝΥΠΟ

d ΟΣΜΩΙΕΓ

a [Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεοῦ Νέρουα υἱῷ Νέρουᾳ Τραϊανῷ Γερμα]νικῷ Δακικῷ καὶ

b Ἀθηνᾷ.

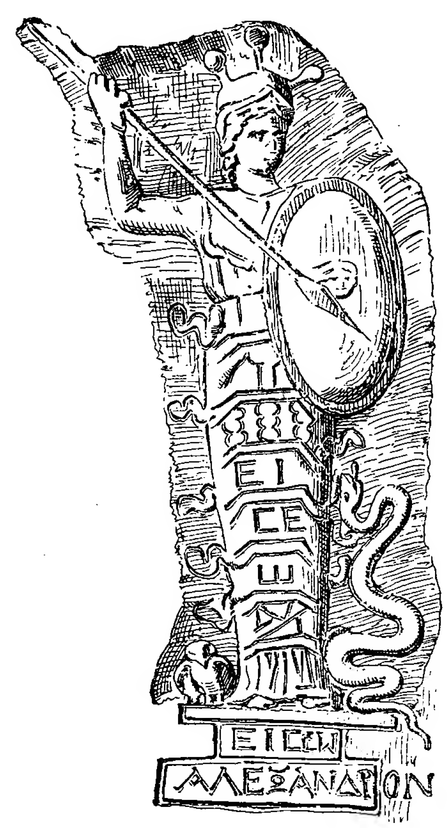
c [ὁ δᾶμος s. ὁ δεῖνα ἐκ τῶν δοθέντ]ων ὑπὸ [τοῦ δεῖνος -- (cf. titulum Astypalaeensem n. 195 et n. 1104, 1).

d [(*nomen sive theatri sive porticus sive alius aedificii*) τὸν τῶι κ]όσμωι ἐ[πεσκεύασεν].

Traianus Dacicus est, nec tamen Parthicus; unde tituli aetas inter annos 102—115 definitur.

De loco accuratissime disseruit Dümmler: *'Das ... Architravstück'* [= *a*] ... *'ist auf dem Acker des Manolis Kamaris gefunden worden. Das Grundstück liegt auf der Seite der Klimaschlucht etwa auf halber Höhe des Stadtberges, 10 Minuten unterhalb des Theaters. Bruchstücke von Säulen und Architraven aus römischer Zeit ... sind dort noch sichtbar. Von demselben Grundstück stammt'* ... [= *c*]. *'Vom Grundstück des Manolis ist das des Vichos nur durch einen Fussweg getrennt. Von diesem stammt die Inschrift'* ... [= *b*]. De fragmento *d* nihil amplius comperi.

1081 Spondylus columnae a. 0,83, circuitus sup. 1,38, inf. 1,44, eodem loco quo n. 1098 inventus et eodem modo anaglypho ornatus. Anaglyphum Minervae statuam more antiquissimo factam repraesentat. Edd. Kumanudes Φιλίστωρ II 1862, 274 sq. (*Arch. Zeitg.* 1861, 234*); O. Iahn De antiquissimis Minervae simulacris 1866, 20 et tab. III 7 cum imagine (Roscher *Lex. der Myth.* I 690); Kekulé *Die ant. Bildwerke im Theseion* 1869, 377; v. Sybel *Katalog der Sculpturen zu Athen* 1881, 586; Wolters *Mitth. des athen. Inst.* XV 1890, 246 sqq. cum imagine nova, quam hic expressimus.

ΕΙΣΕΩ
ΕΙΣΕΩ
Ἀλέξανδρον.

De Minervae simulacris cf. n. 1077.

ΕΙΣΕΩ quid sit, certo explorari non potest.

1082 Fragmentum marmoris albi, ab homine aliquo in vicum Τρυπητή delatum, l. 0,07, a. 0,08, cr. 0,04. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 20, 45, cuius imaginem infra repetii.

- - - -
- - - -
[εἴ]λεων ε -(?)
- Ἀ]λεξά[νδρῳ
- - - -

De Alexandro vide n. 1081 et n. 1098.

1083 Fragmentum marmoreum. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855. 1193.

ΘΕΟΛΑΣΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

Θεόλας Ἀσκλαπιῶι.

1084 Tabula marmoris albi, l. 0,61, a. 0,72, max. cr. 0,16; a postica parte fracta (aut nunquam levigata). Litterae bonae alterius aut primi a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,025, Θ Ο Ω plerumque minores. Repertam in valle Κλῖμα haud procul a mari nunc possidet Demetrius Emmanuēlis f. Kostas, qui in vico Τρυπητή habitat. Edita Ἐφημερίς die XVIII m. Martii a. 1879, *Bull. de corr. Hell.* III 1879, 256 ex Brestii Galliae proxeni vice in insula Melo functi ectypo (Cauer Delect.[2] 139, cf. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 281). Exscripsi.

ΕΠΙΑΝΑΞ ΑΓΗΣΙΜΕΝΟΥ
ΤΑΝ ΑΥΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΡΧΟΣ ΕΠΙΑΝΑ
ΚΤΟΣ ΤΑΝ ΜΑΤΕΡΑ ΘΕΥΚΛΕΙ
ΑΝ ΑΣΚΛΑΠΙΩ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΙ

Ἐπιάναξ Ἁγησιμένου
τὰν αὑτοῦ γυναῖκα
καὶ Ὀνόμαρχος Ἐπιάνα-
κτος τὰν ματέρα Θεύκλει-
αν Ἀσκλαπιῶι καὶ Ὑγείαι.

Cf. n. 1090.

1085 Thesaurus marmoreus. '*Au milieu est un évidement semblable à ceux des moulins antiques.*' Edd. Ch. Lenormant *Ann. dell' Inst.* I 1829, 341 sq. (C. I. G. II 2428); Le Bas *Expéd. de la Morée* III 1838 tab. 29 fig. IV et in app. epigr. p. 47 *Mélos* 2 ex duobus exemplaribus, e quibus unum Ch. Lenormant confecit, alterum (imaginem scilicet) Blouet Poirot Ravoisie (= Le Bas *Inscr. grecques et latines* V 1839, 281 [C. I. G. II add. p. 1080]). Imaginem Bloueti infra repetii.

Ἀσκληπιῷ καὶ
Ὑγείᾳ ὁ ἱερεὺς
Κλαύδιος Γαλλείνας.

Vs. 3 extr. ΑΣ Blouet etc., quem et Le Bas et P. Wolters *Mitth. des athen. Inst.* XVII 1892, 7 comprobant; ΟΣ Lenormant (Boeckh).

Basis in antro una cum Aesculapii capite, quod nunc Londini est (cf. Friederichs-Wolters *Gipsabgüsse (Berlin)* 1283; Wolters *Mitth.* l. l. 7 sq. et tab. III 2) et multis Hygieae statuis parvis, nec non tabulis votivis reperta est (Lenormant). Caput quarto fere a. Chr. n. saeculo, cetera omnia Romanis temporibus adscribenda esse videntur. Thesaurum esse hunc lapidem docet n. 443, de quo alio loco plura disseram.

1086 Tabula votiva, in qua crus muliebre anaglypho effictum est, l. 7¾", a. 1' ¼", inventa in antro una cum aliis inscriptionibus, quae ad Aesculapium spectant; postea Londinum in Museum Britannicum translata. Edd. Ch. Lenormant *Ann. dell' Inst.* I 1829, 342 (C. I. G. II 2429); *Expéd. de la Morée* III 1838 tab. XXIX 2; Le Bas *Inscr. grecques et latines* V 1839, 280; Newton *Anc. greek inscr. in the Brit. Mus.* II 1883, CCCLXV (cf. P. Wolters *Mitth. des athen. Inst.* XVII 1892, 7).

ΑϹΚΛΗ
ΠΙΩ
ΚΑΙ
ΥΓΕΙΑ
ΤΥΧΗ
ΕΥΧΑΡΙϹ
ΤΗΡΙΟΝ

Ἀσκλη-
πιῷ
καὶ
Ὑγείᾳ
Τύχη
εὐχαριστ-
τήριον.

1087 Tabula Meli inventa, postea ab E. Schauberto possessa, in qua pedis et auris erant imagines. Tituli dextra modo pars conservata est. Ed. Ross *Ann. dell' Inst.* XV 1843, 332.

. . . . Σ
. . . . ΠΙ
. . . . ΑΙΥ
. _ ΙΑ
. ΥΧΗΝ

- - - - ς
[Ἀσκλη]πι-
[ῷ κ]αὶ Ὑ-
[γε]ίᾳ
[ε]ὐχήν.

Vss. 2. 3 Σαρά]πι | [καὶ Ἴσι κ]αὶ Ὑ-?

1088 '*Upon a piedestal in a field where the statue of Esculapius was found, which was near the Cyclopean tower to the north of Hagios Nikolas.*' Ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 30, 9 ex Leicesteri schedis.

ΠΑΙΗΟΝΙ_ΚΑΙ
ΠΑ ΝΑΚ⁝ ⁝
ΡΑΠΙ·ΠΕΥC
ΤΩΝ·_ _ ϶(ΡΩ

Παιήονι καὶ
Πανακ[είᾳ]
- - - - -
- - - - -

Vs. 3 fortasse [Σαρ]άπι latet.

1089 Ara marmorea cylindrata, cuius a. 1,17, dm. 0,72, litterae a. 0,045, in superiore latere excavata (foramen est rotundum, profundum 0,04, dm. eius 0,48). Effossa est a privatis hominibus in Manolis Galani campo, qui est familiae Kalergis, in proprio suo loco in camerae pavimento, quattuor pedes infra solum hodiernum. Postea absconditam denuo effodit C. Smith, qui ed. *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 14, 31.

ΔΙΟΝΥΣΩ
ΤΡΙΕΤΗΡΙΚΩ

Διονύσῳ
Τριετηρικῷ.

1090 Edd. O. G(erhard) *Bull. dell' Inst.* II 1830, 195 ex Brestii Galliae proxeni schedis (C. I. G. II 2431) et melius Le Bas *Expéd. de la Morée* III 1838 in app. epigr. 47 *Mélos* 3 Virleti exemplari usus (= Le Bas *Inscr. grecques et latines* V 1839, 282 [C. I. G. II add. p. 1081]).

ΕΠΙΑΝΑΞΟΠΑΤΗΡΚΑΙΟΑΔΕΛΦΟΣ
ΟΝΟΜΑΡΧΟΣΑΓΗΣΙΜΕΝΗΝΕΡΜΑΙ
ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΙ

Ἐπιάναξ ὁ πατὴρ καὶ ὁ ἀδελφὸς | Ὀνόμαρχος Ἁγησιμένην Ἑρμᾶι | καὶ Ἡρακλεῖ.

Brestius Ξ et Σ scribit; verba Ἐπ. — Ὀνόμαρχος primo, reliqua secundo versui tribuit; ΑΓΝΙΣΜΕΝΗΝ exhibet.

Idem Ἁγησιμένης commemoratur n. 1084.

1091 Lapis olim supra aediculam (*'une espèce de niche'*) inaedificatus, intra quam Veneris 'Meliae' statua inventa est teste Dumont d'Urville: *'L'entrée de la niche était surmontée d'un marbre de quatre pieds et demi environ de longueur sur six à huit pouces de largeur. Il portait une inscription, dont la première moitié seule a été respectée par le temps, l'autre est entièrement effacée ... Néanmoins j'ai copié avec soins les caractères, qui restaient encore de cette inscription, et je puis les garantir tous, excepté le premier, dont je ne suis pas sûr'*. Edd. Clarac *Sur la Vénus de Milo* 1821, 25 et iterum in libello de statua Oratoris (Osann Syll. inscr. graec. et lat. 1834, 222 [vs. 1. 2]; Letronne *Recherches pour servir à l'histoire de l'Égypte* 422); deinde idem rectius ... in comm. de Venere Melia inserta libro Henrici Laurent *Musée Royal* et in tabulis Musei Regii (tab. n. LIV) post n. 719; Boeckh C. I. G. II 2430 ex Claraci tabula, omissis supplementis. Cf. Furtwängler *Meisterwerke der griech. Plastik* 1893, 615, qui litteras aetati inter ultimos tertii et primi saeculi annos interiectae vel potissimum inde a medio saeculo altero usque ad medium saeculum primum tribuit; Collignon *Histoire de la sculpture grecque* II 1897, 470, 1.

ΒΑΚΧΙΟΣΣΑΤΙΟΥΥΠΟΓΥΙ...........Α>
ΤΑΝΤΕΕΞΕΔΡΑΝΚΑΙΤΟ/
ΕΡΜΑΙΗΡΑΚΛΕΙ

Βάκχιος Σάτ[τ]ου ὑπογυ[μνασιαρχήσ]ας
τάν τε ἐξέδραν καὶ τὸ [ἄγαλμα(?)]
Ἑρμᾶι Ἡρακλεῖ.

Vs. 1 ΣΑΤΙΟΥ] Σάτ[τ]ου Collignon, collato nomine Ἀνδρόλας Σάττου (κωμωιδός), qui in Deliaca inscriptione (Hauvette-Besnault *Bull. de corr. Hell.* VII 1883, 105 sq., II 8) commemoratur. || vs. 2 [ἄγαλμα] Furtwängler, qui ipsam Veneris statuam ita nominari censet.
Lapidem Parisiis in Museo conservari falso scripsit Boeckh; Meli relictum tradit Vic. de Marcellus *Souvenir de l'Orient* I 248 sq. not. (A. Schiff).

1092 Basis superne in parte adversa cymatio simplici ornata, una cum Venere 'Melia' a. 1820 inventa, cui Herma viri barbati falso impositus fuit, quando eam delineavit Voutier. Voutieri imaginem edd. Ravaisson *La Vénus de Milo, Mém. de l'Acad. des Inscr.* XXXIV 1, 1892 tab. II et ex eo Furtwängler *Sitzungsber. der philos.-philol. und der hist. Cl. der K. bayr. Akad. der Wiss.* 1897, 415; tractaverat S. Reinach *Chronique des arts* 1897, 26 et *The Nation* 1897, 222.

ΕΟΔΩΡΙΣΑΣ.ΑΛΙΣΙΣΤΡΑΤΟΖΙ

[Θ]εοδωρί[δ]ας [Λα]ισ⟨ισ⟩τράτο(υ) Z[ηνί].

Litterarum formas non bene redditas esse n. 1096, ubi idem homo commemoratur, demonstratur; postulantur Ι Σ. || Ζηνί cf. Theraeum Ζηνό(ς) n. 375. || Cymatium cum in adversa modo parte, non a sinistra dextraque sit, in his partibus alios lapides fuisse eamque ob causam Hermae utique non fuisse hanc basim verissime monuit Furtwängler.

1093 In colle Πυργάκι supra vallem Κλῖμα appellatam et supra Palaeopolin planities est longa fere 80 m., larga 20 m., et intra eam in ipsa rupe foramen propemodum quadratum (latera 0,37—0,40) ad recipiendam aram parvam idoneum. A dextra arae inscriptio rupi est incisa, litteris a. 0,03—0,04 quarto a. Chr. n. saeculo vix recentioribus. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 248, 6 et melius C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 9, 22; cf. p. 123. Exscripsi.

ΔΙΟΣΚΑΤ////
ΑΙΒΑΤ////\

Διὸς Κατ-
αιβάτ[α].

1094 In parte occidentali rupis prope angulum agri a tribus ecclesiis denominati eum, qui euronotum spectat (regio ea est, quam in n. 1093 lemmate indicavimus). Rupes olim arae in formam redacta fuisse sed magnam partem deleta esse, ut inde lapides muris idonei fierent, Smithio videbatur, qui ed. *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 8 sq., 21; cf. p. 123.

ΙΒΑΤΑ [Διὸς Κατα]ιβάτα.

1095 Ara cylindrata marmorea, cuius dm. 0,55; litterae a. 0,04; inventa in campo in regione Τραμυθιά infra turrem antiquam. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 14, 30.

ΗΡΩΟΣ Ἥρωος.

1096 Basis marmoris albi, l. 0,72, a. 0,32, cr. 0,59; litteris pulchris στοιχηδόν dispositis saeculi quarti a. Chr. n., a. 0,017—0,02. Inventa a. 1877 in Ioannis Nostrakis agro, qui est in valle Κλῖμα ad mare; postea in museum publicum Athenas est translata. In basi est iuvenis statua a. 1,50. Edd. Anonymus Παρνασσός I 1877, 311 ex A. Blasti scholarchae epistula iam in ephemeride Πανόπη diebus V et VIII m. Aprilis eiusdem anni edita; Ch. Tissot *Bull. de corr. Hell.* II 1878, 522, 4, qui ad portum viderat (Cauer Delect.² 138); L. v. Sybel *Katalog der Sculpturen zu Athen* 1881, 425; Collignon *Bull. de corr. Hell.* XIII 1889, 500; Kavvadias Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ Μουσείου I 1890/2, 237. Exscripsi.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΑΣΛΑΙΣΤΡΑΤΟ
ΠΟΣΕΙΔΑΝΙ

Θεοδωρίδας Λαιστράτο(υ)
Ποσειδᾶνι.

Cum hic titulus tum Neptuni statua ibidem inventa (Kavvadias l. l. 235) Neptuni fanum eo loco ad portum fuisse testantur. Idem homo occurrit in dedicatione n. 1092.

1097 Basis magna marmoris albi, l. 1,11, a. 0,67, cr. 0,375. '*Auf der oberen Anschlussfläche zwei Klammerlöcher für den rückseitig anstossenden Stein und zwei Dübellöcher für den oben aufliegenden Stein.*' Litterae elegantes et apicatae; Θ Ο Ω ceteris paullo minores, Ε et Ε. Artificis nomen ceteris vel elegantius scriptum. Nunc est in regione Παλαιόπολις prope forum antiquum intra olivetum muro cinctum, quod est Antonii Makris sive Koliaris. Edd. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3507 ex Michaëlis custodis schedis (Brunn *Bull. dell' Inst.* XXXII 1860, 56, unde Overbeck *Schriftquellen* 2264; Hirschfeld Tit. stat. 155); Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 247, 2 (Cauer Delect.[2] 140); Ch. Tissot *Bull. de corr. Hell.* II 1878, 522, 3; (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 217); Ricci *Mon. ant.* II 1893, 280 sq. Exscripsit A. Schiff; vidi.

Ο Δ Α Μ Ο Σ Ο Μ Α Λ Ι Ω Ν Ε Τ Ι Μ Α Σ Ε Ν
Τ Α Ν Ρ Ω Μ Α Ν Ε Ι Κ Ο Ν Ι Χ Α Λ Κ Ε Α Ι
Κ Α Ι Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω Ι Χ Ρ Υ Σ Ε Ω Ι
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ
Γ Ε Σ Ι Α Σ Τ Α Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Ο Ν

Π Ο Λ Ι Α Ν Θ Η Σ Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ
Ε Π Ο Ι Η Σ Ε

Ὁ δᾶμος ὁ Μαλίων ἐτίμασεν
τὰν Ῥώμαν εἰκόνι χαλκέαι
καὶ στεφάνωι χρυσέωι
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐερ-
γεσίας τᾶς εἰς αὐτόν.

Πολιάνθης Σωκράτευς
ἐποίησε.

Polianthes Deli cum alias tum Masinissae regis a. 149 a. Chr. n. mortui statuam fecit (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 212), unde aetas tituli fere constat. Loewyo iudice idem est qui Πολιάνθης Κυρηναῖος (ibid. 216).

1098 Spondylus columnae a. 0,83, circuitus sup. 1,40, inf. 1,46, anaglypho ornatus rudi opere et ita facto, ut in columnam iam diu absolutam posteriore aetate ornamenta inciderentur. Anaglyphum Fortunam et Plutum puerum repraesentat. Inventus prope theatrum inter parietinas aedificii antiqui, ubi et opus musivum et Herma (n. 1092) reperta sunt. Edd. Kumanudes Φιλίστωρ II 1862, 274 (*Bull. dell' Inst.* 1862, 85 sq., cf. 1865, 35. 1866, 93 sq.; *Arch. Zeitg.* 1861, 234); Kekulé *Die antiken Bildwerke im Theseion* 1869, 378; L. v. Sybel *Katalog der Sculpturen zu Athen* 1881, 587; Wolters *Mitth. des athen. Inst.* XV 1890, 246 sq. cum imagine, quam infra repetendam curavi.

Ἀγαθῇ
Τύχῃ Μήλου
εἵλεως Ἀλε-
ξάνδρῳ κτίστῃ
εἱερῶν μυστῶν.

1099 *Sur une moulure.* Ad portum antiquum (Tissot). '*In Klima auf dem Felde Lyophito*' (Pollak). Ed. Ch. Tissot *Bull. de corr. Hell.* II 1878 521, 2. Habeo etiam ex Pollakii schedis, quas expressi.

Ε Π Ι Κ Α Λ Λ Α Ν Δ Ι Ω
Ν Ο Σ Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε
Υ Σ Α Ν Ε Τ Ε Θ Η Σ Α

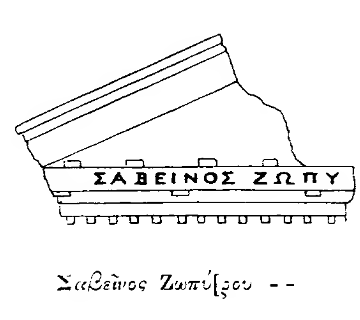
Ε Κ Τ Ο Υ Κ Ο Ι Ν Ο Υ

Ἐπὶ Καλλανδίω-
νος γραμματέ-
ως ἀνετέθησα[ν]

ἐκ τοῦ κοινοῦ.

Paucas litteras (vs. 1 ΕΠΙ et Ω, vs. 3 Ω, vs. 4 extr. ΟΥ) integriores exhibet Tissot.

1100 In colle S. Eliae apud vicum Πλάκα sito aëtomatis fragmentum fuit, marmoris Parii, cuius max. l. et cr. 3′ 10″, a. 3′; litteris pulchris. Edd. Turner *Journ. of a tour in Greece* 1820 I 34; Boeckh C. I. G. II 2440 ex Turnero et Buherii schedis; Leake *Travels in Northern Greece* III 1835, 80 et tab. XXIV 116 cum imagine (C. I. G. II add. p. 1081).

Σαβεῖνος Ζωπύ[ρου - -

Aedicula aut deo alicui dedicata aut sepulcralis fuisse potest.

1101 In columnae doricae abaco marmoris leucophaei, l. 0,42, a. 0,095, litteris apicatis. Effossum a. 1896 ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 17, 38.

ΤΟΣ ΣΩΡΕΙΝΙΑΝΟΣ
ΣΙ ΙΙΓΟΣΑΡΧΩΝΜΗΛΙΩΝΤΟΓ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΕΝΤΩΙΔΙΩΤΟΠΩΤΟΩΡΟ
ΛΟΓΙΟΝ · ΑΝΕΘΗΚΕΝ

- - - - - - ιος Σωρεινιανὸς
. . ω . . . . τος ἄρχων Μηλίων τὸ γ′
ἐκ τῶν ἰδίων ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ τὸ ὡρο-
λόγιον ἀνέθηκεν.

1102 Tabula marmoris albi undique mutila, cuius max. l. 0,44, max. a. 0,48, cr. 0,04; litteris magna cum cura et elegantia quamvis putida incisis et quae (altero vel) tertio p. Chr. n. saeculo fortasse non antiquiores sunt habendae a. (0,023[ο]—)0,04(—0,06[ϕ]). Formae variant, cf. ο et Ο et 0. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 246; Ricci *Mon. ant.* II 1893, 276 sqq., 3. Exscripsi in vico Πλάκα apud Stylianum Drunkam.

Ι
ΛΕΟΥC
ΓΕΚΝΟΙC
ΕΝΕΙΑΡΙCΤΟ
ΙΕΡΕΥCΙΝΕΚΘΕ
ΙΞΥΛΩΡΟϕΟΝ
ΟΝΑΝΕΘ
ΝΤΟ
Ι
?

[(ὁ δεῖνα) - φ -]
[- - - κ]λέους
[σὺν τοῖ]ς τέκνοις
[- - γ]ένει Ἀριστο -
[- ἀρχ]ιερεῦσιν ἐκ Θε[μελίων(?)]
- - ξυλώροφον
- - ον ἀνεθη -
- - ν το - -
- - - - -

Vs. 6 Ξυλώροφον ut nomen proprium? Ricci, sed vide de ligneo porticus Theraeae tecto n. 325 sq.; vs. 9 '*Traccie di* ΤΥ, *o* ΕΥ, *o* ΓΥ' idem. || vs. 7 extr. hasta propter nimiam longitudinem ad ϕ, non ad Κ pertinuisse videtur. || In margine dextro versibus 2—6 nihil addendum esse censet Ricci, fortasse recte.

1103 Pelvis in superiore saxi magni (a. c. 0,60) latere insculpta, cuius pelvis dm. exterior c. 0,88, interior c. 0,72, profunditas c. 0,4. Margo in uno latere perforatus est, unde liquor infusus sive oleum ex olivis expressum sive vinum sive aqua emanabat — neque enim quem ad usum destinata fuerit pelvis constat (fortasse περιῤῥαντήριον fuit). Iacet in clivo septentrionali collis Κλιματόβουνο appellati, supra Κλῆμα vallem meridiem versus. Litterae quarti fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,05—0,06, in parte marginis incisae. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 1194; Ch. Tissot *Bull. de corr. Hell.* II 1878, 521, 1. Contulit R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 249. Exscripsi.

ΕΥΡΥΑΝΑΚΤΙΔΑΝ Εὐρυανακτιδᾶν.

1104 Tabula marmoris albi, l. 0,42, a. 0,37; litteris elegantibus et apicatis a. c. 0,02. Repertam a. fere 1892 apud S. Eliae ecclesiam (i. e. in Palaeopoli, fortasse in foro aut prope id) domum suam, quae est in territorio vici Πλάκα (sed prope vicum Πλάκες) transtulit ibique in hortum suum iecit Antonius Kómis. Ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 220 sq. Exscripsi.

ΟΔΗΜΟΣ · ΕΚΤΩΝΥΠΟΤΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΘΕΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΔΕΔΩΡΗΜΕΝΩΝΕΠΕΣΚΕΥ
ΑΣΕΝΤΟΙΕΡΟΝ · Δ ΟΥΡ
ΓΟΥΝΤΩΝΝΕΙΚΑΙΟΥΤΟΥ
ΑΠΟΛΛ ΝΙΟΥΑΧΑΙΟΥΤΟΥ
ΑΧΑΙΟΥΣΑΤΥΡΟΥΤΟΥΑ
ΠΟΛΛΩΝΙΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕ
ΩΣΔΕΚΛΕΩΝΥΜΟΥΤΟΥ
ΣΩΓΕΝΟΥΣ

Ὁ δῆμος ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ
Σεβαστοῦ θεοῦ Καίσαρος
δεδωρημένων ἐπεσκεύ-
ασεν τὸ ἱερὸν δ[ημι]ουρ-
γούντων Νεικαίου τοῦ
Ἀπολλ[ω]νίου, Ἀχαιοῦ τοῦ
Ἀχαιοῦ, Σατύρου τοῦ Ἀ-
πολλωνίου, γραμματέ-
ως δὲ Κλεωνύμου τοῦ
Σωγένους.

Imperator Augustus esse videtur.

1105 Stela marmoris nigricantis a superiore dextraque parte mutila, cuius max. l. 0,39, max. a. 0,77, cr. 0,05. Repertam prope ecclesiam S. Eliae Adamantem detulit Nicolaus Chronis f. Litterae magnae sed valde detritae, a. 0,04. Exscripsi.

ΚΡΟΠΟΛΕΩ
ΧΡΗΣΜΟΥΙΑ
ϕΛΑΒΙΑΣΑΡΧ
ΚΑΡΠΟΣΕΚΤ
ΚΑΙΤΟΡΕΟΝΕ
ΡΕΕΙΕΝΤΩΚΑ
ΑΔΕΛϕΟΥΑΡ
vacat

- - - - - - - -
[- - - - - ἐκ τῆς ἀ]-
κροπόλ[εως - - - -
χρησμοῦ - - - - -
Φλαβίας Ἀρχ[- (s. ἀρχιερείας) καὶ]
Κάρπος ἐκ τ[ῶν ἰδίων - -]
καὶ τὸ ῥέον ἐ[- - ὕδωρ ὃ]
ῥέει ἐν τῷ κα[ταγωγείῳ(?) μετὰ τοῦ]
ἀδελφοῦ Ἀρ - - - - -

Agitur de aquaeductu aliquo restaurato; sententiarum vero nexum restituere nequeo.

1106 Frustulum cymatii, quod in inferiore basis alicuius parte fuisse videtur, marmoris albi; max. l. 0,155, max. a. 0,075, max. cr. 0,055. Cymatii pars inferior ad perpendiculum directa, media et superior concavae sunt. In media parte litterarum parvarum vestigia aegre leguntur a. 0,007—0,008, quae tertii a. Chr. n. saeculi esse mihi videntur. Attulit nobis in theatro antiquo versatis homo quidam, prope S. Eliam et a vico Πλάκα occidentem versus inventum esse affirmans. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 11 sqq., 27. Vidi.

Τ Ω Σ Υ Π Ε Ρ Α Ν Δ Ι
Λ Η Σ Σ Ο Ε Ν Ε Λ //// Σ

[*gen. in* -]τῶς ὑπὲρ Ἀνδ[ρο-
- - λῆς, Σ[θ]ενέλ[ο]ς(?) - -

Dedicatio mulieris pro marito, filiorum eius pro patre facta esse videtur.

PARS TERTIA.

TITVLI HONORARII.

1107 Fragmentum marmoris caerulei, cuius max. l. 0,09, max. a. 0,13, max. cr. 0,06. Inferior margo ex parte integer. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 13, 29.

Θ
Ρ Α Τ
Λ Ο Υ

[Καίσαρα] Θ[εοῦ υἱὸν]
[Αὐτοκ]ράτ[ορα - -]
- - - λου - - -

Hoc fere modo titulus suppleri possit, si recte scripserit editor αὐτο-κ]ράτ[ορα.

1108 Basis marmoris leucophaei oblonga, l. 0,54, a. 0,59, cr. 0,37. Litterae apicatae, a. 0,065—0,07. In campo a tribus ecclesiis denominato, haud procul a theatro sito, effodit a. 1896 qui ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 17 sq., 39.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
Α Γ Ρ Ι Ι Π Π Ε Ι Ν Α Ν Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι Κ Ο Υ
Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Γ Υ Ν Α Ι Κ Α Θ Ε Ο Ι Σ

Ὁ δᾶμος
Ἀγριππεῖναν Γερμανικοῦ
Καίσαρος γυναῖκα θεοῖς.

Vs. 2 inter litteras ΑΓΡΙΙΓΠΕΙ multi ductus inutiles sunt, quos quadratarius per errorem fecisse videtur.

1109 Fragmentum marmoris albi, max. l. 0,095, a. 0,12; litteris a. 0,023. Fortasse inferioris marginis pars superest. A. 1896 in campo a tribus ecclesiis denominato effossum ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 15 sq., 34.

Σ Α Ρ
Σ Τ Α Σ
Ο Ι Σ

Vs. 2 Καί]σαρ[α; vs. 4 θε]οῖς(?) Smith, fortasse recte.

1110 Tabula lapidis fulvi a sinistra mutila, cuius max. l. 1,20, a. 0,50, cr. 0,13. Eodem loco dicitur inventa esse, quo Neptuni statua nunc Athenis conservata, in valle Κλῖμα scilicet, ubi etiamnunc in aliqua casa est. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 16 sq., 37.

Α Ν Τ Ρ Α Ι Α Ν Ο Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Α Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Ν
Ο Υ Α Υ Ι Ο Ν Τ Ο Ν Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Κ Α Ι Σ Ω Τ Η Ρ Α
Ε Υ Σ Α Υ Τ Ο Υ Τ Ι Τ Ο Σ Φ Λ Α Β Ι Ο Σ Δ Α Μ Ε Ι Ν Ο Σ
Τ Ι Τ Ο Σ Φ Λ Α Β Ι Ο Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α Μ Ο Σ Ε Κ Δ Ι Α Θ Η Κ Η Σ
Υ Τ Ω Ν Φ Λ Α Β Ι Ο Υ Δ Α Μ Ε Ι Ν Ο Υ

[Αὐτοκράτορα Νέρου]αν Τραϊανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν
[Γερμανικὸν θεοῦ Νέρ]ουα υἱὸν τὸν εὐεργέτην καὶ σωτῆρα
[τῆς πόλεως ἡμῶν ὁ ἱερ]εὺς αὐτοῦ Τίτος Φλάβιος Δαμεῖνος
[καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ] Τίτος Φλάβιος Ἀριστόδαμος ἐκ διαθήκης
[τοῦ πατρὸς α]ὐτῶν Φλαβίου Δαμείνου.

1111 Basis cymatiis carens (sive muri lapis) infra fracta, a margine dextro laesa, marmoris albi, l. 0,54, max. a. 0,46, cr. 0,50. Litterae accurate et pro illa aetate satis simpliciter incisae, a. 0,04 (Ο vs. 4 0,013). Iacet in muro campestri in agro Panagiulis Emmanuëlis f. Bechi, in clivo infra theatrum. Ed. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 279 sq., 5. Exscripsi.

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ο Σ
Τ·Α Ι Λ Ι Ο Υ Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Υ
Α Ν Τ Ω Ν Ε Ι Ν Ο Υ Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ
Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ Ε Υ Σ Ε Β Ο Υ Σ
Υ Ι Ο Ν·Μ·Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Ι
Ο Υ Η Ρ Ο Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Α
Η Β Ο Υ Λ Η Κ Α Ι Ο Δ Η Μ
Ο Μ Η Λ Ι Ο Ν

Αὐτοκράτορος
Τ. Αἰλίου Ἀδριανοῦ
Ἀντωνείνου Καίσαρο[ς]
Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς
υἱόν, Μ. Αὐρήλιο[ν]
Οὐῆρον Καίσαρα
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆ[μος]
ὁ Μηλί[ων].

M. Aurelius, qui postea imperavit, Caesar fuit inde ab a. 139 p. Chr. n. In postica lapidis parte litteras

Ο Δ Η Μ
(*spatium unius versus*)
Ο

insculpsit alius quidam, sed titulum incohatum reliquit.

Vs. 3 ultimum Ο integrum vidit Ricci.

1112 Basis magna pessime habita marmoris albi, sed calce turpiter oblita, l. 0,82, max. a. 0,15. Nunc est in vico Πλάκα casae Constantini Andrulidakis portae postis sinister. Hominis uxor narrat ab ipsius avo lapidem in eodem agro inventum esse quo famosam illam Veneris statuam. Litterae detritae a. 0,02. Edd. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3511 ex Michaëlis antiquitatum Meliarum custodis schedis; I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 29, 4 ex Leicesteri exemplari; Ricci *Mon. ant.* II 1893, 281. Exscripsi; adhibui etiam Pollakii exemplar.

Ο Δ Λ Μ Ο Σ Ο Μ Α Λ Ι Ω Ν
Σ Ω Γ Ε Ν Η ⌐ Λ Υ Σ Α Ν Ι Α
Κ Λ Ο Υ ////// Ε Σ Ι Α ////// Λ Ε ///
Θ Ε Υ / ////////////////////////////////////

῾Ο δ[ᾶ]μος ὁ Μαλίων
Σωγένη [Π]αυσανία,
καϑ' ὑ[οϑε]σία[ν δ]ὲ
Θευ - - -

Vs. 2 litterae Γ, quam divinaverat Ricci, vestigium in lapide est; ΜΛΥΚ Leicester. || vs. 3 ΟΥ et ΛΕ ex Leicesteri exemplari addidi; Ε alterum ex Pollakii apographo. || vs. 4 ΘΕΛ Leicester, ΘΕΩ Pollak.

1113 'Inter parietinas urbis Meli' Turner; postea cum marmoribus Elginianis(?) Broomhall in Scotiam translatum. Litterae aetatis Romanae. Edd. Turner *Journ. of a tour in Greece* 1820 I 34 (vss. 1. 2); Boeckh C. I. G. II 2424 integrius ex schedis Koehlerianis (cf. add. p. 1080); Ad. Michaëlis *Journ. of Hell. stud.* V 1884, 155, 25. Primus viderat Fauvel et notavit in fastis sub die XIII m. Brumarii = die IV m. Novembris a. 1803 (Parisiis bibliothecae nationalis ms. francogall. 22870 f. 81[8]).

Δ Α Μ Ο Σ Ο Μ Α Λ Ι Ω Ν Σ
Ω Π Υ Ρ Ο Υ Τ Ο Ν Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν
Γ Τ Ε Ι Ω Ι Α Π Ο Χ Ρ Υ Σ Ο

῾Ο δᾶμος ὁ Μαλίων σ[τεφανοῖ]
[Σαβεῖνον(?) Ζ]ωπύρου τὸν εὐεργέταν
[στεφάνωι ἀριστ]τείωι(?) ἀπὸ χρυσ[ῶν - -].

De homine cf. n. 1100.
Α Μ Π Mich., Α Μ Π Fauv. || Vs. 1 Δ Mich., ΝΣ idem, Ν|_Σ Fauv. || vs. 2 Ω Boeckh, Ͻ Mich., nihil Fauv.; Ν extr. unus Fauv. || vs. 3 ΤΤΕΙΩΙΑΠΟ Fauv., ΤΕΙΟΙΑΠΟ Boeckh, Γ¯ΓΙΟΙΛΙΙΟ Mich., qui Boeckhii supplementum [στεφάνῳ ἀριστ]τείῳ cum vestigiis litterarum pugnare affirmat.

1114 Fragmentum marmoris albi, litteris a. 0,03; intra murum in campo a tribus ecclesiis denominato inventum. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 19, 41.

Τ Ι
Α Ν Ω Σ
Α Ν Ω Ι Κ Α Ι Ε Τ
Ο Ν Ι Χ Α Λ Κ Ε Α Ι Α Ι Ε
Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Κ
Ε Σ Ι Α Σ Α Σ Ε Χ Ω Ν
Λ Ι Ι Σ Π

[῾Ο δᾶμος ὁ Μαλίων]
[τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος]
[ἐστεφ]άνωσ[ε χρυσέωι]
[στεφ]άνωι καὶ ἐτ[ίμασε]
[εἰκ]όνι χαλκέαι ἀ[ρ]ε[τᾶς]
ἕνεκεν καὶ εὐνοίας κ[αὶ εὐ]-
[εργ]εσίας ἇς ἔχων [διατε]-
[λεῖ - - - - - -]

1115 Basis marmoris albi a. 1857 inventa, postea apud parvam aliquam ecclesiam in regione Κατεργάρι. Edd. utramque inscriptionem Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3586 ex K. Blasti scholarchae Melii schedis; sinistram denuo R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 246 sq., 1, cuius ex schedis hic accuratius expressi (dicit l. 1,25, a. 0,70, cr. 0,14).

a

Ι Ο Σ
Ι Η Ν Σ Α Μ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Τ Ε Φ Α Ν Ω Σ Α Σ Χ Ρ Υ Σ Ε Ω Σ Τ Ε
Α Ν Ω Ι Κ Α Ι Τ Ε Ι Μ Η Σ Α Σ Ε Ι Κ Ο Ν Ι
Λ Α Ρ Μ Α Ι Ι Ν Η Α Γ Ο Ρ Α Ν Ο Μ Η Σ Α Ν Τ Α
Κ Α Λ Ω Σ Κ Α Ι Ε Ν Δ Ο Ξ Ω Σ
Θ Ε Ο Ι Σ

b

Ο Δ
Σ Α Μ Ο Κ Λ Η Ν
Δ Α Μ Ι Ο Υ
Κ Α Λ Ω Σ
Λ Ε Ι Τ Ω

[῾Ο δᾶμ]ος
[Σαμοκλ]ῆν Σαμοκλέους
[σ]τεφανώσας χρυσέῳ στε-
[φ]άνωι καὶ τειμήσας εἰκόνι
[μ]αρμα[ρ]ίνη ἀγορανομήσαντα
καλῶς καὶ ἐνδόξως
ϑεοῖς.

῾Ο δ[ᾶμος]
Σαμοκλῆν [Σαμοκλέους]
δαμιου[ργήσαντα]
καλῶς [καὶ ἐνδόξως]
- - - - - -

a vs. 1 linea \, vs. 5 Λ Weilii sunt. || *b* vs. 5 λειτ[ουργήσαντα] Pittakis.

1116 Tabula marmoris albi sive basis cymatiis carens, l. 0,67, a. 0,78, modo 0,02 ex muro ecclesiae S. Nicolai, quae est in vico Τρυπητή, eminet. Litterae eleganter dispositae et bene incisae apicibus ornatae, a. c. 0,017—0,022. Ed. F. Dümmler *Mitth. des athen. Inst.* XI 1886, 117 sq., 4. Exscripsi.

0,78

0,702

ΤΟΝΙΕΡΕΑΔΙΑΒΙΟΥΓΕΓΟΝΟΤΑΚΑΤΑΤΕΙΜΗΝ
ΤΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣΘΕΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΘΕΟΥ
ΚΑΙΤΟΥΠΑΤΡΟΣΑΥΤΟΥ
ΘΕΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΓΑΙΟΝ ΙΟΥΛΙΟΝ ΜΝΗΣΙΚΛΕΙΔΟΥΥΙΟΝ
ΕΠΙΑΝΑΚΤΑ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΑ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΑΡΞΑΝΤΑΔΙΣ
ΤΗΝΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΑΡΧΗΝ
ΕΠΙΤΕΤΗΙΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΕΥΣΕΒΗΙΑΙ
ΚΑΙΕΠΙΤΩΙΠΕΠΟΛΕΙΤΕΥΣΘΑΙΤΟΝΑΠΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝ
ΚΑΛΩΣ ΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣ
ΚΑΙΣΥΝΦΕΡΟΝΤΩΣΤΗΙΠΑΤΡΙΔΙ

0,29

Τὸν ἱερέα διὰ βίου γεγονότα κατὰ τειμὴν
τοῦ Αὐτοκράτορος Καίσαρος, Θεοῦ Σεβαστοῦ, Θεοῦ,
καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
Θεοῦ Αὐτοκράτορος Καίσαρος
Γάϊον Ἰούλιον Μνησικλείδου υἱὸν
Ἐπιάνακτα φιλοπάτριδα
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν
ἄρξαντα δὶς
τὴν στεφανηφόρον τοῦ ἄρχοντος ἀρχὴν
ἐπί τε τῆι πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβήιαι
καὶ ἐπὶ τῶι πεπολειτεῦσθαι τὸν ἅπαντα χρόνον
καλῶς καὶ δικαίως
καὶ συνφερόντως τῆι πατρίδι.

Augusti iam mortui et Tiberii sacerdos est.

1117 Fragmentum basis magnae a nulla parte integrum, quamquam in margine sinistro litterae nullae deesse videntur, max. l. 0,25, max. a. 0,84; litteris magnis, quarum extremitates malleolis magis quam apicibus ornatae sunt, a. 0,032—0,04. Vidit iam Fauvel, cuius exemplar Parisiis in bibliotheca nationali (ms. francogall. 22877 f. 39) conservatum contuli; ed. H. Roehl *Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 223, 1 ectypo usus a Rehbergo confecto. Exscripsi in vico Ἀδάμας, ubi Georgii Serbudakis casae muro exteriori, qui orientem versus spectat, iniectum est.

ΣΕΡΑΠΟΔ
ΠΟΙΗΤΗΝ
ΡΕΣΚΑΙΔΕ
ΔΙΑΣΤΗΝ
ΚΑΙΒΟΥΛΕ
ΧΟΥΤΗΣΟ
ΤΕΙΜΗΘΕ
ΣΙΚΑΙΕΙΚ
ΑΛΛΑΙΣΤ
ΚΑΙΕΝΤΗ
ΜΕΓΙΣΤΗ
ΛΕΙΤΗΣ/
ΩΝΠΟΛΕ
ΤΑΤΗΠ/
ΠΕΡΙΟΔΟ

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος]
Σεραπόδ[ωρον (s. -οτον) --]
ποιητὴν [τὸν τεσσα]-
ρεσκαιδε[κάκις σχε]-
διαστὴν [γενόμενον]
καὶ βουλε[υτὴν παντα]-
χοῦ τῆς ο[ἰκουμένης],
τειμηθέ[ντα ἀνδριᾶ]-
σι καὶ εἰκ[όσι καὶ ἐν]
ἄλλαις [πόλεσι]
καὶ ἐν τῇ [πρώτῃ καὶ]
μεγίστῃ [μητροπό]-
λει τῆς [Ἀσίας Ἐφεσί]-
ων πόλε[ι, τῇ λαμπρο]-
τάτῃ π[ασῶν πόλεων],
περιοδο[νείκην].

Integras habet Fauvel ultimas litteras vss. 2 N, 10 H, 11 H, 12 A, 14 A. || Vss. 3. 4 σχε]διαστὴν supplevit Kaibel. || vs. 6 H ex EI correctum. || vss. 10 sqq. propter omissam neocoratus mentionem quattuor primorum imperatorum aetati titulum adscripsit Roehl. Sed deest etiam in inscriptionibus n. 525. 526 tertio a. Chr. n. saeculo aut omnino non aut non multo antiquioribus. Litteratura serioris aevi esse videtur.

1118 Basis cymatiis carens, cuius in latere superiore foramen est rectangulum, l. 0,43, a. 0,76, cr. 0,39. Litterae apicatae a. c. 0,035; verba more Romano punctis divisa sunt, quae tamen ex parte evanuerunt. Litterae ρ forma P. 'Εὐρέθη τὸ 1859 κάτωθεν τοῦ ἐν Μήλῳ θεάτρου, μακρὰν αὐτοῦ ἕως ἑκατὸν βήματα' (Pittakis); nunc est ibidem fere in regione Παλαιόπολις dicta prope forum antiquum in trivio, ubi viae ad Κλῖμα vallem, ad urbem et Τρυπητήν versus ducentes conveniunt. Edd. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3509 ex Georgii Michaëlis antiquitatum Meliarum custodis schedis; R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 247, 3. Exscripsi. Litteras a me non recognitas lineolis subductis notavi.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟ
ΔΗΜΟΣ
Ο·ΜΗΛΙΩΝΕΤΕΙ
ΜΗΣΑΝ·ΚΟΡ·
ΔΟΜΙΤΙΑΝ·Λ·
ΚΟΡ·ΔΟΜΕΤΙ
ΑΝΟΥ·ΕΥΕΡΓΕ
ΤΟΥ·ΤΗΣ·ΠΟΛ
ΩΣΘΥΓΑΤΕ
ΡΑ·ΑΡΕΤΗΣ·ΕΝΕ
ΚΕΝ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ
δῆμος
ὁ Μηλίων ἐτεί-
μησαν Κορ(νηλίαν)
Δομιτίαν Λ(ουκίου)
Κορ(νηλίου) Δομετι-
ανοῦ εὐεργέ-
του τῆς πό[λε]-
ως θυγατέ-
ρα ἀρετῆς ἕνε-
κεν.

Infra inscriptionem antiquam recentiore demum aetate litterae nonnullae additae sunt, quas nondum vidit Weil.

1119 Pars oblongae basis marmoris caerulei, cuius formam, qualis fere a parte superiore inspicienti esse videbatur, infra obiter delineavi. In latere superiore foramina sunt tria; unum (*a*) l. 0,40, cr. 0,14, prof. c. 0,06; alterum (*b*) parvum; utrumque in basis lapide altero continuabatur; tertium (*c*) minimum l. 0,08, cr. 0,05, prof. 0,015, et prope id lapicidae signum Λ. Litterae versuum priorum maiores (c. 0,025), ultimorum minores (c. 0,015). Formae miro modo et quasi quadratarii ludo quodam variant; velut O interdum minimum (0,012), interdum ceteris par est, interdum rectangulum ◇; Σ antiquum et C (in ligaturis), ⊖ et Θ; Ω et ω promiscue usurpantur. Adde ligaturas ad tituli imaginem refingendam. Quae omnia typis ut debent reddi vix possunt. Inscriptionem ed. Ch. Tissot *Bull. de corr. Hell.* II 1878, 523, 6. Vidimus ad portum antiquum in regione Κλῖμα situm, apud Nostrakin Iagum. Eodem fere loco et Neptuni statua (v. n. 1096) et magna statua hominis in equo sedentis inventae sunt; e quibus Neptunus quidem Athenas in publicum Museum est translatus, eques vero quippe Romanae aetatis suo loco remansit et pessime habitus est (cf. quae acerbissime et verissime scripsit Th. Bent *The Cyclades* 1885, 84). Equitem, cuius fragmenta minora in eadem casa conservantur, Frontonianum esse verisimile est (cf. Collignon *Bull. de corr. Hell.* XIII 1889, 499).

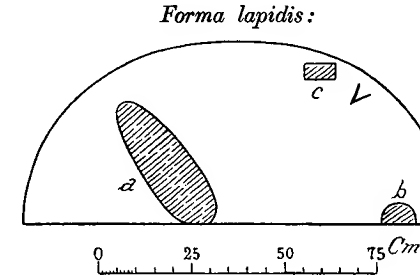
Α Γ Α ⊖ Η Τ Υ Χ Η

ΤΙ' ΚΛΑ ΦΡΟΝΤΩΝΙΑΝΟΝΤΑΣΓΣΤΡΑΤΕΙΑΣΕΠΙΦΑΝΩΣΣΤΡΑΤΕΥΣΑΜΕΝΟΝ
Β̄ΤΗΣΑΣΙΑΣΑΡΧΙΕΡΑΣΑΜΕΝΟΝΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑΚΑΙΠΟΛΕΩΝΕΠΙΦΑΝΕ
ΣΤΑΤΩΝΛΟΓΙΣΤΕΙΑΣΕΥΡΑΜΕΝΟΝΚΑΙΕΥΣΕΒΗΡΗΤΟΡΑΗΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΜΗΛΙΩΝΠΟΛΙΣΤΟΝΟΙΚΙ
ΣΤΗΝΚΑΙΠΑΤΕΡΑ·ΠΑΡΑΤΗΕΣΤΙΑΤΟΝΕΣΤΙΟΥΧΟΝΤΟΥΠΡΩΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΠΟΑΙΛΙΟΥΛΕΙΟΥΙΟΥ
ΦΛΑΟΥΙΑΝΟΥΜΗΝΟΓΕΝΟΥΣΑΡΧΙΕΡΕΩΣΚΑΙΕΡΕΩΣΕΠΙΜΕΛΗΣΑΜΕΝΟΥΚΑΙΤΟΥΤΟΥΤΟΥΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ
ΕΞΩΝΑΥΤΟΣΟΦΡΟΝΤΩΝΙΑΝΟΣΕΔΩΡΗΣΑΤΟΔΥΟΗΜΙΣΥΜΥΡΙΑΔΩΝΠΡΟΣΟΔΟΥΚΑΤΕΤΟΣ
ΚΑΤΑΤΑΕΨΗΦΙΣΜΕΝΑΕΣΤΗΣΑΤΟ

Ἀγαθῇ Τύχῃ.

Τι(βέριον) Κλα(ύδιον) Φροντωνιανὸν τὰς (τρεῖς) στρατείας ἐπιφανῶς στρατευσάμενον,
(δὶς) τῆς Ἀσίας ἀρχιερασάμενον καὶ ἀγωνοθετήσαντα καὶ πόλεων ἐπιφανε-
στάτων λογιστείας εὑράμενον καὶ εὐσεβῆ ῥήτορα — ἡ λαμπροτάτη Μηλίων πόλις τὸν οἰκι-
στὴν καὶ πατέρα, παρὰ τῇ ἑστίᾳ τὸν ἑστιοῦχον, τοῦ πρώτου ἄρχοντος Πο(πλίου) Αἰλίου Λειουίου
Φλαουιανοῦ Μηνογένους ἀρχιερέως καὶ (ἱ)ερέως ἐπιμελησαμένου καὶ τούτου τοῦ ἀνδριάντος
ἐξ ὧν αὐτὸς ὁ Φροντωνιανὸς ἐδωρήσατο δύο ἥμισυ μυριάδων προσόδου κατ' ἔτος,
κατὰ τὰ ἐψηφισμένα ἐστήσατο.

Forma lapidis:

1120 Basis marmoris Parii a sinistra et inferiore parte mutila, cuius l. 0,59, max. a. 0,29 (ectypi potius 0,30); litteris accurate incisis primi fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,022—0,025, Ω 0,015—0,017. Meli supra theatrum repertam [i. e. circa locum 'ς τὰς τρεῖς ἐκκλησίας appellatum] Museo Lugduno-Batavo misit Rottiers. Edd. Boeckh C. I. G. II 2432 ex Prokeschii schedis a Zellio missis; Ianssen Mus. Lugd.-Bat. inscr. graec. et lat. 1842, 40 et tab. VII 1; cf. C. Leemans Animadversiones (in hunc librum) 1842, 18sq. et tab. n. 27. Ectypo utor, quod rogante H. van Gelder viro doctissimo benigne miserunt Musei huius directores. Litterae lineis subductis distinctae uni Prokeschio debentur, nunc deletae sunt.

//////////////// – ////////////////////Σ ΛΥΣΑΝΙΑ
ΑΝΜΑΤ//////////ΑΚΑΙΕΧΕΚΛΕΙΑ
ΚΛΕΩΝΥΜΟΥΘΥΓΑΤΗΡΤΑΝ
ΜΑΙΑΝΕΧΕΚΛΕΙΑΝΤΑΝΚΛΕΩΝΥΜΟΥ
ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΘΕΟΙΣ

[Κλεώνυμος] Λυσανία
[τ]ὰν ματ[έρ]α καὶ Ἐχέκλεια
Κλεωνύμου θυγάτηρ τὰν
[μ]αῖαν Ἐχέκλειαν τὰν Κλεωνύμου
θυγατέρα θεοῖς.

1121 Basis cylindrata marmoris albi, cuius a. 0,83, dm. sup. 0,60, dm. inf. 0,68; litterae a. 0,02. Effodit a. 1896 et ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 18 sq., 40.

ΚΛΕΩΝΥΜΗΣ
ΠΑΤΕΡΑΠΑΓΚΛΗΝΑ
ΑΒΕΒΙΩΚΟΤΑΤΑΜΕΙ
Σ ΥΣΕΒΩΣΤ
ΤΑΤΡΙΔΑΚΑ
ΕΙΤΑ ΟΣΙΩΣ
ΤΡΟ ΞΜΕΔΕ
ΣΤΟΡΓ

Κλεωνύμης
πατέρα Παγκλῆν [ἄριστ]-
[τ]α βεβιωκότα τὰ μὲ[ν πρὸς]
[θεοὺ]ς [ε]ὐσεβῶς, τ[ὰ δὲ]
[πρὸς τὴν π]ατρίδα κα[ὶ τοὺς]
[πολ]είτα[ς] ὁσίως
[καὶ π]ρὸ[ς] ἐμὲ δὲ
φιλο]στόργ[ως.

In imagine vacua spatia indicata non sunt. Ab initio multa deesse videntur. Fortasse fuit: [--- ὁ δεῖνα τὸν τῆς γυναικὸς] Κλεωνύμης πατέρα.

1122 Columna marmoris nigricantis, inventa una cum columnis nonnullis ex syenita factis, in Palaeopoli prope n. 1097 occidentem versus. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 248, 4.

ΑΛΕΞΙΝΟΥΣΦΙΛΟΘΕΟΥ
ΤΑΝΓΥΝΑΙΚΑΚΑΙ
ΑΛΚΙΒΙΑΚΑΙΑ.ΤΕΑΣΤΑΝΜΑΤΕΡΑ
ΑΛΚΙΒΙΑΝΑΥΤΕΑ
ΘΕΟΙΣ

Ἀλεξίνους Φιλοθέου
τὰν γυναῖκα, καὶ
Ἀλκιβίαι καὶ Α[ὐ]τέας τὰν ματέρα
Ἀλκιβίαν Αὐτέα
θεοῖς.

1123 Fragmentum. Ed. Boeckh C. I. G. II 2433 ex Duboisii schedis a Letronnio missis. Cf. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, p. 18 ad n. 40.

ΙΑΥΝΕΤΟΣΙΕΡΕΚΥΔΟΥ
ΑΓΟΡΑΠΑΓΛ . . ΟΥΣΤΑΝΑ - -
ΑΤΕΡΑΙΛΕ ΣΣΛ . . . Α - -
Α.ΙΕΡΕΚΥΔΗΣΟ.ΛΛ - - - -
ΤΑΝΑΔΕΛ.Λ

[Τὰν δεῖνα Δαμαινέτου]
[Δαμ]α[ί]νετος [Φ]ερεκύδου,
- - αγόρα Παγ[κλέ]ους τὰν α[ὑτῶν]
[θυγ]ατέρα, [Κ]λε[ώνυμο]ς Σ[αμοκλῆς, . .]
. α[. Φ]ερεκύδης ο[ἱ Δαμαινέτου]
τὰν ἀδελ[φὰν θεοῖς(?)]

1124 Tabula quadrata. Ed. Boeckh C.I.G. II 2425 ex Prokeschii schedis a Zellio missis.

ΙΙΣΕΝΕΚΑΚΑΙ
Π ΠΑΤΡΙ
ΥΕΥΝΟΙΑΣ
Ι ΕΙΤΟΥΡΓΙ
ΣΚΑΙΤΗΣ
ΚΤΙΣΤΗΝΗΘΥ
ΕΛΠΙΣΤΟΝΑΓΑ

[Τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος]
ἀρετῆ]ς ἕνεκα καὶ [εὐεργετίας(?)]
[τῆς εἰς τὴν] πατρί[δα καὶ - -
[- - - ο]υ εὐνοίας - -
[- - κα]ὶ [λ]ειτουργί[ας - -
- - - ς καὶ τῆς - -
- - κτίστην ἡ θυ[γάτηρ]
Ἔλπις τὸν ἀγα[θὸν πατέρα(?)].

1125 Herma capite nunc carens, l. 0,28; litteris a. 0,03. Figura Bacchum repraesentat. Inventa est ubi ara Bacchi Trieterici (n. 1089) in opere musivo, de quo fusius actum *Journ. of Hell. stud.* XVI 1896, 354. Ed. C. Smith ibid. XVII 1897, 14 sq., 32; cf. *Berl. philol. Wochenschr.* 1896, 734 (Ziebarth *Griech. Vereinswesen* 212).

<M̄> ΜΑΡΙΟΝ
ΤΡΟΦΙΜΟΝ
ΤΟΝΙΕΡΟΦΑΝ
ΤΗΝ
ΟΙΜΥΣΤΑΙ

Μ(ᾶρκον) Μάριον
Τρόφιμον
τὸν ἱεροφάν-
την
οἱ μύσται.

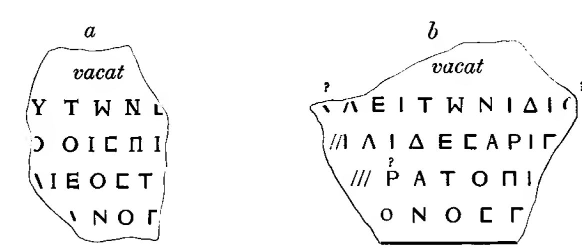
1126 Herma muliebris marmoris Pentelici. Basis l. 0,14, a. 0,06; capitis a. 0,52. In inferiore parte titulus. Edd. Φιλίστωρ II 1862, 274, 3; Pervanoghlu *Bull. dell' Inst.* 1862, 86; *Arch. Zeitg.* 1861, 234; Heydemann *Die antiken Marmorbildw. in der sogenannten Stoa des Hadrian* etc. 1874, 760; L. v. Sybel *Katalog der Sculpturen zu Athen* 1881, 692 (P. Wolters *Mitth. des athen. Inst.* XV 1890, 246 not. 1); C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 16, 36.

ΟΙΠΕΡΙΒΩΜΙΟΙΤΗΝ
ΦΙΛΑΝΔΡΟΝΑΥΡΗΛΙ
ΑΝΕΥΠΟϹΙΑΝΕΝΤΩ
ΙΔΙΩΑΥΤΗϹΕΡΓΩ

Οἱ περιβώμιοι τὴν
φίλανδρον Αὐρηλί-
αν Εὐποσίαν ἐν τῷ
ἰδίῳ αὐτῆς ἔργῳ.

Fortasse sepulcralis est inscriptio et τὸ ἴδιον mulieris ἔργον id, quod ζῶσα fecerat.

1127 *a* Fragmentum marmoris albi, quod rusticus aliquis in vicum Τρυπητήν attulit, l. 0,14, a. 0,22; litteris a. 0,025. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 20, 44. — *b* Fragmentum tabulae sive stelae undique mutilae; max. a. c. 0,17, max. l. 0,18; litteris serae aetatis a. 0,022—0,025. Exstat in muro exteriore domus alicuius in vico Πλάκα ad viam in Palaeopolin ducentem. Exscripsi.

— ⏑⏑ — ⏑ υτων [⏑⏑ — κ]λειτῶν ἰδι — ⏓
[— ἀγαθ]οῖς(?) π[⏑⏑ — π]αῖδες Ἀρι[στογόνου(?)]
— ⏑⏑ — ιεος τ[⏑⏑ — ⏑⏑ ἤ]ρατο(?) π — ⏓
— ⏑⏑ — ανο — — ⏑ ονος ⏑⏑ —

PARS QVARTA.

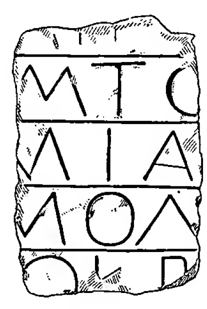
MONVMENTA SEPVLCRALIA.

SECTIO PRIMA.

MONVMENTA ANTIQVISSIMA.

Primo loco inscriptiones eae positae sunt, quibus σ = M, ο = C, ω = O (n. 1128—1151); altero eae, quibus σ = Σ, ο = C, ω = O (n. 1152—1160); tertio eae, quibus ο et ω eodem modo distinguuntur, σ non occurrit (n. 1161—1175); quarto antiquissimae ex iis, quae iam Ionica litteratura perscriptae sunt (n. 1176—1186); quinto Attica saeculi quinti (n. 1187).

1128 Stela lapidis rubri, ab omnibus partibus fracta, cuius max. l. 0,25, max. a. 0,34, cr. 0,10; litterae a. c. 0,06. Exscripsi in vico Τρυπητή apud Polychronin Georgii f. Bechum sive Karamanolin, qui lapidem casae suae limini inseruerat. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 5, 8 paullo minus integram. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Vs. 2 utrum C an O in lapide fuerit, dubitari potest. Vs. 5 aut O pro C incidisse videtur quadratarius aut omnino non id egisse, ut ο et ω distingueret. Utique supplendum:

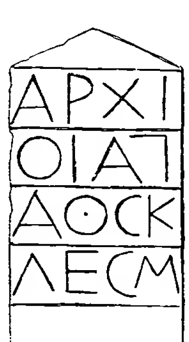
[Ἀρι]|στο|βία | Βωλ||οκρ|[άτε|ος].

1129 Stela reperta ad Κλῖμα; litterae 0,065 altae sunt. Edd. Baumeister Philol. IX 1854, 393, 20 et ex eius schedis Kirchhoff *Studien*[4] 68 I 7 et Roehl I. G. A. 419 (= Imagg.[2] 59, 7; Roberts *Introd.* I 33, 8*f*).

A	P	I	M	T
C	K	P	I	T
A	A	P	X	

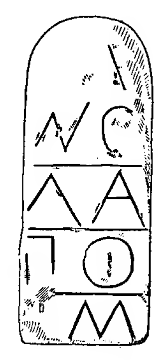
Ἀριστ|οκρίτ|α Ἀρχ|- -

1130 Stela lapidis calcarii nigricantis, l. 0,34, a. 0,68, cr. 0,09; litteris a. 0,01, in vico Τρυπητή ante limen casae cuiusdam inventa, a. 1844 Berolinum in Regium antiquitatum Museum translata. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 228; Roehl I. G. A. 415 (= Imagg.[2] 59, 3; Kirchhoff *Studien*[4] 68 I 3; Cauer Delect.[2] 135, 1; Roberts *Introd.* I 33, 8*c*); *Beschr. der antiken Sculpturen* (*Berlin*) 1891, 1161 addita imagine, quam infra repetendam curavi.

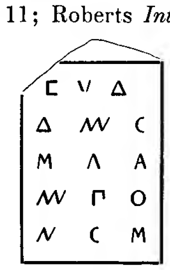
Ἀρχι|ὼι Ἀγ|αθοκ|λέος.

1131 Stela lapidis rubri a dextra sinistraque mutila, cuius max. l. 0,15, a. 0,40; litterae a. 0,06—0,07. Nunc est in vico Τρυπητή penes Xenophontem Euripidem intra labrum. Ed. F. Dümmler *Mitth. des athen. Inst.* XI 1886, 114 sq., 2. Exscripsi. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

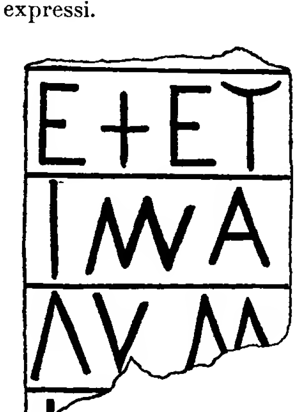
Βολαγώς
pro Βωλαγός.

1132 Stela lapidis rubri aëtomate ornata, quam apud Nicolaum Tzuliam in vico Τρυπητή vidit et ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 248 sq., 8 (Roehl I. G. A. 423 = Imagg.[2] 60, 11; Cauer Delect.[2] 135, 3; Kirchhoff *Studien*[4] 69 I 11; Roberts *Introd.* I 33, 8*i*).

Εὔδ|[α]μο|ς Λά|μπω||νος.

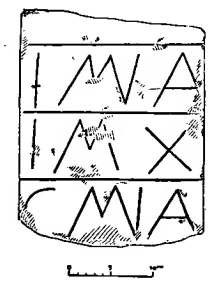
1133 Stela lapidis rubri superne et infra mutila, l. 0,32, max. a. 0,45. Exstat in vico Τρυπητή apud Nicolaum Tzuliam in pavimento. Edd. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 248 sq., 7 (Roehl I. G. A. 422 = Imagg.[2] 60, 10; Cauer Delect.[2] 135, 4; Kirchhoff *Studien*[4] 69 I 10; Roberts *Introd.* I 33, 8*h*); C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 3, 1, cuius imaginem expressi.

Ἐχετ-
ιμα
Λυσ-
[ι . .]-
- -

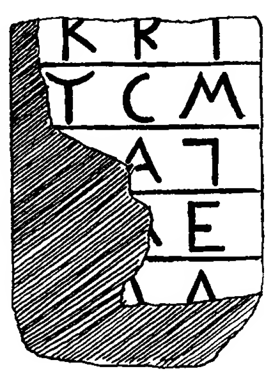
27*

1134 Stela lapidis rubri, l. 0,22, max. a. 0,29, a superiore et inferiore parte fracta; litteris a. c. 0,06. Exscripsi in vico Τρυπητή intra limen officinae Emmanuēlis Georgii f. Bechi sive Tsakani. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Ἴμα
Ισχ-
ομά-
[χο(υ)].

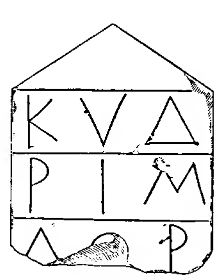
1135 Stela lapidis rubri, l. 0,295, a. 0,37, cr. 0,107, in vico Τρυπητή penes Perum Antonis f. Kyritzin. Margo dexter integer, sinistri pars anterior laesa, postica fortasse integra; superne et infra mutila. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 3 sq., 2, cuius imaginem repetii.

Κρί-
τος
[Π]αγ-
[κλ]ε-
[ίδα].

Potest etiam nomen compositum in -κριτος esse eiusmodi, ut aut tres aut sex litterae supplendae sint.

1136 Stela lapidis rubri aëtomate ornata, infra fracta, l. 0,32, max. a. 0,40, cr. 0,13; litterae bonae a. 0,075—0,085. Exstat Athenis in Museo publico. Edd. Kirchhoff *Studien*[3] 1876, 57 ([4] 69 I 9); Roehl I. G. A. 421 (= Imagg.[2] 59, 9), qui ipse exscripserat. Exscripsi. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Κῦδ-
ρις
[Δ]ωρ-
- -

1137 Stela lapidis rubri male facta, l. 0,17, a. 0,40; litteris a. 0,08—0,105. Reperta ante viginti fere annos in valle Κλῖμα 'εἰς τὸ χωράφι τοῦ Μάστωρ Γιάννη' in loco Πεζούλια; nunc in vico Τρυπητή penes Ioannem Kundurakin. Ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 221, cf. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 5 ad n. 7. Exscripsi. Imaginem ad ectypi mei exemplar delineavit M. Luebke.

Λυσι-
δίκα
Εὐρυ-
[ά]νακ-
[τος].

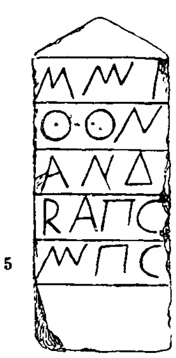
1138 Stela Meli inventa. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2230 ex Antonii P. Blasti Melii schedis (Roehl I. G. A. 417 = Imagg.[2] 59, 5; Cauer Delect.[2] 135, 6; Kirchhoff *Studien*[4] 68 I 5; Roberts *Introd.* I 33, 8 *e*).

C < U
C Λ A
Λ Y K
C Φ P
C N C M

Ὀ[ρϑ]-
όλα
Λυκ-
όφρ-
ονος.

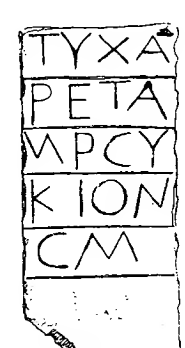
Vs. 1 altera littera P fuit.

1139 Stela lapidis calcarii nigricantis, l. 0,23, a. 0,60, cr. 0,09; litteris a. 0,06. Reperta ante limen casae cuiusdam in vico Τρυπητή, a. 1844 Berolinum translata est, ubi in Regio antiquitatum Museo conservatur. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 226 et melius *Reisen auf den griech. Inseln* III 17; Roehl I. G. A. 413 (= Imagg.[2] 59, 1; Kirchhoff *Studien*[4] 68 I 1; Cauer Delect.[2] 135, 7; Roberts *Introd.* I 33, 8 *a*); *Beschr. der antiken Sculpturen (Berlin)* 1891, 1159 addita imagine, quam infra repetendam curavi. Vidi.

Σμί-
ϑων
Ἀνδ-
ραπό-
μπο(υ).

1140 Stela lapidis calcarii nigricantis, l. 0,29, a. 0,66, cr. 0,09; litteris a. 0,08; in vico Τρυπητή ante limen casae cuiusdam inventa, a. 1844 Berolinum in Regium antiquitatum Museum translata. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 227 et accuratius *Reisen auf den griech. Inseln* III 17; Roehl I. G. A. 414 (= Imagg.[2] 59, 2; Kirchhoff *Studien*[4] 68 I 2; Cauer Delect.[2] 135, 8; Roberts *Introd.* I 33, 8 *b*); *Beschr. der antiken Sculpturen (Berlin)* 1891, 1160 addita litterarum imagine, quam infra repetendam curavi. Vidi.

Τυχα-
ρέτα
Βρου-
κίων-
ος.

1141 Stela Meli inventa. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2236 ex Antonii P. Blasti Melii schedis (Roehl I. G. A. 418 = Imagg.[2] 59, 6; Kirchhoff *Studien*[4] 68 I 6).

O I C
M K C
F Y O C

. . .
ωιο-
ς Κο-
ρύϑο(υ).

1142 Stela in vico Κάστρο reperta. Edd. Leake *Trav. in North. Greece* III 1835 tab. XXIV 115; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2231 ex Blasti Melii apographo (Roehl I. G. A. 424 = Imagg.[2] 60, 12 Leakium secutus [Cauer Delect.[2] 136, 6]; Kirchhoff *Studien*[4] 70 III 2).

Leake:

Φ	Α	Ι
ʹ	Ο	Ν
ι	Ο	Μ
Κ	Λ	Ε

Rangabé:

Φ	Α	Ι
/	Ο	Ν
\	Ο	Μ
/	Λ	Ε

Φαί-
[ν]ων
[Σ]ωσ-
[ι]κλέ-
[ος].

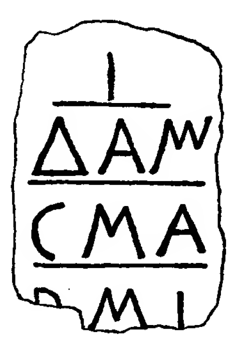
1143 Stela lapidis rubri, l. 0,27, a. 0,33. Margo dexter integer. Exstat in pavimento aulae Andreae Ioannis f. Babuni in vico Klimatobuni, ubi eiusdem viri pater ante viginti fere annos posuerat. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 4 sq., 5, cuius imaginem infra repetii.

\- -
[Φ]υλε-
[ο]σθέ-
[νε]ος.

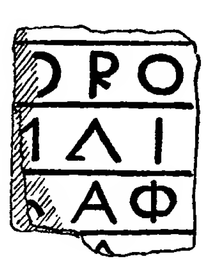
Cf. gentem Coam Φυλεο-μαχίδαι (Paton-Hicks *Inscr. of Cos* 38, 17; Dibbelt Quaest. Coae myth. 35, 3 et n. 1171. 1216).

1144 Stela l. 0,24, max. a. 0,39, superne et infra mutila, summopere vexata. In vico Τρυπητή vidit qui ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 5 sq., 9, cuius imaginem repetii.

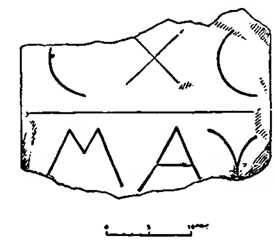
\- -
δαμ-
ος Ἀ-
ρστι-
\- -

1145 Stela lapidis rubri, l. 0,23, a. 0,27, superne et infra mutila, a dextra sinistraque integra, valde detrita. Nunc est in pavimento parvae ecclesiae S. Georgii, quae est in loco Klimatobuni. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 4, 4, cuius imaginem expressi.

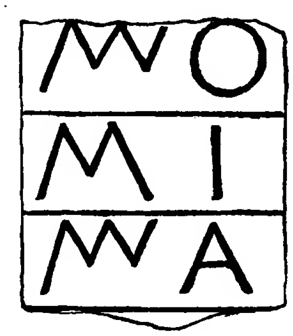
\- -
ωρ[ο]-
[ς] Δι-
[κ]αφ-
[ίλο(υ)].

1146 Fragmentum stelae lapidis rubri, cuius margo sinister et dexter ex parte conservati sunt; l. 0,30, max. a. 0,24. Litterae a. 0,07—0,08. Exstat in muro exteriore casae, quae est Nicolai Marcantonis viduae in vico Τρυπητή. Exscripsi. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

. . .
οχο-
ς Αὐ-
\- -

1147 Stela lapidis rubri, l. 0,32, a. 0,36, nunc penes Nicolam Antonis f. Kyritsin in loco Klimatobuni. Inventa esse dicitur in caverna sepulcrali, ubi etiam vas magnum figuris rubris, quae Gigantum pugnam repraesentant, ornatum, nunc Parisiis in Museo *Louvre* conservatum, effossum est. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 4, 3, cuius imaginem expressi.

\- -|μο|ς Ἴ|μα.

1148 In parte inferiore cippi. Ed. Roehl I. G. A. 425 ex Rossii diario (= Imagg.[2] 60, 13).

Μ	Ι	Μ
Κ	C	

\- -
σίσ-
κο(υ).

An - μίσκο?

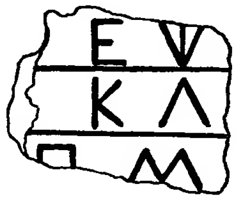
1149 Stela lapidis rubricantis a superiore et inferiore parte mutila, a sinistra laesa, l. 0,31, max. a. 0,32; litteris profundis a. 0,07—0,09. Reperta apud ecclesiam Phaneromenae prope Τρυπητήν sitam; nunc est in eodem vico penes Ioannem Kundurakin. Ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 221, cf. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 5 ad n. 7. Exscripsi; ad exemplaris mei ectypique fidem delineavit M. Luebke.

Πραξ-
ικύδ-
εος.

Prima littera Ι' est apud Pollakium; C. Smith dixit '*that according to my copy of that inscription the initial letter cannot possibly be a* Π'; ego a. 1895 alteram lineam vidi, quae ad Γ non pertinuisse nullo pacto potest. Lapis in ipsa hasta huius litterae fractus; idem in littera Ι versus 2 accidit. Nomen Πραψικύδεος quamquam tolerari posse me docuerunt Ioh. Schmidt et A. Kirchhoff vv. dd., tamen similia nomina cum elemento Πραψι- composita nondum innotuerunt, cum ab alia parte nomina a Πραξι- incipientia haud pauca sint. Eandem vim litterae V inesse in nomine Theraeo ἈλεVαγόρα (n. 811) censui, ubi, si V = ξ ponimus, nomen probum efficitur Ἀλεξαγόρα, contra, si idem quod ψ esse sumimus, probabilis interpretatio omnino non datur; nam vel addita littera Ι, quae in genuina diphthongo ΕΙ nisi quadratarii errore omitti non potuit, Ἀλειψαγόρα nomen prorsus inauditum esset neque ullo pacto tolerandum. Quare si graecae linguae leges respicio, et Therae et Meli aliquo tempore V = ξ fuisse concludere cogor. Cf. titulos insequentes.

1150 Stela lapidis rubri, l. 0,26, a. 0,21, praeter marginis dextri partem mutila. Exstat in aula Emmanuëlis Bechi in vico Τρυπητή. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 5, 7, cuius imaginem repetii.

. ε .
[ι]κλ-
[ῆ]ς.

Ab initio unus vel duo versus, i. e. tres aut sex litterae suppleri possunt. Smith: Θρ?]εѱ[ι]κλῆς ....., vix recte. Mihi quidem, si hunc lapidem solum per se respicio, lectio [Δ]εξ[ι]κλ[ῆ]ς maxime arridet.

1151 Stela lapidis rubri, max. l. 0,31, a. 0,34, cr. 0,10, a dextra sinistraque integra. Exstat in vico Τρυπητή apud Michaëlem Ioannis f. Bechum. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 4 sq., 6, cuius imaginem repetii.

....
ὦ[να]ξ(?)
Πραξ-
[ι]κλέος.

Habemus in hoc titulo formas M = σ, C = ο coniunctas cum forma Ξ = ξ. Unde, si nullus alius titulus exstaret, concludendum esset litteram ξ, postquam uno signo scribi coepta esset, Meli semper scriptam esse Ξ. Tamen vereor, ne paullo antea forma V adhibita sit. Cf. quae ad titulos antecedentes adnotavimus.

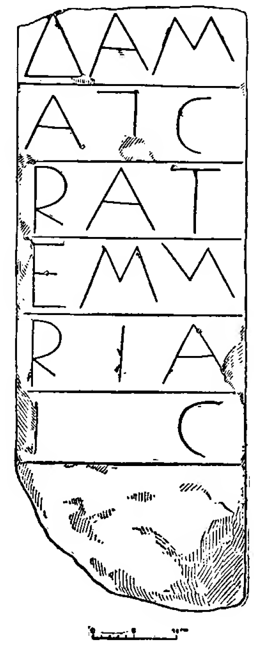
1152 Stela lapidis rubri, l. 0,32, max. a. 0,48, cr. 0,15, superne et infra defracta. Nunc est in vico Τρυπητή penes Marinam Constantinam Kyritsin; dicitur autem prope Klimatobuni inventa esse. Infra versum tertium lapis non levigatus 0,03 cm. crassior est; ubi littera Σ inscripta. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 8, 20, cuius imaginem expressi.

Ἀμυϑ[έ]-
α ἀδελ-
φεοῖ-
ς.

[Π?]ασιϑέα C. Smith litteram σ duobus signis (M et Σ) expressam esse ratus.

1153 Stela lapidis rubri a superiore et inferiore parte laesa, cuius l. 0,275, max. a. 0,73, cr. 0,13. Litterae optime incisae a. c. 0,07. Nunc Athenis in Museo publico conservatur. Ed. U. Koehler *Hermes* II 1867, 454 (cum Kirchhoffii nota), qui dubiam lapidis patriam coniectura prorsus certa divinavit; Roehl I. G. A. 429 (= Imagg.² 60, 18; Cauer Delect.² 136, 1; Kirchhoff *Studien*⁴ 69 II 1; Roberts *Introd.* 34, 8*j*). Exscripsi.

Δαμ-
αγό-
ρα Τ-
εμβ-
ρια-
ίο(υ).

Vs. 6 lapis in ipso litterae I ductu fractus est, quam ob causam nemo adhuc hanc litteram recognovit. Τεμβριαίο(υ) ethnicum esse videtur.

1154 Stela reperta in vico Τρυπητή. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 230 et ex eius diario Roehl I. G. A. 431 (= Imagg.² 60, 20; Kirchhoff *Studien*⁴ 69 II 3; Cauer Delect.² 136, 2; Roberts *Introd.* I 34, 8*l*).

E	ι	ⱶ	F
Γ	E	T	A
Σ	A	Λ	E
Ξ	I	Γ	C
	I	C	Σ

E[ὐ]ε[ρ]-
γέτα-
ς Ἀλε-
ξιπό-
[λ]ιος.

1155 Stela Meli inventa. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2234 ex Antonii P. Blasti Melii schedis (Roehl I. G. A. 434 = Imagg.² 60, 23; Kirchhoff *Studien*⁴ 69 II 6).

M	C	I	K
A	ʌ	C	R
Λ	<	K	

Μοι[ρ]-
αγόρ-
ας Κ-
- -

1156 Stela lapidis nigricantis volcanii, quae ad Κλῖμα reperta esse fertur, postea in vicum Τρυπητή translata. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 229 et Roehl I. G. A. 430 ex eius diario (= Imagg.² 60, 19; Kirchhoff *Studien*⁴ 69 II 2; Cauer Delect.² 136, 3; Roberts *Introd.* I 34, 8*k*).

M	E	Λ
B	Γ	Γ
C	Σ·	E
Y	X	E
Λ		A

Μελ-
[ι]ππ-
ος Ε-
ὐχέ-
λα.

Solita forma est Μελίππος.

1157 Stela cum aëtomate inventa in vico Κάστρο. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 231; Roehl I. G. A. 432 ex Rossii diario (= Imagg.² 60, 21; Kirchhoff *Studien*⁴ 69 II 4; Roberts *Introd.* I 34, 8*m*).

A	P	I	Σ
T	O	M	
H	Δ	H	Σ
Φ	I	Λ	E
O	N	C	Σ

Ἀρισ-
τ[ο]μ-
ήδης
Φιλέ-
ωνος.

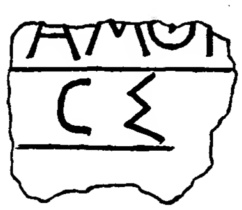
Vs. 2 O = ω pro C = ο scriptum.

1158 Stela lapidis rubri, superne et infra mutila, l. 0,265, max. a. 0,265, cr. 0,09. Litterae colore rubro tinctae. Exstat apud Basilium Michaëlis f. Kyritsin in vico Τρυπητή. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 7, 15, cuius imaginem repetii.

- -
- -
Ξεν-
άρχο(υ).

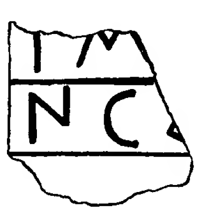
1159 Stela superne et infra fracta; margo sinister et dextri pars integra. L. 0,27, max. a. 0,19. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 6, 12 cf. p. 3, cuius imaginem repetii.

- -
- -
[Δ]άμω[ν]-
ος.

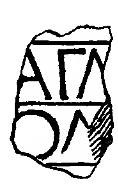
.... ασϑιος Smith.

1160 Stela lapidis rubri, l. 0,23, a. 0,22. Marginis sinistri pars integra. Litterae colore rubro tinctae. Effossa m. Martio a. 1896 in valle Κλῖμα, in pavimento porticus aetate Romana sera constructae. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 6 sq., 14, cuius imaginem repetii.

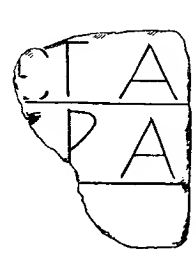
- -
ἰμ[ω]-
νο[ς].

1161 Fragmentum stelae lapidis rubri undique mutilae, max. l. 0,10, max. a. 0,16, cr. 0,17. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 7 sq., 18, postquam in muro agri extra vicum Klimatobuni invenit. Imaginem ex eo deprompsi.

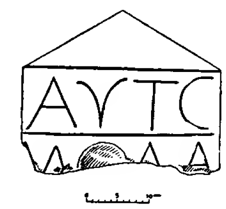
Ἀγλ-
ω[ν].

1162 Fragmentum stelae lapidis rubri, a sinistra(?) superiore inferiore parte mutila, cuius max. l. 0,21. Litterae eleganter incisae a. 0,07—0,08. Exscripsi in vico Τρυπητή apud Aecaterinam Ioannis Bechi viduam, quae in valle Κλῖμα repertum tradit. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

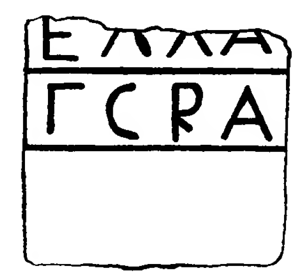
ὁ s. ἁ δεῖνα]
[. . . .]-
[. .]τα-
[γό]ρα.

1163 Stela lapidis rubri infra mutila, l. 0,32, max. a. c. 0,26. Exscripsi in vico Τρυπητή apud Paraskevam Georgii Margaritis uxorem. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

Αὐτο-
βώλα
[τοῦ]
[δεῖνος].

1164 Stela lapidis rubri, l. 0,29, a. 0,32, superne defracta. Exstat in loco Klimatobuni apud Ioannem Mourachin intra portam muri adversi. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 6, 11, cuius imaginem infra expressi.

- - -
Ἑλλα-
γόρα.

1165 Stela lapidis nigricantis volcanii, in vico Κάστρο inventa. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 233; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2235 ex Antonii P. Blasti Melii schedis; Roehl I. G. A. 426 ex Rossii diario (= Imagg.[2] 60, 15; Kirchhoff *Studien*[4] 70 III 1).

Ross:	*Rangabé:*	
Ε Π Ι Λ C	Ε Π Ι Λ C	Ἐπιλό-
Γ C Υ C	Γ C Υ C	γο(υ) το(ῦ)
Υ Κ Ο	Λ Υ Κ C	Λύκο(υ).

1166 Stela Meli inventa. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2229 ex Antonii P. Blasti Melii schedis (Roehl I. G. A. 416 = Imagg.[2] 59, 4; Kirchhoff *Studien*[4] 68 I 4; Cauer Delect.[2] 135, 5; Roberts *Introd.* I 33, 8*d*).

Θ Ε C	Θεο-
Ν Ο Λ Α	βώλα
Τ Ι Ⲙ	Τιμ-
D	[οκ]ρ - (?).

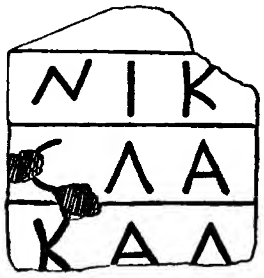
Θεο[ν]|νὼ Λα|τίμ|[ο(υ)] Roehl; similiter ceteri; minus probabiliter ni fallor.

1167 Stela Meli reperta. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2227 ex Antonii P. Blasti schedis (Roehl I. G. A. 433 = Imagg.[2] 60, 22; Kirchhoff *Studien*[4] 69 II 5; Roberts *Introd.* I 34, 8*n*).

Μ Ε Ν Ε	Μενε-
Κ Κ Α Τ	κ[ρ]ατ-
Ο Ι Δ Ε	οι Δε-
Ι Ν C	ίνο(υ).

Litterae vs. 4 apud Rangaben ita dispositae sunt, ut non plus tribus litteris ibi fuisse manifestum fiat, qua re finis tituli indicatur. Roehlius, qui Blasti exemplar minus accurate expressit, aut Δείνο(υ) aut Δεινο| - - legi posse adnotat.

1168 Stela lapidis rubri infra defracta, aëtomate ornata, l. 0,30, max. a. 0,33; una cum multis aliis fragmentis non inscriptis in antro prope Klimatobuni, quod ad viam sepulcralem est, inventa, postea ad Andream Ioannis f. Babuni in vicum Klimatobuni delata. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 6, 10, cuius imaginem infra exhibui.

Νικ-
όλα
Καλ-
- -

1169 Stela lapidis rubri, l. 0,225, a. 0,555, cr. 0,11; litteris profundis accurate incisis, a. 0,06—0,068. Reperta apud ecclesiam Phaneromenae prope vicum Τρυπητή sitam; nunc in eodem vico penes Ioannem Kundurakin. Ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 221. Exscripsi. Imaginem ad ectypi mei exemplar delineavit M. Luebke.

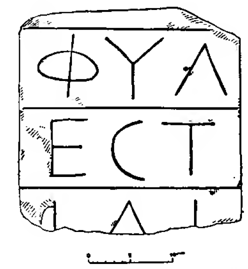
Πολ-
έων(?).

1170 Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2022 ex Antonii P. Blasti schedis (Roehl I. G. A. 435 = Imagg.[2] 60, 24; Cauer Delect.[2] 136, 5).

Γ Ρ C Δ
Α Μ C

Προδ-
άμο(υ).

1171 Stela lapidis nigricantis a superiore et inferiore parte fracta, cuius l. 0,265, max. a. 0,275, cr. 0,11; litterarum a. 0,06—0,075. Repertam ad vallem Κλῖμα (Baumeister) nunc possidet Aecaterina Ioannis Bechi vidua. Edd. Baumeister Philol. IX 1854, 393, 21, et melius ex eius schedis Kirchhoff *Studien*[4] 70 III 4; Roehl I. G. A. 428 (= Imagg.[2] 60, 17) ex iisdem schedis. Exscripsit A. Schiff. Vidi. Imaginem ad ectypi fidem delineavit M. Luebke.

Φυλ-
έο(υ) Τ-
. . ι-
- -

Vss. 2 sqq. Τ[η]λι - -?

1172 Stela lapidis rubri superne et infra mutila, l. 0,28, a. 0,40, a margine dextro laesa; litteris bonis a. 0,07—0,08. Exstat in muro anteriore ecclesiae S. Ioannis, quae est inter vicos Πλάκα et Πλάκες (in prioris vici territorio). Ed. F. Dümmler *Mitth. des athen. Inst.* XI 1886, 114, 1 (Kirchhoff *Studien*[4] 70 III 5; Roehl Imagg.[2] 60, 14). Exscripsi. Imaginem ad ectypi mei fidem delineavit M. Luebke.

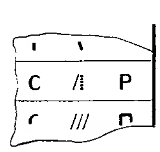
[῾Ωροφ]-
άνη[ς]
Φανο-
κλεί-
[δα].

1173 Stela Meli inventa. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2233 ex Antonii P. Blasti Melii schedis (Roehl I. G. A. 427 = Imagg.[2] 60, 16; Cauer Delect.[2] 136, 4; Kirchhoff *Studien*[4] 70 III 3).

Γ C
Γ Α
Ν Υ Κ Ρ
Α Τ Ε C

. . . .
. . πο
. . Πα-
νυκρ-
άτεο-
[ς].

1174 Fragmentum stelae lapidis rubri undique praeter marginis dextri partem mutilae et valde detritae, cuius max. l. 0,23, max. a. 0,16, cr. 0,10. Exscripsi in vico Τρυπητή.

Vs. 2 littera media aut Φ fuit aut Γ. Rem in medio relinquo.

1175 Fragmentum lapidis rubri, cuius max. l. 0,17, max. a. 0,15, pavimento semitae, quae a vico Τρυπητή in casam Nicolai Tzulii ducit, insertum, ab Anglis in vicum ipsum delatum. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 8, 19, cuius imaginem repetii.

1176 Ante templum Christianum, litteris pulchris. Edd. Ross *Intelligenzbl. der allgem. Litt.-Zeitg.* 1838, 330 (C. I. G. II add. 2436 *b*; Kirchhoff *Studien*[4] 70 IV 6; Cauer Delect.[2] 137, 1; Roberts *Introd.* I 35, 8 *s*).

Α Κ Ο Υ Σ Α
Γ Ο Ρ Α Σ
Σ Τ R Ο Μ Β Ι Ο Σ

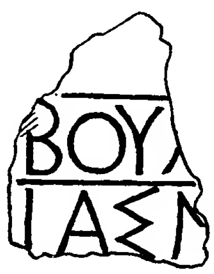
Ἀκουσα-
γόρας
Στρόμβιος.

1177 Stela Meli inventa. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2232 ex Antonii P. Blasti Melii schedis (Kirchhoff *Studien*[4] 70 IV 3; Cauer Delect.[2] 137, 2; Roberts *Introd.* I 34, 8*q*).

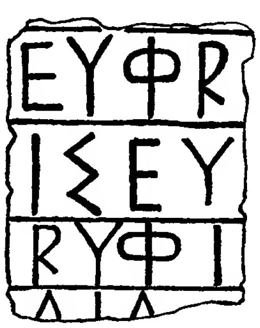
Ἀνδ-
ροπε-
ίθης
Κυδ-
ίμο(υ).

1178 Stela lapidis rubri a summa parte et a sinistra integra, l. 0,26, max. a. 0,305. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 7, 16, cui homo aliquis in vicum Τρυπητήν attulerat. Ex eo libro imaginem lapidis repetii.

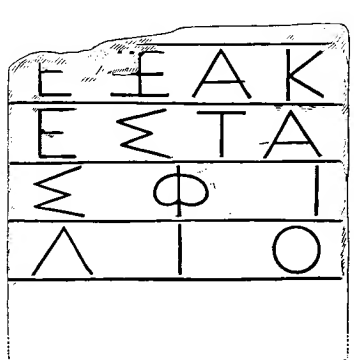
Βου[λ]-
ίας Μ-
- -

1179 Stela lapidis rubri superne et infra mutila, l. 0,29, a. 0,36; litteris a. 0,10. Nunc scalis casae Francesci Lilis in vico Klimatobuni inserta est. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 7, 17, cuius imaginem expressi.

Εὔφρ-
ις Εὐ-
ρυφι-
λί[δα].

1180 Stela lapidis rubri a superiore parte laesa, l. 0,41, max. a. plus 0,72, cr. c. 0,085 (?); litterae pulchrae a. c. 0,055. Exscripsi intra labrum absconditam apud Georgium Mathiudakin, qui in vico Πλάκα habitat.

Ἐξακ-
έστα-
ς Φι-
λίο(υ).

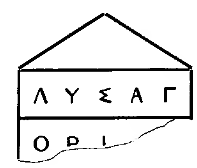
1181 Stela lapidis rubri, cuius margo sinister et fortasse dexter quoque ex aliqua parte integri sunt; l. 0,29, max. a. 0,27. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 6, 13, qui in valle Κλῖμα in muro horti Nicolai Tzulii inventam in eiusdem hominis domum attulit.

Κλιό-
νφας.

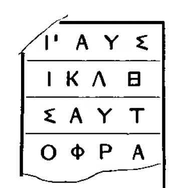
[Ἡρα?]κλίων Φατ.... Smith, quamquam in fine nihil suppleri potest. Sed Doricum nomen Κλιόνφας Attico respondet Ἐπόνφης (n. 1187), qui fortasse et ipse Melius fuerat, antequam fieret Atheniensis.

1182 Stela infra mutila Meli inventa, postea Athenas translata. Ed. U. Koehler *Hermes* II 1867, 455 (Kirchhoff *Studien*[4] 70 IV 4).

Λυσαγ-
ορί[δα]-
[ς ....]
- -

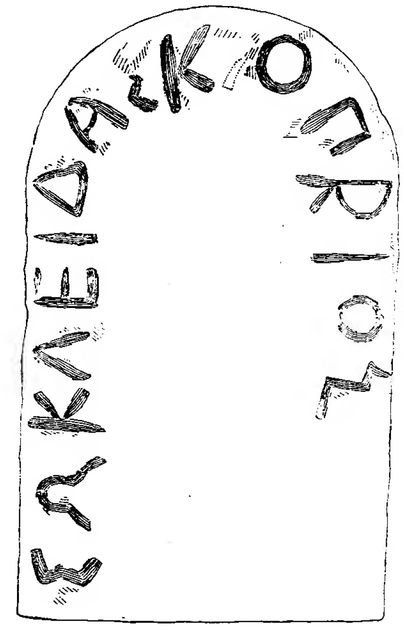
1183 Stela Meli reperta. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2228 ex Antonii P. Blasti schedis; Kirchhoff *Studien*[4] 70 IV 2 adhibito Weilii (cf. *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 249) apographo (Roberts *Introd.* I 34, 8*p*).

Παυσ-
ικλῆ-
ς Αὐτ-
οφρᾶ.

Sub vs. 4 lineam habet Blastus, quam Weilius non vidit. Unde nihil deesse concludo.

1184 Stela lapidis rubri, l. 0,31, a. 0,50; litteris a. 0,035 [O] — 0,06 crassis et sine arte incisis, quarum dispositio Theraei lapidis n. 763 similis est. Exstat in pavimento aulae Antonii Staphylarakis, quae est in vico Τρυπητή. Ed. R. Weil *Mitth. des athen. Inst.* I 1876, 248, 9 (Cauer Delect.[2] 137, 3; Kirchhoff *Studien*[4] 70 IV 7; Roberts *Introd.* I 35, 8*t*). Exscripsi. Imaginem ectypo usus delineavit M. Luebke.

Σωκλείδας Κόπριος.

1185 Stela lapidis volcanii nigricantis, quae olim in vico Τρυπητή fuit. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 232 (Kirchhoff *Studien*[4] 70 IV 1; Cauer Delect.[2] 137, 4; Roberts *Introd.* I 34, 8*o*).

. Ω Σ Ι Κ
. Α Τ Η Σ
. Α Υ Β
Ϡ Λ Ι Δ Α

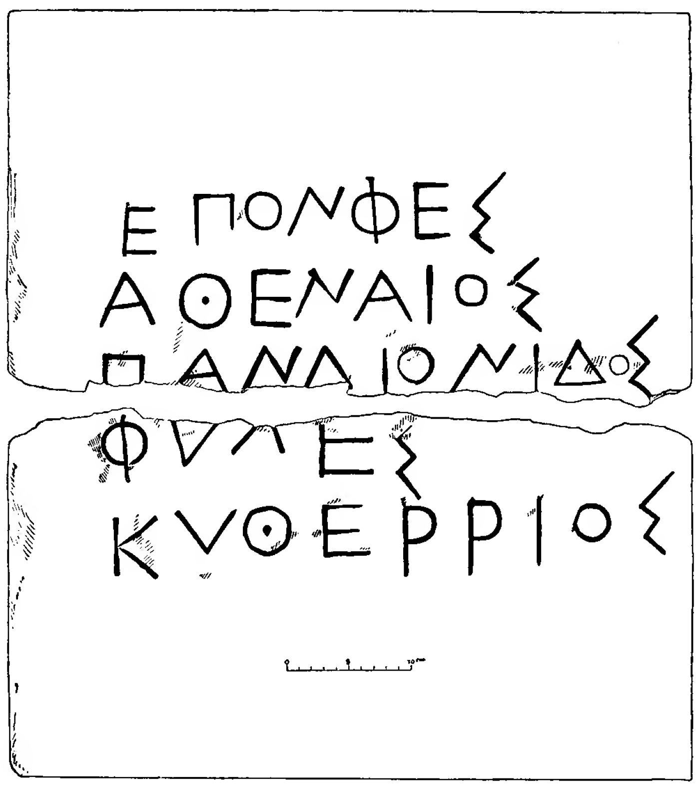
[Σ]ωτικ-
[ρ]άτης
[Ν]αυβ-
ωλίδα.

1186 Stela Meli inventa, postea Athenas translata. Ed. U. Koehler *Hermes* II 1867, 455 (Kirchhoff *Studien*[4] 70 IV 5; Roberts *Introd.* I 35, 8*r*).

Χ Α Ι Ρ
Ε Σ Ι Σ
Ε Ρ Ι Φ Ο

Χαιρ-
εσὶς
Ἐρίφο(υ).

1187 Stela lapidis rubricantis in duas partes fracta, l. 0,55, a. 0,63, cr. 0,08. Litterae paucis exceptis στοιχηδόν dispositae, altitudinis diversissimae (0,015—0,055). Reperta m. Iulio a. 1876 postea Athenas in Museum publicum translata est. Edd. Th. Homolle *Bull. de corr. Hell.* I 1877, 44 sqq.; Roehl I. G. A. 9 Loeschckii usus apographo. Ad ectypi mei exemplarisque fidem delineavit M. Luebke.

Ἐπόνφες
Ἀθεναῖος
Πανδιονίδος
φυλε͂ς
Κυθέῤῥιος.

Aetas tituli inter annos 416—404 definitur, quibus insula Atheniensium fuit (Homolle). Quamobrem litteratura quoque pro Attica est habenda.

Ἐπόνφας Melia patria ortus postea Attica civitate donatus est, siquidem nomen simile illius Κλι-όνφας Meliam originem prae se fert. Fuit igitur unus ex iis Meliis, qui patriam Atheniensibus tradiderunt (Thuc. V 116 γενομένης καὶ προδοσίας τινὸς ἀφ᾽ ἑαυτῶν) eamque ob causam civitatis Atticae praemio donati sunt.

SECTIO SECVNDA.

MONVMENTA LITTERIS VOLGARIBVS SCRIPTA.

1188 Stela lapidis albi Meli inventa, postea Athenas translata. Litterae infimae aetatis. Edd. ex Georgii Michaëlis antiquitatum custodis apographo Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3508; Kaibel Epigr. graec. 266, qui ipse vidit, litteris minusculis (Cougny Anth. Pal. App. II 531).

ΚΟΙΝΟΝΦΩϹΙΔΟΥϹΑΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΕΧΩΤΕΛΟϹΑΙΕΙ ❧ ΠΕΝΤΕΛΙΠΟΥ
ϹΑΤΕΚΝΩΝΚΑΛΛΙΓΟΝΟΥϹΤΑΧΥΑϹ
ΛΛΗΛΛΗΡΟΥ ΦΙΛΑΝΕΙΛΛΕΚΑΙ
ΑΥΤΟϹΕΚΕΙΓΑΡΟΔΕΥϹΑϹ Ͻ
ΕΥΡΗϹΕΙϹΤΗΝΓΗΝ
ϹΥΝΓΑΜΟΝΕΥΤΥΧΙΗΝ

Κοινὸν φῶς (ἐσ)ιδοῦσα τὸ κοινὸν | ἔχω τέλος αἰεὶ
πέντε λιποῦ|σα τέκνων καλλιγόνου(ς) στάχυας· |
μὴ μύρου, φίλ᾽ ἄνερ, με· καὶ || αὐτὸς ἐκεῖ γὰρ ὁδεύσας |
εὑρήσεις τὴν σὴν | σύνγαμον Εὐτυχίην.

Pittakis exemplar expressi. Vs. 1 ἰδοῦσα legitur in lapide; poëta fortasse ἐσιδοῦσα voluit. || vs. 4 μύρου et ἄνερ με, || vs. 6 σὴν testatur Kaibel.

1189 Tabula marmoris albi cum margine elato, a sinistra fracta. A ceteris partibus margo laesus. Max. l. 0,26, max. a. 0,31, cr. 0,05. Litterae serae aetatis, altitudinis et formae variae. Repertam in valle Κλῖμα nunc possidet Anagnostes Mathiudakis in vico Τρυπητή habitans. Ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 223. Exscripsi.

ΚΛΠΙΤΩΝΜΟΥCΛ'//
ΙC
ΗCΕΝΠΛ///CΙCΤΟΡ//////////
ΤΟΥCΥΙCΛΕΩCΟΕC//////////
5 ΚΛΙCΟΦΙΗΝΠΛΡΛΔΟΥ//
ΘΟΝΙΟΙΔΟΤΕΜΕΝ
//ΧΟΝ
ΛΛΥΚΛΠΙΤΩΝΙΚΟ

[Οὔνομά μοι] Καπίτων, Μούσ[αις φίλος, | ἤπια δ' ἀστοῖ]ς | [εἰδώς, παντοί]ης ἔμπλ[εο]ς ἱστορ[ίης]. | [— ⏑⏑ παιδεύσας] τοὺς υἱέας ὡς θε[ὸς αὐτός], || [πᾶσαν σωφροσύνην] καὶ σοφίην παραδού[ς]. | [Ἀλλά, θεοὶ χ]θόνιοι, δότε μὲν | ⏑⏑ — ⏑⏑ —χον [— ⏑⏑ — ἐλαφρὴν δ'] αὖ Καπίτωνι κό[νιν].

Supplementa potiora Kaibelii.

1190 Ara. Edd. *Rhein. Mus.* I 1842, 167 ex Prokeschii schedis; Boeckh C. I. G. II 2439 ex Nicopuli Graeci exemplari per Adalbertum Zieglerum misso (Kaibel Epigr. graec. 189; Cougny Anth. Pal. App. II 481, cf. C. M. Kaufmann *Die Jenseitshoffnungen der Griechen und Römer nach den Sepulcralinschriften* 1897, 28, 1; C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII, 1897, 18 sq.).

Στέργω καὶ φθιμένα τὸν ἐμὸν πόσιν· οὐ γὰρ ὀθνείαις
φροντίσι⟨ν⟩ θαητὸν τύμβον ἔτευξε βροτοῖς,
καὶ τιμαῖς ἰσόμοιρον ἔθηκε(ν) τὰν ὁμόλεκτρον
ἥρωσι(ν), φίλτρων ε(ἵ)νεκα τερπνοτάτων.
Κλεινὼ δ' οὔνομά μοι, ξένε, Κυδίλα· ἐσθλὰ δὲ ναίω
δώματα Φερσεφόνας χώρῳ ἐν εὐσεβέων,
πατρὸς κλ[η]ζομένα Δαμα(ι)ν[έ]του, ἐκ δέ γε μητρὸς
Κλεισφύσσας, δοιῶν εὐγενετᾶν γονέων.
Αἰνείσθω συνόμε[υ]νος· ἐπεί γέ με κα[πο]θανοῦσαν
ζηλῶν ἀθανάταις ἠγλάϊσεν χάρισιν.

Emendationes Boeckhii sunt. Vs. 7 κλυζομένα et Δαμανήτου, vs. 9 ξυνόμευνος et καὶ θανοῦσαν Nicopulus.

1191. 1192 *a* Tabula infra mutila, l. c. 0,21, max. a. 0,16; litteris valde detritis serae aetatis, a. 0,012—0,015. Nunc est in scalis domus Anagnostis Breti (Βρετός), quae est in vico Πλάκα. Exscripsi. — *b* Tabula lapidis albi superne fracta, margine altiore ornata, cuius l. 0,215, max. a. 0,24, cr. 0,06; litteris sera aetate non sine diligentia aliqua incisis, a. c. 0,013—0,015. Formae litterarum variant; velut O et O inveniuntur, Λ et Λ raro dinoscuntur. Praeterea nota formam P. Nonnullarum extremitates apicibus parvis ornatae sunt, id quod hic monuisse sufficiet. Reperta in vallis Κλῖμα regione ''Ελληνικὰ σπήλαιά ἀπ' ὄξω', nunc est in vico Τρυπητή penes Anagnostem Mathiudakin. Ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 222 sq. Exscripsi. Unam tabulam his fragmentis effici sero intellexi, cum iam typis viderem expressa.

[*Textum vide in latere altero.*]

Versus carminis primum et alterum restituit Kaibel; primi fine [τ]ε [ἀγ]οσσοῖς dubitanter proposuit, cum dubia litterarum vestigia in ectypo haud prorsus convenire intelligeret. Quinti initium [ἐκ λαγό]νων ita vult Wilamowitz, praemisso scilicet matris nomine. Plura fortasse lapidibus denuo collatis enucleare licebit. Pollakius vs. 9 ΙΔΑΙ, vs. 10 in. ƆΙ, vs. 16 CH.A dispexit.

a
Λ/////ΡCΜΕΝΟ////ΒΡΕ
ΙC//CΛΡΤ////ΦΙΛΟΙCΑ
ΓΑ//ΟΙCΙΙΙΕΙΙΟCΤΟΙC
//////////////////ΗΕΛΙΟΥΤΟ
5 Ι////////////ΤΟΥΤΟΙΛΟΙ
ΙΙΟΙΙΑΠΕCΤΥΓΕΙΙ
ΚΛΙ//ΛC////////////ΟCΕΚ
ΒΙΟΤΟΥ//////Λ//////////////

b
//
10 Ο///////////////////Λ Ι////////////////////
ΝΩΝΗCΟΥΝΟΜΑ
ΔΕΞΛΤΟΚΟΥΡ////
ΝΕΙΚΛΝΔΡΟΥΔΕΠΛ
ΤΡΟCΜΥΡΙΛΛΙCCΟΜΕΝΟ
15 ΟCΤΙCΛΦΕΙΔΗCΛCΧ//
CΟΥΔΩΜΗCΛΤΟCΗ////
ΛΛΜΠΡΟΝΠΛΙΔΙΦΙΛΙ
ΤΟΥΤΟΧΛΡΙΖΟΜΕΝΟC

Α[ἰ]ρόμενο[ν] βρέ[φο]ς ἄρτ[ι] φίλοις ἀ[γα[ν]οῖσι .... σσοις | [κάλλιπον(?)] ἠελίου τὸ || [γλυκὺ] τοῦτο [φ]άο[ς]. | — ⏑ ἀπέστυγε — | καὶ — ⏑ ος ἐκ | βιότου ⏑ — ⏑⏑ — ⏑⏑ — — ⏑⏑ — ⏑⏑ — || [— ⏑⏑ ἐκ λαγό]|νων ἧς οὔνομα | δέ[ξ]ατο κούρ[η], | Νεικάνδρου δὲ πα|τρὸς μυρία λισσομέ[ν]ου· || ὅστις ἀφειδήσας χ[ρ]|υσοῦ δωμήσατο σῆ[μα] | λαμπρόν, παιδὶ φίλ[ῳ] | τοῦτο χαριζόμενος.

1193 In vico Πλάκα ad scalam casae vicinae (aedibus Demetrii Ὑποδηματᾶ, quae nunc sunt Aecaterinae Mikelis viduae). Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 238; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2019 ex Antonii P. Blasti Melii schedis.

ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ	Ἀρίστιππος
ΧΑΙΤΟΥ	Χαίτου(?).

Vs. 2 Χάρτου? cf. Ἀγλώ-χαρτος.

1194 Basis lapidis albi cymatio superne ornata, a superiore et postica parte non integra, l. 0,565, a. 0.19. In latere superiore foramen est ad stelae dentem recipiendum idoneum, l. 0,26, cr. 0,12, prof. 0,08. Litterae secundi (vel primi) a. Chr. n. saeculi apicatae obiter incisae, a. 0,02, O 0,013—0,015. Exscripsi in vico Τρυπητή pone ecclesiam S. Nicolai.

ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ	Ἀριστόδαμος
ΕΡΑΣΙΛΑ	Ἐρασίλα.

1195 'Ibidem, ubi' (n. 1193. 1197) 'in infimo margine parvulae stelae ex albo marmore, in qua pro anaglypho videtur fuisse imago picta' Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 240; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2018 ex Antonii P. Blasti Melii schedis.

Ross:	.ΡΙΣ⁻ΟΚΛΕΙΑ	Ἀριστόκλεια.
Blastus:	ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΑ	

1196 Stela marmoris albi, l. 0,32, a. 0.95. In media fere stelae parte litterae sunt incisae subtiliter sane et eleganter, a. 0,015—0,017. Ed. Ricci *Mon. ant.* II 1893, 276, 2.

ΑΡΧΙΑΝΑΚΤΙΣ — Ἀρχιανακτὶς
ΕΡΑΤΩΝΟΣ — Ἐράτωνος.

1197 'Ibidem, ubi' (n. 1193. 1195) 'in ... stela.' Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 239; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2024 ex Antonii P. Blasti Melii schedis.

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ — Ἀρχιμήδης
ΜΕΛΗΣΑΝΔΡΟΥ — Μελησάνδρου.

ΜΕΛΗΣΑΝΔΡΟ Ross, ΜΕΛΙΣΑΝΔΡΟΥ Blastus.

1198 Ad viam, quae Adamante versus oppidulum Πλάκα fert, in antro sepulcrali, quod ante Rossii adventum homo quidam Ἀντικογιάννης nominatus effoderat, inscriptionem repertam ex Graeculi ore audivit Ross *Reisen auf den griech. Inseln* III 1845, 19 ('*von der sich A. noch folgender Worte zu entsinnen glaubte*')

Γλυκερία χαῖρε. — τῆς μνήμης — Ἴων Δασίου

(— — '*sowie des Verbotes, das Grab zu öffnen*').

1199 In anaglypho. Ed. O. G(erhard) *Bull. dell' Inst.* II 1830, 195*c* ex Brestii Galliae proxeni schedis (C. I. G. II 2437).

ΔΑΜΑΙΝΕΤΕΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ
ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ

Δαμαίνετε Μενεκράτου
χρηστὲ χαῖρε.

1200. 'In vico Πλάκα in casa vicina' (aedibus Demetrii Ὑποδηματᾶ, quae nunc sunt Aecaterinae Mikelis viduae) 'in stela albi marmoris. Inter litteras spatia vacua sunt relicta, in quibus videntur fuisse figurae pictae'. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 241.

ΔΑ ΜΟΤΙΜ ΟΣ — Δαμότιμος
ΠΑ ΤΑΙΚΟ Υ — Παταίκου.

1201 'In casa quadam in suburbio, quod vocatur ἡ Πλάκα. Stela est satis grandis e marmore albo, titulus autem scriptus est in infimo margine. .... concludere licet, imagines defunctorum in iis (stelis) fuisse pictas ...' Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 242.

ΔΑΜΩΝ — Δάμων
ΔΑΜΩΝΟΣ — Δάμωνος.

1202 Stela aëtomate ornata, l. 0,30, a. 0,60. Edo ex Weilii schedis.

ΔΕΞΙΛΑ — Δεξίλα
ΛΑΔΑΜΑΝΤΟΣ — Λαδάμαντος.

1203 Stela marmoris albi aëtomate (cum acroterio) ornata, infra fracta, l. 0,25, max. a. plus 0,74. Litterae a. 0,012(ο)—0,022 in media fere stela incisae quarti vel ineuntis tertii saeculi esse videntur. Nunc est in vico Πλάκα supra portam officinae Michaelis Mallis. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2017 ex Antonii P. Blasti Melii schedis. Exscripsi.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ — Διονυσία
ΟΝΑΣΙΜΟΥ — Ὀνασίμου.

1204 Meli inventum, Athenas translatum ed. U. Koehler *Hermes* II 1867, 455.

ΕΠΙΧΑΡΙΣ — Ἐπίχαρις
. . . ΑΝΑΙΟΥ — . . . αναίου.

Mihi Melius quidam a. 1895 narravit fuisse Meli lapidem, postea Athenas delatum, et in eo inscriptionem: 'Ἐπίχαρις Ἡρακλέου'. Lapis idem est; de supplementi fide dubitandum. [Ἀθ]αναίου Kaibel. An [Φιλαθ]αναίου?

1205 Stela marmorea superne et infra fracta l. c. 0,295, a. plus 0,32; litteris male incisis altitudinis diversissimae: ο 0,01, ɸ 0,32. Ed. Ch. Tissot *Bull. de corr. Hell.* II 1878, 522, 5. Exscripsi fenestrae casae, quae est in valle Κλῖμα, Nicolai Tzulii insertam.

ΗΡΟɸΙΛΑ — Ἡροφίλα
ΔΙΑΠΥΡΙΟΥ — Διαπυρίου.

1206 Fragmentum marmoreum. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2015 ex Antonii P. Blasti Melii schedis.

ΚΑΛΛΙΡΡΗΜΩΝ — Καλλιρρήμων
ΣΩΣΙΚΛΕΘΣ — Σωσικλέος.

1207 In vici Πλάκα casa aliqua, 'in parvula stela alba. Inscriptio est integra'. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 243.

ΚΡΑΤΕΙΑ — Κράτεια
ΑΡΕΑΤΟ — Ἀρ . . . ο.

Vs. 2 an Ἀρ[χ]α[γ]ό[ρα]? Siquidem Rossius detrita lapidis superficie deceptus integram dixit inscriptionem.

1208 Basis oblonga, l. 0,52, a. 0,38, cr. 0,32. In superiore latere foramen oblongum est ad recipiendam stelam idoneum. Apud S. Nicolaum exscripsit R. Weil, cuius ex schedis edo.

/ΕΩΝ:ΘΕΟΠΟΜΠΟΙ — [Λ]έων Θεοπόμπο[υ].

1209 'In spatiosissimo specu sepulcrali, in loco qui vocatur 'ς τὰ Πετραλώνια, ad rupem supra unum e loculis, in quibus cadavera erant sepulta' Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 235, cf. eiusdem *Reisen* III 16. Exstat etiam in Schauberti schedis Berolini in Regio antiquitatum Museo conservatis n. 27; cf. de iis F. Köpp *Arch. Anz.* 1890, 142, 57. Denuo ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 9 sq., 23.

Ross:
ΜΕΛΙΤΙΑ
ΑΣΠΩΜΕΑ

Schaubert:
ΜΕΛΙΠΑ
Α Α ΣΠΩΝΕΑ

Smith:
ΜΕΛΙΤΙΑ ΣΡΩΝΕΑ

Μελιτία.
(*nomen muliebre in* -σπὼ) νέα?

1210 '*A Milo.*' Exstat in Fauvelii schedis Parisiis in bibliotheca nationali conservatis (ms. francogall. 22870 f. 81[7]) in fastorum folio sub die VIII m. Brumarii sive XXX Octobris a. 1803.

Ν Ι Κ Α Σ Ι Α	Νικασία
Δ Ι Ι Μ Ο Σ Θ Ε Ν Ε	Δ[η]μοσθένε[ος].

1211 In vico Πλάκα 'apud Ioannem Cimoliatem in parvula basi quadrata albi marmoris, quae protomen defuncti sustinuisse videtur' Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 244. Eius diario utor.

Ν Ι Κ Ο Β Ο Υ Λ Ε	Νικόβουλε
Ν Ι Κ Ο Β Ο Υ Λ Ο Υ Χ Ρ Η Ϲ Τ Ε	Νικοβούλου χρηστὲ [χαῖρε (?)].

1212 Stela marmoris albi aëtomate ornata, l. 0,295, a. 0,90, cr. 0,07; litteris quarti vel tertii a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,02. Exscripsi in vico Τρυπητή in καφενείῳ q. v. Demetrii Kyritzis.

Ν Ι Κ Ο Κ Λ Η Σ	Νικοκλῆς
Ν Ι Κ Ο Δ Α Μ Ο Υ	Νικοδάμου.

1213 Stela marmoris fulvi seu albi superne aëtomate, infra cymatio et variis coloribus ornata. Subest dens. L. 0,225, a. 0,505 (inde a corona inferiore). Litterae alterius a. Chr. n. saeculi (non quarti partis prioris, ut fere censet Smith p. 13). Inventa est a. 1866 ad viam antiquam, quae e regione portus Ἀδάμας in vallem Κλῖμα fert, quae via sepulcris cincta est. In vico Klimatobuni apud Georgium Georukem vidit et ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 11 sq., 26, additis et lapidis et litterarum imaginibus.

Π Ο Θ Ε Ι Ν Ο Ν Θ Α Ρ Γ Η Λ Ι Ο Υ	Ποθεινὸν Θαργηλίου
Χ Α Ι Ρ Ε Ι Ν	χαίρειν.

1214 Cippus. Ed. Boeckh C. I. G. II 2441 ex schedis Koehlerianis.

Σ Τ Ρ Α Τ Ο Ν Ι Κ Η	Στρατονίκη
Σ Ι Μ Ω Ν Ο Σ	Σίμωνος
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

1215 Stela nigra, l. 0,32, a. 0,83; litteris a. 0,045—0,05, scalis domus Michaëlis Iatri, quae in oppido Πλάκα est, iniecta. Ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 222.

Σ Υ Λ Ο	Συλο[σῶ]-
Ν Η Φ Α	ν Ἡφα[ιστ]-
Ι Ω Ν Ο	ίωνο[ς].

1216 Basis in vico Τριῶν Βασάλων. Ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 30, 8 ex Leicesteri schedis.

Τ Ε Ι Σ Α Ρ Κ Ο Σ	Τείσαρ[χ]ος
Φ Υ Λ Ε Ο Γ Ρ Α Γ Ε Ο Σ	Φυλεο[κ]ρά[τ]εος.

1217 Stela marmoris albi aëtomate ornata, '*in der Gräberstadt auf Melos gefunden*'. Apographum exstat in Schauberti schedis Berolini in Regii Musei antiquitatum bibliotheca conservatis n. 24.

Τ Ι Μ Α Ρ Ω	Τιμαρὼ
Κ Η Φ Ι Σ Ο Δ Ω Ρ Ο .	Κηφισοδώρο[υ].

1218 Stela marmoris albi valde detrita, aëtomate propemodum deleto ornata, l. 0,17, a. 0,69, cr. 0,05; litteris a. 0,022—0,025. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2023 ex Antonii P. Blasti schedis. Praeterea est in Schauberti schedis Berolini in Regii Musei bibliotheca conservatis (n. 25). Denuo ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 222. Exscripsi in vico Πλάκα, ubi in Antonakis Mpai domo scalis est inserta. Quae non recognovi, lineis subductis notavi.

Τ Ι Μ Α Σ Ι Κ Λ Ε Ι Α	Τιμασίκλεια
Κ Λ Ε Ω Ν Ο Σ	Κλέωνος.

1219 Stela marmoris caerulei aëtomate ornata, a. 0,64, l. 0,325, cr. 0,065; litterae a. 0,03. Versus prior muro absconditus est ad scalas domus Aecaterinae Mikelis viduae, quae domus antea Demetrii Ὑποδημάτα fuit a Rossio commemorati. Edd. Ross Inscr. graec. ined. II 1845, 236; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2020 ex Antonii P. Blasti Melii schedis. Exscripsi versum alterum.

Χ Α Ι Ρ Ε Λ Α	Χαιρέλα
Φ Α Ν Ε Ο Σ	Φάνεος.

Vs. 1 ΚΑΙΡΕΛΑ Blastus; vs. 2 ΦΑΙΚΙΟΣ Ross et Blastus.

1220 Stela lapidis caerulei cymatio simplici ornata, infra mutila, l. 0,345, max. a. 0,57, cr. c. 0,07; litteris bene incisis στοιχηδὸν dispositis, a. 0,048. Exstat in vico Πλάκα apud Aecaterinam Mikelis viduam. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 236; Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2021 ex Antonii P. Blasti Melii schedis. Exscripsi. Ultimas tres litteras non vidi.

Χ Α Ι Ρ Υ	Χαιρυ-
Λ Ι Σ Α Υ	λὶς Αὐ-
Τ Ο Μ Ε Δ	τομέδ-
Ο Ν Τ Ο Σ	οντος.

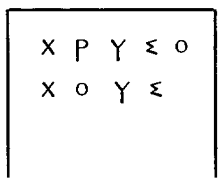
1221 Stela marmoris fulvi aëtomate (cum acroterio) ornata, sub inscriptione defracta, l. 0,25, a. 0,61, cr. 0,085. Litterarum extremae partes largiores factae; aetas tertium fere a. Chr. n. saeculum exiens. In vico Klimatobuni vidit qui ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 11, 25.

Χ Α Ρ Η Σ Α Π Ο Λ Λ Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ	Χάρης Ἀπολλοφάνους
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

1222 Stela infra mutila, l. 0,30, max. a. 0,19, cr. 0,09, 'ἔχουσα τρίστιχον ἐπιγραφὴν γράμματι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων'. 'Μῆλος, ὡς ἐρρέθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ.' Excerpsit P. Wolters ex societatis archaeologicae graecae inventario (n. 822).

Σωτίχα
Χαιρέου
Βοιωτία.

1223 Stela lapidis rubri, l. 0,33, a. 0,45; litteris quarti fere a. Chr. n. saeculi altitudinis diversae (0,04[0]—0,095) crassis et profundis. Nunc ecclesiae Christi ὑπαπαντῆ muro anteriori iniecta est. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* II 1855, 2016; I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 29, 6 ex Leicesteri apographo; Ricci *Mon. ant.* II 1893, 280 ex Halbherri schedis. Exscripsi.

Χρυσό-
χους.

Genetivus nominis Χρυσοχώ ea aetate Χρυσοχῶς esset.

1224 Basis oblonga Meli inventa. Athenas in Museum nationale translata (= inv. soc. arch. graec. ἀρ. 713). '*Darauf steht die lebensgrosse Büste eines kleinen Mädchens im Rock* . . .' Ed. L. v. Sybel *Katalog der Sculpturen zu Athen* 1881, 754.

Ψύχη Στατίμης, θυγατρὸς Στατίμου.

Ψυχή v. Sybel.

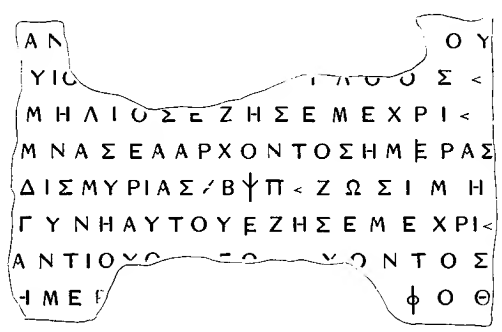
1225 Edo ex Weilii schedis.

ΕΠΙΖΕΥΓ//
ΙΙ ≷ΤΕ // ΧΑΙΡΕ

[ὁ δεῖνα] Ἐπι[τ]ευγ-
[χάνη]ττε χαῖρε.

Vs. 1 cf. nomina feminina Ἐπίτευγμα Ἐπίτευξις. An a matre derivatur Ἐπι[τ]εύγ[ματος] ut meretricis filius?

1226 Fragmentum basis marmoris caerulei, a latere adverso concavae, undique mutilae, cuius max. l. 0,57, max. a. 0,35. Infra theatrum vidit Rossius; nunc est intra scalas domus Anagnostis Breti (Βρετός), quae est in vico Πλάκα. Litterae christiana aera aliquanto recentiores, nihilominus tamen satis accurate incisae et simplices, a. c. 0,03. Edd. Ross *Intelligenzbl. der allgem. Litt.-Zeitg.* 1838, 324 sq. cum nota (C. I. G. II add. 2439 *b*). Exscripsi.

Ἀν - - - - - -
υἱο - - - - - -
Μήλιος ἔζησε μέχρι
Μνασέα ἄρχοντος ἡμέρας
διςμυρίας ,βψπ'. Ζωσίμη
γυνὴ αὐτοῦ ἔζησε μέχρι
Ἀντιόχο[υ τὸ. ἄρ]χοντος
ἡμέρ[ας - - -] φοθ'.

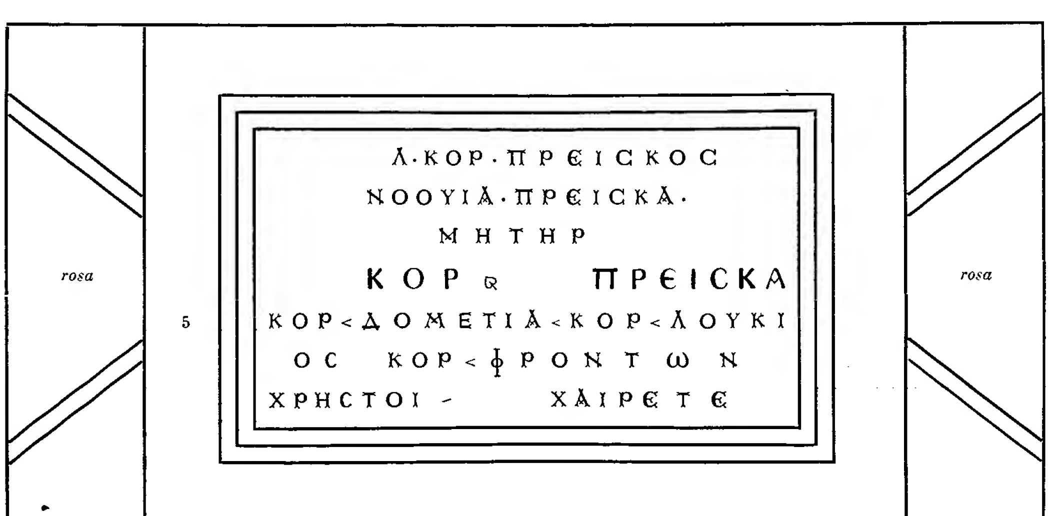
1227 'Ex apographo Brestii Gallorum proxeni, qui titulum a. 1822 in specu sepulcrali ad viam, quae a portu in oppidum ducit, a se repertum dicebat.' Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 246 *a*.

ΙΖΑΓΟΡΑΗΖΩΠΥΡΟΥΘΥΓΑΤΗΡΠΑΓΚΛΕΑΤΟΝ
ΕΑΥΤΗΣΒΑΙΣΑΜΟΒΛΣΟΥΣΥΙΟΝΗΡΩΑ

Ἰ[σ]αγόρα ἡ Ζωπύρου θυγάτηρ Παγκλέα τὸν
ἑαυτῆς [κ]αὶ Σαμο[κ]λέους υἱὸν ἥρωα.

Cf. 1123, 3, ubi Παγκλέους filia est [Ἰσ]αγόρα.

1228 Tabula marmoris albi (nigricantis), l. 0,865, a. 0,325; litterae intra tabulam, quae dicitur ansata, magna cum cura et elegantiae specie quamvis sera aetate incisae et apicatae; verba more Romano divisa. Litterarum a. c. 0,023; vs. 4 0,035 (non '*ultima riga*'). Inventa esse fertur in hortis '*below the hill* Ἀπόλλων *at Milo*'. Edd. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 30 sqq.; Ricci *Mont. ant.* II 1893, 278 sq., 4. Exscripsi in vico Πλάκα penes Emmanuëlem Moatzum.

Λ(ούκιος) Κορνήλιος Πρεῖσκος,
Νοουία Πρεῖσκα
μήτηρ,
Κορ(νηλία) Πρεῖσκα,
Κορ(νηλία) Δομετία Κορ(νηλίου[?]), Λούκι-
ος Κορ(νήλιος) Φρόντων
χρηστοὶ χαίρετε.

Vs. 5 num eadem quae n. 1118: Κορ(νηλία) Δομιτία Λ(ουκίου) Κορ(νηλίου) Δομετιανοῦ - - θυγάτηρ?

1229 Tabula marmoris fulvi, l. 0,20, a. 0,29, cr. 0,02, in antro aliquo infra vicum Τρυπητήν inventa. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 19 sq., 42.

Τ Ρ Ο Φ Ι Μ Ο Σ <
Κ Λ Α Υ Δ Ι Α Σ Μ Α Σ
Α Γ Ο Ρ Α Σ Α Σ Τ Ο Ν
Τ Ο Π Ο Ν Κ Α Τ Ε Σ
Κ Ε Υ Α Σ Ε Ν Η Α Υ Τ Ω
Κ Α Ι Τ Η Γ Υ Ν Α Ι Κ Ι Α Υ
Τ Ο Υ Κ Α Ι Τ Ο Ι Σ
Τ Ε Κ Ν Ο Ι Σ

Τρόφιμος
Κλαυδίας Μᾶς
ἀγοράσας τὸν
τόπον κατεσ-
κεύασεν ἡαυτῷ
καὶ τῇ γυναικὶ αὐ-
τοῦ καὶ τοῖς
τέκνοις.

1230 Ara cylindrata marmoris albi quattuor bucraniis et encarpis ornata, cuius dm. 0,51, a. 0,62; litterae profundae et apicatae, a. 0,025. Edd. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3510 ex Georgii Michaëlis antiquitatum Meliarum custodis schedis; L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 223. Exscripsi in vico Πλάκα ante domum Manolis Balabani.

Π Λ Ω Τ Ι Α Μ Α Α Ρ
Κ Ο Υ Χ Ρ Η Σ Τ Η
Χ Α Ι Ρ Ε

Πλωτία Μαάρ-
κου χρηστὴ
χαῖρε.

1231 Tabula marmoris albi, cuius margo aliquantulum eminet, max. l. 0,15, a. 0,22, cr. 0,025; litteris apicatis a. (0,02—)0,025(—0,03). Exscripsi in vico Τρυπητή apud Aecaterinam Ioannis Bechi (Βήχου) viduam.

Φ Ο Λ Β Ι C
Τ Υ Ρ Α
Χ Α Ι Ρ

Φόλβιο[ς]
Τυρά[ννου]
χαῖρ[ε].

1232 Tabula marmorea, quam in vico Adamante apud antiquitatum mercatorem vidit Ross et ed. *Intelligenzbl. der allgem. Litt.-Zeitg.* 1838, 325 sq.; cf. eiusdem *Reisen auf den griech. Inseln* III 10 (C. I. G. II add. 2439). Exstat etiam in Schauberti schedis Berolini in Museo Regio antiquitatum conservatis n. 28.

ΤΙΚΛΠΟΛΕΑΣΚΑΙΣΤΑΣΙ
ΜΟΣΡΟΥΦΟΥΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝ
ΣΩΝΤΕΣΕΦΙΣΗΣΚΑΤΕΣ
ΚΕΥΑΣΑΝΣΤΑΣΙΜΟΣΜΕΝΕ
ΑΥΤΩΤΕΚΑΙΤΗΓΥΝΑΙΚΙΑΥΤΟΥ
ΕΙΚΟΝΙΩΚΑΙΤΟΙΣΕΓΓΟΝΟΙΣΑΥ
ΤΩΝΚΑΙΙΔΙΟΙΣΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣ
ΚΑΙΔΟΥΛΟΙΣΚΑΙΟΙΣΑΝΑΥΤΟΣ
ΒΟΥΛΗΤΑΙΧΑΡΙΣΑΣΘΑΙΕΚΤΩΝΔΕ
ΞΙΩΝΜΕΡΩΝΒΡΟΧΙΔΩΝΤΡΙΩΝΔΙΠΛ
ΩΝΠΟΛΗΑΣΔΕΗΑΥΤΩΤΕΚΑΙΤΟΙΣ
ΣΥΓΓΕΝΕΣΙΝΑΥΤΟΥΚΑΙΑΠΕΛΕΥ
ΘΕΡΟΙΣΚΑΙΔΟΥΛΟΙΣ

Τι(βέριος Κλ(αύδιος) Πολέας καὶ Στάτι-
μος Ῥούφου τὸ μνημεῖον
[ζ]ῶντες ἐφ' ἴσης κατεσ-
κεύασαν· Στάσιμος μὲν ἑ-
αυτῷ τε καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ
Εἰκονίῳ καὶ τοῖς ἐγγόνοις αὐ-
τῶν καὶ ἰδίοις καὶ ἀπελευθέροις
καὶ δούλοις καὶ οἷς ἂν αὐτὸς
βούληται χαρίσασθαι ἐκ τῶν δε-
ξιῶν μερῶν βροχίδων τριῶν διπλ-
ῶν· Πολ[έ]ας δὲ ἡαυτῷ τε καὶ τοῖς
συγγενέσιν αὐτοῦ καὶ ἀπελευ-
θέροις καὶ δούλοις.

Rossius in diario modo Ε modo Ε scripsit. Ex eodem formas Α et Ξ restitui. || Vs. 11 ἡαυτῷ cf. n. 1229, 5.

1233 Lapis Meli a. 1735 inventus. Edd. Muratori Nov. thesaur. vet. inscr. II 1740, MLXXXIV, 2, qui dicit ex Tourneforto deprompturn titulum esse, cuius in Itinerario (*Relation d'un voyage du Levant*) certe non est; Boeckh C. I. G. II 2438 ex schedis Buherii.

ΙΚΑΝΗ
ΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΧΡΙΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ
ΟΙΛΙΟΣ
ΚΑΙΝΕΥΜΕΝΙΟΣ
ΛΕΟΝΤΟΣ
ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΣ

Ἱκάνη
Τιβερίου
χρ[η]στὴ
χαῖρε
\- - - -
καὶ Νευμ[ή]νιος
Λέοντος
Ταραντῖνος.

Vs. 5 ὁ ἴ[δ]ιος [πατὴρ(?)]; post vs. 8 [ἐποίησαν(?)].

1234 Tabula marmoris leucophaei, l. 0,52, a. 0,40. In casa villici in loco 'ς τὰ πετραλώνια appellato viderat Ross; a. 1867 in Theseum Athenas delata est. Edd. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 245; R. Kekulé *Die antiken Bildwerke im Theseion zu Athen* 1869, 6.

ΓΑΙΟC·ΟΦΕΛ
ΛΙΟC·ΒΑCCΟC
ΕΠΟΙΕΙΕΑΥΤΩ
ΚΑΙΤΟΙC·ΙΔΙΟΙC

Γάϊος Ὀφέλ-
λιος Βάσσος
ἐποίει ἑαυτῷ
καὶ τοῖς ἰδίοις.

1235 Edd. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3512 ex Georgii Michaëlis antiquitatum Meliarum custodis schedis (Brunn *Bull. dell' Inst.* XXXII 1860, 57; Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 466).

Η Ν Α Ι Ο Σ Δ Ι Ο Ν Υ '
Ε Π Ο Ι Ε Ι
Κ Ω Ι Α Ε
Ι Δ Ε Λ Ε Λ Υ Σ
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Α
Ο Ν Α Σ Ι Μ Ο Υ

- ήναιος Διονυ[σίου(?)]
ἐποίει
- - κῶι Ἀε - - (?)
[καθ' ὑοθεσ]ί[αν] δὲ Λυσ - -.
⟨Διονυσ(ί)α
Ὀνασίμου⟩.

Non statuarii opus indicari iam Brunnius censuit, cui sepulcrale monumentum esse visum est, quod vel aliis modis explicari posse notavit Loewy. Si sepulcralis fuit, conferendus titulus antecedens.

Vss. 5. 6 vereor ne idem sit titulus atque n. 1203 a Georgio falso priori agglutinatus.

1236 Stela marmoris albi superne fracta, anaglypho ornata, quod virum stantem repraesentat. Vir dextra spicas tenet super galli caput. Tunica est ornata. L. 1' $1^1/_2$'', a. 1' 5''. Meli inventa a. 1833 per Iarvisium Londinum in Museum Britannicum devenit. Ed. Newton *Inscr. in the Brit. Mus.* II 1883, CCCLXVII.

Λ Ο C Γ Ι Α - - - -
¨ Α Ρ Ο Λ Ι Τ Α Υ Γ Ε - - - -
Χ Α Ι Ρ Ε χαῖρε.

Vs. 1 - - λος Π[ρ]α - -? || vs. 2 [π]αρο[δ]ῖτα (? Newt.).

SECTIO TERTIA.

MONVMENTA CHRISTIANA.

1237 'In parvula stela marmoris Parii, in specu sepulcrali Christianorum. Supra titulum sunt litterae X et P in monogrammate eleganter inciso. ... Elementorum forma est optima, neque saeculo Antoninorum recentior haberi potest' Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 246*b*.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ Ἀλεξάνδρου.

De sepulcris christianis vide Ross *Reisen auf den griech. Inseln* III 145 sqq.; Ch. Bayet *Bull. de corr. Hell.* II 1878, 347 sqq. et tab. XX.

1238 In eodem specu, quo antecedens titulus, litteris miniatis in pariete dealbato pictus est; singuli versus lineolis eodem colore ductis inter se separantur. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 246*c*.

Ε Ν Κ Ω̅

ΟΙΠΡΕϹΒΟΙΤΕΡΟΙΟΙΠΑϹΗϹΜΝΗΜΗϹΑΞΙΟΙΑϹΚΛΗΠΙϹ
ΚΛΙΕΛΠΙΖΩΝΚΕΑϹΚΛΗΠΙϹΑΕΤΕϹΚΕΑΓΑΛΙΑϹΙϹ
ΑΙΑΚΟΝΟϹΚΑΙΕΥΤΥΧΙΑΠΑΡΘΕΝΕΥϹΑϹΑΚΕΚΛΛΥΔΙΑ
ΠΑΡΘΕΝΕΥϹΑϹΑΚΑΙΕΥΤΥΧΙΑΗΤΟΥΤΩΝΜΗΤΗΡ
ΕΝΘΑΚΕΙΝΤΕΚΑΙΕΠΙΓΕΜΙΤΟΘΗΚΙΟΝΤΟΥΤΟ
ΕΝΟΡΚΙΖΩΥΜΑϹΤΟΝΩ∂ΕΕΦΕϹΤΩΤΑΑΝΓΕ
ΜΗΤΙϹΠΟΤΕΤΟΛΜΗΕΝΘΑ∂ΕΤΙΝΑΚΑΤΑΘΕϹΘΕ
ΙΗϹΟΥΧΡΕΙϹΤΕΒΟΗΘΕΙΤΩΓΡΑΨΑΝΤΙ ΠΑΝΟΙΚΙ

ΝΗ
ΛΟΝ

Ἐν Κ(υρί)ῳ.
Οἱ πρεσβοίτεροι οἱ πάσης μνήμης ἄξιοι Ἀσκλῆπις
καὶ Ἐλπίζων κὲ Ἀσκληπι[όδο]τ[ο]ς κὲ Ἀγαλ(λ)ίασις
[δ]ιάκονος καὶ Εὐτυχία παρθενεύσασα κὲ Κλαυδιανὴ
παρθενεύσασα καὶ Εὐτυχία ἡ τούτων μήτηρ
ἔνθα κεῖντε· καὶ ἐπὶ γέμι τὸ θηκίον τοῦτο,
ἐνορκίζω ὑμᾶς τὸν ὧδε ἐφεστῶτα ἄνγελον,
μή τίς ποτε τολμή(σῃ) ἐνθάδε τινὰ καταθέσθε.
Ἰησοῦ Χρειστὲ βοήθει τῷ γράψαντι πανοικί.

Vs. 6 ἐπί i. q. ἐπεί | vs. 8 τολμή(σῃ) Ross. Angeli mentionem adhibuit R. Weil (*Mitth. des athen. Inst.* II 1877, 79 not. 15) ad explicandos angelos in monumentis Theraeis (n. 933—974) saepe commemoratos.

1239 In eodem specu quo antecedentes. Titulum maiore ex parte iam deletum transscripsit Prokeschius. Ed. Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 246 *d.*

ЄΝΚ ω̅
ΛΟΔΙΚΗΤЄϹΤЄΡΛΙΙΟΗΟΥΠΡЄϹΒΟΙΤЄΡΟΥ
ωΝΟϹΟΡΚΙ.ωΡ..ΤΑϹΝЄΙ...ΤΟΥ..ΘΟΥϹ
ΛΝωΝΜΟΙΊΥΟ.ΝΛ..Κ..ЄΚΑΤΑΘΗΤΑΙ
ΑΠΛЄΟΝЄΜΟΥΤ...ΡЄΙ...ЄΡΟΥΜΗΛωΝΟϹ
ΤΙΤЄΚΝΟΝ . . . . ΓΑΜΟΝ

Ἐν Κ(υρί)ῳ.
ΛΟΔΙ κῆτε Στε[φ]ά[ν]ο[υ τ]οῦ πρεσβοιτέρου
[υἱ]ωνός· ὁρκί[ζ]ω - - - - - - - - -
- - - - - - - - - καταθῆται [μηδέ]-
[ν]α πλέον ἐμοῦ τ[οῦ π]ρε[σβοιτ]έρου Μήλωνος
- - τέκνον - - - - - - - - - Γάμον.

Vs. 2 in. [Ἐνθά]δ[ε] Ross. An ὧδί? || Στέ[φ]α[ν]ο[ς] Ross. || vs. 6 [καὶ] τ[ὸ] τέκνον [αὐτοῦ - - -] Γάμον? Diras contineri versibus 4—6 suspicatur Kaibel. Sed in tali apographo vix quidquam affirmare licet.

PARS QVINTA.

VARIA ET INCERTA.

1240 'In convalle sepulcrorum, quae 'ς τὸ Κλῖμα vocatur, intra specum sepulcralem in pariete ad sinistram ingressus, quo loco is, qui specum fecit, noluit novam thecam ex rupe excidi; litteris plus quam digitalibus' Ross Inscr. graec. ined. III 1845, 234 et *Reisen auf den griech. Inseln* III 16 (cum sepulcri forma).

ΜΗΟΡΥΞΕ

Μὴ ὄρυξε.

1241 Basis una cum Venere 'Melia' a. 1820 inventa, deinde Parisios in Museum *Louvre* translata, ubi interiisse videtur. A dextra decurtata sive defracta erat; sinistrum latus obliquum erat ita, ut adversum postico multo esset longius. In superiore latere non medio, sed prope marginem adversum foramen erat quadratum. Imagines exstant Debayi, quam repetiverunt Clarac *Sur la statue antique de Vénus Victrix* ... Paris 1821 et *Musée du Louvre* II 2 pl. LIV 421 coll. p. 841; Froehner *Musée du Louvre, Sculpture antique* 176; Overbeck *Ber. der K. sächs. Ges. der Wiss., hist.-phil. Cl.* 1881, 92 sqq. alii, et Voutieri, quam ed. Ravaisson *Mém. de l'Acad. des Inscr.* XXXIV, 1, 1892 tab. II (cf. S. Reinach *Chronique des arts* 1897, 26 et aliis locis; Furtwängler *Sitzungsber. der philos.-hist. und der hist. Cl. der K. bayer. Akad. der Wiss.* 1897, 414 sqq.), ubi falso Herma iuvenilis impositus est. Ex amici docti exemplari ediderat F. Osann Syll. inscr. graec. et lat. 1834, 335 XV; ex hoc et Raoul-Rochette *Lettre à Mr. Schorn* 1845, 164 sq., qui Claracum adhibuit, Boeckh C. I. G. II 2435*b* (Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I [1] 605 sq. [2] 422 sq.; Overbeck *Schriftquellen* 2284; Hirschfeld Tit. stat. 153; Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 298, qui testimonia diligenter collegit; Furtwängler *Meisterwerke der griech. Plastik* 1893, 601 sqq.).

ΑΝΔΡΟΣ.ΛΗΝΙΔΟΥ
ΙΟΧΕΥΣΑΠΟΜΑΙΑΝΔΡΟΥ
ΕΠΟΙΗΣΕΝ

- ανδρος [Μ]ηνίδου
[Ἀντ]ιοχεὺς ἀπὸ Μαιάνδρου
ἐποίησεν.

Vs. 1 ΜΗΝΙΔΟΥ Osanni auctor. Voutieri exemplar multo pauciora habet.

Hermam iuvenilem in Voutieri imagine falso cum hac basi coniunctam esse demonstravit Furtwängler, qui basim etiamnunc censet ad Veneris famosam statuam pertinere. Habet enim Veneris basis in latere dextro eandem obliquitatem, quam artificis basis in latere sinistro. Obstat diversa basium altitudo. Obstarent etiam rationes ex artis historia petitae, siquidem prohiberent, quominus alteri a. Chr. n. saeculo statuam tribueremus, cuius exeuntis magis quam ineuntis litterarum ductus esse videntur. Sed haec diiudicare virorum artis peritorum est, quorum opiniones usque ad id tempus in contrarias partes discedunt.

1242 In trunco statuae virili (heroïs?) apposito, litteris apicatis primi p. Chr. n. saeculi, a. 0,015. Statuae a. 2,05. Meli eodem loco quo Venus a Xeno mercatore a. 1827 inventa esse fertur; a. 1832 Berolinum in Museum translata est. Edd. Anonymus *Bull. dell' Inst.* 1830, 195 ex Brestii schedis (Raoul-Rochette *Lettre à Mr. Schorn* 1845, 61; C. I. G. II 2435; Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I [1] 605. [2] 422; Overbeck *Schriftquellen* 2295; Hirschfeld Tit. stat. 154); Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 1885, 354 ex Roberti de Schneider ectypo; cf. *Beschreibung der antiken Sculpturen* (*Königl. Museen zu Berlin*) 1891, 200.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ
ΘΡΑΣΩΝΙΔΟΥ
ΠΑΡΙΟΣ
ΕΠΟΙΕΙ

Ἀντιφάνης
Θρασωνίδου
Πάριος
ἐποίει.

1243 In parva planitie proxime a theatro et supra id occidentem versus sita, ubi navis Americanae praefecti humum effoderant, quattuor lapides vidit Lenormant sedilium aut scalarum in formam redactos, litteris cubitalibus ('*des lettres cubitales, tracées sur le cavet qu'elles forment en s'évidant au-dessous de la moulure supérieure*'). Ed. Ch. Lenormant *Ann. dell' Inst.* I 1829, 343 sq. (C. I. G. II 2436). Cf. Ross *Reisen auf den griech. Inseln* III 1845, 6 not. 2.

a	*b*	*c*	*d*
ΟΠΟΣΥΜΝ	ΟΔΩΝΤΟΠ	ΩΝΤΟΠΟΣ	ΝΕΑΝΙΣΚ

a + *b* [τ]όπος ὑμν|[ω]|δῶν.
b + (*x* +) *c* fortasse τόπ[ος - -]|ων.
c + *d* τόπος | νεανίσκ[ων].

Paullo antea (die XIV m. Ian. a. 1825) A. de Prokesch-Osten (*Denkwürdigkeiten und Erinnerungen aus dem Orient* I 1836, 539 sq. II 207 sq.) viginti sellas marmoreas se vidisse dicit eo loco, ubi '*zwischen einem gewaltigen Viereck der Stadtmauer und der Höhe St. Elias ... Steinstühle im Bogenabschnitt an einander gereiht stehen*'. Idem litteras 8 fere pollices longas dicit et obiter maleque incisas, ut primo obtutu recentis originis suspicio oreretur.

In sellis, quae sinistrum cornu tenebant, nondum a suis locis remotis:

I	II	III	IV
ЄΡΙΧ	ΜΑΙΣ	ΘΙΟΝ Κ	ΔΙΠΡΟ

In aliis sellis, quarum ordo iam turbatus erat:

V ΕΠΟ
VI ΔΟΝ
VII ΕΔΝΙ[ ]
ϹΤU

V = *a*, VI = *b*, VII = *d* esse vidit Kern.

1244 In regione Tramythia magnum opus musivum a. 1896 effoderunt Angli, l. 19,0 (+ 3,3?) m., cr. 5,4 m., ubi intra circulum quadrato inscriptum multi et varii pisces et hominis (piscatoris?) caput dispiciuntur. Prope caput inscriptio legitur. Ed. C. Smith *Annual of the Brit. School at Athens* II 1895/6, 73; *Journal of Hell. stud.* XVI 1896, 354, qui vir doctus alio loco accuratius tractabit.

ΜΟΝΟΝΜΗΥΔΩΡ Μόνον μὴ ὕδωρ.

Sandysius attulit Martialis versus (I 35) de piscibus sculptis:

Artis Phidiacae toreuma clarum
Pisces adspicis: adde aquam, natabunt.

Tamen meliore iure Smithius vertisse videtur '*Give us anything but water*', collatis rebus Bacchicis eodem loco (Tramythiae) inventis (v. n. 1089. 1125), cum particula μή vix aliter explicari possit.

1245 Amphora Rhodia. In oppido Πλάκα apud Em. Kamarin vidit et ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 224.

ΙΑϹΟΝΟϹ Ἰάσονος.

1246 Amphora Cnidia. In oppido Πλάκα apud Em. Kamarin vidit et ed. L. Pollak *Mitth. des athen. Inst.* XXI 1896, 224, cuius exemplari ipso uti licet.

ΕΠΙΑΝΑ_ΤΙ	ἐπὶ Ἀνα[ξιππί]-
ΔΛΑΠΟ/ Ω	δα Ἀπο[λλ]ω-
ΝΙΟΥΚΝΙΔΙΟΝ	νίου Κνίδιον.
+ Γ	(*tridens?*)

1247 '*Anse fendue dans sa longueur et ainsi divisée en deux parties, comme si on avait soudé deux anses*', a. 1866 m. Iunio Meli inventa; postea Athenis in Museo naturalis historiae studio destinato. Ed. Dumont *Inscr. céram.* (= *Arch. des miss. scient.* II, VI 1871) 392 sq.

vacat
ΠΑΡ_Δ

Post Δ una littera aut plures deletae. Quid ante Δ fuerit, nimis obscure dixit editor: '*Le signe après* Ρ *n'est pas* [corrigendum *que?*] *le reste d'une lettre effacée en partie; il faut probablement y voir un* Ι *figuré dans cette position, ou par erreur, ou avec intention. Je restitue* Παριδ[ος]'. An Πάρ[ε]δ[ρος]?

1248 '*Athen, ehemals bei Merlin. Bleistück*, "rota vel discus vel patera, flore passis foliis et staminibus ornata, limbo circumdato; in area aversa inscriptio parum perspicua ΔΟ / Ε; in margine foramen". *Bestossen. Vgl. Schillbach n. 97. Aus Melos oder Kythnos. Gewicht 166,5 gr.*' Ed. E. Pernice *Griech. Gewichte* 1894, p. 190 n. 752, cf. n. 753—754 et p. 70 sq. de iisdem: '*es ist durchaus nicht sicher, ob sie Gewichte sind*'.

1249—1251 Lateres cocti in loco Παληόῤῥευμα apud Iulium Vialardi conservati, ibidem in sulfuris fodinis inventi. Exscripsi.

(1249) Later integer, l. 0,455, a. 0,28, max. cr. 0,045; litteris a. 0,035.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ Ἀθηναίων.
duo folia palmae

(1250) Later a dextra fractus, cuius max. l. 0,18, a. 0,225, max. cr. 0,04; litterae a. 0,04.

ΤΑϽΞ

(1251) Fragmenta parva; litterae a. 0,04 et 0,038.

ϽΑ ϽΝ

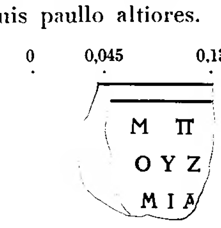
1252 Later coctus l. 0,42, a. 0,245, max. cr. 0,055; litteris elatis a. 0,055. Vidi apud Panagiotem M. Belisarium in oppido Πλάκα.

ϨΑΝΜ Μνασ.

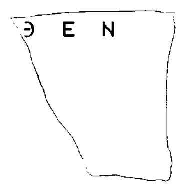
1253 In lapide muro alicui in vico Τρυπητή inserto. Ed. I. Hogg *Transact. of the Roy. Soc. of Lit.* V 2, 1856, 29 ex Leicesteri schedis.

ΛΥΔΙΟΙ . . . ΙΕ
ΟΝ . ΟΑΝΜΟΓ

1254 Fragmentum tabulae sive stelae, cuius superior modo margo ex parte integer est, ad viam a theatro versus Κλῖμα vallem ducentem invenimus et vici Πλάκα demarcho tradidimus; max. l. et a. 0,13, cr. 0,062. Vs. 1 litterae reliquis paullo altiores.

1255 Fragmentum marmoris caerulei, max. l. 0,33, max. a. 0,35; litteris a. fere 0,06. Nunc est in aula casae Nicolai Chronis in vico Τρυπητῄ; qui homo narravit esse hoc partem lapidis n. 1105 in loco Tramythia inventi. Sed litteras nimis magnas esse testatur, qui ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 11, 24.

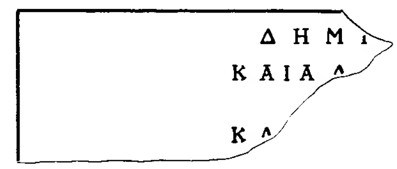

1256 Fragmentum marmoris albi, l. 0,08, a. 0,03. In campo a tribus ecclesiis denominato a. 1896 effossum ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 16, 35.

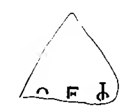
Μνασικρι[τ -
[Δ]ιφιλι - -

1257 Fragmentum marmoris albi, cuius max. l. 0,30, max. a. 0,15. Margines sinister et superior integri. Litterae a. 0,02. Inventum in muro in campo a tribus ecclesiis denominato. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 15, 33.

Δημ - - - -
καὶ ἀ[δελφ - -]
- - - - -

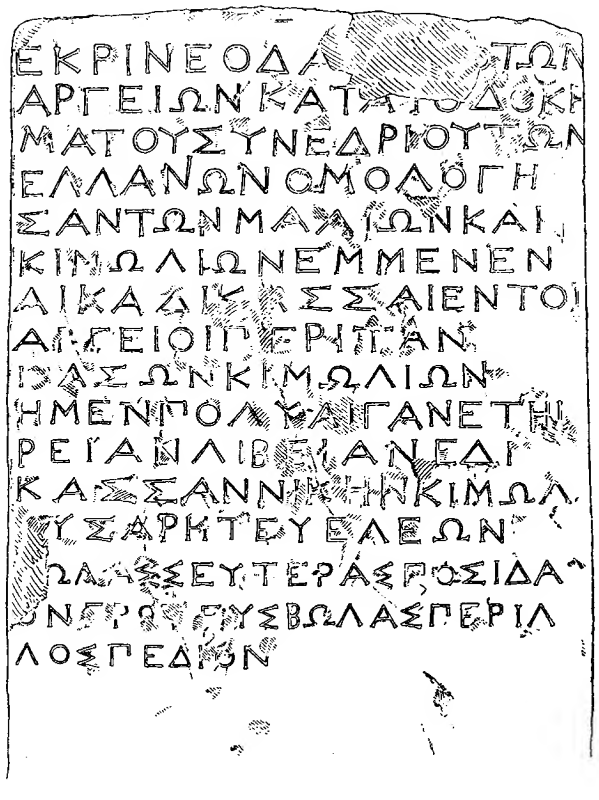
1258 Fragmentum marmoris albi, l. 0,11, a. 0,12, in campo a tribus ecclesiis denominato effossum. Ed. C. Smith *Journ. of Hell. stud.* XVII 1897, 20, 43.

X.

CIMOLVS.

1259 Stela lapidis communis (*ἀμυγδαλοπέτρας*) a superiore margine mutila, l. 0,315, max. a. c. 0,45. Litterae a. c. 0,013—0,015; formam vide in imagine autotypa ad ectypi exemplar a Luebkio delineata. Smyrnam delata angulo muri iniecta est domus alicuius a. 1825 a Ioanne Iuliano (Jean Julien) Francogallo ad tinctorum rivum aedificatae. Postea in scholam evangelicam et inde in hortum scholae puellarum Ὁμήρειον appellatae devenit, ubi muro infixa est. Qua re multas iniurias passa est. Edd. Le Bas *Rev. arch.* XI 1856, 57, 577 sq. et *Voy. arch.* III 1 (Cauer Delect.[2] 58; Sonne De arbitris externis quos Graeci adhibuerunt 34 sq. LIV; V. Bérard De arbitrio inter lib. Graecor. civ. 41 XXX; Michel *Rec. d'inscr. grecques* 14); Μουσ. καὶ βιβλ. τῆς ἐν Σμύρνῃ εὐαγγ. σχολ. 1873, 103 (W. Prellwitz *Griech. Dialektinschr.* III 3, 3277). Cf. Kirchhoff *Studien*[4] 100 sq.; Sonne De arbitris externis 34 sq. LIV alios. Exscripsi.

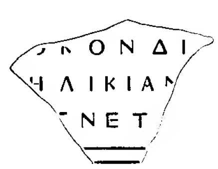

Θεός.
Ἔκρινε ὁ δᾶμος ὁ τῶν
Ἀργείων κατὰ τὸ δόκη-
μα τοῦ συνεδρίου τῶν
Ἑλλάνων, ὁμολογη-
σάντων Μαλίων καὶ
Κιμωλίων ἐμμενέν,
ἆι κα δικάσσαιεν τοὶ
Ἀργεῖοι περὶ τᾶν
[ν]άσων, Κιμωλίων
ἦμεν Πολύαιγαν Ἑτή-
ρειαν Λίβειαν. Ἐδί-
κασσαν νικῆν Κιμωλ[ί]-
[ο]υς. Ἀρήτευε Λέων·
[β]ωλ[ᾶ]ς σευτέρας· Ποτιδά-
ον γρο[φ]εὺς βωλᾶς· Πέριλ-
λος πεδιόν.

Vs. 1 Θεός Museum. || vs. 2 ΔΑΜΟΣΟ Le Bas, δᾶμος ὁ Museum. || vs. 3 ΚΑΤΑΤΟΔΟΚ. et κατὰ τὸ δόκη- iidem. | vs. 8 ἆι κα Prellwitz; ἆι καδ(δ)ικάσσειεν Cauer; αἴ κα Museum, cui optativus obstare videtur. || vs. 15 [β]ωλ[ᾶ]ς σευτέρας cf. Wilhelm *Reisen in Kilikien* 1896 (*Denkschr. der K. Akad. der Wiss. in Wien, phil.-hist. Cl.* XLIV), 112 et *Gött. Gel. Anz.* CLX 1898, 205; qui comparat Bechtel *Bezzenberger's Beitr.* XX 241.

Stelam Cimoli positam fuisse, cum Cimoliorum interfuisset eam legi et conservari, magna cum verisimilitudine censuerunt viri docti. Aetas tituli Meliorum restitutione a. 405/4 per Lysandrum facta utique recentior (Kirchhoff); post Graecorum synedrium a Philippo rege a. 338 constitutum stabilienda esse videtur (Sonne).

1260 In insula Δασκαλιό sive S. Andreas, quae insula olim isthmo cum Cimolo erat coniuncta et urbis rudera continet (Ross *Reisen auf den griech. Inseln* III 1845, 24 sqq.), fragmentum invenimus marmoris albi, cuius dexter modo margo integer est. Litterae a. 0,027—0,03, aetatis Romanae. Exscripsi.

- - ο]κον δ - -
- - ἡλικίαν - -
- - - νετ - - -

Carminis frustulum esse videtur.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

I.

ADDENDA.

1261—1263 NISYROS. Edo ex Rossii diario.

1261 (post n. 104)

Ο Σ	[῾Ο δεῖνα --] ος
Υ Α Δ Ε Λ Φ Θ Υ	[ὑπὲρ το]ῦ ἀδελφοῦ
Α Τ Ρ Ι Ο Υ	[Δαμ]ατρίου,
Σ Τ Α Σ Ι Ω Ν Ο Σ	[ὁ δεῖνα] Στασίωνος
Λ Φ Ο Υ Υ Ι Ο Υ	[ὑπὲρ τοῦ ἀδε]λφοῦ υἱοῦ
	[θεοῖς(?)].

1262 (post n. 145)

Α Ν Τ Ι Π Α Τ Ρ Ε	Ἀντίπατρε
Χ Ρ Η C Τ Ε	χρηστὲ
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

1263 (post n. 155)

C Υ Ο Δ Ο Υ	[Ε]ὐόδου·
Χ Ρ Η Ι C Τ Ε	χρη⟨ι⟩στὲ
Χ Α Ι Ρ Ε	χαῖρε.

1264 (post n. 295) ANAPHE. ‘Στήλη ἐπιτυμβία.’ Ed. St. Kumanudes Παλιγγενεσία die IX m. Sept. 1865. Ex inventario societatis archaeologicae graecae (n. 711) excerpsit P. Wolters.

Γάιος Μού-
στιος Εὔ-
ψυχος·
χρηστὲ
καὶ ἄλυπε
χαῖρε.

1265 (post n. 310) ANAPHE. ‘Στήλη ἐπιτυμβία.’ Ed. St. Kumanudes Παλιγγενεσία die IX m. Sept. 1865. Ex inventario societatis archaeologicae graecae (n. 712) excerpsit P. Wolters.

Ἀρτεμειτία
χρηστὴ καὶ
ἄλυπε
χαῖρε.

1266 (post n. 925) THERA. ‘*Τριῶν μορφῶν ὀρθῶν ἄῤῥενος γένους σχεδὸν ἀσχέτων πρὸς ἀλλήλους ἀνάγλυφον εἰς δύο κομμάτια τεθραυσμένον καὶ ἐλλιπὲς τὰ ἄνω. Ἡ μεσαία μικρὰ μορφὴ πλήρης, αἱ ἄλλαι δύο κολοβαί. Τέχνη κακή. Κάτωθεν .... ἐπιγραφή.*’ Anaglyphi a. 0,175, l. 0,31. Emporii inventa, postea a Barbarrego Museo attico donata. Ed. v. Sybel *Katalog der Sculpturen zu Athen* 1881, 813. Ex inventario societatis archaeologicae graecae excerpsit P. Wolters; ex imagine photographica titulum exscripsit idem.

Ξ W C I M O C K Λ I Ξ Π I K T H C I Γ T A N
Ξ Δ V T Ω N Θ Y Γ ` T ////// Λ Λ Γ ////////////\ Λ Φ H
W I Ξ Λ N

[Ζ]ώσιμος καὶ Ἐπίκτησι[ς] τὰν
ἑαυτῶν θυγ[α]τ[έρ]α Ἀγ[άπημ]α ἀφη-
[ρ]ώιξαν.

1267 (post n. 1225) MELOS. ‘Ἐπὶ ἀναγλύφου εὑρεθέντος ἐν Μήλῳ τῷ 1846.’ Apographum exstat Parisiis in bibliotheca nationali (Suppl. graec. 1079 [inscr. graec. variae] fol. 17 recto). Vidi Alexandri Conze v. cl. exemplar.

Ε Υ Φ Ρ Ο C Υ	Εὐφρόσυ-
Ν Ε Χ Ρ Η	νε χρη-
C Τ Ε Χ Α Ι Ρ Ε	στὲ χαῖρε.

1268 (post n. 1225) MELOS. Tabula marmorea, l. 3′ 10″, a. 2′ 4″, tria anaglypha continet, quae homines in lectis recubantes et ante lectos singulos pueros repraesentat. Opus male factum. Sub anaglypho sinistro inscriptio. In pavimento ecclesiae S. Georgii, quae est ‘*in der unteren Stadt Milo*’, die XXVIII m. Maii a. 1817 vidit et delineavit Haller von Hallerstein. Imaginem apud Alexandrum Conze vidi.

Υ Γ Ι Α Φ Ι Λ Ο Υ Μ Ε Ν Η	Ὑγία Φιλουμένη.

II.

CORRIGENDA.

33 TELOS. Vs. 14 ΚΛΕΙΤΩΝ legendum; est igitur Κλείτων Δρούθου idem qui n. 34, 8.

86 NISYROS. ΠΟΔΕ] ΠΟΔΕΣ Ross, id quod silentio praeterire non debebam.

168 ASTYPALAEA. Cf. Ad. Wilhelm *Arch.-ep. Mitth. aus Oest.* XX 1897, 79 sqq., XII et *Gött. Gel. Anz.* CLX 1898, 232.

171 Gaudeo, quod cum Carolo Keil consentio, cuius viri optimi memoriam ex epistula die II m. Mai a. 1854 ad Ernestum Curtium data restituit O. Kern. Ubi ad Curtii de Diana Gygaea commentarium haec adnotantur: ‘*Gestatten Sie mir zu S. 22 N. 22 die Bemerkung, dass der Artemis Mendesia bei Ross inscr. 158 aus Z. 29 kein Schutz erwächst, indem dort* τοὺς μὲν?] λῃστὰς καὶ κακούργους *zu lesen ist, während Z. 18* ΧΙΑΣ *auf Ihre* Μουνυχία *hinweist*’. Curtii verba haec (*Arch. Zeitg.* XI 1853, 157 not. 22): ‘*Strab. 639. Die Erwähnung dieses Heiligthums glaube*

ich in einer Rossischen Inschrift aus Astypalaia erkannt zu haben. S. Neue Jen. Litteraturz. 1843 S. 447.' Emendaverunt igitur vss. 16—18 E. Curtius, vs. 29 C. Keil. Ibidem vss. 20. 21 στ[οιχοῦν]τες τοῖς [ἐκ προγόν]ων προπα[ραδεδο]μένοις Wilhelm; vss. 35. 36 [- τὴν τε τοῦ σώ[μ]ατος εὐσχημοσύνην idem; vss. 37—39 [- ἐπιμελ. - - ὅπως μηδεὶς τῶν ἠρ]πασμένων ἐλευθέρ[ων] πα[ίδων ἐνδεὴς ἦι τῆς προσηκούσης ἀγω[γ]ῆς τε καὶ παιδείας idem.

173 Vs. 11 Θελη(ι), vs. 51 δάμω(ι) legas velim.

174. 175 Cf. Ad. Wilhelm *Arch.-ep. Mitth. aus Oest.* XX 1897, 66 sq. Ad n. 174, 3 adnotandum erat a. 6 extr. a. Chr. n. (non a. 5). || n. 175, 7 Ἡρακῶντος; vs. 10 fortasse [καὶ γεγη]θὼς - -

176 Cf. Ad. Wilhelm *Arch.-ep. Mitth. aus Oest.* XX 1897, 66 sq. Vs. 13 Ἡρακῶντος.

180 Vs. 1 col. IV V ἐν οἷς ζυ $25^1/_{24}$ $^1/_{200}$, ὧν - - καὶ ζ[υ] $20^1/_{14}$(?) et vs. 2 col. IV ἀνθρ. $23^1/_{10}$ $^1/_{200}$, ὧν ζυ etc. Neque enim numerus $^1/_{850}$ intellegi potest, cum nulla inter eum et pedum quadratorum multitudinem, quae iugeri est (28800), ratio intercedat. Quae Hermanni Schoene monitu correxi. Sunt igitur numeri columnae quintae quarta utique minores. Quare vs. 5 21 (ΚΑ pro ΚΔ), vs. 8 $20^1/_3$ (ΚΓ́ pro ΚΓ) corrigendum. Sane omnibus corruptelis mederi nondum possum.

185 Vs. 5 post Θρ]ιγκὸν latet κατασκευω[θέντα σὺν τῶι ἐπιφερομένωι κόσμωι similia (v. infra ad n. 244). Cf. κατασκευωθῆ n. 330, 277.

194 Supplementa longa a fine versuum improbabiliter addidi; immo vs. 1 [πολλάκις], vs. 2 μεγίσταις, vs. 3 [τιμα]- delenda, vs. 4 [τιμα] addendum esse et ad Rossii textum redeundum nunc censeo.

221 Not. τεθιμένος et τετιμένος scribendum.

226 et **227** Fortasse coniungendi:

Γοργαίθου τοῦ Διοτίμου καὶ
Μικίωνος
τοῦ
[Γοργαίθου]
καὶ Εὐ....ος
Μικίωνος.

241 Repetiit O. Hoffmann *Griech. Dialektinschr.* III 38, 76.

244 Supplendum [aedificii nomen καὶ τ]ὸν ἐπιφερόμενον κό[σμον - -], cf. Le Bas-Waddington *Asie mineure* 1021: τὸ πρόναον ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων ἀνέθηκεν σὺν τῷ ἐπιφερομένῳ κόσμῳ παντὶ καὶ τοῖς ξυλίνοις φατνώμασ[ιν] καὶ τῷ κεράμῳ.

251 ANAPHE. ΒΡΥ fortasse festum indicat, quo proxeni nominati sunt, cf. n. 249, 23 τᾷ Βρυα... (= Βρυά[ξε]ι?).

254 Cf. Ad. Wilhelm *Gött. Gel. Anz.* CLX 1898, 233.

322 THERA. Vs. 3 Θήσωντι.

325 Adn. corrige: τὰ ψηφίσματα = n. 326.

327 Vss. 12—14 ἀφ' ὧν τὰς προσόδους ἀπέ[φαινεν γίνεσθαι κατ' ἐνιαυτὸν Πτολε]μαϊκὰ Σύρια]. Numerum velut [μ]ύρια postulat W. Dittenberger v. d. epistula ad me data; de nummis Πτολεμαϊκοῖς cf. C. I. G. Sept. I 303, 91 sqq. Sed si sumimus Ͱ pro Ͱ (cf. n. 327, 144) incisum esse, obliqua scilicet linea transversa, quae recta esse solet, tabula egregie scripta omni corruptelae suspicione liberatur. Itaque legendum: Πτολεμαϊκὰς (δραχμὰς) ρια'.

328 Vs. 9 post αἰχμαλώτους adde οὓς.

331 Postea Veronae in Museo fuit, ubi anno 1795 vidit Tomaselli *Museo lapidario* n. 68. Haec Chr. Huelsen v. d. me edocuit. Hodie ubi lapis sit, dubium; Veronae etiamnunc conservari creditur a Ziebartho, cuius viri doctissimi opinionem mecum communicavit A. Schiff.

346 Vs. 6 υἱ(όν).

366 Locus rectius indicatus in tabula II.

399 Exstat iam in Rossii diario.

411 Pessime traditus iam in Pègui libro (*Histoire et phénomènes du Volcan et les îles volcaniques de Santorin* 1842, 25): 'Ἀναίας θυρωρεῖ *Anajas garde les portes*'; quae exempli gratia attuli, ne huius mentio saepius desideretur.

450 Ad illustrandam legem misere mutilam afferre potui Herodotum VI 57 de Spartae regibus disserentem: νεομηνίας δὲ ἀνὰ πάσας καὶ ἑβδόμας ἱσταμένου τοῦ μηνὸς δίδοσθαι ἐκ τοῦ δημοσίου ἱρήϊον τέλεον ἑκατέρωι ἐς Ἀπόλλωνος καὶ μέδιμνον ἀλφίτων καὶ οἴνου τετάρτην Λακωνικήν, unde in fragmento *d* post diei (πέμπται) et dei (Ἀγυι[εῖ]) mentionem restitue μέδιμνον ἀλ]φί[τ]ων, οἴνο(υ) hεκ[τέα - -.

451 Cum lapide, cui inscriptum est Μὴ θίγανε, Cyrenaeum saxum a Plinio commemoratum (II 115: Quin et in Cyrenaica provincia rupes quaedam austro traditur sacra, quam profanum sit attrectari hominis manu confestim austro volvente harenas) apte comparat F. Studniczka, cf. eius librum *Kyrene* 26.

474 Vs. 1 post Καίσαρι magnis lineis transversis deceptus Τ legi. Immo ectypo denuo examinato haec vestigia dispicere mihi videor:

Ι ' Λ Υ Ρ Ḥ //// ˙ Ω //////////

Fuit igitur: [Μ. Α]ὐρ[ηλί]ῳ - -. Propter formam Ω Caracalla vix in censum venit; fuit M. Aurelius aut Commodus (de quo cf. n. 266).

552 Cf. Bechtel *Die einstämmigen männlichen Personennamen des Griechischen, die aus Spitznamen hervorgegangen sind, Abh. der K. Ges. der Wiss. zu Göttingen* 1898, 79.

599 Hic Prokeschii titulus fortasse non differt a n. 545 ΦΟΡΛΦΟΜ.

P. 135 In sectionis alterius initio ante n. 602 numeros falsos posui; corrigendum: n. 729—753 et n. 754—761.

P. 192 PHOLEGANDRVS. In Ptolemaei Geographia nomen insulae secundum Wilbergi editionem traditur Φελοκάνδρου vel Φελοκάνδρου vel Φιλόκανδρος vel Φιλοκάνδρου; Φολεκάνδρου non traditum sed ex coniectura restitutum est. Quare quae ex Nobbii editione nimis credule recepi 'ἡ Φολεκάνδρου' delenda sunt.

1075 MELOS. Cf. Kekule von Stradonitz *Amtl. Berichte aus den Königl. Kunstsammlungen* XIX 1898 p. II.

1224 Ed. iam St. Kumanudes Παλιγγενεσία die IX m. Sept. 1865. 'Εὑρέθη ἐν Μήλῳ ἐν θέσει Σκηνοπῆ 's τοῦ Φιλαδέλφου' (P. Wolters).

INDICES.

COMPENDIA.

An = Anaphe.
Ast = Astypalaea.
C = Cimolus.
M = Melos.
N = Nisyros.
Ph = Pholegandros.
S = Syme.
T = Telos.
Th = Thera.
Ths = Therasia.
f. = filius sive filia.
merc. Pt. = mercennarius Ptolemaei (*Th* 327).
p. = poëtice.

I.

Nomina virorum et mulierum.

Ἀβάσκαντος Ph 1065 I 1
Ἀβάσκαντος Φιλοξένου θρεπτός Th 926
Ἀβάσκαντος f. Αὐρ. Φιλόξενος Th 481, 8
Ἅβρων Th 769
Ἀγαθάμερος Σωσιβίου Ph 1065 II
Ἀγαθάνωρ f. Ἐπίγονος T 33, 11
Ἀγάθαρχος f. Σκαμότας(?) Th 760
Ἀγάθαρχος Th 340, 18
Ἀγαθήμερος Th 677, 8
Ἀγαθῖνος S 16 || Th 640, 17
Ἀγαθοβούλα Ἐχεδάμου, γυνὰ δὲ Τιμάρχου T 52
Ἀγάθοδος Th 754
Ἀγαθόδωρος f. Θεύξενος Th 339, 24. 680, 9
Ἀγαθόδωρος S 17 || Th 624
Ἀγαθοκλῆς Ἀγα. merc. Pt. Th 327, 301
Ἀγαθοκλῆς Ζη. merc. Pt. Th 327, 303
Ἀγαθοκλῆς Θευγε- Ast 200
Ἀγαθοκλῆς Κλευστράτου δικαστής Ast 172, 9. 31
Ἀγαθοκλῆς f. Ἀρχιῶι M 1130
Ἀγαθόπους Εὐτύχου Th 324, 7
Ἀγαθόπους f. Εὐάρεστον Th 924
† Ἀγαθόπους Th 934
Ἀγαθόστρατος Κρατησιλόχου (τοῦ Φοίνικος) Th 330, 89. f. Δίων Δωροκλείδας Καρτιδάμας Κρατησίλοχος Th 330, 89—91
Ἀγαθόστρατος -- Th 496, 3
Ἀγαθοῦς Χρύσου N 161
Ἀγάθων Ἀγάθωνος Th 750
Ἀγάθων Φιλοκλέους Th 640, 11
Ἀγάθων S 8 || Th 739, 2 || 836
Ἀγαθ- Th 620
† Ἀγαλ(λ)ίασις διάκονος M 1238, 3
Ἀγάπημα Ἐπαφροδίτου Th 886
Ἀγάπημα Ζωσίμου Th 1266
Ἀγάπημα Th 887 || 895
Ἀγάπητος Παραμένοντος Th 711, 5
Ἀγάπητος Th 668b
Ἀγαπουμενός Ἀλεξάνδρου ἐφηβεύσας Th 339, 18
Ἀγα. f. Ἀγαθοκλῆς merc. Pt. Th 327, 301
Ἀγεκράτεια Th 882
Ἀγέλαος merc. Pt. Th 327, 210
Ἀγέλοχος [-- ἐφηβεύσας?] Th [340, 15]
Ἀγέστρατος Ἀγησιφῶντος T 39
Ἀγησαγόρας Th 606, 60 || 752, 8 || [770?]
Ἀγήσαρχος N 125
Ἀγησ[α- Th 621
Ἀγησικλῆς S 18 || T 35, 10. 14
Ἀγησικρίτα Ἀδμήτου Th 898 = Πλωτία Ἀγησικρίτα Th 532, 5
Ἀγησίκριτος Th 336, 17
Ἀγήσιλλα -- (γυνὰ δὲ Κοιράνου) Th 506
Ἀγησίλοχος Ἐρατοκράτους Th 637. 694
Ἀγησίλοχος Καλλιβώλου ἐδαμοθοίνησε Th 335 B 16
Ἀγησίλοχος Th 338 B || 611, 2 || 673, 3
Ἀγησιμένης Ἐπιάνακτος M 1090 f. Ἐπιάναξ M 1084
Ἀγησίνικος Οὐρίου T 53
Ἀγησίνικος Σιμία T 32, 23
Ἀγησιππίδας Ἀριστοπάμονος ἄρχων Th 475, 7
Ἀγησιππίδας Th 677, 11 || 692?
Ἀγησιφῶν f. Ἀγέστρατος T 39
Ἀγησι- Th 679 c
Ἀγησὼ Κλευφῶντος, γυνὰ δὲ Εὐξίππου N 108
Ἀγησ- Ἀγησαγόρα Th 748
Ἀγίας Βούλωνος Ἀ -- πρόξενος καὶ εὐεργέτας Th 333, 12
Ἀγϙυλίων An 255
Ἀγλαοφάνης v. Ἀγλωφάνης
Ἀγλώκαρπος libertus Th 336, 23
Ἀγλώκριτος (Ῥόδιος) ἱερεὺς (Ἁλίου) T 30, 4
Ἄγλων Th 762b || M 1161
Ἀγλω(σ)θένης (? s. Ἁγνοσθένης?) f. Βωλακράτης Th 330, 86
Ἀγλωστράτη N 145
Ἀγλωσ -- f. Πλεισ -- Th 669
[Ἀγλωφά]νης (?) Θε[μιστοκλέο]υς Th 518
Ἀγλωφ[άνης Θεοκλείδα θερ]α[π]ευτάς Th 515
Ἀγλωφάνης Θεοκλείδα νεώτερος ἱερεὺς Ἀσκληπιοῦ διὰ γένους Th 516
Μᾶρκος Οὔλπιος Κλαυδιανὸς Ἀγλαοφάνης ἱερεὺς Ἀσκλαπιοῦ διὰ γένους 865; ἄρχων 475, 5
Ἀγλωφάνης Καλλικλεῦς An 290
Ἀγλωφάνης Πολυνίκου Th 622. 623 a. 695. 697 bc. 716. γυμνασιαρχήσας(?) 397
Ἀγλωφάνης -στράτου N 93, 19
Ἀγλωφάνης f. Θεμιστοκλῆς Th 517, 3 || Θευκλείδας Th 729 III
Ἀγλωφάνης f. Τιβέριος Κλαύδιος Κυρήνα Μέδων Th 523
Ἀγλω[φάνης] f. Πραξιοπώ Ph 1061
Ἀγλωφάνης f. Τελεσίς Th 494
Τι. Κλαύδιος Κυρείνα Ἀγλαοφάνης f. Χαιροπόλεια Th 522 I. II
Ἀγλωφάνης -- ἐφηβεύσας Th 342, 4 = 9?
Ἀγλ. Th 984
Ἁγνοσθένης Δωσισθένευς Th 491. 492
Ἁγνοσθένης Καλλικράτους Th 864
Ἁγνοσθένης Καρτιδάμα (τοῦ Προκλείδα) Th 330, 85
Ἁγνοσθένης Κοιράνου τοῦ Ἁγνοσθένους Th 473, 4
Ἁγνοσθένης Th 752, 4
Ἁγνοτέλης Ast 167, 12
Ἅγνων Th 554
Ἁγν- Th 407
Ἀγορακλῆς f. Σωτάδας Th 646
Ἀγορ-? Th 338 B
Ἀγρι-? Th 338 B
Ἀγροτέλης Ἀπολλωνίδα Κνίδιος πρόξενος Ἀναφαίων An 251, 12
Ἀγυλίδας (Κορίνθιος) f. Φιλήρατος Th 832
Ἀγωνικράτης Χαιρεδάμου ἱερεὺς Τιβερίου Καίσαρος καὶ γυμνασίαρχος Th 339, 3
Ἀ[γ]ων- Th 671 b 4?
Ἀδείμαντος f. Σωσιτέλης Ph 1060
Ἀδίμα Th 771
Ἄδμητος Θεοκλείδα ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Καρνείου διὰ γένους Th 519, 4. 868. 869 idem? [γυμνασιαρ]χήσας Th 512
Ἄδμητος Θευκλείδα τοῦ Ἀδμήτου Th 513 b 5
Ἄδμητος Θευκλείδα Th 513 b 5 || 677, 9
Ἄδμητος f. Ἀγησικρίτα Th 898. Θεοκλείδας [514, 2]. Θευκλείδας Th 513 b
Ἄδμητος Th 671 b 1 || 673, 2
Ἄδραστος Th 696
Ἀε-(?) f. -κος M 1235, 3
Ἀθανόκριτος mercator Cnidius amph. Th 1003
Ἀθανομένης Ἀθανομένους Th 617, 5
Ἀθανὼ Μενεσθέως, γυνὰ δὲ Ἀπολλωνίδα S 12
Ἀθηναγόρας merc. Pt. Th 327, 121
Ἀθηναγόρεα Ast 221 A 5
Ἀθήναιος Διογένευς γραμματεύς Th 333, 8
Ἀθήναιος merc. Pt. Th 327, 53
Ἀθηναΐς T 32, 17
Ἀθήνιππος Θευπόρου (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων f. Θεύπορος Ast 168, 58. 59
Ἀθηνίων libertus Th 337, 8
Ἀθηνογ(ένης) f. Καλλίπολις Th 634, 7
Ἀθηνόδωρος Ζωπυρίωνος Κῷος N 140
Ἀθηνόδωρος merc. Pt. Th 327, 55 = 199?
Ἀθηνόδωρος Th 338 A 10
Ἀθην- Th 907
Ἀθη. f. Διογένης merc. Pt. Th 327, 74
Αἰγεύς Th 606, 46 || 624
Αἰδ-(?) Th 634, 12
Αἴθριος Th 741, 2
Αἰλιανή v. Δημητρία
Αἴλιος v. Μηνογένης
Αἰνέας mercator Cnidius amph. Th 1002
Αἴνετος merc. Pt. Th 327, 141
Αἰνησίππα Γοργώπα Th 330, 102
Αἰνήσιππος Αἰνήσωνος N 109 cf. 110
Αἰνήσιππος Ζωϊλίου Th 697a
Αἰνήσιππος f. Αἰνήσων N 110
Αἴνησις Κρῆσα, γυνὰ δὲ Λέοντος T 70
Αἰνησιώ Ph 1067
Αἰνήσων Αἰνησίππου N 110
Αἰνήσων f. Αἰνήσιππος N 109
Αἰξωνέω-? v. Σῶσις Ast 168, 40
Αἰ[ρώ?] liberta Th 337, 6
Αἰσχρίων merc. Pt. Th 327, 108
Αἴτων? Th 808
Ἀκεσίμβροτος (Ῥόδιος) ναύαρχος N 103, 12
Ἀκεστίμα An 258
Ἀκέστιμος merc. Pt. Th 327, 99
Ἀκευσώ An 268 (271, 2?)
(Ἀκίλιος νόμος 173, 12)
Ἀκουσαγόρας Στρόμβιος M 1176
Ἀκρότατος Th 922
Ἀκταίων Ἐξακέστου ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Πυθίου S 1
Ἀλεξαγόρας Th 811
Ἀλεξανδρίδας Cnidius eponymus amph. Th 1003
Ἀλέξανδρος Ἀχιλλέως Th 820
Ἀλέξανδρος Εὐφροσύνου ἄρχων Th 478, 9
Ἀλέξανδρος f. Ἀγαπουμενός Th 339, 18
Ἀλέξανδρος M 1081. 1082. 1098 || † 1237
Ἀλεξίδαμος Th 696
Ἀλεξίμαχος Χαρσιφίλου τοῦ Ἀλεξιμάχου T 40, 4
Ἀλεξίμαχος f. Ἑρμανδρίδας. Καλλιάναξ T 33, 18 || Κλεισίθεμις T 34, 10 || Χαρσίφιλος T 40, 2
Ἀλεξίνους Φιλοθέου f. Ἀλκιβία. Αὐτέας M 1122
Ἀλεξίπολις f. Εὐεργέτας M 1154
Ἄλεξις (Περγαῖος) f. Φηρέας M 1073, 8
Ἄλεξις merc. Pt. Th 327, 250
Ἀλεξίων f. Ζώσιμος Th 918
Ἀλκιβία Αὐτέα M 1122, 4
Ἀλκιβία (Ἀλεξίνου τοῦ Φιλοθέου) M 1122, 3
Ἀλκιμέδων Ἀναξιτίμου Th 519, 6. 609, 1 idem(?) ἐδαμοθοίνησε Th 335 B 19
Ἀλκιμέδων f. Ἀναξίτιμος Th 341 || f. Προκλείδας Th 330, 85
Ἀλκίνους f. Στράτων Ast 201
Ἄλκιππος Πάριος An 257
Ἀλκισθένης Ὠκυάλου Th 666, 1
Ἀλκισθένης f. Ζωπυρίων Th 648 || f. Θεύδοτος Th 755. Ὠκύαλος Th 699, 4
Ἀλκισθένης Th 623 a 1 || 681, 7
Ἀλκι. f. Σίμων merc. Pt. Th 327, 22
Ἀλκ -- Th 729 I
Ἀλλόδαμος (Γορτύνιος) Th 254, 6
Ἀλός Th 556
Ἄλυπος Μηνοφῶντος γραμματεὺς τὸ β' τῶν μετεχόντων τοῦ ἐν Οἴᾳ γυμνασίου Th 528, 1

Ἄλυπος *libertus Th* 336, 21
Ἀμβρακίς *T* 31, 25
Ἀμιθέα *M* 1152
Ἀμμία Ζωτίμης (γυνὴ δὲ Θεοτειμήτου) *Th* 910
Ἀμμώνιος *f.* Σωσίπατρος *merc. Pt. Th* 327, 148
Ἀμμώνιος *merc. Pt.* 327, 79 = 200?
Ἀμοτίων *Th* 538
Ἀμπιχάρης *merc. Pt. Th* 327, 77
Ἀμύντας Ἀμύντα (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 56
Ἀμύντας Ἀριστέως ἡγεμὼν ἄμισθος κατὰ Ἄλεια *S* 7
Ἀμύντας *Th* 672, 3
Ἀμφίας *Ast* 167, 9
Ἀμφίλοχος *Th* 606, 42
Ἀμ. *f.* Σῖμος *merc. Pt.* 327, 307
Ἄνα Δημητρίου *Th* 821
Ἀνάλκης? *Th* 559
Ἀναξανδρίδας (Κνίδιος?) *f.* Εὔβουλος *Ast* 174, 8
Ἀναξιβία *Th* 772
Ἀναξίβωλος *f.* Ἀναξίκλειτος *T* 31, 5
Ἀναξίκλειτος Ἀναξιβώλου *T* 31, 5
Ἀναξίπολις *Ast* 167, 9
Ἀναξιππίδας *eponymus Cnidius amph. M* 1246
Ἀναξίτιμος Ἀλ[κιμέδοντος] (ἐφηβεύσας) *Th* 341, 10
Ἀναξίτιμος *f.* Ἀλκιμέδων *Th* [335 *B* 19]. 519, 6. 609, 2
Ἀναξίων *merc. Pt. Th* 327, 63 = 221?
Ἀνασικλῆς *Th* 573
Ἀνάτιμος *Th* 558
Ἀνατολή *An* 276
Ἀνα. *f.* Ἀπολλώνιος *merc. Pt. Th* 327, 153
Ἀνδράγαθος *Th* 625 *b* ‖ *Ths* 1053
Ἀνδραγόρας Ἀριστείδα Ῥόδιος *Ast* 214
Ἀνδραγόρας (Ὑπερείδους τοῦ Θρασυλέοντος) *Th* 330, 59 = (?)
Ἀνδραγό[ρας Ὑπερ]είδους Θηραῖος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 5
Ἀνδραγόρας Φοίνικος *Th* 330, *praescr.* 17. 69. 122. 131. 193
Ἀνδραγόρας *Th* 822
Ἀνδράπομπος *M* 1139
Ἀνδρικός *Th* 731
Ἀνδρίσκος *f.* Ἀρισστανδρίδας *T* 34, 26
Ἀνδρόθεμις (Κνίδιος) *Th* 322, 14
Ἀνδροκλῆς *T* 72
Ἀνδρόμαχος *merc. Pt. Th* 327, 310 = 293?
Ἀνδρομένης Ξενομνάσστου *An* 282
Ἀνδρομένης *f.* Εὐθυμίς *An* 281
Ἀνδροπείθης Κυδίμου *M* 1177
Ἀνδροσθένης Ἀρχεμηνίδα *Ast* 228
Ἀνδροσθένης Μικύθου *T* 31, 7
Ἀνδρότιμος - - νία Νισύριος *N* 111
Ἀνδρότιμος *f.* Βουλαγάθα *N* 115
Ἀνδρόφιλος Κώιος *N* 96, 10
Ἀνδρο - *M* 1106
Ἀνδ. *Th* 680, 8
Ἀνη - Ἑκα - (Α - -) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 69
Ἄνθεμος *Th* 560
Ἄνθης Θεάνορος *Th* 419
Ἄνθος Διογένους ἐφηβεύσας *Th* 339, 21
Ἀνθοῦσα *Th* 897
Ἀντιγένης *f.* Δι...ης (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 60
Ἀντίγονος *f.* Εὐπόλεμος (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 44
Ἀντικλείδας Χαιροφῶντος Πυθαϊστάς *T* 34, 19
Ἀντικράτης *merc. Pt. Th* 327, 71 = 184?
Ἀντίμαχος *f.* Ῥοδοκλῆς *Ast* 173, 52
Ἀντιμέδων *Th* 507
Ἀντίοχος ἄρχων *M* 1226, 7
Ἀντίοχος *f.* Διονύσιος *Th* 530, 8
Ἀντίοχος *Ast* 188 ‖ *Th* 514, 6 ‖ 626. 627
Ἀντίπατρος Διῶς Σολεὺς εὐεργέτας *N* 141
Ἀντίπατρος - - πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 7
Ἀντίπατρος *Th* 620, 2 (?) ‖ *N* 1262
Ἀντισθένης Ἀριστοδάμου ἐδαιοθοίνησε *Th* 335 *B* 5
Ἀντισθένης Ἡρι[λόχου] *Th* 634, 7
Ἀντισθένης Ἰσοκλεῦς καθ' υ. Γρίννου *Th* 330, 81. 108
Ἀντισθένης Κρίτου *Th* 626, 4. 628
Ἀντισθένης Πυθοκράτους *Th* 698. 723
Ἀντισθένης *Th* 622, 3 ‖ 753
Ἀντίστατος *Th* 561
Ἀντιφάνης Θρασωνίδου Πάριος *M* 1242
Ἀντιφάνης *f.* Ἀντιφάνης. Διογένης *Th* 445 = (?)
Ἀντιφάνης *merc. Pt. Th* 327, 271
Ἀντ - *Th* 723
Ἀν. *f.* Διογένης *merc. Pt. Th* 327, 254 ‖ Στρατοκλῆς *merc. Pt. Th* 327, 302
Ἀν - *N* 127 ‖ *Th* 629 ‖ 724 ‖ *M* 1226, 1
Ἀξιγένης *merc. Pt. Th* 327, 45 = 165?
Ἀξίοχος *merc. Pt. Th* 327, 311
Ἀπελλᾶς *f.* Σωσικλῆς *An* 315
Ἀπελλᾶς *Th* 630
Ἀπελλέας *f.* Πυθέας *Ast* 201
Ἀπελ. *f.* Δίων *merc. Pt. Th* 327, 295
Ἀπε. *f.* Σῖμος *merc. Pt. Th* 327, 156
Ἀπια - -? *Ast* 168, 84
Ἀπιδιάς *liberta Th* 337, 7
Ἀπίδων *s.* Πίδων *f.* Τιμαγόρας *Ast* 211
Ἀπολλόδοτος ἐπιστάτης *a Patroclo Theram missus Th* 320, 8
Ἀπολλόδοτος *merc. Pt. Th* 327, 96 = 225?
Ἀπολλόδωρος Νικάρχου *Ast* 179, 6
Ἀπολλόδωρος *Th* 336, 19
Ἀπολλοδ - *f.* Πύθων *S* 1
Ἀπολλοφάνης Τελεσία Βυβάσσιος *S* 11
Ἀπολλοφάνης *f.* Χάρης *M* 1221
Ἀπολλο - *Th* 338 *B*
Ἀπολλωνία Θεαιδήτου (Θεοδώρου γυνή) *Th* 904
Ἀπολλωνίδας (Κνίδιος) *f.* Ἀγροτέλης *An* 251, 12
Ἀπολλωνίδας *S* 12
Ἀπολλωνίδης *f.* Δικαίαρχος *merc. Pt. Th* 327, 147
Ἀπολλωνίδης *Th* 682, 3
Ἀπολλώνιος Ἀνα. *merc. Pt. Th* 327, 153
Ἀπολλώνιος Ἀπ. *merc. Pt. Th* 327, 29 = 107
Ἀπολλώνιος Δαμονίκου Τελεμησσεὺς πρόξενος Ἀναφαίων *An* 251, 22
Ἀπολλώνιος Δι. *merc. Pt. Th* 327, 191
Ἀπολλώνιος Ευμ. *merc. Pt. Th* 327, 105
Ἀπολλώνιος Εὐ. *merc. Pt. Th* 327, 173
Ἀπολλώνιος Θεο. *merc. Pt. Th* 327, 70
Ἀπολλώνιος Κοιράνου *merc. Pt. dux Th* 327, 146 = Ἀπολλώνιος Κοι. 21 = Ἀπολλώνιος 2
Ἀπολλώνιος Μενάνδρου *merc. Pt. Th* 327, 297
Ἀπολλώνιος Μν. *merc. Pt. Th* 327, 64 = 170
Ἀπολλώνιος Νικάνδρου Α - - πρόξενος καὶ εὐεργέτας *Th* 332, 3. 333, 11
Ἀπολλώνιος ὁ καὶ Πάσιππος Πολυούχου *Th* 477
Ἀπολλώνιος Πυθίωνος *Ast* 217
Ἀπολλώνιος Σω. *merc. Pt. Th* 327, 193
Ἀπολλώνιος Φιλήμονος γυμνασιαρχήσας *Th* 460 = Ἀπολλώνιος Φιλ. *Th* 662, 12?
Ἀπολλώνιος Φιλίσκου Ἀσπένδιος, πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 23
Ἀπολλώνιος Χ. *merc. Pt. Th* 327, 258
Ἀπολλώνιος (Περγαῖος) *f.* Ἀρτεμίδωρος *Th* 421 *a. e.* 464, 2
Ἀπολλώνιος *f.* Δημοφῶν *Th* 634, 9 ‖ Διο - ? *Th* 706 ‖ Εὐάρεστος *Th* 872 ‖ Ἰσιγένης *Th* 634, 10. Νείκαιος, Σάτυρος *M* 1104, 6. 7 ‖ Φιλήμων *Th* 679 *a* ‖ - μένης *Th* 534, 2
Ἀπολλώνιος *merc. Pt. Th* 327, 72 = 238 = 281?
Ἀπολλώνιος *Ast* 190 ‖ *Th* 392 *C* 1 ‖ *libertus Th* 330, 19
Ἀπολλώνιος *mercator Cnidius amph. M* 1246
Ἀπολλ - ? *Th* 463
Ἀπ. *f.* Ἀπολλώνιος *merc. Pt. Th* 327, 27 = 107
Ἀρασίδαμος *f.* Λαίστρατος. Λεοντίων *N* 93, 16. 17
Ἀρασίμανδρος *Th* 562
Ἀργέα ἁ Δίωνος *Th* 329, 3
Ἀργεῖα Ἀρχινίκου (τοῦ Ἀρχιβίου) *Th* 823
Ἀργυρίς *Th* 837
Ἀρείπολις Τηλίππου Ἀναφαῖος πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 33
Ἀρελ.(?) *Th* 676 *b*
Ἀρεστ - *liberta Th* 336, 17
Ἀρίθμιος *f.* Ἀρχεμηνίδας *Ast* 186, 2
Ἀρίμιος(?) *An* 250 *v. not.*
Ἀρίσταινος *f.* Ἀστύνομος *An* 293
Ἀρισταιν - *Th* 729 III
Ἀρισταῖος *Th* 744
Ἀρισστανδρίδας Ἀνδρίσκου Πυθαϊστάς *T* 34, 26
Ἀρισστανδρίδας Ἀρισστανδρίδα (τοῦ Ἀριστωνύμου?) *T* 42 *cf.* 41
Ἀρισστανδρίδας Ἀρισστωνύμου *T* 41 *f.* Ἀρισστανδρίδας *T* 42?
Ἀρίστανδρος *f.* Ὀνάσανδρος *T* 33, 12. 34, 17
Ἀρίσταρχος *f.* Ἐπιτέλεια *Th* 330, 105. 106
Ἀριστέας Ἀριστ - *Ast* 222
Ἀριστείδας *f.* Ἀνδραγόρας (Ῥόδιος) *Ast* 214
Ἀριστείδας *T* 33, 17
Ἀριστεύς *f.* Ἀμύντας *S* 7
Ἀριστέας *T* 73
Ἀριστίππα (Ἀντιφάνους γυνά) *Th* 445
Ἀρίστιππος Θεοξένου Ἀλεξανδρεὺς τῶν διαδόχων, ὁ τεταγμένος ἐπὶ Θήρας *Th* 466. 467
Ἀρίστιππος Χάρτου *M* 1193
Ἀρίστιππος *f.* Ἔφηβος *An* 307 ‖ *f.* Νῖνος *An* 313
Ἀριστίων Ἀριστίωνος (Νισύριος) *N* 112
Ἀριστίων Ἀρισστοτίμου Πυθαϊστάς *T* 34, 13
Ἀριστίων Φράσωνος τοῦ Ἐμβρότου *N* 113
Ἀριστίων Ὠ . . . . . ος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 8
Ἀριστίων (Θηβαῖος) *f.* Φαινο -. - δαμος *N* 88
Ἀριστίων *mercator Rhodius amph. Th* 997
Ἀριστοβία Βωλοκράτεος *M* 1128
Ἀριστόβουλος Ἀριστομένευς *T* 45, 3. Πυθαϊστάς *T* 34, 3
Ἀριστόβουλος (Τήλιος) *f.* Ἀριστομένης *T* 30
Ἀριστογείτων Διογείτου *T* 54
Ἀριστογένης *f.* Χαιρέφιλος *T* 34, 9
Ἀριστογένης *Th* 337, 6
Ἀριστόγονος . . . . ίου (*an* [Ἑστια]ίου?) *Th* 428
Ἀριστοδάμας Δαμοσθένευς Πυθαϊστάς *T* 34, 18
Ἀριστοδάμας Καρτιδάμα *Th* 457
Ἀριστοδάμας Χαιροφῶντος *T* 55
Τίτος Φλάβιος Ἀριστόδαμος (Φλαβίου Δαμεινου *f.*) *M* 1110, 4
Ἀριστόδαμος Ἐρασίλα *M* 1194
Ἀριστόδαμος Εὐκλεῖος *p. S* 10, 2
Ἀριστόδαμος Ἰσοκλεῦς *Th* 330, 82
Ἀριστόδαμος Καρτιδάμα *Th* 324, 8. 338 *B* 1. 671 *a* 2. 694, 7. 699 (*iidem?*)
Ἀριστόδαμος Καρτιδάμαντος *Th* 666, 6. ἄρχων 325, 28. πρωτάρχων 326, 2. 23. 52
Ἀριστόδαμος Τεισάνορος *Th* 721, 4
Ἀριστόδαμος Τισάνορος *Th* 878
Ἀριστόδαμος Φιλτία *Th* 627 *b*
Ἀριστόδαμος *f.* Ἀντισθένης *Th* 335 *B* 6
Ἀριστόδαμος *Th* 643
Ἀριστόδημος Εὐβούλου, μητρὸς δὲ Θεοδοσίας *Ast* 223
Ἀριστόδικος *f.* Φαῖνις *N* 93, 15
Ἀριστόδοκος Δαμαρχίδα Πυθαϊστάς *T* 34, 30
Ἀριστόδοκος Δαμοδίκου Πυθαϊστάς *T* 34, 23
Ἀριστόδοκος *T* 31, 22
Ἀριστόκλεια Κυδάρχου ἱαρεωσαμένα Ἀθαναίαι *Ast* 184; ἱαρωσαμένα Ἥραι *Ast* 196
Ἀριστόκλεια *M* 1195
Ἀριστοκλείδας *T* 31, 18
Ἀριστοκλῆς Ἀριστοκλοῦς *N* 93, 23
Ἀριστοκλῆς Μενοίτα (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 45
Ἀριστοκλῆς *f.* Φίλαρχος *Ast* 170
Ἀριστοκλῆς *merc. Pt. Th* 327, 118 = 251?
Ἀριστοκλῆς *Th* 606, 32
Ἀριστοκράτης Ἑρμανδρίδα Πυθαϊστάς *T* 34, 16
Ἀριστοκράτης *T* 74
Ἀριστοκρατίδας *Th* 752
Ἀριστοκρίτα Ἀρχ - *M* 1129
Ἀριστοκ - *Th* 606, 68
Ἀριστόμαχος ἄρχων *An* 248, 5
Ἀριστόμαχος ἔφορος *Th* 336, 2
Ἀριστόμαχος *f.* Πολυκράτης *Th* 338 *A* 2
Ἀριστόμαχος *Th* 629, 5
Ἀριστομβρότα Σιμία *Ast* 224
Ἀριστομένης Ἀριστοβούλου Τήλιος *T* 30
Ἀριστομένης Εὐχαρτίδα τοῦ Καλλιστοδίκου τοῦ Εὐχαρτίδα *T* 43
Ἀριστομένης Τυχασίου Ὀλ[ύνθιο]ς πρόξενος Ἀναφαίων *An* 250, 14
Ἀριστομένης *f.* Ἀριστόβουλος *T* 34, 3. 45, 3 ‖ Λαμπώνασσα *T* 43
Ἀριστομένης *merc. Pt. Th* 327, 30 = 152?
Ἀριστομήδης Φιλέωνος *M* 1157
Ἀριστονίκα Δαμοφῶντος *Ast* 225
Ἀριστόνικος (Πτολεμαιεύς) *f.* Ἀρίων *T* 29
Ἀριστόξενος Ἀρισστωνύμου Πυθαϊστάς *T* 34, 14
Ἀριστοπάμων *f.* Ἀγησιππίδας *Th* 475, 7 ‖ Στασιγένης Ἀναφαῖος *Ast* 168, 28
Ἀριστόπολις *merc. Pt. Th* 327, 81 = 117 = 186 = 197?
Ἀριστότιμος Ξενοτίμου Πυθαϊστάς *T* 34, 24
Ἀριστότιμος *f.* Ἀριστίων *T* 34, 13
Ἀριστότιμος *T* 32, 28
Ἀριστοῦχος Χαρισίου *Ast* 179, 8
Ἀριστοῦχος *f.* - ιλος *Ast* 179, 2
Ἀριστόφαμος Ἰσοκλέους *An* 291
Ἀριστοφάνης Ἐρατοσθένους Κνίδιος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 11
Ἀριστοφάνης Ἱππο - *Th* 631. 632
Ἀριστοφάνης Καρτιδάμα *Th* 608. 619, 4 *cf.*
Ἀριστοφάνης Καρτιδάμαντος *Th* 606, 61

Φλάβιος Δαμεῖνος I *f.* Τ. Φλ. Ἀριστόδαμος. Τ. Φλ. Δαμεῖνος II *M* 1110
Τ. Φλάβιος Δαμεῖνος II (Τ. Φλαβίου Δαμείνου) ἱερεύς (*Traiani imp.*) *M* 1110
Δαμόδικος *f.* Ἀριστόδοκος *T* 34, 23
Δαμόδικος *T* 33, 2
Δαμόθεμις *merc. Pt. Th* 327, 171
Δαμόθεος *merc. Pt. Th* 327, 253
Δαμοκράτης *f.* Ἡραγείτων *T* 34, 31 ‖ *f.* Τίμαρχος *T* 34, 5
Δαμοκράτης Ἐφέσιος *N* 96, 12
Δαμοκρέων *M* 1076
Δαμοκρίνης Νικάνορος *Th* 498. 638*a*
Δαμοκρίνης *f.* Μόν[ιμος?] *Th* 392*B* 2 ‖ Νεικάνωρ *Th* 876 ‖ Σιμίας *N* 128
Δαμοκρίνης *Th* 701
Δαμόνικος Καλλίνου *N* 98, 8
Δαμόνικος (Τελεμησσεύς) *f.* Ἀπολλώνιος *An* 251, 22
Δαμόνικος *Th* 767
Δαμοσθένης *f.* Ἀριστοδάμας *T* 34, 18
Δαμοσθένης (Σιμία?) *T* 32, 24
Δαμόστρατος Θρασυπείθευς *An* 309
Δαμόστρατος *Th* 471
Δαμοσ- *f.* Μα-λη *Ph* 1062
Δαμοτέλης Καλλίππου ἀγορανόμος *Ast* 169
Δαμότιμος Παταίκου *M* 1200
Δαμοφῶν *f.* Ἀριστονίκα *Ast* 225
Δαμοφῶν *merc. Pt. Th* 327, 283
Δαμόχαρις *Th* 606, 44 ‖ 703, 1 ‖ 755
Δάμων Δάμωνος *M* 1201
Δάμων *M* 1159
Δαμώνασσα *Th* 502 ‖ 840
Δαμωφέλης Δαμ- *T* 36, 5
Δάοχος Σισύφου Θεσσαλὸς ἐκ Φαρσάλου πρόξενος Ἀναφαίων *An* 251, 4
Δάρδανος *Th* 916 ‖ *homo deusne? Th* 408*b*
Δάσιος(?) *f.* Ἴων *M* 1198
Δάφνος Δάφνου *Th* 694, 4
Δα. *f.* Ἀρχέδωρος *merc. Pt. Th* 327, 59
Δα-- *f.* Νικάνωρ *Th* 729 I *cf.* Δαμοκρίνης
Δεῖνος *f.* Μενεκράτης *M* 1167
Δε(ί)νος(?) *Th* 537 *cf. not. n.* 557
Δεινόστρατος -- Α- πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 79
Δειονυσία *N* 147
Δε(ι)νώ(?) *Th* 537*b*
Δέκιμος Νεικασίωνος *Th* 346, 5
Δεξικλῆς *f.* Πρῶτος *Th* 339, 20
Δεξικλῆς *Th* 639 ‖ 690*a*? ‖ *M* 1150?
Δεξίλας Λαδάμαντος *M* 1202
Δήμαρχος *merc. Pt. Th* 327, 123
† Δημέας *Th* 936
Φλ. Κλαυδία Δημητρία Αἰλιανή *Th* 325, 13
Δημητρία (γυνὰ δὲ Καλλισθένευς) *Th* 337, 9
Δημήτριος Τ-- *Th* 719
Δημήτριος *f.* Ἄνα *Th* 821 ‖ Νικασικρίτα *An* 287
Δημήτριος *merc. Pt. Th* 327; Ἀρ. 240 ‖ Δη. 115 = 189 ‖ Δω. 257 ‖ Με(γαλλ.-?) 273 ‖ *sine patre* 57
Δημήτριος *Th* 638*b* 8 ‖ 640, 3 ‖ 682, 2 ‖ 730, 7
Δημήτριος πορθμεύς *N* 146
Δημήτριος *libertus Th* 337, 7
Δημίας Νεικασίωνος *Th* 346, 5
Δη[μ]ό[κριτ]ος? *Th* 930
Δημόνομος(?) Διονυσίου *Th* 733, 5
Δημοσθένης *f.* Νικασία *M* 1210
Δῆμος -? *s.* Δημοσ- *Th* 857
Δημοφῶν Ἀπολλωνίου *Th* 634, 9
Δημοφῶν *Th* 607

Δη. *f. merc. Pt. Th*: Δημήτριος 327, 115 = 189 ‖ Μεγαλλῆς 327, 84
Διαγόρας *merc. Pt. Th* 327, 241
Δίαιτα *liberta Th* 336, 22
Διάλθων(?) *Th* 568
Διαπύριος *f.* Ἡροφίλα *M* 1205
Διδύμανδρος *f.* Κίμων *T* 47
Διδύμαρχος *f.* Θαλίαρχος *N* 89
Δίης *merc. Pt. Th* 327, 229
Δίης *gen.* Διῶς (Σολεύς) *f.* Ἀντίπατρος *N* 141
Δικαίαρχος Ἀπολλωνίδου *merc. Pt. dux*(?) *Th* 327, 147
Δικάφιλος *f.* -ωρος *M* 1145
Διόγειτος Φιλτοδάμου Πυθαϊστάς *T* 34, 15
Διόγειτος *f.* Ἀριστογείτων *T* 54
Διογένης διοικητής (βασιλέως Πτολεμαίου) *Th* 327, 7
Διογένης Ἀθη. *merc. Pt. Th* 327, 74 (*cf.* 333, 8?)
Διογένης Ἀντιφάνους *Th* 445 = (?)
Διογένης Ἀν. *merc. Pt. Th* 327, 254
Διογένης Διοπίθο(υ)ς *An* 306
Διογένης *f.* Ἀθήναιος *Th* 333, 8 (*cf.* 327, 74?) ‖ Ἄνθος 339, 22
Διογένης *merc. Pt. Th* 327, 270
Διογένης *Th* 337, 2 ‖ *Ph* 1064, 2
Διόγνητος *merc. Pt. Th* 327, 51
Διόγνητος *Th* 841
Διόδαμος *merc. Pt. Th* 327, 129
Διόδωρος Ἑρυ. *merc. Pt. Th* 327, 211
Διόδωρος Ἑστιαίου *Th* 665, 2. 733, 1. ἐδαμοθοίνησε *Th* 335*B* 13
Διόδωρος Κλεινοσθένους *Th* 700
Διόδωρος Με. *merc. Pt. Th* 327, 168
Διόδωρος Φιλοκράτους *Th* 614, 1. 616, 1. 618, 1. ἐφηβεύσας 339, 10
Διόδωρος *f.* Ἑστιαῖος *Th* 501. 608. 619 ‖ Κριταρίστα *Th* 420 ‖ Μνασίκριτος *Th* 522 I 3 ‖ Φιλοκράτης *Th* 509
Διόδωρος ὁ φιλοπαίκτης *Th* 1028
Διόδωρος *Th* 647*a*
Διοκλῆς *f.* Ῥησίδικος *Ph* 1066
Διοκλῆς *merc. Pt. Th* 327, 114. 160
Διοκλῆς *Th* 443
Διοκύδης Δωροκρίτου *f. ad.* Γνησικράτης Φιλοθέου *Th* 508
Διομένης *merc. Pt. Th* 327, 19
Διομήδης *Th* 704. 705
Διονυσία Ὀνασίμου *M* 1203 = 1235, 5. 6
Διονυσία (Τυχικοῦ γυνή) *Th* 914
Διονύσιος Ἀντιόχου *Th* 530, 7
Διονύσιος Διονυσίου (Κνίδιος πρεσβευτής *Ast* 174, 6
Διονύσιος Διονυσίου τοῦ Διονυσίου (Κνίδιος πρεσβευτής) *Ast* 174, 6
Διονύσιος Θεοπόμπου ἐφηβεύσας? *Th* 340, 17
Διονύσιος Πρωταρχίδα *Th* 519, 7
Διονύσιος *f.* Δημόνομος(?) *Th* 733, 6 ‖ Λεύκιος (Σμυρναῖος) *Ast* 172 ‖ Νίκαρχος *Th* 606, 22 ‖ Σωτίων *An* 252, 14 ‖ -ήναιος *M* 1235
Μαρ. Αὐρ. Διονύσιος Ἑρμοῦ Νει(σύριος) ἱερεὺς Διονύσων *N* 164
Διονύσιος *merc. Pt. Th* 327, 93 = 212 = 259 = 312?
Διονύσιος *N* 148 ‖ 149 ‖ 150 ‖ *An* [252] ‖ *Th* 346, 9 ‖ 880, 5 ‖ † 937
Διονυσόδωρος *f.* Ἀρτέμης (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 46
Διονυσόδωρος *merc. Pt. Th* 327, 162 = 256?
Διονυσοφάνης *merc. Pt. Th* 327, 290
Διοπίθης *f.* Διογένης *An* 306
Δῖος *mercator Rhodius amph. N* 166
[Διοσκου]ρίδας? *amph. Cnid. Th* 1004

Διότιμος *f.* Γόργαιθος *Ast* 226 ‖ Τελεσικράτεια *Th* 507
Διότιμος *Th* 335*A* 10
Διόφαντος *merc. Pt. Th* 327, 28 = 149?
Διοφαντ- *Th* 606, 37
Διοφαν- *Th* 734
Δι[οφ]ῶ[ν] (Φολεγάνδριος) *f.* Λυσιτέλης *An* 252, 16
Διο- Ἀπολλωνίου(?) *Th* 706
Διο-? *M* 1127, 1
Δίπολις *f.* Χάριππος *An* 302
Διφιλίδας *M* 1256
Δίφιλος *merc. Pt. Th* 327, 26 = 58 = 151?
Δίων Ἀγαθοστράτου (τοῦ Κρατησιλόχου τοῦ Φοίνικος) *Th* 330, 90
Δίων Ἀπελ. *merc. Pt. Th* 327, 295
Δίων Καρτιδάμα *Th* 493
Δίων Κρατησιλόχου *Th* 381
Δίων Πυθ. *merc. Pt. Th* 327, 60
Δίων (ἐπίσκοπος κοινοῦ) *Th* 329, 13
Δίων *f.* Ἀργέα *Th* 329, 3
Δι...ης Ἀντιγένευς (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 60
Δι. *f. merc. Pt. Th*: Ἀπολλώνιος 327, 191 ‖ Μένανδρος 327, 86
Δομέστι[κ]ος *Th* 1006
Δομετία *v.* Κορνηλία
Δομετιανός *v.* Κορνήλιος
Δομιτία *v.* Κορνηλία
† Δορκάς? *Th* 938
Δροῦθος *f.* Κλείτων *T* 33, 14. 34, 8
Δροῦθος *T* 76
Δυμᾶν Ἑρμαίου *Th* 550
Δωριεύς *Th* 548
Δωρίμαχος II Νικίππου *Th* 486
Δωρίμαχος I *f.* Νίκιππος *Th* 485 [733, 13?]
Δωροθέα Ἡρακλεῶτις *S* 14
Δωρόθεος Δωροθέου *Th* 640, 5
Δωρόθεος Ἰσοκράτους(?) *Th* 641
Δωρόθεος Φιλοκράτους *Th* 711, 3
Δωρόθεος Χα. *Th* 653*b*
Δωρόθεος *f.* Ἀσκληπιάς *Th* 520. 521 ‖ *f.* Γνωμαγόρας Νεισύριος *N* 104
Δωρόθεος *merc. Pt. Th* 327, 92 = 262?
Δωρόθεος *Th* 672, 2 ‖ 694, 3 ‖ 703, 7
Δωροκλείδας Ἀγαθοστράτου (τοῦ Κρατησιλόχου τοῦ Φοίνικος) *Th* 330, 91
Δωροκλείδας Ἱμέροντος *Th* 390
Δωρόκριτος *f.* Διοκύδης *Th* 508
Δωρ- *f.* Κῦδρις *M* 1136
Δωσιθένης *f.* Ἀγνοσθένης *Th* 491. 492
Δω. *f.* Δημήτριος *merc. Pt. Th* 327, 257
Δω- *f.* Νικ- *Th* 733, 13 *cf.* Δωρίμαχος
Δ- *f.* Καλλῖνος? *S* 13
Δ- ὑπογυμνασιαρχ. *Th* 391*a* 3
Δ- *Th* 338*B*

Ἔαρ Σαμία *S* 15
Ἔβηντος(?) *Ths* 1056
Ἐβίκητος? *Th* 923 *not.*
Ἐβικτοῦς (Σωτῆρος γυνή) *Th* 905
Ἐβικ[τοῦς?] *Th* 923 *not.*
Ἐβίτητος *f.* Ἔβιτος *Th* 893
Ἔβιτος Ἐβιτήτου *Th* 893
Ἐδρίαρχος *f.* Κάρπων. Κυδροκλῆς. Σιμίας *N* 93, 6. 10. 5
Ἐθέλων *Th* 569
Εἰκόνιον (Στασίμου γυνή) *M* 1232
Εἰρήνα *liberta Th* 337, 9
Εἰρηναῖος (Εἰρηναίου) *Th* 919*b*
Εἰρηναῖος Νικίου Ἀλεξανδρεὺς ὁ γραμματεὺς τῶν κατὰ Κρήτην καὶ Θήραν καὶ Ἀρσινόην τὴν ἐν Πελοποννήσωι στρατιωτῶν καὶ μαχίμων

καὶ οἰκονόμος τῶν αὐτῶν τόπων *Th* 466
Εἰρηναῖος *f.* Φιλόξενος *An* 286
Εἰρηναῖος *Th* 919[*a*]*b*
Εἰρωνεία *N* 151
Ἑκαταῖος *f.* Πεισίδαμος *Ast* 179, 7
Ἑκαταῖος Θρᾶιξ *N* 96, 15
Ἑκατ- *Th* 757, 4
Ἑκα- *f.* Ἀνη- (Α--) *Ast* 168, 70
Ἔκφαντος *M* 1075
† Ἐλευθὼ *Th* 969
Ἔλιξ *An* 318
Ἑλλαγόρας *M* 1164
Ἑλλάνικος -- Α-- πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 81
Ἐλπίζουσα (Τυχασίου γυνή) *Th* 894
† Ἐλπίζων πρεσβοίτερος *M* 1238, 3
Ἔλπις *M* 1124, 7
Ἔλ[σ]ων (Ἔλ[π]ων?) *f.* Πυθέας *Th* 333, 2
Ἐμβάρης *Th* 437
Ἔμβροτος *f.* Φράσων *N* 113
Ἐμπειρία *S* 19
[Ἐνά]ρετος? (Κνώσιος) *f.* Κύψελος *An* 254, 11
Ἐνατίων *f.* Βιεττός *Ast* 191. Ὠφελίων *Ast* 178, 1. 4
Ἔνδοξος *Th* 677, 7
Ἐνιπαγόρεια Εὐαγόρα *Th* 489, 2
Ἐνπεδοκλῆς *Th* 536 = 570?
Ἔνπυλος *Th* 536
Ἐνφέρης *Th* 536
Ἐξακέστα Φιλίου *M* 1180
Ἐξάκεστος *f.* Ἀκταίων *S* 1
Ἐπάγαθος *f.* Σωτάδας *An* 316
Ἐπάγαθος(?) *Th* 638*b* 10 ‖ [640, 7?]
Ἐπάγατος *Th* 764 ‖ [640, 7?]
Ἐπαιν- *Th* 729 I
Μ. Αὐρ. Ἐπαφρᾶς Ἐπαφρᾶ ἄρχων *Th* 484, 7
Ἐπαφρᾶς (Ἀντιοχεύς) *f.* Ζωσίμη *N* 139
Ἐπαφρᾶς *f.* Σώτηρα *Th* 925
Ἐπαφρᾶς *Th* 909
Ἐπαφρίων *f.* Εὐγένια Νεισυρία *N* 164
Ἐπαφρόδειτος Φιλοτίμου *Th* 611, 4. 642. ἐφηβεύσας *Th* 339, 13
Ἐπαφρόδειτος *f.* Κάλλιστος *Th* 827 ‖ Φιλόλογος *Th* 339, 12
Ἐπαφρόδειτος *Th* 341, 6. [618, 6] ‖ 903
Ἐπαφρόδιτος *f.* Ἀγάπημα *Th* 886
Ἐπαφρόδιτος *Th* 662, 18 ‖ 739, 4
Ἐπαφρ- *Th* 643
Ἐπα. *s.* Ἐρα. *f.* Ἀρτέμων *merc. Pt. Th* 327, 232
Ἐπείκτησις *N* 159
Ἐπεικτη- *Th* 1038
Γάϊος Ἰούλιος Μνησικλείδου υἱὸς Ἐπιάναξ, ἱερεὺς διὰ βίου (*imperatorum*) *M* 1116
Ἐπιάναξ II Ἀγησιμένου *M* 1084
Ἐπιάναξ I *f.* Ἀγησιμένης *M* 1090. 1084. Ὀνόμαρχος *M* 1090
Ἐπιγένης Λο[κρός?] *f.* Πύθαρχος *Th* 332, 4
Ἐπίγονος Ἀγαθάνορος *T* 33, 11
Ἐπίγονος Λέπτωνος *Ast* 220, 5
Ἐπίγονος *f.* Φιλόφρων *Ast* 168, 26
Ἐπίγονος *Th* 624 ‖ 680, 4
Ἐπίγονος *mercator Rhod. amph. T* 84
Ἐπίκτησις Μελίτωνος *An* 311
Ἐπίκτησις (Εἰρηναίου γυνή) *Th* 919[*a*]*b*
Ἐπίκτησις (Ζωσίμου γυνή) *Th* 1266
Ἐπικτήτα Γρίννου (γυνὰ δὲ Φοίνικος) *Th* 330, *praescr.* 2. 68. 110. 124. 130. 185. 194
Ἐπικτήτα *Th* 330, 101 ‖ 346, 7
† Ἐπίκτητος *Th* 939
† Ἐπικτὼ πρεσβῦτις *Th* 933
Ἐπικύδης *merc. Pt. Th* 327, 75. 166
Ἐπίλογος Λύκου *M* 1165

Ἐπίλογχος Ἐπιλόγχου ὑπογυμνασίαρχος Th 339, 5
Ἐπίλογχος Th 382, 6 | 416 | 701, 4 || [707] | 710, 2
Ἐπίλονχος Th 730, 4
Ἐπίλ[υθος?] Th 551
Ἐπιμήδης f. . . . ων . . . ιος An 252, 18
Ἐπίνικος merc. Pt. Th 327, 34 = 104 = 159?
Ἐπίνικος Th 606, 75
Ἐπισκευαστικός f. Εὐφραίνουσα Th 504
Ἐπιτέλεια Ἀριστάρχου Th 330, 105. 106
Ἐπιτέλεια Κρεωντέλους An 274
Ἐπιτέλεια Φοίνικος (γυνὰ δὲ Ὑπερείδους τοῦ Θρασυλέοντος) Th 330, 5. 36. 51. (58). 60. 70. 101. (111). 113
Ἐπιτερπὴς Σαίνιος (fem.) Th 444
Ἐπιτευγ - M 1225
Ἐπίτευξις (Ἀλεξίωνος γυνή) Th 918
Ἐπιτιμίδας Πυθαγόρου Σολεὺς Th 835
Ἐπιτιμίδας merc. Pt. Th 327, 134
Ἐπιτυχία (Στεφάνου γυνή) Th 913
Ἐπίφοβος Th 778
Ἐπίφραστος Φιλοδεσπότου Th 708
Ἐπίχαρις . . . ανείου M 1204
Ἐπίχαρμος f. Εὐκράτης N 117
Ἐπίχαρμος Th 646
Ἐπίχαρμος Σολεὺς N 103, 15
Ἐπιχαρ - Th 767 b
Ἐπι. f. Ἀρίστων merc. Pt. Th 327, 101
Ἐπούφης Ἀθηναῖος Πανδιονίδος φυλῆς Κυθήρριος M 1187
Ἐρασίκλεια Ἐρατοκράτους Th 871
Ἐρασικλῆς Th 596
Ἐρασίλας f. Ἀριστόδαμος M 1194
Ἔρασις Th 335 A 11
Ἐράτα N 152
Ἐρατοκράτης Ἐρατοκράτους Th 644
Ἐρατοκράτης f. Ἀγησίλοχος Th 637. 694, 3 || Ἐρασίκλεια Th 871
[Ἐρα]τοσθένης (Κνίδιος) f. Ἀριστοφάνης An 252, 11
Ἐράτων f. Ἀρχιανακτίς M 1196
Ἐρα. v. Ἐπα. f. Ἀρτέμων merc. Pt. Th 327, 232
Ἐργῖνος f. . . . . χος N 93, 3
Ἐρέτριος(?) Th 606, 52
Ἔριφος f. Χαιρεσίς M 1186
Ἐρίφων Th 779
Ἑρμαγένης merc. Pt. Th 327, 36 = 90 = 208?
Ἑρμαῖος Ἔρωτος ἐφηβεύσας Th 339, 16
Ἑρμαῖος f. Δυμάν Th 550
Ἑρμαῖος Καβαλεὺς T 68
Ἑρμαῖος merc. Pt. Th 327, 161
Ἑρμανδρίδας Ἀλεξιμάχου T 33, 18
Ἑρμανδρίδας Εὐφραγόρα T 33, 13
Ἑρμανδρίδας f. Ἀριστοκράτης T 34, 16 || Ἑρμόδοκος T 31, 12 | Ἑρμοκρηνῦν T 34, 27
Ἑρμάφιλος Ἱλάρου Th 638 b 9
Ἑρμέρως Ζωσίμου Th 902
Μ. Αὐρ. Ἑρμῆς Ἑρμοῦ ἄρχων Th 484, 8
† Ἑρμῆς ὁ πρεσβύτερος f. Ἑρμῆς N 107
Ἑρμῆς f. Μαρ. Αὐρ. Διονύσιος N 164
Ἑρμῆς N 154
Ἑρμίας Th 703, 4 | 842
Ἑρμίας merc. Pt. Th 327, 88
Ἑρμιόνη Ἐφεσία N 144
Ἑρμιόνη S 20
Ἕρμιππος f. Νικοφῶν T 62
Ἑρμογένεια An 294
Ἑρμογένης Προκλίδα An 260
Ἑρμογένης N 153
Ἑρμογ(ένης) Th 638 a 3
Ἑρμόδοκος Ἑρμανδρίδα T 31, 12
Ἑρμόδοκος Ἑρμοκρῶντος Τήλιος T 50
Ἑρμόδοκος Χαρσιφίλου τοῦ Ἀλεξιμάχου T 40, 4
Ἑρμόδοκος f. [Ἑρμοκρῶν?] T 35, 7 || Νικάνασσα T 40, 1
Ἑρμοδόκου γυνά T 31, 17
Ἑρμοκράτης merc. Pt. Th 327, 282
Ἑρμοκρέων Th 548 || 780
Ἑρμοκρηνῦν Ἑρμανδρίδα Πυθαΐστας T 34, 27
Ἑρμοκρηνῦν Νικάνακτος Πυθαΐστας T 34, 28
[Ἑρμοκρῶν] Ἑρμοδόκου δαμιουργός T 35, 6 not.
Ἑρμοκρῶν f. Ἑρμόδοκος T 50
Ἑρμότιμος Λυκείου Th 389
[Ἑρ]μότυχος? Th 861
Ἑρμοφάνης N 155
Ἑρμ - Th 542
Ἐροτίων merc. Pt. Th 327, 137 = 227?
Ἐρυ. f. Διόδωρος merc. Pt. Th 327, 211
Ἔρως Ξενοκλοῦς An 295
Λεύκιος Μάγιος Ἔρως = L. Magius Eros M 1078. 1079
Ἔρως f. Ἑρμαῖος Th 339, 16
Ἔ[ρως?] libertus Th 337, 4 (malo Ἔ[ρα(?) καὶ])
Ἐρωτάριν Κνιδία, γυνὰ δὲ Ζήνωνος Κῴου T 69
Ερ - - f. Ἀφροδίσιος Ἀσπένδιος Ast 168, 22
Ερ - Th 710, 4
Ἑστιαῖος Διοδώρου Th 501. 608. 619
Ἑστιαῖος Θεμιστοκλέους Th 499. ἐφηβεύσας 341, 9. ὑπογυμνασίαρχος 517, 5
Ἑστιαῖος Θρασυλέοντος ἀποδεδειγμένος πρωτάρχων Th 326, 4. 53
Ἑστιαῖος f. Διόδωρος Th 335 B 14. [665, 1]. 733, 2 || Κλειτοσθένης Th 928
Ἑστιαῖος Th 662, 6. 672, 5. 709
Ἑτεάνωρ Th 578 || 843
Ἐτέαρχος Ἀρχικύδευς N 116
Ἐτεόκλεια Th 781
Ἐτε. Th 571
Εὐαγόρας Καρτιδάμαντος (τοῦ Γοργώπα) Th 489
Εὐαγόρας Προκλείδα Th 330, 83. 107. f. Προκλείδας 330, 84
Εὐαγόρας Πυ. merc. Pt. Th 327, 275
Εὐαγόρας Σωτέλους Th 330, 93
Εὐαγόρας f. Ἀρχίππα Th 486, 3 || Εὐπιταγόρεια Th 489, 2
Εὐαγόρας Th 626 || 757
Εὐάγορος merc. Pt. Th 327, 97
Εὐαίσιος Th 539
Εὐάμερος Th 606, 36
Εὐάναξ(?) Th 341, 2
Εὐάνασσα Κρωοτέλους An 288
Εὐάγγελος Th 782
Εὐανδρίδας T 35, 8 || 65
Εὔανδρος Εὐάνδρου Th 638 b 3
Εὔανδρος Th 650 || 710, 1. 3
Εὐάνιος Th 783
Εὐανόρεια Ast 197
Εὐάρεστον (fem.) Ἀγαθόποδος Th 924
Εὐάρεστος (s. -ον) Ἀπολλωνίου Th 872
Εὐα - f. Κ . υ - (Α - -) Ast 168, 68
Εὐβάτας f. Θευκρίσιος Th 634. 744 || Τιμῶναξ Th 624
Εὐβάτας Th 645 || 677. 2
Εὔβουλος Ἀναξανδρίδα (Κνίδιος?) Ast 174, 8. 14. 17
Εὔβουλος Χρυσίππου (Κνίδιος?) Ast 174, 10. 17. 26
Εὔβουλος f. Ἀριστόδημος Ast 223
Εὔβουλος f. Πίνδαρος An 247, 3
Αὐρηλία Εὐγένια Ἐπαφρίωνος Νεισυρία N 164
Εὐγνώμων Εὐγνώμονος ἀρχίατρος An 259
Εὔδαμος (Ῥόδιος) ναύαρχος N 103, 13
Εὔδαμος Λάμπωνος M 1132
Εὐδᾶς Th 741, 3
Εὔδημος merc. Pt. Th 327, 42 = 245?
Εὔδικος libertus Th 337, 9
Εὔδοξος Th 730, 1—3. 8
(Εὐδώρειος οἶκος An 248, 12)
Ε[ὐ]έλθων Th 350
Εὐεργέτας Ἀλεξιπόλιος M 1154
Εὐε - Th 684
Αὐήμερος Θευπάν(ευς) Th 458
Εὐήμερος Th 629, 2. 671 b 3
Εὐηρ -? f. . . ασι - (Α - -) Ast 168, 72
Εὐθεμένα Σωσικλεῦς Ἰστανία N 123
Εὐθυκράτης Th 752, 12
Εὐθυμίς Ἀνδρομένους An 281
Εὔκαρπος Θρεπτός Ph 1068
Εὔκαρπος N 130 || † Th 940
Εὔκλεια Ζωσίμου(?) Th 346, 8
Εὐκλείδας - του Th 606, 43
Εὐκλείδας Th 606, 70 || 634, 11
Εὐκλῆς Ἀρχωνίδα δικαστής Ast 172, 10. 31 cf. 173, 51
Εὐκλῆς(?) Νειτάδα(?) Ast 215 c. nota
Εὐκλῆς gen. - εῖος (p.) f. Ἀριστόδαμος S 10
Εὐκλῆς f. Ἀρχωνίδας Ast 173, 51 cf. 172, 10. 31 || Νευκλῆς Ast 230
Εὐκλῆς Th 606, 24
Εὐκράτης Ἐπιχάρμου N 117
Εὔκριτος merc. Pt. Th 327, 109
Εὐλίμενος f. Γάμος Th 339, 17
Εὐμάρης (πρόξενος καὶ εὐεργέτας Θηραίων) Th 497, 3
Εὐμάστας Κριτοβώλου Th 449
Εὐμενίδας Th 784
Εὔμηλος Th 540 II
Εὔμηλος (Ἀσπένδιος) f. Ἡφαιστίων Th 831
Εὔμηλος merc. Pt. Th 327, 127
Εὐμήχανος f. -ητος Μιλήσιος Th 333, 4
Εὐμ. f. Ἀπολλώνιος merc. Pt. Th 327, 105
Εὔνικος Th 729 II
Εὔνομος Εὐνόμου? Th 640, 8. ἐφηβεύσας 339, 21
Εὔνομος Th 337, 6
Εὔξενος Φ - T 44, 3 c. nota
Εὐξε - Th 627 b
Εὔξιππος Κυδρογένευς N 118
Εὔξιππος f. Κληνώ N 122
Εὔξιππος N 108
Εὔοδος N 1263
Εὐπόλεμος Ἀντιγόνου (ἐξ Ἀλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων Ast 168, 44
Εὐπόλεμος merc. Pt. Th 327, 46 = 195 = 279?
Εὐπόλεμος Th 703, 3
Εὔπολις Εὐπό[λιδος] Th 634, 6. 606, 31 b
Εὔπολις Πόλλιος ἐξ Ἀλικαρνασοῦ πρόξενος Ἀστυπαλαιέων Ast 168, 49
Εὔπολις Τηλεγνώτου Th 662, 14. 711, 1
Εὔπολις f. Φιλόσιτος Th 662, 11
Εὔπολις Th 606. 21 || 745
Εὔπονος Th 539
Εὐπορία Th 343, 10
Εὐπορία liberta Th 336, 12
Εὔπορος Ast 188, 3
Αὐρηλία Εὐποσία M 1126
Εὐρυάναξ Ἱεροφῶντος Th 391 b 3
Εὐρυάναξ Σωσιστράτου Th 634, 5
Εὐρυάναξ f. Λυσιδίκα M 1137
Εὐρυάναξ Th 629, 3 || 630 || 729 I
Εὐρυάνα[σσα] Th 510
(Εὐρυδάμας cf. Th 345, 10)
(Εὐρύθεμις cf. collegium N 104, 17)
Εὐρυτέλης Th 572
Εὐρυφιλίδας f. Εὖφρις M 1179
Εὐσεβὴς Th 612
Εὐτυχὴς Th 346, 3 | δοῦλος Th 343, 16
Εὐτυχία Th 820 || † M 1238, 5 || † παρθενεύσασα M 1238, 4
Εὐτυχίη M 1188
Εὔτυχος f. Ἀγαθόπους Th 324, 7 || Σώφρων 479, 11
Εὔτυχος Th 337, 3
Εὔτυχος libertus Th 337, 4
Εὔφημος f. Νικηφόρος Th 339, 15
Φλ. Εὐφραγόρας στρατηγός N 97
Εὐφραγόρας f. Ἑρμανδρίδας T 33, 13. - δας T 35, 9
Εὐφραγόρας Th 606, 25? || 680, 7
Εὐφραίνουσα Ἐπισκευαστικοῦ Th 504
† Εὐφραντική Th 946
Εὐφράνωρ Νικάνορος Th 606, 30
Εὐφράνωρ f. Θυμίας T 58
Εὐφράνωρ T 33, 9 || Th 646
Εὖφρις Εὐρυφιλίδα M 1179
Εὐφροσύνα (Ἐπισκευαστικοῦ γυνά) Th 504, 6
[Εὐφρο]σύνα Ast 238 nota
Εὐφροσύνη Παρηγορίου θυγάτηρ Th 343, 1
Εὐφροσύνη liberta Th 337, 2
Εὐφροσύνη Ph 1069
Εὐφρόσυνος f. Ἀλέξανδρος Th 478, 10
Εὐφρόσυνος Ἰδυμεὺς μέτοικος εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ S 6
Εὐφρόσυνος Th 927 || † 970 || M 1267
Αὐφρόσυνος Th 906
Εὐφροσυν - Ast 181, 1
Εὔφρων M 1074, 4
Εὐχάριτος Th 384
Εὐχαρτίδας I f. Καλλιστόδικος I T 43
Εὐχαρτίδας II Καλλιστοδίκου τοῦ Εὐχαρτίδα f. Ἀριστομένης Ἱεροκλῆς Καλλιστόδικος Κλειταγήτα T 43
Εὐχέλας f. Μέλιππος M 1156
Γάϊος Μούστιος Εὔψυχος An 1264
Εὐ - Λυσιμάχου Μιλήσιος πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) Th 333, 4
Εὐ - Μικίωνος (τοῦ Γοργαίθου τοῦ Διοτίμου?) Ast 227 cf. 226 (corr.)
Εὐ. f. merc. Pt. Ἀπολλώνιος Th 327, 173 || Ἡράκλειτος 327, 111
Εὐ - (an Ἐ[χέδαμος]?) f. Κλευμήδης T 36, 5 cf. 34, 6
Εὐ - f. Ζωσίμη An 312 || Κυδρῆς merc. Pt. Th 327, 126
Εὐ - Th 647 a || M 1074
Ἔφηβος Ἀριστίππου An 307
Ἐχέβωλος Th 747
Ἐχέδαμος f. Ἀγαθοβούλα T 52 || Κλευμήδης T 34, 6 (= 36, 5?)
Ἐχέδαμος - - T 33, 25
Ἐχέκλεια I Κλεωνύμου I M 1120, 4
Ἐχέκλεια II Κλεωνύμου II M 1120, 2
Ἐχελαΐδας Χαιροξένου N 93, 7
Ἐχελαΐδας - - T 33, 24
Ἐχέστρατος f. Γοργώπας Th 330, 88 || Ἰσθμώ 490, 5
Ἐχετίμα Λυσι - M 1133
Ἐχετίμα Th 888
Ἐχετιμ - Th 785
Ἐχε - Θευδό[του] Th 712
Ἔχμανδρος Th 646 | 647 || 757 || [606 apud 30]
Ἐ . . νοῦς? ἐγγενὴς N 143
Ε - - N 94, 6

Ζαι. f. Ἀφροδίσιος merc. Pt. Th 327, 95
† Ζηνᾶς Th 941
Ζηνόδοτος Ἀττά(λου) merc. Pt. Th 327, 289

Καινοφῶν f. Στάσιον N 129 v. Κληνοφῶν
Καιρογένης [δαμιω]ργός Ast 174, 1
Καιρογένης f. Στρατοκλῆς Ast 214
Καλανδίων γραμματεὺς (κοινοῦ) M 1099
Καλιτύχη Th 911
Καλλιάναξ Ἀλεξιμάχου T 33, 18
Καλλίας (Νισύριος) N 91
Καλλίβωλος Πυθοκράτους Th 662, 3. 729 III. 758
Καλλίβωλος f. Ἀγησίλοχος Th 335 B 17 ‖ Πυθοκράτης 672, 2 ‖ Φιλήμων 634, 4
Καλλίβωλος Th 645 ‖ 656
Καλλιγένης merc. Pt. Th 327, 85 = 216?
Καλλιγενίδας f. Κύδαρχος N 101
Καλλίγνωτος Πάριος πρόξενος Ἀναφαίων An 251, 15
Καλλίδαμος ἐξ Ἰουλίδος δικαστάς Th 320, 10
Καλλιδίκα Ἰσοκλεῦς Th 330, 104
Καλλιεργία Th 346, 9
Καλλίκλεια An 297
Καλλικλῆς f. Ἀγλωφάνης. Θε- An 290
Καλλικλῆς T 31, 11
Καλλικράτης Θεομνάστου Th 889
Καλλικράτης -- Th 505
Καλλικράτης f. Ἀγνοσθένης Th 864
Καλλικράτης merc. Pt. Th 327, 190
Καλλικράτης Th 606, 63 cf. 54 ‖ 651 ‖ 819, 1 ‖ 844
Καλλικ- Th 606, 77
Καλλίλοχος f. Τιμοκράτης Ast 232
Καλλιμε. α Th 789
Καλλιμηδίδης Ast 179, 3
† Καλλινόη Th 946
Καλλίνομος Καλλινόμου Th 640, 13
Καλλίνομος ἐφηβεύσας Th 342, 5
Καλλίνομος Th 606, 33 ‖ 626 ‖ 739, 3
Καλλῖνος Δ- S 13
Καλλῖνος f. Δαμόνικος N 93, 8
Καλλιόπη liberta Th 337, 6
[Καλλιπόλεια? T 48 nota]
Καλλίπολις Ἀθηνογ. Th 634, 7
Κάλλιππος f. Δαμοτέλης Ast 169
Καλλιρόδη T 78
Καλλιρρήμων Σωσικλέος M 1206
Καλλις f. Κλείτων N 121
Κάλλις T 33, 4 ‖ N 157
Καλλισθένης f. Κυδρογένης N 93, 11
Καλλισθένης Th 337, 9
Καλλισταγόρας merc. Pt. Th 327, 52
Καλλισταίνετος Πεισικλεῦς N 119
Καλλισταίνετος X- N 120
Καλλισταίνετος N 93, 1
Καλλιστόδικος Θηγόρα T 31, 16
Καλλιστόδικος Σαίνοντος Πυθαϊστάς T 34, 12
Καλλιστόδικος I Εὐχαρτίδα T 43
Καλλιστόδικος II Εὐχαρτίδα τοῦ Καλλιστοδίκου τοῦ Εὐχαρτίδα T 43
Καλλιστοκρ- f. Κλειτόμαχος T 34, 29
Καλλιστόνικος Τεισάρχου T 59
Κάλλιστος Ἐπαφροδείτου στρατιώτης Th 827
Τι. Κλ. Κάλλιστος Th 474
Κάλλιστος f. Κλειταγήτα T 60
Καλλίστρατος Καλλι. merc. Pt. Th 327, 287
Καλλίστρατος f. Σωσίων Th 739
(Καλλίστρατος cf. τὰ καλούμενα Καλλιστράτεια Th 327, 11)
Καλλίστρατος merc. Pt. Th 327, 87 = 218?
Καλλιτέλης merc. Pt. Th 327, 188
Καλλιτώ Th 790
Καλλιφάνης Th 638 b 5
Καλλι- f. Καλλίστρατος merc. Pt. Th 327, 287
Καλλι- Th 784 ‖ 1005

Καλλ- f. Ζωΐλος Th 733, 11
Καλλ- Th 657
Καλότυχος Th 908 ‖ 911
Καλυκίς(?) T 31, 15
Καλ- f. Νικόλα M 1168
Καπίτων M 1189
(Καρκίνος cf. τὸ Καρκίνειον χωρίον Th 327, 10)
Καρνεᾶς Th 845
Καρνεοφῶν Κρινομένους An 279
Καρνεοφῶν f. Ξάνθος An 314
Κάρος v. Γέλλιος
Κάρπος -- Th 613, 3
Κάρπος merc. Pt. Th 327, 285
Κάρπος Th 715 ‖ 912 ‖ M 1105, 4
Κάρπων Ἑδριάρχου N 93, 6
Καρπωνίδας f. Φίλτων N 93, 9
Καρτιδάμας Ἀγαθοστράτου (τοῦ Κρατησιλόχου τοῦ Φοίνικος) Th 330, 90
Καρτιδάμας Γοργώπα f. Εὐαγόρας Th 489
Καρτιδάμας Μελεΐππου Th 634, 2
Καρτιδάμας Προκλείδα f. Ἀγνοσθένης Th 330, 84. 85
Καρτιδάμας f. Ἀριστοδάμας Th 457 ‖ Ἀριστόδαμος Th 324, 9. 325, 28. 326, 3. 23. 53. 338 B. 666, 6. 671 a 3. 694, 8. 699, 2 ‖ Ἀριστοφάνης Th 606, 61. 608. 619, 5 ‖ Γοργώπας Th 330, 88 ‖ Δίων Th 493 ‖ Πολυοῦχος Th 324, 9
Καρτιδάμας Th 749
Καρτίνικος Θεάνορος Th 419
Κάστωρ Th 672, 4 ‖ 740
Κα-? Th 808
Κερδύνομος Th 792
Κηφισόδωρος f. Τιμαρώ M 1217
Κίκιννος Th 552
Κιλούρα(?) Th 846
Κίμων Διδυμάνδρου T 47
Κίσσος merc. Rhod. amph. Th 999
Κλαυδία v. Δημητρία. Μᾶ.
† Κλαυδιανὴ παρθενεύσασα M 1238, 4
Κλαυδιανός v. Ἀγλαοφάνης. Κλειτοσθένης
Τι. Κλα(ύδιος) Φρυντωνιανός (cursus honorum) M 1119
Κλαύδιος v. Ἀγλαοφάνης. Γαλλεῖνας. Κάλλιστος. Μέδων. Πολέας
Κλεαγόρας Th 762 a
Κλέανδρος Th 791
Κλεινοσθένης f. Διόδωρος Th 700
Κλεισθένης -οκράτους Th 716
Κλεισίθεμις Ἀλεξιμάχου Πυθαϊστάς T 34, 10
Κλεισίππος merc. Pt. Th 327, 48 = 224?
Κλεισίτιμος Th 575
Κλεισφυσσα M 1190, 8
Κλειταγήτα Εὐχαρτίδα T 43
Κλειταγήτα Καλλίστου, γυνὰ δὲ Τιμοδίκου T 60
Κλειταγόρη Ast 241
Κλειτάνασσα Χαρσιφίλου τοῦ Ἀλεξιμάχου T 40, 7
Κλειτογένης f. Φιλοκλῆς T 36
Κλειτογένης N 158
Κλειτόμαχος Καλλιστοκρ- Πυθαϊστάς T 34, 29
Κλειτόμαχος (Ῥόδιος ἱερεὺς Ἁλίου) amph. Th 996
Κλειτοσθένης Ἑστιαίου Th 928
Κλειτοσθένης Θε- Th 723
Φλ. Κλειτοσθένης Κλαυδιανός I Th 325. 326. idem(?) ἐφήβαρχος Th 524. f. sequens
Τ. Φλ. Κλειτοσθένης Ἰουλιανός I Th 325. 326, [39]. 50. 527. 526. f. duo sequentes
Τ. Φλ. Τίτου υἱὸς Κυρείνα Κλειτοσθένης Κλαυδιανός II Th 528, 5

Τ. Φλ. Κλειτοσθένης Ἰουλιανός II Τ. Φλ. Κλειτοσθένους Ἰουλιανοῦ υἱός, πρύτανις καὶ εἰρήναρχος τῆς Ἐφεσίων πόλεως Th 526 = φιλοσέβαστος ἀσιάρχης ναῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ 525
Κλειτοσθένης Λυσ- T 32, 19
Κλειτοσθένης I f. Μνασίκριτος Th 521
Κλειτοσθένης II Μνασικρίτου (τοῦ Κλειτοσθένους) Th 520. 521. idem? ἐφηβεύσας Th 339, 9
Κλειτοσθένης Στασικλέους Th 717
Κλειτοσθένης Th 391 b 1 ‖ 618, 4
Κλείτων Δρούθου T 33, 14. Πυθαϊστάς 34, 8
Κλείτων Κάλλιος N 121
Κλείτων(?) Χαρσιφίλου τοῦ Ἀλεξιμάχου T 40, 6
Κλείτων f. Θεύδωρος N 93, 14
Κλέμμις f. Ζύμμις Th 825
Κλεόβουλος amph. Th 1000
Κλεόβωλος Th 576
Κλεόμναστος Th 793
Κλεόστρατος merc. Pt. Th 327, 54 = 206?
Αὐρ. Κλεοτέλης Τυράννου ἄρχων Th 481, 6
Κλεόχαρις Th 738
Κλευβι-(?) Th 535
Κλεύδικος Βουλαγόρα τοῦ Κλευδίκου N 95
Κλεύδικος f. Βουλαγόρας N 95, 3
Κλευμένης f. Λεοντίς Th 333, 9
Κλευμήδης Εὐ- καθ' ὑ. - T 36, 5 (= 34, 6?)
Κλευμήδης Ἐχεδάμου Πυθαϊστάς T 34, 6 (= 36, 5?)
Κλευσθεν- Th 722, 3
Κλεύστρατος f. Ἀγαθοκλῆς Ast 172, 9. 31
Κλεύτιμος T 33, 22
Κλευφῶν f. Ἀγησώ N 108
Τι. Ἰούλιος Κλέων ἄρχων Th 325, 9
Κλέων Σιμ- T 32, 22
Κλέων f. Ἀριστοφάνης Th 617, 1 ‖ Θήρων 729 II. Τιμασίκλεια M 1218
Κλέων Πισίδας N 96, 6
Κλεωναῖος (Ῥόδιος) ναύαρχος N 103, 12
Κλεωνύμη M 1121
Κλεώνυμος Δαμαινέτου (τοῦ Φερεκύδου) M 1123, 3
Κλεώνυμος Λυσανία f. Ἐχέκλεια (II) M 1120
Κλεώνυμος Σωγένους γραμματεὺς M 1104
Κλεώνυμος f. Ἐχέκλεια (I) M 1120, 4
Κλεώ[να?] (Μόλπιος γυνά) Th 337, 5
Κλε- f. Πελοπίδας Th 503
Κληνδρ[ίδας?] f. Κλησιά[ναξ?] Th 394
Κλ[η]νοφῶν(?) N 129
Κληνὼ Εὐξίππου N 122
Κληνὼ Ῥουφίωνος γυνά T 79
Κλησιά[ναξ?] Κληνδρ[ίδα?] Th 394
† Κληταρίστα Th 947
Κλιόνφας M 1181
Κλυτὼ Τήρωνος(?) Th 656 b
Κλ. f. Ἀρτέμων merc. Pt. Th 327, 233
Κοιητος Κοιήτου ἄρχων Th 478, 9
Κόϊντος Ὀρθαγόρου γραμματεὺς τῶν μετεχόντων τῆς ἐν Οἴᾳ παλαίστρας Th 526, 10. 527, 8
Κοίρανος Ἀγνοσθένους Th 473, 3
Κοίρανος Θρασ. An 250, 16
Κοίρανος f. Ἀπολλώνιος merc. Pt. Th 327, 146 = 21 (Κοι.)
Κοίρανος -- Th 506
Κοίρανος Th 606, 38 ‖ 658 ‖ [724?]
Κόκκι(π)ος? N 130
Κόπρις f. Σωκλείδας M 1184

Ϙόραξ Th 545
Κορνηλία Δουετία Κορ. M 1228, 5
Κορ(νηλία) Δομιτία Λ. Κορ. Δομετιανοῦ θυγάτηρ M 1118
Κορ(νηλία) Πρεῖτκα M 1228
Λ. Κορ(νήλιος) Δομετιανός M 1118, 5
Λ. Κορνήλιος Πρεῖτκος M 1228
Λούκιος Κορ(νήλιος) Φρόντων M 1228, 5
Πούβλιος Κορνήλιος . ο . . ου υἱὸς Κορ(νηλία) Ῥοῦφος = P. Cornelius [- f.] Cornelia Rufus Ph 1063, 8—10 = 6—7
Κόρυθος f. -ωιος M 1141
Κόρυμβος T 67
Ϙόρυνος Th 799
Ϙοσσύφα s. -ας Th 557
Κοτορο- Th 577
Κράτεια Ἀρ[χ]α[γ]ό[ρα]? M 1207
Ὦλος Πλώτιος Κράτερος ὁ καὶ Ἀριστοφάνης Th 532 = Ὦλος Πλώτιος Κράτερος Ὤλου Πλωτίου Λεωνίδου ἀσιάρχου υἱὸς ῥήτωρ Th 531
Κράτερος merc. Pt. Th 327, 25 = 182?
Κράτερος Th 694, 6 ‖ † 948
Κράτης Κράτους Th 659
Κράτης Th 607 ‖ 640, 5 ‖ 660 (v. Δαϊκράτης) ‖ 735
Κρατησίλοχος II Ἀγαθοστράτου (τοῦ Κρατησιλόχου τοῦ Φοίνικος) Th 330, 90
Κρατησίλοχος I Φοίνικος Th 330, praescr. 11. 12. 69. (89?). 125. 131. 192. f. Ἀγαθόστρατος 330, 89
Κρατησίλοχος f. Βριθώ Th 493 ‖ f. Δίων Th 381. f. Φιλοκλῆς T 36
Κρατησίλοχος Th 337, 3 ‖ 737, 3
Κρατησίμαχος f. Φιλοκλῆς T 36, 3
Κρατήσιππος f. Ἀρχωνίδας An 247, 4 ‖ 289
Κρα. f. Πείσων merc. Pt. Th 327, 274
Κρεινοτέλης II Κρεινοτέλους τοῦ Πινδάρου An 274
Κρεινοτέλης I Πινδάρου, θέσει δὲ Φιλοξένου f. Ἐπιτέλεια. Κρεινοτέλης. Πυθηΐς. Τελέσων. Φιλόξενος An 274
Κρησίλας Th 539
Κρίθων T 61
Κρίμων Th 537. 538. 540 III
Κρινομένης f. Καρνεοφῶν An 279
Κρινομέ[νης] Th 579
Κρινοτέλης f. Εὐάνασσα An 288
Κρίσαμις f. Νικόλα Th 513 b
Κριταρίστα Διοδώρου γεραιρὰ τοῦ πρὸ πόλεως Διονύσου Th 420
Κριταρίστα Th 416
Κριτόβωλος f. Εὐμάστας Th 449
Κρίτος s. --κριτος Παγκλείδα M 1135
Κρίτος Τεισάνορος Th 330, 92
Κρίτος f. Ἀντισθένης Th 626. 628
Κριτόφυλος Th 765
Κριτο- Th 635
Κτῆμα liberta Th 337, 3
Κτήσιππος Th 641, 5
Κτήσων Κτήσωνος Th 625 b
Κυδαίνων Χαρσιφίλου τοῦ Ἀλεξιμάχου T 40, 6
Κύδαρχος Βουλακράτους N 93, 21
Κύδαρχος Καλλιγενίδα N 101
Κύδαρχος f. Ἀριστόκλεια Ast 184. 196
Κυδίλα Δαμαινέτου M 1190
Κύδιμος -- Α-- πρόξενος Ἀστυπαλαιέων Ast 168, 80
Κύδιμος f Ἀνδροπείθης M 1177
Κυδίων Χαιροξένου T 31, 20
Κυδρῆς Εὐ. merc. Pt. Th 327, 126
Κυδρῆς Με. merc. Pt. Th 327, 37
Κυδρῆς Ὀρο(φατίδα) merc. Pt. Th 327, 223
Κῦδρις Δωρ- M 1136

Κυδρογένης Καλλισθένους *N* 93, 11
Κυδρογένης *f.* Εὔξιππος *N* 118 || Λεοντίδας *N* 123
Κυδροκλῆς Ἑδριάρχου *N* 93, 10
Κυδροκλῆς *N* 114
Κύθηρος *Th* 917
Κύψελος [Ἐνα]ρέτω (Κνώσιος κόρμος) *An* 254, 10
Κώμαρχος *Th* 335 *A* 7
Κ.υ - Εὐα - (Α - -) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 67
Κ - - *f.* Νεοκλῆς *Th* 619, 6 || Μοιραγόρας *M* 1155

Λάιαγος Λαιάγου (Α - -) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 73
Λαδάμας *f.* Δεξίλας *M* 1202
Λάδαμος *merc. Pt. Th* 327, 20
Λαδίκα *Th* 794
Λαιγόρας *Th* 430
Λαισθένης (*f.* Ὀνασιφῶν?) *N* 103, 5
Λάιστρατος Ἀρασιδάμου *N* 93, 16
Λάιστρατος *f.* Θεοδωρίδας *M* 1092. 1096
Λακράτης *f.* Βασιλόκλεια *Th* 513*a*
Λαθυδίδας *Th* 540
Λάλαξ *Th* 817
Λαμπώνασσα Ἀριστομένευς (γυνὰ δὲ Εὐχαρτίδα) *T* 43
Λάμπων *f.* Εὔδαμος *M* 1132
Λαμψαγόρας *Th* 590
Λανίκης *Th* 580
Λαχάρης *merc. Pt. Th* 327, 136 = 187?
Λαχάρης *Th* 671*a* 4
Λείουιος *v.* Μηνογένης
Λεοντίδας Κυδρογένευς *N* 123
Λεοντίδας *Th* 602 || 762*c*
Λεόντιος *merc. Pt. Th* 327, 249
Λέοντις Κλευμένευς γραμματεύς *Th* 333, 9
Λεοντίων Ἀρασιδάμου *N* 93, 17
Λέπτων *f.* Ἐπίγονος *Ast* 220, 5
[Λευκ]αδ[ί]α? *An* 319
Λεύκιος Διονυσίου (Σμυρναῖος) δικαστααγωγός *Ast* 172
Λεῦθος *Th* 795
Λέων (Ἀργεῖος) ἀρήτευε *C* 1259, 14
Λέων Θεοπόμπου *M* 1208
Λέων Σώσιος(?) Αἰγιαλεὺς(?) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 40 *c. nota*
Λέων (Ταραντῖνος) *f.* Νεομήνιος *M* 1233
Λέων *merc. Pt. Th* 327, 300
Λέων *T* 70 || *Th* 1031
Λεωνίδης Θεοδότου *Th* 530, 2
Ὦλος Πλώτιος Λεωνίδης *Th* 898. ἀσιάρχης *Th* 529. 531. [533]. *f.* Ὦλος Πλώτιος Θεόδοτος. Ὦλος Πλώτιος Κράτερος
Μ. Αὐρ. Λεωνίδης Πολυούχου ἄρχων *Th* 484, 6
Λεωνίδης *f.* Θεόδοτος *Th* 880
Λεωνίδης *merc. Pt. Th* 327, 284
Λη. *Th* 987*a*
Λουκιανός *Th* 343, 6
Λύκαιθος *merc. Pt. Th* 327, 255
Λύκειος *f.* Ἑρμότιμος *Th* 389
Λύκειος *Th* 551
Λύκος *f.* Ἐπίλογος *M* 1165
Λυκόφρων *f.* Ὀρθόλας *M* 1138
Λυσαγόρας Πάριος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 251, 15
Λυσαγορί[δας] *M* 1182
Λυσανίας *f.* Κλεώνυμος *M* 1120
Λυσανίας *T* 31, 8 || *Ph* 1063
Λυσιδίκα Εὐρυάνακτος *M* 1137
Λυσιδίκη (Ἑρμέρωτος τοῦ Ζωσίμου γυνή) *Th* 902
Λυσίκλεια Σωφάντου *Th* 873
Λυσικράτης δαμιεργός *N* 91, 9
Λυσίμαχος *Th* 671*b* 4 || 677, 5
Λυσίμαχος *f.* Εὐ - Μιλήσιος *Th* 333, 5
Λυσιτέλης Διοφάντος Φολεγάνδριος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 16
Λυσι - *f.* Ἐχετίμα *M* 1133
Λυσω - *f.* Σωσι - (Α - -) *Ast* 168, 64
Λυσ - *f.* Κλειτοσθένης *T* 32, 19 || - κος *M* 1235
Λώνικος - - - (Α - -) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 75
Λωιὼ Χαιρετίωνος γυνά *T* 31, 10
Λῶσστος *Th* 847

Κλαυδία Μᾶ *M* 1229, 2
Μάαρκος *f.* Πλωτία *M* 1230
Μάαρκος *Th* 634, 12
Μάγιος *v.* Ἔρως
Μάληθος *Th* 762*b*
Γναῖος Μάλλιος Γναίου υἱὸς ὕπατος *Ast* 173, 16
(Μάνης *cf.* χωρίον Μάνευς *Th* 345, 7)
Μάριος *v.* Τρόφιμος
Μάρκελλος *v.* . . . . . . ος
Μάρων Μάρωνος *Th* 662, 7
Μαύα Βάτα *T* 32, 18
Μα - - λη Δαμοσ - *Ph* 1062
Μεγαλλῆς Δη. *merc. Pt. Th* 327, 84 = Μεγαλλῆς 327, 272? *f.* Δημήτριος 327, 273?
Μέγης *Th* 382, 6
Μεγιστόδαμος - - Μεγιστοδάμου *Th* 1025
Μεγιστόδαμος (Ἀστυπαλαιεύς) *f.* - χαρμος *Th* 1025
Τιβέριος Κλαύδιος Ἀγλωφάνου υἱὸς Κυρῖνα Μέδων *Th* 523
(Μειδίλας *cf.* Μειδίλειος οἶκος *An* 248, 12)
Μελέαγρος *Th* 678
Μελήϊππος ἐπίσκοπος (κοινοῦ) *Th* 329, 13
Μελήϊππος *f.* Καρτιδάμας *Th* 634, 2 (*idem* Με. *f.* Γνησικράτης *Th* 634, 1?) || Χαρίλαος *Th* 335 *B* 9
Μελήϊππος *Th* 738
Μελήσανδρος *f.* Ἀρχιμήδης *M* 1197
Μελήσιππος *f.* Πολύευκτος *Ast* 213
Μελήσιππος *Th* 756
Μέλιππος Εὐχέλα *M* 1156
Μελιτία *M* 1209
Μελίτιον *Th* 388
Μελίτων *f.* Ἐπίκτησις *An* 311
Μένανδρος Δι. *merc. Pt. Th* 327, 86
Μένανδρος *f.* Ἀπολλώνιος *merc. Pt. Th* 327, 298
Μένανδρος *merc. Pt. Th* 327, 91 = 217
(Μένανδρος *v.* Μενάνδρια *Th* 344, 11)
Μενεκλῆς *f.* Ἱεροκλῆς (ἐξ Ἁλικαρνατοῦ) *Ast* 168, 55
Μενεκλῆς *merc. Pt. Th* 327, 180
Μενεκράτης *f.* Νίκαιος (ἐξ Ἁλικαρνατοῦ) *Ast* 168, 53
Μενεκράτης *f.* Δαμαίνετος *M* 1199
Μενεκρατὼ Δείνου *M* 1167
Μενέλαος *Th* 338 *B* || 606, 48 || 661 || 711, 7
Μενεσθεὺς *f.* Ἀθανὼ *S* 12
Μενέστρατος Νίκωνος παιδονομήσας *Ast* 193
Μενέτιμος Ἀριστοφίλου Πυθαΐστάς *T* 34, 21
Μενέτιμος Σάωνος(?) *Th* 818
Μένετος (Ἐφέσιος?) *f.* Μοσχίων *Ast* 171, 1
Μενε - *N* 156
Μενιάδας *Th* 581
Μένιππος *f.* Μύττα *T* 61
Μενίσκος *merc. Pt. Th* 327, 132
Μενοίτας *f.* Ἀριστοκλῆς (ἐξ Ἁλικαρνατοῦ) *Ast* 168, 45
Μένων *N* 137
Μερο - (?) *Th* 338 *B*
Μετα - *libert. Th* 337, 3
Μέτων(?) *An* 276, 2 *v. notam*
Με. *f. merc. Pt. Th*: Δημήτριος 327, 273 || Διόδωρος 327, 168 || Ἡράκλειτος 327, 112 || Κυδρῆς 327, 37 || Ὀροφατίδας 327, 40
Με. *cf.* Μελήϊππος
Με. *f.* [Στα]διεύς *Th* 336, 12
Με - *Th* 338 *B* || 988
Μηδοκρίτα Τεισ - *Th* 874
Μήλιχος Ἰασικλεῦς ἀγορανομήσας *Ast* 194
† Μήλων(?) πρεσβύτερος *M* 1239, 5
Μηνίδης *f.* - ανδρος Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Μαιάνδρου *M* 1241
Πο. Αἴλιος Λείουιος Φλαουιανὸς Μηνογένης ἀρχιερεὺς καὶ ἱερεύς, πρῶτος ἄρχων *M* 1119, 5
Μηνόδωρος *merc. Pt. Th* 327, 62 = 179?
Μηνόφιλος Θεμιστοδάμου ὑπογυμνασιαρχῶν *Th* 392 *A*
Μηνόφιλος *merc. Pt. Th* 327, 242
Μηνοφῶν *f.* Ἄλυπος *Th* 528, 2
Μητρόδωρος *Th* 949
Μιθράκης *libertus Th* 337, 6
Μιθρῆς Πόρου *Th* 662 I. 718. 1022*b nota.* στρατηγός 479, 10
Μιθρῆς *Th* 404*b* || 682, 6 || 759*a. b*
Μικίων (Γοργαίθου τοῦ Διοτίμου?) *Ast* 226 *cf. corr.*
Μικίων *f.* Γόργαιθος *Ast* 172, 10. 31 || *f.* Εὐ - *Ast* 227
Μικίων *merc. Pt. Th* 327, 228
Μίκυθος *f.* Ἀνδροσθένης *T* 31, 7
Μνασέας ἄρχων *M* 1226, 4
Μνασίδαμος *f.* Α . . . . ος *An* 250, 12
Μνασίκριτος Διοδώρου υἱὸς ἱερεὺς διὰ γένους τοῦ πρὸ πόλεως Διονύσου *Th* 522 I
Μνασίκριτος Κλειτοσθένους *f.* Κλειτοσθένης. Χαριξὼ *Th* 520. 521
Μνασίκριτος *f.* Κλειτοσθένης *Th* 339, 9
Μνασικριτ - *M* 1256
Μνασίπονος *Th* 582
Μναστόκλεια Φιλή[του] *Th* 875
Μνασὼ Γοργῶπα *Th* 330, 102
Μνασ - *M* 1252
† Μνημοσύνη *Th* 975
Μνησικλείδης *f.* Γάϊος Ἰούλιος Ἐπίναξ *M* 1116, 5
Μν. *f.* Ἀπολλώνιος *merc. Pt. Th* 327, 64. 170
Μοιραγένης *f.* Ἀρκεσίλας *Ast* 170, 3. 18
Μοιραγόρας Κ - *M* 1155
Μολῆς Πισίδας *T* 71
Μόλλις Πολυμήδευς *Th* 330, 89
Μόλλις *f.* Σώφαντος *Th* 438
Μόλλις *Th* 640, 7
Μόλπις *Th* 337, 5
Μόν[ιμος?] Δαμοκρίνου *Th* 392 *B* 2
Μοσχίων Μενέτου (Ἐφέσιος?) *Ast* 171, 1
Μοσχίων Ὀλυμπίχου (ἐξ Ἁλικαρνατοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 50
Μοσχίων *libertus Th* 336, 13
Μόσχος *merc. Pt. Th* 327, 128
Μούμμιος Σεισέννας ἀνθύπατος *Th* 325, 8
Μούνιχος *merc. Pt. Th* 327, 23
Μουσαῖος *f.* Ὀνάσων *An* 278
Μουσαῖος *merc. Pt. Th* 327, 265
Μούστιος(?) *v.* Εὔψυχος
Γαΐος Μουσώνιος *N* 163
Μου. *f.* Σωσικράτης *Th* 327, 309
Μυρταρὼ Μυρταρῶς *An* 298
Μύττα Μενίππου, γυνὰ δὲ Κρίθωνος *T* 61
Μ . ιτι - *f.* . . . . . αρχος Αἰγιαλεὺς *Ast* 168, 37
Μ . . . . . . ἐξ Ἰουλίδος δικαστάς *Th* 320, 9
Μ - *f.* Βουλίας *M* 1178

Νᾶνος *Th* 583
Ναυάρχης *f.* Σωσᾶς *Th* 617, 8
Ναυβωλίδης *f.* Σωσικράτης *M* 1185
Ναυκράτης *f.* Χαρίλαος *Th* 890
Ναῦσος(?) πρόξενος Θηραίων? *Th* 334, 2
Ναύφιλος Ἀρίστωνος *N* 93, 12. 124
Νείκαιος Ἀπολλωνίου δημιουργός *M* 1104, 5
Νείκανδρος *M* 1192
Νεικάνωρ Δαμοκρίνους *Th* 876
Νεικασικράτεα *T* 80
Νεικασίων *f.* Δέκιμος Δημίας Ζωτίμη Σωτίων *Th* 346, 4
Νείκη Ἕλικος γυνή *An* 318
† Νείκητος *Th* 950
Νεικίας *f.* Σαίνιος. Ὑψικλῆς *N* 142
Νεικίας *Th* 1022*a*
Νεῖλος *Th* 900
Νειτάδας *cf.* Γειτάδας *Ast* 215
Νεμοκράτης *Th* 603
Νεμ - *M* 1074, 6
Νεογένης Πλ. (?) *Ast* 229
Ν[εο]κλ[ῆς] Κ - *Th* 619, 6
Νεομῆνις *f.* Σωσικράτης *Ast* 185
Νεοπτόλεμος *Th* 606, 69 || 663
Νεοσσίων Φιλητία *T* 32, 21
† Νέουσα *Th* 951
Νευκλῆς Εὐκλεῦς *Ast* 230
Νευμήνιος Λέοντος Ταραντῖνος *M* 1233
Νεύπολις *Th* 338 *A* 8
Νικαγόρας Νικάνδρου πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) *Th* 332, 6
Νικαγόρας *f.* Νικᾶναξ *T* 34, 11
Νικαγόρας (Λύττιος) *An* 254, 30
Νίκαιος Ἠιλόχου *Th* 634, 8
Νίκαιος Μενεκράτευς (ἐξ Ἁλικαρνατοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 53
Νίκαιος *merc. Pt. Th* 327, 286
Νικακράτης *merc. Pt. Th* 327, 82 = 203?
Νικᾶναξ Νικαγόρα Πυθαΐστάς *T* 34, 11
Νικᾶναξ *f.* Ἑρμοκρηῦν *T* 34, 28
Νικάνασσα Ἑρμοδόκου, γυνὰ δὲ Χαρσιφίλου *T* 40
Νίκανδρος (Α -) *f.* Ἀπολλώνιος *Th* 332, 3. 333, 11 || Νικαγόρας *Th* 332, 6
Νίκανδρος *Th* 710, 8
Νικάνωρ Δα[μοκρίνους?] *Th* 729 I
Νικάνωρ *f.* Δαμοκρίνης *Th* 498. 638*a* || Εὐφράνωρ 606, 30 || Σωκράτης 729 III
Νικάνωρ *merc. Pt. Th* 327, 83 = 201?
Νικάνωρ *Th* 392 *B* 1 || 606, 72 || 729 II
Νικαρέτα *Th* 848
Νίκαρχος Διονυσίου *Th* 606, 22
Νίκαρχος *f.* Ἀπολλόδωρος *Ast* 179, 6
Νικασία Δημοσθένεος *M* 1210
Νικασιβούλη(?) - - *Teutlussae* 28
Νικασικρίτα Δημητρίου *An* 287
Νικασιμένης Νικασιμένους Ἀναφαῖος πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 31
Νικασίων *Ast* 231
Νίκη *liberta Th* 336, 24
Νικήτης *Th* 982
Νικήφορος Εὐφήμου ἐφηβεύσας *Th* 339, 15
Νικήφορος *Th* 638*b* 7
Νικίας Στεφάνου *An* 308
Νικίας (Ἀλεξανδρεύς) *f.* Εἰρηναῖος *Th* 466, 10
Νικίας *f.* Χαρίνικος *An* 306
Νικίας *Th* 664

Νικικράτης(?) *Th* 606, 31*a*
Νίκιππος Δωριμάχου *f.* Δωρίμαχος. Τιμῶναξ *Th* 485—488. [733, 12?]
Νίκιππος -- ἐφηβεύσας(?) *Th* 340, 12
Νίκιππος *f.* Τιμῶναξ *Th* 396. 487
Νικόβουλος Νικοβούλου *M* 1211
Νικόδαμος *f.* Νικοκλῆς *M* 1212
Νικοκλῆς Νικοδάμου *M* 1212
Νικοκράτης *T* 66
Νικοκ - *Th* 606, 34? ‖ 746
Νικόλα Κριτάμιος *Th* 513*b*
Νικόλα Καλ - *M* 1168
Νικόλας *Th* 849
Νικόμαχος Σωσικλεῦς *An* 269
Νικομήδης *Th* 672, 7
Νικόξεινος *f.* Φαῖνις *N* 89, 5
Νικοφάνης *f.* Σωκράτεια *An* 309
Νικοφῶν Ἑρμίππου *T* 62
Νικο -(?) *Th* 606, 34
Νίκων Φορμίωνος *Ast* 203
Νίκων *f.* Μενέστρατος *Ast* 193
Νίκων *Th* 606, 45 ‖ 680, 5
Νικ - Δω - *Th* 733, 12 *cf.* Νίκιππος Δωριμάχου
Νῖνος Ἀριστίππου *An* 313
Νοβία Βειβία *Th* 870, 3
Νοβία *v.* Βασιλόκλεια
Νοήμων *An* 280, 2
Νοουΐα Πρεῖσκα *M* 1228
Νουμήνιος Ἀρτεμιδώρου Σιδήτης *Th* 834
Νυμφική (Δαρδάνου γυνή) *Th* 916
† Νυνφική *Th* 952
Ν . . . . . ς *Th* 392*C* 2

Ξανθίππα Πανταξένου *Th* 491. 492
Ξάνθος Ἡφαιστίωνος *Th* 885
Ξάνθος Καρνεοφῶντος *An* 314
Ξεναγο - *Ast* 241
Ξέναρχος *M* 1158
Ξε[ν]ο[κλῆ]ς *f.* Ἔρως *An* 295
Ξενοκράτης II Ἱεροφῶντος τοῦ Ξενοκράτευς *Ast* 218 = (?)
Ξενοκράτης Ἱεροφῶντος τριηραρχῶν *Ast* 201
Ξενοκράτης I *f.* Ἱεροφῶν *Ast* 218, 4
Ξενόμναστος *f.* Ἀνδρομένης *An* 282
Ξενόμναστος ἄρχων *An* 248, 4
Ξενοτέλης Φιλονίκου ἐπεστάτει *Ast* 169, 1
Ξενότιμος *f.* Ἀριστότιμος *T* 34, 24
Ξενοφάνης *f.* . . . . . . χος *N* 93, 2
Ξενοφῶν *f.* Τιμοκρίων *T* 34, 25
Ξε. *f.* Γοργοσθένης *Th* 732

Οἰ[ν]ε[ύ]ς(?) *f.* Φιλόμουσος *Th* 920
Οἰνοφ - - *N* 94, 4
Οἰνο. *f.* Σῖμος *merc. Pt. Th* 327, 164
Οἰογένεια Τελέσωνος *An* 263
Οἰσιάδας? *v.* Ὀψιάδας
Ὀλύνπιχος *f.* Μοσχίων (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 50
Ὀνασαγόρεια *An* 269
Ὀνάσανδρος Ἀριστάνδρου *T* 33, 12. Πυθαΐστάς 34, 17
Ὀνασικράτης (Ῥόδιος) *An* 252, 3
Ὀνασίκριτος *f.* Φιλόφρων *An* 301
Ὀνάσιμος *f.* Διονυσία *M* 1203 = 1235, 5. 6
Ὄνασις Δαμάνθευς, γυνὰ δὲ Ἀγησάρχου *N* 125
Ὀνασιφῶν *f.* Βασιλείδης (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 52
Ὀνασιφῶν (Λαισθένευς?) *N* 103, 4
Ὀνάσων Μουσαίου *An* 278
Ὀνασ - - *Th* 340, 16
Ὀνησᾶς Μύνδιος *N* 159
Ὀνήσιμος *Th* 665
Ὀνησίφορον (Εὐφροσύνου θρεπτά) *Th* 927

Ὀνόμαρχος Ἐπιάνακτος *M* 1084. 1090
Ὀν. *f.* Φιλοκράτης *merc. Pt. Th* 327, 261
Ὀρθαγόρας [γραμματεύς?] *Th* 534, 3
Ὀρθαγόρας *f.* Κόϊντος *Th* 526, 10. 527, 8
Ὀρθαγόρας *Th* 677, 6
Ὀρθαγόρη *N* 160
Ὀρθοκλῆς *Th* 762*d*
Ὀρθόλας Λυκόφρονος *M* 1138
Ὀροφατίδας Ἀσ. *merc. Pt. Th* 327, 138
Ὀροφατίδας Με. *merc. Pt. Th* 327, 40
Ὀροφατίδας *f.* Κυδρῆς *merc. Pt. Th* 327, 223
Ὀροφατίδας *merc. Pt. Th* 327, 66 = 177 = 269?
Ὀρτούνδιος (Λύκιος) *f.* Πρεπέλαος *Th* 833
Ὀρφῖτος *v.* Σέργιος
Οὐικτωρεῖνα Πλωτίου Λεωνίδου ἀσιάρχου γυνή *Th* 533
Οὐλπία *v.* Βασιλόκλεια
Οὔλπιος *v.* Ἀγλαοφάνης
Οὔριος *f.* Ἀγησίνικος *T* 53
Γάϊος Ὀφέλλιος Βάττος *M* 1234
Ὀψιάδας *Th* 584

Παγκλείδας *f.* Κρίτος *s.* - - κριτος *M* 1135
Παγκλῆς Σαμοκλέους *M* 1227
Παγκλῆς *f.* - - αγόρα *M* 1123, 2
Παγκλῆς *M* 1121, 2
Παιδέας *Th* 606, 66
Παγκρατίδας *merc. Pt. Th* 327, 267
Πανταγαθος *Th* 796
Πανταχλῆς Χαρμοκλέος *N* 126
Παντάνωρ *Th* 737, 6
Παντάξενος *f.* Ξανθίππα *Th* 491. 492 ‖ *f.* Χαρίλαος *Th* 335*B* 11
Παντάξ(ενος) *Th* 666, 1
Παννυκράτης *f.* . . πο . . *M* 1173
Παν - *Th* 1046
Παόθετος *Th* 541
Παραμένων *f.* Ἀγάπητος *Th* 711, 6
Παράμονος *merc. Pt. Th* 327, 207
Παρηγόριος *f.* Εὐπορία. Εὐφροσύνη. Παρηγόριος. Σωφρόνιος *Th* 343, 1. 6. 9
Παρηγόριος Παρηγορίου *Th* 343, 10
Παρμενίσκος Σιμία *N* 93, 4
Παρμεν - *Th* 667
Πασίθεμις *f.* Σωσίφαντος *T* 31, 6
Πασίοχος *Th* 539
Πάσιππος Πολυούχου *Th* 687, 2. παρέφηβος 340, 22
Πάσιππος Φιλοκράτους *Th* 617, 3
Πάσιππος *f.* Ἀπολλώνιος *Th* 477, 6 *v.* Ἀπολλώνιος ‖ Πολυοῦχος *Th* 339, 8. 610. 613, 2. 614, 4 ‖ Φιλοκράτης *Th* 681, 2
Πάσιππος *Th* 607. *idem* 611, 3? ‖ 737, 7
Πα(ι)σιφάνεια Χαιρεδάμου *Th* 882
Πασίων Ἰάσονος *Th* 662, 16
Πάσσος Φιλελευθέρου *Th* 606, 49
Πάταικος *f.* Δαμότιμος *M* 1200
Πάτροκλ[ος Πάτρωνος] *Th* 320, 3
Πατροκλῆς *f.* Βόλων (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 48
[Πάτρων] *f.* Πάτροκλος *Th* 320, 4
Πανσανίας Ἀσκληπιάδου (Αἰγιαλεύς?) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 41
Πανσανίας *f.* Σωγένης *M* 1112
Πανσικλῆς Αὐτοφρᾶ *M* 1183
Παυ. *Th* 989
Πα - *Th* 625*a*
Πεισαγ[όρας] *Th* 598
Πεισίας δαμιεργός *N* 89, 1
Πεισίδαμος Ἑκαταίου *Ast* 179, 7

Πεισίδικος *Th* 710, 7. [730, 5?]
Πεισικλῆς *f.* Καλλισταίνετος *N* 119
Πεισίμορος *Th* 585
Πεισίνας *Th* 797
Πεισιν - *Th* 586
Πείσων Κρα. *merc. Pt. Th* 327, 274
Πει. *f.* Ποσειδώνιος *merc. Pt. Th* 327, 304
Πελοπίδας Ἀριστοφάνους *Th* 637
Πελοπίδας Ζωΐλου *Th* 613, 9. 718
Πελοπίδας Κλε - *Th* 503
Πελοπίδας Πολυούχου παρέφηβος *Th* 340, 22
Πελοπίδας - - *Th* 613, 7
Πελοπίδας *f.* Πλειστῶναξ *Th* 495. 721, 3. 877
Πελοπίδας *Th* 623*a* 3 ‖ 668
[Πέλοψ] Γνησικράτους ἐδαμοθοίνησε *Th* 335*B* 2
Πέλοψ ὡ[ξ] Οἴας *Th* 870, 9 (*p.*)
Πέλοψ *Th* 662, 6
Περαιεύς *Th* 762*a*
Περιγένης Περιγένευς *T* 63
Περίλας *Th* 762*b*
Πέριλλος (Ἀργεῖος) πεδιών *M* 1259, 16
Περσίας(?) *N* 131
Πετρώνιος Ἡρακῶντος πρεσβευτής *Ast* 175, 6. 177, 3
Πε. *Th* 987*c*
Πίδων *f.* Τιμαγόρας *Ast* 211
Πίνδαρος Τελεστηγένους, θέσει δὲ Εὐβούλου *An* 247, 2
Πίνδαρος Τελεστηγένους (τοῦ Ἀρχωνίδα?) *An* 284 *cf.* 283
[Πίνδαρ]ος(?) Τελε[στηγένο]υς, καθ' ὑ. [- - ίπ]που *An* 277
Πίνδαρος *f.* Κρεινοτέλης *An* 274
Πίνδαρος, ὁ καλούμενος, *v.* Ἀρχωνίδας
Πίστις(?) *Th* 923 *c. nota*
Πίθων *s.* Ἀπίδων *f.* Τιμαγόρας *Ast* 211
Πίστος *libertus Th* 337, 4
Πλάτωρ *merc. Pt. Th* 327, 313
Πλειστῶναξ Πελοπίδα *Th* 721, 3. 877. ἱερεὺς Ἀθάνας Πολιάδος 495
Πλεισ - Ἀγλωσ - *Th* 669
Πλε - *Th* 606, 40
Πλωτία Μαάρκου *M* 1230
Πλωτία *f.* Ἀγησικρίτα
Πλώτιος *v.* Θεύδοτος. Λεωνίδης
Πλ.(?) *Ast* 229 *v.* Νεογένης
Ποθεινὸν Θαργηλίου *M* 1213
Τι. Κλ. Πολέας *M* 1232
Πολέμων *merc. Pt. Th* 327, 73 = 133?
Πολέων *M* 1169
Πολιάνθης Σωκράτευς *M* 1097, 6
[Πο]λίτης Τιμοκράτευς Ἀρκεσινεὺς πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 16
Πόλλις *f.* Εὔπολις (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 49
Πολυάνωρ Πολυκράτου(?) *Th* 883 *cf. notam* = 670?
Πολύγνωτος (Ἁλικαρνασσεύς) *f.* Φύλης *Ast* 213, 8
Πολύευκτος Μελησίππου *Ast* 213
Πολύευκτος Πολυκρίτου *Ast* 179, 4
[Πολύευκτος?] *f.* Πολυκράτης *Th* 883? *v. notam*
Πολύκλειτος Πολυκράτευς (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 51
Πολυκλῆς *Ast* 167, 9
Πολυκράτης Ἀριστομάχου γυμνασίαρχος *Th* 338*A* 2
Πολυκράτης *f.* Πολυάν[ωρ] *Th* 670. 883 (?)
Πολυκράτης *f.* Πολύκλειτος (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 51
Πολύκριτος *f.* Πολύευκτος *Ast* 179, 4
Πολυμήδης *f.* Μόλλις *Th* 330, 89
Πολυμνάστα *Th* 336, 20
Πολύνικος Ἰσοπόλιος *Th* 829

Πολύνικος Σωτέλους *Th* 330, 93
Πολύνικος *f.* Ἀγλωφάνης *Th* 397. 622. 623*a*. 695. 697. 716
Πολύνικος *merc. Pt. Th* 327, 169
Πολυοῦχος Καρτιδάμα *Th* 324, 8
Πολυοῦχος Πασίππου *Th* 610. 613, 1. 614, 3. ἐφηβεύσας 339, 8. *idem* Πολυοῦχος *Th* 618, 3?
Πολυοῦχος Πολυούχου ἱερατάμενος 478, 11
Πολυοῦχος *f.* Ἀπολλώνιος ὁ καὶ Πάσιππος. Φιλήμων *Th* 477 ‖ Μ. Αὐρ. Λεωνίδης *Th* 484, 7 ‖ Πάσιππος *Th* 687. 340, 23. Πελοπίδας 340, 23
Πολυτίμα *Th* 798
Πολύχαρμος Τ . . . ήτου Λ - - πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) *Th* 332, 5
Πολυχρόνιος δοῦλος *Th* 343, 17
[Π]ολ -(?) *Th* 757, 3
Πόρος *f.* Μιθρῆς *Th* 479, 10. 662 I. 718. 1022
Ποσειδώνιος Πει. *merc. Pt. Th* 327, 304
Ποσειδώνιος Σιμω. *merc. Pt. Th* 327, 288
Ποσειδώνιος *f.* Ῥόπη *Th* 828 ‖ Σύμμαχος *merc. Pt. Th* 327, 278
Ποσειδώνιος Φιλήμονος Ἀκαρνὰν *An* 304
Ποσιδάων (Ἀργεῖος) γροφεὺς βωλᾶς *C* 1259, 15
Πο. *f.* Σύμμαχος *merc. Pt. Th* 327, 278
Πράγορος *Th* 587
Πραιμαχίδας *Th* 337, 7
Πραξαγόρας *merc. Pt. Th* 327, 39 = 196?
Πραξικλῆς *f.* - ῶναξ *M* 1151
Πραξικύδης *M* 1149
Πραξίλας *Th* 763
Πραξίνικος *merc. Pt. Th* 327, 293
Πραξιοπὼ Ἀγλω[φάνους?] *Th* 1061
Πραξιοπὼ Τειμέως θυγάτηρ *Th* 1059 (*acc.* - ών)
Πρᾶξις Ἰσ. *merc. Pt. Th* 327, 239
Πραξίστρατος *Th* 638*b* 2
Πραξιτέλης *f.* Τιμήσιος *Th* 330, 83
Πραξ - *Th* 581
Πραταιμένης *f.* Γοργοσθένης *Th* 475, 6
Πραταιμένης *Th* 606, 62. [76] ‖ 671*a* 1
Πρατημένης *Th* [627*b*] ‖ 643 ‖ [757]
Πρατόκλεια Τιμασαγόρα *An* 261
[Πρατ]ωνίδης(?) *Th* 607
Πρα - *f.* Ἀριστοφάνης *T* 32, 27
Πρεῖμος *Th* 1008. [1009] ‖ *Ths* 1055
Πρεῖσκα *v.* Κορ(νηλία). Νοουΐα
Πρεῖσκος *v.* Κορνήλιος. Σόσσιος
Πρεπέλαος Ὀρτουνδίου Λύκιος *Th* 833
Πρήγιστα (Σωσιβίου γυνά) *Ph* 1065 II 6
Πρῖμα *Th* 895 ‖ † 971
Πρόδαμος *M* 1170
Πρόθυμος *merc. Rhod. amph. T* 83
Προιτίδας Κνίδιος *T* 32, 16
Προκλείδας Ἀλκιμέδοντος *Th* 330, 85
Προκλείδας (II) Εὐαγόρα (I) τοῦ Προκλείδα *Th* 330, 84. 83. 490. *f.* Βριθὼ 490. Εὐαγόρας 330, 83. 490
Προκλείδας (I) *f.* Εὐαγόρας (I) *Th* 330, 83. 107. Καρτιδάμας 330, 84
Προκλείδας *Th* 337, 8
Προκλῆς *Th* 335*A* 9 ‖ 762*a*
Πρόκλησις *liberta Th* 336, 18
Προκλίδας *f.* Ἑρμογένης *An* 260
Προμο - (?) *Th* 545
Προσδοκία *S* 21
Πρότιμος *f.* Θεύδωρος *N* 93, 13
Πρύτανις δαμιεργὸς *Ast* 168, 10
Πρύτανις Σίμου πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) *Th* 333, 6

Πρωταρχίδας *f.* Διονύσιος *Th* 519, 8
Πρωταρχίδας *Th* 737, 4
Πρωτέας *merc. Pt. Th* 327, 305
Πρώτιμος *f.* Τιμώ *N* 132
Πρῶτος Δεξικλέους ἐφηβεύσας *Th* 339, 20
Πρῶτος Πρώτου τὸ β′ στρατηγός *Th* 479, 9
Πρῶτος *f.* Ζώσιμος *Th* 921
† Πρῶτος *Th* 976
Πτολεμαῖος *v. ind.* IV 1
Πτολεμαῖος *merc. Pt. Th* 327, 264
Πτολεμαῖος *Th* 334, 6. 7
Πυθαγόρας (Σολεύς) *f.* Ἐπιτιμίδας *Th* 835
Πυθαγόρας *merc. Pt. Th* 327, 41 = 157?
Πύθαρχος Ἐπιγένους Λο[κρὸς] πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) *Th* 332, 4
[Π]υθέα *fem. Ast* 221 *B* 2
Πυθέας Ἀπελλέα ἄρχων τᾶν ἡμιολιᾶν τὸ δεύτερον *Ast* 201
Πυθέας Ἐλ. . ωνος πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) *Th* 333, 2
Πυθῆς Κρεινοτέλους *An* 274
[Πυθ]ιόνικος *Th* 336, 21
Πυθίων Βόλωνος (ἐξ Ἀλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 47
Πυθίων . . . δότου (ἐξ Ἀλικαρνασοῦ) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 57
Πυθίων *f.* Ἀπολλώνιος *Ast* 217
Πυθι - Τειτ - (Α - -) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 65
Πυθοκράτης Καλλιβώλου *Th* 672, 1
Πυθοκράτης *f.* Ἀντισθένης *Th* 698. 723, 3 ‖ Καλλίβωλος *Th* 662, 4. 729 III. 758
Πυθοκράτης *Th* 630 ‖ 680, 10 ‖ 687, 4 ‖ 704 ‖ 705
Πυθόκριτος Α - - *Th* 719
Πυθόκριτος *Th* 611 ‖ 627
Πύθων Ἀπολλοδ - ἱερεὺς Σαράπιος *S* 1
Πυθῶναξ *merc. Pt. Th* 327, 181
Πυθ. *f.* Δίων *merc. Pt. Th* 327, 60
Πυθ - *Th* 733, 14
Πυκιμήδης *Th* 547
Πυ. *f.* Εὐαγόρας *merc. Pt. Th* 327, 275
Π - - Τρύφωνος *Th* 896
Π - - *Th* 680, 4 ‖ 901
[Π *numerus est Th* 327, 310]

ϙ *v. sub* Κ

Ῥηξάνωρ ἀρχαγέτας *Th* 762 *a*
Ῥησίδικος Διοκλέους *Ph* 1066
Ῥητορική *Th* 850
Ῥη - *Th* 595
(Ῥόβριος νόμος *Ast* 173, 12)
Ῥόδα *Th* 851
Ῥοδοκλῆς Ἀντιμάχου πρεσβευτὰς εἰς Ῥώμαν *Ast* 173, 52
Ῥοδοκλῆς . . . . . . του Ῥόδιος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 1
Ῥοδοκλῆς *S* 9
Ῥόπη Ποσειδωνίου *Th* 828
Πόπλιος Ῥοτίλιος Ποπλίου υἱὸς ὕπατος *Ast* 173, 6. 15
† Ῥουφεῖνα *Th* 942
† Ῥουφίνα *Th* 972
Ῥουφίων Νειτύριος ὁ Ῥουφίωνος *N* 165
Ῥουφίων *f.* Αὔκτος *Th* 824
Ῥουφίων *T* 79
Ῥοῦφος Τροφίμου ἐφηβεύσας *Th* 339, 19
Ῥοῦφος *f.* Στάσιμος *M* 1232
Ῥοῦφος *v.* Κορνήλιος

Σαβεῖνος Ζωπύρου *M* 1100. [1113]
Φλάβιος Σαβεῖνος ἐκ Νικουηδείης(?) *Th* 860
Σαίνιος Ἀν - *N* 127
Σαίνιος Νικία Τήλιος *N* 142
Σαῖνις *f.* Ἐπιτερπής (*fem.*) *Th* 444, 4
Σαίνων *f.* Καλλιστόδικος *T* 34, 12
Σαμαγόρας *Th* 542
Σαμιάδης (ἐξ Ἀλικαρνασοῦ) *f.* Ζηνοκλῆς *Ast* 168, 54
[Σαμοκλ]ῆς Σαμοκλέους ἀγορανομήσας. δαμιουργήσας *M* 1115 *a. b*
Σ[αμοκλῆς(?)] Δαμαινέτου (τοῦ Φερεκύδου) *M* 1123, 3
Σαμοκλῆς *f.* Παγκλῆς *M* 1227
Σαμόλας *Th* 767 *c*
Σαραπίων Ἀσκληπιάδου Λαοδικεὺς *Th* 410
Σαραπίων *Th* [739, 1] ‖ 858
Σάτ[τ]ος *f.* Βάκχιος *M* 1091
Σατύριον Ἀλεξανδρῆς γυνὰ δὲ Κορύμβου *T* 67
Σατυρίσκος *libertus Th* 336, 14
Σάτυρος Ἀπολλωνίου δημιουργός *M* 1104, 7
Σάων(?) *f.* Μενέτιμος *Th* 818
Σα . . . υλ - (?) *Th* 558
Σεβῆρος *Th* 1010
Σειτένιας *v.* Μούμμιος
Σεραποδ - ποιητής, βουλευτής *M* 1117
Λ. Σέργιος Σκειπίων Ὀρφῖτος ὕπατος *Th* 325, 17
Σθένελος *M* 1106
Σιγάτατα (Αὐφροσύνου γυνή) *Th* 906
Σιμίας Δαμοκρίνευς *N* 128
Σιμίας Ἑδριάρχου *N* 93, 5
Σιμίας Σιμία Πυθαϊστάς *T* 34, 7
Σιμίας Σίμου *T* 32, 15
Σιμίας Τελεσικράτευς *An* 268. 270
Σιμίας *f.* Ἁγησίνικος. (Δαμοσθένης?) *T* 32, 23. 24
Σιμίας *f.* Ἀριστομβρότα *Ast* 224 ‖ Παρμενίσκος *N* 93, 4
Σιμίας *N* 115 ‖ *Th* 540 III
Σῖμος Αμ. *merc. Pt. Th* 327, 307
Σῖμος Ἀπε. *merc. Pt. Th* 327, 156
Σῖμος Ἀρπάλου Ὀλύνθιος *T* 41. 42
Σῖμος Βλόσωνος *T* 33, 16. Πυθαϊστάς 34, 20
Σῖμος Θεμιστοκράτους Σαλαμίνιος *Th* 419
Σῖμος Οἰνο. *merc. Pt. Th* 327, 164
Σῖμος - - πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) *Th* 333, 6
Σῖμος *f.* Πρύτανις *Th* 333, 6
Σῖμος *f.* Σιμίας *T* 32, 15
Σῖμος *merc. Pt. Th* 327, 38 = 98?
Σίμων Ἀλκι. *merc. Pt. Th* 327, 22
Σίμων *merc. Pt. Th* 327, 103 = 226?
Σίμων *f.* Στρατονίκη *M* 1214
Σιμω. *f.* Ποσειδώνιος *merc. Pt. Th* 327, 288
Σιμ. *f.* Βόηθος. Κλέων *T* 32, 22
Σίνανδρος *f.* Τιμόκλεια *Ast* 189, 2
Σίσυφος (Θεσσαλὸς ἐκ Φαρσάλου) *f.* Δάοχος *An* 251, 4
Σι - Ἰασ - (Α - -) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 61
Σκαμότας Ἀγαθάρχου *Th* 760
Σκειπίων *v.* Σέργιος
Σκέπτικος *Th* 343, 10
Σμίθων Ἀνδραπόμπου *M* 1139
Σόλων Μυρωνίδα *T* 43
Κ. Σόσσιος Πρεῖσκος ὕπατος *Th* 325, 18
Σόων(?) *Th* 606, 53
Σπινθὴρ Θεάρου *T* 31, 19
[Στα]διεὺς Με. *Th* 336, 12
Στάρτοφος Βυλακράτους (τοῦ Ἀγλωσθένους?) *Th* 330, 87
Στάσαρχος *Th* 852

Στασιγένης Ἀριστοπάμονος Ἀναφαῖος, πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 27
Στασιδίκα *An* 299
Στασικλῆς *f.* Κλειτοσθένης *Th* 717
Στασικλῆς *Th* 399
Στασίμη Στασίμου *M* 1224
Στάσιμος Ῥούφου *M* 1232
Στάσιμος *f.* Στασίμη *M* 1224
Στάσιον Κλ[η]νοφῶντος *N* 129
Στασίων *N* 1261, 4
Στάχυς *f.* Ἡρόφιλος *Th* 624
Στάχυς *Th* 749
Στέφανος *f.* Θεοδοσία *An* 258
Στέφανος *f.* Νικίας *An* 308
Στέφανος *Th* 747 ‖ 913
Στέφαν - *Th* 346, 2
Στοεικὸς Στοεικοῦ *N* 130
Στρατοκλῆς Αν. *merc. Pt. Th* 327, 302
Στρατοκλῆς Αρ. *merc. Pt. Th* 327, 277
Στρατοκλῆς Καιρογένευς *Ast* 214
Στρατοκλῆς *merc. Pt. Th* 327, 24
Στρατονείκη (Κυθήρου γυνή) *Th* 917
† Στρατονείκη *Th* 953
Στρατονίκη Σίμωνος *M* 1214
Στράτων Ἀλκίνου τριηραρχῶν *Ast* 201
Στράτων *merc. Pt. Th* 327, 31 = 202 = 306?
Στρόμβις *f.* Ἀκουσαγόρας *M* 1170
Συλοσῶν Ἡφαιστίωνος *M* 1215
Σύμβουλος(?) *Th* 392 *C* 3
Σύμμαχος Πο. *merc. Pt. Th* 327, 278
Σύμμαχος *merc. Pt. Th* 327, 56
Σύμφορος *libertus* (*s.* Σύμφορον *liberta*) *Th* 336, 20
Σύρος Βιεττοῦ (τοῦ Ἐνατίωνος *Ast* 191) ἐπιστατέων τοῦ κοινοῦ τοῦ θιάσου τῶν πατρίων θεῶν *Ast* 178, 2
Σώβιος *Th* 664
Σωγένης Παυσανία καθ' υ. Θευ - *M* 1112
Σωγένης *f.* Κλεώνυμος *M* 1104, 10
Σώδαμος (Ῥόδιος ἱερεὺς Ἁλίου) *amph. T* 85. *N* 166
Σωκλείδας Κόπριος *M* 1184
Σωκλῆς *f.* Ἀρχωνίδας *An* 249, 34
Σῶφος *Th* 800
Σωκράτεια Νικοφάνευς, ἀνδρὸς δὲ Δαμοστράτου τοῦ Θρασυπείθευς *An* 309
Σωκράτεια Σωσικλεῦς *An* 269
Σωκράτης Νικάνορος *Th* 729 III
Σωκράτης Σωκράτου Πάριος *Th* 456
Σωκράτης Τελεσικράτευς *An* 271
Σωκράτης *f.* Πολιάνθης *M* 1097, 6
Σωκράτης *mercator Rhod. amph. T* 85
Σωκύδης *f.* Τιμῶναξ *Th* 487. 488
Σωμένης ἐξ Ἰουλίδος δικαστάς *Th* 320, 10
Σώπολις *merc. Pt. Th* 327, 220
Σωρειμανός *v. -* ιος
[Σ]ωσάνδρα(?) *Th* 336, 22
Σωσᾶς Ναυάρχους *Th* 617, 7
Σωσθένης *Th* 646 ‖ 673, 1
Σωσίβιος Σωσιβίου *Th* 613, 5. 674
Σωσίβιος *f.* Ἀγαθήμερος *Ph* 1065 I 6. II 6
Σωσιγένης *merc. Pt. Th* 327, 113
[Σ]ωσίδικος(?) *T* 35, 15
Σωσικλῆς ἄρχων *An* 248, 5
Σωσικλῆς Ἀπελλᾶ *An* 315
Σωσικλῆς - - *Th* 721, 5
Σωσικλῆς γυμνασίαρχος (κοινοῦ) *An* 253
Σωσικλῆς *f.* Ἀρχωνίδας (Ἀναφαῖος) *Ast* 168, 30 ‖ *An* 292 ‖ Εὐθευμένα (Ἰσσανία) *N* 123 ‖ Καλλιξρήμων *M* 1206 ‖ Νικόμαχος. Σωκράτεια *An* 269 ‖ Τιμόθεος *An* 248, 6 ‖ Φαίνων *M* 1142

Σωσικράτεα *Th* 1025
Σωσικράτης Μου. *merc. Pt. Th* 327, 309
Σωσικράτης Ναυβωλίδα *M* 1185
Σωσικράτης Νεομήνιος *Ast* 185
Σώσιος(?) Περσία(?) *N* 131
Σωσίπατρος Ἀμμωνίου *merc. Pt. dux Th* 327, 148
Σωσίππα *T* 81
Σῶσις *f.* Λέων (Αἰγιαλεύς?) *Ast* 168, 40 *nota*
Σωσίς (Κάρπου γυνή) *Th* 912
Σωσίστρατος ἱερεὺς *Th* 338 *A*
Σωσίστρατος Θαρσιπόλιος *S* 4
Σωσίστρατος *f.* Εὐρυάναξ *Th* 634, 5 ‖ *f.* Θευκλείδας *Th* 650
Σωσίστρατος *Th* 334, 9
Σωσιτέλης Ἀδειμάντου *f.* Τειμῆς *Ph* 1058—1061
Σωσίφαντος Πασιθέμιος *Th* 31, 6
Σωσίφρων (*eponymus Cnidius*) *amph. Th* 1002
Σωσίχα Χαιρέου Βοιωτία *M* 1222
Σωσι - Αυσω - (Α - -) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 63
Σωσι - *Th* 400 ‖ 645
Σωστ(ρ)άτη Σωστράτου *Th* 867
Σώστρατος *f.* Σωστ(ρ)άτη *Th* 867
Σωσ - *Th* 606, 78 ‖ 664? ‖ 671 *b* 3
Σωτάδας Ἀγορακλέους *Th* 646
Σωτάδας Ἐπαγάθου *An* 316
Σωτάδας *merc. Pt. Th* 327, 94
Σωτέλης *f.* Εὐαγόρας. Πολύνικος *Th* 330, 93
Σωτέλης *Th* 403
Σώτηρα (Ἐπαφρᾶ) 925
Σωτήρας *Th* 905
Σωτήριχος *Th* 740
Σώτιμος *merc. Pt. Th* 327, 209
Σώτιμος *Th* 929
Σωτίων Διονυσίου πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 14
Σωτίων Καλλιστράτου *Th* 739, 1
Σωτίων Νεικασίωνος *Th* 346, 6
Σωτίων Σωτίωνος Θηραῖος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 21
Σωτίων *Th* 650 ‖ 665, 4 ‖ 675 ‖ 740, 2
Σωτι - *Th* 346, 1
Σωτύλος - - Α - πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 78
Σώφαντος Μόλλιος *Th* 438
Σώφαντος *f.* Ἱμεροφῶν *Th* 826 ‖ Αυσίκλεια *Th* 873, 3
Σωφρόνιος (Παρηγορίου) *Th* 343, 10
Σώφρων Εὐτύχου στρατηγός *Th* 479, 11
Σώφρων *An* 317
Σω. *f.* Ἀπολλώνιος *merc. Pt. Th* 327, 195

Τειμαρέτη Τελέσωνος (γυνὴ δὲ Κρεινοτέλους) *An* 274
Τειμῆς II Σωσιτέλους (τοῦ Ἀδειμάντου) ἱερεὺς *Ph* 1058 (*cf.* 1059—1061
Τειμῆς I *f.* Πραξισπώ *Th* 1059, 3
Τειμόστρατος Τειμοστράτου *Th* 637 = 660?
Τείμ[ων](?) *Th* 646
(Τεισαγόρας *cf.* τὸ Τεισαγόρειον χωρίον *Th* 327, 10)
Τείσανδρος Τελε - *T* 32, 25
Τεισάνωρ Θρασυλέοντος *Th* 519, 5. 720. 733, 8. παρέφηβος 340, 20
Τεισάνωρ *f.* Ἀριστόδαμος *Th* 721, 4 ‖ Κρίτος *Th* 330, 92 ‖ Τε[ισάνωρ](?) *Th* 619, 8
Τεισαν - *Th* 638 *b* 6
Τείσαρχος Φυλεοκράτεος *M* 1216
Τείσαρχος *f.* Καλλιστόνικος *T* 59 ‖ Χαιρόξενος *N* 136

Τεισικράτης Ἡρακλείτου ἐφηβεύσας Th 339, 14
Τεισίλας Th 801
Τεισ - f. Μηδοκρίτα Th 874
Τεισ - f. Πυθι - (Α - -) Ast 168. 66
Τεϑτονίδας Th 802
Τελεκράτης Th 546
Τελεσίας I f. Θηραμένης Ph 1062
Τελεσίας II Θηραμένου (τοῦ Τελεσία) Ph 1062, 5
Τελεσίας (Βυβάσσιος) f. Ἀπολλοφάνης S 11
Τελεσιγένης Ἀρχωνίδα f. Πίνδαρος An 283. 284 cf. 247, 3
Τελεσιγένης f. Ἀρχωνίδας An 285
Τελεσιγένης f. Πίνδαρος An 247, 3 (cf. 283. 284). [277(?)]
Τελεσικράτεια Διοτίμου Th 507
Τελεσικράτης f. Θεμιστοκλῆς Th 733, 4 || Σιμίας An 268. 270. Σωκράτης An 271 | ... δαμος Th 336, 7
Τελεσικράτης Th 631 || 702, 3
Τελεσίλας Th 803
Τελεσίνικος Τηλεγνώτου Th 338 B
Τελεσίππα Θρασυλέοντος Th 330, 104
Τελεσὶς Ἀγλωφάνους, ἱέρεια διὰ γένους Ἀρτέμιδος Περγαίας Th 494
Τελεσφόρος Th 391 b 2 || 676
Τελέσων Κρεωντέλους τοῦ Πινδάρου An 274
Τελέσων Φερεκράτους An 272. 273
Τελέσων f. Οἰογένεια An 263 || Τειμαρέτη An 274, 3
Τελε - f. Τείσανδρος T 32, 25
Τερπέλαος Th 930
Τερτία Th 434
Τερψίας Th 990
Τεῦκρος Th 666, 3 || 756
Τηλέας merc. Pt. Th 327, 33 = 154 = 230?
Τηλέγνωτος f. Εὔπολις Th 662, 15 || Τελεσίνικος 338 B. 711, 2
Τηλέμαχος Th 634, 11
Τήλιππος f. Ἀρείπολις Ἀναφαῖος Ast 168, 33
Τ[η]λι - f. Φύλεος M 1171
Τήρων(?) f. Κλυτώ(?) Th 656 b
Τιβέριος f. Ἱκάιη M 1233
Τιμαγένης Κ - - Th 719, 3
Τιμαγόρας Πίδωνος s. Ἀπίδωνος Ast 211
Τιμαγόρας Th 536 || 588
Τιμακράτεια Τιμακράτους An 300
Τιμακράτης f. Τιμακράτεια An 300
Τιμακράτης T 31, 14
Τιμακρίτα Th 327, 12
Τιμάπολις f. Δαμάγητος. Τιμασίπολις S 1
Τιμαρχίδης merc. Pt. Th 327, 49 = 158
Τίμαρχος Δαμοκράτευς Πυθαϊστάς T 34, 5
Τίμαρχος Ἀστυπαλαιεύς Th 497, 4
Τίμαρχος T 52
Τιμαρὼ Κηφισοδώρου M 1217
Τιμᾶσα N 103, 6
Τιμασαγόρας f. Πρατόκλεια An 261
Τιμασιδίκα Θηραμένου Ph 1062
Τιμασίκλεια Κλέωνος M 1218
Τιμασίπολις Τιμαπόλιος πρύτανις S 1
Τιμασι - Th 605
Τιμῆς Th 338 B
Τιμήσιος Ἀρχιδάμου Th 682, 4
Τιμήσιος Πραξιτέλους Th 330, 83
Τιμόδικος T 60
Τιμόθεος Σωσικλεῦς καθ' ὑ. Ἰσοπόλιος An 248, 6. 24
Τιμόθεος f. Ἰσοκλῆς An 253, 12. 296
Τιμόκλεια Σιμάνδρου Ast 189
Τιμοκράτης Καλλιλόχου Ast 232
Τιμοκράτης f. Πολίτης Ἀρκεσινεὺς Ast 168, 16
Τιμοκρ - f. Θεοβούλα M 1166
Τιμοκρῶν Ξενοφῶντος Πυθαϊστάς T 34, 25
Τιμόλαος Th 677, 1
Τιμόνικος f. ... δαμος Th 336, 8
Τιμοσθένης T 31, 13
Τιμόστρατος ἐξ Ἰουλίδος δικαστάς Th 320, 9
Τιμόστρατος Τιμοστράτου Th 600? v. Τεισ.
Τιμόστρατος Th 606, 79 || 677, 3
Τιμοσ - - Th 671 b 2
Τιμόχαρις Ἐλευθερναῖος Ast 186
Τιμὼ Πρωτίμου N 132
Τιμὼ N 103, 3
Τίμων merc. Pt. Th 327, 248
Τιμῶναξ Εὐβάτα Th 624
Τιμῶναξ Νικίππου γυμνασιαρχήσας Th 396
Τιμῶναξ Νικίππου καθ' ὑ. Σωκύδευς Th 487. 488. f. Φερὼ 488
Τιμῶναξ f. - δαμας Th 723
Τιμώνασσα Th 804
Τιμὼ N 103, 3
Τισάνωρ f. Ἀριστόδαμος Th 878
Τίτος Th 741
Μ. Μάριος Τρόφιμος ἱεροφάντης M 1125
Τρόφιμος f. Ῥοῦφος Th 339, 20
Τρόφιμος Κλαυδίας Μᾶς M 1229
Τρυφέρα γυνὴ Εὐβούλου Ast 174, 9. 15. 18
Τρύφων f. Π - Th 896
Τρύφων Th 954
Τύραννος f. Αὐρ. Κλεοτέλης Th 481, 7 || Φόλβιος M 1231
Τυχαμένης merc. Pt. Th 327, 266
Τύχανδρος merc. Pt. Th 327, 231
Τυχαρέτα Βρουκίωνος M 1140
Αὐρ. Τυχάσιος Τυχασίου Th 894
Τυχάσιος (Ὀλ[ύνθιο]ς?) f. Ἀριστομένης An 250, 14
Τυχάσιος merc. Pt. Th 327, 294
Τύχη Ph 1070 || M 1086
Τυχικός Th 914
Τύχων Th 401
Τυ -? Th 1021
Τ . . . ντος (Α - -) f. Πολύχαρμος Th 332, 5

Ὑγία(?) M 1268
Ὑπερείδης Θρασυλέοντος Th 330, 3. 81. 111. f. Ἐπιτέλεια 330, 101. 113
Ὑπερείδης Θρασυλέοντος Th 733, 7. παρέφηβος Th 340, 20
Ὑπερείδης (Θηραῖος) f. Ἀνδραγόρας An 252, 5. Θρασυλέων An 253, 10 || Th 881
Ὑπερϑυδίδας Th 800
Ὑψικλῆς Νεικία Τήλιος N 142

Φαῖνις Ἀριστοδίκου N 93, 15
Φαῖνις Νικοξείνου N 89
Φαινο - Ἀριστίωνος (Θηβαῖος) N 88
Φαίνων Σωσικλέος M 1142
Φάνης f. Χαιρέλας M 1219
Φανοκλείδας f. Ὡροφάνης M 1172
[Φ]ανοκλῆς Th 542
Φανόμαχος Th 830
Φάρος libertus Th 336, 15
Φαυλ - Th 993
Φαυ(σ)τεῖ[να?] Th 907
[Φε]ιδικλῆς Ph 1072
Φειδιππίδας Th 536
Φερεκράτης f. Τελέσων An 272. 273
Φ[ερε]κ[ράτη]ς(?) T 44 nota
Φερεκύδης I Δαμαινέτου M 1123, 2
Φερεκύδης II Δαμαινέτου (τοῦ Φερεκύδου) M 1123, 4
Φ[ερε]κ[ύδη]ς(?) T 44 nota
Φερετίμα Th 369 homo?
Φερε - N 94, 1 || 133
Φέρης f. - τος Ast 212
Φερνίκη (Ἐπαφροδείτου γυνή) Th 903
Φερὼ Τιμώνακτος Th 488
Φηρέας Ἀλέξιδος (Περγαῖος) M 1073, 8
Φίλα Th 922
Φίλαγος Th 680, 6
Φιλαθήναιος Th 678
Φίλαιος Th 766
Φιλάργυρος f. Θέων Th 339, 19
Φίλαρχος Ἀριστοκλεῦς ἐπεστάτει Ast 170
Φιλεῖνος Χρυσίππου (Κνίδιος?) Ast 174, 13. 19
Φιλελεύθερος f. Πάστος Th 923
Φιλέοργος T 32, 8. 33, 5
Φιλέρως Th 923
Φιλέταιρος - - (δαμιεργός) Ast 173, 19
Φιλέων f. Ἀριστομήδης M 1157
Φιλήμων Ἀπολλωνίου Th 679 a
Φιλήμων Θευδοσίου Th 640, 10
Φιλήμων Καλλιβούλου Th 634, 4
Φιλήμων Πολυούχου Th 477 = Φιλήμων 476
Φιλήμων f. Ἀπολλώνιος Th 460. 662, 13
Φιλήμων f. Ποσειδώνιος Ἀκαρνάν An 304
Φιλήμων merc. Pt. Th 327, 69 = 213?
Φιλήμων Th 680, 2
Φιλήρατος Ἀγυλίδα Κορίνθιος Th 832
Φιλητίας f. Νεοσσίων T 32, 21
Φίλητος f. Μνασίκλεια Th 875
† Φίλητος Th 973
Φίλιος Ἡφαιστίωνος ἐφηβεύσας Th 339, 22
Φίλιος f. Ἐξακέστα M 1180
Φίλιππος (βασιλεὺς Μακεδόνων) v. ind. IV 1
Φίλιππος f. Χρυσόπολις An 303
Φίλιππος f. - κλειτος Th 721, 2
Φίλιππος merc. Pt. Th 327, 280
Φιλίσκος δαμιεργός T 34, 2
Φιλίσκος f. Φιλόξενος T 34, 1
Φιλίσκος libertus Th 336, 13
Φιλίσκος f. Ἀπολλώνιος Ἀσπένδιος Ast 168, 23
Φιλίστα Κυδίωνος γυνά T 31, 21
Φιλιστοκράτης Th 853
Φιλοδέσποτος f. Ἐπίφραστος Th 708
Φιλόδοξος f. Φιλόλογος Th 671 a 6
Φιλόθεος Th 336, 15
Φιλόθεος f. Ἀλεξίνους M 1122 || Γνησικράτης Th 508
Φιλοκλῆς Κρατησιμάχου καθ' ὑ. Κλειτογένευς (δαμιοργός?) T 36
Φιλοκλῆς f. Ἀγάθων Th 640, 12
Φιλοκλῆς merc. Pt. Th 327, 263
Φιλοκράτης Διοδώρου Th 509
Φιλοκράτης Ὀν. merc. Pt. Th 327, 261
Φιλοκράτης Πασίππου Th 681
Φιλοκράτης f. Διόδωρος Th 339, 10. 614, 2. 616, 2. 618, 1 || Δωρόθεος Th 711, 4 || Θήρων Th 606, [54?]. 67. 71. 74 bis. 615. 619, 1. 653. 654. [655?]. 707 || Πάσιππος Th 617, 3
Φιλοκράτης Th 338 B || 342, 3
Φιλόλογος Ἐπαφροδείτου ἐφηβεύσας Th 339, 12
Φιλόλογος Φιλοδόξου Th 671 a 5
Φιλόμβροτος Φίλωνος N 134
Φιλομήτωρ Φιλομήτορος ἱερεὺς eponymus Th 325, 19
Φιλομ. f. Ἱππεῖος merc. Pt. Th 327, 276
† Φιλόμουσον? fem.? Th 956
Φιλόμουσος Th 955
Φιλόμουσος (Οἰνέως?) Th 920
Φιλόνικος f. Ξενοτέλης Ast 169, 2
Φιλόνικος Th 335 A 8
Αὐρ. Φιλόξενος Ἀβασκάντου ἄρχων Th 481, 7
Φιλόξενος Εἰρηναίου An 286
Φιλόξενος Ἰα. merc. Pt. Th 327, 89
Φιλόξενος Κρεωντέλους (τοῦ Πινδάρου) An 274
Φιλόξενος Φιλίσκου Πυθάρχας T 34, 1
Φιλόξενος Φιλοφίλου Th 1030
Φιλόξενος f. Κρεωντέλης An 274
Φιλόξενος merc. Pt. Th 327, 80 = 198?
Φιλόξενος Th 926
[Φιλ]οπάτρα(?) Th 336, 16
Φιλόσιτος Εὐπόλι[δος] Th 662, 11
Φιλόσιτος Th 682
Φιλόστρατος Φιλοστράτου Th 683. ἐφηβεύσας Th 339, 11. idem? 342, 7. [609, 3]. 616, 3
Φιλόστρατος (Χῖος) f. . . . ου . ων An 251, 19
Φιλόστρατος f. Ἀρτεμίδωρος Th 382, 4. 623 b 3. 681, 6. [700]
Φιλόστρατος Th 679 d
Φιλοτίμα Th 805
Φιλότιμος f. Ἐπαφρόδειτος Th 339, 13. 611, 4. 642
Φιλουμένη Φιλουμενοῦ? Ast 233
Φιλουμένη † Th 957 || M 1268
Φιλουμενός f. Φιλουμένη Ast 233
Φιλόφιλος f. Φιλόξενος Th 1030
Φιλόφρων Ἐπιγόνου Ἀναφαῖος πρόξενος Ἀστυπαλαιέων Ast 168, 25
Φιλόφρων Ὀνασικρίτου An 301
Φιλο - Th 722, 1
Φιλτίας Th 684
Φιλτίας f. Ἀριστόδαμος Th 627 b
Φιλτόδαμος f. Διόγειτος T 34, 15
Φίλτων Γοργίδα τοῦ Φίλτωνος N 135
Φίλτων Καρπωνίδα N 93, 9
Φίλτων f. Γοργίδας N 135
Φίλων Καλλιπολείτης (an Σελγεύς?) T 48, 1 v. notam
Φίλων f. Βάτων Th 331, 2. 31 || Φιλόμβροτος N 134
Φίλω[ν] Th 338 B | 703, 2
Φιλωνίδης Βά(τωνος) merc. Pt. Th 327, 243 cf. 331
Φιλωνίδης merc. Pt. Th 327, 100 = 139?
Φιλ. - Th 685
[† Φίρμιος genuinus? Th 963]
Φλ.. v. Εὐφραγόρας
Φλαβία v. Ἀρχ -
Φλάβιος v. Ἀριστόδαμος. Δαμεῖνος. Σαβεῖνος
Φλ(αουία) v. Δημητρία
Φλαουιανός v. Μηνογένης
Φλάουιος - - Ast 195
Φλάουιος, Φλάυιος v. Κλεισοσθένης
Φοιβοσθένης merc. Pt. Th 327, 106
Φοιβοτέλης ἔφορος Th 330, 1
Φοῖνιξ Th 330, [praescr.] 5. 9. 19. 68. 120. 124. 130. f. Ἀνδραγόρας 330, praescr. 17. 69. 122. 131. 193. Ἐπιτέλεια 330, 5. 36. 51. (58). 60. 70. 101. (111). 113. Κρατησίλοχος 330, praescr. 11. 12. 69. (89?). 125. 131. 192
Φοῖνιξ Th 336, 24 || 749
Φόλβιος Τυράννου M 1231
Φόρης(?) Th 350
Φορμίων f. Νίκων Ast 203
Φρασικύδης ἐξ Ἰουλίδος δικαστάς Th 320, 9
Φρασίλος Th 806
Φρασίνικος Ph 1063, 11
Φρασιφάνης Th 408
Φράσων Ἐμβρότου f. Ἀριστίων N 113
Φρόντων v. Κορνήλιος

Φροντωνιανός *v.* Κλαύδιος
Φυλεοκράτης *f.* Τείσαρχος *M* 1216
Φύλεος Τ[η]λι - *M* 1171
Φυλεοσθένης *M* 1143
Φύλης Πολυγνώτου Ἁλικαρνασσεύς *Ast* 213
Φ - - *Th* 627 *a*

Χαιρέας (Βοιώτιος) *f.* Σωτίχα *M* 1222
Χαιρέδαμος *f.* Ἀγωνικράτης *Th* 339, 3 || Πα⟨ι⟩σιφάνεια *Th* 882
Χαιρέδαμος *Th* 742
Χαιρέλας Φάνεος *M* 1219
Χαιρεσὶς Ἐρίφου *M* 1186
Χαιρέσστατος *Th* 687
Χαιρετίων *T* 31, 10
Χαιρετύχη *Th* 854
Χαιρέφιλος Ἀριστογένευς Πυθαϊστάς *T* 34, 9
Χαιριγένης *f.* Ἀριστοφίλειος *T* 31, 9 = 32, 20
Χαιρόξενος Τεισάρχου *N* 136
Χαιρόξενος *f.* Ἐχελαΐδας *N* 93, 7
Χαιρόξενος *f.* Κυδίων *T* 31, 20
Χαιροπόλεια Τι. Κλαυδίου Κυρεῖνα Ἀγλαοφάνους θυγάτηρ (γυνὴ δὲ Μνασικρίτου τοῦ Διοδώρου) *Th* 522 I. II
Χαιροφῶν Χαιροφῶντος τοῦ Χαιροφῶντος, καθ᾽ ὑ. - *T* 36, 8
Χαιροφῶν *f.* Ἀντικλείδας *T* 34, 19 || Ἀριστοδάμας *T* 55
Χαιρυλὶς Αὐτομέδοντος *M* 1220
Χαιρύλος *f.* Χαρίσιος *Ast* 179, 5
Χαῖτος *v.* Χάρτος
Χάραξ Δ - *Th* 338 *B*
Χάρης Ἀπολλοφάνους *M* 1221
Χάρης *merc. Pt.* *Th* 327, 167
Χαρίβολος *T* 82
Χαρίδαμος *f.* - ης *T* 32, 7
Χαρίλαος Μελεΐππου καθ᾽ ὑ. Πανταξένου ἐδαμοθοίνησε *Th* 335 *B* 8
Χαρίλαος Ναυκράτους *Th* 890
† Χαρίλαος *Th* 975
Χαρίλας *Th* 589
Χαρίνικος Νικία *An* 306
Χαρῖνος *mercator Rhodius amph.* *Th* 1001
Χαριξὼ Μνασικρίτου τοῦ Κλειτοσθένους *Th* 520, 4
Χαρίσιος Χαιρύλου *Ast* 179, 5
Χαρίσιος *f.* Ἀριστοῦχος *Ast* 179, 8
Χαρίσιος *merc. Pt.* *Th* 327, 183
Χαριτέσιος *Th* 590
Χαρίτεχνος *Th* 807
Χαριτοκλῆς *f.* Ἀριστόφιλος *T* 56
Χαρίτων Δρούθου *delendus*; *v.* Κλείτων
Χαρίτων *mercator Rhodius amph.* *S* 27
Χαρίτων *v.* Θεόδοτος
Χαρμίλος *Th* 855
Χάρμιππος Διπόλιος *An* 302
Χαρμογένης *Th* 767 *c*
Χαρμοκλῆς *f.* Παντακλῆς *N* 126
Χαρσίφιλος (I) Ἀλεξιμάχου *f.* Ἀλεξίμαχος. Ἀριστόφιλος (*cf.* *T* 44). Ἑρμόδοκος. Κλειτάνασσα. Κλείτων. Κυδαίνων. Χαρσίφιλος *T* 40
Χαρσίφιλος (II) Χαρσιφίλου τοῦ Ἀλεξιμάχου *T* 40, 5
Χά[ρ]τος(?) *M* 1193
Χαρ - - *Th* 330, 107
Χα. *f.* Ἄτταλος *merc. Pt.* *Th* 327, 130
Χα - - *f.* Δωρόθεος *Th* 653 *b*
Χερσὶς Μένωνος γυνά *N* 137
Χρύσιππος (Κνίδιος?) *f.* Εὔβουλος. Φιλεῖνος *Ast* 174, 10. 13
Χρυσόπολις Φιλίππου *An* 303
Χρῦσος Χρύσου *N* 161
Χρῦσος *f.* Ἀγαθοῦς. Χρῦσος *N* 161
Χρῦσος(?) *Th* 574
Χρυσόχους *M* 1223
Χρυσ - *Th* 382, 1
Χ. *f.* Ἀπολλώνιος *merc. Pt.* *Th* 327, 258
Χ - *f.* Καλλισταίνετος *N* 120

Ψήν *Th* 591
Ψύχη Στασίμης θυγατρὸς Στασίμου *M* 1224

Ὠκύαλος Ἀλκισθένους *Th* 699, 3
Ὠκύαλος - σίου *Th* 728
Ὠκύαλος *f.* Ἀλκισθένης *Th* 666, 2
Ὠκύαλος *Th* 672, 5 *cf.* χωρίον Ὠκύαλος 344, 4
Ὡροφάνης Φανοκλείδα *M* 1172
Ὡρ. *f.* Βρόμιος *merc. Pt.* *Th* 327, 237
Ὠφελίων Ἐνατίωνος ἱερεύς *Ast* 178

- αγόρα Παγκλέους *M* 1123, 2
- αιος *Th* 606, 41
- ακρατ - *Th* 1039
. . . άναιος *f.* Ἐπίχαρις *M* 1204
- ανδρος Μηνίδου Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Μαιάνδρου *M* 1241
- ανδρος *Th* 680, 1
- ανος *T* 32, 9
- άνωρ *Th* 884
- αρίστα (Καλοτύχου γυνή) *Th* 908
. . . . . αρχος Μ . ιτι - Αἰγιαλεὺς πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 37
. . ασι - Εὐ[η]ρ - (Α - -) πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 71
- ας Ἀριστωνύμου *T* 32, 11
- ας Εὐανδρίδα Πυθαϊστάς *T* 35, 8
- ας Λαισθένευς *N* 103, 4
. . . . ας Φ[ε]ν[εάτας(?)] *An* 250, 17
- ας *T* 32, 10
- ασώ *Th* 510
- ατοκλῆς *f.* - οφάνης *Th* 829
- γ]ένης *M* 1102, 4
- γόρας *N* 103, 6
- δάμας Τιμώνακτος *Th* 723
- δάμας *Th* 393
- δαμος Ἀριστίωνος (Θηβαῖος) *N* 88
- δαμος Ἀρσι - *M* 1144
. . . δαμος Τελεσικράτευς κατὰ δὲ ὑ. Τιμονίκου ἱερομνάμων *Th* 336, 5
- δας Εὐφραγόρα Πυθαϊστάς *T* 35, 9
- δημος(?) *Th* 857
- δοκος *T* 46
. . . δοτος *f.* Πυθίων (ἐξ Ἁλικαρνασοῦ) *Ast* 168, 57
- δ]ωρος *S* 23
- εια Γνωμαγόρα *N* 103, 2
- ειδικος *Th* 730, 5 (= [Πεισ]ίδικος 710, 7?)
. εισικράτης *Th* 618, 5
. . έσιππος (= [Τ]ε[λ]έσιππος?) *Th* 737, 5
- έρων *Th* 592
- έστρατος *T* 33, 6
. . έων . . . . ου κατα δὲ ὑ. Ὀνασικράτευς Ῥόδιος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 2
- ήθιος *Th* 386
- ήναιος Διονυ[σίου(?)] *M* 1235
- ήνωρ *M* 1074, 3
. . . . . ης Ἡγία Αἰγιαλεὺς πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 36
- ης Χαριδάμου *T* 32, 7
- ησάνδρα *Th* 919 *a* 3
- ήσαρχος *Ast* 172, 51
- ητος Εὐμηχάνου Μιλήσιος πρόξενος καὶ εὐεργέτας (Θηραίων) *Th* 333, 4
- ιάναξ *Th* 748 *b*
- ίβιος *Th* 991
. . . . ίδας *Th* 335 *A* 3
- ίδοτος *f.* Ἀρίστων Μυκόνιος *An* 251, 8
- ικράτης *Th* 647 *a*
- ιλος Ἀριστούχου *Ast* 179, 2
- ιλος *An* 252, 15(?) || *Th* 809
- ίμων *M* 1160
- ινοσθένης *Th* 722
- ιος Συρεινιανὸς . . α . . . . τος ἄρχων Μηλίων τὸ γ´ *M* 1101
. . . . . ιος Ἀλλοδάμω (Γορτύνιος κόρμος) *An* 254, 6
- ιππος *An* 277
. . ι . ιος Θρᾶιξ *N* 96, 14
- κέμαχος(?) *Th* 606, 47
- κλειτος Φιλίππου *Th* 721, 2
- κλῆς *M* 1102, 2
- κος Ἀε - (?) καθ ὑ. Λυσ - *M* 1235
- κράτης Ἀρχέα τοῦ Ἀρχεβουλίδευς (*s.* τοῦ Ἀρχέα τοῦ Εὐκλεῦς?) τοῦ Νεισάδα *Ast* 215 *c. nota*
- λης *M* 1106
- λυκα - *An* 305
. . . . . μέδων - - Αἰγιαλεὺς πρόξενος Ἀστυπαλαιέων *Ast* 168, 38
- μειψα - (?) *Th* 671 *c*
- μέλων *Th* 335 *A* 5
- μένης Ἀπολλωνίου *Th* 534, 2
- μενος *Th* 761 *a*
- μίσκος *s.* - σίσκος *M* 1148
- μοκράτης *T* 35, 11
- μοκρῶν *T* 35, 3
- μος Ἴμα *M* 1147
- μυρίδης *Th* 629, 4
- μων *Th* 727
- ναξ(?) *T* 32, 4
- νίας *f.* Ἀνδρότιμος *N* 111
- νικος *Th* 338 *A* 11 || 606, 34?
- νοκράτης *Ast* 219
- νομος *Th* 725
- νχων *Th* 600
- ξανδρος *Th* 555
- - ξ *Th* 541
- οδίκα *Th* 510
- οζώτιος *Th* 387
- όθεος - νο - *Th* 510
- οκλῆς *Th* 695
- οκράτης *f.* Κλεισθένης *Th* 716
- όκριτος - τοκρίτου *N* 138
- ομένης *f.* - ρόφιλος *T* 64
. . . . . . ος Μάρκελλος στρατηγήσας *M* 1077
- ος Καλλινικτίδευς *Ast* 179, 3
- ος Καλλισταινέτου *N* 93, 1
. . . . ος Καππάδοξ *N* 96, 9
. . . ου . ων Φιλοστράτου Χῖος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 251, 19
- οφάνης - ατοκλείους *Th* 829
- οχος Αὐ - *M* 1146
- οχος *Th* 743
- ο . ιππος *Th* 719, 4
- πατρος *Ast* 233? || *M* 1074, 5
- πο . . Πανυκράτεος *M* 1173
- ρόφιλος - ομένευς *T* 64
- σαγόρας *Th* 714
- σθένης Γοργοσθένου *Th* 500
- σθένης *Th* 655
- σιος *f.* Ὠκύαλος *Th* 728
- σιππος *Th* 740, 1
- σίσκος *v.* - μίσκος
- σπώ *M* 1209
- σσείδης *Th* 621
- στρατος *N* 93, 20
. . . . . . ς Ἀριστείδα *T* 33, 17
- ς Ἀριστοφίλου Πυθαϊστάς *T* 35, 13
- ς Ἀρχ - *Th* 432
- ταγόρας *M* 1162
. . . . ταρχ - *Th* 336, 25
- τιμος *T* 32, 14
- τιχος *Th* 861
- τόκλεια - - γυνὰ δὲ - - τοῦ Εὐανδρίδα *T* 37
- τοκλῆς *Th* 601
- τόκριτος *f.* - όκριτος *N* 138
- τος Φέρητος *Ast* 212
- τος *f.* Ῥοδοκλῆς Ῥόδιος *An* 251, 1
- τοσθένης - ονος *Th* 697 *a*
- τῶς (*gen. nominis in* - ώ) *M* 1106
- φ]αντος *Th* 715
. . . . φιλ - γυμνασιαρχ - *Th* 391 *a* 1
- χαρμος Μεγιστοδάμου Ἀστυ[παλ]α[ιεύς] *Th* 1025
. . . . χος Ἐργίνου *N* 93, 3
. . . . . . χος Ξενοφάνους *N* 93, 2
- ωιος Κορύθου *M* 1141
- ῶ[να]ξ Πραξικλέος *M* 1151
- ῶναξ *Th* 666 *ad* 57
Λεύκιος . . . . . . ώνιος Λευκίου υἱὸς [στρατηγὸς κατὰ] πόλιν *Ast* 173, 16
- ων ἔφορος *Th* 336, 3
. . . ων Ἐπιμήδευς . . . ιος πρόξενος Ἀναφαίων *An* 252, 18
- ωρος Δικαφίλου *M* 1145
- ωσίδικος *T* 35, 15
- ω . οσθένης *Th* 693
. . ω . . . . τος *v.* - ιος Συρεινιανός
- ὼ Χρυσ - *Th* 382
- - Ἀγησικλεῦς Πυθαϊστάς *T* 35, 10
- - Ἀγησικλεῦς Πυθαϊστάς *T* 35, 14
- - Ἀρχινίκου τοῦ Ἀρχιβίου *Th* 823
- - Ἑρμοδ[όκου] δαμιουργός *T* 35, 7
- - Ἱέρωνος γυνὰ δὲ Ἀριστομένευς *T* 45
. . . . . . Νικαγόρα Λύττιος πρόξενος καὶ εὐεργέτας Ἀναφαίων *An* 254, 30
- - Ὀρθαγόρα *Th* 534, 3
- - - μοκράτευς καθ᾽ ὑ. Δαμέα Πυθαϊστάς *T* 35, 11
- - - - καθ᾽ ὑ. Κλευτίμου *T* 33, 20 *f.* Ἐχέδαμος. Ἐχελαΐδας
- - - - καθ᾽ ὑ. Νικοκράτευς *T* 66
- - - - Ἑρμοδόκου γυνά *T* 31, 17
- - - - Ποπλίου υἱὸς [στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ξένων] *Ast* 173, 17

II.

Nomina Romana.

Exclusi imperatores eorumque propinquos.

1. Praenomina.

2. Nomina gentilia.

3. Cognomina.

III.

Nomina civitatum populorum locorum.

ἱερεὺς (Ἀσκληπιοῦ καὶ Ὑγείας) 1085
ἱερεύς *Traiani imp.* 1110, 3
στρατηγήσας 1077
ὑπογυμνασιαρχήσας 1091
Μελαιναί *v.* Θήρα
Μιλήσιος [*Th* 334, 16?]. Μ-ιοι *Th* 333, 5
Μυκόνιος *An* 251, 9
Μυριναῖος *T* 43
Νικομήδεια *Th* 860
Νίσυρος *et* Νείσυρος 104 (*omnia N*)
Νισύριος 111. Νεισύριος 104. 165. Νει. 164. Νισυρία 115. Νεισυρία 164. Νισύριοι 88. 91, 1. 18. 103, 10
πόλις ἁ Νισυρίων 88, 5
ἀγορά, ἄκανθος, ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Δαλίου 92
τεῖχος 86
(Ἄργος) *cf.* Ποσειδᾶνι Ἀργείωι 103, 13
Γιγάντεα 92
Ὕπατον 92
βουλά. δᾶμος 88—91. δᾶμος 101 *etc.*
γυμνασιαρχήσας 104, 8
δαμιεργός 89—91. δαμιουργήσας 104, 7
ἱερατεύσας τῶν Σεβαστῶν 104, 6
προστάται οἱ σὺν - 87
στρατηγός 97
Οἶα *v.* Θήρα

Ὀλύμπῳ θεούς, πάντας τούς, *N* 98
Ὀλύνθιος *T* 41. 42. [*An* 249, 14?]
Πανδιονίς *v.* Ἀθηναῖοι
Παρθικός *v. ind.* V 1
Πάριος *Th* 392 *a* (?). 456. 1024. *M* 1242. Πάριοι *An* 251, 16
Πελοποννήσωι, Ἀρσινόην τὴν ἐν, *Th* 466, 13
Περγαῖος *Th* 421 *a. e.* 422. 464. Ἄρτεμις Πε[ργαία(?)] *Th* 494
ὁ δῆμος ὁ Περγαίων *M* 1073, 3
δικαστής *Meliorum Pergen missus M* 1073 (*Pergaeorum decretum*)
Πιτίδας *T* 71. *N* 96, 6
Πολύαιγα (Κιμωλίων νᾶσος) *C* 1259, 11
Πτολεμαιεύς *T* 29, 4
Ῥόδιος *Ast* 214, 7 Ῥόδιοι *An* 252, 4
Βυβάσσιος *S* 11
Ἐπιβωμώ(?) *et alia* κτοῖνα *S* 6
Ἰστανία *Camiri N* 123
Λαδαρμιᾶν *Lindi T* 51
(ἱερεῖς Ἁλίου) *S* 26. 27. *T* 30, 4. 5. 83—85. *N* 166. *Th* 995. 996
ναύαρχοι *N* 103, 8 (?). 12. 13
Ῥώμη *Ast* 173. 174. τὰν Ῥώμαν *M* 1097
Καπετώλιον *Ast* 173, 11
Ῥωμαῖος *S* 7. Ῥωμαῖοι *Ast* 173. *Th* 324, 6
cf. indd. II. IV

Σαλαμίνιος *Th* 419
Σαμία *S* 15
(Σαμοθράκα) Σαμοθρακιασταί *v. ind.* VII 1
Σέλγη *T* 48, 3
Σιδήτης *Th* 834
Σμυρναίων ὁ δῆμος *Ast* 172 (*eius decreta*)
ἀγωνοθέτης
δικασταγωγός
πρεσβευτής
πρυτάνεις
ταμίαι
στρατηγοί
δικασταί *Astypalaeensium Smyrnam missi*
Σολεύς *N* 103, 15. 141. *Th* 835
(Σύμα)
[δαμ]ιουργήσας *S* 5
ἱερεῖς Ἀπόλλωνος Πυθίου, Ἀσκλαπιοῦ, Σαράπιος *S* 1
πρύτανις *S* 1
Σύρα *T* 33, 15. Σύροι *S* 6. *N* 104, 15. *v. ind.* VII 1
Ταραντῖνος *M* 1233, 8
Τελεμησσεύς *An* 251, 23
Τεμβριαῖος *M* 1153
Τήλου, γυάλοις ἔνι, *p.* 48, 3 (*T, ubi locus non indicatur*)
εἰς Τῆλον 29, 10
Τήλιος 30, 2. 50. Τήλιοι 29. 30. 142

τᾶς πόλιος τᾶς Τηλίων 29
ἁ ἱερά 30, 12
ἱαρόν 29, 15
πύργοι, τείχη 30, 7
δᾶμος 29
φυλὰ Ἀπόλλωνος 38
δαμιοργός 34
ἱεραπόλος 30, 1
πρυτάνιες 29, 2
Πυθαϊσταί 34. 35
Πυθάρχας 34. 35
Ὑλλεῖς *v.* Θήρα
Ὕπατον *v.* Νίσυρος
Φα[λ]α[σάρνι]ος? } *T* 44 *v. notam*
Φα[ν]αγορεύς? }
Φαρσάλου, Θεσσαλὸς ἐκ, *An* 251, 5
Φ[ε]ν[εάτας(?)] *An* 250, 17
Φολεγάνδριος *An* 252, 16. Φολέκανδρον ἐμὰν πόλιν *p. Ph* 1065 II 1
δῆμος *Ph* 1058—1061
ἱερεὺς (Τιβερίου Καίσαρος) 1058
Φυγελίδος, ἐκ τῆς, *Ast* 171, 16 (*Ephesiorum decretum*). ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Μουνιχίας *Ast* 171, 17
Χῖος *An* 251, 20
Ὠ . . . . . ος *fortasse* Ὠ[λιάρι]ος *An* 252, 8
. αρδιανός *Th* 761
. . . ιος *An* 252, 18
- υσινεύς *Ast* 240?

IV.

Respublicae Graecae.

1. Reges eorumque propinqui.

PTOLEMAEVS I et II
προτέροις βασιλεῦσιν *Th* 464, 3

PTOLEMAEVS I SOTER I
-- Σ]ωτῆρα? *Th* 463, 2

PTOLEMAEVS II PHILADELPHVS ET ARSINOE
Ἀρσινόης Φιλαδέλφου *Th* 462
Θεῶ[ν Φιλαδέλ]φων? *Th* 463, 5

PTOLEMAEVS III EVERGETES I (ET BERENICE)
βασιλέως Πτολεμαίου θεοῦ Εὐεργέτα *Ast* 204
βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἔτους ιη' Αὐδναίου ιε' Ἐπειφὶ ιε' = *d. XXIX m. Aug. a. 229 a. Chr. epistula eius Th* 327, 1—16
L ιη' = 230/29 } *Th* 327, 144.
L κβ' = 227/6 } 145
βασιλέως Πτολεμαίου = Πτολεμαῖον Πτολεμαίου ἀπὸ Πτολεμαίου ἄνακτος (*p.*) *Th* 464 (*ara*)
Εὐεργετᾶν *Th* 465 (*ara*)
θεοῖς [Εὐεργέταις] *Th* 467, 3
τὸ βασιλικόν *Th* 327, 9

PTOLEMAEVS IV PHILOPATOR ET ARSINOE
[βασιλέως Πτολεμαίου καὶ βασιλίσσης Ἀρσινόης θεῶν Φιλοπατόρων *Th* 467]
βασιλεῖ Πτολεμαίωι *c. a. 209 a. Chr.? Th* 466

PTOLEMAEVS V EPIPHANES
patre vivo: [καὶ τῶι υἱῶι] αὐτῶν (*scilicet* βασιλέως Πτολεμαίου καὶ βασιλίσσης Ἀρσινόης θεῶν Φιλοπατόρων) Πτολεμαίωι *Th* 467

PTOLEMAEVS VI PHILOMETOR ET CLEOPATRA
βασιλέως Πτολεμαίου καὶ βασιλίσσας Κλεοπάτρας θεῶν Φιλοματόρων καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν *Th* 468
τοὺς τῶι Ἑρμεῖ καὶ Ἡρακλεῖ τιθεμένους ὑπὲρ τοῦ βασιλέως γυμνικοὺς ἀγῶνας *Th* 331. 21
Lκς' Lζκ' Lηκ' Lθκ' = *a. 156—152* (?) *a. Chr. Th* 331, 15. 16. 44

PTOLEMAEVS VII EVPATOR ET SORORES EIVS
καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν *Th* 468. *vide antecedentes*

Ad Ptolemaeos primos (I—III) pertinent:
οἱ Βασιλισταί *Th* 443. *v. ind.* VIII
Πτολεμαϊκαὶ δραχμαί *v. ind.* IV 6

PHILIPPVS V MACEDO
Βασιλεὺς Φίλιππος *epistula eius N* 91

Λακεδαίμονος ἐκ βασιλήων *p. Th* 868, 5
cf. βασιλήων παῖδες *p. Th* 869, 7

ἀρχαγέτας Ῥηξάνωρ *Th* 762 *a*

2. Senatus et comitia.

βουλά (βωλά, βουλή)
Ἀναφαίων *An* 247, 1. 21. 248, 34. 272. 273
(Ἀργείων) βωλᾶς δευτέρας *C* 1259, 15. γροφεὺς βωλᾶς *C* 1259, 16
Ἀστυπαλαιέων *Ast* 169. 170. 173. 175—177. 207—209
(Ἐφεσίων) *Ast* 171
Θηραίων *Th* 321, 7. 325, 27. 326, 1. 18. 29. 475, 3. 478—481. 484. 500. 504. 505. 522 I. II. 525. 530. 864—867. 870
Κνιδίων *Ast* 174, 5
Μηλίων *M* 1111, 7. 1116, 7
(Νισυρίων) *N* [88]. 89—91. *v.* γνώμα
(Ῥοδίων) ὑπὸ τᾶν βουλᾶν *N* 104, 5
βουλευτὴν πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης *M* 1117, 5
συνέδριον τῶν Ἑλλάνων *C* 1259, 4
σύλλογος (Κρηταιέων Κνωσοῖ) *An* 254, 3
σύνεδροι τῶν Κρηταιέων 254, 1
πρυτάνιες τοὶ πρυτανεύοντες μῆνα Ἰοβάκχιον, τοί, *Ast* 169, 14. 170, 13. *v.* γνώμα (*Ast* 173, 51)

πρυτάνιες *T* 29, 2
πρυτανεῖον *Ast* 170, 23
δᾶμος *et* δῆμος
Ἀναφαίων *An* 247, 2. 21. 249. 254, 28. 267. 270. 272. 273. 277—289
Ἀργείων *C* 1259
Ἀστυπαλαιέων *Ast* 167. 169. 170.

3. Magistratus et curatores.

4. Res militaris.

πλεῖ[μ]ον, τῶν, Ast 171, 9
πολεμίων, ἀπὸ τῶν, Ast 201, 1
πόλεμον, κατά, N 103, 11. - τὸν Κρητικόν N 103, 7
προμάχεσθαι πιστός p. T 47, 4

στραταγός, στρατηγός, στραταγήσας etc. v. ind. IV 3
στρατευσάμενος S 7, 2. σ. τὰς γ' στρατείας M 1119, 2. σ. κατὰ πόλεμον N 103, 11. σ. ἐν τριημιολίᾳ N 104, 3

στρατιώτης Th 827. τῶν ἐν Θήραι τασσομένων στρατιωτῶν Th 327, 5. τῶν κατὰ Κρήτην καὶ Θήραν καὶ Ἀρσινόην τὴν ἐν Πελοποννήσωι στρατιωτῶν καὶ μαχίμων Th 466, 14. στρατιώτας Th 466, 6

τόξων ἐντήρα T 47, 4
τριημιολία ᾇ ὄνομα Εὐανδρία Σεβαστά N 104, 3
τριηραρχούντων Ast 201, 5

5. Praemia et privilegia.

ἀγάλματα Th 326, 42. ἀγ[άλματι ἡρωϊκῷ] Ast 219, 3
ἀναγορεῦσαι Ast 169, 18. 170, 16. Cnidi Th 322, 9
ἀνακαρύξαι τὸν κήρυκα An 249, 33. ἀνακαρύσσεσθαι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν An 249, 20
[ἀνακηρύσσεσθαι] ἐν τοῖς ἀγομένοις ἀγῶσιν Perge M 1073, 1
cf. κάρυγμα Th 320, 2
ἀνδριάς Th 481, 9. M 1119, 6. ἀνδριᾶσι καὶ εἰκόσι M 1117, 7
ἀσυλὶ καὶ ἀσπονδὶ Th 321, 4. T 29, 10
ἄσυλος πόλις καὶ χώρα etc. An 254, 12. 15
[ἀτέλει]α ὧν κα ἐ[σάγηται καὶ ἐξάγ]ηται Th 321, 4—6
ἀφηρωΐξε(ν)
ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος ἀ. Th 864—866. 870
- ἀφηρωΐσαν Th 867
ὁ δᾶμος ἀφηρωΐξε An 281. 288. Th 871—877
- ἀφηρωΐξε καὶ ἐτείμασε 868. 869
ε(ἴ)σπλουν καὶ ἔκπλουν Th 321, 2. T 29
(εἰκών)
εἰκόνι Ast 215, 7
εἰκὼν γραπτά An 247, 19 cf. 22

εἰκὼν μαρμαρίνα (-ν) An 249, 24. M 1115a 4
εἰκὼν χαλκέα Ast 194, 4. 213, 5. 214, 4. 217, 3. 219, 2. M 1097, 2. 1114, 5. N 101. 102
ἀνδριᾶσι καὶ εἰκόσι M 1117, 8
ἐκφορὰν αὐτοῦ δαμοσίᾳ ποιήσασθαι An 249, 36
ἔπαινος, ἐπαινεῖν
ἐπαινῆσθαι πανδαμεὶ An 247, 15
ἐπαινέσαι Ast 169, 10. 170, 9. ἐπαίνῳ Ast 213, 3. 215, 5. [219, 2]
ἐπαινεῖσθαι καὶ μαρτυρηθῆναι Th 326, 30
ἐπαίνωι N [102]. 103. 9
εὐεργέτας (-ης)
An 254, 29. 274. εὐ. καὶ κτίσταν τᾶς πατρίδος 272. εὐ. καὶ κτίστην ἀπὸ προγόνων 273. εὐ. ἀληθῶς 274
Th 332. 333. 497 (v. πρόξενος) 531, 10. αὐ. (pro εὐ-) τῆς πατρίδος 865, 5
M 1113, 2. εὐ. τῆς πόλεως 1118, 7
T 29 (v. πρόξενος)
(exclusi imperatores; cf. Ast 207, 6. 208, 6. M 1110, 2 etc.)
κτίστης M 1124, 6 v. εὐεργέτας
μαρτυρηθῆναι Th 326, 30
οἰκιστὴν καὶ πατέρα M 1119, 4

πόθοδον πο[τὶ τὰν βουλὰν κ]αὶ τὸν δᾶμο[ν εὐθὺς μετὰ τὰ] ἱερά Th 321, 7
προεδρία
[ἐν ταῖς] τῶν ἀρχόντων [καθέδρα]ις An 249, 30
ἐν τοῖς ἀγῶσι(ν) Ast 213, 4. 214, 3. 216
ἐν τοῖς ἀγῶσι οὓς τίθεντι Νισύριοι N 103. 10
πρόξενος, π - οι
Ἀναφαίων καὶ αὐτὸς καὶ ἔγγονοι (ἐκγ.) An 250—252. π. καὶ εὐεργέτας An 254, 29. lex de iis(?) 250
lex et catalogus Ast 168
Th 334. π - ος (- οι) καὶ εὐεργέτας (- αι) Th 332. 333. 497
π. καὶ εὐεργέτας τᾶς πόλιος τᾶς Τηλίων T 29, 4
στέφανος Ast 167. Th 322, 9
ἀργυρίου ἐ[κ Στεφα]νοφόρου δραχμᾶν ... An 254, 32
θαλλοῦ σ - ωι Ast 169, 13. 170, 12. τῶι ἐκ τοῦ νόμου στεφανωθεὶς ὑπὸ τοῦ δάμου Ast 194 corr.
χρυσέωι (χρυσῶι) στεφάνωι
An 249, 33. 280
Ast 213, 4. 214, 3
M 1097. 1114, 3. 1115a 3
N 88. 101—103
χρ. στ. ἀριστείῳ An 249, 18

[στ. ἀρισ]τείωι ἀπὸ χρυσ[ῶν - M 1113
στ - οις χρυσέοις δυσί Ast 194, 3
πλεονάκις χρυσέοις στεφάνοις N 104, 4
χρ. στ. ἀπὸ δραχμ[ᾶν δισχι-λ]ίων Th 320, 4. τῶι μεγίστωι ἐκ τοῦ νόμου Ast 215, 6
χρ - οις στ[- οις τοῖς μεγί]στοις ἐκ το[ῦ νόμου] Ast 219, 4
διηνεκεῖ στεφάνῳ Ast 217, 4
στεφανοῦσθαι τὰν εἰκόνα ταῖς ἱερομηνίαις An 249, 25
ἐστεφάνωσε p. Ast 212. στεφανοῖ (Smyrna) Ast 172, 28
(τ(ε)ιμάω) ἐτ(ε)ίμασε ἐτ(ε)ίμησε (sine accuratis honorum notis)
An 274, 4 (ἡ πατρίς). 275
Th (ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος) 500. 504. 505. 522 l. 11
(ὁ δᾶμος. δῆμος) 494. 495. 497. 499. [501. 502]. 513. 516. 523. τὸ τρίτον 498. (ἀφηρωΐξε καὶ ἐτ. 868. 869).
- ἥρωα 878, 5
τειμάς 530, 5
M (ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος) 1116, 7. 1118, 3
Ph ἦν καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν 1059
υἱὸς τῆς πόλεως An 273

6. Metrologica et numismatica.

μναῖ Th 977. μ. Th 981
ἑπτά Th 978
δέ(κα) Th 979
δ[έ(κα)] Th 980
στατὴρ τυροῦ καπυροῦ Th 330, 181. 187

δραχμαί
δραχμαὶ χίλιαι An 253, 4
στέφανος ἀργυρίου ἐκ [Στεφα]νοφόρου δραχμᾶν ... An 254, 32
χαλκοῦ δραχμὰς τριάκοντα An 253, 13
δραχμᾶς <, δραχμαὶ ἑκατόν Ast 168

δραχμαὶ πεντακόσιαι Th 329, 7
χρυσέωι στεφάνωι ἀπὸ δραχμ[ᾶν δισχιλ]ίων Th 320, 4
δραχμαί (variae summae; 15—3000) Th 330, 23. 29. 39. 64. 72. 75. 77. 115. 117. 143. 154. 159. 162. 174. 217. 264
δραχμαὶ χίλιαι, μύριαι N 87
Πτολεμαϊκὰς (δραχμὰς) ρια' Th 327, 13 corr.; cf. τὰς ις' (δραχμάς) 327, 144
[στεφάνωι ἀρισ]τείωι ἀπὸ χρυσ[ῶν -] M 1113

[τάλαντα] δέκα (Cretae) An 254, 24
[δηνάρια] ,βφ' Th(?) 860
δύο ἥμισυ μυριάδων προσόδου κατ' ἔτος M 1119, 7

πόδες πέντε N 86
βροχίδων τριῶν διπλῶν M 1232, 10
ζυ(γά) = iugera Romana Ast 180—182
ἰο., ἰου. = ἰούγερα Th 343—345. 348. 349. 1052

με., μερ. = μέρη? Ast 181. 182. Th 344, 3

[μέδιμνος ἀλ]φίτων Th 450d corr. πυρῶν, κριθᾶν μ. Th 436, 10. 11
μετρητὰς ἐλαίου An 253, 11. οἴνου Th 436, 12
ἐκτεὺς οἴνου Th 450d (τεταρτ - ibid. a 18 diem non mensuram indicare videtur)
χοίνικες πυρῶν Th 330, 180. 186
Mensurae aetatis imperatorum Romanorum: v. ad Th 982

7. Varia quae ad respublicas graecas spectant.

ἀγορά [N 92 v. notam] Th 325, 30
ἄμισθος ἡγεμών (Rhodi) S 7
ἀναγραφά (-ή), ἀναγράφειν
An ἀναγραφῆμεν τό τε ψάφισμα καὶ τὸν χρησμὸν καὶ τὰν ἔφοδον ἐστάλαν λιθίναν 248, 31. ἀ. δὲ τὸν στέφανον καὶ τὸ ἀντίγραφον τοῦδε τοῦ ψαφίσματος 249, 28
Ast ἀναγραψάτω τὸ ψάφισμα τόδ' ἐς στήλαν λιθίναν 167, 6. τοὺς προξένους ἀναγραφέτω καὶ εἰς τὸν τοῖχον 168, 3. τὸ εἰς τὰν ἀναγραφὰν τέλεσμα 168, 5 (cf. πριάμενος). τὸ ψάφισμα ἀναγράψαι ἐς τὰν φλιὰν τοῦ ἀγορανομίου 170, 24. ἄνδρα ἑλέσθαι ὅστις ἐπιμεληθησεῖ τᾶς ἀναγραφᾶς 170, 26. αἱρέθη ἀναγράψαι 170, 28
Th οἱ δὲ ταμίαι ἀναγ[ραψάντω etc.] 320, 15 cf. [321, 10]. ἀναγραψάντων δὲ καὶ οἱ ἔφοροι τόδε τὸ ψάφισμα ἐστάλαν λιθίναν 322, 18 cf. 13. ἀνεγράφεν ὑπὸ τοῦ γραμματέως πρόξενοι (similia) 332—334. ὁ γυμνασίαρχος καὶ ὁ ὑπογυμνασίαρχος ἀνέγραψαν τὸς ἐφηβεύσαντας (similia) 338—342
(Smyrnae) ἀναγραφή Ast 172, 95
(ἀναλαμβάνω) ἀνειλημμένα ὑπὸ τοῦ οἰκονόμου εἰς τὸ βασιλικὸν χωρία Th 327, 8
ἀνάλωμα Ast 167, 7. [10] (stelae). ἀ - τα Th 322, 21
ἀντίγραφον τοῦ ψαφίσματος An 247, 24. 249, 28. ἀ - α τᾶς ἐπερωτάσεως καὶ τοῦ χρησμοῦ 248, 3 (cf. ἀντίγροφον 22). ἀ - ον τοῦ ὑπομνήματος Th 327, 5
ἀπελεύθεροι καὶ δοῦλοι M 1232, 7. 12
ἀπηλευθέρωσαν τὸς αὐτῶν οἰκέτας Th 336, 9
ἀπογραφῆς, ἐξ, Th 343, 6. 9
ἀποτεισάτω δραχμὰς ἑκατόν Ast 168, 10. δραχμὰς χιλίας, μυρίας N 87
ἄρχων v. ind. IV 3. μήτε ἄρχοντος μήτε ἰδιώτου Th 325, 38
ἄστεα, ἐπ' ἀλλοδαπῶν, p. Ast 202, 4

συγγενεῖς *Th* 330 *saepe*. *M* 1232, 12
σύμβιος, σύνβιος, ὁ, 506 (?). 894. 904 — 908
σύμβιος, σύνβιος, ἡ, [914]. 916. 917
σύνγαμος, ἡ, *p. M* 1188
συνεύνα (?) *Ast* 238 *c. nota*
συνευνέτας *p. Th* 870, 9
συνοικοῦντες αὐταῖς } *Th* 330, 98. 94
συνοικοῦσαι αὐτοῖς }

συνόμευνος *p. M* 1190, 9
τέκνον, τέκνα 161. 171, 37. 274, 3. 468, 5. 913. 919*a*. 923. *p.* 1065 I 6. 1102. 3. *p.* 1188, 3. 1229. 1239, 6
τέκνα ἄρσενα. θήλεια 330, 95. 96
τοκήων *Ph* 1065 II 3
τροφέα καὶ εἰσποιήσαντα, τὸν ἑαυτοῦ *Th* 514

υ(ἱ)οθεσίαν δέ, καθ', *T* 33. 21. 36, [3]. 7. 10. 66. *N* [118?]. *An* 277. *Th* 335 *B* 10. 444, 2. 487. 488. 508. *M* 1112
κατὰ δὲ υ(ἱ)οθεσίαν (*Rhod.*) *An* 252, 3. *Th* 330, 82. [108]. 336, 8
υἱός, ὑός 33, 23. 43. 202, 3. 325. 330 *saepe*. 346. 444, 5. 445, 3. 489, 3. 496, 2. 513*b*. 520, 2. 531, 4. *p.* 819, 1. 4. 918 — 922. 929. 942. 1060. 1227. υἱέας *p.* 1189
τὰν τοῦ υἱοῦ θυγατέρα *Th* 520, 2
υἱωνός 1239, 3

mulier a matre sola derivata An 298. *Th* 870. 910

V.

Respublica Romanorum.

1. Imperatores et eorum propinqui.

CAESAR
(Θεοῦ *Ast* 174. 2. 205. [*An* 264]. *Th* 469. 470. *M* 1107)

AVGVSTVS
Καίσαρα Θεοῦ υἱόν, αὐτοκράτορα τὸ π[έμπτον (*sic*), ὕπ]ατον τὸ τέταρτο[ν, Αὐτοκράτορα (?) = *a.* 30 *a. Chr. n. Th* 470
Αὐτοκράτορος Θεοῦ υἱοῦ Καίσαρος *eiusdem anni et monumenti? Th* 469
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ υἱὸς Σεβαστὸς ἀρχιερεὺς ὕπατος τὸ δωδέκατον ἀποδεδειγμένος καὶ δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ὀκτωκαιδέκατον = *a.* 6 *extr. a. Chr. n. epistula eius Ast* 174
[Αὐτοκράτ]ορι Καίσαρι θ[εοῦ υἱῷ Σεβαστῷ] *Ast* 205
[Αὐτοκράτ]ορα Καίσα[ρα Θεοῦ υἱὸν Σε]βαστόν *An* 264
[Καίσαρα] Θ[εοῦ υἱὸν Αὐτοκ]ράτ[ορα] *M* 1107
τοῦ Σεβαστοῦ θεοῦ Καίσαρος *M* 1104, 2
θεοῦ Αὐτοκράτορος Καίσαρος *M* 1116, 4
(θεοῦ Σεβαστοῦ *Ph* 1058. *M* 1116, 2)

AVGVSTVS ET LIVIA?
τῶν Σεβαστῶν, ἱερατεύσαντα ἐν Νισύρῳ. *N* 104, 7

TIBERIVS
Τιβέριον Καίσαρα θεὸν Σεβαστόν, θεοῦ Σεβαστοῦ υἱὸν *eius* (?) ἱερεὺς *Ph* 1058
τοῦ Αὐτοκράτορος Καίσαρος, θεοῦ Σεβαστοῦ, θεοῦ *M* 1116
Αὐτοκράτορος Τιβερίου Καίσαρος (ἱερέα) *Th* 517
Τιβερίου Καίσαρος (ἱερεύς) *Th* 339, 1
Τιβερίωι Καίσαρι *Th* 471 (*ara eius*)

GERMANICVS
Γερμανικὸν Καίσαρα [αὐτοκράτορα, τὸν πατέρ]α Γαίου Καίσαρος Σεβαστοῦ *Th* 472
(Γερμανικοῦ Καίσαρος *M* 1108)

AGRIPPINA GERMANICI
Ἀγριππεῖναν Γερμανικοῦ Καίσαρος γυναῖκα *M* 1108

GAIVS
([τὸν πατέρ]α Γαίου Καίσαρος Σεβαστοῦ *Th* 472)

CLAVDIVS
Τιβέριον Κλαύδιον Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικόν *Th* 473

NERVA
(θεοῦ Νέρουα *Ast* 175. 176. [206]. *M* [1080 *a* (?)]. 1110, 2)

TRAIANVS
[Αὐτοκράτορα Νέρου]αν Τραϊανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν [Γερμανικὸν θεοῦ Νέρ]ουα υἱόν ([ὁ ἱερ]εὺς αὐτοῦ) *M* 1110
τοῦ μεγίστου καὶ θεῶν ἐνφανεστάτου Αὐτοκράτορος Νέρβα Τραϊανοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ Δακικοῦ *Th* 324
Αὐτοκράτορα Νέρβαν Τραϊανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικὸν Δακικόν *Th* 475
[Αὐτοκράτορι Νέρουᾳ Τραϊανῷ Καίσαρι Σεβαστῷ Γερμα]νικῷ Δακικῷ *M* 1080 *a* (*haec iis quae posui probabiliora*)
(Θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ *Ast* 175 — 177. 206)

HADRIANVS
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ Τραϊανοῦ [Παρθικοῦ] υἱός, θεοῦ Νέρουα υἱωνός, Τραϊανὸς [Ἁδριανὸς] Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημ[αρχικῆς ἐξ]ουσίας, ὕπατος τὸ β' = *a.* 117 *s.* 118 *p. Chr. n. Ast* 175
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱός, θεοῦ Νέρουα υἱωνός, Τραϊανὸς Ἁδριανὸς Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας, ὕπατος τὸ β' = *a.* 118 *p. Chr. n. Ast* 176
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, [θεοῦ] Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱός, [θεο]ῦ Νέρουα υἱωνός, [Τραϊανὸς Ἁ]δ[ρ]ιανὸς Σεβαστ[ός, ἀρχιερεὺ]ς μέγιστος, δ[ημαρχικῆς] ἐξουσίας τὸ ιγ', ὕπ[ατος τὸ γ', πατὴρ πα]τρίδος = *a.* 129/30 *p. Chr. n. Ast* 177

Eadem usque ad υἱός, *ceteris deletis Ast* 206
Αὐτο[κράτορα Καίσαρα] Τραϊ[ανὸν Ἁδριανὸν Σε]βαστὸν *An* 265
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Σεβαστὸν Τραϊανὸν Ἁδριανὸν Αὔγουστον *Th* 476. 477
epistulae eius Ast 175 — 177. 206?

ANTONINVS PIVS
τοῦ κυρίου ἡμῶν Αὐτοκράτορος Καίσαρος Τ. Αἰλίου Ἁδριανοῦ Ἀντωνείνου Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς = *a.* 149 *p. Chr. et paullo postea Th* 325, 1 *cf.* 22
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τίτον Αἴλιον Ἁδριανὸν Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ *An* 267
(Αὐτοκράτορος Τ. Αἰλίου Ἁδριανοῦ Ἀντωνείνου Καίσαρος Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς *M* 1111)

MARCVS
vivo patre: Αὐτοκράτορος Τ. Αἰλίου Ἁδριανοῦ Ἀντωνείνου Καίσαρος Εὐσεβοῦς υἱόν, Μ. Αὐρήλιον Οὐῆρον Καίσαρα *M* 1111
Οὐήρου Καίσαρος = *a.* 149 *p. Chr. et paullo postea Th* 325, 4. 23
patre mortuo: Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνῖνον Σεβαστὸν Ἀρμενιακὸν *a.* 164/6 *p. Chr. n. Ast* 207
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Σεβαστὸν *Th* 478. 479
(Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνείνου Αὐτοκράτορος *Th* 483)

FAVSTINA MINOR
Σεβαστῆς Φαυσ(τε)ίνης = *a.* 149 *p. Chr. et paullo postea Th* 325, 5. 24

VERVS
vivo Pio: Λουκίου Καίσαρος = *a.* 149 *p. Chr. et paullo postea Th* 325, 5. 24
mortuo Pio: Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λούκιον Αὐρήλιον Οὐῆρον Σεβαστὸν Ἀρμενιακὸν *Ast* 208

COMMODVS
[Αὐτοκράτορι Καίσαρι Μ. Αὐρηλίῳ Ἀντω]νείνῳ Κομό[δῳ] *An* 266. *Fortasse idem*:
Αὐτοκράτορι Καίσαρι Μ. Αὐρηλίῳ - - *Th* 474 *cum corr.*

SEPTIMIVS SEVERVS
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λ. Σεπτίμιον Σεβῆρον Περτίνακα Σεβαστὸν *Th* 480

ANTONINVS SEVERI F.
τὸν γῆς καὶ θαλάσσης δεσπότην Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρ. Σεουῆρ[ον Ἀντωνεῖνον - - *N* 100
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρήλιον Σεβῆρον Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ Σεβαστὸν Ἀραβικὸν Ἀδιαβηνικὸν Παρθικὸν Γερμανικὸν μέγιστον *Th* 481
? Αὐτοκράτορα Μ. Α[ὐρ. Καίσαρα] Σεβαστὸν *Ast* 209 (*supplementa incerta, deest* Ἀντωνεῖνον; *Marco non attribui propter litteraturam*)

ANTONINVS ET GETA
Fortasse supplendi Th 482. 483

SEVERVS ALEXANDER
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρ. Σεβῆρον [Ἀλέξανδρον] Σεβαστὸν Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ *Th* 484, 2

GORDIANVS
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Ἀντώνιον Γορδιανὸν *Ast* 210

INCERTVS
Καί]σαρ[α? *M* 1109

Varia
Καισάρειον, τὸ ἀρχαῖον *Th* 326, 26
τριημιολία ᾇ ὄνομα Εὐανδρία Σεβαστά *N* 104, 4

2. Senatus. Magistratus. Varia.

Aug = Augustus *Ast* 173
SC = *Ast* 173, 1—22

3. Tribus.

VI.

Res sacrae.

1. Dii deae heroës cum cognominibus.

2. Templa sacerdotes caerimoniae similia.

3. Feriae et agonistica.

4. Annus menses dies et varia chronologica.

VII.

Collegia.

1. Collegiorum nomina.

2. Collegiorum magistri institutaque.

Plurima ex his ex Epictetae testamento et collegii τῶν συγγενῶν *decreto Th* 330 *petita sunt.*

3. Collegiorum honores.

VIII.

Statuarii.

IX.

Res sepulcralis.

X.

Carmina.

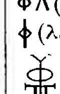
Αἰρόμενον βρέφος ἄρτι φίλοις ἀγανοῖσί τε ἀγοστοῖς(?) *M* 1191. 1192
Ἀλέξανδρος μὲν ξεῖνε τοὔνομα, ἡ δέ μου *Th* 820
Ἀνατολῆς ὁ τύμβος οὗτος τῷ σ⏑ – ⏑ – ⏑ – *An* 276
Ἀνδράγαθον δέκτο χθονίη *Ths* 1053
Ἀ νίκα πύκταισι δι' αἵματος· ἀλλ' ἔτι θερμόν *Th* 390
Βάρβαξ ὀρχεῖταί τε ἀγαθῶς ἐδίδου τε ποτανῆ *Th* 543
Βωμὸν ἔτευξε Διοσκούροις Σωτῆρσι θεοῖσι *Th* 422
Εἵσατο τήνδ' Ἑκάτην πολυώνυμον Ἀρτεμίδωρος *Th* 421 *b*
Εἴ τι παρ' Αἱμονιεῦσι γένος πολιοῖο Φέρητος *Th* 869
Ἕκτον χ' ἐξηκοστὸν ἔτος ζήσασαν ἀλύπως *An* 281
Εὐξαμένα μ' ἀνέθηκεν ὑπὲρ χάριος τόδε ἄγαλμα *Ast* 192
Ἥκω Πρίαπος τῆιδε Θηραίωμ πόλει *Th* 421 *c*
Καλὸν τὸ μῆλον ἀποκαλεῖς ἐτήσιον *Th* 1036
Κοινὸν φῶς ἐσιδοῦσα τὸ κοινὸν ἔχω τέλος αἰεί *M* 1188
Κόσμον Ἄρης πατρίδι στῆσε ἐνθάδε παῖδα Πίδωνος *Ast* 211
Μνῆμα καλὸν ⏑⏑ — ⏑⏑ — ⏑⏑ — ⏑⏑ — ⏑ *Th* 818
Ναοὺς Ἀρτεμίδωρος ἔτι προτέροις βασιλεῦσιν *Th* 464
Ναῶν ὠκυδρό(μων) πολλ' ἄπο κτισάμενος *Ast* 203
Νυμφᾶν καὶ νομίοιο θεοῦ, ξένε, τάνδε καλιάν *Ast* 199
Ὅτι μὲν πρόμοιρος ἁρπάγην ἐγὼ λυγρά *Th* 870
Οὐκ ἀδάκρυτος ὁ τύμβος, ὃν Ἑρμῆς ποῖσεν ὁ πρεσβύτερος *N* 107
Οὐκ ἐπόνησ' Αἴαντος ἐγὼ πλεῖον οὐδὲ Ἀχιλεῖος *T* 47
Οὐκ ἔφυγον Φολέκανδρον, ἐμὰν πόλιν· ἀλλά με δαίμων *Ph* 1065 II
Οὐ μόνον εὐχοῦμεν Λακεδαίμονος ἐκ βασιλήων *Th* 868
Οὔνομά μοι Καπίτων, Μούσαις φίλος, ἤπια δ' ἀστοῖς *M* 1189
Οὔτε με παρθενικαῖς ἐναρίθμιον ἤγαγε Μοῖρα *N* 106
Παῖ Διός, Ἐκφάντωι δέξαι τόδ' ἀμενφὲς ἄγαλμα *M* 1075
Πολλάκι καὶ πρότερον τίμησεμ παῖδα Φέρητος *Ast* 212
Σῆμα Φίλωνος ἄξρηστον, ὁδοιπόρε, Καλλιπολείτου *T* 48
Στάλα μὲν οὐκ ἄσαμος, ἔμπνοος δ' ἔτι *Ast* 220
Στέργω καὶ φθιμένα τὸν ἐμὸν πόσιν· οὐ γὰρ ὀθνείαις *M* 1190
Τόνδε Ἄρεως ἐν ἀγῶνι κατακτάμενον Ῥοδοκλῆα *S* 9
Τύμβον Ἀβάσκαντός μοι ἀνὴρ ἐμὸς ἔκτισε τόνδε *Ph* 1065 I
Τῶι ξένωι εἰπὲ πολῖτα, τίς ἔκτισε γυμνάδα τάνδε *Ast* 202
Υἱέα Καλλικράτη ⏑⏑ — ⏑⏑ — ⏑⏑ — ⏑ *Th* 819
Χαίρειν τὸν κατὰ γᾶς εἴπας, ξένε, Διογένη με *Ph* 1064
Χρησμὸν ἔπεμψε θεοῦ Δελφοῖσι προφῆτις ἐμαυτόν *Th* 863
Ὦ παρ' ἐμὸν στείχων τοῦτ' ἠρίον εἶπον ὁδῖτα *S* 10
⏑ — ⏑ — ⏑ παῖδά τε Ἀρχεμηνίδαν *Ast* 221 *B*
. . . . ς πάρειμι καὶ παραστάτης *Th* 421 *d*
Carminum fragmenta T 49. *Ast* 221 *A*. *Th* 768. 1034. 1035
Carminum memoria latet Th 910, 3. *Ph* 1068

XI.

Compendia. Numeri. Interpunctio.

λιλ, λιλ^C, λιλε *similia* = αἰλεῶν *Th* 344—345
λμπ, λμγε, λμπελ = ἀμπέλων *Th* 343—345. 348. 349
λΝΘΡ. *ad* ἀνθράκων *locos spectat Ast* 180. 182
ΑΥΡ(ήλιος) *N* 100. 164, 1. *Ast* [209]. *Th* 481. 484. 894
Β δεύτερον *Ast* 175, 4. 176, 4. *Th* 481. 528, 3
Β *post hominis nomen patrem homonymum indicat Ast* 174, 6. *Th* 478. 479. 484
Β = δίς *M* 1119, 3
ΒΡΥ *An* 251, 18 = Βρυα… 249, 23? *v. corr.*
Γ = τρεῖς *M* 1119, 2
Γ̄ = τρίτον *M* 1101, 2
ΓΕΝ(ομένων) *Th* 343, 9
Γ̌ = γυναῖκα *Th* 346, 7. 10
ΓΥΡ, *plerumque* Γ with Υ above = γῦροι *Th* 343—346. 348. 349
[✱] = δηνάρια [860, 6]
Ͱ = δραχμάς *Th* 327, 144 } *more Aegyptio*
Ɣ = δραχμάς *Th* 327, 14 *corr.* } *more Aegyptio*
L = ἔτος *Th* 327, 144. 145. 331, 15. 16. 44 } *more Aegyptio*
ΕΤ(ῶν) *Th* 343. 346
ΖΥΓ *Ast* 180, 5 } ζυγόν, ζυγά (= *iugera*)
Ž *Ast* 180—182 } ζυγόν, ζυγά (= *iugera*)

< = ἡμίσας *Ast* 168, 7. *cf. infra s. v.* ‘*Fractiones*’
ͰΡΙ(λόχου) *Th* 634, 7 *cf.* 8
Θ́ = θυγατέρα *Th* 346, 5
ϙ = ἰούγερα *Th* 343—345. 349
8 = ἰούγερα *Th* 348
Κ(οἴντος) *Th* 325, 18
Κ with ΙΛ above *Th* 343, 5
Κλλ(ύδιος) *M* 1119, 2
ΚΛ(αύδιος) *Th* 474. *M* 1232
ΚΟΡ(νηλία, -νήλιος) *M* 1118
ΚΩ̄ Κυρίῳ † *M* 1238. 1239
ɞΛɞ, Λ, ·Λ· (ούκιος) *Th* 325. 480. *M* 1118, 5. 1228, 1
Μ̄ = Μᾶρκος *N* 100. <Μ̄> *M* 1125. ·Μ· *M* 1111, 5. ·Μ̄· *Th* 482. Μ̆ *Th* 484. ΜΑ̂Ρ *N* 164, 1 *cf.* *Ast* 207. 209. 210. *Th* 481
Μ with ΕΡ above, Μ with Ε above = μέρη *Ast* 181. 182
ΝΕ(ωτέρα) *Th* 343, 19
ΝΕΪ(συρίου) *N* 164, 3
ɞΠ◇ɞ (πλίου) *M* 1119, 5
ΠΡΟΒ, ΠΡ̊ = πρόβατα *Th* 346
ΣΠΟΡίμου *Th* 344. 345. 348
ΤΙ(βέριος) *Th* 325, 9. 474. 522 I. II. *M* 1119. 1232
Τ(ίτος) *Th* 325. 326. 524—526. 528. *M* 1111, 2

ΤΙ(τος) *Th* 527
ΦΛ(άουιος) *N* 97. *Th* 325. 524—527
ɸ(λάουιος) 526, 2
 Th 626 (*idem* n. 627 *post* Ἀντίοχος *restituendum est*)
Χ with ω above = χωρίον *Ast* 180—182. *Th* 343—346. 348. 349
Ψ·Β·Δ· = ψήφισμα βουλῆς δήμου *Th* 484

Patrum nomina ad distinguendos homonymos interdum compendiis notata: Th 327. 336, 12. 634, 7

[*Omisi nomina per ludibrium in muris rupibusque haud plene scripta*]

Praeterea cf. lucernas Th 1011—1013; *amphoram Th* 998; *fragmentum Th* 1050

Numerorum notae alphabeticae qu. v. *N* 104. 107 (*ubi* εἰκοστὸν καὶ ·Κ· *vel in medio versu est*) *Ast* 177. 180—182. 236. *Th* 325, 18. 327. 328, 20. 331. 343—349. 377. 820. 827. 860. 1052. *Ths* 1053. *M* 1119, 2. 1226

Fractiones velut < = $^1/_2$, Γ́ = $^1/_3$, ΙΒ́ = $^1/_{12}$ *Ast* 168, 7. 180—182. 343—345

Notae quae primas maxime numerorum litteras indicant: ΗΙ = 101, ⊓ = 50, Ι = 1 *Th* 335 *A*

Numerus latinus DCXXXX>I *Th* 339, 7

Interpunctionis modi:
⋮ *Th* 436. 450. 823
: *An* 257. *Th* 335 *A ante numeros.* *M* 1208
I *verba lineis distincta Th* 763

Puncta singula more latino ad verba distinguenda adhibita N 97. *An* 274. *Th* 865. 870, 3. *M* 1104. 1118. 1228. 1234; *ad extollendas litteras singulares maxime adhibentur Th* 522, 9. 524. 527. 528 *alias*; *interdum pro iis folia usurpantur Th* 325
Folia Th 484. 827. 869. 898. 921. *M* 1111. 1119. 1188. 1228 *etc.*
< *in fine versuum M* 1226. 1229
· > ɞ *in fine versus An* 274
< *puncta folia simul adhibentur M* 1228
) *in fine versus M* 1188(?)
‾ *paragraphus N* 91. *Ast* 174/175. *An* 251

XII.

Verba potiora.

ἐπιδημούντων ξένων, τῶν, 326, 12
ἐπέδωκε 253, 9. ἐπιδούς 325, 27. ἐπιδέδωκε 330, 113
ἐπιδόσεσι πολειτῶν, ἐν, 326, 15
ἐ[πιεικῶς] βιώσαντα 874
ἐπίκλαροι, αἱ, 330, 98
ἐπικλιομένοις, σὺν τοῖς, 420, 3
(ἐπικλώθω) 'πέκλωσε τὰ δόγματα (Μοίρη) p. 1065 I 5
ἐπικεκυρῶσθαι τὰ ψηφίσματα αὐτῶι 247, 16
ἐπιμελείας 331, 13. ἐ-αι 171, 32. ἐ-αν ποιούμενος 247, 8. ἐ. ποιησαμένων 478, 6. ἐ. π. τῆς ἀναστάσεως 479, 6. 484, 9. ἐ. ποιήσασθαι 172, 61. 98
ἐπιμελόμενος ὅπως 169, 7. 170, 6. ἐπιμελησαμένου τοῦ ἀνδριάντος 1119, 6. ἐπεμελήθη τοῦ δάμου 169, 4. 170, 4. ἐπιμεληθῆναι 172, 86. ἐπιμεληθέντων 475, 4. ἐπιμελησθησεῖ τᾶς ἀναγραφᾶς 170, 25
ἐπιμηνιεία δωρεάν 330, 199. τὰν ἐ-αν 330, 138
ἐπιμηνιεύων τὰν πράταν ἁμέραν, ὁ, 330, 178. οἱ δωρεὰν ἐ-οντες 330, 139. ἐ-οντα τὰν πράταν 330, 122. εἴ κα - - ἐπιμηνιεύσῃ 330, 142. 210. ἐ-σάτω 330, 165
ἐπιμήνιος, ὁ, 330, 171. ἐ-ίωι 330, 173. ἐ-ιοι 330, 194. ἐ. [ἐγ] δωρεᾶς 330, 155. ἐ-ίοις 330, 170. 225. 239. ἐ-ίος 330, 65. 208
ἐπίνεια τῆς πόλεως, τά, 326, 9
ἐπινοεῖ 248, 26. 29
ἐπέπλευσαν ἐπ' αὐτούς 171, 21. ἐπιπλευσάντων [171, 14]
ἐπίσαμον (*acc. m.*) 249, 14. ἐν τοῖς ἐπισημοτάτοις τῆς πόλεως τόποις 326, 42.
ἐπισκευᾶς 30, 9. περὶ τῆς κατασκευῆς καὶ ἐ-ῆς 325, 34. εἰς τὴν ἐ-ὴν τοῦ γυμνασίου 327, 143
ἐπεσκεύασεν [1080 *d*]. ἐ. τὰ ἀγάλματα 1077. ἐ. τὸ ἱερόν 1104, 3
ἐπισκόπος, τός, 329, 12
ἐπίσοφος, ὁ, 330, 199. 234. 250. 267. 271. τοῦ ἐ-ου 330, 224. παρὰ τοῦ ἐ-ου 330, 281. ἐ-ον 330, 203. 209
ἐπίσταμα 87. ἐ. ἐφιστᾶι 87, 2
ἐπίσταμαι, τοῦτ', p. 870, 6
ἐπιστάταν 320, 7. ἑλέσθαι ἐ. 167, 5
ἐπεστάτει 169, 2. 170, 2. 173, 51. ἐ-τεῦντος 178, 1
ἐπεσταλμένα, τά, 177, 12
ἐπιστολήν, τήν, 327, 3
ἐπιταδειότατον τόπον, τόν, 322, 11
ἐπιτελῶν τὰς θυσίας καὶ τὰ ἱερά 247, 12. ἐπιτετελεκεῖα πάντα 330, 25
ἐπιτελῆ ποιῆσαι τὰν ἐντολάν 330, 18
ἐπίτιμον ὀφείλοντα 330, 211
ἐπέτρεψεν ἰδεῖν p. 106. ὁποῖον ἂν καὶ ὁπόσον ὁ καιρός μοι ἐπιτρέψῃ καὶ - - 325, 42
ἐπιφανείᾳ γένους 326, 7
ἐπιφανέστατος θεῶν 420. ἐν τῶι ἐ-ωι τόπωι 331, 42. τὸν ἐ-ον τόπον 322, 12. 1073, 1. πόλεων ἐ-ων 1119, 3. ἐπιφανεστά[τοις ἀγῶσι]ν 1073, 2
ἐπιφανῶς στρατευσάμενον 1119, 2
ἐπιφέρῃ, (-ωσι) πόλεμον (*latine*), 173, 33. 39. 40. 42. τὸν ἐπιφερόμενον κό[σμον] 244 (*corr.*)
ἐπιχεῖσθαι ἀπὸ δείπνου ἐπὶ τὸ πρᾶτον ποτείριον τᾶν Μουσᾶν 330, 129
ἐπιψ[α]φιζομένου 247, 3. ἐπιψηφιζομένου 326, 3. ἐπεψηφίσατο 326, 54
hεπτά 978
ἔραται Φανοκλέος 542

ἐργάσασ[θαι μέλλουσι], τοῖς, 325, 48
ἔργον 325, 37. 39. 326, 11. 19. ἐ-ου 325, 35. 40. ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς ἐ-ῳ 1126, 4. ἐ-α 325, 13. ἐ-ων p. 212, 3. 324, 18. τὰν ποτὶ τὰ καλὰ τῶν ἐ. [σπουδ]άν 249, 17
(ἔρχομαι) δόμον σκότιον ἤλυθ(α) p. 1065, 3. τὸν Λάθας ἤ-εν ἐς λιμένα p. 107, 6
ἐξάγηται, ὧν κα, 321, 6
(ἐς) ἀναγράψαι *etc.* ἐστάλαν 29, 14. 248, 33. 253, 7. [321, 11]. 322, 19. τὰ ἐς ταῦτα ἀναλώματα 322, 20. ἐς ὃν ἀνατεθησεῦνται 322, 12. ἁρπάγην ἐ(ς) τὸν Ἀΐδαν p. 870, 5. τοῦ ἀφαιρουμένου ἐς τὰς θυσίας 330, 151. ἐς θυσίαν ἐπέδωκε 330, 113. ἐς τὸ ἱερὸν μὴ ἐσέρπεν 183, 1. ἔσχεν ἰς ἐμὲ 910, 6. καταστᾶται ἐς τὸν τοῖχον 248, 16. ἔστα ἐς πόνον p. 390, 6. ἐς ἃς (δραχμὰς) λαμβάνει (*usuras*) 330, 116. ἐς ὃ κα δόξει 330, 284. ἐς ὃ κα ἐκτείσῃ (-ει) 330, 146. 164. 177. 218. 237. ἐς πάντα τὸν χρόνον 329, 6. 330, 244
ἐ[ξάγηται], ὧν κα, 321, 5
ἐσέρπεν, ἐς τὸ ἱερὸν μή, 183, 1
ἐσθλόν p. 220, 5. ἐ-ὰ δώματα p. 1190, 5
ἔσοδον, τάν, 330, 214
(ἐσοράω) ἐσιδὼν - λυκάβαντας p. 10, 3. κοινὸν φῶς ἐσιδοῦσα p. 1188, 1
ἔσπλουν 321, 2
ἑστίᾳ τὸν ἑστιοῦχον, παρὰ τῇ, 1119, 5
ἑστιοῦχον, τόν, 1119, 5
ἔσω τῶν ὅρων 92, 13
ἑταιρεῖαι 450 *b* 3
ἕταροι p. 9
ἑτέρα 249, 25. μηδὲν ἕτερον τοιοῦτον ἔργον 325, 37. ἕτερα τῶν - ἔργων 324, 16
ἐτήσιον μῆλον p. 1036
ἔτι 247, 23. 330, 16. 390, 3. ἔτι πολλῶι ἐκτενέστερον - 331, 20. ἐ. προτέροις p. 464, 3
ἔτεος p. 868, 8. L = ἔτους 327, 16. 144. 145. ἔτους 327, 16. τῶι ἔτει 436, 6. ἔτος p. 281. L 331, 15. 16. 44. κατ' ἔ. 1119, 7. καθ' ἕκαστον ἔ. 172, 93. 330, 39. 62. 117. 134. εἰκοστῷ πέμπτον κοινὸν ἔχουσα ἔ. p. 1065 I 4. ἐτῶν 343, 16—19. 346. 347. 820. 827. 1053. βειώσαντα ἔτη δ' 236. ἐπὶ τὰ - ἔ. 331, 9. ἐπὶ ταῦτα τὰ ἔ. 330, 146. ἐφ' ἔ. 331, 3 *cf.* 9. μετὰ δύο ἔ. 330, 16
εὐάρεστον γενόμενον πᾶσι τοῖς κοινείοις 104, 11
(εὐγενέτας) δοιῶν εὐγενετᾶν γονέων p. 1190, 8
εὐδοκιμήσαντα 331, 7
εὐεργεσίας ἕνεκεν 1097, 4. 1114, 6. διὰ τὰς εἰς αὐτὸν εὐ-ας 288, 7
εὐεργέτης p. 421 *d*? εὐ-α 141. 497, 2. εὐ. τοῦ κοινοῦ 6, 3. εὐ-αν 29, 5. 207, 6. 208, 6. 254, 29. 272, 4. 333, 3. 519, 9. 865, 5 (*αὐ.*). 1113, 2. εὐ-ην 273, 6. 274, 2. 476, 4. 477, 4. 525, 11. 526, 6. 527, 3. 529, 3. 531, 10. 1110, 2. 1118, 7. εὐ-αι 333, 10. εὐ-ας 332, 2
εὐεργετεῖ [167, 5]. εὐ-ὲν 322, 17. τὸς εὐ-εῦντας 322, 15. τοὺς εὐ-ήσαντας 249, 15
εὐθύναις, ἐν, 87
εὐκλειὲς γῆρας p. 47, 6. εὐκλεεστάταν γυναῖκα p. 221 *B* 3. εὐ. πίστιν p. 221 *B* 6

εὐνέτιδος κεδνῆς p. 48, 2
εὐνοίας [172, 90]. 249, 13. 35. 322, 17. ε. ἕνεκα (-εν) 6, 6. 7, 7. 101, 5. 102, 5. 170, 18. 213, 6. 214, 6. 216, 3. 217, 5. [219, 10]. 275. [320, 5]. 528, 9. 529, 7. 530, 3 (αὐνοίας). 1114, 6. 1124, 4. [εὐνοίαι 1073, 5]. εὔνοιαν 88, 8. [326, 34]
εὔνους 172, 5. 92. εὔνουν 91, 5. εὔνους *acc. pl.* 322, 8.
(εὑρίσκω) εὑρήσεις p. 1188, 6. εὑράμενον πόλεων λογιστείας 1119, 4. εὑρέθη δυνατὸς p. 870, 16
εὐσεβείας ἕνεκα (-εν) 249, 19. 466, 9. 513. εὐ-ήιαι, τῆι πρὸς τοὺς θεούς, 1116, 10
εὐσεβῆ, τόν, 286. εὐ. ῥήτορα 1119, 4. εὐσεβής (*voc.*) p. 870, 12. χώρῳ ἐν εὐ-έων p. 1190, 6. τὸν εὐ-έστατον 247. εὐ-έστατε πάντων ὑγίαινε 235
εὐσεβίης, μετ', p. 48, 6
εὐσεβῶς 511. εὐ. βεβιωκότα τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς 1121, 4
εὐστοχίαν, αἴνεσε κατ', p. 47, 5
εὐσχημοσύνην, [τὴν τοῦ σώματ]ος, 171, 36
εὐσχήμονα βίον 288, 4. εὐ. προστασίαν τῶν νέων 331, 35
εὐταξίας ἕνεκα 485, 3. ὑπὲρ τᾶς τῶν παίδων εὐ. 193. τὴν ἁρμόζουσαν εὐ-αν 331, 17
εὐτυχεῖτε 177, 14. 1028
εὐτυχεῖ, τῷ, 1031
εὐτυχῶς 1029. εὐ. Διοδώρῳ τῷ φιλοπαίκτῃ 1028
εὐτ - - 450 *a* 2
εὐχάν, κατ', 263. εὐχὴν 259. 434. 1087. εὐ. ἀνέθηκε 458
εὐχαριστήριον 1086
εὐχαριστίας ἕνεκεν 273, 9
(εὐχέω) εὐχῶ. εὐχοῦμεν *v.* αὐχ.
(εὔχομαι) εὐξαμένα p. 192
εὐχρηστ - - 325, 51
εὐωνότατα πωλῆται, ὅπως ὡς, 169, 7. 170, 7
ἐφήβαρχον, τόν, 524, 3
ἐφηβεύσαντες, οἱ, 496, 4. τὸς ἐ-ας [338, 4]. 339, 6. οἱ ἐφηβευκότες 517, 6
ἔφηβοι, οἱ, 524, 5. γενομένος ἐκ τῶν ἐ-ων 330, 138
[ἐφείμενος, λᾶα γᾶν τ', p. 221 *B not.*]
ἐφιστᾶι, εἴ κα ἐπίσταμα, 87. ἐφεσταότα p. 1065 II 8. †τὸν ὧδε ἐφεστῶτα ἄγγελον 1238, 7
ἐφόδου, ὑπὲρ τᾶς, 248, 6. τὰν ἐ-ον 248, 33
ἔφορος 326, 55. [τὸν ἔ-ον 321, 9?]. οἱ ἔ-οι 322, 18. ἐπὶ ἐ-ων 336, 1. ἐ. ἐ. τῶν σὺν - 330, 1. 109. 270
ἐχθυόμενα ἱερά 30, 14
ἔχω τὸ κοινὸν τέλος p. 1188, 2. ἔχει p. 49, 1. ἐφ' ἧι ἔχι εὐνοίαι 1073, 4. ἔχουσιν 343, 4. ὅπως ἔχωσιν δαπανᾶν 327, 14. ἐχέτω 330, 58. μὴ ἐ. ἐξουσίαν 330, 41. 54. 256. ἐξουσίαν ἐχόντων 330, 78. ἔχειν 171, 13. ἔχων διατελεῖ (διετέλει *etc.*) 6, 6. 213, 6. [215, 9]. 216, 4. 219, 11. 331, 14. 1114, 7. εἰκοστῷ πέμπτον κοινὸν ἔχουσα ἔτος p. 1065 I 4. ἐχούσας (*gen.?*) 323, 4. ἔχουσαν 247, 21. 330, 282. εἶχε(ν) 327, 11. 466, 6. ἐξοῦντι 330, 197. εἴσχον p. 47, 2. ἀρκεῦσιν ἔσχεν p. 868. 11. ἧς ἔσχεν ἰς ἐμὲ 910, 6
ἕω[θε] 322, 17

ἕως κα ἦ 330, 95
ἕως τριῶν πινόντων 330, 140

(ζέω) ζῶν p. 221 *B* 4. ζῶσα [1038]. ζώσας αὐτᾶς 522, 18. ζῶντ' ἐμὲ λειπόμενος p. 868, 12. ζῶντες 1232, 3. ἔζησε μετὰ αὐτοῦ 280, 5. ἔζησε μέχρι - ἄρχοντος ἡμέρας - 1226, 3. 6. ἕκτον χ' ἑξηκοστὸν ἔτος ζήσαντα ἀλύπως p. 281. ἔζωκεν 511
ζηλῶν p. 1190, 10
ζυ(γόν) = *iugerum* 180. 181. 182. 343, 4
ζῷ(α) 182, 2. ζῷα = *anaglypha* 330, 11
ζωᾶς, ἀντί, p. 276

ἤ 87. 330, 260. 261. 262. 263. *cf.* εἰ.
ἦ *interrog.* 169, 12. 170, 12
ἦ *affirmat.* 537?
ἡαυτῷ *v.* ἑαυτοῦ
ἡγεμόνος ἀμίσθου κατὰ Ἄλεια 7. νίκης ναυμάχου ἡ-όνα p. 211
ἠδέ p. 870, 10
ἤδη 174, 9
(ἥδομαι) ἥσθητε διαδεξαμένου ἐμοῦ 174, 8
ἠελίου τὸ [γλυκὺ] τοῦτο φάος p. 1191, 4. λείπω ὑπ' ἠ-ωι p. 10, 4
ἤιθεον p. 9
ἥκω p. 421 *c*
ἡλικίαν p. (?) 1260
ἡμεῖς συνεμείναμεν 328, 16. ἡμῶν 328, 14. τῆς ἐπαρχείας ἡ. 326, 32. τοῦ κυρίου ἡ. 325, 2. ἡμῖν 91, 3. 328, 10. 19
ἡμέρᾳ, τῇ σήμερον, 326, 17. πρὸς τὴν καθ' ἡ-αν [χρείαν] 171, 35. [ἐντὸς -] ἡ-ῶν 1018, 8. ἔζησε - ἡμέρας - 1226, 4. 8
ἡμέτερος 171 *saepe*. ἡ-ρης φιλίης p. 1065 I 2
ἡμί *v.* εἰμί
ἡμιολιᾶν, ἄρχοντος τᾶν, 201
(ἥμισυ) δύο ἥμισυ μυριάδων 1119, 7. < = ἡμίσας (*s.* -είας) 168, 7, φαινέσθω ἐπὶ τῶι ἡμίσωι 168, 12. *cf.* 87, 10. τῶν σπλάγχνων τὰ ἡμίση 330, 197
ἡ[νίκ'] ἠμύνοντο 174, 35
ἠρίον p. 10, 1
[ἡρωϊκῷ ἀγάλματι 219, 3]
ἡρῷνα 886. Ἡρῴν[η] εὐχήν 434
ἡρῷιον 330, 21. [1038?]. τὰ ἡρῷια 330, 13. 15. τὰν ἱερατείαν τῶν ἡρώιων 330, 58. τὸ τέμενος τῶν ἡ. 330, [35]. 43 *cf.* 45
ἥρως 889. 890. [891?]. ἡ. φιλτάτη 236. ἥρωα 217, 3. 878, 5. 879. [881]. 1227. νέον ἡ. 880, 3. ἥρω 883. ἥρων p. 863. ἡρώων 3. τοῖς ἥρωσι(ν) 330, 67. 114. 124. 125. 152. 185. 188. 192. θεοῖς ἥρωσί τε κόσμον p. 202, 5. τιμαῖς ἰσομοιρον ἔθηκεν τὰν - ἥρωσιν p. 1190, 4
ἡρῷσσα 882. 887. 888. 890. [891?]. ἡ-ας 892

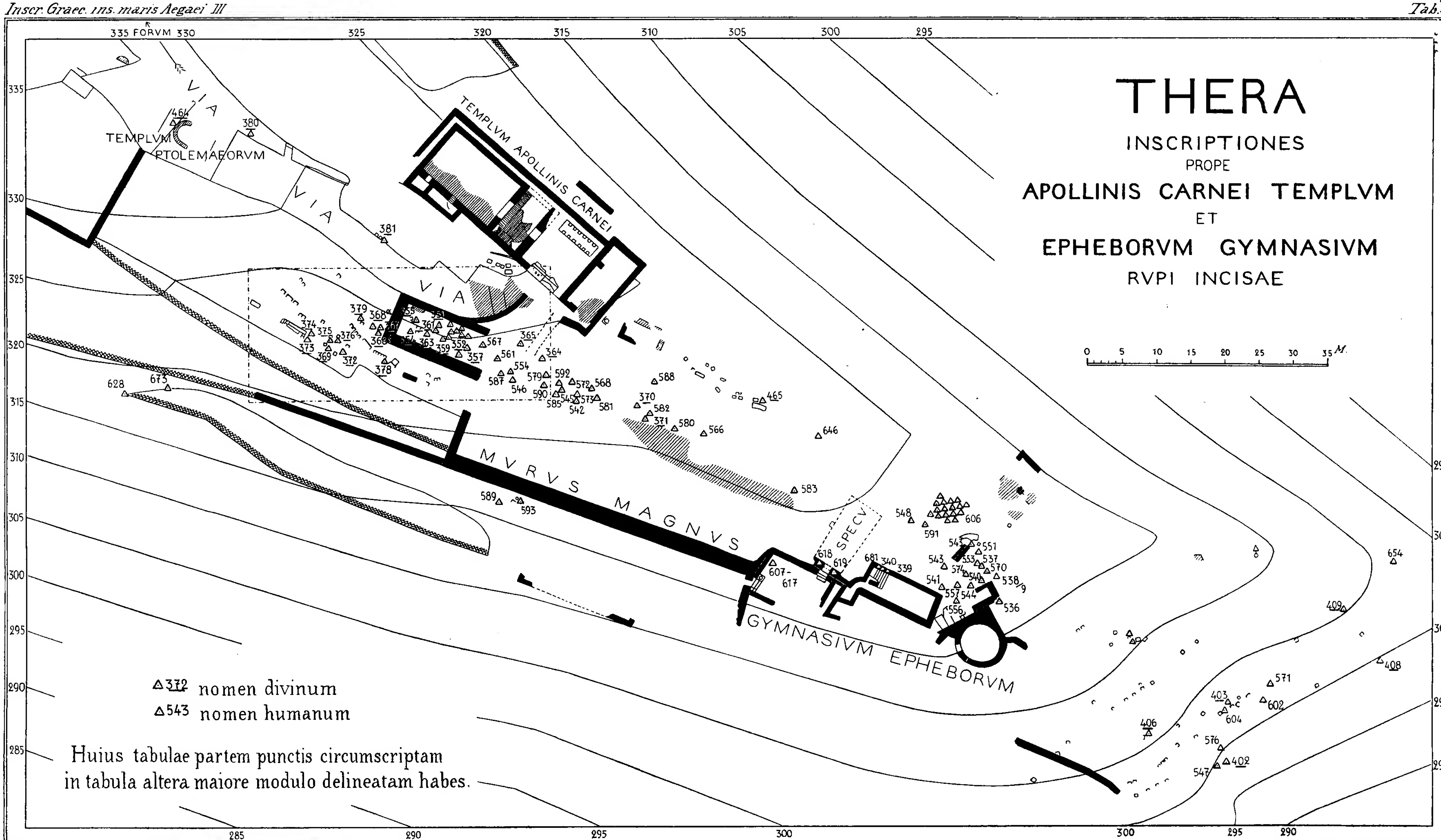
θαητὸν τύμβον ἔτευξε βροτοῖς p. 1190, 2
θ[αλ]άμους, ἰδεῖν [νυμφ]ιδίους, p. 106
[θα]λάσ[σης], ἐκ τῆς, 171, 13. τὸν γῆς καὶ θ. δεσπότην 100. καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θ-αν 173, 28
θαλλοῦ στεφάνωι 169, 13. 170, 12. 194. 331. 9

*XIII.

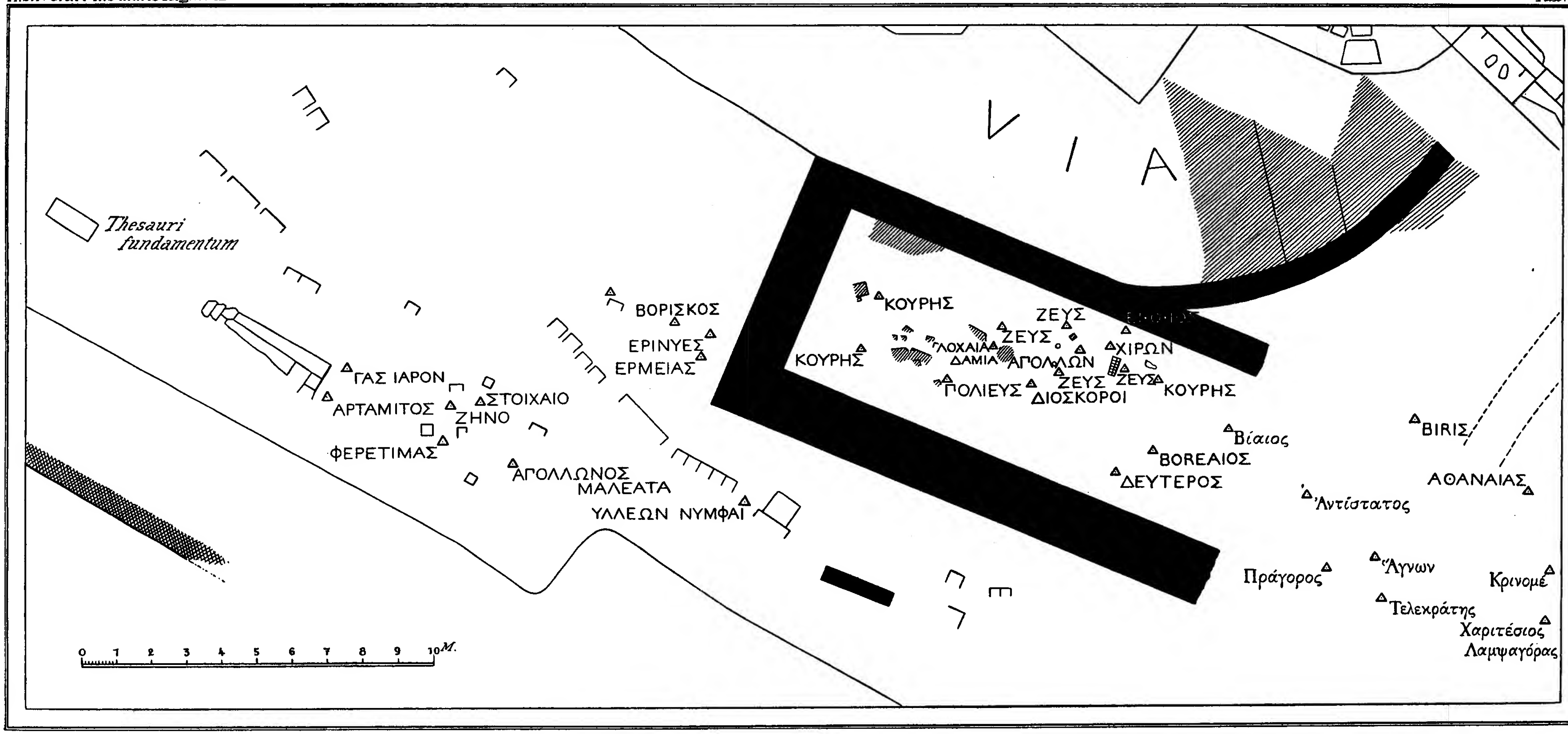
Nomina et verba potiora, quae titulis spuriis continentur.

(N. *1057 Pholegandri.)

Ex typographia Imperii Germanici.

P. WILSKI dimensuravit. — *M. LIEBKE delineavit.*

Thesauri fundamentum
VIA
ΓΑΣ ΙΑΡΟΝ
ΑΡΤΑΜΙΤΟΣ
ΣΤΟΙΧΑΙΟ
ΖΗΝΟ
ΦΕΡΕΤΙΜΑΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΜΑΛΕΑΤΑ
ΥΛΛΕΩΝ ΝΥΜΦΑΙ
ΒΟΡΙΣΚΟΣ
ΕΡΙΝΥΕΣ
ΕΡΜΕΙΑΣ
ΚΟΥΡΗΣ
ΚΟΥΡΗΣ
ΛΟΧΑΙΑ
ΔΑΜΙΑ
ΠΟΛΙΕΥΣ
ΖΕΥΣ
ΖΕΥΣ
ΑΠΟΛΛΩΝ
ΖΕΥΣ
ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ
ΧΙΡΩΝ
ΖΕΥΣ
ΚΟΥΡΗΣ
Βίαιος
ΒΟREΑΙΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΣ
ΒΙRΙΣ
ΑΘΑΝΑΙΑΣ
Ἀντίστατος
Πράγορος
Ἅγνων
Κρινομέ
Τελεκράτης
Χαριτέσιος
Λαμψαγόρας
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 M.

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDITAE

VOLVMEN XII

FASCICVLVS III

SVPPLEMENTVM

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MCMIV

INSCRIPTIONES
INSVLARVM MARIS AEGAEI

FASCICVLI III SVPPLEMENTVM

INSCRIPTIONES SYMES SEVTLVSSAE ALIMNIAE TELI NISYRI

ASTYPALAEAE ANAPHES THERAE ET THERASIAE PHOLEGANDRI

MELI CIMOLI

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

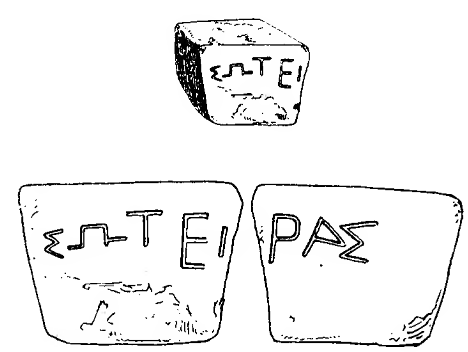
FRIDERICVS HILLER DE GAERTRINGEN

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MCMIV

CONSPECTVS EORVM QVAE HOC SVPPLEMENTO CONTINENTVR.

1671 Postquam tituli ipsi typis iam expressi, indices exprimi coepti sunt, ecce mihi adfertur Adolphi Wilhelm epistula, cui arae parvulae Theraeae ex volcanio lapide factae imago erat addita. Frustula nunc Viennae in Museo Imperiali adservantur.

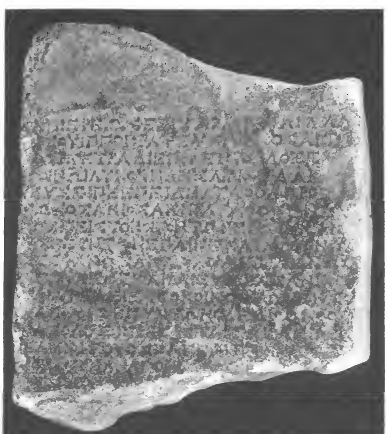
Σωτείρας scilicet aut Τύχης aut Ἀρτάμιτος aut Κούρας cognomen ominis causa ultimum huius supplementi numerum obtineat.

I.

SYME.

Novas inscriptiones invenit Demosthenes Chabiaras Symaeus: ed. idem *Oest. Jahresh.* V 1902, 13 sqq. ab E. Hula, ibid. VII 1904, 81 sqq. ab huius sylloges editore adiutus.

1269 (ante n. 1) Stela marmoris albi l. 0,26—0,265, cr. 0,13—0,14, a. nunc 0,31. In superiore latere a sinistra unum foramen est; in eius parte deperdita aliud foramen fuisse censent; his foraminibus aëtomatis dentes duos impositos fuisse [haud scio an verisimilis sit haec opinio; possunt vel postea addita esse foramina]. Litterae a. 0,006—0,009 saeculo alteri attribuuntur; Ε vel recentius, Σ antiquius esse videtur, sed nemo gnarus nescit, quid his tribuendum sit. Ed. *Oest. Jahresh.* V 1902, 16 sqq. 5 ex Chabiarae imagine photographica et apographo. Hula certas modo litteras recepit; paullo plures adieci etiamnunc utcumque perspicuas.

Ἐ[π]ὶ ἱερέως Ἐπιχάρμου καὶ δαμι-
[ο]ργοῦ Ἱπποκρά[τ]ευς, [μη]νὸς Ἀγρ[ια]-
[νί]ο[υ] τετράδι ἐπὶ δέκα, [ἔ]δοξε [τῶι]
[κ]οινῶι· Λυκομήδης Λυκ[ιά]δα Κ[ασα]-
ρεὺς εἶπε· ἐπειδὴ Ἀγαθόδωρος [Ἀγά]-
[θ]ω[ν]ος Ἄμιος ἀνὴρ ἀγαθὸς [ὢ]ν δ[ια]-
[τ]ελεῖ εἰς τὸ κοινὸν τῶν ἐν [Σ]ύμαι [κα]-
[τοικ]εύντων, ἐπαινέσαι αὐτὸν καὶ
[σ]τεφανῶσαι [θ]αλλοῦ στεφάνωι, [ἀ]-
[ρ]ετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας, ἃν ἔ[χων]
[δι]ατελεῖ εἰς τὸ κοινὸν τῶν ἐν Σ[ύ]-
[μ]αι κατοικεύντων· ὁ δὲ ἀγωνοθ[έ]-
τας ὁ αἱρεθεὶς εἰς τὰ Ἡράκλεια ἐ[πὶ]
[δ]αμιοργοῦ ὅς κα γένηται μετὰ Ἱπ-
[ποκρά]τη ἀναγορε[υσάτω αὐτῶι τὸν]
[σ]τέφα[νον - - - - - - -]
- - - - - - - - - - -

Vs. 2 [ΜΑΝ]ΟΣ Chab.; Α quod Hula dispexisse sibi videtur non credo. ‖ 7 ΣΥΜΑΙ Chab.; litteras ΕΛΕΙ, tertium Ν, ΜΑΙ non video. ‖ 8. 12 ΕΥΝΤΩΝ non ΟΥΝΤΩΝ ut priores. ‖ 8 [ΤΟΙ]Κ Chab. Restant omnium litterarum vestigia. ‖ 9 ΣΤΕ, ΘΑΛ, ΣΤΕΦΑΝΩ idem. ‖ 10 ΡΕΤΑΣ idem, nihil Hula. ‖ 11 [Ν]ΔΙΑΤΕΛΕΙ (*sic*) Chab., nihil Hula. ‖ ΣΥ Chab. ‖ 12 ΜΑΙ Chab. ‖ ΘΕ Chab. ‖ 13 ΗΡΑΚΛΕΙΔΕΙ[Α] Chab., Ἡράκλεια [ἐπὶ] Hula. ‖ ΔΑΜ Chab. ‖ quae Chab. in fine habet, dispexi; με[τὰ Ἱπ]- Hula. ‖ 15 [Γ]ΟΚΡΑΤΗ Chab. ‖ 16 ....Ε..... Chab.; [τῶι] στα[δίωι] Hula. ‖ Epicharmus Solis sacerdos eponymus Rhodius = Franz CIG III p. XV, 72 ex schedis Kumanudis. ‖ Κασαρεύς· cf. ad n. 1272.

1270 (ante n. 1) Stela lapidis nigricantis superne et infra cymatiis ornata, in partes duas fracta, inter quas lacuna haud magna hiare videtur. Pars superior (*A*) l. 0,445—0,49, a. max. 0,50; inferior (*B*) l. 0,46—0,50, a. max. 0,38, cr. 0,14—0,17; litterae saeculi alterius vel primi a. Chr. n. a. 0,008—0,013. Inventa (*A*) in ecclesia Archangeli Michael Θαρρινοῦ paullo infra arcem antiquam. Edd. *B*: *Oest. Jahresh.* V 1902, 18 sqq., 6; ***AB***: ibid. VII 1904, 81 sqq., 6 *a*.

A
ΕΠΙΕΡΕΩΣΣΩΣΙΚΛΕΥΣΚΑΙΔΑΜΙΟΥΡΓΟΥΚΤΗΣΙΑΠΑ
ΝΑΙΜΟΥΛΙΧΟΜΗΝΙΑΙΕΔΟΞΕΤΩΙΚΟΙΝΩΙΙΕΡΟΘΥΤΑΝΓΝΩ-
ΜΑ ΕΠΕΙΔΗΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣΑΡΙΣΤΟΦΑΝΕΥΣΠΟΛΙΤΑΣ
ΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΠΕΡΙΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΕΝΣΥΜΑΙ
ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΩΝΤΑΝΠΑΣΑΝΣΠΟΥΛΑΝΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝΠΑ
ΡΕΧΟΜΕΝΟΣΚΑΙΑΕΙΤΙΝΟΣΑΓΑΘΟΥΠΑΡΑΙΤΙΟΣΓΙΝΟΜΕΝΟΣ
ΤΩΙΚΟΙΝΩΙΠΟΝΕΣΑΝΤΟΣΤΕΤΟΥΝΑΟΥΤΟΥΕΝΤΑΙΑΚΡΑΙΤΟΥ
ΤΑΣΑΘΑΝΑΣΚΑΙΕΓΓΙΤΟΝΤΟΣΣΥΝΠΕΤΕΙΝΔΙΑΤΟΕΞΩΣΘΑΙ
ΤΟΙΧΟΥΣΛΥΟΤΟΝΤΕΚΕΙΜΕΝΟΝΠΟΤΑΝΑΤΟΛΑΣΚΑΙΤΟΝΠΟ
ΤΙΜΕΣΑΜΒΡΙΑΝΚΑΙΕΙΣΤΑΝΕΠΙΣΚΕΥΑΝΑΥΤΟΥΓΕΝΟΜΕΝΑΝ
ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝΥΠΟΤΕΚΟΙΝΩΝΚΑΙΙΔΙΩΤΑΝΤΑΣΔΕΕΠΙΣΥΝΑΓΩ
ΓΑΣΤΟΥΔΙΑΦΟΡΟΥΓΙΝΟΜΕΝΑΣΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥΠΑΡΑΚΛΗΘΕΙΣ
ΕΝΤΑΙΕΚΛΗΣΙΑΙΥΠΟΤΩΝΚΤΟΙΝΕΤΑΝΣΥΝΤΕΛΕΣΑΙΙΛΙΑΙΤΑ
ΕΡΓΑΕΠΑΓΓΕΙΛΑΤΟΚΑΙΣΥΝΕΤΕΛΕΣΕΠΟΤΕΠΑΓΓΕΙΛΑΤΟ
ΔΕΚΑΙΞΥΔΩΣΕΙΝΤΑΣΣΤΕΓΑΣΤΑΠΟΤΙΛΕΟΜΕΝΑΚΑΙΚΕΡΑ
ΜΩΣΕΙΝΤΕΛΕΣΜΑΣΙΤΟΙΣΑΥΤΟΥΚΑΙΣΥΝΕΤΕΛΕΣΕΑΝΑΓΑΓΩΝ
ΤΕΤΟΥΣΠΑΡΕΠΙΔΑΜΟΥΝΤΑΣΤΩΝΠΟΛΙΤΑΝΕΠΕΔΕΙΞΕΤΑ
ΕΡΓΑΚΑΔΩΣΓΕΓΟΝΟΤΑ ΟΠΩΣΟΥΝΚΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝΦΑΙΝΗ
ΤΑΙΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ ΕΕΟΝΚΑΙΤΙΜΟΥΝΤΟΥΣΑΓΑΘΟΥΣΤΩΝ
Λ̣Ι̣Ι̣Δ̣ΡΩΝΤΥΧΑΙΑΓΑΘΑΙ ΔΕΛΟΧΘΑΙ.Ω ΚΟΙΝΩΙΚΥΡΩ
ΣΤΟΥΔΕΤΟΥΨΑΦΙΣΜΑΤΟΣΕΠ̣ΑΙΝΕΣΑΙΚΑΙΣΤΕΦΑ
ΙΣΤΟΦΑΝΗ ΑΡΙΣΤΟΦΑΜΕΥΣΠΟΛΙΤΑΝ
ΤΕΦ////ΝΩΙΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙ
ΔΙΑΙ.....ΙΣ.ΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝ
ΙΤΟΥΣΘΕΟΥΣ

B
//
////////////////////ΟΣΤ//////Β(?)Ο//////////////////////////////////////
////ΕΤΑΣΟΕΝΤΟΙΣΠΡΑΤΟΙΣΗΡ//////////////////////////ΑΝ//////////
ΡΩΣΙΝΤΟΥΔΕΤΟΥΨΑΦΙΣΜΑΤΟ/////////////////////ΑΤΩΕΝ
ΤΩΙΣΤΑΔΙΩΙΕΠΕΙΚΑΘΗΤΟΝΑΓΩΝΑΚΑΙΑΝΑΚΑΡΥ
ΞΑΤΩΟ//////////ΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΕΝΣΥΜΛΙΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΩΝ
ΕΠΑΙΝ̣ΕΙΚΑΙΣΤΕΦΑ̣ΝΟΙΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΕΥΣΠΟΛΙΤΑΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ ΚΑΙΦΙΛΟ
ΔΟΞΙΑΣΑΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΕΝΣΥ
ΜΑΙΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΩΝΚΑΙΤΑΣΠΟΤΙΤΟΥΣΘΕΟΥΣΕΥΣΕΒΕΙΑΣ

A Ἐπ' ἱερέως Σωσικλεῦς καὶ δαμιουργοῦ Κτησία, Παναίμου [δ]ιχομηνίαι, ἔδοξε τῶι κοινῶι, ἱεροθυτᾶν γνώμα· ἐπειδὴ Ἀριστοφάνης Ἀριστοφάνευς Πολίτας ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περὶ τὸ κοινὸν τῶν ἐν Σύμαι κατοικούντων, τὰν πᾶσαν σπου[δ]ὰν καὶ φιλοτιμίαν παρεχόμενος καὶ ἀεί τινος ἀγαθοῦ παραίτιος γινόμενος τῶι κοινῶι, πονέσαντός τε τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τᾶι ἄκραι τοῦ τᾶς Ἀθάνας καὶ ἐγγί[ζ]οντος συνπετεῖν διὰ τὸ ἐξῶσθαι τοίχους [δ]ύο, τόν τε κείμενον ποτ' ἀνατολὰς καὶ τὸν ποτὶ μεσαμβρίαν, καὶ εἰς τὰν ἐπισκευὰν αὐτοῦ γενομενᾶν ἐπαγγελιᾶν ὑπό τε κοινῶν καὶ ἰδιωτᾶν, τᾶς δὲ ἐπισυναγωγᾶς τοῦ διαφόρου γινομένας πολυχρονίου, παρακληθεὶς ἐν τᾶι ἐκλησίαι ὑπὸ τῶν κτοινετᾶν συντελέσαι ἰ[δ]ίαι τὰ ἔργα ἐπαγγείλατο καὶ συνετέλεσε, ποτεπαγγείλατο δὲ καὶ ξυ[λ]ωσεῖν τᾶς στέγας τὰ ποτι[δ]εόμενα καὶ κεραμωσεῖν τελέσμασι τοῖς αὑτοῦ· καὶ συνετέλεσε ἀναγαγών τε τοὺς παρεπιδαμοῦντας τῶν Πολιτᾶν ἐπέδειξε τὰ ἔργα κα[λ]ῶς γεγονότα· ὅπως οὖν καὶ τὸ κοινὸν φαίνηται εὐχάριστόν (τ)ε ἐὸν καὶ τιμοῦν τοὺς ἀγαθοὺς τῶν [ἀν]δρῶν, Τύχαι Ἀγαθᾶι, δε[δ]όχθαι [τ]ῷ κοινῶι, κυρω[θέντο]ς τοῦδε τοῦ ψαφίσματος, ἐπαινέσαι καὶ στεφα[νῶσαι Ἀρι]στοφάνη Ἀριστοφά[ν]ευς Πολίταν [χρυσέωι σ]τεφ[ά]νωι ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ [φιλοδοξίας ἃν ἔχων] διατ[ελεῖ ε]ἰς [τ]ὸ κοινὸν τῶν [ἐν Σύμαι κατοικούντων καὶ τᾶς ποτ]ὶ τοὺς θεοὺς [εὐσεβείας· - ἐπὶ δὲ]

B [τὰν αἴτησιν τοῦ στεφάνου ἑλέσθαι παραχρῆμα] [ἄνδρα· ὁ δὲ αἱρεθεὶς διαπλευσάτω εἰς Ῥόδον αἰτη][σούμεν]ος τ[ὰν] βο[υλὰν καὶ τὸν δᾶμον· ὁ δὲ ἀγωνο][θ]έτας ὁ ἐν τοῖς πράτοις Ἡρ[ακλείοις τ]ὰν [κύ]ρωσιν τοῦδε τοῦ ψαφίσματο[ς ἀναγορευσ]άτω ἐν τῶι σταδίωι, ἐπεί κα θῆ τὸν ἀγῶνα, καὶ ἀνακαρυξάτω ὅ[τι· τ]ὸ κοινὸν τῶν ἐν Σύμ[α]ι κατοικούντων ἐπαινεῖ καὶ στεφανοῖ χρυσέωι στεφάνωι Ἀριστοφάνη Ἀριστοφάνευς Πολίταν ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ φιλοδοξίας ἃν ἔχων διατελεῖ εἰς τὸ κοινὸν τῶν ἐν Σύμαι κατοικούντων καὶ τᾶς ποτὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας.

Saepe Λ et Δ commutata, semel Τ et Ι (ἐγγίΤοντος). ‖ *A* vs. 3 etc. Πολίτας civis est urbis Rhodi; nam si Symaei essent, non appellarentur παρεπιδαμοῦντες. ‖ *B* initio supplevi sententiam ex Nettidarum et Brycuntiorum decretis (XII 1, 895 et 1032).

1 (Michel 873).

1271 (post n. 8) Lapis l. 0,96, a. 0,45, cr. 0,43, olim horreo Ph. Petridis inaedificatus. Litterae bonae alterius a. Chr. n. saeculi a. 0,011—0,013. Lapis a dextra desectus esse videtur, cum vss. 3 et 7 spatium supplementis necessariis non sufficiat (Hula). Ed. *Oest. Jahresh.* V 1902, 14 sqq., 4 imagine photographica addita optime facta et exemplari Chabiarae ex illa supplendo. Maiusculas ex utroque contaminavi.

Ε Υ ////////////// Α Ι Ι Ω Ο Ν Τ Ε Σ Ε // υ //////////
Ξ Υ Ν Η Τ Η Ν Π Α Ρ Ι Η Ν Α Μ Φ Ε Θ Ε ///////////////////////////// Ε Τ Ρ Ο Ν
Κ Α Γ Ω Μ Ε Ν Π Α Τ Ρ Η Σ Τ Ο Ν Α Ρ Η Ι Ο Ν Ι Ι ////Ι Ε Σ Α Θ Ε Σ Μ Ο
Η Δ Ε Σ Α Θ Η Ν Α Ι Η Σ Ε Ρ Γ Α Ν Ο Ω Ι Τ Ρ Ε Π Ε Τ Ο
Α Μ Φ Ω Δ Α Σ Π Α Σ Τ Ο Ι Ξ Ε Ι Ν Ο Ι Σ Ι Τ Ε Κ Α Ι Π Ο Λ Ι Η Τ Α Ι //
Κ Υ Α Ν Ε Ο Ν Λ Η Θ Η Σ Η Λ Θ Ο Μ Ε Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Ε Β Ο Σ
Γ Η Ρ Α Ι Ο Ι Μ Α Κ Α Ρ Ε Σ Σ Ι Τ Ε Τ Ι Μ Ε Ν Ο Ι Η Ν Α Ρ Α Θ Ν Η Τ Ο
Ε Ξ Ε Ρ Γ Ω Ν Α Γ Α Θ Ω Ν Κ Α Ρ Π Ο Σ Ο Δ Ε Υ Σ Ε Β Ι Η Σ

Εὐ[τυχί]αι ζώοντες ἐ[νὶ ξυνῆι κατὰ π]ό[τμον]
ξυνῆ τὴν Παρίην ἀμφεθέ[μεσθα π]έτρον·
κἀγὼ μὲν πάτρης τὸν ἀρήϊον [ἤνυ]εσα θεσμό[ν],
ἡ δ' ἐς Ἀθηναίης ἔργα νόωι τρέπετο·
ἄμφω δ' ἀσπαστοὶ ξείνοισί τε καὶ πολιῆται[ς]
κυάνεον Λήθης ἤλθομεν εἰς ἔρεβος
γηραιοί, μακάρεσσι τετιμένοι· ἦν ἄρα θνητο[ῖς]
ἐξ ἔργων ἀγαθῶν καρπὸς ὅδ' εὐσεβίης.

Nomina in alio lapide, marmore scilicet Pario anaglypho ornato, scripta erant. || Vs. 1 Ε primum, Ι integra Chab. Supplevit B. Keil. || 2 suppl. Paton *Jahresh.* l. l.

1272 (post n. 11) Stela marmoris nigricantis, l. 0,30, a. plus 0,50, cr. 0,26; litteris bonis alterius a. Chr. n. saeculi a. 0,014—0,017. Nunc est basis tabulae sanctae in ecclesia Panagiae Myrtariotissae, quae in colle sita ab oppido dimidiam fere horae partem abest. Ed. *Oest. Jahresh.* V 1902, 13 sq., 1.

Τ Ι Μ Α Κ Ρ Α Τ Η — Τιμακράτη
Π Ρ Α Ξ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ — Πραξικράτευς
Κ Α Σ Α Ρ Ι Σ — Κασαρίς.

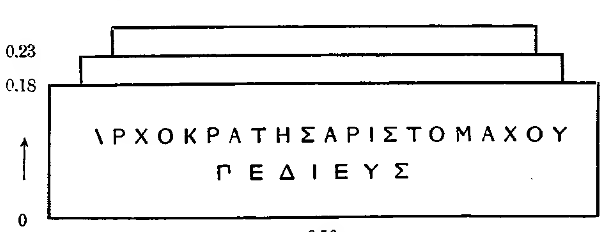
Τιμακράτη ex Τιμακράτεα contractum (W. Schulze). || Κασαρεῖς pagus Rhodius: cf. n. 1269, 4 et XII 1, 273.

1273 (post n. 11) Basis lapidis Symaei fere quadrata, superne trochilo rotundo ad imponendam aram idoneo ornata, l. 0,65, a. 0,25, cr. 0,61; litteris a. 0,025. Nunc est in tabula sancta ecclesiae parvae Panagiae Kampiotissae. Ed. *Oest. Jahresh.* VII 1904, 89, 11.

Α Λ Ε Ξ Ι Κ Λ Η Σ — Ἀλεξικλῆς
Α Γ Η Σ Α Γ Ο Ρ Α — Ἀγησαγόρα
Κ Ρ Υ Α Σ Σ Ε Υ Σ — Κρυασσεύς.

Κρυασσεῖς pagus Rhodius.

1274 (post n. 11) Basis arae cylindratae fere quadrata, l. 0,56, a. 0,23. cr. 0,54, lapidis nigricantis, trochilo rotundo superne ornata. Nunc est in tabula sancta ecclesiae S. Nicolai in regione Σῖτος. Ed. *Oest. Jahresh.* VII 1904, 88, 8.

[Ἀ]ρχοκράτης Ἀριστομάχου
Πεδιεύς.

Eiusdem gentis est Ἀριστόμαχος Ἀλεξάρχου Πεδιεύς, Lindius scilicet IG XII 1, 761, 26.

1275 (post n. 13) Ara cylindrata capitibus bovinis et aliis ornamentis dirutis instructa. A. 0,395, dm. 0,30, litterae a. 0,012—0,013. Ed. *Oest. Jahresh.* VII 1904, 89, 9.

Ν Ε Ω Ν — Νέων
Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ι — Ἀλεξανδρε[ύς].

1276 (post n. 13) Stela l. 0,25, a. 0,34, cr. 0,7 (corr. 0,07? Hula), litteris a. 0,016—0,019; inventa in Demetrii Zannakis sacerdotis horto, ad portum Ἐμπορειόν. Ed. *Oest. Jahresh.* V 1902, 14, 2.

Μ Η Ν Ι Α Σ — Μηνιὰς
Ε Φ Ε Σ Ι Α — Ἐφεσία.

1277 (post n. 14) Stela marmoris albi aëtomate ornata, l. 0,24—0,27, a. 0,89, cr. 0,075—0,12; litterae a. 0,01—0,015. Inventa in promunturio orientali oppidi, a molendinis meridiem versus, inter sepulcra antiqua. Ed. *Oest. Jahresh.* VII 1904, 87 sq., 7.

ΠΑΡΘΕΝΙΟΝΗΡΑΚΛΕΩΤΙΣ — Παρθένιον Ἡρακλεῶτις
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε·
Ν Ι Κ Α Σ Υ Λ Ο Σ — Νικασύλος
Τ Α Ι Α Δ Ε Λ Φ Α Ι — τᾶι ἀδελφᾶι.

1278 (post n. 19) Fragmentum stelae marmoris albi, l. 0,27—0,31, a. max. 0,17, cr. 0,09—0,11. Litterae bonae alterius a. Chr. n. saeculi a. 0,012—0,014. Inventa est in regione Δρακοῦντα in Marci Araclis horto. Ed. *Oest. Jahresh.* V 1902, 14, 3.

Ε Π Ι Κ Α Ρ Π Ι Α Χ Ρ Η Σ Τ Α — Ἐπικαρπία χρηστὰ
Χ Α Ι Ρ Ε — χαῖρε.

1279 (post n. 21) Fragmentum stelae infra cymatio ornatae marmoris albi, l. 0,30, a. max. 0,49, cr. 0,095. Litterae a. 0,012—0,018. Ed. *Oest. Jahresh.* VII 1904, 89, 10.

Θ Α Ρ Σ Ι Λ Ο Χ Ο Σ ! — Θαρσίλοχος - -

IIa.

SEVTLVSSA, HODIE *SESKLI.*

Seutlussam insulam sive Teutlussam a Thucydide et Plinio maxime commemoratam non esse insulam parvulam Chalces vicinam Λεμονία sive Λειμωνία sive Λιμονία, sed potius insulam hodie Σεσκλί i. e. τεῦτλον appellatam, evicit Chabiaras *Oest. Jahresh.* VII 1904, 90 sqq. Idem vir doctus primum inde edidit titulum; invenit insuper multa amphorarum manubria.

1280 (ante n. 28) Ad portum Ἅγιος Παῦλος καὶ ᾿σκομιστά (i. e. εἰσκομίζουσα, nempe locus ubi pisces capiuntur), qui est in insulae parte euronotum versus vergente, basis s. ara inventa est, l. 0,43, a. 0,30, cr. 0,24. Litterae a. 0,015—0,025.

ΦΙΛΙΟΣ	Φίλιος
ΔΙΙ	Δϊί
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ	χαριστήριον.

IIb.

INSVLA HODIE *LEMONIA, LIMONIA* SIVE *ALIMNIA* APPELLATA.

Non est Seutlussa, v. supra sub n. II*a*.

III.

TELOS.

Eaedem inscriptiones, quas in Hellenicis edidit L. Ross (n. 30. 33. 34. 40. 50. 52. 68. 73. 75. 76), etiam in *MBer. Berl. Akad.* 1844, 277/78 ex eius schedis publici iuris factae erant.

31 Vs. 1 malo ἀνέθηκαν τὸ κατάχ[ρυσον ἄγαλμα (?)].

---

33 (corr.) Vs. 14 ΚΛΕΙΤΩΝ legendum; est igitur Κλείτων Δρούθου idem qui n. 34, 8.

36, 6 [Κ]λευμήδης Ἐ[χεδάμου], ut 34, 6.

Ad cognoscendas Teliorum res aliquam lucem afferre videtur Coorum iudicum sententia de Teliorum causis quarto a. Chr. n. saeculo Coi in Aesculapii fano lapidi inscripta. Cf. E. Herzog *Arch. Anz.* 1903, 191.

48 Ultimas primi versus litteras cum non dispexerim, vereor ne fuerint ειας (Λ vel adhuc in ectypo apparet), ut legendum sit:

Σῆμα Φίλωνος ἄθρησον ὁδοιπόρε Καλλιπο[λ]εί[ας]
εὐνέτιδος κεδνῆς, ἣν ἕλε πρόσθε Ἀΐδης etc.

---

67 Ed. Bent *Journ. hell. stud.* VI 1885, 234, 2.

---

78 Ed. Bent *Journ. hell. stud.* VI 1885, 234, 1.

IV.

NISYROS.

In praefatione commemorandus erat Ἀνδρό[χ]αρις Νισύριος, CIG III 4702, unus ex Chabriae mercennariis a. 360 a. Chr. n. in Aegyptum profectis (Franz).

86 (ex Rossio hausit Dittenberger Syll.² 458). ΠΟΔΕΣ Ross (ut monui in corrigendis).

---

87 (Dittenberger Syll.² 880; *Inscr. jurid.* II p. 41).

89, 6 corr. [ἔν τε] τοῖς πρότερον χρόνοις.

---

91 (Dittenberger Syll.² 263). Vs. 16 δεδώκεν, || 20 [νόμοις τε] χρῆσθαι ἅπα[σι] καὶ -- ita potius quam [τοῖς νόμοις] χ. ἅπ., ut Dittenberger l. l. et W. Judeich.

98, 7 ἵν[α θ]υ[σ]ίαι σ[υντελῶνται] A. Wilhelm.

---

101 Ex Parnasso corruptiorem repetiverat *Rev. arch.* XXXV 1878, 274.

---

103 Tractaverunt B. Niese *Gesch.* II 587, 1; R. Herzog *Beitr. alten Gesch.* (C. F. Lehmann) II 1902, 328 sq. Creticum bellum inter annos 201—197 fuisse censet Herzog.

---

104 Cf. A. Wilhelm *Oest. Jahresh.* III 1900, 50; Hiller von Gaertringen ibid. IV 161.

1281 (post n. 104) = add. 1261 Ex Rossii diario.

Ο Σ	[ὁ δεῖνα --]ος
Υ Α Δ Ε Λ Φ Θ Υ	[ὑπὲρ το]ῦ ἀδελφοῦ
Α Τ Ρ Ι Ο Υ	[Δαμ]ατρίου,
Σ Τ Α Σ Ι Ω Ν Ο Σ	[ὁ δεῖνα] Στασίωνος
Λ Φ Ο Υ Υ Ι Ο Υ	[ὑπὲρ τοῦ ἀδε]λφοῦ υἱοῦ
	[θεοῖς (?)].

1282 (post n. 114) Stela lapidis calcarii, cui cymatium et dens subest, in duas partes fracta, superne mutila; anaglypho haud pravae artis ornata, in quo homo adstans sinistrorsum conversus mulieri dextram porrigit, puella inter parentes stans ad matrem dextram tollit. Imaginem photographicam et apographum misit R. Herzog, qui antea Nisyri fuisse audiverat, Coi lapidem viderat sub platano famosa.

Sub serae aetatis inscriptione:

Α Φ Ρ Ο Δ Ι Σ ////// Ξ Τ Α Σ	Ἀφροδισ[ίας] τᾶς
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ Τ Α Σ	Ἀπολλωνίου τᾶς
Κ Α Ι Κ Λ Ω Δ Ι Α Σ	καὶ Κλωδίας.

»*kommen zunächst schwache Spuren von wahrscheinlich nur vorgeritzten, nicht eingehauenen und wieder durch Glättung entfernten Buchstaben, mit denen nichts anzufangen ist; dann folgt die Rasur der alten Inschrift, die zum Relief gehört*« (Herzog):

Δ C ¯ C Ͼ C /// Κ Α Ι Τ Α Σ	Δ[ωσιθέου] καὶ τᾶς
Γ Υ Ν Α Ι Κ Ο Σ Α Υ Τ Ο Υ	γυναικὸς αὐτοῦ
Α Γ. Ο Λ Λ Ω Ν Ι Α Σ	Ἀ[π]ολλωνίας.

1283 (post n. 145) = add. 1262 Ex Rossii diario.

Α Ν Τ Ι Π Α Τ Ρ Є	Ἀντίπατρε
Χ Ρ Η C Τ Є	χρηστὲ
Χ Α Ι Ρ Є	χαῖρε.

1284 (post n. 155) = add. 1263 Ex Rossii diario.

C Υ Ο Δ Ο Υ	[Ε]ὐόδου·
Χ Ρ Η Ι C Τ Є	χρη⟨ι⟩στὲ
Χ Α Ι Ρ Є	χαῖρε.

1285 (post n. 162) Ἐπιτύμβιος πλάξ (i. e. stela), μῆκος 4 σπιθαμῶν, πλάτος 2 σπιθαμῶν. Anaglyphum habet viri stantis, apud quem puer stat. Nisyri exscripsit Diakos Adelphiu Lindius et cum Styliano Saridaki communicavit, cuius ex schedis edo. Mira litterae Ρ forma: ʔ.

Γ Α Ι Ο C ʔ Ο Υ Ε Π Α Θ ʔ Ο	Γάϊος Ῥού(φιος) Ἐπαφρό-
Δ Ι Τ Ο C Κ Λ Ε Υ Φ Α Ν Ε Υ C	διτος Κλευφάνευς
Χ ʔ Η C Τ Ε Χ Α Ι ʔ Ε	χρηστὲ χαῖρε.
Χ Α Ι ʔ Ε Κ Α Ι C Υ Γ Ε	χαῖρε καὶ σύ γε.

Ῥού(φιος) dubitanter supplevit W. Schulze. Dubia enim apographi fides.

V.

ASTYPALAEA.

168 (Legem ex Legrand exhibet Dittenberger Syll.[2] 493). Cf. A. Wilhelm *AEMitth. Oest.* XX 1897, 79 sqq., XII et *Goett. GA* CLX 1898, 232; B. Latyschew *Philologičesnoje Obosrenija* VIII 1895, 150, 4.
Vs. 61 sqq. fortasse [Ἀλεξανδρεῖς] fuerunt. || 76 [Κ]ραύ[γιδος(?)]. || 77 ἐξ Ἀ[θηνῶν(?)] sed obstat nomen Ἑλλάνι[κος] (vs. 81).

---

169 (Michel 415, Dittenberger Syll.[2] 502).

---

170 (Michel 414).

1286 = 171 C. Keil in epistula die II m. Maii a. 1854 ad Ernestum Curtium data ad huius de Diana Gygaea commentarium adnotavit vs. 29 legendum esse [τοὺς μὲν] ληστὰς καὶ κακούργους; vs. 18 [Μουνι]χίας. Deam Curtius intellexerat *Neue Jenaer Litt.-Zeit.* 1843, 447. Emendaverunt igitur vss. 16—18 E. Curtius, vs. 29 C. Keil. Denuo praeclare tractavit A. Wilhelm *Ath. Mitth.* XXVIII 1903, 449 sq., cuius supplementa hic subieci, receptis etiam prioribus quae retinenda esse videntur:

ἐ[πι]-
[π]λευ[σάντων δὲ μετὰ ταῦτα τῶν π]ειρατῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἡ-
[μ]ετ[έραν χώραν τὴν ἔφοδον π]ο[ιη]σαμένων ἐκ τῆς Φυγ[ε]-
λίδος [καὶ σώματα ἐκ τοῦ] ἱε[ρ]οῦ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Μ[ουνι]-
χίας [ἀγαγόντων ἐλ]εύθερά τε καὶ δοῦλα, διαρπασάν[των]
δὲ καὶ τὰ [σκεύη τῶν σ]ωμάτ[ων κα]ὶ τῶν ἐν τῶι χωρίωι [καὶ]
τοῖς περι[κειμέν]οις τόποις, [οἱ Ἀστ]υπαλαιεῖς στ[οιχοῦν]-
τες τοῖς [ὑπὸ τῶν Ἐφεσί]ων προπα[ρηγγελμ]ένοις ἐπέπλ[ευσαν]
ἐπ᾽ αὐτοὺς καὶ παραβαλόμ[ενοι τῶ]ι βίωι οὔτε σ[ώματος]
οὔτε [ψ]υχῆς ἐφείσαντο, δια[κινδυν]εύσαντε[ς δὲ πρὸς]
τοὺς πειρατὰς ἐκ τοῦ γεγ[ενημένο]υ ἀγῶνος [ἔτρεψαν τὸ]
πᾶν τῶν ἐναν[τί]ων κατὰ ......ιστον το[υ......]
[τ(?)]αγέντας τῶι [ἡμ]ετέρω[ι(?) ......]οντ- - - -
.ẠΣΘΛΛΙỌ/ Ṃ̓ΕΓΛ τῶν πλο[ίων ..]ταν[.......... ἀ]-
[ν]αχθέντων εἰς τὴν πόλιν [τὴν τῶ]ν Ἀσ[τυπαλαιέων τοὺς]
μὲν ληστὰς καὶ κακούργο[υς ἐτιμ]ωρ[ήσαντο παραχρῆ]-
[μα] ἀξίως τῆς ἑαυτῶν (*sic*) μ[οχθηρίας, τοὺς δ᾽ ἀπαχθέντας]
[γ]νό[ντ]ες ὄντας ἡμετέρ[ους πολίτας τῆι πάσηι ἐπι]-
μελείαι ἀναλαβόντες [εἰς τὰς οἰκίας ὑπεδέξαντο]
καὶ χορηγοῦντες πάντα ὅσ[ων εἷς ἕκαστος ἐδεῖτο]
πρός τε τὴν καθ᾽ ἡμέραν [θεραπείαν καὶ τὴν τοῦ σώ]-
[μ]ατος εὐσχημοσύνην, ἐ[πεμελοῦντο περὶ αὐτῶν]
[ὡς] περὶ τῶν ἰδίων τ[έκνων]· ὁ[μοίως δὲ καὶ τῆς τῶν]
[ἡρ]πασμένων ἐλευθέρ[ων] πα[ίδων ἐπεμελοῦντο ἀγω]-
[γῆ]ς τε καὶ παιδείας etc.

Vs. 19 [σκεύη] Dragatses (Wilhelm). || 25. 26 lectio dubia. [..... τ]ῶ[ν π]ε[ι]ρατῶν quae habueram minus certa. || τῶι [ἡμ]ετέρω[ι] fuisse potest, quamquam spatium tribus litteris suppetit (revisi ectypum).

172, 6 [πρ]ὸ [π]αντὸς - || 23 sq. [- - Ἀστυπαλαι]έων - || 92 [φί]λους ὑπάρχον[τα]ς καὶ εὔνους τῆι [πόλει -] || 97 Ἀσ[τυπαλαιέων -] || 98 [ἐ]πιμέλεια[ν ποιήσ]ασ[θ]αι [τοὺς] σ[τρατηγοὺς] Wilhelm.

173 Conferas G. Cousin *Bull. hell.* X 1886, 171, 3. Unde vs. 19 post ea quae posui consulum et magistratus Astypalaeensium eponymi nomina placet recipere, immutatis nonnullis verbis: ἔδοξε πίνακα συμμαχίας ἀνατεθῆναι, πρεσβεύσαντος Ῥοδοκλέους τοῦ Ἀντιμάχου, et iam vs. 21 καὶ (τ)αύτης (τῆς) συμμαχίας δοθῆναι et cetera quae iam scripsi.
Praeterea vs. 11 θέλη(ι). || 51 δάμω(ι). || 59 [Ῥοδοκλῆ] scribendum erat.

---

174 (repetiit Dittenberger Syll.[2] 356 ex Duboisio); 175 (repetiit L. Lafoscade De epistulis imperatorum 9 sq., 16).
174. 175. Cf. A. Wilhelm *AEMitth. Oest.* XX 1897, 66 sq.
174, 3 adnotandum erat a. 6 extr. a. Chr. n. (non a. 5). || 175, 7 Ἡρακῶντος.

---

176 Repetiverunt Dittenberger Syll.[2] 385 ex Legrandio (vs. 9 ἐκ πότε retinet) et L. Lafoscade De epistulis imperatorum 1902, 11, 19. Cf. A. Wilhelm *AEMitth. Oest.* XX 1897, 66 sq. Vs. 13 Ἡρακῶντος.

---

177 Repetiit L. Lafoscade De epistulis imperatorum 1902, 15 sq., 27. Cf. A. Wilhelm *AEMitth. Oest.* XX 1897, 66 sq.

178, 2 τᾶι θε[ῶι]. Ad nomen Βίεττος cf. Ὑπερβάλλων Βιέττω κοσμήτας Polyrrheniorum in Creta (*Bull. hell.* XIII 1889, 70) et βίετος ibid. XXIV 1900, 241 sqq.

---

180 Cf. de hoc genere inscriptionum Swoboda *AEMitth. Oest.* XX 1897, Paton IG XII 2, 76—80; E. Herzog *Koische Forsch. und Funde* 55 sqq. Ἀνθρ. non ἄνθρακες sunt, sed ad ἀνθρ(ώπους) spectant. Hominum igitur pretium pedibus quadratis exprimitur; servus tantum valet quantum ager, cuius magnitudo numerum pedum quadratarum indicatum aequat. Numeros ipsos in corrigendis emendaveram:

Vs. 1 ζ(υγο)κ(έφαλον) $25\,{}^1/_3\;{}^1/_{20}\;{}^1/_{400}\;{}^1/_{2000}$, ἐν οἷς ζυ $25\,{}^1/_{24}\;{}^1/_{200}$, ὧν(?) -- καὶ ζυ(γο)κ(έφαλον)? ${}^1/_{14}$.
Vs. 2 ζυ $24[{}^1/_2$(?)] ${}^1/_{10}\;{}^1/_{75}$, οὗ γῆς ζυ $1\,{}^1/_{10}\;{}^1/_{60}\;{}^1/_{1200}$, ἀνθρ. $23\,{}^1/_{10}\;{}^1/_{200}$, ὧν ζυ ${}^1/_{10}\;{}^1/_{20}\;{}^1/_{200}\;{}^1/_{1000}$.
Vs. 5 col. IV ζυγ(ο)κ(έφαλον) ${}^1/_4\;{}^1/_8\;{}^1/_{10}$.
Vs. 8 ζυ $22[{}^1/_2]\;{}^1/_3\;{}^1/_{63}$, γῆς ζυ ${}^1/_2\;{}^1/_5\;{}^1/_{40}\;{}^1/_{200}\;{}^1/_{750}$, ἀνθρ. $21\,{}^1/_2\;{}^1/_3\;{}^1/_{24}$, ζυ ${}^1/_3\;{}^1/_{100}\;{}^1/_{1500}$.

---

183 (Michel 794; Dittenberger Syll.[2] 563). ὅστις μὴ ἁγνός ἐστι ἢ τέλει(ος) Ditt., i. e. qui non integro corpore esset. Non arridet. Melius ἢ τελεῖ i. e. ἐς τὸ κοινόν, sicut dicitur εἰς Βοιωτοὺς τελεῖν. Privatum est fanum sodalicii alicuius; introitus externis vetatur.

185, 5 (corr.) [θρι]γκὸν κ[α]τασκευ[ωθέντα σὺν τῶι περὶ αὐτὸν κόσμωι similia]. Cf. κατασκευωθῆ n. 330, 277.

188 (Dittenberger Syll.² 768).

194 (corr.) Deleantur vs. 1 [πολλάκις], 2 [μεγίσται], 3 [τιμα]-; addenda vs. 4 [τιμα].

195c [ἐκ τῶν ἰ]δίων ἀν[έθηκε] Wilhelm.

201 (Michel 1174).

212 Παῖδα Φέροντος [Κλεόμβρο]τον sive [Κλεύμβρο]τον — nihil enim refert — supplevit M. Fraenkel epistula m. Ian. a. 1899 ad me data et ad IG IV 1418, inscriptionem scilicet Epidauriam στοιχηδόν dispositam quarti a. Chr. n. saeculi provocavit. De tituli Astypalaeensis aetate iudicare nequeo; propter formam Π a Legrandio indicatam nepotem viri Epidauri honorati hic inveniri censet Fraenkel; sed hanc formam premere nolo. — Idem excogitavit A. Wilhelm *Hermes* XXXVI 1901, 450.

221 (corr.) Nota legendum τεθιμένος, τετιμένος. *B* 2 [Π]υθέαν.

226. 227 (corr.) Fortasse coniungendi:

Γοργαίθου τοῦ Διοτίμου καὶ
Μικίωνος
τοῦ
[Γοργαίθου]

καὶ Εὐ.... ος
Μικίωνος.

241 (O. Hoffmann *Gr. Dial.* III 38, 76).

244 (corr.) Supplendum [*aedificii nomen* καὶ τ]ὸν ἐπιφερόμενον κό[σμον - -], coll. Le Bas III 1021 τὸ πρόναον ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων ἀνέθηκεν σὺν τῷ ἐπιφερομένῳ κόσμῳ παντὶ etc.

VI.

ANAPHE.

248 (Michel 853; Dittenberger Syll.² 555). Vs. 10 ΧΟΙ ‹Ρ χοῖ [χ]ρώμενος Wilhelm lapide inspecto. || 7 ἀξιώσ(ας) idem *Goett. G.-Nachr.* 1900, 102. || 10 ἔχηι.

250, 14 Ὀλ[ούντιο]ς(?) conieci *Beitr. alten Gesch.* (C. F. Lehmann) I 1901, 219, adn. 6.

251 (ex Rossio: Michel 662). || Vs. 4 Δάοχος Σισύφου Θεσσαλὸς ἐκ Φαρσάλου restituerat K. Keil *Bull. Acad. St.-Pétersbourg* XII 1868 = *Mélanges Gréco-Romains* III 1869/74, 85; cf. E. Preuner *Ein delph. Weihgeschenk* 8. || 18 Βρυ(αξίοις)? cf. 249, 23.

252 Ἀν[δρα]γό[ρας Ὑπερ]είδους Θη[ρ]αῖ[ος] fortasse idem est, qui Ἀνδραγόρας [Ὑπερείδους τοῦ Θρασυλόχου] in Epictetae testamento n. 330, 59.

254 (Blass *SGDI* 5146 = vs. 1—26). Cf. A. Wilhelm *Goett. G. A.* 1898, 233. || vs. 18 [συλά]σηι idem. || 28 desideratur [στεφανο]ῖ. || 34 in. numerus.

257 (Michel 1172). Quinti saeculi vix esse titulum iam B. H(aussoullier) *Rev. ét. gr.* I 1888, 364 adn. 1 indicaverat.

259 Ed. etiam (Mustoxydes) Ἰόν. Ἀνθ. I 1834, 227, 1.

263 [Ὁμ]οιογένεια Bechtel *Hermes* XXXIV 1899, 397.

272 Primus ed. (Mustoxydes) Ἰόν. Ἀνθ. I 1834, 227, 2.

281 Vidi a. 1900 Athenis in Museo nationali; ostendit A. Wilhelm. Litterae apicibus magnis ornatae; vss. 1—5 maiores a. c. 0,023; 6—9 a. 0,016. Formae Α Β Ε Η Θ Μ Π Σ (paullulum inclinatis hastis) Ω. Vs. 8. 9 ΑΦΗΡΩΙΞΕ | ΕΥΘΥΜΙΔΑΝ i. e. δῆμος ἀφηρώϊξε Εὐθυμίδ' Ἀνδρομένους.

1287 (post n. 295) = add. 1264 A. 1900 ipse vidi, monstrante A. Wilhelm, Athenis in Museo nationali. Litterae apicatae, a. 0,02—0,025 aevi Romanorum imperatorum. Recte exscripsit Kumanudes.

ΓΑΙΟΣΜΟΥ	Γάϊος Μού-
ΣΤΙΟΣΕΥ	στιος Εὔ-
ΨΥΧΟΣ	ψυχος
ΧΡΗΣΤΕ	χρηστὲ
ΚΑΙΑΛΥΠΕ	καὶ ἄλυπε
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

1288 (post n. 310) = add. 1265 Ipse vidi Athenis in Museo nationali, ubi detexerat A. Wilhelm. Litterae apicibus permagnis ornatae a. 0,02—0,025 saeculi fere primi p. Chr. n.; nota Η (sed Ε) et Ρ. Recte exscripsit Kumanudes.

Ἀρτεμεισία
χρηστὴ καὶ
ἄλυπε
χαῖρε.

VII.

THERA ET THERASIA.

Librum perutilem quem composuit F. Blass (Collitz et Bechtel *Samml. der griechischen Dialekt-Inschriften III. Bd. II. Hälfte 2. Heft* 1900, p. 145—194, n. 4693—4832) nota *SGDI* indicavi.

Conspectum eorum lapidum qui nunc in Museo Theraeo (in oppido Phirae sito) conservantur, sub calcem inscriptionum Theraearum dabimus.

De lapidibus haud paucis quos ego et H. Dragendorff libro *Thera* illustravimus, videas huius operis vol. I p. 401 sq. II 65 sqq. 328. Ex iis ea modo referam quae maxime notabilia esse videntur.

Novos titulos annis 1899. 1900. 1902 inveni, quando denuo humum Theraeam effodi, paucos a. 1903 una cum Udalrico de Wilamowitz-Moellendorff addere licuit. Permultos ex iis commemoravi et in C. F. Lehmanni *Beitr. alten Gesch.* I 1901, 212 sqq. et *Jahresbericht klass. Alterthumswissensch.* CXVIII 1903, 149 sqq.; quae hoc loco plerumque neglexi, ne nimium taedium praeberet librorum laudatorum abundantia.

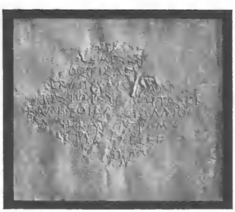
Denique vel hoc loco moneo, postquam iam dixi libro *Thera* I 302, commemorari in libro haud inutili »*Guide Joanne* II 1891, 437 *une riche collection épigraphique formée par M. Zanos*«, quae in vico Messaria fuerit. Huius Zani olim erat lapis CIL III 459 ex Amorgo translatus, quem in insula Anaphe viderat L. Ross, a. 1849 Therae vidit comes de Cigalla, ut retulit in epistula ad Theodorum Mommsen die XVI m. Febr. a. 1863 data. Amplius nihil de his lapidibus comperi. Spero igitur aliquando fore ut doctus ille Gallus, qui editori libri illa suppeditavit, inscriptionum illarum apographa in lucem edat.

PARS PRIMA.

DECRETA ET ALIA DOCVMENTA PVBLICA.

1289 (ante n. 320) Fragmenta quattuor marmoris albi, cr. 0,06—0,07. Margo nusquam conspicuus. Litterae bonae quarti a. Chr. n. saeculi a. 0,01. *A* l. max. 0,185, a. max. 0,19, effossum a. 1899 in domo magna, quae infra forum est, prope foricam, sed inter terrae strata superiora e foro delapsa. *B* l. max. 0,20, a. max. 0,17, effossum a. 1899 in ipsius fori parte ea, quae septentrionem inter et eurum spectat, ante Basilicam. *C* l. max. 0,24, a. max. 0,19, effossum ibidem fere ubi *B*. *D* l. max. 0,16, a. max. 0,165, a. 1902 ante S. Stephani ecclesiam, infra ecclesiam antiquiorem Archangeli effossum. Exscripsi, *A* et *D* coniunxi. Ed. F. Blass *SGDI* 1900, 4703*a* [= *A*]; *b* [= *B*, cf. p. 145]; 4704 [= *C*] ectypis exemplaribusque meis usus. Nunc dubia quaedam litterarum vestigia omisi.

A et *D*

- - - - - - - - - - - -
- - - - - κρι[σ]ι - - -
[- - - ε]ωσα ἐσσε[ῖται - -]
- - - ὅστις δέ κ[α - - -]
[- - ἁ] ἐκλησία [ἀπ]ολύ[σηι - -]
- - ντες τῶι Κύ[λλ]ωι τὰς ἐκ - -
[- ὅ]σα μὴ τοὶ ἄλ[λ]οι δαμιορ[γοὶ - -]
[- τρια - s. ἱκά]δι ἤ κατ[τὰ] γράμμ[ατα - -]
[- - α]ς, τέλ[εια] ἐσσε[ῖται - -]
- - - τ[. Ἐ]πικτ[ητ(?) - -]
- - - - - - - - - - - -

B.

- - - - - - - - - -
- - - - εαι δ[ε - -]
- - - λο δόντο[ς - -]
- - - σεῖ τὰ τõ πατρ[ὸς -]
- - ὅπαιπερ ὁ πετρω -
- ας καὶ περὶ τ - - -
- οἱ ἔφευγον [τὰν δίκαν -]
[- α]νιοντι π[ρ - - - -]
- - φο - - - - - -
- - - - - - - - -

C

- - - κα πεδὰ K - - - -
[ἔστ]ων(?) ζαμίαι αἱ - - -.
[ἔγδικ]οι(?)·
[Φιλ.]όνομος, Θαυμέας,
. . . . ς, Νεόνικος, Ἥριππ[ος].

320 (*SGDI* 4693; M. L. Strack *Arch. Papyrusforsch.* II 1903, 538, 4; Dittenberger Orientis GIS 44).

1290 (post n. 320) Stela marmoris albi aëtomate ornata, infra defracta et insuper in duas partes fracta, quas coniunximus. L. 0,267—0,298, a. plus 0,37, cr. 0,075—0,09. Litterae bonae tertii a. Chr. n. saeculi, a. 0,009, ο 0,006. Effodi a. 1902 prope S. Stephani ecclesiam.

ΠΡΥΤΑΝΙΩΝΓΝΩΜΑΕΠΕΙΔΗΒΑΤΩΝΕΓΚΛ//
ΡΙΟΥΣΑΜΙΟΣΑΝΗΡΚΑΛΟΣΚΑΓΑΘΟΣΩΝ
ΔΙΑΤΕΛΕΙΚΑΙΠΟΛΛΩΝΚΑΙΑΓΑΘΩΝΣΥΝ
\ΙΤΙΟΣΓΕΓΕΝΗΤΑΙΤΑΙΠΟΛΙΤΑΙΘΗΡΑΙΩΙ
ΠΡΑΣΣΩΓΚΑΙΒΟΥΛΕΥΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝ
ΤΑΘΗΡΑΙΟΙΣΚΑΙΔΙΑΦΥΛΑΣΣΕΙΤΑΝΕΥΝΟ//
///ΝΤΑΜΠΟΤΙΘΗΡΑΙΟΣΠΟΛΛΑΝΣΠΟΥ
///ΝΚΑΙΕΠΙΜΕΛΕΙΑΜΓ\ ///
/// ΟΣΚΑΙΤΟ /// ΙΤΩΜΠΑΡΑ
/// ΝΔΙΔΟΧΘΑΙΤΩΙΛΑΜΩΙΕΠΑ//
/// ΜΕΝ /// Λ /// ‾ /// ΙΡΙΟΥΣΑΜΙΟΝ
/// ΣΕ /// _ΙΑΣΤΑΣΕΣ
/// Μ /// ΑΝΔΕΙΚΝΥΤΑ//
/// ΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
/// ΙΚΑΙΑΥΤΟΝ
/// ΩΙΚΑΙΕΣΠΛΟΥΝ
/// Λ // ΛΣΠΟΝΔΕΙΚΑΙΠΟ
/// ΟΛΟΜΠΟΤΙΤΑΜ
/// ΟΝΠΡΑΤΩΙΜΕΤΑΤΑ
/// ΝΩΝΚΑΕΣΑΓΗ///
/// ΔΙΟΝΟΙΚΟΝΚΑ ///
/// ΛΥΤΟΝ
/// ΟΝΚΑ ///

Πρυτανίων γνώμα· ἐπειδὴ Βάτων Ἐγκα[ι]-
ρίου Σάμιος ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς ὢν
διατελεῖ καὶ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν συν-
[α]ίτιος γεγένηται τᾶι πόλι τᾶι Θηραίω[ν],
πράσσωγ καὶ βουλεύων τὰ συμφέρον-
τα Θηραίοις, καὶ διαφυλάσσει τὰν εὔνο[ι]-
[α]ν τὰμ ποτὶ Θηραίος, πολλὰν σπου-
[δὰ]ν καὶ ἐπιμέλειαμ [πᾶσαν παρεχό]-
[μεν]ος καὶ τ[ῶμ πολιτᾶν] τῶμ παρα-
[γενομέν]ων, δ[ε]δόχθαι τῶι [δ]άμωι, ἐπα[ι]-
[νέσαι] μὲν [Βάτωνα Ἐγκ]αιρίου Σάμιον
[ἀρετᾶ]ς ἕ[νεκα καὶ εὐεργεσ]ίας τᾶς ἐς
[τὸν δᾶ]μ[ον καὶ εὐνοίας] ἂν δείκνυτα[ι],
[καὶ ἦμεν αὐτὸμ πρόξενον] καὶ εὐεργέ-
[ταν τοῦ δάμου τοῦ Θηραίων] καὶ αὐτὸν
[καὶ ἐκγόνος, ἦμεν δὲ αὐτ]ῶι καὶ ἔσπλουν
[καὶ ἔκπλουν ἀσυλεὶ καὶ ἀ]σπονδεὶ καὶ πο-
[λέμου καὶ εἰράνας, καὶ πόθ]ο[δ]ομ ποτὶ τὰμ
[βουλὰν καὶ τὸν δᾶμ]ον πράτωι μετὰ τὰ
[ἱερά, καὶ ἀτέλειαν πάντ]ω[ν] ὧν κα ἐσάγη[ι]
[ἢ ἐξάγηι ἢ διάγηι ἐς τὸν ἴ]διον οἶκον· καὶ
- - - - - - - - - - - - αὐτὸν
- - - - - - - - - - - - ον κα[ὶ]
- - - - - - - - - - - - - - -

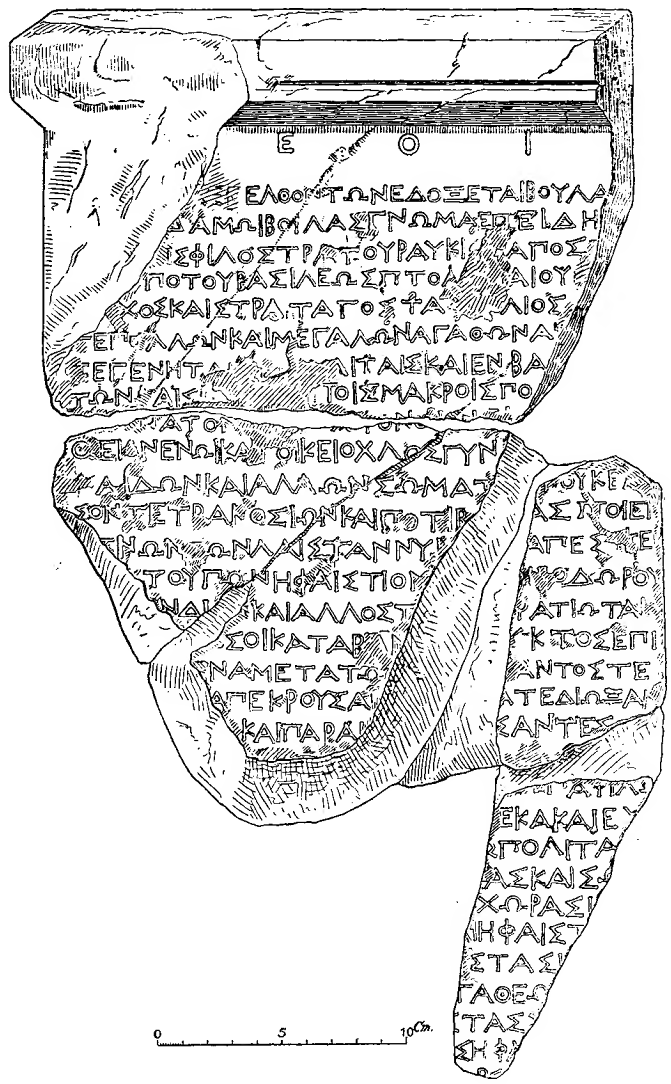
Σάμιος] cf. Herodoti illa IV 152: Κυρηναίοισι δὲ καὶ Θηραίοισι ἐς Σαμίους ἀπὸ τούτου τοῦ ἔργου πρῶτα φιλίαι μεγάλαι συνεκρήθησαν et IG I 38 [ἐξέσ]τω δὲ καὶ Σαμίοις καὶ Θηρα[ίοις --] et E. Pfuhl *Ath. Mitth.* XXVIII 1903, 169 sqq. Sed multo verisimilior est alius rerum nexus. Samos enim inde a Lysimachi morte (a. 281) sub Ptolemaeorum dicione fuit, quibus etiam Thera in deliciis erat. De Batonibus aliis, qui ex hoc oriundi esse possunt, cf. ad n. 327. 330 et ad Ptolemaei aram infra edendam.

Vs. 20—21 cf. Magnetum ad Maeandrum decretum n. 6 (Kern) priore parte tertii a. Chr. n. saeculi in Samii alicuius honorem factum.

1291 (post n. 320) Stela lapidis caerulei misere mutilata. Duo fragmenta a. 1900 effodit Wilski, tria a. 1902 ipse inveni. Omnia inter se cohaerent. Litterae parvae et crassae tertii a. Chr. n. saeculi, a. 0,004 (ο)—0,007. Inventa sunt in epheborum gymnasio et prope id, apud Laconicum et intra cisternam serae aetatis quae infra magnum murum est. Duo fragmenta edidi *Hermes* XXXVI 1901, 444 sqq., IV; totum breviter tractavi *Festschr. für O. Hirschfeld* 1903, 91; ed. ex schedis meis M. L. Strack *Arch. Papyrusforsch.* II 1903, 560 sq., 47. Formam ex ectypo apographoque meis delineavit M. Luebke.

[*Textum vide pag. 282.*]

Vs. 2 [πρυτανίων] cf. n. 1290. An [Πολλῶν ἐπ]ελθόντων? Alia ingeniose B. Keil: [λαιστᾶν ἀπ]ελθόντων. ‖ 4. 22 nomen praetoris dubium; litterae Φ vestigia dispiciuntur, litterae Μ potius quam Π lineae exteriores. Homo aliunde ignotus. ‖ 6—9 fere cum Wilamowitzii supplementis dedi. ‖ 9 ΛΑΙΣ et ΙΟΙΣ in ectypo video (invita imagine). ‖ 10. 11 [βοά]θειαν B. Keil. ‖ 11 κατοίκει pro κατῴκει, cf. κωμοιδία Σοιστρῶ similia. Videntur enim piratae multos captivos inde in Cretam abduxisse; v. n. 328. ‖ 15 incisum est ΤΟΥΠΩΝ. ‖ 18 de Oeae portu sub septentrionalibus radicibus eius montis, in quo urbs est, sita agi videtur. ‖ 20 initium supplevit B. Keil, cetera Wilamowitz. ‖ 30 supplevit B. Keil. ‖ Ad idem argumentum spectat n. 328.

Θεοί.

.... ἐλθόντων ἔδοξε τᾶι βουλᾶ[ι]
[καὶ τῶι] δάμωι, βο[υ]λᾶς γνώμα· ἐπειδὴ
[Ἑρμάφιλο]ς (?) Φιλοστράτου Ῥαύκιο[ς] ἀποσ[τα]-
[λὲς ὑ]πὸ τοῦ βασιλέως Πτολ[εμ]αίου [ναύ]-
[αρ]χος καὶ στραταγὸς τᾶ[ς πό]λιος [ἄλλων]
[τ]ε πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγαθῶν α[ἴτιος]
[γ]εγένηται [τοῖς πολ]ίταις, καὶ ἐνβα[λόν]-
[τ]ων λαισ[τᾶν πλο]ίοις μακροῖς πο[τὶ τὸν]
[λιμέν]α τὸν [Βορρ]αῖον Οἶ[α]ν [καὶ τόπον]
Θεί[α]ν (?), ἐν ὧι [κ]ατοίκει ὄχλος γυν[αικῶν καὶ]
[π]αίδων καὶ ἄλλων σωμάτ[ων] οὐκ ἔ[λασ]-
σον τετρακοσίων, καὶ ποτιβ[ολ]ὰς ποιε[υ]-
[μέ]νων [τ]ῶν λαιστᾶν, νυ[κτὸς] ἀπέσ[τ]ε[ι]-
[λε] ΤΟΥΓΩΝ Ἡφαίστιον ..... οδώρου
[Καλύ]νδι[ον] καὶ ἄλλος τ[ῶν στ]ρατιωτᾶ[ν]
[*numerus in* - ο]ς, οἱ καταβ[άντες νυ]κτὸς ἐπὶ
[τὸν λιμέ]να μετὰ τῶ[μ πολιτ]ᾶν τός τε
[λαιστὰς] ἀπεκρούσα[ντο καὶ κα]τεδίωξα[ν]
[ἐς τὰ πλοῖα], καὶ παρα[κινδυνεύ]σαντες ..
[- - - δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι καὶ]
[τῶι δάμωι, ἐπαινέσαι μὲν Ἑρμ]άφιλ[ον] (?)
[Φιλοστράτου ἀρετᾶς ἕν]εκα καὶ ε[ὐ]-
[νοίας ἇς ἔχων διατελεῖ ἐς τὸ]ς πολίτα[ς]
[καὶ τᾶς ποτὶ τὸς θεὸς εὐσεβεί]ας καὶ σω-
[- - τᾶς ἁμετέρας] χώρας ...
[....... ἐπαινέσαι δὲ κα]ὶ Ἡφαίστ[ιον]
[τὸν καταδιώξαντά τε τὸς λαι]στὰς [καὶ]
[παραίτιον ἁμὶν γενόμενον με]τὰ θεῶ[ν τοῦ]
[ἀπελθεῖν τάχιστα τὸς λαι]στάς· [ἐπαι]-
[νέσαι δὲ καὶ πάντας τὸ]ς Ἡφ[αιστίου]
[στρατιώτας - - - - - - - -].

1292 = 321 Lapide a. 1896 denuo examinato sinistrum marginem integrum esse intellexi. Cf. *SGDI* 4694.

[....... καὶ στέφανον ἐκ]
[τ]ῶν νό[μων ὅν κα διδῶντι (?)]
Θηραῖο[ι] μ[έγιστον, καὶ ἔσ]-
πλουν καὶ ἔ[κπλουν καὶ πο]-
λέμου καὶ ε[ἰράνας ἀσυλεὶ]
καὶ ἀσπον[δεί, καὶ ἀτέλει]-
αν ὧν κα ἐ[σάγηται καὶ ἐξά]-
[γ]ηται ἐς τ[ὰν νᾶσον, καὶ]
[π]ό[θ]οδον πο[τὶ τὰν βουλὰν]
[κ]αὶ τὸν δᾶμο[ν πράτωι μετὰ]
[τ]ὰ ἱερά· τὸν δὲ [ταμίαν τό]-
[δε τὸ] ψάφισμα [ἀναγράψαν]-
[τα ἐ]στάλαν λι[θίναν στᾶσαι]
[ἐς τ]ὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος]
[τοῦ Πυθίου].

Vs. 2 //HPAIC·M.

1293 (post n. 321) Fragmentum lapidis calcarii, cuius margo superior et sinister conservantur; l. max. 0,13, a. max. 0,07, cr. max. 0,10. Litterae bonae ineuntis fere alterius a. Chr. n. saeculi, a. c. 0,01. Effodi a. 1900 paullo infra peribolum, quae prope Apollinis Pythii templum fuit.

Ξ Δ Ο Ξ Ε Τ Α Ι	Ἔδοξε τᾶι [βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι, - -]
Ε Ι Π Ε Ε Π F	εἶπε· ἐπε[ιδὴ - - - - - - - -]
Τ Ο Σ Ι Λ	τος Ἰλ - (s. Ἰδ -) - - - - - - -
Θ Α ///	[σ]θα[ι - - - - - - - - - -]
	- - - - - - - - - - - - -

Vs. 2. 3 velut [ὁ δεῖνα - ανακ - sive - ῶν]τος Ἰλ[ιεύς].

322 (*SGDI* 4695) Vs. 2. 3 [- αἰρη]μέ[νοι -] ‖ 3 θέσωντι ‖ 7 τὸ πα[ρ' ἁμέ]ων Blass; litterae E vestigia in ectypo dispici videntur. Verba illa non ad ψάφισμα, sed ad παρακαλείτω pertinent (Blass). Quaedam etiamnunc incerta manent.

1294 (post n. 322) Fragmenta duo marmoris albi, inter se coniuncta, a sinistro superiore inferiore postico latere mutila; l. max. 0,33, a. max. 0,16, cr. max. c. 0,07; litterae accurate incisae a. 0,007—0,01, (exeuntis fere) saeculi alterius a. Chr. n. Effodi a. 1900 in clivo occidentali urbis prope fornacem.

[*Textum vide pag. 283.*]

Agitur de δαμοθοινία, qualis Apollinis Carnei (vs. 10) festis fieri solebat (IG XII 3, 335). Confer similia decreta recentioris aevi Syrae (XII 5, 659 sqq.) et Andri (XII 5, 721) inventa.
Vs. 2 [χα]ριστεῖα sive [ἀ]ριστεῖα? | 7 [προγράμ]ματος? Wilhelm.

. Κ Α Ι Ο .
Ρ Ι Σ Τ Ε Ι Α Ε Π Ι Τ Ε Ι
/// Ε Ρ Α Τ Ο Σ Τ Ε Π Ο Λ Ι Τ Α Σ ////////////////
///// Ο Σ Κ Α Ι Α Π Ε Λ Ε Υ Θ Ε ////////////////
//// Ω Σ Ε Μ Π Α Σ Ι Ν Α Ν Α Σ Τ ////////////////
//////// _ Ν Τ Α Ι Α Υ Τ Α Ι Α Μ Ε Ρ Α Ι Κ Α ///////////////
///////// Ι Μ Α Τ Ο Σ Π Ο Λ Ι Τ Α Ι Σ Τ Ε Κ Α ////////////////
Ι Π Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ο Ι Σ Κ Α Ι Τ Ο Υ Τ Ο Ι Σ Τ ////////////////
Ι Α Τ Ο Σ Π Ο Ι Η Σ Α Σ Θ Α Ι Π Ρ ////////// Ρ Ω Ν Α Ι ////////////////////
Ι Π Ο Λ Λ //////////////////// Ι Κ Α Ρ ///// ///////////
Ι Ρ Ι Ν Τ Ο Υ //////////////////
Γ Α Θ Ο Υ //////////
Ο Ε Ι Ρ /////////

\- - - - - - - καιο............
[- - - - - - ἀ]ριστεῖα, ἐπιτ[ελέσας δὲ]
[καὶ τοῖς θεοῖς τὰ ἱ]ερά, τός τε πολίτας [ἑσκα]-
[λέσας καὶ τὸς ξέν]ος καὶ ἀπελευθέ[ρος],
[σωφρόνως καὶ κοσμί]ως ἐμ πᾶσιν ἀναστ[ρεφό]-
[μενος, ἐπάγγειλε]ν τᾶι αὐτᾶι ἁμέραι κα...
..........ματος πολίταις τε κα[ὶ ξέ]-
[νοις καὶ ἀ]πελευθέροις καὶ τούτοις τ[ὰ τοῦ κα]-
[ρύγμ]ατος (?) ποιήσασθαι· π....ρωνα......
[τοῦ Ἀ]πόλλ[ωνος τοῦ] Καρ[νείου - - - - -]
[χά]ριν τοῦ - - - - - - - - - - -
[ἀ]γαθοῦ - - - - - - - - - - - -
[τ]ὸ εἰρ[ημένον - - - - - - - - - -]

325. 326 Imaginem lapidum dedi *Thera* I 1899 tab. 14. — 325, 1—17 praescriptum quasi amborum lapidum; 325, 17—51 est ἡ ἰσαγγελία, 326 τὰ ψηφίσματα.

326, 32 sq. Revisi. Χ Ρ Ι Ο Υ Τ Η Σ Ε Π Α Ρ Χ Ε Ι Α Σ Η Μ Ω Ν Α Ν Θ Υ Π // Τ Ο Υ Π Ο
Π Ι Λ Λ Ι Ο Υ Π Ρ Ε Ι Σ Κ Ο Υ Π Ρ Ο Σ Τ Ο Φ Α Ν Ε Ρ Α etc.

Certum igitur est proconsulis nomen Popillii Prisci.

327 (Epistulam repetiverunt Strack *Arch. Papyrusforsch.* I 1901, 204 sq., 13; Dittenberger Orientis GIS 59; cf. Strack *Rh. Mus.* LIII 1898, 404 adn. 1; Mahaffy *History of Egypt* IV 60[1].) De tempore novam sententiam protuli *Festschr. für O. Hirschfeld* 1903, 92 sqq., ad Philometoris annos XVIII, XVIII—XXII, i. e. annos 164/3, 164/3—160/59 referens. || Vs. 11 verba ἃ εἶχε Τιμακρίτα, ἀφ' ὧν τὰς προσόδους ἀπέφαινεν γίνεσθαι κατ' ἐνιαυτὸν Πτολεμαικὰς (δραχμὰς) ρια', a Dittenbergero ita constituta, testamentum indicare bene monuit E. Ziebarth.

In militum catalogo primum vss. 142—238 scripti (= I), deinde vss. 17—141 (= II), denique vss. 239—313 (= III). Eadem nomina saepe repetita sunt; quater inveniuntur Διονύσιος (93. 212. 259. 312) et Ἀριστόπολις (81. 117. 186. 197). Porro Ἀπολλώνιος Κοιράνου (146) idem est qui Ἀπολλώνιος Κοι. (21). Ad hunc, non ad Ἀπολλώνιον Σωσιβίου Θηραῖον ἡγεμόνα τῶν ἔξω τάξεων, quem Haussoullier *Rev. philol.* XXV 1901, 28 sq. me adsentiente indicaverat, epistula data est vel Dittenbergero iudice.

Praeterea indico eadem nomina, quae bis occurrunt:

I 149	Διόφαντος	=	II 26	Δίφιλος
150	Ἀρχίβιος		27	Ἀρχίβιος
151	Δίφιλος		28	Διόφαντος
152	Ἀριστομένης		30	Ἀριστομένης.

I 197	Ἀριστόπολις	=	II 79	Ἀμμώνιος
198	Φιλόξενος		80	Φιλόξενος
200	Ἀμμώνιος		81	Ἀριστόπολις
201	Νικάνωρ		82	Νικακράτης
203	Νικακράτης		83	Νικάνωρ.
I 216	Καλλιγένης	=	II 85	Καλλιγένης
217	Μένανδρος		86	Μένανδρος Δι.
218	Καλλίστρατος		87	Καλλίστρτος.

Praeterea Διογένης Ἀθη. (74) idem est qui γραμματέως Ἀθηναίου τοῦ Διογένους (n. 333 = 1298, 7) pater. || Διονυσοφάνης (290) et Λάδαμος (20) cf. Λάδαμον Διονυσοφάνου τεταγμένον ἐπὶ Θήρας (n. 1296). || Ad Ἀντιφάνης (271), Διογένης Ἀν. (254) cf. n. 445 Διογένης et Ἀντιφάνης (οἱ) Ἀντιφάνους.

328 (Dittenberger Syll.[2] 921 cum docto commentario.) Vs. 5 σ[υνδιαπράξαντας αὐτοῖς πλείστους ἀγῶ]νας ego. || 6 [δύνα|ται] Ditt. || 7 [οἷός τέ ἐστι] Ditt. || 9 αἰχμαλώτους, οὓς εὐ- scribendum erat (Corrigenda). || 13 ἀπεστέλλο[μεν] pro ἀποστ. || 16 σ[υ]νχωρηθέντων δὲ [ὧν ἠξίωσαν, ἐν οἷς] Ditt. || Litteras ad Theraeorum magistratus, senatum, populum datas esse censet Dittenberger. Spectant ad idem argumentum, quod est in decreto 1291.

PARS SECVNDA.

DECRETA COLLEGIORVM.

1295 = 329 Commemoraverat Reinach *Inscr. jurid.* II 1, 100. Denuo edidi imagine lapidis addita *Festschrift für O. Benndorf* 1898, 226 sqq. — Vs. 10 κατὰ [κ]οινὸν certum esse videtur; cf. κατὰ κοινὸν in titulo Pario IG XII 5, 135.

Tertium decreti fragmentum a. 1899 effodi in fori parte orientali, cuius l. max. 0,135, a. max. 0,08, cr. max. 0,075. Litterae quales n. 329, 5 sqq., a. 0,007—0,008.

Ο Ι Ρ Α
Φ Α Ν Ο Υ Σ Θ Α Λ
Θ Υ Ο Μ Ε Ν Ω Ν Δ Υ Ο
Λ Λ Ο Γ Ο Ν Α Π Ο Τ
Τ Θ Α Ι Τ Ο Ι Σ Π Α
Ο Γ Τ Ι

Vs. 1 - ο [π]ρα[τ -], 2 [- στε]φάνους Θαλ[λοῦ -], 3 - θυομένων δύο -, 4 [- κατ]άλογον ἀποτ[ελ -], 5 potest fuisse [- θύεσ]θαι τοῖς πα[τρίοις θεοῖς -].

1296 (post n. 329) Stela marmoris albi infra et a superiore parte dextra mutila, cymatio simplici superne ornata; l. 0,327, a. mar. 0,895, cr. 0,10; litterae simplices alterius a. Chr. n. saeculi satis accurate incisae, a. 0,006—0,01, quarum locos lineolis indicaverat quadratarius. Effodi a. 1902 prope ecclesiam S. Stephani in introitu urbis notum versus, ubi muro medii aevi inserta erat. Exscripsi. Edidi *Festschr. für O. Hirschfeld* 1903, 87 sqq. (M. L. Strack *Arch. Papyrusforsch.* II 1903, 550, 31); cf. U. Wilcken ibid. III 1904, 145.

Ἀγαθῆι Τύχηι· [ἔδοξε τῶι κοινῶι τῶν]
Βακχιστῶν ἐν [νομαίαι συνόδωι· ἐπειδὴ]
Λάδαμος Διονυσ[οφάνου Ἀλεξανδρεὺς]
τῶν περὶ αὐλὴν δια[δόχων, ὁ τεταγμέ]-
νος ὑπὸ τῶν βασιλέω[ν ἐπὶ Θήρας],
εὔνους ὑπάρχων τοῖς Βα[κχισταῖς]
πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποδ[είξεις πε]-
ποίηται τῆς εἰς τὰ πράγματ[α ὁρμῆς]
ἔν τε τοῖς πρότερον χρόνοις πο[λλῶι τε]
μᾶλλον ἐν τοῖς νῦν περιστᾶσι και[ροῖς],
ἐξαποσταλείς τε ὑπὸ τῶν βασιλ[έων]
καὶ ταγεὶς ἐπί τε τῆς πόλεως καὶ ἡμῶ[ν]
καθ' ἅπαντα τρόπον κατακολουθῶν τῆι τῶ[ν]
βασιλέων προ[α]ιρέσει καὶ τῆι αὐτοῦ καλο-
κἀγαθίαι πρό[ς τ]ε ἡμᾶ[ς] καὶ τοὺς ἄλλους
ἅπαντας π[ε]ρ[ιφ]ε[ρ]όμενος διατελεῖ
φιλανθρώπως, σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας
ἐν οὐθενὶ καιρῶι παραλείπων οὐθέν·
ὅπως οὖν καὶ τὸ κοινὸν φαίνηται τοὺς προ-
εστηκότας ἀπὸ παντὸς τοῦ βελτίστ[ου]
τιμ[ῶ]ν, δεδόχθαι Λάδαμον Διονυσοφά[νου]
καὶ αὐτὸν καὶ γυναῖκα καὶ ἐνγόνου[ς]
εἶναι θιασίτας, καὶ μετουσίαν αὐ[τοῖς]
[ὧ]νπ[ερ κ]αὶ τοῖς ἄλλοις θιασίτ[αις μέτε]-
στιν· ἐπάγειν δὲ [αὐτ]οῦ κα[ὶ ....]
....ων ἐν τῆι συνόδωι - - - - -
.. περὶ τῶν βασιλέ[ων - - - πεντετη]-
[ρί]δι καὶ τριετηρί[δι - - - - - -]
[..ν], ὁμοίως καὶ - - - - - - - -
[ὑ]πὲρ δὲ τῶν - - - - - - - - -
βασιλε- - - - - - - - - - -
αὐλ[η- - - - - - - - - - -]

Vs. 10 extr. suppl. U. Wilcken. || 16 dubitanter suppleverunt B. Keil et W. Schulze. || 26 potest fuisse [Βακ|χισ]τῶν. Quod antea posueram ἡμέραν ferri omnino non potest. ἐπάγειν τὴν ἑβδόμην notum ex n. 329, cf. *Bull. hell.* XIII 1889, 240, 21 ἄγεσθαι δὲ αὐτῶν κατ' ἐνιαυτὸν ἡμέραν τήν γε τοῦ Μηχείρ (M. Holleaux).

De aetate disputaveram l. l. Ladami et Dionysophanis rara nomina etiam in mercennariorum catalogo sunt a ceteris non distincta; cf. n. 327, 20 et 290. Anni huius catalogi 164/3—160/59. Unde hoc decretum aliquanto recentius, sed ante a. 146/5 factum esse videtur, quo Ptolemaeus Philometor decessit, regnum eius in Graeciae insulis collapsum est.

330 Repetitum erat *Inscr. jurid.* II 1, 77 sqq., XXIV cum commentario amplissimo p. 104 sqq.; Michel 1001; SGDI 4706. Cf. *Thera* I 170 sq. de dispositione; II 239 sq. 250, quo loco H. Dragendorff demonstravit nullam testamento intercedere rationem cum monumento etiamnunc conservato prope Evangelismi ecclesiam sito; Pauly-Wissowa *Realenc.*[2] IV s. v. *Epikteta.*

331 (c. add.) Lapidem magni Napoleontis milites inter annos 1795, quo Veronae erat, et 1800 Parisios abduxerunt, ubi in Museo nummorum (*Cabinet des médailles*) a. 1898 recognovit Ch. Michel. Varias lectiones ed. idem *Rev. de phil.* XXIII, 50 sqq.; totam inscriptionem *Recueil* 1002. Ectypi ab eodem missi partem imagine photographica expressi *Thera* I 1899, 184, unde hic repetivi.

Litterae Γ et Ρ facile confunduntur, quia prioris hastas spatium solito angustius dirimit, Ρ quadratum est. Sic vs. 13 ΛΟΙΡΗΣ pro ΛΟΙΓΗΣ, 14 ΕΡΙΜΕΛΕΙΑΣ pro ΕΓΙΜ.. incisum. || 12 ΚΤΑΚΕΧΩΡΙΚΕΝ κ(α)τακεχώρικεν. || 15/16 ΕΙΣΤΟΚ̄Ε̄ΚΑΙΣΚ|LΚΑΙΗ̄Κ̄L (lineae supra ΣΚ in ectypo non conspicuae). || 28 quadratarius antea incisum ΔΕΙΚΜΥΝΕ correxit. || 40 item ΝΟΥΣ ex ΝΟΥΕ. || 40 sq. ΔΟ|ΓΑΜΑΤΟΔΕΛΝΑΓΡΑΥΑΙ. || 41 primum ΣΤΗΝΛ incisit, deinde ΣΤΗΛΝ correxit, ac iam insequentia ΛΙΘΙΝΗΝ scripsit quadratarius. || Γυμνασίου, Γ postea in Γ correctum. || 45 ΓΡΑΞΑΣ pro ΓΡΑΞΑΣ. Versuum loci lineolis indicati, scriptura satis accurata; sed magis singulas litteras quam sententiarum nexum curaverat quadratarius, unde nati errores.

Quinque annos gymnasiarchus fuerat Bato, sextum rogatur ut in magistratu remaneret, qui annus undetrigesimum regis aequat. Regem Philometorem esse iam diu intellexi; anni sex sunt igitur eius XXIV—XXIX, i. e. 158/57—153/52. Φιλωνίδης Βά(τωνος), qui in catalogo donatorum n. 327 est, cuius annos XVIII—XXII nunc eidem Philometori, i. e. annis 164/63—160/59 damus, vel filius Batonis Philonis f. fuisse potest.

PARS TERTIA.

CATALOGI.

1297 = 332 (Blass *SGDI* 4696).

[Ἐπὶ - - - - - - - - τόσδε]
ἀνέγραψε [ὁ γραμμ]α[τ]εὺς [Ἀθήναιος Διογένους]
προξένος καὶ εὐεργέτας·
Ἀπολλ[ώ]νι[ον] Νι[κ]άνδρου Ἀ[θηναῖον]
Πύθαρχον Ἐπι(γ)έν[ο]υς [Ἀθηναῖον(?)]
Πολύχα[ρ]μον Τ . . . ήτου [Ἀθηναῖον(?)]
Νικαγόραν Νι[κάν]δρου [Ἀθηναῖον].

Vs. 2 supplevit Blass. || 4 supplevi ex n. 333 = 1298, v. infra. Quare vs. 3 Ἁγίαν Βούλωνος Ἀθηναῖον desiderat Blass. || 6 Τ[ιμαγ]ήτου Bechtel, nomen non atticum. || 7 videtur Apollonii frater (vs. 4).

1298 = 333 Novum fragmentum a. 1899 effodi extra murum perantiquum, qui fori partem orientalem sustentat, paucos passus euronotum versus. L. max. 0,20, a. max. 0,26, cr. max. 0,15. Ambobus compositis universa longitudo efficitur 0,435. Atque etiam prioris fragmenti lectio accuratius examinata et emendata est, quamobrem totam inscriptionem infra repetivi. Ex schedis meis ed. Blass *SGDI* 4697.

I Λ III 333 fragmentum novum

Γ Υ Θ Ι Ω Ν Ε Λ _ Ω Ν Ο Σ Σ
Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ι Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Ι Τ Α Ι
Β Ο Η Θ Ο Σ Ε Υ Μ Η Χ Α Ν Ο Υ Φ Υ Σ Ε Ι Δ Ε
Λ Υ Σ Ι Μ Α Χ Ο Υ Μ Ι Λ /// Σ Ι Ο Σ
Γ Ρ Υ Τ Α Ν Ι Σ Σ Ι Μ Ο Υ ʼ Ι Λ /Ι Σ Ι // Σ

Ο Ι Δ Ε Α Ν Ε Γ Ρ Α Φ Ε Ν Υ Γ Ο Γ Ρ Λ Μ Α Τ Ε Ω Σ
Α Θ Η Ν Α Ι Ο Υ Τ Ο Υ Δ Ι Ο Γ Ε Ν ʼ Σ Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Σ
Λ Ε Ο Ν Τ Ι Ο Σ Κ Λ Ε Υ Μ Ε Ν Α Κ Ν Ω Σ Ι Ο Σ
Γ Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ι Κ Α Ι Ε Υ /// // Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ι
/ Γ Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Σ Ν Ι Κ Α // Δ Ρ Ο Υ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ
Α Γ Ι Α Σ Β Ο Υ Λ Ω Ν Ο Σ Α // Η Ν Α Ι Ο Σ

[Οιδε ἀνεγράφεν ὑπὸ γραμματέως]
[τοῦ δεῖνος· εὐεργέτας]
Πυθίων Ἐλ . ωνος . . . . . ς.
προξενοι καὶ εὐερ[γέ]ται·
Βόηθος Εὐμηχάνου, φύσει δὲ
Λυσιμάχου Μιλ[ή]σιο[ς],
Πρύτανις Σίμου [Μ]ιλ[ή]σι[ο]ς.

Οἵδε ἀνεγράφεν ὑπὸ γρ[αμ]ματέως
Ἀθηναίου τοῦ Διογέν[ου]ς· εὐεργέτας
Λεόντιος Κλευμεν[ίδ]α Κνώσιος.
πρόξενοι καὶ εὐ*εργέται·
[Ἀ]πολλώνιος Νικά[ν]δρου Ἀθηναῖος,
Ἁγίας Βούλωνος Ἀ[θ]ηναῖος.

Ἀγίας Βούλωνος Ἀθηναῖος Kirchnero iudice non ante annum ± 70 a. Chr. n. floruisse potest, quia haec duo nomina tum primum coniuncta sint, cum Agias Nicarchi filius Euonymensis Demetriam Bulonis Paeaniensis filiam in matrimonium duxerit (IG II 1385). Agiae huius filius fuit Bulo (II.), v. eundem titulum. Cuius Bulonis soror Xenostrate Agiae Euonymensis filia inter ἐργαστίνας Democharis anno, i. e. fere 94/93 a. Chr. n. recensetur. Quodsi Agias proxenus Theraeus huius Bulonis filius, Agiae prioris nepos fuit, floruit circa annum 70 a. Chr. n.

Ἀπολλώνιος Νικάνδρου Ἀθηναῖος si idem fuit qui Ἀπολλώνιος Νικάνδρου Κυθήρριος θεσμοθέτης anni 97/96 a. Chr. n. (IG II 985 *D* 22), illa aetate senex fere sexagenarius fuisse potest.

Quae si a Kirchnero acute et probabiliter disputata sunt, restat tamen spatium aliquot annorum et vel decenniorum. Potest Xenostrate Bulone fratre vel triginta annis minor fuisse, ita ut Bulo anno 94/93 iam quadraginta vel quinquaginta, Agias eius filius iam plus viginti fuerit. Ac satis erit demonstrasse, iam ante Sullae dictaturam proxenos hos nominari potuisse. Quamquam vel anterius aevum praeferam et propter litteraturae indolem et quia scriba Ἀθήναιος Διογένους filius esse videtur eius qui inter (Ptolemaei mercennarios) enumeratur annis 164/63—160/59 a. Chr. n. (n. 327, vide p. 283; cf. *Thera* I 166), nisi forte cum Kirchnero aliud stemma fingimus hunc in modum:

Ἀθήναιος I.

Διογένης mercennarius — [Ἀθήναιος II.] c. 164

Διογένης II. c. 131

Ἀθήναιος III. γραμματεύς. c. 98

1299. 1300 (post n. 334) Parastades duae lapidis calcarii, *A* (n. 1299) a dextra, *B* (n. 1300) a sinistra fracta. L. max. *A* 0,32, *B* 0,25, a. 1,735 et 1,75, cr. 0,57 et 0,58. Litterae apicatae, anni fere 100 a. Chr. n. Effodi a. 1900 in muro inaedificatas, qui murus recentiore aetate prope septentrionalem fori introitum exstructus est.

1299 (*A*) 1300 (*B*)

1299

A

ΟΠΑΙΔΟΝΟΜΟΣ
ΚΟΣΣΑΛΟΣ
ΑΛΕΞΙΜΑΧΟΥΚΑΙΟ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΣ
ΥΠΕΡΕΙΔΗΣ
ΘΡΑΣΥΛΕΟΝΤΟΣ
ΚΑΙΤΑΜΙΑΙ
ΔΑΜΟΔΑΜΑΣ
ΠΕΔΙΕΩΣΚΑΘΥ
ΙΟΘΕΣΙΑΝΔΕ
ΦΙΛΟΔΑΜΟΥ
ΚΑΙΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΧΙΟΝΙΟΣ
ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ
ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΝ
ΙΣΙΔΩΡΟΝ
ΘΕΩΝΟΣ
ΣΥΡΑΚΟΣΙ//ΟΝ

0,42 — 0,28

ΟΙΔΕΑΝΕΓΡΑΦΕΝ
ΒΑΚΧΩΝΟΣΚΑΙΑΘ
ΙΑΙΛΕΞΙΘΕΟΣΧΑ
ΙΟΑΡΧΟ///ΚΑΛΑΒ
ΚΑΙΠΡΟΞΕΝΟΙ
ΑΝΤΙ///ΙΟΣΑΒΡΙΑ
ΑΚΡΙΣΙΟΣΥΠΕΡΓΕ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣΘΕΥΔ
////ΟΙΡΙΧΟΣΦΙΛΙΠΓ
////////ΤΛΔΑΣΕΙΝΑΤ
////////ΟΟ//ΟΣΕΡΝΟΦΑ
/////ΛΤΙΠΠΟΣΕΡΜΙΟ
ΩΣΙΓΕΝΗΣΣΩΣ

0,32 — 0,73

Ὁ παιδονόμος
Κόσσαλος
Ἀλεξιμάχου καὶ ὁ
γυμνασίαρχος
5 Ὑπερείδης
Θρασυλέοντος
καὶ ταμίαι
Δαμοδάμας
Πεδιέως, καθ' ὑ-
10 ιοθεσίαν δὲ
Φιλοδάμου,
[κ]αὶ Δημήτριος
Χιόνιος
ἀνέγραψαν·
15 γεγονότα
εὐεργέταν
Ἰσίδωρον
Θέωνος
Συρακόσιον.

20 Οἵδε ἀνεγράφεν [ὑπὸ γραμματέων]
Βάκχωνος καὶ Ἀθ[ηναίου εὐεργέ]-
[τ]αι· Δεξίθεος Χα[- - καὶ - -]
Ζοάρχο[υ] Καλαβ[ροί· εὐεργέται]
καὶ πρόξενοι·
25 Ἀντί[β]ιος Ἀβρία [Λακεδαιμόνιος]
Ἀκρίσιος Ὑπεργε - - -
Ἀριστοτέλης Θευδ - - -
[Μ]οίριχος Φιλιππ - - -
[Σω]τάδας Εἰνατ[ίωνος - -]
30 (*1—2 l.*) οθ . ος Ἑρμοφά[νευς - -]
[Κρά]τιππος Ἑρμίο[υ - -]
[Σ]ωσιγένης Σωσ - - -

1300 *B*

// ΟΥΔΩΣΙΣΘΕΝΟΥ
///// ΓΑΡΕΥΣ
ΜΑΧΟΥΑΘΗΝΑΙ//
ΔΡΙΚΟΥΜΑΛΙΟΣ
ΕΞΙΘΕΟΥΤΗΝΙΟΣ
ΛΗΣΙΔΑΙΟΥΙΑΤΑ-
ΡΑΝΟΡΟΣΓΟΡΤΥΝΙ(

ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΞΩ
ΕΝΟΙ
ΑΚΩΙΟΣ
ΝΑΓΟΡΑΕΠΙΔΑΥΡΙΟ
ΥΣΚΝΙΔΙΟΣ
ΙΝΟΥΑΡΚΕΣΙΝΕ/////
ΙΑΤΑΣ
ΟΥΣΑΡΚΕΣΙΝΕΥ///
ΑΤΟΥΣΑΡΚΕΣΙΝΕΥΣ
ΝΙΟΥΑΡΚΕΣΙΝΕΥΣ
ΟΝΤΟΣΑΙΓΙΑΛΕΙ//
ΤΡΙΟΥΜΑΛΙΟΣ
ΟΠΛΙΟΥΡΩΜΑΙΟΙ
ΦΩΝΤΟΣΚΥΞΙΚΗΝΟΣ
ΔΡΟΥΓΟΡΤΥΝΙΟΣ
ΟΥΝΑΞΙΟΣ
ΚΥΔΩΝΙΑΤΑΣ
ΓΟΡΤΥΝΙΟΣ
ΡΟΥΓΟΡΤΥΝΙΟΣ
ΓΟΡΤΥΝΙΟΣ
ΓΟΡΤΥΝΙΟΣ
ΓΟΡΤΥΝΙΟΣ
ΟΡΑΜΑΛΙΟΣ
ΙΧΟΥΚΩΙΟΣ
ΙΑΣΩΝ
-ΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ
//ΝΙΔΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ
ΜΑΚΑΡΕΩΣ
ΚΩΙΟΣ

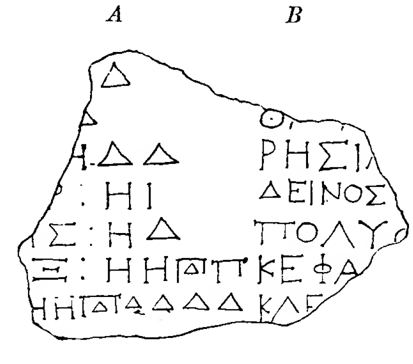
[Οἵδε ἀνεγράφεν ὑπὸ γραμματέως]
[- - τ]οῦ Δωσισθένου[ς]·
[- - Με]γαρεύς
- - - μάχου Ἀθηναῖ[ος]
[- - Ἀν]δρίκου Μάλιος
[- - Δ]εξιθέου Τήνιος
- - λης Ἰδαίου Ἰάτα[ς]
[- - Εὐφ]ράνορος Γορτύνιος.

[Οἵδε ἀνεγράφεν] ὑπὸ γραμματ[έως]
[- - πρόξ]ενοι·
- - - α Κῶιος
- - - ναγόρα Ἐπιδαύριο[ς]
- - - υς Κνίδιος
- - - ίνου Ἀρκεσινε[ύς]
- - - Ἰάτας
- - - ους Ἀρκεσινεύ[ς]
[- - - κρ]άτους Ἀρκεσινεύς
- - - νίου Ἀρκεσινεύς
- - - οντος Αἰγιαλε[ύς]
- - - τρίου Μάλιος
[- - - Π]οπλίου Ῥωμαῖοι
[- - - φ]ῶντος Κυζικηνός
[- - ἀν]δρου Γορτύνιος
- - - ου Νάξιος
- - - Κυδωνιάτας
- - - Γορτύνιος
- - - ρου Γορτύνιος
- - - Γορτύνιος
- - - Γορτύνιος
- - - Γορτύνιος
- - - όρα Μάλιος
- - - ίχου Κῶιος
- - - Ἰάσων
- - - [Σ]τρατοκλέους
- - - [Κ]νίδιος.
- - - Ἀριστοκράτης
- - - Μακαρέως
- - - Κῶιος.

A (n. 1299) vs. 5 Ὑπερείδης Θρασυκλέοντος et in Epictetae testamento commemoratur c. a. 200 a. Chr. n. et παρέφηβος saeculi primi p. Chr. n. n. 340, 20 sq. || 21 Ἀθήναιος Διογένους γραμματεύς: n. 1297. 1298. Aetas igitur c. a. 100 a. Chr. n. est. || 25 homo Therae mortuus; vide inter monumenta sepulcralia.

1301 = 335 *A* fragmentum marmoris Parii, cuius l. max. 0,18, a. max. 0,155, cr. max. 0,05. Attulit nobis m. Iulio a. 1899 Constantinus Messavuni villicus. Delineavi.

A *B*

A	*B*
- - Δ	
- - Δ	Θ[α - - -]
- - 120	Ῥησί[αρχος -]
- - ρ 101	Δεινοσ - -
- - ις 110	Πολυ[εύχος -]
- - ξ 255	Κεφα[- - -]
- - 290	Κλε - - -

B (*SGDI* 4698).

336 Lapidis superiorem et dextrum marginem integram esse a. 1899 vidi (*SGDI* 4699).

1302 (post n. 336) Stela lapidis calcarii superne fracta, cui dens subest, l. 0,43, a. max. 0,675 sine dente, 0,76 cum dente, cr. 0,065. Effodimus a. 1899 paucos passus a forica inferiore septentrionem versus. Litterae diversae vs. 1—3 malae et serioris aetatis, a. fere 0,015—0,017; vs. 4—15 parvae, a. c. 0,005—0,006, vs. 16 sqq. c. 0,01 bonae alterius a. Chr. n. saeculi, quarum extremae partes paullo largiores factae sunt. Exscripsi. Ed. et multifariam emendavit F. Blass *SGDI* 4702 ectypo usus.

ΞΙΑ
ΛΑΚ\ΡΙΤΩ
ΛΟΣΚΑΙ
ΛΩΝΙΚΑΡΙΟΝ
////// \ΟΜΑΘΗ
ΙΙ'ΟΛΙΣΕΥΚΑΡΠΙΑΝ
////////////////// \ΚΙΝΘΙΙ /// ΕΥΤΥΧΙΔΑ
///////////// ΛΩΝΙΑΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΕΥΝΟΜΙΑΝ
ΚΑ ΑΡΜΕΝΙΟΝ ΤΕΙΣΑΝΩΡΚΑΙ
ΕΥΛΟΓΟΝ ΔΡΟΜΩΝΑ
ΚΛΕΥΜΑΝΔΡΟΣ ///// ΠΟΡΙΑΝ
ΝΙΚΟΤΕΛΩ ΑΝΤΙΟΧΙΔΑ
ΟΝΟΣ
ΤΟΥΤΕΙΣΙΠΟ//ΟΥ ΛΛΔΑΜΕΑΛΕΣΒΙΟΙΙΚΑΙΙΤΑΛΙΑ ///
ΥΘΕΡΩΣΑΝ
ΝΟΙΚΕΤΑΣ ΑΡΙΣΤΟΔΙΚΟΣΑΡΜΟΝΙΑΝ
ΕΝΤΩΙΑΓΩΝΙ ΓΟΡΓΟΣΘΕΝΗΣΑΡΤΕΜΩΝ
ΓΟ//ΓΩΠΙ
,\ΟΛΛΑΛΔ ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣΚΟΤΤΑΒΟΝ
ΝΑΞΑΦΡΟΔΙΣΙΑΝ ΑΓΗΣΙΤΙΜΟΣΚΑΙ
ΙΡΑΤΗΣΕΥΠΟΡΟΝ
ΛΣΑΦΡΟΔΙΣΙΑΝ ΙΣΟΘΕΜΙΣ ΕΥΘΥΜΟΝ
ΟΟΕΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝ ΑΝΑΞΙΠΟΛΕΑΚΑΡΗΣΙΑΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΕΥΦΡΟΣΥΝΗΝ ///////// ΠΟΛΙΣΚΑΙΚΑΛΛΙΚΛΗΣ
ΦΟΡΜΙΩΝΚΤΗΣΙΔΑ ΚΑΙΟΕΥΓΕΜΗΣΣΩΤΗ ///
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΣΩΤΗΡΙΔΑ ΤΕΛ ////// ΙΩ /// ΕΥ /// ΟΞΟΝ
ΙΣΘΜΩΙΣΠΟΥΔΑΙΑΝ ΔΩΡΟΘΕΟΣΑΙΡΕΣΙΝ
ΝΙΚΑΣΙΚΛΗΣΑΡΙΣΤΟΜΗΔΗΝΣ ΤΕΙΟΣΠΑΡΜΟΝΙΟΝ
ΗΡΑΙΝΩ ΠΥΘΙΑΔΑ ΤΗΛΕΜΝΑΣΤΑΠΑΣΙΩΝ
ΧΑΡΙΝΩΔΩΡΟΘΕΑΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΚΤΗΣΙΛΗ
ΔΙΔΥΜΑΝΘΗΣΠΙΣΤΟΝ ΦΙΛΑΓΡΟΣΑΙΤΩΛΟΝ
ΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΣΔΙΝΟΝ ΕΥΤΑΚΤΟΝΞΩΙΔΑ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΣΚΙΠΙΩΝΑ ΦΡΟΝΗΣΙΣΑΦΡΟΔΙΣΙΑΝ
ΠΥΘΙΟΝΙΚΟΣΚΕΡΔΩΝΑ
ΚΑΡΤΙΔΑΜΑΣΣΕΡΑΠΙΩΝΑ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙΘΕΥΜ
ΠΟΛΥΟΥΧΟΣΠΕΔΩΝΑ ΚΑΛΛΙΒΩΛΟΣ
ΚΟΙΡΑΝΟΣΘΥΡΣΟΝ ΑΜΕΙΝΟΝΙΚΑΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
ΜΝΑΣΤΟΚΛΕΑΑΝΤΙΟΧΙΔΑΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣΕΥΤΥΧΙΔΑ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΣΕΡΑΠΙΩΝΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΗΣ
ΟΝΑΤΑΣ ΝΙΚΙΑΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
ΧΑΙΡΕΠΟΛΙΣΘΗΒΑΙΔΑ
ΑΓΛΩΦΑΝΗΣΑΤΑΛΑΝΤΗΝ
ΧΑΡΜΩΝ

ία
- - - λα Χαριτώ[ν].
- - - λος καὶ
- - - λὼ Νικάριον
[- Φι]λομαθῆ
- ίπολις Εὐκαρπία[ν],
[Ὑα]κίνθ[ην], Εὐτυχίδα
[- - - Ἀπολ]λωνίαν. Διονύσιος
[καὶ] Εὐνομίαν.
- - κα Ἀρμένιον. Τεισάνωρ καὶ (deest)
- - Εὔλογον. Δρόμωνα
[Ἐπὶ ἱερομνάμ]ονος Κλεύμανδρος [Εὐ]πορίαν
. . . . τοῦ Τεισιπέ[ν]ου Νικοτελὼ Ἀντιοχίδα
[οἵδε ἀπηλε]υθέρωσαν Λ[α]δάμεα Λέσβιον καὶ Ἰταλί[αν]
[τὸς αὐτῶ]ν οἰκέτας Ἀριστόδικος Ἁρμονίαν

[Καρνείοις (?)] ἐν τῶι ἀγῶνι·
- - - Γοργωπι-
- - - - -
. . . . ναξ Ἀφροδιτί[α]ν
[. . κ]ράτης Εὔπορον
. . ας Ἀφροδιτίαν
[Δωρ]όθεος Ἀπολλώνιον
Δημητρία Εὐφροσύνην
Φορμίων Κτησίδα
Ἀριστόδαμος Σωτηρίδα
Ἰσθμὼι Σπουδαίαν
Νικαστικλῆς Ἀριστομήδην
[Θ]ηραινὼ Πυθιάδα
Χαρινὼ Δωροθέαν
Διδυμάνθης Πίστον
Κρατησίλοχος Δῖνον
Φιλοκράτης Σκιπίωνα
Πυθιόνικος Κέρδωνα
Καρτιδάμας Σεραπίωνα
Πολυεῦχος Πέδωνα
Κοίρανος Θύρσον
Μναστόκλεα Ἀντιοχίδα
Διονυσόδωρος Σεραπίωνα
Ὀνάτας Νικίαν
Χαιρέπολις Θηβαΐδα
Ἀγλωφάνης Ἀταλάντην,
Χαρμών.
Γοργοσθένης Ἀρτεμών
Στρατοκλῆς Κότταβον
Ἀγησίτιμος καὶ
Ἰσόθεμις Εὔθυμον
Ἀναξιπόλεα Καρησίαν
- όπολις καὶ Καλλικλῆ[ς]
καὶ Θευγέ[ν]ης Σωτηρ-
Τελ[εσ]ίω[ν] Εὔδοξον
Δωρόθεος Αἵρεσιν
- - τειος (?) [Π]αρμόνιον
Τηλεμνάστα [Π]ασίων[α]
Ἀπολλώνιος Κτησία[ν]
Φίλαγρος Αἰτωλόν,
Εὔτακτον, Ζωΐδα
Φρόνησις Ἀφροδισίαν

ὑπόλοιποι· Θευμ.,
Καλλίβωλος.
Ἀμεινονίκα Δημήτριον
Ἀριστοφάνης Εὐτυχίδα
Αὐτοκράτης
Δημή[τ]ριον.

Manumissionis praescriptum vs. 5 sqq. ex n. 336 suppletum.

1303 (post n. 337) Tabula lapidis calcarii a sinistra et superne mutila, cuius l. max. 025, a. max. 0,20, cr. max. 0,065, a. 1899 in casa privata quae proxime a foro meridiem versus est effossa. Litterae a. 0,01 (—0,018) haud ineleganter incisae, aera christiana utique non multo anteriores. Exscripsi.

ΙΟΝΦΙΛΟ
ΙΟΝΦΑΡΝΑ
ΙΛΦΕΣΙΟΝΕΦΟΡΟΥ
ΤΕΦΑΝΟΝΕΥΔΙΑΚΟ
ΟΥΣΩΣΙΦΑΝΗΣΣΕΛΓ
ΟΥ

- - - - - - - - ον Φιλο-
[- - (*genetiv.*) - - -]ον Φαρνά-
[κου, - - Ἐ]φέσιον Ἐφόρου,
[- - - Σ]τέφανον Εὐδιάκο[υ],
[- - - -]ου, Σωσιφάνη⟨ς⟩, Σέλγ[ην]
[- - -]ου.

Manumissorum servorum catalogus esse videtur, sicut n. 337. Genetivi sunt dominorum. Vs. 5 Σωσιφάνη accusativus est, σ per errorem bis scriptum.

1304 (post n. 342) Tabula oblonga superne fracta, l. 0,28, a. max. 0,33, cr. max. 0,155. Litterae a. 0,01; pars earum apicibus parvis ornata. Aetas utique imperatorum Romanorum est. A parte postica rudis est lapis; a ceteris alii lapides fuisse videntur, ut in muro eum fuisse putandum sit. Effodi a. 1899 prope foricam inferiorem versus occidentem. Exscripsi.

Μ \
ΑΜΦΑΝΙΔΑ
ΘΕΥΤΕΛΗΣ ΠΡΑΞΙΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΑΓΛΩΦΑ
ΞΕΝΟΚΡΙΤΟΣ ΕΤΥΜΟ
ΚΡΙΤΩΝ ΔΑΜΟ
ΑΘΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΕΛΕ
ΧΑΙΡΗΜΩΝ ΠΡΑΞΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ ΘΕΥΔΩΡ
ΦΙΛΩΝ ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ
ΔΩΡΙΩΝ ΔΩΡΙΩΝΟ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣ ΑΡΤΕΜ
ΣΩΤΗΡ ΩΣΤΡΑΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΕΡΔΩΝ
ΖΩΣΙΜΟΣ ΖΩΣΙΜΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΩΝ /// ΛΕΞΙΟΣ
ΧΑΡΜΙΣ ΠΟΣΕΙΔΙΠ
////// ΥΞΙΑ ΑΠΟΛΛΩΝ
///////// ΥΔΟΤΟΣ ΝΙΚΑΙΟΥΣ
//// ΩΠΥΡΟΣ ΙΙΙΚΩΝΩΣ

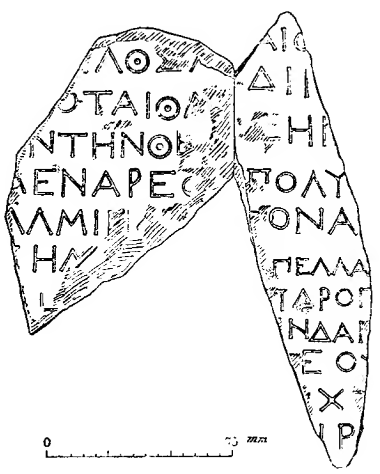
- - - - - - - -
Ἀμφανίδα[ς - - - -]
Θευτέλης Πραξισ[τρ(άτου)]
Θεμιστοκλῆς Ἀγλωφά(νους)
Ξενόκριτος Ἐτυμο.
Κρίτων Δαμο.
Ἀθανομένης Τελε.
Χαιρήμων Πραξι.
Ἡρακλείδης Θευδώρ(ου)
Φίλων Ποσειδωνί(ου)

Δωρίων Δωρίωνο[ς]
Φίλιππος Ἀντιόχου
Πρωταγόρας Ἀρτεμ.
σωτὴρ στρατοῦ
Διονύσιος Κερδῶν(ος)
Ζώσιμος Ζωσίμου
Ἡρακλέων [Ἀ]λέξιος
Χάρμις Ποσειδίπ(που)
[Ἐρ]υξίας Ἀπολλων(ίου)
[Θε]ύδοτος Νικαίου
[Ζ]ώπυρος [Ν]ίκων[ο]ς.

Vs. 4 num idem quem n. 517 dicit Αὐτοκράτορος Τιβερίου Καί[σ]αρος ἱερέα καὶ γυμνασίαρχον Θεμιστο[κλέ]α Ἀγλωφάνου[ς]? Sed praestat de nepote eius cogitare.

Vss. 13. 14 inter verba σωτήρ et στρατοῦ corona obiter incisa esse videtur in formam litterae Ω ceteris litteris paullo maioris. Unde concludi potest Protagoram propter aliquod facinus militare hunc titulum a commilitonibus accepisse.

1305 (post n. 337) Fragmentum a. c. 0,19, l. max. 0,06, cr. max. 0,09, in latere sinistro et adverso quarto a. Chr. n. saeculo inscriptum. Litterae magnitudinis diversae.

\- - - - -
Δϊ(?) - -
\- - - - -
Πολυ-
. ονα
[Ἀ]πελλᾶ[ς -
[Ἀ]νδρογ[εν -
. . ν Δαι - -
[Κλ]εο - -
. . χ - - -
. . . ρ - - -

In parte sinistra nihil certi nisi vs. 4 [Μ]ενάρεος dispicio, in dextra agi videtur de servis manumissis, sicut n. 1302.

1306 = 342 Est in posti sinistro ianuae quae in antrum gymnasii epheborum ducit, supra n. 618.

Ε Γ ///////// (*c. 15 litt.*) /////////// Ο Υ Σ Ο Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ι
Χ Ο ///////// (*c. 15 litt.*) /////////// Ο Θ Ξ Ο Υ Κ Α ' Ο ↿ Π Ο Γ Υ // Ν Α
Σ Ι Α ///////// (*c. 14 litt.*) ////////// ∖ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ // Α Ν Ε Γ Ρ Λ ι // Ν
Τ Ο ///////// (*c. 14 litt.*) /////////// Ι Α Υ Γ Ο Ν Α Ι Λ Ω Φ Α Ν Η Ν
Π Ο ///////// (*c. 13 litt.*) /////// Α Ν Κ Α Ι Κ Α Λ Λ Ι Ν Ο Μ Ο Ν
Ζ Ω ///// (*c. 13 litt.*) ////// Ο Π Α // ⌒ Ν Α

etc.

Ἐ[π' ἱερέως . . . .]ους ὁ γυμνασία[ρ]-
χο[ς Φιλοκράτης Δωρ]οθέου καὶ ὁ ὑπογυ[μ]να-
σία[ρχος Δωρόθεος Φιλ]οκράτου[ς] ἀνέγρα[ψα]ν
το[ς ἐφηβεύσαντας ἐπ'] αὐ[τῶ]ν Ἀ[γ]λωφάνην
Πο[λυνίκου καὶ Πελοπίδ]αν καὶ Καλλίνομον
Ζω[ΐλου καὶ Ἀριστ]οπά[μ]ονα
Φιλόστρατος
οἱ Φι[λοστράτου].
Ἀγ[λωφάνης?]

Vs. 1 sacerdos est eponymus Imperatoris Romani, cf. n. 517. 325, 19. 339. Nomina gymnasiarchi et hypogymnasiarchi ex coniectura supplevi; interdum enim pater et filius hos magistratus simul gerunt. || 3 Δωρόθεος Φιλοκράτους est n. 711, 3. || 5 Καλλίνομον Ζω[ΐλου] cf. Ζωΐλος Καλλ- 733, 10, ubi nunc Καλλ[ινόμου] restituo. [Πελοπί]δαν Ζωΐλου ex n. 613, 9. 718.

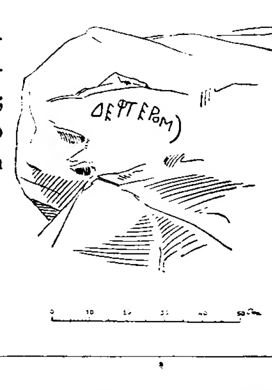
PARS QVINTA.

RES SACRAE.

350—363 (*SGDI* 4707—4720). Cf. *Thera* I 149. 283 sqq.

363 Lectio mea exceptis tribus primis litteris Πολ - a. 1903 Wilamowitzio et mihi dubia esse videbatur.

358 In rupe non ΔεΥτερος sed ΔεϘτερος incisum esse monuit Schiff, probantibus Doerpfeldio et Woltersio, et ipse a. 1899 intellexi; cf. *SGDI* 4715. Tamen litterae ϙ eo loco ratio est nulla, sed error latet. Retinendum igitur Δε[ύ]τερος.

1307 Prope n. 356 ad sinistram pauca litterarum vestigia legi a. 1899.

ΙꟷΙ Ϟ Μ Ж κσι -

1308 (post n. 363) Intra aedificium 'antiquissimum' in rupe nomen est, quod ita fere legitur:

Ι Ϝ Α Μ *sive*
Ι Ϝ Α Μ Ι ι Α *sive*
Ν Ι Ϝ Α Μ Ι Ο Λ

Unde nihil enucleavi. Primam lectionem probavi a. 1903.

364 (*SGDI* 4721).

365 (*SGDI* 4722). Post M nullam unquam litteram in rupe fuisse constat. Sed quarta littera, ubi antea lacunam indicaveram, a. 1903 ᚠ esse posse nobis visa est, ut non deae, sed hominis nomen esset Βίρυς, quod etiam in montis Prophetae Eliae clivo (v. infra in parte septima) legitur. Maxime igitur doleo, quod Biridis deae nomen denuo in dubitationem vocari concedendum est.

1309 = 366 (*SGDI* 4724). Infra, non extra aedificium perantiquum eoque antiquius est. A. 1902 revisi.

M O > Ч Θ I ∃ I [Π]ε[λ]ώ[ρ]ιος.

1310 = 368*b* Non ΒΕΡΜ//ΑΜ i. e. Ηερμείας, sed ΒΕΡΜΤΣΜΜ i. e. Ηερμότιμος legendum esse a. 1899 vidi. Cf. n. 389. Titulus post n. 570 transponendus est.

---

369 (*SGDI* 4726). | 370 (*SGDI* 4727).

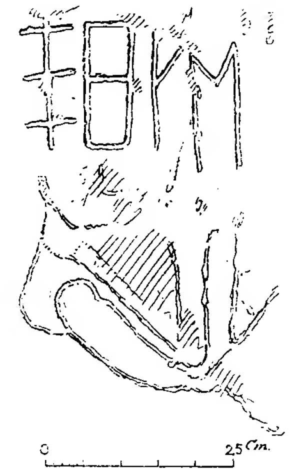
1311 = 371 Non ϙορής sed ΜΑϙΟΦ legendum esse a. 1899 vidi; cf. *SGDI* 4728. Est igitur ϙόρας sive ϙο(ύ)ρας.

1312 (post n. 371) In rupe. Abest a n. 581 3,40 m, a n. 370 3,30 m notum versus. Exscripsi a. 1899. Ad delineationis meae et ectypi fidem descripsit M. Luebke.

Κ(*h*)άριτες.

1313 (post n. 371) Ante murum altum prope epheborum gymnasium in rupe. Abest a proxima parte muri 1,75, ab angulo eo qui versus occidentem spectat 4,05. Litterae magnae et profundae, a. 0,26—0,29. Infra litteras incerta quaedam incisa sunt. Cf. *Ath. Mitth.* XXVI 1901, 423. Effodi a. 1902. Delineavit ectypo meo usus M. Luebke.

Ζηύς.

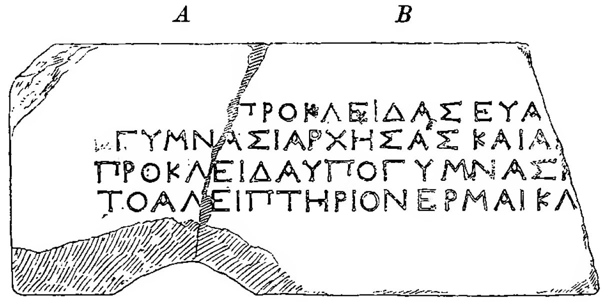
372 (*SGDI* 4737).
373 (*SGDI* 4738).
374 (*SGDI* 4739).
375/376 (*SGDI* 4740).
377 (*SGDI* 4741).
378 (*SGDI* 4742).
380 (*SGDI* 4743).
381 cf. *Thera* I 273 (*SGDI* 4744).
382 (*SGDI* 4745).

---

389 (*SGDI* 4729). Ηερμότιμος (Ἀπόλλωνος) Λυκείο(υ) (βωμὸν) ἐποίε(ι) interpretatur Blass.

1314 (ante n. 390) Fragmenta tria tabulae a postica parte rudis. *A B* a. 0,50, *C* supra et infra desectum, a. 0,315. L. *A* + *B* c. 1,25, *C* 0,28; cr. 0,125 (*A*) — 0,25 (*C*). Litterae bonae, Σ lineis exterioribus paullulum extrorsum inclinatis, a. 0,03—5—0,04, saeculi alterius si non tertii exeuntis a. Chr. n. Omnia fragmenta infra murum altum prope epheborum gymnasium effossa sunt; *B* fuit in pavimento aedificii sera aetate ibi exstructi. *A* et *B* ego a. 1902, *C* P. Wilski et A. Schiff a. 1900 invenerunt et exscripserunt.

A *B*

C

Προκλείδας Εὐα[γόρα]
γυμνασιαρχήσας καὶ Ἀ[λκιμέδων]
Προκλείδα ὑπογυμνασι[αρχήσας]
τὸ ἀλειπτήριον Ἑρμᾶι κα[ὶ (*spatium*) Ἡρακ]λεῖ.

Sodalicium ab Epicteta circa annum 195 a. Chr. n. constitutum continet Εὐαγόραν Προκλεῖδα (IG XII 3, 330, 83), Προκλεῖδαν Εὐαγόρα (330, 84), Προκλεῖδαν Ἀλκιμέδοντος (330, 85). Basis vero quae exeuntis alterius a. Chr. n. saeculi esse potest n. 490 exhibet Προκλεῖδαν Εὐαγόρα. Nostra inscriptio Epictetae illa uno aevo antiquior aut eodem spatio recentior esse videtur. Alterum praefero, postquam litteraturam aetatis qua Philometor regnavit accuratius novi. Stemma:

Ἐχέστρατος
Προκλείδας ⌣ Ἰσθμώ (n. 490)
Εὐαγόρας II. (n. 330) — Ἀλκιμέδων I. (n. 330) — Βριθώ (n. 490)
Προκλείδας II. (n. 330. 490) γυμνασίαρχος — Προκλείδας (n. 330)
Ἀλκιμέδων II. ὑπογυμνασίαρχος.

390 Tractavit etiam Brunet de Presle *CR Acad. Inscr.* VI 1870, 160 ectypo usus per Schliemannum misso.

390—394 (*SGDI* 4746—4750).

---

397 (*SGDI* 4751).

---

399 (*SGDI* 4753).

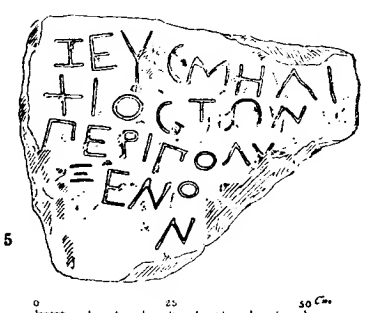
1315 (ante n. 399) Infra Phidippidae inscriptionem (n. 536) duos passus a n. 399, in rupe. Litterae a. vs. 1 0,09, vs. 2 0,06—0,07. Totius inscriptionis longitudo 0,84. Exscripsi a. 1899.

ΕΧΕΚΡΑΤΕΥ	Ἐχεκράτευ[ς].
ΣΕ // Σ	Ζε[ύ]ς.

---

399 (cf. *SGDI* 4753) Vs. 2 prima littera Γ est, non Τ. Fuit igitur [Ἀ]γαπικλεῦς.

1316 (post n. 401) In rupe Laconicum quod est in epheborum gymnasio. Imaginem ex Wilskii ectypo schedisque delineavit M. Luebke.

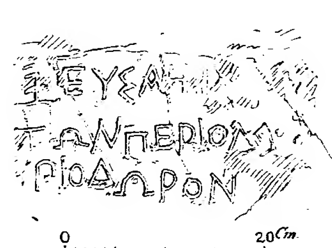
Ζεὺς Μηλί-
χιος τῶν
περὶ Πολύ-
ξενο-
ν

Aetatem tituli definire propter formas quae vocantur cursivas difficile est. Tamen tertio a. Chr. n. saeculo utique non recentior esse videtur; immo quarti esse potest.

1317 (post n. 401) A Laconico, quod est in epheborum gymnasio, meridiem versus prope oblongum (l. 0,27, cr. 0,31, profundum 0,015—0,04) rupi incisum, litteris bonis saeculi quarti aut tertii a. 0,04—0,06. Effodi a. 1902.

ΣΕΥΣ	Ζεὺς
Τ // Ν ΠΕΡ ////// ΑΚΙΟΝ	τ[ῶ]ν περ[ὶ Λ]άκιον.
0 0,295 0,47 0,725	

1318 (post n. 401) In rupe prope Laconicum. Exscripsi a. 1902.

Ζεὺς
τῶν περὶ Ὀλ[υμ]-
πιόδωρον.

401—404 (*SGDI* 4730—4733).

405 Sepulcro adscribit Blass *SGDI* n. 4813 propter locum. Sed non fuit epigramma. Primo nomen [Μ]ΟΦΥΑ1⅂ scriptum, sequebatur a sinistra aliud nomen ΟΞΝ, fortasse [ΜΟ1ΑΦ]ΞΝ; postea a dextra tertium nomen additum velut in [-σθέ]νεος, cuius ultima littera, cum spatium non sufficeret, suprascripta est.

---

406 (*SGDI* 4752).

---

408 (*SGDI* 4754).

1319 = 727 (post n. 409) Ara nigri lapidis a sinistra fracta, a superiore parte margine altiore ornata; l. max. 0,20, a. 0,13, cr. max. 0,25. Litterae bonae tertii fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,025—0,04. Exscripsi.

϶ Ο Σ	[Ἀγα]θὸς
Μ Ω Ν	[Δαί]μων.

Olim non intellexi.

1320 (post n. 409) Ara rectangula cymatiis superne et infra ornata l. 0,27, a. 0,355, cr. 0,195, bene exsculpta. Litterae elegantes a. 0,015 linea circumscriptae. Effodimus a. 1899 in casa privata, quae prope forum meridiem versus sita est.

ΑΓΑΘΟΥ	Ἀγαθοῦ
ΔΑΙΜΟΝΟΣ	Δαίμονος.

1321 (post n. 409) Ara (ἐσχάρα) a dextra et postica parte fracta, lapidis spongiosi, l. max. 0,175, a. 0,115, cr. max. 0,11. Litterae a. c. 0,02—0,025 saeculi primi vel alterius a. Chr. n. Effodi a. 1900 supra Basilicam.

ΑΓΑϹ	Ἀγα[θοῦ]
ΔΑΙΜϹ	Δαίμο[νος].

1322 (post n. 409) Ara cylindrata, infra fracta, superne cymatio ornata; dm. 0,23, a. max. 0,21, litterae a. 0,023. Effodi a. 1900 in septentrionali fori parte.

ΑΓΑΘΟΥ	Ἀγαθοῦ
ΔΑΙΜ	Δαίμ[ονος].

1323 (post n. 409) Infra forum in domo meridionali inter superiora terrae strata a. 1899 effodimus aram cylindratam duobus calvariis bovinis sertisque ornatam, in duas partes fractam. A. 0,23, dm. 0,20. Litterae super serta incisa a. 0,009—0,012. Exscripsi.

ΑΓΑΘΟΥ	Ἀγαθοῦ
ΔΑΙΜΟΝΟΣ	Δαίμονος,
ΑΓΑΘΗΣΤΥΧΗΣ	Ἀγαθῆς Τύχης.

Dei in hoc titulo aetate Romana non antiquiore similiter coniuncti sunt atque in quarti saeculi inscriptione n. 436 Ἀγαθᾶι Τύχαι Ἀγαθοῦ Δαίμονος.

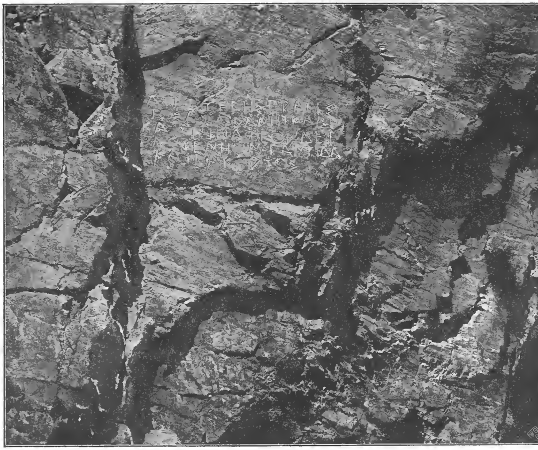
---

411 Weilii exemplar expressit Michel 793.

---

411 (*SGDI* 4755). Pessime tractaverat Pègue *Santorin* 1842, 25.

1324 (post n. 411) In rupe ad viam, quae a fonte Ζωοδόχος πηγή versus sepulcretum Πλαγάδες fert. Edidi *Hermes* XXXVI 1901, 134 sqq. Wilskii ectypo schedisque usus; cf. *Beitr. alten Gesch.* (C. F. Lehmann) I 1901, 216 sq.; Solmsen IG ad inl. dial. sel. 27; Studniczka *Goett. GA* 1901, 545.

Ἀγλωτέλης πράτιστος ἀγορ{αν / ᾶν} hικάδι

Κα[ρ]νῆια {θεῶν / θεὸν / θέων} δείπν[ι]ξεν, hο(ὐ)νιπαντίδα

καὶ Λακ[α]ρτῶς.

Nulla dubitatio est de verbis Ἀγλωτέλης ὁ Ἐνιπαντίδα καὶ Λακαρτῶς - δείπνιξεν. Reliqua variis modis explicari possunt. 1) Ἀγορὰν θεῶν πρᾶτος δείπνιξεν Καρνῆια Studniczka; cf. E. Curtius *Ges. Abh.* I 322 sqq. 2) Ἀγορᾶν hικάδι πρᾶτος δείπνιξεν θεὸν Καρνῆια, i. e. 'vicesimo die mensis (Carnei) quo Ἀγοραί fiebant, deo (Apollini Carneo) lectisternium fecit' ipse cogitaveram. Ἀγοραὶ iam idem essent quod sunt Ἀγορῆια n. 452. Ἀρταμιτίο(υ) τετάρται πεδ' ἰκάδα - Ἀγορήιοις δὲ -. 3) Πράτιστος ἀγορὰν δείπνιξεν, hικάδι Καρνῆια θέων, i. e. primus ἐδαμοθοίνησε, cum die XX Carneis σταφυλοδρόμος esset. 4) Minus bene antea coniunxeram πράτιστος ἀγορὰν ut 'optimus orator publicus'.

1325 (ante n. 412) Lapis calcarius longus, deformis, a. 1902 ab urbe antiqua in Museum Theraeum translatus. Exscripsi.

Ι Ϟ Δ Ο Ϟ /// [Τρ]ιοδῖ[τις].

---

412 (*SGDI* 4756).

1326 (post n. 412) In casa meridionali infra forum sita a. 1899 symplegma pueri et leporis(?) effodimus l. 0,40, a. sine pueri capite, quod postea invenimus, 0,30. In basi litterae a. 0,008—0,017 incisae sunt, quae quarti a. Chr. n. saeculi esse videntur. Cf. *Arch. Anz.* 1899, 183.

Κ Λ Ε Ο Δ Α Ι Σ : Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι

Κλεοδαῖς Ἀρτάμιτι.

1327 (ante n. 413) Ara cylindrata quinque bucraniis sertisque ornata, a. 0,285, dm. 0,20; litterae bonae a. 0,015—0,019 alterius fere a. Chr. n. saeculi. Effodi a. 1900 in muro recentiore casae phalli imagine et inscriptione n. 1027 insignis. Cf. *Ath. Mitth.* XXV 1900, 462, 2.

Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ο Σ Ἀρτάμιτος.

1328 (ante n. 413) Basis oblonga a dextra et postica parte fracta, cuius l. max. 0,315, a. 0,07, cr. max. 0,195. In parte superiore foramen est ad immittendam statuam vel donarium aliquod idoneum. Litterae minutae sed apicatae, alterius fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,006—0,012. Effodi a. 1900. Cf. *Ath. Mitth.* XXV 1900, 462.

Ε Ι Ν Ο Δ Ι Α Σ Ω Τ Ε Ι Ρ Α Φ Ο Ω Σ
Α Ρ Τ Α Μ Ι Κ Α Ι Χ Ρ Υ Σ Ε Α Ι Σ /

Εἰνοδία Σώτειρα Φωσ[φόρε ‒ ⏑⏑ ‒ ⏓]
Ἄρταμι καὶ χρυσέαις [λ ⏑⏑ ‒ ⏑⏑ ‒]

Vs. 1 χαῖρε Φεραία exempli gratia U. de Wilamowitz, cf. Callim. in Dian. 259. ‖ 2 [λαμπάσι σῶιζε πόλιν] supplevit idem.

1329 (ante n. 413) Tabula a sinistra et superiore parte fracta; l. max. 0,21, a. max. 0,205, cr. 0,06. A dextra olim alia tabula fuit. Litterae apicatae primi fere p. Chr. n. saeculi a. 0,011—0,018. Effodi a. 1900 prope portam septentrionalem aedificii eius, ubi carmen philosophicum inventum est (v. infra inter Varia).

ƆCΑΓΛΩΦΑΝΕ
ΟΔΕΙΤΙΝ
ΜΙΝΕΝΘΡΙΝΚ

[Υ]ἱὸς Ἀγλωφάνε|[ος Θεοκλείδας τὰν]
[τρι]οδεῖτιν
[Ἄρτα]μιν ἐν Θρινκ|[ῷ εἵσατο πρόσθε θυρᾶν].

Cf. n. 515/16 Θεοκλείδης Ἀγλωφάνευς. Vs. 3 exempli gratia supplevit Wilamowitz.

1330 (post n. 415) Caput columnae marmoreum, a. 0,33, dm. infera 0,275, abaci l. 0,37; a. 1900 ante cubiculum aliquod in superiore urbis parte effossum, quod cubiculum haud scio an οἰκίᾳ ἱερᾷ attribuere liceat. Litterae altero p. Chr. n. saeculo vix antiquiores. Cf. O. Rubensohn *Ath. Mitth.* XXVII 1902, 237. Ad imaginis photographicae exemplar delineavit M. Luebke.

Θεῶν μεγάλων ἐπηκό-
ων Ἀσκλη-
πιῶν Ὑπαταί-
ων.

1331 (post n. 415) Ara parvula rudis cylindrata lapidis rubri volcanici, cuius dm. 0,13, a. 0,105, litterae a. 0,04. Effodi a. 1900 in casa phalli imagine et inscriptione n. 1027 insigni.

ΥΓΙΕΙΑC Ὑγιείας.

1332 Fragmentum arae (ἐσχάρας) lapidis spongiosi, cuius l. max. 0,13, a. 0,10, cr. max. 0,12, litterae a. 0,02—0,025 simplices et bonae, quarum aetatem definire difficile est. Effodi a. 1900 apud tholum in occidentali urbis clivo.

ΙΤΗC [Ἀφροδ]ίτης
ΙΝΗC [. . . . τ]ίνης.

[Λιβιτ]ίνης quod conieceram, coll. Dion. Hal. ant. Rom. IV 15, refutatur eis quae Wissowa *Ges. Abh.* 6 disseruit. [Μελιτ]ίνης Kern.

416 De templo eiusque inscriptione cf. etiam *Thera* I 306 sq. II 255 sq. Studniczka *Goett. GA* 1901, 552. Si monumentum sepulcrale fuit, deae Basileae partes quas egerit illustrantur carmine n. 870, 11 ἀφηροῖξας δεῖξε **Πλουτῆος Κόρᾳ** et magis etiam Pariorum illo XII 5, 310, 15 ἀλλὰ σύ, παμβασίλησα θεά, πολυώνυμε Κούρα, τήνδ' ἄγε ἐπ' εὐσεβέων χῶρον ἔχουσα χερός.

417 (*SGDI* 4757).

418 [ἱερε]ύς reposui *Thera* I 200, ubi imago est photographica (*SGDI* 4758).

419 (*SGDI* 4759). Ἀνθῆς pro Ἀνθέας (?) Blass.

1333—1348 Artemidori τέμενος. Arae sunt, anaglypha, epigrammata rupi incisa; quae omnia 21 metrorum spatium capiunt. Situm est infra viam, quae a S. Stephani ecclesia in forum ferebat. Cf. n. 421. 422, ubi priores libros laudavi; *Thera* I 199; de aris a. 1899 effossis Σαντορίνη 1899 ἀρ. 604; *Berl. phil. Wochenschr.* 1899, 1275 sq.; *Arch. Anz.* 1899, 191 sqq. Accuratius describemus *Thera* III. Cf. Dittenberger Orientis GIS ad n. 70. Huc recepi etiam quae iam in priore huius sylloges parte dedimus. Omnia tertio a. Chr. n. saeculo, Ptolemaei Philadelphi maxime et Euergetae aetati attribuenda sunt. Imagines ex Panagiotae Zurzi delineatione, Rohreri photographicis, apographis ectypisque meis fecit M. Luebke.

[*Textum vide pag. 296. 297.*]

Potest fere monumentorum series ex temporum ordine constitui.

Primo duae arae factae sunt, quae, si cum ceteris comparamus, paullo aliter inclinatae sunt, sed inter se congruunt.

1333 = 422 (ubi vide imaginem) Dioscurorum ara.

Βωμὸν ἔτευξε Διοσκούροις σωτῆρσι θεοῖσι
Περγαῖος Ἀρτεμίδωρος ἐπευχομένοισι βοηθούς.
(*Dioscurorum pili et stellae.*)

Cf. H. Usener *Rh. Mus.* LV 1900, 291.

1334 Πᾶν ἀνέμωι τρέφεται καὶ ἀφ' ἡλίου, εἶτα σελήνης·
γῆ καρπούς τε φέρει, καὶ ὅσ' αὔξάνει, αὖθι μαραίνει
- - - - - - - - - - - - - - - -

Quae olim sequebantur erasa sunt; vide infra. ὅσ(α) indicavit H. ab Arnim.

Cum his coniungi possunt, quae ad dextram sita sunt:

1335 = 421 *a—e* (vide ibi imaginem) in scalis, prope Hecates lapidem et Priapi hermam, qui perierunt.

a Ἀρτεμίδωρος
Ἀπολλωνίου Περγαῖος.

b Εἵστατο τήνδ' Ἑκάτην πολυώνυμον Ἀρτεμίδωρος
Φωσφόρον, ἣν τιμῶσιν ὅσοι χώραν κατέχουσιν.

Μνημόσυνον Θήρας πόλεως παριοῦσιν ἔτευξεν
βάτθρα τάδ', ἔστ[η]σέν τε μέλαν λίθον Ἀρτεμίδωρος.

c Ἥκω Πρίαπος τῆιδε Θηραίων πόλει
ὁ Λαμψακηνός, πλοῦτον ἄφθιτομ φέρων.

d . . . . ς πάρειμι καὶ παραστάτης
πᾶσιν πολίταις τοῖς τ' ἐνοικοῦσιν ξένοις.

e Ἀρτεμίδωρος
Ἀπολλωνίου Περγαῖος.

Deinde Concordiae ara facta est ante n. 1434, sed ita, ut frontis linea paullo aliter inclinata sit, quam directionem monumenta postea sculpta sequuntur. Vss. 1—3 litteris magnitudine insignibus incisi quid huic arae tribuerit Artemidorus demonstrant.

1336 Ὁμονοίας.
Ἀρτεμίδωρος Ἀπολλωνίου
Περγαῖος κατ' ἐνύπνιον.
Ἀθάνατον βωμὸν πόλει εἵσατο τῆιδ' Ὁμονοίας
πατρίδος ὢν Πέργης κατ' ἐνύπνιον Ἀρτεμίδωρος.

Postea Concordiae aram ipse quodammodo laesit; cum enim Cabiris aram dedicaret, partem epigrammatis supra illam scripsit.

1337 Θεῶν Σαμοθρᾳκων.
Ἀρτεμίδωρος
Ἀπολλωνίου Περγαῖος.
Βωμὸν ἀγήρατον Σαμοθρᾷξι θεοῖσιν ἔτευξεν
Περγαῖος Ἀρτεμίδωρος ἐπήκοον εὐχομένοισιν.

Ante hanc aram Fortunae ara prominet.

1338

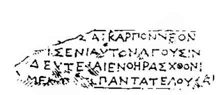
Περγαῖος Ἀρτεμίδωρος ἔφηνε Τύχην ἐπίσημο[ν],
τοῖς ἐπιγινομένοις ὄνομ' ἀθάνατον καταλείπων.

1339 In lapide oblongo ante Concordiae aram effosso, de quo quem locum olim occupaverit dubitatur.

Ἀρτεμίδωρος
Ἀπολλωνίου Περγαῖος.

Vs. 1 initio θεοῖς legisse mihi visus eram; sed obstant symmetria ectypique indoles.

1340 Ara humilis ex rupe facta seu basis, in qua parvae statuae impositae fuisse videntur; e regione capitis leonini.

[Ἡρῶισ]σαι καρπὸν νέον ¦ [ε]ἰς ἐνιαυτὸν ἄγουσιν,
δεῦτε [κ]αὶ ἐν Θήρας χθονὶ ¦ μεί[ζ]ο[να] πάντα τελοῦσαι.

Supplevit Wilamowitz: coll. Nicaeneti carmine Anth. Pal. VI 225, Ap. Rhod. IV 1309 sqq. Agri culturae praesunt.

Iam pone Concordiae aram stela posita est, cuius denti foramen destinatum erat etiamnunc conspicuum, a dextra epigrammatis n. 1434, qua in stela decretum fuit de Artemidori meritis et corona ei oblata. Huius vero carminis vss. 3. 4 erasi sunt et in eorum locum novi versus scripti, ut iam carmen satis ineptum evaderet:

1341 Πᾶν ἀνέμωι τρέφεται καὶ ἀφ' ἡλίου, εἶτα σελήνης· = 1334
γῆ καρπούς τε φέρει, καὶ ὅσ' αὐξάνει, αὖθι μαραίνει·
ἡ δ' Ὁμόνοια θεὰ βωμοῦ χάριν ἀνταπέδωκε
τὸν στέφανον παρὰ τῆς πόλεως μέγαν Ἀρτεμιδώρωι.

Contra omnia bene cedunt, si hos ultimos duos versus cum priore carmine coniungimus:

1342 Ἀθάνατον βωμὸν πόλει εἵσατο τῆιδ' Ὁμονοίας = 1336
πατρίδος ὢν Πέργης κατ' ἐνύπνιον Ἀρτεμίδωρος·
ἡ δ' Ὁμόνοια θεὰ βωμοῦ χάριν ἀνταπέδωκε 1341, 3. 4
τὸν στέφανον παρὰ τῆς πόλεως μέγαν Ἀρτεμιδώρωι.

De corona eadem ipse etiam a dextra arae prope solum verba fecit:

1343 Θηραῖοι ἐστεφάνωσαν ἐν [Ἀ]ρσινόοισιν ἐλαίας
ἔρνεσιν Ἀρτεμίδωρον, ὃς ἀενάους κτίσε βωμούς.

Quibus postea additi sunt versus:

1344 Δῆμος ἐχειροτόνησεν [ὁ] Θηραῖος Ἀρτεμίδωρον,
καὶ στεφάνωι τίμησεν ἄμεμπτον ἐόντα πολίτην.

A sinistra huius epigrammatis, in dextra parte arae, quae Concordiae dedicata erat (n. 1336), foramen incisum est ad recipiendam stelam, ubi alterum decretum de Artemidori scilicet honoribus et civitate inscriptum erat. Ac cum post hoc decretum non iam Pergaeus sed Theraeus esset Artemidorus, dedicationes eius, quibus etiamtum Pergaeum se appellat, scilicet aram Dianae Pergaeae consecratam n. 1350 et Ptolemaei Euergetae aram n. 464 non ante a. 245 factam, antiquiores esse elucet inscriptione n. 1444. Civis igitur factus est post annum 245 a. Chr. n.

Sequuntur Artemidori Theraei dedicationes, non arae eae quidem, sed monumenta publica dis et hominibus grata.

1345 Prope aquilae anaglyphum.

Διὶ Ὀλυμπίωι.
Ἀετὸν ὑψιπετῆ Διὸς ἄγγελον Ἀρτεμίδωρος
ἀέναομ πόλει εἷσε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Ἄφθιτοι, ἀθάνατοι καὶ ἀγήραοι ἀέναοί τε
βωμοί, ὅσοις ἱερεὺς τέμενος κτίσεν Ἀρτεμίδωρος.

ἀγΗραοι ex ἀγΕΙραοι correctum.

1346 Prope leonis anaglyphum (*a*) et infra id (*b*):

a Ἀπόλλωνι
Στεφανηφόρωι.

b [Τ]εῦξ[ε] λέοντα θεοῖς κεχαρισμένον Ἀρτεμίδωρος
ἐν σεμνῶι τεμένει μνημόσυνον πόλεως.

1347 Supra delphini imaginem, pone quam canalis os est.

Ποσειδῶνι
Πελαγίωι.
Πέτραι ἐν ἀκαμάτηι δελφῖνα θεοῖσιν ἔτευξεν
εὔνουν ἀνθρώποις νενομισμένον Ἀρτεμίδωρος.

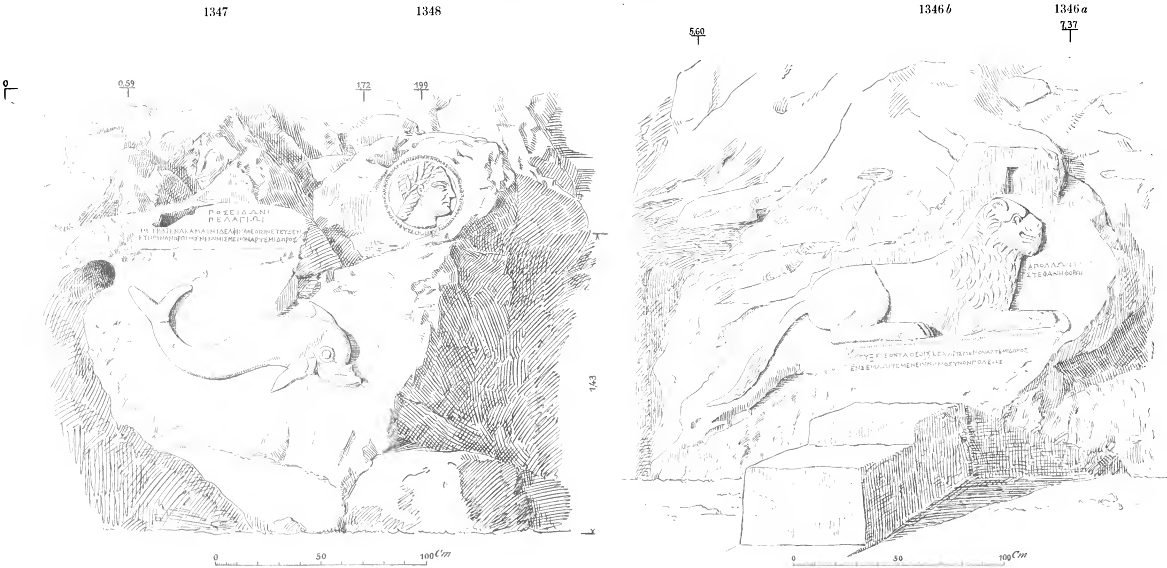
1348 Circa Artemidori caput ex rupe sculptum.

Μνημόσυνον Θήραι, καὶ ἕως πόλου ἄστρ' ἐπιτέλλει
γῆς ἔδαφος τε μένει, ὄνομ' οὐ λίπεν Ἀρτεμίδωρον.

Verba μνημόσυνον Θήραι appositionis loco cum Ἀρτεμίδωρον coniungenda; caput eius Therae monumentum remansit.

(N. 1333—1348)

Artemidori fanum I. Pars sinistra.

(N. 1333—1348)

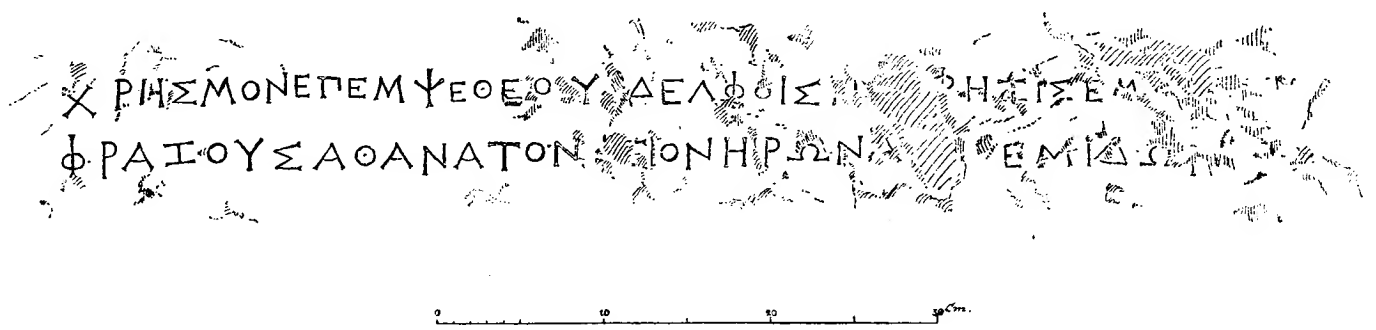
1345 — 1337 — 1334. 1341. 1342 — 1336 — 1341. 1342 — 1343 — 1344

Artemidori fanum II. Pars media (dextram partem vide p. 100 sq. n. 421. 422).

1349. 1350 (post n. 421. 422) Artemidori arae ad viam, quae a iugo Sellada dicto in urbem fert. Prius monumentum inter sepulcralia edideram.

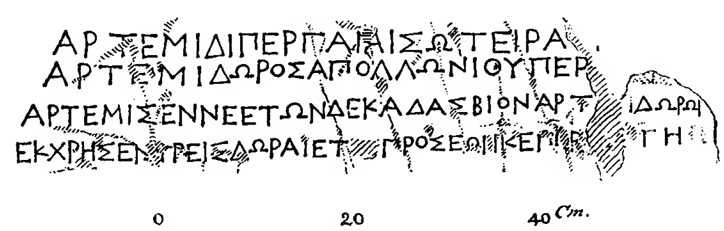
1349 (= 863) In altiore parte antri arte excavati, prope foramen rectangulum, ubi anaglyphum votivum fuisse potest.

Χρηστμὸν ἔπεμψε θεοῦ Δελφοῖσι [προφ]ῆτις ἐ- -
φράζουσ' ἀθάνατον [θε]ιὸν ἥρων [Ἀρτ]εμίδω[ρον].

Vs. 1 littera ultima incerta; locus detritus. ἐ[ναργῆ] Kern, Wilamowitz.

1350

Ἀρτέμιδι Περγαίαι Σωτείρα[ι]
Ἀρτεμίδωρος Ἀπολλωνίου Περ[γαῖος].
Ἄρτεμις ἐννέ' ἐτῶν δεκάδας βίον Ἀρτ[εμ]ιδώρωι
ἔκχρηστεν, τρεῖς δ' ὧραι ἔτ[ι] προσέθ[η]κε Πρ[ονο]ίη.

Deos ita coniunxit homo, quorum nomina ipse et pater eius ferebant. ὧραι dativus est, i. e. vitae eius.

1351 (post n. 421. 422) Basis oblonga a dextra fracta, l. max. 0,33, a. 0,14, cr. 0,45. Superius latus paullo excavatum (profundum 0,025) ad recipiendam statuam aliquam. Litterae apicatae aevi fere Augustei, a. c. 0,017; quarum locos (ac trium quidem versuum) antea incisis lineolis sibi indicaverat quadratarius. Effodi a. 1900 prope Apollinis Pythii quod vocamus templum (ecclesiam christianam) orientem versus.

ΠΑΣΙΠΠΟΣ ΠΟΛ
ΔΙΑ ΓΕΝΟΥΣ ΔΙ(

Πάσιππος Πολ[υούχου ἱερεὺς]
διὰ γένους Διο[σκούροις].

Eodem fere loco Dioscurorum pileus stella ornatus iam a. 1896 inventus erat, cf. *Thera* I 258, ad n. 40, 1. Πολυοῦχος Πασίππου ἐφηβεύσας a. 4—37 p. Chr. n. (IG III 339, 8) fortasse huius filius fuit.

1352 (post n. 422) Ara lapidis volcanii rubri a sinistra fracta, cuius l. max. 0,25, a. 0,12, cr. max. 0,28. Litterae a. 0,035—0,04. Effodi a. 1899 in casae magnae infra forum sitae parte superiore.

ΕΡΜΑ Ἑρμᾶ.

---

423 (*SGDI* 4760).

1353 (post n. 423) Ara (ἐσχάρα) l. 0,515, a. 0,19, cr. 0,42, effossa a. 1900 in occidentali urbis clivo.

ΕΣΤΙΑΣ Ἑστίας.

1354 (post n. 423) Ara (ἐσχάρα) a sinistra et postica parte fracta; lapidis rubri volcanii; l. max. 0,27, a. 0,16, cr. max. 0,17, litterae a. 0,055—0,06. Effodi a. 1900 in via quae a foro versus Artemidori fanum ducit, 17 passus a trivio septentrionem versus.

ΞΤΙΑΣ [Ἑσ]τίας.

1355 (post n. 423) Ara lapidis spongiosi a dextra fracta, a. 1900 effossa in clivo occidentali urbis, prope fornacem (tholum) septentrionem versus.

ΕC Ἑσ[τίας].

1356 (post n. 423) Ara parvula lapidis volcanii, a sinistra dextra inferiore postica parte fracta. L. max. 0,07, a. max. 0,12, cr. max. 0,09. Effodi a. 1902 ad S. Stephani ecclesiam.

// Ι Α //	[Ἑστ]ία
// Α //	- α -

1357 (post n. 424) Ara (ἐσχάρα) lapidis communis, l. 0,34, a. 0,15, cr. 0,34, effossa a. 1900 in urbis clivo (*Thera* III tab. geogr. II C 5). Litterarum formae variant; a. 0,017 (Ζ, ο) — 0,04 (Σ vs. 2). Alterius fere a. Chr. n. saeculi esse videntur.

Ε Σ Τ Ι Α Σ Κ Α Ι	Ἑστίας καὶ
Ζ Η Ν Ο Σ Σ Ω	Ζηνὸς Σω-
Τ Η Ρ Ο Σ	τῆρος.

425 (*SGDI* 4734).

1358 (post n. 426) '*Ebendaselbst*' i. e. apud S. Marinae ecclesiam. Ross in diario (a. 1835). Litterae evanidae.

Ζ Ε Υ Σ	Ζεύς.

1359 (post n. 426) Ara oblonga l. 0,32, a. 0,09, a postica parte defracta, max. cr. 0,18. In latere superiore margo est media parte 0,013—0,015 altior, in media tantum parte adversa interruptus (sicut in n. 1361). Effodi a. 1899 in casa meridionali infra forum sita. Litterae parvae a. fere 0,01 aetate Romana non antiquiores.

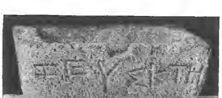
Δ Ι Ο Σ Β Ρ Ο Ν Τ Ω Ν Τ Ο Σ Κ Α Ι	Διὸς Βροντῶντος καὶ
Α Σ Τ Ρ Α Π Τ Ο Ν Τ Ο Σ	Ἀστράπτοντος.

1360 (post n. 426) Ara oblonga lapidis quasi spongiosi, in duas partes fracta, a latere postico mutila. L. 0,39, a. 0,15, cr. max. 0,22. Effodi a. 1899 infra forum proxime a forica. Litterarum imaginem delineavit M. Luebke. Ed. Blass *SGDI* 4762.

Διὸς Κα-
ταιβάτα.

1361 (post n. 426) Ara parva (ἐσχάρα) lapidis volcanii, effossa a. 1900 in casa ad n. 1357 indicata. L. 0,42, a. 0,13, cr. 0,35. Imaginem photographicam expressi.

Ζεὺς Κτή(σιος).

1362 = 427 Novum fragmentum effodi a. 1900 in casa phalli imagine et inscriptione n. 1027 insigni, l. max. 0,153, a. 0,14, cr. max. 0,06. Unde efficitur:

Δ Ι Ο Σ Π Ο	Διὸς Πο[λιέος καὶ]
Α Θ Α Ν Α	Ἀθάνα[ς Πολιάδος].

1363 (ante n. 430) Ara cylindrata, cuius a. 0,25, dm. 0,205, litterae a. 0,011—0,015; extremae partes largiores factae, litterae Σ lineae exterae paullo extrorsum inclinatae. Effodi a. 1899 in via paullo supra portam theatri superiorem.

Δ Ι Ο Σ	Διὸς
Σ Ω Τ Η Ρ Ο Σ	Σωτῆρος.

1364 (ante n. 430) Tabula sive stela rudis, l. max. 0,34, a. 0,45, cr. 0,07, litteris obiter et male incisis a. 0,02—0,05. Effodi a. 1900 prope ecclesiam christianam (templum Apollinis Pythii?) orientem versus.

Δ Ι Ο C C Ω	Διὸς Σω-
Τ Η Ρ Ο C	τῆρος.

1365 (ante n. 430) Tabula lapidis calcarii, superne, a dextra, infra fracta. Max. l. et a. 0,15, cr. 0,065; litterae a. 0,016—0,028. Effossa a. 1900 in cubiculo aliquo orientem versus a via sito, quae via in summa fere urbe a meridie in septentrionem fert. Exscripsi.

Δ Ι C	Διὸ[ς]
Σ Ω Τ	Σωτ[ῆρος].

430 (*SGDI* 4763).

1366 (post n. 430) Ara l. 0,18, a. 0,13, cr. 0,13, litteris a. 0,013—0,017, quarum locos lineolis indicaverat quadratarius; saeculi fere alterius vel primi a. Chr. n.; a. 1900 effossa inter casas privatas supra Basilicam occidentem versus sitas.

Δ Ι Ο Σ Σ Ω Τ Η	Διὸς Σωτῆ-
Ρ Ο Σ Κ Α Ι Α Γ Α Θ Ο Υ	ρος καὶ Ἀγαθοῦ
Δ Α Ι Μ Ο Ν Ο Σ	Δαίμονος.

1367 (post n. 430) Infra fori partem meridionalem in muro aliquo a. 1899 tabulam inaedificatam invenimus a dextra mutilam, cuius l. max. 0,21, a. 0,125, litterae bonae alterius fere a. Chr. n. saec. a. 0,038. Fortasse tabula votiva fuit, quales circa Basilicam multae repertae sunt.

Η Μ Ι	Ἡμι[θέας(?) - θέων(?)].

431 (*SGDI* 4764).

1368 (ante n. 434) Ara parva l. 0.43, a. 0,18, cr. 0,44, litteris crassis a. 0,04—0,055. Effodi a. 1900 in situ antiquo, in cubiculo magnae domus prope occidentalem urbis clivum.

| Η Ρ Ω Τ Ο Ϲ |

Ηρωτος in lapide est; dubitari potest, utrum Ἥρωιος an Ἔρωτος voluerit quadratarius. Πρῶτος, id quod primo obtutu legi, utique non est.

434, 2 Litterae Λ vestigia post ΗΡΩΝ conspicua esse videntur, unde legendum Ἡρώω[ν ε]ὐ[χή]ν.

1369 (post n. 434) Ara (ἐσχάρα) lapidis nigri volcanii, l. 0,24, a. 0,10, cr. max. 0,195, effossa a. 1900 eodem loco quo n. 1355. Imaginem expressi photographicam.

Κούρης πέλαν(ος).

1370 (post n. 435) Tabula a sinistra dextraque et postica parte fracta, cuius l. max. 0,19, a. 0,10, cr. max. 0,135, litterae a. 0,024(ο)—0,03 bene incisae. Effodi a. 1899 infra forum prope foricam inferiorem.

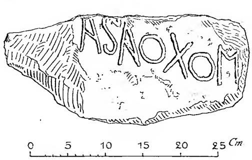
ΗΝΑΙΟΣ — [Λ]ηναῖος (?).

Forma tabularum illarum est, quales multas in foro et supra id effodimus, votivarum scilicet; cf. n. 413. 414. 415. 417. 427. 428. 433. 441. 442. Quapropter hic quoque dei nomen supplere licebit.

436 Rossii exemplar expressit Michel 715; meum Dittenberger Syll.[2] 630; *SGDI* 4765; Solmsen IG ad inl. dial. sel. 28.

437. 438 (*SGDI* 4766. 4767).

1371 (ante n. 441) Lapis rudis, cuius l. max. 0,32, a. max. 0,15, cr. max. 0,27. Effodimus paullo infra murum magnum, qui fori partem orientalem sustentat. Imaginem ad exemplaris mei ectypique fidem delineavit M. Luebke. Ed. Blass *SGDI* 4723.

[Γ]αιάοχος.

1372 = 441 Fortasse fuit (cf. *Thera* I 152 adn. 54):

[Π]οσειδ|[ᾶνος Ἱπ]-
[π]ότ[α].|

443 (*SGDI* 4768). Cf. *Thera* I 260 sqq.; Studniczka *Goett. GA* 1901, 552 sqq.; Graeven *Arch. Jahrb.* XVI 1901, 160.

444 (*SGDI* 4785). Perperam scripsi basim esse quadratam. Immo ara est cylindrata, infra defracta. Superne abacus impositus est l. 0,45, a. 0,09. Totius arae a. max. 0,52.

445 (*SGDI* 4769). Cf. 327, 254 Διογένης Ἀν. et 327, 271 Ἀντιφάνης.

1373 (post n. 445) In Isidis fano rupi incisum litteris mediocribus vidit O. Kern die 30 m. Augusti a. 1899.

ΙΣΙΔΟΣ — Ἴσιδος.
////////////

Nota formam communem pro dorica, quae mercennario alicui placuisse videtur.

1374 (post n. 445) Ara (ἐσχάρα) lapidis rubri in duas partes fracta; l. 0,17, a. 0,065, cr. 0,10, litteris a. c. 0,015. Effodi intra casas privatas supra Basilicam occidentem versus.

ϹΤΡΟΦΕΟϹ — Στροφέος.

Cf. Ἑρμῆν Στροφαῖον.

446 (*SGDI* 4770).

1375 (post n. 447) Ara (ἐσχάρα) lapidis communis, male habita; l. max. 0,19, a. max. 0,075, cr. 0,14; litterae a. 0,02—0,026 saeculi fere primi a. Chr. n. Effodi a. 1900 supra Basilicam.

ΤΥΧΑΣ — Τύχας.

1376 (post n. 447) Ara sive basis oblonga, a dextra et postica parte mutilata, l. max. 0,11, a. 0,16, cr. max. 0,08, litteris a. 0,03, quarum extremae partes paullo largiores factae sunt. Nunc est in Museo Theraeo.

| ΤΥ — Τύ[χ{ας/ης}].

1377 (post n. 447) Prope forum meridiem versus in impluvio casae privatae a. 1899 aram cylindratam effodimus cymatiis ornatam, cuius dm. 0,18, a. 0,33, litterae a. 0,012—0,015.

ΑΓΑΘΑΣ — Ἀγαθᾶς
ΤΥΧΑΣ — Τύχας.

1378 (post n. 448) Ara (ἐσχάρα) parva lapidis nigri volcanii, a dextra et postica parte fracta. L. max. 0,21, a. 0,15, cr. max. 0,19. Litterae simplices et profundae a. 0,03—0,045. A. 1903 apud Apollinis Carnei templum invenit Constantinus antiquitatum custos.

ΥΓΙΕ Ὑγίε[ια] s. Ὑγιε[ίας].

---

449 (*SGDI* 4735).

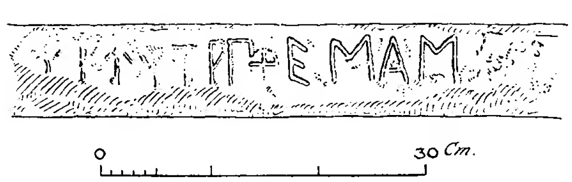
1379 (post n. 449) Ad viam antiquam, quae a fonte Ζωοδόχῳ ad sepulcretum Πλαγάδες ferebat, nunc interruptam, in loco cuius aditus nisi scalis decem metra longis adhibitis non patet, a. 1900 inscriptionem rupestrem detegit P. Wilski et exscripsit; a. 1902 revisi. Litterae accurate incisae, a. 0,12.

ει . ης τὰς hέδρας
[ἀν]έθηκε.

Vs. 1 ΜΒΥ∃, 2 in. Ϻ Wilski. Nomen dedicantis dubium.

1380 (post n. 449) In basi leonis marmorei, l. 1,50, a. 0,72. Basis cum leone ipso unum efficit lapidem; cuius a. 0,075, cr. 0,32. Litterae evanidae. Effodi a. 1899 ante murum perantiquum, qui fori partem meridionalem sustentat. Delineavit M. Luebke, ectypo usus.

Vestigia dubia; ποέσας pro ποήσας (⊕ pro O incisum, sicut n. 538). Ceteris quam maxime diffido. Leonem ut Apollini sacrum fuisse putemus, suadet leo ab Artemidoro Apollini dedicatus.

---

450 (*SGDI* 4736). δαμιοργοί etiam ex n. 1289 innotuerunt. || Vs. 3 σπυρῶν Blass. || 9 [ἐπιτ]άδειον(?) idem. || *d* κ[ῶ]λον βάσ[ιος](?) idem. || 14 [κ]ριθᾶν δύο [μεδίμνος] et *d* 1 [μέδιμνον(?) ἀλ]φί[τ]ων. Cf. n. 436 θύσοντι - πυρῶν ἐγ μεδίμνου καὶ κριθᾶν ἐγ δύο μεδίμνων καὶ οἴνου μετρητάν. || Herodoti VI 57 caput de regum Lacedaemoniorum privilegiis attuli in corrigendis.

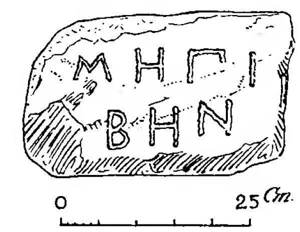
---

451 (*SGDI* 4771).

---

452 (*SGDI* 4772). Supra primum versum a. 1899 O. Kern et ego alia litterarum vestigia incerta dispeximus rupi incisa. Ac tum quidem haec fere legere mihi visus eram: ΓΕ⁻//ΝΗΙΟΝ; in ectypo ne ea quidem omnia video, sed finem solum, eum vero ita: ΝΗΤΟΝ.

1381 (post n. 454) Lapis calcarius caeruleus rudis, cuius l. max. 0,37, a. max. 0,21, cr. 0,09. A. 1902 circa iugum Σελλάδα invenit Constantinus antiquitatum custos. Litterae obiter incisae, similiter atque antiquissimae illae in saxis, saeculi fere tertii(?) a. Chr. n. Imaginem delineavit M. Luebke, ectypo apographoque meis usus.

Μηπι-
βῆν.

Pertinet ad verbum ἐπιβάω, cf. Krüger-Blass *Griech. Gramm.*[3] II 382. Idem est quod ἄβατον (n. 453—455); fuit igitur in heroo aliquo.

1382 (post n. 454) In orientali montis Prophetae Eliae clivo paullo supra rupem 'τοῦ Κρεδίνη τὸ ποτιάρι' in saxo, litteris a. c. 0,11. Exscripsi a. 1903.

ΟΡΟΙ ///// ὅροι(?).

Quarta littera etiam Ϲ aut Ϻ fuisse potest. Rupis enim superficies eo loco deleta est, ut fissurae a ductibus vix diiudicari possint.

Paullo infra litterae quaedam incisae sunt a. 0,03—0,06. Nihil deest.

ΘΙΦΚΑ

Propius a montis radicibus Coroebi nomen incisum est (v. infra).

1383 (post n. 459) Cymatium superum marmoris albi, a sinistra, inferiore, postica parte defractum. L. max. 0,11, a. max. 0,10, cr. max. 0,04. Litterae a. 0,015. Effodi infra murum perantiquum, qui fori partem orientalem sustentat. Exscripsi.

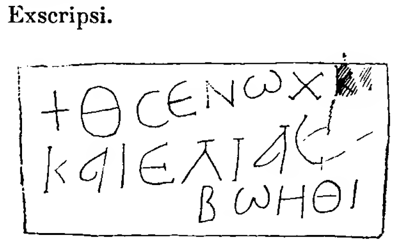
ΗΚΕ *vacat* [- - ἀνέθ]ηκε.

1384 (post n. 461) In muri magni qui fori plateam mediam eurum versus sustentat, lapide tertio ab angulo septentrionali, l. c. 0,85, a. 0,38, litteris a. 0,05.

ΑΓΓΕΛΟ /// Ἄγγελο[ς] s. ἀγγέλο[υ].

Hoc loco vix solita vis sepulcralis subest.

1385 (post n. 461) In capite columellae a. 1899 aestate in agro Panagiotae qui est prope *Kamari* inventae, quando ibi puteus effossus est. Exscripsi.

+ Θ(εὸ)ς Ἐνώχ
καὶ Ἐλίας
βωήθι.

Caput l. et cr. 0,155, a. 0,07; tota columella a. 0,395. Titulum propter argumentum eius ante saeculi tertii exitum dedicari non potuisse me docuit A. Harnack v. cl.

PARS SEXTA.

TITVLI HONORARII.

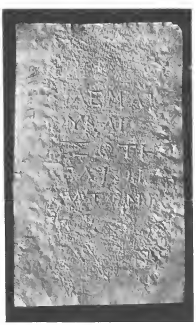
462 De Arsinoēs Philadelphi titulis cf. Perdrizet *Bull. hell.* XX 1896, 358, 4; Dittenberger Orientis GIS 34 et (contra Strackium *Arch. Papyrusforsch.* II 540) add. p. 648. Qui vir doctissimus omnes hasce tabulas votivas in Cypro (5), Therae (2), Pari (3, cf. IG XII 5, 264—266), Ii (1 = IG XII 5, 16), Amorgi (1), Methymnae (1) inventas ut inter se simillimas uno ipsius reginae adhuc superstitis impetu consecratas esse censet, quando Ptolemaei et Arsinoēs nuptiae factae sunt.

1386 (post n. 462) Tabula votiva marmoris albi, a. 1899 in via inter principalem viam et theatri portam superiorem, quae in caveam fert, effossa. Margines rudes; l. max. 0,205, a. max. 0,12, cr. 0,06. Litterae data opera vastatae nec tamen deletae a. 0,013. Ed. M. L. Strack *Arch. Papyrusforsch.* II 1903, 540, 13 ex schedis meis.

ΑΡΣΙΝΟΗΣ	Ἀρσινόης
ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ	Φιλαδέλφου.

De feriis Ἀρσίνοα cf. n. 1343.

1387 (post n. 462) Ara cylindrata, a. 1900 in superiore parte casae (*Thera* III tab. geogr. II *C* 5) a Wilskio inventa. Litterae bonae a. 0,015—0,017, quarum imaginem ex ectypo expressi, alteri magis quam tertio a. Chr. n. saeculo convenire videntur; cui obstant supplementa mea, necessaria illa quidem, nisi fallor.

[Βασιλεῖ Πτ]ολεμαί[ωι]
[Πτολεμαί]ου καὶ
[Βερενίκης καὶ Θεοῖ]ς Σωτῆ[ρσι καὶ]
[Ἀρσινόηι Φιλαδ]έλφωι
[ὁ δεῖνα -]ράτωνος s. Β]άτωνο[ς].

His admissis ara post Arsinoēs mortem dedicata est, vivo Philadelpho, i. e. inter annos 271/70 et 246/5. Qui dedicavit potest sane filius fuisse Βάτωνος τοῦ Ἐγκαιρίου Σαμίου (n. 1290). Altero a. Chr. n. saeculo vixerunt Φιλωνίδης Βά(τωνος) n. 327, 243 (a. 164/3—160/59) et Βάτων Φίλωνος (a. 158/7—153/2) n. 330.

1388 = 464 Dubia protuli *Festschr. für O. Hirschfeld* 1903, 92, quae nunc confirmari atque augeri posse spero. Rossii diarium paullo diversa praebet; in editione vss. 1 Ξ i. e. ε addidit, in fine Ι' pro ΙΗ scripsit; 2 ΩΤ pro ΩΓ, ΙΩ pro ΚΑ posuit; 6 extr. Σ addidit. Quae unde sumpserit, ignoramus. Si omnia respicimus, haec fere efficiuntur:

Rossii diarium:

- - ΜΕΝΟΣΙΗ - -
- - ΩΓΗΡΑΚΑ - -
- - ΝΑΣΑΣ - -
- - ΑΠΟΛΛ - -
- - ΚΑΙΘΕΩ - -
- - ΑΦΩΝ - - -

[Τὸ τ]έμενος [τ]ή[ν τε οἰκίαν καὶ τὸν]
[στρ]ωτῆρα κα[ὶ τὸν ὄροφον κατα - s. ἐπι]-
[σκευ]άσας [ἀνέθηκεν Ἀρτεμίδω]-
[ρος] Ἀπολλ[ωνίου ὑπὲρ βασιλέως Πτολεμαί]-
[ου] καὶ θεῶ[ν Σωτήρων καὶ θεῶν Φιλα]-
[δέλ]φων Σ[αράπιδι Ἴσιδι Ἀνούβιδι].

Artemidorus hic iam Theraeus est civis, quam ob causam non addit Περγαῖος. Cf. n. 1344 sqq.

---

465 (*SGDI* 4773).

1389 (post n. 465) Tabula lapidis calcarii caerulei, undique mutila. L. max. 0,27, a. max. 0,15, cr. max. 0,225. Litterae elegantes a. 0,012—0,02. Effodi a. 1900; fuit in muro recentioris aetatis a nobis destructo, qui murus inter ecclesiam et fundamentum bonum versus orientem situm apud Apollinis Pythii q. v. et Isidis fana erat. Exscripsi. Edidi *Hermes* XXXVI 1901, 447, V, cf. *Festschr. für O. Hirschfeld* 1903, 93 (M. L. Strack *Arch. Papyrusforsch.* II 1903, 543 sq.).

ΝΟΗΣ
Ν
ΑΙΟΥ
ΜΥΝΔΙΟΣ
ΥΒΙΔΙ

[Ὑπὲρ βασιλέως Πτολεμαίου]
[καὶ βασιλίσσης Ἀρσι]νόης
[θεῶν Φιλοπατόρω]ν
[καὶ τοῦ υἱοῦ Πτολεμ]αίου
- - - - - - - Μύνδιος
[Σαράπιδι Ἴσιδι Ἀνο]ύβιδι.

Aetas inscriptionis a. 209/8—205/4. Supplevi ex titulo Strack *Dynastie der Ptolemäer* 238, 58. Vel alia supplementa excogitari posse monet Strack, quamquam mea haud improbabilia esse concedit. De Myndiis ante a. 197 Ptolemaeorum sociis v. Liv. XXXIII 20 (Beloch *Arch. Papyrusforsch.* II 1903, 281).

1390. 1391 = 466. 467 Non Philopatoris, sed Philometoris aetati (c. a. 160 a. Chr. n.) adscribunt P. M. Meyer *Das Heerwesen der Ptolemäer und Römer in Aegypten* 1900, 61 adn. 206; 67 sq. adn. 233 et M. L. Strack *Rh. Mus.* LV 190, 189 adn. 2; *Arch. Papyrusforsch.* I 1900, 206, 19; repetivit post hos Dittenberger Orientis GIS 102 (= 466), 110 (= 467). Ipse fusius tractavi *Festschr. für O. Hirschfeld* 1903, 93 sqq.

466, 1—3 pro nomine eraso aliud nomen in lapide fuisse conieci Ἀπολλώνιος Κοιράνου, cf. n. 327, 2. 146.

467 nunc ita legendus:

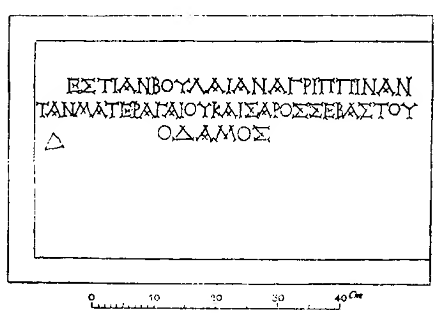
[Βασιλεῖ Πτολεμαίωι καὶ βασιλίσσηι]
[Κλεοπάτραι, θεοῖς Φιλομήτορσι, καὶ τῶι υἱῶι]
αὐτῶν [Πτ]ολεμαίωι καὶ θεοῖς Ἐ[πιφανέσιν Ἀρίστιππος]
Θεοξένου Ἀλεξανδρεὺς τῶν δ[ιαδόχων],
ὁ τεταγμένος ἐπὶ Θήρας.

468 (*SGDI* 4774; Dittenberger Orientis GIS 112).

471 Mamet iam antea ediderat *Bull. de l'école franç.* I, IX 1870, 185.

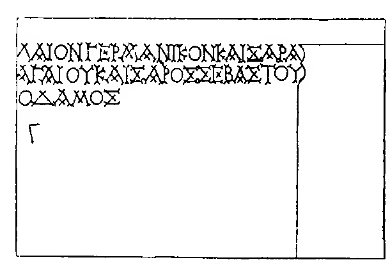
1392—1394 (post n. 471) In theatri scaena Romana qui olim fuerant, lapides inventi sunt hi: 1) L. 0,68, a. 0,43, cr. max. 0,32, effossus ante scaenam intra orchestram a. 1899. Imaginem delineavit M. Luebke, ectypo apographoque meis usus. 2) = 472 L. 0,61, a. 0,39. Delineavit idem; vidi ipse; praeterea notas mecum communicavit H. de Villefosse. Nunc intellegimus lapidem prioris simillimum ex theatro abductum esse. 3) L. 0,70, a. 0,425, cr. max. 0,32. Effodi a. 1899 in theatro. Delineavit idem.

(1392)

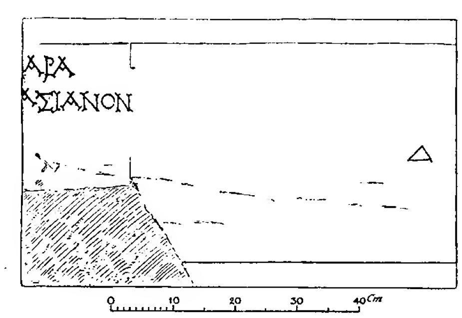
Ἑστίαν Βουλαίαν Ἀγριππῖναν
τὰν ματέρα Γαΐου Καίσαρος Σεβαστοῦ
ὁ δᾶμος.
a sinistra signum Δ

(1393)

[Δία Βου]λαῖον Γερμανικὸν Καίσαρα
[τὸν πατέρ]α Γαΐου Καίσαρος Σεβαστοῦ
ὁ δᾶμος.
a sinistra signum Γ

(1394)

[Αὐτοκράτορα Καίσ]αρα
[Σεβαστὸν Οὐεσπ]ασιανὸν
[ὁ δῆμος].
a dextra signum Δ

Similiter iam suppleverat M. Fraenkel *Inschr. von Pergamon* I add. p. 159.

4) Lapis in theatro effossus, cuius l. max. 0,64. A dextra ЄI. 5) Alius lapis a dextra fractus, cuius l. max. 0,82. A sinistra A.

Ubi Gai imperatoris parentes fuerunt, desideratur ipse Gaius. Unde si signorum seriem spectamus, haec basis efficitur:

+ 0,64		0,70	0,68		0,61				+ 0,82
	[Vespa]	sianus	Agrippina	[Germa]	nicus	[Gai	us]		
ЄI	[ЄI]	Δ	Δ	[Γ]	Γ	[B	B]	[A]	A

Claudii basis n. 1395 in theatro fuisse videtur; nec tamen de loco eius constat.

1395 (post n. 473) Basis lapidis calcarii e regione portae, quae in theatri orchestram fert, a. 1899 effossa, a postica dextra sinistraque fracta. L. max. 0,445, a. 0,565, cr. max. 0,23. Litterae apicatae a. 0,022—0,025. Exscripsi.

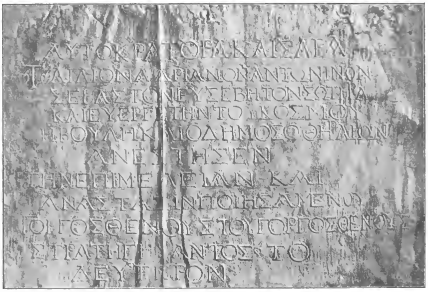
ΕΡΙΟΝΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΙΣ
ΡΜΑΝΙΚΟΝΑΥΤΟΚΡΑ//
ΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
Λ·ΜΕΓΙΣΤΟΝΚΑΙΚΡΑΤ
ΟΔΑΜΟ///

[Τιβ]έριον Κλαύδιον Καίσ[αρα]
[Γε]ρμανικὸν Αὐτοκρά[τορα]
[τ]ὸν σεβαστὸν
[κα]ὶ μέγιστον καὶ κράτ[ιστον]
ὁ δᾶμο[ς].

Σεβαστός in hoc titulo pro adiectivo usurpatum est. Melius concepta est basis n. 473 eiusdem Claudii. Contra n. 476 Σεβαστὸν — Αὐγοῦστον tenemus in Hadriani titulo.

476 Ex CIG repetiit Duerr *Die Reisen des Kaisers Hadrian* 1881, 118, 101.

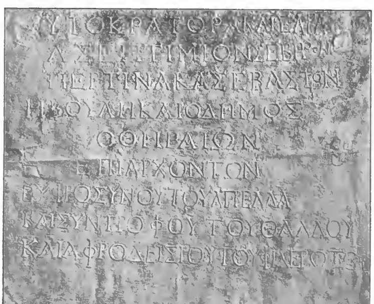
1396 (post n. 477) Basis cylindrata, cuius cymatia superum et inferum olim seorsum exsculpta nunc desunt, marmoris maculati; dm. infera 0,68, supera 0,65, a. 0,77. Litterae magna cum cura incisae. Η et H promiscue usurpantur, in ligaturis et compendiis maiores formae adhibentur. A. 0,028(—0,045). Effodi a. 1899 in casae magnae infra forum (unde basis delapsa esse videtur) sitae parte superiore. Exscripsi.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα
Τ. Αἴλιον Ἁδριανὸν Ἀντωνῖνον
Σεβαστὸν εὐσεβῆ τὸν σωτῆρα
καὶ εὐεργέτην τοῦ κόσμου
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Θηραίων
ἀνέστησεν
τὴν ἐπιμέλειαν καὶ
ἀνάστασιν ποιησαμένου
Γοργοσθένους τοῦ Γοργοσθένους
στρατηγήσαντος τὸ
δεύτερον.

478 Lapidem nunc esse Constantinopoli ad S. Irenae ecclesiam comiter mihi nuntiavit Mordtmann Germaniae apud Smyrnaeos proxenus; ediderant etiam P. A. Dethier et A. D. Mordtmann *SBer. Wien. Akad.* 1864, 92, LXII.

1397 (post n. 480) Basis cylindrata cymatiis, quae seorsum exsculpta erant, nunc carens; a. 0,73, dm. supera non integra (0,56), infera 0,63. In medio latere superiore foramen rotundum, a dextra sinistraque versus primi et alterius singula profunda foramina, sed ea seriore tempore incisa. Litterae elegantiae speciem prae se ferunt, a. 0,032—0,058 (ϕ); ο vss. 2. 3: 0,01 et 0,016. Versuum locos lineolis incisis indicaverat quadratarius. Effodi a. 1899 in casae magnae infra forum, unde basis delapsa esse videtur, sitae parte superiore. Exscripsi.

[Α]ὐτοκράτορα Καίσαρα
Λ. Σεπτίμιον Σεβῆρον
Περτίνακα Σεβαστὸν
ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
ὁ Θηραίων
ἐπὶ ἀρχόντων
Εὐφροσύνου τοῦ Ἀπελλᾶ
καὶ Συντρόφου τοῦ Θάλλου
καὶ Ἀφροδεισίου τοῦ Φιλέρωτος.

Exstat alter Septimii Severi titulus n. 480, cuius versus quinque huius inscriptionis versus quinque priores aequant. Vidit unus Sponii auctor; unicum discrimen est ω pro Ω versu 5 scriptum, id quod errori deberi potest, quamquam hae inscriptiones facillime leguntur. Primo igitur obtutu credebam Sponii illum auctorem vidisse titulum nostrum dimidia fere parte ex terra eminentem. Sed ei ipsi loco ubi inventa est basis tam profunda terrae strata superposita erant, ut prorsus improbabile esset haec decimo septimo saeculo fuisse aperta. Bis igitur Severus a Theraeorum senatu populoque eundem honorem accepit, sicut Marcus (n. 478. 479) et ante eum Claudius (n. 473. 1395).

485—490 (*SGDI* 4775—4780).

1398 (post n. 489) Basis cylindrata lapidis caerulei, cuius dm. 0,53—0,47, a. 0,55 + 0,155 (cymatium inferum seorsum exsculptum). Litterae alterius a. Chr. n. saeculi fere ineuntis, a. 0,012—0,01. Effodi a. 1900 pone exedras apud forum septentrionale sitas versus occidentem.

Α Ι Χ Μ Ε Α Σ Γ Ο Ρ Γ Ω Π Α Κ Α Ι
Τ Ε Λ Ε Σ Ι Δ Ι Κ Α Κ Ρ Α Τ Η Σ Ι Π Π Ο Υ
Τ Α Ν Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α Χ Ρ Υ Σ Ο Θ Ε Μ Ι Ν
Θ Ε Ο Ι Σ

Αἰχμέας Γοργῶπα καὶ
Τελεσιδίκα Κρατησίππου
τὰν θυγατέρα Χρυσόθεμιν
θεοῖς.

1399 (post n. 490) Basis cylindrata cymatiis quae seorsum exsculpta erant nunc carens. Sed unum cymatium fundamentis baseos quae Romana (Gaii imperatoris?) aetate ante scaenam erecta est insertum invenimus. Effodimus a. 1899 in theatri orchestra. Baseos a. 0,57, dm. 0,53, litterae simplices a. 0,015. Ed. Blass *SGDI* 4781 ex schedis meis.

ΝΙΚΟΠΟΛΕΙΑΠΟΛΥΝΙΚΟΥ
ΤΑΝΤΟΥΥΙΟΥΤΕΙΣΑΝΟΡΟΣΤΟΥΚΡΙΤΟΥ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΠΑΝΘΕΙΑΝ
ΘΕΟΙΣ

Νικοπόλεια Πολυνίκου
τὰν τοῦ υἱοῦ Τεισάνορος τοῦ Κρίτου
θυγατέρα Πάνθειαν
θεοῖς.

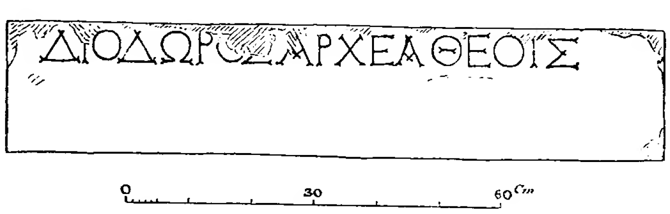
Κρίτος Τεισάνορος recensetur in Epictetae gente (n. 330, 92); ibidem Πολύνικος καὶ Εὐαγόρας οἱ Σωτέλους (330, 93) statim post illum. Unde hoc stemma efficitur:

Σωτέλης (n. 330)
Εὐαγόρας (n. 330) — Πολύνικος — Τεισάνωρ (n. 330)
Νικοπόλεια ⌣ Κρίτος
Τεισάνωρ
*Πάνθεια.

Panthea hic adulta est; in Epictetae testamento avus eius iuvenis fuisse videtur. Unde apparet hunc titulum ante medium fere alterum a. Chr. n. saeculum incisum non esse.

491. 492 (*SGDI* 4782)

1400 (post n. 492) Basis lapidis calcarii cymatiis carens; l. 1,045, a. 0,21, cr. 0,64. Effodimus a. 1899 in muro magnae casae privatae, quae infra forum est, inaedificatum.

Διόδωρο[ς Ἀ]ρχέα θεοῖς.

Cf. n. 1405.

493 (*SGDI* 4783). Mamet iam ediderat *Bull. de l'école franç.* I, IX 1870, 185; deinde A. Polychronides in ephemeride Θήρα die 13 m. Aug. 1888, ἀρ. 15.

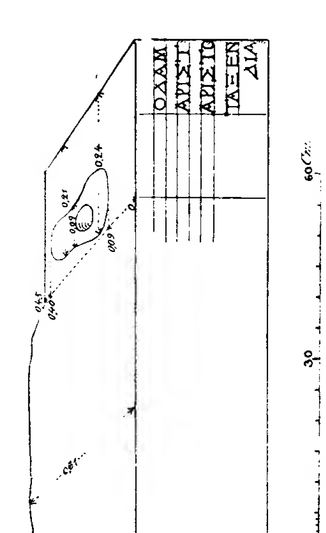
1401 (post n. 493) Infra forum prope columnae basim quae adhuc in situ est tabulae fragmentum a. 1899 effodimus, cuius margo superior et sinister integri, dextra et inferior pars defractae sunt. L. max. 0,155, a. max. 0,18, cr. max. 0,12, litterae bonae alterius fere a. Chr. n. saeculi(?) a. 0,02. Exscripsi.

ΡΑΣΛΩΙΣΤ
ΙΩΝΟΣΤΑΣ
ΘΕ

[*Lapis sinister*]	*Lapis dexter*
- - - - -	ρας Λάιστ[ου τοῦ - -]
- - - - -	ίωνος τᾶς (s. τὰς) - - - -
	θε[οῖς].

1402. 1403 (post n. 493) In septentrionali fori parte tres exedrae exstructae sunt, ac primum quidem ea, quae maxime ad meridiem vergit, deinde media, postremo septentrionalis. In omnibus hisce exedris statuae positae erant humanae, quarum bases interiores aedificiorum recessus obtinebant. Aetas ex fundamentorum ratione et litterarum indole definitur. Antiquissimae exedrae ex his tribus litterae sunt aetatis fere Augusteae, apicatae, a. 0,017 (Ο)—0,036 (Φ). Fuerunt olim tres lapides, e quibus medius deest; a. 0,21—0,22, cr. 0,61—0,64. Dimensuravit P. Zurzos, delineaverunt hic et M. Luebke. Exscripsi. Cf. *Ath. Mitth.* XXV 1900, 464.

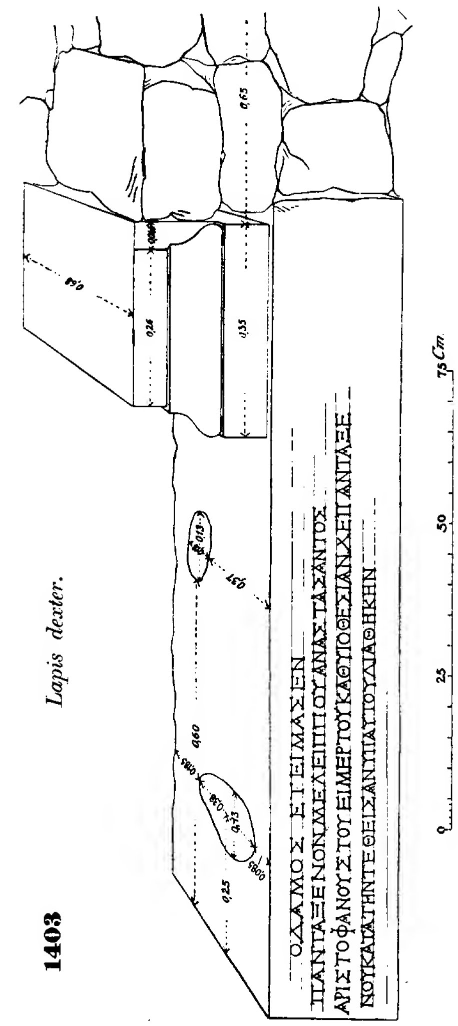
1402 *Lapis sinister.*
In sinistra parte anta fuit.

ὁ δᾶμ[ος ἐτείμασεν]
Ἀριστ[οφάνην Εἱμέρτου τοῦ]
Ἀριστο[φάνους, καθ' υἱοθεσίαν δὲ Παν]-
ταξέν[ου, κατὰ τὴν τεθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ]
δια[θήκην].

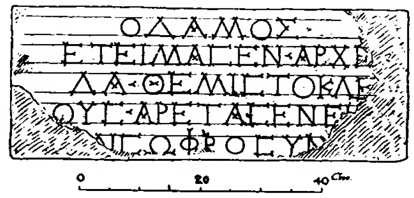
[*Lapis medius.*]

1403 *Lapis dexter.*

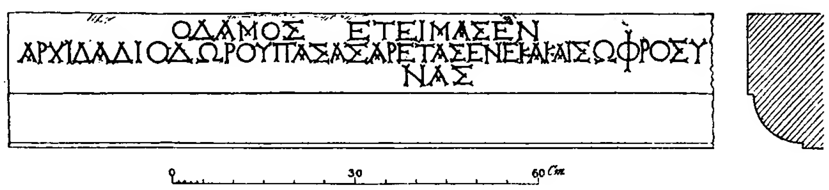
ὁ δᾶμος ἐτείμασεν
Πανταξένον Μελείππου, ἀναστάσαντος
Ἀριστοφάνους τοῦ Εἱμέρτου, καθ' υἱοθεσίαν δὲ Πανταξέ-
νου, κατὰ τὴν τεθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ διαθήκην.

1404 (post n. 493) Basis oblonga lapidis calcarii, l. 0,65, a. 0,25, cr. 0,53, effossa a. 1900 intra exedram septentrionalem apud forum sitam. Litterae apicatae alterius fere p. Chr. n. saeculi, requisitae quamvis putidae elegantiae, a. 0,03—0,043. Exscripsi.

῾Ο δᾶμος
ἐτείματεν Ἀρχί-
δα Θεμιστοκλέ-
ους ἀρετᾶς ἕνε[κα]
[κα]ὶ σωφροσύν[ας].

1405 (post n. 493) Cymatium superius baseos magnae, in exedra septentrionali apud forum septentrionale, fractum a dextra; l. max. 1,17, a. 0,22, cr. 0,70; litterae magnae quae Augusti fere aevo adscribendae esse videntur, a. 0,035 (ɸ 0,065); apicatae et profundae. In superiore latere vestigium est statuae femininae aeneae, i. e. vestis magnae. Effodi a. 1900.

῾Ο δᾶμος ἐτείματεν
Ἀρχίδα Διοδώρου πάσας ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ σωφροσύ-
νας.

Cf. n. 1400.

494—530 Multa ex his commemoravit Blass *SGDI* ad n. 4785.

505 Ed. etiam A. Polychronides in ephemeride Θήρα die 13 m. Aug. a. 1888, ἀρ. 15.

511 (*SGDI* 4786). '*Säule*'. Vidit iam L. Ross loco eodem ('*oben bei den Feigenbäumen*'). Inveni inter schedas eius apud Academiam Borussicam conservatas.

ΓΕ ·ΣΩΦΡΟΣΥΝ
ΠΟΤΙΚΑΙΩ ΠΑΣ
Γ Ω ΩΣΧΕΝΕΥΠΟΤΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΣΕΥΣΕΒΩΣΔΕ
ΑΠΟΤΙΘΕΟΣΕΟΣΕΝ

Unde corrigendum vs. 2 σωφροσύν[ας -].

513 (*SGDI* 4784).

1406 (post n. 514). Basis oblonga lapidis calcarii, a sinistra fracta; a dextra olim alius fuerat lapis. L. max. 0,535, a. 0,23. Nunc est muro antiquo ita insertus, ut superior pars infra sit collocata, et hoc quidem intra casam magnam supra Basilicam. Litterae magnae et apicatae accurate incisae, primo p. Chr. n. saeculo vix antiquiores; a. 0,02 (Ο Ω)—0,047, in prioribus versibus plerumque maiores quam in versu quarto. Effodi a. 1900.

ΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΤ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΡΝΕΙ
ΘΕΟΚΛΕΙΔΑΠΑΣΗΣ
ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ

[῾Η βου]λὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτ[είμησαν]
[ἱερέα] Ἀπόλλωνος Καρνεί[ου διὰ γένους]
[Ἄδμητον] Θεοκλείδα πάσης [ἀρετῆς ἕνεκα]
[καὶ] σωφροσύνης.

1407 (post n. 514) Basis a sinistra et pone fracta l. 0,19, a. 0,21, cr. max. 0,25. Litterae apicatae ineuntis fere aevi imperatorum romanorum, a. 0,015—0,026; vs. 1 ceteris minus. Effodit P. Wilski a. 1900 in balneis aevi serioris infra epheborum gymnasium. Eius ectypo utor. Vidi a. 1902.

-ΤΕΙΜΗΣΕΝ
ΛΩΝΟΣ
ΥΔΙΑΓΕΝΟΥΣ
ΝΘΕΟΚΛΕΙΔΑ
ΩΤΕΡΟΝ
ΕΝΕΚΕΝ

[῾Ο δῆμος ἐ]τείμησεν
[ἱερέα Ἀπόλ]λωνος
[Καρνείο]υ διὰ γένους
[Ἄδμητο]ν Θεοκλείδα
[νε]ώτερον
[ἀρετῆς] ἕνεκεν.

Huius frater esse videtur ἱερεὺς Ἀσκληπιοῦ διὰ γένους Ἀγλωφάνης Θεοκλείδα νεώτερος n. 516.

1408 (post n. 516) Basis lapidis calcarii infra et superne desecta; l. 0,99, a. max. 0,15, cr. max. 0,17. Nunc est in casa privata prope forum meridiem versus sita scalis, quae a via meridionali in cubiculum impluvio vicinum ducunt, iniecta. Exscripsi a. 1899.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΕΙΤΙΜΗΣΑΝΙΟ Β
ΙΕΡΕΑΑΠΟΛΛΩΝΟΣΚΑΡΝΕΙΟΥΔΙΑΓΕΝΟΥΣ
ΘΕΟΚΛΕΙΔΑΝΑΓΛΩΦΑΝΟΥΣΠΑΣΗΣ
ΡΓ ΓΠΓΚΑΡΑΙΣΩΦΡΟΣΥ ///// Σ //////////

[῾Η] βο[υ]λὴ καὶ ὁ δῆμος ἐ[τε]ίμ[η]σαν [τ]ὸ β'
ἱερέα Ἀπόλλωνος Καρνείου διὰ γένους
Θεοκλείδαν Ἀγλωφάνους πάσης
[ἀρετῆς ἕνε]κα καὶ σωφροσύ[νη]ς.

De nominibus cf. n. 512—516. 518 et *Thera* I 152.

---

524 Imago exstat *Thera* I 296.

529 Titulum Carystium confert E. Preuner (Bursian Quaest. Euboeicae 1856, 33 = Legrand et Doublet *Bull. hell.* XV 1891, 408 sq., 8): Ἀ. Πλώτιον [Λε]ωνίδη[ν] | Ἀ. Πλώτι[ος Θ]εό[δ]οτο[ς] | καὶ Λ. (*sic*) Μεμ[μία] Εὐρυτὶς | ἡ καὶ Φαβ[ιαν]ὴ τὸν υἱὸν | ἀνέστησαν δόγματι | βουλῆς καὶ δήμου.

1409 (post n. 533) Fragmentum tabulae seu baseos a dextra modo integrum, marmoris albi; l. max. 0,18, a. max. 0,14, cr. max. 0,07. Litterae saeculi alterius vel tertii p. Chr. n. Invenit a. 1903 Ioh. Bailas in horto suo, qui est in regione Kamari, i. e. Oeae. Exscripsi.

(*multa desunt*)	- - - - - - -
Ω Ρ Ι Δ Ο Σ Κ Λ Ι Ạ	[- - Δ]ωρίδος καὶ
Ι Λ Ο Τ Ε Ι Μ Ι Α Σ	[τῆς εἰς τὴν πατρίδα φ]ιλοτειμίας.
vacat	

Vs. 1 ultima littera dubia. Si recte se habet, aut syllaba media dirempta erat aut alius lapis postulandus est, qui fines versuum continuerit.

PARS SEPTIMA.

NOMINA HOMINVM SAXIS MVRISVE INSCRIPTA.

SECTIO PRIOR.

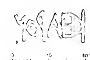
NOMINA ANTIQVISSIMA.

536 sqq. Illustraverunt G. Kaibel *Nachr. Ges. Wiss. Goettingen* 1901, 509 adn. 1; Blass *SGDI* 4787 sqq. Cf. imaginem totius rupis *Thera* I 288.

536 Cf. Kretschmer *Oest. Jahresh.* IV 1901, 143 sq. || pro ϘΟΡΚΗΤΟ a. 1902 ϘΟΡΚΗΗΤΟ legi, minima littera Θ interposita, i. e. ϙώρκhε(ῖ)το. Blassius verba ϙώρκhε(ῖ)το ὡ τὸν Ἀπόλ(λ)ω ab Ἐυπεδοκλῆς ἐνεϙόπτετο τάδε dirimit.

537 Ita vult Blass *SGDI* 4788: [ὡ τὸν - -] καὶ τὸν Δελπhίνιον ἦ Κρίμων τε(ῖ)δε ὤιπhε παῖδα, Βαθυκλέος ἀδελπhεόν.

1410 (post n. 537) Infra n. 537 nomen postea legimus ceteris diutius humo absconditum; cf. imaginem n. 1411 sq. et M. Luebkii delineationem.

Κhάρων.

1411. 1412 = 538. 539 (*SGDI* 4789). A. 1903 imagines photographicas fecit A. du Bois-Reymond vir huius artis peritissimus.

In margine superiore conspicua est pars inscriptionis n. 537 -ν τε̃δε ὦιπhε etc.

Infra haec novus titulus: Κhάρων (n. 1410).

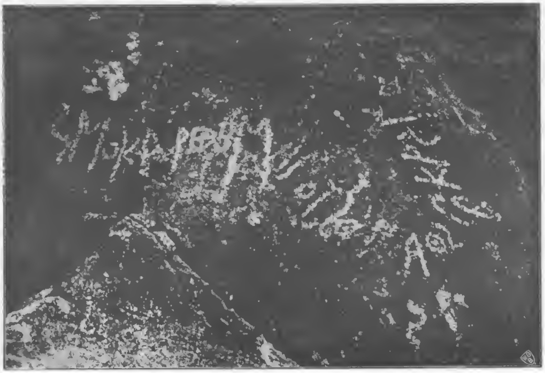
Infra hunc ad sinistram n. 570 auctus vestigiis litterarum ΙΘΛΚ, ut iam multo certius sit supplementum Ἐυπεδοκλῆ[ς].

A dextra n. 538, in alia imagine vel magis clarus (cf. n. 1412).

In media parte n. 539, auctus a sinistra litteris ΔΥϘ, i. e. ϙῦδ[ρος], cf. n. 1414.

Infra haec in sinistra parte -ει-

1412

His demonstratur legendum esse Ἰσοκάρϑης. Num ante Ἀμοτίωνα littera Δ fuerit, dubium; id enim Δ quod dispicimus inter hastas litterae Μ nominis ἸσοκάρϑηΜ, vix huc pertinet.

A dextra est n. 538*c*, ubi legendum erat Λέων, cf. *Thera* I 160. 289.

1413 = 540 (*SGDI* 4790). II ad sinistram. Vide imaginem *Thera* I 288.

Ν Ο Β Μ

Incertiora neglego.

III. Annis 1899 solus et 1903 una cum Udalrico de Wilamowitz multum temporis consumpsimus, ut lectionem certius constitueremus. Legimus ϘΟΜΑΓΟΙΝΙΝΤΑΝΞΑΝΒΤΘ

Κρίμων πράτιστος ϙοσ(σ)άλωι -

quae sequuntur obscura. De nomine Theraeo Κόσσαλος v. n. 1299, 2.

541 (*SGDI* 4791) Sine fructu tractaverat Fr. Meunier *Ann. pour l'encouragement des ét. gr.* VII 1873, 87 sqq. || Π(*h*)αόϑετος Kretschmer; Π[ρ]όϑετος ego *Thera* I 157.

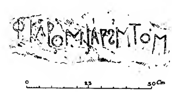
542 (*SGDI* 4798) Sub ΜϤƎΒ fortasse ΜΣΊ// est, i. e. . λις.

543 Revisi a. 1899; cf. *SGDI* 4792. Fortasse legendum ƎΤ//ΑΤΜƎ ΒΗϤΟ, i. e.

Βάρβακς ὀρκhēστά[ς] τε ἀγαϑὸς -

sed de reliquis tacere malo.

1414 (post n. 543) In rupe, 1,50 a n. 574, 2,00 a n. 543 distans. Exscripsi a. 1899. Ad ectypi fidem delineavit M. Luebke.

ϙῦ[δ]ρος | ἄριττος.

Non Θέαρος ut primo obtutu legi et per errorem repetii *Arch. Anz. des Jahrb.* 1899, 183. Recte habet Blass *SGDI* 4804.

Interpunctio eadem quae est n. 763.

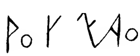
544 (*SGDI* 4793).

1415 = 545 cum corrigendis tituli n. 599.

n. 545

n. 599

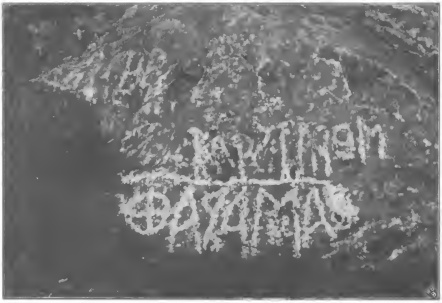
His eadem significari in corrigendis notavi. Quae de vestigiis quibusdam incertis ad n. 545 scripsi, ne ea quidem proba sunt; certe a. 1899 pro uno Μ haec fere legere mihi visus eram:

Ξ Κ Μ Σ(?) Γ Ο Γ ////   [Δ]έκσιλο[ς].

1416 = 546 (*SGDI* 4800). Lectionem meam redarguit Alardi du Bois-Reymond machina photographica, cuius imaginem praeclare confectam infra subieci.

I

II

I. Superiora vestigia incerta; fortasse OSΡΒ⊧ i. e. ὤπhε? || II vs. 1 καριτε.ης i. e. Κ(h)αριτερπής (cf. n. 1450). Litterae Ρ et Γ coniunctae esse videntur; alterutram omiserat homo, deinde addidit. || 2 Βίας Ἄραθος (cf. fluvium Ἄραθθον IG IX 868) aut, id quod praefero, Βίας ἀ[γ]αθός, admisso lapicidae errore.

547 (*SGDI* 4794).

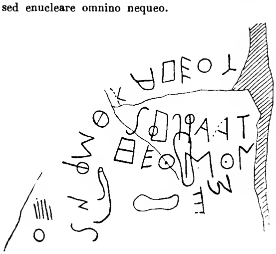
548 (*SGDI* 4795).

550 (*SGDI* 4796).

551 (*SGDI* 4797). Λυκείωι sicut n. 389. Λύκειον ad deum refert Blass.

552 (*SGDI* 4801).

1417 = 553 Doctum commentarium ed. P. Kretschmer *Philolog.* 1899, 467 sqq., qui rupem ipse a. 1896 viderat. Qui ita interpretatus est: τᾶδ' ὤπhε οἰσῶν σε i. e. 'hic futuit te postquam adduxit'. Litteras denuo et saepius a. 1899 examinavi et paullo plura vidi, quae infra subieci, sed enucleare omnino nequeo.

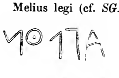

1418 Prope n. 553 in eadem planitie rupis paullo occidentem versus.

M // T M Σ Ϥ A -- ἀριστ[ο]ς.

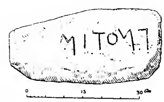
554—595 Multa ex his, additis quibusdem tunc ineditis, collegit Blass *SGDI* 4805.

1419 = 554 Melius legi (cf. *SGDI* 4805).

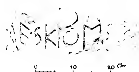
Ἀγλων, non [H]άγνων.

1420 (post n. 554) In superiore parte domus magnae a. 1899 lapidem rudem effodimus, l. 0,43, a. 0.20, cr. 0,19. Imaginem ectypo exemplarique meis usus delineavit M. Luebke.

[Hα]γνοτιμ.

1421 (post n. 554) Lapis rudis, cuius l. max. 0,50, a. max. 0,31, adhuc situm priscum in muro perantiquo, qui fori partem orientalem sustentat, retinet. Imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke. Ed. Blass *SGDI* p. 187 sub n. 4805.

Ἀεῖκλος.

Diffidit Blass, cum αἰϝεὶ vix in ἀεὶ mutari posse censeat.

1422 (post n. 554) Lapis calcarius in Evangelismi ecclesiam allatus, qui muri fuisse videtur, deformis, l. max. 0,32, a. max. 0,15, cr. max. 0,17. Imaginem ectypo exemplarique meis usus delineavit M. Luebke.

Αἰνεσίλα.

Potest etiam sepulcralis esse lapis.

557 Malo Ϙοσ(σ)υφᾶ (gen. masc.) quam Ϙοσ(σ)ύφα (nom. fem.), quia mulieres hic rarae sunt. Cf. *SGDI* 4805.

1423 (post n. 557) A n. 556 unius metri spatium euronotum fere versus abest. Exscripsimus a. 1903.

Μ Β Δ Σ Ǝ // Μ Α *vacat* Ἀσ[ι]είδης(?).

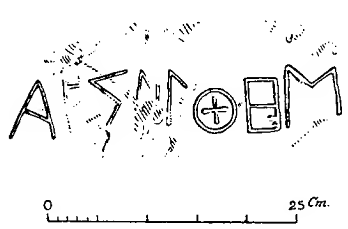
Tertia littera incerta; Τ non erat; potest Σ fuisse.

1424 = 560 Revisimus a. 1903; videtur potius

Μ Ǝ ⊗ Ν Α i. e. Ἀνθες

fuisse.

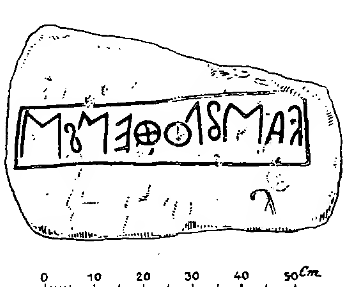
1425 (post n. 562) Lapis in ipso muro antiquissimo, qui fori partem orientalem sustentat, priscum situm retinens: l. max. 0,51, a. max. 0,27. Imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke. Ed. Blass *SGDI* p. 187 sub n. 4805.

Ἀ[ρ]ι[ά]λθης.

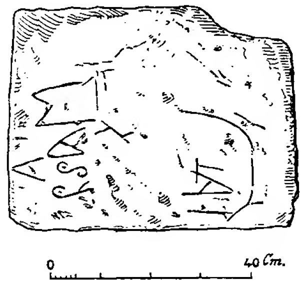
De nomine vide Bechtel-Fick *Griech. Personennamen* 53.

1426 (post n. 566) In muri antiquissimi, qui forum sustentat, parte ea quae ad meridiem conversa est, lapidem rudem a. 1899 invenimus, cuius l. max. 0,685, a. max. 0,43. Imaginem ectypo exemplarique meis usus delineavit M. Luebke.

Βασιλόθεμις.

1427 (post n. 567) Lapis rudis calcarius, qui olim in muro fori perantiquo fuisse videtur, a. 1899 in fori parte meridionali ad viam principalem, ubi muro recentiori inaedificatus erat, effossus. L. max. 0,58, a. 0,44, cr. max. 0,36. Imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke.

Βίας.

Cetera incerta. In lapide ipso Βορίσ[κος] dispicere mihi visus sum; cf. n. 368*a*.

1428 (post n. 567) Ante introitum delubri Apollinis Carnei ad viam in rupe. Exscripsi a. 1899. Formae eaedem quae n. 1427 sinistrorsum conversae.

Μ Α Σ Λ Βίας.

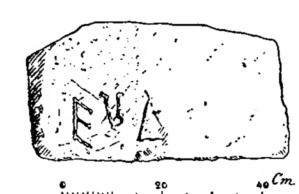
1429 (post n. 570) Huc facit n. 1310 = 368*b* Ηερμότιμος. Cf. *SGDI* 4805.

1430 (post n. 571) Lapis rudis calcarius paullo infra forum a. 1899 effossus. L. max. 0,42, a. max. 0,17, cr. max. 0,23. Imaginem ad ectpyi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke.

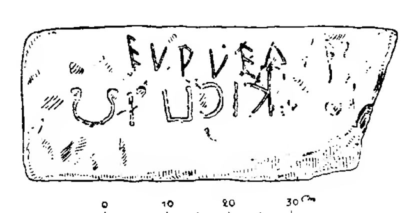
Interpretatio dubia; leguntur - ε(?)ρανο(?) -

1431 (post n. 571) Lapis rudis calcarius ante murum perantiquum, qui fori partem orientalem sustentat, a. 1899 effossus. L. max. 0,52, a. max. 0,28, cr. max. 0,22. Dextra superficiei pars postea levigata litteraeque, quae ibi fuerant, deletae sunt. Imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke.

Εὐδ- -

1432 (post n. 571) Ante murum perantiquum, qui fori partem orientalem sustentat, lapidem recentiori muro insertum a. 1899 invenimus rudi opera factum, l. 0,61, a. 0,25, bis inscriptum, primum septimo aut sexto saeculo, alterum aetate Romana. Imaginem ad exemplaris ectypique mei fidem delineavit M. Luebke. Ed. Blass *SGDI* 4805.

Εὐρυε- -
Κισπιω- -

Εὐρύλα probabiliter Blass.

1433 (post n. 571) Lapis rudis, qui olim muri fuisse videtur, cuius l. max. 0,70, a. max. 0,48, cr. max. 0,39. Effodi a. 1899 in superiore parte domus magnae, infra forum sitae. Imaginem ectypo exemplarique meo usus delineavit M. Luebke.

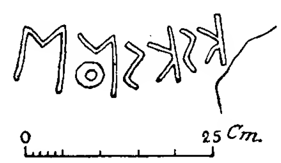

Εὐρύλος.

1434 = 573 Non Ἀναστικλῆς est, sed ΜΒ1ΚΙ≷ΜΑΊΑ i. e. Ἀγαστικλῆς (vidi a. 1899; meliorem lectionem testis oculatus confirmavit A. Wilhelm). Cf. Bechtel *Hermes* XXXIV 1899, 400; *SGDI* 4805.

Infra litteras rudis navis imago rupi est incisa.

1435 (post n. 573) Intra aedificium antiquissimum in rupe prope Dioscurorum aliorumque deorum nomina (n. 353 sqq.). Exscripsi, imaginem ex exemplari meo expressit M. Luebke.

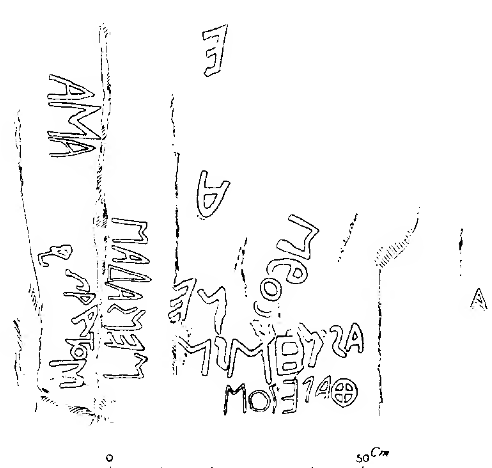

Κίκι(ν)ος.

Idem homo esse videtur qui n. 552.

1436 = 574 (*SGDI* 4805). Tertia littera ᒥ est; quarta Ϻ, sed potest Μ fuisse. Quare aut Κίλυμος aut Κίλυσος est. Κλρῦσος pessime olim conieceram, cum ante υ littera Ϙ desideraretur.

1437 = 581 Denuo vidi a. 1899. Ad melioris exemplaris fidem correxit imaginem M. Luebke. Cf. *SGDI* 4802.

Αἴνησις Μενιάδας
Θαλερός. πρᾶτος.

A litterarum Α (in Αἴνησις) et ⊕ (in Θαλερός) partibus dextris dextrorsum 0,31 absunt litterae Κ Α.

1438 Prope n. 581 versus aedificium perantiquum (v. lemma ad n. 353). Exscripsi a. 1899 (I). Litterae a. 0,09—0,12, nominis longitudo universa 0,42. Revisi a. 1903 cum Wilamowitzio (II). Utramque lectionem apposui.

I Μ Ο φ Α ≷ Δ ≷ Ⴄ ⋠
II Ϻ Ο φ Α ⅄ Δ ≷ Ⴄ ⋠

Litterae quarta Δ aut Α, quinta potius β (sicut n. 1427) quam ι fuisse videtur. An ἐπὶ Ἄβακος?

1439 (post n. 583) In clivo infra Apollinis Pythii templum, 61 passus ab aulae muri angulo eo qui euronotum spectat, notum versus. Exscripsi a. 1899 locum mihi monstrante Constantino Messavuni vilico. Ed. *SGDI* 4805.

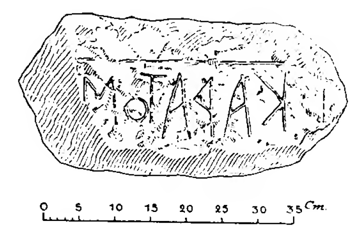
Μ Α 1 Ο ⋠ Ϻ Νεόλας.

1440 = 584 Melius legi a. 1899; ed. Blass *SGDI* 4805.

Μ Α Δ Α ≷ Μ ≷ ΑΜ Μαστιάδας.

Cf. Μαῖστιν Ὑραίου τοῦ Αἰγέως τοῦ Οἰολύκου τοῦ Θήρα Paus. III 15, 8, qui cum fratribus Cadmi Oeolyci Aegei heroa fecerat.

1441 (post n. 584?) Lapis calcarius deformis, cuius l. max. 0,45, a. max. 0,22, cr. max. 0,40. Sinistra pars superficiei defracta. Litterae a. 0,08 bene incisae, in sinistra parte propter corrosionem male leguntur. Ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke. Lectio certa. Ed. *SGDI* 4805.

[Νι]κάρατος s. [Λυ]κάρατος (Blass).

1442 = 585 Pro Βειστίμορος (i. e. Πειστίμορος) potius Βειστίγοlος i. e. Πειστίγο[ν]ος legendum esse videbatur, quando a. 1903 lapidem revisimus. Latet Τειστι- aeolice pro Τειστι- dictum; cf. Bechtel *Hermes* XXXIV 1899, 406.

1443 (post n. 586) Prope n. 567 in rupe. Exscripsi a. 1899.

Ρ Ο Ⅳ Υ Πολυ.

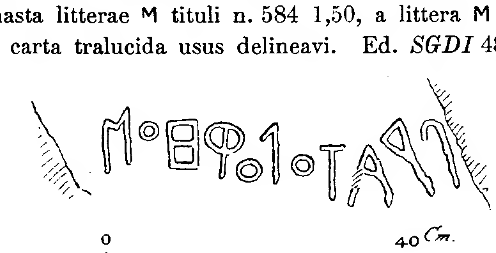
1444 (post n. 586) In rupe, distat a n. 561 fere 1,00 euronotum versus. Litterae a. 0,09—0,11, sed ⊙ 0,04, Β c. 0,06. Exscripsi a. 1899.

Ρ Ρ Θ Κ Γ Β Μ *pedis vestigium* Προκλῆς.

1445 = 587 Ante litteras ΡΡΑΓΟΡΟΜ a sinistra vestigia quaedam apparent, quae cum illis coniungi possunt, ut iam legendum sit:

Ν Λ Ι / Ρ Ρ Α Γ Ο Ρ Ο Μ Λ[αμ]πράγορος.

1446 (post n. 587) In rupe orientem versus ab aedificio antiquissimo (de quo vide lemma ad n. 350—363). Sinistra hasta litterae Μ abest ab hasta litterae Ϻ tituli n. 584 1,50, a littera Μ n. 567 2,37. Imaginem carta tralucida usus delineavi. Ed. *SGDI* 4805.

Πρατόλοϙλος.

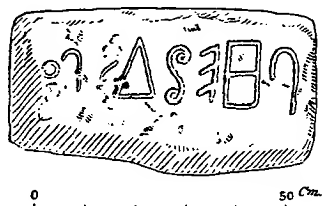
1447 (post n. 587) Proxime infra n. 579 in rupe. Exscripsi a. 1899. Ad exemplaris mei fidem delineavit M. Luebke.

Σάλαϙος.

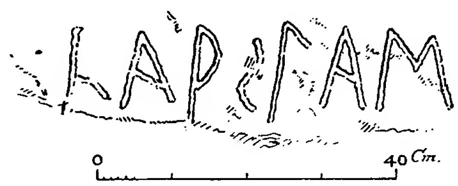
Cf. σαλάκων, σαλακωνεύω.

1448 (post n. 588) In casae privatae prope forum meridiem versus sitae parte septentrionali a. 1899 lapidem effodimus, quem in antiquissimo fori muro fuisse probabile est, l. 0,61, a. 0,33, cr. max. 0,40. Litterarum imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke.

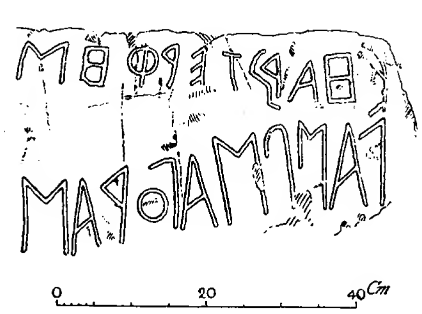

Πhειδιπ(π)ο[ς].

1449 = 589 Prima littera Ͱ = κ fuit. Igitur [Κ]αρίλας est pro [Κh]αρίλας scriptum, sicut Κάριτες pro Κ[h]άριτες n. 1312.

1450 = 590 Ad exemplaris mei a. 1899 correcti ectypique fidem denuo delineavit M. Luebke. Recte habet Blass *SGDI* 4803.

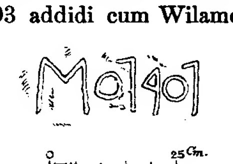
κhαριτερ[πh]ῆς
Λαμπσαγόρας.

Superum verbum κhαριτερφῆς legitur. Littera φ praesertim cum χ nondum sit X sed ⊟ >I, non φ sed ϙ significare debet, sed hominis, qui quadratarii vice fungebatur, errore pro ϙ incisa esse videtur. Deinde ⊟ pro *hē* est. Χαριτερφῆς idem est quod Χαριτρέφης (B. Keil); cf. Διειτρέφης. Quamquam exstat nomen Theraeum femininum Ἐπιτερπὴς Σαίνιος n. 444.

1451 = 593 Lectionem meam addubitavi. Videtur legendum

Γ Ε Ν Ο Σ   i. e. γένος (aut Γενώι?).

1452—1454 (post n. 595) Prope Artemidori fanum (n. 1333 sqq.) versus septentrionem in rupe. N. 1452. 1453 invenimus a. 1899. Revisi, n. 1454 a. 1903 addidi cum Wilamowitzio.

1452 Γόργυος.

Infra hoc nomen incerta vestigia sunt, e quibus haec fere dispeximus.

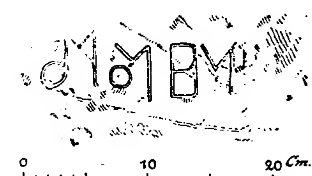
1453   Μ Ǝ Λ Ι Σ   ιλαεσ - -

Paullo infra a. 1903 legimus (litterarum a. 0,10—0,11).

1454   Μ Υ Δ Ο Ν   Μύδων.
Μ Υ Δ Ο Ν   Μύδων.

Prope haec multa pedum in rupe incisarum vestigia et piscis(?) imago obiter insculpta (cf. *Thera* III 79 fig. 65).

1455 (post n. 595) Prope Artemidori fanum (n. 1333 sqq.) euronotum versus ad foramen aliquod a. 1899 exscripsi. Ectypum meum expressit M. Luebke.

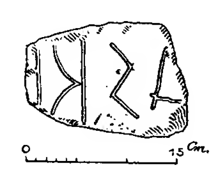
- νηνομο - (?).

1456 (post n. 595) In meridionali fori parte a. 1899 effossum. Exscripsi.

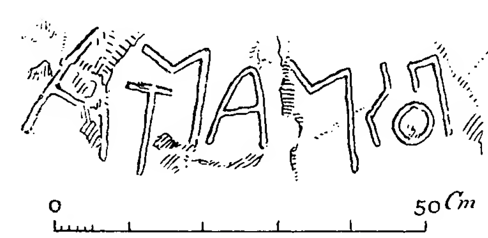
[- ά]νης.

1457 (post n. 595) Fragmentum lapidis calcarii, cuius l. max. 0,16, a. max. 0,11, cr. max. 0,08, infra forum a. 1899 inventum. Imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke.

- αικ -

1458 (post n. 595) Paullo infra S. Stephani ecclesiam versus insulas, quae hodie Christiana appellantur, ad viam quae in Selladam q. v. ducit, in rupe.

Ποιμάντα[ς].

Prope haec orientem versus similis inscriptio, sed nihil nisi ΙϤ enucleavi.

1459—1493 (post n. 595) Nomina extra urbem in variis locis ad clivum montis Prophetae Eliae inventa, annis 1900 et 1902 exscripta.

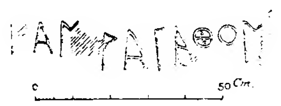
1459 Ad viam antiquam, quae ab iugo Σελλάδα dicto ad fontem Ζωοδόχον fert, in rupe. Locus in tabula geographica (*Thera* III) indicatus. Indagavit et exscripsit Wilski. Ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke. Lectio certa.

Μναστόνας.

1460—1468 (post n. 595) Ad viam antiquam inter fontem Ζωοδόχου et necropolim Πλαγάδες inscriptiones rupi incisas a. 1900 invenit P. Wilski et ipse descripsit; a. 1902 ego revisi, ectypa feci, carta tralucida usus delineavi, exemplaria nostra Luebkio expolienda tradidi. A. 1903 nonnulla revisi cum Udalrico de Wilamowitz-Moellendorff.

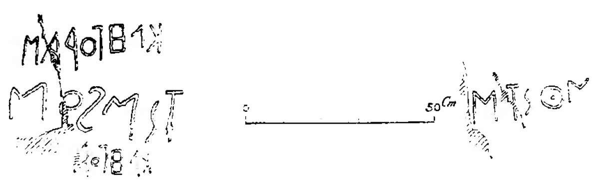
1460 Est c. 2,60 supra pavimentum viae antiquum.

Ἀν[δ]ράγαϑος.

Παντάγαϑος maluerat Wilski.

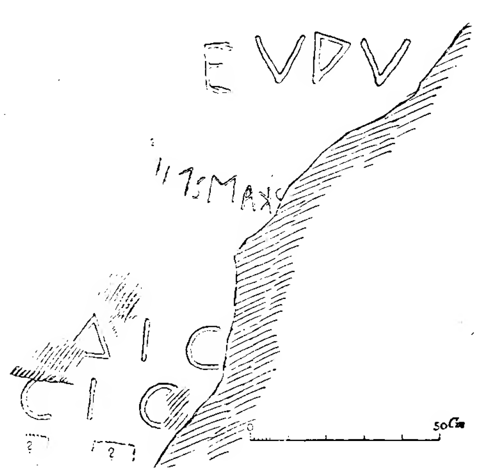
1461 Inde septentrionem versus, 4,30—4,70 supra viam; alia paullulum ad dextram, 3,91 supra viam:

Κληγόρας
τίμος.
Κληγόρ[ας].

- - στίων.

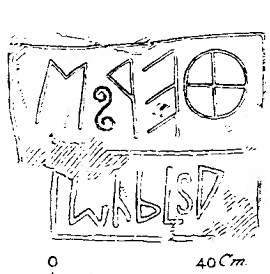
1462 Inde septentrionem versus:

Εὐρύ[λας?] (cf. n. 1432)
[Ν]ικατίλ[ας].

et nomen quod serioris aetatis esse videtur Δι[ονύ]σιο[ς] (id quod proposuit Wilamowitz) etc. Rupes a dextra fractus est, postquam inscriptio incideretur.

1463 Inde tres passus septentrionem versus duo nomina, sinistrum profundis et pulchris litteris, dextrum obiter tantum incisum, et paullulum modo supra viam antiquam eminens.

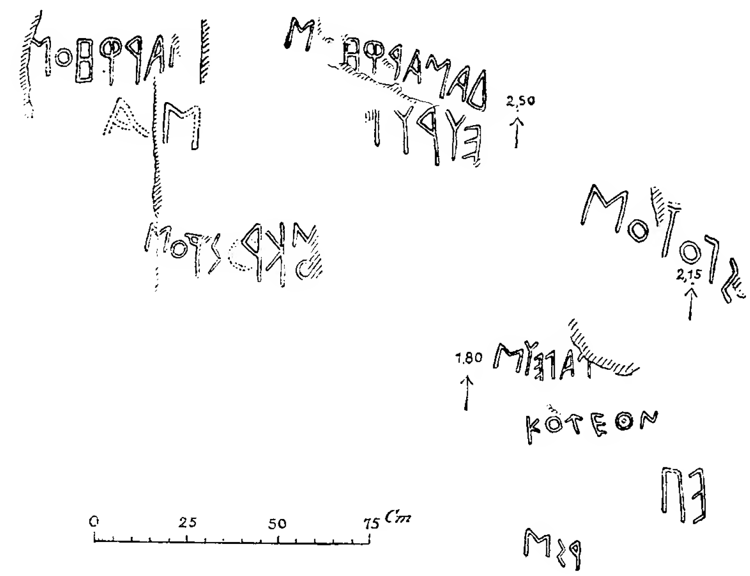
Θε̄ρις.

Μύργις non Μύρτις.

ΜΥΡΓΣΔ// a. 1902, ΜΥΡΓΣΜ a. 1903 legi.

Cf. Hesych. μύργμα = ψῆγμα, Paus. II 25, 4 Μύργιον prope Epidaurum (Pape-Benseler s. v.), ubi editores Μύρτιον habent.

1464 Inde septentrionem versus:

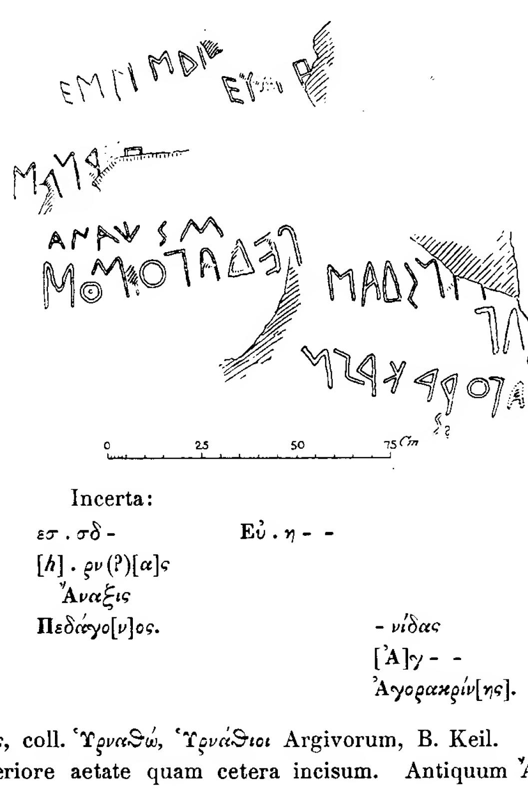
Ἀρϙhων.
dubiae reliquiae:
- ας (?).
- μόκριτος.

Δάμαρϙh[ο]ς.
Εὐρύ[λας].

- ίγο[ν]ος.
Παλεύς.
Κοτέων.
Ἐπ - -
- - ρις.

Εὐρύ[λας] λ integrum (1) Wilski.

1465 Inde paullulum septentrionem versus:

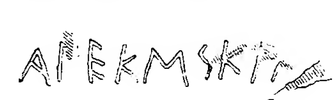
Incerta:
εσ . σδ -
[h] . ρν (?)[α]ς
Ἄναξις
Πεδάγο[ν]ος.

Εὐ . η - -

- νίδας
[Ἀ]γ - -
Ἀγορακρίν[ης].

[Ηυ]ρν[ᾶ]ς, coll. Ὑρναϑώ, Ὑρνάϑιοι Argivorum, B. Keil.
Ἄναξις seriore aetate quam cetera incisum. Antiquum Ἄνακσις habes n. 1482.

1466 L. 0,45 supra n. 1463.

Ἀλεκτικ[ράτης].

Hinc septentrionem versus sequuntur Aglotelis inscriptio n. 1324, c. 3,30—4,00 supra pavimentum viae, et aliquo spatio divisum, loco cuius aditus perdifficilis est, sellarum dedicatio n. 1379, quae inter sacra recepi.

1467 Infra Aglotelis versus, plus 2,00 supra viam a. 1903 legimus:

/// Α Ↄ Η Ι Υ Σ

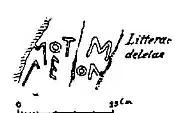
Ab initio aliquid deesse potest. Littera quarta potest Ⱶ i. e. ⊨ fuisse.
Legitur Ἀλκ[ε]ύς sive - αλκ[ε]ύς.

Sequitur sellarum dedicatio n. 1379, inde decem fere metris supra solum hodiernum

1468 ΠΥΡΡΑ Πύῤῥα, i. e. genet. nominis Πύῤῥας.

1469—1492 In praecipitibus saxis montis Prophetae Eliae, e regione ecclesiae S. Stephani, in regione Ἀψηλὰ κρημνά, nomina multa incisa sunt. Exscripsi a. 1902. Enumeravi primo loco ea, quae maxime meridiem versus incisa sunt, deinde versus septentrionem progressus sum. In parte nominum hoc maxime est memorabile, quod, cum in alto loco scripta sint, aditus nisi scalis adhibitis non datur; quam ob causam nonnumquam adscripsi, quot metra supra solum hodiernum nomina inveniantur.

1469

Vs. 2 ΛΕΤΟΝ in rupe ipsa legi. Num [Κ]λε(ῖ)το[ς ἄρι]στο[ς]?

1470 Litterae peraltae (0,13—0,15) et largae sed obiter scriptae et corrosae.

//Ι Ε Β Κ Ε — Ἐκhε -
/////////////////// — - - -

1471 In rupe plus quam perpendiculari (*'überhängender Fels'*). Inferior pars 6,50 supra solum.

/// Ο Λ Υ Π Ε — Ἔυπυλο[ς] (cf. n. 536).

Μ Α Ρ Ο Γ Α Μ Λ — [Δα]μαγόρας.

1472 Infra n. 1471, 5,40 supra solum.

///// Α Ι Σ Λ — - λι . α -

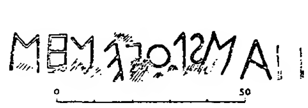
1473 A n. 1471 paullulum meridiem versus. *'Überhängender, etwas vorspringender Felsen'*. Litterae bene incisae, a. max. 0,11. A. super solo hodierno c. 5,10.

Μ Α Ρ Ο Γ Α ⊕ Ε Ε Π — Πειθαγόρας.

1474 *'Ein wenig überhängender Fels'*, 7,65 super solo hodierno. Litterae a. 0,15 et minores.

Μ Α Ν Ι Μ Σ ///// | — [Πε]ι[σ]ίνας (cf. n. 797).

1475 Sinistra pars 6,15, dextra 6,80 supra solum hodiernum. Litterae a. 0,06—0,12 profundae et bonae. Ectypo meo apographoque usus est M. Luebke.

[Β]ατιλογένης.

1476 Litterae a. 0,07 paullo infra n. 1474, a. c. 0,07.

Μ Α Σ Μ Λ Μ Ι Δ — Δ[α]μ[α]σίας.

1477 Paullo infra n. 1476, litteris a. 0,10.

Π Ε Γ Ε Υ Ι | // Μ ///// — πελευ[ς]. Σ - -
rupis angulus

Num ante π quidquam supplendum sit, incertum.

1478 *'Schräg nach oben gerichtete, schmal vorspringende Felsplatte'*. Inscriptio una supra alteram esse videtur. Est 3,20 supra solum hodiernum.

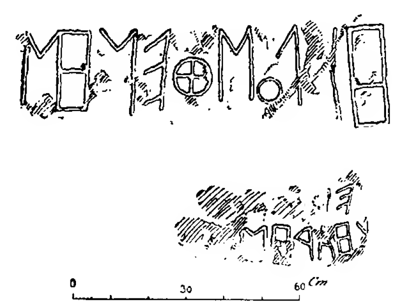
///// Δ Μ Ε Μ — Sensus dubius.

1479 Ectypo meo et apographo adhibitis delineavit M. Luebke.

[Ϙ]υπραῖο[ς]. Σ - -

1480 Litterae a. 0,10 et 0,22. Inferior versus est 2,95 super solo hodierno.

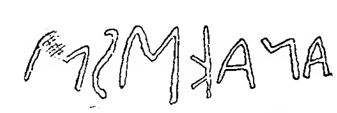
[Π]h[υ]λοσθένης

Ε - - - -
Κhάρης.

1481 Ante rupem praecipitem, c. 15,00 ab n. 1480 orientem versus in alio saxo obliquo.

Ε Υ Α Γ Ο Ρ Ι Δ Α Μ — Εὐαγορίδας
////////////// Μ Σ Ι Β Μ — - - σι . η[ς].

1482 Litterae magnae lapide acuto incisae lectu faciles, a. 0,12—0,20, 10,00 supra solum hodiernum. Delineavimus ego (et M. Luebke).

Ἄνακσις.

Cf. n. 1465.

1483 A dextra inscriptionis n. 1482, c. 8,00 supra solum hodiernum. Litterae a. 0,10. Lectio certa, nec quidquam deesse saxi condicio me docuit.

Μ Υ Σ Ρ — [Β]ῖρυς.

Littera Σ primo omissa postea addita. Prima littera olim erat antiqua forma litterae Β, sicut est n. 1426 sq. Cf. nomen delphicum Ἧρυς et n. 365.

1484 Varia nomina; multa legi non possunt.

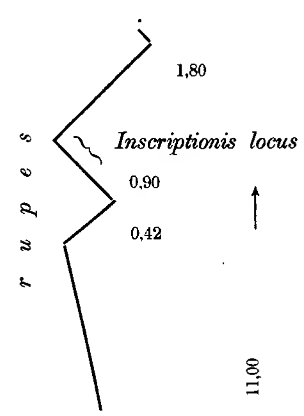
ϙ Ͱ Μ Ρ Ι //// 0,10 + ////// Ϟ Ͱ	a. 0,07—0,08.
Α Μ Α Κ Μ Ϟ Ͱ Ρ Λ ///////////// 0,40	a. 0,08, l. 0,48. ϞΚΡ ex ϞΚΑ correctum.
Ο ϙ 1 Α 0,18	a. 0,28—0,32, Ο 0,09; l. 0,38.
Μ Ϟ 1 Μ Α Δ	a. 0,12—0,16 (Ϟ), l. 0,44.

ϙυμβ- -
Χ[αρ]ίλ[ας?].
Ἀνακσικρ[άτης].
Ἀλϙω[ν].
Δαμόλις.

1485 Litterae corrosae, a. 0,22—0,10, super solo hodierno c. 5,00.

Μ Ο Λ Μ Α / [Δ]αν[α]ός(?).

1486 A n. 1482 septentrionem versus, litteris a. 0,13—0,15; 11,00 super solo hodierno in loco infra adumbrato.

Μ Ο ////////////////
Μ Υ ϙ Ϟ Ν

- - ος.
[Β]ῖρυς.

Cf. n. 1483.

1487 Litterae a. 0,16—0,17, 4,50 super solo hodierno.

Ι Ε Ϟ Μ ////////// [Τ]εισ[α]-
Μ Α ϙ ////////// [γό]ρας.

1488 Infra n. 1487, l. 1,09, litteris praegrandibus a. 0,30—0,37, Α sinistrum 0,26. Ante Α prius nulla littera fuerat.

Μ Α Ι Κ Ε Δ Μ Α Ἀνδέκ[τ]ας, non [Π]ανδέκ[τ]ας.

1489 Infra n. 1488, paullulum meridiem versus; litteris a. 0,13, supra solo c. 1,50.

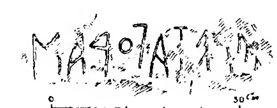
Μ Α Λ Ο Я Ῥό[δ]α[ς](?).

Nomen virile.

1490 Prope militis scuto et hasta armati figuram rupi incisam, litteris a. 0,07 male et obiter sculptis.

Α Μ Ι Ε ////// Ἀσ[τ]έ[ας?].

1491. 1492 A rupe fere 10,00 abest. Delineavit M. Luebke ectypo apographoque meis adhibitis.

1491 [Τ]ε[λ]εταγόρας(?).

Vix potest fuisse [Ἀρ]εταγόρας, id quod ipse volueram et B. Keil nunc desiderat.

1492 [Ἀ]ρι[στ]ομήδης.

1493 (post n. 595) In rupis loco qui vix decimam horae partem a summo monte Prophetae Eliae abest, versus orientem, proxime a via quae in urbem antiquam fert. Saxum ibi paullo eminet, et locus est quasi σκοπιά. Exscripsi a. 1902.

Λ Α Ν Ο Μ /// Μ Λάνομ[ο]ς.

599 delendum; vide n. 1415 = 545.

SECTIO ALTERA.

NOMINA RECENTIORIS AETATIS.

Nonnulla ex his (n. 630—740) excerpsit et notis instruxit Blass *SGDI* 4807.

Inscriptiones iam a prioribus editas n. 622. 634. 636. 649. 662 I. 682 denuo exscripsit minus scite, sed tamen propter industriam laudandus discipulus Argyrius Polychronides Theraeus et ed. in ephemeride Θήρα die 13 m. Aug. a. 1888 ἀρ. 15.

I. NOMINA PROPE EPHEBORVM GYMNASIVM INCISA.

(Cf. n. 606—693.)

618 Paucas litteras exscripserat m. Apr. anni 1870 Mamet, qui ed. *Bull. de l'école franç.* I, IX 1870, 185.

1494 (post n. 619) Prope Laconicum orientem versus in rupe. Exscripsi a. 1902.

Α Γ Α Θ Ο Δ Ω Ἀγαθόδω[ρος]
Δ Δ- - - -

1495 (post n. 621) Fragmentum marmoris caerulei Theraei, l. max. 0,16, a. max. 0,13, cr. 0,15, inventum a. 1900 in aedificio infra murum magnum sito. Inter vss. 1 et 2 cymatium eminet (0,008). Delineavit P. Wilski. Revisi a. 1902. Habeo etiam ex Prottii schedis.

- ηροτ - -
[- - λ]έου
[Ἁ]γησιλοχο -
- κράτο[υς]
[Φι]λόστρατος
- ιπ[πο - -]

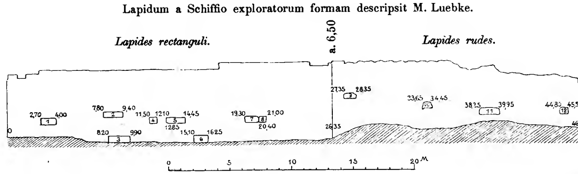
1496 (post n. 621) Lapis oblongus calcarius, l. 0,515, a. 0,27, cr. max. 0,24. Litterae variae, a. c. 0,03—0,035; vss. 5. 6 melius incisae. Effodit P. Wilski a. 1902 infra murum magnum prope epheborum gymnasium. Schiffii ectypo exemplarique utor.

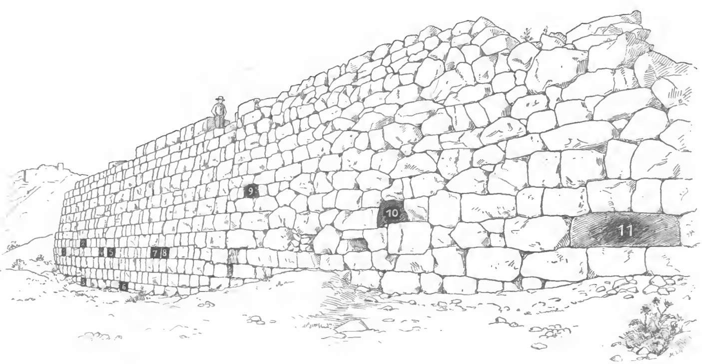
Α Ι Λ Ω Ι L	Ἀ[γ]λω[τέλης?].
Ε Υ Η Μ Ε Ρ Ο Σ	Εὔμερος
Δ Ι Ο Φ Α Ν Τ Ο Υ	Διοφάντου.
Α Δ	Ἀδ.
Τ Ε Λ Ε Σ Α Γ Ο Ρ Α Σ	Τελεσαγόρας
Τ Ε Λ Ε Σ Ι Β Ω Λ Ο Υ	Τελεσιβώλου.

5 O in rasura. Sub linea superiore litterae Γ quid sibi velit linea quaedam verticalis, dubium.

1497—1512 (post n. 623) Nomina primo fere et altero p. Chr. n. saeculo in muro magno, qui prope Apollinis Carnei templum et epheborum gymnasium est, incisa. Ex his n. 1502 (= 624) iam a Rossio, n. 626 a me a. 1896 exscripti sunt; alios plures a. 1898 indagavit locos dimensuravit formam delineavit A. Schiff. Quam formam infra exhibui. Omnia annis 1899. 1900 denuo examinavi; a. 1902 cum inferiorem muri partem in rupe ipsa conditam effoderem, nova quaedam inveni.

Lapidum a Schiffio exploratorum formam descripsit M. Luebke.

Murus prope epheborum gymnasium. Ex Schiffii forma et imagine photographica expressit M. Luebke.
Numeri indicant lapides inscriptos (1—11 = 1497—1508).

1497 Litteris magnis, vss. 2 crassioribus, 3 tenuibus; a. 0,05—0,07.

Τ Ω	- τω -
Τ Κ Λ // Ε Ι Ṭ Ο Μ Α Χ Ο C	Κλειτόμαχος
Μ C Ν Ο C	- μονος.

Vs. 2 T ad insequens nomen non pertinet.

1498 Litterae a. 0,06.

Κ Ο Ι Ρ Α	Κοίρα[νος]
Α Γ̣ Α̣ //Λ	Ἀ[γαμ - ?]

Vs. 2 omnia praeter prius A incerta.

1499 '*Graffito, nicht eingeschnitten, sondern mit einem spitzen Instrument, wohl mit einem Stein, eingepickt, nach rechts aufrecht laufend, breiter verschwommener Ductus*' (A. Schiff).

ʒ O //////////

Fortasse ƷOVIXd////////. Nomen incisum esse, antequam lapis muro inaedificaretur, coniecit Schiff, cum summae litterarum partes nunc inversae essent. Sed potest haec ipsa inversio ludibrii pars esse; sunt enim nomina alia eadem sera aetate vel a dextra ad sinistram scripta.

1500 Litterae a. 0,025—0,03; A alterum 0,06.

Μ Ν Α Σ̣ Ο (?)	Μνάσ[ων].
Ι Σ Ο	Ἰσο.
Τ Ι Α	Τι. Ἀ - -

1501 Litterae a. 0,05 (ʘ) et maiores.

Ι Θ Α

1502 = 624 Lapidis l. 1,15, a. 0,63—0,65. Dextra superficiei pars sinistra fere 0,08 altior est. Litterarum altitudo varia: nominis ΑΙΓΕΥΣ 0,062—0,065, ΕΠΙΓ 0,04, dextrorum nominum 0,02—0,03, sinistrorum 0,025—0,032. Vel nomina dextra (vss. 1. 2—3. 4—5) diversas manus produnt.

ΙΤ //////////Ͻ Σ Θ Ε ΑΙΓΕΥΣ Τ Ι Μ Ω Ν Α Ξ
Ι Ε Υ Β Α Τ Α
Η Ρ Ο Φ Ι Λ Ο Σ
ΕΠΙΓ Σ Τ Α Χ Ε Ο Σ
////Α Γ Α Θ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ

[Κλε]ιτ[*ο]σθέ.	Αἰγεύς	Τιμῶναξ
		Εὐβάτα.
		Ἡρόφιλος
	Ἐπιγ.	Στάχεος.
		Ἀγαθόδωρος.

1503 Litterae *a* 0,02—0,026, *b* c. 0,03 altae; *a* simpliciores, *b* apicatae.

a Ι Α Σ Ω Ν Ι Α Σ Ο Ν Ο Σ

b Α Ρ Ι Σ Τ Ο Λ Λ //////////
Κ Α Ρ Τ Ι Δ Α Μ Α /////////

Ἰάσων Ἰάσονος.

Ἀριστο[δάμας]
Καρτιδάμα s. -μα[ντος].

1504 Litterae altitudinis diversissimae; vss. 3—5 prioribus multo minores.

Κ Ρ Ι Ν Ο Μ Ε	Κρινομέ[νης]
Κ Α ////////////// Σ̣ Ι Ο Ν	κα[ὶ Ἰα]σί[ω]ν(?)
Χ Ρ Υ Σ Ο Γ Ο Ν Ο Υ	Χρυσογόνου
ΟΛΟΣ///	Ἀνδρόνικος.
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΜΟΣ	

Praeter haec incerta quaedam vestigia.

Vss. 2 Μ.Ν.ΙΣ, 3 ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ Schiff. Ἀνδρόνικος ὅλος [ἐ]μός Wilamowitz.

1505 Litterae a. 0,04—0,05.

//Π Υ Θ Ο̣ Κ Ρ Ι Τ Ο Σ	Πυθόκριτος
Α Γ Η Σ /////////Ͻ Χ Ο Υ	Ἁγησ[ιλ]όχου.
Ε Ρ Μ Α Ι Ο Σ	Ἑρμαῖος.

Cf. n. 611 Πυθόκριτος. Ἁγησίλοχος (a. 4—37 p. Chr. n.), 339, 16 Ἑρμαῖος Ἔρωτος (eiusdem aetatis).

1506 Litterae magnae et tenues a. 0,055—0,65.

Φ Ι Λ Η Ι //////////////	Φιλή[μων]
Κ Λ Λ // Ι Β̣ Ω / ////////	Καλ[λ]ιβώ[λου].
Κ Α Ρ Τ Ι Δ Α Μ Α Σ	Καρτιδάμας
Μ Ε Λ Σ Ι Π Π Ο Υ	Μελείππου.

Iidem nominantur n. 634.

1507 = 626 Siglum potius ita esse observavit Schiff.

Inesse igitur praeter ΦΛΥΠ etiam litteras ΓΕΙΟΤ.

1508 Lapis l. 0,70, a. 0,56. Litterae a. vs. 1 0,04, vs. 2 0,065 etc. Litteras lineolis subductis indicatas non vidi; sed ex Schiffii exemplari deprompsi.

Ε Π Ι /	Ἐπί[λογχος].
Ε Π Ι Λ Ο Γ Χ Ο Σ	Ἐπίλογχος
Σ(?) Α Ρ(?)	- - - -
Σ Ω(?) Σ(?)	Σωσ.
Τ Κ	- - - -

1509 Infra n. 691. Exscripsi a. 1899.

Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Σ	Φιλόκριτος
////////////// Κ Ρ // Τ Ο Υ	[Φιλο]κρ[ί]του.

1510 In ordine lapidum tertio. Abest triginta passus ab angulo septentrionali. Exscripsi a. 1899.

Α Ρ Τ	Ἀρτ - -
Μ Ι Ε	Μιθ[ρῆς].

1511 In eiusdem muri parte cyclopia a. 1902 lectum, in ordine lapidum secundo. Lapidis l. 0,65, a. 0,53; litterae a. 0,04. Abest 6,67 a loco eo, ubi lapides rectanguli esse desinunt.

- Ε Λ Ε Σ Ι Γ Ε Ν Η Σ

[Τ]ελεσιγένης.

1512 In lapide rudi ordinis secundi. In eiusdem muri parte cyclopia. Lapidis l. 1,05, a. max. 0,50. Abest a loco eo, quo muri structura cyclopia incipit 6,00. Exscripsi a. 1902.

Ε Υ Κ Ρ Α — Εὐκρά[της].
ΧΑΙΡΕΣ ////////// — Χαιρεσ-
ΟΡΑΣΥΛΕΩΝ — Θρασυλέων.

1513 (post n. 630) Lapis oblongus, l. 0,28, a. 0,34, cr. 0,13, litteris apicatis a. 0,03. Effodi a. 1902 infra murum magnum apud epheborum gymnasium.

ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟ — Ἀριστόδαμο(ς)
ΚΑΡΤΙΔΑΜΑ — Καρτιδάμα.

1514 (post n. 632) Lapis oblongus l. max. 1,32, a. 0,25, cr. 0,22; a dextra fractus. Continet *a*) nomen parvis litteris (0,017—0,03), *b*) nomen permagnis (0,055—0,075), *c*) varia diversorum generum litteris scriptum. Effodi a. 1902 ante murum magnum, qui apud epheborum gymnasium est.

a ΑΡΧΕΛΑΟΣ

b ΘΕΥΚΡΙΣΙΟΣ
ΙΜΕΡΤΟΥ

c ΟΡΥΠΩ-

d ΞΗΔΘΙΜ
ΙΙΥ
ΙΟ

a Ἀρχέλαος.
b Θευκρίσιος | Ἱμέρτου.
c [Ζ]ώπυρο[ς].
d Μιθρῆς. - -

1515 (post n. 633) Fragmentum lapidis magni oblongi. Sinistra pars deest. L. max. 0,47, a. 0,30, cr. 0,22. Habet duas inscriptiones, *a*) in parte adversa litteris magnis et pravis, a. 0,077—0,093, *b*) in parte inferiore a. 0,028—0,030. Exscripsit A. Schiff, qui lapidem a Constantino in clivo infra murum magnum et gymnasium inventum postea Phiram in Museum transferendum curavit. Ectypis utor eiusdem.

a ΘΞι//// Υd — -ρ[α..ι]σθ-
ιΙΔΩ — -ιδω- - -
ΑΦΡΟΔΗ — Ἀφροδη- -

b · ////ΟΡΓΟΣΘΕΝΕΥΣ — [Γ]οργοσθένευς.

638*b* Typothetae errore (et incuria mea) ιο pro numero versus 10 positum.

1516 (post n. 640) Lapis rudis calcarius fere oblongus; l. 0,65, a. 0,34, cr. max. 0,27, litterae a. 0,04—0,05. Effodi ante murum magnum prope epheborum gymnasium a. 1902.

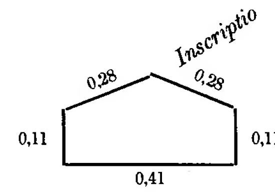
ΔΙΟΔΟ //// — Διόδ[ωρο]ς
ΓΣ⁻ΙΑΙΟΥ — [Ἐ]σ[τ]ιαίου.

Cf. n. 335*B* 13. 665, 2. 733, 1.

1517 (post n. 640) Fragmentum, l. max. 0,15, a. max. 0,205, cr. max. 0,10. Effossum apud epheborum gymnasium a. 1900; exscripsit I. de Prott. Cf. infra n. 1537.

ΔΙΟΔ — Διόδ(ωρος)
Φ — Φ(ιλοκράτους)? = 339, 10

1518 (post n. 640) Lapis prope epheborum gymnasium ante murum magnum a. 1902 effossus, litteris magnis accurate incisis a. 0,05—0,06. Forma:

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ — Διονύσιος.

1519 (post n. 642) Tabula marmorea, infra epheborum gymnasium post discessum meum a Wilskio inventa, qui ectypum misit; litteris a. 0,006 (O) —0,016. Habeo etiam ex Schiffii schedis.

ΠΙΛΟΓΧΟΣ — [Ἐ]πίλογχος
ΠΙΛΟΓΧΟ — [Ἐ]πιλόγχο[υ]. [= n. 339] (4—37 p. Chr. n.)
ΡΟΦΙΛΟΣ — [Ἡ]ρόφιλος
ΤΑΧΥΟΣ — [Σ]τάχυος. (= n. 624)

1520 (post n. 644) Tabula marmorea l. 0,10, a. 0,08, cr. 0,03, litteris a. 0,012—0,015; effodit P. Wilski m. Iulio a. 1900 infra epheborum gymnasium et murum magnum intra aedificium serae aetatis mihique apographum suum misit. Habeo etiam ex Prottii schedis.

Εὐα-
-ς Τιμ-,
-ν Ἀσκ[λ-]
-σν Ἀνα[ξ-],
Δη- -
- -.

Vs. 3. 4 cf. n. 640, 15. 16 Ἀσκλᾶς Ἀ.α- -

1521 (post n. 645) Fragmentum deforme, cuius l. max. 0,17, a. max. 0,19, cr. max. 0,12, a. 1902 ex urbe antiqua in Museum Phiraeum translatum. Litterae mediocriter incisae. Exscripsi. Habeo etiam ex Prottii schedis. Videtur apud epheborum gymnasium inventum esse.

//ΥΡΥΑΝΑΞΙΜΕ — [Ε]ὐρυάναξ Ἱμέ[ρτου]
ΙΟΛΛΙΣΣΩ — [Μ]όλλις Σω[φάντου].
ΥΚΛΕΙΔΑΣ — [- - Θε]υκλείδας - -
ΟΕΙΥ Ε — - - -θέ[ο]υ(?) Ε- -
Π — - - - - π- - -
ΤΗ — - - - - τη- - -

Vs. 2 cf. n. 438 Σώφαντος Μόλλιος. || 4 lectio dubia; ΟΕΡV v. Prott. || 5 ΠΟ idem; fortasse recte.

1522 (post n. 646) Lapis muri, cuius l. max. 0,26, a. max. 0,23, cr. 0,105. Litterae variae. Effodi a. 1902 ante murum magnum prope epheborum gymnasium.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ	Εὐφρόσυνος
ΤΗΛΕΓΙ	Τηλέγ[νωτος]
ΣΩΣΙΚΡ //////////////	Σωσικρ[άτης]
ΔΩΣΙΣΘΕΝ	Δωσισθέν[ης].

647 Ἐχμανδρος pro Ἐχμανδρος legendum esse vidit A. Schiff.

1523 (post n. 649) Fragmentum a. 1902 ab urbe antiqua in Museum Phiraeum translatum; l. max. 0,147, a. max. 0,14, cr. max. 0,10. Litterae accurate incisae et apicatae, a. 0,01. Exscripsi. Habeo etiam ex Prottii schedis (a. 1900). Videtur igitur prope epheborum gymnasium inventum.

ΘΕΟΚΡΙΣΙΟΣ	Θεοκρίσιος
ΙΜΕΡΤΟΥ	Ἱμέρτου.
ΙΣΙΔΩΡΟΣ	Ἰσίδωρος
/// Ι Λ Ο Σ /// Ρ ////////	[Φ]ιλοσ[τ]ρ[άτου].

Vss. 1. 2 nomen notissimum. ‖ 2 Ρ ex Ε correctum.

1524 (post n. 649) Fragmentum marmoris albi, cuius l. max. 0,19, a. max. 0,22, cr. max. 0,10, ab antica (*A*) et dextra parte (*B*) male inscriptum. Exscripsi a. 1902 in Museo Phiraeo; inventum esse videtur a. 1900 ante murum magnum, prope epheborum gymnasium.

	ι ΔΑΣ	[Θευκλε]ίδας (= 1408)
A	ΛΩΦΑΝΟΥΣ	[Ἀγ]λωφάνους.
	⁻ ΙΑΙΟ ///	[Ἑστ]ιαῖο[ς]
	ʌ ΗΔΗ //	[- - μ]ήδη[ς].
B	ΔΑ	Δα- - -
	Ο	Ο- - -

1525 (post n. 652) Lapis oblongus, l. c. 0,30, a. c. 0,39, muro alicui seriori ante murum magnum qui est prope epheborum gymnasium inaedificatus. Litterae simpliciores una manu scriptae a. c. 0,02—0,023. Effodi a. 1902.

// Η Ρ Ω Ν Κ Λ Ε Ι Τ Ο
Σ Θ Ε Ν Ο Υ Σ Φ Ι Λ Ο
Κ Ρ Α Τ Η Σ Κ Λ Ε Ι Τ Ο Σ
Θ Ε Ν Ο Υ Σ Τ Ε Ι Σ Α
Ν Ω Ρ Θ Ρ // Σ Υ Λ Ε Ο Ν
Τ Ο Σ Τ Ε Ι Μ Ω Ν Α Ξ
// Λ Υ Δ Α Μ Ο Δ Α Μ Α Σ Ω
// Ι Ρ Ω Ν Σ Ω Φ Ρ Ο Ν Ο Σ
// Ι Λ Ο Τ Ε Ι Μ Ο Σ Φ Ι Λ Ο
Τ Ε Ι Μ Ο Υ

[Θ]ήρων Κλει[το]σθένους. Φιλοκράτης Κλειτοσθένους. Τεισάνωρ Θρ[α]συλέοντος. Τειμῶναξ Δαμοδάμα. Σώ[φ]ρων Σώφρονος. [Φ]ιλότειμος Φιλοτείμου.

Vs. 1 hinc n. 729 suppleo Θήρων Κλε[ιτοσθένους]. ¦ 4 Τεισάνωρ Θρασυλέοντος n. 340, 20 alias. ‖ 6 hinc n. 723 restituo [Δαμοδ]άμας ¦ Τ[ειμώ]νακτος. ‖ 7 vestigia ante Λ conspicua quamquam nihil esse manifestum est, tamen recepi.

1526 (post n. 657) In rupe prope Laconicum orientem versus. Exscripsi a. 1902.

ΚΕΡΔΩΝ	Κέρδων.
ΤΥ ////////////	Τύ[χιος (?)].

Vs. 2 fortasse ΤΥΧΙΟϹ incisum est.

1527 (post n. 657) Tabula marmoris albi rudis, a dextra defracta, superne mutila. L. max. 0,135, a. max. 0,13, cr. 0,038. Litterae a. c. 0,015. A. 1903 in Evangelismum attulit Constantinus antiquitatum custos.

//////////////////	- - - - -
ι \ ⊏ ι _ //	[Κλ]ει[σθένης].
ΚΑΣΤΩΡ	Κάστωρ
ΘΕΟΦΙ ///	Θεόφι[λος]
ΦΙΛΟΛ /////	Φιλόλ[αγος]
Μ //////////////	Μ[ε- - -].

Vs. 5 potest ΜΕ fuisse.

1528 (post n. 657) Lapis oblongus calcarius, infra mutilus. L. 0,23, a. max. 0,27, cr. 0,18—0,19. Litterae negligenter incisae. Effodit P. Wilski a. 1900 prope epheborum gymnasium. Exscripsit A. Schiff.

ΚΛ	Κλ.
ΑΓΑΘΟΒΟΥ	Ἀγαθόβου-
ΛΟΣ	λος
ΑΓΑΘΟΒΟΥ	Ἀγαθοβού-
Ο Ԁ Ʊ Ʋ Ο	λου.
Ʒ ΛΟΥ ΝΗΘ Ѵ	Ἀθηνόδωρο[ς. .
Α	Ἀ- - - -

Nominis Ἀθηνόδωρος litterae ΔΩΡ per litteras ΑΓΑ nominis Ἀγαθοβούλου scripta.

660 delendum est.

1529 (post n. 662) Lapis muri fere oblongus; l. max. 0,32, a. max. 0,17, cr. max. 0,23; a. 1902 ante murum magnum, qui prope epheborum gymnasium est, effossus.

///// Ꮶ Υ Λ Ο Σ //	[Ὠ]κύ[α]λος.
ΠΡΑΤΗΜΕ /// ΝΗΣ	Πρατημέ*νης.
ΓΟΡΓΟΣΘΕ /// ΝΟΥΣ	Γοργοσθέ*νους.

1530 (post n. 664) Infra epheborum gymnasium et magnum murum a. 1900 invenit P. Wilski et ectypum mihi misit. Litterae apicatae a. 0,015—0,03.

ΝΙΚΟΜΗΔΗΣ	Νικομήδης
ιι ΚΟΜΗΔΟΥΣ	[Ν]ικομήδους.

1531 (post n. 672) Lapis muri deformis paullo infra Laconicum a. 1902 effossus. L. max. 0,19, a. max. 0,18, cr. 0,05, litterae a. 0,02—0,027.

ΣΩΣΑΜ	Σωσαμ-
ΕΝΟΣ	ενός.
/// ΕΟΔΟ	[Θ]εόδο[τος]
⸍ ΛΡΤ	[Κα]ρτ[ιδάμας].

1532 (post n. 674) Lapis muri, cuius l. max. 0,34, a. max. 0,15, cr. max. 0,15, ante murum altum prope epheborum gymnasium a. 1902 effossus. Litterae magnae a. 0,04—0,05; vs. 1: 0,025. Exscripsi.

ΤΕΛΕΣΙ	Τελεσι[κράτης(?)]
ΑΡΙΣΤΟΚ/	Ἀριστοκ[λῆς]
Γ - ΤΟ	[Ἀρισ]το[κλέους].

1533 (post n. 680) Fragmentum ante murum altum prope epheborum gymnasium a. 1902 effossum, l. max. 0,155, a. max. 0,14, cr. max. 0,065. Litterae altitudinis diversae. Exscripsi.

ΦΙΛυ	Φιλ[οκρά]-
ΤΗΣ	της
ΔΩΡΟ	Δωρο[θέ]-
ΟΥ	ου.

Cf. n. 711, 3 Δωρόθεος Φιλοκράτους et 1306.

1534 (post n. 693) Lapis rudis, cuius l. max. 0,65, a. max. 0,33; litterae a. 0,04—0,06, muro recenti eidem ubi est n. 666 insertus. Exscripsi a. 1899.

ΟΗΡΑ
ΙΗΙΜ

723 [Δαμοδ]άμας ¦ Τ[ειμώ]νακτος ex n. 1525 suppleo, ubi est Τειμῶναξ Δαμοδάμα.

727 Huc non facit, sed ara est; v. n. 1319.

728 [Ὠκύ]αλος ¦ [Διονυ]σίου, cf. n. 1548 Ὠκύ[αλος] ¦ Διον[υσίου].

729, 2 Θήρων Κλε[ιτοσθένους], cf. n. 1525.

733, 10. 11 Ζωΐλο[ς] ¦ Καλλ[ινόμου]; cf. n. 342 + 618 = 1306.

1535 = 758 (CIG II add. 2476q 91). Vidimus A. Schiff a. 1898, ego 1899. Distat $1^1/_2$ a n. 606 septentrionem fere versus. Versuum altitudines: vs. 1 c. 0,02, vs. 2 c. 0,013, vs. 3 c. 0,035, vs. 4 0,025—0,035. Exscripsi.

ΓΥΒΙΟ	Εὔβιο[ς]
ΛΕ''ΣΙΠΠΟ	[Κλ]ε[ι]σιππο[ς].
ΚΑΛΛΙΒΩΛΟΣ	Καλλίβωλος
ΠΥΘΟΚΡΑΤΟΥΣ	Πυθοκράτους.
5 Ν ΡΙΙ	5 - ν[όκ]ρι[τος(?)].

Vs. 2 restituit Wilamowitz.

1536 (post n. 676) Fragmentum, cuius l. max. 0,23, a. max. 0,18, cr. max. 0,11. Litterae a. 0,017—0,02. Effodi a. 1902 ante murum magnum prope epheborum gymnasium.

—	- - - - -
ΣΤΙ	. . . . ς Τι[μο]-
ΘΕΝΟΥ-	[σ]θένου[ς].
ΚΡΙΤΟΣ/	Κρίτος [Ἀγη]-
5 ΣΙΛΟΧΟ	5 σιλόχο[υ].

II. NOMINA ALIIS LOCIS INSCRIPTA ANNIS 1899—1902 INVENTA.

1537 In aedificio ad viam, quae a Ptolemaei tertii ara versus forum fert, a sinistra sito, in lapide oblongo elegantis illius baseos(?) nomen incisum est litteris bonis. Cf. *Thera* III 145.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ	Διόδωρος
ΦΙ *vacat*	Φι(λοκράτους).

Fortasse idem est qui Διόδωρος Φιλοκράτους 339, 10 ἐφηβεύσας inter a. 4—37 p. Chr. n.

1538—1544 Lapides supra basilicam effossi. Exscripsi.

1538 Lapis deformis calcarius, qui olim in muro fuisse videtur, postea ali muro ad viam aliquam in superiore urbis parte inaedificatus est. L. max. 0,21, a. 0,12. Litterae obiter sed non male incisae tertii aut secundi a. Chr. n. saeculi, a. 0,02—0,03. Effodi et exscripsi a. 1900.

ΟΙΚΟΔΟΜ	Οἰκόδομ[ος] (cf. 1023?)
ΠΟΛΥΠΡ	πολυπρ[άγμων].

1539 Lapis oblongus a dextra fractus, cuius l. max. 0,34, a. 0,23, cr. max. 0,17, effossa a. 1900 in aedificio magno, quod est in superiore urbis parte.

ΑΝΤΙΣΘΕ	Ἀντισ[θένης] (= 626. 628)
ΚΡΙΤΟΥ	Κρίτου.

1540 Lapis fere quadratus, l. 0,43, a. 0,40; litteris a. 0,01—0,023 (ϕ) oblongo circumscriptis. Est in summa urbis parte in muro aedificii longi, cuius pars adversa occidentem versus spectat. Effodi et exscripsi a. 1900.

ΔΕΞΙΦΩΝ	Δεξιφῶν.
ΠΡΩΤΑΡΧΙΔΑΣ	Πρωταρχίδας.

1541 In posti ianuae casae privatae, quae est in urbis parte summa prope ecclesiam parvam versus septentrionem. Lapidis l. 0,21, a. 0,18, cr. c. 0,51. Litterae obiter et male incisae; pars earum primo obtutu perantiqua videtur. A. 0,038—0,042. Inveni a. 1900.

ΠΕΙΕΡΟϹ	Πειέρ[ο]ς.

1542 Lapis fere oblongus, l. 0,25, a. 0,20, litteris a. 0,025—0,03, muro prope ianuam occidentalem, quae in Aesculapii fanum(?) fert, inaedificatus. Effodi a. 1900.

//// - ΥΚΡΙΣΙΟΣΙ	[Θε]υκρίτιος Ἰ[μέρτου(?)]
///////// Γ Ρ Α	- - - -
//////////	

Θευκρίτιος Ἱμέρτου ἐφηβεύσας (a. 4—37 p. Chr. n.) n. 341, 11.

1543 Lapis rutilus volcanicus oblongus, l. c. 0,48, a. c. 0,28, cr. 0,12. Litterae exiles a. 0,04—0,045. Effossus in parte occidentali urbis, haud procul ab Aesculapiorum ara n. 1330. Exscripsi a. 1900.

Η Ρ Λ Κ Λ Ε Ω Ν — Ἡρακλέων.

1544 Lapis oblongus a dextra fractus, l. max. c. 0,75, a. 0,26, cr. 0,35; litteris a. 0,03—0,04. Effodi a. 1900 supra Basilicam notum versus.

Μ Є Ν Є Κ Λ Η C — Μενεκλῆς.

1545—1558 Lapides in foro aut proxime a foro inventi. Exscripsi plerosque a. 1899, paucos a. 1900.

1545 Lapis rudis, qui olim in muro aliquo fuerat. Fuit ut multi alii identidem inscriptus. Unum nomen certo distinguitur per aliud scriptum.

Σ Τ Η Σ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ — Στησικράτης.

Alios similes lapides, qui circa forum haud pauci inventi ne unum quidem nomen certo exhibent, quia idem locus bis ter et saepius inscriptus est, hic consulto praetereo, cum nullus ex iis fructus percipi possit.

1546 Lapis calcarius rudis cuius l. max. 0,28, a. max. 0,13, cr. max. 0,31. Litterae in rasura scriptae; a. c. 0,02.

Ϟ Α Τ Υ Ρ Ο Ϟ — Σάτυρος
Τ Ε Λ Ε Ϟ Ι Κ Ρ Α ///// — Τελεσικρά[τους].

1547 Fragmentum lapidis caerulei, cuius margo summus integer est; l. max. 0,19, a. max. 0,10, cr. 0,075. Litterae bonae primi fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,02 (vs. 1) —0,017; ο 0,012. Erat iam a. 1896 in regione τρεῖς συκιές i. e. in foro inventum, sed neglectum; a. 1902 Phirae in Museo exscripsi.

ΡΑΓΟΡΑΣ — [Ἀνδ- *s.* Εὐφ]ραγόρας.
ΕΥΑΝΘΕ — - - - Εὐάνθε[ος] *s.* -θε[υς].
//////// ////////

1548 Lapis calcarius, qui muri elegantioris fuerat, a dextra mutilus. Margo (largus 0,02—0,03) levigatus et paullo humilior est. L. max. 0,17, a. 0,215, cr. max. 0,12. Litterae tenues non male incisae a. 0,017.

ΑΡΧΙΜΗ — Ἀρχιμη-
ΠΥΘΟ — Πυθο-,
ΩΚΥ — Ὠκύ[αλος]
ΔΙΟΝ — Διον[υσίου],
ΑΝΤ — Ἀντ- - -
Σ(— Σ[ω- - -].

Vss. 3. 4 cum hoc coniungo n. 728 [Ὠκύ]αλος | [Διονυ]σίου.

1549 Lapis rudis cuius l. max. 0,645, a. max. 0,34 muro magno qui prope Καισαρεῖον (vide de eo *Thera* I 237 sqq.) septentrionem versus situs terram sustentat insertus. Litterae sine elegantia incisae altitudinis variae. Ed. *SGDI* p. 145 n. 4704*a*.

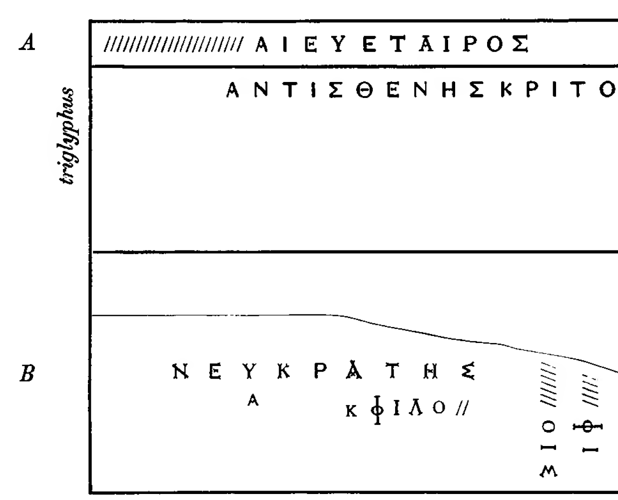
ΘΡΑΣΥΚΛΗΣ
ΓΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣ
ΑΓΗΣΑΓΟΡΑΣ
ΚΑΡΤΙΔΑΜΑΣ ΚΛΕΙΤΟΣΘΕΝΗΣ
ΙΜΕΡΟΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ
ΟΙΟΛΥΚΟΣ ΓΟΡΓΩΠΑΣ
//ΓΑΣΙΚΛΗΣ

Θρασυκλῆς.
Γνησικράτης.
Ἀγησαγόρας.
Καρτιδάμας. Κλειτοσθένης.
Ἵμερος. Καλλικράτης.
Οἰόλυκος Γοργώπας.
[Ἀ]γασικλῆς.

1550 In superiore latere lapidis qui in sedia exedrae fuerat in foro ante Bacchi templum effossi, cuius radius 0,63, a. 0,32, cr. 0,65; litterae a. 0,02.

Α Γ Η Σ ////// — Ἀγησ- -

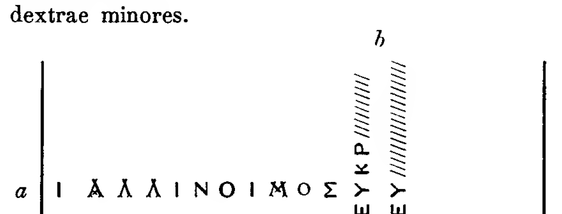
1551 Epistylium l. 0,72, a. 0,38, cr. max. 0,24, a postica parte fractum, cuius in latere sinistro triglyphus est, in latere adverso superne cymatium simplex, infra rosa magna et inscr. *A*, in latere superiore inscr. *B*. Litterae primi fere p. Chr. n. saeculi, *A* a. 0,02—0,03, *B* 0,025 (ο)—0,055 (φ). Effodi in porta septentrionali fori, ubi muro recentioris aetatis in ipsa via erecto insertum erat.

A [- - κ]αὶ Εὐέταιρος. Ἀντισθένης Κρίτο[υ].
B Νευκράτης κ(αὶ) φίλο[ι]. [τοῖς] φί[λ]οις.

Ad verba τοῖς φίλοις cf. n. 1027.

1552 Lapis fere oblongus qui in muro fuerat, postea recenti aedificio in porta septentrionali fori insertus, l. 0,70, a. 0,25, cr. 0,365; litterae a. 0,04; dextrae minores.

a [Κ]αλλίνο(ι)μος. *b* Εὐκρ- - -
Εὐ- - -

1553 Lapis, qui in muro fuerat, calcarius fere oblongus; l. 0,68, a. max. 0,275, cr. 0,50, a. vs. 1 0,04, vs. 2 0,015—0,025. Effodi in exedra septentrionali ad forum septentrionale.

Η Ρ Α Κ Λ Ε ᴖ — Ἡρακλέ[ων].
ΚΛΕΙΤΑΡΧΟΣ — Κλείταρχος.

1554 In muro ex parvis et rudibus lapidibus exstructo, e regione foricae publicae superioris (prope thermas sitae) lapidem inveni calcarium, de quo nihil amplius notavi.

Δ Ω
Α Κ Ρ
Τ Α

1555 Lapis calcarius caeruleus, qui in muro fuisse videtur, infra et superne levigatus, a dextra sinistraque rudis. Litterae a. vs. 1 fere 0,02, vs. 2 0,035. Antea alia nomina in lapide scripta fuerant. Inventus in meridionali Basilicae parte prope foricam. Schiffii utor exemplari ectypoque.

Σ Α Τ Υ Ρ Θ Σ Δ Ρ Ο Σ — Σάτυρος
` Ω — - - δρος
Π Ο Λ Υ Α Ι Η Δ Η Σ — Πολυ[μ]ήδης.

Omisi fere incerta priorum nominum vestigia.
Vs. 1 ΣΑΤΥΡΟΣΥΡΑΣ Schiff; pro Ω habet Δ idem.

1556 Lapis calcarius, l. 0,36, a. 0,32, muro magni porticus, qui prope thermas versus euronotum est, inaedificatus. Litterae a. 0,02. Utor Schiffii exemplari ectypoque (a. 1898).

Χ Ρ Υ Σ Ε Ρ Μ Ι Ο Υ — Χρυσερμίου.

1557 Lapis spongiosus a dextra fractus, a postica parte rudis, cuius l. max. 0,43, a. 0,18, cr. max. 0,25. Effodi in aedificio (publico?) quod inter theatrum et forum ad viam principalem est. Litterae permagnae a. 0,115—0,13.

Ι Μ Ε Ι — Ἵμε[ρτ-], Ἱμε[ροφ-], Ἱμε[ίρ-] *similia.*

1558 Lapis, qui in muro aliquo fuerat. L. max. 0,28, a. max. 0,15, cr. max. c. 0,16. Effodi a. 1899. Locum non notavi.

Λ Γ Η Σ Α Ν Λ — [Ἀ]γ[ή]σαν[δρος].
Χ Α Ρ Ι Λ Α — Χαρίλα[ος] (= 335 B)
Μ Ε Λ Ε — Μελε[ίππου].

1559—1562 Lapides casae bonae, quae ad viam principalem a foro meridiem versus sita est (*Thera* I 252 sqq.) muris inaedificati. Effodi a. 1896, exscripsi a. 1899.

1559 (post n. 748) Lapis muro cubiculi maximi insertus. Lapidis l. max. 0,29, a. max. 0,27. Continet nomina multa diversis temporibus inscripta. Incertiores ductus omisi.

Κ Α Γ Η Τ Ο Υ — Κ. - αγήτου.
Ν /// Η Σ — Ν[ό]ης.
Α Γ Ο Ρ Α Κ Λ Η Σ — Ἀγορακλῆς
Α Ι Ν Η Σ Ι Π Π Ο Υ — Αἰνησίππο[υ].
Ν Ι Κ Α Σ Ι ////////// — Νικασι - -
Α Θ Α — Ἀθα[ν - -].

1560 Ibidem in eodem muro in alio lapide, cuius l. max. 0,71, a. max. 0,13, litterae a. 0,03—0,04.

Θ Ε Υ Μ Ν Α Ϲ Τ Ο Ϲ — Θεύμναστος.

1561 Ibidem in eodem muro in tertio lapide, l. 0,27, a. 0,10.

Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α /// Α Σ — [Ἀ]ριστοδά[μ]ας.

1562 Lapis calcarius rudis, cuius l. max. 0,38, a. max. 0,15, muro exteriori 0,19 supra viae pavimentum insertus.

Θ Ρ Α Σ Υ Λ Ε Ω Ν — Θρασυλέων
Χ Ι Ο Σ — Χῖος.

Unicum quod Therae invenimus peregrini in muro inscripti exemplum.

1563—1570 Lapides infra forum a. 1899 inventi. Exscripsi.

1563 Infra forum cubiculum oblongum a. 1899 effodimus Mithraei simile. Ibi in muro prope viam septentrionalem lapis est, l. 0,18, a. 0,35, cr. max. 0,44, cui malis litteris haec incisa sunt:

Ϲ
Є Π Α Ψ Ρ — Ἐπαφρ-
Α Ϲ — ᾶς.

1564 In eodem cubiculo ubi n. 1563 muro insertus est lapis oblongus, l. 0,505, a. 0,44, cr. 0,20, litteris pessimis a. 0,025—0,065.

Φ Ι Λ Ι Ν — Φιλῖν[ος].

1565 Lapis spongiosus fere oblongus, qui muri fuerat, l. max. 0,29, a. 0,235, cr. max. 0,18. Superior pars semiusta. Litterae crassae et profundae a. 0,037—0,062. Effodi prope foricam inferiorem (cf. *Thera* III 159).

Ε Π Ι Ν Ι Κ D L — Ἐπίνικος.

1566 Lapis fere oblongus, l. 0,35, a. 0,24, cr. 0,27, litterae a. 0,025. Invenimus inter rudera a foro delapsa.

////Ω Π Υ Ρ Ι Ω Ν — [Ζ]ωπυρίων.

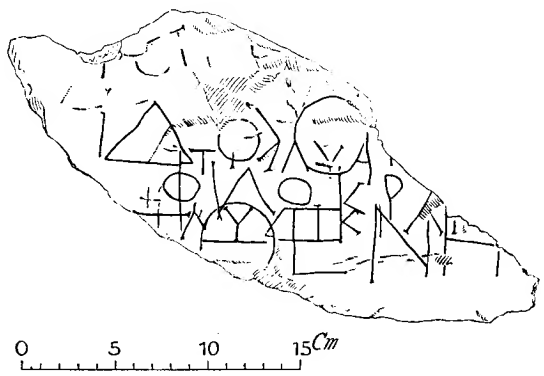
1567 Lapis rudis calcarius, qui muri fuerat. L. max. 0,35, a. 0,22, cr. 0,18; litterae a. 0,01—0,04.

Ι ⊥ Ι _ — - - - -
Π Τ Ε Ι / ι — - - - -
Ν Є Α Ρ Ο Υ Κ Ι — νεαροῦ(?) -

1568 Lapis oblongus, l. 0,54, a. 0,72, cr. c. 0,20.

Ε Π Α Φ Ρ Λ //////	Ἐπαφρᾶ[ς]
⁻ Π Α Φ Ρ //////	[Ἐ]παφρ[ᾶδος].

1569 Lapis rudis, qui in muro aliquo fuisse videtur. Sunt nomina unum super alterum scripta.

[- - αν]δ[ρ]ο[ς].
Φιλοκρ[άτης].
[- - σ]θένη[ς].

1570 Lapis calcarius rudis, cuius l. max. 0,34, a. max. 0,18, cr. max. 0,23, litterae a. 0,026—0,04.

Π Ε Δ Ι Ε V Σ	Πεδιεύς.
Ι Α Σ Ω Ν	Ἰάσων.

1571—1573 Lapides a. 1900 in Apollinis Pythii quod vocamus fano sive ecclesia Christiana effossi. Exscripsi.

1571 Fragmentum lapidis calcarii, a dextra certe mutilum, l. max. 0,19, a. max. 0,22, cr. max. 0,12. Vss. 1. 2 minoribus et exilioribus litteris scripti quam 3. 4. Fuit in muro recentiore orientem versus.

Κ Λ Ε	Κλε[αν]-
Δ Ρ Ι Δ	δρίδ[ας].
Π Α Υ	Παυ[σί]-
Λ Υ Π	λυπ[ος].

1572 Lapis magnus, qui muri sive baseos angulus fuerat, posti narthecis interioris ecclesiae insertus. Litterae bonae alterius a. Chr. n. saeculi a. 0,025.

< 0,32 > < 0,20 > 0,075 < plus 0,63 >

////////////// Γ Ο Ρ Γ Ω Π Α

- - Γοργῶπα.

1573 Lapis deformis, l. max. 0,46, a. max. 0,29, litteris bonis a. 0,05, posteriore tempore muro alto prope ecclesiam christianam ita inaedificatus, ut pars superior infra sit conversa.

Α Ν Δ Ρ //////	Ἀνδρ - -

1574—1588 Lapides a. 1899 in casa prope forum meridiem versus infra viam principalem sita (*Thera* III tab. geogr. II *B* 6 infra ad dextram) effossi. N. 1588 proxime ab ea inventus. Exscripsi.

1574 Lapis rudis calcarius, cuius l. max. 0,34, a. max. 0,12, muro septentrionali impluvii inaedificatus. Litterae a. 0,03—0,055. Lapis ut multi alii bis inscriptus esse videtur.

Χ Α Ρ Μ Λ Ι	Χαρμά[νωρ] *s.* Χάρμα[νδρος] *similia.*

1575 In muro viae principali vicino lapidem rudem inaedificatum invenimus, cuius l. max. 0,27, a. max. 0,14. Litterae a. c. 0,02.

Ƨ Ο Ι Ƨ Η W Ι ⊥	Τιμήσιος.

Nomen nunc inversum inscriptum est, antequam lapis muro iniceretur.

1576 In alio lapide eiusdem muri ubi est n. 1575.

Λ
Φ
J

Etiam hic lapis inversus esse videtur. Continet litteras Α Γ (Ι) Φ Υ.

1577 Ibidem in alio muri lapide.

Α Ρ Ι C Τ Ο Φ Α Ν Η	Ἀριστοφάνη[ς].

1578 In muro eodem 1) lapis rudis 1,03 supra solum antiquum inaedificatus, cuius l. max. 0,32, a. max. 0,10. Litterarum pars superior nunc infra est. Inscriptio igitur incisa est antequam hic murus aedificaretur.

Δ Α / 'Ι Ι Ι ' '

2) lapis rudis in muro septentrionali c. 1,60 supra solum antiquum inaedificatus. L. max. 0,25, a. max. 0,13.

C Α Ρ Α Π Ι C	Σαραπί[ων]
Λ Π Ο Λ C	[Ἀ]πολ[ο - *s.* ω - -].

1579 Columnae doricae abacus echinus hypotrachelius ex uno lapide exsculpta. Abaci l. et cr. 0,395, columnae dm. 0,26; altitudo abaci 0,065, echini 0,075, totius lapidis 0,29. Litterae a. 0,01—0,02.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α Μ Ο Σ	Ἀριστόδαμος
Κ Α Ρ Τ Ι Δ Α Μ Α	Καρτιδάμα.

Homonymus, fortasse idem, Traiani imperatoris aetate vixit: n. 324, 8.

1580 Lapis volcanius ruber formae oblongae, l. 0,97, a. 0,28, cr. max. 0,18. Litterae malae a. 0,03—0,04.

Α Γ Ν Ο Σ Θ Ε Ν Η Σ	Ἁγνοσθένης
Κ Ο Ι Ρ Α Ν Ο Υ	Κοιράνου.

Κοίρανος Ἁγνοσθένους Claudii statuam faciendam curavit n. 473, 3.

1581 Lapis calcarius a sinistra dextraque fractus, cuius l. max. 0,43, a. 0,12, cr. max. 0,41, a. 1899. Litterae a. 0,027—0,05

ϽΣ Υ Π Ε Ρ Ε Ι	- ος.	Ὑπερεί[δης]
ΗΣ Θ Ρ Α C Υ Λ Є Ο Ν	- ης.	Θρατυλέον[τος].

Ὑπερείδης Θρατυλέοντος παρέφηβος n. 340, 20.

1582 Lapis calcarius rudis, cuius l. max. 0,38, a. max. 0,23, cr. max. 0,18; litterae a. 0,055—0,07.

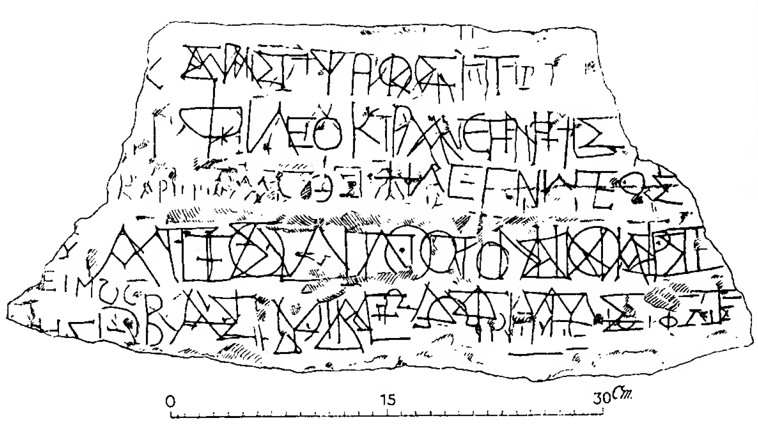
Ε V ∟
Ο Ρ Ο Σ

Vix fuit [Ζ]εύ[ς]· ὅρος, id quod nihil est.

1583 Lapis calcarius deformis, cuius l. max. 0,35, a. max. 0,15, cr. max. 0,26; litterae a. 0,02—0,03.

Θ Є Υ Δ Ѡ Ρ Ο C   Θεύδωρος.

1584 Lapis rudis, cuius l. max. c. 0,59, a. max. 0,27, cr. max. 0,19. Varia nomina unum supra alterum incisa sunt. Imaginem ex ectypo delineavit M. Luebke.

Σάτυρος, Ἀριττοκλ[ῆς]
Φιλοκράτης, - εο*μένης
[Τ]ηλέγνωτος
Ἀπολλόδοτ[ος]
Θρατυλέων.

Et alia nomina minus certa.

In eadem casa et maxime in muris ipsis multa nomina incisa sunt, quae legi non possunt. Quae non recepi.

1585 In muro cubiculi septentrionem versus siti lapidem inaedificatum invenimus calcarium, l. 0,62, a. 0,28. Continet permulta nomina unum supra alterum scripta, quae magnam partem legi nequeunt. Dispexi in inferiore parte lapidis nomen magnis litteris (a. c. 0,03) scriptum

Π Ο C Є Ι Δ Ѡ Ν Ι Ο C   Ποτειδώνιος

et supra minoribus litteris

Θ Ε Υ	Θευ - - -
Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ	Ἀλέξανδ[ρος]
Ε Ρ Μ Ω Ν	Ἕρμων.

Leviora et incertiora praetereo.

1586 Columna a. 1,70, dm. supera 0,34, infera 0,38. Litterae crassae obiter incisae manu imperita; eae quas lineis subductis notavi tenues et exiles postea additae.

ЄΥΛΛΛΙ	εὖ λαλῖ
Τ Υ Χ Α C Ι C	Τύχατις
Є Υ Π Ρ Ο C Β Ο Λ Ι Ѡ	Εὐπροτβολίῳ·
Τ Λ Υ Τ Α Υ Γ Ι Α Ι Ν Ο Ι C Μ Ο Ι C	ταῦτα | ὑγιαίνοις μοι.

Verba εὖ λαλῖ (i. e. λαλεῖ) — ταῦτα coniuncta laudem eius, qui cetera scripserat, continent. Vocativum nominis proprii Εὐλάλι praefert Wilamowitz. || Ad nomen Εὐπροτβόλιος quod A. Wilhelm verbo εὖ προτβολίῳ praefert cf. adiectiva εὐπροτήγορος εὐπρόσοιττος εὐπρότρητος alia.

1587 Lapis calcarius rudis, qui in muro fuerat; l. max. 0,49, a. max. 0,16, cr. max. 0,24. Litterae tabula ansata inclusae a. 0,048. Prope casam inventus.

Δ Ѡ Ρ Ο Θ Є Ο Σ   Δωρόθεος.

1588 Lapis calcarius a superiore(?) dextraque parte fractus, cuius l. max. 0,30, a. max. 0,215, cr. max. 0,14. Litterae a. 0,06. Effodi prope casam ad n. 1574 sqq. indicatam.

Α Φ Ρ Ο   Ἀφρο[δίτιος].

1589—1592 In theatro a. 1899 effossa. Exscripsi.

1589 Supra orchestram nondum effossam invenimus basis rectangulae fragmentum, cuius media pars excavata cetera superficie 0,05 profundior est. Litterae a. 0,035—0,04.

Δ Ο Σ Ι Θ   Δοσίθ[εος].

1590 In postica parte muri, qui ante scaenam romanam est, lapis est inaedificatus, l. 0,52, a. 0,44, cr. 0,22, litteris a. 0,01 (ο)—0,03 (ɸ).

ɸ Ι Λ Ο Ϲ Τ Ρ Α Τ Ο ///	Φιλόστρατο[ς]
ɸ Ι Λ /////	Φιλ[οστράτου].

Nomen saepe invenitur, v. indicem p. 243.

1591 Lapis calcarius rudis fere oblongus, l. max. 0,46, a. max. 0,27, a. max. 0,22, litteris crassis obiter incisis a. 0,05. Effodi in theatri cavea superiore.

Ε Υ Β Ι Ο Σ   Εὔβιος.

1592 Lapis rudis in theatro a. 1899 effossus, qui ex casarum paullo supra sitarum ruderibus delatus esse videbatur. L. max. 0,32, a. max. 0,11, cr. max. 0,25, litterarum a. 0,02—0,027.

Π Α Ι Ѡ Ν Ι Ο C   Παιώνιος.

1593—1601 In orientali urbis clivo intra aedificium privatum a. 1900 effossum (*Thera* III 148 sqq. et tab. geogr. II *C* 5).

1593 Fragmentum marginis cymatii rotundi, cuius radius fere 0,50 fuisse videtur; l. max. 0,235, litterae a. 0,038.

0,06 ΛΝΤΙΣΘΕ — [Ἀ]ντισθέ[νης - -

1594 Lapis deformis, cuius l. max. 0,46, a. max. 0,22, litterae a. 0,025—0,045, muro septentrionali casae insertus.

ΔΙΟΚΛΗΣ — Διοκλῆς.

1595 Lapis fere oblongus muro inaedificatus, l. max. 0,39, a. max. 0,10; litterae a. 0,012 (Ο)—0,016 oblongo inscriptae.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ — Διονύσιος.

1596 Lapis qui muri fuerat oblongus, l. 0,30, a. 0,24, cr. 0,135, litteris malis a. 0,025—0,03.

ΘΕΥΤΕΛΗΣ — Θευτέλης.

Idem esse videtur, qui inscr. n. 1598 ibidem inventa commemoratur.

1597 Lapis fere oblongus, l. 0,225, a. 0,17, cr. max. 0,34, litteris magnis. Fuit fortasse in muro, ubi a dextra sinistraque similes lapides alias litteras continuisse possunt cum hisce coniunctas.

ΚΑΡΤΙΔ
Ι Λ
ΙΠΠΟΚΡ

Καρτιδ[άμα -]
Ἰλ - *sive* - ιλ -
Ἱπποκρ[ατ -]

Litterae Ι Λ per versus 1 et 3 scriptae totius fere lapidis spatium occupant.

1598 Lapis rudis, qui in muro fuerat, cuius l. max. 0,44, a. max. 0,39, cr. max. 0,16. Continet nomina diversis manibus incisa. Vs. 1—3 maioribus, 4 sqq. minoribus et evanidis litteris scripta.

ΚΡΑΤΩΝ
ΘΕΥΤ-ΛΗΣ ΠΡΑΞΙΣΤΡ
ΣΩΚΡΑΤΙΔΑΣ
//////////////////////// ι ///////////////
5 //
/////////////// ΔΙΙ /// Ε ///////////

Κράτων.
Θευτ[έ]λης. Πραξίστρ(ατος)
Σωκρατίδας.

(*reliqua incerta*)

Vs. 2 Τ ultimum ex Κ correctum.

1599 Lapis ruber volcanius, cuius l. max. 0,48, a. max. 0,18, cr. max. c. 0,16, litterae a. 0,02—0,03. Nunc est muro ita insertus, ut superior pars infra sit collocata; sed vel antea intra murum fuisse videtur.

ΠΛΕΙΣΤΩΝΑΞ

Cf. n. 1600 συγγενῶν Πλειστώνακτος, haud procul inventum.

1600 Columella sive basis cylindrata, infra cymatio ornata; a. 0,46, dm. 0,30 et 0,415; litterae a. 0,022, Σ 0,035.

ΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΠΛΕΙΣΤΩΝΑΚΤΟΣ

- - - -
συγγενῶν
Πλειστώνακτος.

Videtur alius lapis cum cymatio superiore impositus fuisse, qui inscriptionis initium continebat. Πλειστῶναξ idem in inscriptione eodem loco inventa n. 1599.

1601 Lapis oblongus, qui muri fuisse videtur, l. 0,38, a. 0,27, cr. 0,20, litterae a. 0,035—0,04 simplices et profundae. Effodi in muro hodierno supra casam ad n. 1593 sqq. indicatam.

ΚΛΕΩΝ
ΠΙ
Φ

Κλέων.
- - -
- - -

1602—1604 Lapides in casa illa serioris aetatis (*Thera* III tab. geogr. *B* 4 infra) a. 1900 effossi, ubi nummi triginta noni p. Chr. n. saeculi inventi sunt. Exscripsi.

1602 Lapis oblongus, qui in muro fuisse videtur, l. 0,30, a. 0,135, cr. 0,19. Litterae a. 0,02—0,04 male incisae.

ΑΡΙΓΝΩΤΟΣ
ΑΥΤΟΙΙ ///////// Α
ΑΙΝΕΑΣ

Ἀρίγνωτος
- - -
Αἰνέας.

Vs. 2 incertus; fortasse unum nomen super altero incisum.

1603 Lapis superne, a dextra et inferiore parte fractus, cuius l. max. 0,23, a. max. 0,22, cr. max. 0,29; litteris simplicibus a. 0,022—0,028.

ΣΩΤΕΛ
ΠΟΛΥΝ

Σωτέλ[ης]
Πολυν[ίκου].

Πολύνικος Σωτέλους est n. 330, 93 aliquanto antiquior.

1604 Lapis, qui in muro fuerat, deformis, a sinistra (dextraque?) mutilus; l. max. 0,22, a. max. 0,13, cr. max. 0,09. Litterae diversae formae et altitudinis.

ΑΝΗΣΚΑΙ
ΥΛΕΩΝΙΜ
ΝΙΚΟΣ
ΔΡΙΚΟΣ

- άνης καὶ
[Θρασ]υλέων. Ἰμ -
[Πολύ]νικος.
[Ἀνδ]ρικός.

1605 Lapis calcarius caeruleus, qui muri fuerat, a dextra mutilus, l. max. 0,35, a. max. 0,21, cr. max. 0,21. Effodi a. 1902 apud S. Stephani ecclesiam. Continet nomina diversis temporibus incisa.

[Π]αντάξ(ενος)	Ε - - -
Χαριλάου.	Ἐπ - - -.
	Ἀρχα[νδρος]
Καλλίβωλος	Εὐ - - -
Πυθοκράτους.	Ἐπιχάρμου.

Παντάξ(ενος) eodem compendio adhibito cf. n. 666, 1 et 335 *B* 8. 11: Χά[ριλ]λος (potest etiam Χα[ρίλ]αος fuisse, media enim pars litterae Λ deleta) Με[λε]ἵππ[ου], καθ' υἱοθεσί[αν δὲ] Πανταξένο[υ] et n. 1403. || Καλλίβωλος Πυθοκράτους = n. 662, 3. 729 III. 758.

1606 Fragmentum a. 1902 prope S. Stephani ecclesiam effossum; l. max. 0,22, a. max. 0,16, cr. max. 0,225. Exscripsi.

Α Φ Ρ Α Σ	[Επ]αφρᾶς
- Α *vacat*	- - α.

1607 In rupe ad montis Prophetae Eliae radices, 3,25 supra campum vicinum litteris magnis a. 0,15—0,16, OC 0,09. Locus appellatur τοῦ Γεωργίου τοῦ Μητρινοῦ τὸ Κρεντίνη; spectat versus orientem. Exscripsi a. 1902. Imaginem loci habes *Thera* III 24 fig. 10.

K O P O I B O C	Κόροιβος.

Difficile est definire aetatem; potest vel alterius a. Chr. n. saeculi esse.

PARS OCTAVA.

MONVMENTA SEPVLCRALIA.

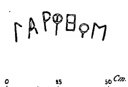
762—817 Multa ex his repetiit et commentariis illustravit H. Dragendorff *Thera* II 103—112.

762 (*SGDI* 4808). Ἀρχαγέτας non appellativum esse cum nomine Ῥηξάνωρ coniungendum, sed nomen inde conclusit Blass, quod manus diversae essent.

763—766 (*SGDI* 4809—4812).

405 (*SGDI* 4813). Blassio huc facere videtur, id quod vix credo. Cf. p. 292.

1608 (post n. 767) In regione Ἔχενδρα quae vocatur in rupe. Edidi *Thera* I 1899, 306 (cf. p. 158 adn. 3) imaginem a P. Wilskio delineatam. Anno 1900 ipse vidi et titulum integrum esse intellexi.

Λᾶρϙhος.

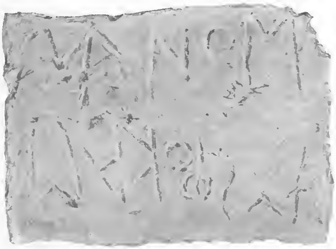
767 *c* (*SGDI* 4815). 768. 769 (*SGDI* 4814. 4816).

774 (*SGDI* 4817). 787 (*SGDI* 4818).

771—815 Permulta ex his deprompsit Blass *SGDI* 4822. 4823. 4824.

792 (*SGDI* 4819). Cf. Bechtel *Hermes* XXXIV 1899, 401 adn. 1.

1609 (post n. 795) Tabula oblonga lapidis calcarii, a. 0,40, l. 0,57, cr. 0,185. Effodit E. Pfuhl a. 1902 in Selladae q. v. faucibus meridionalibus, sub monte Μεσαβουνῶ, in sepulcro duorum puerulorum. Ed. idem *Ath. Mitth.* XXVIII 1903, 86 fig. 65. Vidi.

Νᾶ[νο]ς.
Νιϙοκᾶς.

Ad nomen Νᾶνος cf. n. 583.

1610 Eodem loco in rupe. Ed. idem l. l. 88 fig. 16. Vidi.

Ὑπέρας.

Nota B ante υ et hic et n. 800 in nomine Ὑπερϙυδίδας omissum.

798 (*SGDI* 4820).

1611 (post n. 798) Stela rudis lapidis calcarii in meridionali Selladae clivo inventa. Exscripsi a. 1899 m. Iulio.

Μ Ο 1 Θ Ϙ — Πῶλος.

1612 = 799 (*SGDI* 4821) Lapis est ingens et deformis volcanius, a c. 1,40, in ipso iugo Selladae, proxime a clivo montis Prophetae Eliae. Litterae a. c. 0,12 obiter incisae linea oblonga cinctae. Media pars detrita. Post Rossium et Weilium primum vidi a. 1903 una cum Wilamowitzio.

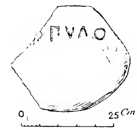

Tertia littera quae litterae F speciem prae se fert apud Rossium. quamquam P interpretatus est ipse vir doctus, iam in Weilii imagine litterae ι similis est, nec potest aliud quidquam nisi ι fuisse. Deinde Υ Ross, Y Weil; nos nihil nisi lacunam vidimus. Unde Ϙοί[ρα]νος restituere audeo, nomen Therae usitatum.

1613 (post n. 807) Mensa sepulcralis, l. 0,32, a. 0,14, cr. 0,22, similis lapidis n. 779, qua de forma cf. Dragendorff *Thera* II 107. A sinistra pes unus, a dextra duo. Invenit a. 1903 in Selladae iugo Pothetus Metropoias et Museo Theraeo donavit. Exscripsi.

Χ Η Ρ Σ Α Μ — Χαρίας.

1614 (post n. 809) Fragmentum tabulae (mensae sepulcralis rudis?), cuius l. max. 0,33, a. max. 0,28, cr. 0,105. In Sellada inventum nobis in Evangelismi ecclesiam a. 1902 attulit Constantinus antiquitatum custos. Imaginem delineavit Luebke, ectypo exemplarique meis usus.

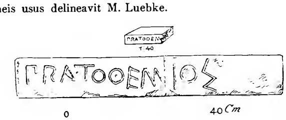
- ιπύλο.

1615 (post n. 809) In faucibus meridionalibus, quae a iugo Sellada dicto oriuntur, infra Artemidori aram Dianae Pergaeae dedicatam, stela magna a. plus 1,35, l. 0,75 — 0,80, cr. plus 0,90 adhuc in situ est. Exscripsi a. 1899. Imaginem ad ectypi fidem exemplarque meum delineavit M. Luebke. Sepulcrum propinquum a. 1900 effodit A. Schiff. Ed. H. Dragendorff *Thera* II 1903, 295.

- ρστεράς.

1616 (post n. 817) Tabula (τράπεζα?) lapidis nigri volcanii oblonga, l. 0,40, a. 0,11, cr. 0,32. Effossa est in oppido Φηρά, quando antiquitatum Musei fundamenta iacta sunt. Tamen aliunde olim delata et postea humo condita esse potest. Imaginem ectypo apographoque meis usus delineavit M. Luebke.

Πρατοδέμιος.

822—855 Multa ex his habet Blass *SGDI* 4824.

1617 (post n. 827) Stela rudis, cuius l. max. 0,16, a. max. 0,26, cr. max. 0,09, effossa a. 1900 intra cubiculum parvum e regione portae, quae in aedificium magnum (*Thera* III tab. geogr. II *A* 6 infra ad dextram) ducit. Litterae a. 0,017 non male incisae, saeculi fortasse alterius a. Chr. n., sed semidirutae.

Ṃ Α Τ Α Λ ///	Ματάλ[η]
Δ Ι Ọ Δ Ω̣ //////////	Διοδώ[ρου].

1618 (post n. 827) Stela superne fracta, infra cymatio (cum dente) ornata, l. 0,29, a. max. 0,33, cr. 0,08; litterae satis bene incisae primi fere a. Chr. n. saeculi, a. 0,01; effossa a. 1900 in sepulcreto, quod est in septentrionali montis Prophetae Eliae clivo, in regione Πλαγάδες. Cf. H. Dragendorff *Thera* II 270.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ	Νεοπτόλεμος
ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΥ	Νεοπτολέμου.

829 (*SGDI* 4825).

1619 (ante n. 831) Lapis calcarius, a superiore, dextro, inferiore, postico latere mutilus, l. max. 0,27, a. max. 0,22, cr. max. 0,18; litteris elegantibus alterius a. Chr. n. saeculi, a. 0,026 (Ξ)—0,034; effossus a. 1900 in via, quae a principali via ad aedificium illud in summo monte situm (Ptolemaeorum?) ducit. Exscripsi.

Ξ Ω Ι	Ζωΐ[λος]
Α Σ Π Ε	Ἀσπέ[νδιος].

832 Lapidem pro Theraeo ediderunt Ross inscr. gr. ined. 217*a* (Rangabé *Ant. hell.* 2002; ego IG XII 3, 832; *SGDI* 4826); pro Attico contra Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1853, 1525 (Rangabé *Ant. hell.* 1806); Kumanudes Ἐπιτ. ἐπιγρ. 1909. Theram optimo iure praetulit U. Koehler IG II 3098, qui litteraturae indolem a more Attico diversam dicit. Athenis in Museo Nationali mihi ostendit A. Wilhelm.

835 Imaginem dedit H. Dragendorff *Thera* II 68, 27 fig. 228. Epitimidas idem fuisse potest qui Ptolemaei Philometoris mercennarius n. 327, 134.

1620 (post n. 836) Basis oblonga(?) infra cymatio ornata, l. 0,43—0,41, a. 0,28, cr. 0,37. Superior pars excavata est, fortasse recentiore aetate, ut lapis alium in usum adhiberetur. Inventa est enim (a. 1900) in forica; cf. *Thera* III 159. Litterae elegantes quarti s. tertii a. Chr. n. saeculi a. 0,016—0,023. Exscripsi.

ΑΝΔΡΟΒΩΛΟ	Ἀνδροβώλο(υ).

1621 (post n. 837) Stela lapidis calcarii superne fracta, infra cymatio ornata, cuius l. 0,28, a. max. 0,20, cr. 0,145, litterae negligenter incisae a. 0,015—0,02. Exscripsi a. 1899 in agro regionis Γιωλίφια paullo antea effossam.

ΤΑΡΧΕ	[. . . σ]ταρχε
ΡΗΣΤΕ	[χ]ρηστὲ
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

0 0,07 0,25

1622 (post n. 849) Vas fictile a. 0,27 (praeter coperculum), ossibus repletum, litteris simplicibus a. 0,018—0,022 obiter incisis; a. 1900 in sepulcro regionis Πλαγάδες ad clivum septentrionalem montis Prophetae Eliae effossum. Exscripsi. Imaginem dedit H. Dragendorff *Thera* II 270 fig. 464.

ΝΙΚΟΤΕΛΩΣ Νικοτελῶς (gen. fem. in -ώ).

1623 (post n. 849) Lapis rudis, cuius l. max. 0,47, a. max. 0,215, cr. max. 0,18; litterae obiter incisae a. c. 0,03, Υ 0,05. Ex regione Selladae a. 1903 in Evangelismum attulit Constantinus antiquitatum custos.

ΠΛΟΥΤΙΩΝ Πλουτίων.

851 Imaginem dedit H. Dragendorff *Thera* II 67, 25 fig. 227.

863 Titulus non est sepulcralis; recepi inter sacra n. 1349.

864 (*SGDI* 4827). Alia commemorat Blass in nota ad hanc inscriptionem.

872 (ex Rossio habet Le Bas *Rev. arch.* III 1846, 284).

1624 = 873 Ed. iam *Bull. Inst.* 1856, 108. Sunt lapides duo oblongi, marmoris caerulei, l. 0,585 + 0,66, a. 0,235, cr. 0,20 et 0,22; litteris apicatis a. 0,025. Athenis in Museo Nationali denuo invenit et exscripsit I. de Prott. Statuae dimidiatae imaginem dedit O. Benndorf *Oest. Jahresh.* I 1898, 4 fig. 2.

a (58,5)	*b* (66)	
ΟΔ	ΑΜΟΣ	Ὁ δᾶμος
ΑΦΗΡΩ	ΙΞΕΝΑΥΣΙΚΛΕΙ	ἀφηρώιξε Ναυσίκλει-
ΑΝΣΩΦ	ΑΝΤΟΥΠΑΣΑΣ	αν Σωφάντου πάσας
ΑΡΕΤΑΣ	ΕΝΕΚΑΚΑΙΣΩ	ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ σω-
ΦΡΟ	ΣΥΝΑΣ	φροσύνας.

23,5

Vs. 2 non est ἀφηρώιξεν Λυσίκλειαν. 3 ΠΑΣ correctum; primo ΑΡΕ incisum erat.

878 (*SGDI* 4828).

879—885 Nonnulla exscripsit Blass *SGDI* adn. ad n. 4828.

1625 (post n. 885) Basis oblonga superne excepto latere postico cymatio ornata, l. 0,535, a. 0,54, cr. 0,41; litterae a. 0,018, in extremis partibus paullo crassiores; paucae apicibus ornatae. Effodi a. 1900 in aedificio, quod est prope infimum locum iugi Sellada appellati.

Ο Δ Α Μ̣ Ο Σ
Α Ν Τ Ι Β Ι Ο Ν Ἀ Β Ρ Ι Α
Λ Α Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν Ι Ο Ν
Η Ρ Ω

Ὁ δᾶμος
Ἀντίβιον Ἀβρία
Λακεδαιμόνιον
ἥρω.

Idem homo occurrit n. 1299, 25.

1626 (ante n. 886) Lapis rudis caeruleus, cuius l. max. 0,74, a. max. 0,23, cr. max. 0,18. Litterae crassae a. 0,04—0,07. Aetas fortasse non tam sera est quam nonnullae formae indicare videntur; immo propter ι in ἡρώισσας scriptum aera Christiana aliquanto antiquior esse putanda est. Inventus est prope locum Καμάρι in agro, ubi puteus fiebat, m. Iulio a. 1899.

Α Β Α Τ Ο Ν Η Ρ Ω Ι C
C Α C Φ Є Ρ Є Β Ω Λ Α C

ἄβατον ἡρώισ-
σας Φερεβώλας.

Ex hoc monumento concludo inscriptiones n. 453—455, quae ἄβατον exhibent, sepulcrales esse. Unde vel magis probabile fit graeci ἀβάτου in christianum ἀγγέλου commutatio n. 455 facta.

886—932 Pauca excerpsit Blass *SGDI* post n. 4828.

1627 (post n. 887) Basis oblonga lapidis calcarii caerulei, l. 0,82, a. 0,34, cr. c. 0,26. Litterae a. 0,033. Vidi a. 1899 in agro regionis Γιωλίφια dictae, in septentrionali montis Prophetae Eliae clivo paullo antea effossam. Exscripsi.

Ἀ Ρ Γ Ε̣ Ι Ἀ
Η Ρ Ω Σ Σ Ἀ

Ἀργεία
ἡρῶσσα.

1628 (ante n. 893) Stela lapidis calcarii caerulei, l. 0,305, a. max. 0,38, cr. max. 0,15; infra fracta, a postica parte rudis, anaglypho viri in lecto recubantis et puellae ante lectum stantis quae viro pateram(?) porrigit ornata. Litterae malae serae aetatis. Exstat Athenis in aula Musei nationalis. Ed. et Therae attribuit A. Wilhelm Ἐφ. ἀρχ. 1901, 57 sq., cf. *Hermes* XXXV 1900, 670. Exscripsi.

Ζ Ω C Ι Μ Ο C   Μ Є Τ Α Τ Ω Ν
Ἀ Δ Є Λ Φ   Ω Ν   Τ Ο Ν Ν Є Ν
Ν Ο Ν Ι Α Μ Ο Ν   Α   Φ   Η Ρ Ο Ι Ξ Α Ν

Ζώσιμος μετὰ τῶν
ἀδελφῶν τὸν νέν-
νον Ἴαμον ἀφηρόϊξαν.

Vs. 3 ΙΑΜΟΝ non ΓΑΜΟΝ (Wilhelm).

893 Imaginem dedi *Thera* I 179.

1629 (post n. 896) Stela lapidis calcarii infra desecta aëtomate (cum rosa et tribus acroteriis) et anaglypho mulieris in lecto recubantis ornata. Ante lectum mensa stat. Stelae l. 0,28, a. max. 0,315, cr. 0,10. Litterae malae lectu difficiles.

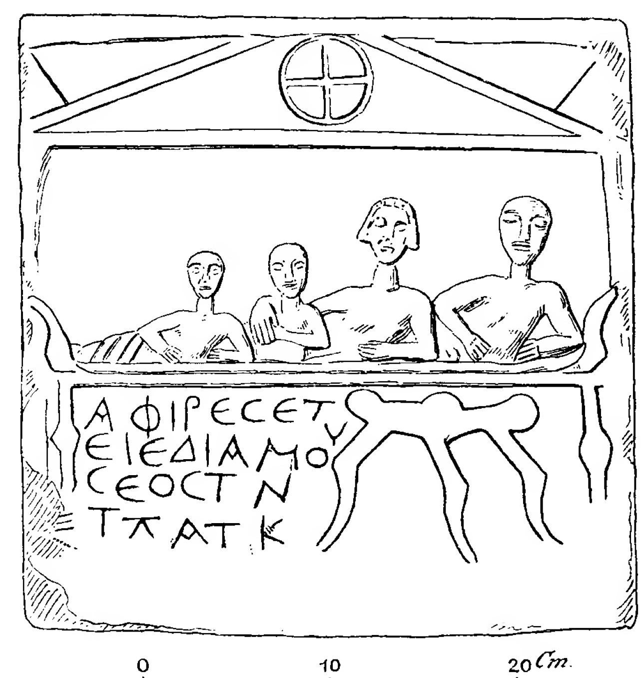
Є Υ Τ Υ Χ Ο Σ Τ Η ////////////////////////
// Ρ Λ // / Ν Ο Κ Λ Ι Α // Λ Φ Ι Ι Ι ////
///// ' ᑦ C Ν

Εὔτυχος τὴ[ν ἰδίαν μητέ]-
ρ[α Φα]νόκλια[ν] ἀφ[ηρό]-
[εισ]εν.

902 Cf. *Bull. Inst.* 1856, 108.

905. 906 Imagines dedi *Thera* I 179.

1630 (post n. 932) Stela marmoris albi, aëtomate cum rosa ornata, l. 0,335, a. 0,33, cr. 0,04, Goniae inventa a. 1902, a Georgio Karamolengo Museo Theraeo donata. Exhibet quattuor homines (parentes et duos filios?) in lectu recubantes; ante lectum mensa est. Litterae pessimae. Imaginem ectypo meo usus delineavit M. Luebke.

αφιρεσετ|ειεδια μου|σεος τν|ΤΛατκ
i. e. ἀφηρώιστε τὴν ἰδίαν Μουσαῖος γυναῖκα?

Μουσ(αῖ)ος R. Weil.

1631 (post n. 909) Stela marmoris albi, l. 0,27—0,29—0,31, a. 0,66, cr. 0,08, anaglypho mulieris sedentis in sinistram partem conversae ornata, ante quam mulierem puer(?) stat matris manum porrectam duabus manibus tenens. Inscriptiones continet duas, primam, crassis et malis litteris scriptam, alteram exilibus et minoribus. Exstat Phirae penes Delendae medici viduam.

/////////////////////////////////
ᐣ Ω̣ Ε Η Ν Є Ἀ Υ ///
/// Υ Γ Υ Ν Ἀ Ι Κ Ἀ ////
Ε Ἀ Π Ι Δ Ἀ ////
Ἀ Φ Η Ρ Ω Ε Ι /////
Σ Ἀ
Ε Π Α Γ Α Ο Ο Ε Τ /////
ΑΥΤΟΥΘΙΕΨ/ ////////////
Α̣ Φ Ρ ////////////////////////

\- - - - -
[ρω]ς τὴν ἑαυ[τ]-
[ο]ῦ γυναῖκα
Ἐ[λ]πίδα
ἀφηρώει-
σα.
Ἐπάγα[θ]ος τ[ὴν]
αὑτοῦ θ[ρ]έψ[ασαν -]
Ἀφρ[οδ- ἀφηρώεισα].

Vs. 2 litterae Σ et Τ videntur mixtae. 7—9 litterae angustae pessime scriptae typis male redduntur.

910 Cf. G. Kaibel *Rh. Mus.* XXXIV 1879, 184, 264*a*, qui verba *πᾶσιν ἐν ἀνθρώποισι φίλη[ν]* 'tamquam ex noto aliquo carmine citata prosae orationi media interposita' esse censet, sed unde sumpta sint, nescit.

1632 (post n. 917) Fragmentum haud scio quando et ubi inventum. Litterae crassae a. 0,03—0,045. Exscripsi a. 1902.

vacat
ΜΥΡΤΙΛΟϹ
' ΝϹΥΝΒΙΟΝ
ΟϹ

Μυρτίλος
[τὴν ἰδία]ν σύνβιον
[- - - - ω]νος
[ἀφηρώϊξεν].

1633 (post n. 919) Stela superne mutila, lapidis communis. L. 0,27, a. max. 0,355, cr. max. 0,08 anaglypho pessimo ornata, quod duos homines in lecto recubantes et ante lectum mensam et aram (?) repraesentat. Litterae malae. Exscripsi Phirae apud Delendae medici viduam.

ΖΟϹΙ//ΗΞΠΜΕΝΙΛΙ
ΥΟΝΑΦΙ////////ΙϹΕ

Ζωσί[μ]η . . μεν . α .
ὑὸν ἀφ[. ρ -]ιστε.

Vs. 1 voluit Ἐπ(ι)μενί[δην] vel aliud nomen.

1634 (post n. 921) Tabula marmorea, cuius in parte adversa inscriptio recentior est (*A*), in alio latere reliquiae tituli antiquioris (*B*) multo melius incisi. Phirae apud Albium olim Galliae proxenum viderat qui ed. P. Vidal-Lablache *Rev. arch.* XXII 1870/71, 287.

A
ϹΕΜΝΟϹ · ϹΩ
ΤΗΡΙΧΟΥ ·
ΝΕΟϹΤΕΛΕΥ
ΤΩΝΗΡΩϹ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΕ
ΜΗΤΡΙΕΗ
ΤΥΧΗΔΙ
ΧΑΙΡΕ

A
Σέμνος Σω-
τηρίχου
νέος τελευ-
τῶν ἥρως,
γλυκύτατε
μητρὶ ἑῇ
Τυχῆδι,
χαῖρε.

B
ΧΑΡ
Σ /// Σ
ΗΣΙΡ

B *dubium.*

1635 (post n. 925) = add. 1266 Anaglyphum in duas partes fractum, superne mutilum, artis pravae, quod tres viros stantes exhibet; a. 0,175, l. 0,31. Emporii inventum, a Barbarrego Museo attico donatum. Ed. v. Sybel *Katal. der Skulpt. Athen* 1881, 813. Edidi ex Woltersii schedis, qui inventarium societatis archaeologicae graecae et imaginem photographicam adhibuerat.

ΞWϹΙΜΟϹΚΛΙΞΠΙΚΤΗϹΙΓΤΑΝ
ΞΔVΤΩΝΘΥΓ\Τ//////ΛΛΓ////////////ΛΛΦΗ
WΙΞΛΝ

[Z]ώσιμος καὶ Ἐπίκτησι[ς] τὰν
ἑ[α]υτῶν θυγ[α]τ[έρ]α Ἀγ[άπημ]α ἀφη-
[ρ]ώϊξαν.

933—973 cf. n. 455. 1056. 1057 Tractavit H. Achelis *Spuren des Urchristentums auf den griech. Inseln* (*Zeitschr. für die neutest. Wiss.* I 1900, 88 sqq.). Cf. *Thera* I 180 sqq. III 195; *Festschr. für O. Hirschfeld* 1903, 87; O. Harnack *Mission und Ausbreitung des Christentums* 1902, 488; H. Dragendorff *Thera* II 68 sq., 289 sq. Imagines lapidum n. 940. 944. 947 a Luebkio delineatas habes *Thera* I 180; n. 944 *Thera* II 68, 32 fig. 229.

1636 (post n. 954) Inter Rossii schedas apud Academiam Borussicam conservatas.

ΑΝΓΕΛΟϹ
ΤΥΧΟΝΟϹ

ἄνγελος
Τύχονος.

1637 (post n. 957) Inter Rossii schedas apud Academiam Borussicam conservatas.

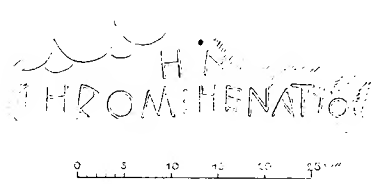
ΛΓΓΕΛΟϹ
ΦΟΙΝΙϹ
ΛϹ

ἄγγελος
Φοινίσ-
(σ)ας.

PARS NONA.

INSTRVMENTVM DOMESTICVM.

1638 (ante n. 977) Lapis niger volcanius formae ovalis. Pars haud parva deest, sed quia forma aequalis est et congruens facile et satis certa via restitui potest, quo facto calculisque institutis pristinum pondus 7168 grammatum, quae hodie dicimus, fuisse demonstravit P. Wilski. Continet inscriptiones duas, unam antiquiorem saeculi fere sexti, et super eam ornamentum simplex linearum curvarum; alteram recentiorem in latere postico. Edidi *Hermes* XXXVI 1901, 113 sq.; cf. C. F. Lehmann ibid. 115 sqq.

A

Ἡμ[ιστα]-
[τ]ῆρος ⁝ hένατο[ν].

Hoc septem minarum pondus indicat ($7 \times 9 = 63$). Mina est antiquissima: $\frac{7168}{7} = 1024$ gr.

B Ι⊏ $= 16$.

Hoc sedecim minarum pondus significat recentiorum ($60 = 1$ talentum). Mina est $= \frac{7168}{16} = 448$ gr.

---

978 (*SGDI* 4829). Cf. *Hermes* XXXVI 1901, 114, 2. Septem minae nona sunt pars talenti antiqui, quod sexaginta trium minarum erat.

1639 (post n. 978) Fragmentum lapidis calcarii a. 1899 haud scio quo loco effossum, l. max. 0,16, a. max. 0,115, cr. max. 0,07. Exscripsi.

ⱻ Ꟊ Ꟊ ////

Littera dextra aut Ꟊ aut M fuit.

Fortasse fuit [ἐ]ννέ[α] s. [hε]ννέ[α] scilicet μναῖ, i. e. $\frac{9}{63} = \frac{1}{7}$ ἡμιστατήρ sive τάλαντον *Hermes* XXXVI 1901, 113 sqq.).

1640 (post n. 980) Globus lapidis rubri volcanii, cuius circuitus 0,43, pondus 3,2 kgr., effossum a. 1900 in cubiculo maiore aedificii magni, quod a Ptolemaeorum gymnasio meridiem versus situm est (*Thera* III tab. geogr. II B 8). Litterae profundae et simplices a. 0,033—0,035. Edidi *Hermes* XXXVI 1901, 114, 4; cf. C. F. Lehmann ibid. 115 sqq.

Τ Ρ Η Ϲ Ϻ Ν τρῆς μν(αῖ).

---

986 (*SGDI* 4830).

1641 (post n. 986) '*Auf dem Boden einer kleinen geometrischen Oinochoë mit Dreiblattmündung*' (a. 0,15). Exscripsi a. 1902 in Museo Theraeo; sed iam a. 1896 vas inventum erat.

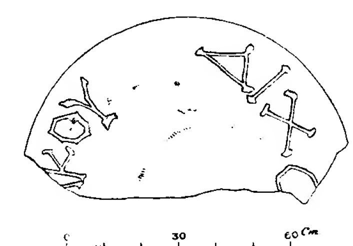
(F Υ) Εὐ.

988 Cf. H. Dragendorff *Thera* II 62 sq. fig. 216. 217.

---

990 (*SGDI* 4831). Cf. H. Dragendorff *Thera* II 33.

1642 (post n. 994) Inferior pars vasis rubri, cuius maior pars defracta est, litteras habet satis eleganter incisas, quarum imaginem ad ectypi exemplarisque mei fidem delineavit M. Luebke. Effodi a. 1899 in meridionali theatri cavea.

διχο[ι νί]κου.

διχοίνικον (verbum usurpavit iam Aristophanes Nub. 640) fere 2—2½ litra hodierna aequat.

1643 (post n. 994) Fragmentum vasis coloris fulvi, cui lineae rubrae inscriptae sunt. Litterae satis profundae saeculi fere alterius p. Chr. n. a. 0,011. Attulit a. 1902 Constantinus antiquitatum custos ex urbe antiqua.

Μ Α // Μᾶ[ρκος Ἀ]-
ΡЄ Λ / //// ρέλλ[ιος].

995—1004 Amphorae huius sylloges consilio nunc exclusae proprio operi destinatae sunt. Annis 1899—1902 paucas invenimus: 5 cum notis sacerdotum Rhodiorum, 5 Cnidias, 3 Amorginas (ΑΜΟΡ), 13 de quibus nihil certi dico. Iam igitur tenemus Therae inventas 7 notas sacerdotum Rhodiorum, 8 Cnidias, 3 Amorginas, 18 dubias.

1644 (ante n. 1005) Manubrium πυραύνου supra caput daemonis barbati. Commemoravit H. Dragendorff *Thera* II 82 *c*.

Ε Κ Α Τ Α Ι Ο /// Ἑκαταίο[υ].

1645 (ante n. 1005) In manubrio πυραύνου supra daemonis caput corona hederacea ornatum. Effodimus a. 1899 in theatro; cf. H. Dragendorff *Thera* II 82 *b*.

//. Ρ Μ Α Φ Ι /// Ἑρμαφί(λου).
caput

Cf. Ἑρμάφιλος Ἰλάρου n. 638 *b* 9. Post ι vix alia littera fuit.

1646 (post n. 1006) Lucerna fictilis a. 1900 in urbe effossa ornamentis simplicibus et rudibus.

ΔΟΜΕϹΤΙ
Ο
ΧΟΥ

Δομεττί-
χου.

Perperam igitur Rossii lectionem veram in Δομεττί[κ]ου correxi n. 1006. Medius circulus ornamentum est.

1647 (post n. 1007) Lucerna fictilis cum imagine pastoris, qui arietem ad aram ducit, dextram tollit (adorans?). Litterarum extremitates malleolis ornatae. Museo Theraeo a. 1902 donavit Sophronius monasterii Prophetae Eliae hegumenus. Exscripsi.

ΚΡΗϹΚΕ
ΝΤΟϹ

Κρήσκε-
ντος.

1648 (post n. 1008) Lucerna inventa in Nicolai Karamolengi agro inter vicos Βόθωνα et Μεσσαριά supra ecclesiam S. Paraskevae sito. Attulit mihi homo quidam. In parte adversa mulier excepto cingulo nuda lancem frugibus sive cibis repletam urso(?) porrigit. In parte postica inscriptio

ΠΙΡΕΙΟΟΥ
Ε

Πιρεί[θ]ου
ε'.

Cf. G. Tocilescu *AEMitth. Oest.* XIV 1891, 31, 70: »*Auf einer thönernen Lampe mit obscöner Darstellung; gefunden zu Constantza*« [i. e. Tomis]. »*Im Privatbesitz*«.
ΠΙΡΕΙΘΟΥ '*wohl* Πιρείθου *statt* Πειρίθου'.

1649 (post n. 1013) Lucerna Emporii apud Zachariam demarchum conservata, quae Perissae inventa esse fertur. In parte adversa imago est obscaena viri et mulieris stantium, et supra eos inscriptio *A*. In parte postica inscriptio *B*. Exscripsi a. 1900.

A ΛΛΝΛΡΙ
Ν

Λανάριν.

B //// ΡΕΙΘΟΥ

[Πι]ρείθου.

Λανάριν i. e. Λανάριον, Lanarium, nomen femininum.

1650 (post n. 1013) Lucerna a. 1900 in urbe effossa.

ΊΙΛ

Ἀγγ.(?)

/////////// ΑΝΕ

. . . ανε.

1651 (post n. 1013) Intra rudera a foro delapsa a. 1899 effodimus lateris cocti fragmentum, cuius l. max. 0,08, a. max. 0,245. Litterae elatae a. 0,017—0,22. Exscripsi.

ϽΑΒ

βασ[ιλική].

Cf. Schuchhardt *Inschr. von Pergamon* II 642 et quae ad Doerpfeldii commentationem adnotavimus *Thera* I 234 adn. 26; III 113.

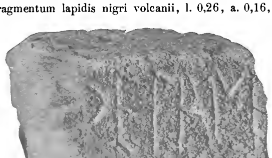
PARS DECIMA.

VARIA ET INCERTA.

1652 (post n. 1017) Lapis rutilus volcanius a dextra sinistraque fractus, l. max. 0,15, a. 0,14, cr. max. 0,15. Litterae sexti aut quinti a. Chr. n. saeculi a. 0,10. Invenit Constantinus antiquitatum custos a. 1902 apud Christi ecclesiam (vide de ea n. 452). Exscripsi.

ΛΑ

1653 In superiore urbis parte prope clivum occidentalem a. 1900 effodi fragmentum lapidis nigri volcanii, l. 0,26, a. 0,16, cr. max. 0,19.

- φελανε -

Sensus obscurus.

1018 Atticae vel confidentius quam ipse indicaveram ascripsit A. Wilhelm Ἐφ. ἀρχ. 1902, 142.

1020 Cf. P. Perdrizet *Rev. ét gr.* XII 1899, 41 sq.

1654 (post n. 1024) Lapis oblongus a dextra et postica parte fractus. L. max. 0,60, a. 0,11, cr. max. 0,74. Litterae bonae a. 0,025—0,027, saeculo primo a. Chr. n. non antiquiores. Effodi a. 1902 in muro recentiore prope epheborum gymnasium, infra murum magnum inaedificatum.

Σ ΕΠΟΙΕΙ

- - ς ἐποίει.

1655 = 1022 Denuo invenimus a. 1900 P. Wilski, a. 1902 ego intra et ante antrum Στεφάνα quod est a iugo Σελλάδα euronotum versus, sub arduis praecipitibus Μεσαβουνοῦ, prope coemeterium septimi a. Chr. n. saeculi quod effodit Pfuhl. Exscripsi.

a) Litteris magnis a. 0,06 (O) — 0,08 in septentrionali parte antri.

0 55 101 144 cm.
ΜΙΠΟΡΟ ΤΟΥΠΟΡΟ ///
ΘΡΕϹ// Ϲ

i. e. Μιθρέος Πόρο[υ] τοῦ Πόρο[υ τόπος].

Unde et meae coniecturae pars probatur et Lenormantii fraus, qui titulum se vidisse simulavit, denuo evincitur.

b) Litterae malae a. 0,03 — 0,045, ante introitum antri.

ΝΕΙΚΙΆ Νεικία
ΤΟΠΟϹ τόπος.

c) Ante antri introitum notum versus, '*über einer 2,40 langen, 0,30 — 0,40 breiten Felseinarbeitung, mehr als 2 m über dem Boden der Höhle. Darunter schmale Einarbeitungen*'. Litterae magnae et apicatae, a. 0,20 — 0,25. Exscripsi.

Φ Ι ΑΙ Π Ρ Φι. Αἰ. *sive* Αὐ. Πρ.
1 12 36 62 67 107 122 135 cm.

1027 Cf. O. Jahn *Arch. Beitr.* 1847, 149, adn. 129. '*Die Inschrift* τοῖς φίλοις *möchte ich nicht mit Braun* (*Annali* XIII 19) *als einen Euphemismus für* τοῖς ἐχθροῖς, *sondern als einen wohlgemeinten Zuruf fassen.*'

1656 (ad n. 1034) *A* Lapis rudis, qui in muro fuerat. L. max. 0,58, a. 0,11, cr. max. 0,30. In superioris lateris parte adversa 0,01 abscisa sunt. Litterae bonae a. 0,007 — 0,01 circa annum 200 a. Chr. n. incisae esse videntur. Vs. 6 in rasura scriptus. Formae Α et Α variant. Effodi a. 1900 in aedificio magno (*Thera* III tab. geogr. II A 6 infra ad dextram). Fragmentum *B* iam a. 1896 effoderam in foro et edidi sub n. 1034. Coniunxi a. 1902 in Museo Theraeo.

⟶ 0,24 0,58

ΠΡΟΣΤΑΔΕΟΡΩΝL_ ////// ΥΤΟΙ ////////////////////////// Α̣ , Ι | ΔΑΙ /
ΙΣΟΝΓΑΡΤΟΘΑΝΕΙΝΤΕΛΕΓΩΤΟΤΕΜΗΔΕΓΕΝΕΣΘΑΙ
ΠΡΟΣΘΑΝΑΤΟΝΤΕΥΕΧΩΝΚΑΙΠΡΟΣΑΠΑΝΤΑΝΕΧΟΙ
ΑΛΓΕΑΚΑΙΤΑΤΥΧΗΣΤΟΥΤΟΜΕΓΙΣΤΟΝΑΚΟΣ
ΗΓΕΙΤΑΙΓΑΡΑΕΙΚΑΙΠΡΟΣΑΠΑΝΣΥΝΕΣΙΣ
ΑΛΛΑΒΡΟΤΟΙΠΕΙΘΕΣΘΕΝΟΟΝΤΕ^ ‾ <
ΠΛΕΙΣΤΗΝΓΑΡΔΥΝΑΜΙΝΤΑΥΤΑΒΡΟ
ΕΙΣΑΓΑΘΟΝΤΕΒΙΟΥΚΑΙΚΑΚΟΥΕΚ ‾ υ_ΛΙΕΙΝ
ΩΣ̣ // ΥΝΑΤ ΘΝΗΤ /// Ν̣Τ̣Ο̣Ν̣ΤΛ̣‾ ΟΝΕΙΝΜΕΓΑΛ̣Α
Ο Ν̣ ^ Γ Ι Τ̣ Ο Γ̣ ‾ ‾ Τ̣ Ι Ι

Πρὸς τάδε ὁρῶν Ι_ . . υτοl . . . . . . α . ιδαι /
ἶσον γὰρ τὸ θανεῖν τε λέγω τό τε μηδὲ γενέσθαι·
πρὸς θάνατόν τ' εὖ ἔχων καὶ πρὸς ἅπαντ' ἂν ἔχοι
ἄλγεα καὶ τὰ Τύχης τοῦτο μέγιστον ἄκος·
ἡγεῖται γὰρ ἀεὶ καὶ πρὸς ἅπαν σύνεσις.
Ἀλλὰ βροτοὶ πείθεσθε νόον τε ⏑ – ⏑⏑ – ⏓·
πλείστην γὰρ δύναμιν ταῦτα βρο[τοῖς παρέχει]
εἰς ἀγαθόν τε βίου καὶ κακοῦ ἐ[κ]τὸ[ς] ἄ[γ]ειν
ὡς [δ]υνατ[όν], θνητόν τ' ὄντ[α φρ]ονεῖν μεγά[λ.]α.
[Μηδὲ τρέμειν τὸ θανεῖν· πάγκοιν]ον [ἀε]ὶ τό [γε ἔπεσ]τι[ν].

Totius carminis, quod in casa privata incisum fuisse videtur, cardo versatur in versu Euripideo Troad. 636: τὸ μὴ γενέσθαι τῶι θανεῖν ἴσον λέγω (Wilamowitz). Quaedam vestigia fallacia restant. Vs. 1 Ι sive L_, deinde Ι (potest inferior pars litterae Κ fuisse), una litt., Ο incertum, ΥΤΟ, Ι (sive Υ?), / (sive ∠?), 5 litt., Α̣ certum, littera larga quae potius Μ quam Ν fuit, ΙΔΑΙ, / i. e. Α aut Λ, non Δ neque Σ. || 6 littera ante lacunam Λ, Α, Δ, Μ fuisse potest. νόον τε λ[όγον τε σέβεσθε] H. Diels, νόον τε [δέχεσθε φρενήρη] B. Keil, id quod reliquiis insequentibus bene convenit. || 9 legit et supplevit H. Diels ectypo inspecto. || 10 exempli gratia supplevit Wilamowitz.

1657 Lapis rudis et deformis, cuius l. max. 0,28, a. max. 0,23, litterae a. 0,003 — 0,055 (Ρ), muro prope viam quae in summam urbis partem ducit septentrionem versus inaedificatus. Effodi a. 1900.

ЄΠΑ ἐπα-
ΡΚΙΣ ρκῖς.

i. e. aut 'adiuvas' aut 'sufficis'. Utrumque permirum.

1658 (post n. 1033) Lapis calcarius oblongus, qui in muro fuisse videtur; l. max. 0,79, a. c. 0,45, cr. c. 0,32. In parte adversa phallus alatus bipes incisus, qui in parte anteriore faciem habet humanam. Litterae aevi imperatorum Romanorum. Effodi a. 1900 in via quae a casa inscriptione n. 1027 insigni occidentem versus ducit. Imaginem delineavit P. Wilski.

Εὐφραίνουσα.

Supplementum πόσθη haud scio quis mihi indicaverit. Neque enim mulier significata esse videtur, quamquam habemus Εὐφραίνουσαν Ἐπισκευαστικοῦ n. 504.

1659 = 1050 Praeter unum fragmentum alterum a. 1902 Phirae in Museo inveni, cuius l. max. 0,195, a. max. 0,15.

In cymatio: *vac.* Θ *vac.* | *vacat*
in ipsa stela: /////// *vac.* Γ *vac.* //// X /////
///// T O //////
////////////// Λ - /////////////////////

Unde haec intellego:

Θ [ε ο] ί
[Ἀ]γ[αθᾶι Τύ]χ[αι]
- - - το
- - Λ(ουκι-?) - -

1660 (post n. 326?) Lapis calcarius caeruleus a superiore dextra, postica parte mutilus. Litterae saeculi fere alterius aut primi ineuntis a. Chr. n., a. 0,011—0,013. Bis inscriptus est: *A* in latere adverso, *B* in latere inferiore. Inventus iam a. 1896, nunc in Museo depositus. Exscripsi a. 1902.

A
////// I ////////////////////////
/// Π Ο Σ \ Σ Α Π ///
////// Τ Ο Σ Α Υ ⁻ /////
////////////// Τ

- - - - - - - - -
[ὁ]πόσας ἀπ[έλαβεν?]
. . τοσαύ[τας ἀπέδωκεν -
- - - - - - - -

B
Ε Ι Ρ Υ Μ Α
Μ Ο Λ Π Ι
Ν Υ Μ
–

Vs. 1 εἰ ῥῦμα, cf. *SGDI* 3195 *b* 10. Carmen fuit Nymphis dedicatum (B. Keil). || 2 μολπ[η(?)]. || 3 Νυμ[φ-].

PARS VNDECIMA.

THERASIA.

vacat

In MVSEO THERAEO quod inde ab anno 1902 Phirae est cum hi lapides tum alii multi asservantur:

1) Ex iis quos a. 1898 edidimus: 320—323. 327—329. 333. 335—337. 384—389. 391. 394. 413—415. 417. 424. 426—428. 430. 432. 433. 436—438. 442—445. 450. 451. 459. 461. 462. 466. 467. 469. 470 sinistr. 482. 496. 501. 514—516 dextr. 521. 524. 526—529. 533. 625. 655. 657. 664. 674. 690. 694. 698—702. 703 dextr. 704—706. 708. 710—712. 714. 716—719. 721—723. 727. 732. 743. 751. 753. 763. 768. 769. 771—773. 775—783. 785. 788—790. 794—796. 802—807. 811. 812. 816. 817. 821. 825. 833. 850. 851. 882. 915. 928. 934—936. 939. 941. 944. 945. 952. 954. 958. 960. 962. 977—979. 980(?). 983—994 (credo omnia, quamquam non semper notavi). 997. 1000. 1004. 1020. 1021. 1034 et multa ex insequentibus fragmentis a nobis a. 1896 effossis. 1050. 1053.

2) Ex lapidibus annis 1899. 1900. 1902 inventis: 1289—1296. 1298. 1301—1304. 1314. 1319. 1320. 1322. 1323. 1325—1332. 1352—1355. 1357. 1359—1364. 1366. 1368—1372. 1375—1377. 1380. 1381. 1383. 1385. 1386. 1389—1391. 1401. 1409. 1420. 1441. 1457. 1515. 1519—1521. 1523. 1524. 1527. 1528. 1543. 1547. 1603. 1611. 1613. 1616—1620. 1622. Praeter hos multi lapides quibus nihil nisi nomina inscripta sunt.

VIII.

PHOLEGANDRVS.

1064 Cf. I. Hoskyns Abrahall *Class. Rev.* II 1888, 325 qui coniecit vs. 5 ά pro ἡ, vs. 6 Λάθα [μ'] εἰς ἀφανῆ τόνδε [καθῆκε τάφον].

1065 I 3 extr. nomen mulieris sive Ἀν[άγ]κ[η] fuit sive Ν[αρ]κ[ώ] desiderat B. Keil.

IX.

MELOS.

[De Blassii libro (*SGDI*) vide ad titulos Theraeos p. 280.]

1075 (*SGDI* 4871). Imaginem columnae olim Nanianae, nunc Berolinensis in Museo Regio depositae dedit Watzinger *Arch. Anz.* XVIII 1903, 29 sq. Censet in columna fuisse impositam Minervae statuam coloribus pictam.

1076 (*SGDI* 4873). Cf. *MBer. Berl. Akad.* 1843, 251 sqq.

1083. 1084 (*SGDI* 4874. 4875).

1089 Imaginem dedit Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 76 fig. 7.

1661 = 1090 (*SGDI* 4876). Tituli dispositionem ex Brestii exemplari meliore restituit E. Michon *Rev. ét. gr.* XV 1902, 31 cf. 25. 26, qui totam de Veneris Meliae origine et de titulis cum ea effossis quaestionem accuratissime tractavit (cf. Furtwaengler *SBer. Bayer. Akad.* 1902, 457).

Ε Π Ι Α Ν Α Ξ Ο Π Α Τ Η Ρ Κ Α Ι Ο Α Δ Ε Λ Φ Ο Σ
Ο Ν Ο Μ Α Ρ Χ Ο Σ Α Γ Η Σ Ι Μ Ε Ν Η Ν
Ε Ρ Μ Α Ι Κ Α Ι Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι

Modo tollenda sunt intervalla aut omnia aut certe maior eorum pars, verbis singulis interiecta. Effoderat a. 1827 Theodorus Xenos in exedra (*niche*) prope locum Veneris, i. e. in gymnasio. De lapide traditur: '*J'ai trouvé les pieds d'une autre statue, qui étaient aussi placées sur un marbre plat creusé au milieu et portant cette inscription sur le devant*' (Xenos).

1091 (*SGDI* 4877). Tractavi *Hermes* XXXVI 1901, 305 sqq. De nomine Σάττος cf. Bechtel *Hermes* XXXIV 1899, 407 adn. 2. Praeterea vide libros sexcentos de famosa illa Venere nostro aevo conscriptos et quae infra p. 336 ad n. 1091 adnotavimus. Lapidem Parisios delatum esse ex variorum auctorum testimoniis conclusit E. Michon; nunc ubi sit, ignoratur.

1662 = 1092 (*SGDI* 4878). Basis aequa Minerva denuo inventa et iam in Museo *Louvre* Parisiis publice exposita est, coniuncta cum Herma barbato. L. 0,46, a. 0,285, cr. 0,41. Litterae bonae quarti a. Chr. n. saeculi, quales sunt n. 1096. In superiore basis latere foramen est oblongum, l. 0,205, cr. 0,17. Hermae pars inferior l. 0,20, cr. 0,17; eminet ex basi 1,23. Edd. A. Héron de Villefosse *CR. Acad. Inscr.* 1900, 465 sqq.; E. Michon *Rev. ét. gr.* XIII 1900, 306 sqq., cum imagine a Ch. Emonts delineata (p. 339); S. Reinach *Chronique des arts* 1901, 139 sqq. et *Rev. arch.* XLI 1902, 215. Exscripsi a. 1900.

// Ε Ο Δ Ω Ρ Ι Δ Α Σ ⁝ Λ Α Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο ⁝ Ε Ρ / Λ Ι

[Θ]εοδωρίδας Λαιστράτο Ἑρ[μᾶι].

ΕΙ/ Λ Michon; Ζ[ηνί] falso ex vestigiis a Voutiero indicatis suppleveram; iure iam addubitaverat Blass.

1093. 1094 (*SGDI* 4880. 4881).

1096. 1097 (*SGDI* 4879. 4883).

1098 Cf. R. C. Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 60 sq. fig. 1.

1103 (*SGDI* 4882).

1116 Lapidis originem Meliam addubitavi, cum Pariorum monumentorum similior esset; vide ad IG XII 5, 199: Γάϊος Ἰούλιος [Μνησικλείδου ὑὸς Ἐπιάναξ καὶ] | Ἑλικωνιὰς οἱ μαῖοι τὸν θρεπτὸν Ἐπιάνακ[τα] | Δεξικράτους, καθ' ὑοθεσίαν δὲ Γαΐου | Ἰουλίου Μνησικλείδου υἱοῦ Ἐπιάνακτος, | Ἰλειθυίῃ.

1108. 1112. 1114 (*SGDI* 4884. 4885. 4886).

1119 Cf. S. Reinach *Rev. arch.* XLI 1902, 219.

1120. 1122 (*SGDI* 4887. 4888).

1663 (post n. 1124) Basis oblonga, l. 0,63, a. 0,72, cr. 0,52. Commemoravit D. Mackenzie *Journ. hell. stud.* XVII 1897, 129 sq.

. . . ιον Ἀριστέα
quattuor (?) *versus.*

1125 Caput postea Athenis inventum. Totius hermae imaginem ed. R. C. Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 74 fig. 6, cf. p. 61. 63.

1126 Herma inventus in mystarum aedificio. Imaginem totius lapidis ed. R. C. Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 77 fig. 8, cf. p. 61. Cf. Kabbadias, Κατάλογος τῶν γλυπτῶν ἀγαλμ. 424.

1128—1130 (*SGDI* 4889—4891).

1131 Nomen Βωλαγός delendum; est enim pars inscriptionis n. 1132, ut docuit Blass *SGDI* 4892.

1132 (*SGDI* 4892*a*) vide n. 1131.

1133 (*SGDI* 4893).

1134. 1135 (*SGDI* 4895. 4906).

1140 Cf. *MBer. Berl. Akad.* 1843, 251 sqq.

1149—1157 (*SGDI* 4907—4915).

1161 (*SGDI* 4918).

1163—1165 (*SGDI* 4919—4921).

1166 (*SGDI* 4894).

1167 (*SGDI* 4916).

1168 (*SGDI* 4922).

1169 (*SGDI* 4923).

1170 (*SGDI* 4917).

1171 (*SGDI* 4925).

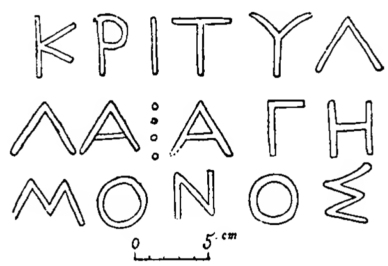
1172 (*SGDI* 4926).

1173 (*SGDI* 4924).

1176—1186 (*SGDI* 4927—4937).

1193—1256 Multa ex his excerpsit Blass *SGDI* 4939.

1664 (post n. 1207) Stela cui subest dens, l. 0,32, a. 0,75, reperta in regione Κλῆμα, litteris magnis et bonis quarti a. Chr. n. saeculi, a. 0,03—0,04. Exscripsi a. 1902 in vico Τρυπητή apud Emmanuël Antonii f. Photinum, ab H. Schenkl et I. Sencie vv. dd. comiter adiutus.

Κρίτυλ-
λα Ἀγή-
μονος.

1665 (post n. 1212) Stela l. 0,30, a. 0,86, litteris bonis quarti a. Chr. n. saeculi a. 0,02—0,03, reperta in regione Κλῆμα. Exscripsi a. 1902 in vico Τρυπητή, apud Emmanuël Antonii f. Photinum, ab H. Schenkl et I. Sencie vv. dd. adiutus.

Ν Ι Κ Ω Ι	Νικῶι
Ν Ι Κ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο	Νικοστράτο.

1220 (*SGDI* 4938).

1666 (post n. 1225) = add. 1267 Anaglyphum a. 1846 Meli inventum. Ed. ex A. Conzii schedis, qui Parisiis in bibliotheca nationali (Suppl. graec. 1079 f. 17 recto) apographum viderat.

Ε Υ Φ Ρ Ο C Υ	Εὐφρόσυ-
Ν Є Χ Ρ Η	νε χρη-
C Τ Є Χ Α Ι Ρ Є	στὲ χαῖρε.

1667 (post n. 1225) = add. 1268 Tabula marmorea, l. c. 1,20, a. c. 0,73, tria anaglypha continet hominum, qui in lectis recubant; ante lectos singuli pueri stant. Opus male factum. Sub anaglypho sinistro inscriptio. In pavimento ecclesiae S. Georgii, quae est '*in der unteren Stadt Milo*' (i. e. in portu Ἀδάμας?) a. 1817 delineavit Haller von Hallerstein. Imaginem apud Alexandrum Conze vidi.

Υ Γ Ι Α Φ Ι Λ Ο Υ Μ Ε Ν Η — Ὑγία. Φιλουμένη.

1237 (= CIG 9290).

1238 (= CIG 9288) Cf. Ross *MBer. Berl. Akad.* 1844, 51 sqq.

1239 (= CIG 9289) Ubi vs. 6 [εἰ μή] τι τέκνον [τῶν αὐτοῦ ἢ τὴν σύγ]γαμον temptatur. Sed desperanda est tituli restitutio.

1241 De Veneris statua et hermis una cum ea inventis vide nunc imprimis doctas dissertationes: A. Héron de Villefosse *CRAcad. Inscr.* 1900, 465 sqq.; Michon *Rev. ét. gr.* XIII 1900, 302 sqq.; XV 1902, 11 sqq. Equidem contuli titulum Thespiensem IG VII 1761 (*Hermes* XXXVI 1901, 305 sqq., 6)

titulus Thespiensis:	*titulus Melius:*
- - - - ξ(?) ανδρος Μην-	- ανδρος Μηνίδου
[Ἀντιοχεὺς ἀπὸ] Μαιάνδρο[υ]	Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Μαιάνδρου
ποιητὴς καιν[ῆς τραγωιδίας]	

musici certaminis victorem, qui eodem fere tempore, i. e. circa a. 100 a. Chr. n. vixit. Quod si quis (sicut S. Reinach alii) casui deberi censet, non repugno, sed artis graecae peritis viris rem diiudicandam relinquo. Ibidem Robertum secutus, qui iam libello *Führer durch das archäolog. Museum der Univers. Halle-Wittenberg* 1892 n. 415 (² 1903 n. 559) rem paucis indicaverat, de Veneris statua egi. Quamquam de n. 1091 nunc nihil affirmare audeo post ea, quae Michon (l. l.) et Furtwaengler (*SBer. Bayer. Akad.* 1900, 708 sqq.; 1902, 456 sqq.) nuper exposuerunt. Etiam si n. 1091 (vs. 2 ἄ[γαλμα]?) ad Venerem pertineret, id quod neque nego neque affirmo, tamen non basis statuariae pars esset, sed exedrae alicuius intra quam Venus posita erat. De sententia mea disseruit Lechat *Rev. ét. gr.* XIV 1901, 442 sq. adn. 4.

1242 Statua sicut Venus inventa est '*dans une niche*' gymnasii scilicet. Cf. E. Michon *Rev. ét. gr.* XV 1902, 24. 26 ex Theodori Xeni et Brestii epistolis; Furtwaengler *SBer. Bayer. Akad.* 1902, 458. Falso Syro insulae attribuerat E. H. Toelken (*Erstes*) *Sendschreiben an die K. Akademie der Wissensch. in St. Petersburg über die Angriffe des K. Wirkl. Staatsrathes Herrn von Koehler auf mehrere antike Denkmäler des K. Museums zu Berlin* 1852, 32 (monuit I. de Prott). De artifice egi *Hermes* XXXVI 1901, 160 et IG V 160.

1244 Accuratissime ed. C. R. Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 72 fig. 5 et tab. I.

1668 (post n. 1258) Fabri nota columnae alicui in mystarum domo incisa. Ed. C. R. Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 78.

Φ Ι Α

1669 Meli in S. Katzii agro inter rudera aedificii publici, opere musivo ornati, in [stela] marmorea. Ex ephemeride attica Σκρίπ excerpendum curavit mihique misit H. Schrader.

Ἀγαθῆ Τύχη.
τὸ κοινὸν τῶν προπόλεων Ε. Μ.
Αὐρήλιον Ὅμηρον.

Vs. 2 Ε. Μ. quid sit, dubium; an ἐ[τί]μ[ησεν]?

1670 *Bella anfora di fondo nero con rappresentazioni piccole in bassorilievo d' una caccia: sulla pancia del vaso l' iscrizione incisa.* Ed. Pervanoglu *Bull. Inst.* 1868, 167.

Τ Υ Χ Ω Ι Δ Ι Ο Π Ε Ι Θ Ε Ι Δ Α Ι — Τυχῶι Διοπειθείδαι.

Formas litterarum falso indicatas esse nominativus in ωι demonstrat. Amphoram post Alexandrum Philippi factam, inscriptionem non sepulcralem esse, sed dedicationem (scilicet ἔδωκε) docuit Wilamowitz.

X.
CIMOLVS.

1259 (Dittenberger Syll.² 428; Michel 14; Wilhelm *GGA* 1900, 14 plura attulit). Vss. 14 sqq. Ἀρήτευε Λέων [β]ωλ[ᾶ]ς σευτέρας M. Fraenkel *SBer. Berl. Akad.* 1898, 637 sq. Litteram δ in δευτέρας propter ς quod praecedit per assimilationem in ς mutatum (aut erratum esse a lapicida) censet Ditt.

INDICES.

Insularum nomina iisdem compendiis indicata sunt, quibus in indicibus prioribus usi sumus. Conferas p. 232.

Indices I — XII ad supplementum, XIII — XV ad totum fasciculum spectant.

I.

Nomina virorum et mulierum.

Quae nulla nota addita enumerantur, nomina sunt Theraea.

II.

Nomina Romana.

III.

Nomina civitatum populorum locorum.

IV.

Respublicae Graecae.

1. Reges eorumque propinqui.

(Ptolemaeos omnes repetivi.)

2. Senatus et comitia.

3. Magistratus et curatores.

4. Res militaris.

5. Praemia et privilegia.

6. Metrologia et numismatica.

7. Varia quae ad respublicas graecas spectant.

V.

Respublica Romana.

1. Imperatores et eorum propinqui.

2. Senatus. Magistratus. Varia.

vacat.

3. Tribus.

vacat.

VI. VII.

Res sacrae. Collegia.

VIII.

Statuarii.

vacat.

IX.

Res sepulcralis.

Perpauca notanda, quae in indice XII facile reperiuntur.

X.

Carmina.

XI.

Compendia. Numeri. Interpunctio.

Κ = κ(αί) 1551
Λ = Λ(ούκιον) 1397. 1659
ΜΝ = μν(αῖ) 1640

ΡΟΥ = Ῥού(φιος) *N* 1285
Τ = Τ(ίτον) 1396

Numeri acrostichi Η Ρ Δ Γ Ι 1301
Numeri alphabetici ΙC 1638 *B*

Interpunctio more Romano adhibita 1404
⁝ 1638 *A*. *M* 1662
⁞ *M* 1664

XII.

Verba potiora.

κατ[τὰ] γράμμ[ατα] 1290
ὑπὸ γραμματέως 1298. [1299]
γυμνασιαρχήσας 1314, 2
ὁ γυμνασίαρχος 1299, 4
(γυνή) καὶ αὐτὸν καὶ γυναῖκα καὶ ἐνγόνους 1296, 22. τᾶς γ-κὸς αὐτοῦ 1282. τὴν ἑαυτοῦ γ-κα 1631. (τὴν ἰδίαν γ. *ad* 1630). ὄχλος γυναικῶν καὶ παίδων καὶ ἄλλων σωμάτων 1291, 11

δαμιοργοῦ 1269, 1. δαμιουργοῦ 1270 *A* 1. τοὶ ἄλλοι δαμιοργοί 1289
ὁ δᾶμος 1392. 1393. 1395. 1402—1405. 1624. 1625. δεδόχθαι τῶι δάμωι 1290, 10. τὰμ βουλὰν καὶ τὸν δ-ον 1290, 19. ἔδοξε τᾶι β. κ. τῶι δ. 1291, 3. ὁ δῆμος 1407. δ. ὁ Θηραῖος *p* 1344. ἡ βουλὴ καὶ ὁ δ. 1396. 1397. 1406. 1408
δὲ *non antecedente* μὲν *v.* καθ' ὑοθεσίαν δέ, φύσει δέ
(δείκνυται) εὐνοίας ἂν δ. 1290, 13
(δειπνίζω) δείπνιξεν Καρνῆια Θεὸν *s.* ἀγορὰν Θεῶν *p* 1324
(δέκα) μηνὸς - τετράδι ἐπὶ δ. 1269, 3
δεκάδας ἐννέ' ἐτῶν *et* τρεῖς *p* 1350
δελφῖνα Θεοῖσιν ἔτευξεν εὔνουν ἀνθρώποις νενομισμένον *p* 1347
δεῦτε *p* 1340
τὸ δεύτερον στρατηγήσας 1396. ἐτείμησαν τὸ β' 1408
δῆμος *v.* δᾶμος
διὰ γένους ἱερεύς (-έα) 1351. 1406—1408. διὰ τὸ ἐξῶσθαι τοίχους δύο 1270 *A* 8
διάγηι *v.* ἐσάγηι
τῶν διαδόχων 1391. τῶν περὶ αὐλὴν δ. 1296, 4
διαθήκην, κατὰ τὴν τεθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ 1402. 1403
διατελεῖ ἔχων 1269, 11. 1270 *A* 24. ὤν 1269, 6. 1290, 3. περιφερόμενος 1296, 16
τοῦ διαφόρου (= *pecuniae*), τᾶς ἐπισυναγωγᾶς 1270 *A* 12
διαφυλάσσει τὰν εὔνοιαν 1290, 6
(δίδωμι) δεδώκεν 91, 16
διχοινίκου 1642
διχομηνίαι Παναίμου 1270 *A* 2
(δοκέω) ἔδοξε 1269, 3. 1270 *A* 2. 1291, 2. 1293, 1. [1296, 1]. δεδόχθαι 1270 *A* 20. 1290, 10. 1296, 21, *v.* δᾶμος, κοινόν
δύναμιν πλείστην ταῦτα παρέχει *p* 1656, 7
ὡς δυνατόν *p* 1656, 9
δύο 1295, 3. τοίχους δύο, τόν τε - καὶ τὸν - 1270 *A* 9

τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα 1631. τὰν ἑαυτῶν θυγατέρα 1635. ἑαυτῶν *falso pro* αὐτῶν 1286, 30
(ἑβδόμην) ἐπάγειν αὐτοῦ κα[ὶ τὴν ἑ.?] 1296, 25, *cf.* 329
ἐγγίζοντος τοῦ ναοῦ συμπεσεῖν 1270 *A* 8
[ἔγδικ]οι? 1289
(ἐγώ) κἀγώ *p* 1271, 3. ὑγιαίνοις μοι 1586
(ἔδαφος) ἕως γῆς ἔ. μένει *p* 1348
hέδρας, ἀνέθηκε τὰς 1379
εἰ *p* 1660 *B*
(εἰμί) ἦμεν 1290, 14. πατρίδος ὢν Πέργης *p* 1336. ὢν *in decreto Theraeo* (*pro* ἐὰν) 1290, 2. ἐὸν 1270 *A* 19. θνητόν τ' ὄντα *p* 1656, 9 (*concess.*). τίμησεν ἄμεμπτον ἐόντα (*caus.*) *p* 1344. γνόντες τοὺς - ὄντας 1286, 31. ἦν ἄρα θνητοῖς καρπὸς ὅδ' - *p* 1271, 7. ἐσσεῖται 1289
εἶπε 1269, 5. 1293, 2
[εἰράνας] *v.* πολέμου
εἰς *et* ἐς *p* 1271, 4. 6 *utrumque.* ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν εἰς τὸ κοινόν 1269, 7. καρπὸν νέον εἰς ἐνιαυτὸν ἄγουσιν *p* 1340. ἀγωνοθέτας ὁ αἱρεθεὶς εἰς(!) τὰ Ἡράκλεια 1269, 13. δύναμιν εἰς ἀγαθόν τε βίου 1656, 8. ἐσάγηι ἐς 1290, 20. γενομενᾶν ἐπαγγελιᾶν εἰς(!) τὰν ἐπισκευάν 1270 *A* 10. εὐνοίας ἂν ἔχων διατελεῖ εἰς τὸ κοινόν 1269, 11. τῆς εἰς τὰ πράγματα ὁρμῆς 1296, 8
(εἰσάγω) ἀτέλειαν πάντων ὧν κα ἐσάγηι ἢ ἐξάγηι ἢ διάγηι ἐς τὸν ἴδιον οἶκον 1290, 20
(εἴσπλους) ἔσπλουν καὶ ἔκπλουν 1290, 16
εἶτα *p* 1334
ἐκ τῶν νόμων μέγιστον, στέφανον [1292]. ἐξ ἔργων καρπὸς ὅδ' ἦν *p* 1271, 8
ἐκλησία 1289. ἐν τᾶι ἐκλησίαι 1270 *A* 13
ἔκπλουν, ἔσπλουν καί, [1290, 17]
(ἐκτός) κακοῦ ἐ. ἄγειν *p* 1656, 8
ἐλαίας ἔρνεσιν ἐστεφάνωσαν *p* 1343
ἔλασσον *v.* ὀλίγος
(ἐμός) ὅλος ἐ.(?) 1504
ἐν *locum indicat* 1269, 7. 11. 1270 (κατοικούντων ἐν Σύμαι). 1270 *A* 7. 1291, 11 (τόπον ἐν ὧι κατοίκει). *p* 1347 (πέτραι ἐν ἀκαμάτηι δελφῖνα ἔτευξεν). 1270 *B* 6. 1329. 1340. 1346 ‖ ἐν τῶι ἀγῶνι 1302, 9. ἐν Ἀρσινόοισιν *p* 1343. ἐν τᾶι ἐκλησίαι 1270 *A* 13. ἐν [νομαίαι συνόδωι?] 1296, 2. ἐμ πᾶσιν ἀναστρεφόμενος 1294, 5 ‖ *tempus*: ἔν τε τοῖς - χρόνοις, ἐν τοῖς καιροῖς 1296, 9. 10
ἐ[ναργῆ] ἀθάνατον θειὸν *p* 1349
hένατον ἡμιστατῆρος 1638
ἐνβαλόντων λαιστᾶν πλοίοις μακροῖς 1291, 8
(ἐνγόνους) καὶ αὐτὸν καὶ γυναῖκα καὶ ἐ. 1296, 22
(ἕνεκα) ἀρετᾶς ἕ. καὶ εὐνοίας 1269, 10. 1291, 23. (πάσης) ἀρετᾶς (-ῆς) ἕ. καὶ σωφροσύνας (-ης) 1404—1406. 1408. 1624. ἀρετᾶς ἕ. καὶ φιλοδοξίας 1270 *A* 23. ἀρετᾶς ἕ[νεκα καὶ -] 1290, 12
ἕνεκεν, ἀρετῆς, 1407
(ἐνιαυτὸν) καρπὸν νέον εἰς ἐ. ἄγουσιν *p* 1340
hεννέα 1639. ἐννέ' ἐτῶν δεκάδας *p* 1350
κατ' ἐνύπνιον 1336
ἐξάγηι 1290, 21 *v.* εἰσάγω
ἐξαποσταλεὶς ὑπὸ - 1296, 11
(ἐξωθέω) διὰ τὸ ἐξῶσθαι τοίχους δύο 1270 *A* 8
(ἑός) μητρὶ ἑῆ 1634
ἐπαγγελιᾶν γενομενᾶν εἰς τὰν ἐπισκευάν 1270 *A* 11
ἐπαγγείλατο - ποτεπαγγείλατο δὲ καὶ 1270 *A* 14 (*c. inf.*)
ἐπάγειν αὐτοῦ (τὴν ἑβδόμην?) 1296, 25
ἐπαινεῖ καὶ στεφανοῖ 1270 *B* 9. ἐ-έσαι καὶ στεφανῶσαι 1269, 8. 1270 *A* 21. ἐ. 1290, 10
ἐπαρκῖς 1657
ἐπεί κα θῆ τὸν ἀγῶνα 1270 *B* 7
ἐπειδή 1269, 5. 1270 *A* 3. 1290, 1. 1291, 3
(ἔπειμι) ἔπεστι *p* 1656, 10
ἐπευχομένοισι βοηθούς *p* 1333
ἐπήκοον βωμὸν εὐχομένοισιν *p* 1337. Θεῶν μεγάλων ἐ-όων 1330
ἐπί 1) *c. gen.* *a*) ἐπὶ ἀρχόντων, ἱερέως (ἐπ' ἱ. 1270 *A*), δαμιο(υ)ργοῦ 1269, 1. 13. 1270. 1397. *b*) ταγεὶς ἐπί τε τῆς πόλεως καὶ ἡμῶν 1296, 12. ὁ τεταγμένος ἐ. Θήρας 1391. *dubium* 1438. 2) *c. dat.* τετράδι ἐπὶ δέκα 1269, 3. 3) *c. acc.* ἐ. τὴν χώραν τὴν ἔφοδον ποιησαμένων 1286, 15. καταβάντες ἐ. τὸν λιμένα 1291, 17
(ἐπιβάω) μηπιβῆν 1381
τοῖς ἐπιγινομένοις 1338
ἐπέδειξεν τὰ ἔργα καλῶς γεγονότα 1270 *A* 17
τὰν ἐπιμέλειαν καὶ ἀνάστασιν ποιησαμένου 1396. πολλὰν σπουδὰν καὶ ἐπιμέλειαμ πᾶσαν παρεχόμενος 1290, 8
ἐπιπλευσάντων 1286, 14
ἐπίσημον ἔφηνε Τύχην *p* 1338
ἐπισκευὰν αὐτοῦ, εἰς τὰν, 1270 *A* 10
τᾶς ἐπισυναγωγᾶς τοῦ διαφόρου γινομένας πολυχρονίου 1270 *A* 11
[ἐπιτ]άδειον? 450, 9
ἐπιτελέσας τὰ ἱερά 1294, 2
(ἐπιτέλλει) ἕως πόλου ἄστρ' ἐ. *p* 1348
(ἔργον) ἐπέδειξε τὰ ἔργα καλῶς γεγονότα 1270 *A* 18. συντελέσαι τὰ ἔ. 1270 *A* 14. ἐς Ἀθηναίης ἔργα νόωι τρέπετο *p* 1271, 4. ἐξ ἔργων ἀγαθῶν καρπὸς ὅδ' εὐσεβίης *p* 1271, 8
(ἔρεβος) κυάνεον Λήθης ἤλθομεν εἰς ἔ. *p* 1271, 6
ἔρνεσιν ἐλαίας ἐστεφάνωσαν *p* 1343
(ἔρχομαι) ἤλθομεν εἰς ἔρεβος *p* 1271, 6. ἐλθόντων 1291, 2
ἐς, ἐσ- *v.* εἰς, εἰσ-
ἔτι προσέθηκε *p* 1350
ἐτῶν δεκάδας, ἐννέ', *p* 1350
(εὖ) πρὸς θάνατον εὖ ἔχων *p* 1656, 3. εὖ λαλῖ ταῦτα 1586
εὐεργέταν 1299, 16. τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην τοῦ κόσμου 1396. εὐ-ας 1298. πρόξενον καὶ εὐεργέταν 1290, 14. π-οι καὶ εὐ-αι 1298, *cf.* 1299
(εὔνοια) διαφυλάσσει τὰν εὐ-αν τὰμ ποτὶ Θηραίος 1290, 6. ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐ-ας, ἂν ἔχων διατελεῖ 1269, 10
εὔνους ὑπάρχων 1296, 6. δελφῖνα εὔνουν ἀνθρώποις νενομισμένον *p* 1347
εὐσεβείας τὰς ποτὶ τοὺς θεούς 1270 *B* 12. ἦν ἐξ ἔργων ἀγαθῶν καρπὸς ὅδ' εὐσεβίης *p* 1271, 8
εὐτυχίαι *p* 1271, 1
εὐφραίνουσα (πόσθη) 1658
εὐχάριστον ἐὸν 1270 *A* 19
εὐχομένοισιν ἐπήκοον βωμόν *p* 1337
(ἔχων) εὐνοίας ἂν ἔ. διατελεῖ 1269, 10. πρὸς θάνατον εὖ ἔ. καὶ πρὸς ἄπαντ' ἂν ἔχοι - ἄκος *p* 1656, 3
ἕως (*coniunctio*) - ἐπιτέλλει - - τε μένει *p* 1348
ζαμίαι 1289
ζ(υγο)κ(έφαλον) 180
ζώοντες *p* 1271, 1

ἡγεῖται ἀεὶ καὶ πρὸς ἅπαν σύνεσις *p* 1656, 5
ἡλίου, πᾶν τρέφεται - ἀφ', *p* 1334
(ἡμεῖς) ἐπί τε τῆς πόλεως καὶ ἡμῶν 1296, 12. πρός τε ἡμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους 1296, 15
ἡμιστατῆρος hένατον 1638
ἥρως νέος τελευτῶν 1634. ἥρω 1625. φράζουσ' ἀθάνατον θειὸν ἥρων Ἀρτεμίδωρον *p* 1349
ἡρῷσσα 1627. ἄβατον ἡρώισσας 1626. ἡρῷισσαι *deae* *p* [1340]

θαλερός *puer* 1437
θαλλοῦ στεφάνωι 1269, 9. θ. στεφάνους 1295, 2
πρὸς θάνατον εὖ ἔχων 1656, 3
(θεά) ἡ δ' Ὁμόνοια θ. *p* 1342
(θειός = θεός) φράζουσ' ἀθάνατον θειόν *p* 1349
(θεός, ἡ) τᾶι θεῶι 178, 2
(θεός, ὁ) χρησμὸν θεοῦ *p* 1349. θεὸν? δείπνιξεν *p* 1324. θεοί 1291, 1. ἀγορᾶν θεῶν? *p* 1324. θεοῖς 1398—1401. θ. κεχαρισμένον *p* 1346. θεοῖσιν *p* 1347. ἀθανάτοισι θεοῖσι *p* 1345. Διοσκούροις σωτῆρσι θεοῖσι *p* 1333. Σαμοθρᾶιξι θεοῖσιν *p* 1337. θεοῖς Ἐπιφανέσιν, Σωτῆρσι, Φιλομήτορσι, θεῶν Σωτήρων, Φιλαδέλφων 1387. 1388. 1391. ποτὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας 1270 *A* 25. *B* 12
[θεραπείαν?] *p* 1286, 34
θεσμόν, πάτρης τὸν ἀρήιον ἤινεσα, *p* 1271, 3
θέων? Καρνῆια *p* 1324
θιασίτας - καὶ τοῖς ἄλλοις θιασίταις 1296, 23. 24
(θνήσκω) τὸ θανεῖν *p* 1656
θνητὸν ὄντα *p* 1656, 9. θ-οῖς *p* 1271
θρέψ[αυαν], τὴν αὐτοῦ, 1631
ἐν θρινκ[ῷ] εἵσατο *p* 1329
τὰν θυγατέρα 1398. τὰν ἑαυτῶν θ. 1635. τὰν τοῦ υἱοῦ θ. 1399
[θύεσ]θαι τοῖς πα[τρίοις θεοῖς]? 1295, 5. θυομένων 1295, 3
θυσίαι συντελῶνται, ἵνα, 98, 7

ἰδίαι συντελέσαι τὰ ἔργα 1270 *A* 13
(ἴδιος) ἐς τὸν ἴδιον οἶκον 1290, 21. (τὴν ἰδίαν γυναῖκα) *ad* 1630. τὴν ἰ. μητέρα 1629. τὴν ἰ. σύνβιον [1632]
ἰδιωτᾶν, ὑπό τε κοινῶν καί, 1270 *A* 11
ἱερεύς 418. *p* 1345. ἱερέα διὰ γένους 1351. 1406—1408. ἐπὶ ἱερέως 1269, 1. ἐπ' ἱ. 1270 *A* 1
ἱερά, ἐπιτελέσας τά, 1294, 3. πράτωι μετὰ τὰ ἱ. [1290, 20]
ἱεροθυτᾶν γνώμα 1270 *A* 2
[ἐπὶ ἱερομνάμ]ονος 1302, 5
(ἵζω) αἰετὸν ἀέναου πόλει εἷσε 1345. βωμὸν πόλει εἵσατο τῇδ' *p* 1336
hικάδι ἀγορᾶν *p* 1324
ἶσον λέγω τὸ θανεῖν τό τε μηδὲ γενέσθαι *p* 1656, 2

XIII.

Grammatica et orthographica selecta.

(Locos et exempla plura praebet index XII.)

Vocales simplices.

α et ε: Ἄρταμις Ἀρταμίτιος *v. ind.* VII; *sed* Ἀρτεμισίου 436 ἰαρεύς 178, 5. ἱαρόν 29, 15. 322, 20. 374. 452. ἱαρ(ε)ωσαμένα 184. 196

χέρα *pro* χαῖρε 236

ά pro αι: Θευδασίοις 249, 23

ᾱ et η: ἀδέως 247, 14. ἀέλιον *p* 1064, Ἀθάνα *etc. v. ind.* VII. Αἰγλάτα 412. ἁλικίαι 330, 96. ἁμῶν 208 *etc.* ἀνίκα *p* 1064. Ἀριστόφαμος 291. ἄσαμος *p* 220. ἀώς *p* 390. Βάκαλος 812. Βέβακα 221 *B.* Γαιάοχος 1371. δᾶμος *passim.* Εἰρήναν 337, 9, *sed* ἱράναι 29. Ἑλλάνων 1259. ἐπίσταμα 87. ἐπιταδειότατον 322, 11. Εὐανίου 783. Ἰάτας 1300. κάδειον 450? καρύσσεσθαι, κᾶρυξ *et compos.* Μάλιοι *passim.* μανύει *p* 220. μεσαμβρία 1270 *A* 10. Μνασίπονος 582. Μναστόνας, Μναστόκλεια *etc.* νάσων 1259. Παλεύς 1464. πλ[ά]ν 330, 255. σᾶμα 774. στάλα 220 *etc.* σταμένον 219. σταμεν *p* 870, 16. -στραταγός 1291, 6. στραταγήσαντος 103, 7 *etc.*

ᾰ et υ: Θεάρου 31, 19. πρᾶτος *etc.*

ε pro αι: Ἐγιροῦς 180, 5. καταθέσθε 1238. κέ 975. κεῖντε 1238. πεσίν 975. χέρα 236

ε et ει: ἐς, ἔσπλουν *etc.*

ε et η: 1) ἈνθΕς 1424. ΘΕρις 1463. ὀρκhΕστάς 543 *suppl.* ῬΕκσάνωρ 762; *sed* Ηρμοκρέων 780. 2) Ἐλίας 1385

ε et ι (lat.): Δομετία 1228. Δομετιανοῦ 1118

ε et ο: Βίεττος 178. 191. δαμιεργός 89. 91. 168, 4

η doricum: Εἰρήναν 337, 9. *semper* μήν, *etiam* 1269, 2. Τῆλος. Τήνιος 1300. στήλαν 167. Μάληϙος 762

η pro ε: ἡαυτῷ 1229. 1232

η et ει: Βασιλόκληα 870. Ἐτεόκληα 781. ἡ 169, 12. Κληνώ 79. Κληταρίστα 947. Μήλιχος 194. Μηλίχιος 1316. Ταυροφόνηα 249, 23. Τιμακράτηα 300. τρῆς 1640. -ροτερήας? 1615

η pro ι: ἤδιον 904

ι et ε: ἀδ(δ)ιής 552. ὁρμιομένων *cret.* 254, 19. Κλιόνφας 1181

ῑ et ει: 1) ἀσπονδί, ἀτυλί 29. hικάδι 1324. ἰκάδι 91, 10. ἰκάδα 452. ἰράναι 29 (*saec. III a. Chr.*) 2) ἀφιρημένων 323. γέμι 1238. γονῖσι 236. Διοπίθο(υ)ς 306. ἐπαρκῖς 1657. ἐπικλιομένοις 420. ἔχι 1073. ἱμαρμίναν 870. ἰς 107. 910. ἰσαγγελία 325, 16. κατηριμμένον 326, 25. λιτουργίαις 326, 8. Πιριθου 1648. Προκλίδα 260. Τισάνορος 878

ι pro η: Βοιθίονος 935

ι adscriptum: III *pers. coniunct. in η aut ει, rarissime in ηι exit*: 330 *abundans*: γνώμηι, ἤδηι, ὀκτωκαιδέκατον, προήχθηι, συνεπηιγμένον, ταιδελφοῦ 174 (*Augustus*). ἡρώιων *ab* ἥρως 330, 45. 58. πλείωι 323. φιλτάτηι (*vocat.*) 236. χρηιστέ 1284

ο et α: ἀντίγροφον 248, 22. γροφεύς 1259. γρόφων *p* 1075

ο et οι: ἐπόησε 42. 43. 213. ἐποήσατο 30, 8. ποησάμενος [522?]

ο et ω: Βοϊθίονος 935. Τύχονος 1636

ω et αυ: Ὦλος 529. 531. 532

ω pro ο: βωῆθι 1385. [δαμιωργοῦ? 174. Δαμωκρίνευς 128. Ἑρμιώνη 20

υ pro η: ἔτμυξε *p* 1065 II

υ et ι: Ἐλευσυνίνι 330, 39.

υ et υι: ὑός, ὑοθεσία

Diphthongi.

αι et α: 1) αἰεί *p* 1188 (*cf.* Αἶκλος 1421?) 2) βιώσαισαν 874. Παισιφάνεια 882. Παναίμου 1270

αι et η: Πραταιμένης 475. 606, 62. 671. Πρατημένης 643. 1529

αι correptum in versu: Πεζγαῖος – ◡◡ 1333. 1338. Πτολεμαῖον – ◡◡ – 464

αυ et ευ: αὐεργέταν 865. Αὐήμερος 458. αὐνοίας 530. ψαυδῆ *p* 1065 II

αυ = lat. au: Φλάυιος 325, 9, *v.* ου

ευ et αυ: εὐχοῦμεν, εὐχῶ *p* 868

ει et ε: Ἀχιλεῖος *p* 47. Εὐκλεῖος *p* 10. εὐκλειές *p* 47, 6. θεῖος *p* 863. ξεῖνε *p* 47, 3. *p* 820. πλεῖον ◡◡ *p* 47, 1. 330, 154. πλείωι 323

ει et ῑ: Βειβία 870. γεινομέναν 249, 17. εἵλεως 1083. 1098. Ἐγιροῦς 180. Ἐπαφρόδειτος 611. καταρειπτουμένα 325, 41. Κρεινοτέλην 274. Λειουίου 1119. Νεικάνορα 876 *et similia multa.* Νεισυριος, Νείσυρος 104. 164. Πείσρος 1541. Πιρείθου 1648. πολειτῶν 326, 15. πολειτικῶν 326, 50. Πρειμος 1008. Πρείσκῳ 325, 18. Σειτέννα 325, 8. Σκειπίωνι 325, 17. Στρατονείκης 953. τειμάω *etc. passim.* Τριοδεῖτιν *p* 1329. ὑμεῖν 174, 27. Φιλεῖνος 174, 13

lat. inus, ina, inia: Ἀντωνεῖνος. Δαμεῖνος 1110. Ῥουφεῖνα 942. Σαβεῖνος 1100. Οὐικτωρεῖνα 533. Κυρεῖνα 522. Οὐλτεινία 870

ει et ῐ: ἀφηρόειτα 893 *etc.* βειώσατα 236. Διονυσεία 147. Ἐπείκτησις 159. 1038. Ἠλειόδωρε 147. εἰερῶν 1098. Στοεικὸς Στοεικοῦ 130

ει et ιει: Ἄλεια 7, 6. ὑγείας 324, 5. Ὑγεία 1086

ει et η: 330 (*saepissime*), *vel* εἰ *pro* ῇ. ἱερεῖα 868. ποτείριον 330, 130. προνοειθήτω 330, 273

ευ et εο passim; *cf. declin. tertiam.* Θευκλείδας, Θευκρίτιος, Κλευτίμου, Κλευφάνευς *etc.* Νευκράτης 1551. Νευκλῆς Εὐκλεῦς 230. Νευμήνιος 1233. *μευ* 330, 76

ηι et ᾱι: Ἐτηίρειαν 1259

ηι et ᾱι: Ἀγορηίοις 452

ηι et ει: εὐσεβηίᾳ 1116. Καρηΐα 1324. σαμήιου 452

ηυ et ευ: Ζηύς 1313

οι et ο: στοιᾶς 170, 22

οι et οιη: ποῖσεν *p* 107

οι et υ: πρεσβοίτεροι 1238

ου = lat. v; *cf.* Λειουίου 1119. Νοουία 1228. Οὐήρου 325, 4. Φλαουιανοῦ 1119. Φλαούιος 325, 26 *etc.*

ου et ο: δαμιουργοῦ 1270, *cf.* δαμιουργήσαντα 104, *sed* δαμιοργοῦ 1269. Κούρης 1369. ουροι 411. 436

ου et υ: Αὐδουναίω 254, 11

ω et ου: βωλᾶς *arg.* 1259. Ἀνδροβώλω 1620. Αὐτοβώλα 1163. Βωλακράτης 330, 86. 1128. Ἐχέβωλος 747. Θεόβωλα 1166. Καλλίβωλος 662 *etc.* Κριτόβωλος 449. Τελεσιβώλου 1496. Φερεβώλας 1626; *sed* Βουλίας *M* 1178

Contractio vocalium.

ᾱ ex αο: Ποτειδᾶνος 37

η ex εα: Θηγόρα 31, 16. Κληγόρας 1461. Κληνδρ- 394

ω ex οα: *Therae semper*; *cf.* Δαμώνασσα Τιμῶναξ

Teli: Λαμπώνασσα 43, *sed* Νικάνασσα 40 *more Rhodio*

ω ex οη: ὀγδώκοντα *p* 10

Contra distractae manserunt:

εω, εα etc.: χρυσέωι *v. ind.* XII, χαλκέαι 213, 5. *sed* χρυσῶι *N* 88, 10

Crasis et elisio.

1) *articulus*: ταιδελφοῦ 174, 27. τάνδρός 326, 34. τἄπανω 346, 4. οὑμός *p* 870. τοὐμόν *p* 1065 II. ὡς (*pro* ὁ ἐξ = ὁ ἐξ) *p* 870. hο(ὐ)νιπαντίδα *p* 1324. τοὔνομα *p* 820. *p* 870

2) *καί*: καλοκἀγαθία *etc. saepe.* κἄν = καὶ ἐν *p* 870. κἠπί 326, 7. κἀποθανοῦσαν *p* 1190. χἐξηκοστόν *p* 281. ϙὠρκἦτο 536

3) μηπιβῆν 1381

4) ὠπέκλωσε *p* 1065. ἐγὠπh[ομες] 536

Exempla elisionis in versibus non scriptae:

δὲ Ἄρεος, οὐδὲ Ἀχιλῆος, οὐδὲ ἀρετήν, δὲ εἰλέ με ὁ 47. δὲ ἔργων 212. τόδε ἄγαλμα 192. τάδε ὁρῶν 1656

τε αἔναον, τε ὑψίκομα 202

πρόσθε Ἀΐδης 48, 2. στῆσε ἐνθάδε 211

τοὔνομα ἡ δὲ 820

Syncope:

Ἔχμανδρος 647 *etc.*

ἄγγλου 967

Spiritus asper sive H:

Ηαδίμα 771

hεαρά 450 *A*

hέδρας 1379

hεκ[τέα] 450

hεπτά 978

Ηρμοκρῶν 780

hικάδι 1324

hο 449. 450. hο(ὐ)νιπαντίδα 1324

hοκτώ? 450

Η[υ]ρνᾶς 1465? (*sed* Ὑπερϙυδίδας 800, Ὑπέρας 1610)

ἄhωρα 768

Sed: ἐπ' ἁμέρας 330, 119

ἐπ' ἱερέως *Rhod.* 27. 1270

κατ' ἁμέ 253, 2

ἀφέσταλκα 91, 2

ἐφ' ἔτη 331, 3

ἐννεακαιδεχέτης *p* 1064

Consonae simplices.

β et π: Ἐβίκτητος 923. Ἐβικτοῦς 905. 923. Ἐβίτητος, Ἔβιτος 893

β = υ? παρασκεβῆς 481, 88 (*si bene exscriptum*)

β = lat. v: Βειβία 870. Βιβία 280. Νέρβα 324, 3. Νοβία 870. Σεβήρου 1010. Φλάβιος 860. 1110

π et φ: Θευπάνευς 458

κ et γ: Φολέκανδρον 1065

κο = lat. q: Κοιήτος 478, 9. Κόιντος 526. 527

χ pro κ (lat. c): Δομεστίχου 1006 = 1646

ϙ ante ο, ω: ϙοίρανος 799 = 1612. ϙοραϙς 545. ϙωρκἦτο 536 Δαμονιϙος 767. ἐνεϙόπτετο 536. θῶϙος 255 Λεύϙο 795. Μάληϙος 762. Σάλαϙος 1447. Σῶιϙος 800. Ηποϙος? 786 [*sed* Κοτέων 1464]

ϙho, ϙhω: Ἀρϙhων 1464. Ἀστύοϙhος 543 Δαμάρϙhος 1464. Θαρύμαϙhος 763. Λαρϙhος 1608. Πασίοϙhος 539. Πρατόλοϙhος 1446

ϙρο: Εὐαισϙρος 539

ϙτο: Τεϙτονίδα 802

ϙυ: ϙυμβ- 1484. Ἀγϙυλίων 255. Λαϙυδίδας 540. Ὑπερϙυδίδας 800

θ et τ: τὸν ἀπόρανθρον 248, 18. Ἰσοκάρθης 538 *suppl.*

τ et σ: συνπετεῖν 1270 *A* 8

των 1269. ποιευμένος 322, 16. προυνευμένος 169, 9. καταρειπτουμένα 325, 41. τιμοῦν 1270 *A* 19

Aoristus: γυμνασιαρχήσανταν 104, 8. πονέσαντος 1270 *A*
εἴπας 330, 263. *p* 1064
προάξαντες 34, 1. 35, 5
εὑράμενον 1119
αἱρεθές 320, 14. αἱρεθείς *dorice* *T* 30, 4. *Th* 330, 221

Futurum: ἐγγραψοῦντα 330, 252
Perfectum: ἐπιτετελεκεῖα 330, 25. ἑστακεῖα 330, 25. συναγαγοχεῖα 330, 27. μεταλλαχότος 330, 10. προστεταχότος 174, 21. προστακῶτος *cret.* 254, 23. τεθνειῶτος 174, 8. πεπτωκυίας 325, 46
γεγώς, γεγῶτα 221 *B*. ἐφεστῶτα 1238. ἐφεστακότα *p* 1065 II

διαπεφορημένα 325, 32. κατηρειμμένος 324, 17. 326, 20. κατηριμμένον 326, 25. συνεπηγμένον 174, 16. τεθιμένος 221 *B*

Syllabarum divisio.

Syllabae non respiciuntur in epistula Philippi ad Nisyrios 91, *si fides apographo*; 436 (*saec. IV a. Chr. n.*); 104, 13 χ|ρυσέοις

Praeterea notavi: legitima: δρα|χμάς 253, 4. 330, 23. κα|θ' ἕκαστον 330, 133

Alia: καθ' υ|ἱοθεσίαν 1299. Σωσικ|λεῦς 248, 6. ἄγγελο|ς 937. Ἑλικο|ς 318. Φ|ιλόμουσον 920

XIV.

Auctores.

N. Ch. Andriotakis Πλάτων X 1888, 361 (*N* 104).

Archäologisch-epigraphische Mitteilungen aus Oesterreich [*AEMitth. Oest.*]. I 1877—XX 1897. Vide auctorum nomina.

Aristarches Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλλ. φιλολογικὸς σύλλογος, παράρτημα τοῦ ιγ' τόμου 1880, 77 sqq. (*S*).

P. Babin v. Spon.

Ch. Babington *Transactions of the Royal Society of Literature* N. S. X 1874, 115 sqq. (*T*) ex Sprattii schedis.

A. Bavmeister Philol. IX 1854, 393 (v. *Th* 903. *M* 1171).

F. Bechtel *Neue griechische Personennamen. Hermes* XXXIV 1899, 395—411.

Idem v. Collitz.

Bent *Journ. hell. stud.* VI 1885, 233 sqq. (*T*).

(*Berlin*) *Beschreibung der antiken Skulpturen* 1891 (*Th M*).

Biagi v. ad n. 1075.

F. Blass v. Collitz.

(A. Blastos) Παρνασσός I 1877, 311 (*M* 1096). Idem Rangabis aliorum auctor (*M* passim).

A. Boeckh Corpus inscriptionum graecarum I 1828. II 1843, pars XII inscr. Aegaei maris cum Rhodo, Creta, Cypro; sectio VII Sporades doricae. *Melus* (2424—2441), *Pholegandrus* (2442—2446), *Thera* (2448—2476), *Anaphe* (2477—2482), *Astypalaea* (2483—2500). Supplementa vide p. 1080—1099.

Idem *Über die von Herrn von Prokesch in Thera entdeckten Inschriften. SBer. Akad. Berlin* 1836, 41 sqq. = *Ges. kleine Schriften* VI 1 sqq.

R. C. Bosanqvet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 60—80 (*M*).

Brest *Bull. hell.* III 1879, 256 (*M* 1084).

Idem *Bull. Inst.* 1830, 195 (*M* 1242).

H. Brvnn *Bull. Inst.* XXXII 1860, 56 sq. (*M* 1097. 1235).

Idem *Geschichte der griechischen Künstler* [1] 1859, [2] 1889.

Bulletin de correspondance hellénique I 1877 sqq. [*Bull. hell.*]. Vide auctorum nomina.

P. Caver Delectus inscriptionum graecarum [2] 1883 [Cauer Delect. [2], nunc Cauer [2]].

D. Chabiaras Πρόοδος 1876 die XXI m. Apr. (inde *Rev. arch.* XXXII 1876, 295 sq.) (*T* 83).

D. Chabiaras et E. Hula *Oest. Jahresh.* V 1902, 13—20 (*S*).

D. Chabiaras et F. Hiller von Gaertringen *Oest. Jahresh.* VII 1904, 81—90 (*S*); 90—92 (*Teutlussa* s. *Seutlussa*).

A. Charilaos Ἡ νῆσος Φολέγανδρος 1888.

C. Cichorivs *Rh. Mus.* XLIV 1889, 444 sq. v. *Ast* 173.

Cigalla, comes de, *Bull. Inst.* XXVIII 1856, 130 sqq.

Idem Πανδώρα VII 1856/57, 213 (*Th* 793). 260 sqq. (*Th* 526 sqq.). 391 (*Th* 763 alia).

F. comte de Clarac *Inscriptions grecques et romaines du Musée R. du Louvre* 1839 (continet Theraea maxime Fauveliana).

Idem *Musée de sculpture antique et moderne.*

Idem *Catalogue du Louvre.*

Idem *Sur la Vénus de Milo* 1821 (*M* 1091. 1241).

Collignon *Histoire de la Sculpture grecque* II 1897 (*M* 1091).

Idem *Bull. hell.* XIII 1889, 499. 500 (= *M* 1096. 1119).

H. Collitz et F. Bechtel *Sammlung der griechischen Dialektinschriften.* III. [*SGDI.* Additi numeri inscriptionum, non paginarum].
1, 3 *Argos* (3277 = *Cimoli* n. 1259) ed. Prellwitz.
1, 4 *Pholegandros* (3428—3429), *Anaphe* (3430—3458), *Astypalaia* (3459—3485), *Telos* (3486—3495), *Nisyros* (3496—3499) ed F. Bechtel.
2, 2 *Thera* (4693—4832), *Melos* (4871—4839) ed. F. Blass (a. 1900).
2, 3 *Kreta* (5146 = *An* 254) ed. F. Blass.

Collitz (et Pilling) *Hermes* XXII 1887, 136 (*Th* 449).

Corpus inscriptionum graecarum [CIG].
I. II v. Boeckh.
IV 6819 = *Th* 331. 8656 = *Th* 343 sqq. 8911 = *Th* 975. 9288—9290 = *M* 1237—1239.

Corsini v. ad *M* 1075.

E. Covgny Epigrammatum anthologia Palatina III 1890. Appendix nova.

Le Covrrier d'Athènes XIII, die XXVIII m. Febr. 1870 (*Th* 836. 968 sqq.).

G. Covsin *Bull. hell.* X 1886, 171, 3 (*Ast.* 173).

Cyriacvs Anconitanus. Ex codice Riccardiano bibl. Florentinae ed. O. Riemann *Bull. hell.* I 1877, 136 n. 58. 59; 286 n. 60. 61 Thyatirae i. e. Therae; 287 sq., 62. 63 Anaphes.

R. Dareste v. *Recueil.*

P. A. Dethier et A. D. Mordtmann *SBer. Wien. Akad.* 1864, 92, LXII (*Th* 478).

W. Dittenberger *Histor. und philol. Aufsätze für E. Curtius* 1884, 292 (*An* 281). 300 (*Th* 946).

Idem Sylloge inscriptionum graecarum [1] 1883 [2] 1898—1901 [Syll. [2]].

Idem Orientis graecae inscriptiones selectae I 1903 [Orientis GIS aut Orient.].

Idem *Hermes* XVI 1881, 192. 199 (*N* 91. 86). 161, 1 (*Th* 331. 416).

Donatvs v. ad *M* 1075.

H. Dragendorff *Theräische Gräber* 1903 = Hiller v. Gaertringen *Thera* II.

L. I. I. Dvbois *Catalogue d'antiquités formant la collection de M. le comte de Choiseul-Gouffrier* 1818. Cf. *Ast* 173; Theraea Fauveliana.

M. Dvbois *Bull. hell.* VII 1883, 62—67. 405—407 *Astypalaeae*; 477—478, 1—4 *Astypalaeae*; *p* 485, 2 *Nisyri.*

F. Dümmler *Ath. Mitt.* XI 1886, 114—119 (*Meli*).

H. Dvetschke *Antike Bildwerke in Oberitalien* II 1875 (*Th* 918).

Dvmont *Inscriptions céramiques* (*Arch. des miss. scientif.* II, VI 1871) ad n. 1003. 1247.

F. Dvrrbach et G. Radet *Bull. hell.* X 1886, 269, 6 (*S* 19).

Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική 1837 sqq. [Ἐφ. ἀρχ.].

Ἐφημερὶς attica die XVIII m. Mart. a. 1879 (*M* 1084).

Favvelii schedas Anaphaeas (ad n. 268) et Theraeas plurimas et Melias (n. 1210 alias) Parisiis in Bibliotheca nationali ms. francog. conservatas ibi inspexi.

M. Fraenkel IG IV 1418 ad *Ast* 212 (suppl.).

Idem *Inschr. von Pergamon* I add. p. 159 (*Th* 1393).

I. Franz Elementa epigraphices graecae 1840 post Boeckhii Corpus (CIG II) fere neglegi possunt; antiquissima Theraea ex Boeckhii (quem vide) commentario repetivit.

Friederichs-Wolters *Die Gypsabgüsse antiker Bildwerke* (*K. Museen zu Berlin*) 1885.

W. Froehner *Les inscriptions grecques* (*Musée du Louvre*) 1865.

Fvrtwaengler *Meisterwerke der griechischen Plastik* 1893, 615. Cf. ad *M* 1091. 1092. 1241 cum suppl.

Z. D. Gabalas Ἡ νῆσος Φολέγανδρος (Δελτίον τῆς ἱστ. καὶ ἐθνολ. ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος) 1886.

H. van Gelder Mnemosyne XXIV 1896, 251—255, 34—40 (*T*). 255 sq., 41. 42 (*N*). 256—261, 43—45 (*Ast*).

E. Gerhard *Arch. Intell.-Blatt der allg. Litt.-Zeit.* 1835, 66 sq. = *Th* 422. 513. 740.

Idem *Bull. Inst.* II 1830, 195 *c* (*M* 1199).

Gori Inscriptiones antiquae in Etruriae urbibus exstantes I 1726 (*Th* 918).

Gronovivs Thesaurus antiquitatum graecarum VIII, v. ad n. *Th* 331.

Grvbissichivs v. ad *M* 1075.

Grvter Corpus inscriptionum graecarum I 1707, v. ad *Th* 330. 331.

B. Havssovllier v. *Recueil.*

G. Henzen *Ann. Inst.* XXXVI 1864, 107 (*Th* 390. 508. 520) ex de Cigalla schedis.

A. Héron de Villefosse *CRAcad. Inscr.* 1900, 465 sqq. (*M* 1662).

R. Herzog *Beitr. alten Gesch.* (C. F. Lehmann) II 1902, 328 sq. (*N* 103).

E. L. Hicks *A Manual of greek historical inscriptions* [1] 1882.

Idem *Journ. hell. stud.* IX 1888, 90 (*An* 257).

F. Hiller von Gaertringen *SBerAkad. Berlin* 1895, 471 sqq. (*N* 103).

Idem *Arch. Anz.* 1896, 24. 45 (*N* 87).

Idem Ἀνθιστήρ. *Festschr. O. Benndorf* 1898, 222 sqq. (*Th* 1295 = 329).

Idem *Arch. Anz.* 1899, 191 sqq. (*Th* 1333 sqq.).

Idem *Thera* I 1899. II 1903, v. Dragendorff. III 1904.

Idem *Hermes* XXXVI 1901, 134 sqq. (*Th* 1324). 305 (*M*). 444 sqq. (*Th* 1291. 1389).

Idem in C. F. Lehmanni *Beitr. alten Gesch.* I 1901, 212 sqq., v. p. 280.

Idem *Der Verein der Bakchisten und die Ptolemäerherrschaft in Thera. Festschrift O. Hirschfeld* 1903, 87—99.

Idem *Jahresber. für Alterthumswissensch.* CXVIII 1903 III 149 sqq. libros recensuit qui nuper Theraea attigerunt.

Idem et C. F. Lehmann *Hermes* XXXVI 1901, 113 sqq. (*Th* 1638 sqq.).

G. Hirschfeld Tituli statuariorum graecorum 1871.

E. Hoffmann Sylloge epigrammatum graecorum quae ante medium saec. a. Chr. n. tertium incisa ad nos pervenerunt 1893.

O. Hoffmann *Griechische Dialekte* III 38, 76 (*An* 241).

I. Hogg *Transact. R. Soc. of Litt.* V 2, 1856, 25 sqq. (*Th*). 30 sq. (*M*) ex Leycesteri schedis.

Th. Homolle *Bull. hell.* I 1877, 44 sqq. (*M* 1187).

Idem *Bull. hell.* XVIII 1894, 161 et Ἐφ. ἀρχ. 1894, 141 sqq. de *Th.* 330.

E. Hvla v. Chabiaras.

O. Iahn De antiquissimis Minervae simulacris 1866 (*M* 1081).

Jahrbuch des Kaiserlich Deutschen Archäologischen Instituts I 1886 sqq. [= *Arch. Jahrb.*] et

Anzeiger des Jahrbuchs [= *Arch. Anz.*]. Vide auctorum nomina.

Jahreshefte des Oesterreichischen Archäologischen Institutes in Wien I 1898 sqq. [= *Oest. Jahresh.*].

L. I. F. Ianssen Musei Lugduno-Batavi Inscriptiones graecae et latinae 1842 (*Th* 820, *M* 1077. 1120), cf. Animadversiones in hunc librum Leemansii (1842).

Inscriptiones graecae consilio et auctoritate Acad. R. Borussicae editae I—XIV [= IG]. De voluminum et fasciculorum argumentis egit U. de Wilamowitz-Moellendorff *SBerAkad. Berlin* 1903, 702 sqq.

Inscriptions juridiques v. *Recueil.*

E. I. Ioannides Ἀθήναιον IX 1880, 308 sq. (*Th* 870).

Journal of hellenic studies [*Journ. hell. stud.*]. Vide auctorum nomina.

P. Kabbadias Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου. Athenis I 1890—1892.

G. Kaibel Epigrammata graeca ex lapidibus conlecta 1878.

K. (C.) Keil Analecta epigraphica et onomatologica 1842, cf. eius notas ad Ross *Arch. Aufs.* II.

Idem Sylloge inscriptionum boeoticarum ... p. 22 de *Th* 320.

Idem Philol. IV 1849, 742 et aliis locis in Boeckhii et Rossii censuris.

Idem Philol. II suppl. 1863, 564 sqq. (ad n. 1075).

Idem *Bull. Acad. St.-Pétersbourg* XII 1868 = *Mélanges Gréco-Romains* III 1869/74 (*An* 251).

R. Kekvlé *Die antiken Bildwerke im Theseion* 1869 (*M* 1081. 1098. 1234).

A. Kirchhoff *Studien zur Geschichte des griechischen Alphabets* [4] 1887 p. 60—74 (*Th* et *M*).

H. Koehler Acta Acad. Petropol. X 255 adn. 812 (*Th* 522 II).

U. Koehler *Hermes* II 1867, 455 (*M* 1182. 1186. 1204).

F. Koepp v. Schaubert.

A. E. Kontoleon Ἀμάλθεια 1887, ἀρ. 3950 et Κωνσταντινούπολις 1887, ἀρ. 19 et *Ath. Mitth.* XV 1890, 134 (*N* 104).

P. Kretschmer *Ath. Mitth.* XXI 1896, 410—433 (*Th. M*).

St. Kvmanvdes Παλιγγενεσία 1865 die IX m. Sept. (*An* 281).

Idem Ἐφ. ἀρχ. 1870 appendix p. 4 (ad n. 968 sqq.).

Idem Ἀθήναιον VII 1878, 212 (*Th* 926).

Idem Φιλίστωρ II 1862, 274 sq. (*M* 1081. 1126).

L. Lafoscade De epistulis (aliisque titulis) imperatorum magistratuumque Romanorum quas ab aetate Augusti usque ad Constantinum graece scriptas lapides papyrive servaverunt, thesis Paris. 1902.

B. Latychew *Bull. hell.* XVI 1892, 303 sq., 4. 5 (*Ast* 212. 220).

Idem *Ath. Mitth.* X 1885, 128 sq., 33 (*Th* 925).

Leake *Travels in Northern Greece* III 1835 (*M* 1100).

Le Bas *Expédition de la Morée* III 1838, appendix epigraphica p. 47 sqq. = *Inscr. grecques et latines* V 1839, 208 sqq. n. 280—283 (*M*).

Idem *Voyage archéologique* I *Explication*, tabulae (*Th* 762. 769 etc.). III (*Cim* 1259) [= Le Bas *Voy.*, nunc: Le Bas].

Idem *Rev. arch.* XI 1856, 577 sq. (*Cim* 1259).

C. Leemans v. Ianssen.

E. Legrand *Bull. hell.* XV 1891, 629—636, 1—18; XVI 1892, 138—142, 19—25 *Ast*; 142—147, 26—36 *An.*

C. F. Lehmann v. Hiller von Gaertringen.

Ch. Lenormant *Ann. Inst.* I 1829, 341 sq. (*M* 1085. 1086. 1243).

F. Lenormant *Rev. arch.* N. S. XI 1865, 124—128 finxit titulos Pholegandri et Cardiotissae; v. p. 193 sq.

Idem varias lectiones inscriptionum Theraearum finxit Philol. XXIV 1866, 322 sqq.

Idem De inscr. Anaphaea v. n. 319 *a*.

Letronne *Recherches pour servir à l'histoire de l'Égypte* 1823 (*M* 1091).

E. M. Leycester *Journ. R. Geogr. Soc.* XX 1850, 23 (*Th* 959). Cf. Hogg.

E. Loewy *Inschriften griechischer Bildhauer* 1885.

O. Lüders *Die Dionysischen Künstler* 1873.

S. Maffei Museum Veronense (1747) v. ad n. 330. 331.

H. Mamet De insula Thera diss. Insulis 1874.

Idem *Bull. école franç.* I, IX 1870, 185 (*Th*).

G. Marini *Gli atti e monumenti de' fratelli Arvali* II 1795, 726 (*Th* 475).

Fr. Mevnier *Ann. encouragement ét. gr.* VII 1873, 87 sqq. (*Th* 541 suppl.).

G. Meyer *Griechische Grammatik* [3] 1896.

A. Michaelis *Journ. Hell. stud.* V 1884, 155, 25 (*M* 1113).

Idem *Ann. Inst.* XXXVI 1864, 263 (*An* 268). 255 sqq. (*Th*).

Ch. Michel *Recueil d'inscriptions grecques* 1900 [= Michel].

Idem *Rev. phil.* XXIII 1899, 50 sqq. (*Th* 331 suppl.).

E. Michon *La Vénus de Milo. Rev. ét gr.* XIII 1900, 302—370; XV 1902, 11—31.

Mittheilungen des Kaiserlich Deutschen Archäologischen Instituts, Athenische Abtheilung I 1876 sqq. [= *Ath. Mitth.*]. Vide auctorum nomina.

Th. Mommsen (et Homolle) *Ath. Mitth.* XIII 1888, 20 sq. (*Th* 472).

Idem CIL III 489 = *Ph* 1063. III 490 = *M* 1079. III suppl. 14203 [2] = *M* 1078.

Mvratori Novus thesaurus veterum inscriptionum IV 1742 (*Th* 860; *M* 1233).

Μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη τῆς ἐν Σμύρνῃ εὐαγγελικῆς σχολῆς 1873, 103 (*Cimoli* 1259).

Mvstoxydes Ἰόνιος Ἀνθολογία I 1834, 226 (*Ph*). 230 sqq. (*Ast An*).

A. Navck Philol. IX 1854, 168 sqq. ad *Ast* 174 sq.

C. T. Newton *The Collection of ancient greek inscriptions in the British Museum* II 1883 *T* CCCXLII; *M* CCCLXV—CCCLXVII.

S. K. Oikonomos Δωροκλείδας ὁ Θηραῖος ἀθλητής 1864; v. ad n. 390.

F. Osann Sylloge inscriptionum antiquarum graecarum et latinarum 1834. Habet Theraea Fauvelii Parisios translata, Astypalaeensia Villoisoni.

I. Overbeck *Die antiken Schriftquellen zur Geschichte der bildenden Künste bei den Griechen* 1868.

Parent Ex actis huius Musei W. Froehner misit F. Lenormantii commentarium; v. *An* 319 *a*.

Παρνασσός 1878, 153 *N* n. 101.

comes Pasch van Krienen *Breve descrizione dell' Arcipelago* 1773 = L. Ross *Graf Pasch van Krienen* 1860 (*Ph* 1058. 1063).

Payne-Knight v. ad *M* 1075.

Th. Perelli v. ad *M* 1075.

E. Pernice *Griechische Gewichte* 1894 (*Th* 981; *M* 1248).

Pervanoghlv *Bull. inst.* 1862, 86 (*M* 1126).

E. Piacenza *L'Egeo redivivo* 1688, 154 sq. (*Limonia*, non *Seutlussa*). Cf. p. 5 n. 28 et p. 276.

K. S. Pittakis Ἐφ. ἀρχ. 1859, 3507—3512 (*M*).

Idem Ἐφ. ἀρχ. 1840. 1841. *Astypalaeae* 684—697, *Anaphes* 438—452.

475—483. 485—487. 510. 699, *Therae* 429—437. 484. 488—491. 698. 700.

L. Pollak *Ath. Mitth.* XXI 1896, 199 (*Th* 766).

Idem *Ath. Mitth.* XXI 1896, 220—224 (*M*).

W. Prellwitz v. Collitz.

A. Polychronides Θήρα 1888, ἀρ. 15 cf. ad n. 493 suppl. et p. 315.

von Prokesch-Osten Eius schedas adhibuit Boeckh in Theraeis; Melias v. n. 1190 (*Rh. Mus.* I 1842, 167).

I. von Prott Leges Graecorum sacrae 1896, I (*Th* 450).

Fürst Pückler *Der Vorläufer* 1838, 346 sq. (*Th* 871).

A. R. Rangabé *Antiquités helléniques* I 1842, II 1855. Insularum inscriptiones plerumque ex Rossii IG ined. depromptae; Meliae multae ex Blasti schedis.

Ravaisson *La Vénus de Milo. Mém. Acad. Inscr. Paris* XXXIV 1, 1892 (*M* 1092. 1241).

O. Rayet *Bull. hell.* III 1879, 42 sqq. (*T* 47. 48). 406 sq. (*Ast* 188). 483 sq. (*Ast* 211).

Rayeti schedae inscriptionum Nisyriarum in Museo *St. Germain* conservantur; v. p. 17.

Recveil *des inscriptions juridiques grecques .. par* R. Dareste, B. Haussoullier, Th. Reinach I 1891—1895. II 1 1898 [= *Inscr. jurid.*].

S. Reinach Cf. ad *M* 1092. 1241 (cum suppl.).

Idem *Rev. arch.* XXVII 1896, I 122.

Idem *Chron. des arts* 1897, 26 (*Th* 1052).

Th. Reinach v. *Recueil.*

Rheinisches Museum für Philologie I 1842 sqq. [= *Rh. Mus.*]. Vide auctorum nomina.

S. Ricci *Mon. dei Lincei* II 1893, 69 sqq. (v. ad *Th* 330). 270—281 (*M*). 281—285 (*Th*).

O. Riemann v. Cyriacus.

C. Robert *Führer durch das archäologische Museum der Universität Halle-Wittenberg* [1] 1892. [2] 1903 (*M* 1241 suppl.).

E. S. Roberts *An introduction to greek epigraphy* I 1887 [= Roberts *Introd.* I].

H. Roehl Inscriptiones graecae antiquissimae 1882. *Meli* (412—435), *Therae* (436—471) [= IGA]. Adhibuit Rossii diarium.

Idem Imagines inscriptionum graecarum [2] 1894; cum supplementis Theraeis et Meliis 1898. *Therae* (p. 1—3, 89—91). *Meli* (p. 59—60. 92).

Idem *Ath. Mitth.* II 1877, 223, 1 (*M* 1117).

Rose Inscr. graecae vetust. 1825 v. ad n. 1075.

L. Ross *Ann. Inst.* XV 1843, 332 (*M* 1087).

Idem *Kunstblatt, herausg. von Schorn* 1835, 362 (*An* 268); 1836, 74. 79 (*An* 259. 268. 269, *Therasiae* 1055); 1837, 103 (*Th* 871).

Idem *Ann. Inst.* XIII 1842, 13 sqq. = *Arch. Aufs.* II 415 sqq. (*Th*).

Idem Inscriptiones graecae ineditae.

II 1842. Lapides *Astypalaeae* (153—164), *Nisyri* (165—168), *Teli* (169), *Therae* (198—221), *Anaphes* (222. 223).

III 1845. Lapides *Meli* (226—246), *Therae* (247—259), *Astypalaeae* (312. 313).

Confer commentarios eius: *Reisen auf den griechischen Inseln des ägäischen Meeres* I 1840, II 1843, III 1845, IV 1852.

Idem *Hellenika* I 1, 1846, 59—66, 1—9 (*T*).

Idem *Intell.-Blatt der allgem. Litt.-Zeit.* 1838 (*Ph* 1063, *M* 1176. 1226. 1232).

Idem *MBer. Berl. Akad.* 1844, 277/78 (*Teli*, cf. p. 276).

Idem *Über Anaphe und Anaphäische Inschr. Abh. Akad. München* II 2, 1838, 401—450 = Ross *Arch. Aufs.* II 1861, 486—532 (cum K. Keilii notis).

Ibi p. 445—448 = 527—530 de Pholegandro agitur.

Schavberti schedas Berolini in bibliotheca Musei antiquitatum regii conservatas v. ad *An* 304. Theraea multa. Cf. F. Koepp *Arch. Anz.* V 1890, 129 sqq., imprimis p. 142.

A. Semenoff Antiquitates iuris publici Cretensium 1893, cf. *An* 254.

C. Smith *Journ. hell. stud.* XVI 1896, 354; XVII 1897, 1—21 (*Meli*).

Idem *Annual of the Brit. school at Athens* II 1895/96, 73 (*M* 1244).

Sonne De arbitris externis apud Graecos. diss. Goetting. 1888.

I. Spon Miscellanea eruditae antiquitatis 1685 (*Th* 473. 481 aliae; n. 481 ex Babini schedis).

K. Stephanv Ἀθήναιον IV 1875, 13 adn. 52 (*Th* 662).

Idem *Bull. hell.* I 1877, 357 sq. (*Th*).

Idem Ἐπόπτης Σύρου 1870, 1 (*Th* 895. 968 sqq.).

M. L. Strack *Die Dynastie der Ptolemäer* 1897. *Anhang. Sammlung griechischer Ptolemäerinschriften* p. 219 sqq. n. 1—174.

Addenda: *Arch. Papyrusforsch.* I 200—210; II 537—561.

F. Stvdniczka *Arch. Jahrb.* II 1887, 151 sq. (*M* 1075).

L. von Sybel *Katalog der Skulpturen zu Athen* 1881 (*Th* 873, *M* 1081. 1096. 1098. 1126. 1224).

A. Thvmb *Ath. Mitth.* XVI 1891, 166—172, 1—20 (*Th*).

Ch. Tissot *Bull. hell.* II 1878, 521—523, 1—6 (*M*).

E. H. Toelken v. ad 1242 suppl.

P. de Tovrnefort *Relation d'un voyage du Levant* 1718. Theraea ex Sponio desumpta; cf. 473. De Melia inscriptione v. n. 1233.

Tvrner *Journal of a tour in the Levant* 1820 (*M* 1076. 1098. 1113).

P. Vidal-Lablache *Rev. arch.* XXII 1870/71, 285 sqq. (*An* 281, *Th* 872 alia).

P. Viereck Sermo Graecus quo senatus populusque Romanus etc. usi sunt 1888, cf. n. 173 sqq.

d'Ansse de Villoison *Mém. Acad. Inscr. Paris* XLVII 286 sqq. et aliis locis de *Astypalaeae* et *Anaphes* lapidibus; v. n. 169. 170. 248; p. 339. 340 de *Ph* 1060. 1062. De codice ms. bibliothecae Parisiensis suppl. gr. 930 v. n. 173.

E. Voswinckel De Theraeorum insulis diss. Berol. 1856.

C. Watzinger *Arch. Anz.* 1903, 29 sq. (*M* 1075).

R. Weil *Ath. Mitth.* I 1876, 243—249 (*M*); 249—252 (*An*). II 1877, 64—79 (*Th*).

Welcker *Rh. Mus.* I 1842, 207, 11; II 1843, 443 (*Th* 769); VI 1848, 383 (*M* 1075).

Idem Epigr. specileg. II 21, 5 (id.).

Idem Sylloge epigrammatum graecorum 1828 (id.).

Ch. Wescher *Rev. arch.* XIII 1865, 245 sqq. (*Th* 329).

V. von Wilamowitz-Moellendorff Lectiones epigraphicae ind. lect. Goetting. 1885/86 (ad *Th* 792).

A. Wilhelm *AEMitth. Oest.* XX 1897, 66 sq. VI; 79 sqq. XII (*Ast* 168. 177).

Idem *Ath. Mitth.* XXVIII 1903, 449 sq. (*Ast* 1286 = 171).

Idem *Oest. Jahresh.* III 1900, 50 (*N* 104).

F. Winter *Arch. Jahrb.* XII 1897, 160 (*Th* 1005).

P. Wolters v. Friederichs.

Idem *Ath. Mitth.* XV 1890, 240 sqq. (*M* 1081. 1098. 1126).

Idem ibid. XVII 1892, 7 (*M* 1086).

H. F. Zanetti v. ad *M* 1075.

Ephemerides plerumque ita citantur, ut afferantur 1) auctor, 2) ephemeridis compendium vel nomen plenum, 3) voluminis numerus, 4) annus, 5) pagina, 6) numerus. Quae quia facillime perspiciuntur, sprevimus notulas v(olumen) p(agina) n(umerus), nisi prorsus necessariae esse videbantur, id agentes, ne inutilibus rebus augerentur lemmata.

Librorum eorum, qui continuos adhibent titulorum numeros, velut CIG, *SGDI*, Cauer[2], Ἐφ. ἀρχ. 1837—1860, Rangabé *Ant. Hell.* aliorum paginas negleximus, solos inscriptionum numeros dedimus.

XV.

Comparatio numerorum.

1. Corpus Inscriptionum Graecarum.

CIG	IG XII 3
3	1075
2424	1113
2425	1124
2426	[XII 5, 318]
2427	[XII 5, 316]
2428	1085
2429	1086
2429*b*	[XII 5, 168]
2430	1091
2431	1090
2432	1120
2433	1123
2434	1076
2435	1242
2435*b*	1241
2436	1243
2436*b*	1176
2437	1199
2438	1233
2439	1190
2439*b*	1226
2439*c*	1232
2440	1100
2441	1214
2442	1058
2443	1060
2443*b*	1061
2444	1062
2444*b*	1063
2445	1064
2445*b*	1068
2446	1071
2448	330
2449	1002
2450	332
2451	468
2452	472
2453	473

CIG	IG XII 3
2454	324
2454*b*	457
2454*c*	476
2455	478
2456	480
2457	481
2458	485
2459	500
2460	523
2461	517
2462 2463	522
2463*b*	733
2463*c*	531
2464	525
2465	419
2465*b*	422
2465*c*	416
2465*d*	437
2465*e*	438
2465*f*	436
2466	392
2467	868
2467*b*	513*b*
2468	879
2469	883
2469*b*	874
2469*c*	871
2469*d*	520
2470	866
2471	912
2472	894
2472*b*	908
2472*c*	922
2472*d*	899
2472*e*	900
2472*f*	913
2473	918

CIG	IG XII 3
2473*b* 2473*c*	1025
2474	860
2475	842
2476*a*	948
2476*b*	1027
2476*c*	999
2476*d*	824
2476*e*	949
2476*f*	837
2476*g*	823
2476*h*	840
2476*i*	815
2476*k*	826
2476*l*	889
2476*m*	828
2476*n*	831
2476*o*	1022 1655
2476*p*	606
2476*q* 83	628
2476 84	759
2476 85	755
2476 86	653
2476 87	757
2476 88	643
2476 89	759
2476 90	754 1494
2476 91	758 1535
2476 92	756
2476 93	760
2476*r*	857
2476*s*	740
2476*t*	673
2476*u*	856
2476*v*	435

CIG	IG XII 3
2476*w*	661
2476*x*	761
2476*y*	1055
2477	248
2477*b*	249
2477*c*	251
2478	282
2479	289
2480	285
2480*b*	283 284
2480*c*	277
2480*d*	274
2480*e*	288
2480*f*	272
2480*g*	273
2480*h*	279
2480*i*	265
2480*k*	267
2481	268
2481*b*	271
2481*c*	269
2481*d*	258
2482	259
2482*b*	292
2482*c*	293
2482*d*	311
2482*e*	307
2482*f*	312
2482*g*	298
2482*h*	318
2482*i*	313
2482*k*	314
2482*l*	309 250
2482*m*	316
2482*n*	301
2482*o*	303

CIG	IG XII 3
2483	170
2484	169
2485	173
2486	217
2487	216
2488	214
2488*b*	215
2488*c*	213
2489	218
2490	228
2491	187
2491*b*	186
2491*c*	185
2491*d*	191
2491*e*	196
2492	204
2493	174
2494	209
2495	208
2495*b*	207
2496	210
2497	223
2497*b*	203
2498	238
2499	244
2500	243
IV	
6819	331
8656	343 344 348 349
8911	975
9288	1238
9289	1239
9290	1237

2. Roehl Inscriptiones Graecae antiquissimae.

IGA	IG XII 3
412	1075
413	1139
414	1140
415	1130
416	1166
417	1138
418	1141
419	1129
420	1076
421	1136
422	1133
423	1132
424	1142

IGA	IG XII 3
425	1148
426	1165
427	1173
428	1171
429	1153
430	1156
431	1154
432	1157
433	1167
434	1155
435	1170
436	764
437	601

IGA	IG XII 3
438	764
439	600
440	370
441	792
442	765
443	766
444	544
445	580
446 447	769
448	803
449	763
450	405

IGA	IG XII 3
451	762
452	548 550
453	537
454	597
455	536
456	541
457	808
458	799
459	798
460	596
461	591
462	598

IGA	IG XII 3
463	787
464	599
465	784
466	449
467	859
468	770
469	815
470	813
471	450

3. L. Ross Inscriptiones Graecae ineditae.

IG ined.	IG XII 3
153*a*	207
153*b*	215
154	185
155	189
156	197, 198
157	235
158	171
159	167
160	208
161	228
162	172
163	194
164	221
165	86
166	91
167	139
168*a*	118

IG ined.	IG XII 3
168*b*	121
168*c*	128
168*d*	135
168*e*	113
168*f*	161
168*g*	155
169	30
198	329
199	792
200	815
201*a*	765
201*b*	766
202*a*	844
202*b*	853
203	876
204	913
205	896
206	880

IG ined.	IG XII 3
207	930
208	877
209	904
210	864
211	919
212	872
213	867
214	917
215	494
216	497
217*a*	832
217*b*	834
218	871
219	823
220	343, 344, 348, 349

IG ined.	IG XII 3
221	516
222	261
223	290
III p. 2	1076
234	1240
235	1209
236	1219
237	1220
238	1193
239	1197
240	1195
241	1200
242	1201
243	1207
244	1211
245	1234
246	1102
246*a*	1227

IG ined.	IG XII 3
246*b*	1237
246*c*	1238
246*d*	1239
247	769
248	463
249	440
250	320
251	927
252	963
253	950
254	955
255	946
256	957
257	956
258	821
259	855
312, 313	174, 175

4. Bulletin de Correspondance Hellénique.

BH	IG XII 3
I 1877, 45	1187
136, 58	420
136, 59	504
286, 60	494
286, 61	331
286, 62	247
287, 63	270
357, 2	836
358, 3	942
358, 4	970
358,	910
II 1878, 521, 1	1103
521, 2	1099
522, 3	1097

BH	IG XII 3
II 1878. 522, 4	1096
522, 5	1205
523, 6	1119
III 1879, 42,I	47
43,II	48
256	1084
407	188
483	211
VII 1883, 62. 405	175
406	177
477, 1	183
477, 2	178
478, 3	200
478, 4	193

BH	IG XII 3
VII 1883, 478, 5	240
485, 2	101
XV 1891, 629, 1	201
630, 2	176
631, 3	212
632, 4	202
632, 5	199
633, 6	195
633, 7	190
633, 8	220
634, 9	219
635, 10	192
635, 11	225
635, 12	241

BH	IG XII 3
XV 1891, 635, 13	184
635, 14	196
636, 15	206
636, 16	229
636, 17	232
636, 18	226
XVI 1892, 138, 19	230
138, 20	222
138, 21	224
138, 22	233
138, 23	168
142, 24	179
142, 25	245
142, 26	306

BH	IG XII 3
XVI 1892, 143, 27	262
143, 28	294
143, 29	278
143, 30	300
143, 31	291
143, 32	296
143, 33	308
144, 34	302
144, 35	254
147, 36	250
303, 4	212
303, 5	220

5. Mittheilungen des Deutschen Archäologischen Instituts in Athen.

AM	IG XII 3
I 1876, 246, 1	1115
247, 2	1097
247, 3	1118
248, 4	1122
248, 5	1080*a*
248, 6	1093
248, 7	1133
248, 8	1132
248, 9	1184
249	1103
249 adn. 1	248
250, 1	253
251, 2	286
251, 3	280
251, 4	275
252, 5	287
252, 6	297
II 1877, 65, 1	452
66 adn. 3	421
67, 2	421*e*
68	464

AM	IG XII 3
II 1877, 69, 3	607–611
69 adn. 4	661
70, 4*a*	618
70, 4*b*	619
71, 5	679
71, 6	660
71, 7	471
71, 8	493
71, 9	652
71, 10*a*	622
71, 10*b*	649
71, 10*c*	662
72, 10*d*	682
72, 10*e*	505
72, 11	580
73, 12	544
73, 13	378
73 adn. 10	512
74 adn. 11	508
75, 14	534

AM	IG XII 3
II 1877, 75, 15	818
76, 16	784
76, 17	813
77, 18	411
78, 19*a*	953
78, 19*b*	938
78, 19*c*	974
78, 19*d*	972
78, 19*e*	973
78, 19*f*	969
78, 19*g*	971
78, 19*h*	968
78, 20	895
78, 21	910
223, 1	1117
XI 1886, 114, 1	1172
114, 2	1131
[115, 3	XII 5, 652]
117, 4	1116
118, 5. 6	1080
XV 1890, 134	104

AM	IG XII 3
XV 1890, 246 adn. 1	1126
246	1098
247	1081
XVI 1891, 166, 1	878
166, 2	456
167, 3	712
167, 4	709
167, 5	715
167, 6	394
168, 7	703
168, 8	711
168, 9	718
169, 10	720
169, 12	717
169, 13	697
170, 14	716
170, 15	695
171, 16	694
171, 17	704
171, 18	705
172, 19	713

AM	IG XII 3
XVI 1891, 172, 20	1010
XXI 1896, 220	1104
221	1080*d*
221	1137
221	1149
221	1169
222	1218
222	1215
222	1192
223	1189
223	1230
224	1245
252 sqq. (Thera)	
431	811
432	351
XXIV 1899, 353 sqq. (Thera)	
XXV 1900, 461 sqq. (Thera)	
XXVI 1901, 422 sqq. (Thera)	
XXVIII 1903, 86	1609
88	1610

Ex typographia Imperii Germanici.